

धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा

धर्मकोशः

व्यवहारकाण्डम्

उत्तरार्धः

विवादपदानि

संपादकः

लक्ष्मणशास्त्री जोशी, तर्कतीर्थः

अध्यक्षः प्राज्ञपाठशालामण्डलस्य

संवत् १९९७-२२५

5.11.46

०००

Publishers:—
Prājñapāthas'ālā Maṇḍala
Wai, Dist. Satara.
(INDIA)

CENTRAL LIBRARY
LIBRARY OF THE
CENTRAL BOARD OF SECONDARY EDUCATION
DELHI

Acc. No. ....

Date. ....

Call No. ....

[*All rights reserved.*]

Printer:—
Shankar Vitthal Lele.
The Prajna Press,
315 Gangapuri,
WAI, (SATARA).

DHARMAKOSA

VYAVAHĀRAKĀṆḌA

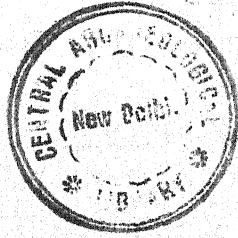
VOL. I)

VIVĀDAPADĀNI

(PART III)

[*Titles of Law*]

35089

1941

EDITED BY

Laxmanshastri Joshi, Tarkateerth.

President, Prājna Pāthashālā Mandala.

Acc. 35089

Date. 7. 8. 1959

Call No. R. 5a3
Jes

EDITORIAL STAFF

Editor-in-chief :—

Laxmanshastri Joshi, Tarkateerth,

President, Prājñapāthas'ālā Mandala, Wai.

Sub-editors :—

1. Ranganathshastri Joshi, Sāhityas'āstrī, Wai.

2. K. L. Daptari, Esqr., B.A., LL.B., Nagpur.

3. Prof. Dr. V. G. Paranjape, M.A., LL.B., D.Litt.,

Fergusson College, Poona.

4. Prof. N. R. Phatak, B.A., Bombay.

5. Prof. P. R. Damle M.A., LL. B., Wadia College,

Poona.

6. P. B. Gajendragadkar, Esqr., M. A., LL. B.,

Secretary, Hindu Law Research and

Reforms Association, Bombay.

7. B. N. Khare, Esqr., Wai.

Secretary :—

Pt. Vasudeoshastri Konkar, Pravachanpatu, Wai.

TABLE OF CONTENTS

Introductory Notes

Appendix I	[मेधातिथेरस्मृत्युता म. म. गंगानाथ झा कृता च शुद्धिः]	I-2
II	[मेधातिथेरस्मृत्युता शुद्धिः]	3-7
		7-10

विवादपदानां विषयानुक्रमणिका

11-21

ऋषिक्रमेण विषयानुक्रमणिका

21-84

विवादपदानि (साहसादीनि)

१५९१-१९६२

साहसम् १५९१-१६५५; स्तेयम् १६५६-१७६७; वाक्पारुष्यम् १७६८-१७९२;
दण्डपारुष्यम् १७९३-१८३५; स्त्रीसंग्रहणम् १८३६-१८९२; द्यूतसमाह्वयम्
१८९३-१९१५.

प्रकीर्णकम्

१९१६-१९६२;

प्रकीर्णकम् १९१६-१९४३; नैयायिव्यवहारः । विशेषतस्तत्र तरशुल्क-
विचारः १९४४-१९४७; बालानाथधननिधि-नष्टापहृतव्यवस्था १९४७-१९६२.

परिशिष्टम्

१९६३-१९८९

व्यवहारस्वरूपम् १९६३; सभा १९६३; साक्षी १९६४; दिव्यम् १९६७; मानसंज्ञाः
१९६७-१९६८; निर्णयकृत्यम् १९६८; पुनर्न्यायः १९६९; दण्डमातृका १९६९-१९७०;
ऋणादानम् १९७१; उपनिधिः १९७१; अस्वामिविक्रयः १९७२; संभूयसमुत्थानम्
१९७२; दत्ताप्रदानिकम् १९७२-१९७३; अभ्युपेत्याशुभ्रूषा १९७३-१९७४; वेतनानपा-
कर्म १९७५; क्रयविक्रयानुशयः १९७५; स्वामिपालविवादः १९७६; सीमाविवादः
१९७६; स्त्रीपुंघर्माः १९७७-१९७९; स्वामिपालविवादः १९७६; सीमाविवादः १९७६;
स्त्रीपुंघर्माः १९७७-१९७९; दायभागः १९७९-१९८८; साहसम् १९८९; दण्डपारुष्यम्
१९८९.

श्लोकार्धानुक्रमणिका

१-१३९

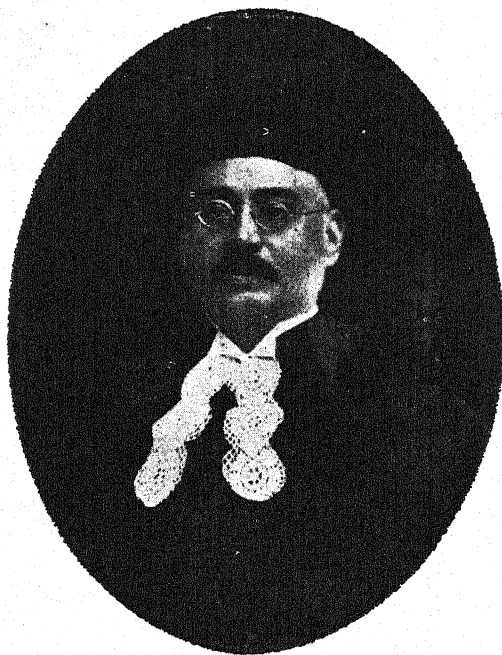
Index of the Important Sanskrit words

1-162

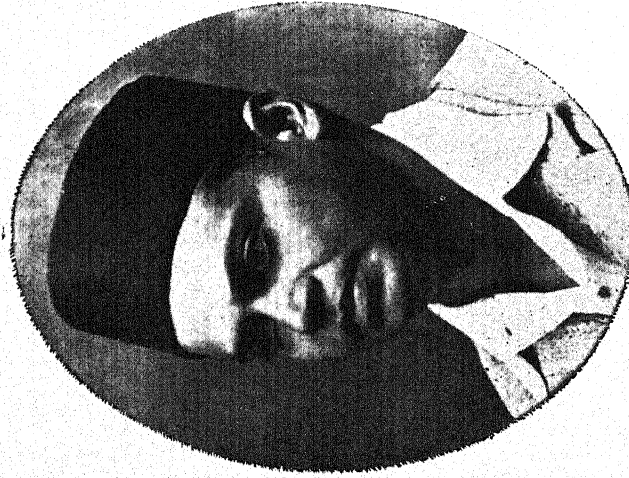
शुद्धिपत्रम्—

१-१०

Sir Sitaram S. Patkar,
Kt., B. A., LL. B.
Retired High Court Judge, Bombay;
President, Dharmakos'a Mandal, Wai.

Pandit Laxmanshastri Joshi,
Tarkateerth,

President and Life member of
the Prajna-Pathashala-Mandal;
Editor-in-chief, Dharmakos'a.

Pandit Vasudeoshastri Konkar,
Life-member of the Prajna-Pathashala-Mandal;
Secretary of the Dharmakos'a Mandal.

Introductory Notes

A. Purāṇas:-

It was not possible to include in the Dharmakośa extracts from the eighteen Purāṇas bearing on Vyavahāra. It will involve a good deal of expense and intellectual drudgery to go through all the Purāṇas and to index them. The work has accordingly been postponed for a time, but in order to avoid an important lacuna in the Dharmakośa all the Purāṇa passages cited by the authors of Nibandhas have been included here.

B. Bibliographical Notes:-

(1) The three editions of the Mahābhārata that have been used are: (a) The Bombay edition, cited as भा. (B); (b) the Kumbhakoṣum edition, cited as भा. (कुम्भ.) and (c) the Bhāṇḍārkar Institute edition, cited as भा. (भाण्डा.)

(2) Works on Jain law such as the Bhadrabāhusaṃhitā, the Vardhamānanīti and the Arhannīti are in the main adoptions of the Smṛtis of Manu, Yājñavalkya etc. and therefore have not been cited independently.

(3) The Nepāl Recension of the Nārada-smṛti has been omitted and the stanzas peculiar to it have been included in this part.

(4) Extracts from the S'rimulā commentary on the Arthas'āstra by the late MM. Gaṇapatiśāstri, being a late and voluminous work, were not included

in the earlier parts of Dharmakośa, but in the third part this has been done in view of the difficulty of the Arthas'āstra and the need one feels of the commentary on it.

(5) The Ānandās'rama edition of the Baudhāyana-dharma-sūtra is referred to as (क) and the one edited by MM. Cinnaswāmīśāstri as (ख).

(6) References to the texts and variants from the Vis'nusmṛti were to the Calcutta edition of Jivānanda in part I and II. In this part the editions of both Jivānand and Jolly have been utilised and the references are to Jolly's edition. Jolly's edition is styled as (क) and Jivānanda's as (ख).

(7) No references were made in part I and II to the variants noted by MM. Dr. Gangānāth Jhā in his notes on the Manusmṛti; the present part has noted them.

(8) The Nirṇayasāgar edition of the Yājñavalkya-smṛti is styled as (क) and that by Ghārpure as (ख).

(9) A copy of the Vyavahāranirṇaya of Varadarāja in *grantha* characters was procured and transliterated into *Devanagari*; but the copyist not having given references to the pagination of the original manuscript, no such references could be given in the first and second Part.

(10) In the Parts I and II references to variants of the Vyavahāranirṇaya and the references to texts and variants of

Nṛsiṃhaprasāda were to the manuscripts of these two works. Both these works having now been printed, references have been made in this part to the printed works in respect of the texts and variants quoted.

C. Typographical conventions:-

(1) In the Index of passages half-s'lokas are indexed separately, the first five syllables of each half-s'loka being given; a variant, if any, is indicated by an asterisk (*) before it.

(2) Each complete sentence of the prose passages is indexed separately and here also the first five syllables only are given.

D. Index of the Important Sanskrit words:

(1) The Index of the important Sanskrit words refers only to words in the s'lokas, Sūtras etc., printed in bold type.

(2) The words noted in this index belong ordinarily to the following categories; proper-names; names of rivers and mountains; names referring to grains, animals etc.; words referring to gods; technical terms; ordinary words used in a technical sense such as सम, विषम, दत्त; and obscure words.

(3) Ordinarily words from the commentaries have not been noted; if any have been noted on account of their special importance, they have been marked with an asterisk [*].

[4] References to pages have been given in the following manner for reasons of economy of space: the first figure is given in full; in the following figure the hundreds or thousands have been dropped, until a new figure is reached for them when again a full figure is given, followed again by abridged figures; to illustrate: 725, 726, 738, 890, 1030, 1036, 1765, 1769, is noted as 725, 26, 38, 890, 1030, 36, 1765, 69.

E. An Errata:

The Āpastamba passages printed by oversight in the section पैतृकद्रव्ये भगिनीनां भागः should be read in the section पैतृकद्रव्ये पत्नीनां मातृणां च भागः ।

The Nirukta passages have been printed in ordinary type in some places in Part I and II. They should have been printed in bold type. In the Index of half-s'lokas and in the Index of the important Sanskrit words the Nirukta passages and words have been referred to in serial order.

F. Acknowledgement:-

The Editor thankfully acknowledges his indebtedness to the University of Bombay for the financial help it has granted towards the cost of the publication of this part of the Dharmakos'a.

Prajña-Pāṭha-S'ālā } Laxmanshastri Joshi
Wai (Satara). } Tarkateertha.
12-6-1941 } Editor-in-chief.

*Appendix 1

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	धर्मकोशः	§आदर्शपुस्तकम्	म. म. गंगानाथ झा
१६२२	२	६	नाशात्म	नाशात्म	नाशनात्म
१६२२	२	९-१०	मिव इच्छ	मिव गच्छ	मिच्छ
१६२३	२	१२	द्वैधविशेष्य	द्वैधविशेष्य	द्वे विशेष्ये द्वे (as in S.)
१६२३	२	२२	कार्यकालकारिते	शवकालकारिते	कार्यकारिते
१६२४	१	२	यदुप	यदुप	यद्युप
१६२४	२	३	प्रवृत्ते	प्रवृत्ते	प्रवृत्तो (as in S.)
१६२४	२	३	षाणामभ्यवपत्तिः	षाणामभ्यवपत्ति	षाणां स्त्रीविप्राणामभ्यवपत्तिः
१६२४	२	६	असति	असति	न पुनरत्र पशुहननं असति (as in N.)
१६२५	२	२७	इत्यनेनोक्तः	इति नोक्तम्	इत्यनेनोक्तम्
१६२६	२	११	मामेव	मामेव	ममैव
१६२८	१	१२	प्रदीर्घ	प्रागदीर्घ	आदि
१६२८	२	१३	वसन्, तौ	वसन् तौ	वसन्नुच्यते । यत्तश्च श्रोत्रियाणा- मपि प्रतिवेदयव्यपदेशोऽस्त्येव सर्वथा । अथवा आधानेन गृहान्तिके निवसन्तावाभ्यां शब्दाभ्यामुच्येते । तौ (as in I. O.)
१६३०	२	१०	उभयं	उभयं	दातव्यं
१६३०	२	१९	ताप्रत्यापत्ति	ताप्रत्यापत्ति	तप्रत्यासर्ति (as in Mad.)
१६३१	१	६-७	अत्र वेधतिर्भेदने विद्यते	अत्र वेधतिर्भेदने विद्यते	अवेधितप्रदेशेन विध्यते
१६३१	२	७	वेधते	विधते	विध्यते
१६३१	२	९	भूतविद्यादिषु	भूताद्याधराः	भूतविद्याः (as in F. N., as in Mad.)
१६३२	२	१७	संबन्धिश	संबाधशा	संबन्धेन शा
१६९१	२	४	वस्तूत्पा	वस्तूत्पा	वस्त्रोत्पा (as in S.)
१६९१	२	११	संधिच्छेदे सत्य	मन्विच्छेदसत्य	संधिच्छेदेऽसत्य

* मेधातिथिभाष्ये येऽस्माकमभिमतः म. म. गंगानाथ झा महोदयैः कृताः शोधनविशेषास्तेऽस्माभिः ग्रन्थे संगृहीताः ।
येऽस्माकं नाभिमतः अथवा येषामर्थे विवादः स्यात् तेऽत्र समुद्धृताः ।

§ जे. आर्. धारपुरे (मुंबई) महोदयैः संपादितं (ख्रिस्ताब्दः १९२०) पुस्तकं सर्वत्र आदर्शत्वेन स्वीकृतम् ।

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्	म. म. गंगानाथ झा
१६९२	१	२०	आर्यवृत्तं	आर्यवृत्तं	आर्य
"	"	२१	कर्तव्येतरानु	कर्तव्योऽनु	कर्तव्यं इतरानु
१६९३	२	३	तुलादिना	तुलादिना	तुलाविशेषेण
१६९४	१	१-२	उपधिः । वञ्चकाः	उपधावनग्रह	उपधिः । कितवा धनग्रह
"	"	४	नान्येऽत्रस्था	नान्यत्रस्था	नान्यत्रोद्यथा
"	"	५	नानाकारैर्ना	नानाकारणना	नाकारिणो ना
"	"	७	शान्त्युप	यान्त्युप	ये ह्युप
१६९७	२	१५	प्रीतिदाया अपि	प्रीत्यादायापि	प्रीत्या दायादि
"	"	१६	गृह्यन्ते	गृह्यन्ते	गृह्यते
"	"	१६	थैव	थैव	थैववृत्ति
१६९८	"	७	निर्वास्येना	निर्वास्येना	निर्वास्य ना (as in S.)
१७००	१	९	क्षिणा । वत्सगवा	क्षिण्या वत्सगवा	क्षिणावत् सा च गवा (as in S.)
"	"	२५	तान् निगृह्णतां	तानि निगृह्णतः	ताननिगृह्णन्तः
"	२	१	परिव्रजि	परिव्रजि	व्रजि
१७०१	"	५	पूर्वस्य शेषोऽयं	पूर्वस्य शेषोऽयं	श्लोकोऽयं
"	"	१५	धर्मो, द्वितीयो	धर्मो वस्तुविप-	धर्मो नास्ति
"	"		वस्तुविपरीतनिश्चयः	रीतोऽतिनिश्चयः	विपरीताभिनिवेशः (as in S.)
१७०३	१	१०-१२	इयं तु शासनविमो-	इयं तु शासनविमोक्षण-	इदं तु शासनविमोक्षवचनं
"	"		क्षणवचनात् न हि	वञ्चना । न हि नाम प्रति-	न नाम प्रतिषिद्धं सति विधौ
"	"		नाम प्रतिषिद्धा उक्ते	षिद्धाद्युक्तौ सति विधौ	
"	"		सति विधौ		
"	२	५	तेन राजा	न राजा	राजा (as in S.)
१७०४	१	२-३	सर्वेष्वन्यत्र विधि-	सर्वेष्वन्यत्र विधि-	सर्वेष्वत्र विधि-
"	"		रस्तीति नासिद्धि	रस्तीति नाशुद्धि	रस्तीति न बुद्धि
"	२	२	हणं तु प्र	हणानुप्र	हणाक्षप्र (as in S.)
"	"	६	हिंसा	हिंसा	हिंसा (as in S.)
"	"	"	हिंसायां	हिंसायां	हिंसायां न
"	"	१२	न रक्षानिवृत्तिर्य	न रक्षानिवृत्तिर्य	रक्षार्थं नासिद्धिः (as in S.)
"	"	१३-४	तन्निरोधनादपि	तन्निरोधनादपि	तन्निरोधनादिनापि
"	"	१९	दण्डयेऽह	दण्डयेऽह	दण्डयेष्वेवाह
१७०७	१	१५	न्तरावि	न्तरावि	न्तरवि
१७०८	"	९	क्षयक्रय	क्रयविक्रय	क्षयव्ययक्रय
"	"	१०	गतस्य दे	गतस्यान्यदे	नीतस्य दे
१७०९	"	१६	न प्रयच्छेत्, व	प्रयच्छन्व	प्रयच्छेत् । मूल्यान व (as in S.)
१७११	२	९	त्रार्हल्यर्थो	त्रार्हल्यर्थो	त्रावध्यर्थो (as in L. O.)
१७१२	१	७	संजने	संजाते	संजने

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्	म. म. गंगानाथ झा
१७१३	१	१	क्षन्तव्यं	क्षन्तव्यं	क्षन्तव्या
"	२	"	अवश्यमयं	अवश्यमयं	प्रतोदेन बाहने एवायं (as in S.)
"	"	३	याः पालोऽर्ध	याः पालोऽर्ध	यां पालोऽन्यो वा भिन्दन्नर्ध (as in S.)
१७१९	१	२१	नां द्रव्य	नां द्रव्य	नानाद्रव्य
१७२०	२	४	च ताव	च ताव	स ताव
१७२१	"	१२	रक्षा	रक्षा	यतो रक्षा
"	"	२०	तुल्यबलस्यैव विषयस्या	तुल्यबलस्यैव विषयस्या	तुल्यबलस्य विकल्पस्य पर- विषयाश्रयस्या (as in I. O.)
"	"	२६	अर्थवादाच्चात्र	अर्थवादाच्चात्र	अर्थवत्त्वात्
१७२२	१	१	स चाधिक्यविधौ	स चाधिक्यविधौ	आधिक्यविधौ
"	"	२२	लब्धालम्बन इति	लब्धालम्बन इति	लघीयसीति (as in I. O.)
"	२	२२	नात्स्वाप	नात्स्वाप	नाच्चाप (as in S.)
१७२३	"	१७	वैश्या	वैश्या	हिरण्या
"	"	२१	ह्याह	ह्याह	ह्याहुः
१७२४	१	३	(हीनक्रतुरित्युपलक्षणार्थं)	कुतः	हीनक्रतुः
"	२	२७	कुतः	सा	शास्त्राद् या चैवतिचेत्ययमेव (?)
१७२३	१	२८	सा	संक्षेपो	पदसंक्षेपो
"	"	३०	संक्षेपो	योगात् व्यस्तक	योगादक
"	२	२	योगात् व्यस्तक	रम्भो	रम्भे
"	"	"	रम्भो	र्थितः	र्थितम्
"	"	१९	र्थितः	असतां दुःखोत्पादनं	असत उपन्यसनं (as in I. O.)
"	"	२०	असतां दुःखोत्पादनं	कैर्यो	कयोर्यो (as in N. and S.)
१७७४	"	२	कैर्यो	दन्यः । तत्र	दन्यत्र सूत्रे (as in S.)
१७७५	१	१-२	दन्यः । तत्र	द्वादश व्यतिक्रमे	व्यतिक्रमे परस्पराक्रोशे द्वादश (as in S.)
"	"	२	द्वादश व्यतिक्रमे	परस्पराक्रोशे	
"	"	५	परस्पराक्रोशे	साम्यं च	साम्ये च
१७७६	"	२	साम्यं च	णानिर्गु	णेति गु
१७७७	"	२३	णानिर्गु	एवमन्यदपि	एवं तान्यपि (as in I. O.)
"	"	"	एवमन्यदपि	चिपटं	चिपिटनासः (as in I. O.)
"	"	"	चिपटं	नासत्ये	सत्ये (as in S.)
"	"	२६	नासत्ये	पणोऽव	पणाव (as in S.)
"	२	२४	पणोऽव	स्यान्न	स्यान्न तु (as in S.)
१८०१	१	१३	स्यान्न	पूर्व	पूर्वोत्तर
१८०३	"	१	पूर्व	मुखं वा	मुखं च
१८०४	"	२	मुखं वा	मन्यते	उच्यते (as in S.)
"	"	२	मन्यते		

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्	म. म. गंगानाथ झा
१८०४	२	८-१०	तथा...दुष्प्रापता	तथा...दुष्प्रापता	omit (not in I. O.)
१८०५	१	१०	महद्ग्रहणं	महद्ग्रहणा	महद्ग्रहणा (as in S.)
"	"	१२	दे तु	दस्तु	दतस्तु
"	२	३	णसंधि	णसंबन्धि	णं संधि
"	"	५-६	एवं...अथवा	एवं ... अथवा	(omitted in I. O.)
१८०६	"	४	हिंसता	हिंसता	हिंसनात्
१८०८	१	६	यानं गच्छेत्	यानं गच्छेत्	यानगच्छत् (as in S.)
"	"	८	मानस्य	मानस्य	मानं (as in S.)
"	"	९	रक्षितुं	रक्षितुं	रक्षतु (as in S.)
"	"	१४	वध्निः	वध्नि	वध्न
"	२	१३	सहसा अपवर्तते	सहसा अपवर्तते	यानमपवर्तते
					(as in N. and S.)
१८११	१	१२	च्छेदो न	च्छेदो न	च्छेदनं
१८१२	"	८	नीतिभ्रंशः	नीतिभ्रंशः	(omitted in I. O.)
"	"	११	यस्य	यस्य	या यस्य (as in S.)
"	२	१०	ताडन	ताडन	ताडनदेश (as in S.)
१८५१	"	१५	वनं वृक्षसंततिः	वनवृक्षसंततो	वनवृक्षसंततानां
१८५२	"	१३	तत्र खल	खलं	(not in I. O.)
१८५३	१	६	तत्त्रिया आलापं	तमालपितुं	तमालापं योजयन्
१८५४	२	५	उत्कृष्टमाकारं	उत्कृष्टमाकारं	उपपत्तिक्षमकाः (as in S.)
"	"	६	चारणपुरुषेण	चारणपुरुषेण	चारणाः परपुरुषेण
					(as in S.)
"	"	"	प्रतिष्ठन्ते	प्रतिष्ठन्ते	न तिष्ठन्ति (as in S.)
"	"	८	ता मै	ता मै	ते मै (as in S.)
"	"	१०	अन्याश्च स्त्रीभिः	अन्याश्च स्त्रीभिः	योजयन्ति अन्याश्च स्त्रीभिः
					(as in S.)
"	"	११	स्वदाराणां	सुधाराणां	स्वनारीणां (as in S.)
१८५५	१	२६	प्रणयन्ते	प्रणयन्ते	पत्न्यायन्ते (as in S.)
१८५६	"	५	अयमर्थः	यमर्थं	तेनायमर्थः (as in S.)
"	२	८	मूल	मूल	मूलं
१८५७	"	१०	ज्ञातं	ज्ञातं	ज्ञातं न
"	"	१२	न सर्वत्र	न सर्वत्र	सर्वत्र मारणम्
					(as in S.)
१८५८	१	१६	ने चाधिके	नेनाधिके	नेऽधिके
१८६१	२	६	बहु	बहु	ब्राह्म
"	"	१२	व्रात	व्रात	व्रत (as in Mad.)
१८६३	१	६	धानन्तरमे	धानन्तरमे	धितमे
१८६४	२	१८	विप्राशूद्र	विप्रशूद्र	शूद्र
१८६५	१	१५	दर्पेण	दर्पेण	ज्ञातिदर्पेण

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्	म. म. गंगानाथ झा
१८६६	२	२०	अकामायाः	अकामायाः	अकामायाः कन्यायाः (as in Mad.)
१९०७	१	७	प्रत्ययो	प्रत्ययः	प्रत्ययसिद्धानि
१९२८	१	२१	स्थानानि वाहनानि	स्थानादपवाहनम् ।	स्थानादयः वाहनं
१९३१	२	१८	न केवलं	न केवलं	अयं च केवलं (as in S.)
१९४५	१	१९	तद्धि हित्वा	तद्धिदित्वा	तद्धत्वा (as in S.)
१९५१	२	२६	परि	परि	अपरि
१९५१	२	१६	तासां च तदु	तासां च तदु	तासामेतदु (as in S.)
१९५२	१	१०	अचौराश	अचौराश	अचौरश (as in S.)
१९५३	१	१६	द्विशेषण	द्विशेषण	द्विशेषतो
१९५३	१	६	स्वां	स्वां	omit
१९५५	२	२२	अर्वाचीनां	अर्थादीनां	अस्यार्थादीनां (as in N.)
१९५७	१	२०-२१	चौरैः समा	चौरैः समा	चौरैर्यस्त्वं आ
१९८६	१	२४	तस्मादागतं	दायागतं	तदा तस्मादागतं

* Appendix II

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्	पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्
१६२२	२	६	त्वाङ्गिसैवे	त्वात्सिद्धैवे	१६३१	२	८-९	कुलद्वेषविचित्री	कुलाद्धि विचित्री
१६२३	१	१४	नोपे	नापे	१६३२	१	२५	मानेन नो	मानेनो
१६२४	२	१५	मन्त्र	मात्रं	१६३२	१	६	धनलाभोद्दे	हल्लेशोद्दे
१६२५	१	१९	भिहिते	भिहृते	१६३२	१	१३	दर्शनादि	दर्शितादि
१६२५	१	१६	अन्यस्त्वा	तस्त्वा	१६३२	१	१६	सभ्याना	सत्याना
१६२६	२	२४	दुष्टौ चेति	दुष्टश्चेदिति	१६३२	१	१	वाङ्मन्याद्	वल्हेस्याद्
१६२६	२	८-९	योः, अयं	योरर्थ	१६३२	१	१	निर्णयो	(०)
१६२७	१	२७	करणे	कारणे	१६३२	१	१०	व्यत्वेन	व्येन
१६२८	१	१	निषेधश्च	निषेधः	१६३२	१	४	कर्म	अपहुत्य यत्तन
१६२८	१	१२	गृहा	पृष्ठगृहा	१६३२	१	८	लक्षणं	लक्षणं ' स्तेयं
१६२९	१	११	माषकं वा	माषको वा	१६३२	१	७	च	(०)
१६३१	१	४	दकहरणेऽप्य	दकेऽप्य	१६३२	१	२१	चोदितं	नोदितं
१६३१	१	७	दण्डश्च	दण्डः स	१६३२	१	१	षेधौ त	षेधस्त
१६३१	१	७	पितृ	पौत्र					

* पं. जे. आर. वारपुरेमहोदयमुद्रितमेधातिथिभाष्यपादटिप्पणीपाठानालोच्य स्वकल्पनया च स्वीकृता ये शोधनविशेषा आदर्शपुस्तकापेक्षया इष्टतरा मतास्तेऽत्र अस्माभिः संगृहीताः ।

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्
१६९२	१	२५	रक्षणे तु	रक्षातु
"	"	२८	अन्ये तु	अन्येषां तु
"	"	"	त्वदर्शनादर्थ	त्वाददर्शनमर्थ
"	"	३०	यास्ते राज्ञः	यस्य तद्राज्ञः
"	२	१६	निग्रहो रक्षा च	निग्रहरक्षा
"	"	२७	वधविधिशेष	धर्मविशेष
१६९३	१	६	युक्ताऽप्र	योरप्र
"	"	१३	न	(०)
"	"	२०	शतस्क	शस्तस्क
"	"	२१	नास्ति	नाति
"	"	२२	मस्ति तैः	मासस्तैः
"	२	४	नाक्षेपं	नापेक्षार्थ
"	"	१६	त्कार्ये क	त्कार्येण क
"	"	१७	प्रवृत्तौ अर्थ-	प्रवृत्तौ
"	"		ग्रहणेन	ग्रहणाति
"	"	"	वर्तन्ते	वर्तते
१६९४	१	३	पदं व	पादव
"	"	४	कुर्वन्ति	कुर्वत
"	"	६	उपजीवन्ति	जीवन्ति
"	"	९	तवास्ति	तथाऽस्ति
"	"	१०-११	अभद्रा भद्राः ।	सर्वस्य करवर्धने
"	"		प्रेक्षणिकाः	अभद्रा भद्राप्रेक्ष-
"	"		सर्वस्य	णकाः प्रशंसि-
"	"		करदर्शनेन	पुरुषलक्षणाः
"	"		प्रशंसन्ति पुरुष-	
"	"		लक्षणानि ।	
"	२	१८	हाराणां	हाराणां
"	"	१९	ह्यासक्तं	ह्यशक्यं
"	"	२०	धारय	धारय
"	"	"	तथाऽभृत्यो	तथा श्रृत्यो
१६९५	१	५	तत्कर्मकारिभिः	(०)
"	"	८	न्यैरपि चारैर	न्यैरपि चारैस्तत्क-
"	"		र्मकारिभिर	
१६९७	"	१२	मोषस्य संनिधा-	मोक्षस्य संनिधा-
"	"		तारः	तारः कर्तारः
१६९९	"	३-४	मजाविकाश्वा	माजनेयाश्वा
"	"	२	दण्डोऽनु	शब्दोऽनु
"	"	१९	भिरिति	भिरिति
"	"	२६	न्ते दे	न्ते दे

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्
१७००	१	२०	सक्ता	प्रका
"	"	२१	द्धर्म	द्धर्मात्
"	"	२४	चौरभा	चौर्यभा
"	"	२६	रक्षणे	रक्षैव तत्र
"	२	२	पालने च न	पालेन कानु
"	"		काप्यनु	
"	"	१७-८	न च	(०)
"	"	१८	नात् क	नं क
"	"	"	शाः	शात्
१७०१	१	१२-३	देष्टु यानि	दे सूप्ते
"	"	१५	फला	फल
"	२	८	मलं	बलं
१७०२	१	१२	मात्रं	मगमनस्यात्र
"	"	"	व्यमिति	व्यम्
"	२	१६	तपसि	तप
"	"	१९	क्षणात्	क्षण
१७०३	१	२१	तत एव	तत्र
"	"	२७	श्येनाग्नी	स्यान्नाग्नी
"	"	"	न विशे	विशे
"	"	२८	चैषां	चैष
"	२	२३	रस्यति	न्यस्यति
"	"	२६	ब्रह्मघ्नो नश्यति	ब्रह्मघ्नो विशिष्यति
१७०४	१	२५	पातितो	पातिते
"	"	२७-८	रोहकं	रोहिकं
"	२	१८	कर	कार
"	"	२४	च	(०)
१७०५	१	२०	मोक्त्या	मोक्तौ
१७०६	"	२	प्रोक्षि	प्रोषि
"	२	२३	दण्डं	दण्डो
"	"	२६	क्रयी इ	क्रय इ
१७०७	"	१७	सिद्धा, मा	सिद्धमा
"	"	१८	सर्व	सर्वतोभागे
१७०८	१	७	ग्निश्च	ग्निः स्व
"	"	१०	रे नयि	रानीय
"	"	१४	शाट	साट
१७०९	२	९	शाटका	शाकटका
"	"	११	वयञ्चै	यं नै
१७११	"	१०	विशि	वशि
"	"	"	हरणे	विशेषे

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्	पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्
१७१२	१	११-१२	यत एव तत्रैव	यद्येवं तत्रैव कु-	१७२४	१	१	विहित	विहित
			कुलीनानामित्युक्तं	लीनमुक्तं	१७२५	२	२५	किमर्थम्	कर्मार्थम्
"	"	१३	तच्च बला	तत्र प्रबला	१७२७	"	१२	त्वात्	त्वाच्च
"	२	२८	राजा	राज्या	"	"	२०	नान्त	नान्त
१७१३	१	२३	तेन स्तेनार्ध	तेनार्ध	१७२८	१	२४	किञ्चनं	किञ्चन
१७१४	"	१४	स्वकृतः	स्वकृते	१७७३	"	२९	त्युक्तौ	त्युक्त्वा
"	"	"	निदाघे	निदानं	"	२	१८-९	अकारणं 'हन्त	अकरणहन्ता
"	"	१९	क्षेत्रिक	क्षेत्रक	"	"		वृषलो भूयाः '	वृषलभूयाः
"	२	२८	प्रस्थान्	प्रस्थाः	"	"	२०	णाक्रो	णक्रो
१७१५	१	२	तत्तस्य	तस्य	"	"	२१	त्रिया	त्रिय
१७१८	"	१७	सा मरु	स मरु	१७७६	१	४	गर्हा	गर्भः
"	२	१२	कृतेर्वि	कृतिर्वि	"	"	१९	ज्ञत	ज्ञानत
"	"	१३	प्रकृतिं	(०)	"	"	२२	मय	मयति
"	"	१६	चेति अय	चेत्त्वय	"	२	१०	बाह्य	बाह्य
१७१९	१	१५	हरितं	हरन्ति	"	"	१३	रमव्य	रेऽव्य
"	"	१९	पलाश	पलाशे	१७७९	१	७	तीयं प्र	तीयप्र
"	"	"	न परि	परि	"	"	८	हणं	हण
"	२	१५	मूलं इक्षुः,	मूलमिक्षुद्रा	१८०१	"	११	परुष	पुरुष
		फलं द्रा			"	"	१३	हारापरो	हारो
१७२०	१	२०	त्यादेः	त्यादि	"	२	५	विज्ञायीति	विज्ञापि
"	"	२२	अग्निं गृ	अग्निगृ	"	"	६	देशः, म	देशोप
"	"	"	त्याद्यर्थ	त्यादिकं	"	"	७	त्यर्थम्	त्यर्थः
"	"	२४	काले शी	कालः शी	१८०२	१	२	तोऽप्यस्य	तोऽस्य
"	"	"	काले ।	कालः	१८०३	२	३	करणे	कर
"	"	२६	न	(०)	१८०४	"	७	नाशे दमः	नाशमाह
१७२१	"	६	ज्ञोऽहमिति	ज्ञोऽहं	१८०५	"	५	दसौ पि	दपी
"	२	२	खलु	खल	"	"	६	नाया	नाना
"	"	३	गुणं अ	गुणाम	"	"	१०	द्युत्पत्तौ	द्युपपत्तौ
"	"	८	श्रितस्त	श्रितत	१८०६	"	२७	चार्मिक	धार्मिक
"	"	१०-११	ष्टिः शतमष्ट-	ष्टिशतमष्ट-	१८०८	१	८	शक्तौ	(०)
			विंशधिकश	विंशं वा श	"	"	१८	मन्तं यदि	मन्यदि
"	"	१४	हतं ज	हन्त ज	१८०९	२	१६	पथि स्थि	पथितो न स्थि
"	"	१७	मात्र	मात्रा	"	"	"	विधियमाणः	न विधियमाणोऽथवा
"	"	२६	अष्टा	नष्टा	"	"	१७	इतिवत्	इति चेत्
१७२२	"	१७	स्पतिरेव	स्पत एव	१८१०	१	२२	र्मनु	र्मनु
१७२३	"	२	न प्र	नाप्र	"	"	२३	वधस	वधः स
"	"	१६	ग्रहणा	हरणा	"	२	१३	काचि	कदाचि
"	"	१९	ण वा	णैवा	"	"	१४	पथेत	पथते
"	"	२६	न	कः	१८११	१	६	लक्ष	लक्ष

पृष्ठं स्तम्भः	पंक्तिः धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्	पृष्ठं स्तम्भः	पंक्तिः धर्मकोशः	आदर्शपुस्तकम्
१८११ १	८ यानविधि	या न विधि	१८६५ १	१४ षे गम	षागम
१८५१ २	१२ यतीति	यन्निति	" "	१७ ल्येवं	ल्येव
" "	२१ प्रकाशे	प्रकाश्ये	१८६६ २	२२ जात्यादि	जात्या
१८५२ "	६ स्पर्शस्तु	स्पर्शस्य	१८६७ "	१७ वधार्थ	वध्यर्थ
" "	१०-११ कश्चित्सहते,	कस्तत्सहते भवेन्न	" "	१८ द्व्यर्थः,	द्व्यर्थस्तत्रेमां
" "	"भवति मा			तत्र समां	
" "	१४ तः । शुष्के	ताशुल्के	१८६८ १	२१ पूर्वद	पूर्व द
१८५३ १	६ संभाषा	संभाषः	१८७० "	२ निग्रह	संग्रह
" "	८ अन्यत्र	अमुत्र	" "	२१ वित्तस्वा	यित्तस्वा
१८५४ २	९ ज्ञाताः ।	ज्ञानां	" "	२२ समानेषु मूर्धनि	समानस्यर्धिनो
" "	" चारणं	वारणं	" "	२४ ख्यातिसुत्पादयति	इत्युत्पादयन्ति
१८५५ १	२४ णादित्य	णादित्य	" "	२५ इति न	इति
" "	२४-५ गादिकं	गिकं	१९०६ २	१९ अन्यः	(०)
१८५६ "	२ नादार	नार	१९०७ "	१३ विप्रति	प्रति
" "	४ ज्ञिर्वृ	ज्ञिर्वृ	१९३१ १	३० परे अस्या	परे स्व
" २	३ मूलमस्य	मूलस्य	" २	१ राष्ट्रीयाः	राष्ट्रे या
१८५७ १	११ विशेषज	विशेषे ज	" "	" शोच्यमा	षेण्यमा
" "	२० दारोपचारादौ	दस्वनुकारादौ	" "	७ द्विष्ट	द्विष्ट
" "	१६ दुच्येत	दुच्यते	१९४५ १	४ तरे पणं	तरेण पादं
" "	" तच्छब्देनाभि	गन्धेनाद्यभि	" "	११ तरणे	तरेण
" २	२ दिभिः व्या	दिभूतेनान्येना-	" "	२४ सारेण	चारेण
		भिवसता व्या	" २	२९ स्तरो	स्तरे
१८५८ १	१७ नोच्येत	नोच्यते	१९४६ "	१२ बन्धनेन	बन्धन
" "	१८ न मुच्येत	मुच्यते	१९४७ १	२ द्विष्टया	द्विष्टया
१८५९ "	१० यां ब्राह्मण्यां	या ब्राह्मण्या	१९५१ २	२६ कुलटां	कुलटां
१८६० "	१ अस्यास्ति	दण्डोऽस्ति	" "	३० ता रक्ष्यधनाः ।	सा रक्ष्यधना ।
" "	" दण्डोऽन्य	दण्डोऽत्र	१९५२ "	९ पधाभि	पधाभि
" "	१६ गच्छतः	गच्छति	१९५७ १	२५ भागा	भाग
" २	१० अगुप्ता	गुप्ता	१९८७ "	२ न	(०)
१८६१ १	२० चराति	चरितं	" "	२२ यावृत्त	यावृत्त
" "	२१ अथवा	अथ	" "	२४ यत्र	यतो
" "	२७ विवाहस्य	विवाहस्य	" "	२५ असन्य	त्वसन्य
" २	१५-६ ज्ञातमेव	ज्ञात एव	" "	२८ नुत्पत्त्या	नुत्पत्ति
" "	१६ इति	(०)	" "	" गः कृतः	गकृतां

विवादपदानां विषयानुक्रमणिका

साहसम्

(पृ. १५९१-१६१५)

वेदाः— (१५९१-१६०३) अपराधविशेषाः अपराधकारणानि च; सप्तमर्यादाभङ्गापराधाः; कतिपय-दोषाणां दोषत्वतारतम्यम् (१५९१); कतिपयदोषाः; पञ्च महापातकानि (१५९२); अभिशंसनम्-अभि-शस्तिः (१५९३); अभिशस्तत्यागः; अभिशस्तस्य आर्त्विज्यान्धिकारः; स्तेयानृत्याभिशांसनयोरपराधत्वम्; अभिशस्तनिष्कृतिः अभिशस्तत्यागश्च १५९४; वीरहत्या— वीरहत्या, तद्दण्डश्च [मनुष्यहत्या तद्दण्डश्च] १५९५; ब्रह्महत्या—ब्रह्महत्या, तदपनोदश्च १५९७; भ्रूणहत्या, अन्ये च महादोषाः १६०१. निरुक्तम्— (१६०३) सप्तमर्यादाव्याख्यानम्. गौतमः— (१६०४-५) निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; साहसिका महान्तोऽपि नानु-सरणीयाः १६०४; स्वधर्मातिक्रमसाहसदण्डः १६०५. आपस्तम्बः— (१६०५-६) ब्राह्मणस्य शस्त्रग्रहण-निषेधप्रतिप्रसवौ; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; साहसिका महान्तोऽपि नानुसरणीयाः १६०५; महासाहसिक-शूद्रादिदण्डः; ब्राह्मणे विशेषश्च १६०६. बौधायनः— (१६०६-८) वधसाहसं तद्दण्डश्च १६०६; निमित्त-विशेषे साहसानुज्ञा १६०७. वसिष्ठः— (१६०८) निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; आततायिनः. विष्णुः— (१६०८-१२) साहसप्रकाराः १६०८; महापातक-साहसदण्डविधिः; कूटशासन-विधामिदान-प्रसङ्गतात्पर्य-स्त्रीबालपुरुषघात-धान्यापहार-कन्यानृत-साहसदण्ड-विधिः; पशुपक्षिकीटतृणवनस्पतिघात-विमांसविक्रय-साहसेषु दण्डविधिः; अधिकृतानामपथदान-आसनाप्र-दान-अपूजासु भोजननिमन्त्रणसंबन्धव्यतिक्रमेषु च

दण्डविधिः १६०९; चतुर्वर्णानां अभक्ष्यापेयादिना दूषणे उद्यानभूम्यादिदूषणे च दण्डविधिः; गृहभूकुड्या-दिभेदन-गृहपीडाकरद्रव्यक्षेप-साधारण्यापलाप-प्रेषिता-प्रदान-पितृपुत्रादित्यागादिदोषेषु दण्डविधिः १६१०; पितापुत्रविरोधे साक्ष्यादीनां दण्डविधिः; तुल्यमानकूटत्व-विक्रयदोष-शुल्कग्रहणदोषेषु दण्डविधिः; जातिभ्रंशकर-भक्षणे दण्डविधिः; अभक्ष्याविक्रयविक्रय-देवमूर्तिभेदनयो-र्दण्डविधिः; कूटसाक्षि-उत्कोचजीविसम्य-दण्ड्यमोचयितृ-अदण्ड्यदण्डयितृणां दण्डविधिः १६११; राज्याङ्गदूषण-साहसदण्डविधिः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; आतता-यिनः १६१२. शङ्खः शङ्खलिखितौ च— (१६१२-३) साहसप्रकाराः; मातापितापुत्राद्यन्योन्यत्यागादौ माता-पितागुर्वतिक्रमे च दण्डविधिः १६१२; प्रतिमाराम-कृपादिभङ्गे कूटशासनतुल्यमानप्रतिमानकरणे वापी-कृपादिदूषणेऽदासीदासदानादौ च दण्डविधिः; पितापुत्र-विरोधसाक्ष्यादिदण्डविधिः १६१३. कौटिलीयमर्थ-शास्त्रम्— (१६१३-२२) साहसम् १६१३; आशुमृतकपरीक्षा १६१५; एकाङ्गवधनिष्क्रयः १६१७; शुद्धश्चित्रश्च दण्डकल्पः १६१८; अतिचारदण्डः १६२०. मनुः— (१६२२-३२) स्तेय-साहसयोर्निरुक्तिः; साहसिकः पापकृत्तमः, तस्योपेक्षा राज्ञा नैव कर्तव्या १६२२; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा १६२३; महापातकिसाहसिकदण्डविधिः; मातापितास्त्री-पुत्राणामन्योन्यत्यागे दण्डः १६२७; निमित्तविशेषेषु प्रातिवेश्यब्राह्मणाद्यभोजने दण्डविधिः; पितापुत्र-विरोधसाक्ष्यादिदण्डविधिः; अमक्ष्यापेयादिप्राशयितृ-ग्रसितृदण्डविधिः १६२८; धर्मोपजीविनो धर्मन्युतस्य दण्डविधिः; उत्कृष्टकर्मभिर्जीवन् अधमजातीयो दण्ड्यः; तडाग-कोष्ठागार-देवतागार-जलमार्गादिभेदनाद्यपराधेषु

दण्डविधिः १६२९; विविधद्रव्यनाशापराधेषु दण्डविधिः; संक्रमध्वजप्रतिमादिद्रव्यभेदनदूषणादौ दण्डविधिः १६३०; राजमार्गदूषणे दण्डविधिः; अभिचारमूलक्रिया-कृत्यासु दण्डविधिः; राजपुरुषाणां धनलोभादिदोषेषु दण्डविधिः १६३१. याज्ञवल्क्यः— (१६३३-४१) साहसनिरुक्तिस्तदण्डश्च; साहसकारयितुदण्डः १६३३; पूज्यातिक्रम-भ्रातृभार्याप्रहार-प्रतिश्रुताप्रदान-मुद्रासहित-गृहभङ्ग-सामन्तादिरीडाकरणापराधेषु दण्डविधिः; विधवागमन-परभयानिवारण-वृथाक्रोश-चाण्डालकृत-स्पृश्यस्पर्श-शूद्रप्रव्रजितादिभोजन-अयुक्तशपथ-अयोग्य-कर्मकरण-पशुपुंस्त्वोपघात-साधारणापलाप-दासीगर्भपात-पितृपुत्राद्यन्योन्यत्यागेषु दण्डविधिः १६३४; तरिकेण स्थलजशुल्कग्रहणे प्रातिवेश्यब्राह्मणानिमन्त्रणे च दण्डः; पितापुत्रविरोधसाक्ष्यादिदण्डविधिः १६३५; अभक्ष्या-पेयादिना चातुर्वर्ण्यदूषणे दण्डविधिः; जारप्रच्छादन-शववस्तुविक्रय-गुरुताडन-राजयानाद्यारोहण-द्विनेत्रभेदन-राजद्विडुपजीवन-शूद्रकृतविप्रत्वोपजीवनेषु अपराधेषु दण्डविधिः १६३६; शस्त्राघात-गर्भपात-स्त्रीपुंवध-दुष्ट-स्त्रीकृतपुंवधादिदोषेषु दण्डविधिः १६३७; क्षेत्रवेश्मादि-दाहराजपत्नीगमनापराधेषु दण्डविधिः; राजपुरुषकृता-पराधेषु दण्डविधिः १६३९; अविज्ञातहन्तुरन्वेषणविधिः १६४०. नारदः— (१६४१-४५) साहसनिरुक्तिः; त्रयश्चत्वारश्च साहसप्रकाराः. तत्र दण्डविधिश्च १६४१; अपराधविषयकप्रश्नात्तापे सति असति च कर्तव्यता १६४४; अविक्रेयविक्रेये ब्राह्मणदण्डः; राजधृतवस्तुनि आक्रममाणो वधदण्डार्हः १६४५. बृहस्पतिः— (१६४५-८) साहसनिरुक्तिः; पञ्च त्रयश्च साहस-प्रकाराः; तत्र दण्डविधिश्च; साहसस्तेयं तत्र दण्डश्च १६४५; साहसिकवधदण्डविचारः; साहसिका राजा नोपेक्षणीयाः; साहसिकघातकतत्सहायाः तदण्डश्च १६४६; अविज्ञातघातकाद्यन्वेषणविधिः १६४७; आत्म-हत्यादोषः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; साहसकल्पदोषाः १६४८. कात्यायनः— (१६४८-५१) साहस-निरुक्तिः १६४८; द्रव्यनाशान्निष्ठममध्यमोत्तमसाह-सानि तदण्डविधिश्च १६४९; साहसकृदन्वेषणविधिः; आततायिनः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा १६५०.

व्यासः— (१६५१) वधसाहसकर्तुर्दण्डः; मिथ्या-मैषज्यापराधः. देवलः— (१६५१) आत्महत्यादोषः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा. उशना— (१६५२) गर्भपातनसाहसे दण्डः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा. यमः— (१६५२) विषाग्निद-चौर-वधकारि-तडाग-भेदकादिसाहसिकेषु दण्डविधिः; साहसिकस्तेयादिकृद्-ब्राह्मणदण्डविधिः; आत्महत्यायत्नकरणे दण्डः. संवर्तः— (१६५३) निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा. वृद्धहारीतः— (१६५३) निमित्तविशेषे साहसा-नुज्ञा; साहसिकानां दण्डविधिः; तत्र ब्राह्मणे विशेषश्च. सुमन्तुः— (१६५३) निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा. पैठीनसिः— (१६५३) घातकसहायादिसाहसिक-दण्डविधिः. गालवः— (१६५४) निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा. अग्निपुराणम्— (१६५४) मर्यादा-भेदकादिषु दण्डविधिः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; राजपुरुषाणां धनलोभादिदोषेषु दण्डविधिः; प्रतिमादि-भेदने अभक्ष्यभक्षणे च दण्डः. ब्रह्मपुराणम्— (१६५४) आततायिविशेषः. मत्स्यपुराणम्— (१६५५) राजप्रतिकूलसाहसिकदण्डविधिः; ब्राह्मणाम-न्त्रणसंबन्धिदोषे दण्डः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; आततायिनः. भविष्यपुराणम्— (१६५५) निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा. संग्रहकारः (स्मृतिसंग्रहः)— (१६५५) साहसनिरुक्तिः; निमित्त-विशेषे साहसानुज्ञा.

स्तेयम्

(पृ. १६५६-१७६७)

वेदाः— (१६५६) राजा स्तेनं बध्नाति; स्तेन-त्वापवादः; स्तेयस्य दुष्टत्वं शपथविभाव्यत्वं च; स्तेनो हन्तव्यः. गौतमः— (१६५६-६३) वर्णभेदेन स्तेय-दण्डः १६५६; दण्डानर्हस्तेयम् १६५७; स्तेयमहापा-तकदण्डविधिः; दण्ड्योत्सर्गो राज्ञो दोषः; ब्राह्मणे विशेषः १६५८; चौरसाहाय्ये अधर्मसंयुक्तप्रतिग्रहे च दण्डः; स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १६५९; प्रकाशचौर्यप्रसङ्गात् क्र-शुल्कस्थापनाविधिः १६६१; चौरहृतं राजा स्वामिने प्रदेयमलब्धेऽपि चौरै १६६३. हारीतः— (१६६३)

राज्ये चौरदोषः. आपस्तम्बः— (१६६४-७) तस्कर-
भयरहितराज्यकरणं मुख्यो राजधर्मः; शूद्रादीनां स्तेया-
दिमहापातकदण्डविधिः; ब्राह्मणे विशेषश्च १६६४;
दण्डार्हानर्हस्तेयविचारः; दण्ड्योत्सर्गे राज्ञो दोषः; स्तेय-
दोषे आपदनापत्कालद्रव्यविशेषादिविचारः १६६५;
दण्ड्यादण्डने दोषः; शुल्कस्थापना १६६६. बौधायनः
(१६६७) स्तेयमहापातकदण्डविधिः; दण्ड्योत्सर्गे
राज्ञो दोषः; शुल्कस्थापना. वसिष्ठः— (१६६७-८)
स्तेयदुष्टलक्षणानि १६६७; स्तेयमहापातकदण्डविधिः;
दण्ड्योत्सर्गे राज्ञो दोषः; अर्घस्थापना शुल्कस्थापना
च १६६८. विष्णुः— (१६६८-७१) प्रकाश-
वञ्चकानां शुल्कपरिहर्तृकृततुलामानकर्त्रादीनां दण्डः
१६६८; अप्रकाशतस्कराणां पशुधान्यवस्त्रभक्ष्यपेयरत्ना-
दिद्रव्यहारीणां दण्डविधिः १६६९; कश्चुल्कस्थापना;
चौरहृतं चौरैऽलब्धेऽपि स्वामिने प्रत्यर्पणीयम् १६७१.
शङ्खः शङ्खलिखितौ च— (१६७१-२) मानार्घ-
स्थापनाविधिः; प्रकाशवञ्चक—कृततुलामानव्यवहर्त्रादि-
दण्डविधिः; अप्रकाशतस्कराणां पशुपुरुषभाण्डाद्यप-
हारीणां दण्डविधिः १६७१; वर्णविशेषकृतचौर्यदण्ड-
विधिः; चौर्यशङ्कितशोधनदण्डौ; दण्ड्यादण्डने राजदोषः
१६७२. कौटिलीयमर्थशास्त्रम्— (१६७३-९०)
कारुकरक्षणम् १६७३; वैदेहकरक्षणम् १६७७;
गूढाजीविनां रक्षा १६७९; सिद्धव्यञ्जनैर्माणवप्रकाशनम्
१६८१; शङ्कारूपकर्माभिग्रहः १६८२; वाक्यकर्मानु-
योगः १६८५; सर्वाधिकरणरक्षणम् १६८८. मनुः—
(१६९०-१७२८) स्तेयविवादपदप्रतिज्ञा १६९०;
स्तेयसाहसयोर्निरुक्तिः १६९१; राज्यकण्टकाः प्रकाशा-
प्रकाशतस्कराः; कण्टकशुद्धिः; तदर्थं चाराद्यन्वेषकविधिः
१६९२; तस्करादिकण्टकान्वेषणविधिः १६९५; स्तेना-
तिदेशः १६९७; चौरादिकण्टकनिग्रहो राज्ञो धर्मः
१६९९; स्तेयमहापातकदण्डविधिः; दण्ड्यस्य मोक्षे राजा
दोषभाक् १७०२; चौरस्य पापस्य च दण्डेन प्रायश्चित्त-
वच्छुद्धिः १७०४; प्रकाशतस्करदण्डः १७०५; प्रकाश-
तस्करप्रकरणे प्रसङ्गात् अर्घमानादिव्यवस्थाविधिः
१७०७; प्रकाशतस्करदण्डः (पूर्वतोऽनुवृत्ताः) १७०८;
अप्रकाशतस्करदण्डः १७११; अप्रकाशचौर्याभ्यासे

शारीरो दण्डः १७२०; वर्णतः स्तेयदोषतारतम्यम्
१७२१; स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १७२२; स्तेनप्रकरणोप-
संहारः; कश्चग्रहणविचारः १७२७. याज्ञवल्क्यः—
(१७२८-४४) स्तेयलक्षणम्; प्रकाशतस्करदण्डः
१७२८; प्रकाशस्तेयप्रकरणे प्रसङ्गतः अर्घस्थापनाविधिः
१७३१; प्रकाशस्तेयदण्डप्रकरणानुवृत्तिः १७३२; अप्र-
काशतस्करदण्डः १७३६; स्तेये दण्डविवेकसाधनो
न्यायः; स्तेयप्रकाराश्च १७३८; चौरान्वेषणम् १७४०;
स्तेनातिदेशः १७४२; स्तेनालाभे हृतदानम् १७४३;
स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १७४४. नारदः— (१७४४-५७)
स्तेयलक्षणं स्तेयप्रकाराश्च; तस्करप्रकाराः १७४५; प्रकाश-
तस्करदण्डः १७४६; अप्रकाशतस्करदण्डः; अप्रका-
शस्तेये दण्डविवेकसाधनो न्यायः १७४८; अप्रकाश-
तस्करदण्डप्रकरणानुवृत्तिः १७४९; पश्चात्तत्स्तेनदण्डः
१७५१; विदुषः स्तेनस्य वर्णभेदेन दण्डतारतम्यम्;
स्तेयदोषप्रतिप्रसवः; चौरान्वेषणम् १७५२; स्तेनातिदेशः
१७५५; स्तेनालाभे हृतदानम् १७५६. बृहस्पतिः—
(१७५७-६१) स्तेनप्रकाराः १७५७; प्रकाशतस्कर-
दण्डः १७५८; अप्रकाशतस्करदण्डः; चौरान्वेषणम्
१७६०; स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १७६१. कात्यायनः—
(१७६१-६३) स्तेयसाहसयोर्लक्षणम्; प्रकाशतस्कर-
दण्डः; अप्रकाशतस्करदण्डः १७६१; चौरान्वेषणम्;
स्तेनातिदेशः; स्तेनालाभे हृतदानम् १७६२; स्तेयदोष-
प्रतिप्रसवः १७६३. व्यासः— (१७६३-५) स्तेन-
प्रकाराः १७६३; प्रकाशतस्करदण्डः १७६४; अप्रकाश-
तस्करदण्डः; चौरान्वेषणम्; स्तेनालाभे हृतदानम्;
स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १७६५. उशना— (१७६६)
अप्रकाशतस्करदण्डः. यमः— (१७६६) अप्रकाश-
तस्करदण्डः; स्तेयदोषप्रतिप्रसवः. लोकाक्षिः—
(लौगाक्षिः ?)— (१७६६) अप्रकाशतस्कर-
दण्डः. कण्वः— (१७६६) अप्रकाशतस्करदण्डः;
बृद्धमनुः— (१७६६) अप्रकाशतस्करदण्डः;
स्तेनालाभे हृतदानम्. अग्निपुराणम्— (१७६६)
प्रकाशतस्करदण्डः; स्तेयदोषप्रतिप्रसवः. मत्स्यपुराणम्—
(१७६७) प्रकाशतस्करदण्डः; स्तेयदोषप्रतिप्रसवः.
शुकनीतिः— (१७६७) कृतपण्यविक्रेतृदण्डः; स्तेय-

प्रसङ्गेन शिल्पिनां विविधभृतिविचारश्च.

वाक्पारुष्यम्

(पृ. १७६८-१७९२)

वेदाः—(१७६८) ब्राह्मणं प्रति अकुशलोक्ति-
निषेधः. गौतमः—(१७६८-९) शूद्रकृतवाग्दण्ड-
पारुष्यदण्डसामान्यविधिः; वेदाध्यायिशूद्रदण्डः १७६८;
त्रैवर्णिककृतवाक्पारुष्ये दण्डः १७६९. हारीतः—
(१७६९) असमवर्णकृतवाक्पारुष्यदण्डसामान्यविधिः;
वेदाध्यायिशूद्रदण्डः; मिथ्यावाक्पारुष्ये दण्ड-
सामान्यविधिः. आपस्तम्बः—(१७६९) शूद्रकृत-
वाक्पारुष्ये दण्डः. वसिष्ठः—(१७७०) पातकाभि-
शंसने दण्डः. विष्णुः—(१७७०-७१) हीनवर्ण-
कृतवाक्पारुष्ये दण्डः; वाक्पारुष्यविशेषाः, तत्र
दण्डाश्च १७७०; समासमवर्णाक्रोशक्षेपादिषु दण्डाः
१७७१. शंखः शंखलिखितौ च—(१७७१)
समासमवर्णाक्षेपातिक्रमादिषु दण्डाः; वर्णभेदेन आक्रोश-
दण्डाः; अधिकृतविप्रगुरुभर्त्सने दण्डाः. कौटिलीयमर्थ-
शास्त्रम्—(१७७१-३) वाक्पारुष्यम् १७७१.
मनुः—(१७७३-९) समासमवर्णानां परस्परक्रोशे
दण्डाः १७७३; समवर्णाक्रोशे तदत्यन्तनिन्दायां च
दण्डः १७७४; शूद्रकृते उच्चवर्णक्षेपे धर्मोपदेशे च
दण्डाः १७७५; मिथ्याक्षेपे अङ्गवैकल्योक्तौ गुर्वाद्या-
क्षारणे च दण्डः १७७६; ब्राह्मणक्षत्रिययोः परस्परक्रोशे
विट्शूद्रयोः स्वजात्याक्रोशे च दण्डाः १७७८.
याज्ञवल्क्यः—(१७७९-८४) वाक्पारुष्यलक्षण-
विभागौ; समगुणेषु सवर्णेषु निष्ठुराक्षेपे दण्डः
१७७९; समगुणेषु सवर्णेषु अश्लीलाक्षेपे दण्डः;
विषमगुणेषु सवर्णेषु निष्ठुराश्लीलाक्षेपेषु दण्डः १७८०;
इन्द्रियनाशप्रतिज्ञयाक्षेपे पापाक्षेपे त्रैविद्यनृपदेवजातिपू-
ग्रामदेशाक्षेपे च दण्डाः १७८१; असमवर्णेषु क्षेपे दण्डाः
१७८३. नारदः—(१७८४-८) वाक्पारुष्यनिरुक्तिः,
तत्प्रकाराश्च १७८४; पातकाभिशंसने दण्डः १७८६;
सवर्णक्षेपादौ दण्डाः १७८७; असवर्णक्षेपाभिशंसनादौ
दण्डाः; शूद्रकृते ब्राह्मणराजन्याद्याक्षेपादौ दण्डाः; राज्ञः
क्षेपे दण्डः १७८८. बृहस्पतिः—(१७८८-९०)
पारुष्यभेदाः; वाक्पारुष्यप्रकाराः १७८८; समासम-

जातिशुण्णकृतवाक्पारुष्येषु दण्डाः १७८९; असमवर्णकृत-
वाक्पारुष्ये दण्डाः; शूद्रकृतद्विजक्षेपधर्मोपदेशादौ दण्डाः;
वाक्पारुष्यप्रकरणोपसंहारः १७९०. कात्यायनः—
(१७९१-२) वाक्पारुष्यप्रकाराः; वाक्पारुष्यदोषा-
स्पत्वे अर्धो दण्डः; वाक्पारुष्यदोषतदपवादौ, तत्साधनं
च १७९१. व्यासः—(१७९२) पातकाभिशंसने
दण्डाः. उशना—(१७९२) असवर्णकृतवाक्पारुष्ये
दण्डाः; वाक्पारुष्यदोषास्पत्वे अर्धो दण्डः; अनाम्नाते
दण्डे विधिः. यमः—(१७९२) वेदाध्यायिशूद्रदण्डः.
जमदग्निः—(१७९२) असवर्णेषु वाक्पारुष्ये दण्डाः.
अग्निपुराणम्—(१७९२) वैश्यशूद्रकृते उच्चवर्णक्षेपे
धर्मोपदेशे च दण्डाः.

दण्डपारुष्यम्

(पृ. १७९३-१८३५)

वेदाः—(१७९३) ब्राह्मणविषयकदण्डपारुष्ये
दण्डविधिः. गौतमः—(१७९४) शूद्रकृते द्विजाति-
विषयके वाग्दण्डपारुष्ये दण्डविधिः; आर्यसाम्यप्रेप्सु-
शूद्रस्य दण्डः; शिष्यशासनरूपे दण्डपारुष्ये दण्डः.
हारीतः—(१७९४-५) हीनवर्णकृतेषु उत्तमवर्णकृतेषु
च वाग्दण्डपारुष्येषु दण्डविधिः १७९४. आप-
स्तम्बः—(१७९५) दण्डपारुष्यानन्तर्भावशिष्य-
शासनम्; आर्यसाम्यप्रेप्सुशूद्रस्य दण्डः. वसिष्ठः—
(१७९५) वाग्दण्डपारुष्येषु दण्डसामान्यविधिः;
वृक्षच्छेदनिषेधः. विष्णुः—(१७९६-८) हीनवर्ण-
कृतेषु उत्तमवर्णकृतेषु च दण्डपारुष्येषु दण्डविधिः;
आर्यसाम्यप्रेप्सुशूद्रस्य दण्डः; प्रहारोद्यमन-पादादिलुण्ठन-
करादिभङ्ग-चेष्टादिरोधप्रहारादिषु दण्डविधिः १७९६;
एकं बहूनां प्रहरतां दण्डः; पुरुषपीडायां पशुपीडायां
पशुपक्षिकीटघातादिषु च दण्डः १७९७; वृक्षवल्लीतृणा-
दिच्छेदे दण्डविधिः १७९८. शंखलिखितौ—(१७९८)
प्रहारोद्यमने निपातने च दण्डः. कौटिलीयमर्थ-
शास्त्रम्—(१७९८-१८०१) दण्डपारुष्यम् १७९८.
मनुः—(१८०१-१२) शूद्रकृतेषु त्रैवर्णिकविषयक-
दण्डपारुष्येषु दण्डविधिः; आर्यसाम्यप्रेप्सुशूद्रस्य
दण्डः १८०१; सवर्णविषयकदण्डपारुष्ये दण्डविधिः
१८०३; वनस्पतिच्छेदने दण्डविधिः १८०४; प्राणि-

पीडने दण्डविधिः १८०५; गृहोपकरणादिद्रव्यभाण्ड-
पुष्पमूलफलदिनाशने दण्डविधिः १८०६; यानसंरक्षि-
निमित्तेषु प्राणिहिंसाद्रव्यनाशेषु स्वाभ्यादीनां दण्ड-
विचारः १८०७; प्राणिविशेषहिंसाभेदेन दण्डभेदाः
१८१०; भार्यापुत्रदासशिष्यादीनां ताडने कृते दण्ड-
विचारः १८१२. याज्ञवल्क्यः—(१८१२-२४) दण्ड-
पारुष्यलक्षणम् १८१२; दण्डपारुष्यनिर्णयहेतुः १८१३;
स्मृत्यनुक्तपारुष्ये दण्डविधिः; साधनभेदेन जातितो
गुणतो वा समहीनोत्तमभेदेन च दण्डभेदाः १८१४;
अब्राह्मणकृते ब्राह्मणविषये दण्डपारुष्ये दण्डविधिः;
उच्चजातिकृते सजातीयकृते वा परगान्नविषये दण्ड-
पारुष्ये दण्डः १८१५; यानयुग्यगोगजाश्वादिनिमित्तेषु
प्राणिहिंसाद्रव्यनाशेषु स्वाभ्यादीनां दण्डविचारः १८१९;
द्रव्यविनाशे दण्डविधिः १८२१; पशुविषयदण्डपारुष्ये
दण्डविधिः; वनस्पतिवृक्षलतागुल्मादीनां छेदनादौ
दण्डविधिः १८२२. नारदः—(१८२४-३०) दण्ड-
पारुष्यलक्षणं तत्प्रकाराश्च १८२४; दण्डपारुष्ये दोष-
राहित्यदण्डभाक्त्वविचारः; पञ्चप्रकारैस्तत्रापकृतविचा-
रश्च १८२५; हीनवर्णकृते ब्राह्मणविषये दण्डपारुष्ये
दण्डविधिः १८२८; राजनि दण्डपारुष्ये दण्डः; अज्ञ-
स्वकीयकृतापराधे तत्प्रभोर्दण्डविचारः; अप्रकाशदण्ड-
पारुष्ये परीक्षाविधिः १८२९. बृहस्पतिः—(१८३०-
३२) दण्डपारुष्यलक्षणम्; वाक्पारुष्यापेक्षया दण्ड-
पारुष्यस्य दण्डविधौ विशेषः; विविधदण्डपारुष्येषु
समाधिकविषयेषु दण्डविधिः १८३०; दण्डपारुष्येण
पीडकः पीडापरिहारव्ययं अपहृतं च दाप्यः; पीडि-
ताय दण्डदानं राज्ञे च; पशुग्रीवायां दण्डविधिः; शूद्र-
कृते द्विजातिविषयके दण्डपारुष्ये दण्डविधिः; परस्परं
दण्डपारुष्ये कृते नीचकृते च विशेषतः दोषराहित्य-
दण्डभाक्त्वदण्डदापयितृविचारः १८३१; अप्रकाश-
दण्डपारुष्ये परीक्षाविधिः १८३२. कात्यायनः—
(१८३२-४) सजातीयेषु दण्डपारुष्ये दण्डविधिः १८३२;
दण्डपारुष्ये प्रतिलोमानुलोमनीचेषु दण्डविधिः; पीडि-
ताय पीडापरिहारव्ययद्वयभगादिदानविधिः १८३३;
पशुपक्षिवनस्पतिषु दण्डपारुष्ये दण्डविधिः; अप्रकाश-
दण्डपारुष्ये परीक्षाविधिः १८३४. व्यासः—(१८३४)

दण्डपारुष्यलक्षणम्. यमः—(१८३५) भार्यापुत्र-
दासदासीशिष्यानां दण्डपारुष्यविचारः; वधकृद्द्विज-
दण्डः. वृद्धहारीतः—(१८३५) देवताब्राह्मण-
गुरुणां पादादिना प्रहारे दण्डविधिः. सुमन्तुः—
(१८३५) परस्परं पारुष्ये दण्डविधिः. वृद्धकात्या-
यनः—(१८३५) दण्डपारुष्ये स्वयं प्राणत्यागे न
दण्डः. परिशिष्टकारः—(१८३५) दण्डपारुष्य-
लक्षणम्. अग्निपुराणम्—(१८३५) शूद्रकृते
द्विजातिविषयके दण्डपारुष्ये दण्डविधिः; पशुवृक्षविषये
दण्डपारुष्ये दण्डविधिः.

स्त्रीसंग्रहणम्

(पृ. १८३६-१८५२)

वेदाः—(१८३६-४१) भ्रातृभगिनीविवाहः
तन्निषेधश्च; पितापुत्रीविवाहः १८३६; भ्रातृभगिनी-
विवाहः; शूद्रकृतार्यस्त्रीसंग्रहणम्; स्त्रियाः व्यभिचारदोषः
१८३७; शूद्रकृतार्यस्त्रीसंग्रहणं आर्यकृतशूद्रस्त्रीसंग्रहणं
च; ब्राह्मणीसंग्रहदोषः १८३८; परदारसंग्रहो दोषः;
पितापुत्री-भ्रातृभगिनीसङ्गः; पितापुत्रीविवाहनिषेधः;
स्त्रियाः व्यभिचारदोषः; पितापुत्रीविवाहनिषेधः
१८४०; स्त्रियाः व्यभिचारदोषः; श्रोत्रियदारसंग्रहदोषः;
पितापुत्रीविवाहः १८४१. गौतमः—(१८४१-३)
परदाराभिर्मर्शे दण्डसामान्यविधिः; आर्यस्वयंभिगामिशूद्र-
दण्डः १८४१; हीनपुरुषस्य उच्चस्त्रियाश्च व्यभिचारे
दण्डः १८४२; कन्याकृतकन्यादूषणदण्डः १८४३.
हारीतः—(१८४३) हीनपुरुषस्य उच्चस्त्रियाश्च
व्यभिचारे दण्डः. आपस्तम्बः—(१८४३-४)
कन्यापरदारसंनिकर्षकरणे दण्डः; परदारमैथुने दण्डः
१८४३; कन्यादूषणे दण्डः; कन्यादूषणे परदारदूषणे च
राज्ञः कर्तव्यम्; प्रायश्चित्तोत्तरं कन्या परदाराश्च धर्माह-
संबन्धाः; आर्यस्य शूद्रागमने दण्डः; आर्यस्वयंभिगमि-
शूद्रदण्डः; परभुक्तस्त्रियाः प्रायश्चित्तम् १८४४.
वौधायनः—(१८४४-५) शूद्रादीनां उच्चवर्णस्त्री-
गमने दण्डः १८४४; चारणदाररङ्गावतारस्त्रीषु गमने
दण्डाभावः; स्त्रीणां परपुरुषदूषितानां अदुष्टत्वम् १८४५.
चसिष्ठः—(१८४५-६) शूद्रादीनां उच्चवर्णस्त्रीगमने

दण्डः १८४५; आर्यस्त्रीणां शूद्रदूषितानां शुद्धिविधिः १८४६. विष्णुः— (१८४६-७) स्त्रीसंग्रहणलक्षणानि; वर्णानुसारेण परस्त्रीगमने दण्डविधिः १८४६; गुरु-तल्पगमने दण्डः; सकामहीनस्त्रीगमने न उच्चपुरुषो दुष्यति; कन्यादूषणे दण्डः; पशुगमने दण्डः १८४७. शङ्खः शङ्खलिखितौ च— (१८४७-८) स्वदार-नियमाद्यतिक्रमे दण्डविधिः; वर्णानुसारेण परस्त्रीगमने दण्डविधिः १८४७; कन्यादूषणे वर्णानुसारेण दण्डविधिः; स्त्रीकृतकन्यादूषणे दण्डः १८४८. कौटिलीय-मर्थशास्त्रम्— (१८४८-५१) कन्याप्रकर्म १८४८; अतिचारदण्डः १८५०. मनुः— (१८५१-७०) संग्रहणलक्षणानि १८५१; परस्त्रीसंभाषायां दोषविचारः १८५३; चारणदारादिस्त्रीभिः सह संभाषणे उपकारादौ च दोषविचारः १८५४; परदाराभिमर्शदोषेषु दण्डः तत्प्रयो-जनं च १८५५; वर्णभेदेन परदाराभिमर्शेषु दण्डविधिः, तत्र अब्राह्मणस्यैव शारीरदण्डः; ब्राह्मणस्य तु मौण्ड्य-प्रवसनादिः १८५६; भर्तारं विलङ्घ्य अन्यपुरुष-गामिन्याः स्त्रियाः तल्लग्नपुरुषस्य च दण्डः १८६५; सव-र्णासवर्णादिकृते कन्यादूषणे दण्डविधिः १८६६; साह-सादीनां परस्त्रीसंग्रहणान्तानां दण्डनिबन्धनानां पदानां उपसंहारः १८६९. याज्ञवल्क्यः— (१८७०-८०) स्त्रीसंग्रहणस्वरूपम्; संग्रहणलक्षणानि, परस्त्रीपुरुषसंभाषायां दण्डविधिः, वर्णभेदेन संग्रहणे दण्डविधिश्च १८७०; कन्याहरणे कन्यादूषणे च वर्णभेदेन दण्डविधिः १८७५; कन्यादोषख्यापनपशुगमनहीनस्त्रीगमनादौ दण्डविधिः १८७६; दास्यादिसाधारणस्त्रीगमने दण्डविधिः, प्रसङ्ग-विशेषेषु वेश्यावेतनविचारश्च १८७७; अयोनिपुरुषप्रव्र-जितान्यतमगमने दण्डविधिः १८७९. नारदः— (१८८०-८४) संग्रहणलक्षणानि १८८०; संग्रहणदोष-प्रतिप्रसवः १८८१; वर्णभेदेन संग्रहणे दण्डविधिः १८८२; कन्यादूषणे वर्णभेदेन दण्डविधिः; दास्यादि-साधारणस्त्रीगमने दोषविचारः १८८३; अन्त्यजपशु-वेश्यागमने दण्डविधिः; अगम्यागमने प्रायश्चित्तं राज-दण्डो वा १८८४. बृहस्पतिः— (१८८४-७) संग्रहण-प्रकाराः, तल्लक्षणानि च १८८४; वर्णभेदेन संग्रहणे दण्ड-विधिः १८८५; स्त्रीसंग्रहणे स्त्रीणां दण्डविधिः १८८६.

कात्यायनः— (१८८७-८) संग्रहणलक्षणानि १८८७; संग्रहणदोषप्रतिप्रसवः; स्त्रीपुरुषयोः संग्रहणे दण्डविधिः; स्वैरिणीगमनविचारः १८८८. व्यासः— (१८८९-९०) संग्रहणलक्षणानि; स्त्रीसंग्रहणे दण्डविधिः; साधारणस्त्री-गमने दण्डविधिः १८८९. यमः— (१८९०) मातृ-श्वस्त्रादिगमने पातित्यम्; वर्णभेदेन स्त्रीसंग्रहणे दण्डविधिः; बन्धकीगमने दण्डविधिः; साहसिकादिदुष्टरहितराज्य-स्तुतिः. संवर्तः— (१८९०-९१) स्त्रीसंग्रहणलक्षणानि, स्त्रीसंग्रहणनिर्णयश्च १८९०. वृद्धहारीतः— (१८९१) परस्त्रीगमने दण्डविधिः. स्मृत्यन्तरम्— (१८९१) वर्णभेदेन परस्त्रीगमने दण्डविधिः. अग्निपुराणम्— (१८९१) संग्रहणोपक्रमनिषेधः; स्वयंवराज्याः वर्ण-भेदेन स्त्रियाः व्यभिचारदण्डः; वर्णानुलोभ्येन व्यभिचारे दण्डः. मत्स्यपुराणम्— (१८९२) प्रतिषिद्धानां परस्त्रियाः अगारप्रवेशे दण्डः; परस्त्रीसंग्रहणे दण्ड-विधिः; कन्यादूषणे दण्डविधिः; पशुगमनदण्डः. विष्णु-पुराणम्— (१८९२) पशुगमनायोनिगमननिषेधः.

द्यूतसमाह्वयम्

(पृ. १८९३-१९१५)

वेदाः— (१८९३-१९०३) द्यूतानुमतिः; अक्षक्रीडा दोषः; अक्षक्रीडायामनृतकरणे दोषः; अक्ष-क्रीडा निषेधः १८९३; द्यूतविधिः १८९६; द्यूतनिन्दा; द्यूतपरिभाषा १८९७; द्यूते जयार्थं देवताह्वानं जयकर्म च १८९८; द्यूतकृतर्णदोषः १९०२. आपस्तम्बः— (१९०३) राजाधिकृतसमैवाधिदेवनाहर्हा. विष्णुः— (१९०३) द्यूतसमाह्वययोर्मध्ये सभिक-जयि-राजभि-ग्राह्याः पणांशाः, राजसभिकजयिजितानां कृत्यं च; द्यूतसमाह्वयोः मिथ्याचारिणां दण्डविधिः. कौटिली-यमर्थशास्त्रम्— (१९०४-५) द्यूतसमाह्वयम् १९०४. मनुः— (१९०५-७) द्यूतसमाह्वयप्रतिज्ञा; द्यूतसमाह्व-ययोर्लक्षणम्; द्यूतोपकरणानि; द्यूतसमाह्वयनिषेधः; द्यूत-समाह्वयकारिणां दण्डः, इतरकण्टकदण्डश्च १९०५; अष्टादशपदोपसंहारः १९०७. याज्ञवल्क्यः— (१९०७-१०) द्यूतसमाह्वयस्वरूपम् १९०७; सभिकेन द्यूते वृत्त्यर्थं ग्राह्याः पणांशाः; सभिककृत्यं राजे जेजे च

पणांशदापनम् १९०८; राजकृत्यं द्यूते जितद्रव्यदापनम्; द्यूते जयपराजयनिर्णयोपायः; द्यूते मिथ्याचारिणां दण्ड-विधिः १९०९; राजाधिकृतं द्यूतं कार्यम्; समाह्वये द्यूतधर्मातिदेशः १९१०. नारदः—(१९१०—१३) द्यूतसमाह्वयोल्लक्षणम् १९१०; सभिकेन द्यूते वृत्त्यर्थे ग्राह्याः पणांशाः; राज्ञे पणांशदानं च; सभिकरहितं द्यूतं, तत्रापि राज्ञा पणांशो ग्राह्यः; अक्षद्यूते जयपरा-जयलक्षणम्; द्यूते जयपराजयनिर्णयोपायः; कितवसभिकयोः परस्परं इतिकर्तव्यता १९११; राजानधिकृतद्यूते दण्डः अलभ्यश्च; पणपरिकल्पनं क्वचित् कृताकृतम् १९१२; कितवात् सभिको पणांशातिरिक्तं विशेषेण न गृह्णीयात्; द्यूते मिथ्याचारिणां दण्डविधिः १९१३. बृहस्पतिः—(१९१३—४) समाह्वयलक्षणम्; द्यूतस्य निषेधोऽभ्यनु-ज्ञानं च; द्यूते सभिकराजजयिभिः ग्राह्याः पणांशाः १९१३; द्यूतसमाह्वयोः मिथ्याचारिणां दण्डविधिः; द्यूते जयपराजयनिर्णयोपायः; अष्टादशपदोपसंहारः १९१४. कात्यायनः—(१९१४—५) द्यूतस्य निषे-धोऽभ्यनुज्ञानं च; द्यूते सभिकराजजयिभिः ग्राह्याः पणांशाः १९१४; अक्षद्यूते जयपराजयलक्षणम्; द्यूते जयपराजयनिर्णयोपायः १९१५.

प्रकीर्णकम्

(पृ. १९१६—१९६२)

प्रकीर्णकम्

(पृ. १९१६—४३)

गौतमः—(१९१६—८) नृपाश्रितो व्यवहारः—राजब्राह्मणभ्यां दण्डोपदेशाभ्यां चतुर्वर्णाश्रमो लोकः पालनीयः प्रतिषिद्धाद्वारणीयः संकराच्च रक्षणीयः १९१६; देशादिधर्माः १९१८. आपस्तम्बः—(१९१८) नृपाश्रितो व्यवहारः—शास्त्रराजपुरोहितैः चतुर्वर्णाश्रमो लोकः स्वकर्मणि स्थाप्यः प्रतिषिद्धाद्वारणीयश्च; देशादि-धर्माः. बौधायनः—(१९१८—२०) नृपाश्रितो व्यवहारः—राज्ञा चतुर्वर्णाश्रमो लोकः स्वधर्मे स्थापयित्वा रक्षणीयः १९१८; देशादिधर्मपालनम् १९१९. नसिष्ठः—(१९२०—२१) नृपाश्रितो व्यवहारः—ब्राह्मणेन राज्ञा च उपदेशदण्डाभ्यां चतुर्वर्णाश्रमो लोकः पालनीयः

स्वकर्मणि स्थाप्यः प्रतिषिद्धाद्वारणीयश्च १९२०; राज्ञा विवाहव्यवस्था कार्या; देशादिधर्मपालनम् १९२१. विष्णुः—(१९२१—२) नृपाश्रितो व्यवहारः—राज्ञा चतुर्वर्णाश्रमो लोकः स्वकर्मणि स्थाप्यः प्रतिषिद्धान्नि-वारणीयश्च; नृपाश्रिताः केचिद्व्यवहाराः १९२१; देशा-दिधर्मपालनम् १९२२. शंखलिखितौ—(१९२२) नृपाश्रितो व्यवहारः—पितृमातृविवादे पुत्रः प्रध्व्यः; नृपाश्रितव्यवहारेषु कानिचिदपवादस्थानानि. महा-भारतम्—(१९२२) देशधर्मपालनम्. कौटिलीयम-र्थशास्त्रम्—(१९२२—६) प्रकीर्णकानि १९२२; आचार्यशिष्यधर्मभ्रातृसमानतीर्थ्यानां वानप्रस्थयतिब्रह्म-चारिविषये अन्यथा वा व्यतिक्रमे दण्डविधिः १९२३; उपनिपातप्रतीकारः १९२४. मनुः—(१९२६—३१) ऋत्विग्याज्ययोरन्यतरेणान्यतरस्य त्यागे दण्डः; माता-पितास्त्रीपुत्राणामन्योन्यत्यागे दण्डः; आश्रमिद्विजानां कार्याणि तच्छिष्टैर्निर्णयानि, तत्समतौ राज्ञा १९२६; निमित्तविशेषेषु प्रातिवेश्यानुवेश्यद्विजानिमन्त्रणे दण्डः; श्रोत्रियाभोजने दण्डः; करदानानर्हाः; नेजककृत्यम्; तन्तुवायकृत्यम्; अर्घ्यस्थापना; क्रयविक्रयादौ राजनिय-मातिक्रमे दण्डविधिः; तुलामानप्रतीमानादिस्थापना; नौयायिव्यवहारः; राज्ञा वैश्यशूद्रौ स्वकर्मणि प्रवर्तनीयौ; आपदि क्षत्रियवैश्यौ ब्राह्मणेन स्वस्वकर्मणा भर्तव्यौ; ब्राह्मणेन संस्कृतद्विजा दास्ये न नियोज्याः १९२७; शूद्रो दास्यमेवाहति; सप्तविधा दासाः; भार्यापुत्रदासा न धनस्वाम्यमर्हन्ति; ब्राह्मणेन शूद्रद्रव्यं हरणीयम्; राज्ञा प्रत्यहं व्यवहारोऽवेक्षणीयः; व्यवहारप्रकरणोपसंहारः; नृपाश्रितो व्यवहारः—कण्टकोद्धारः १९२८; सप्ताङ्ग-राज्यव्यसननिवारणचिन्तनम्; युगकृत् राजा; देवकार्य-करणात् देवतामयो राजा; ब्राह्मणरक्षणं राजधर्मः १९३०; लोकहितेषु भृत्यनियोजनम्; देशधर्मपालनम्; परस्वानादान-स्वार्थसंग्रहादयो राजधर्माः १९३१. याज्ञवल्क्यः—(१९३१—३) प्रकीर्णकस्वरूपम् १९३१; नृपाश्रितो व्यवहारः—राजशासनविपर्यये पारदार्यचौर्यकर्तु-मोचने च दण्डः; नृपाश्रितो व्यवहारः—राजपुरुषाणां कर्मकारिणां कार्येष्वपराधविचारः; श्रोत्रियसत्कारः; नृपा-श्रितो व्यवहारः—पीडाकृद्भयः प्रजा रक्षणीया; नृपा-

श्रितो व्यवहारः—कुलजातिश्रेणिगणजानपदात्मको लोकः स्वकर्मणि स्थाप्यः प्रतिषिद्धाच्च वारणीयः; प्रकीर्णकत्वेन संगृहीताः केचिद्व्यवहाराः १९३२. नारदः—(१९३३-४०) प्रकीर्णकपदस्य लक्षणं, तद्भेदाश्च १९३३; राज्ञा चतुर्वर्णाश्रमो लोकः स्वकर्मणि स्थाप्यः प्रतिषिद्धाच्च निवारणीयः; श्रुतिस्मृतिन्यायाविरोधिराजशासनं प्रवर्तननिवर्तनात्मकम्; कारुशिल्पिप्रभृतीनां वृत्तिसाधनानि न हरणीयानि १९३५; राजशासनं लोकैर्नातिक्रमणीयम्; राजदण्डप्रयोजनम्; राजशासनप्रामाण्यम्; देवकार्यकरणात् देवतामयो राजा, तस्य कर्तव्यानि; ब्राह्मणसेवा राजधर्मः; ब्राह्मणस्य विशेषाधिकाराः १९३६; आपदि ब्राह्मणवृत्तिः १९३७; ब्राह्मणस्य वृत्तिः राजप्रतिग्रहेण प्रशस्ता; राजधनप्रशंसा १९३९; अष्टौ मङ्गलानि १९४०. बृहस्पतिः—(१९४०-४१) प्रकीर्णकपदस्य लक्षणं तद्भेदाश्च १९४०; देशादिधर्मपालनम् १९४१. कात्यायनः—(१९४१-२) प्रकीर्णकपदस्य लक्षणं तद्भेदाश्च १९४१; नृपाश्रितो व्यवहारः—राजोपजीविनां राजक्रीडासक्तानां राज अप्रियवक्तुश्च दण्डः; देशादिधर्मपालनम् १९४२. पितामहः—(१९४२) देशधर्मपालनम्. व्यासः—(१९४२) नृपाश्रितो व्यवहारः—उत्कोचजीविराजपुरुषाणां दण्डः. देवलः—(१९४२) नृपाश्रितो व्यवहारः—प्रायश्चित्तनिर्देशो राज्ञा कार्यः; देशादिधर्मपालनम्. उशना—(१९४२) नृपाश्रितो व्यवहारः—राज्ञा करः कल्पनीयः; राजप्रशंसा. यमः—(१९४३) नृपाश्रितो व्यवहारः—पौराणिकधर्मप्रवर्तनम्; प्रकीर्णकप्रकरणोपसंहारः; पतितधनव्यवस्था. संवर्तः—(१९४३) नृपाश्रितो व्यवहारः—आमात्यपैशुन्ये पुरमानप्रभेदेने च दण्डः. बृद्धहारीतः—(१९४३) नृपाश्रितो व्यवहारः—राज्ञा करः कल्पनीयः. अनिर्दिष्टकर्तृकवचनानि—(१९४३) देशधर्मपालनम् अग्निपुराणम्—(१९४३) संकीर्णदण्डाः. देवीपुराणम्—(१९४३) नृपाश्रितो व्यवहारः—चतुर्वर्णाश्रमधर्मरक्षणार्थं चारनियोजनम्. नैयायिव्यवहारः विशेषतस्तत्र तरशुल्कविचारः। (पृ. १९४४-४७) वसिष्ठः, विष्णुः, मनुः, याज्ञवल्क्यः—(१९४४-७)

नैयायिव्यवहारः, विशेषतस्तत्र तरशुल्कविचारः.

बालानाथधननिधिनष्टापहृतव्यवस्था

(पृ. १९४७-६२)

गौतमः—(१९४७-९) प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था १९४७; निधिव्यवस्था; बालधनव्यवस्था १९४८; धने चोरहृते व्यवस्था १९४९. बौधायनः—(१९४९) प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था; बालधनव्यवस्था. वसिष्ठः—(१९४९) बालधनव्यवस्था; प्रनष्टास्वामिकधनं राजगामि; निधिव्यवस्था. विष्णुः—(१९४९-५०) निधिव्यवस्था १९४९; बालानाथस्त्रीधनव्यवस्था; धने चोरहृते व्यवस्था १९५०. शंखः शंखलिखितौ च—(१९५०) बालानाथस्त्रीधनव्यवस्था. कौटिलीयमर्थशास्त्रम्—(१९५०) बालादिधनव्यवस्था. मनुः—(१९५१-८) बालानाथधनव्यवस्था १९५१; प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था १९५३; निधिव्यवस्था १९५५; धने चोरहृते व्यवस्था १९५७. याज्ञवल्क्यः—(१९५८-६१) प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था १९५८; निधिव्यवस्था; धने चोरहृते व्यवस्था १९६०. नारदः—(१९६१) निधिव्यवस्था; प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था; धने चोरहृते व्यवस्था. बृहस्पतिः—(१९६१-२) प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था १९६१. व्यासः—(१९६२) धने चोरहृते व्यवस्था. उशना—(१९६२) निधिव्यवस्था. अग्निपुराणम्—(१९६२) निधिव्यवस्था; प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था; बालानाथधनव्यवस्था; धने चोरहृते व्यवस्था.

परिशिष्टम्

(पृ. १९६३-१९८९)

व्यवहारस्वरूपम्

(पृ. १९६३)

गौतमः—(१९६३) व्यवहारविभागाः.

सभा

(पृ. १९६३)

महाभारतम्—(१९६३) सभ्यैः सत्यमेव वक्तव्यम्.

साक्षी

(पृ. १९६४)

महाभारतम्—(१९६४) मृषासाक्ष्यनिन्दाः.

साक्षिणां सत्यवचनापवादविषयः; साक्षिलक्षणम्; कुलीन-
स्त्रियः सभायां न नेयाः. अग्निपुराणम्—(१९६४)
कौटसाक्ष्यदण्डः.

दिव्यम्

(पृ. १९६४-६७)

महाभारतम्—(१९६४) अग्निविधिः. स्कन्द-
पुराणम्—(१९६५-७) शपथकोशघटविषाग्नितप्तमाष-
फालतन्दुलजलानि दिव्यानि १९६५.

मानसंज्ञाः

(पृ. १९६७-६८)

अग्निर्दिष्टकर्तृकवचनानि—(१९६७-८) मान-
संज्ञाः १९६७; पाञ्चरात्रवैखानसानुसारी निष्कप्रमाणम्
१९६८. विष्णुगुप्तः—(१९६८) मानसंज्ञाः.

निर्णयकृत्यम्

(पृ. १९६८)

नारदः, अग्निपुराणम्—(१९६८) पराजित-
दण्डविचारः.

पुनर्न्यायः

(पृ. १९६९)

अग्निपुराणम्—(१९६९) निवर्तनीयं कार्यम्;
पुनर्न्यायवादिनो दण्डः.

दण्डमातृका

(पृ. १९६९-७०)

महाभारतम्—(१९६९) ब्राह्मणाः स्त्रियश्चा-
वध्याः. मनुः—(१९६९) शूद्रदण्डधनविनियोगः. अग्नि-
र्दिष्टकर्तृकवचनानि—(१९६९) दण्डप्रयोजनम्; दण्डा-
ङ्गचिन्ता. अग्निपुराणम्—(१९६९-७०) दण्डेन प्रजा-
रक्षणं राजधर्मः १९६९; महापातकेषु अङ्कनानि. मान-
सोल्लासः—(१९७०) अपराधकृत्सर्वो दण्ड्यः; क्लेश-
दण्डप्रकाराः; अर्थदण्डप्रकाराः; दण्डप्रयोजनम्; सप्त-
विंशतिः राज्यस्थैर्यनिमित्तानि.

ऋणादानम्

(पृ. १९७१)

वेदाः—(१९७१) ऋणलिङ्गानि. निरुक्तम्—
(१९७१) कुसीदिनः.

उपनिधिः

(पृ. १९७१)

महाभारतम्—(१९७१) न्यासलिङ्गम्. अग्नि-
पुराणम्—(१९७१) निक्षेपभोगनाशादौ दण्डः.

अस्वामिविक्रयः

(पृ. १९७२)

अग्निपुराणम्—(१९७२) अस्वामिविक्रेतुर्दण्डः.

भंभूयसमुत्थानम्

(पृ. १९७२)

गौतमः—(१९७२) ऋत्विगाचार्यत्यागनियमः.
अग्निपुराणम्—(१९७२) मूल्यं गृहीत्वा शिल्पादाने
दण्ड्यः.

दत्ताप्रदानिकम्

(पृ. १९७२-७३)

गौतमः—(१९७२) दानाङ्गनियमः. आपस्तम्बः—
(१९७३) दानाङ्गनियमः. भारद्वाजः—(१९७३)
भयदानलक्षणम्. स्मृत्यन्तरम्—(१९७३) दानाङ्ग-
नियमः. अग्निपुराणम्—(१९७३) प्रतिश्रुत्याप्रदाने
दण्डः.

अभ्युपेत्याशुश्रूषा

(पृ. १९७३-७४)

आपस्तम्बः—(१९७३-४) अन्तेवासिगुरुवृत्तिः
१९७३. बौधायनः—(१९७४) अध्याप्यः शिष्यः.
वसिष्ठः—(१९७४) अध्याप्यः शिष्यः. मनुः—(१९७४)
अध्याप्याः शिष्याः. अग्निपुराणम्—(१९७४) भार्या-
पुत्रदासशिष्यादिताडनविशेषे दोषः.

वैतनानपाकर्म

(पृ. १९७५)

कात्यायनः—(१९७५) भाण्डवाहकधर्मः. लघु-
हारीतः—(१९७५) भाटकम्. अग्निपुराणम्—(१९७५)
स्वामिभृत्ययोः दोषे दण्डः; वेश्याधर्मः.

क्रयविक्रयानुशयः

(पृ. १९७५)

निरुक्तम्—(१९७५) स्त्रीपुरुषविक्रयविचारः.
विष्णुः—(१९७५) कन्याविषयानुशयादौ दण्डविधिः.

भारद्वाजः—(१९७५) परिवृत्तेः परिवर्तनावधिः. अग्नि-
पुराणम्— (१९७५) क्रयविक्रयः—कन्याविषयानुशये
दण्डविधिः. मत्स्यपुराणम्— (१९७५) कन्या-
विषयानुशये दण्डविधिः.

स्वामिपालविवादः

(पृ. १९७६)

महाभारतम्— (१९७६) पशुपालनभृतिः.
नारदः—(१९७६) पशुनाशे व्यवस्था. व्यासः—
(१९७६) द्विजबान्धवगोक्तसस्यभक्षणं क्षम्यम्.
स्मृत्यन्तरम्—(१९७६) सस्यनाशे दण्डः. अनिर्दिष्ट-
कर्तृकवचनम्—(१९७६) सस्यनाशे दण्डः. अग्नि-
पुराणम्— (१९७६) पालधर्माः सस्यरक्षा च.

सीमाविवादः

(पृ. १९७६)

नारदः—(१९७६) बलाद्भूमिर्न हर्तव्या.
अग्निपुराणम्—(१९७६) गृहाद्याहरणे दण्डः.

स्त्रीपुंघर्माः

(पृ. १९७७-७९)

वेदाः— (१९७७) एका द्वयोः पत्नी; वेद्या.
वसिष्ठः— (१९७७) स्त्रीरक्षा, रजस्वलाधर्माश्च.
महाभारतम्— (१९७८) स्त्रीणां भर्तृशुश्रूषा
धर्मः; भार्यामहिमा; स्त्री अवध्या; बहुपत्नीकता नाधर्मः;
स्त्री त्याज्या. याज्ञवल्क्यः— (१९७८) व्यवहार-
प्रकरणे स्त्रीपुंघर्मपदव्यवस्था. नारदः— (१९७८)
कन्यादानकालः; चतुःस्वैरिणीदोषतारतम्यम्; प्रोषितभर्तृ-
कशूद्रावृत्तम्. उशना— (१९७८) ज्येष्ठपूर्वं यवीयसः
विवाहः. स्मृत्यन्तरम्— (१९७९) पतिप्रीणनं
धर्मः; कन्याविक्रयनिन्दा. अग्निपुराणम्—(१९७९)
विविधाः स्त्रीपुंघर्माः.

दायभागः

(पृ. १९७९-८८)

वेदाः— (१९७९-८२) पितुः कन्यायां संततिः;
यावज्जीवं भर्तृरहिताः कन्याः; तासां तत्पुत्राणां च भागः

१९७९; पुत्रप्रतिग्रहः (दत्तकलिङ्गम्); कानीनः
१९८०; स्वयंदत्तः; ज्येष्ठत्वं पुत्रत्वं दायादत्वं च पितुः
संकेताधीनम्; पितुः दायादिसर्वस्वहरः पुत्रः; पुत्रस्य
गृहे पितुर्वासः; विद्यापणलब्धं द्रव्यम् १९८१; द्विमा-
तृकः—मातृद्वारा व्यासुध्यायणः; पुत्रप्रकाराः; ज्येष्ठपुत्रांशे
पितुः अस्वाम्यम्; मिश्रद्रौ अदेयौ १९८२. गौतमः—
(१९८२) स्त्रीधनमविभाज्यम्. हारीतः—(१९८२)
एकेनोद्धृतापि भूर्विभाज्या; अविभाज्यम्. वसिष्ठः—
(१९८२) पुत्रप्रशंसा. विष्णुः—(१९८२-३)
धनागमविचारः तत्प्रकाराश्च १९८२; पित्रा कृतः पुत्रो
भागहरः; अकृतः स्वस्थानानुसारेण; विभाज्याविभाज्य-
विवेकः १९८३. महाभारतम्—(१९८३-६) विभाग-
निन्दा; पितृपुत्रोरविभागप्रशंसा; ज्येष्ठकनिष्ठवृत्तिः;
भ्रातृणां सहवासविधिः; भागानर्हः; भ्रातृणां भागः;
विभाज्याविभाज्ये; मातरि तत्समासु च वृत्तिः १९८३;
ज्येष्ठमहिमा; व्यङ्गो ज्येष्ठः राज्यानर्हः; गुणश्रेष्ठ एव
राज्यार्हः तत्पुत्रादयश्च; पुत्रमहिमा १९८४; पुत्रमहिमा;
पुत्रप्रकाराः; पुत्रिका १९८५; दौहित्रमहिमा; नियोगेन
त्रिभ्योऽधिका नोत्पाद्याः; पुत्रपुत्रीपरिग्रहः; पुत्रेषु मातृ-
पितृस्वाम्यं समम्; दत्तककन्या; राज्याधिकारः १९८६.
कौटिलीयमर्थशास्त्रम्—(१९८६) वानप्रस्थाद्या-
श्रमिरिक्थविभागः. मनुः—(१९८६-७) धनागमाः
१९८६; ज्येष्ठमहिमा; अविभाज्यद्रव्यविशेषाः; स्त्रियोऽ-
विभाज्याः १९८७. बृहस्पतिः— (१९८७)
पुत्रमहिमा; गुणाधिक्ये भागाधिक्यम्. कात्यायनः—
(१९८७) विषमविभागहेतुः कर्मानुष्ठानतारतम्यम्.
वृद्धहारीतः—(१९८८) स्त्रीधनविभागः; अनेक-
पितृकाणां द्वैमातृकाणां च भागविधिः. लघु-
हारीतः—(१९८८) अविभाज्यम्; पितृप्रसाद-
लब्धमपि स्थावरं न भोक्तव्यम्; सर्वानुमत्या एव स्थावर-
द्विपदानां व्यवहारः. अग्निपुराणम्—(१९८८) गुण-
ज्येष्ठ एव ज्येष्ठांशभाक्; पतितस्त्रीणां वृत्तिः. शुक्रनीतिः—
(१९८८) गुणज्येष्ठ एव ज्येष्ठांशभाक्; पतितस्त्रीणां
वृत्तिः. शुक्रनीतिः—(१९८८) स्थावरे न पितुः पिता-
महस्य वा प्रभुत्वम्; स्वत्वार्थागमयोर्विचारः; पितृकृतो
विभागः; अपुत्रमृतरिकथहराः क्रमेण; अविभाज्यम्.

साहसम्

(पृ. १९८९)

स्मृत्यन्तरम्—(१९८९) शूद्रस्य विप्रवद्वेषधारेण
दण्डः; गर्भघातिनी तदन्तरश्च दण्ड्याः.

दण्डपारुष्यम्

(पृ. १९८९)

वेदाः—(१९८९) याननिमित्तकहिंसा,

ऋषिक्रमेण विषयानुक्रमणिका

[विवादपदेषु क्रमेण ये ऋषयः संगृहीताः तेषु निर्दिष्टानां विषयानां प्रकरणानुपूर्व्या संग्रहः]

वेदाः

साहसम्—

अपराधविशेषाः अपराधकारणानि च; सप्तमर्यादा-
भङ्गापराधाः; कतिपयदोषाणां दोषत्वतारतम्यम्
१५९१-२. कतिपयदोषाः; पञ्च महापातकानि १५९२-३.
अभिशासनम्—अभिशास्तिः १५९३. अभिशास्त्यागः;
अभिशास्तस्य आर्त्विज्यानधिकारः; स्तेयानृताभिशासनयो-
रपराधत्वम्; अभिशास्तनिष्कृतिः अभिशास्तत्यागश्च
१५९४-५. वीरहत्या—वीरहत्या, तदण्डश्च [मनुष्य-
हत्या, तदण्डश्च] १५९५-७. ब्रह्महत्या—ब्रह्महत्या
तदपनोदश्च १५९७-१६०१. भ्रूणहत्या, अन्ये च
महादोषाः १६०१-३.

स्तेयम्—

राजा स्तेनं बध्नाति; स्तेनत्वापवादः; स्तेयस्य दुष्टत्वं
शपथविभाव्यत्वं च; स्तेनो हन्तव्यः १६५६.

ब्राह्मणारुष्यम्—

ब्राह्मणं प्रति अकुशलोक्तिनिषेधः १६७८.

दण्डपारुष्यम्—

ब्राह्मणविषयकदण्डपारुष्ये दण्डविधिः १७९३.

स्त्रीसंग्रहणम्—

भ्रातृभगिनीविवाहः तन्निषेधश्च; पितापुत्रीविवाहः
१८३६-७. भ्रातृभगिनीविवाहः; शूद्रकृतार्यस्त्रीसंग्रह-
णम्; स्त्रियाः व्यभिचारदोषः १८३७. शूद्रकृतार्य-
स्त्रीसंग्रहणं आर्यकृतशूद्रस्त्रीसंग्रहणं च; ब्राह्मणीसंग्रह-
दोषः १८३८-४०. परदारसंग्रहो दोषः; पितापुत्री-
भ्रातृभगिनीसङ्गः; पितापुत्रीविवाहनिषेधः; स्त्रियाः
व्यभिचारदोषः १८४०-४१. स्त्रियाः व्यभिचारदोषः;
श्रोत्रियदारसंग्रहदोषः; पितापुत्रीविवाहः १८४१.

द्यूतसमाह्वयम्—

द्यूतानुमतिः; अक्षक्रीडा दोषः; अक्षक्रीडायामनृत-
करणे दोषः; अक्षक्रीडानिषेधः १८९३-६. द्यूतविधिः
१८९६-७. द्यूतनिन्दा; द्यूतपरिभाषा १८९७-८. द्यूते
जयार्थं देवताह्वानं जयकर्म च १८९८-१९०२; द्यूत-
कृतर्णदोषः १९०२-३.

परिशिष्टम्

ऋणादानम्—

ऋणलिङ्गानि १९७१.

स्त्रीपुंशोः—

एका द्वयोः पत्नी; वेद्या १९७७.

दायभागः—

पितुः कन्यायां संततिः; यावज्जीवं भर्तृरहिताः कन्याः, तासां तत्पुत्राणां च भागः १९७९-८०. पुत्रप्रतिग्रहः (दत्तकलिङ्गम्); कानीनः १९८०. स्वयंदत्तः; ज्येष्ठत्वं, पुत्रत्वं, दायादत्वं च पितुः संकेताधीनम्; पितुः दायादिसर्वस्वहरः पुत्रः; पुत्रस्य गृहे पितु-र्वासः; विद्यापणलब्धं द्रव्यम् १९८१-२. द्विमातृकः— पुत्रद्वारा द्यामुष्यायणः; पुत्रप्रकाराः; ज्येष्ठपुत्रांशे पितुः अस्वाम्यम्; भूमिशूद्रौ अदेयौ १९८२.

दण्डपारुष्यम्—

याननिमित्तकहिंसा १९८९.

निरुक्तम्

साहसम्—

सप्तमर्यादाव्याख्यानम् १६०३.

परिशिष्टम्

ऋणादानम्—

कुसीदीनः १९७१.

क्रयविक्रयानुज्ञयः—

स्त्रीपुरुषविक्रयविचारः १९७५.

गौतमः

साहसम्—

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; साहसिका महान्तोऽपि नानुसरणीयाः १६०४. स्वधर्मातिक्रमसाहसदण्डः १६०५. स्तेयम्—

वर्णभेदेन स्तेयदण्डः १६५६-७. दण्डानर्हस्तेयम् १६५७. स्तेयमहापातकदण्डविधिः; दण्डोत्सर्गे राज्ञो दोषः; ब्राह्मणे विशेषः १६५८-९. चोरसाहाय्ये अधर्म-संयुक्तप्रतिग्रहे च दण्डः; स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १६५९-६१. प्रकाशचौर्यप्रसङ्गात् करशुल्कस्थापनाविधिः १६६१-३. चोरहृतं राज्ञा स्वामिने प्रदेयमलब्धेऽपि चौरि १६६३.

वाक्पारुष्यम्—

शूद्रकृतवाग्दण्डपारुष्यदण्डसामान्यविधिः; वेदाध्या-यिशूद्रदण्डः १७६८. त्रैवर्णिककृतवाक्पारुष्ये दण्डः १७६९.

दण्डपारुष्यम्—

शूद्रकृते द्विजातिविषयके वाग्दण्डपारुष्ये दण्डविधिः; आर्यसाम्यप्रेप्सुशूद्रस्य दण्डः; शिष्यशासनरूपे दण्ड-पारुष्ये दण्डः १७९४.

स्त्रीसंग्रहणम्—

परदारभिमर्शे दण्डसामान्यविधिः; आर्यस्यभिगामि-शूद्रदण्डः १८४१-२. हीनपुरुषस्य उच्चस्त्रियाश्च व्यभि-चारे दण्डः १८४२-३. कन्याकृतकन्यादूषणदण्डः १८४३. प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः - राजब्राह्मणाभ्यां दण्डोपदे-शाभ्यां चतुर्वर्णाश्रमो लोकः पालनीयः प्रतिषिद्धाद्वार-णीयः संकराच्च रक्षणीयः १९१६-८. देशादिधर्माः १९१८.

बालानाथधननिधिनष्टापहृतव्यवस्था

ग्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था १९४७-८. निधिव्य-वस्था; बालधनव्यवस्था १९४८. धने चोरहृते व्यवस्था १९४९.

परिशिष्टम्

व्यवहारस्वरूपम्—

व्यवहारविभागाः १९६३.

दत्ताप्रदानिकम्—

दानाङ्गनियमः १९७२-३.

दायभागः—

स्त्रीधनमविभाज्यम् १९८२.

हारीतः

स्तेयम्—

राज्ये चौरदोषः १६६३.

वाक्पारुष्यम्—

असमवर्णकृतवाक्पारुष्यदण्डसामान्यविधिः; वेदा-ध्यायिशूद्रदण्डः; मिथ्यावाक्पारुष्ये दण्डसामान्यविधिः १७६९.

दण्डपारुष्यम्—

हीनवर्णकृतेषु उत्तमवर्णकृतेषु च वाग्दण्डपारुष्येषु दण्डविधिः १७९४.

स्त्रीसंग्रहणम्—

हीनपुरुषस्य उच्चस्त्रियाश्च व्यभिचारे दण्डः १८४३.

परिशिष्टम्

दायभागः—

एकेनोद्धृतापि भूर्विभाज्या; अविभाज्यम् १९८२.

आपस्तम्बः

साहसम्—

ब्राह्मणस्य शस्त्रग्रहणनिषेधप्रतिप्रसवौ; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; साहसिका महान्तोऽपि नानुसरणीयाः १६०५-६. महासाहसिकशूद्रादिदण्डः; ब्राह्मणे विशेषश्च १६०६.

स्तेयम्—

तस्करभयरहितराज्यकरणं मुख्यो राजधर्मः; शूद्रादीनां स्तेयादिमहापातकदण्डविधिः; ब्राह्मणे विशेषश्च १६६४-५. दण्डार्हानर्हस्तेयविचारः; दण्ड्योत्सर्गे राज्ञो दोषः; स्तेयदोषे आपदनापत्कालद्रव्यविशेषादिविचारः १६६५-६. दण्ड्यादण्डने दोषः; शुल्कस्थापना १६६६-७.

वाक्पारुष्यम्—

शूद्रकृतवाक्पारुष्ये दण्डः १७६९-७०.

दण्डपारुष्यम्—

दण्डपारुष्यानन्तर्भावशिष्यशासनम्; आर्यसाम्यप्रेप्सु-शूद्रस्य दण्डः १७९५.

स्त्रीसंग्रहणम्—

कन्यापरदारसंनिकर्षकरणे दण्डः; परदारमैथुने दण्डः १८४३. कन्यादूषणे दण्डः; कन्यादूषणे परदारदूषणे च राज्ञः कर्तव्यम्; प्रायश्चित्तोत्तरं कन्या परदाराश्च धर्माह-संबन्धाः; आर्यस्य शूद्रागमने दण्डः; आर्यस्यभिगामि-शूद्रदण्डः; परभुक्तस्त्रियाः प्रायश्चित्तम् १८४४.

धृतसमाह्वयम्—

राजाधिकृतसभैवाधिदेवनाह्वा १९०३.

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः— शास्त्रराजपुरोहितैः चतुर्वर्णा-श्रमो लोकः स्वकर्मणि स्थाप्यः प्रतिषिद्धाद्वारणीयश्च; देशादिधर्माः १९१८.

परिशिष्टम्

दत्ताप्रदानिकम्—

दानाङ्गनियमः १९७३.

अभ्युपेत्याशुश्रूषा—

अन्तेवासिगुरुवृत्तिः १९७३-४.

बौधायनः

साहसम्—

वधसाहसं तदण्डश्च १६०६. निमित्तविशेषे साह-सानुज्ञा १६०७-८.

स्तेयम्—

स्तेयमहापातकदण्डविधिः; दण्ड्योत्सर्गे राज्ञो दोषः; शुल्कस्थापना १६६७.

स्त्रीसंग्रहणम्—

शूद्रादीनां उच्चवर्णस्त्रीगमने दण्डः १८४४-५. चारणदाररङ्गावतारस्त्रीषु गमने दण्डाभावः; स्त्रीणां पर-पुरुषदूषितानां अदुष्टत्वम् १८४५.

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः— राज्ञा चतुर्वर्णाश्रमो लोकः स्वधर्मे स्थापयित्वा रक्षणीयः १९१८. देशादिधर्म-पालनम् १९१९-२०.

बालानाथधननिधितद्यापहृतव्यवस्था

प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था; बालधनव्यवस्था १९४९.

परिशिष्टम्

अभ्युपेत्याशुश्रूषा—

अध्याप्यः शिष्यः १९७४.

वसिष्ठः

साहसम्—

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; आततायिनः १६०८.

स्तेयम्—

स्तेयदुष्टलक्षणानि १६६७. स्तेयमहापातकदण्ड-विधिः; दण्ड्योत्सर्गे राज्ञो दोषः; अर्धस्थापना शुल्क-स्थापना च १६६८.

वाक्पारुष्यम्—

पातकाभिशांसने दण्डः १७७०.

दण्डपारुष्यम्—

वाग्दण्डपारुष्येषु दण्डसामान्यविधिः; वृक्षच्छेद-निषेधः १७९५.

स्त्रीसंग्रहणम्—

शूद्रादीनां उच्चवर्णस्त्रीगमने दण्डः १८४५. आर्य-स्त्रीणां शूद्रदूषितानां शुद्धिविधिः १८४६.

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः— ब्राह्मणेन राज्ञा च उपदेश-

दण्डाभ्यां चतुर्वर्णाश्रमो लोकः पालनीयः स्वकर्मणि
स्थाप्यः प्रतिषिद्धाद्वारणीयश्च १९२०-२१. राज्ञा विवाह-
व्यवस्था कार्या; देशादिधर्मपालनम् १९२१.

नौयायिव्यवहारः । विशेषतस्तत्र तरशुल्कविचारः ।

नौयायिव्यवहारः । विशेषतस्तत्र तरशुल्कविचारः
१९४४.

बालानाथधननिधिनष्टापहतव्यवस्था

बालधनव्यवस्था; प्रनष्टस्वामिकधनं राजगामि;
निधिव्यवस्था १९४९.

परिशिष्टम्

अभ्युपेत्याश्रया—

अध्याप्यः शिष्यः १९७४.

स्त्रीपुंभर्माः—

स्त्रीरक्षा, रजस्वलाधर्माश्च १९७७-८.

दायभागः—

पुत्रप्रशंसा १९८२.

विष्णुः

साहसम्—

साहसप्रकाराः १६०८. महापातकसाहसदण्डविधिः; कूट-
शासनविधामिदान-प्रसह्यतास्कर्य-स्त्रीबालपुरुषघात-धान्या-
पहार-कन्यानृत-साहसदण्डविधिः; पशुपक्षिकीटतृणवनस्प-
तिघात-विमांसविक्रयसाहसेषु दण्डविधिः; अधिकृताना-
मपथदान-आसनाप्रदान-अपूजासु भोजननिमन्त्रणसंबन्ध-
तिक्रमेषु च दण्डविधिः १६०९. चतुर्वर्णानां अभक्ष्या-
पेयादिना दूषणे उद्यानभूम्यादिदूषणे च दण्डविधिः;
गृहभूकुल्यादिभेदन-गृहपीडाकरद्रव्यक्षेप साधारण्यापलाप-
प्रेषिताप्रदान-पितृपुत्रादित्यागादिदोषेषु दण्डविधिः
१६१०. पितापुत्रविरोधे साक्ष्यादीनां दण्डविधिः;
तुल्यमानकूटत्व-विक्रयदोष-शुल्कग्रहणदोषेषु दण्डविधिः;
जातिभ्रंशकरभक्षणे दण्डविधिः; अभक्ष्याविक्रयविक्रय-
देवमूर्तिभेदनयोर्दण्डविधिः; कूटसाक्षि-उत्कोचजीवि-
सभ्य-दण्ड्यमोचयितृ-अदण्ड्यदण्डयितृणां दण्डविधिः
१६११. राज्याङ्गदूषणसाहसदण्डविधिः; निमित्तविशेषे
साहसानुज्ञा; आततायिनः १६१२.

स्तेयम्—

प्रकाशवञ्चकानां शुल्कपरिहर्तृकूटतुल्यमानकर्त्रादीनां
दण्डः १६६८-९. अप्रकाशतस्कराणां पशुधान्यवस्त्रभक्ष्य-

पेयरत्नादिद्रव्यहारिणां दण्डविधिः १६६९-७१. कर-
शुल्कस्थापना; चौरहृतं चौरदलब्धेऽपि स्वामिने प्रत्य-
र्पणीयम् १६७१.

वाक्पारुष्यम्—

हीनवर्णकृतवाक्पारुष्ये दण्डः; वाक्पारुष्यविशेषाः;
तत्र दण्डाश्च १७७०-७१. समासमवर्णाक्रोशक्षेपादिषु
दण्डाः १७७१.

दण्डपारुष्यम्—

हीनवर्णकृतेषु उत्तमवर्णकृतेषु च दण्डपारुष्येषु दण्ड-
विधिः; आर्यसाम्यप्रेप्सुशूद्रस्य दण्डः; प्रहारोद्यमनपादादि-
लुण्ठनकरादिभङ्गचेष्टादिरोधप्रहारादिषु दण्डविधिः
१७९६. एकं बहूनां प्रहरतां दण्डः; पुरुषपीडायां पशु-
पक्षिकीटघातादिषु च दण्डः १७९७. वृक्षवल्लीतृणादि-
च्छेदे दण्डविधिः १७९८.

स्त्रीसंग्रहणम्—

स्त्रीसंग्रहणलक्षणानि; वर्णानुसारेण परस्त्रीगमने दण्ड-
विधिः १८४६-७. गुरुतल्पगमने दण्डः; सकामहीनस्त्री-
गमने न उच्चपुरुषो दुष्यति; कन्यादूषणे दण्डः; पशु-
गमने दण्डः १८४७.

द्यूतसमाह्वयम्—

द्यूतसमाह्वययोर्मध्ये सभिक-जयि-राजभिर्ग्राह्याः
पणांशाः, राजसभिकजयिजितानां कृत्यं च; द्यूतसमाह-
ययोः मिथ्याचारिणां दण्डविधिः १९०३-४.

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः-राज्ञा चतुर्वर्णाश्रमो लोकः
स्वकर्मणि स्थाप्यः प्रतिषिद्धान्निवारणीयश्च; नृपाश्रिताः
केचिद्व्यवहाराः १९२१. देशादिधर्मपालनम् १९२२.

नौयायिव्यवहारः । विशेषतस्तत्र तरशुल्कविचारः ।

नौयायिव्यवहारः । विशेषतस्तत्र तरशुल्कविचारः
१९४४.

बालानाथधननिधिनष्टापहतव्यवस्था

निधिव्यवस्था १९४९-५०. बालानाथस्त्रीधन-
व्यवस्था; धने चौरहृते व्यवस्था १९५०.

परिशिष्टम्

क्रयविक्रयानुशयः—

कन्याविषयानुशयदौ दण्डविधिः १९७५.

दायभागः—

धनगमविचारः तत्प्रकाराश्च १९८२-३. पित्रा कृतः पुत्रो भागहरः, अकृतः स्वस्थानानुसारेण; विभाज्या-विभाज्यविवेकः १९८३.

शंखः शंखलिखितौ च

साहसम्—

साहसप्रकाराः; मातापितापुत्राद्यन्योन्यत्यागादौ मातापितागुर्वतिक्रमे च दण्डविधिः १६१२. प्रतिमा-रामकूपादिभङ्गे कूटशासनतुलामानप्रतिमानकरणे वापी-कूपादिदूषणेऽदासीदासदानादौ च दण्डविधिः; पितापुत्र-विरोधसाक्ष्यादिदण्डविधिः १६१३.

स्तेयम्—

मानार्थस्थापनाविधिः; प्रकाशवञ्चक-कूटतुलामान-व्यवहारादिदण्डविधिः; अप्रकाशतस्कराणां पशुपुरुष-भाण्डाद्यपहारिणां दण्डविधिः १६७१-२. वर्णविशेषकृत-चौर्यदण्डविधिः; चौर्यशङ्कितशोधनदण्डौ; दण्ड्यादण्डने राजदोषः १६७२.

वाक्पारुष्यम्—

समासमवर्णाक्षेपातिक्रमादिषु दण्डाः; वर्णभेदेन आक्रोशदण्डाः; अधिकृतविप्रगुरुभर्त्सने दण्डाः १७७१. दण्डपारुष्यम्—

प्रहारोद्यमने निपातने च दण्डः १७९८.

स्त्रोसंग्रहणम्—

स्वदारनियमाद्यतिक्रमे दण्डविधिः; वर्णानुसारेण परस्त्रीगमने दण्डविधिः १८४७-८. कन्यादूषणे वर्णानु-सारेण दण्डविधिः; स्त्रीकृतकन्यादूषणे दण्डः १८४८.

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः—पितृमातृविवादे पुत्रः प्रष्टव्यः; नृपाश्रितव्यवहारेषु कानिचिदपवादस्थानानि १९२२.

बालानाथधननिधिनष्टापहतव्यवस्था

बालानाथस्त्रीधनव्यवस्था १९५०.

महाभारतम्

प्रकीर्णकम्—

देशधर्मपालनम् १९२२.

परिशिष्टम्

सप्त—

सभ्यैः सत्यमेव वक्तव्यम् १९६२.

साक्षी—

मृषासाक्ष्यनिन्दा; साक्षिणां सत्यवचनापवादविषयः; साक्षिलक्षणम्; कुलीनस्त्रियः सभायां न नेयाः १९६४. दिव्यम्—

अभिविधिः १९६४.

दण्डमातृका—

ब्राह्मणाः स्त्रियश्चावध्याः १९६९.

उपनिधिः—

न्यासलिङ्गम् १९७१.

स्वामिपालविवादः—

पशुपालनभृतिः १९७६.

स्त्रीपुंभर्माः—

स्त्रीणां भर्तृशुश्रूषा धर्मः; भार्यामहिमा; स्त्री अवध्या; बहुपत्नीकता नाधर्मः; स्त्री त्याज्या १९७८.

दायभागः—

विभागनिन्दा; पितृपुत्रोरविभागप्रशंसा; ज्येष्ठकनिष्ठ-वृत्तिः; भ्रातृणां सहवासविधिः; भागानर्हः; भ्रातृणां भागः; विभाज्याविभाज्ये; मातरि उत्समासु च वृत्तिः १९८३-४. ज्येष्ठमहिमा; व्यङ्गो ज्येष्ठः राज्यानर्हः; गुणश्रेष्ठ एव राज्याहः तत्पुत्रादयश्च; पुत्रमहिमा १९८४-५. पुत्रमहिमा; पुत्रप्रकाराः; पुत्रिका १९८५-६. दौहित्रमहिमा; नियोगेन त्रिभ्योऽधिका नोत्पाद्याः; पुत्र-पुत्रीपरिग्रहः; पुत्रेषु मातृपितृस्वाम्यं समम्; दत्तककन्या; राज्याधिकारः १९८६.

कौटिलीयमर्थशास्त्रम्

साहसम्—

साहसम् १६१३-५. आशुमृतकपरीक्षा १६१५-७. एकाङ्गवधनिष्क्रयः १६१७-८. शुद्धश्चित्रश्च दण्डकल्पः १६१८-२०. अतिचारदण्डः १६२०-२२.

स्तेयम्—

कारुकरक्षणम् १६७३-७. वैदेहकरक्षणम् १६७७-९. गूढाजीविनां रक्षा १६७९-८१. सिद्धव्यञ्जनैर्माणव-प्रकाशनम् १६८१-२. शङ्कारूपकर्माभिग्रहः १६८२-५. वाक्यकर्मानुयोगः १६८५-८. सर्वाधिकरणरक्षणम् १६८८-९०.

वाक्पारुष्यम्—

वाक्पारुष्यम् १७७१-३.

दण्डपारुष्यम्—

दण्डपारुष्यम् १७९८-१८०१.

स्त्रीसंग्रहणम्—

कन्याप्रकर्म्म १८४९-५०, अतिचारदण्डः १८५०-५१.

भूतसमाह्वयम्—

भूतसमाह्वयम् १९०४-५.

प्रकीर्णकम्—

प्रकीर्णकानि १९२२-३. आचार्यशिष्यधर्मभ्रातृ-समानतीर्थ्यानां वानप्रस्थयतिब्रह्मचारिविषये अन्यथा वा व्यतिक्रमे दण्डविधिः १९२३. उपनिपातप्रतीकारः १९२४-६.

बालानाथधननिधिनष्टापहतव्यवस्था

बालादिधनव्यवस्था १९५०.

पारिशिष्टम्

दायभागः—

वानप्रस्थाद्याश्रमिरिक्थविभागः १९८६.

मनुः

साहसम्—

स्तेयसाहसयोर्निरुक्तिः; साहसिकः पापकृत्तमः, तस्यो-पेक्षा राज्ञा नैव कर्तव्या १६२२-३. निमित्तविशेषे साहसानुशा १६२३-७. महापातकिसाहसिकदण्डविधिः; भ्रातापितास्त्रीपुत्राणामन्योन्यत्यागे दण्डः १६२७. निमित्त-विशेषेषु प्रातिवेश्यब्राह्मणाद्यभोजने दण्डविधिः; पिता-पुत्रविरोधसाक्ष्यादिदण्डविधिः; अमक्ष्यापेयादिप्राशयितृ-ग्रसितुदण्डविधिः १६२८. धर्मोपजीविनो धर्मच्युतस्य दण्डविधिः; उत्कृष्टकर्मभिर्जीवन् अधमजातीयो दण्डयः; तडाग-कोष्ठागार-देवतागार-जलमार्गादिभेदनाद्यपराधेषु दण्डविधिः १६२९-३०. विविधद्रव्यनाशापराधेषु दण्डविधिः; संक्रमध्वजप्रतिमादिद्रव्यभेदनदूषणादौ दण्ड-विधिः १६३०. राजमार्गदूषणे दण्डविधिः; अभिचार-मूलक्रियाकृत्यासु दण्डविधिः; राजपुरुषाणां धनलोभादि-दोषेषु दण्डविधिः १६३१-३२.

स्तेयम्—

स्तेयविवादपदप्रतिज्ञा १६९०. स्तेयसाहसयोर्निरुक्तिः १६९१. राज्यकण्टकाः प्रकाशाप्रकाशतस्कराः; कण्टक-शब्दः, तदर्थं चाराद्यन्वेषकविधिः १६९२-५. तस्कर-

रादिकण्टकान्वेषणविधिः १६९५-६. स्तेनातिदेशः १६९७-९. चौरादिकण्टकनिग्रहो राज्ञो धर्मः १६९९-१७०२. स्तेयमहापातकदण्डविधिः; दण्ड्यस्य मोक्षे राजा दोषमाक् १७०२-४. चौरस्य पापस्य च दण्डेन प्रायश्चित्तवच्छुद्धिः १७०४. प्रकाशतस्करदण्डाः १७०५-६. प्रकाशतस्करप्रकरणे प्रसङ्गात् अर्धमानादि-व्यवस्थाविधिः १७०७-८. प्रकाशतस्करदण्डाः (पूर्वतोऽ-नुवृत्ताः) १७०८-१०. अप्रकाशतस्करदण्डाः १७११-२०. अप्रकाशचौर्याभ्यासे शारीरो दण्डः १७२०. वर्णतः स्तेयदोषतारतम्यम् १७२१-२२. स्तेयदोषप्रति-प्रसवः १७२२-७. स्तेनप्रकरणोपसंहारः; करग्रहण-विचारः १७२७-८.

वाक्पारुष्यम्—

समासमवर्णानां परस्पराक्रोशे दण्डाः १७७३-४. समवर्णाक्रोशे तदत्यन्तनिन्दायां च दण्डः १७७४-५. शूद्रकृते उच्चवर्णक्षेपे धर्मोपदेशे च दण्डाः १७७५-६. मिथ्याक्षेपे अङ्गवैकल्योक्तौ गुवाद्याक्षारणे च दण्डः १७७६-८. ब्राह्मणक्षत्रिययोः परस्पराक्रोशे विट्शूद्रयोः स्वजात्याक्रोशे च दण्डाः १७७८-९.

दण्डपारुष्यम्—

शूद्रकृतेषु त्रैवर्णिकविषयकदण्डपारुष्येषु दण्डविधिः; आर्यसाम्यप्रेप्सुशूद्रस्य दण्डः १८०१-३. सर्वविष-यकदण्डपारुष्ये दण्डविधिः १८०३. वनस्पतिच्छेदने दण्डविधिः १८०४. प्राणिपीडने दण्डविधिः १८०५. गृहोपकरणादिद्रव्यभाण्डपुष्पमूलफलादिनाशने दण्ड-विधिः १८०६. यानसंबन्धनिमित्तेषु प्राणिहिंसा-द्रव्यनाशेषु स्वाम्यादीनां दण्डविचारः १८०७-१०. प्राणिविशेषहिंसाभेदेन दण्डभेदाः १८१०-११. भार्यापुत्रदासशिष्यादीनां ताडने कृते दण्डविचारः १८१२.

स्त्रीसंग्रहणम्—

संग्रहणलक्षणानि १८५१-३. परस्त्रीसंभाषायां दोष-विचारः १८५३-४. चारणदारादिस्त्रीभिः सह संभाषणे उपकारादौ च दोषविचारः १८५४-५. परदाराभिमिशेषु दण्डः तत्प्रयोजनं च १८५५-६. वर्णभेदेन परदारा-भिमिशेषु दण्डविधिः, तत्र अब्राह्मणस्यैव शारीरदण्डः; ब्राह्मणस्य तु मौण्ड्यप्रवसनादिः १८५६-६५. भर्तारं

विलङ्घ्य अन्यपुरुषगामिन्याः स्त्रियाः तल्लग्नपुरुषस्य च दण्डः १८६५-६. सवर्णासवर्णादिकृते कन्यादूषणे दण्डविधिः १८६६-९. साहसादीनां परस्त्रीसंग्रहणान्तानां दण्डनिवन्धनानां पदानां उपसंहारः १८६९-७०.

यूतसमाह्वयम्—

यूतसमाह्वयप्रतिज्ञा; यूतसमाह्वययोर्लक्षणम्; यूतोपकरणानि; यूतसमाह्वयनिषेधः; यूतसमाह्वयकारिणां दण्डः; इतरकण्टकदण्डश्च १९०५-७. अष्टादशपदोपसंहारः १९०७.

प्रकीर्णकम्—

ऋत्विग्याज्ययोरन्यतरेणान्यतरस्य त्यागे दण्डः; मातापितास्त्रीपुत्राणामन्योन्यत्यागे दण्डः; आश्रमिद्विजानां कार्याणि तच्छिष्टैर्निर्णयानि, तत्संमतौ राज्ञा १९२६-७. निमित्तविशेषेषु प्रातिवेश्यानुवेश्यद्विजानिमन्त्रणे दण्डः; श्रोत्रियाभोजने दण्डः; करदानानर्हाः; नेजककृत्यम्; तन्तुवायकृत्यम्; अर्घस्थापना; क्रयविक्रयादौ राजनियमातिक्रमे दण्डविधिः; तुल्यमानप्रतीमानादिस्थापना; नौयायिव्यवहारः; राज्ञा वैश्यशूद्रौ स्वकर्मणि प्रवर्तनीयौ; आपदि क्षत्रियवैश्यौ ब्राह्मणेन स्वस्वकर्मणा भर्तव्यौ; ब्राह्मणेन संस्कृतद्विजा दास्ये न नियोज्याः १९२७. शूद्रो दास्यमेवार्हति; सप्तविधा दासाः; भार्यापुत्रदासा न धनस्वाम्यमर्हन्ति; ब्राह्मणेन शूद्रद्रव्यं हरणीयम्; राज्ञा प्रत्यहं व्यवहारोऽवेक्षणीयः; व्यवहारप्रकरणोपसंहारः; नृपाश्रितो व्यवहारः— कण्टकोद्धारः १९२८-३०. सप्ताङ्गराज्यव्यसननिवारणचिन्तनम्; युगकृत् राजा; देवकार्यकरणात् देवतामयो राजा; ब्राह्मणरक्षणं राजधर्मः १९३०-३१. लोकहितेषु भृत्यनियोजनम्; देशधर्मपालनम्; परस्वानादान-स्वार्थसंग्रहादयो राजधर्माः १९३१.

नौयायिव्यवहारः । विशेषतस्तत्र तरशुल्कविचारः ।

नौयायिव्यवहारः । विशेषतस्तत्र तरशुल्कविचारः १९४५-७.

बालानाथधननिधिनष्टापहतव्यवस्था

बालानाथधनव्यवस्था १९५१-२. प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था १९५३-५. निधिव्यवस्था १९५५-७. धने चोरहृते व्यवस्था १९५७-८.

विषयानु. ३

परिशिष्टम्

दण्डमातृका—

शूद्रदण्डधनविनियोगः १९६९.

अभ्युपेत्याशुश्रूषा—

अध्याप्याः शिष्याः १९७४.

दायभागः—

धनागमाः १९८६-७. ज्येष्ठमहिमा; अविभाज्यद्रव्यविशेषाः, स्त्रियोऽविभाज्याः १९८७.

याज्ञवल्क्यः

साहसम्—

साहसनिरुक्तिस्तद्वण्डश्च; साहसकारयितृदण्डः १६३३. पूज्यातिक्रम-भ्रातृभार्याप्रहार-प्रतिश्रुताप्रदान-मुद्रासहित-गृहभङ्ग-सामन्तादिपीडाकरणापराधेषु दण्डविधिः; विधवागमन-परभयानिवारण-वृथाक्रोश-चाण्डालकृतस्पृश्यस्पर्श-शूद्रप्रव्रजितादिभोजन-अयुक्तशपथ-अयोग्यकर्मकरण-पशुपुंस्त्वोपघात-साधारणापलाप-दासीगर्भपात-पितृपुत्राद्यन्योन्यत्यागेषु दण्डविधिः १६३४-५. तरिकेण स्थलज-शुल्कग्रहणे प्रातिवेश्यब्राह्मणानिमन्त्रणे च दण्डः; पितापुत्रविरोधसाक्ष्यादिदण्डविधिः १६३५. अभक्ष्यापेयादिना चातुर्वर्ण्यदूषणे दण्डविधिः; जारप्रच्छादन-शववस्तुविक्रय-गुरुताडन-राजयानाद्यारोहण-द्विनेत्रभेदन-राजद्विडुपजीवन-शूद्रकृतविप्रत्वोपजीवनेषु अपराधेषु दण्डविधिः १६३६-७. शस्त्राघात-गर्भपात-स्त्रीपुंवध-दुष्टस्त्रीकृतपुंवधादिदोषेषु दण्डविधिः १६३७-८. क्षेत्रवेस्मादिदाह-राजपत्नीगमनापराधेषु दण्डविधिः; राजपुरुषकृतापराधेषु दण्डविधिः १६३९-४०. अविशातहन्तुरन्वेषणविधिः १६४०.

स्तेयम्—

स्तेयलक्षणम्; प्रकाशतस्करदण्डाः १७२८-३१. प्रकाशस्तेयप्रकरणे प्रसङ्गतः अर्घस्थापनाविधिः १७३१-२. प्रकाशस्तेयदण्डप्रकरणानुवृत्तिः १७३२-६. अप्रकाशतस्करदण्डाः १७३६-७. स्तेये दण्डविवेकसाधनो न्यायः; स्तेयप्रकाराश्च १७३८-४०. चौरान्वेषणम् १७४०-४१. स्तेनातिदेशः १७४२. स्तेनालाभे हृतदानम् १७४३. स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १७४४.

वाक्पारुष्यम्—

वाक्पारुष्यलक्षणविभागौ; समगुणेषु सर्वगेषु निष्ठुरा-

क्षेपे दण्डः १७७९. समगुणेषु सर्वणेषु अश्लीलाक्षेपे दण्डः; विषमगुणेषु सर्वणेषु निष्ठुराश्लीलक्षेपेषु दण्डः १७८०. इन्द्रियनाशप्रतिज्ञाक्षेपे पापाक्षेपे त्रैविच-
नृपदेवजातिपूगग्रामदेशाक्षेपे च दण्डाः १७८१-३. असमवर्णेषु क्षेपे दण्डाः १७८३-४.
दण्डपारुष्यम्—

दण्डपारुष्यलक्षणम् १८१२-३. दण्डपारुष्यनिर्णय-
हेतुः १८१३. स्मृत्यनुक्तपारुष्ये दण्डविधिः; साधनभेदेन
जातितो गुणतो वा समहीनोत्तमभेदेन च दण्डभेदाः
१८१४. अब्राह्मणकृते ब्राह्मणविषये दण्डपारुष्ये दण्ड-
विधिः; उच्चजातिकृते सजातीयकृते वा परगात्रविषये
दण्डपारुष्ये दण्डाः १८१५-९. यानयुग्यगोगजाश्वादि-
निमित्तेषु प्राणिहिंसाद्रव्यनाशेषु स्वाम्यादीनां दण्ड-
विचारः १८१९-२१. द्रव्यविनाशे दण्डविधिः १८२१.
पशुविषयदण्डपारुष्ये दण्डविधिः; वनस्पतिवृक्षलता-
गुल्मादीनां छेदनादौ दण्डविधिः १८२२-४.

स्त्रीसंग्रहणम्—

स्त्रीसंग्रहणस्वरूपम्; संग्रहणलक्षणानि, परस्त्रीपुरुष-
संभाषायां दण्डविधिः; वर्णभेदेन संग्रहणे दण्डविधिश्च
१८७०-७५. कन्याहरणे कन्यादूषणे च वर्णभेदेन दण्ड-
विधिः १८७५-६. कन्यादोषख्यापनपशुगमनहीनस्त्री-
गमनादौ दण्डविधिः १८७६. दास्यादिसाधारणस्त्री-
गमने दण्डविधिः; प्रसङ्गविशेषेषु वेद्यावेतनविचारश्च
१८७७-९. अयोनिपुरुषप्रव्रजितान्यतमगमने दण्डविधिः
१८७९-८०.

द्यूतसमाह्वयम्—

द्यूतसमाह्वयस्वरूपम् १९०७. सभिकेन द्यूते वृत्त्यर्थं
ग्राह्याः पणांशाः; सभिककृत्यं राज्ञे जेजे च पणांशदापनम्
१९०८. राजकृत्यं द्यूते जितद्रव्यदापनम्; द्यूते जयपरा-
जयनिर्णयोपायः; द्यूते मिथ्याचारिणां दण्डविधिः
१९०९. राजाधिकृतं द्यूतं कार्यम्; समाह्वये द्यूतधर्मा-
तिदेशः १९१०.

प्रकीर्णकम्—

प्रकीर्णकस्वरूपम् १९३१. नृपाश्रितो व्यवहारः-राज-
शासनविपर्यासे पारदार्यचौर्यकर्तुर्मोचने च दण्डः; नृपा-
श्रितो व्यवहारः-राजपुरुषाणां कर्मकारिणां कार्येष्वपराध-
विचारः; श्रोत्रियसत्कारः; नृपाश्रितो व्यवहारः-पीडा-

कृद्भयः प्रजा रक्षणीया; नृपाश्रितो व्यवहारः—
कुलजातिश्रेणिगणजानपदात्मको लोकः स्वकर्मणि स्थाप्यः
प्रतिषिद्धाच्च वारणीयः; प्रकीर्णकत्वेन संगृहीताः केचि-
द्रव्यवहाराः १९३२-३.

नौयायिव्यवहारः । विशेषतस्तत्र तरशुल्कविचारः ।

नौयायिव्यवहारः । विशेषतस्तत्र तरशुल्कविचारः
१९४७.

बालनाथधननिधिनष्टापहतव्यवस्था

प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था १९५८-६०. निधि-
व्यवस्था; धने चौरहृते व्यवस्था १९६०-६१.

परिशिष्टम्

स्त्रीपुंभर्माः—

व्यवहारप्रकरणे स्त्रीपुंभर्मपदव्यवस्था १९७८.

नारदः

साहसम्—

साहसनिरुक्तिः; त्रयश्चत्वारश्च साहसप्रकाराः; तत्र
दण्डविधिश्च १६४१-४. अपराधविषयकपश्चात्तापे सति
असति च कर्तव्यता १६४४. अविक्रयविक्रये ब्राह्मण-
दण्डः; राजधृतवस्तुनि आक्रममाणो वधदण्डार्हः १६४५.
स्तेयम्—

स्तेयलक्षणं स्तेयप्रकाराश्च १७४४-५. तस्करप्रकाराः
१७४५-६. प्रकाशतस्करदण्डाः १७४६-८. अप्रकाश-
तस्करदण्डाः; अप्रकाशस्तेये दण्डविवेकसाधनो न्यायः
१७४८-९. अप्रकाशतस्करदण्डप्रकरणानुवृत्तिः १७४९-
५१. पश्चात्तस्तनदण्डः १७५१. विदुषः स्तेनस्य
वर्णभेदेन दण्डतारतम्यम्; स्तेयदोषप्रतिप्रसवः; चौरा-
न्वेषणम् १७५२-५. स्तेनातिदेशः १७५५-६. स्तेना-
लाभे हृतदानम् १७५६-७.

वाक्पारुष्यम्—

वाक्पारुष्यनिरुक्तिः; तत्प्रकारश्च १७८४-६. पात-
काभिशंसने दण्डः १७८६-७. सर्वणक्षेपादौ दण्डाः
१७८७. असर्वणक्षेपाभिशंसनादौ दण्डाः; शूद्रकृते
ब्राह्मणराजन्याद्याक्षेपादौ दण्डाः; राज्ञः क्षेपे दण्डः
१७८८.

दण्डपारुष्यम्—

दण्डपारुष्यलक्षणं तत्प्रकाराश्च १८२४. दण्ड-

पारुष्ये दोषराहित्यदण्डभाक्त्वविचारः; पञ्चप्रकारै-
स्तत्रापकृतविचारश्च १८२५-८. हीनवर्णकृते ब्राह्मण-
विषये दण्डपारुष्ये दण्डविधिः १८२८-९. राजनि-
दण्डपारुष्ये दण्डः; अश्वस्वकीयकृतापराधे तत्प्रभोर्दण्ड-
विचारः; अप्रकाशदण्डपारुष्ये परीक्षाविधिः १८२९-३०.

स्त्रीसंग्रहणम्—

संग्रहणलक्षणानि १८८०-८१. संग्रहणदोषप्रतिप्रसवः
१८८१. वर्णभेदेन संग्रहणे दण्डविधिः १८८२. कन्या-
दूषणे वर्णभेदेन दण्डविधिः; दास्यादिसाधारणस्त्रीगमने
दोषविचारः १८८३. अन्त्यजपशुवेश्यागमने दण्डविधिः;
अगम्यागमने प्रायश्चित्तं राजदण्डो वा १८८४.

चूतसमाह्वयम्—

चूतसमाह्वययोर्लक्षणम् १९१०. सभिकेन चूते वृत्त्यर्थं
ग्राह्याः पणांशाः; राज्ञे पणांशदानं च; सभिकरहितं चूतं,
तत्रापि राज्ञा पणांशो ग्राह्यः; अक्षयूते जयपराजयलक्षणम्;
चूते जयपराजयनिर्णयोपायः; कितवसभिकयोः परस्परं
इतिकर्तव्यता १९११. राजानधिभूतचूते दण्डः अला-
भश्च; पणपरिकल्पनं क्वचित् कृताकृतम् १९१२. कित-
वात् सभिको पणांशातिरिक्तं विशेषेण न गृह्णीयात्; चूते
मिथ्याचारिणां दण्डविधिः १९१३.

प्रकीर्णकम्—

प्रकीर्णकपदस्य लक्षणं, तद्वेदाश्च १९३३-५. राज्ञा
चतुर्वर्णाश्रमो लोकः स्वकर्मणि स्थाप्यः प्रतिषिद्धाच्च
निवारणीयः; श्रुतिस्मृतिन्यायाविरोधिराजशासनं प्रवर्तन-
निवर्तनात्मकम्; कारुशिल्पिप्रभृतीनां वृत्तिसाधनानि न
हरणीयानि १९३५. राजशासनं लोकैर्नातिक्रमणीयम्;
राजदण्डप्रयोजनम्; राजशासनप्रामाण्यम्; देवकार्यकर-
णात् देवतामयो राजा, तस्य कर्तव्यानि; ब्राह्मणसेवा
राजधर्मः; ब्राह्मणस्य विशेषाधिकाराः १९३६. आपदि
ब्राह्मणवृत्तिः १९३७-९. ब्राह्मणस्य वृत्तिः राजप्रति-
ग्रहेण प्रशस्ता; राजधनप्रशंसा १९३९-४०. अष्टौ
मङ्गलानि १९४०.

बालानाथधननिधिनष्टापहतव्यवस्था

निधिव्यवस्था; प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था; धने
लोभ्यते व्यवस्था १९६१.

परिशिष्टम्

निर्णयकृत्यम्—

पराजितदण्डविचारः १९६८.

स्वामिपालविवादः—

पशुनाशे व्यवस्था १९७६.

सीमाविवादः—

बलाद्भूमिर्न हर्तव्या १९७६.

स्त्रीपुंभर्माः—

कन्यादानकालः; चतुःस्वैरिणीदोषतारतम्यम्; प्रोषित-
भर्तृकशूद्रावृत्तम् १९७८.

बृहस्पतिः

साहसम्—

साहसनिरुक्तिः; पञ्च त्रयश्च साहसप्रकाराः; तत्र
दण्डविधिश्च; साहसस्तेयं तत्र दण्डश्च १६४५-६. साह-
सिकवधदण्डविचारः; साहसिका राज्ञा नोपेक्षणीयाः;
साहसिकघातकतत्सहायाः तद्दण्डश्च १६४६-७. अवि-
ज्ञातघातकाद्यन्वेषणविधिः १६४७. आत्महत्यादोषः;
निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; साहसकल्पदोषाः १६४८.
स्तेयम्—

स्तेनप्रकाराः १७५७-८. प्रकाशतस्करदण्डाः
१७५८-६०. अप्रकाशतस्करदण्डाः; चौरान्वेषणम्
१७६०. स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १७६१.

वाक्पारुष्यम्—

पारुष्यभेदाः; वाक्पारुष्यप्रकाराः १७८८-९. समा-
समजातिगुणकृतवाक्पारुष्येषु दण्डाः १७८९-९०.
असमवर्णकृतवाक्पारुष्ये दण्डाः; शूद्रकृतद्विजक्षेपधर्मो-
पदेशादौ दण्डाः; वाक्पारुष्यप्रकरणोपसंहारः १७९०.
दण्डपारुष्यम्—

दण्डपारुष्यलक्षणम्; वाक्पारुष्यापेक्षया दण्डपारु-
ष्यस्य दण्डविधौ विशेषः; विविधदण्डपारुष्येषु समाधिक-
विषयेषु दण्डविधिः १८३०-३१. दण्डपारुष्येण
पीडकः पीडापरिहारव्ययं अपहृतं च दाप्यः; पीडि-
ताय दण्डदाने राज्ञे च; पशुपीडायां दण्डविधिः;
शूद्रकृते द्विजातिविषयके दण्डपारुष्ये दण्डविधिः; पर-
स्परं दण्डपारुष्ये कृते नीचकृते च विशेषतः दोषराहि-
त्यदण्डभाक्त्वदण्डदापयितुविचारः १८३१-२. अप्र-

काशदण्डपारुष्ये परीक्षाविधिः १८३२.

स्त्रीसंग्रहणम्—

संग्रहणप्रकाराः, तल्लक्षणानि च १८८४-५. वर्णभेदेन संग्रहणे दण्डविधिः १८८५-६. स्त्रीसंग्रहणे स्त्रीणां दण्ड-विधिः १८८६-७.

द्यूतसमाह्वयम्—

समाह्वयलक्षणम्; द्यूतस्य निषेधोऽभ्यनुज्ञानं च; द्यूते सभिकराज-जयिभिः ग्राह्याः पणांशाः १९१३. द्यूतसमा-ह्वययोः मिथ्याचारिणां दण्डविधिः; द्यूते जयपराजयनिर्ण-योपायः; अष्टादशपदोपसंहारः.

प्रकीर्णकम्—

प्रकीर्णकपदस्य लक्षणं तद्धेदाश्च १९४०-४१. देशा-दिधर्मपालनम् १९४१.

बालानाथधननिधिनष्टापहतव्यवस्था

प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था १९६१-२.

परिशिष्टम्

दायभागः—

पुत्रमहिमा; गुणाधिक्ये भागाधिक्यम् १९८७.

कात्यायनः

साहसम्—

साहसनिरुक्तिः १६४८. द्रव्यनाशादिप्रथममध्यमो-त्तमसाहसानि तद्दण्डविधिश्च १६४९-५०. साहसकृदन्वे-षणविधिः; आततायिनः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा १६५०-५१.

स्तेयम्—

स्तेयसाहसयोर्लक्षणम्; प्रकाशतस्करदण्डाः; अप्रकाश-तस्करदण्डाः १७६१-२. चौरान्वेषणम्; स्तेनातिदेशः; स्तेनालाभे हृतदानम् १७६२-३. स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १७६३.

वाक्पारुष्यम्—

वाक्पारुष्यप्रकाराः; वाक्पारुष्यदोषाल्पत्वे अधो दण्डः; वाक्पारुष्यदोषतदपवादौ, तत्साधनं च १७९१-२.

दण्डपारुष्यम्—

सजातीयेषु दण्डपारुष्ये दण्डविधिः १८३२-३. दण्डपारुष्ये प्रतिलोमानुलोमनीचेषु दण्डविधिः; पीडि-ताय पीडापरिहारव्यवहृतभ्रमादिदानविधिः १८३३-४. पशुपक्षिवनस्पतिषु दण्डपारुष्ये दण्डविधिः; अप्रकाश-

दण्डपारुष्ये परीक्षाविधिः १८३४.

स्त्रीसंग्रहणम्—

संग्रहणलक्षणानि १८८७-८. संग्रहणदोषप्रतिप्रसवः; स्त्रीपुरुषयोः संग्रहणे दण्डविधिः; स्वैरिणीगमनविचारः १८८८.

द्यूतसमाह्वयम्—

द्यूतस्य निषेधोऽभ्यनुज्ञानं च; द्यूते सभिकराज-जयिभिः ग्राह्याः पणांशाः १९१४. अश्वद्यूते जयपराजय-लक्षणम्; द्यूते जयपराजयनिर्णयोपायः १९१५.

प्रकीर्णकम्—

प्रकीर्णकपदस्य लक्षणं तद्धेदाश्च १९४१. नृपाश्रितो व्यवहारः—राजोपजीविनां राजक्रीडासक्तानां राज्ञ अप्रिय-वक्तुश्च दण्डः; देशादिधर्मपालनम् १९४२.

परिशिष्टम्

वेतनानपाकर्म—

भाण्डवाहकधर्मः १९७५.

दायभागः—

विषमविभागहेतुः कर्मानुष्ठानतारतम्यम् १९८७.

पितामहः

प्रकीर्णकम्—

देशधर्मपालनम् १९४२.

व्यासः

साहसम्—

वधसाहसकर्तुर्दण्डः; मिथ्याभैषज्यापराधः १६५१. स्तेयम्—

स्तेनप्रकाराः १७६३-४. प्रकाशतस्करदण्डाः १७६४. अप्रकाशतस्करदण्डाः; चौरान्वेषणम्; स्तेनालाभे हृत-दानम्; स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १७६५.

वाक्पारुष्यम्—

पातक्यमिश्रसने दण्डाः १७९२.

दण्डपारुष्यम्—

दण्डपारुष्यलक्षणम् १८३४.

स्त्रीसंग्रहणम्—

संग्रहणलक्षणानि; स्त्रीसंग्रहणे दण्डविधिः; साधारण-स्त्रीगमने दण्डविधिः १८८९-९०.

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः—उत्कोचजीविराजपुरुषाणां

दण्डः १९४२.

बालानाथधननिधिनष्टापहतव्यवस्था

धने चोरद्वते व्यवस्था १९६२.

परिशिष्टम्

स्वामिपालविवादः—

द्विजबान्धवगोकृतसस्यभक्षणं क्षम्यम् १९७६.

देवलः

साहसम्—

आत्महत्यादोषः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा १६५१.

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः— प्रायश्चित्तनिर्देशो राज्ञा कार्यः; देशादिधर्मपालनम् १९४२.

उशाना

साहसम्—

गर्भपातनसाहसे दण्डः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा १६५२.

स्तेयम्—

अप्रकाशतस्करदण्डः १७६६.

वाक्पारुष्यम्—

असवर्णकृतवाक्पारुष्ये दण्डः; वाक्पारुष्यदोषाल्पत्वे अर्धो दण्डः; अनाम्नाते दण्डे विधिः १७९२.

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः— राज्ञा करः कल्पनीयः; राज-प्रशंसा १९४२.

बालानाथधननिधिनष्टापहतव्यवस्था

निधिव्यवस्था १९६२.

परिशिष्टम्

स्त्रीपुंभर्माः—

ज्येष्ठपूर्वे यवीयसः विवाहः १९७८.

यमः

साहसम्—

विषाग्निद-चौर-वधकारि-तडागभेदकादि-साह-सिकेषु दण्डविधिः; साहसिकस्तेयादिकृद्ब्राह्मणदण्डविधिः; आत्महत्यायत्नकरणे दण्डः १६५२.

स्तेयम्—

अप्रकाशतस्करदण्डः; स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १७६६.

वाक्पारुष्यम्—

वेदाध्यायिशूद्रदण्डः १७९२.

दण्डपारुष्यम्—

भार्यापुत्रदासदासीशिष्यानां दण्डपारुष्यविचारः;

वधकृद्द्विजदण्डः १८३५.

स्त्रीसंग्रहणम्—

मातृश्वस्तादिगमने पातित्यम्; वर्णभेदेन स्त्रीसंग्रहणे दण्डविधिः; बन्धकीगमने दण्डविधिः; साहसिकादिदुष्ट-रहितराज्यस्तुतिः १८९०.

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः—पौराणिकधर्मप्रवर्तनम्; प्रकी-र्णकप्रकरणोपसंहारः; पतितधनव्यवस्था १९४३.

भारद्वाजः

परिशिष्टम्

दत्ताप्रदानिकम्—

भयदानलक्षणम् १९७३.

क्रयविक्रयानुशयः—

परिवृत्तेः परिवर्तनावधिः १९७५.

संवर्तः

साहसम्—

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा १६५३.

स्त्रीसंग्रहणम्—

स्त्रीसंग्रहणलक्षणानि, स्त्रीसंग्रहणनिर्णयश्च १८९०-९१.

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः—अमात्यपैशुन्ये पुरमानप्रभेदने च दण्डः १९४३.

लोकाक्षिः (लौगाक्षिः ?)

स्तेयम्—

अप्रकाशतस्करदण्डः १७६६.

बृद्धहारीतः

साहसम्—

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; साहसिकानां दण्डविधिः तत्र ब्राह्मणे विशेषश्च १६५३.

दण्डपारुष्यम्—

देवताब्राह्मणगुरुणां पादादिना प्रहारे दण्डविधिः १८३५.

स्त्रीसंग्रहणम्—

परस्त्रीसंग्रहणे दण्डविधिः १८९१.

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः—राजा करः कल्पनीयः १९४३.

परिशिष्टम्

दायभागः—

स्त्रीधनविभागः; अनेकपितृकाणां द्वैमातृकाणां च
भागविधिः १९८८.

लघुहारीतः

परिशिष्टम्

वेतनानपाकर्म—

भाटकम् १९७५.

दायभागः—

अविभाज्यम्; पितृप्रसादलब्धमपि स्थावरं न भोक्त-
व्यम्; सर्वानुमत्या एव स्थावरद्विपदानां व्यवहारः
१९८८.

सुमन्तुः

साहसम्—

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा १६५३.

दण्डपारुष्यम्—

परस्परं पारुष्ये दण्डविधिः १८३५.

कण्वः

स्तेयम्—

अप्रकाशतस्करदण्डः १७६६.

पैठीनसिः

साहसम्—

घातकसहायादिसाहसिकदण्डविधिः १६५३.

वृद्धमनुः

स्तेयम्—

अप्रकाशतस्करदण्डः; स्तेनालाभे हृतदानम्
१७६६.

वृद्धकात्यायनः

दण्डपारुष्यम्—

दण्डपारुष्ये स्वयं प्राणत्यागे न दण्डः १८३५.

गालवः

साहसम्—

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा १६५४.

जमदग्निः

वाक्पारुष्यम्—

असवर्णेषु वाक्पारुष्ये दण्डः १७९२.

त्रिष्णुगुप्तः

परिशिष्टम्

मानसंज्ञाः—

मानसंज्ञाः १९६८.

परिशिष्टकारः

दण्डपारुष्यम्—

दण्डपारुष्यलक्षणम् १८३५.

स्मृत्यन्तरम्

स्त्रीसंग्रहणम्—

वर्णभेदेन परस्त्रीगमने दण्डविधिः १८९१.

परिशिष्टम्

दत्ताप्रदानिकम्—

दानाङ्गनियमः १९७३.

स्वामिपालविवादः—

सस्यनाशे दण्डः १९७६.

स्त्रीपुंभर्ताः—

पतिप्रीणनं धर्मः; कन्याविक्रयनिन्दा १९७९.

साहसम्—

शूद्रस्य विप्रवद्रेषधारणे दण्डः; गर्भघातिनी तदन्ता-
रश्च दण्ड्याः १९८९.

अनिर्दिष्टकर्तृकवचनानि

प्रकीर्णकम्—

देशधर्मपालनम् १९४३.

परिशिष्टम्

मानसंज्ञाः—

मानसंज्ञाः १९६७-८. पाञ्चरात्रवैखानसानुसारि
निष्कप्रमाणम् १९६८.

दण्डसातुका—

दण्डप्रयोजनम्; दण्डाङ्गचिन्ता १९६९.

स्वामिपालविवादः—

सस्यनाशे दण्डः १९७६.

अग्निपुराणम्

साहसम्—

मर्यादाभेदकादिषु दण्डविधिः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; राजपुरुषाणां धनलोभादिदोषेषु दण्डविधिः; प्रतिमादिभेदेन अभक्ष्यभक्षणे च दण्डः १६५४.

स्तेयम्—

प्रकाशतस्करदण्डः; स्तेयदोषप्रतिप्रसवः १७६६.

वाक्पारुष्यम्—

वैश्यशूद्रकृते उच्चवर्णक्षेपे धर्मोपदेशे च दण्डाः १७९२.

दण्डपारुष्यम्—

शूद्रकृते द्विजातिविषयके दण्डपारुष्ये दण्डविधिः; पशुवृक्षविषये दण्डपारुष्ये दण्डविधिः १८३५.

स्त्रीसंग्रहणम्—

संग्रहणोपक्रमनिषेधः; स्वयंवरानुज्ञा; वर्णभेदेन स्त्रियाः व्यभिचारदण्डः; वर्णानुलोभ्येन व्यभिचारे दण्डः १८९१.

प्रकीर्णकम्—

संकीर्णदण्डाः १९४३.

बालानाथधननिधिनष्टापहतव्यवस्था

निधिव्यवस्था; प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था; बालानाथधनव्यवस्था; धने चोरकृते व्यवस्था १९६२.

परिशिष्टम्

साक्षी—

कौटसाक्ष्यदण्डः १९६४.

निर्णयकृत्यम्—

पराजितदण्डविचारः १९६८.

पुनर्न्यायः—

निवर्तनीयं कार्यम्; पुनर्न्यायवादिनो दण्डः १९६९.

दण्डमातृका—

दण्डेन प्रजारक्षणं राजधर्मः १९६९-७०. महापातकेषु अङ्कनानि १९७०.

उपनिधिः—

निक्षेपभोगनाशादौ दण्डः १९७१.

अस्वामिविक्रयः—

अस्वामिविक्रेतुर्दण्डः १९७२.

संभूयसमुत्थानम्—

मूल्यं गृहीत्वा शिल्पादाने दण्ड्यः १९७२.

दत्ताप्रदानिकम्—

प्रतिश्रुत्याप्रदाने दण्डः १९७३.

अभ्युपेत्याशुश्रूषा—

भार्यापुत्रदासशिष्यादिताडनविशेषे दोषः १९७४.

वेतनानपाकर्म—

स्वामिभृत्ययोः दोषे दण्डः; वेद्याधर्मः १९७५.

क्रयविक्रयानुशयः—

क्रयविक्रयः—कन्याविषयानुशये दण्डविधिः १९७५.

स्वामिपालविवादः—

पालधर्माः सस्यरक्षा च १९७६.

सीमाविवादः—

गृहाद्याहरणे दण्डः १९७६.

स्त्रीपुंभर्माः—

विविधाः स्त्रीपुंभर्माः १९७९.

दायभागः—

गुणज्येष्ठ एव ज्येष्ठांशभाक्; पतितस्त्रीणां वृत्तिः १९८८.

ब्रह्मपुराणम्

साहसम्—

आततायिविशेषः १६५४.

स्कन्दपुराणम्

परिशिष्टम्

दिव्यम्—

ज्ञापथकोशघटविषाग्नितप्तमाषफालतन्दुलजलानि दिव्यानि १९६५-७.

मत्स्यपुराणम्

साहसम्—

राजप्रतिकूलसाहसिकदण्डविधिः; ब्राह्मणामन्त्रण-संबन्धदोषे दण्डः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा; आततायिनः १६५५.

स्तेयम्—

प्रकाशतस्करदण्डः १७६७.

स्त्रीसंग्रहणम्—

प्रतिषिद्धानां परस्त्रियाः अगारप्रवेशे दण्डः; परस्त्री-

संग्रहणे दण्डविधिः; कन्यादूषणे दण्डविधिः; पशुगमन-
दण्डः १८९२.

परिशिष्टम्

क्रयविक्रयानुशयः—

कन्याविषयानुशये दण्डविधिः १९७५.

विष्णुपुराणम्

स्त्रीसंग्रहणम्—

पशुगमनायोनिगमननिषेधः १८९२.

देवीपुराणम्

प्रकीर्णकम्—

नृपाश्रितो व्यवहारः—चतुर्वर्णाश्रमधर्मरक्षणार्थं चार-
नियोजनम् १९४३.

भविष्यपुराणम्

साहसम्—

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा १६५५.

शुक्रनीतिः

स्तेयम्—

कूटपण्यविक्रेतृदण्डः, स्तेयप्रसङ्गेन शिल्पिनां विविधः

भृतिविचारश्च १७६७.

परिशिष्टम्

दायभागः—

स्थावरे न पितुः पितामहस्य वा प्रभुत्वम्; स्वत्वा-
र्थागमयोर्विचारः; पितृकृतो विभागः; अपुत्रमृतरिक्थ-
हराः क्रमेण; अविभाज्यम् १९८८.

संग्रहकारः (स्मृतिसंग्रहः)

साहसम्—

साहसनिश्चयः; निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा १६५५.

मानसोद्भासः

परिशिष्टम्

दण्डमातृका—

अपराधकृत्सर्वो दण्ड्यः; क्लेशदण्डप्रकाराः; अर्थदण्ड-
प्रकाराः; दण्डप्रयोजनम्; सप्तविंशतिः राज्यस्वर्य-
निमित्तानि १९७०.

धर्मकोशः

व्यवहारकाण्डम्

साहसम्

वेदाः

अपराधविशेषाः अपराधकारणानि च

न स स्वो दक्षो वरुण ध्रुतिः सा सुरा मन्युर्विभीदको अचिन्तिः । अस्ति ज्यायान कनीयस उपारे स्वप्रश्नेदन्तस्य प्रयोता ॥

हे वरुणः स स्वो दक्षः पुरुषस्य स्वभूतं तद्वलं पाप-प्रवृत्तौ कारणं न भवति । किं तर्हि ध्रुतिः स्थिरोत्पत्ति-समय एव निर्मिता दैवगतिः कारणम् । ध्रु गतिस्थैर्ययो-रिति धातुः । सा च ध्रुतिर्विद्यमानरूपः । सुरा प्रमाद-कारिणी मन्युः क्रोधश्च गुर्वादिविषयः सन्ननर्थहेतुः । विभीदको द्यूतसाधनोऽक्षः । स च द्यूतेषु पुरुषं प्रेरयन्न-नर्थहेतुर्भवति । अचिन्तिः अज्ञानं अविवेककारणम् । अत ईदृशी दैवकृतिरेव पुरुषस्य पापप्रवृत्तौ कारणम् । अपि च कनीयसोऽल्पस्य हीनस्य पुरुषस्य पापप्रवृत्तौ उपार उपागते समीपे नियन्तृत्वेन स्थितो ज्यायानधिक ईश्वरोऽस्ति । स एव तं पापे प्रवर्तयति । तथा चाम्ना-तम् — ‘एष ह्येवासाधु कर्म कारयति तं यमधो निनीपते’ (कौउ. ३।८) इति । एवं च सति स्वप्न-श्चन स्वप्नोऽनृतस्य पापस्य प्रयोता प्रकर्षेण मिश्रयिता भवति । इदिति पूरकः । स्वप्ने कृतेरपि कर्मभिर्वह्नि पापानि जायन्ते किमु वक्तव्यं जाग्रति कृतैः कर्मभिः

* गौतमापस्तम्बादिभिः चतुर्वर्गहत्यासु विविधो दण्डः प्राय-श्चित्तप्रकरणे उक्तः, स प्रायश्चित्तरूपत्वात् नात्र संगृहीतः ।

(१) ऋसं. ७।८६।६; बृदे. १।५६.

पापान्युत्पद्यन्ता इति । अतो ममापराधो दैवागत इति हे वरुण त्वया क्षन्तव्य इति भावः । ऋसा.

सप्तमर्यादाभङ्गापराधाः

सप्त मर्यादाः कवयस्ततश्चुस्तासामेकामिदभ्यं-हुरो गात् । आयोर्द्वे स्कम्भ उपमस्य नीले पथां विसर्गे धरुणेषु तस्थौ ॥

कवयो मेधाविन ऋषयः सप्त मर्यादाः । कामजेभ्यः क्रोधजेभ्यश्चोद्धृताः पानमक्षाः स्त्रियो मृगया दण्डः पारु-ष्यमन्यदूषणमिति सप्त मर्यादाः । यद्वा — ‘स्तेयं गुरुतल्पा-रोहणं ब्रह्महत्यां भ्रूणहत्यां सुरापानं दुष्कृतकर्मणः पुनः पुनः सेवां पातकेऽनृतोद्यम्’ इति (नि. ६।२७) निरुक्ते निर्दिष्टाः सप्त मर्यादाः । अवस्थितास्ततश्चुः । तक्षतिः करोतिकर्मा । सुष्ठु लङ्घनीयाश्चक्रुः त्यक्तवन्त इत्यर्थः । तासां मर्यादा-नामेकामिदेकामेवांहुरः पापवान् पुरुषोऽभिगात् अभि-गच्छति । यस्त्वेवं करोति स पापवान् भवतीत्यर्थः । कि-ञ्चायोस्तस्य मनुष्यस्य स्कम्भः स्कम्भयिता निरोधकोऽ-धिरुपमस्य समीपभूतस्यायोर्नीले स्थाने पथामादित्यरूपस्य स्वस्य रश्मीनां विसर्गे विसर्जनस्थानेऽन्तरिक्षमध्ये वर्त-मानेषु धरुणेषु तस्थौ विद्युदात्मना तिष्ठति । अनेन लोकत्रयवर्तित्वमिति । ऋसा.

कतिपयदोषाणां दोषवृत्तारतम्यम्

तेऽतिमृजाना आयन् सूर्याभ्युदिते तेऽमृजत सूर्याभ्युदितः सूर्याभिनिष्ठुक्ते सूर्याभिनिष्ठुक्तः कुनखिनि कुनखी श्यावशति श्यावदन् परि-

(१) ऋसं. १०।५।६; अश्व. ५।१।६; नि. ६।२७; कै.सू. ७६।२१, ७९।१.

(२) कासं. ३।१।७; कसं. ४७।७.

वित्ते परिवित्तः परिविविदाने परिविविदानो-
ऽग्नेदिधिषौ अग्नेदिधिषुर्दिधिषूपतौ दिधिषूपति-
वीरहणि वीरहा ब्रह्महणि ब्रह्महा भ्रूणहनि
भ्रूणहनमेनो नात्येति ।

ते देवा अतिमृजाना आयन् सूर्याभ्युदिते
तेऽमृजत यं सुप्तं सूर्योऽभ्युदेति सूर्याभ्युदितः
सूर्याभिनिमृक्ते सूर्याभिनिमृक्तः श्यावदति श्या-
वदन् कुनखिनि कुनख्यग्नेदधुन्यग्नेदधुः परिवित्ते
परिवित्तः परिविविदाने परिविविदानो वीरहणि
वीरहा भ्रूणहनि भ्रूणहनमेनो नात्येति ।

ते देवा आप्येष्वमृजत । आप्या अमृजत
सूर्याभ्युदिते । सूर्याभ्युदितः सूर्याभिनिमृक्ते ।
सूर्याभिनिमृक्तः कुनखिनि । कुनखी श्यावदति ।
श्यावदन्नग्नेदिधिषौ । अग्नेदिधिषुः परिवित्ते । परि-
वित्तो वीरहणि । वीरहा ब्रह्महणि । तद्ब्रह्महणं
नात्यच्यवत ।

आप्या एकतादयः । उदयास्तमयकालयोः सुप्तौ पुरु-
षावभ्युदिताभिनिमृक्तौ । तथा चोक्तम् — ‘सुप्ते यस्मिन्न-
स्तमेति सुप्ते यस्मिन्नदेति च । अंशुमानभिनिमृक्ताभ्युदितौ
तौ यथाक्रमम् ॥ ’ इति । नखवक्रत्वं दन्तमालिन्यं चात्र
रोगविशेषकृतम् । ज्येष्ठायामनूदायां कनिष्ठामूढा अव-
स्थितोऽग्नेदिधिषुः । ऊढवति कनिष्ठे सति विवाहरहितो
ज्येष्ठः परिवित्तः । वीरस्य क्षत्रियस्य हन्ता वीरहा । ब्राह्म-
णस्य हन्ता ब्रह्महा । एतेष्वाप्यानामेकतादीनां देवानां
पापलेपमार्जनायैव सृष्टत्वात्तेषु तन्मार्जनमुचितम् । सूर्या-
भ्युदितादीनां ब्रह्महान्तानां पापप्रवणत्वान्निम्नगामिनो जल-
स्येव लेपस्यापि तेषु प्रवाहो युक्तः । ब्रह्महत्यायाः पापा-
धिक्यतारतम्यविश्रान्तिभूमित्वालेपो ब्रह्महणं नातिक्रामति ।

तैब्रासा. [तैसा. १।१।८।१ (पृ. ११३-४)]

कतिपयदोषाः

चोरस्यान्नं नवश्राद्धं ब्रह्महा गुरुतत्पगः ।

(१) मैसं. ४।१।७. (२) तैब्रा. ३।२।८।११, १२.

(३) तैब्रा. १।०।६४; मड. १९।१; बौध. ३।६।५;
विस्मृ. ४।८।२१.

गोस्तेयं सुरापानं भ्रूणहत्या तिला शान्तिं
शमयन्तु स्वाहा ॥

चोरस्येति । हे परमात्मन् त्वदाज्ञया तिला एतन्म-
न्त्रोक्तानां पापानां शान्तिं विनाशं शमयन्तु कुर्वन्तु ।
तदर्थमिदं हविस्तुभ्यं स्वाहा । नवश्राद्धमेकोद्दिष्टाद्यन्न-
भोजनम् । भ्रूणो गर्भः शिशुर्वीरो वा । स्पष्टमन्यत् ।
तैआसा.

पञ्च महापातकानि

तद्य इह रमणीयचरणा अभ्याशो ह यत्ते
रमणीयां योनिमापद्येरन् ब्राह्मणयोनिं वा क्षत्रिय-
योनिं वा वैश्ययोनिं वाथ य इह कपूयचरणा
अभ्याशो ह यत्ते कपूयां योनिमापद्येरन् श्र-
योनिं वा सूकरयोनिं वा चण्डालयोनिं वा ।

अथैतयोः पथोर्न कतरेणचन तानीमानि
क्षुद्राण्यसकृदावर्तीनि भूतानि भवन्ति जायस्व
त्रियस्वत्येतत्तृतीयं स्थानं तेनासौ लोको न
संपूर्यते तस्माज्जुगुप्सेत तदेष श्लोकः ॥

स्तेनो हिरण्यस्य सुरां पिबंश्च गुरोस्तत्प-
मावसन् ब्रह्महा च एते पतन्ति चत्वारः पञ्च-
मश्चाचरं सैरिति ॥

तत् तत्र तेष्वनुशयिनां ये इह लोके रमणीयं शोभनं
चरणं शीलं येषां ते रमणीयचरणेनोपलक्षिताः शोभनोऽनु-
शयः पुण्यं कर्म येषां ते रमणीयचरणा उच्यन्ते । क्रौर्यान्त-
मायावर्जितानां हि शक्य उपलक्षयितुं शुभानुशयसद्भावः ।
तेनानुशयेन पुण्येन कर्मणा चन्द्रमण्डले मुक्तशेषेण अ-
भ्याशो ह क्षिप्रमेव, यदिति क्रियाविशेषणं, ते रमणीयां
क्रौर्यादिवर्जितां योनिमापद्येरन् प्राप्नुयुः ब्राह्मणयोनिं
वा क्षत्रिययोनिं वा वैश्ययोनिं वा स्वकर्मानुरूपेण । अथ
पुनर्ये तद्विपरीताः कपूयचरणोपलक्षितकर्माणः अशुभानु-
शया अभ्याशो ह यत्ते कपूयां यथाकर्म योनिमापद्येरन्
कपूयामेव धर्मसंवन्धवर्जितां जुगुप्सितां योनिमापद्येरन्
श्रयोनिं वा सूकरयोनिं वा चण्डालयोनिं वा स्वकर्मा-
नुरूपेणैव ।

(१) छाउ. ५।१०.

ये तु रमणीयचरणा द्विजातयः, ते स्वकर्मस्थाश्चेदि-
ष्टादिकारिणः, ते धूमादिगत्या गच्छन्त्यागच्छन्ति च पुनः
पुनः, घटीयन्त्रवत् । विद्यां चेत्प्राप्नुयुः, तदा अर्चिरादिना
गच्छन्ति; यदा तु न विद्यासेविनो नापि इष्टादिकर्म
सेवन्ते, तदा अथैतयोः पथोः यथोक्तयोरर्चिर्धूमादि-
लक्षणयोः न कतरेण अन्यतरेण चनापि यन्ति । तानी
मानि भूतानि क्षुद्राणि दंशमशककीटादीन्यसकृदावर्तीनि
भवन्ति । अतः उभयमार्गपरिभ्रष्टा हि असकृज्जायन्ते
म्रियन्ते च इत्यर्थः । तेषां जननमरणसंततेरनुकरणमिद-
मुच्यते । जायस्व म्रियस्व इति ईश्वरनिमित्तचेष्टा उच्यते ।
जननमरणलक्षणेनैव कालयापना भवति, न तु क्रियासु
शोभनेषु भोगेषु वा कालोऽस्तीत्यर्थः । एतत् क्षुद्रजन्तु-
लक्षणं तृतीयं पूर्वोक्तौ पन्थानावपेक्ष्य स्थानं संसरतां,
येनैवं दक्षिणमार्गागा अपि पुनरागच्छन्ति, अनधिकृतानां
ज्ञानकर्मणोरगमनमेव दक्षिणेन पथेति, तेनासौ लोको न
संपूर्यते । पञ्चमस्तु प्रश्नः पञ्चाग्निविद्यया व्याख्यातः ।
प्रथमो दक्षिणोत्तरमार्गाभ्यामपाकृतः । दक्षिणोत्तरयोः
यथोर्व्यावर्तनापि — मृतानामग्नौ प्रक्षेपः समानः, ततो
व्यावर्त्य अन्येऽर्चिरादिना यन्ति, अन्ये धूमादिना, पुन-
रुत्तरदक्षिणायने षण्मासान्प्राप्नुवन्तः संयुज्य पुनर्व्याव-
र्तन्ते, अन्ये संवत्सरमन्ये मासेभ्यः पितृलोकं — इति
व्याख्याता । पुनरावृत्तिरपि क्षीणानुशयानां चन्द्रमण्डला-
दाकाशादिक्रमेण उक्ता । अमुष्य लोकस्यापूरणं स्वशब्देनै-
वोक्तं — तेनासौ लोको न संपूर्यत इति । यस्मादेवं कथा
संसारगतिः, तस्माज्जुगुप्सेत । यस्माच्च जन्ममरणजनित-
वेदनानुभवकृतक्षणाः क्षुद्रजन्तवो ध्वान्ते च घोरे दुस्तरे
प्रवेशिताः — सागर इव अगाधेऽप्लवे निराशाश्चोत्तरणं प्रति,
तस्माच्चैवंविधां संसारगतिं जुगुप्सेत वीमत्सेत घृणी भवेत्
— मा भूदेवंविधे संसारमहोदधौ घोरे पात इति ।
तदेतस्मिन्नर्थे एष श्लोकः पञ्चाग्निविद्यास्तुतये ।

स्तेनो हिरण्यस्य ब्राह्मणमुवर्णस्य हर्ता, सुरां पिबन्
ब्राह्मणः सन्, गुरोश्च तत्त्वं दारानावसन्, ब्रह्महा ब्राह्म-
णस्य हन्ता चेत्येते पतन्ति चत्वारः । पञ्चमश्च तैः सह
आचरन्निति ।

छाशाम्भा.

स ह प्रातः संजिहान उवाच —

न मे स्तेनो जनपदे न कदर्यो न मद्यपो
नानाहिताग्निर्नाविद्वान्न स्वैरी स्वैरिणी कुतः ॥

स ह अन्येद्युः राजा प्रातः संजिहान उवाच विन-
येन उपगम्य — एतद्धनं मत्त उपादध्वमिति । तैः
प्रत्याख्यातो मयि दोषं पश्यन्ति नूनं, यतो न प्रतिगृ-
ह्णन्ति मत्तो धनं इति मन्वानः आत्मनः सदृत्ततां प्रति-
पिपादयिषन्नाह — न मे मम जनपदे स्तेनः परस्वहर्ता
विद्यते; न कदर्यः अदाता सति विभवे; न मद्यपः द्विजो-
त्तमः सन्; न अनाहिताग्निः शतगुः; न अविद्वान्
अधिकारानुरूपं; न स्वैरी परदारेषु गन्ता; अत एव
स्वैरिणी कुतः दुष्टचारिणी न संभवतीत्यर्थः ।

छाशाम्भा.

* अभिशंसनम् — अभिशस्तिः

यो न आगो अभ्येनो भरात्यधीदघमघशंसे
दधात । जही चिकित्वो अभिशस्तिमेतामग्ने
यो नो मर्चयति द्वयेन ॥

यो मर्त्य आगोऽपराधमेनः पापं च नोऽस्मभ्यमभि
भराति अभितः करोति । तस्मिन्नघशंसेऽघं पापमधि
दधात ददात्वग्निः । इदिति पूरणः । आगोऽपराधं यो
मह्यमिदं करोति तस्मा एवाग्निस्तत्करोत्वित्यर्थः । अथ
प्रत्यक्षेणोच्यते । हे अग्ने एतामभिशास्तिं जहि । उत्तरत्र
यच्छब्दश्रवणात्तदानुगुण्येनैवमभिशांसकमिति व्याख्येयम् ।
योऽभिशास्ता नोऽस्मान् द्वयेनोक्तेनागसा एनसा वा
मर्चयति बाधते, तमिति ।

ऋसा.

* अभिशस्तिः, अभिशस्तिपावन्, अभिशस्तिपा, अभि-
शस्तिचातन इत्येतानि पदानि वेदेषु बहुस्थलेषु दृश्यन्ते, तत्र
वीरहत्यादिहिंसारूपदोषारोपरूपाया अभिशस्तेः प्राप्तौ त्यागदण्ड-
प्रायश्चित्तादेरंशस्य प्रकृतोपयोगिनः अदर्शनात् तेषां संप्रहोऽत्र
न कृतः । परमेतदत्रावधार्य अभिशस्तिपदं हिंसारूपमहादोषा-
रोपरूपार्थे एवाभिधया वेदेषु बहुशः दृश्यते, अभिशस्तिभया-
त्तद्वारणार्थं देवताश्च प्रार्थ्यन्ते इत्यपि तत्रावगम्यते । अभि-
शस्तिः साहसारोप इत्यर्थोऽवसीयते ।

(१) छाड. ५।११.

(२) ऋसं. ५।३।७.

अभिषस्तत्यागः

वायव्यं गोमृगमालभेत यमजघ्निवाँसम-
भिषँसेयुरपूता वा एतं वागृच्छति यमज-
घ्निवाँसमभिषँसन्ति नैष ग्राम्यः पशुर्ना-
ऽऽरण्यो यद्गोमृगो नैवैष ग्रामे नारण्ये यम-
जघ्निवाँसमभिषँसन्ति वायुवै देवानां
पवित्रं वायुमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स
एवैनं पवयति ।

गोभिः सहारण्ये चरितुं गतादृषभात् कस्यांचिन्मृग्या-
मुत्पन्नो गोमृगः । उभयलक्षणदर्शनात्तथात्वं निश्चयेयम् ।
कश्चित्पुरुषो ब्राह्मणं न हतवांस्तथापि शङ्कया तादृशं यं
पुरुषं जना ब्रह्महेत्यपवदेयुस्तस्यायं पशुः । यद्यप्यस्य
पुरुषस्य ब्रह्महेत्याप्रयुक्तो नरको नास्ति तथाप्यपूता
वागृच्छति एतं निन्दारूपा वाक् शङ्कितैर्जनैः क्रियमाणा
प्राप्नोत्येव । तामेव निन्दां निमित्तीकृत्यैष विहितो गोमृगो
मुख्यो ग्राम्यो न भवति मृग्यामुत्पन्नत्वात् । नापि मुख्य
आरण्यो वृषभादुत्पन्नत्वात् । अभिषस्तस्य ग्रामे नास्ति
वासो बन्धुभिः सह व्यवहाराभावात्, नापि वानप्रस्था-
दिवदरण्ये ग्रामवासित्वात् । देवानां मध्ये वायोः पवित्रत्वं
द्रव्यशुद्धिहेतुत्वादवगम्यते । तच्च याज्ञवल्क्येन स्मर्यते —
'रथ्याकर्दमतोयानि स्पृष्टान्यन्त्यश्ववायसैः । मरुताक्रेण
शुध्यन्ति पक्वैश्चकितानि च ॥' इति (यास्मृ. १।१९७) ।
अनुष्ठितेऽप्यस्मिन् पशौ निन्दां केचिद्भौक्तिका न परि-
त्यजन्तीति चेत्तर्हि निन्दन्तु नाम ते, तथाप्यसौ अभिज्ञैः
शिष्टैर्व्यवहार्य एव ।

तैसा.

अभिषस्तस्य आर्त्विज्यानधिकारः

अथ हैतदेव गीर्णं यद्विभ्यदार्त्विज्यं कारयत
उत वा मा न बाधेतोत वा मे न यज्ञवेशसं
कुर्यादिति तद्ध तत्पराडेव यथा गीर्णं न हैव
तद्यजमानं भुनक्ति ।

गीर्णमुदाहृत्य निषेधति — अथ हैतदेवेति । यजमानो
यस्मिन् ग्रामे यजते तत्र कश्चिद् ब्राह्मणो ग्रामणीः प्रभुर्भूत्वा
प्रयोगकौशलरहितोऽवतिष्ठते । तेनार्त्विज्यं वर्जयितुमयं यज-
मानो विभेति । केनाभिप्रायेणेति, तदुच्यते । अयमत्र प्रभु-

मर्षिद्वयं कृत्वा कालान्तरे मां बाधेत । अथवेदानीमेव
यज्ञवेशसं यज्ञविधातं कुर्यात् । तदुभयं मा भूदित्यनेनाभि-
प्रायेण तस्माद्वीति प्राप्नुवन् आर्त्विज्यं तेन प्रभुणा कार-
यत इति यदस्ति तदेतद्वीर्णम् । यथा लोके गीर्णमुदरस्थं
पुनर्भागयोग्यं न भवति तथा तद्ध तस्मिन् यागे तद्वीति-
मात्रप्रयुक्तमार्त्विज्यं पराडेव निकृष्टमेव । तत्तादृशं प्रयोग-
कौशलरहितेन प्रभुणा कृतमार्त्विज्यं यजमानं न पालयति ।
ऐवासा.

स्तेयानृताभिषंसनयोरपराधत्वम्

अनेनसमेनसा सोऽभिषस्तादेनस्वतो वाऽपह-
रादेनः । एकातिथिमप सायं रुणद्धि विसानि
स्तेनो अप सो जहरेति * ॥

अभिषस्तनिष्कृतिः अभिषस्तत्यागश्च

एतामेवाभिषस्यमानाय कुर्यात् शमलं वा
एतमृच्छति यमश्रीला वागृच्छति यैवैनमसाव-
श्रीलं वाग्वदति तामस्य त्रिवृतौ निष्ठपतस्तेजस्वी
भवति य एतया स्तुते ।

एतामेव सूर्याख्यां विष्टुतिं अभिषस्यमानाय परै-
र्निन्त्रमानाय यजमानायोद्गाता कुर्यात्, यं यजमानम-
श्रीला निन्दारूपा वाक् ऋच्छति प्राप्नोति, एनं यजमानं
शमलं पापमेव ऋच्छति प्राप्नोति । यैव सा वाक् एनम-
श्रीलं अश्रीकरं निन्दारूपं वदति अस्य यजमानस्य
अश्रीलवादिनां वाचं अस्यां विष्टुतौ प्रयुज्यमानौ उभय-
तस्त्रिवृतौ निष्ठपतो निर्दहतः अश्रीलवादिन्यो वाचो
निर्दहो यजमानो निर्दोषो जायते इत्यर्थः । अन्योऽपि यो
यजमान एतया स्तुते स्तावयति सोऽपि तेजस्वी भवतीति ।

तासा.

अपघ्नन् पवते मृधोपसोमो अरात्र इत्य-
नृतमभिषस्यमानाय प्रतिपदं कुर्यात् ।

अरावाणो वा एते येऽनृतमभिषँसन्ति
तानेवास्मादपहन्ति ।

*सायणभाष्यं स्थलनिर्देशश्च दिव्यप्रकरणे (पृ. ४२९)
द्रष्टव्यः ।

(१) तैसं. २।१।१०।२।३. (२) ऐवा. ३।४६.

(१) ताब्रा. २।१७।४. (२) ताब्रा. ६।१०।६.७.

कथमनेन स्तोत्रेण यजमानस्याभिशंसनमपहतं भवती-
त्यत्राह— अरावाणो वेति । अनृताभिशंसका एवारावाणो
अरावतः अरावः अपन्नं पवते मृधोपसोम इति श्रूय-
माणप्रतिपत्तिवत् प्रयुञ्जान उद्राता अस्माद्यजमानात् ताने-
वारातीनेवापहन्ति । तासा.

इन्द्रो यतीन् सालावृकेयेभ्यः प्रायच्छत्तम-
श्रीला वागभ्यवदत् स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा
एतमुपहव्यं प्रायच्छत्तं विश्वे देवा उपाह्वयन्त
यदुपाह्वयन्त तस्मादुपहव्यः ।

अथोपहव्यशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तं दर्शयितुमाह— इन्द्रो
यतीनिति । पूर्वमिन्द्रः यतीन् ज्योतिष्टोमाद्यकृत्वा प्रकारा-
न्तरेण वर्तमानान् ब्राह्मणान् सालावृकेयेभ्यः अरण्यश्वभ्यः
प्रायच्छत् । तं ब्राह्मणहन्तारं इन्द्रं अश्रीला निन्दिता
वाक् अभ्यवदत् सर्वे एनं निन्दुरित्यर्थः । स इन्द्रः
तत्प्रमाणं प्रजापतिमुपागच्छत् । तस्मै एतमुपहव्यं एकाहं
प्रायच्छत् । स इन्द्रस्तमन्वतिष्ठदित्यर्थः । तेन विश्वे देवा
एनमिन्द्रमुपाह्वयन्त, एहि निर्दुष्टस्त्वमसीत्यब्रुवन् । यस्मा-
दनेनोपाह्वयन्त अत उपाह्वानसाधनत्वादस्योपहव्यमिति
नाम । तासा.

अभिशस्यमानं याजयेत् ।

अथेन्द्रस्याभिशंसनपरिहारप्रसङ्गेनात्राधिकारिणमाह—
अभिशस्यमानमिति । अभिशस्यमानं अन्यैर्दोषारोपणेन
निन्द्यमानम् । तासा.

देवता वा एतं परिवृञ्जन्ति यमनृतमभि-
शंसन्ति देवता एवास्यान्नमादयन्ति ।

अभिशस्याय अयमुपहव्य उचित इत्याह— देवता
वेति । यं यजमानं अनृतमभिशंसन्ति जनाः एतं देवताः
परिवृञ्जन्ति वर्जयन्ति न तस्य हविराददत् इत्यर्थः । अत
एतदनुष्ठानेन देवता एवास्यान्नमादयन्ति याजका एनं
यजमानं देवतार्हविविक्तं कारयन्तीत्यर्थः । तासा.

तस्य पूतस्य स्वदितस्य मनुष्या अन्नम-
दन्ति ।

(१) ताब्रा. १८१११५. (२) ताब्रा. १८१११०.

(३) ताब्रा. १८११११. (४) ताब्रा. १८१११२.

न केवलं देवार्ह एवासौ किन्तु मनुष्यैरपि संव्यवहार्यं
इत्यत आह—तस्येति । स्वादितस्य स्वशब्दितस्य अनिन्दित
इति सर्वैर्व्यवहृतस्य अथवा भाव्योपक्षायां निर्देशः, स्वर्ग-
प्रातियोग्यस्येत्यर्थः । तासा.

वीरहत्या—वीरहत्या, तदण्डश्च [मनुष्यहत्या, तदण्डश्च]

राकामहं सुहवां सुष्टुती हुवे शृणोतु नः
सुभगा बोधतु त्वना । सीव्यत्वपः सूच्या-
च्छिद्यमानया ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यम् ॥

संपूर्णचन्द्रा पौर्णमासी राका । तां देवीं सुहवां स्वाहा-
नामाह्वानप्रयोजनकारिणीं सुष्टुती शोभनया स्तुत्याऽहं हुवे
आह्वयामि । सा च सुभगा शोभनधना नोऽस्माकमाह्वानं
शृणोतु । श्रुत्वा च त्वना आत्मना स्वयमेव बोधतु
अस्मदभिप्रायं बुध्यताम् । बुद्ध्वा चापः कर्म पुत्रोत्पादन-
लक्षणं सूच्या सूचीस्थानीयया अच्छिद्यमानया अविच्छि-
न्नया अनुग्रहबुद्ध्या सीव्यतु संतनोतु । यथा वस्त्रादिकं
सूच्या स्यूतं चिरं तिष्ठति एवमिदं करोतु । कृत्वा च
वीरं विक्रान्तं शतदायं बहुधनं बहुप्रदं वा उक्थ्यं प्रशस्यं
पुत्रं ददातु । ऋसा.

उत घा नेमो अस्तुतः पुमाँ इति ब्रुवे
पणिः । स वैरदेय इत्समः ॥

उत घ अपि च । घेति पूरणः । नेमः । 'त्वो नेम
इत्यर्धस्य' इति निरुक्तम् (नि. ३।२०) । नेमोऽर्धः ।
जायापत्योर्मिलित्वैककार्यकर्तृत्वादेक एव पदार्थः । 'अर्धं
शरीरस्य भार्या' इत्यादिस्मृतेः । शशीयस्या अर्धभूत-
स्तरन्तः पुमानस्तुतः इति ब्रुवे । बहुधा स्तुतोऽपि गुण-
स्यातिबाहुल्यादस्तुत एवेति ब्रुवे पणिः स्तोताहम् । स च
तरन्तो वैरदेये । वीरा धनानां प्रेरयितारो दानशीलाः ।
तैर्दातव्यं धनं देयम् । तस्मिन् धने समः सर्वेभ्यो दाते-
त्यर्थः । इदिति पूरणः । ऋसा.

(१) ऋसं. २।३२।४; तैसं. ३।३।११।५; कासं. १३।१६;
मैसं. ४।१२।६, ४।१३।१०; असं. ७।४।८।१; सामब्रा.
१।५।३; आपगृ. ६।१४।३; नि. १।१।३१; आपश्रौ. १।१०।७;
५।२०।६; शाश्रौ. १।१५।४, ८।६।१०; वैसू. १।१६;
आगृ. १।१४।३; शागृ. १।२२।१२; गोपृ. २।७।७;
हिगृ. २।१।३; ऋग्वि. १।३०।३. (२) ऋसं. ५।६।१४.

^१वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्रासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः पुराऽन्नमक्षन् पङ्क्त्यो याज्यानुवाक्या भवन्ति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पुरुषो देवानेव वीरं निरवदायाग्निं पुनरा धत्ते ।

देवानां मध्ये वीरोऽग्निः । तद्वधकारिणो यजमानस्या-
न्नमृतायवः सत्यमिच्छन्तो ब्राह्मणाः पुरा नैवाक्षत्रैव भुक्त-
वन्तः । 'अश भोजने' इत्यस्य रूपम् । 'अग्रे तमन्नाश्रं
न' इत्यादयश्चतस्रः ऋचः पङ्क्तयः । तासु प्रधानहविषो
द्वे स्विष्टकृतो द्वे । ताश्चाग्निकाण्डे - अग्निर्मूर्धेत्यनुवाक
इष्टकोपधानार्थत्वेनाम्नाताः । इह तु वाचनिकस्तद्विधिः ।
शाखान्तरे तु याज्याप्रस्तावे समाम्नाताः । पुरुषस्य हस्तद्वय-
पादद्वयशिरोभिः पञ्चाभिः पाङ्क्तत्वम् । देवानेव देवानामेव
मध्ये वीरमग्निं निरवदायोत्सर्जनलक्षणवधभयान्निष्कृष्य ।
तैसा.

^२वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्रासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः पुराऽन्नमक्ष-
न्नाग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेद्वैश्वानरं द्वादशकपालम-
ग्निमुद्रासयिष्यन् ।

^३वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुत्सादयते शतदायो वीरो यदेताश्शताक्षरा अक्षरपङ्क्त्यो वीरमेवैतदेवानामवदयतेऽन्यस्यै वै प्रमाया आधे-
योऽन्यस्यै पुनराधेयो न वै तामाधेयेन स्पृणोति यस्यै पुनराधेयः पुनराधेयेन वाव तां स्पृणोति जरा वै देवाहितमायुस्तावतीर्हि समा जीवति तस्मादाहुः शतदायो वीर इति यदेताः शताक्षरा अक्षरपङ्क्त्यो भवन्ति यावदेव वीर्यं तदाप्नोति तत्स्पृणोत्यायुषा वा एष वीर्येण व्यूध्यते योऽग्निमुत्सादयते शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यं आयुर्वीर्यं हिरण्यं यावद्विरण्यं शत-
मानं ददात्यायुरेव वीर्यं पुनरालभते ।

- (१) तैसं. १।५।२।१. (२) तैसं. २।२।५।५.
(३) कासं. ९।२; कसं. ८।५; मैसं. १।७।५.

^१देवा वा असुरान् हत्वा वैरदेयादीषमा-
णास्ते दिशोऽमोहयन्नेन इदमन्योऽनु प्रजाना-
दिति ।

^२देवा वा असुरान् हत्वा वैरदेयादीषमाणास्त
ऋतून् संवत्सरममोहयन् ।

^३देवा वा असुरान् हत्वा वैरदेयादीषमाणास्ते
यज्ञं मध्यतः प्राविशन्नेतां वाव तदृचं प्राविशन्
विराजमेव यद्विराजा यजति देवतानामभीष्ट्यां ।

आदित्या वा असुरान् हत्वा वैरदेयादीषमा-
णास्ते देवान् प्राविशन् द्विदेवत्यान्वाव तत्प्रा-
विशन्नेते हि देवानां सह भूयिष्ठाः ।

नारकाय वीरहणम् ।

(१) नारकाय वीरहणं नष्टाग्निं शूरं वा । शुम.

(२) नरकस्वामिने वीरहणमग्न्युद्रासिनम् । 'वीरहा
वा एष देवानां योऽग्निमुद्रासयते' इति हि ब्राह्मणम् ।

तैब्रासा. ३।४।१।१

^६वैरहत्याय पिशुनम् ।

(१) वैरहत्याय पिशुनं परवृत्तसूचकम् । शुम.

(२) वैरहत्याय वीरहत्याभिमानिने, पिशुनं प्रभोः कर्णे
परदोषसूचकम् ।

तैब्रासा. ३।४।७।१

उग्रं वचो अपावधीं त्वेषं वचो अपा-
वधीं स्वाहेति । अशनयापिपासे ह वा उग्रं
वचः । एनश्च वैरहृत्यं च त्वेषं वचः । एतं
ह वाव तच्चतुर्धा विहितं पाप्मानं देवा.
अपजग्निरे ।

(१) कासं. २३।८. (२) कासं. २८।२.

(३) कासं. २८।३. (४) कासं. २८।६.

(५) शुमा. ३०।५; तैब्रा. ३।४।१।१.

(६) शुमा. ३०।१३; तैब्रा. ३।४।७।१.

(७) तैब्रा. १।५।१।५; तैसं. १।२।१।२; कासं. २।८;

मैसं. १।२।७; शुमा. ५।८; सासं. १।३।५३; शैब्रा.
३।४।४।२३, २४, २५. (तैत्तिरीयब्राह्मणं परित्यज्य अन्येषु ग्रन्थेषु
केवलं 'उग्रं वचो अपावधीं त्वेषं वचो अपावधी' इति मन्त्र एव
समुपलभ्यते.)

क्षुत्पिपासे एवोअं वच उच्यते । क्षुधिताः स्मः पिपा-
सिताः स्मो नास्माकमन्नपाने विद्येते, इत्येतद्वाक्यं घोरं
कृपालवः श्रोतुं न सहन्ते । तदेतदुग्रत्वं यदेतद्गोवधादि-
रूपमुपपातकं, यच्च वीरहत्यादिरूपं महापातकं तदेतत्त्वेण
वच इत्यनेनाभिधीयते । त्वेषशब्देन दीप्तिवाचिना चित्त-
क्लेशरूपा ज्वालोपचर्यते । उपपातकं महापातकं च निष्पन्न-
मिति श्रुतवतश्चित्ते महान् क्लेशो भवति । क्षुत्पिपासे महा-
पातकोपपातके इत्येवं फलरूपेण तत्साधनरूपेण चावस्थितं
चतुर्विधं पाप्मानं देवा उपसद्भ्योऽमेन विनाशितवन्तः ।

तैत्रासा.

अशनयापिपासे ह वा उग्रं वचः । एनश्च
वीरहत्यं च त्वेषं वचः । एतमेव तच्चतुर्धा
विहितं पाप्मानं यजमानो अपहृते ।

इन्द्रश्च वै नमुचिश्चासुरः समदधातां न
नौ नक्तं न दिवा हनन्नाद्रेण न शुष्केणेति
तस्य व्युष्टायामनुदित आदित्येऽपां फेनेन शिरो-
ऽच्छिनदेतद्वै न नक्तं न दिवा यत् व्युष्टा-
यामनुदित आदित्य एतन्नाद्रं न शुष्कं यदपां
फेनस्तदेनं पापीयं वाचं वददन्ववर्तत वीरहन्न-
दुहो दुह इति नर्चा न साम्नाऽपहन्तु-
मशक्नोत् ।

इन्द्रश्च नमुचिर्नामासुरश्च पुरा समदधातां संधान-
मकुर्वातां, नावावयोरन्यतरोऽपि नक्तं रात्रौ न हनत् न
हन्तव्यः दिवा अहन्यपि मा हन्तु तथा आद्रेण च न हन्तु
नापि शुष्केण च नीरसेन वज्रादिनेति । एतत् उक्तं
भवति, इन्द्रः सर्वानसुरान् जित्वा सर्वेभ्योऽसुरेभ्योऽधिकं
नमुच्याख्यमासुरं बलात् जग्राह । स चासुरः इन्द्रादधिक-
बलः सन् तमेव जग्राह, गृहीत्वा च त्वां विसृजामि, यदि
त्वं मां अहोरात्रयोः आद्रेण शुष्केण न हन्यादिति एव-
मात्मकं संधायकं वाक्यमिन्द्रं प्रत्युक्तवानिति, तामिन्द्रः
ऋचा तथा साम्ना गानविशिष्टेन मन्त्रेण अपहन्तुं विना-
शयितुं नाशक्नोत् ।

तासा.

वीरहा वा एष देवानां यः सोममभिषु-

(१) तैत्रा. १।५।९।६. (२) तात्रा. १२।६।८.

(१) तात्रा. १६।१।१२.

णोति याः शतं वैरं तद्देवानवदयतेऽथ या
दशदशप्राणाः प्राणां स्ताभिस्स्पृणोति यैकादश्या-
त्मानं तथा या द्वादशी सैव दक्षिणा ।

यो यजमानः सोममभिषुणोति एष देवानां मध्ये
वीरहा वै वीरो वीर्यवान् यः सोमः तस्य हन्ता खलु,
तस्मादस्य वीरहन्तृतालक्ष्णो दोषो जायत इत्यर्थः । तत्र
याः शतं शतसंख्याभावः तत्तेन शतेन वैरं वीरहननलक्षणं
पापं देवान् प्रत्यनवदयते निरस्यति । अथ शतादाधिकात्
दश या गावः ताभिः प्राणान् स्पृणोति प्रीणयति, 'दश-
संख्या हि प्राणा नव वै पुरुषे प्राणाः नाभिर्दशमी'ति हि
ब्राह्मणं, अथ या एकादशी गौः तयात्मानं स्पृणोति, अथ
या द्वादशी द्वादशसंख्यापूरणी सैव यज्ञस्य दक्षिणा । तासा.

वीरहत्यां वा एते व्रन्ति । ये ब्राह्मणा-
स्त्रिसुपर्णं पठन्ति । ते सोमं प्राप्नुवन्ति ।
आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति ।

वेदशास्त्रतदनुष्ठानपरो ब्राह्मणोऽभिषिक्तो राजा वा
वीरः । तैआसा.

ब्रह्महत्या—ब्रह्महत्या, तदपनोदश्च

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामा-
सीत्स्वस्त्रीयोऽसुराणां तस्य त्रीणि शीर्षाण्या-
सन्त्सोमपानं सुरापानमन्नादनं स प्रत्यक्षं
देवेभ्यो भागमवदत्यरोक्षमसुरेभ्यः सर्वस्मै वै
प्रत्यक्षं भागं वदन्ति यस्मा एव परोक्षं
वदन्ति तस्य भाग उदितस्तस्मादिन्द्रोऽविभेदी-
दृष्ट्वै राष्ट्रं वि पर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमा-
दाय शीर्षाण्यच्छिनद्यत्सोमपानमासीत्स कपि-
ञ्जलोऽभवद्यत्सुरापानं स कलविद्धो यदन्ना-
दनं स तित्तिरिः ।

विश्वानि बहुविधानि रूपाणि यस्यासौ विश्वरूपः ।
त्रिभिः शिरोभिः उपेतत्वाद्विश्वरूपत्वम् । यो विश्वरूप-
नामकः त्वष्ट्रः पुत्रः स देवानां पुरोहितो न तु शरीरसंबन्धी,
असुराणां तु भागिनेयः । स च सात्त्विकेन शिरसा सोमं
पिबति । राजसेन अन्नमात्ति । तामसेन सुरां पिबति । स
च यज्ञमण्डपेषु गत्वा सर्वेषां श्रोत्रप्रत्यक्षं यथा भवति

(१) तैआ. १०।५०।१. (२) तैसं. २।५।१।१.

तथा देवेभ्यो हविर्भागो युक्त इति वदति । सर्वेषां परोक्षं यथा भवति तथा रहस्य ऋविग्भिः सहायं हविर्भागोऽसुरेभ्यो युक्तोऽतस्तानेवोद्दिश्य प्रयच्छतेति स एवं वदति । तेषामृविजां तस्मिन्परोक्षवादे विश्वास उत्पन्नः । तस्य परोक्षवादस्य हृदयपूर्वकत्वात् । लोकेऽपि तवायं भाग इति सर्वस्मै पुरुषाय प्रीतिमुत्पादयितुं तत्समीपे सर्वे वदन्ति । हृदयपूर्वकत्वाभावाच्च स उदितो भवति । परोक्षं यदर्थं तु भाग उच्यते तस्यैव भागो हृदयपूर्वकत्वादुदितो भवति । एवं वृत्तान्तं श्रुत्वा तस्माद्विश्रुत्वादिन्द्रोऽविभेत् । किमिति, ईदृक् स्वामिद्रोहं सर्वथा कृत्वा राष्ट्रं विपर्यवर्तयतीति । अस्मत्तोऽपनीयासुरभ्यः समर्पणं विपर्यवृत्तिः । ततस्तस्य द्रोहिणः शिरस्सु छिन्नेषु तानि शिरांसि पक्षित्रयरूपेणोत्पन्नानि । तैसा.

तस्याञ्जलिना ब्रह्महत्यामुपागृह्णात्तां संवत्सरमावेभस्तं भूतान्यभ्यक्रोशन्नब्रह्महन्निति ।

तस्येन्द्रस्य प्रत्यवायं जनापवादं च दर्शयति—तस्येति । तस्यासुरस्य वधेन निष्पन्ना या ब्रह्महत्या तामञ्जलिना स्वी चकार । पापिनां शिक्षायां ईश्वरेण नियुक्तानां यमचित्रगुप्तादीनां पुरतोऽञ्जलिं कृत्वा निर्भयः सन् ब्रह्महत्या मया बुद्धिपूर्वकमेव कृत्येवमङ्गी चकारेत्यर्थः । प्रार्थश्चत्तमकृत्वा संवत्सरं निरन्तरं ब्रह्महत्यामङ्गीकृत्यैव तस्थौ । आत्मतत्त्वज्ञानेन पापलेपाभावात् भीत्यभावास्तस्य युक्तः । अत एव कौपीतकिन इन्द्रवाक्यमेतदामनान्तं—‘यन्मां हि विज्ञानीयास्त्रिशीर्षाणं त्वाष्ट्रमहमहनमरुन्मुखान् यतीन्त्सालावृकेभ्यः प्रायच्छम्’ इत्यादि । दुरितभावेऽपि सर्वप्राणिनस्तमिन्द्रं ब्रह्महन्तित्येवं संबोध्य अभितस्तस्य आक्रोशं कृतवन्तः । तैसा.

स पृथिवीमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णीतेति साऽब्रवीद्वरं वृणौ खातात्पराभविष्यन्ती मन्ये ततो मा परा भूवभिति पुरा ते संवत्सरादपि रोहादित्यब्रवीत्तस्मात्पुरा संवत्सरात् पृथिव्यै खातमपि रोहति वारेवृत् ह्यस्यै तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णात्तत् स्वकृतमिरिणमभवत्तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकृत

इरिणे नाव स्येद्ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णः ।

ततस्तस्य जनापवादस्य परिहाराय इन्द्रेणानुष्ठितं उपायविशेषं दर्शयति— स पृथिवीमिति । उपासोददुपेत्य प्रार्थितवान् । खातात्पराभविष्यन्ती मन्ये, जनाः स्वेच्छया तत्र तत्र भूमिं खनन्ति तदुपद्रवात्पराभूता पीडिता भविष्यामीति मनसा चिन्तयामि । खातप्रदेशः संपूरणमन्तरेण पांसुप्रक्षेपणात्तृणाद्युत्पत्तेर्वाऽपि रोहात्परितो भूयादिति वरः । तदिदमस्यै वारेवृत्तमस्याः पृथिव्याः खातपूरणं वरेण लब्धम् । पृथिव्याः स्वीकृतः तृतीयो ब्रह्महत्याया भागः स्वकृतमिरिणमभवत् । इतस्तत आनीय प्रक्षिप्तं न भवतीति स्वतःसिद्धमूपरक्षेत्रमासीत् । यस्मादिरिणं ब्रह्महत्यायाः स्वरूपं तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः तस्मिन्निरिणे कदाचिदपि न तिष्ठेत् । यद्वा, देवयजनत्वेन नाध्यवस्येत् । श्रद्धैव देवो यस्यासौ श्रद्धावानित्यर्थः । तैसा.

स वनस्पतीनुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णीतेति तेऽब्रुवन् वरं वृणामहे वृक्षणात्पराभविष्यन्ती मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याब्रश्चनाद्वो भूयाँस उत्तिष्ठानित्यब्रवीत्तस्मादाब्रश्चनाद् वृक्षाणां भूयाँस उत्तिष्ठन्ति वारेवृत् ह्येषां तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्त्स निर्यासोऽभवत्तस्मान्निर्यासस्य न आशयं ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णोऽथो खलु य एव लोहितो यो वा आब्रश्चनान्निर्येषति तस्य न आशयं काममन्यस्य इति ।

एकस्य ब्रह्महत्याभागस्य परिहारोपायमुक्त्वा अपरस्य तं दर्शयति— स इति । वृक्षणात् छेदनात् । आब्रश्चनान्छिन्नप्रदेशाद्भूयांसो ब्रह्महत्या उत्तिष्ठन्ति वरः । वृक्षाग्नित्यै घनीभूतो रसो निर्यासः । ब्रह्महत्यायाः स्वरूपत्वान्निर्यासस्य स्वरूपं न भोज्यं भवति । अपि च पश्चात्तरमास्ति, न सर्वोऽपि निर्यासो निषिद्धः किन्तु यो लोहितवर्णो यश्च छिन्नवृक्षप्रदेशान्निर्गतस्तदेवोभयं निषिद्धम् । अन्यस्य तु निर्यासस्य स्वरूपमाशय इच्छायां सत्यां अक्षितुं योग्यम् । तैसा.

सं स्त्रीषां सादमुपासीदस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृहीतेति ता अत्रुवन् वरं वृणामहा ऋत्विग्यात्प्रजां विन्दामहे काममा विजनितोः सं भवामेति तस्मादृत्विग्यात्स्त्रियः प्रजां विन्दन्ते काममा विजनितोः सं भवन्ति वारेवृत् ह्यासां तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्त्सा मलवद्वासः अभवत्तस्मान्मलवद्वाससा न सं वदेत न सह आसीत् नास्या अन्नमद्यात् ब्रह्महत्यायै ह्येषा वर्णं प्रतिमुच्य आस्तेऽथो खल्वाहुरभ्यञ्जनं वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति ।

त्रिषु ब्रह्महत्याभागेषु द्वयोः परिहारमुक्त्वा तृतीयस्यावशिष्टस्य परिहारं दर्शयति — स इति । स्त्रियः सम्यक् सीदन्ति विश्रम्भेणोपविशन्ति यस्यां सभायामिति स्त्रीसभाविशेषः स्त्रीपसादः । ऋत्विगादृतु-संवन्धाद्वीर्यात् प्रथमसंभोगादेव गर्भं जातेऽपि काममुद्दिश्य आ विजनितोरा प्रसवात्पुरुषेण संगच्छेमहि । गर्भोपद्रवः प्रत्यवायश्च निषिद्धदिनकृतोऽस्माकं मा भूदिति वरः । अत एव याज्ञवल्क्यस्मृतिः— ‘यथाकामी भवेद्वापि स्त्रीणां वरमनुस्मरन्’ इति । यो ब्रह्महत्यायाः तृतीयो भागः सा मलवद्वासः रजस्वला योषिदभवत् । यस्मादियं ब्रह्महत्याया रूपं शरीरे कञ्चुकवत् प्रतिमुच्य आस्ते तस्मात्तया सह संभाषणं न कुर्यात् । तया सहैकस्मिन् गृहे वासो न कर्तव्यः । तत्त्वामिकं तत्पृष्ठं वाऽन्नं नाश्री-यात् । अपि च अभिज्ञाः केचिदेवमाहुः— स्त्रियाः शृङ्गारोपयोगित्वेनाभ्यञ्जनमेवान्नस्थानीयं, तदीयं तैलादिकमेव न गृहीयात् । तया वा स्वशरीराभ्यञ्जनं न कारयेत् । अन्यदन्नं सत्यामिच्छायां भोक्तव्यमिति । तैसा.

यां मलवद्वाससा संभवन्ति यस्ततो जायते सोऽभिशस्तो, यामरण्ये तस्यै स्तेनो, यां पराचीं तस्यै ऋतमुख्यपगल्भो, या स्नाति तस्या अप्सु मारुको, या अभ्यङ्क्ते तस्यै दुश्चर्मा, या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी, या आङ्क्ते तस्यै काणो, या दतो धावते

तस्यै श्यावदन्, या नखानि निकृन्तते तस्यै कुनखी, या कृणान्ति तस्यै ह्रीवो, या रज्जुं सृजति तस्या उद्गन्धुको, या पर्णेन पिबति तस्या उन्मादुको, या खर्वेण पिबति तस्यै खर्वः, तिस्रो रात्रीर्व्रतं चरेदञ्जलिना वा पिबेदखर्वेण वा पात्रेण प्रजायै गोपीथाय ।

प्रसङ्गाद्रजस्वलाव्रतानि विधत्ते—यामिति । अभिशस्तो मिथ्यापवादयुक्तः । यामरण्ये, मलवद्वाससा संभवन्तीत्यनुवर्तते । पराचीमुच्चारणभीत्या लज्जया वा पराङ्मुखी-म् । सभायामवाङ्मुखो वक्तुमशक्तो ऋतमुख्यपगल्भ इत्युच्यते । मारुको मरणशीलः । दुश्चर्मा कुष्ठी । प्रलिखते भित्तौ चित्रादिकं करोति । खलतिः केशशून्यः । अपमारी दुर्मरणयुक्तः । काणः कुण्ठिताक्षः । श्यावदन्मलिनदन्तः । कृणान्ति तृणादि छिनत्ति । उद्गन्धुको रज्जुं बद्ध्वा मरणशीलः । खर्वेण वह्निपक्वेन शरावादिना । खर्वो वामनः । यस्मादुक्ता दोषा वर्तन्ते तस्मात्तत्परिहाराय रजस्वलाव्रतं संभवादिवर्जनरूपं नियममाचरेत् । भोजनेऽञ्जलिरदग्धशरावादिर्वा साधनमस्तु । व्रताचरणमुत्पत्त्यमानायाः प्रजाया रक्षणार्थं भवति । अत्र मीमांसा । तृतीयाध्यायस्य चतुर्थे पादे चिन्तितम्—‘न संवेदेत मलवद्वाससेत्यपि पूर्ववत् । पुमर्थः स्यात्कतौ क्वापि संवादस्याप्रसक्तितः ॥’ दर्शपूर्णमासप्रकरणे श्रूयते—‘मलवद्वाससा न संवेदेत’ इति । अस्य निषेधस्य प्रकरणात् ऋत्विजत्वमिति चेन्न । अप्रसक्तप्रतिषेधप्रसङ्गात् । ‘यस्य व्रत्येऽहन् पत्न्यनालम्भुका भवति । तामुपरुध्य यजेत ।’ इति रजस्वलाया निःसारणान्न क्रतौ संवाद-प्रसक्तिः । तस्मात्केवलपुरुषार्थस्यास्य प्रकरणादुत्कर्षः । तैसा.

सर्वस्य वा एषा प्रायश्चित्तिः सर्वस्य भेषजं सर्वं वा एतेन पाप्मानं देवा अत-रन्नपि वा एतेन ब्रह्महत्यामतरन् सर्वं पाप्मानं तरति तरति ब्रह्महत्यां योऽश्वमेधेन यजते य उ चैनमेवं वेद ।

येयमश्वमेधानुष्ठितिः सैषा सर्वस्य पाप्मन उपपातक-

(१) तैसं. २।५।१।१. (२) तैसं. २।५।१।१.

(१) तैसं. ५।३।१२।१, २. (२) तैसं. ५।३।१२।१, २.

रूपस्य महापातकरूपस्य च प्रायश्चित्तिर्भवति । किं च सर्वस्य
व्याधिजातस्य तद्धेतुपापक्षयद्वारेणाश्वमेधानुष्ठानं भेषजम् ।
अत एवेदानीन्तना देवाः पूर्वस्मिन् मनुष्यजन्मनि एतेनाश्व-
मेधेन गोवधादिरूपमुपगतकं ब्रह्महत्यादिरूपं महापातकं
च परिहृतवन्तः । तस्मादिदानीमपि योऽश्वमेधकृतुना
यजते सोऽयमुपपातकमहापातके तरति । योऽपि च पुरुष
एनमश्वमेधं शास्त्रोक्तप्रकारेण जानाति । ज्ञानं च द्विविधं
अर्थनिर्णय उपासनं च । तत्रार्थनिर्णयः पदवाक्यप्रमाण-
पर्यालोचनया संपद्यते । उपासनाप्रकारस्तु सतमकाण्ड-
स्यान्तिमानुवाके ' यो वा अश्वस्य मेधस्य शिरो वेद '
इत्यासन्नभिधास्यते । तैसा.

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महाऽवभृथमव यन्ति ॥

ब्रह्महत्यायै स्वाहा ॥

नैतां ते देवा अददुस्तुभ्यं नृपते अत्तवे ।
मा ब्राह्मणस्य राजन्य गां जिघत्सो अनाद्याम् ॥
अक्षद्रुग्धो राजन्यः पाप आत्मपराजितः ।
स ब्राह्मणस्य गामद्यादद्य जीवानि मा श्वः ॥
आविष्टिताषविषा पृदाकूरिव चर्मणा ।

सा ब्राह्मणस्य राजन्य तृष्टेया गौरनाद्या ॥

निर्वै क्षत्रं नयति हन्ति वर्चोऽग्निरिवारब्धो
वि दुनोति सर्वम् । यो ब्राह्मणं मन्यते अन्न-
मेव स विषस्य पिबति तैसातस्य ॥

य एनं हन्ति मृदुं मन्यमानो देवपीयु-
र्धनकामो न चित्तात् । सं तस्येन्द्रो हृदये-
ऽग्निमिन्ध उभे एनं द्विष्टो नभसी चरन्तम् ॥
न ब्राह्मणो हिंसितव्योऽग्निः प्रियतनोरिव ।

सोमो ह्यस्य दायाद इन्द्रो अस्याभिशास्तिपाः ॥
शतापाष्टां नि गिरति तां न शक्नोति निःखिदन् ।
अन्नं यो ब्रह्मणां मत्स्यः स्वाद्वद्भीति मन्यते ॥

जिह्वा ज्या भवति कुल्मलं वाङ्माडीका
दन्तास्तपसाभिदिग्धाः । तेभिर्ब्रह्मा विध्यति देव-
पीयून् हृद्वलैर्धनुभिर्देवजूतैः ॥

(१) तैसं. ६।५।१०।३.

(२) शुमा. ३९।१३; तैसं. १।४।३५।१; शब्रा. १३।३।
५।३; तैसा. ३।२०।१; माश्रौ. ९।३।५.

(३) असं. ५।१८, १९.

तीक्ष्णेष्वो ब्राह्मणा हेतिमन्तो यामस्यन्ति
शरव्यां न सा मृषा । अनुहाय तपसा
मन्युना चोत दूरादव भिन्दन्त्येनम् ॥

ये सहस्रमराजन्नासन् दशशता उत ।

ते ब्राह्मणस्य गां जग्ध्वा वैतहव्याः पराभवन् ॥

गौरैव तान् हन्यमाना वैतहव्यां अवातिरत् ।

ये केसरप्रावन्धायाश्चरमाजामपेचिरन् ॥

एकशतं ता जनता या भूमिर्व्यधूनुत ।

प्रजां हिंसित्वा ब्राह्मणीमसंभवं पराभवन् ॥

देवपीयुश्चरति मर्त्येषु गरगीर्णो भवत्यस्थिभू-
यान् । यो ब्राह्मणं देवबन्धुं दिनस्ति न स
पितृयाणमप्येति लोकम् ॥

अग्निर्वै नः पदवायः सोमो दायाद उच्यते ।

हन्ताभिशास्तेन्द्रस्तथा तद् वेधसो विदुः ॥

इपुरिव दिग्धा नृपते पृदाकूरिव गोपते ।

सा ब्राह्मणस्येषुर्वोरा तथा विध्यति पीयतः ॥

अतिमात्रमवर्धन्त नोदिव दिवमस्पृशन् ।

भृशं हिंसित्वा सृञ्जया वैतहव्याः पराभवन् ॥

ये बृहत्सामानमाङ्गिरसमार्पयन् ब्राह्मणं जनाः ।

पेत्वस्तेषामुभयादमविस्तोकान्यावयत् ॥

ये ब्राह्मणं प्रत्यष्टीवन् ये वास्मिन्कुल्कमीषिरे ।

अस्नस्ते मध्ये कुल्यायाः केशान् खादन्त आसते ॥

ब्रह्मगवी पच्यमाना यावत् साभि विजङ्गहे ।

तेजो राष्ट्रस्य निर्हन्ति न वीरो जायते वृषा ॥

क्रूरमस्या आशसन् नृष्टं पिशितमस्यते ।

क्षीरं यदस्याः पीयते तद्वै पितृषु किल्बिषम् ॥

उग्रो राजा मन्यमानो ब्राह्मणं यो जिघत्सति ।

परा तत् सिच्यते राष्ट्रं ब्राह्मणो यत्र जीयते ॥

अष्टापदी चतुरक्षी चतुःश्रोत्रा चतुर्दनुः ।

द्विजिह्वा भूत्वा सा राष्ट्रमव धूनुते ब्रह्मज्यस्य ॥

तद्वै राष्ट्रमा स्रवति नावं भिन्नाभिवोदकम् ।

ब्रह्मणं यत्र हिंसन्ति तद्राष्ट्रं हन्ति दुच्छुना ॥

तं वृक्षा अप सेधन्ति छायां नो मोपगा इति ।

यो ब्राह्मणस्य सद्धनमभि नारद मन्यते ॥

विषमेतदेवकृतं राजा वरुणोऽब्रवीत् ।
 न ब्राह्मणस्य गां जग्ध्वा राष्ट्रे जागार कश्चन ॥
 नवैव ता नवतयो या भूमिर्व्यधूनुत ।
 प्रजां हिंसित्वा ब्राह्मणीमसंभव्यं पराभवन् ॥
 यां मृतायानुवध्नन्ति कूयं पदयोपनीम् ।
 तद्वै ब्रह्मज्य ते देवा उपस्तरणमन्वुवन् ॥
 अश्रूणि कृपमाणस्य यानि जीतस्य वावृतुः ।
 तं वै ब्रह्मज्य ते देवा अपां भागमधारयन् ॥
 येन मृतं स्तपयन्ती श्मश्रूणि येनोन्दते ।
 तं वै ब्रह्मज्य ते देवा अपां भागमधारयन् ॥
 न वर्षं भैत्रावरुणं ब्रह्मज्यमभि वर्षति ।
 नास्मै सभितिः कल्पते न मित्रं नयते वशम् ॥
 अपहतं ब्रह्मज्यस्य ।

ब्रह्मज्यस्य ब्राह्मणानां मन्त्राणां वा क्षययितुर्दुःस्वप्नो
 राक्षसस्यापहतमपघातं विनाशं कृतवन्त इति शेषः ।
 तैत्रासा.

प्रजापतेरक्षयश्चयत् । तत्परापतत्ततोऽश्वः सम-
 भवद्यदश्वयत्तदश्वस्याश्वत्वं तदेवा अश्वमेधेनैव
 प्रत्यदधुरेप ह वै प्रजापतिं सर्वं करोति
 योऽश्वमेधेन यजते सर्व एव भवति सर्वस्य
 वा एषा प्रायश्चित्तिः सर्वस्य भेषजं सर्वं
 वा एतेन पाप्मानं देवा अतरन्नपि वा एतेन
 ब्रह्महत्यामतरन्तरति सर्वं पाप्मानं तरति ब्रह्म-
 हत्यां योऽश्वमेधेन यजते ।

ब्रह्महत्यायै स्वाहेति द्वितीयामाहुतिं जुहोति ।
 अमृत्युर्ह वा अन्यो ब्रह्महत्यायै मृत्युरेष ह वै
 साक्षान्मृत्युर्यद्ब्रह्महत्या साक्षादेव मृत्युमपजयति ।
 एतां ह वै मुण्डिम औदन्यः । ब्रह्महत्यायै
 प्रायश्चित्तिं विदां चकार यद्ब्रह्महत्याया आहुतिं
 जुहोति मृत्युमेवाहुत्या तर्पयित्वा परिपाणं
 कृत्वा ब्रह्मन्ने भेषजं करोति तस्माद्यस्यैषाश्वमेध
 आहुतिर्हूयतेऽपि योऽस्यापरीषु प्रजायां ब्राह्मण-
 हन्ति तस्मै भेषजं करोति ।

(१) तैत्रा. ३।७।१।२. (२) शब्रा. १।३।१।११.

(३) शब्रा. १।३।१।१।३.४. (४) असं. ६।१।१।२।३.

एतेन हेन्द्रोतो देवापः शौनकः । जनमेजयं
 पारिक्षितं याजयां चकार तेनेष्ट्वा सर्वा पाप-
 कृत्यां सर्वा ब्रह्महत्यामपजघान सर्वां ह वै
 पापकृत्यां सर्वा ब्रह्महत्यामपहन्ति योऽश्वमेधेन
 यजते ।

श्रेष्ठो ह वेदस्तपसोऽधिजातो ब्रह्मज्यानां
 क्षितये संवभूव ऋज्यद् भूतं यदसुच्यतेदं
 निवेशनमन्त्रणं दूरमस्येति ।

ब्रह्महत्यां वा एते व्रन्ति । ये ब्राह्मणा-
 स्त्रिसुपर्णं पठन्ति । ते सोमं प्राप्नुवन्ति ।
 आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति ।

ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति त्रिसुपर्णमन्त्रं सर्वदा जपन्ति,
 एते पुरुषा ब्रह्महत्यां विनाशयन्ति । ततस्ते निष्पापाः सन्तः
 सोमयागं प्राप्नुवन्ति । ते वर्या ब्राह्मणपङ्क्तौ भोजना-
 र्थमुपविशन्ति तां पङ्क्तिं सहस्रब्राह्मणपर्यन्तां पुनन्ति
 शुद्धां कुर्वन्ति । तैत्रासा.

भ्रूणहत्या, अश्वे च महादोषाः

येभिः पाशैः परिवित्तो विवद्वोऽङ्गेअङ्ग
 आपित उत्सितश्च । वि ते मुच्यन्तां विमुचो
 हि सन्ति भ्रूणान्नि पूषन् दुरितानि मृक्ष्व ॥

येभिः यैः पापरूपैः पाशैः, परिवित्तः ज्येष्ठे अकृतदार-
 परिग्रहे पूर्वं गृहीतदारः पुरुषः, अङ्गेअङ्गे अवयवेऽवयवे,
 विवद्वः विविधं वद्वः, आपितः आर्तिं प्रापितः, [उत्थितः]
 उत्क्रान्तावस्थितिश्च भवति, ते तथाविधाः पाशा वि
 मुच्यन्तां विसृज्यन्ताम् । हि यस्माद्, विमुचः विमोकारो
 देवाः सन्ति विद्यन्ते । तस्माद् विमुच्यन्तां इति संबन्धः ।
 हे पूषन् पोषक देव, भ्रूणान्नि भ्रूणहनि । भ्रूणशब्दो गर्भ-
 वचनः । 'गर्भो भ्रूण इमौ समौ' इत्यभिधानात् । यद्वा
 'कल्पप्रवचनाध्यायी भ्रूणः' इति बोधायनस्मरणात् कल्प-
 प्रवचनसंहितसाङ्गवेदाध्यायी भ्रूणः । तं हतवान् भ्रूणहा ।
 तस्मिन् भ्रूणान्नि दुरितानि परिवेदनोद्भवानि पापानि मृक्ष्व
 मार्जय । भ्रूणहा पूर्वमेव पापी तद्वैव पापायतने इदमपि
 पापं निवेशयेत्यर्थः । असा.

(१) शब्रा. १।३।१।१।१. (२) गोत्रा. १।१।१.

(३) तैत्रा. १।०।४।१. (४) असं. ६।१।१।२।३.

मरीचीर्धूमान् प्र विशानु पाप्मन्नुदारान् गच्छोत वा नीहारान् । नदीनां फेनां अनु तान् वि नश्य भ्रूणान्नि पूषन् दुरितानि मृक्ष्व ॥

हे पाप्मन् परिवेदनजनितपाप मरीचीः अग्निसूर्यादि-प्रभावविशेषान् अनु प्र विश । परिवित्तं विसृज्य प्रगच्छेत्यर्थः । अथवा धूमान् अग्निरूपवान् अनु प्र विश । यद्वा उदारान् ऊर्ध्वं गतान् मेघात्मना परिणतांस्तान् गच्छ प्र-विश । उत वा अपि वा तज्जन्यान् नीहारान् अवश्यायान् गच्छ । तथा च तैत्तिरीये सृष्टिं प्रक्रम्य आम्नायते—तस्मात् तेषानाद् धूमोऽजायत । तद् भूयोऽतप्यत । तस्मात्तेषानान्मरीचयोऽजायन्त । तस्मात् तेषानाद् उदारा अजायन्त । तद् भूयोऽतप्यत । तद् अभ्रमिव समहन्यत इति (तैब्रा. २।२।९।२) । हे पाप्मन् नदीनां सरितः तान् प्रसिद्धान् फेनान् फेनिलान् प्रवाहान् अनु वि विश्व अनुप्रविश्य विविधं गच्छ । असा.

रौज्जुदालमग्निष्ठं भिनोति । भ्रूणहत्याया अपहृत्यै । पौतुद्रवावभितो भवतः । पुण्यस्य गन्धस्यावरुद्ध्यै । भ्रूणहत्यामेवास्मादपहृत्य । पुण्येन गन्धेनोभयतः परिगृह्णाति ।

योऽयं श्लेष्मातकवृक्षजन्यो यूपस्तमेनमग्निष्ठं भिनोत्य-ग्निसमीपे यथा स्थितो भवति तथा प्रक्षिपेत् । तत्प्रक्षेपेण भ्रूणहत्या गर्मादिवधदोषो विनाशितो भवति । देव-दारुवृक्षस्य गन्धः सुरभिः । अतस्ताभ्यां यूपभ्यां पुण्य-गन्धप्राप्तिः । अग्निष्ठयूपप्रक्षेपेणास्माद्यजमानाद् भ्रूणहत्यादि-दोषमपहृत्य देवदारुयूपद्वयेन यजमानस्योभयतः सुरभि-गन्धपरिग्रहो भवति । तैब्रासा.

भ्रूणहत्यायै स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं जुहोति । भ्रूणहत्यामेवावयजते । तदाहुः । यद्भ्रूणहत्याऽ-पात्र्याऽथ । कस्माद्यज्ञेऽपि क्रियत इति । अमृ-त्युर्वा अन्यो भ्रूणहत्याया इत्याहुः । भ्रूणहत्या वाव मृत्युरिति । यद्भ्रूणहत्यायै स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं जुहोति । मृत्युमेव आहुत्या तर्पयित्वा

परिपाणं कृत्वा । भ्रूणघ्ने भेषजं करोति । एतां ह वै मुण्डिभ औदन्यवः । भ्रूणहत्यायै प्रायश्चित्तिं विदांचकार । यो हास्यापि प्रजायां ब्राह्मणं हन्ति । सर्वस्मै तस्मै भेषजं करोति ।

त्रिवेदिब्राह्मणः कल्पसहितः स्वशाखाध्यायी वा गभो वा भ्रूणः । तस्य हत्याभिमानिन्ये स्वाहुतमिदमस्तु । अ-नया आहुत्या दोषं विनाशयति । तत्र भ्रूणहत्याविषये चो-द्यवादिन एवमाद्याहुः । यद्यस्मात्कारणाद्या भ्रूणहत्या से-यमपात्र्या पुरुषस्यापात्रीकरणमर्हति । कर्मानुष्ठानादिषु पा-त्रं योग्यं सन्तं पुरुषमयोग्यं करोति । अथैवं सति कस्मा-त्कारणादस्मिन्यज्ञमध्येऽपि तस्या भ्रूणहत्याया आहुतिः क्रियते । न वियं कर्तुं युक्ता, किं त्वधिकारसिद्धये कृ-ष्माण्डादिहोमवत् कर्मादावेव आहुतिः कर्तव्येति चोद्यम् । अत्र शास्त्रार्थरहस्याभिज्ञा एवमाहुः—भ्रूणहत्याया इतरो यः पापविशेष एतामपेक्ष्य स सर्वोऽपि अमृत्युरेव पापान्तरेणेदृशवाधाभावात् । तस्मादतिबाधकत्वाद् भ्रूण-हृत्यैव मृत्युरिति तेषां वचनम् । एवं सति अवभृथा-हुतिव्यतिरेकेण तस्य प्रतीकारो नास्ति । तस्मात् कर्ममध्येऽपि अवभृथे यद्येतामाहुतिं जुहुयात्तदानीं अ-नया आहुत्या मृत्युदेवतामेव तृतां कृत्वा यजमानं च परि-पाणं सर्वतः पात्रं कृत्वा भ्रूणघ्ने भ्रूणहत्यारूपाय पाप्मने भेषजं शमनं करोति । उदकमात्मन इच्छतीत्युदन्युर्जल-मात्राहारः कश्चित्तपस्वी मुनिस्तस्य पुत्र औदन्यवः । तस्य च मुण्डिभ इति नामधेयम् । स चाश्वमेधावभृथ-मन्तरेण केवलमप्येतामाहुतिं भ्रूणहत्यायाः प्रायश्चित्तं मन्यते । तिष्ठतु मुण्डिभो वयं त्वेवं मन्यामहे । अस्या-श्वमेधयाजिनः प्रजायां पुत्रभृत्यादिरूपायामपि यः कश्चिद् ब्राह्मणं हन्ति तस्मै सर्वस्मै ब्रह्मवधदोषायेमामाहुतिं भेषजं करोति । किमु वक्तव्यमवभृथेऽनुष्ठीयमानेऽश्वमेधयाजिनो भ्रूणहत्यां नाशयतीति । तैब्रासा.

तद्वा अस्यैतत् । अतिच्छन्दोऽपहतपाप्मा-भयं रूपमशोकान्तरमत्र पितापिता भवति मातामाता लोका अलोका देवा अदेवा वेदा अवेदा यज्ञा अयज्ञा अत्र स्तेनोऽस्तेनो भवति

(१) असं. ६।११३।२. (२) तैब्रा. ३।८।२०।१.

(३) तैब्रा. ३।९।१५।२-३.

(१) शब्रा. १।४।७।१।२२; बृउ. ४।३।२२.

भ्रूणहाभ्रूणहा पौलकसोऽपौलकसश्चाण्डालोऽचाण्डालः श्रमणोऽश्रमणस्तापसोऽतापसोऽनन्वागतः पुण्येनान्वागतः पापेन तीर्णो हि तदा सर्वाच्छोकान् हृदयस्य भवति ।

यदर्वाचीनमेनो भ्रूणहत्यायास्तस्मान्मोक्ष्यध्व इति । त एतैरजुह्वुस्तेऽरेपसोऽभवन् ।

वेदत्रयविद्ब्राह्मणो भ्रूणः तदीयहत्याया अर्वाचीनं यत्पापं तस्मात्सर्वस्मान्मुक्ता भविष्यथेति । अरेपसः पापरहिताः । तैआसा.

कूडमाण्डैर्जुहुयाद्योऽपूत इव मन्येत । यथा स्तेनो यथा भ्रूणहैवमेष भवति योऽयोनौ रेतः सिञ्चति । यदर्वाचीनमेनो भ्रूणहत्यायास्तस्मात् मुच्यते ।

यः पुमान् संदिग्धेन पापेन स्वस्य पूतत्वं नास्तीति मनसि शङ्कते स पुमान् कूडमाण्ड(ष्मा)ण्डहोमेन पूतो भवति । अयोनौ प्रतिषिद्धयोनौ यो रेतः सिञ्चति, एष सुवर्णस्तेयकारिणा भ्रूणहत्याकारिणा च समो भवति, सोऽपि कूडमाण्डैर्जुहुयात् । भ्रूणहत्यासमस्यापि मुख्य-भ्रूणहत्याया अर्वाचीनत्वात्तेन होमेन निवृत्तिर्युज्यते ।

तैआसा.

अकार्यकार्यवकीर्णी स्तेनो भ्रूणहा

गुरुतल्पगः ।

वरुणोऽपामघमर्षणस्तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥

अकार्यं शास्त्रप्रतिषिद्धं कलञ्जभक्षणादिकं तत्कर्तुं शीलं यस्यासावकार्यकारी, प्रतिषिद्धस्त्रीगमनवानवकीर्णी । ब्राह्मण-सुवर्णहर्ता स्तेनः । वेदवेदाङ्गविद्ब्राह्मणो गर्भो वा भ्रूणस्तं हन्तीति भ्रूणहा । गुरुदारगामी तु गुरुतल्पगः । एता-दृशपापकारिणमपि मामघमर्षणः पापविनाशकोऽपां स्वामी चरुणस्तस्मात्सर्वस्मात्पापात्प्रमुच्यते मोचयति । तैआसा.

भ्रूणहत्यां वा एते घ्नन्ति । ये ब्राह्मणा-स्त्रिसुपर्णं पठन्ति । ते सोमं प्राप्नुवन्ति । आ-सहसात्पङ्क्तिं पुनन्ति ।

(१) तैआ. २।७।१. (२) तैआ. २।८।१.

(३) तैआ. १०।१।१५; मड. ५।११.

(४) तैआ. १०।४९.

ब्राह्मणगर्भस्य राजगर्भस्य वा वधो भ्रूणहत्या ।

तैआसा.

प्रतर्दनो ह वै दैवोदासिरिन्द्रस्य प्रियं धामोपजगाम युद्धेन च पौरुषेण च तं हेन्द्र उवाच प्रतर्दनं वरं वृणीष्वेति स होवाच प्रतर्दनस्त्वमेव वृणीष्व यं त्वं मनुष्याय हित-तमं मन्यस इति तं हेन्द्र उवाच न वै वरोऽवरस्मै वृणीते त्वमेव वृणीष्वेत्यवरो वै किल म इति होवाच प्रतर्दनोऽथो खल्विन्द्रः सत्यादेव नेयाय सत्यं हीन्द्रस्तं हेन्द्र उवाच मामेव विजानीह्येतदेवाहं मनुष्याय हिततमं मन्ये यन्मां विजानीयात्त्रिशीर्षाणं त्वाष्ट्रमह-नमरुन्मुखान् यतीन् सालावृकेभ्यः प्रायच्छं बह्वीः संधा अतिक्रम्य दिवि प्रल्हादीनवृण-महमन्तरिक्षे पौलोमान्पृथिव्यां कालखञ्जास्तस्य मे तत्र न लोमं च नामीयते स यो मां वेद न ह वै तस्य केन च कर्मणा लोको मीयते न स्तेयेन न भ्रूणहत्याया न मातृवधेन न पितृवधेन नास्य पापं च न चकृषो मुखान्नीलं वेतीति ।

निरुक्तम्

सप्तमर्यादाव्याख्यानम्

सप्त मर्यादाः कवयस्तत्क्षुस्तासामेकामिदभ्यं-हुरो गात् । सप्त एव मर्यादाः कवयश्चक्रुः । तासामेकामपि अभिगच्छन् अंहस्वान् भवति । स्तेयं तल्पारोहणं ब्रह्महत्यां भ्रूणहत्यां सुरापानं दुष्कृतस्य कर्मणः पुनः पुनः सेवां पातके-ऽनृतोद्यमिति ।

सप्त मर्यादाः सप्त स्थितीः कवयः मेधाविनः हिरण्य-गर्भमनुप्रभृतयः ततश्च कृतवन्तः । नित्या एव हि ताः, तैस्तु तत्प्रख्यायिकानुस्मरणार्थं ग्रन्थसंदर्भोऽभिव्यञ्जितः, एतदेव करणमित्युपचर्यते । तासामेकामिदभ्यंहुरो गात् । इत् इत्यनर्थकः, अप्यर्थे वा । तासां मर्यादानां एकां अभिगच्छन् अभिक्रामन् अंहस्वान्

(१) शाआ. ५।१; कौड. ३।१. (२) नि. ६।२७.

भवति । गात् इत्येतत् अभेः समीपमाकृष्य एकामप्य-
भिगच्छन् इति । कतमाः पुनस्ताः मर्यादाः ? इति ।
स्तेयं, तत्पारोहणं इत्येवमाद्याः । दुभा.

* गौतमः

निमित्तविशेषे साहसानुधा

प्राणसंशये ब्राह्मणोऽपि शस्त्रमाददीत + ।

(१) प्राणग्रहणेन पुत्रदारहिरण्यादेरपि ग्रहणं, 'प्राणा
हेते बहिश्चराः' इति दर्शनात् । अपिशब्दाद्वैश्यशूद्रा-
वपि । क्षत्रियस्यार्थासिद्धत्वात् रक्षणादौ प्रवृत्तेः । यद्वा
क्षत्रियस्यापि । मभा.

(२) प्राणसंशये सति ब्राह्मणोऽपि रक्षार्थं शस्त्र-
माददीत । 'तदलभे क्षत्रवृत्तिरिति' शस्त्रग्रहणे सिद्धे पुन-
रुपादानं ब्राह्मणवृत्तेः सतोऽन्यनिषेधार्थम् । अपिशब्दात् किं
पुनर्वैश्यशूद्रौ । गौमि.

(३) ब्राह्मणग्रहणं वैश्यस्यापि प्रदर्शनार्थम् ।

स्मृच. ३१३

दुर्बलहिंसायां चाविमोचने शक्तश्चेत् × ।

यत्र दुर्बलस्य हिंसा विनाशो भवति तत्र तद्विमोचने
विमोक्षणे शक्तश्चेत् तदविमोचने यावान् हन्तुर्दोषस्ता-
वानस्यापि भवति । चशब्दात् क्षुद्रव्याध्यादिपीडितस्यापि

* निबन्धकृद्भिः गौतम - आपस्तम्ब - बौधायन - वसिष्ठ - वचनानि
अन्यप्रकरणगतानि साहसप्रकरणे सुसुद्धानि । तानि न साक्षात्सा-
हसानुगतानि । यानि तु सूत्राणि स्तेयवाग्दण्डपारुष्यस्त्रीसंग्रहण-
विषयाणि साहसप्रतिपादकानि तानि तत्तत्पदेषु द्रष्टव्यानि ।

+ इदं वचनं आपदवृत्तिप्रकरणगतमाततायिप्रतीकाराभ्यनुज्ञानार्थं
अत्रोद्धृतं निबन्धकृद्भिः ।

× गौतमधर्मसूत्रे इदं वाक्यं प्रायश्चित्तप्रकरणे पठितम् । मेधा.
व्याख्यानं 'आत्मनश्च परित्राणे' इति मनुवचने द्रष्टव्यम् ।

(१) गौध. ७।२५; मभा.; गौमि. ७।२५; स्मृच.
३१३; रत्न. १२७; विता. ७५६; समु. १४७.

(२) गौध. २१।१९; मेधा. ८।३४८ चा(च); मभा.;
गौमि. २१।१९; स्मृच. ३१३ (चा०); रत्न. १२७ मेधावत्;
विता. ७५६ मेधावत्; समु. १४७ स्मृचवत्.

भक्तौषधाच्छादनाद्यदाने शक्तौ सत्यां तद्धनने यावान्
दोषस्तावान् एवास्यापि भवति । ननु चाहारार्थं यः प्र-
मापयति तद्विच्छेदेऽपि दोषः प्राप्नोतीति । उच्यते, अतु-
ल्यत्वादाहारप्राणविच्छेदयोः । आहारविच्छेदे मूलादि-
भिरपि क्षुब्धितेः शक्या कर्तुं, प्राणाविच्छेदे तु न
कश्चिदस्ति प्रतीकार इति । *मभा.

साहसिका महान्तोऽपि नानुसरणीयाः

दृष्टो धर्मव्यतिक्रमः । साहसं च महताम् ।

(१) इदानीं पूर्वपक्षीकरोति वेदविदां शीलं धर्ममूलं
न भवति यतः — दृष्ट इति । धर्ममूलत्वं न प्राप्नो-
तीति शेषः । यथा प्रजापतिः स्वां दुहितरमभ्यध्यायत्,
यथेन्द्रस्याहल्यागमनादि, यथा व्यासमीष्मादोनामनाश्र-
मावस्थानम् । किञ्च — साहसमिति । अत्रापि धर्म-
मूलत्वं न प्राप्नोतीति शेषः, चशब्दोपादानात् । सहस्र-
ब्देन बलमुच्यते । यथा च नारदः — 'सहो बलमिहोच्यते'
इति । तेन शास्त्रं लोकसंव्यवहारं चानवेष्य यत् क्रियते
तत् साहसम् । महतां लोकविख्यातानामित्यर्थः । यथा
रामस्य ताटकादिस्त्रीवधः, जामदग्न्यस्य मातुः शिरश्छेदः,
वसिष्ठस्य जलप्रवेश इत्यादि । तेन अयुक्तं शीलस्य
धर्ममूलत्वमिति । कथं पुनर्धर्मव्यतिक्रमसाहसयोः भेदः ?
विषयाभिलाषेण यदयुक्तमाचर्यते स धर्मव्यतिक्रमः,
क्रोधाद्यभिभवेन यत् क्रियते तत् साहसम् । मभा.

(२) यदि शीलं प्रमाणं, अतिप्रसङ्गः स्यात् । कथं ?
कतकभरद्राजौ व्यत्यस्य भार्ये जग्मतुः । वसिष्ठः चण्डाली-
मक्षमालाम् । प्रजापतिः स्वां दुहितरम् । रामेण पितृ-
वचनादविचारेण मातुः शिरश्छिन्नमित्यादि साहसमपि
प्रमाणं स्यान्नेत्याह — दृष्ट इति । महतामेतादृशं साहस-
मपि धर्मव्यतिक्रम एव दृष्टो, न तु धर्मः । रागद्वेष-
निबन्धनत्वात् । गौमि.

न तु दृष्टार्थेऽवरदौर्बल्यात् ।

(१) अत्रोत्तरमाह — न त्विति । तुशब्दः पक्षनिवृ-

* गौमि. मभावत् ।

(१) गौध. १।३-४; मभा.; गौमि. १।३.

(२) गौध. १।५; मभा.; गौमि. १।४ 'अवरदौर्बल्यात्'
पतावदेव.

त्यर्थः । दृष्टार्थो दृष्टप्रयोजनः तस्मिन् दृष्टप्रयोजने शीलं धर्ममूलं न भवति । तथा च वसिष्ठः—‘अगृह्यमाणकारणो धर्मः’ इति । नैतद्विवचनं, दृष्टार्थे धर्मव्यतिक्रमसाहसे इति । तस्मिन् गृह्यमाणे ‘ईदूदेत्’ इत्यादिना प्रगृह्यसंज्ञायां सत्यां ‘दृष्टार्थे अवरदौर्वल्यात्’ इति पाठः प्राप्नोति । अवरदौर्वल्यात्, न वरः अवरो निःकृष्टः द्वेपाद्याभिभूतः अवरमार्थज्ञान इत्यर्थः, तस्य दौर्वल्यात् धर्माधर्म-परिज्ञानाशक्तेरित्यर्थः । एतच्चावेन ज्ञापितं भवति— महतामपि तद्विदां कदाचिदभिभवोऽस्तीति, शरीर-वतः प्रियाप्रिययोरवश्यंभावित्वात् । तस्माद्यावदेतेषां रागादिदोषेणाभिभवः, तावत्तेषां आचारोऽपि न ब्रह्मः । तथा च वसिष्ठः— ‘शिष्टः पुनरकामात्मा’ इति । अथवा—अवरशब्देनेदानीन्तनाः कलियुगपुरुषा उच्यन्ते, तेषां दौर्वल्यात् असामर्थ्यात् । मभा.

(२) न च तेषामेवंविधं दृष्टमित्येतावताऽस्मदादी-नामपि प्रसङ्गः । कुतः—अवरेति । अवरेषामस्मदा-दीनां दुर्वलत्वात् । तथा च श्रूयते— ‘तेषां तेजोवि-शेषेण प्रत्यवायो न विद्यते । तदन्वीक्ष्य प्रयुज्जानः सीदत्यवरको जनः ॥’ इति । गौमि.

स्वधर्मातिक्रमसाहसदण्डः

‘शिष्टाकरणे प्रतिषिद्धसेवायां च नित्यं चेल-पिण्डादूर्ध्वं स्वरगम् ।

(१) नित्यं शिष्टाकरणे नित्यं विहितस्यानुष्ठाने, न सकृत्, प्रतिषिद्धस्याभक्ष्यभक्षणादेरासेवने, न प्रमादात्, चेलपिण्डाद्भक्ताच्छादनमात्राद्यदन्यत्तस्याप-हारः कर्तव्यः । भक्ताच्छादनं तु यावदन्यस्य द्रव्यस्यागमनकालस्तावदस्य मोक्तव्यम् । ततोऽपि यद्यतिक्रामति पुनरस्य स्वमपहर्तव्यमेवेति । एवंकृते दण्डभयात् स्वकर्मण्येव प्रवर्तत इति । चकारात्प्रायश्चित्तं च कारयितव्यम् । मभा.

(२) शिष्टं विहितम् । नित्यं शिष्टस्याकरणे नित्यं च प्रतिषिद्धसेवायां, चेलपिण्डादूर्ध्वं चेलमाच्छादनं पिण्डो ग्रासस्ताभ्यामूर्ध्वं यावता तयोर्निवृत्तिस्ततोऽधिकं यत्स्वं तस्य हरणं कार्यम् । आच्छादनासनार्थं यत्किञ्चित्परिहाण्या-चशिष्टमस्य स्वं हर्तव्यमित्येवमतो निवृत्तेः । गौमि.

(१) गौध. १२।२४; मभा.; गौमि. १२।२४.

आपस्तम्बः

ब्राह्मणस्य शस्त्रग्रहणनिषेधप्रतिप्रसवौ । निमित्तविशेषे

साहसानुशा ।

परीक्षार्थोऽपि ब्राह्मण आयुधं नाऽऽददीत ॥

गुणदोषज्ञानं परीक्षा । तथा अर्थः प्रयोजनं यस्य सः । एवंभूतोऽपि ब्राह्मण आयुधं न गृह्णीयात् किं पुन-र्हिंसार्थ इत्यपिशब्दार्थः । उ.

‘यो हिंसार्थमभिक्रान्तं हन्ति मन्युरेव मन्युं स्पृशति न तस्मिन् दोष इति पुराणे ।

अस्य (पूर्वसूत्रस्य) प्रतिप्रसवः— यो हिंसार्थमिति । यस्तु हिंसार्थं मारणार्थमभिक्रान्तमभिपतितं हन्ति न तस्मिन् दोषो विद्यत इति पुराणे श्रुतम् । दोषाभावे हेतुः—यस्मान्मन्युरेव मन्युं स्पृशति न पुनः पुरुषः पुरु-षम् । उ.

साहसिका महान्तोऽपि नानुसरणीयाः

दृष्टो धर्मव्यतिक्रमः साहसं च पूर्वेषाम् ।

यदि पूर्ववत्यादिषु मैथुने दोषः, कथं तर्हि उतथ्य-भारद्वाजौ व्यत्यस्य भायें जग्मतुः, वसिष्ठश्चण्डालीमक्ष-मालां, प्रजापतिश्च स्वां दुहितरम् । तत्राह— दृष्ट इति । सत्यं, दृष्टोऽयमाचारः पूर्वेषाम् । स तु धर्मव्यतिक्रमः, न धर्मः, गृह्यमाणकारणत्वात् । न चैतावदेव, साहसं च पूर्वेषां दृष्टम् । यथा जामदग्न्येन रामेण पितृवचनाद-विचारेण मातुः शिरश्छिन्नम् । उ.

‘तेषां तेजोविशेषेण प्रत्यवायो न विद्यते । किमिदानीं तेषामपि दोषः ? नेत्याह—तेषामिति ।

॥ मेधा., स्मृच. व्याख्यानं ‘शस्त्रं द्विजातिभिर्ग्राह्यं’ इति मनुवचने द्रष्टव्यम् ।

(१) आध. १।२९।६; हिध. १।२७; मेधा. ८।३४८ (न ब्राह्मणः परीक्षार्थमपि शस्त्रमाददीत); मिता. २।२८६ (=) (ब्राह्मणः परीक्षार्थमपि शस्त्रं नाददीत); स्मृच. ३।१३; पमा. ४६६ (=) मितावत्; रत्न. १।२७ थोऽपि (धर्मपि); दधि. ८ (ब्राह्मणः परीक्षार्थमपि न शस्त्रमुपाददीत) बौधायनः; व्यप्र. ४०० (=) मितावत्; व्यउ. १।३३ रत्नवत्; विता. ७५६ रत्नवत्; समु. १।४७.

(२) आध. १।२९।७; हिध. १।२७.

(३) आध. २।१३।७. (४) आध. २।१३।८.

तादृशं हि तेषां तेजः यदेवंविधैरपि पाप्मभिर्न प्रत्यव-
यन्ति । 'तद्यथेषीकातुलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेतैवं हाऽस्य सर्वं'
पाप्मानः प्रदूयन्ते' इति श्रुतेः (छाउ. ५।२४) । उ.

तैदन्वीक्ष्य प्रयुञ्जानः सीदत्यवरः ।

न चैतावताऽर्वाचीनानामपि तथा प्रसङ्ग इत्याह
—तदन्वीक्ष्येति । तदिति 'नपुंसकमनपुंसकेन' इत्येकशेष
एकवद्भावश्च । तं व्यतिक्रमं तच्च साहसमन्वीक्ष्य हृष्ट्वा
स्वयमपि तथा प्रयुञ्जानोऽवर इदानीन्तनः सीदति प्रत्य-
वैति । न ह्यग्निः सर्वं दहतीत्यस्माकमपि तथा शक्ति-
रिति । उ.

महासाहसिकशूद्रादिदण्डः, ब्राह्मणे विशेषश्च

❖ पुरुषवधे स्तेये भूम्यादान इति स्वान्या-
दाय वध्यः ।

चक्षुनिरोधस्त्वेतेषु ब्राह्मणस्य ।
नियमातिक्रमिणमन्यं वा रहसि बन्धयेत् ।
आसमापत्तेः ।

असमापत्तौ नाशयः ।

आचार्य ऋत्विक् स्नातको राजेति त्राणं
स्युरन्यत्र वध्यात् ।

बौधायनः

वधसाहसं तदण्डश्च

अवध्यो वै ब्राह्मणः सर्वापराधेषु । ब्राह्मणस्य
ब्रह्महत्यागुरुतल्पगमनमुवर्णस्तेयसुरापानेषु कुसि-
न्धभगसृगालसुराध्वजांस्तप्तेनायसा ललाटेऽङ्क-
यित्वा विषयान्निर्धमनम् x ।

+ क्षत्रियादीनां ब्राह्मणवधे वधः सर्वस्वहरणं च ।

❖ एषां सूत्राणां व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च स्तेयप्रकरणे
द्रष्टव्यः ।

x व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च दण्डमातृकायां (पृ. ५७०)
द्रष्टव्यः ।

+ इमानि वचनानि वस्तुतो दण्डपारुष्यसंबन्धीन्यपि निबन्ध-
कारानुसारेणात्र संगृहीतानि ।

(१) आध. २।१३।१.

(२) बौध. १।१०।२०; अप. २।२७७; व्यक. १२२;
स्मृच. ३१२, ३२५; विर. ३७२; पमा. ४५४; रत्न. १२६;
विचि. १६४; दवि. ७०; सवि. ४७४; व्यग्र. ३९४ णवधे
(णस्य च) (च०); व्यउ. १३३ णवधे (णस्य वधे); विता. ७५१
दीनां (णां) शेषं व्यउवत्; समु. १४६.

'तेषामेव तुल्यापकृष्टवधे यथाबलमनुरूपान्
दण्डान् प्रकल्पयेत् ।

क्षत्रियवधे गोसहस्रमृषभैकाधिकं राज्ञ उत्सृजेद्वैर-
निर्यातनार्थम् ।

शतं वैश्ये दश शूद्र ऋषभश्चात्राधिकः ।

शूद्रवधेन स्त्रीवधो गोवधश्च व्याख्यातोऽन्यत्रा-
ऽऽत्रेय्या वधात् ।

धेन्वनडुहोश्च वधे धेन्वनडुहोरन्ते चान्द्रायणं चरेत् ।

आत्रेय्या वधः क्षत्रियवधेन व्याख्यातः ।

हंसभासबर्हिणचक्रवाकप्रचलाककाकोलूककण्टकडि-
डिकमण्डूकडेरिकाश्चबभ्रुनकुलादीनां वधे शूद्रवत् ।

(१) बौध. १।१०।२१; अप. २।२७७ पक्व (वक्व)
(यथा ... ल्ययेत्०); व्यक. १२२ पक्व (वक्व) पान् (पं) ण्डान् (ण्डं);
स्मृच. ३१२ मेव + (तु) पान् (पं) ण्डान् (ण्डं) : ३२५ मेव +
(तु) तुल्याप (बला) पान् (पं) ण्डान् (ण्डं); विर. ३७२ पक्व (वक्व)
पान् (पं च) ण्डान् (ण्डं) (प्र०); पमा. ४५४ पान् (पं) ण्डान् (ण्डं);
रत्न. १२६ प्रकल्प (च कल्प) शेषं व्यकवत्; विचि. १६४ पान्
दण्डान् (पं च दण्डं); दवि. ७० प्रक (क) शेषं विचिवत्;
व्यग्र. ३९४ पान् दण्डान् प्र (पं दण्डं च); व्यउ. १३३
व्यप्रवत्; विता. ७५१ मेव + (च) यथा ... प्र (अनुरूपं दण्डं);
समु. १४६ पमावत्.

(२) बौध. १।१०।२२-४; अप. २।२७७ क्षत्रिय ... काधिकं
(गोसहस्रमृषभैकाधिकं) शतं (शतशतं) द्र ऋ (द्रे वृ); व्यक. १२२
ऋषभैका (वृषा) द्र ऋ (द्रे वृ); स्मृच. ३२५ भैका (भा);
विर. ३७२ भैका (भा) द्र ऋ (द्रे वृ) श्वात्रा (श्वा); विचि. १६४-५
ऋषभैका (वृषभा) द्वैर (द्वैरि) द्र ऋ (द्रे वृ) श्वात्रा (श्वा);
दवि. ७० (ऋषभैकाधिकं०) द्र ऋ (द्रे वृ); समु. १४६ स्मृचवत्.

(३) बौध. १।१०।२५-८; अप. २।२७७ ख्यातोऽ
ख्यातौ । अ) (वधात् ... श्व वधे०) डुहोरन्ते (डुहोश्चान्ते) प्रचलाक
(बलाका) कण्टक ... काश्च (नकुलमण्डूकहिण्डिकाभेरीकश्च); व्यक.
१२२-३; स्मृच. ३२५ (अन्यत्रा ... शूद्रवत्०); विर. ३७२
स्त्रीवधो गो (गोवधः स्त्री) (वधात् ... श्व वधे०) प्रचलाक (बलाका)
कण्टक ... वधे (मृषिकभेकतैलीकबभ्रुनकुलादीनां वधः); विचि.
१६५ (वधात् ... श्व वधे०) रन्ते (श्चान्ते) ख्यातः + (अतो)
बर्हिण (बर्हि) प्रचलाक (बलाका) कण्टक ... काश्च (मण्डूकनकुल-
भेरीक) वधे (वधः); व्यनि. ५१९ (शूद्र ... व्याख्यातः०)
प्रचला (बला) कण्टक ... दीनां (मण्डूकश्चनकुलडैरिकबभ्रुकोकिला-
दीनां); दवि. ७०-७१ (वधात् ... श्व वधे०) प्रचलाक (बलाका)

(१) यत्तु बृहस्पतिनोक्तम्—‘प्रकाशवधकाराश्च तथा चोपांशुघातकाः । ज्ञात्वा सम्यक् धनं हत्वा हन्तव्या विविधैर्वधैः ॥’ इति, तत् ब्रह्मक्षत्रियादिविषयम् । यदाह बौधायनः—‘क्षत्रियादीनामित्यादि । स्मृच. ३१२

(२) क्षत्रियादीनामिति । सर्वत्र निकृष्टजातीयनोत्कृष्ट-जातीयवधे वधः सर्वस्वहरणं च दण्डो द्रष्टव्यः । तेषा-मेवेति । तुल्यापकृष्टता चात्र जातितोऽभिजनधनवर्तना-दिभिः । यथाबलं यथास्वशक्तिः । तथा स्मृत्यन्तरम्—‘देशकालवयशक्तिबलं संचिन्त्य कर्मणि । तथाऽपराधं वाऽवश्यं दण्डं दण्डयेषु पातयेत् ॥’ इति । क्षत्रियवध इति । दण्डः प्रायश्चित्तं चैतत् । यथा ‘श्रमिः स्वादे-द्राजा निहीनवर्णगमने स्त्रियं प्रकाशम्’ इति । राज्ञे पालयित्रे त्यजेत् । एवं च वैरनिर्यातनमपि कृतं भवति । वैरस्य पापस्य निर्यातनमपयातनं नाश इत्यनर्थान्तरम् । यद्वा—स्वजातीयनिमित्तकोपप्रशमनम् । यथा—‘द्रव्याणि हिंस्याद्यो यस्य ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा । स तस्योत्पाद-येत्तुष्टिम् ॥’ इति । शतमिति । सर्वत्र प्रायश्चित्तार्थ इति शेषः । एषोऽपि राज्ञे त्यागः । शूद्रवधेनेति । ऋषभैकाद-शगोत्यजनमत्रातिदिश्यते । इह चान्द्रायणस्याऽभ्युपचयो द्रष्टव्यः । आह च मनुः—‘स्त्रीशूद्रविट्क्षत्रवधो नास्तिक्यं चोपपातकम् ।’ इति प्रस्तुत्य, ‘उपातकसंयुक्तो गोघ्नो मासं यवान् पिबेत् ।’ इति । ‘एतदेव व्रतं कुर्युरुपपात-किनो द्विजाः । अवकीर्णिवर्जं शुद्धयर्थं चान्द्रायणमथापि वा ॥’ इति । अन्यत्रेति । तस्या वधे वक्ष्यति—‘आत्रेय्या वधः क्षत्रियवधेन व्याख्यातः’ इति । अनात्रेयीस्त्रीवधे ऋषभैकादशदानमित्यर्थः ।

धेन्वनडुहोश्चेति । वध इति शेषः । धेनुः पयस्विनी, अनड्वान् अनोवहनक्षमः पुङ्गवः । अयमपि ऋषभैका-दशगोदानातिदेशः । वधे इति । ऋषभैकादशगोदानस्यान्ते तु नात्र दानतप्तसोः समुच्चयः । अत एवैतत् ज्ञापितं भवति—‘धेन्वनडुहावत्र विशिष्टपुरुषसंबन्धिनावभिहोत्रादिविशि-ष्टोपयोगार्थौ । दुर्भिक्षादिषु च बहुदोग्धृत्वेन बहुवोदृत्वेन

कण्टक ... काश्च (मण्डूकनकुलाहिलजरीट) वधे (वधः); समु. १४६ स्मृचवत् १६३ (शूद्रवधेन ... व्याख्यातः ०) प्रचलाक (बलाका) कण्टक ... शूद्रवत् (मण्डूकनकुलभैरवभुक्तो किलादीनां वधे क्षुद्रपशुवत्) .

व्य.कां २०२

प्रजासंरक्षणार्थौ वेति । अन्यथा शूद्रहत्यातः तस्य प्राय-श्चित्तं गुरुतरं न स्यादिति । आत्रेय्या इति । ‘रजस्वलामृत-स्नातामात्रेयीमाहुरत्र ह्येभ्यदपत्यं भवति’ इति । गोवधे इत्यन्ये । क्षत्रियवधदण्डप्रायश्चित्तयोरुभयोरयमतिदेशः । हेमेति । शूद्रं हत्वा यत्प्रायश्चित्तं तत्प्रायश्चित्तमेतेषां वधे भवति । सर्वत्र चातिदेशे मानाधीनता । इह मण्डूक-ग्रहणं मार्जारादीनामपि प्रदर्शनार्थम् । आह च मनुः—‘मार्जारनकुलौ हत्वा चापं मण्डूकमेव च । श्वगोधोलूक-काकांश्च शूद्रहत्याव्रतं चरेत् ॥’ इति । प्रचलाको डिम्बः । डिडुकिः चुचुन्दरी । आदिग्रहणात् क्रुञ्चक्रौञ्चादेरपि ग्रहणम् । ‘क्रुञ्चक्रौञ्चौ शूद्रहत्यावत् प्रायश्चित्तम्’ इति स्मृत्यन्तरात् । एवं तावत् ‘शास्ता राजा दुरात्मनाम्’ इति मत्वा प्रायश्चित्तान्यपि राजा कारयितव्यानीत्यर्थः । तानि दिङ्मात्रेण दाशतानि । बौवि. (पृ. ९२-४)

निमित्तविशेषे साहसानुशा

ब्राह्मणार्थं गवार्थं वा वर्णानां वाऽपि संकरे । गृह्णीयातां विप्रविशौ शस्त्रं धर्मव्यतिक्रमे ॥

अथेदानीं विप्रविशोश्च शस्त्रग्रहणे कारणमाह—गवार्थं इति । अर्थशब्दश्चात्र रक्षणप्रयोजनवचनः । वर्णानां संकरः, अनर्हस्त्रीपुंसलक्षणः । शस्त्रग्रहणे हेतुः—धर्मव्यपेक्षयेति । धर्मबुद्धयेति यावत् ।

बौवि. (पृ. १४०-४१)

भार्यार्थमपि ब्राह्मण आयुधं नाददीत । षट्स्वनभिचरन् पतति ।

भीतमत्तोन्मत्तप्रमत्तविसन्नाहस्त्रीबालवृद्धब्राह्मणैर्न युध्येत । अन्यत्राऽऽततायिनः ।

भीतः त्रस्तः । मत्तः सुरादिपानी । उन्मत्तो विरुद्धचेष्टः । प्रमत्तो विगतचेताः । विसन्नाहो विगलित-

(१) बौध. २।२।८० ब्राह्मणार्थं गवार्थं (गवार्थं ब्राह्मणार्थं) तिक्रमे (पेक्षया); स्मृच. ३१३; रत्न. १२७ विशौ (वैश्वौ); व्यग्र. ३९५-६ थें वा (मथें) वाऽपि (चापि) संक (रुक्क); व्यउ. १३३ थें वा (थें च) नां वाऽ (नाम); धिता. ७५५-६; समु. १४७.

(२) स्मृच. ३१३; व्यग्र. ३९६ भार्या (हास्या) ब्राह्मण (ब्रह्म); समु. १४७.

(३) स्मृच. ३१५; समु. १४७.

(४) बौध. १।१०।११-१२.

कवचादिबन्धः विगतव्यापारो वा । शेषाः प्रसिद्धाः ।
तैर्न युज्येत तान् न हिंसादित्यर्थः । तथा च
गौतमः—‘न दोषो हिंसायामाहवे । अन्यत्र व्यश्वास-
ध्यायुधकृताञ्जलिप्रकीर्णकेशग्राड्मुखोपविष्टस्थलवृक्षारूढ-
दूतगोब्राह्मणवादिभ्यः’ इति (गौध. १०।१६-७) ।
व्यश्वासार्थीत्यत्र व्यश्वो विसारथिगिति योजना ।
व्यश्वादिशब्दो दूतादिभिः प्रत्येकं संबन्धनीयः । अदूतो-
ऽपि दूतोऽहमिति यो वदति गौरहं ब्राह्मणोऽहमिति ।
पूर्वोक्तान् विशिनष्टि— अन्यत्राऽऽततायिन इति ।
आततायी साहसकारी । बौवि. (पृ. ९०-९१)

अथाऽप्युदाहरन्ति—

अध्यापकं कुले जातं यो हन्यादाततायिनम् ।
न तेन भ्रूणहा भवति मन्युस्तं मन्युमृच्छतीति ॥

तद्विषयां दोषाभावं परकीयमतेनो मन्यस्यति—
अथेति । भ्रूणहा यज्ञसाधनवधकारी । भ्रूणो यज्ञः,
त्रिभर्ति सर्वमिति । एवं ब्रुवतैतदभिप्रेतम्— आततायि-
विषयेऽपि ब्राह्मणवधे दोषोऽस्तीति । इतरथा ‘न तेन
भ्रूणहा भवति’ इति नाऽवश्यत् । बौवि. (पृ. ९१)

वसिष्ठः

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा । आततायिनः ।

आततायिनं हत्वा नात्र प्राणच्छेत्तुः किञ्चित्किल्बि-
षमाहुः । षड्विधा ह्याततायिनः । अथाऽप्यु-
दाहरन्ति —

अग्निदो गरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ।
क्षेत्रदारहरश्चैव षडेते आततायिनः ॥
आततायिनमायान्तमपि वेदान्तपारगम् ।
जिघांसन्तं जिघांसीयान्न तेन ब्रह्महा भवेत् ॥

(१) बौध. १।१०।१३-४.

(२) वस्मृ. ३।१६-८ (ख) प्राणच्छेत्तुः (त्राणमिच्छोः)
ह्या (स्वा),

(३) वस्मृ. ३।१९; गोरा. ८।३५०. रहरश्चैव (रापहारी च);
स्मृच. ३।१५; रत्न. १२८; दवि. २३४ गोरावत्, मनुवसिष्ठौ;
विता. ४९१ (=) क्षेत्रदारहरश्चैव (स्त्रीहारी धनहारी च) उक्तः .
७६१; समु. १४७.

(४) वस्मृ. ३।२०; स्मृच. ३।१४ पारगम् (गं रणे)

स्वाध्यायिनं कुले जातं यो हन्यादाततायिनम् ।
न तेन भ्रूणहा स स्यान्मन्युस्तं मृत्युमृच्छति ॥

यत्तु बौधायनोक्तम्—‘षट्स्वनभिचरन् पतति’ इति ।
षट्सु आततायिष्विति शेषः । के पुनस्त इत्यपेक्षिते
वसिष्ठः—अग्निद इति । उदाहरणभूतानां अत्यन्तप्रसिद्धानां
षड्विधत्वादुभयत्र षड्ग्रहणं, न पुनः परिसंख्यार्थं, विधा-
न्तरेणाततायिनां लोके विद्यमानत्वात् । × स्मृच. ३।१५
आत्मत्राणे वर्णसंकरे वा ब्राह्मणवैश्यौ शस्त्रमाददी-
याताम् ।

क्षेत्रियस्य तु तन्नित्यमेव रक्षणाधिकारात् ।

विष्णुः

साहसप्रकाराः

परदाराभिमर्शं स्तेयमुभयं पारुष्यं परहिंसा च ।

अत्र कात्यायनः ‘सहसा यत्कृतं कर्म तत्साहसमुदाहृतम्’
इति । एतदेवाह नारदः—‘सहसा क्रियते कर्म यत्किञ्चि-
द्वलदर्पितैः । तत्साहसमिति श्रोतं सहो बलमिहोच्यते ॥’
इति । साधारणप्रधनयोर्हरणं बलावष्टम्भेन क्रियमाणं
साहसमित्यर्थः । अत एवाह याज्ञवल्क्यः ‘सामान्यद्रव्यप्र-
समहरणात्साहसं स्मृतम्’ इति । एतच्चतुर्विधमित्याह विष्णुः
‘परदाराभिमर्शं स्तेयमुभयं पारुष्यं परहिंसा च’ इति ।
बृहस्पतिस्तु—‘मनुष्यहरणं चौर्यं परदाराभिमर्शनम् । पारुष्य-
मुभयं चेति साहसं तु चतुर्विधम् ॥’ इति वचनद्वये क्रमस्य
प्रयोजनाभावादविवाक्षितत्वमिति मन्तव्यम् । यत्तु शङ्ख-
लिखितोक्तम्—‘चौर्यपारुष्यहिंसाः साहसप्रदवाच्याः’ इति,
तत्र स्त्रीसंग्रहणस्य चौर्यान्तिरेकात् स्त्रीसंग्रहणस्तेये चौर्य-
पदेन संगृहीते इति मन्तव्यम् । सवि. ४।५१-५२

× अधिकं स्मृच. व्याख्यानं ‘गुरुं वा बालवृद्धौ वा’ इति
मनुवचने द्रष्टव्यम् । अन्ये आततायिनः कात्यायने द्रष्टव्याः ।

ब्रह्म (भ्रूण); रत्न. १२७ पारगम् (गे रणे) ब्रह्म (भ्रूण); विता. ७५८ पारगम् (गं रणे); समु. १४७ स्मृचवत्.

(१) वस्मृ. ३।२१ (ख) स्तं मृत्यु (स्तमन्यु).

(२) वस्मृ. ३।२६; स्मृच. ३।१३ विष्णुः; रत्न. १२७
संकरे (संसर्गे) विष्णुः; समु. १४७ विष्णुः.

(३) वस्मृ. ३।२७. (४) सवि. ४।५२.

महापातकसाहसदण्डविधिः

अथ महापातकिनो ब्राह्मणवर्जं सर्वे वध्याः । न शारीरो ब्राह्मणस्य दण्डः । स्वदेशाद् ब्राह्मणं कृताङ्कं विवासयेत् । तत्र च ब्रह्महत्यायामशिरस्कं पुरुषं ललाटे कुर्यात् । सुराध्वजं सुरापाने । श्रपदं स्तेये । भगं गुरुतल्पगमने । अन्यत्रापि वध्यकर्मणि तिष्ठन्तं समग्रधनमक्षतं विवासयेत् ।

कूटशासन—विधाभिदान—प्रसह्यतारक्य—स्त्रीबालपुरुषघात—

धान्यापहार—कन्यानृत—साहसदण्डविधिः

कूटशासनकर्तृश्च राजा हन्यात् । कूटलेख्यकारांश्च । गरदामिदप्रसह्यतरकरान् स्त्रीबालपुरुषघातेनश्च ।
ये च धान्यं दशभ्यः कुम्भेभ्योऽधिकमपहरेयुः । धरिममेयानां शतादभ्यधिकम् ।
ये चाकुलीना राज्यमभिकामयेयुः ।
सेतुभेदकांश्च ।

प्रसह्यतस्कराणां चावकाशभक्तप्रदांश्च । अन्यत्र राजाशक्तेः ।
स्त्रियमशक्तभर्तृकां तदतिक्रमणीं च * ।

सेत्विति । शङ्खलिखितवाक्यस्थसेतुभङ्गापेक्षयातिशयितसेतुभङ्गोऽत्र विवाक्षित इति दण्डविकल्पोपपत्तिः ।
विर. ३६५

* स्थलादिनिर्देशः स्त्रीसंग्रहणप्रकरणे द्रष्टव्यः ।

(१) विस्मृ. ५।१-८.

(२) विस्मृ. ५।९-१०; अप. २।२९४ राजा हन्यात् (राजन्यात्) का (क); व्यक्र. १२२ का (क).

(३) विस्मृ. ५।११; व्यक्र. १२२; स्मृच. ३२४ (गर...रान्); समु. १५७ स्मृचवत्.

(४) विस्मृ. ५।१२-३.

(५) विस्मृ. ५।१४; व्यक्र. १२२ चा (वा); विर. ३६९; विधि. १६२; दवि. २६५; सेतु. ३०७.

(६) विस्मृ. ५।१५; व्यक्र. १२१ कांश्च (कृतश्च); विर. ३६५ व्यकवत्; विधि. १५८ कांश्च (कृतः); दवि. ३१२ व्यकवत्; सेतु. २५७ व्यकवत्.

(७) विस्मृ. ५।१६-७; व्यक्र. ११७ चाव (अव); विर. ३४० व्यकवत्; विधि. १४६ व्यकवत्; दवि. ८२ चाव (अव) प्रदां (दां) राजा (राज); वीमि. २।२७९ (प्रस.....दांश्च०); सेतु. २४९ व्यकवत्.

अकुलीना राज्ञो यत्कुलं तदप्रसूताः । विर. ३६९
दोषमनाख्याय कन्यां प्रयच्छेत् । तां च विभ्रूयात् । अदुष्टां दुष्टामिति ब्रुवन्नुत्तमसाहसम् ।

पशुपक्षिकीदृशवृणवन्स्पतिघात—विमांसविक्रयसाहसेषु दण्डविधिः

* गजाश्वोष्ट्रगोघाती त्वेककरपादः कार्यः । विमांसविक्रयी च । प्राण्यपशुघातो कार्षापणशतं दण्ड्यः । पशुस्वामिने तन्मूल्यं दद्यात् । आरण्यपशुघाती पञ्चाशतं कार्षापणान् । पक्षिघाती मत्स्यघाती च दश कार्षापणान् । कीटोपघाती च कार्षापणम् । फलोपगमद्रुमच्छेदी तूत्तमसाहसम् । पुष्पोपगमद्रुमच्छेदी मध्यमम् । वल्लीगुल्मलताच्छेदी कार्षापणशतम् । वृणच्छेद्येकम् । सर्वे च तत्स्वामिनां तदुत्पत्तिम् ।

अधिकृतानामपथदान—आसनाप्रदान—अपूजासु भोजन-

निमन्त्रणसंबन्धयतिक्रमेषु च दण्डविधिः

येषां देयः पन्थास्तेषामपथदायी कार्षापणानां पञ्चविंशतिं दण्ड्यः । आसनाहंस्यासनमददच्च । पूजाहंमपूजयंश्च । प्रातिवेश्यब्राह्मणनिमन्त्रणातिक्रामी च । निमन्त्रयित्वा भोजनादायी च । निमन्त्रितस्तथेत्युक्त्वा चाभुञ्जानः सुवर्णमाषकं, निमन्त्रयितुश्च द्विगुणमन्नम् ।

येषामिति, येषां पन्था देयो भवति, तेषामपथदायी पथदायी न भवतीत्यर्थः । निकेतयितुर्निमन्त्रयितुः । प्राति-

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दण्डपारुष्यप्रकरणे द्रष्टव्यः ।

(१) विस्मृ. ५।४५-७.

(२) विस्मृ. ५।९१-७ (क) गानां (ण) गनि (णे नि) क्रामी (क्रमे) दायी च (दायिनश्च) : (ख) गनि (णे नि) क्रामी (क्रमे) दायी च (दायिनश्च) त्युक्त्वा चा (त्युक्तवान्); अप. २।२६३ षामपथ (षां सू [त्व] पथ) गानां (ण) ददच्च (दत्त्वा) (गनिमन्त्र०) त्युक्त्वा चा (त्युक्तवान्) निमन्त्र (निकेत); व्यक्र. १२० मपथदा (मदा) गानां (ण) तिं द (तिर्द) क्रामी (क्रमी) दायी च (दायी) त्युक्त्वा चा (त्युक्तवान्) निमन्त्र (निकेत); समु. ८।३९२ (प्रातिवेश्यब्राह्मणातिक्रमकारी च) एतावदेव; विर. ३५८ पञ्च (च) चासु (असु) निमन्त्र (निकेत) (अन्नम्०); दवि. ३०४ गानां (ण) विंशतिं (विंशतिपणान्) दच्च (दत्) गनि (णे नि) क्रामी (क्रमे) निमन्त्र (निकेत); सेतु. ३०४ (पञ्च०) चासु (असु) निमन्त्र (निकेत).

वेद्यब्राह्मणनिमन्त्रणातिक्रामी असत्यपि दोषे प्राप्ते निमन्त्रणावसरे निरन्तरगृहवासिब्राह्मणनिमन्त्रणास्वीकारी ।

विर. ३५८

चतुर्वर्णानां अभक्ष्यापेयादिना दूषणे उद्यानभूम्यादिदूषणे च दण्डविधिः

अभक्ष्येण ब्राह्मणदूषयिता षोडश सुवर्णान् । जात्यपहारिणा शतम् । सुरया वध्यः । क्षत्रियं दूषयितुस्तदर्धम् । वैश्यं दूषयितुस्तदर्धमपि । शूद्रं दूषयितुः प्रथमसाहसम् ।

अस्पृश्यः कामचारेण स्पृशन् स्पृश्यान् वध्यः । रजस्वलां शिफाभिस्ताडयेत् ।

पथ्युद्यानोदकसमीपेऽप्यशुचिकारी पणशतम् । तच्चापास्यान् × ।

कामचारेण स्वेच्छया । रजस्वलां स्पृशन्तीमिति शेषः । शिफाभिर्वृक्षनेत्रैः । विर. ३५५

अभक्ष्यं विष्णुनादि । जात्यपहारि सुराव्यतिरिक्तं लघुनादि, सुरायाः पृथगुक्तत्वात् । शूद्रस्याभक्ष्यं कर्मला-दुग्धादि, निषिद्धं पञ्चनखमांसादि, तदर्धं तदर्धं इत्यत्रा-व्यवहितस्तत्पदार्थः । विर. ३६१

× व्याख्यानं स्थलाग्निर्देशश्च सीमाविवादप्रकरणे (पृ. ९२५) द्रष्टव्यः ।

(१) विस्मृ. ५।९८-१०३; अप. २।२९५ णदू (णस्य दू); व्यक. १२१; विर. ३६०-६१ णदूयिता (णस्य दूयित्वा) धमपि (धम्); दीक. ५६ (अभक्ष्येण ब्राह्मणस्य दूयिता षोडश सुवर्णान् दण्ड्यः) एतावेदेव; विचि. १५५ णदूयिता (णं दूयित्वा) तुस्त (त्वा त) धमपि (धम्) (शूद्र...साहसम्); दवि. ३०८ णदू (णस्य दू) यं दू (यदू) धमपि (धम्) द्रं दू (द्रदू); सेतु. २९६ णदूयिता (णं दूयित्वा) सुरया+ (ब्राह्मणं दूयित्वा) धमपि (धम्).

(२) विस्मृ. ५।१०४ (क) स्पृशन् स्पृश्यान् (स्पृश्यं स्पृशन्): (ख) अस्पृश्यः ..... वध्यः (कामचारेणास्पृश्यस्त्वैवर्गिकं स्पृश्यन् वध्यः); व्यक. १२० चा (का); विर. ३५५ स्पृश्यान् (अस्पृश्यान्); दवि. ३०२ स्पृशन् स्पृश्यान् (अस्पृश्यान् स्पृशन्).

गृहभूकुड्यादिभेदन-गृहपीडाकरद्रव्यक्षेप-साधारण्यापलाप-प्रेषिताप्रदान-पितृपुत्रादित्यागादिदोषेषु दण्डविधिः

गृहकुड्यादिभेत्ता मध्यमसाहसं, तच्च योजयेत् । गृहपीडाकरं द्रव्यं प्रक्षिपन् पणशतम् ।

साधारण्यापलापी च । प्रेषितस्याप्रदाता च । पितृपुत्राचार्ययाज्यर्विजामन्योन्यापतितत्यागी च । न च तान् जह्यात् । शूद्रप्रव्रजितानां दैवे पित्र्ये भोजकश्च । अयोग्यकर्मकारी च । समुद्रगृहभेदकश्च । अनियुक्तः शपथकारी । पशूनां पुंस्त्वोपघातकारी च ।

(१) तत् गृहकुड्यादिभेत्ता योजयेत् प्रतिसंस्क्रुयात् । पूर्वं याज्ञवल्क्येन कुड्यमात्रसंश्लिषि भेदमात्रे दशपणा-त्मको दण्ड उक्तः, इह च गृहसहितकुड्यादिगते प्रौढ-विदारणे मध्यमसाहसमित्यविरोधः ।

अत्र (गृहपीडेयत्र) पीडाकरद्रव्यस्य गृहे क्षेपं कुर्वतः षोडशपणदण्डाभिधानं याज्ञवल्क्यस्य, विष्णोश्च तत्रैव पणशतदण्डाभिधानम् । तदत्र पीडातिशयहेतुत्वाहेतु-त्वाभ्यां व्यवस्था । विर. ३५४

प्रव्रजितशब्दोऽत्र बौद्धादिशब्दपरः । समुद्रगृहभेदकः मुद्रितगृहमुद्रामोचकः । अग्रे वर्तमानमनियुक्तमिति

(१) विस्मृ. ५।१०८-१० (क) कुड्यादिभेत्ता (भूकुड्या-द्युपभेत्ता) साहसं+ (दण्ड्यः) गृहपी (गृहे पी) : (ख) तच्च (तं च) शेषं पूर्ववत्; व्यक. १२० कुड्यादि (भङ्गाद्युप); विर. ३५४ दिभेत्ता (द्युपज्ञो) प्रक्षिपन् (क्षिपन् दण्ड्यः); विचि. १५२-३; दवि. २९६ ह (हे) (गृहकु ... येत्०) : २९८ दिभे (द्युपभे) (गृहपी ... शतम्०); सेतु. २५५ त्ता (त्तारं) (गृहपी ... शतम्०) : २५३ प्रक्षिपन् (क्षिपन् दण्ड्यः) (गृहकु ... येत्०).

(२) विस्मृ. ५।१११-९; व्यक. १२० प्याप (गाप) दाता च (दानाच्च) न्याप (न्यमप) जितानां (जितान्) पित्र्ये भोजकश्च (पैत्र्ये च भोजकस्य) क्तः श (क्तश्च) पशूनां+ (च) (च०); विर. ३५४-५ प्याप (गाप) न्याप (न्यमप) जह्या (यज्या) ज्ये (त्रे) क्तः श (क्तश्च) थकारी + (च) स्त्वोप (स्त्वाभि); दवि. ३०१ (अनियुक्तः शपथकारी) एतावेदेव : ३०३ (पितृपुत्राचार्ययाज्यर्विजामन्योन्यापतितत्यागी । न च तान् जह्यात्) एतावेदेव. 'पशूनां पुंस्त्वोपघातकारी च' इति वचनस्य अधिकाः पाठभेदाः दण्डपारण्यप्रकरणे द्रष्टव्याः.

पदमत्रापि योज्यम् ।

विर. ३५५

(२) तान् पतितान् इति शेषः । त्यागो विहितस-
त्काराद्यनाचरणम् । अत्यागश्च निषिद्धसंभाषणाद्या-
चरणम् । अयं शतदण्डो विदुषोरन्योन्यत्यागे ।

दवि. ३०३-४

पितापुत्रविरोधे साक्ष्यादीनां दण्डविधिः

पितापुत्रविरोधे तु साक्षिणां दशपणो
दण्डः । यस्तयोश्चान्तरे स्यात्तस्योत्तमसाहसम् ।

(१) निर्बन्धातिशय एतत् । अप. २।२३९

(२) सान्तरीयः स्यादिति तयोर्मध्यगो भूत्वा विरोध-
मुत्पादयतीत्यर्थः । कामधेनौ यस्तयोरन्तरे स्यादिति
पठितम् । दवि. २६९

तुलामानकूटत्व-विक्रयदोष-शुल्कग्रहणदोषेषु दण्डविधिः

तुलामानकूटकर्तुश्च । तदकूटे कूटवादिनश्च ।
द्रव्याणां प्रतिरूपविक्रयिकस्य च । संभूयवणिजां
पण्यमनर्घेणावरुन्धताम् । प्रत्येकं विक्रीणतां च ।

गृहीतमूल्यं पण्यं यः क्रेतुर्नैव दद्यात्तस्यासौ
सोदयं दाप्यः । राज्ञा च पणशतं दण्ड्यः * ।

क्रीतमक्रीणतो या हानिः सा क्रेतुरेव स्यात् + ।
राजविनिषिद्धं विक्रीणतस्तदपहारः ।

तारिकः स्थलजं शुल्कं गृह्णन् दश पणान्
दण्ड्यः । ब्रह्मचारिवानप्रस्थभिक्षुगुर्विणीतीर्थानु-
सारिणां नाविकः शौल्किकः शुल्कमाददानश्च ।
तच्च तेषां दद्यात् ÷ ।

* व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च क्रयविक्रयानुशये
(पृ. ८७८) द्रष्टव्यः ।

+ स्थलादिनिर्देशः क्रयविक्रयानुशये (पृ. ८९०) द्रष्टव्यः ।
÷ स्थलादिनिर्देशः प्रकीर्णके द्रष्टव्यः ।

(१) विस्मृ. ५।१२०-२१ (ख) रे (रः); अप. २।२३९
ता (व) धे तु (ध) श्रान्त (रन्त) (स्यात्०) सम् (सः); व्यक.
१२०; दवि. २६९ (तु०) दोश्चान्तरे (योः सान्तरीयः); सेतु.
२९५-६ योश्चान्तरे (योः सान्तरः).

(२) विस्मृ. ५।१२२-६ (ख) मानकूट + (कर्म); व्यक.
१११ प्रत्येकं (प्रत्येकस्य); विर. २९९ मान (ताणक) तदकूटे
(तद) क्रयिक (क्रायक) प्रत्येकं (प्रत्येकस्य).

(३) विस्मृ. ५।१३०; अप. २।२६१ विनि (नि).

ग्रन्थभेदकानां उत्क्षेपकाणां च करच्छेदः ।

वस्त्राश्चलवद्द्रव्यं उत्कृत्यापहरतां ग्रन्थभेदकानाम् ।
ये वस्त्रपात्राद्युत्क्षिप्यापहरन्ति ते उत्क्षेपकाः । वै.

जातिभ्रंशकरभक्षणे दण्डविधिः

जातिभ्रंशकरस्याभक्ष्यस्य भक्षयिता विवास्यः ।

भक्षयिता भोक्ता कामादिति शेषः । 'असितारः
स्वयं कार्या राज्ञा निर्विपयास्तु ते' इति मनुदर्शनात् ।

दवि. ३०९

अभक्ष्याविक्रेयविक्रय-देवमूर्तिभेदनयोर्दण्डविधिः

अभक्ष्यस्याविक्रेयस्य च विक्रयो । देवप्रतिमा-
भेदकश्चोत्तमसाहसं दण्डनीयः ।

(१) अत्र प्रथमादिसाहसानां विकल्पः प्रतिमा-
पकपौलकपाभ्यां परिस्थाप्यः । विर. ३६४

(२) (अभक्ष्यस्य) इत्यपरं विष्णुवचनम् । सर्वत्रात्र
विक्रयो न दूषणपरः । अन्यथा औपधत्वेनापि तद्विक्रये
दोषः स्यात् । एवं चामीषां वाक्यानां उत्तमानुत्तम-
विषयतया वा व्यवस्था द्रष्टव्या । दवि. ३०९

कूटसाक्षि-उत्कोचजीवितभय-दण्ड्यमोचयितु-उदण्ड्य-

दण्डयितृणां दण्डविधिः

कूटसाक्षिणां सर्वस्वापहारः कार्यः । उत्कोच-
जीविनां सभ्यानां च * ।

* व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च सभाप्रकरणे (पृ. २६)
साक्षिप्रकरणे च (पृ. २४५) द्रष्टव्यः ।

(१) विस्मृ. ५।१३६.

(२) विस्मृ. ५।१७३; अप. २।२३३ विवा (निर्वा):
२।२९५; व्यक. १२१; विर. ३६२; विचि. १५६
क्ष्य (क्ष); दवि. ३०९ क्ष्यस्य + (च); सेतु. २९७.

(३) विस्मृ. ५।१७४ (क) स्य च (स्य); अप. २।२२३
स्य च (स्य); व्यक. १२१; विर. ३६४ स्या (स्य चा) स्य च
(स्य) दण्डनीयः (दण्ड्यः); विचि. १५८ क्रय (क्रय्य) दण्डनीयः
(दण्ड्यः); दवि. ३०९ दण्डनीयः (दण्ड्यः); ३१२ (अभ
... ..क्रयी०) दण्डनीयः (दण्ड्यः); सेतु. २५६ स्य च (स्य)
दण्डनीयः (दण्ड्यः) : ३०६ विरवत्.

दण्ड्यमुन्मोचयन् दण्डाद् द्विगुणं दण्डमावहेत् ।
नियुक्तश्चाप्यदण्ड्यानां दण्डकारी नराधमः ॥

दण्डादवरुद्धस्य यो दण्डस्तस्मात्, नियुक्तो राज-
पुरुषः । 'आलम्नं रक्षेदर्थिप्रत्यर्थिनामि'ति वचनात् ।
यश्च दण्डनाधिकृतो दण्डानर्हादण्डत्वेन यावद्गृह्णाति स
तद्द्विगुणं दाप्य इत्यर्थः । अत्र वध्योन्मोचने वध-
दण्डस्य द्वैगुण्यासंभवाद्वधप्रतिनिधिद्वेन सुवर्णशतग्रहणा-
नन्तरं वध इति प्रतिभाति । दवि. ३३५-६

राज्याङ्गदूषणसाहसदण्डविधिः

स्वाम्यमात्यदुर्गकोपदण्डराष्ट्रमित्राणि प्रकृतयः ।
तद्दूषकांश्च हन्यात् ।

अमात्यशब्देन प्रधानशिष्टोऽत्र विवक्षितः । स्वराष्ट्र-
परराष्ट्रयोश्चरक्षुः स्याद् दुष्टांश्च हन्यात् । विर. ३७०
निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा । आततायिनः ।

आत्मत्राणे वर्णसंकरे वा ब्राह्मणवैश्यौ शस्त्र-
माददीयाताम् × ।

नैखिनां शृङ्गिणां चैव दंष्ट्रिणामाततायिनाम् ।
हस्त्यश्वाणां तथाऽन्येषां वधे हन्ता न दोषभाक् ॥
गुरुं वा बालवृद्धौ वा ब्राह्मणं वा बहुश्रुतम् ।
आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् ॥
नाततायिवधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन ।
प्रकाशं वाऽप्रकाशं वा मन्युस्तं मन्युमृच्छति ॥
उद्यतासिविषाग्निं च शापोद्यतकरं तथा ।

× स्थलादिनिर्देशः बसिष्ठे (पृ. १६०८) द्रष्टव्यः ।

(१) विस्मृ. ५।१९५ (क) ण्ड्यमुन्मो (ण्ड्यं प्रमो)
ण्डाद् (ण्ड्याद्) : (ख) ण्ड्यमुन्मो (ण्ड्यं प्रमो); अप. २।२४३
ण्ड्यमु (ण्ड्यमु) ण्डाद् (ण्ड्याद्); व्यक्र. १२२ ण्ड्यमु (ण्ड्यमु);
विर. ३६८; विचि. १६१ ण्ड्यमु (ण्ड्यानु); दवि. ३३५
वहे (हरे); सेतु. २५८ द्विगुणं (द्विशतं) वहे (हरे).

(२) विस्मृ. ३।३३-४; व्यक्र. १२२; स्मृच. ३२४;
विर. ३७० दुर्ग... त्राणि (सुहृत्कोपराष्ट्रदुर्गबलानि राज्याङ्गानि);
विचि. १६३ दुर्ग (सुहृत्) मित्रा (दुर्गा) कांश्च (कान्); दवि.
२१३ दुर्ग (सुहृत्) : ३१७; समु. १५७.

(३) विस्मृ. ५।१८८ (ख) शृङ्गि (दंष्ट्रि) दंष्ट्रि (शृङ्गि).

(४) विस्मृ. ५।१८९; सेतु. १००. (५) विस्मृ. ५।१९०.

(६) विस्मृ. ५।१९१; व्यनि. ५२० सिवि (सि वि)
शा (चा) सुमन्तुः; दवि. २३४ सिविषा (सि करा) चैव
(चापि) सु (नि).

आथर्वणेन हन्तारं पिशुनं चैव राजसु ॥

भार्यातिक्रमिणं चैव विद्यात्सप्राततायिनः ।

यशोवित्तरानन्यानाहुर्धर्मार्थहारकान् ॥

परदारभिमर्शकः परक्षेत्रापहारी उद्यतासिः
अग्निदो गरदः परद्रव्यापहारी महाभियोगेषु
कूटसाक्षी मिथ्यामहाभियोगी चेत्पाततायिनः ।

अत्र परशब्देन ब्राह्मण उच्यते । ब्राह्मणदाराभिमर्शः,
ब्राह्मणक्षेत्रापहारी, ब्राह्मणधनापहारी, ब्राह्मणे महापातका-
भियोक्ता, शस्त्रपाणिः ब्राह्मणे, ब्राह्मणे महाभियोगे कूट-
साक्षी, ब्रह्मगृहेष्वग्निदः, ब्राह्मणे गरदश्चेति । अत्र गरदत्वं
औपध्यादिना निवृत्ते विषे । अन्यथा महापातकित्व-
प्रसङ्गात् । सवि. १५२-३

उद्यतासिः प्रियाधर्षी धनहर्ता गरप्रदः ।

अथर्वहन्ता तेजोघ्नः षडेते आततायिनः ॥

तेजोघ्नश्चात्र यो मद्यदानेन ब्राह्मं तेजो हन्ति
सोऽभिप्रेतः । दवि. २३५

शङ्खः शङ्खलिखितौ च

साहसप्रकाराः

चौर्यपारुष्यहिंसाः साहसपदवाच्याः ÷ ।

मातापितापुत्राद्यन्योन्यत्यागादौ मातापितापुत्रवृत्तिक्रमे च
दण्डविधिः

न मातापित्रोरन्तरं इच्छेत्पुत्रः । कामं मातु-
रेव यत् सा हि साधारणी पोषणीया च । न

÷ सवि. व्याख्यानं 'परदाराभिमर्श' इति विष्णुवचने
द्रष्टव्यम् ।

(१) विस्मृ. ५।१९२; व्यनि. ५२० पू., समन्तुः;
दवि. २३४ पू.

(२) सवि. १५२. (३) दवि. २३४ बृहद्विष्णुः.

(४) सवि. ४५२.

(५) अप. २।२३७ (अत्याज्या माता तथा पिता सपिण्डा
गुणवन्तः सर्वे वाऽत्याज्याः, यस्यजेत्कामादपतितान् स दण्डं
प्राप्नुयात् द्विगुणं शतम्) एतावदेव; व्यक्र. १२० इच्छे
(गच्छे); विर. ३५७; विचि. १५४ (पुत्रादीन् यस्यजेत्कामा-
त्स द्विशतं दण्डं प्राप्नुयात्) शंखः, एतावदेव; व्यनि. ५१०;
वीमि. २।२३७ (यस्यजेत्कामादपतितान् स हि शतं दण्डं
प्राप्नुयात्) शंखः, एतावदेव; सेतु. ३०४ विचिवत्, शंखः.

पुत्रः प्रतिमुच्येतान्यत्र सौत्रामणीयागाल्जीवन्तृणा-
न्मातुः । एवमत्याज्या माता तथा पिता सपिण्डा
गुणवन्तः सर्व एवात्याज्याः । यस्यजेत्कामाद-
पतितान् स दण्डं प्राप्नुयाद् द्विशतम् ।

अत्र विष्णुयाज्ञवल्क्ययोः शतदण्डो विदुषोरन्योन्य-
त्यागे, मनुक्तस्तु पट्शतदण्डो विदुषा कामादेकतरत्यागे,
शङ्खलिखितयोर्द्विशतदण्डस्तु कामादविद्वत्तया एकतरेण
त्यागे । एवं च विदुषोरन्योन्यत्यागेऽप्यनयैव दिशा दण्ड
ऊह्यः । विर. ३५७

न माताभितरावतिक्रामेन्न गुरुं, त्रयाणाम-
तिक्रमेऽङ्गच्छेदः ।

अतिक्रमोऽत्र पदामिघातः । अभिघातकरणस्यैवाङ्गस्य
छेदनम् । विर. ३५८

प्रतिमारामकूपदिभङ्गे कूटशासनतुल्यमानप्रतिमानकरणे
वार्पिकूपादिदूषणेऽदासीदासदानादौ च दण्डविधिः

प्रतिमारामकूपसंक्रमध्वजसेतुनिपानभङ्गेषु तत्स-
मुत्थापनं प्रतिसंस्कारोऽष्टशतं च ।

(१) दण्ड इति शेषः । निपानं गवादिलजलपानार्थं कूप-
समीपकृतजलाधारः, प्रतिसंस्कारः पुनः सज्जीकरणम् ।
उत्कृष्टप्रतिमादिभङ्गेष्वर्थं दण्डः । अनुत्कृष्टप्रतिमादि-
भङ्गे तु मानव इत्यविरोधः । विर. ३६४

(२) सर्वभङ्गे समुत्थापनं तज्जातीयस्य करणम् । एक-
देशभङ्गे तस्यैव संस्कारः । हन्यादित्यनुवृत्तौ विष्णुः 'सेतु-
भेदकृतश्च' । याज्ञवल्क्यः 'सेतुभेदकरं चाशु शिलां वद्ध्वा
प्रवेशयेत्' । अत्र प्रतिमाभङ्गे तदुत्कर्षात्कर्षतारतम्यात्
तद्भङ्गकस्य धनिकाधनिकत्वाभ्यां चोत्तमादिसाहसदण्डः
पणशतात्मकदण्डश्च व्यवस्थाप्यः । सेतुभङ्गे तु यद्य-
सावाधिकं तद्भङ्गं कुर्यात् यथोक्तो वधः । अन्यत्र
शङ्खोक्तो दण्ड इति व्यवस्था । दवि. ३१२

(१) अप. २।२३७ णामतिक्रमेऽङ्ग (णां व्यतिक्रमादङ्ग);
विर. ३५८; विचि. १५५ न...च्छेदः (मातापित्रोर्गुरुंश्चा-
तिक्रमेऽङ्गच्छेदः) शंखः; दवि. २५५ विष्णुः; सेतु. २५८
विचिवत्, शंखः.

(२) व्यक. १२१; विर. ३६४; विचि. १५८ प्रतिमाराम
(आरामप्रतिमा) पनं (न) शंखः; दवि. ३१२ च+ (दण्डः);
सेतु. २५६ प्रतिमाराम (आरामप्रपा) पनं (नं) शंखः; समु. १५८.

वापीतडागोदपानभेदमार्गरसद्रव्यदूषणेऽदासी-
दाससंप्रदानकरणे ।

तीक्ष्णशलाकादिना मार्गदूषणे विपादिना रसद्रव्यदूषणे
अदास्याश्च दासाय दाने शारीरो वधात्मको दण्डः, स्वल्पे
तस्मिन् अङ्गच्छेदमात्रं वा । विर. ३६५-६

कूटशासनप्रयोगे राजशासनप्रतिषेधे कूटतुला-
मानप्रतिमानव्यवहारे शारीरोऽङ्गच्छेदो वा ।

(१) कूटशासनप्रयोगे कूटराजाज्ञादेरनुष्ठाने, राज-
शासनप्रतिषेधे राजाज्ञालङ्घने, मानं प्रस्थादि, शारीरो
मरणरूपः, अङ्गं येन तत्कुरुते, विकल्पस्त्वपराधोत्कर्षा-
पकर्षाभ्यां व्यवस्थितः । विर. ३६९-७०

(२) यत्तु प्रकाशतस्करप्रकरणे शारीरो मुण्डनादिरूप
इति तत्रैव व्याख्यात तत्कूटतुलादिव्यवहारमात्रविषयम् ।
+ दवि. २६४

पितापुत्रविरोधसाक्ष्यादिदण्डविधिः

पितापुत्रयोर्विरोधे साक्षी न तिष्ठेत् । यस्ति-
ष्ठेत् स दण्ड्यस्त्रीन् कार्षापणान् । यश्चान्तरे
तिष्ठेत् सोऽप्यष्टशतं दाप्यः ।

मध्यमापराधविषयमेतत् । अप. २।२३९

× कौटिलीयमर्थशास्त्रम्

साहसम्

साहसम् । साहसमन्वयवत्प्रसभकर्म । निर-
न्वये स्तेयमपव्ययने च ।

+ शेषं विरवत् ।

× स्मृतिषु साहसे संगृहीताः अन्येऽपि अपराधाः सन्ति, ते
अर्थशास्त्रकारेण प्रकीर्णके निविष्टास्तत्र द्रष्टव्याः ।

(१) व्यक. १२१; विर. ३६५; विचि. १५८ वापी+
(कूप) रणे + (च) शंखः; दवि. २९६ (मार्गरसद्रव्यदूषणे)
एतावदेव : ३१७ (अदासीदाससंप्रदानकरणे) एतावदेव; सेतु.
३०६ विचिवत्, शंखः.

(२) अप. २।२९४; व्यक. १२२; विर. ३६९; विचि.
१६२ (प्रतिमान०) रे+ (च) शंखः; व्यनि. ५०२ शारीरो
(शारीरे) दो (दे) : ५०४ (कूटशासनप्रयोगराजशासनप्रतिषेध-
कूटतुल्यमानप्रतिमाने व्यवहारेण) : ५१८ षेधे (क्षेपे) शारी
..... वा (शरीराङ्गच्छेदौ); दवि. २६४ राज ... .. षेधे
(राजाज्ञाप्रतिघाते); सेतु. ३०७ विचिवत्.

(३) अप. २।२३९. (४) कौ. ३।१७.

साहसमिति सूत्रम् । बलात् क्रियमाणं परस्वहरणादि साहसम् । यदाह नारदः— 'सहसा क्रियते कर्म यत् किञ्चिद् बलदर्पितैः । तत् साहसमिति प्रोक्तं सहो बलमिहोच्यते ॥' तदुच्यते इति सूत्रार्थः । तद् गताध्याये प्रस्तुतम् । तस्य स्वरूपं दण्डश्चात्राभिधीयते । साहसमिति । अन्वयवत्प्रसभकर्म, अन्वयः अनेकसाधारण्यं तद्वतोऽनेकसाधारणस्य द्रव्यस्य प्रसभकर्म एकानेकान्तर्गतेन बलादपहरणं, साहसम् । निरन्वये असाधारणद्रव्ये परकीयद्रव्य इति यावत् । स्तेयं स्तेयव्यपदेश्यं अर्थात् प्रसभहरणं प्रच्छन्नहरणं वा । अपव्ययने च परकीयं गृहीत्वा न गृहीतमित्यपलापे च विषये, स्तेयं भवति ।

श्रीम्.

रत्नसारफल्गुकुप्यानां साहसे मूल्यसमो दण्ड इति मानवाः । मूल्यद्विगुण इत्यौशनसाः । यथापराध इति कौटल्यः । पुष्पफलशकमूलकन्दपकान्नचर्मवेणुमृद्भाण्डादीनां क्षुद्रकद्रव्याणां द्वादशपणावरश्चतुर्विंशतिपणपरो दण्डः ।

कालायसकाष्ठरज्जुद्रव्यक्षुद्रपशुपटादीनां स्थूलकद्रव्याणां चतुर्विंशतिपणावरोऽष्टचत्वारिंशत्पणपरो दण्डः । ताम्रवृत्तकंसकाचदन्तभाण्डादीनां स्थूलकद्रव्याणां अष्टचत्वारिंशत्पणावरः षण्णवतिपरः पूर्वः साहसदण्डः । महापशुमनुष्यक्षेत्रगृहहिरण्यसुवर्णसूक्ष्मवस्त्रादीनां स्थूलकद्रव्याणां द्विशतावरः पञ्चशतपरः मध्यमः साहसदण्डः ।

स्त्रियं पुरुषं वाऽभिषह्य बध्नतो बन्धयतो बन्धं वा मोक्षयतः पञ्चशतावरः सहस्रपर उत्तमः साहसदण्ड इत्याचार्याः ।

रत्नसारफल्गुकुप्यानामित्यादि । मूल्यसमः रत्नादितत्तन्मूल्यतुल्यः । यथापराधः अपराधानुरूपः । शेषं सुगमम् । पुष्पफलेत्यादि । पुष्पादिषट्कं प्रतीतं चर्मभाण्डं वेणुभाण्डं मृद्भाण्डं चेति त्रिकं एतदादीनां क्षुद्रकद्रव्याणां, साहसे, द्वादशपणावरश्चतुर्विंशतिपणपरो दण्डः, द्वादशपणोऽधमदण्डः चतुर्विंशतिपण उत्तमदण्डः ।

स्थूलकद्रव्याणां दण्डमाह—कालायसेत्यादि । ताम्रवृत्तेत्यादि । ताम्रभाण्डवृत्तभाण्डकंसभाण्डकाचभाण्डराज-

दन्तभाण्डादीनां स्थूलकद्रव्याणां, साहसे, अष्टचत्वारिंशत्पणावरः षण्णवतिपरः, दण्ड इति वर्तते, तत्र षण्णवतिपणदण्डः, पूर्वः साहसदण्डः पूर्वसाहसाख्यः । महापशुमनुष्येत्यादि । महापशुमनुष्यक्षेत्रप्रभृतीनां स्थूलकद्रव्याणां, साहसे, द्विशतावरः द्विशतपणाधमः पञ्चशतपरः पञ्चशतपणोत्तमः दण्डः । स च पञ्चशतपणः मध्यमः साहसदण्डः ।

स्त्रियमित्यादि । तां, पुरुषं वा, अभिषह्य प्रसह्य बध्नतः, बन्धयतः, बन्धं वा मोक्षयतः, पञ्चशतावरः पञ्चशतपणाधमः सहस्रपरः सहस्रपणोत्तमः दण्डः । स च उत्तमः साहसदण्डो नाम्ना । इत्याचार्या मन्यन्त इति शेषः ।

श्रीम्.

यः साहसं प्रतिपत्तेति कारयति स द्विगुणं दद्यात् । यावद्विरण्यमुपयोक्ष्यते तावद् दास्यामीति स चतुर्गुणं दण्डं दद्यात् । य एतावद्विरण्यं दास्यामीति प्रमाणमुद्दिश्य कारयति स यथोक्तं हिरण्यं दण्डं च दद्याद् इति बार्हस्पत्याः ।

स चेत् कोपं मदं मोहं वाऽपदिशेत्, यथोक्तवद्दण्डमेनं कुर्यादिति कौटल्यः ।

दण्डकर्मसु सर्वेषु रूपमष्टपणं शतम् ।

शतावरेषु व्याजीं च विद्यात् पञ्चपणं शतम् ॥

प्रजानां दोषबाहुल्याद् राज्ञां वा भावदोषतः ।

रूपव्याज्यावधर्मिष्ठे धर्म्या तु प्रकृतिः स्मृता ॥

य इति । यः, साहसं, प्रतिपत्तेति 'अहमभ्युपगन्ता' इत्युक्त्वा, कारयति, स द्विगुणं साहसार्थद्विगुणं दण्डं दद्यात् । 'यावद्विरण्यमुपयोक्ष्यते साहसकरणार्थं तावद् दास्यामि' इत्युक्त्वा यः साहसं कारयति, स चतुर्गुणं साहसार्थचतुर्गुणं, दण्डं दद्यात् । य इति । 'एतावद् हिरण्यं दास्यामि' इति प्रमाणं साहसार्थदेयद्रव्येयत्तां, उद्दिश्य निर्दिश्य, कारयति, स यथोक्तं हिरण्यं, दण्डं च दद्यात् । इति बार्हस्पत्याः ।

स्वमतमाह—स इति । स कारयिता, कोपं, मदं चित्तविभ्रमं, मोहं अज्ञानं वा, अपदिशेच्चेत् कारणायां हेतुं कथयेच्चेद्, एनं कारयितारं, यथोक्तवद्दण्डं कर्तुंसमानदण्डं कुर्यात् । इति कौटल्यः ।

दण्डकर्मस्वित्यादि । सर्वेषु दण्डकर्मसु दण्डविधिषु, रूपं तत्संज्ञं दण्डादुपरि नियतग्राह्यं द्रव्यं, विद्यात् जानीयात् । रूपं कियद्, अष्टपणं शते दण्डपणशतेऽष्टपणात्मकम् । शतावरेषु शतन्यूनेषु दण्डकर्मसु, व्याजीं तत्संज्ञं दण्डद्रव्यादुपरि नियतग्राह्यं द्रव्यं, विद्यात् । व्याजीं किमात्मिकां, पञ्चपणं शते शते पञ्चपणात्मिकाम् । शतमिति मान्तपाठश्चिन्त्यः ।

प्रजानामिति । तासां, दोषबाहुल्यान्निमित्ताद्, राज्ञां वा भावदोषतः तासामदुष्टत्वेऽपि राज्ञां धनलिप्सालक्षण-चित्तवृत्तिदोषान्निमित्ताद् वा, कल्प्यमाने इति दोषः, रूप-व्याज्यौ अधर्मिष्ठे धर्मिष्ठे न भवतः । अतस्तदकल्पनानुकूलं राजभिः प्रजाभिश्चाचरितव्यमित्यभिप्रायः । अत एवाह—धर्म्या तु प्रकृतिः स्मृतेति । यथाविहितो दण्ड एव तु धर्म्यः स्मृतिषु कथितः । श्रीम्.

आशुमृतकपरीक्षा

आशुमृतकपरीक्षा । तैलाभ्यक्तमाशुमृतकं परीक्षेत । निष्कीर्णमूत्रपुरीषं वातपूर्णकोष्ठत्वक्कं शून-पादपाणिमुन्मीलिताक्षं सव्यञ्जनकण्ठं पीडननिरुद्धोच्छ्वासहतं विद्यात् ।

तमेव संकुचितबाहुसक्थिमुद्वन्धहतं विद्यात् । शूनपाणिपादोदरमपगताक्षमुद्वृत्तनाभिमवरोपितं विद्यात् । निस्तब्धगुदाक्षं संदष्टजिह्वमाध्मातोदरमुदक-हतं विद्यात् । शोणितानुसिक्तं भग्नभिन्नगात्रं काष्ठै रश्मिभिर्वा हतं विद्यात् । संभग्नस्फुटितगात्रमव-क्षिप्तं विद्यात् । श्यावपाणिपाददन्तनखं शिथिलमांसरोमचर्माणं फेनोपादिग्धमुखं विषहतं विद्यात् । तमेव सशोणितदंशं सर्पकीटहतं विद्यात् । विक्षिप्तवस्त्रगात्रमतिवान्तविरिक्तं मदन-योगहतं विद्यात् । अतोऽन्यतमेन कारणेन हतं हत्वा वा दण्डभयादुद्वन्धनिकृत्तकण्ठं विद्यात् ।

आशुमृतकपरीक्षेति सूत्रम् । अन्तरेण व्रणाभिघातादि-कमकाण्डे मृत आशुमृतकः तस्य परीक्षाऽभिधीयत इति सूत्रार्थः । द्रव्यापहारिणः कण्टकाः प्रागुक्ताः, प्राणापहा-रिण इद्रानीमुच्यन्ते । तैलेत्यादि । आशुमृतकं, तैलाभ्यक्तं

(१) कौ. ४।७.

परीक्षेत तस्य कायमखिलं तैलेनाभ्यक्तं कृत्वा परीक्षेत । तैलाभ्यञ्जने हि कृते गूढाः प्रहारा व्यक्तीभवन्तीति तद्व्य-क्तीभावानुरूपा परीक्षा प्रवर्तत इति । निष्कीर्णमूत्रपुरीष-मिति । निःसृतकीर्णमूत्रपुरीषं, वातपूर्णकोष्ठत्वक्कं वात-पूर्णमुदरं त्वक् च यस्य तं, शूनपादपाणिं प्रवृद्धपादपाणिं, उन्मीलिताक्षं अमीलितनेत्रं, सव्यञ्जनकण्ठं सचिह्नः पतितत्वरूपचिह्नयुक्तः कण्ठो यस्य तं, इत्थम्भूतं जनं, पीडननिरुद्धोच्छ्वासहतं कण्ठपीडनकृतेनोच्छ्वास-निरोधेन हतं विद्यात् ।

तमेवेति । उक्तलक्षणमेव, संकुचितबाहुसक्थिं प्राप्त-संकोचभुजोरं, उद्वन्धहतं उल्लम्बनहतं, विद्यात् । शून्यादि । शूनपाणिपादोदरं, अगताक्षं अन्तर्मग्नचक्षुषं, उद्वृत्तनाभिं उद्वतनाभिं, अवरोपितं शूलारोपितं, वि-द्यात् । निस्तब्धगुदाक्षमिति । गुदमक्षि च निर्गतं यस्य तं, संदष्टजिह्वं, आध्मातोदरं शूनोदरं, उदकहतं विद्यात् । शोणितानुसिक्तमित्यादि । स्फुटार्थम् । संभग्न्यादि । अव-क्षिप्तं प्रासादादिपातितम् । श्यावपाणीत्यादि । श्यावशब्दः कपिशार्थः । विषहतं वत्सनाभादिस्थावरविषहतम् । तमे-वेति । श्यावपाणिपाददन्तनखत्वादियुक्तमेव । विक्षिते-त्यादि । विक्षितवस्त्रगात्रं वस्त्रं गात्रं च तत इतो विसारितं येन तम् । मदनयोगहतं मदकररसदानहतं विद्यात् । नि-ष्कीर्णेत्यादिनोक्तेषु कारणेषु अन्यतमदर्शनेन हतमनुमिनु-यात्, हन्त्रा वा स्वदण्डभयादुद्वन्धनच्छिन्नकण्ठमनु-मिन्यादित्याह — अत इत्यादि । श्रीम्.

विषहतस्य भोजनशेषं पयोभिः परीक्षेत । हृदयादुद्धृत्याग्नौ प्रक्षिप्तं चिटाचिटादिन्द्रधनु-र्वर्णं वा विषयुक्तं विद्यात् । दग्धस्य हृदय-मदग्धं दृष्ट्वा वा ।

तस्य परिचारकजनं वाग्दण्डपारुष्यातिलब्धं मार्गेत । दुःखोपहतमन्यप्रसक्तं वा खोजनं, दायनिवृत्तिस्त्रीजनाभिमन्तारं वा बन्धुम् । तदेव हतोद्वृद्धस्य परीक्षेत । स्वयमुद्वृद्धस्य वा विप्र-कारमयुक्तं मार्गेत ।

सर्वेषां वा स्त्रीदायाद्यदोषः कर्मस्पर्धा प्रति-पक्षद्वेषः पण्यसंस्था समवायो वा विवादपदा-

(१) कौ. ४।७.

नामन्यतमं वा रोषस्थानम् । रोषनिमित्तो घातः ।

विषहतस्येत्यादि । हृदयादुद्धृत्य हृदयदेशात् खण्डम-
वदाय । चिटचिटायत् चिटचिटाशब्दं कुर्वत् ।

विषदपरिज्ञानोपायमाह—तस्येति । विषहतस्य, परिचार-
कजनं, वाग्दण्डपारुष्यातिलब्धं वाक्पारुष्यदण्डपारुष्याभ्यां
पीडितं, मार्गेत अन्विष्येत्, तथाभूतो हि परिजनः
स्वामिनो विषदायी संभाव्यत इति । दुःखोपहतमिति ।
तथाभूतं, स्त्रीजनम् । अन्यप्रसक्तं वा पुरुषान्तरसक्तं वा
स्त्रीजनं, मार्गेतेति वर्तते । दायनिवृत्तिस्त्रीजनाभिमतारं वा
'अमुकेन विभक्तव्यो दायस्तस्य मरणे निवृत्तो मामभिगमि-
ष्यती'त्यभिमानवन्तं तस्य स्त्रीजनो मद्भोग्यो भविष्यती-
त्यभिमानवन्तं च वा, बन्धुं मार्गेत । तदेव यथोक्त-
मेव, हतोद्वेगस्य हत्वोल्लसितस्य, परीक्षेत । स्वयमुद्वेगस्य
वेति । स्वयमुल्लसितमृतस्य, विप्रकारं अयुक्तं मात्रातिगं
पीडनं, मार्गेत केन कीदृशमुत्पादितमित्यन्विष्येत् ।

सामान्यतः परमारणनिमित्तान्याह—सर्वेषां वेति ।
जनसामान्यस्य, रोषस्थानं कोपहेतुः, स्त्रीदायाद्यदोषः स्त्री-
निमित्तो दायदत्तनिमित्तश्च दोषः, कर्मस्पर्धा राजकुलनि-
योगापचारादिकृतः संघर्षः, प्रतिपक्षद्वेषः शत्रुवैरं, पण्य-
संस्था वाणिज्यं अपचारादिद्वारेण, समवायो वा समूहो
वा प्राधान्यभङ्गद्वारेण, विवादपदानां अन्यतमं वा
पूर्वोक्तानां विवाहसंयुक्तादीनामेकतमं वा, भवतीति
शेषः । रोषनिमित्तो, घातः वधः । श्रीमू.

स्वयमादिष्टपुरुषैर्वा चोरैरर्थनिमित्तं सादृश्या-
दन्यवैरिभिर्वा हतस्य घातमासन्नेभ्यः परीक्षेत ।
येनाहूतः सहस्थितः प्रस्थितो हतभूमिमानोतो
वा, तमनुयुञ्जीत । ये चास्य हतभूमावासन्न-
चरास्तानेकैकशः पृच्छेत्—केनायमिहानीतो हतो
वा कः सशस्त्रः संगूहमान उद्विग्नो वा युष्माभिर्दृष्ट
इति । ते यथा ब्रूयुस्तथानुयुञ्जीत ।

अनाथस्य शरीरस्थमुपभोगं परिच्छेदम् ।
वस्त्रं वेषं विभूषां वा दृष्ट्वा तद्व्यवहारिणः ॥

(१) कौ. ४।७.

अनुयुञ्जीत संयोगं निवासं वासकारणम् ।
कर्म च व्यवहारं च ततो मार्गणमाचरेत् ॥
रज्जुशस्त्रविषैर्वाऽपि कामक्रोधवशेन यः ।
घातयेत् स्वयमात्मानं स्त्री वा पापेन मोहिता ॥
रज्जुना राजमार्गे तां चण्डालेनापकर्षयेत् ।
न इमशानविधिस्तेषां न संबन्धिक्रियास्तथा ॥
बन्धुस्तेषां तु यः कुर्यात् प्रेतकार्यक्रियाविधिम् ।
तद्वति स चरेत् पश्चात् स्वजनाद् वा
प्रमुच्यते ॥

संवत्सरेण पतति पतितेन समाचरन् ।

याजनाध्यापनाद् यौनात् तैश्चान्योऽपि

समाचरन् ॥

स्वयमिति । आत्मना हतस्य, आदिष्टपुरुषैः स्व-
नियुक्तपुरुषैर्वा हतस्य, चोरैः अर्थनिमित्तं धनार्थं हतस्य,
सादृश्यादन्यवैरिभिर्वा हतस्य हतादन्यस्मिन् वैरवन्दिः
'स एवायमिति सादृश्याद् मिथ्याबुद्धिं कृत्वा हतस्य,
घातं, आसन्नेभ्यः हतप्रत्यासन्नजनेभ्यः, परीक्षेत अन्वि-
ष्य जानीयात् । येनाहूत इत्यादि । संगूहमानः छन्नचरः ।
उद्विग्नः भीतः । शेषं सुबोधम् ।

अनाथस्येत्यादिश्लोकद्वयमेकान्वयम् । अनाथस्य
मृतस्य, शरीरस्थं, उपभोगं माल्यादि, परिच्छेदं छन्नोपा-
नहादि, वस्त्रं, वेषं जटिलमुण्डितत्वादि, विभूषां वा,
दृष्ट्वा, तद्व्यवहारिणः माल्यानुपभोगव्यवहर्तृन्
मालाकारादीन्, अनुयुञ्जीत पृच्छेत्, किं किं, संयोगं
सख्यं, निवासं, वासकारणं, कर्म च वृत्तिं च, व्यवहारं
च दानादानक्रियानुष्ठानं च, अर्थाद्वतस्य । ततो मार्गणं
घातकान्वेषणं, आचरेत् ।

रज्जुशस्त्रेत्यादि । श्लोकद्वयमेकान्वयम् । रज्जुना गुणेन,
पुंस्त्वमार्पणं, 'रज्ज्वा वे'ति पाठ एव वा प्रमादाद् विरू-
पितः । संबन्धिक्रियाः श्रुतिकार्याणि निवपनानि । शेषं
सुगमम् । रज्जुवस्त्रेति कापि पाठः ।

बन्धुस्तेषामित्यादि । तेषां आत्मघातिनाम् । स पश्चात्
तद्वति चरेत् आत्मघातिप्रेतक्रियाकर्ता देहान्ते आत्म-
घातिगतिं प्राप्नुयात् । स्वजनाद् वा प्रमुच्यते स्वजनपरि-
त्यक्तश्च भवति, अर्थात् पतितत्वेन हेतुना ।

संवत्सरेणेति । पतितेन सह, याजनाध्यापनात्, यौनाद् विवाहसंवन्धाच्च, समाचरन् व्यवहरन्, संवत्सरेण वर्षेणैकेन, पतति । तैश्च पतितसंसर्गपतितैश्च, समाचरन् व्यवहरन्, अन्योऽपि, संवत्सरेण पतति । श्रीमू.

एकाङ्गवधनिष्क्रयः

एकाङ्गवधनिष्क्रयः । तीर्थघातग्रन्थिभेदोर्ध्वकराणां प्रथमेऽपराधे संदंशच्छेदनं चतुष्पञ्चाशत्पणो वा दण्डः । द्वितीये छेदनं पणस्य शत्यो वा दण्डः । तृतीये दक्षिणहस्तवधश्चतुःशतो वा दण्डः । चतुर्थे यथाकामी वधः ।

पञ्चविंशतिपणावरेषु कुक्कुटनकुलमार्जारश्वसूकरस्तेषु हिंसायां वा चतुष्पञ्चाशत्पणो दण्डः, नासाग्रच्छेदनं वा । चण्डालारण्यचराणामर्धदण्डाः । पाशजालकूटावपातेषु वद्वानां मृगपशुपक्षिव्यालमत्स्यानामादाने तच्च तावच्च दण्डः ।

मृगद्रव्यवनान्मृगद्रव्यापहारे शत्यो दण्डः । विम्बविहारमृगपक्षिस्तेषु हिंसायां वा द्विगुणो दण्डः ।

कारुशिल्पिकुशीलवतपस्विनां क्षुद्रकद्रव्यापहारे शत्यो दण्डः । स्थूलकद्रव्यापहारे द्विशतः । कृषिद्रव्यापहारे च ।

एकाङ्गवधनिष्क्रय इति सूत्रम् । एकाङ्गं हस्तः पादः अङ्गुलिः कर्ण इत्येवमादि तस्य वधः छेदनं एकाङ्गवधः तद्युक्तो निष्क्रयः तत्प्रतिनिधिर्धनदण्डः एकाङ्गवधनिष्क्रयः सोऽभिधीयत इति सूत्रार्थः । पूर्वाध्याये 'शारीरमेव दण्डं भजेत, निष्क्रयद्विगुणं वा' इत्युक्तम् । कस्मिन्नपराधे शारीरदण्डः, स कस्याङ्गस्य, कियान् वा तस्य निष्क्रय इत्येतत् नोक्तम् । तदिह प्रतिपाद्यत इति संगतिः ।

तीर्थघातग्रन्थिभेदोर्ध्वकराणामिति । तीर्थघातः तीर्थे वस्त्राद्यपहर्ता ग्रन्थिभेदः बन्धच्छेत्ता संधिच्छेदको वा ऊर्ध्वकरः पुटच्छेदकः गृहोर्ध्वपटलादौ प्रवेशद्वारकृद् वा एषां त्रयाणां, प्रथमे, अपराधे, संदंशच्छेदनं कनिष्ठिकाङ्गुष्ठयोश्छेदनं, दण्डः । वा अथवा संदंशच्छेदाभावपक्षे,

(१) कौ. ४।१०.

चतुष्पञ्चाशत्पणो दण्डः । द्वितीये अपराधे, पणस्य छेदनं पणशब्देन व्यवहारसाधनाङ्गुलिलक्षणात् सर्वाङ्गुलिच्छेदनं, शत्यो वा दण्डः शतपणो वा निष्क्रयः । तृतीये अपराधे, दक्षिणहस्तवधः, चतुःशतो वा दण्डः निष्क्रयरूपः । चतुर्थेऽपराधे, यथाकामी वधः शुद्धश्चित्रो वा यथेच्छम् ।

पञ्चविंशतीत्यादि । पञ्चविंशतिपणावरेषु पञ्चविंशतिपणाधस्तनमूल्येषु । हिंसायां वा अर्थात् कुक्कुटादीनाम् । अर्धदण्डाः सप्तविंशतिपणात्मकाः । पाशजालकूटावपातेष्वित्यादि । पाशः कर्णिका, जालं आनायः, कूटावपातः तृणादिच्छन्नो मृगपातनार्थो गर्तः, इत्येतेषु । तच्च तावच्च दण्डः अपहृतं च अपहृतसममन्यच्चेति द्वितयं दण्डः ।

मृगद्रव्यवनादित्यादि । मृगवनात् चन्दनादिपण्यद्रव्यवनाच्च । विम्बविहारमृगपक्षिस्तेषु, विम्बो नानावर्णः कुक्कुलसः, विहारमृगः क्रीडामृगः कृष्णसारादिः, विहारपक्षी शुकादिः, तेषां स्तेये ।

कारुशिल्पिकुशीलवतपस्विनामित्यादि । कारुः स्थूलशिल्पिकारी, शिल्पी सूक्ष्मशिल्पकर्ता, कुशीलवः चारणः, तपस्वी तापसः, एतेषाम् । कृषिद्रव्यापहारे हलादिचौर्ये । श्रीमू.

दुर्गमकृतप्रवेशस्य प्रविशतः प्राकारच्छिद्राद् वा निक्षेपं गृहीत्वाऽपसरतः कन्धरावधो, द्विशतो वा दण्डः । चक्रयुक्तां नावं क्षुद्रपशुं वाऽपहरत एकपादवधः त्रिशतो वा दण्डः । कूटकाकण्यक्षारलाशलाकाहस्तविषमकारिण एकहस्तवधः, चतुःशतो वा दण्डः ।

स्तेनपारदारिकयोः साचिव्यकर्मणि स्त्रियाः संगृहीतायाश्च कर्णनासाच्छेदनं, पञ्चशतो वा दण्डः । पुंसो द्विगुणः ।

महापशुमेकं दासं दासीं वाऽपहरतः प्रेतभाण्डं वा विक्रीणानस्य द्विपादवधः, षट्छतो वा दण्डः ।

(१) कौ. ४।१०.

वर्णोत्तमानां गुरूणां च हस्तपादलङ्घने राजयानवाहनाद्यारोहणे चैकहस्तपादवधः सप्तशतो वा दण्डः ।

शूद्रस्य ब्राह्मणवादिनो देवद्रव्यमवस्तृणतो राजद्विष्टमादिशतो द्विनेत्रभेदिनश्च योगाञ्जनेनान्धत्वमष्टशतो वा दण्डः ।

चोरं पारदारिकं वा मोक्षयतो राजशासन-मूनमतिरिक्तं वा लिखतः कन्यां दासीं वा सहिरण्यमपहरतः कूटव्यवहारिणो विमांसविक्रयि-णश्च वामहस्तद्विपादवधो नवशतो वा दण्डः । मानुषमांसविक्रये वधः ।

देवपशुप्रतिमामनुष्यक्षेत्रगृहहिरण्यसुवर्णरत्न-सस्यापहारिण उत्तमो दण्डः शुद्धवधो वा । पुरुषं चापराधं च कारणं गुरुलाघवम् । अनुबन्धं तदात्वं च देशकालौ समीक्ष्य च ॥ उत्तमावरमध्यत्वं प्रदेशा दण्डकर्मणि । राज्ञश्च प्रकृतीनां च कल्पयेदन्तरास्थितः ॥

अननुज्ञातप्रवेशस्य दुर्गं प्रविशतः, प्राकारच्छिद्राग्नि-क्षेपमपहृत्यापसरत इत्यनयोः, कन्धरावधः अर्थात् पादपश्चाद्भागगतसिराद्वयच्छेदनं दण्डः द्विशतपणो वा निष्कय इत्याह—दुर्गमित्यादि । चक्रयुक्तामित्यादि । धनयुक्तां शस्त्रयुक्तां वा । कूटकाकण्यक्षारलाशलाका-हस्तविषमकारिण इत्यादि । काकण्यक्षादयो द्यूतसमाह्वये उक्ताः । कूटकाकण्यक्षारिकाणिः हस्तविषमं हस्त-कौशलात् काकण्यक्षादिचारवैषम्यकरणं तत्कारिणश्च ।

स्तेनपारदारिकयोरिति । साचिव्यकर्मणि साहाय्य-करणे । स्त्रियाः संगृहीतायाश्चेति चकारात् साचिव्य-कर्तुर्जनस्य च । द्विगुणः सहस्रपणः ।

महापशुमित्यादि । महापशुर्गवाश्चमहिषादिः । प्रेतमाण्डं शवमुखपटादिकम् । द्विपादवधः चरणद्वयच्छेदनम् ।

वर्णोत्तमानामित्यादि । हस्तपादलङ्घने हस्तेन पादेन वा ताडने । एकहस्तपादवधः एकस्य हस्तस्य पादस्य च छेदनम् ।

शूद्रस्य ब्राह्मणवादिन इति । ब्राह्मणोऽहमिति वादिनः शूद्रस्य, देवद्रव्यं अवस्तृणतः अबच्छाद्यापहरतः,

राजद्विष्टं आदिशतः राजोऽनिष्टं मरणपरचक्राक्रमणादिकं भविष्यत् कथयतो दैवज्ञादेः, द्विनेत्रभेदिनश्च, योगा-ञ्जनेनान्धत्वं अन्धङ्करणौषधयुक्ताञ्जनलेपेनान्वयजननं, अष्टशतो वा दण्डः निष्कयार्थः ।

चोरमित्यादि । मोक्षयतः बन्धनान्मोचयतः । सहिरण्यं अपहरतः अलङ्कारेण सहितं यथा भवति तथा हरतः । कूटव्यवहारिणः धूपितरञ्जितादिकपटस्वर्णव्यवहर्तुः । वि-मांसविक्रयिणश्च अभक्ष्यं सुगालादिमांसं विक्रेतुश्च । वाम-हस्तद्विपादवधः सव्यहस्तच्छेदनं पादद्वयच्छेदनं च ।

देवेत्यादि । देवसंघन्धिपश्चादिनवकहर्तुः, उत्तमो दण्डः । शुद्धवधो वा अक्लेशमारणं वा ।

प्रान्ते श्लोकावाह — पुरुषमित्यादि । प्रदेशा, राज्ञश्च, प्रकृतीनां अमात्यादीनां च, अन्तरास्थितः मध्यस्थः सन्, पुरुषं च, अपराधं च, कारणं च, गुरुलाघवं पुरुषादि-गौरवलाघवं, अनुबन्धं आयति, तदात्वं च तत्कालफलं च, देशकालौ च, समीक्ष्य पर्यालोच्य, दण्डकर्मणि उत्तमा-वरमध्यत्वं उत्तमत्वं प्रथमत्वं मध्यमत्वं च कल्पयेत् ।

श्रीमू.

शुद्धश्चित्रश्च दण्डकल्पः

शुद्धश्चित्रश्च दण्डकल्पः । कलहे घ्नतः पुरुषं चित्रो घातः । सप्तरात्रस्यान्तः मृते शुद्धवधः पक्षस्यान्तरुत्तमः । मासस्यान्तः पञ्चशतः समु-त्थानव्ययश्च ।

शस्त्रेण प्रहरत उत्तमो दण्डः । मदेन हस्त-वधः । मोहेन द्विशतः । वधे वधः । प्रहारेण गर्भं पातयत उत्तमो दण्डः । भैषज्येन मध्यमः । परिक्लेशेन पूर्वः साहसदण्डः ।

प्रसभस्त्रीपुरुषघातकाभिसारकनिग्राहकावधोषकाव-स्कन्दकोपवेधकान् पथिवेशमप्रतिरोधकान् राज-हस्त्यश्वरथानां हिंसकान् स्तेनान् वा शूलानारो-हयेयुः । यश्चैनान् दहेद् अपनयेद्वा स तमेव दण्डं लभेत, साहसमुत्तमं वा ।

शुद्धश्चित्रश्च दण्डकल्प इति सूत्रम् । शुद्धः अक्लेश-मारणं चित्रः क्लेशमारणं इति द्विप्रकारो दण्डविधिरुच्यत

(१) कौ. ४।११.

इति सूत्रार्थः । पूर्वाध्याये वधः प्रस्तुतः । स कस्मिन्नप-
राधे कीदृशः कर्तव्य इत्येतदिहाभिधीयते । कलहे व्रत
इत्यादि । मृते अर्थाच्छस्त्रादिप्रहृते । समुत्थानव्ययश्च
चिकित्सनादिव्ययश्च ।

शस्त्रेणेति । तेन प्रहरतः, उत्तमो दण्डः । मदेन बल-
दपेण, प्रहरतः, हस्तवधः । मोहेन क्रोधेन, प्रहरतः, द्वि-
शतः पणशतद्वयदण्डः । वधे कृते सति, वधः हन्तुः । प्रहा-
रेणेत्यादि । भैषज्येन औषधेन, गर्भं पातयत इति संव-
ध्यते । परिक्लेशेन कृच्छ्रकर्मानुष्ठापनेन ।

प्रसमेत्यादि । प्रसमस्त्रीपुरुषघातकः बलात्कारेण स्त्रियाः
पुरुषस्य वा घातकः प्रसभाभिसारकः स्त्रीहठाभिसरण-
कर्ता प्रसमनिग्राहकः बलाजानपदकर्णनासादिच्छेदकर्ता
अवधोपकः 'हरिष्यामि हनिष्यामि' इत्येवमवधोपणकर्ता
अवस्कन्दकः बलान्नगरग्रामादेर्द्रव्यापहारकः उपवेधकः
भित्तिसंधिच्छेदनेन चौर्यकर्ता इत्येतान्, पथिवेशमप्रतिरोध-
कान् पान्थविश्रमशालापानीयशालयोश्चौर्यकारकान्, राज-
हस्त्यश्वरथानां राजसंवन्धिनां गजाश्वसहितानां रथानां
हिंसकान्, स्तेनान् वा तेषामेव चोरान् वा, शूलान्
वध्यारोपणशस्त्रविशेषान् आरोहयेयुः । आरोपयेयुरिति
क्वचित् पाठः । यश्चैनानित्यादि । एतान् शूलरोपणमारि-
तान् । श्रीमू.

हिंसस्तेनानां भक्तवासोपकरणाग्निसमन्त्रदानवैया-
पृत्यकर्मसूक्तमो दण्डः । परिभाषणमविज्ञाने ।
हिंसस्तेनानां पुत्रदारसममन्त्रं विसृजेत्, समन्त्र-
माददीत । राज्यकामुकमन्तःपुरप्रधर्षकमटव्यमित्रो-
त्साहकं दुर्गराष्ट्रदण्डकोपकं वा शिरोहस्तप्रादीपिकं
घातयेत् । ब्राह्मणं तमः प्रवेशयेत् ।

मातृपितृपुत्रभ्रात्राचार्यतपस्विघातकं वा त्वक्छिरः-
प्रादीपिकं घातयेत् । तेषामाक्रोशे जिह्वा-
च्छेदः । अङ्गाभिरदने तदङ्गान्मोच्यः । यह-
च्छाघाते पुंसः, पशुयूथस्तेये च शुद्धवधः ।
दशावरं च यूथं विद्यात् ।

हिंसस्तेनानामिति । हिंसाणां स्तेनानां च, भक्तवासो-
पकरणाग्निसमन्त्रदानवैयापृत्यकर्मसु भक्तदाने वासस्थानदाने

उपकरणदाने अग्निदाने मन्त्रदाने वैयापृत्यकर्मणि कैङ्कर्य-
करणे च, उत्तमो दण्डः । परिभाषणमविज्ञाने । हिंसस्तेना
इत्यपरिज्ञानाद् भक्तदानादौ उपालम्भः दण्डः । हिंस-
स्तेनानां असमन्त्रं पुत्रदारं सहमन्त्रणरहितान् पुत्रान् दारां-
श्च, विसृजेद् निरपराधत्वात् । समन्त्रं पुत्रदारं, आददीत
अपराधित्वेन गृहीत्वा दण्डयेत् । राज्यकामुकमित्यादि ।
अटव्यमित्रोत्साहकं अटवीचराणां पुलिन्दादीनां अमि-
त्राणां उत्साहजनकम् । दुर्गराष्ट्रदण्डकोपकं दुर्गराष्ट्र-
वासिनां सेनायाश्च कोपोत्पादकम् । शिरोहस्तप्रादीपिकं
घातयेत् शिरसि हस्ते च दीपितप्रदीपं कृत्वा मारयेत् ।
ब्राह्मणं तमः प्रवेशयेदिति । राज्यकामुकादिश्चद् ब्राह्मणः
तं तमोगृहं प्रवेशयेदपुनर्निर्गमाय ।

मातृपित्रित्यादि । अत्वक्छिरःप्रादीपिकं घातयेत्
त्वग्वियोजिते शिरस्यग्निं दीपयित्वा मारयेत् । तेषामाक्रोशे
मात्रादीनां निन्दने । अङ्गाभिरदने नखादिना
मात्राद्यङ्गविलेखने, तदङ्गाद् मोच्यः करादिकमङ्गं यत्
तेषां विलेखितं तेनाङ्गेन विलेखनकर्ता वियोज्यः । यहच्छ-
या पुरुषवधे पशुयूथचौर्ये चाक्लेशमारणं दण्ड इत्याह—
यहच्छाघात इत्यादि । यूथमानमाह—दशावरमित्यादि ।

श्रीमू.

उदकधारणं सेतुं भिन्दतस्तैत्रवाप्सु निमज्ज-
नम् । अनुदकमुत्तमः साहसदण्डः । भग्नोत्सृष्टकं
मध्यमः । विषदायकं पुरुषं स्त्रियं च पुरुषघ्नीमपः
प्रवेशयेदगर्भिणीम् । गर्भिणीं मासावरप्रजाताम् ।
पतिगुरुप्रजाघातिकां अग्निविषदां संधिच्छेदिकां
वा गोभिः पादयेत् ।

विवीतक्षेत्रखलवेशमद्रव्यहस्तिवनादीपिकमग्निना
दाहयेत् । राजाक्रोशकमन्त्रभेदकयोरनिष्टप्रवृत्तिकस्य
ब्राह्मणमहानसावलेहिनश्च जिह्वामुत्पाटयेत् । प्रहर-
णावरणस्तेनमनायुधीयमिषुभिर्घातयेत् । आयुधी-
यस्योत्तमः । भेदूफलोपघातिनस्तदेव छेदयेत् ।
जिह्वानासोपघाते संदंशवधः ।

एते शास्त्रेष्वनुगताः क्लेशदण्डा महात्मनाम् ।
अक्लिष्टानां तु पापानां धर्म्यः शुद्धवधः स्मृतः ॥

उदकधारणमिति । जलं धारयन्तं, सेतुं, भिन्दतः, तत्रैव सेतौ, अप्सु निमज्जनं दण्डः । अनुदकं सेतुं, भिन्दतः, उत्तमः साहसदण्डः । भग्नोत्सृष्टकं, स्वयं भग्न-संस्कृतविसृष्टं, सेतुं भिन्दतः, मध्यमः साहसदण्डः । विषदायकमिति । तादृशं, पुरुषं, स्त्रियं च, पुरुषघ्नीं पुरुषघातिनीं, अपः प्रवेशयेद्, अगर्भिणीं, सा चेद् गर्भिणी न भवति । गर्भिणीं मासावरप्रजातामिति । सा चेद् गर्भिणी, प्रसवानन्तरमेकमासेऽतीते तामप्सु प्रवेशयेत् । पतिगुरुप्रजाघातिकामित्यादि । संधिच्छेदिकां, संधिं छित्त्वा चौर्यकारिणीम् । गोभिः, पादयेत् पादाघातेन मारयेत् । 'प्रातिपदिकाद्धात्वर्थ' इत्यादिना पादशब्दात् पादाघात-वृत्तार्थम् ।

विर्वीतक्षेत्रेत्यादि । विर्वीतक्षेत्राद्यादीपनकर्तारम् । राजा-क्रोशकमन्त्रभेदकयोरिति । तयोः, अनिष्टप्रवृत्तिकस्य राज-मरणाद्यनिष्ठवार्ताप्रसारकस्य, ब्राह्मणमहानसावलेहिनश्च ब्राह्मणमहानसादन्नमपहृत्य भुञ्जानस्य च, जिह्वां, उत्पाट-येत् छिन्द्यात् । प्रहरणावरणस्तेनमिति । आयुधस्यावरण-स्य च चोरं, अनायुधीयं अनस्त्रजीविनं, इषुभिः घा-तयेत् । आयुधीयस्योत्तमः स चेदायुधादिचोर आयुधजीवी तस्योत्तमसाहसः । मेढ्रफलोपघातिन इति । लिङ्गाण्डयोः रतिसामर्थ्यमञ्जकस्य, तदेव मेढ्रफलमेव, छेदयेत् । जिह्वानासोपघात इति । जिह्वाया रसास्वादनशक्त्युपघाते नासाया गन्धग्रहणशक्त्युपघाते च, संदंशवधः कनि-ष्ठिकाङ्गुष्ठयोश्छेदनं दण्डः ।

एत इति । एत उक्ताः क्लेशदण्डाः, महात्मनां मन्वा-दीनां, शास्त्रेषु, अनुगता अनुज्ञाता विहिताः । अक्लिष्टानां अदुष्कराणां अल्पानामित्यर्थः, पापानां, शुद्धवधः अक्लेशदण्डः, धर्म्यः न्याय्यः, स्मृतः । श्रीम्.

अतिचारदण्डः

अतिचारदण्डः । ब्राह्मणमपेयमभक्ष्यं वा संग्रासयत उत्तमो दण्डः, क्षत्रियं मध्यमः, वैश्यं पूर्वं साहसदण्डः, शूद्रं चतुष्पञ्चाशत्पणो दण्डः । स्वयंप्रसितारो निर्विषयाः कार्याः । परगृहाभिगमने दिवा पूर्वं साहसदण्डः, रात्रौ मध्यमः । दिवा रात्रौ

वा सशस्त्रस्य प्रविशत उत्तमो दण्डः । भिक्षुक-वैदेहकौ मत्तोन्मत्तौ बलादापदि चातिसंनिक्छाः प्रवृत्तप्रवेशाश्चादण्ड्याः, अन्यत्र प्रतिषेधात् । स्ववेश्मनो विरात्रादूर्ध्वं परिवार्यमारोहतः पूर्वं साहसदण्डः । परवेश्मनो मध्यमः । ग्रामाराम-वाटभेदिनश्च ।

अतिचारदण्ड इति सूत्रम् । अतिचारस्य अभक्ष्यभक्ष-णागम्यागमनादेर्दण्डोऽभिधीयत इति सूत्रार्थः । चोरादि-कण्टकशोधनकथनानन्तरमवशिष्टं स्वधर्मव्यतिक्रमिणां कण्टकानां शोधनमिह प्रतिपाद्यते । ब्राह्मणमपेयमित्यादि । संग्रासयतः संग्रसमानं प्रयोजयतः । शेषं स्फुटम् । स्वयं-प्रसितार इत्यादि । विनैव परंप्रेरणां अपेयाभक्ष्यग्रासिनः, निर्विषयाः कार्याः देशान्निष्कासयितव्याः । परगृहाभिगमन इत्यादि । सशस्त्रस्य प्रविशतः शस्त्रसहितस्य परगृहं प्रवि-शतः । भिक्षुकवैदेहकाविति । तौ, मत्तोन्मत्तौ बलात् मधु-पानविकृतचित्तः विभ्रान्तचित्तश्चेत्येतौ बलात्कारेण, आप-दि च आपत्समये आपन्नाश्च, अतिसंनिक्छा बान्धवाः, प्रवृत्तप्रवेशाश्च सौहार्दारब्धप्रवेशाश्च, अदण्ड्याः अर्थात् परगृहं प्रविशन्तः । कदा, अन्यत्र प्रतिषेधाद् गृहजनप्रति-षेधाभावे । स्ववेश्मन इति । स्वगृहस्य, विरात्रादूर्ध्वं रात्रि-यामापगमात् परतः, परिवार्यं प्राकारकुड्यादिकं, आरो-हतः, पूर्वं साहसदण्डः । परवेश्मनः, परिवार्यमारोहतो, मध्यमः । ग्रामारामवाटभेदिनश्च ग्रामवृत्तिमुपवनवृत्तिं च भित्त्वा ग्राममुपवनं च प्रविशतश्च, मध्यमः इति संब-ध्यते । श्रीम्.

ग्रामेष्वन्तः सार्थिका ज्ञातसारा वसेयुः । मुषितं प्रवासितं चैषामनिर्गतं रात्रौ ग्रामस्वामी दद्यात् । ग्रामान्तेषु वा मुषितं प्रवासितं विवीताध्यक्षो दद्यात् । अविवीतानां चोररज्जुकः । तथाप्यगुप्तानां सीमाव-रोधविचयं दद्युः । असीमावरोधे पञ्चग्रामी दशग्रामी वा ।

दुर्बलं वेश्म शकटमनुत्तब्धमूर्धस्तम्भं शस्त्रमन-पाश्र्वमप्रतिच्छन्नं श्वभ्रं कूपं कूटावपातं वा कृत्वा हिंसायां दण्डपारुष्यं विद्यात् ।

वृक्षच्छेदने दम्यरश्मिहरणे चतुष्पदानामदान्त-
सेवने वाहने काष्ठलोष्टपापाणदण्डबाणबाहुविक्षेपणेषु
याने हस्तिना च संघट्टने 'अपेहि' इति प्रक्रोशन्-
दण्ड्यः ।

ग्रामेष्वन्तरित्यादि । सार्थिका वणिजो यदि ग्रामा-
न्तर्वसेयुः, तर्हि स्ववशस्थितं सारद्रव्यं तद्ग्राममुख्यायावे-
द्यैव वसेयुः । मुषितं, प्रवासितं च अन्यत्र नीतं च,
एषां सार्थिकानां, अनिर्गतं रात्रौ नक्तं ग्रामादवहिर्गतं,
ग्रामस्वामी दद्यात् । ग्रामान्तेषु ग्रामसीमासु, मुषितं,
प्रवासितं, द्रव्यं, विवीताध्यक्षो दद्यात् । अविवीतानां
प्रदेशानां, चोररज्जुकः चोरग्रहणनियुक्तः, दद्यात् ।
तथाप्यगुप्तानां तेन प्रकारेणाप्यरक्षितानां, सीमावरोधवि-
चय दद्युः यस्य सीमायां मोषणं जातं तत्सीमास्वामी यथा
विचयं कुर्यात् तथावसरं दद्युः । असीमावरोधे सीमावरो-
धस्याप्यभावे, पञ्चग्रामी दशग्रामी वा अर्थात् मोषणदेश-
निकटवर्तिनी, दद्यात् मुष्टं प्रत्यानीय प्रतिपादयेत् ।

दुर्बलमिति । दुर्बलं जीर्णदीर्णकुड्यं, वेश्म गृहं, कृत्वा,
शकटं अनुत्तब्धमूर्धस्तम्भं अनुद्धतशिरःस्थूणं, कृत्वा,
शस्त्रं, अनपाश्रयं असम्यग्बद्धोर्ध्वाधारं, कृत्वा, अप्रति-
च्छन्नं अमृतपूरितं, श्वभ्रं गतं, कूपं, कूटावपातं वा कूट-
गतं वा, कृत्वा, हिंसायां, दण्डपारुष्यं तद्विहितं दण्डं,
विद्यात् हिंसितुः ।

वृक्षच्छेदन इति । वृक्षस्य छेदनावसरे, दम्यरश्मिहरणे
दम्यनस्यबन्धनावसरे, चतुष्पदानां, अदान्तसेवने वाहने
अदान्तशिक्षणार्थं वाहने, काष्ठलोष्टपापाणदण्डबाणबाहु-
विक्षेपणेषु कलहायमानयोरन्योन्यं प्रति काष्ठलोष्टादिप्रेरणा-
वसरेषु, याने हस्तिना च गजमारुह्य गमनावसरे च,
संघट्टने छिन्नवृक्षसंघट्टनादितोऽङ्गभङ्गादिप्रसङ्गे, 'अपेहि'-
ति प्रक्रोशन्, संघट्टनप्राप्तेः पूर्वमेव 'अपसरावसरे'ति
प्रकर्षेण क्रोशन्, अदण्ड्यः । श्रीमू.

हस्तिना रोषितेन हतो द्रोणान्नं कुम्भं माल्यानु-
लेपनं दन्तप्रमार्जनं च पटं दद्यात् । अश्वमेधाव-
भृत्यस्नानेन तुल्यो हस्तिना वध इति पाद-
प्रक्षालनम् । उदासीनवधे यातुरुत्तमो दण्डः ।

(१) कौ. ४।१३.

शृङ्गिणा दंष्ट्रिणा वा हिंस्यमानममोक्षयतः स्वामि-
नः पूर्वः साहसदण्डः । प्रतिकुष्टस्य द्विगुणः ।
शृङ्गिदंष्ट्रिभ्यामन्योन्यं घातयतस्तच्च तावच्च दण्डः ।
देवपशुमृषभमुक्ष्माणं गोकुमारीं वा वाहयतः पञ्चशतो
दण्डः । प्रवासयत उत्तमः ।

लोमदोहवाहनप्रजननोपकारिणां क्षुद्रपशूनामा-
दाने तच्च तावच्च दण्डः । प्रवासने च, अन्यत्र
देवपितृकार्येभ्यः ।

छिन्ननस्यं भग्नयुगं तिर्यक्प्रतिमुखगतं च प्रत्या-
सरद्वा चक्रयुक्तं यानपशुमनुष्यसंवाधे वा हिंसाया-
मदण्ड्यः । अन्यथा यथोक्तं मानुषप्राणिहिंसायां
दण्डमभ्यावहेत् । अमानुषप्राणिवधे प्राणिदानं च ।

बाले यातरि, यानस्थः स्वामी दण्ड्यः । अस्वा-
मिनि यानस्थः प्राप्तव्यवहारो वा याता । बालाधि-
ष्ठितमपुरुषं वा यानं राजा हरेत् । कृत्याभिचारा-
भ्यां यत् परमापादयेत् तदापादयितव्यः ।

हस्तिना रोषितेन हत इति । गजेन तद्रमनमार्गाभि-
मुखशयनकोपितेन हतः, द्रोणान्नं द्रोणपरिमाणमोदनं,
कुम्भं मद्यकुम्भं, माल्यानुलेपनं, दन्तप्रमार्जनं पटं च
दन्तसक्तासृक्प्रमृष्टिसाधनं वस्त्रं च, दद्यात् हस्तिने । तेन
हस्तिसकाशादात्मघातमिच्छता पूर्वसज्जितं द्रोणान्नादिकं
तन्मरणानन्तरं तदीयो बन्धुर्दद्यादित्यर्थः । कस्मादेवं हन्ता
पूज्यत इत्याह — अश्वमेधावभृत्यस्नानेनेति । अश्वमेध-
यज्ञान्तस्नानेन, तुल्यः तुल्यपुण्यः, हस्तिना वध इति
हेतोः, पादप्रक्षालनं हस्तिनः पूजाविशेषोऽयमित्यर्थः ।
अरोषयितृवधे हस्त्यारोहस्योत्तमसाहसो दण्ड इत्याह—
उदासीनेत्यादि ।

शृङ्गिणेति । शृङ्गिणा गवादिना, दंष्ट्रिणा वा श्वादिना
वा, हिंस्यमानं, अमोक्षयतः, स्वामिनः हिंसकस्वामिनः,
पूर्वः साहसदण्डः । 'हिंसन्तं वारय' इत्यप्रतिकुष्टस्यायं
दण्डः, प्रतिकुष्टस्य त्वाह—प्रतिकुष्टस्य द्विगुण इति ।
शृङ्गिदंष्ट्रिभ्यामिति । ताभ्यां, अन्योन्यं शृङ्गिणा दंष्ट्रिणं
दंष्ट्रिणा शृङ्गिणं च, घातयतः, तच्च तावच्च तन्मूल्यं
तत्परिमाणमन्यच्च द्रव्यं, दण्डः । देवपशुमिति ।
देवसंबन्धिनं पशुं, ऋषभं, उक्षाणं देवगोबृन्दसेक्तारं

पुङ्गवं, गोकुमारीं वा, वाहयतः हरतः, पञ्चशतो दण्डः ।
प्रवासयतः मारयतः, उत्तमः ।

लोमदोहवाहनप्रजननोपकारिणामिति । ऊर्णादिदानोप-
कारिणां, क्षुद्रपशूनां मेपादीनां, आदाने अपहरणे, तच्च
तावच्च दण्डः । प्रवासने च, तच्च तवच्च
दण्डः । अन्यत्र देवपितृकार्येभ्यः, देवपितृकार्यायै
प्रवासने तु न दोषः ।

छिन्ननस्यमिति । छिन्नवलीवर्दनासारज्जुकं, भग्नयुगं
भग्नेषान्तदारुकं, तिर्यक्प्रतिमुखागतं च, तिर्यगागतम-
भिमुखागतं च, प्रत्यासरद् वा पश्चादपसरद् वा, चक्रयुक्तं
शकटं, यदा भवति तदेति शेषः, यानपशुमनुष्यसंवाधे
वा ततइतो गच्छतां यानपश्वादीनां भ्रमणसंकटे वा,
हिंसायां पशुमनुष्यवधसंभवे, अदण्ड्यः शाकटिकः ।
अन्यथा छिन्ननस्यत्वाद्यभावे, मानुषप्राणिहिंसायां, यथोक्तं
दण्डं अभ्यावहेत् । अमानुषप्राणिवधे अजकुक्कुटादि-
वधे, प्राणिदानं च, कार्यम् ।

बाले यातरीति । यन्तरि अप्राप्तव्यवहारे सति,
यानस्थः स्वामी दण्ड्यः, शकटनिमित्तप्राणिहिंसासंभवे ।
अस्वामिनि याने, यानस्थो दण्ड्यः, प्राप्तव्यवहारो याता
वा यन्ता वा दण्ड्यः । बालाधिष्ठितमपुरुषं वेति ।
बालयन्तृकं प्रधानपुरुषरहितं वा, यानं, राजा हरेत् ।
कृत्याभिचाराभ्यामिति । ताभ्यां, यत् मारणस्तम्भनादि,
परं अन्यजनं, आपादयेत् प्रापयेत्, तद्, आपादयितव्यः
अर्थात् कृत्याभिचारकारकः । श्रीम्.

मनुः

स्तेयसाहसयोनिरुक्तिः

स्यात्साहसं त्वन्वयवत् प्रसभं कर्म यत्कृतम् ।

निरन्वयं भवेत्स्तेयं हृत्वाऽपव्ययते च यत्*॥

साहसिकः पापकृत्तमः, तस्योपेक्षा राणा नैव कर्तव्या

* ऐन्द्रं स्थानमभिप्रेप्सुर्यशश्चाक्षयमव्ययम् ।

नोपेक्षेत क्षणमपि राजा साहसिकं नरम् ॥

* साहसपदनिरुक्तिः अव्यवहितोत्तरश्लोकस्य मेधातिथि-
व्याख्याने द्रष्टव्या । व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च स्तेये
द्रष्टव्यः ।

(१) मस्मृ. ८।१४४; स्मृचि. २६ न्द्रं (न्द्र); समु.
१५९; नन्द. क्षय (क्षय्य).

(१) सहो बलं, तेन वर्तते साहसिकः । दृष्टादृष्टदोषा-
नपरिगणय्य, बलमाश्रित्य, स्तेयहिंसासंग्रहणादिपरपीडा-
करेषु वर्तमानः प्रकाशं पुरुषः साहसिकः । तदुक्तं, 'स्या-
त्साहसमिति । न स्तेयादिभ्यः पदार्थान्तरं साहसं, किन्तु
प्रसह्यकरणात् तान्येव साहसानि भवन्ति । यदप्यभिदाह-
वस्त्रपाटनादि साऽपि द्रव्यनाशात्मकत्वाद्विसैवेति, तस्य
निग्रहं नोपेक्षेत न विलम्बेत क्षणमपि, यदा गृहीतस्तदैव
निग्रहीतव्यः । इन्द्रस्वामिकं स्थानं स्वर्गाख्यमैन्द्रं तदाभि-
मुख्येन प्राप्नुमिच्छन् । अथवा स्वमेव राज्यपदमैन्द्रमिव
इच्छन् अविचालित्वसामान्यं, निग्राह्य, निग्रहेण हि प्रता-
पानुग्रहाभ्यां प्रजा अनुप्रवर्तन्ते । तदुक्तं 'समुद्रमिव
सिन्धवः' इति । यशोऽक्षयमव्ययं च, द्वेधविशेष्यविशेषणे,
स्थानमव्ययं यशोऽक्षयमिति । अथोभयेनापि यशो विशि-
ष्यते । क्षयो मात्रापचयः । व्ययो निरन्वयविनाशः ।
उभयमपि तन्नास्ति । न मलिनीभवति यशो न कदाचिद्वि-
च्छिद्यते । भूतार्थवादस्तुतिरियम् । + मेधा.

(२) इदानीं साहसमाह-ऐन्द्रमिति । सर्वाधिपत्यलक्षणं
पदं चाविनाशनं अनपचयं ख्यातिं चाभिमुख्येन इच्छन्
राजा साहसेन बलवशेनापि अभिदाहवस्त्रपाटनादिकारिणं
मनुष्यं क्षणमपि नोपेक्षेत । गोरा.

(३) अक्षय्यं स्वरूपेण, अव्ययं फलेन । नन्द.

वाग्दुष्टात्तस्कराच्चैव दण्डेनैव च हिंसतः ।

साहसस्य नरः कर्ता विज्ञेयः पापकृत्तमः ॥

(१) अयमपरार्थवादो निग्रहविधिस्तुत्यर्थः । वाचा
दुष्टो वाग्दुष्टः तस्करश्चौरः । दण्डेनैव दण्डपारुष्यकृत,
दण्डः प्रहरणोपलक्षणार्थः । त्रिभ्य एतेभ्योऽनन्तराति-
क्रान्तेभ्यः पापकारिभ्योऽयमतिशयेन पापकृत्तमः ।

* मेधा.

(२) वाग्दुष्टो वाक्पारुष्यकृत, दण्डेन हिंसको दण्ड-
पारुष्यकृत । मवि.

+ मवि., मच. मेधावत् । समु. मेधावत् गोरावच्च ।

* गोरा., मवि., समु., मच., नन्द. मेधावत् ।

(१) मस्मृ. ८।१४५ [सतः (सकः, सकात्) Noted
by Jha.]

१ त्वात्सिद्धैवेति.

साहसे वर्तमानं तु यो मर्षयति पार्थिवः ।
स विनाशं व्रजत्याशु विद्वेषं चाधिगच्छति ॥

(१) अयमप्यर्थवादः । साहसे स्थितं पुरुषं यो मर्षयति । प्रकृत्यर्थेऽयं णिच् । यो मृष्यति क्षमते, स विनाशं प्राप्नोति । द्वेष्यतां च प्रजासु प्राप्नोति, द्वेष्यश्चाभिभूयते ।
मेधा.

(२) स साहसकारिभिः क्षिप्रमेव विनाश्यते । गौरा.

(३) स पापकृत्यामुपेक्षादधर्मबुद्ध्या विनश्यति ।
अपक्रियमाणराष्ट्रतया जनविद्वेषं च गच्छति । ममु.

न मित्रकारणाद्राजा विपुलाद्वा धनागमात् ।
समुत्सृजेत्साहसिकान् सर्वभूतभयावहान् ॥

(१) अत आह, पार्थिवस्य कस्यचित्स्नेहेतोरमात्या-
दिना प्रार्थ्यमानो न मृष्येत् । अथवा स एवातिबहुधनं
ददातीति नोपेक्षेत । सर्वेषां भूतानां भयमावहन्ति साह-
सिकाः । अयमप्यर्थवादः ।
मेधा.

(२) अयं मित्रं भवतु मां नापकरोतु प्रत्युपकरि-
ष्यतीति वा । सर्वभूतभयावहानित्यनेन मामुपकरिष्यतीति
निरस्तम् ।
मच.

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा

शस्त्रं द्विजातिभिर्ग्राह्यं धर्मो यत्रोपरुध्यते ।
द्विजातीनां च वर्णानां विप्लवे कालकारिते ॥
आत्मनश्च परित्राणे दक्षिणानां च संगरे ।
स्त्रीविप्राभ्युपपत्तौ च घ्नन् धर्मेण न दुष्यति ॥

(१) मस्मृ. ८।३४६.

(२) मस्मृ. ८।३४७; स्मृचि. २६.

(३) मस्मृ. ८।३४८ [द्विजा ... पुत्रे (विप्राणां विप्लवे
धर्मविप्लवे) Noted by Jha]; मिता. २।२१ (=)
पू., २।२८६ (=) पू.; स्मृच. ३१३; पमा. ४६७ (=)
पू.; रत्न. १२७; दधि. ९ त्रौप (त्राव); नृप्र. २०८. धर्मो
यत्रोप (यत्र धर्मोप) पू.; सवि. १५४ (=) पू.; व्यप्र. १५
(=) पू. : ३९५ : ४०० (=) पू.; व्यउ. ९ (=)
पू. : १३३ : १३७ पू., स्मृतिः; विता. ७५५ : ८०५
पू.; बाल. २।२१, २।२८६ उत्त.; समु. १४७.

(४) मस्मृ. ८।३४९ ग. घ्नन् धर्मेण (धर्मेण घ्नन्) [भ्युप
(भुप) दुष्यति (नश्यति) Noted by Jha]; मेधा.

१ नापे.

(१) 'वैणवीं धारयेद्यष्टिम्' इति विधानादनुदित-
शस्त्रग्रहणाः श्रोत्रियाः । स्वबलाविष्टं भवति च साहसिके
बलातिशयधायि च शस्त्रमतः साहसिकत्वाशङ्कया
शस्त्रग्रहणमप्राप्तं विधीयते—शस्त्रं द्विजातिभिर्ग्राह्यमिति ।
एतावता वाक्यं विच्छिद्यते । अवशिष्टं तु 'घ्नन् धर्मेण'
इत्यनेनाभिसंवध्यते इत्यतो द्वे एते वाक्ये । ये त्वेतेष्वेव
निमित्तेषु ग्रहणमिच्छन्ति नान्यदेति तेषामतर्कितोपनता-
ततायिमुखपतितस्याशस्त्रस्य का गतिः । न हि ते शस्त्र-
ग्रहणं तस्य प्रतिपालयन्ति । अथैवं व्याख्यायते 'धर्मो
यत्रोपरुध्यते' 'विप्लवे कालकारिते' राजनि व्यतिक्रान्ते,
संस्थायां प्रवृत्तायां, शस्त्रं ग्राह्यम् । अन्यदा तु सौराज्ये
राजैव रक्षतीति । न हि प्रसार्य हस्तौ राजा प्रतिपुरुषं
आसितुं शक्नोति । भवन्ति केचिद्दुरात्मानो ये राज-
पुरुषानपि शूरतमाभियुक्तान् बाधन्ते, शस्त्रवतस्तु विभ्य-
तीति सार्वकालिकं शस्त्रधारणं युक्तम् । किं पुनर्ग्रहणमत्र
विभीषिकाजननमात्रम् ? नेत्याह । घ्नन्धर्मेण न दुष्य-
तीति हिंसापर्यन्तोऽयमुपदेशः । यत्वापस्तम्बेनोक्तं 'न
ब्राह्मणः परीक्षार्थमपि शस्त्रमाददीत' इति असति यथा-
भिहिते निमित्ते आकर्षणस्य प्रतिषेधो, न ग्रहणस्य,
विकोशा हि परीक्ष्यन्ते ।

धर्मस्योपरोधो यदा यज्ञादीनां विनाशः कैश्चित्क्रियते,
वर्णानां विप्लवोऽव्यवस्थानं वर्णसंकरादि, कार्यकालकारिते
राजमरणादौ, तत्र स्वधनकुटुम्बरक्षार्थं शस्त्रं ग्राह्यम् ।
अन्ये तु परार्थमप्यस्मिन्नवसरे । तथा च गौतमः—'दुर्बल-
हिंसायां चाविमोचने शक्तश्चेदि' इति । उक्तं यज्ञविनाशशङ्-
कानिवृत्त्यर्थं शस्त्रग्रहणम् । निमित्तान्तरमाह—आत्मनश्च
परित्राणे, परिः सर्वतोभावे । शरीरभार्याधनपुत्ररक्षार्थं
घ्नन्धर्मेण न दुष्यति । दक्षिणानां च संगरोऽवरोधः । यदि
यज्ञार्थं कल्पिता दक्षिणाः कैश्चिदपह्नियेरंस्तदा तन्निमित्तं

भ्युप (भ्यव); मिता. २।२१ (=) दुष्यति (दण्डभाक्); स्मृच.
३१३ भ्युप (भ्यव); रत्न. १२७; दधि. ९; सवि. १५४
(=) आत्मनश्च (आत्मना स्व) प्राभ्युप (त्तादिवि) दुष्यति
(दूष्यते); व्यप्र. १५ (=), ३९५; व्यउ. ९ (=) उत्त. :
१३३; विता. ७५५ स्मृचवत्; बाल. २।२८६; समु.
१४७ स्मृचवत्; नन्द. स्मृचवत्.

१ मात्रं. २ थाभिहते.

योद्धव्यम् । अन्ये तु एवमभिसंभवन्ति । दक्षिणानां हेतोः संगरे । यदुपरोधः प्रवृत्ते धर्मेऽप्रवृत्ते दक्षिणासंगर इति(?) । विशेषाणामभ्यवपत्तिः परिभवः । यत्र स्त्रियः साध्यो हठात्केनचिदुपगम्यन्ते हन्यन्ते वा, एवं ब्राह्मणाः केनचिदहन्यन्ते, तत्र भन् खड्गादिना न दुष्यति, हिंसाप्रतिषेधातिक्रमो न कृतो भवतीत्यर्थः । असति प्रतिषेधे कामचारप्राप्तौ विध्यन्तरपर्यालोचनया गौतमवचनमनुध्यायमानेन 'दुर्बलहिंसायां चाविमोचने शक्तश्चेत्' इत्यवश्यं हनने प्रवर्तितव्यम् । अथ प्रहारशङ्का भवति तदा सर्वत एवात्मानं गोपायेदित्युपेक्षा । * मेधा.

(२) ब्राह्मणादिभिश्च खड्गाद्यायुधं ग्रहीतव्यम् । यस्मिन् काले वर्णाश्रमिणां चौरादिभिः धर्मं कर्तुं न दीयते तत्र, तथा द्विजानां ब्राह्मणादीनां राजाभावपरचक्रक्षेपकारादिभिः कालजनिते वर्णानां संकरे, तथा आत्मनश्च शरीरदारादिरक्षायां, दक्षिणासंभन्धिनि संगरे अपहारनिमित्ते संग्रामे, स्त्रीब्राह्मणरक्षायां च धर्मेण अकूटयुद्धेन तेन शस्त्रेणानेनानन्यगतिकः परान् हिंसन् प्रत्यवैत्येवं चात्र साहसदण्डो न कार्यः । X गौरा.

(३) द्विजातिभिस्त्रिभिरपि ब्राह्मं किमुत राज्ञेत्यर्थः । धर्मस्योपरोधे बलात्साहसिकैरधर्मप्रवर्तने । द्विजातीनां विप्लव उत्तमया स्त्रिया अधमेन योगासंकरे कालकारिते न तु देशकृते । तेषां तत्प्रायत्वेन निवर्तनासंभवात् । आत्मनः परित्राणे प्राणरक्षणे । दक्षिणानां दक्षिणार्थं तदपहारे केन चिक्लियमाणे संगरे युद्धे । स्त्रीविप्रयोरभ्युपपत्तौ प्राणरक्षणे । धर्मेण विषदिग्धशराद्यधार्मिकप्रकारत्यागेन । मवि.

(४) मनुस्तु क्रोधादितः प्रेरितानां साहसिकानामुक्तो यो दण्डस्तस्याभावं दोषाभावकथनमुखेन विधितः प्रेरितानां साहसिकानां कथयति—शस्त्रमित्यादि । धर्मस्तटाकारामादिको भेदनच्छेदनादिना साहसिकैर्यत्र देशे काले चोपबध्यते । तथा शूद्रेतरवर्णसंकरे परदाराक्रमणादिरूपे राजाभावकालकारिते, तथा आत्मनः परतः प्राणसंशये, तथा दक्षिणानां गवां संगरे ग्रहणनिमित्तकयुद्धे । तथा स्त्रीविप्राभ्यवपत्तौ दुर्बलहिंसानिवारणे, द्विजातिभिः क्षत्रियधर्माश्रयणरहितैरपि समर्थैः शस्त्रं ग्राह्यमिति संबन्धः ।

* मिता. व्याख्यानं दर्शनविधौ (पृ. ८३) द्रष्टव्यम् ।

X ममु., दवि., मच. गौरावत्.

क्षत्रियस्य प्रजामात्ररक्षणार्थं शस्त्रग्रहणं प्राप्तमिति तच्च-तिरिक्तविप्रवैश्यविषयं द्विजातिग्रहणम् । तथा च बौधायनः—'ब्राह्मणार्थं गवार्थं वा वर्णानां वाऽपि संकरे । युद्धीयातां विप्रविशौ शस्त्रं धर्मव्यतिक्रमे ॥' गौतमोऽपि—'प्राणसंशये ब्राह्मणोऽपि शस्त्रमाददीत । दुर्बलहिंसायां विमोचने शक्तश्चेदिति । ब्राह्मणग्रहणं वैश्यस्यापि प्रदर्शनार्थम् । अत एव विष्णुः—'आत्मत्राणे वर्णसंकरे वा ब्राह्मणवैश्यौ शस्त्रमाददीयाताम्' इति । यत्तु बौधायनेनोक्तं—'भार्यार्थमपि ब्राह्मण आयुधं नाददीते'ति, यदप्यापस्तम्बेन—'परीक्षार्थोऽपि ब्राह्मण आयुधं नाददीत' इति, उभयत्रापि अपिशब्देन विभीषिकार्थं हिंसार्थं वा ब्राह्मणस्य शस्त्रग्रहणं दूरोत्सारितमिति गम्यते । तेन विभीषिकार्थं ब्राह्मणस्य शस्त्रग्रहणविधानं पूर्वोक्तं विरुध्यते । सत्यम् । अत एव पूर्वोक्तधर्मोपरोधादिशस्त्रग्रहणविधिविषयादन्यत्र प्रतिषेधोऽवतिष्ठते इति व्यवस्थापनीयम् । 'भन् धर्मेण न दुष्यति' इति वदता मनुना हिंसापर्यन्तोऽयं शस्त्रग्रहणोपदेशो न विभीषिकामात्रसंजननायेति दर्शितम् । 'भन् धर्मेण न दुष्यति' इत्यस्य यद्यपि क्षात्रयुद्धधर्मेण भन् न दुष्यतीत्यर्थोऽवभाति तथापि धर्मोपरोधकादिहिंसाया अवश्यकर्तव्यत्वात्तत्र क्षात्रयुद्धधर्मेण भन्नित्यर्थोयोगात् धर्मेण हिंसादिविधिना प्रेरितो भूत्वा भन्न दुष्यतीत्यर्थोऽवगन्तव्यः । एतदुक्तं भवति—धर्मोपरोधकादिहिंसायाश्चोदितत्वात्तत्कर्ता न दुष्यतीति । तथा च मनुवृत्तावुक्तम्—'स्तेनादीनां वधः क्षात्रधर्मेणेत्युक्तं, तद्धननस्यावश्यकर्तव्यत्वात् । तस्माद्धर्मेण शास्ता न दुष्यतीति द्रष्टव्यमिति ।

* स्मृच. ३१३

(५) धर्मेण हेतुना भन् नार्थार्थेन दुष्यति, न साहसिको भवति । नन्द.

गुरुं वा बालवृद्धौ वा ब्राह्मणं वा बहुश्रुतम् ।

* व्यप्र. स्मृचवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३५०; मिता. २।२१ (=); अप. २।२१ ब्राह्मणं (श्रोत्रियं); स्मृच. ३१३; रश्न. १२७; दवि. ९ दौ (दं); सवि. १५२ (=); व्यप्र. १४ (=); व्यउ. ८ (=); व्यम. १०४; विता. ७५७; बाल. २।२८६; सेतु. १००; समु. १४७.

आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् * ॥

(१) आत्मपरित्राणार्थमविचारेण योद्धव्यम् । तदनु-
दर्शयति— गुरुमिति । आतताय्युच्यते यः शरीरधनदार-
पुत्रनाशे सर्वप्रकारमुद्यतः । तमविचारयन्न विचारयन्
हन्यात् । गुर्वादिग्रहणमर्थवादः । एतेऽपि हन्तव्याः किमु-
तान्य इति । एतेषां त्वाततायित्वेऽपि वधो नास्ति । ‘आचा-
र्यं च प्रवक्तारम्’ इत्यनेनापकारिणामपि वधो निषिद्धः ।
‘गुरुमाततायिनं’ इति शक्यः संबन्धस्तथा सत्याततायि-
विशेषणमेतत्ततो गुर्वादिव्यतिरिक्तस्य आततयिनः प्रतिषेधः
कुतः स्याद्वाक्यान्तराभावात् । अथ ‘नाततायिवधे दोषः’
इत्येतद्वाक्यान्तरं सामान्येनाभ्यनुज्ञापकमिति । तदपि न ।
विधेरश्रवणात् । पूर्वशेषतया चार्थवादत्वे प्रकृतवचनत्वात्
इह भवन्तस्त्वाद्युर्यद्यपि आततायिनमित्येव विधिरवशिष्टो-
ऽर्थवादस्तथापि गुर्वादीनां वधानुज्ञानं यतोऽन्यदपकारि-
त्वमन्यदाततायित्वं, यो ह्यन्यां कांचन पीडां करोति न सर्वेण
शरीरादिना सोऽपकारी, अन्यस्त्वाततायी, तथा च
पठ्यते— ‘उद्यतासिर्विषाग्निभ्यां शापोद्यतकरस्तथा ।
आथर्वणेन हन्ता च पिशुनश्चापि राजतः ॥ भार्याति-
क्रमकारी च रन्ध्रान्वेषणतत्परः । एवमाद्यान्विजानीयास्त-
र्वानेवाततायिनः ॥’ आयान्तमिति वचनादात्तशस्त्रो हन्तु-
मभिधावन्, दारान् वा जिहीर्षन् हन्तव्यः । कृते तु
दोषे किमन्यत्करिष्यतीति उपेक्षा इति ब्रुवते । तदयुक्तम् ।
यतः ‘प्रकाशमप्रकाशं चे’ति वक्ष्यति । समानौ ह्येतौ करि-
ष्यन् कृतवांश्च, दुष्टौ चेति । तस्मादायान्तमित्यनुवादः
कर्तुमागतं कृत्वा वा गतमिति । आततायित्वाच्चासौ
हन्यते । न च कृतवत आततायित्वमपैति । नास्यात्मनो
रक्षार्थ एव वध ‘आत्मनश्च परित्राण’ इत्यनेनोक्तः ।

×मेधा.

(२) आततायिनं हननप्रवृत्तं हन्यादेवाङ्गच्छेदादि-
रूपघातेन न त्वत्यन्तं, ‘अन्यत्र गोब्राह्मणादि’ति गौतम-
स्मृतेः ।

मवि.

* मिता., अप., व्यप्र. व्याख्यानानि व्यवहारमातृकायां
प्रथमभागे दर्शनविधौ (पृ. ८३, ८४, ८५ इत्यत्र क्रमेण) द्रष्ट-
व्यानि । दवि., व्यप्र. मितवद्भावः ।

× गोरा. मेधावत् ।

१ तत्त्वा. २ सृष्टश्चेदिति त.

(३) धर्मोपरोधकादिहननचोदना स्मृत्यनुमेया । न
प्रत्यक्षश्रुतेति दर्शयितुमुपक्रमस्मृतिवाक्यमाह मनुः —
गुरुमिति । अत्र गुर्वादपदानि अन्यपरतया प्रयुक्तानीति
दर्शयितुं तेषां तात्पर्याथो वृत्तिकारेण दर्शितः । गुरुं वा
मान्यतमं वेत्यर्थः । बालवृद्धौ वा कृपाविषयमपीत्यर्थः ।
ब्राह्मणं वा बहुश्रुतं समस्तपात्रगुणयुक्तमित्यर्थः । उत्तरा-
र्थाथोऽपि तेनैव दर्शितः । वधार्थमधिकारविच्छेदा-
र्थमवश्यमेतीत्याततायिनमायान्तं प्रवृत्तं प्राणायपहारे
हन्यादेव, अविचारयन्निति अवधारणं नियमपरमिति ।
काल्यायनोऽपि — ‘विनाशहेतुमायान्तं हन्यादेवाविचा-
रयन्’ । विनाशहेतुं उदासीनम् (?) । जलभेदादिविनाश-
हेतुमाततायिनमिति यावत् । एतदुक्तं भवति । किमात-
तायिवधः सदोषो निदोषो वेति विचारो न कर्तव्यः ।
वैधत्वादिति । कचिदपि विचारयन्निति पाठादर्शनात् ।
वसिष्ठोऽपि वैधत्वं दर्शयति — ‘आततायिनमायान्तमपि
वेदान्तगं रणे । जिघांसन्तं जिघांसीयान्न तेन भ्रूणहा-
भवेत् ॥’ इति । अत्र केचिदाहुः । आततायिवधविधि-
वाक्यत्रयेऽप्यायान्तमिति वचनादात्तशस्त्रो हन्तुमुन्मुखोऽ-
भिधावन् दारादीन् वा जिहीर्षन् हन्तव्यः । कृते त्वनर्थे
किमन्यत्करिष्यतीति उपेक्षणीय एवेति । तत्र कृते त्वनर्थं
इत्याद्ययुक्तमित्यपरे दूषयन्ति । करिष्यन् कृतवांश्च द्वावपि
दौष्ट्येन समौ वधार्हावेव । तस्मादायान्तमिति पदं
कृत्वाऽऽगतस्याप्याततायिन उपलक्षणाथमुक्तमिति । अन्ये
पुनरेवमाहुः — वर्तमानार्थजिघांसन्तमिति विधिवाक्यस्थ-
पदपर्यालोचनया वर्तमानविषदानादिव्यापारा एवातता-
यिन उच्यन्ते । तद्व्यापारनिवारणं च यत्राततायिवधमन्त-
रेण न संभवति तत्रैव तद्वधाम्यनुज्ञां, सत्यां गतौ वध-
स्यानुचितत्वात् । तेन विषोपदानादौ व्याप्रियमाणः
प्रहरणादिमात्रेणानिवार्यः हन्तव्यः । विषदानादौ व्यापृतस्य
ग्रह(प्रहर)णादिमात्रेण निवारयितुं शक्यस्य वा वधो
दोषनिमित्तमेवेति । तदपि न । न हि विषदानादिव्यापारेषु
व्यापृतानां व्यापारनिवृत्तावपि पूर्वसिद्धं परशरीरादिविना-
शहेतुत्वलक्षणमाततायित्वमपैति, तदुक्तं मेधातिथिना—
‘आततायित्वाच्चासौ हन्यते । न हि कृतवत आततायित्व-
मपैती’ति । तेन विषदानादौ व्यापृतोऽपि आततायित्वा-
द्धन्तव्य इति मेधातिथेरभिप्रायः ।

ननु च दारादिरक्षणार्थो वध इति कृते दारादि-
विप्लवे पश्चाद्वधो व्यर्थ इति उपेक्ष्य एव कृतवानाततायी,
न हन्तव्यः। मेवम्। न दारादिरक्षणार्थो वधविधिः किन्तु
दारादिविप्लवादिनिमित्ते वधो विधीयते। रक्षणार्थस्तु
वधविधिरात्मनश्च परित्राण इत्यादौ क्वचिदेव, तस्मात्कृत-
वानित्याततायी नोपेक्ष्यः। स्मृच. ३१३-४

(४) गुरुबालवृद्धबहुश्रुतब्राह्मणानामन्यतमं वधोद्यत-
मागच्छन्तं विद्यावित्तादिभिरुत्कृष्टं पलायनादिभिरपि
स्वनिस्तरणाशक्तौ निर्विचारं हन्यात्। अत एवोशना—
‘गृहीतशस्त्रमाततायिनं हत्वा न दोषः’। कात्यायनश्च
भृगुशब्दोल्लेखेन मनुक्तश्लोकमेव व्यक्तं व्याख्यातवान्।
‘आततायिनि चोत्कृष्टे तपःस्वाध्यायजन्मतः।
वधस्तत्र तु नैव स्यात्पापं हीने वधो भृगुः॥’
मेधातिथिगोविन्दराजौ तु ‘स्त्रीविप्राभ्युपपत्तौ च भ्रन्धमेण
न दुष्यति’ इति पूर्वस्यायमनुवादः। गुर्वादिकमपि हन्यात्
किमुतान्यमपीति व्याचक्षाते। ममु.

(५) अथवा—दुरुक्तभाषणमेवात्र हिंसा ‘वारिभ-
सैस्तैर्बधान ताम्’ इति वचनात्। अथवा प्रतिकूलचरणे
हन्तिप्रयोगो, यथा चात्र प्रतिभाति तथा द्वैतविवेके
वक्ष्यामः। दवि. १०

(६) अविचारयन् गुर्वादीन् हन्यात्, त्यागं कुर्यात्
न तु हिंसां कुर्यात्। हन हिंसागत्योरित्यस्य धातोर्गत्यर्थता,
न हिंसार्यम्। भाच.

अग्निदो गरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः।

क्षेत्रदारहरश्चैव षडेते ह्याततायिनः*॥

उद्यतासिर्विषाग्निभ्यां शपोद्यतकरस्तथा।

आथर्वणेन हन्ता च पिशुनश्चापि राजनि+॥

* ‘अग्निदो’ इत्यस्य श्लोकस्य व्याख्यानं वसिष्ठे (पृ. १६०८)
द्रष्टव्यम्।

+ ‘उद्यतासि’ इत्यादिश्लोकयोर्व्याख्यानं एतत्समानकात्या-
यनवचनयोरुपरि अस्मिन्नेव प्रकारेण द्रष्टव्यम्।

(१) मस्मृ. ८।३५० इत्यस्योपरिष्ठात् प्रक्षिप्तश्लोकोऽयम्;
गोरा. रहश्चैव (रापहारी च) ह्या (आ) वसिष्ठः; मिता. २।२१
(=); मवि. गोरावत्, स्मृत्यन्तरम्; दवि. २३४ गोरावत्,
मनुवसिष्ठैः सवि. १५३ (=) रहश्चैव (रापहारी च) ह्या
(आ); मच. (=) सविवत्; व्यप्र. १४ (=) ह्या (आ);
भाच. (=) गोरावत्. अधिकश्रुतिनिर्देशो वसिष्ठे द्रष्टव्यः।

(२) मस्मृ. ८।३५० इत्यस्योपरिष्ठात् प्रक्षिप्तश्लोकोऽयम्;
मेधा. (=); भाच. (=);

भार्यारिक्त्रिथापहारी च रन्ध्रान्वेषणतत्परः।

एवमाद्यान्विजानीयात्सर्वानेवाततायिनः॥

नाततायिवधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन।

प्रकाशं वाऽप्रकाशं वा मन्युस्तं मन्युमृच्छति ÷॥

(१) न कश्चन इति नाधर्मो न दण्डो न प्रायश्चित्त-
मिति। प्रकाशं जनसमक्षं, अप्रकाशं विप्रादिदानेन
येन केनचिदुपायेन। मन्युः क्रोधाभिमानिनी देवताऽसौ
मन्युमृच्छति। नात्र हन्तुहन्तव्यभावोऽस्ति पुरुषयोः,
अयं आततायिक्रोध इतरेण हन्यत इत्यर्थवादोऽयम्।
यथा प्रतिग्रहकामः, को मयं ददातु, नाहं प्रतिग्रहीता,
न त्वं दाता, ततश्च कुतः प्रतिग्रहदोषो मामेवमत्रापि।
इह साहसिके दण्डो नाम्नातः, स दण्डपारुष्ये द्रष्टव्यः।
इह त्वधिकतरो यत उक्तं ‘विशेषः पापकृत्तमः’
इति। मेधा.

(२) हन्तृकृतो मन्युः क्रोधाभिमानिनी देवता तं
मन्युं हन्यमानगतं क्रोधं निवर्तयति। साहसे चापराधा-
पेक्षया प्रथममध्यमोत्तमसाक्षादङ्गच्छेदनिर्वासनादयो
दण्डाः कार्याः। * गोरा.

(३) न कश्चन दोषो भवतीति ब्रह्महत्यादिकृतमपि
पापं न तादृशं भवति। तथाहि प्रायश्चित्तमपि तत्राप्य-
मेव स्मृतिकारैर्निबद्धम्। हन्तुर्हिंसा आततायिनो हिंसां
प्रति ऋच्छति तत्प्रतिरुद्धा न फलं प्रसूते। तन्न कर्तरि
पापं जनयति हिंसितेन हिंसाकरणादिति तात्पर्यम्। मवि.

÷ विश्व., मिता. व्याख्याने व्यवहारमातृकायां (पृ. ८२,
८३) द्रष्टव्ये।

* शेषं मेधावत्। ममु., मच. गोरावत्।

(१) मस्मृ. ८।३५० इत्यस्योपरिष्ठात् प्रक्षिप्तश्लोकोऽयम्;
मेधा. (=) रिक्त्रिथापहारी (तिक्रमकारी); भाच. रन्ध्रा (छिद्रा)
शेषं मेधावत्.

(२) मस्मृ. ८।३५१ [स्तं मन्यु (स्तन्मन्यु) Noted by
Jha]; विश्व. २।२१ (=) पू; मिता. २।२१ (=) प्रकाशं
वाऽ (प्रच्छन्नं वा) : २।२८६ (=); स्मृच. ३१४; पमा.
४६७ (=); रत्न. १२७; दवि. ९ पू; नृप्र. २०८ नाततायि
(न तत्रारि); सवि. १५२ (=) मितावत् : १५५ (=) पू;
व्यप्र. १४ (=), ४०० (=) मितावत्; व्यड. ९ (=)
पू : १३७ पू, स्मृतिः; विता. ४९१ पू : ७५७; सेतु.
१०० (=); समु. १४७.

(४) एतद्भाष्यकारो मेधातिथिव्याचष्टे । न कश्च-
नेति । नेहाधर्मो न दण्डो न प्रायश्चित्तम् । प्रकाशं
आभाष्य जनसमक्षम् । अप्रकाशं विषदानादिना येन-
केनचिदुपायेन । मन्युः क्रोधाभिमानिनी देवता । स
मन्युमुच्छति । नात्र हन्तृहन्तव्यभावोऽस्ति पुरुषयोः ।
आततायिकोधः इतरेण क्रोधेन हन्तव्य इत्यर्थवादोऽय-
मित्यादिग्रन्थेन अत्राप्रकाशवधेऽपि दोषाभावं वदन्
मनुरन्युपप्लवं कृत्वा गतेऽप्याततायिनि विषदानादिना
वधो न दोषायेति दर्शयति उपप्लवकरणसमये विषदाना-
संभवात् ।

+ स्मृच. ३१४

आचार्यं च प्रवक्तारं पितरं मातरं गुरुम् ।
न हिंस्याद्ब्राह्मणान् गाश्च सर्वाश्चैव तपस्विनः ॥

(१) आचार्य उपनेता । प्रवक्ता अध्यापको
व्याख्याता । गुरुस्ताम्यामन्यः पितृव्यमातुलादिः । सर्वा-
श्चैव तपस्विनः । प्रायश्चित्तप्रवृत्तान् पातकिनोऽपीति
सर्वग्रहणम् । अविशेषेण सर्वभूतानां तत्र तत्र हिंसा
निषिद्धा । पुनर्वचनमाचार्यादीनामाततायिनामपि निषे-
धार्थमिति केचित् । यस्तु 'गुरुं वा बालवृद्धौ वा'
इत्यादिरर्थवादोऽस्यैव प्रतिप्रसवः । उपाध्यायस्त्वाह
नायं प्रतिषेधः पर्युदासोऽयं संकल्पविधानार्थो 'नोद्यन्त-
मादित्यमीक्षेत' इतिवत् । अतः प्रयत्नेनातिक्रान्तं भवति
संकल्पप्रतिषेधश्चेति । अथवा दुरुक्तभाषणं हिंसा 'वाग्भि-
स्तैस्तैर्जवान् ताम्' इति प्रयोगदर्शनात् । अथवा प्रति-
कूलाचरणे हन्तिः प्रयुक्तः ।

* मेधा.

(२) आचार्यमध्यापयितारं चोपनयनमात्रकारिणं
लोकवत् (?) पितरं मातरं गुरुं 'अल्पं वा बहु वा यस्य'-
त्युक्तं, गोब्राह्मणतपोनिष्ठाततायिनोऽपि न हिंस्याद-
न्यथा सामान्यहिंसानिषेधे सतीदं पृथक् वचनं अनर्थकं
स्यात् ।

गोरा.

(३) आचार्यं उपनयनपूर्वकवेदाध्यापकं, प्रवक्तारं
वेदार्थव्याख्यातारं, गुरुं 'अल्पं वा बहु वा यस्य' इत्यु-

क्तम् । आचार्यादीस्तु न हिंस्यात् । प्रतिकूलाचरणेऽत्र
हिंसाशब्दः । गोविन्दराजस्तु सामान्येन हिंसानिषेधाः
दाततायिनोऽप्येतान्न हिंस्यादिति व्याख्यातवांस्तदयुक्तम् ।
'गुरुं वा बालवृद्धौ वा' इत्यनेन विरोधात् । मसु.

महापातकिसाहसिकदण्डविधिः

+ ब्रह्महा च सुरापश्च स्तेयी च गुरुतल्पगः ।
एते सर्वे पृथग्ज्ञेया महापातकिनो नराः ॥
चतुर्णामपि चैतेषां प्रायश्चित्तमकुर्वताम् ।
शारीरं धनसंयुक्तं दण्डं धर्म्यं प्रकल्पयेत् ॥
गुरुतल्पे भगः कार्यः सुरापाने सुराध्वजः ।
स्तेये च श्वपदं कार्यं ब्रह्महण्यशिराः पमान् ॥
असंभोज्या ह्यसंयाज्या असंपाक्याविवाहिनः ।
चरेयुः पृथिवीं दीनाः सर्वधर्मवहिष्कृताः ॥
ज्ञातिसंबन्धिभिस्त्वेते त्यक्तव्याः कृतलक्षणाः ।
निर्दया निर्नमस्कारास्तन्मनोरनुशासनम् ॥
प्रायश्चित्तं तु कुर्वाणाः सर्ववर्णा यथोदितम् ।
नाङ्क्या राज्ञा ललाटे स्युर्दाप्यास्तूतमसाहसम् ॥
आगःसु ब्राह्मणस्यैव कार्यो मध्यमसाहसः ।
विवास्यो वा भवेद्राष्ट्रात्सद्रव्यः सपरिच्छदः ॥
इतरे कृतवन्तस्तु पापान्येतान्यकामतः ।
सर्वस्वहारमर्हन्ति कामतस्तु प्रवासनम् ॥

मातापितास्त्रीपुत्राणामन्योन्यत्वान्ने दण्डः

न माता न पिता न स्त्री न पुत्रस्त्यागमर्हति ।
त्यजन्नपतितानेतान् राज्ञा दण्ड्यः शतानि षट् ॥

(१) माता न त्यागमर्हति । न त्याज्या । त्यागः
स्वगृहान्निष्कासनं, मातृवृत्तेः स्वलिताया उपकारस्योप-
क्रियायामुदितायामकरणे । एवं पित्रादीनामपि व्याख्ये-
यम् । संबन्धे साहचर्यात् स्त्री भार्यैवाभिप्रेता । अपतिता-
नामेषां त्यागो नास्ति । मातुस्तु 'न माता पुत्रं प्रति
पततीत्येके' इति शातातयः । भार्यायाश्चापि त्यागोऽ-

+ 'ब्रह्महे'त्याद्यष्टश्लोकानां व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च
प्रथमभागे दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ. ५८०-८१) द्रष्टव्यः ।

(१) मस्मृ. ८।३८९; अप. २।२३७ दण्ड्यः (दाप्यः);
व्यंक. १२४ अपवर्त्त. विर. ३५७; विचि. १५४ शा (श्री) :
१८२ (=); दवि. ३०४; वीमि. २।२३७; सेतु. ३०३-४५
समु. १५७.

+ मेधावद्भावः, अयं ग्रन्थः मेधातिथिसमीक्षार्थं धृतः ।

* अन्यव्याख्यानानि अत्रैव गताशीनि ।

(१) मस्मृ. ८।१६२ [ब्राह्मणान् गाश्च (ब्रह्महं गां वा (१))
Noted by Jha.]; अप. १।१५४ गान् (गं); दवि.
२.३९ गाश्च (गां च); समु. १४७.

संभोगो गृहकार्यनिषेधश्च । भक्तवस्त्रादिदानं तु न निषि-
ध्यते । 'योषित्सु पतितास्वपि । वस्त्रान्नपानं' देयं च
वसेयुः स्वगृहान्तिके ॥' इति पठ्यते । मेधा.

(२) मातृपितृभार्यापुत्राः त्यागं भरणशुश्रूषाद्यकरणा-
त्मकं नार्हन्ति । अत एतानपतितानपि परित्यजन्
अन्योन्यपरित्यागे राज्ञा षट् शतानि दण्ड्यः । * गौरा.

(३) समुच्चितानां त्याग एतत् । अप. २।२३७

निमित्तविशेषेषु प्रातिवेश्यब्राह्मणाद्यभोजने दण्डविधिः

प्रातिवेश्यानुवेश्यौ च कल्याणे विंशतिद्विजे ।

अर्हान्भोजयन्विप्रो दण्डमर्हति माषकम् ॥

(१) विशन्त्यस्मिन्निति वेशो निवासस्तत्प्रातिगतः
प्रातिवेश्यः गृहाभिमुखस्तत्र भवः प्रातिवेश्यः । प्रदीर्घपाठे
स्वार्थिकोऽण् । एवमनुवेश्यः पृष्ठतो वसन्, तौ चेन्न
भोजयेत् यदि स्वगृहमानीय कल्याणे विवाहाद्युत्सवे
विंशतिमात्रा यत्र द्विजा अन्ये भोज्यन्ते, तदा माषकं
सुवर्णं दण्डं दाप्यो, हिरण्यमित्युत्तरत्र विशेषणादिहापि
विज्ञायते । अर्हौ यदि तौ प्रातिवेश्यानुवेश्यौ योग्यौ
भवतो न द्विषन्तौ नात्यन्तनिर्गुणौ । ÷ मेधा.

(२) प्रातिवेश्यो निरन्तरगृहस्थः । अनुवेश्यस्तद-
नन्तरः । कल्याणे उत्सवे । विंशतिर्ब्राह्मणा यत्र भोज्यन्ते
तत्र । अर्हौ योग्यौ । विप्र इति वचनात् क्षत्रियस्य
तादृग्ब्राह्मणाभोजने न दोष इत्यर्थः । माषकं सुवर्णस्य ।

+ मवि.

(३) उत्तरत्र हैरण्यग्रहणादिह रौप्यमाषं दण्डमर्हति ।

× ममु.

(४) माषकश्चात्र रौप्यो बोद्धव्यः । उत्तरश्लोके मान-
वेन अधिके भूतितुल्यात्मके प्रातिवेश्यश्रोत्रियाभोजन-
रूपेऽपराधे विशिष्य हिरण्यमाषकदण्डाभिधानादिति हला-
युधः । × विर. ३५९

(५) स्वगृहस्याभिमुखं गृहं प्रतिवेशः, अभितः समी-
पस्थं गृहमनुवेशस्तत्रस्थौ प्रातिवेश्यानुवेश्यौ । नन्द.

* मवि., ममु. गौरावत् । ÷ गौरा. मेधावत् ।

+ मच., भाच. मविवत् । × शेषं मविवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३९२ [प्राति (प्रति) Noted by
Jha]; अप. २।३६३; व्यक. १२०; विर. ३५८ प्रो
(प्रौ); दवि. ३०५; समु. १५७.

श्रोत्रियः श्रोत्रियं साधुं भूतिकृत्येष्वभोजयन् ॥
तदन्नं द्विगुणं दाप्यो हैरण्यं चैव माषकम् ॥

(१) अप्रातिवेश्यायोऽयमारम्भः । स ब्रह्मचारिणामयं
नियमः । श्रोत्रियस्तादृशमेव श्रोत्रियं गुणवन्तं, भूति-
कृत्येषु भूतिर्विभवस्तन्निमित्तेषु कार्येषु, विभवे धनसंपत्तौ
सत्यां यानि क्रियन्ते गोष्ठीभोजनादीनि, अथवा भूति-
ग्रहणं कृत्यविशेषणं, भूतिमन्ति यानि कृत्यानि प्राचुर्येण
प्रभूततया विवाहादीनि क्रियन्ते, यत्र विंशतेरधिकनरा
भोज्यन्ते तादृशेषूत्सवेषु, अभोजयन्तदर्थमन्नं भूतिकृत्येषु
भोक्तव्यं तावद्विगुणं तस्मै दापयेत्, राज्ञे वा, उभयं,
हिरण्यं माषकं वा । मेधा.

(२) विद्याचारवांस्तथाविधमेव गुणवन्तं विभव-
कार्येषु विवाहादिषु प्रकृतत्वात्प्रातिवेश्यानुवेश्यावभोजयन्
तदन्नं भोजिताद्विगुणमन्नं दाप्यो हिरण्यमाषकं च राज्ञा ।
ममु.

पितापुत्रविरोधसाक्ष्यादिदण्डविधिः

पितापुत्रविरोधे तु साक्षिणां दशपणो दमः ।

यस्तयोः सान्तरः स्यात्तु तस्य तूत्तमसाहसम् ॥
सान्तरः स्यात् तयोर्मध्यगो भूत्वा विरोधमुत्पादयेत् ।

विर. ३६०

अभक्ष्यापेयादिप्राशयितृग्रसितदण्डविधिः

अभक्ष्यमथवाऽपेयं वैश्यादीन् प्राशयन् द्विजान् ॥

जघन्यमध्यमोत्कृष्टान् दण्डानाहुयथाक्रमम् ॥

पैणाः शूद्रे भवेदण्डः चतुःपञ्चाशदेव तु ।

ग्रसितारः स्वयं कार्या राज्ञा निर्विषयास्तु ते ॥

अत्र विष्णूक्तो दण्डो ब्राह्मणादिषु उत्तमेषु दूषितेषु,
मन्वाद्युक्तश्चानुत्तमेष्वित्यविरोधः । विर. ३६१

(१) मस्मृ. ८।३९३ है (हि) [तदन्नं (तदन्नं) हैरण्यं
चैव (दण्डं चैव स) Noted by Jha]; अप. २।२६३;
विर. ३५९; दवि. ३०५ ध्वमो (धु भो); समु. १५७.

(२) विर. ३६०.

(३) अप. २।२३३ प्राज्ञ (भक्ष) दान् दण्डानाहुयं (द-
दण्डानर्हं); व्यक. १२१ नाहुयं (नर्हं); विर. ३६१
व्यकवत्; विचि. १५५; दवि. ३०८ वैश्यादीन् प्राश (ब्राह्म-
णान् प्राश) पू; सेतु. २९७ प्राशयन् (प्रासयेत्).

(४) अप. २।२३३; व्यक. १२१; विर. ३६१ ग्रसि
(शासि); विचि. १५५ पू; दवि. ३०९ उत्त.; सेतु.
२९७ पू.

धर्मोपजीविनो धर्मच्युतस्य दण्डविधिः

यैश्चापि धर्मसमयात्प्रच्युतो धर्मजीवनः ।

दण्डेनैव तमप्योपेतस्वकाद्धर्माद्धि विच्युतम् ॥

(१) धर्मजीवनो ब्राह्मणो, धर्मसमयात् च्युतः स्व-
कर्तव्यभ्रष्टः, दण्डेनैव तमप्योपेत, दण्डेन विवासनादिना,
तमप्योपेत दहेदित्यर्थः । मवि.

(२) याजनप्रतिग्रहादिना परस्य यागदानादिधर्म-
मुत्पाद्य यो जीवति स धर्मजीवनो ब्राह्मणः सोऽपि यो
धर्ममर्यादायाश्च्युतो भवति तमपि स्वधर्मात्परिभ्रष्टं
दण्डेनोपतापयेत् । * ममु.

(३) धर्मात् प्रच्युतो धार्मिकत्वख्यापनेन जीवश्चोर-
तुल्य इत्यभिप्रायः । नन्द.

उत्कृष्टकर्मभिर्जीवन् अधमजातीयो दण्ड्यः

यो लोभादधमो जात्या जीवेदुत्कृष्टकर्मभिः ।

तं राजा निर्धनं कृत्वा क्षिप्रमेव प्रवासयेत् ॥

यो जात्या अधमो निकृष्टः क्षत्रियादिः । सत्यपि
प्रकृतत्वे राजन्यस्य सर्वेषामयं ब्राह्मणवृत्तिप्रतिषेधः । एव-
मेवायं श्लोकः । उत्कृष्टो निरपेक्षो ब्राह्मण एव । कर्मभि-
रध्ययनादिभिर्जीवति । दण्डोऽयं सर्वस्वग्रहणप्रवासनैः ।

+ मेधा.

तडाग-कोष्ठागार-देवतागार-जलमार्गादिभेदनाद्यपराधेषु

दण्डविधिः

तडागभेदकं हन्यादप्सु शुद्धवधेन वा ।

यद्वापि प्रतिसंस्क्रुर्याद्वाप्यस्तूत्तमसाहसम् × ॥

* मन्त्र. ममुवत् । + अन्यव्याख्यानानि यथाश्रुतानि ।

× विर. व्याख्याने 'यस्तु पूर्वनिविष्टस्य' इति श्लोके
द्रष्टव्यम् । दवि. व्याख्याने मवि., ममु. च अनूदितम् ।

(१) मस्मृ. १।२७३; व्यक. १६४; विर. ६२५
तमप्यो (समाप्नो); दवि. २६० तमप्यो (समाप्नो) द्वि वि
(द्विधि); बाल. २।२७६; सेतु. ३२८ वनः (विनः)
तमप्यो (समाप्नो) मांद्धि विच्युतम् (म्यांद्धिच्युतम्); समु.
१५८ वनः (विनः) क्रमेण यमः.

(२) मस्मृ. १०।९६ [लोभाद (मोहाद) Noted by
Jha]; अप. २।२३३ प्रवा (विवा); २।३०३; व्यक.
१२१ पू; विर. ३६३ कर्मभिः (जातिभिः); विचि. १५७;
दवि. ३०२; धीमि. २।३०४ जाल्या (जातो); सेतु.
२९७, ३०५.

(३) मस्मृ. १।२७९ ग. यद्वा (तद्वा) [तडागभेदकं

(१) तडागग्रहणमुपलक्षणार्थम् । ननुदकहरणेऽप्ययं
दोष इति केचित् । तदयुक्तम् । महान् हि तडागभेदने
अपराधः । स्वलो नदीभेदने । तडागस्य हि वप्रभेदने-
नोदकहरणेऽप्ययमेव विधिः । मेधा.

(२) तडागभेदकं तडागजलस्य बहिर्निःसारकं
अप्सु मज्जयित्वा हन्यात् । शुद्धवधेन शिरश्छेदेन ।
यस्त्वङ्गुलीकरच्छेदादिको वधः सोऽतिदुःखहेतुत्वादशुद्ध-
वधः । एतत् कामतः । अकामे त्वाह तच्चापीति ।
तत्तडागादि विगुणीकृतं सम्यक्कृत्वोत्तमसाहसं दण्डं
दद्यात् । मवि.

(३) तटाकमहत्त्वाल्पत्वानुसारेणात्र दण्डविकल्पो
व्यवस्था कार्या । स्मृच. ३२६

(४) यः स्नानदानादिना जलोपकारकं भागं सेतु-
भेदादिना विनाशयति तमप्सु मज्जनेन प्रकारान्तरेण वा
हन्यात् । यद्वा यदि तडागं पुनः संस्क्रुर्यात्तदोत्तमसाहसं
दण्ड्यः । ममु.

(५) अनेककोटिजीवनाशकत्वाद्बहार्हः । यदि वा
प्रतिसंस्क्रुर्यात्, विषादिना द्रव्येण दूषयेत्तदा संस्क्रुर्या-
दिति । * मच.

(६) शुद्धवधेन शस्त्रवधेन । नन्द.

कोष्ठागारायुधागारदेवतागारभेदकान् ।

हस्त्यश्वरथहर्तृश्च हन्यादेवाविचारयन् ॥

* शेषं मविवत् ।

(तडागभेदकान्) डाग (डाक) यद्वापि (तथापि) द्वाप्यस्तू
(द्वाप्यश्चो) Noted by Jha]; अप. २।२७।५४ पूर्वार्धे
(तडागदेवतागारभेदकान् वातयेन्मृपः) पू; व्यक. १२१
यद्वा (तद्वा) द्वाप्यस्तू (द्वाच्चो); मवि. यद्वा (तच्चा);
स्मृच. ३२६ डाग (टाक) यद्वा (तच्चा) द्वाप्यस्तू (द्वाच्चो);
विर. ३६५ व्यकवत्; व्यनि. ५०९ डाग (टाक) द्वाप्यस्तू
(द्वाच्चो); दवि. ३१३ यद्वा (तच्चा) द्वाप्यस्तू (द्वाच्चो);
सवि. ४७४ डागभे (टाकछे) यद्वापि (स यदि) द्वाप्यस्तू
(द्वाच्चो); मच. यद्वापि (यदि वा); भाच. मविवत्.

(१) मस्मृ. १।२८०; मिता. २।२७३; अप. २।२७३
कोष्ठा (अग्न्या); व्यक. ११४ दकान् (दिनः); विर. ३२०
हर्तृश्च (हन्तृश्च) शेषं व्यकवत्; विचि. १३६ (=) रयन्
(रितः) शेषं व्यकवत्; व्यनि. ५०९ को (गो); दवि.
७४ हर्तृश्च (हन्तृश्च) उक्तः १३८, १४२ विरवत्; नृप.

(१) कोष्ठागारं राजगृहम् । मवि.

(२) राजसंवन्धिधान्यादिषु धनागारायुधगृहयोर्देव-
प्रतिमागृहस्य च बहुधनव्ययसाध्यस्य विनाशकान् हस्त्यश्व-
रथस्य चापहर्तृन् शीघ्रमेव हन्यात् । यत्तु संक्रमध्वज-
यष्टिदेवताप्रतिमाभेदिनः पञ्चशतदण्डं वक्ष्यति सोऽस्मा-
देव देवतागारभेदकस्य वधविधानान्मृन्मयपूजितोज्झित-
देवताप्रतिमाविषयोऽत्र द्रष्टव्यः । ममु.

(३) अविचारयन् इत्यनेन सदस्यपि प्रश्नो न कार्यः । मच.

यस्तु पूर्वनिविष्टस्य तडागस्योदकं हरेत् ।

आगमं वाप्यपां भिन्धात्स दाप्यः पूर्वसाहसम् ॥

(१) हरेत् स्वसमीपतडागं प्रति नयेत् । आगमं
तडागे जलागमं रुन्ध्यात् । आगमं वाप्यपां भिन्धादिति
क्वचित्पाठः । स दाप्यः तत्सम्यक्करणपूर्वम् । + मवि.

(२) यः पुनः प्रजायते पूर्वं केनचित्कृतस्य तडागस्यो-
दकमेव गृह्णाति । कृत्स्नतडागोदकनाशने वधदण्डः
प्रागुक्तः । तथोदकागमनमार्गं सेतुबन्धादिना यो नाशयति
स प्रथमसाहसं दण्ड्यः । ममु.

(३) अत्र च (द्वितीयश्लोकेन) तडागभेदके
उत्तमसाहसाभिधानं पूर्वोक्ततडागापेक्षया उत्कर्षमादाये-
त्यविरोधः । तोयाधारविशेषादेव विकल्प इत्यन्ये ।

विर. ३६५

प्राकारस्य च भेत्तारं परिखाणां च पूरकम् ।
द्वाराणां चैव भङ्क्तारं क्षिप्रमेव प्रवासयेत् ॥

+ स्मृच. मविवद्भावः ।

२६३ कोष्ठा (अग्न्य); वीभि. २।२७३ अपवत्; सेतु.
२३७-८ व्यकवत्; समु. १५८ को (गो) क्रमेण यमः.

(१) मस्मृ. १।२८१ भिन्धा (भिन्धा) [(डाग (डाक)
Noted by Jha]; व्यक्र. १२१; मवि. भिन्धात्
(रुन्ध्यात्); स्मृच. ३२६ डाग (टाक) वाप्यपां भिन्धात्
(वाप्यपारुन्ध्यात्); विर. ३६५ वाप्य (चाप्य); व्यनि. ५१०
पूर्वनि (पूर्व नि) डाग (टाक) बृहस्पतिः; दवि. ३१३
विरवत्; मच. मस्मृवत्; सेतु. २५७ विरवत्.

(२) मस्मृ. १।२८९; अप. २।२८२ भङ्क्ता (भेत्ता)
वास (माप); व्यक्र. १२२ स्य च (स्याव) शेष अपवत्;
विर. ३६७ स्य च (स्यान्) भङ्क्ता (भेत्ता); विचि. १५९ भेत्ता
(छेत्ता) शेष अपवत्; व्यनि. ५११ भङ्क्ता (भेत्ता);
दवि. २९९ व्यकवत्; वीभि. २।२८२ अपवत्; बाल.

(१) दुर्गगतानां प्राकारादीनां विनाशने प्रवासनं
दण्डः । परिखा भूभागाः खाताः । मेधा.

(२) राजगृहपुरादिसंवन्धिनः प्राकारस्य भेदकं तदी-
यानामेव परिखाणां पूरयितारं तद्वतानां द्वाराणां भङ्क्तं
शीघ्रमेव देशान्निवासयेत् । ममु.

(३) परिखाः परितः सजलखाताः । ते चेत्स्थास्यन्ति
पुनः करिष्यन्तीति कृत्वा क्षिप्रं प्रवासनमिति । मच.

विविधद्रव्यनाशापराधेषु दण्डविधिः

*द्रव्याणि हिंस्याद्यो यस्य ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा ।

स तस्योत्पादयेत्तुष्टिं राज्ञे दद्याच्च तत्समम् ॥

चर्मचार्मिकभाण्डेषु काष्ठलोष्टमयेषु च ।

मूल्यात्पञ्चगुणो दण्डः पुष्पमूलफलेषु च ॥

संक्रमध्वजप्रतिमादिद्रव्यभेदनदूषणादौ दण्डविधिः

संक्रमध्वजयष्टीनां प्रतिमानां च भेदकः ।

प्रतिकुर्याच्च तत्सर्वं पञ्च दद्याच्छतानि च ॥

(१) संक्रमः येन संक्रामन्ति मार्गेणावतरन्ति जलोप-
स्पर्शादिना निमित्तेन, शुभ्रं वासः ध्वजः चिह्नं राजामा-
त्यादीनां देवायतनेषु च । यष्टिः ईदृशे च । प्रतिमाना-
मिति व्याख्यातम् (?) । प्रतिकुर्यात्समदधीताप्रत्यापत्तिं
नयेत् । मेधा.

(२) ध्वजो देवकुलादिध्वजः । यष्टिः ग्रामादिपताका-
यष्टिः । प्रतिमानां मनुष्यप्रतिकृतीनाम् । देवप्रतिमासु तु
वधस्तदायतनभेद एव वधोक्तेः । मवि.

(३) संक्रमो जलोपरि गमनार्थं काष्ठशिलारूपः,
ध्वजः चिह्नं राजद्वारादौ, यष्टिः पुष्करिण्यादौ, प्रति-
माश्च क्षुद्रा मृन्मय्यादयस्तासां विनाशकः पञ्चशतपणान्
दद्यात्तच्च विनाशितं सर्वं पुनर्नवं कुर्यात् । × ममु.

* एतौ श्लोकौ दण्डपारुध्ये मनुना आम्नातौ । अनयो-
र्व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दण्डपारुष्यप्रकरणे द्रष्टव्यः ।

× विर., मच. ममुवत् ।

२।२२९; सेतु. २५७ अपवत्; समु. १५८ रस्य (राणां)
भङ्क्ता (भेत्ता) क्रमेण यमः

(१) मस्मृ. १।२८५; अप. २।२३३; व्यक्र. १२१
पञ्च दद्याच्छ (दद्यात्पञ्चश) उक्तः; विर. ३६३ च (त्त)
शेष व्यकवत्; विचि. १५७ व्यकवत्; व्यनि. ५१० तत्सर्वं
(तत्पूर्वं) सेतु. २५६ विरवत्; समु. १५८ च तत्सर्वं
(चथापूर्वं) क्रमेण यमः.

अदूषितानां द्रव्याणां दूषणे भेदने तथा ।

मणीनामपवेधे च दण्डः प्रथमसाहसः ॥

(१) यानि स्वयमदुष्टानि द्रव्याणि लाभार्थं दूषयति, तथा धान्यविक्रीय क्षेत्रे निर्दोषं धान्यमुत्तमं तुण्डुलैर्योजयति, कुङ्कुमादेश्च तेन अकुङ्कुमादिना द्रव्यान्तरेणैकीकरणं, मणयो मुक्तास्तेषां भेदनं द्विधाकरणम् । अत्र वेधतिभेदने विद्यते अनेकार्थत्वाद्वातूनाम् । वेधतेः रूपमेतत् । मणयो हीनमध्यमोत्कृष्टतमा भवन्ति । तत्र दण्डकल्पना कर्तव्या । मध्यमेषु मध्यम उत्तमेषु उत्तमः ।

मेधा.

(२) अदुष्टद्रव्याणामपद्रव्यप्रक्षेपेण दूषणे, मणीनां च माणिक्यादीनामभेदानां विदारणे, वेध्यानामपि मुक्तादीनामनवस्थानवेधने प्रथमसाहसो दण्डः कार्यः । सर्वत्र परकीयद्रव्यनाशे द्रव्यान्तरदानादिना स्वामितुष्टिः कार्या ।

ममु.

राजमार्गदूषणे दण्डविधिः

समुत्सृजेद्राजमार्गे यस्त्वमेध्यमनापदि ।

स द्वौ कार्ष्णिणौ दद्यात्समेध्यं चाशु शोधयेत् × ॥

अनार्तः सन् यो राजपदेषु पुरीषं कुर्यात्स कार्ष्णिणद्वयं दण्डं दद्यात्स कामेध्यं शीघ्रमेवाप्रसारयेत् । ममु.

आपद्रुतस्तथा वृद्धो गर्भिणी बाल एव वा ।

परिभाषणमर्हन्ति तच्च शोध्यमिति स्थितिः ॥

अभिचारमूलक्रियाकृत्यासु दण्डविधिः

अभिचारेषु सर्वेषु कर्तव्यो द्विशतो दमः ।

मूलकर्मणि चानासैः कृत्यासु विविधासु च ॥

* विर., मच. ममुवत् ।

× मेधा. व्याख्यानं सीमाविवादप्रकरणे (पृ. ९३९) द्रष्टव्यम् ।

+ व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च सीमाविवादप्रकरणे (पृ. ९३९) द्रष्टव्यः ।

(१) मस्मृ. ९।२८६ [मपवे (मपि वे) Noted by Jha]; अप. २।२३३ च (तु); व्यक. १२१ मपवेधे च (मववाधेषु); विर. ३६२-३ अपवत्; विचि. १५६ अपवत्; व्यनि. ५११ मप (मध्य); दवि. ३१०; सेतु. ३०५ मपवे (मुपरो) च (तु); रसु. १५८ सः (सम्) क्रमेण यमः.

(२) अपु. २२७।५५ उत्तरार्धे (स हि कार्ष्णिणं दण्ड्यस्तममेध्यं च शोधयेत्). अवशिष्टस्थलादिनिर्देशः सीमाविवादप्रकरणे (पृ. ९३९) द्रष्टव्यः ।

(३) मस्मृ. ९।२९० क., ख., घ., ङैः (सैः) [सैः]

व्य.कां. २०५

(१) अदृष्टेनोपायेन मन्त्रादिशक्त्या मारणमभिचारः । तत्र प्रवृत्तानाममृतेऽभिचारणीये दण्डोऽयम् । अनभिचारणीयाभिचारेषु नैतावता मुच्यते । तत्र मनुष्यमारणदर्पणश्च विशेषः । सर्वग्रहणं लौकिकवैदिकयोरविशेषेण दण्डार्थम् । वैदिकाः श्येनादयः । लौकिकाः पादपांशुग्रहणसूचीभेदनादयः । मूलकर्म वशीकरणादि । आतापितृभार्यादयस्ततोऽन्येऽनाताः । कृत्या अभिचारप्रकारा एव मन्त्रादिशक्तय उच्चाटनसुहृद्बन्धुकुलद्वेषविचितीकरणादिहेतवो भूतविद्यादिषु प्रसिद्धाः । *मेधा.

(२) अनाते असंबन्धिनि विषये । मूलकर्मणि सनादिप्रयोगरूपवशीकरणकर्मणि । भत्रादौ तु संबन्धिनि वशीकरणे कृते न दोषः । अनातैरिति पाठेऽसंबन्धिभिरित्यर्थः । कृत्यासु रोगाद्युत्पत्त्यर्थं मातृग्रहाद्युत्थापने ।

+ मवि.

(३) एवं मातृपितृभार्यादिव्यतिरिक्तैरसत्यैर्भावोद्भूतग्रहणाद्यर्थं वशीकरणे तथा कृत्यासुच्चाटनापाटवादिहेतुषु क्रियमाणसु नानाप्रकारासु द्विशतपणदण्ड एव कर्तव्यः ।

राजपुराणां धनलोभादिदोषेषु दण्डविधिः

राज्ञो हि रक्षाधिकृताः परस्वादायिनः शठाः ।

भृत्या भवन्ति प्रायेण तेभ्यो रक्षेदिमाः प्रजाः ॥

(१) परस्वमादातुं शीलं येषां ते परस्वादायिनः, शठाः असम्यक्कारिणः प्रायेणाधिकृताः सन्तो भवन्ति । प्राक्शुचयोऽपि रक्षन्ति वित्तानि । अतः प्राक्शुचित्वानुमानेन नोपेक्षणीयाः । यत्नतः प्रतिजागरितव्याः । तेभ्यो रक्षेदिमाः प्रजाः । न केवलं राजार्थनाशः अनवेक्ष्या, यावत्प्रजा अपि निर्धनीकुर्वन्ति । मेधा.

* विर. मेधावत् । + दवि. मविवत् ममुवत् ।

× अत्रोद्धृतोऽनुद्धृतभागश्च मेधावत् ।

(सौ) Noted by Jha]; अप. २।२३३ चानासैः (विद्धे); व्यक. १२१; मवि. सैः (सै); विर. ३६२; विचि. १५६ मविवत्; व्यनि. ५११ मविवत्; दवि. ३०९; सेतु. ३०५; रसु. १५८ क्रमेण यमः.

(१) मस्मृ. ७।१२३; व्यक. १२२ राजो हि (राष्ट्रेषु); विर. ३६७ व्यकवत्; दवि. १२० व्यकवत्.

१ दण्डः स वि. २ पौत्रभा. ३ लादिदे. ४ माने नो.

(२) रक्षाधिकृता रक्षार्थमधिकृताः ग्रामाध्यक्षा-
दयो भूत्याः । मच.

ये कार्याभ्योऽर्थमेव गृहीयुः पापचेतसः ।

तेषां सर्वस्वमादाय राजा कुर्यात्प्रवासनम् ॥

(१) ये रक्षाधिकृताः कार्याभ्यो व्यवहर्तृभ्यो
व्यापारवद्भ्यो धनलाभोद्देशिकया दण्डयन्ति जनपदांस्तेषां
सर्वस्वहरणप्रवासने राजा कुर्यात् । ÷ मेधा.

(२) कार्यार्थभ्यो वादिप्रभृतिभ्य उक्तोचरूपेणार्थ-
मेव गृहीयुर्न राजकार्यं कुर्युः । * मवि.

ये नियुक्तास्तु कार्येषु हन्युः कार्याणि कार्याणाम् ।

धनोष्मणा पच्यमानास्तान्निःस्वान्कारयेन्नृपः ॥

(१) ये कार्याणामर्थिप्रत्यर्थिनां कार्येषु व्यवहार-
दर्शनादिषु नियुक्ता अधिकृता राजस्थानीयप्रभृतयस्ते
धनोष्मणा पच्यमाना अन्यतरस्माद्धनं गृहीत्वा कार्याणि
नाशयेयुस्तान्निःस्वान्कारयेत् सर्वस्वहरणं तेषां कार्यम् ।
सैन्यानामभ्यासेन वर्तमानानां सत्यपि वक्ष्यमाणे दण्डा-
न्तरविधावेष्ट एव दण्डो न्याय्यः । येऽप्यन्ये सेनापति-
प्रभृतयः कस्यचित्साहाय्यके नियुज्यन्ते ततश्चार्थं गृहीत्वा
नाशयन्ति, तेऽप्येवमेव दण्डयाः । अन्ये तु 'येऽनि-

÷ मच. मेधावत् मविवच्च । * ममु., विर. मविवत् ।

(१) मस्मृ. ७।१२४; व्यक. १२२ यिके (यि) मेव
(मेवं हि) क्रमेण कात्यायनः; विर. ३६७ व्यकवत्; विचि.
१६० (=) व्यकवत्; दवि. १२० व्यकवत्; सेतु. ३०६
(=) व्यकवत्.

(२) मस्मृ. ९।२३१ [नृपः (द्रुधः) Noted by
Jha]; मेधा. 'येऽनियुक्ता' इति पाठः; व्यक. १२२
क्रमेण कात्यायनः; विर. ३६७ ये नि (विनि) कार्या (कर्मा)
नास्तान्निःस्वा (नाभिःस्वास्ता); विचि. १६० (=) ये
नि (विनि) नास्तान्निःस्वा (नाभिःस्वास्ता); दवि. १०६
नास्तान्निःस्वा (ना निःस्वास्ता); सेतु. ३०६ ये नि (विनि)
स्तु (श्च) स्तान्निःस्वा (निर्मास्ता) क्रमेण याज्ञवल्क्यः; समु.
१६५ नास्ता (नान् ता).

१ हल्लेशोदे. २ दर्शितादि. ३ सत्याना.

युक्ता' इत्यकारप्रलेपं पठन्ति । ये राजबालभ्याद्व्या-
तिशयाद्वाऽन्यस्य साहाय्यं कुर्वन्ति कार्यनाशनार्थं द्विती-
यस्य, तेषामयं दण्डः । धनोष्मणेत्यविवक्षितम् । अनि-
युक्ता इत्येतदेव प्रधानम् । +मेधा.

(२) ये नियुक्ताः प्राड्विवाकाद्याः हन्युस्तोच-
ग्रहणेन जितमप्यजितं कुर्वन्तः । धनोष्मणा पाकः, किं
नो भवति राजा चेजानीयादण्डमात्रं ग्रहीष्यतीत्यतिधन-
तया निर्भयता । निःस्वान् अपहृतसर्वस्वान् । × मवि.

(३) [धनोष्मणा पच्यमानाः] उक्तोचधनतेजसा
विकारं भजन्तः । ममु.

कूटशासनकर्तृश्च प्रकृतीनां च दूषकान् ।

स्त्रीबालब्राह्मणान्नांश्च हन्याद्विद्वत्सेविनस्तथा ॥

(१) कूटशासनस्य कर्तारो, यन्नैव राजादिष्टं तद्व्राज-
कृतमिति वदन्ति । शासनं राजादेशः । एतस्य गृहे न
भोक्तव्यमस्य चायं प्रसाद आज्ञातः, इयं वा स्थिती
राज्ञा कृतेति पत्रकं राजाधिकृतलेखकलिखितमिति शासनं,
राजादेशसंबन्धिशासनं तत्कूटं कुर्वन्ति पालयन्ति । प्रकृ-
तीनां क्रुद्धबुद्धानां दूषका भेदकाः । स्त्रीबालयोर्ब्राह्मणस्यापि
हन्तारः । विद्वत्सेविनो राजशत्रुसेविनः प्रच्छन्नं गतागति-
कान् । मेधा.

(२) विद्वत्सेविनः शत्रुसेवकान् । द्वितीयपादस्तु
'स्वाम्यमात्यदुर्गकोशदण्डराष्ट्रमित्राणि प्रकृतयः तद्दूष-
कांश्च हन्यादिति' विष्णुवचनादेव व्याख्यातः ।

स्मृच. ३२४

(३) कूटराजाज्ञालेखकान्, अमात्यानां च भेद-
कान्, स्त्रीबालब्राह्मणघातिनः, शत्रुसेविनश्च राजा
हन्यात् । ममु.

+ ममु. मेधावत् । × मच. मविवत् ।

(१) मस्मृ. ९।२३२; अप. २।२९४; व्यक. १२२;
स्मृच. ३२४; विर. ३७०; विचि. १६२ स्त्रीबाल (बाल-
स्त्री); व्यनि. ५०४, ५०८; दवि. २६६, ३१७; सवि.
४७५ विद्वत्सेविनस्त (त्सर्वननां); सेतु. ३०७; समु.
१५७.

१ वल्लेख्याद.

याज्ञवल्क्यः

साहसनिरुक्तिरदण्डश्च

सामान्यद्रव्यप्रसभहरणात्साहसं स्मृतम् ।

तन्मूल्याद्द्विगुणो दण्डो निह्वे तु चतुर्गुणः ॥

(१) स्तेयमपि प्रसह्य कृतं साहसमेव यस्माद्, अतो नात्र स्तेयदण्डः । किं तर्हि— 'सामान्यप्रसभद्रव्यहरणात् साहसं स्मृतम् । तन्मूल्याद्द्विगुणो दण्डो निह्वे तु चतुर्गुणः ॥' सामान्यं द्रव्यं द्रव्योदयतरेण प्रसभं प्रसह्यान्यतरं परिभूयापह्नियते, तत् स्तेयमपि प्रसह्य हरणात् साहसमिति स्मृतं महर्षिभिर्यस्मात्, तस्मान्न तत्र स्तेयदण्डः । किं तर्हि अपहृतद्रव्यमूल्याद् द्विगुणः साहसिकदण्ड इत्यभिप्रायः । प्रसह्यापहृत्य निह्वे कृते मूल्याच्चतुर्गुणः । सामान्यद्रव्यहरणं चोदाहरणार्थम् । अन्यदपि यत् प्रसह्य स्तेयमन्यद्वा क्रियते, तत् सर्वं साहसमेव । तथा च नारदः— 'सहसा क्रियते' इति । विश्व. २।२३६

(२) संप्रति साहसं नाम विवादपदं व्याचिख्यासुस्तल्लक्षणं तावदाह— सामान्येति । सामान्यस्य साधारणस्य यथेष्टविनियोगानर्हत्वाविशेषेण परकीयस्य वा द्रव्यस्यापहरणं साहसम् । कुतः । प्रसभहरणात् प्रसह्य हरणात् । बलावष्टम्भेन हरणादिति यावत् । एतदुक्तं भवति । राजदण्डं जनक्रोशं चोलङ्घ्य राजपुरुषेतरजनसमक्षं यत्किञ्चिन्मारणहरणपरदारप्रधर्षणादिकं क्रियते तत्सर्वं साहसमिति साहसलक्षणम् । अतः साधारणधनपरधनयोर्हरणस्यापि बलावष्टम्भेन क्रियमाणत्वात्साहसत्वमिति ।

तत्र परद्रव्यापहरणरूपे साहसे दण्डमाह— तन्मूल्यादिति । तस्यापहृतद्रव्यस्य मूल्याद् द्विगुणो दण्डः । यः पुनः

(१) यास्मृ. २।२३०; विश्व. २।२३६ द्रव्यप्रसभ (प्रसभद्रव्य); मिता.; अप. णात् (णं); व्यक्र. १२० तु (च) शेषं विश्ववत्; स्मृच. ६ अपवत्, पू. : ३१६ अपवत्, पू. : ३१७ उक्त.; विर. ३५१ द्रव्यप्रसभ (प्रभवद्रव्य) तु (च); पमा. ४५१ उक्त.; रत्न. १२८ अपवत्; विचि. १५१ द्रव्यप्रसभ (प्रभवद्रव्य) तु (च); स्मृचि. २६ पू.; दवि. २९४ उक्त.; सवि. ४५२ पू.; वीमि.; व्यप्र. ३९३ अपवत्; व्यड. १२९ पू. : १३१ उक्त.; विता. ७४८; सेतु. २५८-९ विचिवत्; समु. १४८ णात् (णं) त्या (ला).

साहसं कृत्वा नाहमकार्षमिति निह्वेते तस्य मूल्याच्चतुर्गुणो दण्डो भवति । एतस्मादेव विशेषदण्डविधानात् प्रथमसाहसादिसामान्यदण्डविधानमपहारव्यतिरिक्तविषयं गम्यते ।

× मिता.

(३) सामान्यस्यानेकेषां भ्रात्रादीनां मध्यमकस्य धनस्य प्रसभं स्वामिसमक्षं तानवगणय्य हठादपहरणं साहसम् । एतच्च न साहसस्य लक्षणं किन्तूपलक्षणम् । तल्लक्षणं त्वाह नारदः— 'साहसादि'ति + अप.

(४) सामान्यद्रव्यं बहुजनैः प्रहरादिकालक्रमेण रक्ष्यमाणं द्रव्यं, एतच्छलेन हर्तुं न शक्यते, रक्षणे प्रमादासंभवात् । तेनास्य प्रायेण बलादपहरणम् । तदेतदभिसंधायोक्तं— 'सामान्यद्रव्यप्रसभहरणमिति' । साहसं स्मृतं साहसलक्षणं स्तेयं स्मृतमित्यर्थः । *स्मृच. ३१६

साहसकारयितुदण्डः

यः साहसं कारयति स दाप्यो द्विगुणं दमम् ।

यश्चैवमुक्त्वाऽहं दाता कारयेत्स चतुर्गुणम् ॥

(१) अन्येनापि प्रयोक्तृतया— 'यः साहसं कारयति स दाप्यो द्विगुणं दमम् । यस्त्वेवमुक्त्वाहं दाता कारयेत् स चतुर्गुणम् ॥' पूर्वोक्ताद् द्विगुणं दण्डं कारयिता दाप्यः । यस्त्वेवमुक्त्वा कारयेत् 'क्रियतामिदं यद्यत्र कश्चिद् विरोधो भविष्यति, ततोऽहमेव निर्वहणं करिष्यामी'ति, स चोक्तद्विगुणदण्डाच्चतुर्गुणं दण्डय इत्यवसेयम् । विश्व. २।२३७

(२) साहसस्य प्रयोजयितारं प्रत्याह— यः साहसमिति । यस्तु साहसं कुर्वित्येवमुक्त्वा कारयत्यसौ साह-

× शेषं मिता. व्याख्यानं 'सहसा क्रियते' इत्यादिषु नारदश्लोकेषु द्रष्टव्यम् । विर., दवि., विता. मितावत् । वीमि. मितावत् अपवच्च ।

+ शेषं मितावत् ।

* शेषं मितावत् । व्यप्र. स्मृचवत् ।

(१) यास्मृ. २।२३१; अपु. २५८।२६ श्रै (स्ते); विश्व. २।२३७ अपवत्; मिता.; अप.; व्यक्र. १२३; स्मृच. ३१२; विर. ३७५; पमा. ४५१; रत्न. १२८; विचि. १६६; दवि. ७५ यश्चै (तथै); सवि. ४६५; वीमि.; व्यप्र. ३९३ ऽहं दाता (हन्तारं); व्यड. १३१ क्त्वा (क्तो); व्यम. १०५; विता. ७४८; सेतु. ३०९; समु. १४७.

सिकादृष्टाद्विगुणं दण्डं दास्यते । पुनरहं तुभ्यं प्रमं
दास्यामि त्वं कुर्वित्वेवमुक्त्वा साहसं कारयति । चतुर्गुणं
दण्डं दास्येति नुवन्धातिशयात् ।

(३) तत्र दण्डसंभवे अहं तद्धनं दास्यामीत्येवमुक्त्वा
साहसं कारयेत्, सा साहसकर्तृश्चतुर्गुणं दण्डं दास्येति ।

पूज्यातिक्रम - भ्रातृभार्याप्रहार-प्रतिश्रुताप्रदान - मुद्रासहितगृहभङ्ग-
सामन्तकुलिकादीनामपकारस्य कारकः ।

अर्घ्याक्रोशातिक्रमकृद्भ्रातृभार्याप्रहारदः ।
संदिष्टस्याप्रदाता च समुद्रगृहभेदकृत् ॥

सामन्तकुलिकादीनामपकारस्य कारकः ।
पञ्चाशत्पणिको दण्ड एवामिति विनिश्चयः ॥

(१) साहसिकत्वादेव च — अर्घ्याक्रोशेत्यादि ।
स्पष्टार्थो श्लोकौ । विश्व. २।२३८

(२) साहसिकविशेषं प्रत्याह—अर्घ्याक्षेपेत्यादि । अर्घ्य-
स्यार्घाईस्याचार्यादेराक्षेपमाज्ञातिक्रमं च यः करोति, यश्च
भ्रातृभार्या ताडयति, तथा संदिष्टस्य प्रतिश्रुतस्यार्थस्या-
प्रदाता, यश्च मुद्रितं गृहमुद्धाटयति, तथा स्वगृहक्षेत्रादि-
संसक्तगृहक्षेत्रादिस्वामिनां कुलिकानां स्वकुलोद्भवानां
आदिग्रहणात्स्वग्राम्यस्वदेशीयानां च योऽपकर्ता, ते सर्वे
पञ्चाशत्पणपरिमितेन दण्डनीयाः । + मिता.

(३) संदिष्टस्य प्रेषितस्य । * विर. ३५६
(४) संदिष्टस्य परप्रेषितस्य हिरण्यादेः प्रतिघातुं गृही-

× अप., व्यक., स्मृच., विर., दवि. मितावत् ।
+ अप. मितावत् । * शेषं मितावत् । दवि. विरवत् ।

(१) यास्मृ. २।२३२; अपु. २५८।२७ अर्घ्या (आर्या)
दः (कः) दकृत् (दकः); विश्व. २।२३८; मिता. (क)
क्रोशा (क्षेपा) दः (कः); अप. दः (कः); व्यक. १२०
दकृत् (दकः); विर. ३५५ दः (कः) शेषं व्यकवत्; पमा.
४५१; विचि. १५३ विरवत्; दवि. २५५ पू. : ३००
व्यकवत्; वीमि.; व्यप्र. ३९३ प्रहारदः (पहारकः); व्यउ.
१३१ अपवत्; मिता. ७४८ क्रोशा (क्षेपा); सेतु. ३०२
विरवत्; समु. १५६ अर्घ्या (आर्या) दः (कः);

(२) यास्मृ. २।२३३; अपु. २५८।२८; विश्व. २।२३९;
मिता.; अप.; व्यक. १२०; विर. ३५५; पमा. ४५१;
विचि. १५३ मपकारस्य (माकारस्याप्र) निश्च. (निर्णयः);
दवि. ३००; वीमि.; व्यप्र. ३९३-४; व्यउ. १३१;
विता. ७४८; सेतु. ३०२; समु. १५६.

तस्याऽप्रदाता । आदिप्रदातुं श्रेयादयः तेषामन्यतमस्या-
पकारकर्ता । एषां पूर्वोक्तानां पञ्चाशत्पणमितो दण्ड इति
धर्मशास्त्रे विनिश्चयः । चकाराद्वाचिकस्याऽप्रवक्तुः समु-
च्चयः । वीमि.

विधवागमनं—परभयानिवारण—वृथाक्रोश—चाण्डालकृतस्पर्शस्पर्श-
शूद्रप्रजितादिभोजन—अयुक्तशपथ—अयोग्यकर्मकरण—पशुपुंसवो-
पयोत—सोधारणापलाप—दासीगर्भपात—पितृपुत्राद्यन्योन्यत्यागेषु

स्वच्छन्दं विधवागामी विकुष्ठे नाभिधावकः ।
अकारणे च विक्रोष्टा चण्डालश्चोत्तमान् स्पृशन् ।

शूद्रप्रजितानां च दैवे पित्र्ये च भोजकः ।
अयुक्तं शपथं कुर्वन्नयोग्यो योग्यकर्मकृत् ॥

वृषक्षुद्रपशूनां च पुंस्त्वस्य प्रतिघातकृत् ।
साधारणस्यापलापी दासीगर्भविनाशकृत् ॥

(१) यास्मृ. २।२३४; अपु. २५८।२९ नदं (नद) हे
ना (हेना) रेणे (रेण [रण ?]) चण्डा (चाण्डा); विश्व.

२।२४० नदं (नद) हे ना (हेन); मिता. शन् (शेत्);
अप. विश्ववत्; व्यक. १२० नदं (नद) धावकः (धातकः)
चण्डा (चाण्डा); विर. ३५५ नदं (नद) हे ना (हेन)
धाव (धाय) चण्डा (चाण्डा); पमा. ४५१; विचि. १५३
पूर्वार्धं विरवत्; स्मृचि. २६ नदं (नद); दवि. ३०० नदं
(नद) हे ना (हेन); सवि. ४६६ नदं (नद) ने च
(नेन) मान् (मां); वीमि.; व्यप्र. ३९४ हे ना (हेना)
ने च (नेन); व्यउ. १३१ नदं (नद) मान् (मां); विता.
७४८ नदं (नद) कृष्टे (कृष्टे); सेतु. ३०२ पूर्वार्धं विर-
वत्; समु. १५७ व्यवत्.

(२) यास्मृ. २।२३५; अपु. २५८।३०; विश्व. २।२४१;
मिता. (क) द्र (द्रः); अप.; व्यक. १२० ग्यो (ग्योऽ);
विर. ३५६ व्यकवत्; पमा. ४५१; विचि. १५३ क्तं (क्तः);
स्मृचि. २६; दवि. ३०० ग्यो यो (ग्यायो); सवि. ४६६;
वीमि.; व्यप्र. ३९४; व्यउ. १३१; विता. ७४९; सेतु.
३०२ पित्र्ये (पैत्रे) ग्यो (ग्ये); समु. १५७.

(३) यास्मृ. २।२३६; अपु. २५८।३१ क्षुद्र (शूद्र);
विश्व. २।२४२ संक्षुद्र (तकः); मिता. अप.; व्यक.
१२०; विर. ३५६ वृष (वृक्ष) शकृत् (शकः); पमा.
४५१-२; विचि. १५३ विरवत्; स्मृचि. २६; दवि. ३००
तकृत् (तकः) पी (पी) शेषं विरवत्; सवि. ४६६
अपवत्; वीमि.; व्यप्र. ३९४; व्यउ. १३१ वृष (वृक्ष);
विता. ७४९; सेतु. ३०३ विरवत्; समु. १५७.

(२) **यासृ.** २।२३९; **विश्व.** २।२४५ धे तु (धादौ) त्रिपणो (द्विशतोः) अन्तरे च (सान्तरश्च) गुणो (शतो); **मिता.** अप. च (तु); **व्यक.** १२०-२१ च (तु) गुणो (शतो); **विर.** ३६० णां (णः) गुणो (शतो); **पमा.** ४५७ णां (णः) रे च (रेण) क्रमेण नारदः; **द्वि.** २६९ विरवत्; **नृप.** २७० पमावत्, स्मरणम्; **दीप्ति.** रोधे (वादे) च (तु) गुणो (पणो); **विता.** ७६७-८; **राकौ.** ४९२ (=); **सेतु.** २९६ च (तु) शेषं विरवत्; **समु.** १५७ रोधे तु (वादिषु) रे च (रेव) स्याप्य (स्य चा).

हारे साक्षिणो द्रष्टारो वा ये स्युः, साक्षिवचनस्य लक्षणा-
र्थत्वात्, तेषां द्विशतो दमः । यस्तु पितापुत्रादीनां
सान्तरः विस्लेषकरः स्यात्, तस्याप्यष्टशतम् । यद्वा
तयोरेव पितापुत्रयोर्यः सान्तरः स्यात् व्याजव्यवहर्तेत्यर्थः ।
द्वयमप्येतदविरोधाद् युक्तम् । विश्व. २।२४५

(२) पितापुत्रयोः कलहे यः साक्ष्यमङ्गीकरोति न
पुनः कलहं निवारयति असौ पणत्रयं दण्ड्यः । यश्च
तयोः सपणे विवादे पणदाने प्रतिभूर्भवत्यसौ, चकारात्त-
योर्यः कलहं वर्धयति सोऽपि त्रिपणादष्टगुणं चतुर्विंशति-
पणान् दण्डनीयः । दम्पत्यादिष्वयमेव दण्डोऽनुसरणीयः ।
× मिता.

(३) अष्टशतो दमः, अष्ट शतानि यस्मिन् दमे
सोऽष्टशतो दमः । अत्र चोक्तृष्टगुणेन पित्रादिना विरोधे
विष्णुकृतो दमः, न्यूनगुणेन तु विरोधे याज्ञवल्कीय
इति ज्ञेयम् । * विर. ३६०

(४) यस्तु तयोर्विवादेऽन्तरे मध्ये प्रवेश्य कलहवर्धकः
स्यात्तस्य, अपिशब्दात्तत्र विवादे प्रतिभुवोऽष्टपणमितो
दमः कार्यः । वीमि.

अभक्ष्यापेयादिना चातुर्वर्ण्यदूषणे दण्डविधिः

अभक्ष्येण द्विजं दूष्य दण्ड उत्तमसाहसम् ।

मध्यमं क्षत्रियं वैश्यं प्रथमं शूद्रमधिकम् ॥

× अप. मितावत् । * दवि. विरवत् ।

(१) यास्मृ. २।२९६; अपु. २५८।७५ अभ.....दूष्य
(अभक्ष्यैर्दूषयन् विप्रं) पू.; विश्व. २।२९९ पूर्वार्धे (अभक्ष्यै-
दूषयन् विप्रं दण्ड्य उत्तमसाहसम्) मध्यमं क्षत्रियं (क्षत्रियं
मध्यमं); मिता. (क) दूष्य (दूष्यो); अप. २।२९५ पूर्वार्धे
(द्विजं प्रदूष्यामक्ष्येण दण्ड्य उत्तमसाहसम्) मध्यमं क्षत्रियं
(क्षत्रियं मध्यमं); व्यक. १२१ अभ...दूष्य (द्विजं प्रदूष्या-
मक्ष्येण) मध्यमं क्षत्रियं (क्षत्रियं मध्यमं); विर. ३६१ व्यक-
वत्; विचि. १५५ अभ...दूष्य (द्विजं प्रदूष्यामक्ष्येण) सम्
(सः) मध्यमं क्षत्रियं (क्षत्रियं मध्यमो) थमं (थमः) मधि
(मर्थ); दवि. ३०८ पूर्वार्धे विचिवत्, मध्यमं क्षत्रियं (क्षत्रियं
मध्यमं); सवि. ४९२; वीमि. ण्ड उ (ण्डमु) शेषं अपुवत्;
व्यउ. १६५-६ मधि (मर्थ); व्यम. १०९ दूष्य (दूष्यन्)
दण्ड (दण्ड्य) मधि (मर्थ); विता. ७६२ दूष्य (दूष्येत्)
सम् (सः); राकौ. ४९४ दण्ड (दण्ड्य) मधि (मर्थ);
सेतु. २९६ पूर्वार्धे विचिवत्, मध्यमं क्षत्रियं (क्षत्रियं मध्यमो)
थमं (थमः); समु. १५७.

(१) यो राजप्रसादाद्यवष्टम्भात् प्रसह्य साहसिकत्वेन
—‘अभक्ष्यैर्दूषयन् विप्रं दण्ड्य उत्तमसाहसम् । क्षत्रियं
मध्यमं वैश्यं प्रथमं शूद्रमधिकम् ॥’ उपपत्तनीयाभक्ष्यै-
र्लशुनादिभिरयं दण्डोऽवसेयः । स्पष्टमन्यत् ।

+ विश्व. २।२९९

(२) प्रसंगात् नृपाश्रयव्यतिरिक्तव्यवहारविषयमपि
दण्डमाह— अभक्ष्येणेति । मूत्रपुरीषादिना अभक्ष्येण
भक्ष्यानर्हेण ब्राह्मणं दूष्यान्नपानादिमिश्रेण स्वरूपेण
वा दूषयित्वा खादयित्वा उत्तमसाहसं दण्ड्यो भवति ।
क्षत्रियं पुनरेवं दूषयित्वा मध्यमम् । वैश्यं दूषयित्वा
प्रथमम् । शूद्रं दूषयित्वा प्रथमसाहसस्यार्धं दण्ड्यो
भवतीति संबन्धः । लशुनाद्यभक्ष्यदूषणे तु दोषतारतम्या-
दण्डतारतम्यमूहनीयम् । × मिता.

जारप्रच्छादन—शववस्तुविक्रय—गुरुताडन—राजयानाधारोहण—
दिनेत्रभेदन—राजद्विडुपजीवन—शूद्रकृतविप्रत्वोपजीवनेषु अपराधेषु
दण्डविधिः

जारं चौरैर्यत्नमिव दन् दाप्यः पञ्चशतं दमम् ।

उपजीव्य धनं मुञ्चंस्तदेवाष्टगुणीकृतम् ॥

(१) लोभादिना प्रच्छन्नं यदि तु—‘चोरं चोरेत्यतिवदन्
दाप्यः पञ्चशतं दमम् । उपजीव्य धनं मुञ्चंस्तदेवाष्ट-
गुणीकृतम् ॥’ चोरमतिक्रम्याचोरमेवान्यं चोरेति वदतः
पञ्चशतो दमः । द्रव्यमुपजीव्य मुञ्चतस्तदेवोपमुक्तं द्रव्य-
मष्टगुणं दण्डं चेत्युक्तम् । ऋज्वन्यत् । विश्व. २।३०४

(२) स्ववंशकलङ्कभयाजारं पारदारिकं चौरं निर्गच्छे-
त्यभिवदन् पञ्चशतं पणानां पञ्च शतानि यस्मिन्
दमे स तथोक्तस्तं दमं दाप्यः । यः पुनर्जारहस्ताद्धन-
मुपजीव्य उत्कोचरूपेण गृहीत्वा जारं मुञ्चत्यसौ याव-
द्गृहीतं तावदष्टगुणीकृतं दण्डं दाप्यः । *मिता.

+ अप. विश्ववत् । × वीमि. मितावत् ।

* अप., विर., वीमि. मितावत् । दवि. मितावत्
विचिवच्च ।

(१) यास्मृ. २।३०१; अपु. २५८।७७ जारं चौरैर्यत्नमि
(अचौर्यं चौर्येऽभि) पू.; विश्व. २।३०४ जारं चौरैर्यत्नमि
(चोरं चोरेत्यति); मिता.; अप. २।३००; व्यक. १२१
कतिचिदेवाक्षराणि समुपलभ्यन्ते; विर. ३६२; विचि. १५६;
दवि. ३१०; सवि. ४९३; वीमि.; व्यम. १०९ णीकृ-
(णं स्मृ); विता. ७६४; सेतु. ३०५; समु. १५७.

(३) उत्कोचामादाय तु तं त्यजन् पणानां पञ्चशती
अष्टगुणा दण्ड इत्यर्थः । उत्कोचामष्टगुणमित्यन्ये ।

विचि. १५६

मृताङ्गलमविक्रेतुर्गुरोस्ताडयितुस्तथा ।

राजयानासनारोहदण्ड उत्तमसाहसः ॥

(१) साहसिकतयैव तु—मृताङ्गलमविक्रेतुरित्यादि ।

विश्व. २।३०६

(२) मृतशरीरसंवन्धिनो वस्त्रपुष्पादेर्विक्रेतुः, गुरोः
पित्राचार्यादेस्ताडयितुः, तथा राजानुमतिं विना तद्यानं
गजाश्वादि, आसनं सिंहासनादि आरोहतश्चोत्तमसाहसो
दण्डः ।

× मिता.

(३) तथाशब्देन रज्जुवेणुदण्डातिरिक्तेन पृष्ठभिन्नदेशे
वा भार्यापुत्रादिताडयितुस्संग्रहः ।

वीमि.

‘द्विनेत्रभेदिनो राजद्विष्टादेशकृतस्तथा ।

विप्रत्वेन च शूद्रस्य जीवतोऽष्टशतो दमः ॥

(१) द्विनेत्रग्रहणं कृत्स्नेन्द्रियलक्षणार्थम् । एतच्च पशु-

× अप. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।३०३; अपु. २२७।६४ उत्त. :
२५८।७८-९ ण्ड उत्तम (ण्डो मध्यम); विश्व. २।३०६
याना (शय्या) शेषं अपुवत् ; मिता. ; अप. २।३०२ अपुवत् ;
व्यक. १२१ अपुवत् ; स्मृच. ३३२ दुर्दण्ड उत्तम (हे दण्डो
मध्यम) उत्त. ; विर. ३६२ अपुवत् ; पमा. ५८० उत्त. ;
विचि. १५६ अपुवत् ; दवि. १०० (मृताङ्गलमविक्रेतुर्दण्डो
मध्यमसाहसः) एतावदेव : २६४ अपुवत्, उत्त. ; सवि.
४९३ सः (सम्) क्रमेण नारदः ; वीमि. ; व्यप्र. ५७०
सः (सम्) शेषं स्मृचवत्, उत्त. ; व्यउ. १६५ (=) सः
(सम्) ; व्यम. ११० नासना (नसमा) सः (सम्) ;
विता. ८२९ ; राकौ. ४९५ ; सेतु. ३०५ अपुवत् ; समु.
१६५.

(२) यास्मृ. २।३०४; अपु. २५८।८०; विश्व. २।३०७;
मिता. ; अप. २।३०३ च (तु) ; व्यक. १०५ द्विष्टा
(दुष्टा) ; विर. २६६ अपवत् : ३६३ अपवत्, उत्त. ; पमा.
५८१ त्वेन च (चिहेन) ; विचि. ११६ : १५७ अपवत्,
उत्त. ; दवि. २५७ (द्विनेत्रभेदिनश्चैव शूद्रस्याष्टशतो दमः)
एतावदेव : ३१८ (च०) : ३२३ उत्त. ; वीमि. ; व्यउ.
१६५ (=) ; व्यम. ११० ; विता. ८२९ ; राकौ. ४९५
राज (राज्ञो) ; सेतु. २१९ अपवत् : २९७ अपवत्, उत्त. ;
समु. १६५ शतो (शतं).

विषयं द्रष्टव्यम् । राजा द्विष्टो यस्य स राजद्विष्टः ।
स्पष्टमन्यत् ।

विश्व. २।३०७

(२) यः पुनः क्रोधादिना परस्य नेत्रद्वयं भिनत्ति ।
यश्च ज्योतिःशास्त्रवित् गुर्वादिहितेच्छुव्यतिरिक्तो राज्ञो
द्विष्टमनिष्टं, संवत्सरान्ते तव राज्यच्युतिर्भविष्यतीत्येव-
मादिरूपमादेशं करोति । तथा यः शूद्रो भोजनार्थं
यज्ञोपवीतादीनि ब्राह्मणलिङ्गानि दर्शयति तेषां अष्टशतो
दमः । अष्टौ पणशतानि यस्मिन् दमे स
तथोक्तः । श्राद्धभोजनार्थं पुनः ‘ शूद्रस्य विप्रवेप-
धारिणस्तप्तशलाकया यज्ञोपवीतवद्रपुष्यालिखेत् ’ इति
स्मृत्यन्तरोक्तं द्रष्टव्यम् । वृत्त्यर्थं तु यज्ञोपवीतादिब्राह्मण-
लिङ्गधारिणो वध एव । ‘ द्विजातिलिङ्गिनः शूद्रान्
घातयेत् ’ इति स्मरणात् ।

मिता.

(३) यश्च राजद्विष्टस्य आज्ञाकारी । विप्रत्वेन जीवता
शूद्रेण यदि द्विजातिभिः सह ब्राह्मो यौनो वा संवन्ध
आचरितस्तदाऽसौ वध्य एव ।

+ अप.

(४) तथाशब्देन संवत्सरान्ते तव राज्यच्युतिर्भविष्यती-
ति राजद्विष्टमाशंसतः संग्रहः ।

× वीमि.

शस्त्राघात—गर्भपात—स्त्रीपुंवध—दुष्टस्त्रीकृतपुंवधादिदोषेषु दण्डविधिः

शस्त्रावपाते गर्भस्य पातने चोत्तमो दमः ।

उत्तमो वाऽधमो वाऽपि पुरुषस्त्रीप्रमापणे ॥

(१) स्त्रीष्वदुष्टासु चोरयितुं—‘ शस्त्रावपाते गर्भस्य
पातने चोत्तमो दमः । उत्तमो बाधमो वापि पुरुषः
स्त्रीप्रमापणे ॥ ’ ब्राह्मणस्त्रीशस्त्रावपातने गर्भस्य चाविशे-
षेण व्यापत्तावुत्तमो दण्डः कार्यः, वध इत्यर्थः ।
उत्तमो वा ब्राह्मणः, अधमो वा शूद्रादिः, अपिशब्दा-
न्मध्यमोऽपि क्षत्रियादिः पुरुषः स्त्रीप्रमापणे वध्य एवे-
त्यभिप्रायः । तथा च कात्यायनः—‘ गर्भस्य पातने स्तेनो
ब्राह्मण्यां शस्त्रपातने । अदुष्टां योषितं हत्वा हन्तव्यो
ब्राह्मणोऽपि हि ॥ ’

विश्व. २।२८१

+ शेषं मितावत् । × शेषं अपवत् ।

(१) यास्मृ. २।२७७; अपु. २५८।६४-५; विश्व.
२।२८१ पत्नी (षः स्त्री) ; मिता. ; अप. ; व्यक. १२२
चोत्तमो दमः (दण्ड उत्तमः) पू. ; विर. ३७० पाते (घाते)
पात (घात) पू. ; पमा. ४५२ ; विचि. १६३ पाते (घाते) ;
दवि. ३०३ पात (घात) पू. ; वीमि. ; समु. १५७.

(२) परगात्रेषु शस्त्रस्यावपातने दासीब्राह्मणगर्भ-
व्यतिरेकेण गर्भस्य पातने चोत्तमो दमो दण्डः । दासी-
गर्भनिपातने तु 'दासीगर्भविनाशकृदित्यादिना शत-
दण्डोऽभिहितः । ब्राह्मणगर्भविनाशे तु 'हत्वा गर्भमावि-
ज्ञाते' इत्यत्र ब्रह्महत्यातिदेशं वक्ष्यते । पुरुषस्य स्त्रियाश्च
प्रमाणे शीलवृत्ताद्यपेक्षयोत्तमो बाधमो वा दण्डो व्यव-
स्थितो वेदितव्यः । + मिता.

(३) ब्राह्मणीगर्भपातने तु—'हत्वा गर्भमविज्ञातमेत-
देव व्रतं चरेत्' इति प्रायश्चित्तमात्रातिदेशादप्राप्तो दण्डोऽ-
नेन विधीयत एव । पुरुषस्य स्त्रियाश्चैव वधे यथा-
संख्यमुत्तमाधमौ ज्ञेयौ । अधमः प्रथमसाहसः । वा-
शब्दद्वयादण्डान्तरमपि गुणाद्यपेक्षया वेदितव्यम् । X अप.

(४) तत्र ब्राह्मणीगर्भवधे सर्वस्वहरणं यद्यपि शृङ्ग-
ग्राहिकतया न कचिदुक्तं तथाप्यौचित्यादेव तत्र
द्रष्टव्यम् । दवि. ३०३

(५) ब्राह्मणत्वादिविशिष्टपुरुषस्त्रियोः प्रमाणे मारणे
उत्तमसाहसः प्रथमसाहसो वा दण्डः । वृत्तशीलपेक्षया
वा विकल्पः । अपिशब्दाद्वृत्तशीलान्यतरसत्त्वे मध्यम-
साहसो दण्डः । चकारेण 'रत्नापहार्युत्तमसाहसमिति'
विष्णुस्तस्याऽप्रकृष्टरत्नहरणस्य संग्रहः । X बीमि.

'विप्रदुष्टां स्त्रियं चैव पुरुषघ्नीमगर्भिणीम् ।

सेतुभेदकरीं चाप्सु शिलां बद्ध्वा प्रवेशयेत् ॥

(१) स्तेयव्यतिरेकेणापि तु—विषप्रदामिति । औष-
धादिव्याजेन विषप्रदां स्त्रियम् । चशब्दात् पुरुषं च ।
एवकारोऽन्यत्र स्त्रीवधाभावज्ञापनार्थः । वधाभावेऽपि
विषादिमृत्युनिमित्तप्रयोक्त्री हन्तव्येत्यर्थः । पुरुषघ्नीं साह-

+ विर., दवि. मितावत् । X शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२७८; अपु. २५८।६५ (शिलां बद्ध्वा
क्षिपेदप्सु नरघ्नां विषदां स्त्रियम्) एतावदेव; विश्व. २।२८२
प्रदुष्टां (षप्रदां); मिता.; अप. चैव (भ्रूण); व्यक. १२१
प्रदुष्टां (पाश्रिदां) रीं चा (रं वा); विर. ३६६ प्रदुष्टां
(पाश्रिदां); पमा. ४५२; विचि. १५९ विरवत्; व्यनि. ५०९
प्रदुष्टां (पाश्रिदां) रीं चा (रीम); दवि. ३१२ रीं
चाप्सु (रं चाप्सु) उक्त. : ३१४ चाप्सु (चैव) शेषं विरवत्;
सवि. ४६४; बीमि.; राकौ. ४८३; सेतु. ३०८ विरवत्;
समु. १५८.

सिकपरपुरुषप्रसङ्गातिशयात् पुरुषमारणनिमित्तभूताम् ।
ज्ञात्यादिभयाच्च गर्भं पातयित्वा अगर्भिण्यहमिति या
वदति, तामगर्भिणीमाहुः । तथा च स्मृत्यन्तरं—'या
पातयित्वा स्वं गर्भं ब्रूयादहमगर्भिणी । तामप्सु प्रक्षिपेद्
राजा जारैश्च नरमारिणीम् ॥' इति । सेतुः कुल्यासंक्रमः,
मर्यादा वा । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२८२

(२) विशेषेण प्रदुष्टा विप्रदुष्टा भ्रूणघ्नी स्वगर्भपातिनी
च । या च पुरुषस्य हन्त्री, सेतूनां भैत्री च एता
गर्भरहिताः स्त्रीर्गले शिलां बद्ध्वा अप्सु प्रवेशयेत् यथा
न प्रवन्ति । + मिता.

(३) विविधं प्रकरणेन दुष्टामेनस्विनीं, तथा भ्रूणस्य
गर्भस्य पुरुषस्य हन्त्रीं, बहूनां लोकानामुपकारकस्य
सेतोभैत्रीमगर्भिणीं स्त्रियं शिलां बद्ध्वा जले निमज्जयेत् ।
अप.

(४) आद्यचकारेण विषाग्निदपुरुषसमुच्चयः । द्वितीय-
चकारेण 'वापीकूपतडागोदीपानभेदमार्गैरसद्रव्यदूषणेऽ-
दासीदाससंप्रदानकरणे चे'ति शङ्खोक्तसमुच्चयः । + बीमि.

'विषाग्निदां पतिगुरुनिजापत्यप्रमापणीम् ।

विकर्णकरनासौष्टीं कृत्वा गोभिः प्रमापयेत् ॥

(१) भर्त्रादीनां तु विषप्रदानादौ वधप्रकारमाह—
विषाग्निदामिति । गुरुः श्वशुरादिः । निजा भ्रात्रादयः ।
स्पष्टमन्यत् । विषाग्निदानेन च वधसिद्धावयं मारणविधिः ।

X विश्व. २।२८३

(२) अगर्भिणीमित्यनुवर्तते । या च परवर्धार्थमन-
पानादिषु विषं ददाति क्षिपति । या च दाहार्थं
ग्रामादिष्वग्निं ददाति । तथा या च निजपतिगुर्वपत्यानि
मारयति तां विच्छिन्नकर्णकरनासौष्टीं कृत्वा अदान्तैर्दुष्ट-
बलीवदैः प्रवाह्य मारयेत् । स्तेयप्रकरणे यदेतत्साहसिकस्य

+ शेषं मितावत् । X विर., दवि. विश्ववत् ।

(१) यास्मृ. २।२७९; अपु. २२७।६१-२ पणी (पिणी)
मापये (वासये) : २५८।६६ पति (निज); विश्व. २।२८३
सौ (सो); मिता.; अप. मापये (वासये); व्यक. १२१;
स्मृच. ३२५; विर. ३६६; पमा. ४५२; विचि. १५९
पाश्रिदां (प्रदुष्टां); व्यनि. ५०९; दवि. ३१४; सवि.
४६४ सौ (सो); बीमि. कर्णकर (च्छिन्नकर्ण); राकौ.
४८३ कर्ण (वर्ण); सेतु. ३०८ विचिवत्; समु. १५८.

दण्डविधानं तत्प्रासङ्गिकमिति मन्तव्यम् । *मिता.

(३) या तु मनुष्यमृत्यवे विपं, ग्रामादिदाहाय चाग्निं ददाति, तथा पतिं गुरुं पितरं श्वशुरं वा निजमपत्यं वा हन्ति, तस्याः कर्णौ हस्तौ नासामोष्ठौ च छित्वा तां बली-वर्दमारोप्य देशाद्बहिः कुर्यात् । प्रमापयेदिति पाठे तां पादयोर्वरत्रया युगे बद्ध्वा बलीवर्दा यथा आकृष्य प्रमाप-यन्ति तथा कुर्यात् । अप.

क्षेत्रवेदमादिदाहराजपत्नीगमनापराधेषु दण्डविधिः

क्षेत्रवेदमवनग्रामविहीतखलदाहकाः ।

राजपत्न्यभिगामी च दग्धव्यास्तु कटाग्निना ॥

(१) अन्विष्य घातकास्तथा वक्ष्यमाणाश्च— 'क्षेत्र-वेदमग्रामवनविहीतादेश्च दाहकाः । राजपत्न्यभिगामी च दग्धव्यास्तु कटाग्निना ॥' चशब्दः श्रोत्रियादिस्वार्थः । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२८६

(२) क्षेत्रं पक्कफलसस्योपेतम् । वेदम गृहम् । वनमटवीं क्रीडावनं वा । ग्रामम् । विहीतमुक्तलक्षणं खलं वा ये दहन्ति, ये च राजपत्नीमभिगच्छन्ति तान् सर्वान् कटैर्वीरणमयैर्वेष्टयित्वा दहेत् । क्षेत्रादेर्दाहकानां मारणदण्डप्रसंगाद्दण्डविधानम् । मिता.

(३) वेदमनो महतो राजकीयादेः । + अप.

(४) चकारेण— 'प्राकारस्य च भेत्तारं परिखानां च पूरकम् । द्वाराणां चैव भेत्तारं क्षिप्रमेव प्रमापयेत् ॥' इति मनुक्तसमुच्चयः । तुशब्देन प्रकारान्तरेण तद्वननं व्यवच्छिनति । + वीमि.

राजपुरुषकृतापराधेषु दण्डविधिः

ये राष्ट्राधिकृतास्तेषां चारैर्ज्ञात्वा विचेष्टितम् ।

साधून् संमानयेद्राजा विपरीतांश्च घातयेत् ॥

* वीमि. मितावत् । + शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२८२; अप. २२७।६२-३ वन ... काः (ग्रामवनविदारकास्तथा नराः) : २५८।६७; विश्व. २।२८६ वनग्राम (ग्रामवन) तखल (तादेश्च); मिता.; अप.; व्यक. १२१ वनग्राम (ग्रामवन); विर. ३६६ व्यक-वत्; पमा. ४५२; विचि. १५९; व्यनि. ५०९ व्यास्तु (व्याः स्तुः) शेषं व्यकवत्; दवि. ३१६ व्यकवत्; सवि. ४६७ व्यास्तु (व्याः स); वीमि.; सेतु. २५७; समु. १५८.

(२) यास्मृ. १।३३८; विश्व. १।३३४ राजा (त्रित्यं)

उत्कोचजीविनो द्रव्यहीनान्कृत्वा विवासयेत् ।

सद्दानमानसत्कारान् श्रोत्रियान् वासयेत्सदा ॥

(१) कथं पुनः पीडाः प्रजाभ्यो विजानीयाद् राजा । ननुक्तं तत्र तत्र च निष्णातानध्यक्षान् कुर्यादिति । एत एव यदा विकुर्युस्तदा कथमिति चेत् । उच्यते— ये राष्ट्राधिकृता इति । यदा तु दुष्टजनाः सहाध्यक्षैरे-कीभूय लुब्धाः साधुजनं खलीकुर्युः, ततस्तानपि 'उत्को-चजीविनो द्रव्यहीनान् कृत्वा विवासयेत् ।' ये तु साध-वस्तान्—'सदानमानसत्कारैः श्रोत्रियान् वासयेत् सदा' श्रोत्रियवचनं दृष्टान्तार्थम् । यद्वा दानादिभिरपि श्रोत्रि-यानेव वासयेत्, न करदानप्यविनीतानित्यर्थः ।

विश्व. १।३३४-५

(२) राष्ट्रे राष्ट्राधिकारेषु ये नियुक्तास्तेषां विचेष्टितं चरितं चारैरुक्तलक्षणैः सम्यक् ज्ञात्वा साधून् सुचरितान् संमानयेत् दानमानसत्कारैः पूजयेत् । विपरीतान् दुष्ट-चरितान् सम्यग्विदित्वा घातयेत् अपराधानुसारेण । ये पुनरुत्कोचजीविनस्तान् द्रव्यरहितान् कृत्वा स्वराष्ट्रात् प्रवासयेत् । श्रोत्रियान् सद्दानमानसत्कारैः सहितान् कृत्वा स्वराष्ट्रे सूत्रदेशे सदैव वासयेत् । मिता.

(३) ये राष्ट्रे करादानाय प्रजापालनाय चाधिकृता नियुक्तास्तेषां विचेष्टितं विविधं व्यापारजातं चारवचने-भ्योऽवधार्य साधून् यथोक्तकारिणो दानादिना संमानयेत् । विपरीतानसाधून् घातयेत् यथादोषं दण्डयेत् । उत्कोच-जीवनशीलान् द्रव्यहीनान् कृत्वा देशान्निर्वासयेत् । कार्यार्थं कार्यिणो धनादानमुत्कोचः । श्रोत्रियान् दानमान-

श्च (स्तु); मिता.; अप. १।३३६-७ श्व (स्तु); व्यक. १२२ त्वा वि (त्वापि) श्व (स्तु); स्मृच. ३३२; विर. ३६८ श्व (स्तु); विचि. १६० विरवत्; वीमि. विरवत्; समु. १६५ ध्याधि (ष्टेऽधि) श्व (स्तु).

(१) यास्मृ. १।३३९; विश्व. १।३३५ सदा (सदा) रान् (रैः); मिता.; अप. १।३३७-८ सदा (सदा); व्यक. ११२ पू. : १२२ द्रव्य (द्रव्ये) सदा (सदा); स्मृच. ३३२ पू., व्यासः; विर. ३०७ विवा (प्रवा) पू. : ३६८ विवा (प्रवा) सदा (सदा); पमा. ५८० पू., व्यासः; विचि. १३१ पू. : १६० अपवत्; दवि. १०६ पू.; वीमि. रान् (रैः); व्यप्र. ५६९ पू., व्यासः; सेतु. २३२ पू.; समु. १६५ पू., व्यासः.

सत्कारयुक्तान् कृत्वा सर्वदा वासयेत् । मानः पूजा सत्कारः
साधुत्वख्यापको व्यापारः । अप.

(४) विपरीतान् असाधून् । घातयेत् हन्यात् ।
एतच्च वधार्हापराधे । अन्यत्र त्वपराधानुसारेण दण्डये-
दिति तात्पर्यम् । अत एव तुदाब्दस्तेषां पातनव्यवच्छेदा-
येति । वीमि.

अवध्यं यश्च वध्नाति बद्धं यश्च प्रमुञ्चति ।

अप्राप्तव्यवहारं च स दाप्यो दममुत्तमम् ॥

(१) वर्णापार्थिकथया (?) तु—‘अवन्ध्यं यश्च
वध्नाति वन्ध्यं यश्च प्रमुञ्चति । अप्राप्तव्यवहारं च स
दाप्यो दममुत्तमम् ॥’ अप्राप्तव्यवहारो व्यवहारेणा-
स्पष्टीकृतः । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२४९

(२) यः पुनर्वन्धनानर्हमनपराधिनं राजाज्ञया विना
बध्नाति । यश्च बद्धं व्यवहारार्थमाहूतं अनिर्वृत्तव्यवहारं
चोत्सृज्यसौ उत्तमसाहसं दाप्यः । + मिता.

(३) बन्धनानर्हं बध्नाति योऽधिकृतो बन्धनार्हं
प्रमुञ्चति न बध्नाति व्यवहारार्थमाहूतं चाऽनिर्णीतव्यव-
हारं योऽधिकृतो मुञ्चति स उत्तमसाहसं दमं दाप्यः । चका-
रैस्ताडनीयताडनकर्तृबद्धोन्मोचयितुश्च संग्रहः । वीमि.

ऊनं वाऽभ्यधिकं वाऽपि लिखेद्यो राजशासनम् ।

पारदारिकचौरं वा मुञ्चतो दण्ड उत्तमः × ॥

अविज्ञातहन्तुरन्वेषणविधिः

अविज्ञातहतस्याशु कलहं सुतवान्धवाः ।

प्रष्टव्या योषितश्चास्य परपुंसि रताः पृथक् ॥

+ अप. मितावत् ।

× व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च प्रकीर्णके द्रष्टव्यः ।

(१) यास्मृ. २।२४३; अपु. २।८।३७ बद्धं (बध्यं);
विश्व. २।२४९ बध्यं (बन्ध्यं) बद्धं (बन्ध्यं); मिता.; अप.
बध्यं (बध्यं [न्ध्यं]); व्यक. १२२ बध्यं (बध्यं) बद्धं
(स्तु ब) बद्धं (बध्यं); विर. ३६८ बध्यं (बध्यं) बद्धं
(बध्यं); पमा. ४५७; विचि. १६०-६१ प्रमु (विमु);
द्वि. ३३५ बध्यं (बध्यं) बद्धं यश्च (यश्च बध्यं) दम
(दण्ड); वीमि. विश्ववत्; विता. ७६८ अ ब (स्तु ब);
सेतु. २५७ बद्धं (बध्यं) अप्रा (संप्रा); समु. १५८ बध्यं
(बन्ध्यं) बद्धं (बध्यं) दम (दण्ड).

(२) यास्मृ. २।२८०; विश्व. २।२८४ तश्चो (तो वा);
मिता.; अप.; व्यक. १२३; विर. ३७७; पमा. ४५३

स्त्रीद्रव्यवृत्तिकामो वा केन वाऽयं गतः सह ।

मृत्युदेशसमासन्नं पृच्छेद्वाऽपि जनं शनैः ॥

(१) भर्त्रादीनां त्विदानीं सामान्येनाविज्ञातकर्तृक-
वधनिष्पत्तावन्वेषणप्रकारमाह—अविज्ञातेति । हन्तुरवि-
ज्ञानेऽनन्तरमेव शीघ्रं हतस्य पुत्राः स्वजनाश्च प्रष्टव्याः
कलहं, केन सहास्य कलहो भूतपूर्वः । साधारः क एनं
प्रतीत्यर्थः । योषितश्चास्य भार्याः, किं कापि परपुरुषे
सक्ता इति । एवं पृथक् पृथक् ज्ञातयः प्रष्टव्याः । तत्पा-
तिवेश्यादौ वा याः परपुंसि रता योषितः पृथगेकैकशः
प्रष्टव्याः । तदीयभार्या एव वा सपत्न्यः परपुरुषप्रसक्ति-
मन्योन्यं प्रष्टव्याः । प्रमाणान्तरमूलत्वादस्यार्थस्य तदनु-
सार्यन्वेषणं कार्यम् । किञ्च—स्त्रीवृत्तिद्रव्यकामो वेति ।
स्यादिकामो वाऽस्य कीदृश इत्येवं च पुत्रादयः प्रष्टव्याः ।
किमस्य क्वचित् परस्त्रीप्रसङ्ग आसीत् । का वाऽस्य वृत्तिः ।
किं वाऽस्य द्रव्यमभिप्रेतं, शरीरलग्नं वा । केन वा सहायं
गृहान्निर्गतः । केन वाऽस्य मैत्रम् । अनेकविधत्वाद् दुष्टजन-
चेतसां सर्वमेवमादि प्रष्टव्यम् । यत्र वाऽसौ व्यापादितः,
तं देशमासन्नो गोपालादिजनः शनैः प्रष्टव्यः । कोऽत्र
तदानीं भवद्दिदृष्ट इत्येवमनुमानकुशलतया घातकोऽन्वे-
ष्टव्यः । घातकश्चात्रोदाहरणार्थः । सर्वेषामेव त्वकार्य-
कारिणामेवमन्वेषणप्रकार इत्यवसेयम् ।

विश्व. २।२८४, ८५

(२) अविज्ञातकर्तृके हनने हन्तृज्ञानोपायमाह—
अविज्ञातेति । अविज्ञातहतस्याविज्ञातपुरुषेण घातितस्य
संबन्धिनः सुताः प्रत्यासन्नवान्धवाश्च केनास्य कलहो
शु (पि); विचि. १६८; द्वि. ७०; सवि. ४६५; वीमि.;
व्यउ. १२५, १३२; विता. ७५१; सेतु. २६०; समु-
१४६.

(१) यास्मृ. २।२८१; विश्व. २।२८५ द्रव्यवृत्ति (वृत्ति-
द्रव्य); मिता.; अप. मृत्यु (तत्प); व्यक. १२३ वाऽयं
(चाऽयं) शेषं अपवत्; विर. ३७७ वाऽयं गतः सह (वा
साहसं गतः) मृत्यु (तत्प) जनं (शनैः); पमा. ४५३;
विचि. १६८ अपवत्; द्वि. ७० सन्नं (पन्नं) द्वा (च्चा);
वीमि. अपवत्; व्यउ. १२५ तः स (तस्त्वि) जनं (समं);
१३२ सन्नं (सीनं) जनं (समं); विता. ७५१; सेतु.
२६० वाऽयं (वाऽप) मृत्यु (तत्प) सन्नं (पन्नं); समु.
१४६ द्वा (च्चा).

जात इति कलहमाशु प्रष्टव्याः । तथा मृतस्य संवन्धि-
न्यो योपितो याश्च परपुंसि रता व्यभिचारिण्यस्ता अपि
प्रष्टव्याः । कथं प्रष्टव्या इत्यत आह—स्त्रीद्रव्येति । किमयं
स्त्रीकामो द्रव्यकामो वृत्तिकामो वा, तथा कस्यां किंसंव-
न्धिन्यां वा स्त्रियामस्य रतिरासीत्, कस्मिन् वा द्रव्ये
प्रीतिः, कुतो वा वृत्तिकामः, केन वा सह देशान्तरं गत
इति नानाप्रकारं व्यभिचारिण्यो योपितः पृथक्पृथक्
विश्वास्य प्रष्टव्याः । तथा मरणदेशनिकटवर्तिनो गोपा-
टविकाद्या ये जनास्तेऽपि विश्वासपूर्वकं प्रष्टव्याः । एवं
नानाप्रकारैः प्रश्नैर्हन्तारं निश्चित्य तदुचितो दण्डो विधा-
तव्यः ।

मिता.

(३) चकारेणाऽयं कस्य भार्यायां रत इति प्रष्टव्यं
समुच्चिनोति, अपिकारेण प्रश्नं विनापि विरोधनिवृत्तमनु-
संध्यादिति समुच्चियते ।

वीमि.

नारदः

साहसनिर्मुक्तिः । त्रयश्चत्वारश्च साहसप्रकाराः, तत्र दण्डविधिश्च ।

सहसा क्रियते कर्म यत्किञ्चिद् बलदर्पितैः ।

तत् साहसमिति प्रोक्तं सहो बलमिहोच्यते ॥

(१) नारदेनापि साहसस्य स्वरूपं विवृतम्—सहसेति ।
तदिदं साहसं चौर्यवाग्दण्डपारुष्यस्त्रीसंग्रहणेषु व्यासक्त-
मपि बलदर्पावष्टम्भोपाधितो भिद्यते इति दण्डातिरेकार्थं
पृथगभिधानम् ।

मिता. २।२३०

(२) यत्किञ्चित्मध्यगधनापहरणादिकमित्यर्थः ।

स्मृच. ५

(३) अत्र च साहसे बलं रक्षितुर्न ज्ञानवारणं,
चौर्ये तु तस्य ज्ञानवारणमिति विशेषः । * विर. ३४८

(४) सहसा बलेन बलवद्भिः प्रसह्य प्रतिज्ञातं यत्कि-

* दवि विरवत् ।

(१) नासं. १५।११; नास्मृ. १७।११; अपु. २५३।२६
सहो बलमिहो (विवादपदम्); विश्व. २।२३६; मिता. २।२३०;
अप. २।७२ : २।२३० सहसा (साहसात्); व्यक. ११९;
स्मृच. ५; विर. ३४८; पमा. ४४९; रत्न. १२६;
विचि. १४९; व्यनि. ५१७; स्मृचि. २५ सहो (महा);
दवि. २९३; सवि. ४५१-२; वीमि. २।२३०; व्यप्र. ३९२;
व्यउ. १३०; व्यम. १०३; विता. ७४६; राकौ. ४९१;
सेतु. २५३; समु. १४६; विव्य. ५३ मिति प्रोक्तं (मित्युक्तं).

ञ्चित् कर्म क्रियते परस्वहरणादि, तत् साहसमिति चतु-
र्दशं विवादपदं उच्यते । सहो बलं, तस्मिन् भवं साह-
सम् ।

नाभा. १५।१ (पृ. १५९)

तस्यैव भेदः स्तेयं स्याद्विशेषस्तत्र तूच्यते ।

आधिः साहसमाक्रम्य स्तेयमाधिच्छलेन तु ॥

(१) आधिः पीडा, सा यत्रातिक्रम्य क्रियते तत्सा-
हसम् । छलेन त्वाधिकरणे चौर्यम् । व्यक. १०९

(२) आधिः क्लेशः । स आक्रम्यार्थहरणद्वारा क्रिय-
माणः साहसम् । छलेन पुनरर्थहरणद्वारा क्रियमाणः
स्तेयमित्यर्थः ।

* स्मृच. ७

(३) आधिर्द्रव्यहरणम् । तद्यदाक्रम्य रक्षकानवधीर्यं
न्हियते तत्साहसम् । यत्तु छलेन गोपनेन हृतं तत्स्तेयम् ।
एवञ्च तस्यैव भेद इत्यत्र तत्पदार्थः साहसं, तदेकदेशोऽ-
नैयायिकद्रव्यहरणमात्रात्मको विवक्षित इति मन्तव्यम् ।

विर. २८७

आक्रम्य रक्षितुर्ज्ञाने सत्येव बलेन आधिः पीडनं
साहसम् । छलेन तु रक्षितुर्ज्ञानवारणेन स्तेयमित्यर्थः ।

× विर. ३४९

(४) प्रसह्य बलात् अप्रज्ञातमादानं स्तेयमित्युच्यते ।
एष एव तस्य साहसस्य भेदो विदोषश्च ।

नाभा. १५।११ (पृ. १६१)

मैनुष्यमारणं स्तेयं परदाराभिर्मर्शनम् ।

पारुष्यमुभयं चेति साहसं पञ्चधा स्मृतम् ॥

* व्यप्र. स्मृचवत् । × विचि., दवि. विरवत् ।

(१) नासं. १५।११ स्याद्वि (तु वि) तू (चो) धिः सा
(धेः सा); नास्मृ. १७।१२ तूच्यते (दृश्यते); व्यक. १०९
स्तेयं स्याद्वि (स्यात् स्तेयं वि); स्मृच. ७; विर. २८७:
३४९ स्तत्र तूच्यते (स्तत्र कीर्त्यते); रत्न. १२३ स्तेयं
(स्तेयः); विचि. १५९ तूच्यते (कीर्त्यते); दवि. २९३
उत्त.; व्यनि. ५१७ स्तेयं (त्रेधा) तु (च); वीमि. २।२३०
विरवत्; व्यप्र. २२२, ३८५; व्यउ. १२३ (=);
विता. ७७६; सेतु. २५४ विचिवत्; समु. १४८.

(२) नास्मृ. १५।२ उत्तरार्धे (पारुष्यं द्विविधं ज्ञेयं साहसं
च चतुर्विधम्); मिता. २।७२ (=) पञ्चधा स्मृतम् (स्याच्च-
तुर्विधम्); अप. २।७२ स्तेयं (चौर्यं) मर्शनम् (मर्षण
[र्शन] म्) पञ्चधा स्मृतम् (तु चतुर्विधम्) मतुः : २।२३०
स्तेयं (चौर्यं); व्यक. ११९ स्तेयं (चौर्यं) मुभयं (मुत्तमं);

अत्र प्रकाशकृतत्वलक्षणमाक्षितं सामान्यलक्षणम् । पञ्चवेति विभागः, प्राणिहिंसा स्तेयं परदारपरिग्रहो वाक्पारुष्यं दण्डपारुष्यमित्युद्देशः । इह च साहसे रक्षितुर्ज्ञानवारणं नास्ति, स्तेये तु तदस्तीति तस्यासाहसत्वादुक्तविभागानुपपत्तिः स्तेयलक्षणे साहसलक्षणे चाव्याप्तिः । रक्षिसमक्षकृतस्यापि परद्रव्यग्रहणस्यापह्नवे स्तेयत्वादतत्त्वमक्षकृतस्यापि परदारपरिग्रहादेः साहसत्वात् । अतस्तदुभयमनूद्याप्युपेक्ष्य—‘सहसा क्रियते कर्म यत्किञ्चिद्बलदर्पितैः । तत्साहसमिति प्रोक्तं सहो बलमिहोच्यते ॥’ इति नारदेनैवोक्तम् । एवं च समाख्यानगतं बलकृतत्वमात्रमेतन्मते साहसलक्षणम् । तदेतत् स्पष्टमाह—‘आधिः साहसमाक्रम्य स्तेयमाधिच्छलेन तु ।’ आधिः पीडनं तद्धलेन यत्र क्रियते तत् साहसम् । यत्र तु रक्षितुरपवार्यं छलेन क्रियते तत् स्तेयमित्यर्थः । एतेन स्तेयस्य द्विरूपत्वमुक्तम् । अत एव स्तेयादीनामविशेषश्रुतावपि बलावष्टम्भेन क्रियमाणानामेषां साहसत्वम् । अतस्तत्रैव दण्डाधिक्यं न तु रहसि क्रियमाणानामिति । तत्र प्रतिपादोक्त एव दण्ड इति मिताक्षराकारः । एतदेवाभिसंधाय याज्ञवल्क्येन—‘सर्वः साक्षी संग्रहणे चौर्यपारुष्यसाहसे’ इति पृथगुपादानं कृतम् ।

दवि. २९३-४

तत्पुनस्त्रिविधं ज्ञेयं प्रथमं मध्यमं तथा ।

उत्तमं चेति शास्त्रेषु तस्योक्तं लक्षणं पृथक् ॥

विर. ३४८ स्तेयं (चौर्यं) र्शनं (षण्) ; स्मृसा. ११४ स्तेयं (चौर्यं) मर्शं (मर्दं) चेति... स्मृतम् (चैव साहसं स्यात् चतुर्विधम्) ; रत्न. १२५ मितावत् ; दीक. ५३ चेति (चैव) ; व्यनि. ७६ स्तेयं (चौर्यं) शेषं मितावत्, कात्यायनः : ५१७ स्तेयं (चौर्यं) ; दवि. ३२ र्शनं (षण्) उत्तरार्धे (द्वे पारुष्ये प्रकीर्णं च दण्डस्थानानि षड् विदुः) : २९३ र्शनं (षण्) चेति (चैव) ; व्यत. २१३ दवि (पृ. २९३) वत् ; व्यप्र. १२० (=) स्तेयं (चौर्यं) शेषं मितावत् ; व्यउ. १३० मितावत् ; विता. १६६ (=) स्तेयं (चौर्यं) शेषं मितावत् ; सेतु. १२० चेति (चैव) : २५३ स्तेयं (चौर्यं) र्शनं (षण्) ; भाच. ८७२ (=) मितावत् .

(१) नासं. १५१२ ; नास्मृ. १७१३ ; मिता. २१२३० ; व्यक. ११९ ज्ञेयं (प्रोक्तं) ; स्मृच. ६ ; विर. ३४९ व्यकवत् ; पमा. ४५० ; रत्न. १२६ चेति (वेति) ; दीक. ५३ ;

(१) तस्य च दण्डवैचित्र्यप्रतिपादनार्थं प्रथमादिभेदेन त्रैविध्यमभिधाय तल्लक्षणं तेनैव विवृतम्—तत्पुनस्त्रिविधमिति । मिता. २१२३०

(२) तत् साहसं त्रिविधं, प्रथमं, मध्यमं, उत्तममिति । फल्गुसारादिविषयभेदेन मनुसंहितासु शास्त्रान्तरेषु च तस्य त्रिप्रकारस्यापि लक्षणमुक्तम् ।

नाभा. १५१२ (पृ. १५९)

फलमूलोदकादीनां क्षेत्रोपकरणस्य च ।

भङ्गाक्षेपावमर्दाद्यैः प्रथमं साहसं स्मृतम् ॥

परपरिग्रहे फलमूलोदकादिकापुष्पादीनां क्षेत्रोपकरणस्य हल्युगवरत्रादेः भङ्गः, क्षेत्रोपकरणस्य फलकन्दशाकादीनामाक्षेपो हरणं, उदकादेश्च सेतोस्वमर्दः, सस्यादेश्चाहरणं, सर्वेषां वा यथासंभवम् । एतत् प्रथमं साहसमल्पद्रव्यापहारविषयम् । नाभा. १५१३ (पृ. १५९)

वासःपञ्चन्नपानानां गृहोपकरणस्य च ।

एतेनैव प्रकारेण मध्यमं साहसं स्मृतम् ॥

व्यनि. ५१७ खेषु (खड्गैः) ; स्मृचि. २६ ; सवि. ४५२ (=) ; व्यप्र. ३९२ ; व्यउ. १३० ; विता. ७४७ (=) ; राकौ. ४९१ ; सेतु. २५३ व्यकवत् .

(१) नासं. १५१३ ; नास्मृ. १७१४ पाव (पोप) ; मिता. २१२३० नास्मृवत् ; व्यक. ११९ ; स्मृच. ६, ३२३ ; विर. ३४९ पाव (पाप) ; पमा. ४५० ; रत्न. १२६ ; दीक. ५३ विरवत् ; विचि. १४९-५० पाव (पाप) प्रथमं... स्मृतम् (परदारप्रधर्षणम्) ; व्यनि. ५१७ नास्मृवत् ; स्मृचि. २६ विरवत् ; सवि. ४५२ (=) पावमर्दा (पोऽसमर्था) ; व्यप्र. ३९२ ; व्यउ. १३० नास्मृवत् ; व्यम. १०३ नास्मृवत् ; विता. ७४७ (=) नास्मृवत् ; राकौ. ४९१ नास्मृवत् ; सेतु. २५३ ; समु. १५६ .

(२) नासं. १५१४ ; नास्मृ. १७१५ ; मिता. २१२३० ; अप. २१२३० वासः (नाशः) पाना (याना) ; व्यक. ११९ णस्य (णानि) ; स्मृच. ६, ३२३ ; विर. ३४९ ; पमा. ४५० ; रत्न. १२६ ; दीक. ५३ ; व्यनि. ५१७ पाना (धान्या) ; सवि. ४५२ (=) ; व्यप्र. ३९२ पाना (पाला) हो (हा) ; व्यउ. १३० पाना (याना) तेनै (तैरे) व्यम. १०३ ; विता. ७४७ (=) ; राकौ. ४९१ ; सेतु. २५३ पाना (याना) एते (अने) ; समु. १५६ .

वस्त्राणां पशूनामजादीनां पैकात्रेस्य श्रीरादेर्गहोप-
करणस्य घटपीठकोट्यलमुसलेशूपदेः पूर्ववद् भङ्गादि-
करणं मध्यमद्रव्यविषयत्वान्मध्यमे साहसम् ।

नाभा. १५।४ (पृ. १५९)

व्यापादो विषयश्चाद्यैः परदाराभिर्मर्शनम् ।

प्राणोपरोधि यच्चान्यदुक्तमुत्तमसाहसम् ॥

व्यापादो मारणं विषयश्चाभिहस्तमुष्ट्यादिभिः ।
परदाराणां चातिक्रमः । अन्यदपि येन म्रियते तस्यानु-
ष्ठानं पुत्रमरणकथनाद्यनृतं, तद् हि उत्कृष्टविषयत्वा-
दुत्तमसाहसम् । नाभा. १५।५ (पृ. १६०)

तस्य दण्डः क्रियापेक्षः प्रथमस्य शतावरः ।

मध्यमस्य तु शास्त्रज्ञैर्दण्डः पञ्चशतावरः ॥

तस्य त्रिप्रकारस्य साहसस्य दण्डः, क्रियत इति
क्रिया द्रव्यं, तदपेक्षो द्रव्यतत्सारापेक्षो भिद्यते । तत्र
प्रथमस्य तावत् फलादिविशेषवशात् पञ्चशतादारभ्य
यावच्छतं, न शतादवाक् । अल्पेऽप्यपराधे बहुदण्ड-
वचनं प्रसङ्गनिवृत्त्यर्थम् । मध्यमसाहसस्य सहस्रादारभ्य
यावत् पञ्चशतानि । नाभा. १५।६ (पृ. १६०)

(१) नासं. १५।५ राभिर्मर्शनम् (रप्रधर्षणम्); नास्मृ. १७।६; मिता. २।२३०; अप. २।२३० शन (र्ष [र्ष] ण); व्यक्र. ११९ दो (रो) राभिर्मर्शनम् (रप्रधर्षणम्) दुक्त... सम् (दुत्तमं साहसं स्मृतम्); स्मृच. ६ उत्तरार्धं व्यकवत् : ३२३; विर. ३४९ णो (णा) शेषं नासंवत्; पमा. ४५०; रत्न. १२६; दीक. ५३; विचि. १५० न्यदुक्तम् (धमध्यमो) उत्त.; व्यनि. ५१७ राभिर्मर्शनम् (रप्रधर्षणम्) उत्तरार्धं व्यकवत्; स्मृचि. २६; सवि. ४५२ (=) उत्तरार्धं व्यकवत्; व्यप्र. ३९२; व्यउ. १३० उत्तरार्धं व्यकवत्; व्यम. १०३; विता. ७४७ (=); राकौ. ४९१ शन (र्षण); सेतु. २५३ नासंवत्; समु. १५६ उत्तरार्धं व्यकवत्.

(२) नासं. १५।६; नास्मृ. १७।७; मिता. २।२३० पेक्षः (क्षेपः); अप. २।२३०; व्यक्र. ११९; स्मृच. ३२३; विर. ३५१; पमा. ४५०; रत्न. १२९; दीक. ५३ मितावत्; विचि. १५०; व्यनि. ५०३, ५१८; स्मृचि. २६; दवि. २९४; नृप्र. २६७ (=); सवि. ४५२ (=) पूर्वार्धे (तस्य दण्डक्रियापेक्षा प्रथमस्य दशापरः) वरः (परः); व्यप्र. ३९३ तस्य (तत्र); व्यउ. १३० पेक्षः (क्षेपे); व्यम. १०५ तु (च); विता. ७४७ (=) ण्डः (ण्ड); राकौ. ४९१; सेतु. २५९; समु. १५४.

उत्तमे साहसे दण्डः सहस्रावर इष्यते ॥

वधः सर्वस्वहरणं पुराभिर्वासनाङ्कने ।

तदङ्गच्छेद इत्युक्तो दण्ड उत्तमसाहसे ॥

(१) वधादयश्चापराधतारतम्यादुत्तमसाहसे समस्ता
व्यस्ता वा योज्याः । मिता. २।२३०

(२) तदङ्गच्छेदः साहसकरणीभूताङ्गच्छेदः ।

विर. ३५१

(३) वधस्ताडनादिः, सर्वस्वहरणं, ततो महति पुरा-
भिर्वासनं वधादि कृत्वा, ततोऽपि महति पूर्वत्रयमङ्कनं
च, येनाङ्कने हस्तेन पादेन वा साहसं कृतं तस्य छेदनम् ।
एवम्प्रकारो दण्ड उत्तमसाहसे । नाभा. १५।७ (पृ. १६०)

अविशेषेण सर्वेषामेष दण्डविधिः स्मृतः ।

वधादृते ब्राह्मणस्य न वधं ब्राह्मणोऽर्हति ॥

(१) नास्मृ. १७।८; मिता. २।२३०; पमा. ४५०;
रत्न. १२९; दीक. ५३; व्यनि. ५१८; स्मृचि. २६;
दवि. २९४; नृप्र. २६७ (=); सवि. ४५३ (=) वर
इष्यते (पर उच्यते); व्यप्र. ३९३; व्यउ. १३०; व्यम.
१०५; विता. ७४७ (=); राकौ. ४९१; समु. १५६.

(२) नासं. १५।७; नास्मृ. १७।८; मिता. २।२६ से
(सः) : २।१५५ (=) : २।२३० : २।२७४ उत्त.;
अप. २।२६ ण्ड उ (ण्डस्तू) से (सः) : २।१५५ (=)
पू. : २।२३०; व्यक्र. ११९ से (सम्); स्मृच. १२५,
३२३; विर. ३५१; पमा. ४०४ इत्युक्तो (इत्येको) से
(सः) स्मरणम् : ४४२, ४५०; रत्न. १२९ से (सः);
दीक. ५३ से (सः); विचि. १५०; व्यनि. ५०३, ५१८;
स्मृचि. २६; दवि. १३३ से (सः) : २९४; नृप्र. ३२
से (सम्) : २६७ (=); सवि. ४५३ (=) नाङ्कने
(नं तु वा); व्यप्र. ३६६ से (सम्) स्मरणम् : ३९३;
व्यउ. १०७ योगीश्वरः : ११० से (सम्) : १३०;
व्यम. १०५ से (सः); विता. २९ (=) : ८५ वधः
(धन) से (सः) : ७४७ (=) से (सः); राकौ.
४९१; सेतु. २५९; प्रका. ७८; समु. १५६.

(३) नासं. १५।८; नास्मृ. १७।९; मिता. २।२६;
अप. २।२६ सर्वेषा (वर्णानां) पू. : २।२७७; व्यक्र. १२३
मेष (मेवं); स्मृच. १२५ वधं (वध्वं); विर. ३७४; रत्न.
१२७ (=); विचि. १६६; बीमि. २।२८२ वधादृते
(वध्याXX); व्यप्र. ३९३; व्यउ. १३० उत्त.; व्यम.
१०३; विता. ८५ पू. : ८८ उत्त. : ७५४; प्रका. ७८-९३;
समु. १५६.

१ शिरसो मुण्डनं दण्डस्तस्य निर्वासनं पुरात् ।

ललाटे चाभिशास्ताङ्कः प्रयाणं गर्दभेन च ॥

अविशेषेणेति । अविशेषेण क्षत्रियाविट्शूद्रादीनामेष पञ्चविधो दण्ड उत्तमसाहसे । इतरयोरपि प्रथममध्यम-
योरपि यथोक्तो वधं मुक्त्वा अन्यस्तुल्यः, ब्राह्मणस्य तु
वधो नास्ति, तुल्यदोषत्वेऽपि जातेः पूज्यत्वात् ।

शिरस इति । ब्राह्मणस्योक्तमेव— शिरसो मुण्डनं
पञ्चसटं कार्यम् । ततो महति पुराभिर्वास्यः । ततोऽपि
महति ललाटेऽभिशास्ताङ्कं कुक्कुटाद्यं क्रमात् कार्यम् ।
गर्दभेन चाधिष्ठाने भ्रामयितव्यः ।

नाभा. १५।८-९ (पृ. १६०-६१)

स्यातां संव्यवहार्यौ तौ धृतदण्डौ तु पूर्वयोः ।

धृतदण्डोऽप्यसंभाष्यो ज्ञेय उत्तमसाहसे ॥

प्रथममध्यमयोश्च कर्तारौ दण्डितौ कृतप्रायश्चित्तौ
च संभोजनादिमर्हतः, न त्याज्यौ । उत्तमसाहसे तु धृत-
दण्डोऽपि त्याज्य एव, न संभोज्यः ।

नाभा. १५।१० (पृ. १६१)

अपराधविषयकपश्चात्तापे सति असति च कर्तव्यता

अयुक्तं साहसं कृत्वा प्रत्यापत्तिं भजेत यः ।

ब्रूयात् स्वयं वा सदसि तस्यार्धविनयः स्मृतः ॥

(१) नासं. १५।९ कः प्रया (क्को निर्वा); नास्मृ. १७।१०; मिता. २।२६; अप. २।२६, २।२७७; व्यक. १२३; स्मृच. १२५ (=); विर. ३७४ च (तु); पमा. २०५ (=); रत्न. ५४ : १२७ (=); विचि. १६६ विरवत्; नृप्र. १७ च (वा); सवि. ४९४ चाभिशास्ताङ्कः (गर्दभस्याङ्कः) स्मरणम्; बीमि. २।२८२ दण्डस्तस्य (तत्र दण्डो); व्यग्र. ३९३; व्यड. १३० विरवत्; व्यम. १०३; विता. ८८, ७५४ चाभि (वामि) च (वा); प्रका. ७८ मनुः; समु. १५६.

(२) नासं. १५।१० भाष्यो (भोज्यो); नास्मृ. १७।११; अप. २।२३० तौ (द्वौ) र्वयोः (र्वकौ); स्मृच. ३२३ तौ (द्वौ) से (सः) : ३२४ (=) से (सः) उत्तः; विर. ३५१ तौ (द्वौ); रत्न. १२९ विरवत्; विचि. १५० विरवत्; व्यनि. ५०३ : ५१८ तौ (तु) ज्ञेय (दण्ड्य); सवि. ४७४ (=) धृत (कृत) उत्तः; समु. १५६ विरवत्.

(३) नासं. २।२२०; नास्मृ. ४।२४५ सदसि (सदिति); अभा. ७३ नास्मृवत्; व्यक. १२३ जेत (जेतु); स्मृच. १२६ भजेत (ब्रजेतु) सार्धविनयः (स्य चाश्वं दमः);

गूहमानस्तु दौर्दशील्यात् यदि पापः स हीयते ।
सभ्याश्चास्य न दुष्यन्ति तीव्रो दण्डश्च पाल्यते ॥

(१) अत्र अयुक्तं वियुक्तं विरुद्धं किमपि कस्यापि
कृत्वा अथवा चौर्यादिकं साहसमपि कस्यापि कृत्वा
तेनावेदितः सन् धर्माधिकरणस्याग्रे यः प्रत्यापत्तिं करोति
मिथ्यां न करोति तस्याधममध्यमोत्तमानुसारेण यः शास्त्रे
विहितो दण्डः तस्य विनयस्यार्धमेव विनयोऽस्य भव-
तीति । अनावेदितोऽपि यः स्वयमेव प्रतिपत्तिं करोति
तस्यायमेव क्रम इति ।

गूहमानस्त्विति । यदि पुनरयुक्तसाहसादिकं कृत्वा
करणावेदितोऽपि मिथ्यां करोति, पश्चात्स दिव्यादि-
क्रियाभिः पराजीयते च, तदा यस्य तस्य (?) सभ्याः
कुपिता भवन्ति, तीव्रो दण्डश्च तस्य द्विगुणादिक इति ।

अभा. ७३-४

(२) प्रत्यापत्तिर्विनयकर्तृसान्निध्यं, ब्रूयाद्वा सदसि
साहसं कृतं, तेन अवगूहमानत्वमुक्तम् । तेन साहसमगूह-
माने तत्कर्तरि अनधिकदण्डः, गूहमाने तु अधिक इति
पूर्वोत्तरश्लोकार्थः । हलायुधस्तु साहसकार्येऽप्यन्यायसाहसं
कृत्वा यदि प्रत्यापत्तिं प्रायश्चित्तं भजेत, स्वयमेव वा
साहसकर्तृत्वं निवेद्य दण्डो मे क्रियतामिति वदेत्, तस्य
यथोक्तदण्डादर्धदण्डः । यस्तु दौर्दशील्यं गूहमानः तस्मा-
देव जीवति, तस्य त्विज्जितादिभिः साहसकारित्वं निश्चित्य
स्वल्पेऽपि साहसे तीव्रो दण्ड इत्यर्थमाह । विर. ३७६

विर. ३७६ पत्ति (सति); पमा. २११ भजेत (ब्रजेतु)
स्वयं (सर्व) सार्धविनयः (स्य वाऽश्वं दमः); विचि. १६८
पत्ति (सति) भजेत (करोति); दवि. ७८ विरवत्; नृप्र. १७
स्वयं (सर्व) शेषं स्मृचवत्; सेतु. ३०८ विचिवत्;
समु. ६९ स्मृचवत्.

(१) नासं. २।२२१ पापः (पापं) पाल्यते (पार्थिवात्);
नास्मृ. ४।२४६ दौर्दशील्यात् (वैचित्र्यात्) हीयते (जीयते)
श्चास्य (स्तस्य) दु (तु); अभा. ७३ दौर्दशील्यात् (ये
शल्यात् ?) हीयते (जीयते) श्चास्य (स्तस्य) दु (तु); व्यक. १२३
हीयते (जीवति) दु (तु); विर. ३७६ व्यकवत्; विचि. १६८
स्यात् (त्यं) पापः (वातः) हीयते (जीवति)
स्य न दु (न्येन तु) श्च पाल्यते (स्तु पश्यते); दवि. ७९
हीयते (जीवति) न दु (प्रदु); सेतु. ३०८ पूर्वार्धे (गूह-
मानस्तु दुःशीलं यदि वाऽतः स जीवति) ण्डश्च (ण्डस्तु).

(३) अयुक्तमिति । अयुक्तं प्रतिषिद्धं चौर्यप्रवृत्तादि कृत्वा प्रत्यापत्तिं भजेत 'अशोभनमकार्यं मया कृतं, शासनीयोऽस्मि, प्रमादान्मयैतत् कृतमिति' प्रतिपद्येत स्वयमेव, स्वयं वाऽकार्यस्य चोदितो राजकुले प्रणिपत्य 'इदं मयाकार्यं कृतं शोधयत मामिति' तस्य द्विप्रकार-स्यापि अस्मिन् कार्ये विहितो यो दण्डः तस्यार्थः स्मृतः । प्रायश्चित्तं तु (न) तद्वशेन, 'ख्यापनानुतापादिना पापस्य क्षयाद्' इति स्मरणात् । अन्योऽप्येवं मा कार्षी-दित्यर्धदण्डः ।

गूहमानस्त्विति । यस्तु स्वयं न प्रकाशयति गूहमान एव, लिखितेऽपि व्यवहारे मिथ्येति ब्रुवन् पापं गूहमानो यदि, हीयते, सभ्याश्च साधवो न दुष्यन्ति, तीव्रश्च दण्डो महान् पार्थिवात् । शिष्टविगर्हणा च परलोकविरुद्धा कष्टे-यमवस्थेति तीव्रो दण्डः । तस्माद् यदि प्रमादेन पापं कुर्यान्न गृहेत् । तथा सति प्रत्यवायो मन्दः शिष्ट-विगर्हणाभावात् । दृष्टे चापि दण्डलाभ इति ।

नाभा. २।२२०-२१ (पृ. ८१-८२)

अविक्रयविक्रये ब्राह्मणदण्डः

अविक्रयाणि विक्रीणन् ब्राह्मणः प्रच्युतः पथः ।

मार्गे पुनरवस्थाप्यो राज्ञा दण्डेन भूयसा * ॥

अत्र यानि अविक्रयाणि निर्दिष्टानि तानि विक्रीणन् ब्राह्मणो मार्गच्युतो भवति । स च राज्ञा पुनरपि मार्गे संस्थापनीयः । महता दण्डेनेति । अभा. ४६

राजधृतवस्तुनि आक्रममाणो वधदण्डार्हः

गन्धमाल्यमदत्तं तु भूषणं वास एव वा ।

पादुकेति राजोक्तं तदाक्रामन्वधमर्हति (?) * ॥

एतानि वस्तूनि राजकीयानि यो दर्पात्स्वयमाक्रामति स राज्ञः सकाशाद्वधमर्हतीति । अभा. २६

* अयं श्लोकः प्रकरणान्तरस्थोऽपि निबन्धकारानुसारेणात्रो-द्धतः ।

(१) नासं. २।६३; नास्मृ. ४।६७; अभा. ४६; अप. २।२३३; व्यक्र. १२१; विर. ३६४; दवि. ३११; सेतु. ३०६.

(२) नास्मृ. २।३५; अभा. २६ उत्तरार्धे (षड्रासनं पादु-केति राजोक्तोऽयं वधः ? इति ?).

बृहस्पतिः

साहसनिरुक्तिः, पञ्च त्रयश्च साहसप्रकाराः,

तत्र दण्डविधिश्च

स्तेनानामेतदाख्यातं सर्वेषां दण्डनिग्रहम् ।

साहसस्याधुना सम्यक् श्रूयतां वधशासनम् ॥

मनुष्यमारणं चौर्यं परदाराभिमर्शनम् ।

पारुष्यमुभयं चेति साहसं पञ्चधा स्मृतम् * ॥

इति वचनाद्यद्यपि स्त्रीसंग्रहणचौर्यपारुष्याणां साह-सत्वं तथापि तेषां स्वबलावष्टम्भेन जनसमक्षं क्रिय-माणानां साहसत्वम् । रहसि क्रियमाणानां तु संग्रहणादि-शब्दवाच्यत्वमिति तेषां साहसात्पृथगुपादानम् ।

मिता. २।७२

हीनमध्योत्तमत्वेन त्रिविधं तत्प्रकीर्तितम् ।

द्रव्यापेक्षो दमस्तत्र प्रथमो मध्यमोत्तमौ ॥

प्रथमो मध्यमोत्तमौ इति प्रथममध्यमोत्तमसाहसरूप इत्यर्थः । इत्थं हीनादिद्रव्यापहारेषु प्रथमादिसाहसानां व्यवस्थितत्वेऽपि तेषां हीनत्वादितारतम्यात् साहसानां न्यूनाधिकसंख्याभेदो व्यवस्थितो द्रष्टव्यः । दवि. १४१

साहसस्तेयं तत्र दण्डश्च

साम्प्रतं साहसस्तेयं श्रूयतां क्रोधलोभजम् ।

साहसस्तेयं साहसलक्षणं स्तेयमित्यर्थः । स्मृच. ३१६

* 'साहसं पञ्चधा प्रोक्तं' इत्यग्निमहस्पतिवचनानुसारेण स्मृतिचन्द्रिकापाठ एव सम्यक् लगते ।

(१) व्यनि. ५१७; समु. १४६ उक्त.

(२) स्मृच. ६ : ३१२ पञ्चधा स्मृतम् (तु चतुर्विधम्); पमा. ४५० चेति (चैव) शेषं स्मृचवत् ; रत्न. १२६ पञ्चधा स्मृतम् (स्याच्चतुर्विधम्); नृप्र. २६७ भयं चेति (तमं चैव) शेषं रत्नवत् ; सवि. ४५२ मारणं (हरणं) शेषं स्मृचवत् ; व्यसौ. ४५ रत्नवत् ; व्यप्र. ३९२ रत्नवत् ; व्यम. २ चौर्यं (स्तेयं) शेषं रत्नवत् : १०३ रत्नवत् ; विता. ३५ चौर्यं (स्तेयं) शेषं रत्नवत् : ७४६ रत्नवत् ; समु. १४६.

(३) अप. २।२३० स्तत्र (श्वात्र) मध्यमोत्तमौ (मध्य उत्तमः); व्यक्र. ११९ मध्यमोत्तमौ (मध्य उत्तमः); विर. ३५० मौ (मः); दवि. १४१ विरवत् : २९४ व्यकवत् ; सेतु. २५४ व्यकवत्, मनुः : २५९ मनुः.

(४) स्मृच. ३१६; रत्न. १२८; सवि. ४५८; व्यप्र. ३९६ साहस (साहसं); विता. ७७४ व्यप्रवत् ; समु. १४८.

क्षेत्रोपकरणं सेतुं पुष्पमूलफलानि च ।
 विनाशयन् हरन् दण्ड्यः शताद्यमनुरूपतः ॥
 पशुवस्त्रान्नपानानि गृहोपकरणं तथा ।
 हिसयन् चौरवद्वाप्यो द्विशताद्यं दमं तथा ॥
 स्त्रीपुंसौ हेमरत्नानि देवविप्रधनं तथा ।
 कौशेयं चोत्तमं द्रव्यमेषां मूल्यसमो दमः ॥
 द्विगुणौ वा कल्पनीयः पुरुषापेक्षया नृपैः ।
 हर्ता वा घातनीयः स्यात्प्रसङ्गविनिवृत्तये ॥

(१) तत्र तावत्साहस्रस्त्येयकर्तृविषये दण्डानाह बृहस्पतिः—क्षेत्रेति । अत्र विनाशयन् हरन् हिसयन् चोरयन् हन्ता

(१) अप. २।२३० पुष्पमूल (मूलपुष्प) ताद्य (तोद्य); व्यक्र. ११९; स्मृच. ३१६ तुं पुष्पमूल (तुमूलपुष्प) द्य (क्ष्य); विर. ३५०; रत्न. १२८ सेतुं (चैव); विचि. १५० मनुः; दवि. १४१; व्यम. १०४ सेतुं (चैव); विता. ७७४ व्यमवत्; सेतु. २५४ मनुः; समु. १४८ पूर्वार्धे स्मृचवत्; विव्य. ५३ क्षेत्रो...सेतुं (क्षेत्रं सदस्तथा धान्यं) शता...पतः (स च सस्यनुसारतः) मनुः.

(२) अप. २।२३० ता (ता); व्यक्र. ११९ हिसयन् चौरवद् (हारयन् चोरयन्); स्मृच. ३१६ चौरवद् (चोरयन्); विर. ३५०; रत्न. १२८ स्मृचवत्; विचि. १५० दं द (द्यद्) शेषे स्मृचवत्, मनुः; दवि. १४१ नानि (नादि) दं (न्तं); व्यम. १०४ चौरवद्वाप्यो (चोरयन् शास्यो); विता. ७७४ दं (द्य); सेतु. २५४, २५९ स्मृचवत्, मनुः; समु. १४८ स्मृचवत्.

(३) अप. २।२३० त्तमं (त्तम); व्यक्र. ११९ अपवत्; स्मृच. ३१६ सौ (सो); विर. ३५० अपवत्; रत्न. १२८ सौ (गो) कौशे (यौषे) त्तमं (त्तम); विचि. १५० सौ (गो) मनुः; दवि. १४१; व्यम. १०४ रत्नवत्; विता. ७७४ सौ (गो) कौशे (यौषे); सेतु. २५४ सौ (गो) धनं (धने) मनुः; २५९ सौ (गो) मनुः; समु. १४८ सौ (गो) त्तमं (त्तम).

(४) अप. २।२३० हर्ता (हन्ता); व्यक्र. ११९ हर्ता (हन्ता) विनिवृत्तये (प्रधनं तथा); स्मृच. ३१६ अपवत्; ३१७ पूः; विर. ३५० गो वा कल्पनीयः (गः कल्पनीयश्च) वा वा (च धा); रत्न. १२८ अपवत्; विचि. १५० हर्ता ..... स्यात् (हर्तारो घातनीयाः स्युः) मनुः; दवि. १४१ वा वा (च धा) : २९५ वा वा (च धा) उक्तः; व्यम. १०५ त्प्र (त्प्रा); विता. ७७४ हर्ता वा (हन्ता च); सेतु. २५४, २५९ मनुः; समु. १४८.

वेति च वदन् इदं दण्डशास्त्रं साहस्रस्त्येयकर्तृविषयं इति दर्शयति । तस्य कोधलोभवत्त्वेन हननोपेतस्त्येयकारित्वात् । हन्ता वा घातनीय इत्यब्राह्मणविषयम् । स्मृच. ३१६

(२) शताद्यं शतावरं द्विशतान्तः । अनुरूपतः विनाशिताषट्कृतमूल्यानुसारेण । पुरुषापेक्षया आढ्यदरिद्र-पुरुषापेक्षया । अत्र यस्य मूल्यमात्रं संभवति, तस्य तन्मात्रं, यस्य त्वधिकं, तस्य द्विगुणो दण्डः । यस्य तु न मूल्यमात्रमपि, चौयै चातिप्रसङ्गः, तस्य वध इति व्यवस्था ।

* विर. ३५०-५१ साहसिकवधदण्डविचारः । साहसिका राज्ञा नोपेक्षणीयाः । साहसिकघातकतत्सहायाः तदण्डश्च ।

साहसं पञ्चधा प्रोक्तं वधस्तत्राधिकः स्मृतः ।
 तत्कारिणो नार्थदमैः शास्या वध्याः प्रयत्नतः ॥
 प्रकाशवधका ये तु तथा चोपांशुघातकाः ।
 ज्ञात्वा सम्यक् धनं हत्वा हन्तव्या विविधैर्वधैः ॥
 मित्रप्राप्त्यर्थलोभैर्वा राज्ञा लोकहितैषिणा ।
 न मोक्तव्याः साहसिकाः सर्वभूतभयावहाः ॥
 लोभाद्भयाद्वा यो राजा न हन्यात्पापकारिणः ।
 तस्य प्रक्षुभ्यते राष्ट्रं राज्याच्च परिहीयते ॥

* दवि. विरवत् ।

(१) व्यक्र. १२२; स्मृच. ३१२; उक्त., नारदः; विर. ३७१; विचि. १६३-४ (=); दवि. ६१; समु. १४६ उक्त., नारदः.

(२) अप. २।२७७ वधका (घातका); व्यक्र. १२२ हत्वा (हित्वा) हन्तव्या (हन्याद्वा); स्मृच. ३१२ ये तु (राश्व); विर. ३७१ तु (च) हत्वा (हित्वा); पमा. ४५४; रत्न. १२६ अपवत्; विचि. १६४ (=) ज्ञात्वा.....हत्वा (राज्ञा सम्यक्वधं हित्वा); सवि. ४५८ का ये तु (कार्येषु) काः (कान्); व्यप्र. ३९४ अपवत्; व्यउ. १३२ अपवत्; व्यम. १०३ अपवत्; विता. ७५१ म्यक् धनं हत्वा (म्यक्तया त्वाशु); समु. १४६ स्मृचवत्.

(३) अप. २।२७७ लोभैर्वा (लोभे वा) भूत (लोक); व्यक्र. १२२ साहसिकाः (प्रयत्नेन); विर. ३७१; विचि. १६४ संदर्भेण कात्यायनः; दवि. ६२ भूत (लोक); वीमि. २।२८२ राज्ञा (राज) कात्यायनः.

(४) अप. २।२७७ हन्यात्पाप (हन्यन्याय्य); व्यक्र. १२२; विर. ३७२; विचि. १६४ क्षुभ्य (अश्य) संदर्भेण कात्यायनः; वीमि. २।२८२ प्रक्षु (प्रोज्ज).

बन्धाभिविषयश्लेष्णे परान् यस्तु प्रमापयेत् ।
 क्रोधादिना निमित्तेन नरः साहसिकस्तु सः ॥
 एकस्य बहवो यत्र प्रहरन्ति रुषान्विताः ।
 मर्मप्रहारको यस्तु घातकः स उदाहृतः ॥
 मर्मघाती तु यस्तेषां यथोक्तं दापयेद्दमम् ।
 आरम्भकृत् सहायश्च दोषभाजौ तदर्धतः ॥
 क्षतस्याल्पमहत्त्वं च मर्मस्थानं च यत्नतः ।
 सामर्थ्यं चानुबन्धं च ज्ञात्वा चिह्नैः प्रसाधयेत् ॥
 (१) तत्कारिणः साहसलक्षणवधकारिणः ।

स्मृच. ३१२

(२) मित्रप्राप्त्यर्थलोभैर्न मोक्तव्या इत्यन्वयः ।
 किन्तु राज्ञा लोकहितैषिणा हन्तव्या इति संबन्धः ।
 विर. ३७२

(१) व्यक्र. १२२; विर. ३७२; विचि. १६४ संदर्भेण कात्यायनः.

(२) अप. २।२७७ को (दो); व्यक्र. १२३ यत्र (यस्य) को यस्तु (दो यश्च); विर. ३७३ को यस्तु (दोषस्तु) कः स (कस्य); रत्न. १२६; विचि. १६५-६ को यस्तु (दो यश्च); व्यनि. ४९४ एकस्य (कृतस्य) को (दो) कात्यायनः; दवि. ७४ अपवत्; व्यप्र. ३९५; व्यउ. १३३; व्यम. १०३; विता. ७५३; सेतु. २५८ विरवत्; समु. १४६ एकस्य (एकं तु) उत्तरार्धे (मर्मप्रहारी यस्तेषां स घातक उदाहृतः).

(३) अप. २।२७७ मर्म (सम) जौ त (जस्त); व्यक्र. १२३ जौ त (जस्त) बृहस्पतिः कात्यायनश्च; स्मृच. ३१२ उत्तरार्धस्तु मनोरित्युक्तम्; विर. ३७३-४ दमम् (द्वनम्) जौ त (जस्त); पमा. ४५५ संदर्भेण कात्यायनः; रत्न. १२६ दाप (प्राप) जौ (गी); विचि. १६५-६ यश्च (याश्च) जौ त (जस्त); व्यनि. ४९५ तु (च) कृत् (कः) यश्च (याश्च) जौ तदर्धतः (जस्तदर्धतः) कात्यायनः; दवि. ७४ ती तु यस्ते (तिनमेते) जौ त (जस्त); नृप्र. ४४ उक्त., स्मरणम्; व्यप्र. ३९५ रत्नवत्; व्यउ. १३३ रत्नवत्; विता. ७५३ दापये (प्राप्नुया) जौ (गी) धतः (धक्म्); सेतु. २५८ जौ त (जस्त); समु. १४६.

(४) अप. २।२७७ साध (साद); व्यक्र. १२३ साध (शोध) बृहस्पतिः कात्यायनश्च; विर. ३७४; रत्न. १२६; विचि. १६६ साध (कांश); व्यप्र. ३९५; व्यउ. १३३; विता. ७५३ साध (धार); सेतु. २५८ साध (वास).

व्य. कां. २०७

एकस्य मर्मघातितदघातिरूपा बहवो यत्र प्रहारं कुर्वन्ति, तत्र मर्मघातिनमेव यथोक्तं दण्डं दापयेदित्यर्थः । यथोक्तश्च यज्ञातीयस्य प्राणिनो घातकानाधिकृत्य य उक्तः सः, तदघातिनस्तु दण्ड आरम्भकृदित्यादिनोक्तः । मर्मघातित्व-तदघातित्वनिश्चयार्थं क्षतस्येत्यादि ।

विर. ३७४

अविज्ञातघातकाद्यन्वेषणविधिः

हृतः संदृश्यते यत्र घातकस्तु न दृश्यते ।
 पूर्ववैरानुमानेन ज्ञातव्यः स महीमुजा ॥
 प्रातिवेश्यानुवेद्यौ च तस्य मित्रारिवान्धवाः ।
 प्रष्टव्या राजपुरुषैः सामादिभिरुपक्रमैः ॥
 विज्ञेयोऽसाधुसंसर्गाच्चिह्नैर्होडेन वा नरैः ।
 एषोदिता घातकानां तस्कराणां च भावना ॥

(१) अप. २।२८१ तः सं (तस्तु) कस्तु (कश्च) मानेन (सारेण); व्यक्र. १२३; स्मृच. ३१२ तः सं (तस्तु); विर. ३७७; पमा. ४५३; रत्न. १२६; दीक. ५५; विचि. १६८ कस्तु (कश्च) क्रमेण याज्ञवल्क्यः; व्यनि. ४९४ संदृ (स दृ); दवि. ७०; सवि. ४५८ हतः (घातः) वैरा (मेवा) मुजा (भृता); व्यप्र. ३९४ अपवत्; व्यउ. १३२; विता. ७५०; सेतु. २६० कस्तु (कश्च) मानेन (सारेण); समु. १४६ स्मृचवत्.

(२) अप. २।२८१ प्रा (प्र); व्यक्र. १२३; विर. ३७७; पमा. ४५३ अपवत्; रत्न. १२६; विचि. १६८-९ प्रा (प्र) त्रारि (त्राणि) क्रमेण याज्ञवल्क्यः; व्यनि. ४९४ वेद्यौ च (वेद्याश्च) त्रारि (त्राणि); दवि. ७० पुरु (पूरु); व्यप्र. ३९४ अपवत्; व्यउ. १३२ अपवत्; विता. ७५० अपवत्; सेतु. २६० अपवत्.

(३) अप. २।२८१ हैहो (हहो) पू.; व्यक्र. १२३ हैहोडे (हमेदे) च भा (विभा); स्मृच. ३१२ हैहोडेन वा नरैः (हाहोडेन तस्करः); विर. ३७७ हैहो (हहो) वा नरैः (मानवैः); पमा. ४५३ हैहोडेन वा नरैः (हाहोदैश्च लक्षणैः); रत्न. १२६; विचि. १६९ गांछिह्नैर्हो (गांछिह्नैर्हो) रैः (रः); व्यनि. ४९४ योऽसाधु (यः साध्य) हैहो (हहो) पू.; सवि. ४५८ (विशेषः साधुसंसर्गः चिह्नैरोष्ठेन वा पुनः । एषोऽपि घातकानां तु तस्कराणां भवेदिति ॥); व्यप्र. ३९४; व्यउ. १३२ योऽसा (याः सा) गांछि (गां चि) च भा (विभा); विता. ७५१ डेन (डेन); सेतु. २६० अपवत्; समु. १४६ स्मृचवत्.

गृहीतः शङ्कया यस्तु न तत्कार्यं प्रपद्यते ।
 शेषधेनं विशोद्वेग्यः सर्ववादेष्वयं विधिः ॥
 दिव्येविशुद्धो मोक्ष्यः स्यादशुद्धो वर्धमर्हति ।
 निग्रहानुग्रहाद्राज्ञः कीर्तिधर्मश्च वर्धते ॥
 तत्कार्यं हननरूपं न प्रतिपद्यते पृष्ठः सन्नानुमन्यते ।
 विर. ३७७

आत्महत्यादोषः

विषोद्वन्धनशस्त्रेण य आत्मानं प्रमापयेत् ।
 मृतोऽमेध्येन लेप्यो ज्ञान्यं संस्कारमर्हति ॥
 निमित्तविशेषे साहसानुशा
 स्वाध्यायिनं कुले जातं यो हन्यादाततायिनम् ।
 अहत्वा भ्रूणहा स स्यान्न हत्वा भ्रूणहा भवेत् ॥
 नाततायिवधे हन्ता किल्बिषं प्राप्नुयात् कश्चित् ।
 विनाशार्थिनमायान्तं घातयन्नापराध्नुयात् ॥
 आततायिनमुत्कृष्टं वृत्तस्वाध्यायसंयुतम् ।
 यो न हन्याद्वधप्राप्तं सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥

यत्तु कात्यायनेनोक्तं—आततायिनि चोत्कृष्टे तपः-
 स्वाध्यायजन्मतः । वधस्तत्र तु नैव स्यात्पापे हीने वधो

(१) व्यक. १२३ धेन (धैः स); विर. ३७७; रत्न.
 १२६ न विशो (नाववो); विचि. १६९; व्यनि. ५१९
 वादे (पापे) शेषं व्यकवत्, नारदः; व्यप्र. ३९४ रत्नवत्;
 व्यउ. १३२ रत्नवत्; विता. ७५१ रत्नवत्; सेतु. २६०;
 समु. १४६ व्यकवत्.

(२) अप. २१२८१ मोक्ष्यः (मेध्यः) हाद्रा (है रा);
 व्यक. १२४; स्मृच. ३१२ मोक्ष्यः (मान्यः) पू.; विर.
 ३७८; विचि. १६९; व्यनि. ५१९ नारदः; सेतु. २६१;
 समु. १४६ स्मृचवत्, मनुः.

(३) दीक. ५६.

(४) रत्न. १२७; व्यम. १०४; समु. १४७ दात
 (जात).

(५) स्मृच. ३१४; रत्न. १२७ पू.; व्यनि. ५१९
 शार्थिन (शनार्थ); व्यप्र. १८; व्यउ. ११; विता. ७५७
 पू.; समु. १४७.

(६) स्मृच. ३१५; रत्न. १२८; व्यनि. ५२०; व्यप्र.
 १९; व्यउ. ११ युत (वृत्); व्यम. १०४; विता.
 ७५८-९ द्रव (द्रव); समु. १४७.

भृगुः ॥ इति ॥ तत्र स्वाध्यायजन्मतः उत्कृष्टे ब्राह्मणे न
 वधः इत्यर्थः यच्च बृहस्पतिर्नाक्तः आततायिनमुत्कृष्टं
 वृत्तस्वाध्यायसंयुतम् । यो न हन्याद्वधप्राप्तं सोऽश्वमेध-
 फलं लभेत् ॥ उत्कृष्टं ब्राह्मणमित्यर्थः । ब्रह्मप्राप्तं
 —स्वाध्यायिनं कुले जातं यो हन्यादाततायिनम्—न तेन
 भ्रूणहा भवेत्—मन्युस्तं मन्युमुच्छति—इत्यादिवचना-
 पातमात्राद्वधप्राप्तमित्यर्थः । तदेतद्वचनद्वयं पूर्वोक्तात्म-
 त्वाणव्यतिरिक्तविषये ब्राह्मणात्तायिनि द्रष्टव्यम् ।

स्मृच. ३१५

साहसकल्पदोषः

अधारितब्रह्मसूत्रं वृषलाशक्तसेविनम् ।
 प्रत्यब्दं सर्वमादाय वेदविद्भ्यो निवेदयेत् ॥
 त्यक्ताग्निं संध्याया हीनं नित्यमस्नायिनं द्विजम् ।
 अर्कोपस्थानहीनं च शूद्रप्रेष्यकरं तथा ॥
 अकर्ता नित्ययज्ञानां प्रत्यहं पणमाप्नुयात् ॥

कात्यायनः

साहसनिरुक्तिः

सहसा यत्कृतं कर्म तत्साहसमुदाहृतम् ॥
 सान्वयस्त्वपहारो यः प्रसह्य हरणं च यत् ।
 साहसं च भवेदेवं स्तेयमुक्तं विनिह्वयः ॥

(१) अन्वयो रक्षणकालक्रमप्राप्तपालकनरनैरन्तर्यं,
 तस्मिन् सति योऽपहारः स सान्वयोऽपहारः । स च
 प्रसह्य क्रियमाणः साहसं च स्तेयं च इत्येवं द्विरूपमाप-
 द्यते । उक्तप्रकारविपरीतोऽपि निह्वो द्रव्यापहारः स्तेय-
 रूपमेवापद्यत इति स्मृतायुक्तमित्यर्थः । स्मृच. ३१६

(२) अत्र सान्वयो रक्षकपुरुषसमक्षं तदनभिभव-
 विवक्षितः । प्रसह्य हरणमित्यनेन रक्षकमभिभूय हरणं
 विवक्षितम् । विर. २८७

(१) व्यनि. ५१६ सूत्रं (सूत्रः) सेविनम् (सेविकः)
 पण (पाप); समु. १५८.

(२) सवि. ४५१.

(३) व्यक. १०९ हरणं (करणं); स्मृच. ३१६; विर.
 २८७ स्वप (स्तु प्र) सं च (सं तु); सवि. ४५७ वः
 (वे); समु. १४८ सं च (सं तु).

द्रव्यनाशादिप्रथममध्यमोत्तमसाहसानि तद्वर्णविधिश्च

क्षतं भङ्गोपमदौ वा कुर्यादद्रव्येषु यो नरः ।

प्राप्नुयात्साहसं पूर्वं द्रव्यभाक् स्वाप्नुयाद्वाहृतः ॥

क्षतं किञ्चिन्नाशः, भङ्गोऽर्धनाशः, उपमर्दः सर्वनाशः ।

द्रव्यमिह कुड्यातिरिक्तम् । महामूल्यमल्पाभिघातेनाप्यनुपयुक्ततां यद्याति स्फटिकादि, तदभिप्रेतं, तेन न 'अभिघाते तथा भेदे', इत्यादियाज्ञवल्क्येन विरोधः । नापि परस्परलघुगुरुणां क्षतादीनां समानदण्डप्रयोजकत्वमिति । विर. ३५३

हरेर्द्विन्द्यादहेद्वाऽपि देवानां प्रतिमां यदि ।

तदगृहं चैव यो भिन्द्यात् प्राप्नुयात् पूर्वसाहसम् ॥

प्राकारं भेदेद्यस्तु पातयेच्छातयेत्तथा ।

बन्धीयादम्भसो मार्गं प्राप्नुयात्पूर्वसाहसम् ॥

राजक्रीडासु ये सक्ता राजवृत्त्युपजीविनः ।

अप्रियस्य च यो वक्ता वधं तेषां प्रकल्पयेत् ॥

राजक्रीडासु राजासाधारणक्रीडासु ये सक्ताः तदनुमतिं विनैति शेषः । एवं राज्ञः प्रजापालनरूपां वृत्तिं तदनुमतिं विना आलम्बन्ते ये ते, ये च राज्ञ एवाप्रियवाद्शीलाः । विर. ३६८-९

(१) अप. २।२३० वा (च); विर. ३५३; विचि. १५२ झोपमदौ (झोऽपमदौ); दवि. ३०० क्षतं... दौ (क्षतिर्भङ्गोऽवमदौ) व्येषु (व्येन); सेतु. २५५ झोप (झाव). (२) अप. २।२३३ मां (मा); व्यक्र. १२१; स्मृच. ३२६; विर. ३६४ द्वा (च्चा); विचि. १५७-८; व्यनि. ५१०; दवि. ३१२ अपवत्; सवि. ४७४ मां यदि (मादिकम्) चैव (चापि); सेतु. २५६; समु. १६८ अपवत्.

(३) व्यक्र. १२१ पात (पार) बन्धी... मार्गं (वा बन्धीयादम्भमार्गं); विर. ३६७; दवि. २९९ तथा (त वा) दम्भसो (दधवा). (४) व्यक्र. १२२ सक्ता (शक्ता) च (तु); स्मृच. ३३२ कल्प (वर्त); विर. ३६८ च यो वक्ता (तु वक्तारो); पमा. ५८० यस्य च (यं चास्य); विचि. १६१ सक्ता (शक्ता) यो वक्ता (वक्तारो); दवि. २१४ उक्तः : ३६५ च (तु); व्यग्र. ५७० पमावत्; सेतु. ३०६ विचिवत्; समु. १६५ स्मृचवत्.

प्रतिरूपस्य कर्तारः प्रेक्षकाः प्रकराश्च ये ।

राजार्थमोषकाश्चैव प्राप्नुयुर्विविधं वधम् ॥

प्रतिरूपस्य राजवेशस्य राजानुमतिं विना कारकाः, प्रेक्षणाः राजकार्यवाध नृत्यादिप्रेक्षकाः । प्रकरा ये दण्डाख्यं करं प्रकृष्टं गृह्णन्ति । विर. ३६९

प्रमाणेन तु कूटेन मुद्रया वाऽपि कूटया ।

कार्यं तु साधयेद्यो वै स दाप्यो दण्डमुत्तमम् ॥

प्रमाणं लिखितादि । स्मृच. ३२६

एकं चेद्बहवो हन्युः संरब्धाः पुरुषं नराः ।

मर्मघाती तु यस्तेषां स घातक इति स्मृतः ॥

तेन स एव वधापराधदण्डभाक् । स्मृच. ३१२

व्यापादनेन तत्कारी वधं चित्रमवाप्नुयात् ॥

तत्कारी साक्षाद्वधकारी । विर. ३७१

आरम्भकृत्सहायश्च तथा मार्गानुदेशकः ।

आश्रयः शस्त्रदाता च भक्तदाता विकर्मिणाम् ॥

(१) व्यक्र. १२२ विविधं वधम् (द्विविधं दमम्); विर. ३६९ क्षकाः (क्षणाः); विचि. १६१; दवि. १२० विरवत् : २६५ (प्रतिरूपस्य कर्तारः प्राप्नुयुर्विविधं वधम्) एतावदेव : ३१६ उक्तः; सेतु. ३०६-७ काः प्र (कप्र).

(२) अप. २।२९४ ण्डमु (ण्ड उ); व्यक्र. १२२; स्मृच. ३२६ दण्ड (दम); विर. ३७०; विचि. १६२; दवि. २६५ वाऽपि कूटया (कूट्याऽपि वा); सवि. ४७५ वाऽपि कूट्या (वाऽनुकूलया) दण्डमुत्तमम् (उत्तमसाहसम्); समु. १५८ स्मृचवत्.

(३) स्मृच. ३१२; पमा. ४५४; व्यग्र. ३९५; व्यउ. १३३; समु. १४६.

(४) व्यक्र. १२२ नेन (ने तु); विर. ३७१; विचि. १६४ व्यकवत्; दवि. ६१ (=) व्यकवत्.

(५) अप. २।२३१ यः श (यश); व्यक्र. १२३; स्मृच. ३१२; विर. ३७५ मिं (मं); पमा. ४५५ मार्गा (धर्मा); रत्न. १२६ विक (च क); विचि. १६७; व्यनि. ४९५ भक्त...णाम् (भरदाता च कर्मणाम्) उक्तः, कात्यायनः; दवि. ७५; सवि. ४६४ कृत्स (कः स) गांनु (गांप्) मिं (मं); व्यग्र. ३९५ तथा मार्गानु (दोषवक्ताऽनु) कदाता (क्तादायो); व्यउ. १३३ श्व (स्तु) शेषं व्यप्रवत्; व्यम. १०३; विता. ७५४; सेतु. ३०९ विरवत्; समु. १४६ क्रमेण बृहस्पतिः.

युद्धोपदेशकश्चैव तद्विनाशप्रवर्तकः ।

उपेक्षाकार्ययुक्तश्च दोषवक्ताऽनुमोदकः ॥

अनिषेद्धा क्षमो यः स्यात्सर्वे ते कार्यकारिणः ।

यथाशक्त्यनुरूपं तु दण्डमेषां प्रकल्पयेत् ॥

(१) अनुरूपं दोषानुरूपम् । स्मृच. ३१२

(२) तद्विनाशप्रवर्तकः युद्धोपदेशं विनैव विषादिना नाशप्रवर्तकः । उपेक्षाकारी निषेधे साक्षादक्षमोऽपि परादिनापि निषेधानुकूलकारी । अयुक्तो राज्ञाऽनियुक्तः, घातनीयदोषवक्ता, अयुक्तो घातकासंबन्ध इत्येके ।

विर. ३७५-६

साहसकृदन्वेषणविधिः

विना चिह्नैस्तु यत्कार्यं साहसाख्यं प्रवर्तते ।

शपथैः स विशोध्यः स्यात्सर्ववादेष्वायं विधिः ॥

स इति साहसकर्तृत्वेनाभियुक्तः परामृश्यते ।

स्मृच. ३१२

(१) अप. २।२३१ वर्त (दर्श) क्तश्च (क्तस्य) क्ताऽनु (क्त्रनु); व्यक. १२३ क्षाकार्यं (क्षकोऽनि); स्मृच. ३१२ वर्त (दर्श) क्षा (क्षी); विर. ३७५; पमा. ४५५ कार्ययुक्तश्च (कारकश्चैव); रत्न. १२६; विचि. १६७ तद्विना (तथा ना); व्यनि. ४९५ युद्धो (युक्त्यो) शप्रवर्तकः (शः प्रदर्शकः) वक्ता (युक्ता); दवि. ७५; सवि. ४६४ युद्धो (यद्धो) वर्त (दर्श); व्यप्र. ३९५; व्यउ. १३३; व्यम. १०३; विता. ७५४; सेतु. ३०९ विचिवत्; समु. १४६-७ स्मृचवत्.

(२) अप. २।२३१ ते का (तत्का); व्यक. १२३ क्त्य (ब्दा) शेषं अपवत्; स्मृच. ३१२ अपवत्; विर. ३७५ तु (च); पमा. ४५५ ण्डमे (ण्डं ते) शेषं अपवत्; रत्न. १२६; विचि. १६७; व्यनि. ४९५ षेद्धा क्ष (षेधक्ष) पू; दवि. ७५ तु (च); सवि. ४६५ उक्तः ४७३ स्यात्स (संस्त) पू, याज्ञवल्क्यः; व्यप्र. ३९५; व्यउ. १३३; व्यम. १०३ क्त्य (क्त्या); विता. ७५४ पूर्वार्धे (उपेक्षकः शक्तिमांश्च सर्वे ते घातकाः स्मृताः); सेतु. ३०९; समु. १४७ अपवत्, क्रमेण बृहस्पतिः.

(३) स्मृच. ३१२; पमा. ४५५ नृप्र. २६९ बादे (पापे); समु. १४६ तैते (तित्तम्).

आततायिनः । निमित्तविशेषे साहसानुश ।

उद्यतासिर्विषामिश्च शापोद्यतकरस्तथा ।

आथर्वणेन हन्ता च पिशुनश्चापि राजनि ॥

भार्यातिक्रमकारी च रन्ध्रान्वेषणतत्परः ।

एवमाद्यान्विजानीयात्सर्वानेवाततायिनः ॥

यैशोवृत्तहरान् पापानाहुर्धर्मार्थहारकान् ॥

अनाक्षारितपूर्वो यस्त्वपराधे प्रवर्तते ।

प्राणद्रव्यापहारे च तं विद्यादाततायिनम् ॥

कात्यायनेनैव एवमाद्यानित्युक्तम् । एवमाद्या-
नेवंप्रकारानित्यर्थः । स्मृच. ३१५

प्राणद्रव्यापहारे अन्यस्मिन्नपि तत्तुल्यापराधे च यस्त्व-
नाक्षारितपूर्वोऽबाधितपूर्वः प्रवर्तते तं आततायिनं विद्या-
दित्यर्थः । अनेन अर्थादाक्षारितपूर्वो यः पूर्वोक्तविष-
दानाद्यपराधे प्रवर्तते नासावाततायीत्युक्तम् । एवं च
'आततायी वधोद्यतः' इत्यमरसिंहकृतोऽर्थनिर्देशः
क्षेत्रदारापहर्त्रादीनामर्थानां प्रदर्शनार्थमिति मन्तव्यम् ।
एवं च 'षट्स्वप्यनभिचरन् पतती'ति आततायिवध-
मात्रमकुर्वन् पतितो भवतीत्यर्थोऽवगन्तव्यः । तदेतद्वौ-
धायनवचनं आत्मत्यागाविषये तद्व्यतिरिक्तधर्माद्युपरोध-
विषयेऽपि गोब्राह्मणेतरोष्पाततायिविषये द्रष्टव्यम् ।

(१) मिता. २।२१ (=); स्मृच. ३१५ विं (वि)
शा (चा) श्वापि (श्चैव); रत्न. १२८ विं (वि) श्वापि
(श्चैव); दवि. २३४ (उद्यतासिं कराभिं च शापोद्यतकरं
तथा । आथर्वणेन हन्तारं पिशुनं चापि राजनि ॥) विष्णुकात्यायनौ;
सवि. १५३ (=) विं (वि) : १५४ (=) पूर्वार्धे
(उद्यतासिं च विषदं शापोद्यतकरं तथा) पू; व्यप्र. १५
(=) विं (वि); व्यम. १०४ विं (वि); विता. ७६१
श्वापि (श्चैव); समु. १४७-८ स्मृचवत्.

(२) मिता. २।२१ (=); स्मृच. ३१५ कारी (चारी);
रत्न. १२८; दवि. २३४ (भार्यातिक्रमिणं नैव विद्यात्
सप्ताततायिनः) एतावदेव, विष्णुकात्यायनौ; सवि. १५३
(=); व्यप्र. १५ (=); व्यम. १०४ वाने (वांश्चैव);
विता. ७६२; समु. १४८.

(३) स्मृच. ३१५; समु. १४८.

(४) स्मृच. ३१५; रत्न. १२८; दवि. २४० तं...
नम् (प्रवृत्तस्याततायिता); विता. ७६२ पू; समु. १४८.

गवां पर्युदासवचनान्तदितरपश्चादितिर्यग्जातीनामप्यातता-
यिनां वधो विहित इत्यवगम्यते । अत एव कात्यायनेन
आततायिपश्चादिवधेऽपि दोषाभावो दर्शितः । 'नखिनां
शृङ्गिणां चैव दंष्ट्रिणां चाततायिनाम् । हस्त्यश्चानां
तथाऽन्येषां वधे हन्ता न दोषभाक् ॥' अन्येषां चञ्च्वा-
दिशालिनां पक्ष्यादीनाम् । एवं चाततायिनां वधे यत्र
दोषाभाव उक्तस्तत्र घातकानां वधनिबन्धनदण्डाभावः
प्रत्येतव्यः । अस्मिन् साहसकावधे दोषाभावकथनस्य
दण्डाभावप्रतिपत्त्यर्थत्वात् । स्मृच. ३१५-६

नखिनां शृङ्गिणां चैव दंष्ट्रिणां चाततायिनाम् ।
हस्त्यश्चानां तथाऽन्येषां वधे हन्ता न दोषभाक् ॥

विनाशहेतुमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् ॥

आततायिनमायान्तमपि वेदान्तपारगम् ।

जिघांसन्तं जिघांसीयान्न तेन ब्रह्महा भवेत् ॥

गर्भस्य पातने स्तेनो ब्राह्मण्यां शस्त्रपातने ।

अदुष्टां योषितं हत्वा हन्तव्यो ब्राह्मणोऽपि हि ॥

उद्यतानां तु पापानां हन्तुर्दोषो न विद्यते ।

निवृत्तास्तु यदारम्भाद्ग्रहणं न वधः स्मृतः ॥

आततायिनि चोत्कृष्टे तपःस्वाध्यायजन्मतः ।

वधस्तत्र तु नैव स्यात् पापे हीने वधो भृगुः ॥

* स्मृच. व्याख्यानं पूर्वश्लोके, 'आततायिनमुत्कृष्टमिति
बृहस्पतिवचने च द्रष्टव्यम् ।

(१) स्मृच. ३१६; रत्न. १२८; व्यनि. ५२० नखि
(शिखि); विता. ७६२ उक्त.; समु. १४८.

(२) स्मृच. ३१४; समु. १४७.

(३) मिता. २११ (=) पारगम् (गं रणे); दवि.
२३९; सवि. १५२ (=) मितवत्; व्यग्र. १४ (=)
मितवत्; व्यड. ८ (=) मितवत्; व्यम. १०४;
सेतु. १००.

(४) विश्व. २१२८१.

(५) स्मृच. ३१५; व्यनि. ५२० वृत्ता (वृत्त);
व्यग्र. १९ स्तु यदा (नां तथा); समु. १४७.

(६) स्मृच. ३१५; समु. ८१५० पापे (पापं); रत्न.
१२७; दवि. २४१; मच. ८१५१ न्ततः (न्तनः); व्यग्र.
१९ पापे... भृगुः (पापं हीनवधे पुनः); व्यड. ११ पापे...
भृगुः (पापं हीनवधे तु न); व्यम. १०३ जन्मतः (संयुते);

व्यासः

वधसाहसकर्तुर्दण्डः । मिथ्याभैषज्यापराधः ।

ज्ञात्वा तु घातकं सम्यक् ससहायं सवान्धवम् ।
हन्याच्चित्रैर्वधोपायैरुद्वेजनकरैर्नृपः ॥

आरम्भकृत्सहायश्चेति द्रव्यसहितसहायो विवक्षितः ।
इह त्वत्यन्तसंनिहितसहाय इति न तेन सह विरोधः ।
वान्धवाश्च ये साहसकर्तारं बुद्ध्वापि न तं परित्यजन्ति ।
विर. ३७८

भिक्षोः द्रव्यभेदेन क्लेशयन्ति चिरं नरान् ।

व्याधिप्रकोपं कृत्वा तु धनं गृह्णन्ति चातुरान् ॥

देवलः

आत्महत्यादोषः । निमित्तविशेषे साहसानुशः ।

आत्मत्यागः परत्यागात्पापीयान् पातकादपि ।

पातके निष्कृतिः प्रोक्ता कथमात्मघ्ननिष्कृतिः ॥

आत्मानं बुद्धिसंपन्नं योग्यं सर्वार्थसिद्धिषु ।

श्रमदुःखभये त्यक्त्वा रौरवे परिपच्यते ॥

उद्यम्य शस्त्रमायान्तं भ्रूणमप्याततायिनम् ।

निहत्य भ्रूणहा न स्यादहत्वा भ्रूणहा भवेत् ॥

परवधार्हं (दि) पातकादात्मत्राणानास्थानादात्मत्यागः
पापीयानित्युक्तदोषमवैत्य भ्रूणमपि ब्राह्मणमपि दण्डापूप-

विता. ७५७ न्ततः (न्तभिः); बाल. २१२८६ भृगुः
(भवेत्) शेषं वितावत्; समु. १४७.

(१) अप. २१२८१; व्यक. १२३; स्मृच. ३१२ त्रैर्व
(त्रव); विर. ३७८ जनकरै (गजनकै); पमा. ४५४
स्मृचवत्; विचि. १६९ विरवत्; दवि. ७६ विरवत्; सवि.
४५८ स्मृचवत्; व्यग्र. ३९४ स्मृचवत्; व्यड. १३२
स्मृचवत्; सेतु. २६०-६१ विरवत्; समु. १४६ स्मृचवत्.

(२) अप. २१२४२.

(३) स्मृच. ३१५; रत्न. १२७ (=); व्यनि. ५१९
पर (परि) पातके (घातके) त्मघ्न (त्मह); विता. ७५८
त्यागः परत्यागा (नाशः परवधा) बृहस्पतिः; समु. १४७
त्यागः परत्यागा (त्यागात् परत्यागः).

(४) स्मृच. ३१५; रत्न. १२७ (=); विता. ७५८
बृहस्पतिः; समु. १४७.

(५) स्मृच. ३१५; व्यग्र. २०; व्यड. ११; विता.
७५८ बृहस्पतिः; सेतु. १०० कात्यायनः; समु. १४७.

न्यायात् गामप्याततायिनात्मपरित्राणायावश्यं हन्यादित्यर्थः ॥ यत्तुशनसा ब्राह्मणस्य रुधिरौत्पादननिमित्तदोषमभिधत्वाभिहितम्—मृहीतशस्त्रमाततायिनं हत्वा न दोषः स्यादिति तदपि पूर्वोक्तस्मपरित्राणविषये द्रष्टव्यम् ।

स्मृच. ३१५

उशना

गर्भपातनसाहसे दण्डः । निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा ।

परिक्षेपेन पूर्वः स्याद्वैषज्येन तु मध्यमः ।

प्रहारेण तु गर्भस्य पातने दण्ड उत्तमः ॥

मृहीतशस्त्रमाततायिनं हत्वा न दोषः ।

यमः

विषासिद्ध—त्रौर—बधकारि—तडागभेदकादि—साहसिकेषु दण्डविधिः

३ विषासिदायकाश्चौरा घातकाश्चोपघातकाः ।

॥ स्वशरीरेण दण्ड्याः स्युर्भनुराह प्रजापतिः ॥

तैत्तिरीयभेदकं हन्यादप्यु शुद्धवधेन वा ।

तद्वाऽपि प्रतिशंसकुर्वाहवाद्भोत्तमसाहसम् ॥

यंस्तु पूर्वनिषिद्धस्य तडागस्योदकं हरेत् ।

॥ आगमं चाप्यपां सिन्ध्यात्स दाप्यः पूर्वसाहसम् ॥

उपघातकाः अन्यद्वारा घातकाः । स्मृच. ३२६

साहसिकस्तेयादिषु दण्डाणां दण्डविधिः

न शरीरो ब्राह्मणस्य दण्डो भवति कर्हिचित् ।

गुप्ते तु बन्धने बद्ध्वा राजा भक्तं प्रदापयेत् ॥

(१) अप. २।२७७ दण्डः (दमः); विर. ३७१; विचि. १६३ ज्ञेयः (ज्ञेयः); व्यनि. ५१९ व्यासः; दवि. ३०३; समु. १५७ व्यासः.

(२) स्मृच. ३१५ षः + (स्यात्); ममु. ८।३५०;

मच. ८।३५१; बाल. २।२८६; समु. १४७ स्मृचवत्.

(३) व्यक. १२१ विषा (उल्का); स्मृच. ३२५; विर. ३६६ व्यकवत्; दवि. ७८ द्वितीयतृतीयपादौ; ३१५ विषा

.....श्चौरा (उल्कादिदायकाश्चैव) मंनुराह (नंरा आह); समु. १५८.

(४) अप. २।२३३; समु. १५८ डाग (टाक) द्वाऽपि

(चापि).

(५) अप. २।२३३; समु. १५८ षिद्ध (विष्ट) डाग

(टाक) चाप्यपां सिन्ध्या (वाऽप्युपाख्या).

(६) अप. २।२७७ शरीरो ब्राह्मणस्य (ब्राह्मणस्य शरीरो);

अथवा बन्धनं रज्ज्वा कर्म वा कारयेन्नृपः ।

मासार्धमासं कुर्वति कार्यं विज्ञायै तत्त्वतः ॥

यथापराधं विप्रं तु विकर्माण्यपि कारयेत् ।

राजदुष्टानि यो भाषेदण्डो निर्विषयः स्मृतः ॥

अवध्या ब्राह्मणा गावो लोकेऽस्मिन् वैदिकी

श्रुतिः ॥

(१) रक्षाकर्म पश्चादिपालनरूपं गहितम् ।

स्मृच. ३१७

(२) साहसचौर्ययोर्ममः—न शरीर इत्यादि । गुप्ते

रक्षिते यतः परायणं न भवति । विकर्माणि उच्छिष्ट-

मार्जनादीनि । यो राजदुष्टानि भाषते, तस्य दण्डो निर्वि-

षयः, निर्विषयत्वं देशान्निःसारणमिति यावत् ।

विर. ३७४-५

आत्महत्यायत्नकरणे दण्डः

आत्मानं घातयेद्यस्तु रज्ज्वादिभिरुपक्रमैः ।

मृतोऽमेध्येन लेप्रव्यो जीवतो द्विशतं दमः ॥

दण्ड्यास्तत्पुत्रमित्राणि प्रत्येकं पणिकं दमम् ॥

व्यक. १२३ ने (नं); स्मृच. ३१७; विर. ३७४; रत्न.

१२७ कर्हि (कस्य); विचि. १६६ णस्य (णे वै); व्यनि.

४९५ कालायनः; द्रवि. ६७ ५; सवि. ४६३ (=) पूः

वीमि. २।२८२; व्यप्र. ३९३ रत्नवत्; व्यउ. १३१

कर्हि (कस्य) ने (नं); विता. ७५४ रत्नवत्; समु. १४८.

(१) अप. २।२७७; व्यक. १२३ रज्ज्वा (कृत्वा);

स्मृच. ३१७ अथ...कर्म (अथवाप्यधनं रक्षाकर्म); विर.

३७४; विचि. १६६; दवि. ६७; वीमि. २।२८२;

समु. १४८ यं (यं).

(२) अप. २।२७७ पूः; व्यक. १२३; स्मृच. ३१७

पूः; विर. ३७४; विचि. १६६ पूः; व्यनि. ४९५ विप्रं तु

...ण्यपि (विप्रास्तु कर्माण्यपि च) पूः, कालायनः; दवि.

६७ पूः ३१८ दु (द्वि) उत्तः; सवि. ४६३ यथा (तथा)

पूः वीमि. २।२८२ पूः; समु. १४८.

(३) व्यक. १२३ ध्या (ध्यो) णा (णो); विर. ३७४;

सवि. ४६३; समु. १४८.

(४) यमस्मृ. २०-२१; दवि. ३१९ रज्ज्वा (वज्रा)

जीवतो (जीवेच्छेत) शतं (शतो) तृतीयार्धं विना.

संवर्तः

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा

आततायिन्यदोषोऽन्यत्र गोब्राह्मणात् ।

गोब्राह्मणं यदा हन्यात् तदा प्रायश्चित्तं कुर्यात् ।

वृद्धहासितः

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा । साहसिकानां दण्डविधिः, तत्र
ब्राह्मणे विशेषश्च ।

अग्निदं गरदं हिंस्रं चौरं दुर्वृत्तमेव च ।

धूर्तं पतितमित्यादीन् हन्यादेवाविचारयन् ॥

अङ्कयित्वा श्रपादेन गर्दभे चाधिरोह्य वै ।

प्रवासयेत्स्वराष्ट्रात्तु ब्राह्मणं पतितं नृपः ॥

कुलटां कामचारेण गर्भघ्नीं भर्तृहंसिकाम् ।

निवृत्तकर्णनासोष्ठीं कृत्वा नारीं प्रसापयेत् ॥

परद्रव्यादिहरणं परदारभिमर्शनम् ।

यः कुर्यात्तु बलात्तस्य हस्तच्छेदः प्रकीर्तितः ॥

ब्रह्मघ्नं च सुरापं वा गोस्त्रीबालनिषूदनम् ।

देवविप्रस्वहन्तारं शूलमारोपयेन्नरम् ॥

फलितं पुष्पितं वाऽपि वनं छिन्यात्तु यो नरः ।

तडागसेतुं यो भिन्यात्तं शूलेनानुरोहयेत् ॥

अग्निदं गरदं गोघ्नं बालस्त्रीगुरुघातिनम् ।

भगिनीं मातरं पुत्रीं गुरुदारान् स्तुषामपि ॥

सार्धं तपस्विनीं वाऽपि गच्छन्तमतिपापिनम् ।

हिंस्रयन्त्रप्रयोक्तारं दाहयेद्वै कटाग्रिना ॥

अदण्डयित्वा दुर्वृत्तांस्तत्पापं पृथिवीपतिः ।

संप्राप्य निरयं गच्छेत्तस्मात्तान् दण्डयेत्तथा ॥

सुमन्तुः

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा

आततायिवधे दोषोऽन्यत्र गोब्राह्मणात् । यदा
हतः प्रायश्चित्तं स्यात् ।

(१) व्यप्र. १८; व्यउ. ११ (गोब्राह्मणम्०) ।

(२) बृहास्मृ. ७।१९०-१२० (३) बृहास्मृ. ७।२०० ।

(४) बृहास्मृ. ७।२०२. (५) बृहास्मृ. ७।२१८-२१९ ।

(६) मिता. २।२१ ब्राह्मणात् (ब्राह्मणवधात्) (यत्...
स्यात्०); स्मृच. ३।१५ नात (आत) वधे + (न); रत्न.
१२८ (अन्यत्र गोब्राह्मणात्) एतावदेव; व्यनि. ५२०

गोः ब्राह्मणो वा आततायी यदा हतः तदा प्राय-
श्चित्तं स्यात् दोषः स्यादित्यर्थः । आत्मपरित्राणव्यति-
रिक्तविषयमेतत् । यदाह दण्डः— आत्मत्याग इति ।

स्मृच. ३।१५

पैठीनसिः

घातकसहायादिसाहसिकदण्डविधिः

हन्ता मन्त्रोपदेशा च तथा संप्रतिपादकः ।

प्रोत्साहकः सहायश्च तथा मार्गानुदेशकः ॥

उपेक्षकः शक्तिमांश्च दोषवक्ताऽनुमोदकः ।

अकार्यकारिणामेषां प्रायश्चित्तं तु कल्पयेत् ॥

यथाशक्त्यनुरूपं च दण्डं चैषां प्रकल्पयेत् ॥

एवमन्येऽप्यवकाशदानादिना घातकोपकारिणः स्तेय-
प्रकरणीया इहोदाहरणीयाः । व्यासः — ‘ज्ञात्वा तु घातकं
सम्यक् सहायं सवान्धवम् । हन्याच्चित्रैर्वधोपायैरुद्वेग-
जनकैर्नृपः ॥’ सहायोऽत्रात्यन्तसंनिहितो विवक्षितः ।
वान्धवाश्च ये साहसकर्तारं ज्ञात्वाऽपि न तं परित्यजन्ति
ते एवात्रोक्ता इति रत्नाकरः ।

अत्र साक्षात्प्रयुक्त्यनुग्रहानुमतिनिमित्तभेदात् पञ्चविधो
वधः स चास्माभिर्द्वैतविवेके भेदप्रभेदाभ्यां विस्तरेण
प्रपञ्चितः । तत्रानुग्राहकादीनां प्रत्यासत्तिव्यवधानापेक्षया
व्यापारगतगुरुलाघवापेक्षया च फलगुरुलाघवात् प्राय-
श्चित्तगुरुलाघवं तत्रैव व्यवस्थितम् । यथा अनुग्राहकस्य
पादोनं, प्रयोक्तुरर्धम् । अनुमन्तुः सार्धपादः । निमित्तिनां
तु पाद इति ।

(आततायिन्यदोषः अन्यत्र गोब्राह्मणात्); सवि. १५४ नात

(आत) वधे + (न) णात् (णेभ्यः) (यदा... स्यात्०);

व्यप्र. १६ (यदा... स्यात्०) : १७ नात (आत) वधे +

(न) यदा... स्यात् (स्नातः प्रायश्चित्तं कुर्यात्); व्यउ. ९

मितावत् : १० यदा... स्यात् (स्नातः प्रायश्चित्तं कुर्यात्);

व्यम. १०३ (यदा... स्यात्०); विता. ७।५७ मितावत्;

बाल. २।२६ (पृ. ३८) मितावत्; सेतु. १०० नात

(आत) वधे + (न) (यदा... स्यात्०); समु. १४७

नात... णात् (आततायिन्यदोषोऽन्यत्र ब्राह्मणात्).

(१) दवि. ७६.

एवं व्यवस्थिते प्रायश्चित्ते यत्र विशेषवचनं नास्ति तत्र दण्डोऽप्येवमेव द्रष्टव्यः । द्वयोस्तुल्ययोगक्षेमत्वात् । उभयत्र व्यवधानाऽव्यवधानयोरनुरोधत्वात् । पैठीनसि-
वाक्ये द्वयोस्तुल्यवत्कल्पनीयत्वोपदेशाच्च । निमित्तिनस्तु
आक्रोशनादिदण्ड एवं न तु हिंसादण्डोऽपि, तत्र तस्या-
भिसंधानाभावात् । अत एवाततायिनि प्रमादमृते दण्डा-
भावमाह मिताक्षराकारः । यत्र तु विधिप्राप्तमाक्रोशनादि
तत्र तद्दण्डोऽपि नास्ति । उक्तं च भवदेवभट्टेन । यदा
विहितवाग्दण्डधनदण्डशरीरादिदण्डेष्वपराधानुरूपेषु गल-
पाशादिना म्रियते तदापि न दोषः । मन्यूत्पादनेऽपि
दण्डानां विहितत्वेन निषेधानवकाशात् । यतो न
हिंस्यादित्यनेन साक्षात्परप्राणवियोगफलव्यापारकर्तृत्वं
निषिध्यते । न च निमित्तिनो वाग्दण्डनिमित्तातिरिक्त-
व्यापारे कर्तृत्वमस्ति, तदेव हि मन्यूत्पादनद्वारेण परम्परया
वधकारणमतः कथं तस्य निषेधविषयत्वमपीति ।

एवं च प्रयोज्यस्यापि विध्वतिक्रमनिबन्धनं पापमात्रं
न तु दण्डोऽपि । स्थपतेः स्वर्ग इव हिंसायां तस्य स्वरसा-
भावात् । परप्रयुक्त्या प्रवर्तमानस्य तत्पुत्रादिस्थानी-
यत्वात् । स्वामिप्रयुक्त-हय-हस्ति-कुक्कुर-वानरादिवत्
प्रवृत्तेः पराधीनत्वात् । एवं च यथा तत्र स्वामिन एव
दण्डः । पुत्रापराधेन पितेत्यादिदण्डपारुष्यदण्डमातृका-
लिखितनारदवचनस्वरसात् । एवमिहापि प्रयोजक एव
दण्ड्यो न तु प्रयोज्योऽपि न्यायसाम्यात् । दर्शितं चैव तदर्थं
बृहस्पतिवचनं स्तेयदण्डमातृकायाम् । इत्थमपराधानु-
सारेण दण्डव्यवस्थितौ 'ज्ञात्वा तु घातकम्' इत्यादि-
व्यासवाक्ये रत्नाकरीयं बान्धवव्याख्यानं चिन्त्यम् ।

न हि साहसिकापरित्यागमात्रं प्ररूढो दोषो येन
तत्र वधः स्यात् । साहसानभिसंस्थायिनोऽपि स्नेहादिनापि
तत्संभवात् । तस्माद् ये बान्धवाः साहसिनं न निवार-
यन्ति प्रत्युत साहसफलार्थितया स्वयमपराधयन्तः परं
प्रेरयन्ति तेषां तत्तुल्ययोगक्षेमत्वादयं दण्डविधिः ।

अन्यथा घातकाश्चोपघातकाः स्वशरीरेण दण्ड्याः
स्युरिति यमवचने स्वशरीरेण दण्डोऽप्यत्रापराधानुरूपो
विवक्षित इति रत्नाकरीयमेव व्याख्यानं विरुध्यते ।

द्वि. ७६-८

गालवः

निमित्तविशेषे साहसानुशा

उद्यम्य शस्त्रमायान्तं भ्रूणमप्याततायिनम् ।

निहत्य भ्रूणहा न स्यादहत्वा भ्रूणहा भवेत् ॥

अग्निपुराणम्

मर्यादाभेदकादिषु दण्डविधिः

मर्यादाभेदकाः सर्वे दण्ड्याः प्रथमसाहसम् ॥

द्विगुणं दापयेच्छिन्ने पथि सीम्नि जलाशये ॥

निमित्तविशेषे साहसानुशा

गृहक्षेत्रापहर्तारं तथा पत्न्यभिगामिनम् ।

अग्निदं गरदं हन्यात्तथा चाभ्युद्यतायुधम् ॥

राजा गवाभिचारेभ्यो हन्याच्चैवाऽऽततायिनः ॥

राजपुरुषाणां धनलोभादिदोषेषु दण्डविधिः

रक्षार्थाधिकृतैर्यस्तु प्रजाभ्योऽर्थो विलुप्यते ।

तेषां सर्वस्वमादाय राजा कुर्यात्प्रवासनम् ॥

ये नियुक्ताः स्वकार्येषु हन्युः कार्याणि

कर्मिणाम् ।

निर्वृणाः क्रूरमनसस्तान्निःस्वान् कारयेन्नृपः ॥

प्रतिमादिभेदेने अभक्ष्यभक्षणे च दण्डः

प्रतिमासंक्रमभिदो दद्युः पञ्चशतानि ते ॥

अभक्ष्यभक्ष्ये विप्रे वा शूद्रे वा कृष्णलो दमः ॥

ब्रह्मपुराणम्

आततायिविशेषः

परदारान् रमन्तस्तु द्वेषात्तत्पतिभिर्हताः ॥

इति ब्रह्मपुराणदर्शनात् ब्राह्मणादेः प्रवृत्तक्रियस्य
वधो गम्यत इति । तच्चिन्त्यं, वचनस्यास्य पातित्यं विधातुं
वधानुवादरूपत्वात् 'पतितास्ते प्रकीर्तिताः' इत्युपसंहार-
दर्शनात् वधस्यानुवाद एव ।

(१) रत्न. १२७; व्यम. १०४.

(२) अपु. २२७।२२. (३) अपु. २२७।३३.

(४) अपु. २२७।३९, ४०.

(५) अपु. २२७।४७, ४८. (६) अपु. २२७।५६.

(७) अपु. २२७।६०.

(८) द्वि. २३८.

सिद्धमाक्षिपतीति चेन्न, आक्षिपतु नाम, न त्वयं विधिपूर्वको हि नियमः प्रत्युत द्वेषादिति वचनाद् वैरिवधकोटिः कदाश्च्यत इति ।

अत्रोच्यते, प्रियाधर्षिणो वचनादेवाततायित्वमाततायिवधे वचनादेव पापाभाव इति । एतच्च भवदेवमतमाश्रित्योक्तम् । दवि. २३८

मत्स्यपुराणम्

राजप्रतिकूलसाहसिकदण्डविधिः

राज्ञः कोषापहन्तुंश्च प्रतिकूलेष्ववस्थितान् ।

अरीणामुपकर्तुंश्च घातयेद्विविधैर्दमैः ॥

ब्राह्मणामन्त्रणसंबन्धिदोषे दण्डः

आमन्त्रितो द्विजो यस्तु वर्तमानः प्रतिग्रहे ।

निष्कारणं न गच्छेत्तु स दाप्योऽष्टशतं दमम् ॥

द्विजे भोज्ये तु संप्राप्ते पापे नास्ति व्यतिक्रमः ॥

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा । आततायिनः ।

गुरुं वा तापसं वाऽपि ब्राह्मणं वा बहुश्रुतम् ।

आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् ॥

नाततायिवधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन ।

प्रकाशं वाऽप्रकाशं वा मन्युस्तं मन्युमृच्छति ॥

गृहक्षेत्रापहर्तारं तथा पत्न्यभिगामिनम् ।

अग्निदं गरदं चैव तथा ह्यभ्युद्यतायुधम् ॥

अभिचारं च कुर्वाणो राजगामि च पैशुनम् ।

एतान् हि लोके धर्मज्ञाः कथयन्त्याततायिनः ॥

भविष्यपुराणम्

निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा

पुत्रः शिष्यस्तथा भार्या शासितश्चेद्विनश्यति ।

न शास्ता तत्र दोषेण लिप्यते देवसत्तम ॥

(१) दवि. ३१७.

(२) अप. २।२६३ आ (नि) तु (त); व्यक. १२०; विर. ३५९; दवि. ३०७ दमम् (दमः) विष्णुः; सेतु. ३०४.

(३) दवि. ३०७. (४) बाल. २।२१.

(५) दवि. २३४; बाल. २।२१ (गृहक्षेत्रापहन्तारस्तथा पत्न्यभिगामिनः । अग्निदो गरदश्चैव तथैवाभ्युद्यतायुधः ॥ अभिचाराणि कुर्वाणो राजगामि च पैशुनम् । एते हि कथिता लोके धर्मज्ञैराततायिनः ॥). (६) दवि. २३१.

हत्वा तु प्रहरन्तं वै ब्राह्मणं वेदपारगम् ।

कामतोऽपि चरेद्भीरुर्द्वादशाब्दाख्यमुत्तमम् ॥

क्षिण्वानमपि गोविप्रं न हन्याद्वै कदाचन ॥

संग्रहकारः (स्मृतिसंग्रहः)

साहसनिरुक्तिः । निमित्तविशेषे साहसानुज्ञा ।

मनुष्यमारणादीनि कृतानि प्रसभं यदि ।

साहसानीति कथ्यन्ते यथाख्यान्यन्यथा पुनः ॥

ननु पारुष्यद्वयस्य साहसविशेषत्वात् पदान्तरत्वेनोक्तिरयुक्ता । सत्यम् । सहसा क्रियमाणस्य साहसविशेषत्वं, छलेन पुनः क्रियमाणस्य पदान्तरत्वमेव, साहसलक्षणाभावात् । तथा चोक्तं तेनैव—‘तस्यैव भेदः स्तेयं स्याद्विशेषस्तत्र तूच्यते । आधिः साहसमाक्रम्य स्तेयमाधिश्लेने तु ॥’ आधिः क्लेशः । स आक्रम्यार्थहरणद्वारा क्रियमाणः साहसम् । छलेन पुनरर्थहरणद्वारा क्रियमाणः स्तेयमित्यर्थः । नन्वेनेन स्तेयस्य भेद उक्तो न पारुष्यस्य । सत्यम् । अपृथगुद्दिष्टस्यापि भेद उक्ते पृथगुद्दिष्टस्य सुतरामेव भेदो लक्ष्यत इति स्तेयमात्रस्योक्त-इत्यविरोधः । अतः पदान्तरत्वेनाप्युक्तिर्युक्तैव । अत एव संग्रहकारः—‘मनुष्यमारणादीनि कृतानि प्रसभं यदि । साहसानीति कथ्यन्ते यथाख्यान्यन्यथा पुनः ॥’ अन्यथा पुनः यद्यप्रसभं कृतानि तदा यथाख्यानि स्तेयस्त्रीसंग्रहणवाक्पारुष्यदण्डपारुष्याख्यानीत्यर्थः ।

नन्वेवं स्तेयस्त्रीसंग्रहणयोरपि साहसात् पृथगुद्देशनं कार्यम् । सत्यम् । अत एव मनुना—‘स्तेयं च साहसं चैव स्त्रीसंग्रहणमेव च’ इति पृथगुद्दिष्टम् । नारदेन तयोः प्रायेण छलेनैव क्रियमाणत्वात् पदान्तरत्वं स्फुटमेवेति साहसान्तर्भाव एवोद्देशदशायां दर्शितः, पारुष्यद्वयस्य तु प्रायेण प्रसभं क्रियमाणत्वात् पदान्तरत्वमव्यक्तमिति पृथगप्युद्देशः कृत इति सर्वमनवद्यम् । स्मृच. ७

आततायिद्विजाग्न्याणां धर्मयुद्धेन हिंसनम् ।

कलौ युगे त्विमान् धर्मान् वज्यानाहुर्मनीषिणः ॥

(१) दवि. २३५; व्यप्र. १७; व्यउ. १०; सेतु. १०१ भीरु (भीरो).

(२) दवि. २४०; व्यप्र. १८; व्यउ. ११.

(३) स्मृच. ७; व्यप्र. २२३; समु. १४६.

(४) व्यम. १०४ उत्तरार्धे (इमान् धर्मान् वलियुगे वज्यानाहुर्मनीषिणः); समु. १४७.

स्तेयम्

*वेदाः

राजा स्तेनं बध्नाति

अव राजन् पशुतृपं न तायुं सृजा वत्सं न दाम्नो वसिष्ठम् ।

हे राजन् राजमान वंरुण पशुतृपं न तायुं स्तैन्य-
प्रायश्चित्तं कृत्वावसाने घासादिभिः पशूनां तर्पयितारं
स्तेनमिव दाम्नो रजोर्वत्सं न वत्समिव च वसिष्ठं मां
बन्धकात्पापादव सृज विमुञ्च । ऋसा.

स्तेनत्वापवादः

वत्सप्रियं वै भालन्दनमृषयोऽध्यवदन्स्तेना
इति स एतत्सूक्तमपश्यत्तेनाधिवादमपजायत्तेनाप-
चित्तिमगाच्छत् तदधिवादमेवैतेनापजयत्यपचित्तिमेव
गच्छति ।

स्तेयस्य दुष्टत्वं शपथविभाव्यत्वं च

अनेनसमेनसा सोऽभिशास्तादेनस्वतो वाऽपहरा-
देनः । एकातिथिमप सायं रुणद्धि विसानि स्तेनो
अप सो जहारेति + ॥

स्तेनो हन्तव्यः

पुरुषः सोम्योत हस्तगृहीतमानयन्त्यपहर्षीत्
स्तेयमकर्षीत् परशुमस्मै तपतेति स यदि तस्य
कर्ता भवति तत एवानृतमात्मानं कुरुते
सोऽनृताभिसंधोऽनृतेनात्मानमन्तर्धाय परशुं तप्तं
प्रतिगृह्णाति स दह्यतेऽथ हन्यते ।

अथ यदि तस्याकर्ता भवति तत एव सत्यमा-
त्मानं कुरुते स सत्याभिसंधः सत्येनात्मानमन्त-

* वेदेषु विविधस्तेनस्तेयदर्शकवचनानि परःशतानि उप-
लभ्यन्ते । परं तेषु दण्ड्यत्वदुष्टत्वबोधकनिर्देशाभावात् तेषामत्र
संग्रहो न कृतः ।

+ अस्य सायणभाष्यं दिव्यप्रकरणे (पृ. ४२९) द्रष्टव्यम् ।

(१) ऋसं. ७।८६।५. (२) मैसं. ३।२।२.

(३) ऐब्रा. ५।३०।११. (४) छाउ. ६।१६.

र्धाय परशुं तप्तं प्रतिगृह्णाति स न दह्यतेऽथ मुच्यते ।

शृणु— यथा सोम्य पुरुषं चौर्यकर्मणि संदिह्यमानं
निग्रहाय परीक्षणाय च उत अपि हस्तगृहीतं बद्धहस्तं
आनयन्ति राजपुरुषाः । किं कृतवानयमिति पृष्टाश्च
आहुः—अपहर्षाद्धनमस्यायम् । ते च आहुः—
किमपहरणमात्रेण बन्धनमर्हति, अन्यथा दत्तेऽपि धने
बन्धनप्रसङ्गात् ; इत्युक्ताः पुनराहुः—स्तेयमकर्षीत्
चौर्येण धनमपहर्षीत् इति । तेषु एवं वदत्सु इतर अप-
हृते— नाहं तत्कर्तेति । ते च आहुः— संदिह्यमानं
स्तेयमकर्षीः त्वमस्य धनस्येति । तस्मिंश्च अपहृत्वाने
आहुः—परशुमस्मै तपतेति शोधयत्वात्मानमिति । स
यदि तस्य स्तैन्यस्य कर्ता भवति बहिश्चापहृते, स एवं-
भूतः तत एवानृतमन्यथाभूतं सन्तमन्यथात्मानं कुरुते ।
स तथा अनृताभिसंधोऽनृतेनात्मानमन्तर्धाय व्यवहितं
कृत्वा परशुं तप्तं मोहात्प्रतिगृह्णाति, स दह्यते, अथ
हन्यते राजपुरुषैः स्वकृतेनानृताभिसंधिदोषेण ।

अथ यदि तस्य कर्मणः अकर्ता भवति, तत एव
सत्यमात्मानं कुरुते । स सत्येन तया स्तैन्याकर्तृतया
आत्मानमन्तर्धाय परशुं तप्तं प्रतिगृह्णाति । स सत्याभि-
संधः सन् न दह्यते सत्यव्यवधानात्, अथ मुच्यते च
मृषाभियोक्तृभ्यः । तप्तपरशुहस्ततलसंयोगस्य तुल्यत्वेऽपि
स्तेयकर्त्रकत्रोरनृताभिसंधो दह्यते न तु सत्याभिसंधः ।

छाशाम्भा.

गौतमः

वर्णभेदेन स्तेयदण्डः

अष्टापाद्यं स्तेयकिल्बिषं शूद्रस्य ।

(१) साहसदण्डमुक्त्वा स्तेय इदानीमाह— अष्टा-
पाद्यमिति । स्तेयेन यदुपात्तमधर्मकारणात् तद्द्रव्यं

(१) गौध. १।१।२; मिता. २।२।७५ (=); मभा. ;
गौभि. १।१।२; दवि. ३६ विष्णुः ; त्रिता. ७८८; समु.
१५१.

किल्बिषशब्देनोच्यते, स्तेयकिल्बिषं स्तेयधनमित्यर्थः । तदष्टगुणं दण्डः, 'समप्रेत्सुर्दण्ड्यः' इत्यत्र दण्ड्यशब्दस्य नदीस्रोतोन्त्यायेनाधिकृतस्यात्र षष्ठ्यनुरूपार्थे दण्ड इत्येवं भवतीति । किल्बिषशब्देन वा दण्ड उच्यते । स्तेय-किल्बिषं स्तेयदण्ड इत्यर्थः । स गृहीतः स्यादष्टगुण इति । तत्र ब्राह्मणसुवर्णवर्जं द्रष्टव्यं, तस्य महापातकमध्ये उपदेशाद्दण्डगौरवं भवतीति । मभा.

(२) उक्तः साहसदण्डः । स्तेयदण्डमाह— अष्टा-पाद्यमिति । स्तेयं चौर्यम् । स्तेयोपात्तं द्रव्यं किल्बिष-निमित्तत्वात्किल्बिषमुच्यते । स्तेयेनोपात्तं द्रव्यमष्टगुण-मापादनीयं शूद्रस्य । कर्तारि षष्ठ्येषा । स्तेयकिल्बिषं शूद्रोऽष्टगुणमापादयेद्राज्ञे दण्डरूपेण प्रतिपादयेदिति । तत्रैको गुणः स्वामिने देयः, शेषो राज्ञे । उक्तं च 'चौरहृतमवजित्ये'त्यादिना । गौमि.

^१द्विगुणोत्तराणीतरेषां प्रतिवर्णम् ।

इतरेषां वैश्यादीनां स्तेयकिल्बिषाणि प्रतिवर्णं द्विगुणो-त्तराण्यापादनीयानि । वैश्यस्य षोडशगुणं, क्षत्रियस्य द्वात्रिंशद्गुणं, ब्राह्मणस्य चतुःषष्टिगुणमिति । *गौमि.

^२विदुषोऽतिक्रमे दण्डभूयस्त्वम् ।

(१) जात्युत्कर्षवद्विज्ञानोत्कर्षादपि दण्डभूयस्त्वं द्रष्टव्यं, तत्स्वजातिविहितात् 'अध्यर्थे विदुषो ज्ञेयम्' इति स्मृत्य-न्तरदर्शनात् । उपपन्नं चैतत्, यतोऽसौ ज्ञात्वाऽतिक्राम-तीति । विदुषो दण्डभूयस्त्वमिति सिद्धे अतिक्रमग्रहणं नियमार्थं, चौर्यविषय एवेदं, न साहसविषये । प्रायश्चित्त-विषयेऽपीति । एवं च ब्रुवता दण्डविधानात् प्रायश्चित्त-स्यापि गुरुलघुभावकल्पनाऽस्तीति प्रदर्शितं भवति । साहसप्रकरणे च यदुक्तं 'श्रोत्रियस्यार्धदण्डः' इति तच्चोपपन्नम् । मभा.

* मभा. गौमिवत् ।

(१) गौध. १२।१३; मिता. २।२७५ (=); मभा.; गौमि. १२।१३; दवि. ३६ विष्णुः ; विता. ७८८; समु. १५१.

(२) गौध. १२।१४; मेधा. ८।३३७ क्रमे (क्रम); मिता. २।२७५ (=); मभा.; गौमि. १२।१४; दवि. ३६ विष्णुः ; विता. ७८८; समु. १५१.

(२) कस्मादिदमेवमित्याह — विदुषोऽतिक्रम इति । यथा यथा वर्णोत्कर्षेण विद्योत्कर्षस्तथा तथा विहिताति-क्रमे दण्डभूयस्त्वं भवति । निषेधदोषं ज्ञात्वाऽपि प्रवर्तमानस्य दोषाधिक्यं भवति । अजानतस्त्वन्धकूप-पतनवदनुग्रहोऽस्ति । गौमि.

फैलहरितधान्यशाकादाने पञ्चकृष्णलमल्पे ।

(१) अस्यापवादमाह — फलेति । फलानामाम्रादीनां हरितधान्यस्य ब्रीह्यादेः अपक्वस्येत्यर्थः, शाकस्य च मूल-कादेरपहरणे माषमात्रदण्डः । कुतः 'पञ्चकृष्णलको माषः' इति स्मृत्यन्तरदर्शनात् । अल्पे उदरपूरणमात्रे । अधिके अन्यद्रव्ये वा अष्टापाद्यमित्येतदेव द्रष्टव्यम् । मभा.

(२) कृष्णलं गुञ्जाबीजप्रमाणम् । 'माषो विंशति-भागस्तु ज्ञेयः कार्षापणस्य हि । कृष्णलस्तु चतुर्थांशो माषस्यैव प्रकीर्तितः ॥' इति । *गौमि-

दण्डानहंस्तेयम्

^३गोऽग्न्यर्थे तृणमेधान् वीरुद्धनस्पतीनां च पुष्पाणि स्ववदाददीत फलानि चापरिवृतानाम् ।

(१) ब्रह्मचारिप्रकरणे उक्तस्यादत्तादानप्रतिषेधस्य इदानीमपवादमाह— गोऽग्न्यर्थ इति । गवार्थे तृणानि । अग्निग्रहणेन श्रौतस्य स्मार्तस्यापि ग्रहणं, न लौकिकस्य, तदर्थमेधान् काष्ठानि । वीरुधां करवीरादीनां पुष्पाणि ।

* शेषं मभावत् ।

(१) गौध. १२।१५; व्यक. ११५; मभा.; गौमि. १२।१५ ल्पे (ल्पम्); विर. ३२५ लमल्पे (लं मन्ये); दवि. १४७ (धान्य०) मल्पे (मन्ये).

(२) गौध. १२।२५; मेधा. ८।३३९ (गो... ..तीनां च०); गोरा. ८।३३९ (पुष्पाणि फलानि अपरिवृतानाम्) एतावदेव; मिता. २।१६६ थें तृणमेधान् (थं तृणमेधांसि); अप. २।१६६ थें (थीं); मभा.; गौमि. १२।२५; मवि. ८।३३९ (अपरिवृतानाम्) एतावदेव; समु. ८।३३९ (गो... ..धान्०) च पु (पु); विचि. १४७ (फलानि चा-गृहीतानि) एतावदेव; दवि. ४१ थें... ..रुद्ध (थं तृण-मेधास्तु वीरुधो व); मच. ८।३३९ (गो... ..धान्०) परिवृता (नृता); विता. ६६९ (फलानि चापरिवृतानाम्) एतावदेव; सेतु. २५० विचिवत्; समु. १५१ (वीरुद्ध०).

वनस्पतिशब्दोऽत्र वृक्षपर्यायः । साक्षाद्वनस्पतीनां पुष्पा-
संभवात् । यथाह मनुः— ‘अपुष्पाः फलवन्तो ये ते
वनस्पतयः स्मृताः ।’ इति । पुष्पाणि देवार्चनाथानि
नानुभवार्थानि, गोऽमिसाहचर्यात् । चकारात्पत्राणि
ब्राह्मणभोजनार्थानि । वीरुद्वनस्पतिपुष्पाणि चेति वक्तव्ये
ओषधार्थं मूलदेरपि ग्रहणार्थमसमासः । स्ववत् यथा
तेषां पीडा न भवति तथा गृहीतव्यमिति । यथाह
व्यासः— ‘पक्कंपक्कं प्रचिन्वीत मूलच्छेदं तु वर्जयेत् ।
मालाकार इवारामे न यथाऽङ्गारकारकः ॥’ इति ।
फलानि चाम्रफलादीनि । आपत्सूचनार्थं पृथग्भि-
धानम् । चकाराच्छाकं च । अपरिवृत्तानामनारामीकृता-
नाम् । उभयविशेषणं चेदम् । एवं चारामे तृणादेरपि
प्रतिषेधः सिद्धः । मभा.

(२) एतानि तृणादीनि स्वामिभिरदत्तान्यपि स्ववदा-
ददीत । यथा स्वामी निःशङ्कमादत्ते तद्वदाददीत । ते
वीरुद्वनस्पतयोऽपरिवृत्ताश्चेत्तेषां फलान्यपि स्ववदाददीत
न स्वाम्यपेक्षा । फलविषयमेतदपरिवृत्तत्वं न तृणादि-
विषयम् । पृथग्वाक्यत्वात् । *गौमि.

स्तेयमहापातकदण्डविधिः । दण्डोत्सर्गे राज्ञो दोषः । ब्राह्मणे
विशेषः ।

‘स्तेनः प्रकीर्णकेशो मुसली राजानमियात्कर्मा-

चक्षणः ।

यदि चैषां पुत्रादीनां पित्र्यमृणं न प्रतिकुर्यात्
कश्चित्, ततः स्तेनो भवतीति, अस्य ‘अष्टापाद्यं
स्तेयकिल्बिषं’ इति दण्डश्च विहित इत्यनेनैव प्रसङ्गेन
हिरण्यस्तेनस्यापि दण्ड उच्यते — स्तेन इति । स्तेनः
सुवर्णस्तेनः, अन्यद्रव्यापहारिणस्तु ‘अष्टापाद्यं’ इत्युक्त-
त्वात्, स्मृत्यन्तरदर्शनाच्च—‘सुवर्णस्तेनकृद्भिप्रो राजानम-
भिगम्य तु । स्वकर्म ख्यापयन् ब्रूयात् मां भवाननुशा-
स्त्विति ॥’ दण्डप्रकरणे गमनोपदेशः प्रायश्चित्तार्थः,
तथा च मनुः— ‘राजभिर्धृतदण्डास्तु कृत्वा पापानि
मानवाः । निर्मलाः स्वर्णमायान्ति सन्तः सुकृतिनो यथा ॥’
इति । स्तेये कृते स्तेनो भवति । स्तेयः परस्वापहारः ।

* गौमि. मभावत् ।

(१) गौध. १२।४०; मभा. मि (सी); गौमि. १२।४०.

बुद्धिपूर्वविषय एवेदम् । अबुद्धिपूर्वकस्तेयं नोपपद्यत
इति । महत्यपहृते त्वेतद् द्रष्टव्यं, विशेषानारम्भात् ।
प्रकीर्णकेशो मुक्तकेशः मृतसममात्मानं मन्यमानः ।
मुसली स्ववधसाधनमुसलहस्तो राजानं च गच्छेत्, कर्म
कथयन् स्तेनोऽहमस्मीति । मभा.

(२) ‘आयसः खादिरो वा मुसल’ इति स्मृत्यन्तरं
तद्वान् । ‘अंसे मुसलमाधाय’ इत्यापस्तम्बः । *गौमि.

पूतो वधमोक्षाभ्याम् ।

तत एवमुपस्थितः—पूत इति । पूतः शुद्धो भवतीति ।
वधान्मारणाद्वा मोक्षाद्वा । वधस्ताडनं, तदपि सकृदेव,
स्मृत्यन्तरदर्शनात्, ‘गृहीत्वा मुसलं राजा सकृद्वन्यात्
तं स्वयम् ।’ इति । तत्र राज्ञा यदि निःशङ्केन ताडितो
न म्रियेत ततोऽपि पूत एव भवतीति द्रष्टव्यम् । अ-
ब्राह्मणविषयं चेदं ताडनं, ‘न शारीरो ब्राह्मणदण्डः’ इति
वक्ष्यमाणत्वात् । तथा च मनुः— ‘वधेन शुष्यति स्तेनो
ब्राह्मणस्तपसैव वा ।’ इति । अत्रैवकारात् ब्राह्मणस्तप-
सैवेति भाष्यकृता व्याख्यातम् । ततश्च अब्राह्मणस्य
ताडनं, ब्राह्मणस्य मोक्ष इति द्रष्टव्यम् । तथापि ब्राह्मणस्य
स्वयंगमनपक्षे मोक्षः । यस्तु बलादानीयते तस्य मोक्षः
तपश्च द्रष्टव्यम् । एवं सर्वत्र स्वयंगमनपक्षे दण्ड एव,
बलादानयनपक्षे दण्डश्च प्रायश्चित्तं चेति द्रष्टव्यम् ।
तपस्त्वश्रोत्रियब्राह्मणस्य सान्तपनं द्रष्टव्यं अश्रोत्रियब्राह्म-
णस्य सुवर्णहरणं चेत् । तथाह मनुः— ‘चरेत्सान्तपनं कृच्छ्रं
निर्यात्मात्मविशुद्धये ।’ इति । निर्यात्येति सर्वस्तेयशेषत्वे-
नान्वेतीति द्रष्टव्यम् । श्रोत्रियस्यापस्तम्बोक्तं द्रष्टव्यम्—
‘स्तेयं कृत्वा सुरां पीत्वा गुरुदारं च गत्वा ब्रह्महत्याम-
कृत्वा । चतुर्थैकाला मितभोजिनः स्युः’ इत्यादि । कथं
श्रोत्रियस्य गौरवमिति चेत् ‘विदुषोऽतिक्रमे दण्डभूयस्त्वं’
इत्युक्तत्वात् । श्रोत्रियब्राह्मणसुवर्णहरणे त्वश्रोत्रियस्य
चैतदेव । श्रोत्रियस्य षड्वर्षं द्रष्टव्यम् । यथाहोशना—
‘सुवर्णस्तेयकृत् षड्वर्षं ब्राह्मणो व्रतं चरेत्’ इति ।
अश्रोत्रियस्यापि यदा प्रायश्चित्तं समुच्चीयते तदा अश्रोत्रिय-
सुवर्णहरणे श्रोत्रियस्य भार्गवीयं द्रष्टव्यम्—‘ब्राह्मणस्वं

* गौमि. मभावत् ।

(१) गौध. १२।४१; मभा.; गौमि. १२।४१.

हरेद्यस्तु चरेच्चान्द्रायणादिकम् ।' इति । अश्रोत्रियस्य पूर्वमुक्तमौशनसं द्रष्टव्यम् । श्रोत्रियस्वहरणे त्वेतदेव द्विगुणं 'श्रोत्रियस्वहरणे द्विगुणम्' इति कण्ववचनात् । वैश्य-स्यापि क्षत्रियवद्द्रष्टव्यम्—'वैश्यस्य क्षत्रियवच्चोरदण्डः' इत्यौशनसवचनात् । श्रोत्रियस्वहरणे—'तपसाऽपनुनुत्सुस्तु सुवर्णस्तेयजं मलम् । चीरवासा द्विजोऽरण्ये चरेत् ब्रह्महणो व्रतम् ॥' इति मनुनोक्तं वा द्रष्टव्यम् । शूद्रस्य प्रायश्चित्तं सर्वत्र 'निष्कालको वा धृताक्तो गोमयामिना पादप्रभृत्या-त्मानमवदाहयेत्' इति वसिष्ठोक्तं द्रष्टव्यम् । अपहृतद्रव्य-वशादपि प्रायश्चित्तस्य गुरुलघुभावः कल्प्यः । कुतः ? 'तथा परिमेयानां शतादभ्यधिके वधः' इति लिङ्गात् । कार्षापणमूल्यादधिक एव राजा ताडनम् । इतरत्र सर्वत्र तु मोक्ष एव द्रष्टव्यः । कार्षापणमूल्यादधिक एव समस्तप्रायश्चित्तप्रवेशः । 'अर्धे अर्धे पादे पादम्' इति च द्रष्टव्यम् । शूद्रस्य च वैश्यवत्कल्प्यम् 'अन्यूनभावे वैश्यवच्छूद्रस्य कल्प्यम्' इति शङ्खवचनादिति ।

* मभा.

अधनन्नेनस्वी राजा ।

दयादियोगादग्नन् एनस्वी राजा भवति । चोरस्य यावत्पापं तावदस्य भवतीत्यर्थः । तथा च स्मृत्यन्तरम्—'स्तेनस्याप्नोति कित्तिषं' इति । यथा वधार्हस्यावधे दोषः एवं मोक्षार्हस्यामोक्षे दोषो द्रष्टव्यः । तथा च वसिष्ठः—'एनो राजानमृच्छत्युत्सृजन्तं सकित्तिषम्' इति ।

मभा.

नै शारीरो ब्राह्मणदण्डः ।

कर्मवियोगविख्यापनविवासनाङ्ककरणानि । अ-
वृत्तौ प्रायश्चित्ती सः + ।

* गौमि. मभावत् ।

+ एतद्वचनत्रयव्याख्यासंग्रहः व्यवहारमातृकायां (पृ. ५६७-५६८) द्रष्टव्यः ।

(१) गौध. १२।४२; मभा. ; गौमि. १२।४२.

(२) गौध. १२।४३; व्यक्र. ११६. [अवशिष्टस्थलादि-निर्देशः व्यवहारमातृकायां (पृ. ५६७) द्रष्टव्यः ।]

(३) गौध. १२।४४-५; व्यक्र. ११६. [अवशिष्टस्थलादि-निर्देशः व्यवहारमातृकायां (पृ. ५६८) द्रष्टव्यः ।]

चोरसाहाय्ये अधर्मसंयुक्तप्रतिग्रहे च दण्डः

चोरसमः सचिवो मतिपूर्व ।

चोरस्य सचिवः सहायः बुद्धिपूर्वं प्रतिश्रयान्नादिदाने चोरवन्निग्राह्यः । एवं चाबुद्धिपूर्वं न दोषः । ÷ मभा.

प्रतिग्रहीताऽप्यधर्मसंयुक्ते ।

अपिशब्दान्मतिपूर्वं इत्यनुवर्तते । योऽन्यस्य द्रव्यमनेन चोरितमिति जानन्नेव ततः प्रतिगृह्णाति सोऽपि तस्मिन्न-धर्मसंयुक्ते प्रतिग्रहे चोरसमः । प्रकरणादेव सिद्धेऽधर्म-संयुक्तग्रहणमन्यत्रापि पापविषये प्रतिग्रहीतुस्तत्तत्पापं भवतीति ज्ञापनार्थम् ।

× गौमि.

स्तेयदोषप्रतिग्रसवः

द्रव्यादानं विवाहसिद्ध्यर्थम् ।

(१) यदा पित्रादिर्दद्यात् तदा आच्छाद्यालङ्कृतां दद्यादित्युक्तम् । तत्र द्रव्याभावे कथमित्यत आह—द्रव्यादानमिति । द्रव्यस्य परकीयस्यादानं अननुज्ञातस्य स्वीकरणं विवाहसिद्धये यावता विवाहो निर्वर्तते आत्मी-याभावे तावदपहृत्य दद्यादित्यर्थः ।

मभा.

(२) द्रव्यमननुज्ञातमपि शूद्राच्चैलादिकमादेयं, विवाहसिद्ध्यर्थं यावता विवाहः सिद्ध्यति तावत् । अधिके दोषः ।

गौमि.

धर्मतन्त्रसङ्गे च ।

(१) धर्मतन्त्रस्याग्निहोत्रादेः प्रवृत्तस्य विच्छेदः सङ्गः, तस्मिंश्च सति परस्वापहरणं कुर्यात् । तन्त्रग्रहणं यत् प्रक्रान्तमवश्यकर्तव्यं तस्यैव सङ्गे, न त्वप्रवृत्तस्य प्रवृत्त्यर्थम् । सिद्ध्यर्थमित्यस्यानुकर्षणार्थश्चकारः । यावता निर्वर्तते तावदेव गृह्णीयात् न ततोऽधिकमिति । एवं चाधिकग्रहणे स्तेयमेव भवति ।

मभा.

÷ गौमि. मभावत् । × मभा. गौमिवत् ।

(१) गौध. १२।४६; अप. २।२७६ पूर्वं (पूर्वम्); मभा. ; गौमि. १२।४६; व्यनि. ५०८ अपवत् ; समु. १५२.

(२) गौध. १२।४७; अप. २७६ के (कात्); मभा. ; गौमि. १२।४७; व्यनि. ५०८ (अधर्मसंयुक्ते ०); समु. १५२ (प्रतिग्राहिणश्च) एतावदेव.

(३) गौध. १८।२५; मभा. ; गौमि. १८।२४.

(४) गौध. १८।२६; मभा. ; गौमि. १८।२४ सङ्गे (संयोगे).

(२) तथा धर्मस्य पशुबन्धादेः प्रवृत्तस्य यत्तन्त्रमङ्ग-
मश्वादि तस्य संयोगेऽविच्छेदसिद्धयर्थं यावता तन्निवर्तते
तावदननुज्ञातमप्यादेयम् । गौमि.

शूद्रात् ।

कुतस्तदादेयमित्यत आह—शूद्रादिति । यज्ञार्थं हि
धनम् । न च शूद्रस्य वैदिकेषु कर्मस्वधिकारः । अतः
प्रथमं तावच्छूद्रादाददीत । मभा.

अन्यत्रापि शूद्रात् । बहुपशोर्हीनकर्मणः ।

इतराम्योऽपि दृश्यन्त इति पञ्चम्याल्लल । शूद्राद-
न्यतोऽपि द्रव्यमादेयं स चेद्बहुपशुस्तथा हीनकर्मा भवति
तदनु रूपं कर्म न करोति निषिद्धं वा कर्म सेवते । शूद्र-
ग्रहणं विधिरयं यथा स्यादिति । तेन शूद्रालाभे वैश्यात् ।
तदलाभे क्षत्रियात् । गौमि.

शैतगोरनाहिताग्नेः ।

अन्यकर्मकृतोऽपि शतगोः अग्न्याधानमकुर्वतः ।
शतग्रहणं द्रव्यपरिमाणोपलक्षणार्थं, शतनिष्कस्येत्यर्थः ।
एवं सर्वत्र । मभा.

सहस्रगोश्चासोमपात् ।

यश्चाहिताग्निरपि सहस्रगुः सोमं न पिबति तस्माद-
प्याददीत । चशब्दादन्यतोऽपि । यः प्रभूतधनत्वे सति
तदनु रूपं कर्म न करोति तस्मादप्याददीत । मभा.

सप्तमीं चाभुक्त्वाऽनिचयाय ।

(१) न केवलं निमित्तद्वयमेव परद्रव्यादाने । किंच—
सप्तमीमिति । सप्तमीं वेलामभुक्त्वा धनक्षयात्,
परद्रव्यादानं कुर्यात् । तथाह मनुः—‘तथैव सप्तमे भक्ते
भक्तानि षडनश्रता । अश्वस्तनविधानेन हर्तव्यं हीन-
कर्मणः ॥’ इति । हीनकर्माधिकारार्थश्चकारः । तथोदा-
हृतं च मनुवचनम् । अनिचयाय उदरपूरणमात्रम् ।
मभा.

(२) सप्तम्यर्थे द्वितीया । षट्सु वेलासु भोज्यालाभे-

(१) गौध. १८१२७; मभा. ; गौमि. १८१२४.

(२) गौध. १८१२८-९; मभा. ; गौमि. १८१२५.

(३) गौध. १८१३०; मभा. ; गौमि. १८१२६.

(४) गौध. १८१३१; मभा. ; गौमि. १८१२७.

(५) गौध. १८१३२; मभा. ; गौमि. १८१२८.

नाभुक्त्वा सप्तम्यां वेलायां यावता वृत्तिस्तावदननुमतम-
प्यादेयम् । अनिचयः पुनस्तेन निचयो न कर्तव्यः । श्रो
भोज्यमपि नादेयम् । गौमि.

अप्यहीनकर्मभ्यः ।

अस्यामवस्थायामहीनकर्मभ्योऽप्यादेयम् । अपिशब्दः
कथाञ्चिदस्यानुज्ञातमिति दर्शयति । तेन प्राणसंशय एवेदं
भवति । गौमि.

आचक्षीत राज्ञा पृष्ठः ।

(१) यद्यसावेवं कुर्वन् स्वामिभिर्गृहीतो राजसकाशं
नीतस्तेन पृष्ठः किमिदमकार्षीरिति तदा स्वामवस्थामा-
चक्षीत । न तु मिथ्या वदेत् । गौमि.

(२) न तु स्वयं गत्वा कथयेत् । * मभा.

तेन हि भर्तव्यः श्रुतशीलसंपन्नश्चेत् ।

(१) हिशब्दो यस्मादर्थे । यस्मात्तेन हि भर्तव्यः
‘विभृयात् ब्राह्मणान् श्रोत्रियान्’ इति वचनात् । श्रुत-
शीलसंपन्नो यदि भवति । श्रुतेन वेदार्थविज्ञानेन, शीलेन
तच्चोदितकर्मानुष्ठानेनापि संपन्नः सम्यक् स्तुतः । ‘विभृ-
यात् ब्राह्मणान् श्रोत्रियान्’ इति श्रोत्रियाणां भरणो-
पदेशात् भर्तव्यवचनेनैव श्रुतिशीलसंपन्नता सिद्धेति चेत्,
उच्यते—अश्रोत्रियाणामपि भरणोपदेशात् ‘निरुत्साहांश्च
ब्राह्मणान्’ इति । एवं च परस्वापहरणे अब्राह्मणो न
भर्तव्य इति प्रदर्शितम् । तेनेति वचनं राज्ञो धर्मार्थ-
मेवास्य भरणं न वृत्त्यर्थमिति । मभा.

(२) हिश्रार्थे, तेन च राज्ञा स न केवलमदण्ड्यः
किं तर्हि तत आरभ्य भर्तव्यः तवेयमवस्था मया न
ज्ञातेति सान्त्वयित्वा स चेच्छ्रुतवृत्तशीलसंपन्नो भवति ।
श्रुतं शास्त्रपरिज्ञानं शीलं तदनुकूल आचारः ।
इतरोऽपि न दण्ड्यो भरणं तु तस्य तादृशं न कार्यम् ।
दण्डाभावः पूर्वयोरपि निमित्तयोः समानः ।
गौमि.

* शेषं गौमिवत् ।

(१) गौध. १८१३३; मभा. ; गौमि. १८१२९.

(२) गौध. १८१३४; मभा. ; गौमि. १८१३०.

(३) गौध. १८१३५; मभा. ; गौमि. १८१३१.

धर्मतन्त्रपीडायां तस्य करणेऽदोषः ।

(१) यस्माद्भर्तव्यस्तस्मादस्य धर्मतन्त्रपीडायां—धर्म-
शब्देनाभिहोत्रादय उच्यन्ते; तन्त्रशब्देन विवाहः, पीडा-
शब्देनात्मपीडा 'सतमीं चाभुक्त्वा' इत्यनेनोक्ता । धर्म-
विच्छेदे विवाहसिद्धये आत्मपीडायां चेत्यर्थः । तस्य
चौर्यस्य करणे अदोषः दण्डो नास्तीत्यर्थः । राज्ञ उपेक्षया
धर्मतन्त्रपीडायां सत्यां चौर्यं कृत्वा स्वदोषादागते चौर्ये
ब्राह्मणस्य दण्डपातनं न युक्तमित्यभिप्रायः ।

कैचिद्व्याचक्षते—श्रुतशीलसंपन्नश्चेत् भर्तव्यत्वादाच-
क्षीत । अश्रोत्रियोऽप्याचक्षीत । यस्मात्तस्मादश्रोत्रियस्यापि
धर्मतन्त्रपीडायां दण्डो नास्ति इति ।

अपरे व्याचक्षते — विभृत्याच्छ्रोत्रियानिति योऽसौ
भर्तव्यः सोऽस्मिन्नपराधेऽपि भर्तव्य एव । हिशब्द
एवशब्दार्थे, तदनुरूपोऽर्थः अस्यापि दातव्य इत्यर्थः ।
अश्रोत्रियमपि न दण्डयेत् यतस्तस्यापि तस्मिन्नपराधे
दण्डो नास्तीति । कुतः ? धर्मतन्त्रपीडायामित्यस्य सूत्रस्या-
श्रोत्रियार्थत्वादारम्भस्येति ।

मभा.

(२) यदि पशुवन्धादौ धर्मे प्रवृत्तस्य तदङ्गं पश्वादि
केनचित्पीडितं भवति हतमपहृतं वा तस्मिन्निवेदिते
तदैव तस्य प्रतिविधानं कार्यं राज्ञा । अकरणे दोषो
भवति ।

गौमि.

प्रकाशचौर्यप्रसङ्गात् करशुल्कस्थापनाविधिः

राज्ञे बलिदानं कर्षकैर्दशममष्टमं षष्ठं वा ।

(१) कर्षकैः क्षेत्रे यल्लब्धं तस्य दशमभागोऽष्टमः
षष्ठो वांऽशो राज्ञो बलिदानं कररूपेण देयः । अस्य राज्ञः
कर्षकैः क्षेत्रे यल्लब्धं तद्रक्षणनिमित्ता वृत्तिरेषा । कृष्टाया
भूमेरतिभोगमध्यमभोगाल्पभोगविषयोऽयं व्यवस्थितो
विकल्पः । अतिभोगे दशमांशो मध्यमभोगेऽष्टमांशोऽल्प-
भोगे षष्ठांश इति ।

गौमि.

(२) अधुना रक्षणनिमित्तामस्य वृत्तिमाह— राज्ञे
बलिदानमिति । नियुक्ताय देयमिति राजग्रहणम् ।
प्रतिसंवत्सरं देयमिति बलिग्रहणम् । दीनं कर्तव्यमिति
शेषः । कर्षकैः यावन्तः कृषिजीविनः, न तु वैश्येनैव

(१) गौध. १८१३६; मभा. ; गौमि. १८१३२ तस्य
करणे दोषः (तस्याकरणे दोषः).

(२) गौध. १०१२३; मभा. ; गौमि. १०१२४.

दशमं वाऽष्टमं वा, षष्ठं वा, अधममध्यमोत्तमभूभाग-
क्रमेण व्यवस्थितविकल्पो द्रष्टव्यः ।

मभा.

पशुहिरण्ययोरप्येके पञ्चाशद्भागः ।

(१) ये पशुभिर्जीवन्ति ये वा हिरण्यप्रयोक्तारो
वार्धुषिकास्तैः पञ्चाशत्तमो भागो राज्ञे देय इत्येके ।
तद्यथा यस्य पञ्चाशत्पशवः सन्ति स प्रतिसंवत्सरमेकं पशुं
राज्ञे दद्यात् । यस्य वा पञ्चाशन्निष्कैर्वृद्धिप्रयोगः स
प्रतिसंवत्सरमेकैकं निष्कं राज्ञे बलिरूपेण दद्यादिति ।

गौमि.

(२) पशुपालनेनोपजीवतः सकाशात्पशूनां पञ्चा-
शद्भागं गृह्णीयात् । हिरण्यं वार्धुषिकसकाशात् । 'समार्थं
धनमुद्धृत्य महार्घं यः प्रयच्छति । स वै वार्धुषिको
नाम ब्रह्मवादिषु गृहीतः ॥' इति वार्धुषिकस्य प्रति-
षेधादेवास्याभावः प्राप्नोतीति चेत् — नैष दोषः, 'कामं
परिलुप्तकृत्याय पापीयसे दद्याताम्' इति वसिष्ठेन प्रका-
रान्तरेणाम्यनुज्ञानात् । एकेग्रहणान्न तु गौतमः, तत्र
येषामप्रतिप्रसवः तेषु न गृह्णीयात् । येषां प्रतिषेधा-
भावादेव वार्धुषिकत्वं स्यात्, तेषु गृह्णीयादित्येवं
द्रष्टव्यम् ।

मभा.

विंशतिभागः शुल्कः पण्ये । मूलफलपुष्पौषध-
मधुमांसतृणेष्वनानां षाष्टः । तद्रक्षणधर्मित्वात् ।
तेषु तु नित्ययुक्तः स्यात् ।

(१) विंशतीति । यद्वणिग्भिर्विक्रीयते तत्पण्यं तत्र
विंशतितमो भागो राज्ञे देयस्तस्यैव दीयमानस्य शुल्कः

(१) गौध. १०१२४; मभा. ; गौमि. १०१२५.

(२) गौध. १०१२५-८; अप. २१२६१ भागः शुल्कः
(भागः शुल्कं) षाष्टः (षष्ठः) (तु०) ; व्यक. १११ षाष्टः
(षाष्टम्) (तु०) नित्यं (नित्यं) ; मभा. षाष्टः (षाष्ट्यः) ;
गौमि. १०१२६-९ षाष्टः (षष्ठः) ; उ. २१२६१९ षष्ठः (षष्ठिः)
षाष्टः (षाष्टिक्यम्) (तद्रक्ष..... स्यात् ०) ; विर. ३०४
(फल०) षाष्टः (षाष्टं) (तु०) ; विचि. १२९ (फल०)
षष्ठमधुमांस (षष्ठिमांसमधु) षाष्टः (तु षष्ठः) (तद्रक्ष.....
स्यात् ०) ; द्रवि. ९४ (विंशति.....पण्ये०) (फल०)
षाष्टः (षष्टिः) तद्रक्षण (क्षण) (तु०) ; संतु. २९५ (मूल-
फल०) षष्ठमधुमांस (षष्ठिमांसमधु) षाष्टः (षष्ठः) (तद्रक्ष
..... स्यात् ०).

इति संज्ञा । शुल्कप्रदेशाः 'प्रातिभाव्यं वणिक्शुल्कमि'-
त्यादयः ।

मूलेति । मूलं हरिद्रादि । फलमाम्रादि । पुष्पमुत्प-
लादि । औषधं बिल्वादि । शिष्टानि प्रसिद्धानि । एतेषु
पण्येषु षष्ठितमो भागो राज्ञे देयो विक्रेत्रा ।

कस्मात्पुनरेवं राज्ञे देय इत्यत आह— तद्रक्षणेति ।
तेषां करदायिनां रक्षणरूपेण धर्मेण तद्वत्त्वात्तेषामयं रक्षक
इति कृत्वेति ।

तेष्विति । तेषु कर्षकादिषु नित्ययुक्तः स्याद्रक्षणे
नित्यमवहितः स्यात् । अपर आह— तेषु बल्यादिषु
नित्ययुक्तः स्यात् । तात्पर्येणाऽऽददीत शुल्कं ह्यस्यैतद्वन-
मिति ।

गौमि.

(२) विंशतीति । पण्यं पणनीयं यद्वणिग्भिर्विक्रीयते
हिंवादि तेषु विंशतिभागं गृह्णीयात् । शुल्कग्रहणं संज्ञार्थं,
ततश्च 'प्रातिभाव्यवणिक्शुल्क' इत्यादौ व्यवहारसिद्धिः ।

मूलेति । मूलं हरिद्रादि, फलं मरीचादि, पुष्पं कुमु-
म्मादि, औषधं अभयादि, तृणं यत्किञ्चित् कटादि ।
शेषाः प्रसिद्धाः ।

कस्मात्पुनरेतद्राज्ञो देयमित्यत आह— तद्रक्षणेति ।
तेषां करदायिनां रक्षणं तद्रक्षणं, स एव धर्मः यस्यासौ
तद्रक्षणधर्मी, तस्य भावस्तद्रक्षणधर्मित्वं, तस्मात्तद्रक्षण-
धर्मित्वात् तच्छीलत्वादित्यर्थः । वचनगम्येऽर्थे हेतुवचनं
देशकालपेक्षया उक्तपरिमाणादन्यत्पतरभागग्रहणार्थं,
इतरथा सर्वमेव राजा रक्षतीति साधारणोऽयं हेतुः
स्यादिति । तथा चाहोशना— 'देशकाललभानुरूपतः
करान् प्रकल्पयेत्' इति ।

तेष्विति । तेषु तु बल्यादानेषु सर्वदा सत्यपि कार्य-
व्यग्रत्वे तत्परो भवेत् । तुशब्दो विशेषवाची अन्येष्वपि
द्रव्यार्जनोपायेषु धर्मादनपेतेषु तत्परो भवेत्, अत्र
विशेषत इति ।

मभा.

(३) षाष्ठं षष्ठितमं भागम् । तेषु मूलादिषु रक्षण-
धर्मित्वादक्षणे आगमधर्मित्वान्नित्ययुक्तः स्यान्नित्यावहितः
स्यादित्यर्थः । अत्र विंशतिभागः परदेशागतं द्रव्यमपेक्ष्य,
वस्तुविशेषापेक्षया तु षाष्ठो भागो यथाश्रुत्यैव संकोचा-
भावात् ।

विर. ३०४-५

अधिके न वृत्तिः ।

(१) राज्ञोऽधिकं रक्षणमिति यदुक्तं तद्द्वारेण यदा-
गतं धनं तदधिकं तेनात्मनः पोष्यवर्गस्य च हस्त्यश्वादीनां
च वृत्तिः स्यात् । न तु पूर्वैर्यत्संचित्य खातं कोशरूपेण
तेन जीवेत् । आपदि तु तेनापि जीवेत् । तथा च
व्याघ्रः— 'कुटुम्बपोषणं कुर्यान्नित्यं कोशं च धारयेत् ।
आपदोऽन्यत्र कोशात् न गृह्णीयात्कदाचन ॥' इति ।

गौमि.

(२) स्यादिति शेषः । कुटुम्बपोषणादधिकं यत्कोश-
रूपेणानुप्रविष्टं तस्मिन् कोशे वृत्तिर्न स्यात्, कुटुम्ब-
पोषणार्थं, अन्यत्रापदः, तस्मिन् न गृह्णीयादित्यर्थः ।
तथा च व्याघ्रः— 'कुटुम्बपोषणं कुर्यान्नित्यं कोशं च
वर्धयेत् । अन्यत्रापत्तिः कोशं न गृह्णीयात्कदाचन ॥'
इति । केचिद्व्याचक्षते— अधिकेन रक्षणद्वारा आगतेन
जीवनं स्यादिति । तत्र 'राज्ञोऽधिकं' इत्यनेन पुनरुक्त-
प्रसङ्गोऽस्ति उत नास्तीति निरूपणीयम् ।

मभा.

शिल्पिनो मासि मास्येकैकं कर्म कुर्युः ।

एकेनाह्वा साध्यमेकं कर्म । शिल्पिनो लोहकारादयः ।
तेऽपि प्रतिमासं राज्ञे स्वीयमेकमहःकर्म कुर्युः । एष एषां
शुल्कः ।

*गौमि.

एतेनात्मोपजीविनो व्याख्याताः ।

(१) आत्मोपजीविनो ये शरीरायासेन जीवन्ति काष्ठ-
वाहादयस्तेऽप्येते च शिल्पिभूक्तप्रकारेण व्याख्याताः,
मासि मास्येकैकं कर्म कुर्युरिति । नर्तकादिष्वप्येषैव
गतिः ।

गौमि.

(२) आत्मोपजीविनो नटनर्तकादयः, तेऽप्येकमहो
राज्ञः कर्म कुर्युरिति, शिल्प्यात्मोपजीविन इति वक्तव्ये
पृथग्रहणं आत्मोपजीविनामल्पोपकारित्वादनित्यत्वार्थम् ।
आत्मोपजीविनश्चेत्येवमपि न कृतं, स्मृत्यन्तरेऽपि

* मभा. गौमिवत् ।

(१) गौध. १०१२९; मभा. ; गौमि. १०१३० अधिके
न (अधिकेन).

(२) गौध. १०१३०; मभा. ; गौमि. १०१३१.

(३) गौध. १०१३१; मभा. ; गौमि. १०१३२ नात्मोप
(नात्मनोप).

शिल्पिनो यद्यदुक्तं तस्य सर्वस्याप्यनुप्रवेशार्थम् ।
यथाहोशना— 'शिल्पिनो मासि मासि कर्मैकं प्रोक्तं,
तदभावे कार्पापणं वा दद्यात्' इति । मभा.

नौचक्रीवन्तश्च ।

(१) नौश्च चक्रं च नौचक्रे । चक्रशब्देन तद्वच्छकटं
लक्ष्यते । तद्वन्तो नौचक्रीवन्तः । 'आसन्दीवदष्टीवदि'-
त्यादिना कथंचिद्रूपसिद्धिः । नौवन्तो नौजीविनः ।
चक्रवन्तः शकटजीविनः । तेऽपि राज्ञ एकमहस्तकर्म
कुर्युः । गौमि.

(२) चक्रं शकटं, नौचक्राभ्यां य उपजीवन्ति ।
बहुवचनात् वर्धकिनापितादयः । चकारात् वन्यमृग-
घातकादयः । पूर्ववदनित्यता मा भूदिति पृथग्ग्रहणम् ।
मभा.

भक्तं तेभ्यो दद्यात् ।

(१) 'शिल्पिनो मासि मासी'त्यारभ्य येऽनुक्रान्ता-
स्तेभ्यः कर्म कुर्वद्भ्यो भक्तमन्नं दिवा भोजनं दद्याद्राजा ।
गौमि.

(२) तेभ्यः शिल्पिप्रभृतिभ्यः भक्तं भोजनं शुल्कं
दद्यात् । तदग्रहणमनन्तराणामेव मा भूदिति । मभा.

पण्यं वणिग्भिर्गर्वापचयेन देयम् ।

(१) मासि मास्येकैकमित्यनुवर्तते । विंशतिभागः
शुल्कः पण्य इत्युक्तम् । ततः शुल्कादधिकमिदं मासि
मास्येकं पण्यमर्थापचयेन प्राप्तस्य मूल्यस्य किञ्चिन्न्यूनतां
कल्पयित्वा वणिजो राज्ञे दद्युः । तत्र बृहस्पतिः—
'शुल्कं ददुस्ततो मासमेकैकं पण्यमेव च । अर्धावरं च
मूल्यान वणिजस्ते पृथक्पृथक् ॥' इति । गौमि.

(२) अर्धापचयः अर्धावरमूल्यम् । *मभा.

(३) अर्धापचये मूल्यापचये । तेन मूल्यापचये
पण्यमप्रयच्छन्नपि वणिक् न दण्ड्य इति तात्पर्यम् ।
विर. ३०३

* मभा. गौमिवत् ।

(१) गौध. १०१३२; मभा. ; गौमि. १०१३३.

(२) गौध. १०१३३; मभा. ; गौमि. १०१३४.

(३) गौध. १०१३४; व्यक. १११; मभा. ; गौमि.
१०१३५ रर्धा (रर्था); विर. ३०३ चयेन (चये न); दवि.
१०० विरवत्.

चोरहृतं राज्ञा स्वामिने प्रदेयमलब्धेऽपि चौरै
'चौरहृतमपजित्य यथास्थानं गमयेत्' ।

(१) चौरैर्हृतं द्रव्यं तानपजित्य यथास्थानं गमयेत् ।
स्वामिन एव दद्यात् । जेतुस्तु जयफलं किञ्चित् ।
गौमि.

(२) चोराद्यपहृतं तत् आच्छिद्य स्वामिन एव
प्रत्यर्पयेत् । न तु 'जेता लभेत सांग्रामिकम्' (गौध.
१०११९) इत्यनेन कण्टकमर्दनव्याजेन वा किञ्चिदुप-
जीवेत् । आच्छिद्येति वक्तव्ये अपजित्येति वचनं
योऽप्यन्य आच्छिनन्ति असावप्यमुष्मै दापनीय इति ।
स्वामिने दद्यादिति वक्तव्ये 'यथास्थानं गमयेत्' इत्या-
रम्भः स्वाम्यभावेऽपि तद्भृत्येभ्यो यथाहृतोऽर्पयेदिति ।
चोरग्रहणं बलात्करणादेरप्युपलक्षणम् । मभा.

कोशाद्वा दद्यात् ।

(१) यद्यन्विष्यापि चोरा न दृष्टास्त एव वा जित्वा
गतास्तदा स्वकोशादादाय तावद्धनं स्वामिने दद्याद्यावद-
पहृतं चौरैरिति । गौमि.

(२) अनपजये, दुर्गदेशादिषु गतत्वात्, यावन्मात्र-
मपहृतं तत्स्वधनाद्दद्यात् । कोशाद्वेति नोक्तं, यथास्थानं
गमयेत् कोशाद्वा गमयेदिति मा भूदाशङ्केति । मभा.

(३) प्रथमपक्षकरणासमर्थविषये द्वितीयः पक्षः ।

स्मृच. १३४

हारीतः

राज्ये चौरदोषः

पौपास्तु यस्य राष्ट्राद्वै वर्धन्ते दस्यवः सदा ।
तत्पापमतिवृद्धं हि राज्ञो मूलं निवृन्तति ॥

(१) गौध. १०१४६; मिता. २१३६, २१२७२ मप
(मव); अप. २१३६ तमपजित्य (तं विजित्य); मभा. ;
गौमि. १०१४६; स्मृच. १३४ जित्य (हृत्य); पमा. ४४९
मितावत्; व्यउ. १२५; विता. ५६७, ७९५ मितावत्;
प्रका. ८४; समु. १५२ मितावत्.

(२) गौध. १०१४७; मिता. २१३६ कोशाद्वा द (स्वको-
शाद्) : २१२७२ कोशा (स्वकोशा); अप. २१३६;
मभा. ; गौमि. १०१४७; स्मृच. १३४; पमा. ४४९
कोशा (स्वकोशा); विता. ५६७ कोशाद्वा (कोशाद्) :
७९५ पमावत्; प्रका. ८४; समु. १५२.

(३) व्यक. ११० राज्ञो (राज्ञा); विर. ३९४.

आपस्तम्बः

तस्करभयरहितराज्यकरणं मुख्यो राजधर्मः

क्षेमकृद्वाजा यस्य विषये ग्रामेऽरण्ये वा तस्कर-
भयं न विद्यते ।

यस्य राज्ञो विषये ग्रामेऽरण्ये च चोरभयं नास्ति
स एव राजा क्षेमकृत् क्षेमङ्करः । न त्वन्यः शतं तुभ्यं
शतं तुभ्यमिति ददानोऽपि । उ.

ग्रामेषु नगरेषु चार्यान् शुचीन् सत्यशीलान्
प्रजागुप्तये निदध्यात् । तेषां पुरुषास्तथागुणा
एव स्युः । सर्वतो योजनं नगरं तस्करेभ्यो
रक्ष्यम् । क्रोशो ग्रामेभ्यः ।

तत्र यन्मुष्यते तैस्तत्प्रतिदाप्यम् ।

ग्रामेष्विति । आर्यान् शुचीन् सत्यशीलानिति
व्याख्यातम् । एवंभूतान् पुरुषान् ग्रामेषु नगरेषु च
प्रजानां रक्षणार्थं निदध्यात् नियुज्जीत । तेषामिति ।
तेषां नियुक्तानां ये पुरुषा नियोज्याः तेऽपि तथागुणा
आर्यादिगुणा एव स्युः । सर्वत इति । सर्वतः सर्वासु
दिक्षु योजनमात्रं नगरं तस्करेभ्यो रक्षणीयम् । रक्ष-
न्त्रित्यपपाठः । क्रोशो ग्रामेभ्य इति । ग्रामेभ्यस्तु
सर्वासु दिक्षु क्रोशो रक्ष्यः । ग्रामेभ्य इति 'यत-
श्चाध्वकालपरिमाणं तत्र पञ्चमी वक्तव्या' इति पञ्चमी ।
तत्रेति । तत्र योजनमात्रे क्रोशमात्रे वा यन्मुष्यते चोर्थते
ते नियुक्ताः स्वामिभ्यस्तत्प्रतिदद्यात् राजा तैस्तत् प्रतिदाप्यं
राजा तैः प्रतिदापयेदिति प्रायेण दन्त्योष्ट्रयं वकारं
पठन्ति (?) । उ.

शूद्रादीनां स्तेयादिमहापातकदण्डविधिः, ब्राह्मणे विशेषश्च

पुरुषवधे स्तेये भूम्यादाने इति स्वान्यादाय वध्यः ।

(१) आध. २।२५।१५; हिध. २।१८ यस्य (न
चास्य) (न०); व्यक. ११०; विर. २९४.

(२) आध. २।२६।४-७; हिध. २।१९ (नगरेषु०)
शीलान्+(धर्मार्थकुशलान्); व्यक. ११८; विर. ३४३
चार्यान् (आचार्यान्); विधि. १४७ तथागुणा एव (एव
तथागुणाः); दवि. ८६ चार्यान् (आर्यान्); सेतु. २५०.

(३) आध. २।२६।८; हिध. २।१९; व्यक. ११८
दाप्यम् (दातव्यम्); दवि. ८६ (अत्र यन्मुष्यते तैस्तु
प्रतिपाद्यम् ।).

(४) आध. २।२७।१६; हिध. २।१९ भूम्यादाने-

चक्षुर्निरोधस्त्वेतेषु ब्राह्मणस्य ।

भूम्यादानं परक्षेत्रस्य बलात्स्वीकारः, पुरुषवधादिषु
निमित्तेषु शूद्रः सर्वस्वहरणं कृत्वा पश्चाद्वध्यः मारयि-
तव्यः । चक्षुर्निरोध इति । ब्राह्मणस्य त्वेतेषु निमित्तेषु
चक्षुषो निरोधः कर्तव्यः । पट्टवन्धादिना चक्षुषी निरो-
द्धव्ये, यथा यावज्जीवं न पश्यति । न तूत्पाटयितव्ये 'न
शारीरो ब्राह्मणदण्डः । अक्षतो ब्राह्मणो व्रजेत्' इति
स्मरणात् । चक्षुर्निरोध इति रेफलोपश्रान्दसः । उ.

नियमातिक्रमिणमन्यं वा रहसि बन्धयेत् ।
आसमापत्तेः । असमापत्तौ नाशयः । आचार्य
ऋत्विक् स्नातको राजेति त्राणं स्युरन्यत्र
वध्यात् * ।

स्तेनः प्रकीर्णकेशोऽसे मुसलमाधाय राजानं
गत्वा कर्माऽऽचक्षीत । तेनैनं हन्याद्वधे मोक्षः ।

स्तेनो ब्राह्मणस्वर्णहारी । असे स्वे स्कन्धे । मुसल-
माधाय आयसं खादिरं वा धारयन् । राजानं गत्वा
कर्माऽऽचक्षीत, एवंकर्माऽस्मि, शार्धि मामिति । स
तेन मुसलेन एनं स्तेनं हन्यात्, यथा मृतो भवति ।
वधेन स्तेयात् मोक्षो भवति । उ.

अनुज्ञातेऽनुज्ञातारमेनः स्पृशति ।

यदि राजा दयादिना तमनुजानीयात् गच्छेति, तदा
तमनुज्ञातारं राजानमेव तदेनः स्पृशति । उ.

अग्निं वा प्रविशेत् । तीक्ष्णं वा तप आयच्छेत् ।

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च व्यवहारमातृकायां
(पृ. ५६९) द्रष्टव्यः ।

(परदारानुप्रवेशः); अद. २।२७०; व्यक. ११६; विर.
३३०; विधि. १४२ (पुरुषवधस्तेयभूम्यादानेषु) एतावदेव;
दवि. ६५; सेतु. २४४ (पुरुषवधस्तेयभूम्यादानेषु वधः).

(१) आध. २।२७।१७ क्षुर्नि (क्षुनि); हिध. २।१९;
मिता. २।२६ धस्त्वेतेषु (धो); अप. २।२६ मितावत् :
२।२७० धस्त्वेतेषु (धस्तु तेषु); व्यक. ११६ स्त्वेते (श्चैते);
स्मृच. १२४ मितावत्; विर. ३३० स्त्वेतेषु (श्च तेषु);
दवि. ६५; मिता. ८७ मितावत्; सेतु. २४४ व्यकवत्;
प्रका. ७८ मितावत्; समु. ६८ मितावत्.

(२) आध. १।२५।४; हिध. १।२३-४.

(३) आध. १।२५।५; हिध. १।२४.

(४) आध. १।२५।६-७; हिध. १।२४.

तीक्ष्णं तपः महापराकादि । तद्वा आयच्छेत् आवर्तयेत् । उ.

भक्तापचयेन वाऽऽत्मानं समाप्नुयात् ।

भक्तमन्त्रम् । तस्यापचयो न्हासः । प्रथमे दिने यावन्तो ग्रासाः ते एकेन न्यूना द्वितीये । एवं तृतीयादिष्वपि आ एकस्माद् ग्रासात् । तत्रापि यदि न समाप्तिः ततस्तत्रैव ग्रासपरिमाणापचयः कर्तव्यः । एवं भक्तापचयेनात्मानं समाप्नुयात् समापयेत् । उ.

कृच्छ्रसंवत्सरं वा चरेत् ।

अथ वा संवत्सरमेकं नैरन्तर्येण कृच्छ्रांश्चरेत् । एषामेनस्स गुरुषु गुरुणि, लघुषु लघूनीति व्यवस्था । उ.

अथाप्युदाहरन्ति । स्तेयं कृत्वा सुरां पीत्वा गुरुदारं च गत्वा ब्रह्महत्यामकृत्वा । चतुर्थकाला मितभोजिनः स्युः अपोऽभ्यवेयुः सवनानुकल्पम् । स्थानासनाभ्यां विहरन्त एते त्रिभिर्वर्षैरप पापं नुदन्ते ।

अस्मिन्नेव विषये पुराणश्लोकमप्युदाहरन्तीत्यर्थः । ब्रह्महत्याव्यतिरिक्तानि स्तेयादीनि कृत्वा चतुर्थकालाश्चतुर्थो भोजनकालो येषाम् । यथा— अद्य दिवा भुङ्क्ते श्रो नक्तमिति, ते तथोक्ताः । तथापि मितभोजिनः न मृष्टाशिनः । अपोऽभ्यवेयुः भूमिगतास्वप्नु स्नानं कुर्युः । सवनानुकल्पं, यथा सवनानि प्रातःसवनादीन्यनुकल्पितानि अनुसृतान्यनुष्ठितानि भवन्ति तथा त्रिषवणमित्यर्थः । तिष्ठेयुरहनि, रात्रावासीरन् । एवं स्थानासनाभ्यां विहरन्तः कालक्षेपं कुर्वन्तः । एते त्रिभिर्वर्षैस्तत्पापमपनुदन्ते । उ.

दण्डार्हानर्हस्तेयविचारः । दण्ड्योत्सर्गं राज्ञो दोषः ।

परपरिग्रहमविद्वानाददान एधोदके मूले पुष्पे

- (१) आध. १।२५।८; हिध. १।२४.
 (२) आध. १।२५।९; हिध. १।२४.
 (३) आध. १।२५।१०-११; हिध. १।२४ कल्पम् (कल्पयेत्); मभा. १।२।४१ (अथाप्युदाहरन्ति०) (अपो ... नुदन्ते०).
 (४) आध. २।२८।११; हिध. २।२० पुष्पे फले (फले पुष्पे) (गन्धे ग्रासे०); दवि. १।५२ एधो (एवो) पुष्पे फले (फले पुष्पे).

फले गन्धे ग्रासे शाक इति वाचा बाध्यः ।

एधश्चोदकं च एधोदकम् । ग्रासो गवाद्यर्थो यवसादिः । सर्वत्र विषयसप्तमी । यः परपरिग्रहोऽयमित्यविद्वान् अजानन् एधादिकमादत्ते गृह्णाति, स तस्मिन् विषये तत्र नियुक्तेन राजपुरुषेण निष्ठुरया वाचा बाध्यः निवार्यः । उ.

विदुषो वाससः परिमोषणम् ।

यस्तु विद्वानेवादत्ते तस्य वाससोऽपहारः कर्तव्यः । उ.

अदण्ड्यः कामकृते तथा प्राणसंशये भोजनमाददानः ।

तथाशब्दस्य भोजनमित्यनेन संबन्धः । प्राणसंशयदशायामेधादकादेरादाने कामकृतेऽप्यदण्ड्यः । तथा भोजनमप्याददानः प्राणसंशये न दण्ड्य इति । उ.

प्राप्तनिमित्ते दण्डाकर्मणि राजानमेनः स्पृशति ।

प्राप्तं दण्डनिमित्तं यस्य तस्मिन् पुरुषे दण्डाकर्मणि दण्डस्याऽक्रियायां यदि दययाऽर्थलोभेन वा प्राप्तदण्डं न कुर्यात् तदा तदेनो राजानमेव स्पृशति । उ.

स्तेयदोषे आपदनापत्कालद्रव्यविशेषादिविचारः

यथा कथा च परपरिग्रहमभिमन्यते स्तेनो ह भवतीति कौत्सहारीतौ तथा काण्वपुष्करसादी ।

यथा कथा च आपद्यनापदि वा भूयांसमल्पं वा, परपरिग्रहं परस्वमभिमन्यते ममेदमस्त्विति बुद्धौ कुरुते, सर्वथा स्तेन एव भवतीति कौत्सादयो मन्यन्ते । उ.

सन्त्यपवादाः परपरिग्रहेष्विति वार्ध्यायणिः ।

वार्ध्यायणिस्तु मन्यते केषुचित्परपरिग्रहेषु स्तेयस्यापवादाः सन्तीति । उ.

(१) आध. २।२८।१२; हिध. २।२०; दवि. १।५२ (विद्वांश्चैवाससः परिमोषणे).

(२) आध. २।२८।१३; हिध. २।२०; दवि. १।५२ अदण्ड्यः (न दण्ड्यः).

(३) आध. २।२८।१४; हिध. २।२०.

(४) आध. १।२८।११; हिध. १।२६ काण्वपुष्क (काण्वपौष्क).

(५) आध. १।२८।२; हिध. १।२६ परपरि (पर).

शम्योषा युग्यघासो न स्वामिनः प्रतिषेधयन्ति ।

शमी बीजकोशी तस्यामुष्यन्ते दह्यन्ते कालवशेन पच्यन्ते इति शम्योषाः कोशीधान्यानि मुद्रमाषचणकादीनि । युगं वहतीति युग्यः शकटवाही बलीवर्दः, तस्य घासो भक्षः तृणादिः युग्यघासः । एते आदीयमानाः स्वामिनो न प्रतिषेधयन्ति स्वामिभिः प्रतिषेधं न कारयन्ति । एतेष्वादीयमानेषु स्वामिनो न प्रतिषेद्धमर्हन्तीत्यर्थः । स्वयंप्रहणेऽपि न स्तेयदोष इति यावत् । अत्र स्मृत्यन्तरे विशेषः — ‘चणकबीहिगोधूमयवानां मुद्रमाषयोः । अनिषिद्धैर्ग्रहीतव्यो मुष्टिरेकोऽध्वनि स्थितैः ॥’ इति । मनुस्तु — ‘द्विजोऽध्वगः क्षीणवृत्तिर्द्वाविक्षू द्वे च मूलकैः । आददानः परश्चेन्नान्न दण्डं दातुमर्हति ॥’

उ.

अतिव्यवहारो व्यृद्धो भवति ।

शम्योषादिष्वपि अतिव्यवहारो व्यृद्धो दुष्टो भवति, अतिमात्रापहारे स्तेयदोषो भवतीत्यर्थः ।

उ.

सर्वत्रानुमतिपूर्वमिति हारीतः ।

सर्वेषु द्रव्येषु सर्वास्ववस्थासु स्वाम्यनुमतिपूर्वमेव ग्रहणमिति हारीत आचार्यो मन्यते ।

उ.

दण्ड्यादण्डने दोषः

अन्नादे भ्रूणहा मार्षि अनेना अभिशंसति ।

स्तेनः प्रमुक्तो राजनि याचन्ननृतसंकरे ॥

इति ।

षडङ्गस्य वेदस्याध्येता भ्रूणः । तं यो हतवान् स भ्रूणहा । सोऽन्नादे मार्षि लिम्पति । किं ? प्रकरणादेन इति गम्यते । भ्रूणघ्नो योऽन्नमत्ति तस्मिन्स्तेनः संक्रामति । तस्मात्तस्योद्यतमपि अभोज्यमिति प्रकरणसंगतः पादः । इतरत् पुराणश्लोके पञ्च्यमाने पठितम् । अनेनसं योऽभि-
शंसति मिथ्यैव ब्रूते — इदं त्वया कृतमिति । स तस्मिन्नाभिशंसति तदेनो मार्षि । मनुस्तु — ‘पतितं पतितेत्युक्त्वा चोरं चोरेति वा पुनः । वचनात्तुल्यदोषः

(१) आध. १।२८।३; हिध. १।२६.

(२) आध. १।२८।४; हिध. १।२६.

(३) आध. १।२८।५; हिध. १।२६.

(४) आध. १।१९।१५; हिध. १।१९.

स्यान्मिथ्या द्विदोषभागभवेत् ॥’ इति द्वैगुण्यमाह । तदभ्यासे द्रष्टव्यम् । ‘स्तेनः प्रकीर्णकेश’ इति वक्ष्यति । स एव तृतीयस्य पादस्यार्थः । कर्तृभेदादपौनरुक्त्यम् । संकरः प्रतिज्ञा प्रतिश्रवः । सत्यसंगर इति यथा । यः प्रतिश्रुत्य न ददाति सोऽनृतसंकर इति । ककारस्तु छान्दसः । तस्मिन् याचकः स्वयमेनो मार्षि । तस्मात्प्रतिश्रुतं देयमिति ।

उ.

शुल्कस्थापना

धार्म्यं शुल्कमवहारयेत् ।

तत्र गौतमः — ‘विंशतिभागः शुल्कः पण्ये’ इति (गौध. १।०।२५) । यद्वणिग्भिर्विक्रीयते हिङ्गवादि, तस्य विंशतितमं भागं राजा गृह्णीयात् । तस्य शुल्क इति संज्ञा । एष धार्म्यः धर्म्यः शुल्कः । तमधिकृतैरेवाऽवहारयेत् ग्राहयेदिति । मूलादिषु विशेषस्तेनैवोक्तः — ‘मूलफलपुष्पौषधिमधुमांसतृणेष्वनानां प्राष्टिक्यमिति’ (गौध. १।०।२६) ।

उ.

अकरः श्रोत्रियः ।

श्रोत्रियः करं न दाप्यः । अन्ये दाप्याः ।

उ.

सर्ववर्णानां च स्त्रियः ।

अकराः । वर्णग्रहणात् प्रतिलोमादिस्त्रियो दाप्याः ।

उ.

कुमाराश्च प्राक् व्यञ्जनेभ्यः ।

व्यञ्जनानि स्मश्वादीनि । यावत्तानि नोत्पद्यन्ते तावदकराः ।

उ.

ये च विद्यार्था वसन्ति ।

विद्यामुद्दिश्य ये गुरुषु वसन्ति ते जातव्यञ्जना अप्यसमाप्तवेदा अकराः ।

उ.

तपस्विनश्च ये धर्मपराः ।

तपस्विनः कृच्छ्रचान्द्रायणादिप्रवृत्ताः । धर्मपराः, अफलाकाङ्क्षिणः नित्यनैमित्तिकधर्मनिरताः । धर्मपरा

(१) आध. २।२६।९; हिध. २।१९.

(२) आध. २।२६।१०; हिध. २।१९.

(३) आध. २।२६।११; हिध. २।१९ (च०).

(४) आध. २।२६।१२; हिध. २।१९.

(५) आध. २।२६।१३; हिध. २।१९.

(६) आध. २।२६।१४; हिध. २।१९.

इति किम् ? ये अभिचारकामा मन्त्रसिद्धये तपस्तप्यन्ते
ते अकरा मा भूवन्ति । उ.

शूद्रश्च पादावनेक्ता ।

यत्नैर्वर्णिकानां पादावनेक्ता स शूद्रोऽप्यकरः । उ.

अन्धमूकबधिररोगाविष्टाश्च ।

एतेऽप्यकराः यावदान्ध्यादि । उ.

ये व्यर्था द्रव्यपरिग्रहैः ।

ये च परिव्राजकादयः द्रव्यपरिग्रहैर्व्यर्था निष्प्रयो-
जनाः शास्त्रतो येषां द्रव्यपरिग्रहः प्रतिषिद्धः तेऽप्यकराः ।
तथा च वसिष्ठः— 'अकरः श्रोत्रियो राजा पुमाननाथः
प्रव्रजितो बालवृद्धतरुणप्रशान्ताः' इति । उ.

बोधायनः

स्तेयमहापातकदण्डविधिः । दण्ड्योत्सर्गं राज्ञो दोषः ।

स्तेनः प्रकीर्य केशान् सैध्रकं मुसलमादाय
स्कन्धेन राजानं गच्छेदनेन मां जहीति तेनैनं
हन्यात् । वधे मोक्षो भवति ।

ब्राह्मणस्वर्णं हरति बलेन वञ्चनया चौर्येण वा यो
ब्राह्मणः स स्तेन इति गीयते । तस्यैतत्प्रायश्चित्तम्—
प्रकीर्य केशानित्यादि । सैध्रको दृढदारुनिर्मितः । सैध्रकं
मुसलं स्कन्धेनादाय राजानं गच्छेदिति संबन्धः ।

बौधि. (पृ. ११०)

अथाप्युदाहरन्ति—

स्कन्धेनादाय मुसलं स्तेनो राजानमन्विष्यात् ।
अनेन शाधि मां राजन् क्षत्रधर्ममनुस्मरन् ॥
शासने वा विसर्गे वा स्तेनो मुच्येत किल्बिषात् ।
अशासनात्तु तद्राजा स्तेनादाप्नोति किल्बिषमिति ॥

अथेदानीं स्तेनशासनमपि राज्ञ आवश्यकमित्ये-
तत्प्रदर्शयितुं तदशासने दोषमाह— अथाऽपीति ।
शासनं वधः । विसर्गो मोक्षः । किल्बिषं पापम् ।

बौधि. (पृ. ११०)

(१) आध. २।२६।१५; हिध. २।१९.

(२) आध. २।२६।१६; हिध. २।१९.

(३) आध. २।२६।१७; हिध. २।१९.

(४) बौधि. २।१।१७. (५) बौधि. २।१।१८-२०.

शुल्कस्थापना

सामुद्रः शुल्कः । वरं रूपमुद्धृत्य दशपणं शतम् ।
अन्येषामपि सारानुरूप्येणानुपहत्य धर्मं प्रकल्पयेत् ।

(१) सामुद्रः समुद्रागतपण्यगोचरः शुल्कः, तत्र
पण्येषु वरं रूपं मुक्ताफलादि उद्धृत्य गृहीत्वा शतपणमूल्ये
दशपणं शुल्कं गृह्णीयात् । अन्येषामपि लाभभूयस्त्व-
प्रयोजकदेशान्तरागतानां सारानुरूपेण श्रेष्ठं वस्तुद्धृत्य
गृहीत्वा धर्म्यं धर्मादनपेतं शुल्कं प्रकल्पयेत् गृह्णीयादि-
त्यर्थः । अनुपहत्येत्यनेनैव वणिजो द्रव्योपघातो न कार्यः
इत्युक्तम् । हलायुधस्तु उपहत्येति पठित्वा गृहीत्वेति
व्याख्यातवान्, फलतो न विशेषः । विर. ३०५

(२) 'षड्भागभूतो राजा' (बौधि. १।१८।१)
इत्युक्तम् । तस्य क्वचिदपवादमाह— सामुद्र इति ।
राज्ञो भवतीति शेषः । द्वीपान्तरादाहृतं सामुद्रं वस्तु
तत्संबन्धी सामुद्रः शुल्कः पणद्रव्यम् ।

तस्मिन् भागः कियानित्यत आह— वरमिति ।
गृह्णीयाद्राजेति शेषः । वरमुत्कृष्टद्रव्यरूपं रत्नादिद्रव्यं
स्वामिने प्रदाय शेषं शतधा विभज्य दशपणं गृह्णीयात् ।
अनेन सामुद्रे दशभागः शुल्क इत्युक्तं भवति ।

अन्येषामपीति । असासुद्राणामपि द्रव्याणां सारफल्गु-
त्वापेक्षया वरं रूपमनुपहत्यैव धर्मं प्रकल्पयेदात्मार्यम् ।
तत्र सारफल्गुविभागो गौतमेनोक्तः— 'विंशतिभागः
शुल्कः पण्ये । मूलफलपुष्पौषधमधुमांसतृणेन्धनानां
पाष्टयम्' इति । षष्ठतमं पाष्टयम् । बौधि. (पृ. ११)

वसिष्ठः

स्तेयदुष्टलक्षणानि

स्तेनोऽनुप्रवेशान्न दुष्यति शस्त्रधारी सहोढो
व्रणसंपन्नश्च व्यपदिष्टस्त्वेकेषाम् ।

(१) बौधि. १।१०।१५-६; अप. २।२६१ सामुद्रः
(सामुद्र) रूप्येणा (सारेणा); व्यक. १११ रूप्ये (रूपे)
धर्म (धर्मे); विर. ३०५ दशपणं शतम् (शतपणमूल्ये
दशपणं) रूप्ये (रूपे) धर्म (धर्म्य); दवि. ९४ पणं (पलं)
धर्म (धर्मे).

(२) वस्मृ. १९।२६ (क) ध्यति (ध्यते) व्रश्च (व्रो),
(ख) (स्तेनाभिः शस्त्रदुष्टशस्त्रधारिसहोढव्रणसंपन्नव्यपदिष्टेष्वेकेषाम्);
व्यक. ११६; मभा. १२।४८ ध्यति (ध्यते); विर. ३३३
स्त्वे (स्त्रै).

अनुप्रवेशः चोरानुगमनमात्रम् । कस्तर्हि दुष्यतीत्य-
त्राह शस्त्रधारी, शस्त्रग्रहणनिमित्तं विना तद्वारी, सहोदः
सलोपत्रः, चोरचिह्नव्रणसंपन्नश्च, व्यपदिष्टश्चैकेषां शस्त्र-
ग्रहणादिभिर्विनैव आतोपन्यस्तचौर्यः । विर. ३३३

स्तेयमहापातकदण्डविधिः । दण्ड्योत्सर्गे राज्ञो दोषः ।

ब्राह्मणसुवर्णहरणे प्रकीर्य केशान् राजानमभि-
धावेत् स्तेनोऽस्मि भोः शास्तु मां भवानिति तस्मै
राजौदुम्बरं शस्त्रं दद्यात्तेनाऽऽत्मानं प्रमापयेत्,
मरणात् पूतो भवतीति विज्ञायते ।

निष्कालको वा घृताक्तो गोमयाग्निना पाद-
प्रभृत्यात्मानमभिदाहयेत् मरणात्पूतो भवतीति
विज्ञायते ।

* दण्ड्योत्सर्गे राजैकरात्रमुपवसेत् त्रिरात्रं
पुरोहितः कृच्छ्रमदण्ड्यदण्डने पुरोहितस्त्रिरात्रं
राजा । अथाप्युदाहरन्ति —

अन्नादे भ्रूणहा मार्षि पत्यौ भार्याऽपचारिणी ।
गुरौ शिष्यश्च याज्यश्च स्तेनो राजनि किल्बिषम् ॥
राजभिवृत्तदण्डास्तु कृत्वा पापानि मानवाः ।
निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तः सुकृतिनो यथा ॥
एनो राजानमृच्छति उत्सृजन्तं सकिल्बिषम् ।
तं चेद्वातयते राजा हन्ति धर्मेण दुष्कृतम् ॥ इति ॥

अर्धस्थापना शुल्कस्थापना च

गौर्हस्थ्याङ्गानां च मानोन्माने रक्षिते स्याताम् ।
अधिष्ठानानिर्हारः सार्थानामर्धमानमानमूल्य-
मात्रं नैर्हारिकं स्यात् महामहयोः त्वनत्ययः स्याद-
भयं च ।

* व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च व्यवहारमातृकायां (पृ. ५७०)
द्रष्टव्यः ।

(१) वस्मृ. २०।४५ (ख) हरणे (हरात्) (मां०)
दद्यात् (दध्यात्).

(२) वस्मृ. २०।४६ (ख) ममि (मति); मभा.
१२।४१ ममि (मव) (मर... यते०).

(३) वस्मृ. १९।९.

(४) वस्मृ. १९।१० (क) निर्हारः (न नीहारः)
सार्था... हारिकं (स्वार्थानां मानमूल्यमात्रं नैर्हारिकं)
त्वन... यं च (स्थानात्पथः स्यात्?), (ख) (अधिष्ठानान्नो

अधिष्ठानात् पत्तनादेर्यो निर्हारः निष्कृष्य हरणम् ।
सार्थानां पण्यपूर्णानां हरणपक्षेऽर्धमानं मूल्यमात्रं मानं
भाण्डं तन्मूल्यं यत्नेन मात्रा परिमाणं यस्येति व्यधि-
करणेऽपि बहुव्रीहिः । तेन भाण्डस्य पत्तनादेर्निर्हारपक्षे
तन्मूल्यानुसारेण राजशुल्कं देयम् । नैर्हारिकं निर्हार-
संबन्धि । महामहयोर्महोत्सवयोः राज्ञः पुत्रजन्मादीन्द्र-
महारूपयोस्त्वित्थमपि निर्हारं कुर्वतोऽनत्ययोऽदण्डः
स्यादभयमताडनं चेत्यर्थः । विर. ३०३-४

शुल्के चापि मानवं श्लोकमुदाहरन्ति—

न भिन्नकार्षापणमस्ति शुल्कं

न शिल्पवृत्तौ न शिशौ न दूते ।

न भैक्षलब्धे न हृतावशेषे

न श्रोत्रिये प्रव्रजिते न यज्ञे ॥

भिन्नो न्यूनः कार्षापणो मूल्यं यस्य तद्विन्नकार्षापणं
पण्यं, शुल्कोऽपि भिन्नकार्षापणः तेन कार्षापणादवागु-
यस्य मूल्यं तत्र वस्तुनि शुल्को न ग्राह्य इत्यर्थः । न
शिल्पवृत्तौ, न शिल्पिना शिल्पित्वात् प्राप्तवित्ते, शिशौ,
विक्रय्य गवादि वत्सादौ, दूते दूतवस्तुनि, कृतावशेषे
वणिजः शेषवस्तुनि । यज्ञे यज्ञार्थमानीयमाने द्रव्ये ।
हलायुधस्तु शिशुशिल्पिदूतान् बुद्धिस्वीकृत्य एवं न शिशु-
प्रभृतिभ्यः वणिग्भ्यः कचिदपि शुल्कद्रव्यं ग्राह्यमित्यत्र
वाक्ये प्राह । विर. ३०५-६

विष्णुः

प्रकाशवन्नकानां शुल्कपरिहर्तृकृतुलमानकर्त्रादीनां दण्डः

शुल्कस्थानमपक्रामन् सर्वापहारमाप्नुयात् ।

नीहारसार्थानामस्मान्न मूल्यमात्रं नैर्हारिकं स्यात् महामहस्थः
स्यात्); व्यक्र. १११; विर. ३०३.

(१) वस्मृ. १९।२४-५ (क) शुल्कं (शुल्के), (ख)
(शुल्के चापि०) भिन्न (रिक्त) दूते (धर्मे) लब्धे (वृत्तौ);
मिता. २।२६३ (शुल्के...हरन्ति०); अप. २।२६१
(शुल्के...हरन्ति०) भैक्ष (भैक्ष्य) हृता (हुता); व्यक्र.
११२; विर. ३०५ हरन्ति (हरति) हृता (कृता); विचि.
१३० (मानवं०) भैक्ष (भैक्ष्य); दवि. ९५ वृत्तौ (वित्ते)
भैक्षलब्धे (भैक्ष्यसंघे) हृता (कृता); वीमि. २।२६३
मितावत्; समु. ९१ (शुल्के...हरन्ति०) भिन्न (हीन) हृता
(भृता) स्मृत्यन्तरम्.

(२) विस्मृ. ३।३१ (क) नमप (नादप); अप.

अनाक्रामन् परिहरन् । सवापहारं, अयं च सर्व-
स्वापहारो वारंवारशुल्कस्थानपरिहारे । याज्ञवल्कीयस्त्वष्ट्र-
गुणदण्डोऽनभ्यासे परिहारस्येत्यविरोधः । विर. २९८

तुलामानकूटकृतुश्च । तदकूटे कूटवादिनश्च ।
द्रव्याणां प्रतिरूपविक्रयिकस्य च । संभूयवणिजां
पण्यमनर्थेणावरुन्धताम् । प्रत्येकं विक्रीणतां च ।

प्रतिरूपकं च कृतकमुक्तादि । संभूयवणिजामित्यादि,
मिलित्वा वणिजामधिकमूल्यं पण्यमल्पमूल्येन क्रीणता-
मल्पमूल्यं च वस्त्वधिकेन विक्रीणतां च एकैकस्योत्तम-
साहसं दण्ड इत्यर्थः । विर. २९९

उत्तमं साहसं दण्डनीयो भिषङ्मिथ्याचरन्नुत्तमेषु
पुरुषेषु । मध्यमेषु मध्यमम् । तिर्यक्षु प्रथमम् ।

ग्रन्थिभेदकानां करच्छेदः ।

दूते कूटाक्षदेविनां करच्छेदः । उपधिदेविनां
संदंशच्छेदः ।

२।२६२ सर्वा (सर्वस्वा); व्यक्र. १११ मप (मपा); विर.
२९८ मप (मना); दीक्र. ५३ मपक्रा (मनाक्र); विचि.
१२७ व्यकवत्; दवि. ९३ विरवत्; सेतु. २३१ दीकवत् :
३२१ माम् (मवाम्).

(१) विस्मृ. ५।१२२-६ मानकूट+(कर्म); व्यक.
१११ मान (नाणक) (तदकूटे०) त्येकं (त्येकस्य); विर.
२९९ मान (नाणक) तदकूटे कूट (तदकूट) क्रयिक (क्रायक)
त्येकं (त्येकस्य).

(२) विस्मृ. ५।१७४-७; अप. २।२४२ मध्यमेषु
मध्यमम् (मध्यमं मध्यमेषु); व्यक्र. ११२ अपवत्; विर.
३०६ दण्डनीयो (दण्ड्यो); विचि. १३० (पुरुषेषु०)
मध्यमेषु... प्रथमम् (मध्यमं मध्यमेषु प्रथमं तिर्यक्षु) शेषं
विरवत्; दवि. १०५ (पुरुषेषु०) शेषं विरवत्; सेतु. २३२
विचिवत्.

(३) विस्मृ. ५।१३६.

(४) विस्मृ. ५।१३४-५; अप. २।२०२ द्यूते+(च)
कूटा (कपटा); व्यक्र. ११२ द्यूते+(च); विर. ३०८
(द्यूते०) : ६१७; पमा. ५७६ उप (उपा); रत्न. १२४
द्यूते+(च) (उप... च्छेदः०); विचि. २६० (द्यूते०);
व्यनि. ४८२ व्यकवत्; दवि. १०८ विचिवत्; धीमि.
२।२०३ कूटा (कपटा); व्यप्र. ३८८ व्यकवत्, (उपधि...
... च्छेदः०) : ५६७; व्यउ. १२६ व्यप्रवत्; वित्ता.

याज्ञवल्क्यः— 'राज्ञा सचिह्नं निर्वास्याः कूटाक्षो-
पधिदेविनः ।' विष्णुः— 'कूटाक्षदेविनां करच्छेद उपधि-
देविनां संदंशच्छेदः ।' पूर्ववाक्ये चिह्नमपि यथायथं
करसंदंशच्छेदात्मकमेव विवक्षितमेकमूलत्वानुरोधात् ।
संदंशच्छेदश्च तर्जन्यङ्गुष्ठच्छेदः । एतच्चापराधातिशये
द्रष्टव्यम् । विर. ३०८

एते दोषानुरूपत एव दण्ड्याः । कूटमानाः
कूटतुलाः उत्कोचजीविनः कपटोपायाः कितवाः
पण्ययोषितः प्रतिरूपकराः नैगमाद्याश्च भूरिधना
अपि (न?) धनदण्ड्या अपि तु दोषानुसारेण ।

एते प्रकाशतस्कराः । न पुनर्धनानुरूपत इत्यर्थः ।
प्रतिरूपकराः मिथ्यानाणकादिकारिणः मङ्गलादेशवृत्त-
यश्चकारेण समुचिताः । सवि. ४६०

अप्रकाशतस्कराणां पशुधान्यवस्त्रभक्ष्यपेयरत्नादिद्रव्यहारिणां
दण्डविधिः

गोऽश्वोष्ट्रगजापहार्येककरपादिकः कार्यः, अजा-
द्यपहार्येककरश्च ।

अजाद्यपहार्येककरः कार्य इत्यन्वयः । अत्र पूर्वं व्यासे-
नाजाविहरणे अर्धत्रयोदशपणा इत्यभिधानादनेनाजा-
विहरणे एककरत्वस्योक्तेर्विरोधस्य प्रसङ्गे धनशून्यचौरत्वे
यज्ञोपयुक्ताजाविहरणे वा विष्णुरिति परिहारः ।

विर. ३२०

धान्यापहार्येकादशगुणं दण्ड्यः । सस्यापहारी
च । सुवर्णरजतवस्त्राणां पञ्चाशतस्त्वभ्यधिकमप-
हरन् विकरः । तदूनमेकादशगुणं दण्ड्यः ।

७४० (उपधि... च्छेदः०); सेतु. २९०; समु. १६५.

(१) सवि. ४६०.

(२) विस्मृ. ५।७७-८ (क) पादिकः (पादः) द्यप
(व्यप), (ख) करपादिकः (पादकरः) द्यप (वाप);
व्यक्र. ११४; विर. ३२०; विचि. १३६ जापहार्येक (जाप-
हारकः एक); व्यनि. ५१०-११ पादिकः (पादः) द्यपहार्येक
(व्यपहारे एक); दवि. १३० (अजा... श्व०) : १३२
(गो... कार्यः०) द्यप (व्यप) करश्च (करः कार्यः);
सेतु. २३८ विचिवत्; समु. १५० करपादिकः (पादः)
द्यप (व्यप) करश्च (करः).

(३) विस्मृ. ५।७९-८२; व्यक्र. ११४ (सुवर्ण...
दण्ड्यः०); विर. ३२२ (=) व्यकवत्.

सूत्रकोपासगौमयगुडदधिक्षीरतक्रतुणलवणसूद-
भस्मपक्षिमत्स्यधृततैलमांसमधुवैदलवेणुमृन्मयलोह-
भाण्डानामपहर्ता मूल्यात् त्रिगुणं दण्ड्यः ।
पक्वान्नां च ।

पुष्पहरितगुल्मवल्लीलतापर्णानामपहरणे पञ्च
कृष्णलान् । शाकमूलफलानां च ।

रत्नापहार्युत्तमसाहसम् ।

अवध्यसधनविषयमेतत् । विर. ३२४

अनुक्तद्रव्याणामपहर्ता मूल्यसमम् ।

क्षुद्रद्रव्यापहारे मूल्याद् द्विगुणो दमः ।

एतदल्पप्रयोजनशरावादिविषयमिति वेदितव्यम् ।

सवि. ४५७

उत्तममध्यमाधमद्रव्याणां हरणे मूल्यानुसारतो
दण्डः ।

उक्तो दण्डः शूद्रवैश्यक्षत्रियब्राह्मणानां विदुषां
स्तेष्वे द्विगुणोत्तराणि किल्बिषाणि ।

अयमर्थः— यस्मिन्नपहारे यो दण्ड उक्तः स शूद्र-
कर्तृके अपहार्यद्रव्यस्य अष्टगुण आपादनीयः । वैश्य-
कर्तृके अपहारे षोडशगुणः । क्षत्रियकर्तृके अपहारे द्वा-
त्रिंशद्गुणः । ब्राह्मणकर्तृके अपहारे चतुष्पष्टिगुणो दण्ड
आपादनीयः । एवं विट्छूद्रादिकर्तृकेऽपहारे दण्ड
ऊहनीयः ।

सवि. ४५५-६

(१) विस्म. ५।८३-४ (ख) भाण्डा (दण्डा); व्यक्र. ११५
गुड ... तक्र (क्षीरतक्रगुड) पक्षिमत्स्य (मत्स्यपक्षि)
(तैल०); विर. ३२७ गुड ... वेणु (दधिक्षीरतक्रलवण-
गुडतृणसृङ्गमत्स्यपक्षितैलधृतमांसमधुवैणववेणु) त्रिगुणं (द्विगुणं);
दवि. १४९ गुड ... तक्र (दधिक्षीरतक्रगुड) पक्षि...वैदल
(मत्स्यपक्षितैलधृतमांसमधुविदल) त्रिगुणं (द्विगुणं).

(२) विस्म. ५।८५-६.

(३) विस्म. ५।८७; व्यक्र. ११४; विर. ३२४; विचि.
१३९; दवि. १४५ रुम् (सः); वीसि. २।२७३;
सेतु. २४१.

(४) विस्म. ५।८८; व्यक्र. ११५; विर. ३२८; विचि.
१४१ समम् + (दमम्); दवि. १५३ द्रव्या ... ..र्ता
(द्रव्यहरणे); सेतु. २४३ विधिवत्.

(५) सवि. ४५७.

(६) सवि. ४५५. (७) सवि. ४५५ शूद्रवै (शूद्रादवै).

ब्राह्मणे शतगुणो वा पूर्णं वाऽपि शतं भवेत् ।

निकृष्टे द्विगुणं कल्पयेत् ।

निकृष्टो जाता आचारेण धनेन वेति निबन्धन-
कारः । न च दिव्यमातृकायां 'द्विगुणार्थे यथाभिहिता
समयक्रिया वैश्यस्य, त्रिगुणार्थे राजन्यस्य, चतुर्गुणार्थे
ब्राह्मणस्य' इति विष्णुवचने शूद्रवैश्यक्षत्रियब्राह्मणाना-
मेकद्वित्रिचतुःसंख्यया दिव्यक्रियायां तारतम्यमुक्तं;
अत्रापि दण्डकल्पनमष्टमांशषोडशांशचतुर्विंशद्वात्रिंश-
कल्पनया भाव्यमिति वाच्यम् । दण्डविधायकदिव्यविधा-
यकशास्त्रयोर्वेदमूलत्वेन न्यायमूलत्वाभावात् वाचनिक-
मिदं तारतम्यम् ।

सवि. ४५६

दशकुम्भीधान्यहरणे एकादशगुणं दाप्यः ।

विंशतिद्रोणकं कुम्भी खारीपर्याय इति चन्द्रिका-
कारः । तद्द्विगुणापहारे एकादशगुणं तद्धनं दापयित्वा
अङ्गच्छेदनवधरूपदण्डा योज्या यथायोगम् ।

सवि. ४५६

मैणीनां प्राणकलञ्जापहारे हस्तच्छेदो वधः
कुक्कूलारोहणम् ।

प्राणो नाम चतुर्मापात्मकः परिमाणविशेषः ।
कलञ्जो नाम धरणम् । यथाह विष्णुगुप्तः— 'पञ्च-
गुञ्जलको माषः प्राणस्तेषु चतुर्गुणैः । कलञ्जो धरणं
प्राहुः मणिमानविशारदाः ॥' इति । अत्र केचिच्चतुर्गुणैः
इति पदसामर्थ्याद्विंशतिगुणात्मको माषो न भवति,
विधेयस्यैव प्राधान्यात्, प्रधानपरामर्शस्य न्याय्यत्वात्,
षोडशमापात्मकः प्राण इत्याहुः । एतदेव सम्यक् ।
तथा व्यवहारात् । कलञ्जस्तु प्राणद्वितयं 'कलञ्जः
प्राणयुग्यकम्' इति लक्षणात् लोकाचारतो व्यवस्था ।
एतत्सर्वं दण्डकथनं बलावष्टम्भे वेदितव्यम् । साहसं
प्रकृत्य मन्वादिभिरुक्तत्वात् ।

सवि. ४५७

दोषानुविद्धाः प्रच्छन्नाः गूढतस्कराः । उत्क्षेपकः
संधिमेत्ता पशुस्त्रीग्रन्थिभेदकाः परस्परं दण्ड्याः ।

(१) सवि. ४५६. (२) सवि. ४५६.

(३) सवि. ४५६. (४) सवि. ४५७.

(५) सवि. ४६९.

दोषा रात्रिः ।

सवि. ४६०

कूटशासनकर्तृश्च राजा हन्यात् । कूटलेख्य-
कारांश्च* ।

गरदाभिदप्रसह्यतस्करान् स्त्रीबालपुरुषघातिनश्च* ।

ये च धान्यं दशभ्यः कुम्भेभ्योऽधिकमप-
हरेयुः । धरिममेयानां शतादभ्यधिकम्* ।

प्रसह्यतस्कराणां चावकाशभक्तप्रदांश्च ।
अन्यत्र राजाशक्तेः* ।

राज्ञश्चेच्चौरनिवारणे न शक्तिः, तदा ग्रामनिवासिनां
आत्मत्राणाय चौररक्षणेऽपि न वध इत्यर्थः । वै.

स्तेनाः सर्व एवापहृतं धनिकस्य धनं दाप्याः ।
ततस्तेषामभिहितदण्डप्रयोगः ।

करशुल्कस्थापना

प्रजाभ्यो बल्यर्थं संवत्सरेण धान्यतः षष्ठमंशमा-
दद्यात् । सर्वसस्येभ्यश्च । द्विकं शतं पशुहिरण्येभ्यो
वस्त्रेभ्यश्च । मांसमधुघृतौषधिगन्धपुष्पमूलफल-
रसदारुपत्राजिनमृद्भाण्डाश्मभाण्डवैदलेभ्यः षष्ठ-
भागम् । ब्राह्मणेभ्यः करादानं न कुर्यात् । ते हि
राज्ञो धर्मकरदाः । राजा च प्रजाभ्यः सुकृतदुष्कृत-
पञ्चांशभाक् ।

स्वदेशापण्याच्च शुल्कांशं दशममादद्यात् । पर-
देशापण्याच्च विंशतितमम् ।

स्वदेशापण्ये वणिज उत्पन्ने लाभे दशमांशं राजा
गृह्णीयात् । परदेशापण्ये च उत्पन्ने लाभे विंशतितममंशं
गृह्णीयादित्यर्थः ।

विर. ३०४

* स्थलनिर्देशः साहसप्रकरणे (पृ. १६०९) द्रष्टव्यः ।

(१) विस्मृ. ५।८९-९० व एवाप (वमप) (धनं०) ;
अप. २।२७५ (धनं०) ; व्यक. ११६ (स्तेनाः०) एवाप
(एव वाप) (धनं०) ; स्मृच. ३१८ (धनं०) : ३१९
(स्तेनाः सर्व एवापहृतं दाप्याः) एतावदेव ; विर. ३३१ ;
विचि. १४३ (=) ; सेतु. २४४ ; समु. १५० अपवत् .

(२) विस्मृ. ३।२२-२८ .

(३) विस्मृ. ३।२९-३० ; व्यक. १११ प्याच्च (प्यात्) ;
विर. ३०४ प्याच्च शुल्कांशं (प्यात् शुल्कं) ; विचि. १२९
व्यकवत् ; सेतु. २९५ व्यकवत् .

व्य. कां. २१०

चौरहतं चौरैऽलब्धेऽपि स्वामिने प्रत्यर्पणीयम्

चौरहतं धनमवाप्य सर्वमेव सर्ववर्णेभ्यो
दद्यात् । अनवाप्य च स्वकोशादेव दद्यात् ।

शङ्खः शङ्खलिखितौ च

मानार्थस्थापनविधिः

तुल्यमानप्रतीमानव्यवहारार्थसंस्थापनं देश-
द्रव्यानुरूपं प्रत्ययितपुरुषाधिष्ठितम् ।

प्रकाशवक्षक-कूटतुल्यमानव्यवहारादिदण्डविधिः

कूटतुल्यमानप्रतिमानव्यवहारे शारीरोऽङ्गच्छेदो वा ।

मानं प्रस्थादि । शारीरो मुण्डनादिरूपः । अङ्गच्छेदः
कर्णादिच्छेदः । अर्थगौरवागौरवाभ्यां विकल्पव्यवस्थितिः ।

विर. २९८

प्रतिषिद्धभाण्डनिर्हारे ।

शारीरोऽङ्गच्छेदो वा दण्ड इत्यनुवृत्तौ शङ्खलिखितौ
—प्रतीति । निर्हारे विक्रये । नाशितभाण्डमूल्यो यदि,
तदैवमित्यविरोधः । एवञ्च राजा निषिद्धमपि राजयोग्य-
मपि विक्रीय यदि मूल्यदानाशक्त एव कश्चित् स्यात्,
तदा तत्राप्ययं दण्डो न्यायतौल्यात् ।

विर. ३०१

अप्रकाशतस्कराणां पशुपुरुषभाण्डाद्यपहारिणां दण्डविधिः

राजपुत्रापहरेऽष्टसहस्रं शारीरो वा दण्डः
तत्कुलीनेष्वर्थं स्त्रीपुरुषयोश्च ।

अष्टसहस्रमष्टाधिकसहस्रं, तच्च कार्षापणानाम् ।
तत्कुलीनेषु राजकुलीनेषु राजपुत्रव्यतिरिक्तेष्वर्थं अष्टा-
धिकसहस्रार्थं, स्त्रीपुरुषयोश्च राजकुलीनयोरर्थं अष्टाधिक-
सहस्रार्थं, शारीरो वेति विकल्पे धनवत्त्वाधनवत्त्वाभ्यां
व्यवस्था ।

विर. ३१८

(१) विस्मृ. ३।६६-७ ; व्यक. ११८ चौर (चौराप)
(च०) ; विर. ३४५ चौर... मवाप्य (चौरापहतं द्रव्यं)
(च०) ; दवि. ८८ व्यकवत् .

(२) व्यक. १११ ; विर. ३०२ ; दवि. ९७ संस्था
(स्था) .

(३) व्यक. १११ ; विर. ३९८ ; विचि. १२७ शंसः ;
दवि. ९० ; सेतु. २३० .

(४) विर. ३०१ ; दवि. ९२ .

(५) व्यक. ११४ ; विर. ३१८ ; दवि. १२७ अर्थ...
...श्च (पुत्रैष्वर्थं स्त्रीपुरुषयोः) .

हस्त्यश्वरथगोवृषयानेषु राजपुत्रापहारवदण्डः ।
अजाविकेष्वाध्वत्रयोदशपणा नकुलविडालाप-
हरणे कार्षापणाः ।

अत्र व्यासेन वाजिवारणहरणे सर्वस्वग्रहणमुक्तं अनेन
त्वष्टसहस्रमुक्तमिति विरोधो वाजिवारणगौरवागौरवाभ्यां
परिहार्यः । विर. ३१८

सुवर्णरजतापहारे शारीरोऽङ्गच्छेदो वा ।

शारीरो दण्डस्ताडनम् । अङ्गं कर्णादि । पञ्चाशदून-
विषयं निर्धनविषयं चैतत् । विर. ३२४

अष्टशतं सीताद्रव्यापहरणे यथाकालम् ।

अष्टशतमष्टाधिकशतम् । सीता कृष्यमाणा भूमिः
तद्द्रव्यं हलकुद्दालादि, यथाकालं कर्षणसमये ।

विर. ३२४

कृतकाष्ठाशमकौलालचर्मवेत्रदलभाण्डेषु मूल्या-
त्पञ्चगुणस्त्रयो वा कार्षापणाः । एकचक्रापहरणे
चत्वारिंशत्, शकटे त्वशीतिशतम् ।

कृतकाष्ठं घटितकाष्ठं, कौलालं कुलालनिर्मितं मृन्म-
यमिति यावत् । भाण्डपदमस्मादिभिः संबध्यते । एक-
चक्रमेकं रथाङ्गम् । चत्वारिंशत् पणा एव, अशीति-
शतमशीत्यधिकशतम् । विर. ३२७

(१) व्यक्र. ११४ रथगो (गोरथ) के ... पणा
(केऽध्वत्रयोदशं) हरणे + (त्रयः) ; विर. ३१८ (अजा...
... कार्षापणाः ०) : ३१९ (हस्त्य ..... दण्डः ०) ; दधि.
१३० (रथ०) वृषया (वृषाय) (अजा..... कार्षापणाः ०) ;
१३२ (हस्त्य..... दण्डः ०) केष्वाध्व (केऽध्वं) हरणे +
(त्रयः) .

(२) व्यक्र. ११४; विर. ३२४ रजता (रत्ना) ; विचि.
१३९ शंखः; दधि. १४५ विरवत्; सेतु. २४१ शंखः

(३) व्यक्र. ११५ हरणे... लम् (हारे च) ; विर. ३२४;
विचि. १३९ प (मि) शंखः; दधि. १४५ हरणे (हारे) ;
सेतु. २४१ प (धि) शंखः.

(४) व्यक्र. ११५ दल (विदल) शतम् (तमः) ; विर.
३२७; दधि. १४७ (कृत ..... कार्षापणाः ०) पह
(ह) शकटे त्वशी (कटेऽशी) : १४९ (एक.....
शतम् ०) ; सेतु. २४२ (दल०) टे त्वशी (टेऽशी) .

वर्णविशेषकृतचौर्यदण्डविधिः

अब्राह्मणो ब्राह्मणस्य समिदाज्येध्माभिकाष्ठ-
तृणोलपपुष्पफलमूलान्यपहरन् बलादविज्ञातो वा
हस्तच्छेदनमाप्नुयात् । कुशकरकामिहोत्रद्रव्यापहारे
प्रत्यक्षतोऽङ्गच्छेदः स्यात्, अप्रत्यक्षं यथाविदितो-
ऽयं किल्बिषीति ब्राह्मणः खरयानमवाप्नुयात् ।
मूत्रमौण्ड्यमितरेषां खरयानमेव च ।

ब्राह्मणोऽत्र यागादिपरः । अग्रे ब्राह्मण एव कर्म-
वियोगविख्यापनविवासनाङ्ककरणानां वक्ष्यमाणत्वात् ।
समिदादीन्यत्र यागार्थमानीतानि, करकः कमण्डलुः ।
अग्निहोत्रद्रव्याणि हवनीयादीनि, किल्बिषी चौरः प्रक-
रणात् । मूत्रमौण्ड्यं मूत्रेण मुण्डनम् । इतरेषां क्षत्रिया-
दीनाम् । विर. ३२९-३०

अन्यूनभावे वैश्यवत् शूद्रस्य कल्प्यम् ।

चौर्यशङ्कितशोधनदण्डौ

असाक्षिप्रणिहिते दिव्यम् । अथवा मित्रैः
सज्जनैरात्मानं ना शोधयेदेव । स चेदण्ड्योऽर्थिनां
चार्थं दापयेत् ।

दण्ड्यादण्डने राजद्रोषः

अन्नादे भ्रूणहा माष्टि पत्यौ भार्यापचारिणी ।

गुरौ शिष्यश्च याज्यश्च स्तेनो राजनि
किल्बिषम् ॥

(१) मेधा. ८।३३३ (कुशकरकामिहोत्रद्रव्याप्यपहरतोऽ-
ङ्गच्छेदः स्यात्) शंखः, एतावदेव; अप. २।२७५ पुष्प.....
हरन् (शष्पपुष्पपुष्पफलान्यपहरेत्) कुश + (चर्मभाण्डं)
व्यापहारे (व्याप्यपहरतः) मूत्र (सूत्र) मेव च (मेव) :
व्यक्र. ११५ यथाविदितो (यदा विदितो) शेषे अशुद्धि-
बाहुल्यम्; विर. ३२९ तृणोलप (तृणोपल) ; विचि. १४३
(ब्राह्मणस्य तु मौण्ड्यमितरेषां खरयानम् ।) शंखः, एतावदेव;
दधि. १५० तृणोलप (तृणोपल) न्यप (यप) बला ...
वा (वा बलादविज्ञातो) व्यापहारे (व्याप्यपहरेत्) यथावि
(यदा वि) मवामु (मामु) ; सेतु. २४३ दाज्ये (धाये)
तृणोलप (तृण) ज्ञातो (ज्ञाते) (कुश ..... मेव च ०) .

(२) मभा. १।२४१ शंखः. (३) अप. २।२६९.

(४) चतुर्वर्गचिन्तामणिः Vol. III Part I Page
781. [Dharmasutra of Shankhalikhita
Page 46. edited by Prof. P. V. Kane]

कौटिलीयमर्थशास्त्रम्

कारुकरक्षणम्

कारुकरक्षणम् । प्रदेष्टारस्त्रयस्त्रयोऽमात्याः
कण्टकशोधनं कुर्युः ।

अर्थ्यप्रकाराः कारुशासितारः संनिक्षेप्तारः
स्ववित्तकारवः श्रेणीप्रमाणा निक्षेपं गृह्णीयुः ।
विपत्तौ श्रेणी निक्षेपं भजेत । निर्दिष्टदेशकालकार्यं
च कर्म कुर्युः । अनिर्दिष्टदेशकालकार्यपदेशम् ।

अथ चतुर्थं कण्टकशोधनं नामाधिकरणमारभ्यते ।
कण्टकानां, कण्टकाः प्रजापीडाकरत्वात् कण्टकतुल्याः
कारुकवैदेहकादयः, तेषां शोधनं तेभ्यः प्रजापीडा यथा
न भवेत् तथा तच्छमनं कण्टकशोधनम् । तदस्मिन्नधि-
करणे प्रस्तुतम् । तत्र प्रथमं सूत्रं— कारुकरक्षणमिति ।
नाडिन्धमतक्षायस्कारादयः कारुकाः तेभ्यः प्रजानां
रक्षणमिति सूत्रार्थः । प्रदेष्टार इति । कण्टकशोधनाधि-
कृताः प्रदेष्टार इत्याख्यायन्ते । ते त्रयस्त्रयः, अमात्याः
जानपदत्वाद्यमात्यगुणयुक्ताः, कण्टकशोधनं कुर्युः । इह
वीप्सा कण्टकशोधनस्थानेषु सर्वेष्वपि प्रदेष्टृत्रित्वप्रति-
पत्त्यर्था ।

कीदृग्गुणाः कारवः निक्षेपं ग्रहीतुमर्हन्तीत्याह—
अर्थ्येत्यादि । अर्थ्यप्रकाराः अर्थानपेतप्रकाराः शुचि-
स्वभावा इत्यर्थः अर्थनीयस्वभावा वा, अप्रतीकारा
इति काचित्के पाठे अनाशंसनीयप्रतिकारा इत्यर्थो
वाच्यः । कारुशासितारः बहूनां कारूणामधश्चराणामुपरि
स्थित्वा कर्तव्योपदेष्टारः, संनिक्षेप्तारः प्रातिवेशिकानु-
वेशिकसाक्षिकं निक्षेपग्रहणप्रत्यर्पणव्यवहर्तारः, स्ववित्त-
कारवः स्वधनेनापि भूषणशिल्पकारिणः, एतेन भक्षित-
निक्षेपनिष्क्रयार्पणशक्तत्वलक्षणां धनवत्तामाह । श्रेणी-
प्रमाणाः श्रेणीविधेयाः, उक्तविशेषणपञ्चकयुक्ताः, निक्षेपं
गृह्णीयुः । विपत्तौ ग्रहीतुमरणदीर्घप्रवासादिना निक्षेप-
हानिसंभवे श्रेणी निक्षेपं भजेत भागशो दद्यात् ।
निर्दिष्टदेशकालकार्यं चेति । अयं देशोऽयं काल इदं च
कार्यवस्तुस्वरूपमित्येवं निर्दिष्टं व्यवस्थापितं देशादिकं
यस्य तत् तथाभूतं, कर्म कुर्युः । अनिर्दिष्टदेशकाल-

(१) कौ. ४।१.

कार्यापदेशं कर्म कुर्युरिति वर्तते । अर्थाद् यद् बहुतर-
देशकालैकसाध्यं अनन्योल्लेख्यनानावैचित्र्ययोगकमनीय-
तया स्वरूपतो निर्देष्टुमशक्यं च भवति, तत् कर्म ।

श्रीमू.

कालातिपातने पादहीनं वेतनं तद्विगुणश्च
दण्डः । अन्यत्र भ्रेषोपनिपाताभ्यां नष्टं विनष्टं
वाभ्यावहेयुः । कार्यस्यान्यथाकरणे वेतननाशस्तद्-
द्विगुणश्च दण्डः ।

तन्तुवाया दशैकादशिकं सूत्रं वर्धयेयुः । वृद्धि-
च्छेदे छेदद्विगुणो दण्डः ।

सूत्रमूल्यं वानवेतनम् । क्षौमकौशेयानामध्यर्ध-
गुणम् । पत्रोर्णाकम्बलदुकूलानां द्विगुणम् ।

मानहीने हीनावहीनं वेतनं तद्विगुणश्च दण्डः ।
तुलाहीने हीनचतुर्गुणो दण्डः । सूत्रपरिवर्तने
मूल्यद्विगुणः । तेन द्विपटवानं व्याख्यातम् ।

ऊर्णातुलायाः पञ्चपलिको विहननच्छेदो रोम-
च्छेदश्च ।

कालातिपातन इत्यादि । निर्दिष्टकालातिक्रमे पादहीनं
वेतनं, तद्विगुणश्च दण्डः । अन्यत्र भ्रेषोपनिपाताभ्या-
मिति । भ्रेषो व्यालकृत उपप्लवः उपनिपातो दैवान्या-
दिकृतः तदतिरिक्तेन निमित्तेन, नष्टं अत्यन्तनाशं गतं,
विनष्टं वा एकदेशलुप्तं वा, अभ्यावहेयुः निर्यातयेयुः ।
कार्यस्य अन्यथाकरणे निर्दिष्टप्रकारातिरिक्तप्रकारेण करणे,
वेतननाशः तद्विगुणश्च दण्डः ।

तन्तुवायकमाह— तन्तुवाया इति । कुविन्दकाः,
दशैकादशिकं सूत्रं वर्धयेयुः दशपलस्य सूत्रस्य
सकाञ्चिकमेकादशपलाधिकमुतं सूत्रं दद्युः । वृद्धिच्छेदे
छेदद्विगुणो, दण्डः ।

वानवेतनमाह— सूत्रमूल्यं वानवेतनमिति । ऊति-
कर्मणो वेतनं सूत्रमूल्यं यावत् तावद् दातव्यम् । क्षौम-
कौशेयानां वानवेतनं अध्यर्धगुणं सूत्रमूल्यसार्धगुणम् ।
पत्रोर्णाकम्बलदुकूलानां वानवेतनं द्विगुणं सूत्रमूल्य-
द्विगुणम् ।

मानहीने इति । निर्दिष्टायामविस्तारहानौ, हीनाव-
हीनं हीनस्यावहीनं अर्थादष्टहस्तायामचोदनायां सप्त-

(१) कौ. ४।१.

हस्तायामवाने अष्टमांशहीनं वानवेतनं, दैयम् । तद्वि-
गुणश्च दण्डः अयथोक्तवानकारिणो भवति । तुलाहीने
इति । अन्तरालसूत्रन्यूनतायां, हीनचतुर्गुणो दण्डः ।
सूत्रपरिवर्तने दत्तं सूत्रमपहृत्यान्यस्य सूत्रस्य प्रतिनिधाने,
मूल्यद्विगुणः, दण्डः । एष एवैकसूत्रवानविधिद्विसूत्र-
वानेऽपि ऊह्य इत्याह— तेन द्विपटवानं व्याख्यात-
मिति ।

ऊर्णातुलाया इति । शतपलाया ऊर्णायाः पञ्चपलो
विहननच्छेदः विहननं पिञ्जनं शोधनं तन्निमित्तश्छेदः ।
रोमश्छेदश्च पञ्चपलः, वाननिमित्तः । श्रीम्.

रजकाः काष्ठफलकश्छिन्नाशिलासु वस्त्राणि
नेनिज्युः । अन्यत्र नेनिजतो वस्त्रोपघातं षट्पणं
च दण्डं दद्युः ।

मुद्राङ्कादन्यद् वासः परिदधानास्त्रिपणं दण्डं
दद्युः । परवस्त्रविक्रयावक्रयाधानेषु च द्वादशपणो
दण्डः । परिवर्तने मूल्यद्विगुणो वस्त्रदानं च ।
मुकुलावदातं शिलापट्टशुद्धं धौतसूत्रवर्णं प्रमृष्टश्वेतं
चैकरात्रोत्तरं दद्युः ।

पञ्चरात्रिकं तनुरागं, षड्रात्रिकं नीलं, पुष्प-
लाक्षामञ्जिष्ठारक्तं, गुरुपरिकर्म यत्नोपचार्यं जात्यं
वासः सप्तरात्रिकम् । ततः परं वेतनहानिं प्राप्नुयुः ।

श्रद्धेया रागविवादेषु वेतनं कुशलाः कल्पयेयुः ।
रजककर्माह— रजका इत्यादि । ते, काष्ठफलक-
श्छिन्नाशिलासु काष्ठफलकेषु मसृणशिलासु च, वस्त्राणि
नेनिज्युः शोधयेयुः । अन्यत्र खरशिलादौ नेनिजतः
नेजनं कुर्वन्तः, णिजेरभ्यस्ताच्छतरि जसि रूपमिदम् ।
वस्त्रोपघातं, षट्पणं दण्डं च दद्युः ।

मुद्राङ्कादित्यादि । मुद्रायुधप्रतिमोपरञ्जितात् ।
शेषं सुबोधम् । अर्पितवस्त्रप्रत्यर्पणकालनियमं तदतिक्रमे
दण्डं चाह— मुकुलावदातमिति । मुकुलवन्मसृणसितं,
शिलापट्टशुद्धं शिलापट्टस्वच्छं, धौतसूत्रवर्णं क्षालित-
सूत्रधवलं, प्रमृष्टश्वेतं च अत्यन्तधवलं च, एवं चतु-
ष्पकारधावल्यं वस्त्रं, एकरात्रोत्तरं पूर्वपूर्वापेक्षया एक-
रात्राधिकप्रत्यर्पणकालमुत्तरोत्तरं यस्मिंस्तत् तथाभूतं

(१) कौ. ४।१.

दद्युः । तत्राद्यं मुकुलावदातमेकरात्रेण प्रत्यर्पणीयं द्वितीयं
द्विरात्रेण तृतीयं त्रिरात्रेण चतुर्थं चतुरात्रेणेति व्यवस्था ।

रञ्जनार्थान् दिवसानाह— पञ्चेत्यादि । तनुरागं
शोणशिलावृक्षव्ययोगसाधितकपायरञ्जनीयं वस्त्रं, पञ्च-
रात्रिकं पञ्चरात्रेण दैयम् । नीलं नील्या महारसया
रक्तं, पुष्पलाक्षामञ्जिष्ठारक्तं, पुष्पं कुङ्कुमकुसुम्भशोफालि-
कादि, लाक्षा अलक्तः, मञ्जिष्ठा अञ्जनवल्लिकाख्या,
आभिः रञ्जितं, षड्रात्रिकम् । गुरुपरिकर्म बहुशिल्पं,
अत एव यत्नोपचार्यं यत्नसंस्कार्यं, जात्यं प्रशस्तं, वासः
नेत्रादि, सप्तरात्रिकं सप्तरात्रप्रत्यर्पणीयम् । ततः परं
विहितकालातिक्रमे वेतनहानिं प्राप्नुयुः ।

श्रद्धेया इति । आताः, कुशलाः रागगुणपरीक्षा-
निपुणाः, रागविवादेषु वेतनं कल्पयेयुः । श्रीम्.

परार्थ्यानां पणो वेतनं मध्यमानामर्धपणः,
प्रत्यवराणां पादः ।

स्थूलकानां माषद्विमाषकं द्विगुणं रक्तकानाम् ।
प्रथमनेजने चतुर्भागः क्षयः । द्वितीये पञ्चभागः ।
तेनोत्तरं व्याख्यातम् ।

रजकैस्तुत्रवाया व्याख्याताः ।

सुवर्णकाराणाम् । अशुचिहस्ताद् रूप्यं सुवर्ण-
मनाख्याय सरूपं क्रीणतां द्वादशपणो दण्डः,
विरूपं चतुर्विंशतिपणः, चोरहस्तादष्टचत्वारिं-
शत्पणः । प्रच्छन्नविरूपमूल्यहीनक्रयेषु स्तेयदण्डः ।
कृतभाण्डोपधौ च ।

सुवर्णान्माषकमपहरतो द्विशतो दण्डः । रूप्य-
धरणान्माषकमपहरतो द्वादशपणः । तेनोत्तरं
व्याख्यातम् ।

वर्णोत्कर्षमसाराणां योगं वा साधयतः पञ्चशतो
दण्डः । तयोरपचरणे रागस्यापहारं विद्यात् ।

रागवेतनमाह --- परार्थ्यानामिति । प्रशस्तानां
रागाणां, पणो वेतनं, मध्यमानां अर्धपणः, प्रत्यवराणां
अधमानां पादः पादपणः ।

निर्णेजनभूतिमाह— स्थूलेत्यादि । स्थूलकानां निर्णे-
जने माषद्विमाषकं माषकं द्विमाषकं वा वेतनं अभम-

(१) कौ. ४।१.

मध्यमोत्तमानुसारेण कल्प्यम् । रक्तकानां द्विगुणं द्विमाषक-
चतुर्माषकादि पूर्ववत् । नेजनावृत्तिकृतमर्षक्षयमाह---
प्रथमनेजन इति । तत्र, चतुर्भागः क्षयः क्रयणकालिक-
मूल्यस्य चतुर्भागो हीयते । द्वितीये नेजने, पञ्चभागः
क्षयः, अर्थात् प्रथमनेजनमूल्यस्य । तेनोत्तरं व्याख्यात-
मिति । अनया रीत्या तृतीयादौ नेजने द्वितीयादिनेजन-
मूल्यादेः षड्भागादिः क्षयो द्रष्टव्य इत्यर्थः ।

रजकैस्तुन्नवाया व्याख्याता इति । तुन्नवायाः सौ-
चिकाः । तैरपि वस्त्राणां सतरात्रेण प्रत्यर्पणं, विना-
शितानां प्रथमनेजनाद्यनुसारेण चतुर्भागादिहीनमूल्यदानं
च रजकवत् कर्तव्यमित्यर्थः ।

सुवर्णकाराणामिति । संबद्धमभिधीयत इति शेषः ।
अर्थात् तत्प्रसारणपरिहारोपायोऽभिधीयते । अशुचिहस्ता-
दिति । अशुचयो दासकर्मकरादयः तद्द्वारेण, सरूपं
भूषणाद्याकारयुक्तं, रूप्यं सुवर्णं च, अनाख्याय सौव-
र्णिकमनिवेद्य क्रीणतां, द्वादशपणो दण्डः । विरूपं तत्
क्राणतां चतुर्विंशतिपणः । चोरहस्तात् क्रीणतां, अष्ट-
चत्वारिंशत्पणो दण्डः । प्रच्छन्नविरूपमूल्यहीनक्रयेषु स्तेय-
दण्ड इति । अन्याविदितं विनाशितरूपं रूप्यसुवर्णं
हीनेन मूल्येन क्रीणानस्य चोरदण्डः । कृतमाण्डोपधौ
च निर्मितमाण्डपरिवर्तने च, स्तेयदण्ड इति वर्तते ।
सुवर्णादिति । तस्मात्, माषकं सुवर्णषोडशभागम् ।
अपहरतः, द्विशतो द्विशतपणो दण्डः । रूप्यधरणात्
धरणप्रमाणाद् रूप्यात्, माषकमपहरतः, द्वादशपणो
दण्डः । तेनोत्तरं व्याख्यातमिति । अनेन प्रकारेण
द्विमाषकाद्यपहारे दण्डद्वैगुण्यादिकं कल्पनीयमित्यर्थः ।

वर्णेत्यादि । वर्णोत्कर्षे, असारणां हीनवर्णानां, साध-
यतः, योगं वा सारैरसारयोगं वा साधयतः, पञ्चशतो
दण्डः । तयोरिति । कृत्रिमवर्णोत्कर्षस्य असारयुक्तस्य
चेत्येतयोः, रागस्य वर्णस्य, अपचरणे यथाविध्यग्निप्रक्षे-
पेणापगमने, अपहारं विद्यात् । श्रीम् ।

माषको वेतनं रूप्यधरणस्य । सुवर्णस्याष्टभागः ।
शिक्षाविशेषेण द्विगुणा वेतनवृद्धिः । तेनोत्तरं
व्याख्यातम् ।

(१) कौ. ४।१.

ताम्रवृत्तकंसवैकृन्तकारकूटानां पञ्चकं शतं वेत-
नम् । ताम्रपिण्डो दशभागक्षयः । पलहीने हीन-
द्विगुणो दण्डः । तेनोत्तरं व्याख्यातम् ।

सीसत्रपुपिण्डो विंशतिभागक्षयः । काकणी चास्य
पलवेतनम् । कालायसपिण्डः पञ्चभागक्षयः । काक-
णीद्वयं चास्य पलवेतनम् । तेनोत्तरं व्याख्यातम् ।

रूपदर्शकस्य स्थितां पणयात्रामकोप्यां कोपयतः
कोप्यामकोपयतो द्वादशपणो दण्डः ।

व्याजीपरिशुद्धा पणयात्रा । पणान्माषकमुप-
जीवतो द्वादशपणो दण्डः । तेनोत्तरं व्याख्यातम् ।

कूटरूपं कारयतः प्रतिगृह्यतो निर्यापयतो वा
सहस्रं दण्डः । कोशे प्रक्षिपतो वधः ।

सरकपांसुधावकाः सारत्रिभागं लभेरन् । द्वौ
राजा रत्नं च । रत्नापहार उत्तमो दण्डः ।

खनिरत्ननिधिनिवेदनेषु षष्ठमंशं निवेत्ता लभेत ।
द्वादशमंशं भृतकः ।

कर्मवेतनमाह--- माषको वेतनं रूप्यधरणस्येति ।
धरणप्रमाणस्य रूप्यस्य शिल्पकरणे रूप्यमाषक एको
वेतनम् । सुवर्णस्य षोडशमाषकमितस्य स्वर्णस्य शिल्पे,
अष्टभागः सुवर्णमाषस्याष्टमांशः, वेतनम् । शिक्षावि-
शेषेण शिल्पवैचित्र्येण, द्विगुणा वा वेतनवृद्धिः । तेनो-
त्तरं व्याख्यातमिति । अनेन प्रकारेण गुरुशिल्पकरणे
वेतनवृद्धिः कल्पनीया ।

ताम्रवृत्तकंसवैकृन्तकारकूटानामिति । ताम्रादीनां
पञ्चानां, पञ्चकं शतं तुलाप्रमाणस्य कर्मणि पञ्चपणं
वेतनम् । कर्मणि क्षयमानमाह--- ताम्रपिण्ड इति ।
दशभागक्षयः कर्मकरणे दशभागहानिर्भवति । पलहीन
इत्यादि । कर्मण्येकपलहानौ, हीनद्विगुणो दण्डः ।
एवं द्विपलादिहानौ दण्डविधिरूढ इत्याह--- तेनोत्तरं
व्याख्यातमिति ।

सीसत्रपुपिण्ड इत्यादि । सुबोधम् ।

रूपदर्शकस्येति । पणपरीक्षको रूपदर्शकः तस्य,
स्थितां वर्तमानां, पणयात्रामकोप्यां अदूषणीयं पणव्यव-
हारं, कोपयतः दूषयतः, कोप्यामकोपयतः दूषणीयामदू-
षयतः, द्वादशपणो दण्डः ।

व्याजीपरिशुद्धा पणयात्रेति । राजदेयं शते पञ्चभागं दत्त्वा पणयात्रां कुर्यात् । पणादिति । पणात् माषकं उपजीवतः एकस्मिन् शुद्धे पणे माषमेकं हरतः लक्षणाध्यक्षस्य, द्वादशपणो दण्डः । एवमुपजीवनबहुत्वे दण्डबहुत्वमूह्यमित्याह — तेनोत्तरमित्यादि ।

कूटरूपमिति । कपटनाणकं, कारयतः, प्रतिगृह्यतः स्वीकुर्वतः, निर्यापयतो वा निर्गमयतो वा, सहस्रं पणसहस्रं, दण्डः । कोशे प्रक्षिपतः अकूटरूपैः सह मिश्रयतः, वधः ।

सरकेत्यादि । सरकपांसुधावकाः सरकं रत्नं खनिषु रत्नसंपृक्तपांसुधावनकर्मकराः, सारत्रिभागं तत्कर्मलब्ध-सारवस्तुत्रिभागं लभेत् । द्वौ सारत्रिभागौ, रत्नं च, राजा लभेत् । रत्नापहारे उत्तमो दण्डः, सरकपांसुधावकानाम् ।

खनिरत्ननिधिनिवेदनेष्विति । खन्यादीनामनर्हहस्तगतानां राज्ञे निवेदनेषु, षष्ठं अंशं, निवेत्ता निवेदयिता, लभेत् । भृतकः खन्यादिनिवेदनवृत्तिः, द्वादशमंशं लभेत् । श्रीम्.

शतसहस्रादूर्ध्वं राजगामी निधिः । ऊने षष्ठमंशं दद्यात् । पौर्वपौरुषिकं निधिं जानपदः शुचिः स्वकरणेन समग्रं लभेत् । स्वकरणाभावे पञ्चशतो दण्डः । प्रच्छन्नादाने सहस्रम् ।

भिषजः प्राणाबाधिकमनाख्यायोपक्रममाणस्य विपत्तौ पूर्वः साहसदण्डः । कर्मापराधेन विपत्तौ मध्यमः । मर्मवेधवैगुण्यकरणे दण्डपारुष्यं विद्यात् ।

निधिः कियद्द्रव्यमानादूर्ध्वं राजगामीत्याह— शतसहस्रादित्यादि । तावत्पणमानपर्यन्तस्तूपलब्धगामीत्यर्थः । ऊने, षष्ठं अंशं, दद्याद् राज्ञे । पौर्वपौरुषिकमिति । पितृपितामहादयः पूर्वपुरुषाः तैः स्थापितं, निधिं, जानपदः, शुचिः सद्वृत्तः, स्वकरणेन साक्ष्यलेख्यादिभिः स्वत्वविभावेन, समग्रं लभेत् शतसहस्रातिगमपि । स्वकरणाभावे पञ्चशतो दण्डः । प्रच्छन्नादाने अप्रकाश्य स्वायत्तीकरणे, सहस्रं दण्डः ।

प्राणवाधाकरं रोगमनिवेद्य राज्ञे रोगिणं चिकित्सतो

(१) कौ. ४१९.

वैद्यस्य तद्विपत्तौ पूर्वः साहसदण्डः, चिकित्सादोषेण तद्विपत्तौ मध्यम इत्याह— भिषज इत्यादि । मर्मवेधवैगुण्यकरण इति । मर्मणि शस्त्रक्रियान्यथाकरणे, दण्डपारुष्यं विद्यात् तदाख्येन विवादपदेन भिषजमभियुज्जीत, भिषक्क्रियादोषेण रोगिणो यदङ्गमुपहतं तद् भिषज उपहन्यादित्यर्थः । श्रीम्.

कुशीलवा वर्षारान्त्रिमेकस्था वसेयुः । कामदानमतिमात्रमेकस्यातिवादं च वर्जयेयुः । तस्यातिक्रमे द्वादशपणो दण्डः । कामं देशजातिगोत्रचरणमैथुनापहाने नर्मयेयुः ।

कुशीलवैश्चरणा भिक्षुकाश्च व्याख्याताः । तेषामयश्शूलेन यावतः पणानभिघदेयुः, तावन्तः शिफाप्रहारा दण्डाः । शेषाणां कर्मणां निष्पत्तिवितनं शिल्पिनां कल्पयेत् ।

एवं चोरानचोराख्यानं वणिक्कारुकुशीलवान् ।

भिक्षुकान् कुहकांश्चान्यान् वारयेद् देशपीडनात् ॥

कुशीलवा इति । लङ्घनश्रवणगीतादिवृत्तयः, वर्षारान्त्रि वर्षाकालिकरात्रीः, एकस्था वसेयुः एकं स्थानमाश्रित्य वसेयुः, न तु स्थानात् स्थानान्तरं गच्छन्तः स्ववृत्तिमनुतिष्ठेयुः, तदनुष्ठाने हि सति कर्षकाणां तदासङ्गात् कृषिकर्मणे (गो) वर्षाकालकरणीयस्योपघातः स्यादिति । कामदानमतिमात्रमिति । प्रीतिवशात् केनचित् न्याय्यां मात्रामतिक्रम्य दीयमानं द्रव्यं, वर्जयेयुः न स्वीकुर्युः । एकस्यातिवादं च बहुषु मध्ये एकस्यातिस्तुतिं च, वर्जयेयुः । तस्यातिक्रमे द्वादशपणो दण्डः । काममिति । देशजातिगोत्रचरणमैथुनापहाने चरणः शाखाद्येता शेषं प्रतीतं, देशजात्याद्यपहासादिपरिहारे सति, कामं नर्मयेयुः विनोदयेयुः प्रेक्षकान् ।

कुशीलवोक्तमेव विधानं चारणानां भिक्षुकाणां च द्रष्टव्यमित्याह— कुशीलवैरित्यादि । चारणाः अङ्गविशेषमात्रकर्तारः । तेषां निर्धनानां दण्डे विशेषमाह— तेषामिति । तेषां, अयश्शूलेन हृदयतोदकत्वाद् अयश्शूलतुल्येन परममोद्धाटनेन निमित्तेन, यावतः पणान्,

(१) कौ. ४१९.

अभिबदेयुः दण्डत्वेन विदध्युर्धर्मस्थाः, तावन्तः विहित-
पणतुल्यसंख्याः, शिफाप्रहाराः दण्डाः धनदण्डप्रति-
निधयः कार्याः ।

शिल्पिनामुक्तातिरिक्तकर्मविषयं निष्पत्तिवेतनमूहनी-
यमुक्तदिशेत्याह— शेषाणामित्यादि । अध्यायान्ते
श्लोकमाह— एवमित्यादि । चोरान् अचोराख्यान
चोरकर्मकुर्वाणान् अपि अचोरसंज्ञान् । कुहकान्
ऐन्द्रजालिकान् । श्रीमू.

वैदेहकरक्षणम्

वैदेहकरक्षणम् । संस्थाध्यक्षः पण्यसंस्थायां
पुराणभाण्डानां स्वकरणविशुद्धानामाधानं विक्रयं वा
स्थापयेत् । तुलामानभाण्डानि चावेक्षेत, पौतवा-
पचारात् ।

परिमाणीद्रोणयोरर्धपलहीनातिरिक्तमदोषः ।
पलहीनातिरिक्ते द्वादशपणो दण्डः । तेन पलोत्तरा
दण्डवृद्धिर्व्याख्याता ।

तुलायाः कर्षहीनातिरिक्तमदोषः । द्विकर्षहीना-
तिरिक्ते षट्पणो दण्डः । तेन कर्षोत्तरा दण्डवृद्धि-
र्व्याख्याता ।

आढकस्यार्धकर्षहीनातिरिक्तमदोषः । कर्षहीना-
तिरिक्ते त्रिपणो दण्डः । तेन कर्षोत्तरा दण्डवृद्धि-
र्व्याख्याता ।

तुलामानविशेषाणामतोऽन्येषामनुमानं कुर्यात् ।

वैदेहकरक्षणमिति सूत्रम् । वैदेहकाः वणिजः कण्टकेषु
प्रधानाः, तेभ्यो जनपदस्य रक्षणमभिधीयते इति
सूत्रार्थः । 'वणिक्कारुकुशीलवान्' इति वणिक्प्रस्तावात्
तद्रक्षणप्रकारो व्युत्पाद्यते । संस्थाध्यक्ष इति । विपणि-
मार्गाध्यक्षः, पण्यसंस्थायां पण्यशालायां, पुराणभाण्डानां
पुराणानां धान्यादिपण्यानां, पुराणत्वोक्तिः कालपरिवास-
संभावितगुणयोगार्था, स्वकरणविशुद्धानां विभावितस्वत्वा-
नां, एतच्च चोरितत्वपरिहारार्थम् । आदानं ग्रहणं
प्रवेशनं, आधानपाठे निवेशनं, विक्रयं वा, स्थापयेत् ।
तुलामानभाण्डानि च परिमाण्यादीनि द्रोणादकादीनि च,
अवेक्षेत परीक्षेत, पौतवापचारात् पौतवदोषं परिहर्तुम् ।

(१) कौ. ४।२.

परिमाणीद्रोणयोरिति । तुलादण्डधान्यमानविशेषयोः
अर्धपलहीनातिरिक्तं अर्धपलन्यूनत्वमर्धपलाधिकत्वं च,
अदोषः दोषाभावः । पलहीनातिरिक्ते एकपलहानौ तद-
तिरेके वा, द्वादशपणो दण्डः । तेन पलोत्तरा द्विपल-
हान्यतिरेके चतुर्विंशतिपणो दण्ड इत्यादिरूपा, दण्डवृद्धिः
व्याख्याता ।

तुलाया इत्यादिस्तुलाया आढकस्येत्यादिराढकस्य
चार्धकर्षैककर्षन्यूनातिरिक्तविषयविधानग्रन्थः स्पष्टार्थः ।

अनुक्तानां तुलाविशेषमानविशेषाणां हीनातिरिक्त-
विषयं विधानमुक्तदिशानुमेयमित्याह — तुलामान-
विशेषाणामित्यादि । श्रीमू.

तुलामानाभ्यामतिरिक्ताभ्यां क्रीत्वा हीनाभ्यां
विक्रीणानस्य त एव द्विगुणा दण्डाः । गण्यपण्ये-
ष्वष्टभागं पण्यमूल्येष्वपहरतः षण्णवतिर्दण्डः ।
काष्ठलोहमणिमयं रज्जुचर्ममृन्मयं सूत्रवल्करोममयं
वा जात्यमित्यजात्यं विक्रयाधानं नयतो मूल्याष्ट-
गुणो दण्डः ।

सारभाण्डमित्यसारभाण्डं, तज्जातमित्यतज्जातं,
राढायुक्तमुपधियुक्तं समुद्रपरिवर्तिमं वा विक्रयाधानं
नयतो हीनमूल्यं चतुष्पञ्चाशत्पणो दण्डः, पणमूल्यं
द्विगुणः, द्विपणमूल्यं द्विशतः । तेनार्धवृद्धौ दण्ड-
वृद्धिर्व्याख्याता ।

कारुशिल्पिनां कर्मगुणापकर्षमाजीवं विक्रय-
क्रयोपघातं वा संभूय समुत्थापयतां सहस्रं दण्डः ।

तुलामानाभ्यामतिरिक्ताभ्यामिति । तुलाविशेषेण
भाजन्यादिना मानविशेषेण च प्रस्थकुडुवादिनातिरिक्तेन,
क्रीत्वा, हीनाभ्यां ताभ्यां, विक्रीणानस्य, त एव द्वादश-
पणादय एव, द्विगुणा दण्डाः । गण्यपण्येष्विति । तेषु
विषये, पण्यमूल्येषु अष्टभागं अपहरतः षण्णवतिर्दण्डः ।
काष्ठादिमयं पण्यं निवृद्धं श्रेष्ठव्यपदेशेन विक्रयमाधानं
च कुर्वतो मूल्याष्टगुणो दण्ड इत्याह काष्ठेत्यादि ।

सारेत्यादि । सारभाण्डमित्यसारभाण्डं कर्पूरादिकम-
कृत्रिमं सारपण्यमित्युक्त्वा तत् कृत्रिमं, हीनमूल्यं
पणावरमूल्यं, विक्रयाधानं नयतः, तज्जातमित्यतज्जातं

(१) कौ. ४।२.

तद्देशजमित्युक्त्वा अतद्देशजं, हीनमूल्यं विक्रयाधानं नयतः, रादायुक्तं रादा शोभा तथा गुणवद्रत्नलक्षणात् श्रेष्ठरत्नयुक्तं अर्थात् कृत्रिममौक्तिकादिकं, हीनमूल्यं विक्रयाधानं नयतः, उपधियुक्तं कृत्रिमपण्यमिश्रं, हीनमूल्यं विक्रयाधानं नयतः, समुद्रपरिवर्तिमं समुद्रस्य संपुटस्य पूर्वदर्शितस्य परिवर्तेन कृतं कस्मिंश्चित् समुद्रे पण्यं प्रदर्शयन्त्यस्मात् समुद्राद् उद्धृतमित्यर्थः, हीनमूल्यं विक्रयाधानं नयतः, चतुष्पञ्चाशत्पणो दण्डः। पणमूल्यं एकपणमूल्यं असारभाण्डादिकं, विक्रयाधानं नयतः, द्विगुणः उक्तदण्डद्विगुणो दण्डः। द्विपणमूल्यं विक्रयाधानं नयतः, द्विशतः। तेन उक्तप्रकारेण, अर्धवृद्धौ त्रिपणचतुष्पणादिपण्यमूल्यवृद्धौ, दण्डवृद्धिः व्याख्याता।

कारुशिल्पिनामिति। कारूणां शिल्पिनां च, कर्मगुणापकर्षे 'एवंगुणकं भाण्डं निर्मातव्यमि'त्युक्ते 'तादृगुणं मा कुरु' इति प्रतिषेधेन कर्मगुणहानिं, संभूय ऐकमत्येन, समुत्थापयतां, आजीवं लाभं, संभूय समुत्थापयतां एकपणवेतनं कर्म पणद्वयवेतनं कल्पयतां, विक्रयक्रयोपघातं वा विक्रयोपघातं वा स्वपण्यविक्रये मूल्यातिरेचनेनोपघातं वा क्रयोपघातं वा परपण्यस्वीकरणे मूल्यपातनेनोपघातं वा, संभूय समुत्थापयतां, सहस्रं दण्डः पणसहस्रं प्रत्येकं दण्डः। श्रीमू.

वैदेहकानां वा संभूय पण्यमवरुन्धतामनर्घेण विक्रीणतां क्रीणतां वा सहस्रं दण्डः।

तुलामानान्तरमर्धवर्णान्तरं वा। धरकस्य मायकस्य वा पणमूल्यादष्टभागं हस्तदोषेणाचरतो द्विशतो दण्डः। तेन द्विशतोत्तरा दण्डवृद्धिर्व्याख्याता।

धान्यस्नेहक्षारलवणगन्धभैषज्यद्रव्याणां समवर्णोपधाने द्वादशपणो दण्डः।

यन्निस्सृष्टमुपजीवेयुः, तद्देशां दिवससंजातं संख्याय वणिक् स्थापयेत्। केतुविक्रेत्रोन्तरपतितमदायादन्यं भवति। तेन धान्यपण्यनिचयांश्चानुज्ञाताः कुर्युः। अन्यथानिचितमेषां पण्याध्यक्षो गृह्णीयात्। तेन धान्यपण्यविक्रये व्यवहरेतानुग्रहेण प्रजानाम्।

(१) कौ. ४।२.

वैदेहकानां वेति। वणिजां च, संभूय ऐकमत्येन, पण्यं अवरुन्धतां अन्यत्र विक्रेतुमविसृजतां, अनर्घेण अयुक्तेन मूल्येन, विक्रीणतां, क्रीणतां वा, सहस्रं दण्डः प्रत्येकम्।

तुल्यादि। तुलामानान्तरं आयमान्यादितुलाभ्य उत्पद्यमानो लाभविशेषः प्रस्थादिमानविशेषेभ्य उत्पद्यमानो लाभविशेषश्च, अर्धवर्णान्तरं वा मूल्यभेदनिमित्तो लाभविशेषश्च, पुस्तके लेख्यं इति वाक्यशेषः। धरकस्य तुलाधारकस्य, मायकस्य वा, पणमूल्यादष्टभागं एकपणमूल्यस्याष्टमांशप्रमाणं तुलामानान्तरं, हस्तदोषेण, आचरतः कुर्वतः, द्विशतो दण्डः। तेन उक्तविधिना, द्विशतोत्तरा चतुर्भागाद्याहरणे द्विगुणादिका, दण्डवृद्धिः व्याख्याता।

धान्यस्नेहक्षारलवणगन्धभैषज्यद्रव्याणामिति। धान्यादीनां, समवर्णोपधाने तुल्यवर्णोर्हीनमूल्यैर्धान्यादिभिर्मिश्रणे, द्वादशपणो दण्डः।

यन्निस्सृष्टमिति। यत् निस्सृष्टं उपजीव्यत्वेनानुमतं उपजीवेयुः विक्रेत्रादयः। तद् एषां दिवससंजातं प्रतिदिनोत्पन्नं, संख्याय संख्याय परिच्छिद्य, वणिक् स्थापयेत् संस्थाध्यक्षः प्रकल्पयेत्। केतुविक्रेत्रोन्तरपतितमिति। केतुविक्रेतृशब्दौ क्रयविक्रयोपलक्षकौ, क्रये विक्रये च पण्यानां संस्थाध्यक्षेण स्वयं क्रियमाणे अन्तरागतमधिकं धनं, अदायादन्यं दायादनानर्हं अन्याविभाज्यं भवति केवलराजग्राह्यमेव भवतीत्यर्थः। आदायादन्यमिति वृद्धपाठो मातृकासु चिन्त्यार्थः। अदायाद्यमित्येव वा पाठः शुद्धः संभाव्यते। तेनेति। धान्यपण्यनिचयांश्च, तेन संस्थाध्यक्षेण, अनुज्ञाताः कुर्युः। एषां अन्यथानिचितं अननुज्ञातनिचितं, पण्याध्यक्षो गृह्णीयात्। तेनेति। तेन निचितेन, धान्यपण्यविक्रये विषये, प्रजानां अनुग्रहेण व्यवहरेत प्रजानामुपकारो यथा स्यात् तथा समाचरेदित्यर्थः। श्रीमू.

अनुज्ञातक्रयादुपरि चैषां स्वदेशीयानां पण्यानां पञ्चकं शतमाजीवं स्थापयेत्। परदेशीयानां दशकम्। ततः परमर्धं वर्धयतां क्रये विक्रये वा भावयतां पणशते पञ्चपणाद् द्विशतो दण्डः।

(१) कौ. ४।२.

तेनार्धवृद्धौ दण्डवृद्धिर्याख्याता ।

संभूयक्रये चैषां अविक्रीते नान्यं संभूयक्रयं दद्यात् । पण्योपघाते चैषामनुग्रहं कुर्यात् पण्य-
बाहुल्यात् ।

पण्याध्यक्षः सर्वपण्यान्येकमुखानि विक्रीणीत ।
तेष्वविक्रीतेषु नान्ये विक्रीणीरन् । तानि दिवस-
वेतनेन विक्रीणीरन् अनुग्रहेण प्रजानाम् ।

देशकालान्तरितानां तु पण्यानाम्—

प्रक्षेपं पण्यनिष्पत्तिं शुल्कं वृद्धिमवक्रयम् ।

व्ययानन्यांश्च संख्याय स्थापयेदर्धमर्धवित् ॥

किं तन्निसृष्टमित्याह— अनुज्ञातक्रयादुपरि चेति ।
स्वीकरणकालिकादघादुपरि, एषां वणिजां, स्वदेशीयानां
स्वदेशभवानां, पण्यानां, पञ्चकं शतं आजीवं स्थापयेत्
शते पञ्चपणिकं लाभं व्यवस्थापयेत् । परदेशीयानां
पण्यानां, दशकं शतं शते दशपणिकं लाभं स्थापयेत् । ततः
परं उक्तलाभादधिकं, अर्धं मूल्यं, वर्धयतां, क्रये विक्रये
वा, भावयतां लाभमुत्पादयतां, पणशते पञ्चपणात् पण-
पञ्चकमात्रलाभभावनादपि, द्विशतो दण्डः । तेनेति ।
उक्तविधिना, अर्धवृद्धौ अर्धवर्धनेन लाभवर्धने,
दण्डवृद्धिः व्याख्याता पणशते दशपणभावनाच्चतुश्शतो
दण्ड इत्यादिरीत्या दण्डस्य वृद्धिः व्याख्याता ।

संभूयेत्यादि । एषां वणिजां, संभूयक्रये संभूयक्रते,
अविक्रीते अकृतविक्रये सति, अन्यं संभूयक्रयं, न
दद्यात् अर्थाद् वणिगन्तरेभ्यः । पण्योपघाते च जला-
ग्न्यादिजनिते पण्यदूषणे, एषां संभूयक्रयकारिणां, अनु-
ग्रहं उपकारं, कुर्यात्, पण्यबाहुल्यात् पण्यानां बहुत्वे
सति । इदमुत्तरवाक्येन वा संबध्यते ।

पण्याध्यक्ष इति । सः, सर्वपण्यानि, एकमुखानि
विक्रीणीत एकविक्रेतृद्वारेण विक्रीणीत । तेषु सर्वपण्येषु,
अविक्रीतेषु सत्सु, अन्ये पूर्वाङ्गीकृतविक्रयकर्मभ्योऽति-
रिक्ताः, न विक्रीणीरन् । तानि पण्यानि दिवसवेतनेन
दिवसवेतनदानेन, विक्रीणीरन्, प्रजानां, अनुग्रहेण
आनुकूल्येन ।

देशकालव्यवहितपण्यविषयमाह — देशकालान्तरि-
तानां तु पण्यानामिति । इदं प्रक्षेपमित्यादिवक्ष्यमाण-

श्लोकान्वयि । देशव्यवहितानां कालव्यवहितानां च
पण्यानां, प्रक्षेपं वस्तुमूल्यं, पण्यनिष्पत्तिं, इदमित्यता कालेन
निष्पद्यत इत्यमुमर्थं, शुल्कं, वृद्धिं, अवक्रयं शकटवल्ली-
वर्दादिभाटकं, अन्यान् व्ययान्, संख्याय, अर्धं, स्थापयेत्
कल्पयेत्, अर्धवित् अर्धविधानाभिज्ञः संस्थाध्यक्षः । श्रीमू-

गूढाजीविनां रक्षा

गूढाजीविनां रक्षा । समाहर्तृप्रणिधौ जनपद-
रक्षणमुक्तम् । तस्य कण्टकशोधनं वक्ष्यामः ।

समाहर्ता जनपदे सिद्धतापसप्रव्रजितचक्र-
चरचारणकुहकप्रच्छन्दककार्तान्तिकनैमित्तिकमौहू-
र्तिकचिकित्सकोन्मत्तमूकबधिरजडान्धवैदेहककार-
शिल्पिकुशीलववेशशौण्डिकापूपिकपाकमांसिकौद-
निकव्यञ्जनान् प्रणिदध्यात् । ते ग्रामाणांमध्यक्षाणां
च शौचाशौचं विद्युः । यं चात्र गूढजीविनं शङ्केत,
तं सत्रिसवर्णेनापसर्पयेत् । धर्मस्थं प्रदेष्टारं वा
विश्वासोपगतं सत्री ब्रूयात्— असौ मे बन्धुरभि-
युक्तः, तस्यायमनर्थः प्रतिक्रियतां, अयं चार्थः
प्रतिगृह्यतां इति । स चेत् तथा कुर्यात्, उपदा-
ग्राहक इति प्रवास्येत ।

तेन प्रदेष्टारो व्याख्याताः ।

गूढाजीविनां रक्षेति सूत्रम् । गूढाजीविनः प्रच्छन्न-
लज्जग्रहणजीविनाः कूटसाक्ष्यादयः तेषां रक्षा वारणं प्रति-
क्रियाभिधीयत इति सूत्रार्थः । प्रकटकण्टकाः प्रच्छन्न-
कण्टका इति द्विविधेषु कण्टकेषु कार्वादिकण्टककण्टकरक्षणं
पूर्वमुक्तं, प्रच्छन्नकण्टकरक्षणं त्वधुनोच्यते । समा-
हर्तृप्रचारे जनपदरक्षणस्योक्तत्वात् पुनरपि रक्षणप्रस्तावः
किमर्थं इत्याशङ्क्य गूढकण्टकेभ्यो रक्षणस्यानुक्तस्याभि-
धानार्थं इत्याभिप्रायवानाह समाहर्तृप्रणिधावित्यादि ।

गूढकण्टकपरिज्ञानार्थमपसर्पप्रणिधानमाह — समा-
हर्तेत्यादि । सिद्धतापसेत्यादिपदे चक्रचरः अश्वस्तनिकः,
प्रच्छन्दकः स्वच्छन्दचरः, वेशो वेश्यावाटचरः, शेषाः
प्रतीताः । त इत्यादि । ते सिद्धतापसादिव्यञ्जनाः । प्रणि-
हिताः, ग्रामाणां ग्राममुख्यानां, अध्यक्षाणां च, शौचा-
शौचं विद्युः । यं चेति । अत्र ग्राममुख्येषु अध्यक्षेषु
च, यं गूढजीविनं शङ्केत, तं, सत्रिसवर्णेन सत्रिणा

(१) कौ. ४।४.

सवर्णेन, अपसर्पयेत् सापसर्पं कुर्यात् । धर्मस्थं, 'प्रदे-
ष्टारं वे'ति प्रक्षितं प्रतिभाति । विश्वासोपगतं विश्वस्तं,
सत्री प्रणिहितः, ब्रूयात् । वचनप्रकारः—असौ मे
बन्धुरित्यादि । स्पष्टार्थम् ।

तेनेति । उक्तेन धर्मस्थविधानेन, प्रदेष्टारः कण्टक-
शोधनाधिकृताः, व्याख्याताः उक्तविधाना बोद्धव्याः ।
श्रीम्.

ग्रामकूटमध्यक्षं वा सत्री ब्रूयात्— असौ जाल्मः
प्रभूतद्रव्यः, तस्यायमनर्थः । तेनैवमाहारयस्वेति ।
स चेत् तथा कुर्याद्, उक्तोचकः इति प्रवास्येत ।

कृतकाभियुक्तो वा कूटसाक्षिणोऽभिज्ञातानर्थ-
वैपुल्येन आरभेत । ते चेत् तथा कुर्युः, कूटसाक्षिण
इति प्रवास्येरन् ।

तेन कूटश्रावणकारका व्याख्याताः ।

यं वा मन्त्रयोगमूलकर्मभिः श्माशानिकैर्वा
संवननकारकं मन्येत, तं सत्री ब्रूयात्— अमुष्य
भार्यां स्नुषां दुहितरं वा कामये । सा मां प्रति-
कामयतां, अयं चार्थः प्रतिगृह्यताम् इति । स चेत्
तथा कुर्यात् संवननकारक इति प्रवास्येत ।

तेन कृत्याभिचारशीलौ व्याख्यातौ ।

ग्रामकूटमिति । ग्राममुख्यं, अध्यक्षं वा, सत्री
ब्रूयात्, किमिति, असौ जाल्मोऽसमीक्ष्यकारी, प्रभूतद्रव्यः
प्रचुरधनः । तस्य अयं अनर्थः आपतित इति शेषः ।
तेन उपस्थितानर्थपदेशेन, एनं धनिकं, आहारयस्व
अर्थात् सर्वस्वं, इति । स चेदित्यादि स्पष्टम् ।

कूटसाक्षिपरीक्षणमाह— कृतकाभियुक्तो वेति ।
मृषाभियुक्तः सत्री, कूटसाक्षिणः अभिज्ञातान् शङ्कि-
तान्, अर्थवैपुल्येन प्रभूतधनार्पणोपधया, आरभेत
प्रलोभयेत् । ते चेदित्यादि स्पष्टम् ।

तेनेति । उक्तेन कूटसाक्षिविधानेन, कूटश्रावणकारकाः
अगृहीत एव ऋणे 'ऋणममुकेन मत्सकाशदेतावद्
गृहीतमि'त्येवं मृषार्थं प्रातिवेशिकानानुवेशिकांश्च
साक्ष्यार्थं ये श्रावयन्ति त एते कूटश्रावयितारः,
व्याख्याताः उक्तविधाना बोद्धव्याः ।

(१) कौ. ४।४.

यं वेत्यादि । यं वा पुरुषं, मन्त्रयोगमूलकर्मभिः
मन्त्रोपायैरौषधप्रयोगैश्च, श्माशानिकैर्वा श्मशानकरणीय-
कर्मभिर्वा, संवननकारकं वशीकरणकर्तारं मन्येत, तं
सत्री ब्रूयात्, किमिति, अमुष्य भार्यामित्यादि । सुबो-
धम् ।

तेनेत्यादि । कृत्याभिचारशीलौ कृत्याशीलः पिशा-
चावेदनकर्ता अभिचारशीलो मन्त्रप्रयोगेण मारणशीलः ।
श्रीम्.

यं वा रसस्य वक्तारं क्रेतारं विक्रेतारं भैषज्या-
हारव्यवहारिणं वा रसदं मन्येत, तं सत्री ब्रूयात्
असौ मे शत्रुस्तस्योपघातः क्रियतां अयं चार्थः
प्रतिगृह्यतां इति । स चेत् तथा कुर्याद्, रसद
इति प्रवास्येत । तेन मदनयोगव्यवहारी व्याख्यातः ।

यं वा नानालोहक्षाराणां अङ्गारभस्मासंदंशमुष्टि-
काधिकरणीविम्बटङ्कमूषाणामभीक्ष्णं क्रेतारं मषी-
भस्मधूसमिधहस्तवस्त्रलिङ्गं कर्मरूपकरणसंवर्ग
कूटरूपकारकं मन्येत, तं सत्री शिष्यत्वेन संव्यव-
हारेण चानुप्रविश्य प्रज्ञापयेत् । प्रज्ञातः कूटरूप-
कारक इति प्रवास्येत ।

तेन रागस्यापहर्ता कूटसुवर्णव्यवहारी च
व्याख्यातः ।

आरब्धारस्तु हिंसाया गूढाजीवास्त्रयोदश ।

प्रवास्या निष्कयार्थं वा दद्युर्दोषविशेषतः ॥

यं वा रसस्येत्यादि । रसस्य विषय । भैषज्याहार-
व्यवहारिणं भैषजाभ्यवहार्ययोर्विषोपयोजनशीलम् । शेषं
सुगमम् । तेनेति । उक्तेन रसदविधानेन, मदनयोग-
व्यवहारी मदनयोगः मदनजनकौषधदानोपायः तद्व्यव-
हारी, व्याख्यातः ।

यं वेति । यं वा, नानालोहक्षाराणां नानाजातीयानां
लोहानां क्षाराणां च, अङ्गारादीनां अङ्गारो निर्वाणाग्निक-
मिन्धनं भस्मा भ्मानहतिः संदंशः कङ्कमुखः मुष्टिका
कर्मरूपकरणभेदः अधिकरणी लोहाभिघाताधारः, विम्बः
प्रतिमा, टङ्कः दारणः, मूषा ताम्राचावर्तनी, इत्येह्यसौ,
अभीक्ष्णं क्रेतारः, मषीभस्मधूसमिधहस्तवस्त्रलिङ्गं

(१) कौ. ४।४. (१) । निमित्तादयः ॥

मध्याव्युपलितहस्तवस्त्रचिह्नं, कर्मारोपकरणसंवर्गं अयस्कार-
कर्मसाधनसंपन्नं, कूटरूपकारकं मन्येत, तं सत्री
शिष्यत्वेन, संव्यवहारेण च परस्परव्यवहारेण च, अनु-
प्रविश्य आश्रित्य, प्रज्ञापयेत् ईदृग्व्यापारोऽयमिति राज्ञे
निवेदयेत् । प्रज्ञातः तथा विदितः, कूटरूपकारक इति,
प्रवास्येत ।

तेनेति । उक्तेन विधानेन, रागस्यापहर्ता स्वर्णादिवर्ण-
कस्य हानिकर्ता, कूटसुवर्णव्यवहारी च, व्याख्यातः
उक्तविधानो द्रष्टव्यः ।

आरब्धारस्त्विति । हिंसायाः लोकोपद्रवस्य, आरब्धारः
कर्तारः, गूढाजीवाः त्रयोदश धर्मस्थः प्रदेशा ग्राममुख्यः
अध्यक्षः कूटसाक्षी कूटश्रावकः संवननकर्ता कृत्याशीलः
अभिचारशीलः रसदः मदनयोग्यव्यवहर्ता कूटरूपकर्ता
कूटसुवर्णव्यवहारीत्युक्तास्त्रयोदशसंख्याः, प्रवास्याः
स्वदेशान्निष्कासयितव्याः । दोषविशेषतो निष्क्रयार्थं वा
दद्युः अपराधतारतम्येन दण्डं च दद्युः । श्रीम्.

सिद्धव्यञ्जनैर्माणवप्रकाशनम्

सिद्धव्यञ्जनैर्माणवप्रकाशनम् । सन्निप्रयोगाद्ध्वं
सिद्धव्यञ्जना माणवा माणवविद्याभिः प्रलोभ-
येयुः । प्रस्वापनान्तर्धानद्वारापोहमन्त्रेण प्रतिरोध-
कान्, संवननमन्त्रेण पारतल्पिकान् ।

तेषां कृतोत्साहानां महान्तं संघमादाय राज्ञा-
वन्यं ग्राममुद्दिश्यान्यं ग्रामं कृतकस्त्रीपुरुषं गत्वा
ब्रूयुः— इहैव विद्याप्रभावो दृश्यताम् । कृच्छ्रः
परग्रामो गन्तुं इति । ततो द्वारापोहमन्त्रेण द्वारा-
ण्यपोह्य, 'प्रविश्यताम्' इति ब्रूयुः । अन्तर्धान-
मन्त्रेण जाग्रतामारक्षिणां मध्येन माणवानतिक्राम-
येयुः । प्रस्वापनमन्त्रेण प्रस्वापयित्वा रक्षिणः
शय्याभिर्माणवैः संचारयेयुः । संवननमन्त्रेण
भार्याव्यञ्जनाः परेषां माणवैः समोदयेयुः ।

सिद्धव्यञ्जनैर्माणवप्रकाशनमिति सूत्रम् । सिद्ध-
व्यञ्जनाः मुण्डजटिलादयः पूर्वोक्ताः तैः माणवानां
चोरपारदारिकादीनां कुपुरुषाणां प्रकाशनमिति सूत्रार्थः ।
कण्टकविशेषपरिज्ञानोपायः सन्निप्रयोग उक्तः, अपर
इदानीमभिधीयते । सन्निप्रयोगादिति । तत ऊर्ध्वं,

(१) कौ. ४।५.

सिद्धव्यञ्जना माणवाः, माणवविद्याभिः प्रस्वापनान्त-
र्धानादिकारिभिः कुमन्त्रैः, प्रलोभयेयुः, अर्थात् कण्ट-
कान् । तत्र विशेषमाह— प्रस्वापनेत्यादि । प्रतिरोध-
कान् चोरान् । पारतल्पिकान् पारदारिकान् ।

तेषामित्यादि । तेषां प्रतिरोधकपारतल्पिकानाम् ।
कृतोत्साहानां स्वव्यापाराकुतोभयानुष्ठानमार्गप्रदर्शकसिद्ध-
लाभजनितोत्साहानां, महान्तं संघं आदाय राज्ञौ अन्यं
ग्रामं उद्दिश्य, प्रस्थिता इति शेषः, अन्यं उद्दिष्टग्रामा-
दितरं, ग्रामं, कृतकस्त्रीपुरुषं कृतकाः कृत्रिमाः स्वप्रवृ-
त्त्यानुकृत्याय दत्तसंकेताः स्वविधेयाः स्त्रीपुरुषा यस्मिंस्तं
तथाभूतं, गत्वा ब्रूयुः । किमिति, इहैव अस्मिन्नेव ग्रामे,
विद्याप्रभावः प्रस्वापनादिमन्त्रमहिमा, दृश्यताम् । पर-
ग्रामो गन्तुं कृच्छ्रः श्रमवशाद् विदूरत्वाच्चाशङ्क्यः इति ।
ततो द्वारापोहमन्त्रेण द्वारागलापोहनमन्त्रेण, द्वाराण्यपोह्य
पूर्वसंकेतापोहितागलेष्वेव द्वारेषु अगलापोहनमभिनीय
प्रविश्यतामिति ब्रूयुः । अन्तर्धानमन्त्रेण, जाग्रतां
जाग्रत्वेऽपि संकेतवशादपश्यन्तमिवात्मानमभिनयतां, आर-
क्षिणां मध्येन, माणवान् अतिक्रामयेयुः । प्रस्वापनमन्त्रेण,
रक्षिणः, प्रस्वापयित्वा अस्वपत एव स्वापामिनयं कार-
यित्वा, शय्याभिः रक्षिशयनीयवर्त्मना, माणवैः संचारयेयुः ।
प्रस्वापयित्वेति ल्यङ्करणं समासाविवक्षया । प्रतिरोधक-
प्रत्यायकमुक्त्वा पारतल्पिकप्रत्यायकमाह— संवननेत्यादि ।
संवननमन्त्रेण, परेषां भार्याव्यञ्जनाः परदारच्छलधारिणीः
पूर्वदत्तसंकेता एव वनिताः, माणवैः, समोदयेयुः वशी-
करणाभिनयद्वारेण सङ्गसुखमनुभावयेयुः । श्रीम्.

उपलब्धविद्याप्रभावानां पुरश्चरणाद्यादिशेयुर-
भिज्ञानार्थम् । कृतलक्षणद्रव्येषु वा वेश्मसु कर्म
कारयेयुः, अनुप्रविष्टान् वैकत्र ग्राहयेयुः ।

कृतलक्षणद्रव्यक्रयविक्रयाधानेषु योगसुरामत्तान्
वा ग्राहयेयुः । गृहीतान् पूर्वापदानसहायाननु-
युञ्जीत । पुराणचोरव्यञ्जना वा चोराननुप्रविष्टा-
स्तथैव कर्म कारयेयुः ग्राहयेयुश्च ।

गृहीतान् समाहर्ता पौरजानपदानां दर्शयेत्—
चोरग्रहणीं विद्यामधीते राजा, तस्योपदेशादिमे

(१) कौ. ४।५.

चोरा गृहीताः, भूयश्च ग्रहीष्यामि, वारयितव्यो वः स्वजनः पापाचारः इति ।

उपलब्धविद्याप्रभावानामिति । एवं प्रत्यक्षदृष्टमन्त्र-महिम्नां, पुरश्चरणादि पुरश्चरणप्रभृतिकं मन्त्रसिद्ध्यङ्गं कर्म, आदिशेयुः, अभिज्ञानार्थं स्मरणार्थम् । कृतलक्षण-द्रव्येषु वेति । कृतस्वामिचिह्नद्रव्योपेतेषु, वेदमसु, कर्म चौर्यं, कारयेयुः, पूर्वोक्तान् गृहीतमन्त्रान् माणवान् । अनुप्रविष्टान् वा अन्तः प्रविष्टांश्च, एकत्र कचिद् गृहे, ग्राहयेयुः ।

कृतलक्षणद्रव्यक्रयविक्रयाधानेष्विति । कृतलक्षण-द्रव्याणां मुष्टानां क्रयणविक्रयणाधीकरणावसरेषु, योग-सुरामत्तान् वा भेषजयुक्तमद्यपानमत्तान् वा, ग्राहयेयुः । गृहीतान् तथाग्रहणं प्राप्तान् माणवान्, पूर्वापदानसहा-यान् पूर्वकृतानि चौर्याणि चौर्यसहायांश्च, अनुयुज्जीत पृच्छेत् । पुराणचोरव्यञ्जना वेति । पुरातनतस्करच्छन्नानो वा भूत्वा, चोरान् अनुप्रविष्टाः, तथैव पूर्वोक्तरीत्यैव, कर्म कारयेयुः ग्राहयेयुश्च ।

गृहीतानिति । ग्रहणं प्राप्तांश्चोरान्, समाहर्ता, पौर-जानपदानां दर्शयेत् । किं कृत्वा, चोरग्रहणीं विद्यामधीते राजेत्याद्युक्त्वा । श्रीमू.

यं चात्रापसर्पोपदेशेन शम्याप्रतोदादीनामपहर्तारं जानीयात्, तमेषां प्रत्यादिशेद्— एष राज्ञः प्रभाव इति ।

पुराणचोरगोपालकव्याधश्चगणिनश्च वनचोरा-टविकाननुप्रविष्टाः प्रभूतकूटहिरण्यकुप्यभाण्डेषु सार्थव्रजग्रामेष्वेनानभिजयेयुः । अभियोगे गूढ-बलैर्घातेयुः, मदनरसयुक्तेन वा पथ्यादनेन । अनु-गृहीतलोप्त्रभारानायतगतपरिश्रान्तान् प्रस्वपतः प्रहवणेषु योगसुरामत्तान् वा ग्राहयेयुः ।

पूर्ववच्च गृहीत्वैनान् समाहर्ता प्ररूपयेत् ।

सर्वज्ञख्यापनं राज्ञः कारयन् राष्ट्रासिषु ॥

यं चात्रेति । यं च जनं, अत्र पुरादौ, शम्याप्रतो-दादीनां अपहर्तारं युगकीलकतोत्रादीनां चोरयितारं, अपसर्पोपदेशेन जानीयात्, तं, एषां पौरजानपदानां,

प्रत्यादिशेत् प्रज्ञापयेत्, किं कृत्वा, एष राज्ञः प्रभाव इति अत्यल्पविषयस्यापि चौर्यस्येदं परिज्ञानं राज्ञो माहात्म्यकृतमित्युक्त्वा ।

वनचोरग्रहणोपायमाह — पुराणचोरेत्यादि । पुराण-चोराः गोपालकाः व्याधाः श्रगणिनश्च, राजपुरुषभूता इति शेषः, वनचोराटविकान् वनचोरान् अटवीचरान् पुलिन्दादींश्च, अनुप्रविष्टाः, प्रभूतकूटहिरण्यकुप्यभाण्डेषु प्रभूतानि प्रचुराणि कूटानि फालानि हिरण्यानि कुप्य-भाण्डानि च येषु तेषु तथाभूतेषु, सार्थव्रजग्रामेषु वणिक्संघगतागतमार्गेषु गोष्ठेषु ग्रामेषु च, एनान् वनचोराटविकान्, अभियोजयेयुः चौर्यायोद्योजयेयुः । अभियोगे आरब्धे सति, गूढबलैः गूढसैन्यैः, घातयेयुः । मदनरसयुक्तेन मोहजनकविषयुक्तेन, पथ्यादनेन वा पथिभोजनेन वा, घातयेयुः । अनुगृहीतलोप्त्रभारान् उपगृहीतमुष्टद्रव्यभारान्, आयतगतपरिश्रान्तान्, दीर्घा-ध्वगमनपरिखिन्नान्, अत एव प्रस्वपतः एनान्, ग्राहयेयुः । प्रहवणेषु तुष्टिभोजनदानेषु, योगसुरामत्तान् वीर्यवन्मद्यपानमत्तान् वा, ग्राहयेयुः ।

अध्यायान्ते श्लोकमाह— पूर्ववच्चेति । समाहर्ता, पूर्ववत् पूर्वोक्तपुरराष्ट्रचोरवत्, एनान् वनचोराटवि-कान्, गृहीत्वा, राज्ञः सर्वज्ञख्यापनं ‘चोरग्रहणीं विद्या-मधीते राजा सर्वांश्चोरान् जानाति तत्प्रभावादिमे चोरा गृहीताः’ इत्येवं सर्वज्ञत्वख्यापनं, कारयन्, राष्ट्रासिषु, प्ररूपयेद् दर्शयेत् । श्रीमू.

शङ्कारूपकर्माभिग्रहः

शङ्कारूपकर्माभिग्रहः । सिद्धप्रयोगादूर्ध्वं शङ्का-रूपकर्माभिग्रहः । क्षीणदायकुटुम्बमल्पनिर्वशं विप-रीतदेशजातिगोत्रनामकर्मापदेशं प्रच्छन्नवृत्तिकर्माणं सांसुरामक्षयभोजनगन्धमालयवस्त्रविभूषणेषु प्रस-क्तमतिव्ययकर्तारं पुंश्चलीघृतशौण्डिकेषु प्रसक्तम-भीक्ष्णप्रवासिनमविज्ञातस्थानगमनमेकान्तारण्यनि-ष्कुटविकालचारिणं प्रच्छन्ने सामिषे वा देशे बहु-मन्त्रसंनिपातं सद्यःक्षतव्रणानां गूढप्रतिकारयितारं अन्तर्गृहन्तित्यमभ्यधिगन्तारं कान्तापरं परपरि-

ग्रहाणां परस्त्रीद्रव्यवेश्मनामभीक्षणप्रष्टारं कुत्सित-
कर्मशस्त्रोपकरणसंसर्गं विरात्रे छन्नकुड्यच्छायासंचा-
रिणं विरूपद्रव्याणामदेशकालविक्रेतारं जातवैराशयं
हीनकर्मजातिं विगूह्यमानरूपं लिङ्गेनालिङ्गिनं
लिङ्गिनं वा भिन्नाचारं पूर्वकृतापदानं स्वकर्मभिरपदिष्टं
नागरिकमहामात्रदर्शने गूहमानमपसरन्तमनुच्छ्वा-
सोपवेशिनमाविग्रं शुष्कभिन्नस्वरमुखवर्णं शस्त्रहस्त-
मनुष्यसंपातत्रासिनं हिंस्रस्तेननिधिनिक्षेपापहार-
वरप्रयोगगूढाजीविनामन्यतमं शङ्केतेति शङ्काभि-
ग्रहः ।

शङ्कारूपकर्माभिग्रह इति सूत्रम् । आत्मनः परान्
प्रति परेषामात्मानं प्रति चेति शङ्का द्विरूपा रूपं
लोषं कर्म संधिच्छेदादि एतैर्लिङ्गैरभिग्रहः चोराणां
ग्रहणमभिधीयत इति सूत्रार्थः । गूढाजीविनां रक्षा
प्रक्रान्ता । तत्र सिद्धव्यञ्जनादिभिर्ग्रीहीतुं शक्यानां गूढा-
जीविनां ग्रहणप्रकार उक्तः, तदग्राह्याणां शङ्कारूपकर्म-
भिर्ग्रहणप्रकार इदानीमुच्यते ।

सिद्धप्रयोगाद्धर्ममिति । सिद्धव्यञ्जनप्रयोगात् परतः,
शङ्कारूपकर्माभिग्रहः, वक्ष्यत इति क्रियाध्याहारः ।
शङ्काभिग्रहं तावदाह— श्रीणदायकुटुम्बमिति । दायः
कुलक्रमागतं द्रव्यं कुटुम्बं कृषिः तदुभयं क्षीणं यस्य तं
तथाभूतं, अल्पनिर्वेशं भक्तव्यथापर्याप्तभृतिं कर्माननु-
रूपनिहीनभृतिं वा, विपरीतदेशजातिगोत्रनामकर्मापदेशं
अन्यथाकल्पितदेशजात्यादिव्यवहारं, प्रच्छन्नवृत्तिकर्माणं
अन्याविदितवृत्त्यर्थकर्माणं, मांससुरादिष्वष्टसु, प्रसक्तं
प्रकर्षेण सक्तं, अतिव्ययकर्तारं, पुंश्चलीद्यूतशौण्डिकेषु
प्रसक्तं, अभीक्षणप्रवासिनं पौनःपुन्यप्रवासशीलं अवि-
ज्ञातस्थानगमनं क्व तिष्ठति क्व गच्छतीत्यन्याविदित-
स्थानगमनं, एकान्तारण्यनिष्कुटविकालचारिणं विजने
वने गृह्यारामे च विकाले चरणशीलं, प्रच्छन्ने सामिषे
वा देशे बहुमन्त्रसंनिपातं अन्यदर्शनागोचरे देशे सामिषे
सद्रव्ये धनिकगृहनिकटदेशे वा बहुमन्त्रयन्तं बहुकृत्वो
गच्छन्तं च, सद्यःक्षतव्रणानां गूढप्रतिकारयितारं व्रण-
कारणोद्देशशङ्कया रहसि चिकित्सयितारं, अन्तर्गृह-
नित्यं गर्भगृहनित्योपविष्टं, अभ्यधिगन्तारं आगच्छतोऽ-
भिमुखं झटिति गत्वा प्रतिनिवर्तमानं, कान्तापरं

स्त्रीलोलं, परपरिग्रहाणां परपरिजनानां, परस्त्रीद्रव्यवेश्मनां
अभीक्षणप्रष्टारं, कुत्सितकर्मशस्त्रोपकरणसंसर्गं मारण-
चौर्यादिगार्हितकर्मोपयोगिषु शस्त्रेषु उपकरणेषु परिचय-
वन्तं, शास्त्रेत्यपि पाठः । विरात्रे अर्धरात्रे, छन्नकुड्य-
च्छायासंचारिणं छन्नं यथा भवति तथा कुड्यच्छायायां
संचरणशीलं, विरूपद्रव्याणां विनष्टस्वरूपाणां द्रव्याणां,
अदेशकालविक्रेतारं अदेशे अकाले च विक्रयकारिणं,
जातवैराशयं, हीनकर्मजातिं, विगूह्यमानरूपं छाद्यमान-
स्वरूपं, लिङ्गेनालिङ्गिनं अनुपात्तलिङ्गिचिह्नं लिङ्गि-
व्रतेन युक्तं, लिङ्गिनं वा भिन्नाचारं उपात्तलिङ्गिचिह्नं
वा लिङ्गिव्रतरहितं, पूर्वकृतापदानं पूर्वमन्यत्र कृतचौर्यं,
स्वकर्मभिरपदिष्टं परदारग्रहणादिभिः ख्यातं, नागरिक-
महामात्रदर्शने नगररक्षिपुरुषस्य महामात्रस्य च दर्शने,
गूहमानमपसरन्तं स्वरूपं छादयन्तं निलीय चरन्तं च,
अनुच्छ्वासोपवेशिनं तूष्णीं बहिर्भूम्यादावुपवेशनशीलं,
आविग्रं भीतं, शुष्कभिन्नस्वरमुखवर्णं शुष्कः क्षामः
भिन्नः अयथाप्रकारश्च स्वरो मुखवर्णश्च यस्य तं तथा-
भूतं, शस्त्रहस्तमनुष्यसंपातत्रासिनं शस्त्रपाणिपुरुषागमन-
भीरुकं, एवम्भूतैर्विशेषणैर्यथासंभवं युक्तं जनं, हिंस्र-
स्तेनादीनां हिंस्रो घातुकः स्तेनश्चोरः निधिनिक्षेपापहारो
निधिनिक्षेपयोरपहर्ता वरप्रयोगः वरः क्रोधस्तन्निमित्तः
प्रयोगः शस्त्रप्रयोगो यस्य स तथाभूतः गूढाजीवी प्रतीतः
इत्येतेषां अन्यतमं, शङ्केतः । 'वरो ना भूषजामात्रो-
दैवादेरीप्सिते क्रुधि' इति केशवः । इति शङ्काभि-
ग्रह इति । व्याख्यात इति शेषः । श्रीमू .

रूपाभिग्रहस्तु । नष्टापहृतमविद्यमानं तज्जात-
व्यवहारिषु निवेदयेत् । तच्चेन्निवेदितमासाद्य
प्रच्छादयेयुः, साचिव्यकरदोषमाप्नुयुः । अजा-
नन्तोऽस्य द्रव्यस्यातिसर्गेण मुच्येरन् । न चानि-
वेद्य संस्थाध्यक्षस्य पुराणभाण्डानामाधानं विक्रयं
वा कुर्युः ।

तच्चेन्निवेदितमासाद्येत, रूपाभिगृहीतमागमं
पृच्छेत् — कुतस्ते लब्धं इति । स चेद् ब्रूयाद्—
दायाद्यादवाप्तममुष्माल्लब्धं, क्रीतं कारितमाधि-
प्रच्छन्नं अयमस्य देशः कालश्चोपसंप्राप्तः, अय-

मस्यार्थः प्रमाणं लक्षणं मूल्यं च इति, तस्या-
गमसमाधौ मुच्येत ।

नाष्टिकश्चेत् तदेव प्रतिसंदध्यात्, यस्य पूर्वो
दीर्घश्च परिभोगः शुचिर्वा देशस्तस्य द्रव्यमिति
विद्यात् । चतुष्पदानामपि हि रूपलिङ्गसामान्यं
भवति, किमङ्गपुनरेकयोनिद्रव्यकर्तृप्रसूतानां कुप्या-
भरणभाण्डानाम् इति ।

रूपाभिग्रहस्त्विति । वक्ष्यत इति शेषः । नष्टापहृत-
मिति । प्रमादभ्रष्टं चोरेणापहृतं द्रव्यं, अविद्यमानं,
तज्जातव्यवहारिषु तज्जातिद्रव्यव्यवहारिषु, निवेदयेत् ।
निवेदितं आसाद्य प्रच्छादयेयुश्चेत्, साचिव्यकरदोषं
चौर्यसाहाय्यकारिदण्डं, आप्नुयुः । अजानन्तः अमु-
कस्येदमित्यविदन्तः, अस्य द्रव्यस्य, अतिसर्गेण अर्पणेन,
मुच्येरन् अपराधमुक्ताः स्युः । न चेति । संस्थाध्यक्षस्य
पण्यसंस्थाधिकारिणः, अनिवेद्य, पुराणभाण्डानां,
आधानं विक्रयं वा, न च कुर्युः ।

तच्चेदिति । निवेदितं तद् नष्टापहृतं, आसाद्येत चेत्,
रूपाभिग्रहीतं जनं, आगमं पृच्छेत् -- कुतस्ते लब्धमिति ।
स चेद्ब्रूयात्, किमिति, दायाद्यादवाप्तं दायादभाव-
लब्धं, अमुष्मालब्धं, क्रीतं, कारितं नवनिर्मापितं,
आधिप्रच्छन्नं आधीकरणवशादिकृतं कालमप्रकाशतया
स्थितं, अयं अस्य देशः अस्यार्थस्यायं साक्षी यद्वा
अस्यायं प्रदेशः, उपसंप्राप्तः उपसंप्राप्तिमान्,
अस्यायं कालश्च उपसंप्राप्तिमान्, अयं अस्य
अर्षो रूपमूल्यं, इदं प्रमाणं लक्षणं मूल्यं च
इदमस्य सुवर्णकर्षादिमानं इदमस्य चिह्नं इदमस्य प्रकृ-
तिमूल्यं, इति, तर्हीति शेषः, तस्य द्रव्यस्य, आगम-
समाधौ आगमसमर्थने तति, मुच्येत रूपाभिग्रहीतः ।
अन्यथा तु तस्य चोरदण्ड इत्यर्थम् ।

नाष्टिकश्चेदिति । नाष्टिकोऽभियोक्ता, तदेव प्रतिसं-
ध्याच्चेत् रूपाभिग्रहीतप्रयुक्तमेव समाधानं यदि प्रतिसं-
धधीत, यस्य रूपाभिग्रहीतनाष्टिकयोरन्यतरस्य, पूर्वो, दी-
वश्च, परिभोगः अनुभवः, शुचिर्वा देशः विश्वास्यवचन-
श्च साक्षी, तस्य द्रव्यमिति, विद्यात् निर्णयेत् । न च
तदीयत्वमसंभावितमित्याह -- चतुष्पदानामपि हीति ।
तेषामपि हि भिन्नयोन्यादिप्रसूतानां, रूपलिङ्गसामान्यं

आकृतिसादृश्यं चिह्नसादृश्यं च, भवति । एवं स्थिते इति
शेषः, एकयोनिद्रव्यकर्तृप्रसूतानां, कुप्याभरणभाण्डानां
कुप्यनिर्मितभूषणपात्राणां, किमङ्गपुनः किमु वक्तव्यं,
तेषां रूपलिङ्गसामान्यं सुतरां भवतीत्यर्थः । इति अतः
कारणात् । श्रीम्.

स चेद् ब्रूयात् -- याचितकमवक्रीतकमाहितकं
निक्षेपमुपनिधिं वैयापृत्यभर्म वामुष्येति, तस्याप-
सारप्रीतसंधानेन मुच्येत ।

नैवं इत्यपसारो वा ब्रूयाद्, रूपाभिग्रहीतः
परस्य दानकारणमात्मनः प्रतिग्रहकारणमुपलिङ्गनं
वा दायकदापकनिबन्धकप्रतिग्राहकोपदेष्टृभिरुप-
श्रोतृभिर्वा प्रतिसमानयेत् ।

उज्झितप्रनष्टनिष्पतितोपलब्धस्य देशकाललाभो-
पलिङ्गनेन शुद्धिः । अशुद्धस्तच्च तावच्च दण्डं
दद्यात् । अन्यथा स्तेयदण्डं भजेत इति रूपाभि-
ग्रहः ।

स चेदिति । स रूपाभिग्रहीतः, याचितकं याच्यया
लब्धं, अवक्रीतकं भाटकग्रहीतं, आहितकं आधित्वेन
ग्रहीतं, निक्षेपं भूषणभाण्डनिर्माणार्थं निक्षितं, उपनिधिं
रक्षणाय विश्वासाद् दत्तं, वैयापृत्यभर्म वा कर्मणः
कृतस्य दत्तां भृतिं वा, अमुष्येति ब्रूयाच्चेत् अमुकपुरुष-
संबन्धीत्येवं वदेच्चेत्, अर्थान्नाष्टिकार्थितं रूपं, तस्य
द्रव्यस्य, अपसारप्रतिसंधानेन मदीयमेवेदं याचितका-
दीत्यपसारपुरुषकृतेनाभ्युपगमेन, मुच्येत, अर्थात् सः ।

नैवमित्यपसारो वा ब्रूयादिति । न मे याचितकादी-
त्यपसारो यदि वदेत्, रूपाभिग्रहीतः, परस्य अपसारस्य,
दानकारणं, आत्मनः प्रतिग्रहकारणं, उपलिङ्गनं वा
लिङ्गैरभिज्ञापनं च, प्रतिसमानयेत् निरूपयेत्, कैः,
दायकदापकनिबन्धकप्रतिग्राहकोपदेष्टृभिः उपश्रोतृभिर्वा,
वाशब्दश्चार्थः । तत्र निबन्धको लेखकः, उपदेश लेख-
नीयवाक्यवक्ता, शेषाः प्रतीताः ।

उज्झितेत्यादि । उज्झितप्रनष्टनिष्पतितोपलब्धस्य
उज्झितं विस्मृतं वस्त्राभरणादि प्रनष्टं स्वयूथच्युतं
गोमाहिषादि निष्पतितं छन्नापसृतं दासीदासादि तस्योप-

लब्धस्य देशकाललाभोपलङ्घनेन देशादीनां विभावनेन,
शुद्धिः अभियोक्तुः । अशुद्धः अविभावितदेशादिः सः,
तच्च तावच्च दण्डं दद्यात् यत् स्वीयमित्युक्तं तत्समं
अन्यच्च तत्समपरिमाणं दण्डं दद्यात् । अभियोक्ता ।
अन्यथा स्तेयदण्डं भजेत देशाद्युपलङ्घनेन स्वत्वस्या-
विभावने, चौर्यदण्डभाग् भवति । इति रूपाभिग्रह इति ।
व्याख्यात इति शेषः । श्रीमू.

कर्माभिग्रहस्तु । मुषितवेश्मनः प्रवेशनिष्कसन-
मद्वारेण, द्वारस्य संधिना बीजेन वा वेधं, उत्तमा-
गारस्य जालवातायननीप्रवेधं, आरोहणावतरणे च
कुड्यस्य वेधं उपखननं वा गूढद्रव्यनिक्षेपग्रहणो-
पायमुपदेशोपलभ्यं अभ्यन्तरच्छेदोत्करपरिमर्दोप-
करणमभ्यन्तरकृतं विद्यात् । विपर्यये बाह्यकृतम् ।
उभयत उभयकृतम् ।

अभ्यन्तरकृते पुरुषमासन्नं व्यसनिनं क्रूरसहायं
तत्स्करोपकरणसंसर्गं स्त्रियं वा दरिद्रकुलामन्यप्रसक्तां
वा परिचारकजनं वा तद्विधाचारमतिस्वप्नं निद्रा-
क्लान्तमाधिक्लान्तमाविष्टं शुष्कभिन्नस्वरमुखवर्णम-
नवास्थितमतिप्रलापिनमुच्चारोहणसंरब्धगात्रं वि-
लूननिघृष्टभिन्नपाटितशरीरवस्त्रं जातकिणसंरब्ध-
हस्तपादं पांसुपूर्णकेशनखं विलूनमुग्रकेशनखं वा
सम्यक्स्नातातुलिप्तं तैलप्रमृष्टगात्रं सद्योधौतहस्त-
पादं वा पांसुपिच्छिलेषु तुल्यपादपदनिक्षेपं प्रवेश-
निष्कसनयोर्वा तुल्यमाल्यमद्यगन्धवस्त्रच्छेदविले-
पनस्वेदं परीक्षेत । चोरं पारदारिकं वा विद्यात् ।

सगोपस्थानिको बाह्यं प्रदेष्टा चोरमार्गणम् ।

कुर्यान्नागरिकश्चान्तर्दुर्गे निर्दिष्टहेतुभिः ॥

कर्माभिग्रहस्त्विति । उच्यत इति शेषः । चौर्यं
नाम त्रिविधं— आभ्यन्तरकृतं बाह्यकृतं उभयकृत-
मिति । तत्राभ्यन्तरचौर्यमाह— मुषितवेश्मन इति ।
चोरितगृहस्य, अद्वारेण पश्चाद्द्वारेण प्रवेशनिष्कसनं
प्रवेशो निर्गमनं च, द्वारस्य संधिना सुरुङ्गया बीजेन
वेधसाधनेन वा वेधं निर्माणं, उत्तमागारस्य उपरि-
भूमिकायाः जालवातायननीप्रवेधं आनायगवाक्षवलीक-

भेदज्ञं, आरोहणावतरणे च कुड्यस्य वेधं पदस्यास-
थानकरणं, गूढद्रव्यनिक्षेपग्रहणोपायं कुड्यगूढितस्य
द्रव्यनिक्षेपस्य ग्रहणं प्रत्युपायभूतं, उपदेशोपलभ्यं उपदे-
शकविशेषं, अभ्यन्तरच्छेदोत्करपरिमर्दोपकरणं अन्तर्गत-
कुड्यच्छेदपांसूत्करपरिमर्दनसाधनं, उपखननं वा कुड्य-
समीपभूखननं वा, अभ्यन्तरकृतं आभ्यन्तरजनकृतं,
विद्याद् अभ्यूहेत् । विपर्यये उक्तलक्षणवैपरीत्ये, बाह्यकृतं
विद्यात् । उभयतः उभयलक्षणसत्त्वे, उभयकृतं विद्यात् ।

अभ्यन्तरकृतत्वशङ्कायां परीक्षणमाह— अभ्यन्तरकृत
इति । अभ्यन्तरजनकृतं चौर्यमित्यूहे सति, पुरुषं आसन्नं
आभ्यन्तरं, परीक्षेत, कथम्भूतं परीक्षेत, व्यसनिनं द्यूतमद्य-
प्रसक्तं, क्रूरसहायं क्रूरास्त्यक्तात्मानस्तेषां सहायं, तत्स्करो-
पकरणसंसर्गं, स्त्रियं वा दरिद्रकुलां, अन्यप्रसक्तां स्त्रियं
वा, परिचारकजनं वा, तद्विधाचारं अन्यस्त्रीप्रसक्तं,
अतिस्वप्नं मोषणानन्तरदिवसेऽतिमात्रनिद्रं, निद्राक्लान्तं
स्वापाभावश्रान्तं, आधिक्लान्तं, आविष्टं भीतं, शुष्कभिन्न-
स्वरमुखवर्णं, अनवस्थितं, अतिप्रलापिनं, उच्चारोहणसंरब्ध-
गात्रं उच्चारोहणपरवशवपुषं, विलूननिघृष्टभिन्नपाटित-
शरीरवस्त्रमित्यादि विशेषणसत्तकं स्फुटार्थम् । पांसुपिच्छि-
लेषु तुल्यपादपदनिक्षेपं पांसुषु पङ्क्तिलेषु च स्वपाद-
सदृशचरणन्यासं, प्रवेशनिष्कसनयोर्वा प्रवेशनिर्गमनयोर्वा,
तुल्यमाल्यमद्यगन्धवस्त्रच्छेदविलेपनस्वेदं मुषितवेश्मगतेन
माल्यमद्यगन्धेन समानगन्धं वस्त्रच्छेदेन समानवस्त्रच्छेदं
विलेपनस्वेदेन तुल्यविलेपनस्वेदम् । चोरं पारदारिकं वा
विद्यादिति । पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टं परीक्ष्य तत्स्कर इति
वा पारतल्पिक इति वा जानीयात् ।

विधिशेषं श्लोकेनाह — सगोपस्थानिक इति । गोपो
दशकुलीपञ्चकुलीरक्षकः स्थानिको दुर्गजनपदचतुर्भागा-
रक्षी ताभ्यां सहितः, प्रदेष्टा कण्टकशोधनाधिकृतः, बाह्यं
चोरमार्गणं कुर्यात् । नागरिकश्च, अन्तर्दुर्गे दुर्गान्तर्भागे,
निर्दिष्टहेतुभिः, चोरमार्गणं कुर्यात् । श्रीमू.

वाक्यकर्मानुयोगः

वाक्यकर्मानुयोगः । मुषितसंनिधौ बाह्यानाम-
भ्यन्तराणां च साक्षिणमभिशास्तस्य देशजातिगौत्र-
नामकर्मसारसहायनिवासाननुयुञ्जीत । तांश्चाप्रदेशैः

प्रतिसमानयेत् । ततः पूर्वस्याहः प्रचारं रात्रौ निवासं च आ ग्रहणादिति अनुयुञ्जीत । तस्यापसारप्रतिसंधाने शुद्धः स्यात् । अन्यथा कर्मप्राप्तः ।

त्रिरात्रादूर्ध्वमग्राह्यः शङ्कितकः, पृच्छाभावादन्यत्रोपकरणदर्शनात् ।

अचोरं चोर इत्यभिव्याहरतश्चोरसमो दण्डः, चोरं प्रच्छादयतश्च ।

वाक्यकर्मानुयोग इति सूत्रम् । वाक्येन कर्मणा च शङ्काभिगृहीतस्य अनुयोगोऽभिधीयत इति सूत्रार्थः । शङ्कादिलिङ्गानां व्यभिचारसंभवाद् वस्तुतोऽचोरस्यापि दण्डभयादिनानृतवादित्वदर्शनाच्च चोरत्वनिर्णयाय वाक्यकर्मानुयोगः प्रस्तूयते ।

मुषितसंनिधाविति । चोरद्वतधनस्य जनस्य संनिधौ, ब्राह्मणानां अभ्यन्तराणां च संनिधौ, साक्षिणं, अभिशस्तस्य शङ्काभिगृहीतस्य, देशं, जातिं, गोत्रं, नाम, कर्म, सारं धनं, सहायं निवासं चेत्येतान् देशादीन् अष्टौ, अनुयुञ्जीत । तांश्चेति । अभिशस्तदेशादीन्, अपदेशैः निमित्तैरुपपत्तिभिः, प्रतिसमानयेत् पर्यालोचयेत् सुष्ठु न वेति । तत इति । पश्चात्, पूर्वस्य अहः प्रचारं, रात्रौ निवासं च शयनं च, आ ग्रहणात् यावदभिशस्त-ग्रहणकालं, इत्यनुयुञ्जीत अनुयोगोचितेन प्रकारेण पृच्छेद्, अभिशस्तम् । तस्य अभिशस्तस्य, अपसार-प्रतिसंधाने अपराधापसरणकारणोपलब्धौ, शुद्धः स्याद्, अभिशस्तः । अन्यथा कर्मप्राप्तः कृतापराधः ।

त्रिरात्रादूर्ध्वमिति । तिसृषु रात्रिषु अतीतासु, शङ्कितकः, अग्राह्यः ग्रहीतुं योग्यो न भवति, कस्मात्, पृच्छाभावात् मोषणदिवसपूर्वदिवसादिचरितस्य विस्मृति-संभवेन प्रश्नायोगात्, अन्यत्रोपकरणदर्शनात् मोषण-साधनानामचोरगृहेषूपलम्भसंभवाच्च ।

अचोरमिति । तं, चोर इति अभिव्याहरतः प्रदेष्टादेः, चोरसमो दण्डः । चोरं प्रच्छादयतश्च तं अचोर इत्यभिव्याहरतश्च, अथवा चोरं गृहान्तरवस्थाप्याप्रकाशयतश्च, चोरसमो दण्डः ।

श्रीमू.

चोरेणाभिशास्तो वैरद्वेषाभ्यामपदिष्टकः शुद्धः

(१) कौ. ४।८.

स्यात् । शुद्धं परिवासयतः पूर्वः साहसदण्डः ।

शङ्कानिष्पन्नं उपकरणमन्त्रिसहाय्यरूपवैयोपृत्य-करान् निष्पादयेत् । कर्मणश्च प्रवेशद्रव्यादानांश-विभागैः प्रतिसमानयेत् ।

एतेषां कारणानां अनभिसंधाने विप्रलपन्तम-चोरं विद्यात् । दृश्यते ह्यचोरोऽपि चोरमार्गे यदृच्छया संनिपाते चोरवेषशस्त्रभाण्डसामान्येन गृह्यमाणो दृष्टः चोरभाण्डस्योपवासेन वा यथा हि माण्डव्यः कर्मकेशभयादचोरः 'चोरोऽस्मि' इति ब्रुवाणः ।

तस्मात् समाप्तकरणं नियमयेत् ।

मन्दापराधं बालं वृद्धं व्याधितं मत्तमुन्मत्तं क्षुत्पिपासाध्वक्लान्तमत्याशितमामकाशितं दुर्बलं वा न कर्म कारयेत् ।

चोरेणाभिशास्त इति । चोरेणान्यश्चोर इत्युक्तः, वैर-द्वेषाभ्यां अपदिष्टकः वैरेण द्वेषेण च निमित्तेन कृताभि-शासन इति विभावितश्चेत्, शुद्धः स्यात् । शुद्धं, परिवासयतः अमोचयतः प्रदेष्टुः, पूर्वः साहसदण्डः ।

शङ्कानिष्पन्नमिति । शङ्काग्रहीतं, उपकरणादीन् पञ्च, निष्पादयेत् पृष्ट्वा साधयेत् । तत्र रूपं लोपत्रं, शेषं प्रतीतम् । कर्मणश्च प्रवेशेत्यादि । चौर्यार्थं द्रव्य-रक्षागृहे केन केन प्रवेशः कृतः केन द्रव्यं गृहीतं कस्य कियानंशविभागः इति प्रवेशादिप्रश्नैस्तत्त्वं विचारयेत् ।

एतेषां कारणानामिति । उक्तानां चोरत्वसाधकानां, अनभिसंधाने अपरिचिन्तने, विप्रलपन्तं भयादिना विरुद्धवाचिनमपि, अचोरं विद्यात् । किमर्थं परीक्षा-यत्नो महानुपदिश्यत इत्यत्राह — दृश्यते हीत्यादि । चोरभाण्डस्योपवासेन मुष्टद्रव्यस्य समीपस्थित्या । माण्डव्यः आणिमाण्डव्यो नाम महर्षिः । स किलाचोर एव राजपुरुषताडनादिक्लेशभीत्या चोरमात्मानं वदन् विनैव परीक्षां तं चोरं मन्यमानेन राज्ञा शूलमारोपित इति महाभारते कथानुसंधेया ।

तस्मादिति अदण्ड्यदण्डप्रणयनं मा प्रसाङ्क्षीदिति हेतोः, समाप्तकरणं सम्यग् बहुप्रकारपरीक्षावधारितापराधं, नियमयेत् दण्डयेत् ।

मन्दापराधमित्यादि । अल्पापराधम् । अत्याशितं
अतिमात्रमुक्तान्नम् । आमकाशितं अजीर्णान्नम् ।

श्रीम्.

तुल्यशीलपुंश्चलीप्रावादिककथावकाशभोजनदातृ-
भिरपसर्पयेत् । एवमतिसंदध्यात् । यथा वा निक्षे-
पापहारे व्याख्यातम् ।

आप्तदोषं कर्म कारयेत् । न त्वेव स्त्रियं गर्भिणीं
सूतिकां वा मासावरप्रजाताम् । स्त्रियास्त्वर्धकर्म ।
वाक्यानुयोगो वा ।

ब्राह्मणस्य सत्रिपरिग्रहः श्रुतवतस्तपस्विनश्च ।
तस्यातिक्रम उत्तमो दण्डः कर्तुः कारयितुश्च कर्मणा
व्यापादनेन च ।

व्यावहारिकं कर्मचतुष्कं— षड् दण्डाः, सप्त
कशाः, द्वावुपरिनिबन्धौ, उदकनालिका च ।

चोरादीन् कथं जानीयादित्याह— तुल्यशीलित्यादि ।
तुल्यशीलादिभिः तुल्यशीलाः समानवृत्ताः पुंश्चल्यो
बन्धक्यः प्रावादिकाः प्रवदनचारिणः दक्षभाषाः
कथावकाशभोजनदातारः कथादातारः कथकाः अव-
काशदातारो भोजनदातारश्च इत्येतैः, अपसर्पयेत्
अपसर्पैः कृतैर्जानीयात्, अर्थाचोरादीन् । एवमति-
संदध्यात् उक्तेन प्रकारेण तान् वञ्चयेत् । ज्ञानोपायान्तर-
मन्यत्रोक्तं चेहातिदिशति— यथा वेति । निक्षेपापहारे,
यथा व्याख्यातं 'क्षीणदायकुटुम्बमि'त्यादिना निरूपितं,
तथा वा जानीयादिति वाक्यशेषः ।

निश्चितापराधस्य दण्डमाह— आप्तदोषमिति ।
निश्चितापराधं, कर्म कारयेत् । गर्भिण्याः स्त्रियाः प्रसूता-
याश्चानतीतमासाया न दण्ड इत्याह— न त्वेवेत्यादि ।
स्त्रियास्त्वर्धकर्ममिति । पुंसो यावद् दण्डकर्म विहितं
तस्यार्धं स्त्रियाः । वाक्यानुयोगो वा वाचा परिभाषणं
वा कर्तव्यं अर्धस्याप्ययोगे ।

ब्राह्मणस्येति । तस्य, श्रुतवतो विदुषः, तपस्विनश्च,
सत्रिपरिग्रहः सत्रिभिः परिग्रहणं तथा परिग्रहणेन ततइतः
पर्यटनक्लेशयोजनेति यावत्, अर्थाद् दण्डः । तस्यातिक्रम
इति । उक्तदण्डातिरिक्तदण्डकरणे, कर्तुः, कारयितुश्च,

(१) कौ. ४।८.

व्य. कां. २१२.

उत्तमो दण्डः उत्तमसाहसः, कर्मणा, व्यापादनेन च
द्रोहचिन्तनेन च हेतुना ।

व्यावहारिकं कर्मचतुष्कमिति । लोकव्यवहारप्रसिद्धानि
चतुष्प्रकाराणि दण्डकर्माणि भवन्ति । षड् दण्डाः
दण्डाघाताः षडित्येकः प्रकारः, सप्त कशाः कशाप्रहाराः
इति द्वितीयः, द्वौ उपरिनिबन्धौ हस्तयोः पृष्ठतः कृत्वा
संश्लेषितयोर्बन्धनं तेन सह शिरसो बन्धनं चेति द्विरूपं
बन्धनमिति तृतीयः, उदकनालिका च नासायां
सलवणोदकनिषेचनं च इति चतुर्थः । श्रीम्.

परं पापकर्मणां नववेत्रलताद्वादशकं, द्वावृष्वेष्टौ,
विंशतिर्नक्तमाललताः, द्वात्रिंशत् तलाः, द्वौ वृश्चिक-
बन्धौ, उल्लम्बने च द्वे, सूची हस्तस्य, यवागूपीतस्य,
एकपर्वदहनमङ्गुल्याः स्नेहपीतस्य प्रतापनमेक-
महः, शिशिररात्रौ बल्वजाग्रशय्या चेत्यष्टादशकं
कर्म ।

तस्योपकरणं प्रमाणं ग्रहरणं प्रधानमवधारणं
च खरपट्टादागमयेत् । दिवसान्तरमेकैकं च कर्म
कारयेत् ।

पूर्वकृतापदानं, प्रतिज्ञायापहरन्तं, एकदेशदृष्ट-
द्रव्यं, कर्मणा रूपेण वा गृहीतं, राजकोशमवस्तु-
णन्तं, कर्मवध्यं वा राजवचनात् समस्तं व्यस्तम-
भ्यस्तं वा कर्म कारयेत् ।

सर्वापराधेष्वपीडनीयो ब्राह्मणः । तस्याभि-
शस्ताङ्को लालाटे स्याद् व्यवहारपतनाय । स्तेये
श्वा, मनुष्यवधे कबन्धः, गुरुतल्पे भगं, सुरापाने
मद्यध्वजः ।

ब्राह्मणं पापकर्माणमुद्घुष्याङ्ककृतव्रणम् ।

कुर्यान्निर्विषयं राजा वासयेदाकरेषु वा ॥

अन्यत् पापकर्मणां चतुर्दशभेदं दण्डनकर्माह— परं
पापकर्मणामिति । परं उक्तचतुष्कातिरिक्तं, पापकर्मणां,
नववेत्रलताद्वादशकं नवहस्तदीर्घवन्यलतया द्वादश
प्रहाराः, द्वौ ऊरुवेष्टौ द्वाभ्यां रज्जुभ्यां पादयोर्वेष्टनं
तेन सह शिरसोऽपि वेष्टनमिति द्विप्रकारावृष्वेष्टौ,
विंशतिर्नक्तमाललताः विंशतिः करञ्जलताप्रहाराः,

(१) कौ. ४।८,

द्वात्रिंशत् तलाः चपेटाघाताः, द्वौ वृश्चिकबन्धौ वाम-
करस्य वामपादस्य च पृष्ठतः संयोज्य बन्धनमित्येको
वृश्चिकबन्धः दक्षिणकरस्य दक्षिणपादस्य च तथा
संयोज्य बन्धनमित्यपर इत्येवं द्वौ, उल्लम्बने च द्वे संयुक्त-
बद्धकरद्वयस्य ऋजुध्वलम्बनं संयुक्तबद्धपादद्वयस्योर्ध्व-
लम्बनं चेति द्विप्रकारे उल्लम्बने, सूची हस्तस्य करस्य
नखे सूचीप्रवेशनं, यवागूपीतस्य यवागूपानस्य कारणे(ने)ति
शेषः, यवागं पाययित्वा मूत्रनिरोधनेनावस्थापनमित्यर्थः ।
अङ्गुल्या एकपर्वदहनं, स्नेहपीतस्य प्रतापनमेकमहरिति
पायितसर्पिष आतपेऽग्नौ वैकदिनप्रतापनं, शिशिररात्रौ
बल्वजाग्रशय्या च जलसिक्तबल्वजाग्रशय्याशायनं च,
इत्यष्टादशकं पूर्वाक्तचतुष्केण सहाष्टादशवयवकं, कर्म ।

तस्येति । उक्तस्य कर्मणः, उपकरणं रज्ज्वादि,
प्रमाणं दण्डकशाद्यायामः, प्रहरणं वेत्रनक्तमालादि,
प्रधारणं दण्डनीयस्य स्थापनप्रकारः, अवधारणं च
शरीरानुगुणदण्डप्रकारनिर्धारणं च, खरपट्टात् कर्तृनाम-
प्रसिद्धाच्चौर्यशास्त्राद्, आगमयेद् अधीयीत ।

दिवसान्तरमित्यादि । दण्डितं दिवसव्यवधानेनैकैकं
कर्म कृच्छ्रव्यापारं, कारयेत् । इत्युत्सर्गः ।

विशेषविधिमाह — पूर्वत्यादि । पूर्वकृतापदानं
पूर्वकृतचौर्यं, प्रतिज्ञायामपहरन्तं अपहरिष्यामीति प्रति-
श्रुत्यापहरन्तं, एकदेशदृष्टद्रव्यं नष्टद्रव्यैकदेशयुक्ततयोप-
लब्धं, कर्मणा गृहीतं अद्वारप्रवेशनिर्गमसंधिच्छेदनादि-
कर्मयुक्तत्वेन दृष्टं, रूपेण वा गृहीतं लोप्त्रयुक्तं गृहीतं,
राजकोशं अवस्तृणन्तं राजधनमवच्छादयन्तं, कर्मवध्यं
वा कृतमहापराधं वा, राजवचनात्, समस्तं समुदितं,
व्यस्तं तद्विपरीतं, अभ्यस्तं वा आवृत्तं वा, कर्म कारयेद्
यावत्प्राणवियोगम् । स एष क्षत्रियादीनां दण्डविधिः ।

ब्राह्मणस्य विधिमाह — सर्वापराधेष्वित्यादि ।
वधताडनादिना दण्डेन न योज्यः । कस्तिर्हि तस्य
दण्डस्तत्राह— तस्येति । ब्राह्मणस्य, अभिशस्ताङ्कः,
ललाटे स्यात् कर्तव्यः, किमर्थं, व्यवहारपतनाय व्यव-
हारात् पतनाय प्रच्युतये अज्ञानात् तेनान्यः सहव्यवहारं
मा कार्षादित्येतदर्थमित्यर्थः । अपराधभेदेनाङ्कभेदा-
नाह— स्तेय इति । तत्र, श्वा अभिशस्ताङ्कः कर्तव्यः,

मनुष्यवधे कबन्धः, गुरुतल्पे गुरुदारगमने, भगं योनिः,
सुरापाने मद्यध्वजः ।

श्लोकमाह— ब्राह्मणमित्यादि । उद्धुष्य पापकर्मा-
मुक् इति पुरग्रामादिषु सन्धोषणं दर्शयित्वा । निर्विषयं
कुर्यात् स्वदेशान्निष्कासयेत् । श्रीमू.

सर्वाधिकरणरक्षणम्

सर्वाधिकरणरक्षणम् । समाहर्तृप्रदेशारः पूर्व-
मध्यक्षाणामध्यक्षपुरुषाणां च नियमनं कुर्युः ।

खनिसारकर्मान्तेभ्यः सारं रत्नं वापहरतः शुद्ध-
वधः । फल्गुद्रव्यकर्मान्तेभ्यः फल्गु द्रव्यमुपस्करं
वा पूर्वः साहसदण्डः ।

पण्यभूमिभ्यो वा राजपण्यं माषमूल्याद्ध्वमा
पादमूल्यादित्यपहरतो द्वादशपणो दण्डः । आ
द्विपादमूल्यादिति चतुर्विंशतिपणः । आ त्रिपाद-
मूल्यादिति षट्त्रिंशत्पणः । आ पणमूल्यादित्यष्ट-
चत्वारिंशत्पणः । आ द्विपणमूल्यादिति पूर्वः
साहसदण्डः । आ चतुष्पणमूल्यादिति मध्यमः ।
आ अष्टपणमूल्यादित्युत्तमः । आ दशपणमूल्या-
दिति वधः ।

सर्वाधिकरणरक्षणमिति सूत्रम् । सर्वेषां अधिकरणानां
धनोत्पत्तिस्थानानां अधिकरणस्थानां वा समाहर्त्रादीनां
रक्षणं धनहरणाद् वारणं सर्वाधिकरणरक्षणं, तदुच्यते
इति सूत्रार्थः । जानपदादिकण्टकशोधनमुक्तम् । राज-
धनापहारिशोधनमधुनाभिधीयते ।

समाहर्तृप्रदेशार इति । समाहर्तारः प्रदेशारश्च, पूर्व
कार्यारम्भात् प्राक्, अध्यक्षाणां, अध्यक्षपुरुषाणां च,
नियमनं व्यवस्थापनं कुर्युः ।

खनिसारकर्मान्तेभ्य इति । खनिकर्मान्तेभ्यः रत्नस्वर्ण-
रजतादिकर्मस्थानेभ्यः सारकर्मान्तेभ्यः चन्दनागुर्वादिकर्म-
स्थानेभ्यः, सारं रत्नं वा, अपहरतः, शुद्धवधः धन-
दण्डमिश्रो घातदण्डः । फल्गुद्रव्यकर्मान्तेभ्य इति ।
कार्पासादिद्रव्यकर्मान्तेभ्यः, फल्गु द्रव्यं, उपस्करं वा
वेशवारं वा, अपहरत इति वर्तते । पूर्वः साहसदण्डः ।

पण्यभूमिभ्यो वेति । जीरकाजमोदाद्युत्पत्तिभूमिभ्यः,

(१) कौ. ४।९.

राजपण्यं, माषमूल्यादूर्ध्वं, आ पादमूल्यात् पादः पण-
चतुर्भागश्चतुर्माषाः आ चतुर्माषमूल्यात्, इत्येवं अप-
हरतः द्वादशपणो दण्डः । आ द्विपादमूल्यादिति । चतु-
र्माषमूल्यादूर्ध्वमष्टमाषमूल्यान्तं, अपहरतः, चतुर्विंशति-
पणः । आ त्रिपादमूल्यादिति षट्त्रिंशत्पण इत्यादि आ
दशपणमूल्यादिति वध इत्येतदन्तं सुबोधम् । श्रीम्.

कोष्ठपण्यकुप्यायुधागारेभ्यः कुप्यभाण्डोपस्कराप-
हारेष्वर्धमूल्येष्वेत एव दण्डाः । कोशभाण्डागा-
राक्षशालाभ्यश्चतुर्भागमूल्येष्वेत एव द्विगुणा दण्डाः ।

चोराणामभिप्रधर्षणे चित्रो घातः । इति राज-
परिग्रहेषु व्याख्यातम् ।

वाह्येषु तु प्रच्छन्नमहनि क्षेत्रखलवेशमापणेभ्यः
कुप्यभाण्डमुपस्करं वा माषमूल्यादूर्ध्वमा पादमूल्या-
दित्यपहरतस्त्रिपणो दण्डः । गोमयप्रदेहेन वा
प्रलिप्यावधोषणम् । आ द्विपादमूल्यादिति षट्पणः,
गोमयभस्मना वा प्रलिप्यावधोषणम् । आ त्रिपाद-
मूल्यादिति नवपणः, गोमयभस्मना वा प्रलिप्याव-
धोषणं, शरावमेखलया वा । आ पणमूल्यादिति
द्वादशपणः, मुण्डनं प्रत्राजनं वा । आ द्विपण-
मूल्यादिति चतुर्विंशतिपणः, मुण्डस्येष्टकाशकलेन
प्रत्राजनं वा । आ चतुष्पणमूल्यादिति षट्-
त्रिंशत्पणः । आ पञ्चपणमूल्यादिति अष्टचत्वारिं-
शत्पणः । आ दशपणमूल्यादिति पूर्वः साहसदण्डः ।
आ विंशतिपणमूल्यादिति द्विशतः । आ त्रिंशत्पण-
मूल्यादिति पञ्चशतः । आ चत्वारिंशत्पणमूल्यादिति
साहस्रः । आ पञ्चाशत्पणमूल्यादिति वधः ।

प्रसह्य दिवा रात्रौ वान्तर्यामिकमपहरतोऽर्ध-
मूल्येष्वेत एव द्विगुणा दण्डाः । प्रसह्य दिवा रात्रौ
वा सशस्त्रस्यापहरतश्चतुर्भागमूल्येष्वेत एव दण्डाः ।

कुटुम्बिकाध्यक्षमुख्यस्वामिनां कूटशासनमुद्रा-
कर्मसु पूर्वमध्यमोत्तमवधा दण्डाः । यथापराधं वा ।

कोष्ठपण्यकुप्यायुधागारेभ्य इति । कोष्ठागारात् पण्या-
गारात् कुप्यागारात् आयुधागाराच्च, कुप्यभाण्डोपस्करा-
पहारेषु, अर्धमूल्येषु अर्धमाषमूल्यादिद्विमाषमूल्यान्तेषु

विषये, एत एव द्वादशपणादयो, दण्डाः । कोशभाण्डा-
गाराक्षशालाभ्य इति । ताभ्यः, चतुर्भागमूल्येषु काकणी-
मूल्येषु माषमूल्यान्तेषु अपहृतेषु विषये, एत एव द्विगुणा
दण्डाः चतुर्विंशतिपणाश्चत्वारिंशत्पणादयः ।

चोराणामभिप्रधर्षणे इति । स्वयमपहृतवतामेव राज-
पुरुषाणां चोरापहरणच्छलकल्पने, चित्रो घातः क्लेशवधः ।
इति अनेन प्रकारेण, राजपरिग्रहेषु राजकीयेषु प्रदेशेषु,
व्याख्यातम् ।

वाह्येषु त्वित्यादि । वाह्येषु राजकीयातिरिक्तेषु पौर-
जानपदक्षेत्रादिषु । शेषं सुगमम् । चोरस्य निर्धनत्वे
दण्डप्रकारमाह— गोमयप्रदेहेन वेति । गोशकृदुपलेपेन,
प्रलिप्य देहं प्रकर्षेण लिप्त्वा, अवधोषणं पटहधोषण-
पुरस्सरं नगरमभितः संचारणम् । आ द्विपादमूल्यादिति-
त्यादि । स्पष्टम् । शरावमेखलया वेति । अवधोषणमिति
वर्तते, शरावो मृद्भाण्डविशेषः, प्रोतशरावां रशनां कण्ठे
बद्ध्वा पूर्ववन्नगरमभितः संचारणं गोमयभस्माभावपक्षे
दण्ड इत्यर्थः । आ पणमूल्यादिति द्वादशपण इत्यादि
आ पञ्चाशत्पणमूल्यादिति वध इत्यन्तं वाक्यजातं
स्पष्टार्थम् । यदत्र चतुर्विंशतिपणदण्डासामर्थ्ये मुण्डी-
कृत्येष्टकाखण्डप्रक्षेपेण देशाद् बहिर्निष्कासनमुक्तं, तत्
षट्त्रिंशत्पणादिसहस्रपणान्तदण्डासामर्थ्ये दण्डापूर्विका-
न्यायेन सिद्धं द्रष्टव्यम् ।

प्रसह्येति । बलात्कारेण, दिवा रात्रौ वा, अन्तर्या-
मिकं यामान्तरालकालरक्षाव्यापृतं, अपहरतो मुष्णतः,
अर्धमूल्येषु माषमूल्यादूर्ध्वमित्याद्युक्तमूल्यापेक्षयार्धमूल्येषु
अर्थादूर्ध्वमाषमूल्यप्रभृतिषु द्विमाषमूल्यान्तेषु विषये,
एत एव पूर्वोक्तास्त्रिपणादय एव वधान्ताः, द्विगुणाः
अर्थात् षट्पणादयः, दण्डाः । इह द्विगुणा इति पाठो
नास्तीति भाषास्वरसतो गम्यते । अन्तर्यामिकमेव दिवा
रात्रौ वा प्रसह्य शस्त्रपाणेर्मुष्णतो माषचतुर्भाग (काकणी)
मूल्यादिषु माषमूल्यान्तेषु विषयेऽपि यथोक्ता एव दण्डा
इत्याह— प्रसह्य दिवा रात्रौ वा सशस्त्रस्येत्यादि ।

कुटुम्बिकाध्यक्षमुख्यस्वामिनामिति । कुटुम्बिनः
सुवर्णाध्यक्षादेर्ग्राममुख्यस्य समाहृत्येत्येतेषां चतुर्णां,
कूटशासनमुद्राकर्मसु कपटलेख्यकर्मसु कपटलक्षणकर्मसु

च, पूर्वमध्यमोत्तमवधाः दण्डाश्चत्वारो यथाक्रमं भवन्ति । यथापराधं वा अपराधानुगुणेन वा दण्डाः । श्रीमू.

*धर्मस्थीयाचारकान्तिस्सारयतो बन्धनागाराच्छ-
य्यासनभोजनोच्चारसंचारं रोधबन्धनेषु त्रिपणोत्तरा
दण्डाः कर्तुः कारयितुश्च ।

चारकादभियुक्तं मुञ्चतो निष्पातयतो वा मध्यमः
साहसदण्डः अभियोगदानं च । बन्धनागारात्
सर्वस्वं वधश्च ।

बन्धनागाराध्यक्षस्य संरुद्धकमनाख्याय चारयत-
श्चतुर्विंशतिपणो दण्डः । कर्म कारयतो द्विगुणः ।
स्थानान्यत्वं गमयतोऽन्नपानं वा रुन्धतः षण्णव-
तिर्दण्डः । परिक्लेशयत उत्कोचयतो वा मध्यमः
साहसदण्डः । घ्नतः साहस्रः ।

परिगृहीतां दासीमाहितिकां वा संरुद्धिकामधि-
चरतः पूर्वः साहसदण्डः । चोरडामरिकभार्या
मध्यमः । संरुद्धिकामार्यामुत्तमः । संरुद्धस्य वा
तत्रैव घातः । तदेवाध्यक्षेण गृहीतायामार्यायां
विद्यात् । दास्यां पूर्वः साहसदण्डः ।

चारकमभित्त्वा निष्पातयतो मध्यमः । भित्त्वा
वधः । बन्धनागारात् सर्वस्वं वधश्च ।

एवमर्थचरान् पूर्व राजा दण्डेन शोधयेत् ।

शोधयेयुश्च शुद्धास्ते पौरजानपदान् दमैः ॥

बन्धनाध्यक्षशोधनमाह— धर्मस्थीयादिति । धर्म-
स्थपरिकल्पितात्, चारकात् संरोधागारात्, निस्सारयतः
लज्जग्रहणेन तद्रतान् बहिः संचारयतः, बन्धनागारात्
कारागृहात् निस्सारयतः, रोधबन्धनेषु रोधागारेषु
बन्धनागारेषु च शय्यासनभोजनोच्चारसंचारं शयनीया-
सनभोजनानि मूत्रपुरीषोत्सर्गस्थानं च, कर्तुः, कारयि-
तुश्च, त्रिपणोत्तराः उत्तरोत्तरत्रिपणाधिकाः, दण्डाः ।

चारकादिति । धर्मस्थीयसंरोधगृहात्, अभियुक्तं
मुञ्चतः, निष्पातयतो वा निष्पतनप्रतिकूलानाचरणा-

* धर्मस्थीयादित्यस्य प्राक् वर्तमानः 'धर्मस्थश्चेदि'त्यारभ्य
'तदष्टगुणं दण्डं दद्यादित्यन्तो भागः सभाप्रकरणे
(पृ. २७-२८) द्रष्टव्यः ।

(१) कौ. ४।९.

निष्पतनं प्रयोजयतश्च, मध्यमः साहसदण्डः, अभियोग-
दानं च अभियुक्तदेयद्रव्यदानं च । बन्धनागारात्
प्रदेष्टुं कारागृहात्, अभियुक्तं मुञ्चत इति वर्तते, सर्वस्वं
सर्वस्वहरणं, वधश्च दण्डः ।

संरुद्धं जनं बन्धनागाराध्यक्षाननुज्ञया चारयतश्चतु-
र्विंशतिपणो दण्डः, तद्विगुणः कर्म कारयत इत्याह—
बन्धनागाराध्यक्षस्येत्यादि । स्थानान्यत्वमित्यादि ।
स्थानान्यत्वं स्थानं दम् (?) । परिक्लेशयतः ताडना-
दिना दुन्वतः । उत्कोचयतः उत्कोचधनं दापयतः ।
शेषं स्पष्टम् ।

परिगृहीतामिति । क्रयाधिगतां, दासीं, आहितिकां
वा, संरुद्धिकां बन्धनागाररुद्धां, अधिचरतो गच्छतः,
पूर्वः साहसदण्डः । चोरडामरिकभार्या चोरभार्या डमर-
गतकभार्या च, अधिचरतः, मध्यमः । संरुद्धिकां,
आर्यां कुलस्त्रियं, अधिचरतः, उत्तमः । तत्रैव संरुद्धस्य
वा बन्धनागार एव संरुद्धस्य च अर्थात् पूर्वोक्ताः
स्त्रीरधिचरतः, घातः वधः । तदेवेति । वधरूपं विधान-
मेव, अध्यक्षेण, गृहीतायां अधिचरितायां, आर्यायां,
विद्यात् । दास्यां, अध्यक्षेण गृहीतायामिति वर्तते, पूर्वः
साहसदण्डः, अध्यक्षस्य ।

चारकमिति । धर्मस्थीयसंरोधागारं, अभित्त्वा
निष्पातयतः अर्थात् संरुद्धं, मध्यमः साहसदण्डः ।
भित्त्वा निष्पातयतः, वधः । बन्धनागारात् निष्पातयतः,
सर्वस्वं सर्वस्वहरणं, वधश्च दण्डः ।

अध्यायप्रान्ते श्लोकमाह— एवमिति । अनेन
प्रकारेण, अर्थचरान् राजार्थव्यवहाराधिकृतान्, राजा,
दण्डेन शोधयेत् । ते च अर्थचराश्च, शुद्धाः, भूत्वेति
शेषः, पौरजानपदान्, दमैः दण्डैः, शोधयेयुः । श्रीमू.

मनुः

स्तेयविवादपदप्रतिज्ञा

एषोऽखिलेनाभिहितो दण्डपारुष्यनिर्णयः ।

स्तेनस्यातः प्रवक्ष्यामि विधिं दण्डविनिर्णये ॥

(१) मस्मृ. ८।३०१ [विधिं ... .. ण्ये (त्रिविधं
दण्डनिर्णयम्) Noted by Jha]; व्यक्र. १०९ स्यातः
(स्याथ) ण्ये (ण्यम्); विर. २८६ स्यातः (स्याथ);
सेतु. २२७.

एष निःशेषणोक्तो दण्डपारुष्यनिर्णयो, ^१ निर्णयो दण्ड-
व्यवस्था । दण्डशब्दो हि साधनोपलक्षकतया विवाद-
पदेऽन्विताथो नामधेये पूर्वपदम् । स्तेनस्य चौरस्य
दण्डभेदानतः परं वक्ष्यामीति उपसंहारोपन्यासार्थः
श्लोकः । मेधा.

स्तेयसाहसयोर्निरुक्तिः

स्यात्साहसं त्वन्वयवत्प्रसभं कर्म यत्कृतम् ।
निरन्वयं भवेत्स्तेयं कृत्वापव्ययते च यत् ॥

(१) परद्रव्यापहरणं स्तेयमुच्यते । धात्वर्थप्रसिद्ध्या
चास्यैव कर्ता स्तेनः । तस्य कर्तव्यत्वेन इह तु विशेषे-
णायं व्यवहार इष्यते, तदर्थोऽयं श्लोकः । न परद्रव्या-
दानमात्रं स्तेयं, ऋणादाननिक्षेपादिष्वपि स्तेयदण्डप्रसङ्-
गात् । [^३ किं तर्हि, निरन्वयं आरक्षकपुरुषवर्जितमवसरं
अभिज्ञाय यत् क्रियते तच्चौर्यम् । तथा सान्वयमनवसरे
प्रसह्य कृतमपि अपहृते च यत् 'कृतमिदं न मया'

(१) मस्मृ. ८।३३२ क., ख., घ., कृत्वा (हत्वा),
ग., कृत्वापव्ययते (हत्वापहृयते), [कृत्वापव्ययते च यत्
(कृत्वा चापहृतो भयात्, कृत्वा चापहृते च यः, कृत्वा चापहृते
च यत्) Noted by Jha]; गोरा. कृत्वापव्ययते (हत्वा-
पहृवते); मिता. २।२६६ व्ययते (हुवते) [कृत्वा ...
च यत् (कृत्वा यन्निहृते भयात्) Noted by Jha];
व्यक. १०९ च यत् (च यः); स्मृच. ३१६ उच्यते;
विर. २८६, ३५०; पमा. ४३५ कृत्वा ..... यत् (हत्वा-
पव्ययते यदि); दीक. ५३ रन्वयं (रन्वये) कृत्वा (हत्वा)
च (तु); व्यनि. ५००-५०१ स्यात्साहसं (साहसं स्यात्);
द्वि. ८०; सवि. ४५७ कृत्वा...यत् (वञ्चयित्वाऽपकर्ष-
णम्); व्यप्र. ३८५ कृत्वा...यत् (कृत्वा यन्निहृते भयात्);
व्यउ. १२३ मितावत्; विता. ३५ मितावत् : ७७५
व्ययते (हुयते); सेतु. २२७; समु. १४८; नन्द.
८।३०१.

१ (निर्णयो०). २ व्येन. ३ किं तर्हि न च त्वयं
आरक्षिपुरुषेण वर्जितमनिज्ञातेन यः क्रियते तच्चौर्यम् । द्वयथा
कृत्वापि चेत्चापहृते यत्तेकृतमिदं तन्मयेति विद्यायान्यत्र संकिप्या
इति । न तच्चौर्यं किं तर्हि स्यान्न साहसं अन्वयवत् आरक्षप्रदेशे
प्रसभं प्रसप्तप्रकाशं तथा कृतमध्यमपहृते चेत्स्तेयमेव संज्ञाभेदो
दण्डभेदामहि । (आदर्शपुस्तके पादटिप्पण्यां उल्लिखितोऽयं ग्रन्थः
उपरि संशोध्य समुल्लिखितः).

इति, तदपि स्तेयमेव । विद्ययाऽन्यत्र संप्राप्त्या किं न
तच्चौर्यं ? किं तर्हि, स्यात्साहसं अन्वयवत् आरक्षक-
प्रदेशे प्रसभं प्रसह्य प्रकाशं कृतम् ।] संज्ञाभेदो दण्ड-
भेदार्थः । कर्म यत्कृतं परपीडाकरं वस्तुपाटनाभिदाह-
द्रव्यापहरणादि । अभिदाहे यद्यपि द्रव्यापहरणं नास्ति,
तथापि चौर्यमेव, रहसि करणादपहृवाच्च मन्यन्ते ।
चौर्यं हि द्रव्यविशेषाश्रयो दण्डः, सोऽत्र न स्यात् ।
एवमर्थमेव स्तेयप्रकरणे लक्षणं 'प्रसभं कर्म' इति ।
कर्मग्रहणात् द्रव्यापहारादन्यदप्येवं कृतमयुक्तं साहसमेव ।
कस्तर्हि अभिदाहादौ अप्रसभं कृते दण्डः ? कण्टकशुद्धौ
वक्ष्यामः । अत एव संधिच्छेदे सत्यपि द्रव्यापहरणे
कण्टकशुद्धौ दण्डमामनन्ति, अन्यथा स्तेय एवावश्यत् ।
मेधा.

(२) यत्कर्म धान्यापहारादि द्रव्यस्वामिसमक्षमेव
प्रसह्य कृतं तत्साहसं स्यात् । अतस्तत्र स्तेयदण्डो न
कार्य इत्येतदर्थः स्तेयप्रकरणेऽस्योपदेशः । यत्पुनः परोक्षे
कृतं तत्स्तेयं भवेत् । यदपि च हृत्वाऽपहृते तदपि
स्तेयमेव । * गोरा.

(३) अन्वयवत् द्रव्यरक्षिराजाध्यक्षादिसमक्षम् ।
प्रसभं ब्रलावष्टम्भेन यत्परधनहरणादिकं क्रियते तत्साह-
सम् । स्तेयं तु तद्विलक्षणं निरन्वयं द्रव्यस्वाम्याद्यसमक्षं
वञ्चयित्वा यत्परधनहरणं तदुच्यते । यच्च सान्वयमपि
कृत्वा न मयेदं कृतमिति भयात् निहृते तदपि स्तेयम् ।

मिता. २।२६६

(४) अत्र साहसं सहसा अविविच्य दोषगुणौ यदि
कृतं तदा, स्तेयमपि तथैवेत्याशङ्कां प्रसङ्गादपनयति —
स्यादिति । नैव तावन्मात्रं साहसं किन्तु प्रसभं हठा-
त्स्वामिसमक्षं ब्रलवदन्वयवदनुबन्धि उत्तरकालमपि यत्र
न तद्रोप्यते साहसं तदित्यर्थः । निरन्वयं उत्तरकाल-
निह्वयत्नसहितं यच्च कृत्वा स्वामिनोऽपव्ययते तदैव
निह्वाय यतते तद्द्रव्याहरणं स्तेयम् । एवं च युद्धा-
दिना यत्परस्वहरणं परमारणादि तत्साहसं, निह्वयप्रयत्न-
वता तु यत् परस्वमादीयते तत् स्तेयमित्यर्थः । तथा

* मसु., मच., नन्द., भाच. गोरावत्.

१ दार्थः । अपहृत्य यत्तेन मया कृतमित्याह कर्म.

२ क्षणं 'स्तेयं प्रसभं . ३ एवमन्विच्छेदसत्य.

अनिह्वेन चायत्तकलहादिनिमित्तकं ताडनादि क्रियते
तदण्डपारुष्यमित्युक्तम् । मवि.

राज्यकण्टकाः प्रकाशाप्रकाशतस्कराः । कण्टकशुद्धिः, तदर्थं
चाराधन्येपकविधिः ।

सम्यङ्निविष्टदेशस्तु कृतदुर्गश्च शास्त्रतः ।

कण्टकोद्धरणे नित्यमातिष्ठेद्यत्नमुत्तमम् ॥

(१) देशनिवेशो दुर्गकरणं च यत्सप्तमाध्याये उक्तं
तत्कृत्वा कण्टकोद्धरणं, तेनापि राष्ट्ररक्षा क्रियते ।
कण्टकशब्दः पीडाहेतुसामान्यात्तस्करादिषु प्रयुक्तः ।

मेधा.

(२) निविष्टदेशो जनाध्युषितदेशः । शास्त्रतः
शास्त्रोक्तविधिना । कण्टकानां क्षुद्रशत्रूणां तस्करादीना-
मुद्धरणे । मवि.

(३) 'जाङ्गलं सस्यसंपन्नम्' इत्युक्तरीत्या सम्यगा-
श्रितदेशस्तत्र सप्तमाध्यायोक्तप्रकारेण कृतदुर्गश्चौरसाह-
सिकादिकण्टकनिराकरणे प्रकृष्टं यत्नं सदा कुर्यात् ।

ममु.

रक्षणादार्यवृत्तानां कण्टकानां च शोधनात् ।

नरेन्द्रास्त्रिदिवं यान्ति प्रजापालनतत्पराः ॥

(१) एतदेव (कण्टकोद्धरणं) दर्शयति । आर्यवृत्तं
शास्त्रचोदितं, कर्तव्येतरानुष्ठाननिषेधौ, तद्वृत्तं येषा-
मित्युत्तरपदलोपी समासः । तेन दीनानाथश्रोत्रिया
अकरशुल्कदा गृह्यन्ते । तद्रक्षणाद्धि त्रिदिवगमनं युक्तम् ।
अन्येषां तु वृत्तिपरिक्रीतत्वादकरणे प्रत्यवायो यथोत्तरत्र
वक्ष्यते— 'स्वर्गाच्च परिहीयते' इति । रक्षणे तु वृत्ति-
निष्कयणेन प्रत्यवायाभावमात्रं न तु स्वर्गः । अथवा
वृत्तिनियमापेक्षं त्रिदिवप्रातिवचनं, यथोक्तं प्राक् ।
अन्ये तु वृत्तिपरिक्रीतत्वं दर्शनादर्थवादमात्रं राज्ञः स्वर्ग-
वचनं, अवृत्तिदपरिपालनमपि वृत्तिप्रयुक्तं स्वराज्यभाग-
स्थानीयास्ते राज्ञः । यथैव च शिल्पिजीविनः 'शिल्पिनो

(१) मस्मृ. ९।२५२ ग., शास्त्रतः (शास्त्रतः) द्धरणे नि
(द्वारणैर्नि) [देशस्तु (देशेषु) दुर्गश्च (दुर्गस्तु) Noted
by Jha].

(२) मस्मृ. ९।२५३.

१ (च०). २ ननिषेधस्तद्वृ. ३ रक्षानुवृ. ४ अन्येषां
तु. ५ त्वाददर्शनमर्थ.

मासि मास्येकैकं कर्म कुर्युः' (गौध. १०।३०) इति
वृत्त्यर्थं शिल्पं कुर्वाणा राज्ञा कर्म कार्यन्ते करग्रहणाय,
एवं राजाऽपि वृत्तियुक्तः प्रजापालनप्रवृत्तो नित्यकर्म-
वदार्यपरिपालनं कार्यते शास्त्रेण । यथैव हि कामश्रुतितो-
ऽग्न्याहितो नित्यान्यनुतिष्ठति न स्वर्गादिलाभाय । न हि
तानि फलार्थतया नोदितानि, अथ च क्रियन्ते,
तद्वदेतद्द्रष्टव्यम् । अतो यावती काचित्फलश्रुतिः सा
सर्वाऽर्थवाद इति कोवर(?) विष्णुस्वामी । यदत्र तत्त्वं
तद्वर्णितमधस्तात् । मेधा.

(२) यस्मात्साध्याचाराणां रक्षणाच्चोरादीनां च
शासनात्प्रजापालनयुक्ता राजानः स्वर्गं गच्छन्ति ।
तस्मात्कण्टकोद्धरणे यत्नं कुर्यात् । ममु.

अशासंस्तस्करान् यस्तु बलिं गृह्णाति पार्थिवः ।

तस्य प्रक्षुभ्यते राष्ट्रं स्वर्गाच्च परिहीयते ॥

(१) शासनं यथाशास्त्रं वधादि, दण्डमन्तरेण
तस्कराणां निर्ग्रहो रक्षा च न शक्यते । अतो वृत्तिं
गृहीत्वा यस्तस्करवधाज्जुगुप्सते तस्योभयो दोषः । इह
राष्ट्रकृतोऽमुत्र स्वर्गपरिहानिः । युक्ता च बलिपरिगृहीतस्य
तन्निष्कृतिमकुर्वतो दोषवत्ता । मेधा.

(२) यश्च पुनर्नृपतिश्चौरादीननिराकुर्वन् षड्भागा-
युक्तं करं गृह्णाति तस्मै राष्ट्रवासिनो जनाः कुप्यन्ति ।
कर्मान्तरार्जिताऽप्यस्य स्वर्गप्राप्तिरनेन दुष्कृतेन प्रति-
वध्यते । ममु.

(३) अशासन् अरक्षन् ।

भाच.

निर्भयं तु भवेद्यस्य राष्ट्रं बाहुबलाश्रितम् ।

तस्य तद्वर्धते नित्यं सिच्यमान इव द्रुमः ॥

(१) प्रसिद्धमेवैतच्छ्लोके तस्करवैधविधिशेषतया
अनूद्यते । मेधा.

(१) मस्मृ. ९।२५४ [तस्य (यस्य) गाँच्च (गाँस्त)
Noted by Jha]; व्यक. ११०; विर. २९४; विचि.
१२४; दवि. ४ अशा.....रान् (अंशांशं तस्कराद्);
विच्य. ५१ यस्तु (यो हि).

(२) मस्मृ. ९।२५५ [तस्य...ते (तस्याभिवर्धते)
सिच्य (सेव्य) Noted by Jha]; व्यक. ११० तु
(वा); विर. २९४ तु (हि).

१ ग्रहरक्षा न. २ धर्मविशेष.

(२) यस्य राज्ञो बाहुवीर्याश्रयेण राष्ट्रं चौरादिभय-
रहितं भवति तस्य नित्यं तद्वृद्धिं गच्छति । उदक-
सेकेनेव वृक्षः । ममु.

विक्रोशन्त्यो यस्य राष्ट्रादध्रियन्ते दस्युभिः प्रजाः ।
संपश्यतः सभृत्यस्य मृतः स न तु जीवति ॥

(१) पूर्वोक्तयुक्तताऽप्रमादयोरन्यथात्वे दोषमाह ।
यदि सम्यग्गुल्मस्थानानि प्रति न जागर्ति तदा छिद्रा-
न्वेषिभिर्दस्युभिः चौरैः प्रजा न्हियन्ते । तासु किं
करिष्यति । अतस्तादृशो राजा मृत एव । जीवितं
मरणमेव । अतोऽप्रमत्तेन भवितव्यम् । विक्रोशन्त्यः
आक्रन्दन्त्यः । न्हियन्ते संपश्यतः सभृत्यस्य । निर्दिष्टं
द्रश्यते । केवलं च भृत्यास्तदीयाः पश्यन्ति नानुधावन्ति
न मोक्षयन्ति । सर्वे ते मृतकल्पाः । मेधा.

(२) यस्य राज्ञः सभृत्यस्य पश्यत एव राष्ट्रादाक्र-
न्दन्त्यः प्रजाः शत्रुप्रभृतिभिः अपन्हियन्ते स स्वजीवित-
कार्याभावात् मृत एव न तु जीवति । गोरा.

द्विविधांस्तस्करान् विद्यात्परद्रव्यापहारिणः ।

प्रकाशांश्चाप्रकाशांश्च चारचक्षुर्महीपतिः ॥

(१) चाराः प्रच्छन्ना राष्ट्रे राजकृत्यज्ञानिनस्ते
चक्षुषी इव यस्य स चारचक्षुः । प्रकाशतस्कराणां
नोस्ति तस्करव्यवहारो यथा लोकेऽन्येषामटवीरात्रि-
चराणामस्ति, तैः सामान्योपादानं तद्वन्निग्रहार्थं क्रियते ।

मेधा.

(२) चार एव चौरज्ञानहेतुत्वाच्चक्षुरिव यस्यासौ
राजा, चारैरेव प्रकटतया गूढतया द्विप्रकारन्यायेन पर-
धनग्राहिणो जानीयात् । ममु.

(१) मस्मृ. ७।१४३ [मृतः स (मृतस्तु) न तु (न
स, न च, स न) Noted by Jha]; व्यक. ११०
न तु (च न); विर. २९४ न तु (न हि).

(२) मस्मृ. ९।२५६ हारिणः (हारकान्); व्यक.
१०९; स्मृच. ३१७; विर. २८९; व्यनि. ५०९; सवि.
४६० या (न्या); विता. ७७७ त्पर (त्सर्व); सेतु.
२२७; समु. १४९.

१ योरप्रमा. २ (न०). ३ शस्तरक. ४ नातित.
५ माप्तस्तैः .

प्रकाशवञ्चकास्तेषां नानापण्योपजीविनः ।

प्रच्छन्नवञ्चकास्त्वेते ये स्तेनाटविकादयः ॥

(१) तत्र ये क्रयार्थं मानतुलादिना मुष्णन्ति, द्रव्या-
णामागमस्थाननिर्गमनाक्षेपं कुर्वन्ति ते प्रकाशवञ्चका
वाणिजकाः । प्रच्छन्नास्तु ये रात्रौ मुष्णन्ति ते स्तेनाः,
आटविका विजने प्रदेशे वसन्ति । अपरे तु प्रसह्य
हारिणो न केवलमेत एव किं तर्हिमे चान्ये, यानूर्ध्वं
वक्ष्यामः । मेधा.

(२) तेषां पुनश्चौरादीनां मध्याह्ने तुलाप्रतिमानोप-
चयापचयादिना हिरण्यादिपण्यविक्रयिणः परधनमनु-
चितेन गृह्णन्ति ते प्रकाशवञ्चकाः । स्तेनाश्चौराः सन्न-
विच्छेदादिना गुताटव्याश्रयाश्च परधनं गृह्णन्ति ते
प्रच्छन्नवञ्चकाः । ममु.

उत्कोचकाश्चौपधिका वञ्चकाः कितवास्तथा ।

मङ्गलादेशवृत्ताश्च भद्राश्चेक्षणिकैः सह ॥

(१) उत्कोचका ये कस्याचित्कार्ये कस्याचिद्राजा-
मात्यादेः प्रवृत्तौ अर्थग्रहणेन कार्यसिद्धौ प्रवर्तन्ते । औप-
धिकाः छन्नव्यवहारिणः । अन्यद् ब्रुवन्ति अन्यदा-
चरन्ति, प्रत्यक्षं प्रीतिं दर्शयित्वा अपकारे वर्तन्ते ।
विनाऽप्यर्थग्रहणेन निमित्तान्तरतः अन्यतोऽपरस्य कार्य-
सिद्धिमवश्यं विज्ञाय मया तवैतत्क्रियत इति परं

(१) मस्मृ. ९।२५७ [स्तेषां (स्तेषां) स्त्वेते...दयः
(स्तेवं स्तेनाटव्यादयो जनाः, स्त्वेते स्तेनाटव्यादयो जनाः,
श्चैव स्तेना अटविका जनाः, स्तेषां ये स्तेनाटविकादयः)
Noted by Jha]; व्यक. १०९ कास्त्वेते (का शेषा);
विर. २९१ स्त्वेते...दयः (स्तेषां स्तेनाटव्यादयो जनाः);
दवि. ११८ पू. : १२१ विरवत्, उत्त.; समु. १४९
ये स्तेना (स्तेना आ).

(२) मस्मृ. ९।२५८ [पूर्वार्धे (उत्कोचकाश्चौपधिकां
वञ्चकान् कितवास्तथा), वृत्ताश्च (वृत्तांश्च), भद्रा...सह
(भद्रश्च प्रेक्षणिकैः सह, भद्राश्चेक्षणिकास्तथा, भद्राश्चेक्षणिका-
स्तथा, भद्राश्चेक्षणिकास्तथा) Noted by Jha]; व्यक.
१०९ काश्चौ (काः सो); विर. २९१ श्चै (श्चै) शेषं
व्यकवत्; दवि. ११८ उत्कोच (औत्कोचि) श्चै (श्चै);
समु. १४९ श्चै (श्चै).

१ त्कार्येण क. २ वृत्तो ग्रहणातिकार्यसिद्धौ. ३ वर्तते ।

गृह्णन्ति, भीषिकाप्रदर्शनं वा उपधिः । वञ्चकाः कितवा धनग्रहणार्थं सदा देविन इत्यर्थः । पृथगर्थे वा पैदं वञ्चकाः, विप्रलम्भकाः । इदं कार्यं वयमेव करिष्यामस्तव नान्येऽत्रस्था इत्युक्त्वा न कुर्वन्ति, उपेत्य नानाकारैर्नानाविधैरुपायैर्ग्राभीणान् मुण्णन्ति । शिवमाधवादयः शिवमादित्यं उपजीवन्ति । मङ्गलदेशवृत्ताः शान्त्युपदेशिका ज्यौतिषिकादयः । अथवा एतां देवतां त्वदर्शनाहं प्रीणयामि दुर्गां मार्तण्डं चेति तथा आढ्यानां धनमुपजीवन्ति । अथवा मङ्गलं तवास्त्विति वादिनः मङ्गलदेशवृत्ताः । अभद्रा भद्राः । प्रेक्षणिकाः सर्वस्य करदर्शनेन प्रशंसन्ति पुरुषलक्षणानि । मेधा.

(२) उत्कोचका उत्कोचग्राहिणः । औपधिकाः स्तुत्यादिकृतेनोपधिना छलेन गृह्णन्तः । वञ्चका वेषान्तरेण भ्रममुत्पाद्य आदातारः । कितवा द्यूतकृतः । मङ्गलदेशो मङ्गलस्तुतिपाठः वृत्तं चरितं येषाम् । भद्राः सुरुपतामात्मनो विधाय स्त्र्यादिव्यामोहकाः । ईक्षणिकाः प्रेक्षणीयकर्तारो नट्यदयः । मवि.

(३) उत्कोचका ये कार्यिभ्यो धनं गृहीत्वा कार्यमयुक्तं कुर्वन्ति । औपधिका भयदर्शनाद्ये धनमुपजीवन्ति । वञ्चका ये सुवर्णादिं द्रव्यं गृहीत्वा परद्रव्यप्रक्षेपेण वञ्चयन्ति । कितवा द्यूतसमाह्वयदेविनः । धनपुत्रलाभादिमङ्गलमादिश्य ये वर्तन्ते ते मङ्गलदेशवृत्ताः । भद्राः कल्याणाकारप्रच्छन्नपापा ये धनग्राहिणः । ईक्षणिका हस्तेरेखाद्यवलोकनेन शुभाशुभफलकथनजीविनः । ममु.

असम्यक्कारिणश्चैव महामात्राश्चिकित्सकाः ।

शिल्पोपचारयुक्ताश्च निपुणाः पण्ययोषितः ॥

(१) महामात्रा मन्त्रिपुरोहितादयो राजनैकटिकास्ते चेदसम्यक्कारिणः । चिकित्सका वैद्याः । शिल्पोपचार-

(१) मस्मृ. १।२५९ [पचार (पकार) Noted by Jha]; व्यक. १०९; विर. २९१; दवि. ११८ पचार (पकार); समु. १४९.

१ उपधावनग्रहणार्थं. २ पादवञ्चकाः. ३ नान्यत्र. ४ कुर्वन्त उ. ५ कारणनाना. ६ (उप०). ७ यान्त्यु. ८ तथाऽस्त्विति. ९ सर्वस्य करवर्धने अभद्रा भद्राप्रेक्षणाः प्रशंसिपुरुषलक्षणाः ।

युक्ता चित्रपत्रच्छेदरूपकारादयः । उपचार उपायनं, अनुपयुज्यमानस्वशिल्पकौशलं दर्शयित्वाऽनुष्ठाय धनं नयन्ति, एवं पण्ययोषितो निपुणाश्चोपचारेणासत्प्रीतिदर्शनेन । असम्यक्कारिण इति सर्वत्रानुयुज्यते । मेधा.

(२) महामात्राः अमात्या राज्ञः, तथा चिकित्सका भिषजः । असम्यक्कारिणोऽयुक्तकारिणः । शिल्पयुक्ताः चित्रकारादयः । उपकारयुक्ताः केशादिसंस्कर्तारः । निपुणाः स्वस्ववृत्तिकुशलाः । पण्ययोषितो वैद्याः । मवि.

(३) महामात्रा हस्तिशिक्षाजीविनः । चिकित्सकाः चिकित्साजीविनः । असम्यक्कारिण इति महामात्रचिकित्सकविशेषणम् । शिल्पोपचारयुक्ताः चित्रलेखाद्युपायजीविनः तेऽप्यनुपजीव्यमानशिल्पोपायप्रोत्साहनेन धनं गृह्णन्ति । पण्यस्त्रियश्च परवशीकरणकुशलाः । ममु.

(४) शिल्पोपकारयुक्ताः छत्रतालवृन्ताद्युपकारकारिणः । नन्द.

एवमाद्यान् विजानीयात्प्रकाशाँल्लोककण्टकान् ।

निगूढचारिणश्चान्याननार्यानार्यलिङ्गिनः ॥

(१) एवमाद्यान्, न शक्यते धूर्तानां परद्रव्यापहारिणां प्रकारान् संख्यातुमित्याद्यग्रहणं, तथा ह्यासक्तं कथयन्ति अवधीरयन्तीमनुरागिणीं, तथाऽभृत्यो भृत्यवदात्मानं दर्शयित्वा नयति हिरण्यं ऋजुप्रकृतेर्न चार्थभृतः, त्वं ब्रह्मा त्वं बृहस्पतिरित्युक्त्वा मूर्खादयान्नयन्ति देहि प्रसादेन कतिपयैर्वाऽहोभिः प्रत्यर्पयामीति सिद्धे प्रयोजने तनुतरो भवति प्रियवाद्यप्रियवादी संपद्यते । निगूढचारिणः । मेधा.

(२) विजानीयात् किमन्याय्यं कुर्वन्तीति । प्रकाशान् धनिनः समक्षं गृहीतृन् । निगूढकारिणो निह्वेनाहर्तृन् । आर्यलिङ्गिनो ब्रह्मचर्यादिवेषान् । मवि.

(३) एवमादीन् प्रकाशं लोकवञ्चकान् चारैर्जानीयात् ।

(१) मस्मृ. १।२६० माद्यान् (मादीन्) [विजानीयात् (विजातीयात्) Noted by Jha]; व्यक. १०९; मवि. चारि (कारि); विर. २९१; दवि. ११८; समु. १४९ विरवत्.

१ हाराणां. २ ह्यशक्यं क. ३ वधार. ४ तथा भृत्यो.

अन्यानपि प्रच्छन्नचारिणः शूद्रादीन् ब्राह्मणादिवेष-
धारिणो धनग्राहिणो जानीयात् । ममु.

तान् विदित्वा सुचरितैर्गृहैस्तत्कर्मकारिभिः ।

चरैश्चानेकसंस्थानैः प्रोत्साह्य वशमानयेत् ॥

(१) तत्कर्मकारिभिः तुल्यकर्मकारिभिर्विद्यापूर्वं ये
तत्कर्म कृतवन्तः । अथवा संप्रत्येव तत्कर्म कार्यन्ते
अन्तर्भावसिद्धयर्थं लब्धान्तरा आगत्य कथयिष्यन्ति ।
तथान्यैरपि चारैरेकसंस्थानैः । मेधा.

(२) सुचरितैः सम्यक्चरद्भिः, तत्कर्मकारिभिः चोर-
त्वेन तेष्वाम्नां प्रकाशयद्भिः गृहैश्चरैः अनेकसंस्थानैः
अनेकेशैः प्रोत्साह्य चौर्यादिकरणे प्रवर्त्य वशमानयेत्
गृहीयात् । मवि.

(३) तानुक्तान् वञ्चकान् सम्यैः प्रच्छन्नैः तत्कर्म-
कारिभिः वणिजां स्तेये वणिग्भिरित्येवमादिभिः पुरुषैरेत-
द्व्यतिरिक्तैः सप्तमाध्यायोपदिष्टकापटिकादिभिश्चारैरेक-
स्थानस्थैर्ज्ञात्वा प्रोत्साह्य स्ववशान् कुर्यात् । ममु.

तेषां दोषानभिख्याप्य स्वे स्वे कर्मणि तत्त्वतः ।

कुर्वीत शासनं राजा सम्यक् सारापराधतः ॥

(१) दोषान् स्तेयादीन् अभिख्याप्य लोके लोकानु-
द्वेगार्थम् । स्वे स्वे कर्मणि वित्तग्रहणघातनादौ कृते ।
सारापराधत इति, मुषितवस्तुनः सारातां ज्ञात्वा सम्यक्
च चौरापराधं ज्ञात्वेत्यर्थः । मवि.

(२) तेषां प्रकाशाप्रकाशतत्कराणां स्वकर्मणि चौर्यादौ

(१) मस्मृ. १।२६१ त्साह्य (त्साह्य) [त्साह्य (च्छाद्य,
सार्थ) Noted by Jha]; व्यक. ११० सुच (तु च)
कारि (वेदि); विर. २९३ सुच (तु च) गृहै (स्तैस्ते);
व्यनि. ५०४ सुच (तु च) कारि (चारि); प्रोत्साह्य
(प्रसह्य); समु. १४९ व्यनिवत्.

(२) मस्मृ. १।२६२ [ख्याप्य (बाध्य) Noted by
Jha]; व्यक. ११० धानभिख्याप्य (धमभिख्याप्य); विर.
२९३ व्य (य); विवि. १२३ त्वतः (ततः); व्यनि.
५०४; दवि. ८१ पराधतः (नुमुरतः); सेतु. २२५
दविवत्; समु. १४९.

१. (तत्कर्मकारिभिः ०) २. थायैरपि चारैस्तत्कर्म-
कारिभिरे.

व्य. कां. २१३

ये पारमार्थिका दोषाः संधिच्छेदादयस्तान् लोके प्रख्याप्य
तद्वतधनशरीरादिसामर्थ्यापेक्षयाऽपराधापेक्षया च राजा
दण्डं कुर्यात् । ममु.

(३) अभिख्याप्य लोके कथयित्वा । सारशब्दोऽप-
हृतधनपरः तेनापहृतधनानुसारिणा अपराधेन तान्
दण्डयेदित्यर्थः । विर. २९३

(४) सारापराधतः, सारतश्च अपराधतश्च । नन्द.

न हि दण्डाहते शक्यः कर्तुं पापविनिग्रहः ।

स्तेनानां पापबुद्धीनां निभृतं चरतां क्षितौ ॥

(१) पापविनिग्रहः पापात्रिवृत्तिः स्तेनानाम् । मवि.

(२) यस्माच्चौराणां पापाचरणबुद्धीनां विनीतवेधेण
पृथिव्यां चरतां दण्डव्यतिरेकेण पापक्रियायां नियमं
कर्तुमशक्यमत एषां दण्डं कुर्यात् । ममु.

तत्करादिकण्टकान्वेषणविधिः

समाप्रपापूपशालवेशमद्यान्नविक्रयाः ।

चतुष्पथाश्चैत्यवृक्षाः समाजाः प्रेक्षणाणि च ॥

जीर्णोद्यानान्यरण्यानि कारुकावेशनानि च ।

शून्यानि चाप्यगाराणि वनान्युपवनानि च ॥

एवंविधान्नुपो देशान् गुल्मैः स्थावरजङ्गमैः ।

तत्करप्रतिषेधार्थं चारैश्चाप्यनुचारयेत् ॥

(१) समा ग्रामनगरादौ नियतं जनसमूहस्थानं, प्रपा
जलदानगृहं, अपूपविक्रयवेशम, पण्यस्त्रीगृहं, मद्यान्न-

(१) मस्मृ. १।२६३ [निभृतं (निगृहं) Noted
by Jha]; व्यक. ११० पापवि (न्यायवि); विर.
२९३ शक्यः कर्तुं (कर्तुं शक्यः);

(२) मस्मृ. १।२६४; अप. २।२६८ मनुनारदौ; व्यक.
११७; विर. ३३६; व्यनि. ५०५; पप (धृत) वेश
(वेशम) याः (या) उत्तरार्थे (चतुष्पथं चैत्यवृक्षाः समाज-
प्रेक्षणादि च); समु. १४९ जाः (जः).

(३) मस्मृ. १।२६५; अप. २।२६८ जी (शी) ज्ञाप्य
(वाप्य) मनुनारदौ; व्यक. ११७; विर. ३३६; व्यनि.
५०५; समु. १४९.

(४) मस्मृ. १।२६६; अप. २।२६६ श्वाप्य (श्राप्य)
मनुनारदौ; व्यक. ११७; विर. ३३६; व्यनि. ५०५; समु.
१४९; व्यक. ११७; व्यनि. ५०५; समु. १४९.

विक्रयस्थानानि, चतुष्पथाः, प्रख्यातवृक्षमूलानि, जन-
समूहस्थानानि, जीर्णवाटिकाः, अटव्यः, शिल्पगृहाणि,
शन्त्यगृहाणि, आम्रादिवनानि, कुत्रिमोद्यानानि । एवं-
प्रकारान् देशान् सैन्यैः पदातिसमूहैः स्थावरजङ्गमैरेक-
स्थानस्थितैः प्रचारिभिश्चान्यैः चारैः तत्स्करानिवारणार्थं
चारयेत् । प्रायेणैवंविधे देशेऽन्नपानस्त्रीसंभोगस्वप्रहर्त्रा-
द्यन्वेषणार्थं तत्स्करा अवतिष्ठन्ते । ममु.

(२) अपूपशाला कन्दुकशाला । वेशो वेद्यागृहं,
मद्यान्नविक्रया मद्यान्नविक्रयस्थानानि । चैत्यवृक्षाः
प्रौढपादपाः । सभाया उपात्तत्वात्तदन्यमेलके समाजपदं,
कदाचित्तत्रापि चौरसंभवात् । प्रेक्षणानि प्रेक्षणीय-
नृत्यादिस्थानानि । कारुकावेशनानि शिल्पिगृहाणि ।
गुल्मैः पदातिसमूहैः, अस्यैव विशेषणं स्थावरजङ्गमैः ।
तेन स्थितैः संचरद्भिः पदातिसमूहैः चारैश्च तत्स्कर-
प्रतिषेधार्थं संभविचौराणि स्थानान्यनुचारयेदित्यर्थः ।

विर. ३३६-७

तत्सहायैरनुगतैर्नानाकर्मप्रवेदिभिः ।

विद्यादुत्सादयेच्चैव निपुणैः पूर्वतत्स्करैः ॥

(१) तत्सहायैस्तेषामेव तत्स्कराणां सहायतां गतैः ।
सम्यक् तेषामनुगतैः । नानाकर्मप्रवेदिभिः तत्कर्मप्रवे-
दिभिः । नानाकर्मप्रचारिभिरिति क्वचित्पाठः । उत्साह-
येत् चौर्यं कुर्म इत्युक्त्वा उद्यमं कारयेत् । पूर्वतत्स्करैः
अन्यराष्ट्रे कृतचौर्यैः । मवि.

(२) तेषां साहाय्यं प्रतिपद्यमानैस्तच्चरितानुवृत्तिभिः
संधिच्छेदादिकर्मानुष्ठानवेदिभिः पूर्वचौरैः चाररूपैः चार-
मायानिपुणैस्तत्स्करान् जानीयात् उत्सादयेच्च । ममु.

(३) स्वानुगतैः आत्मवशैः । नन्द.

भक्ष्यभोज्योपदेशैश्च ब्राह्मणानां च दर्शनैः ।

शौर्यकर्मापदेशैश्च कुर्युस्तेषां समागमम् ॥

(१) मस्त्व. १।२६७; गोरा. [त्साद (त्साह)
Noted by Jha]; अप. २।२६८ तत्स (तान् स)
वेदि (वादि) त्साद (त्साह) क्रमेण मनुनारदौ; मवि.
' प्रचारिभिः ' इति क्वचित्पाठः, त्साद (त्साह); व्यनि.
५०५ यैरनु (यैः स्वानु); समु. १४९ यैरनु (यैः सहानु)
त्साद (त्साह); नन्द. त्साद (त्साह) शेषं व्यनिवत्.

(२) मस्त्व. १।२६८ [ज्योपदे (ज्यप्रदे) Noted

(१) ते पूर्वचौराश्चरभूताः आगच्छतास्मद्रूढं गच्छा-
मस्तत्र मोदकपायसादीन्यश्रीम इत्येवं भक्ष्यभोज्यव्याजेन,
अस्माकं देशे ब्राह्मणोऽस्ति सोऽभिलषितार्थसिद्धिं जानाति
तं पश्याम इत्येवं ब्राह्मणानां दर्शनैः, कश्चिदेक एव
बहुभिः सह योत्स्यते तं पश्याम इत्येवं शौर्यकर्मव्याजेन,
तेषां चौराणां राज्ञो दण्डधारकपुरुषाः समागमं कुर्यु-
र्ग्राहयेयुश्च । ममु.

(२) समागमे राजपुरुषैर्ग्रहणयोग्ये देशे । नन्द.

ये तत्र नोपसर्पेयुर्मूलप्रणिहिताश्च ये ।

तान् प्रसह्य नृपो हन्यात् समित्रज्ञातिबान्धवान् ॥

(१) नोपसर्पेयुर्जातशङ्काः । मूलप्रणिहिताः स्वराष्ट्र-
स्थितप्रकृत्यादिप्रेषिताः । प्रसह्य तत्र गत्वा बलात् ।

मवि.

(२) ये चौरास्तत्र भक्ष्यभोज्यादौ निग्रहणशङ्कया
नोपसर्पन्ति ये च मूले राजनियुक्तपुराणचौरवर्गे प्रणि-
हिताः सावधानभूताः तैः सह संगतिं भजन्ते तांश्चौरान्
तेभ्य एव ज्ञात्वा तदेकतापन्नमित्रपित्रादिज्ञातिस्वजन-
सहितान् बलादाक्रम्य राजा हन्यात् । ममु.

(३) तत्र समागमे ये यदृच्छ्या नोपसर्पेयुरिति ।
मूलप्रणिहिताः प्रणिहितमूलाः ज्ञातकारणाः । भक्ष्य-
भोज्यापदेशोनात्मवधं जानन्त इति यावत् । नन्द.

नै होढेन विना चौरं घातयेद्भार्मिको नृपः ।

सहोढं सोपकरणं घातयेदविचारयन् ॥

धार्मिको राजा हृतद्रव्यसंधिच्छेदोपकरणव्यतिरेकेण
अनिश्चितचौरभावं न घातयेत् किन्तु द्रव्येण चौर्योप-
करणेन च निश्चितचौरभावमविचारयन् घातयेत् । ममु.

by Jha]; अप. २।२६८ ज्योप (ज्याप) क्रमेण मनु-
नारदौ; व्यनि. ५०५ मौ (मौ) कुर्यु...गमम् (कुर्यात्तेषां
समागतम्); मच. अपवत्; समु. १४९ ज्योप (ज्याप)
शौ (चौ) कुर्युस्ते (कुर्यात्ते); नन्द. ज्योप (ज्याप)
गमम् (गमे).

(१) मस्त्व. १।२६९ [मित्र (पुत्र) Noted by
Jha]; व्यनि. ५०५ पूर्वार्धे (ये तत्र नोपसर्पन्ति मूलप्रणि-
हितान् जनान्) सद्य (गृह्य); समु. १४९.

(२) मस्त्व. १।२७०; अप. २।२७५; व्यनि. ५०५; समु. १४९.

स्तेनातिदेशः

ग्रामेष्वपि च ये केचिच्चौराणां भक्तदायकाः ।
भाण्डावकाशदाश्चैव सर्वास्तानपि घातयेत् ॥

(१) भाण्डं मूलधनं शस्त्रादिक्रयणार्थम् । अवकाशः
शयनादिस्थानम् । एतच्च चौरताज्ञाने सति । मवि.

(२) ग्रामादिष्वपि ये केचिच्चौराणां चौरत्वं ज्ञात्वा
भक्तदाः, चौर्योपयुक्तभाण्डादि गृहावस्थानं ये ददति
तानपि नैरन्तर्याम्यपराधगोचरापेक्षया घातयेत् । ममु.

अग्निदानं भक्तदांश्चैव तथा शस्त्रावकाशदान् ।
संनिधातुंश्च मोषस्य हन्याच्चौरानिवेश्वरः ॥

(१) शीतान्नोदनाद्यर्थं येऽग्निं ददति, शस्त्रं कर्तारि-
कादि, मोषस्य संनिधातारः सर्वे चौरवत् ज्ञेयाः । शस्त्रा-
वकाशदग्रहणं प्रागुक्तमप्युपसंहारार्थमुच्यते । मेधा.

(२) अग्निदानं गृहादाहार्यं ततः करिष्यतीति
ज्ञात्वाऽपि । संनिधातुं मोषस्थानसमीपनेतुं । मोषस्य
चोरस्य । मवि.

(३) ग्रन्थिभेदादिकारिणो विज्ञाय अग्निभक्तशस्त्रा-
वस्थानप्रदान् मुष्यत इति मोषश्चौरधनं तस्यावस्थापकान्
चौरवद्राजा निगृह्णीयात् । ममु.

(४) एकं भक्तपदं सिद्धान्नपरं, अपरं भक्तपदं
तद्व्यतिरिक्ताशनीयपरं, भाण्डं शस्त्रान्यचौर्योपकरणं,
अवकाशोऽवस्थानदेशः, अग्निश्चौर्यानुकूलः, संनिधातुंश्च
मोषस्य, मोषणीयस्य द्रव्यस्यापहारानुकूलसंनिधानकार-
कान् । एतच्च भयाज्ञानविरहेण नेयम् । विर. ३३९

(१) मस्मृ. ९।२७१; अपु. २२७।५२ वकाश (रकोश);
अप. २।२७६ दाश्चै (दांश्चै); व्यक्र. ११७; विर. ३३९
घात (ताड); रत्न. १२६; व्यनि. ५०७ अपवत्, याज्ञ-
वल्क्यः; विता. ७९३ भाण्डा (भक्ता) उत्त.; बाल. २।२७६; समु. १५२.

(२) मस्मृ. ९।२७८ रानि (रमि) [मोषस्य (मोक्षस्य)
Noted by Jha]; अप. २।२७६; व्यक्र. ११७;
विर. ३३९ निवे (नरे); विचि. १४४; व्यनि. ५०९
हन्यात् (शिष्यात्); दवि. ८२; बाल. २।२७६ रानिवे-
श्वरः (रमिवेश्वरम्); सेतु. २४७; समु. १५८ भक्त (गर)
निधा (विधा) समः; विव्य. ५२.

१ मोक्षस्य. २ तारः= (कर्तारः).

(५) किञ्च अग्निदानिति । भक्तं भक्तसंयुक्तं
गरदादि दातुं । शस्त्रावकाशदान् शस्त्रैः शरीरस्याव-
काशदातुं तच्छेदकान् । संनिधातुं मोषस्य, मुष्टस्य
ज्ञात्वापि क्रयादिकारिणो वा भक्तदायकादीनामुक्तत्वात् ।
ईश्वर इत्यनेन समर्थः । सामन्ता अपि तथा कुर्युरिति
ध्वनितम् । मच.

(६) मोषस्य मोषितद्रव्यस्य समोषसाधनस्य वा ।
नन्द.

(७) मोषस्य मुषितस्य वस्तुनः, संनिधातुं समीप-
वर्तिनः, ईश्वरः चौरानिव शिष्यात् क्षिपेत् । भाच.

योऽदत्तादायिनो हस्तालिप्सेत ब्राह्मणो धनम् ।
याजनाध्यापनेनापि यथा स्तेनस्तथैव सः ॥

(१) अतिदेशोऽयम् । यो ब्राह्मणश्चौरानुपजीवति स
चोरवद्दण्ड्यः । याजनाध्यापनेनापि । अपिः क्रियान्तर-
सूचकः । तेन प्रतिग्रहप्रीतिदाया अपि गृह्यन्ते । क्षत्रिया-
दीनामन्यथैव वार्त्तादिस्वकर्मणा चोरधनं गृह्णताम् ।
ब्राह्मणग्रहणं तु मया किल धर्मेणार्जितं याजयतेत्यभि-
माननिवृत्त्यर्थम् । अदत्तामादत्ते गृह्णातीत्यदत्तादायी
चोरः । लिप्सेत लब्धुमिच्छेदगृहीतास्वपि दक्षिणासु
तत्संबन्धादेव चौरनिग्रहः । मेधा.

(२) अदत्तग्राहिणश्चौरस्य ब्राह्मणो याजनाध्यापन-
प्रतिग्रहैरपि परकीयं धनमप्यपि गृह्णाति सोऽपि चौरो
विज्ञेयः । अतश्चासौ चौरवद्दण्ड्यः । *गोरा.

(३) अदत्तादायिनश्चौरस्य हस्ताद्यो ब्राह्मणो याज-
नाध्यापनप्रतिग्रहैरपि परकीयधनं ज्ञात्वा लब्धुमिच्छेत् स
चौरवच्चौरतुल्यो ज्ञेयः, अतः स इव दण्ड्यः । ममु.

(४) अदत्तादायिनश्चौरस्य लिप्सेतेति ग्रहणपरं,

* मवि., भाच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३४०; मिता. २।११४ नेना (नाद्वा);
अप. २।२७६ योऽद (अद); व्यक्र. ११८ नापि (नैव);
विर. ३४०; पमा. ४८२ (=); विचि. १४४; दवि.
८४; सवि. २८७ योऽद (अद) नो हस्ता (नश्चोरा) वा
(त्र) स्थूलन्तरम्; व्यग्र. ४१५-६; विता. २७९ (=);
राकौ. ४४२; बाल. २।२७६; सेतु. २४७; समु. ९८;
विव्य. ५३.

सनप्रयोगस्य निदिध्यासनादिवदार्पत्वेनाविवक्षितत्वात् ।
धनमिति प्ररकीयमिति ज्ञात्वेति शेषः ।

इहापि मनुष्यमारणप्रकरणप्ररिसमाप्तिनिरुक्तन्यायाद्
यथा तथेति श्रवणाच्च स्तेनद्रव्यक्रेतुस्तत्परिग्रहीतुश्च
स्तेनत्वातिदेशमात्रमेव, वास्तवस्य स्तेयस्याभावात् ।
तदपि तदुक्तदण्डप्राप्त्यर्थमेव प्रकरणात्, न तु प्राय-
श्चित्ताद्यतिदेशपरम् । अतः स्तेनहस्ताद्ब्राह्मणस्वमपि
सुवर्णं क्रीत्वा गृहीत्वा वा महापातकित्वं न भवतीति
व्येयम् । दवि. ८४

(५) अदत्तमादातुं शीलं यस्य सोऽदत्तादायी तस्य
यज्ञार्थधनस्वत्वानुत्पत्तिरिति भावः । मच.

(६) अदत्तादायीति स्तेनसाहसिकयोर्ग्रहणम् । नन्द.

राष्ट्रेषु रक्षाधिकृतान् सामन्तांश्चैव चोदितान् ।

अभ्याघातेषु मध्यस्थान् शिष्याच्चौरानिव द्रुतम् ॥

(१) कृतौ (?) सामन्तान् समीपवासिनः, चोदितान्
आहूतान् । अभ्याघातेषु चौरैः क्रियमाणेषु घातेषु ।
मध्यस्थान् उदासीनतया स्थितान् । मवि.

(२) ये राष्ट्रेषु रक्षानियुक्ताः, ये च सीमान्तवासिनः
क्रूराः सन्तः चौर्योपदेशे मध्यस्था भवन्ति तान् चौरवत्
क्षिप्रं दण्डयेत् । ममु.

(३) राष्ट्राधिकृतान् ग्रामवासिनः, देशितान् ग्रामा-
दिरक्षार्थमादिष्टान्, प्रजानां चौरादिभिरुपहतेषु क्रिय-
माणेषु मध्यस्थान् उपेक्षकान् चौरवदण्डयेदिति
वाक्यार्थः । विर. ३४१

(४) अभ्याघातेषु चोरादपहृतद्रव्येषु चोरघातकेषु
वा, मध्यस्थान् चोरोऽपि न चोरोऽयमिति वादिनः ।

मच.

(१) मस्मृ. १।२७२ [राष्ट्रेषु रक्षाधि (राष्ट्रे पुरे बाधि)
द्रुतम् (द्रुतान्) Noted by Jha]; अपु. २२७।५२
(राष्ट्रेषु राष्ट्राधिकृतान् सामन्तान् पापिनो हरेत्) एतावदेव;
अप. २।२७६ रक्षा (राष्ट्रा) ध्याचौ (ध्याश्चौ); व्यक. ११८
रक्षाधिकृतान् (राष्ट्राधिकृतान्); विर. ३४१ रक्षा
(राष्ट्रा) चोदि (देशि) घाते (गते); विचि. १४६ चोदि
(देशि) घाते (गते) रानिव (रमिव); दवि. ८३ चोदि
(देशि) निव द्रुतम् (निवेशः); बाल. २।२७६; सेतु. २४९
धि (दि) चोदि (देशि) रानिव (रमिव); समु. १५२
रक्षा (राष्ट्रा) श्वैव चोदि (श्व यथोदि); विव्य. ५२.

यश्चापि धर्मसमयात्प्रच्युतो धर्मजीवनः ।

दण्डेनैव तमप्योषेत्स्वकाद्धर्मोद्धि विच्युतम्* ॥

ग्रामघाते हिताभङ्गे पथि मोषाभिदर्शने ।

शक्तितोऽनभिधावन्तो निर्वास्याः सपरिच्छदाः ॥

(१) शक्तौ सत्यामालस्यादिना । ते निर्वास्याः ।
ये तु चौरैः कृतसंक्रेतास्तेषां पूर्वत्र वध उक्तो घातयेदिति ।
परिच्छदो गवाश्वादिः । तदपि निर्वास्येनापहर्तव्यं, नां स-
त्परिच्छदः हर्तव्यो धनं तु हर्तव्यम् । मेधा.

(२) तदाभङ्गे सेत्वादिभङ्गे । हिताभङ्ग इति
क्वचित्पाठः । हितां नदीमध्यसेतुः । पथि मोषादि
चौर्यसाहसादि तेषां मर्षणे सहने । मावि.

(३) ग्रामलुण्ठने तत्करादिभिः क्रियमाणे, हिताभङ्गे
जलसेतुभङ्गे जाते । 'क्षेत्रोत्पन्नसस्यनाशने वृत्तिभङ्गे च'
इति मेधातिथिः । पथि चौरदर्शने तन्निकटवर्तिनो
यथाशक्ति ये रक्षां न कुर्वन्ति ते शय्यागवाश्वादि-
परिच्छदसहिता देशान्निर्वासनीयाः । ममु.

राज्ञः कोषापहर्तृश्च प्रतिकूलेषु च स्थितान् ।

घातयेद्विविधैर्दण्डैररीणां चोपजापकान् ॥

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च साहसप्रकरणे (पृ.
१६२९) द्रष्टव्यः ।

(१) मस्मृ. १।२७४ तौऽन (तो ना) [हिताभङ्गे
(इडाभङ्गे, तडागभङ्गे, सेतुभङ्गे) Noted by Jha];
अप. २।२७६ हिता (हिडा); व्यक. ११८; मवि.
हिता (तदा) भिदर्शने (दिमर्षणे); विर. ३४१; विचि.
१४६; बाल. २।२७६ तौऽन (तो ना); सेतु. २४९
ऽनभि (न हि); समु. १५२ हिता (हिडा) मोषाभिद
(चोराभिः) शक्तितोऽन (शक्तास्त्वन); विव्य. ५३ षाभि
(षादि).

(२) मस्मृ. १।२७५ [प्रतिकूलेषु च (प्रातिकूल्येष्वव,
प्रतिकूलेषु वा, प्रतिकूल्येष्वव) घात....कान् (अरीणामुप-
धावतो घातयेद्विविधैर्दण्डैः) Noted by Jha]; मिता.
२।३०२ जाप (कार); अप. २।२८२; व्यक. १२२ पु
च (ऽथवा) चोप (चाप); विर. ३६७ हर्तुं (हन्तुं) पु च
(प्वव) [ररीणां (वीराणां) Noted by Jha];
पमा. ५८१ ररीणां....कान् (हरेत् सर्वस्वमेव च); विचि.
१६० राज्ञ (राज) हर्तुं (हन्तुं) पु च (प्वव); व्यनि.
१ कर्तव्यो.

(१) कोशो राज्ञां धनसंचयस्थानं, तत्रापहर्तारो द्रव्यजातिपरिमाणानपेक्षमेव वध्याः । ये च प्रातिकूल्येन वर्तन्ते, यद्वांशं देशान्तरादानेतुमभिप्रेतं तद्देशदुर्लभम-
जाविकाश्चादि, प्राच्यानामुदीच्यानां कलिङ्गदेशोद्भव-
हस्त्यादि तदानयनप्रतिबन्धे ये वर्तन्ते, तथा यानि
मित्राणि तानि शत्रून् कुर्वन्ते कृत्वा शत्रुभिः संयोज-
यन्ति । अरीणामुपजापकाः प्रोत्साहकास्तान् घातयेत्,
स्वतन्त्रप्रयोजनत्वान्नावश्यं घातनमित्युक्तम् । मेधा.

(२) अरीणां संबन्धिन उपजापकान् स्वप्रकृति-
भेदकान् । मवि.

(३) राज्ञो धनग्रहादनापहारिणः, तथा तदाशा-
व्याघातकारिणः, शत्रूणां च राज्ञा सह वैरवृद्धिकारिणोऽप-
राधापेक्षया करचरणजिह्वाच्छेदनादिभिर्नानाप्रकारदण्डै-
र्घातयेत् । मसु.

(४) उपजापकान् तत्पक्षपातिनो भूत्वा राज्ञश्छिद्र-
प्रकटकान् । मच.

(५) अरीणामुपजप्तृन् मित्राण्यरयो यथा भवेयुस्तथा
भेदकान् इत्यर्थः । कृतसन्धीनामरीणामुपजापकानिति
वा । नन्द.

चिकित्सकानां सर्वेषां मिथ्याप्रचरतां दमः ।

अमानुषेषु प्रथमो मानुषेषु तु मध्यमः ॥

(१) चिकित्सका भिषजस्तेषां मिथ्याप्रचाराणा-
मौषधदानमुभयथा संभवति । यदि वाऽविज्ञातशास्त्र-

५०८ (राज्ञः कोशापहर्तृश्च हन्यादेवाविचारयन्) नारदः,
एतावदेव : ५०८ प्रतिकूलेषु च (प्रातिकूल्येष्वेव) उत्तरार्धे
(अरीणामुपजप्तृश्च शातयेद्विधैर्वधैः) ; दवि. ३१६ विरवत् ;
सवि. ४९३ (=) मितावत् ; वीमि. २।३०२ पु च
(व्यव) जाप (जाय) ; व्यग्र. ५६९ पु च (ध्वव) शेषं
प्रमावत् ; व्यड. १६५ जाप (जीव) क्रमेण याज्ञवल्क्यः ;
व्यम. ११० पु च (ध्वव) ; विता. ८२७ ; बाल.
२।२७६ ; सेतु. ३०६ पूर्वार्धे (कोषाणामपहन्तृश्च प्रतिकूले-
ष्ववसितान्) याज्ञवल्क्यः ; समु. १६५ व्यमवत् ; भाव.
जाप (याज).

(१) मस्मृ. ९।२८४ ; व्यनि. ५१० बृहस्पतिः ; समु.
१५८ क्रमेण यमः.

१. माजानेयाद्यादि.

प्रयोगतया शास्त्रे परिचितेऽपि वाऽतत्परतयाऽर्थलिप्सया ।
अमानुषेषु गवाश्चहस्त्यादिषु प्रथमः साहसदण्डोऽनुष-
क्तव्यः । एवं मानुषेषु तु मध्यम इति । तथाप्रचारेण
यद्यीश्वेव विपद्येत तदा महान् दण्डः कल्पनीयः ।

मेधा.

(२) सर्वेषां कार्यशल्यादिभिषजां दुश्चिकित्सां कुर्वतां
दण्डः कर्तव्यः । तत्र गवाश्चादिविषये दुश्चिकित्सायां
प्रथमसाहसदण्डो मानुषविषये पुनर्मध्यमसाहसः । मसु.

चौरादिकण्टकनिग्रहो राज्ञो धर्मः

परमं यत्नमातिष्ठेस्तेनानां निग्रहे नृपः ।

स्तेनानां निग्रहादस्य यशो राष्ट्रं च वर्धते ॥

(१) कश्चित् करुणावान् 'कूरं हिसाकर्म' इति
मन्यमानो न प्रवर्तते । अतस्तत्प्रवृत्त्यर्थं स्तेननिग्रह-
स्तुत्यर्थवादः प्रक्रम्यते । नात्र हिंसादोषोऽस्ति प्रत्युत दृष्टा-
दृष्टोपकारहेतुत्वात्स्तेनहिंसैव श्रेयस्करी । वेदतुल्यतां च
ख्यापयितुमर्थवादो भूयांसस्तत्र हि प्रायेण सार्थवादका
विध्युद्देशा इति तत्प्रतीत्यनुसरणेन वैदिकोऽयमर्थ इति
प्रसिद्धिः । भवन्ति चात्र केचित्प्रतिपत्तारो ये स्तुति-
भिरतितरां प्रवर्तन्ते । परमं यत्नं प्रकृष्टमतिशयवत्तात्पर्यं
आश्रयेत् चरैश्चारयेत् साक्षात्प्रकाशं चातिप्रयत्नतः ।
स्तेनाः चौराः । निग्रहो नियमनवधवन्धनादि । एवं
कृते यशः ख्यातिर्भवति । निरुपद्रवोऽस्य राज्ञो देशः,
स्तेना नाभिभवन्ति, निशा दिवा तुल्या तत्र, इति
सर्वत्र स्थितं भवति । राष्ट्रं वर्धते । राष्ट्रं जनपदस्त-
स्मिन्निवासिनश्च पुरुषाश्चौरैरनुपद्रूयमाणा वर्धन्ते । श्रीभिः
प्रमोदमाना बहुपर्यन्तदेशान्तरस्था अपि निरुपद्रवं राष्ट्र-
माश्रयन्ते । ततो वर्धते । मेधा.

(२) चौरनियमे प्रकृष्टमभियोगं राजा कुर्यात् ।
यस्मात्तन्निग्रहात् राज्ञः प्रजा निरुपद्रवतया च देशो
जनधनबाहुल्येन वृद्धिमेति । *गोरा.

* मसु. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३०२ [हाद (हाचा) Noted by
Jha] ; गोरा. यशो (प्रजा) ; व्यक. ११० राष्ट्रं च
(राज्यं वि) ; विर. २९३ ; विवि. १२४ ; स्मृचि. २५ ;
सेतु. २२९ ; विव्य. ५१ हाद (हणा).

१ शब्दोऽनु. २ रिति. ३ न्ते दे.

णानां पौण्डरीकादीनां क्रतूनां फलमन्वहं राजा प्राप्नो-
तीति स्तुतिः । मेधा.

(२) भूतानि स्थावरजङ्गमानि शास्त्रव्यवस्थया
राजा रक्षन् वध्यान् स्तेनादीन् यथाशास्त्रं घातयन्
लक्षदक्षिणानां यज्ञानां संबन्धि फलं प्रत्यहमर्जयति ।
तत्र महाप्रयासकर्मसंबन्धि फलं कथमल्पप्रयासात्कर्मणः
प्राप्यते । तथा सति को नाम प्रयासेषु वर्तते इति
चोदनीयम् । फलोपभोगकालाल्पभूयस्त्वे च विशेष-
संभवात् । एवमन्यत्रापि द्रष्टव्यम् । गोरा.

योऽरक्षन् बलिमादत्ते करं शुल्कं च पार्थिवः ।
प्रतिभागं च दण्डं च स सद्यो नरकं व्रजेत् ॥

(१) बलिप्रभृतीनि राजप्राह्यकरनामानि देशभेदेषु
यानि माणवकवत्प्रसिद्धानि, तत्र बलिर्धान्यादेः षष्ठो
भागः, करो द्रव्यादानं, शुल्कं वणिक्प्राप्यभागः, प्रति-
भागं फलोपभोगिकाद्युपायनम् । राजैतद् गृह्णाति चौर-
स्यश्च न रक्षति, स सद्य आयुःक्षयान्नरकं गच्छेत् ।
गृहीत्वा राजभागे रक्षा कर्तव्या । नरकायुःक्षयमयादिति
श्लोकतात्पर्यम् । मेधा.

(२) यो राजा प्रजासंरक्षणमकुर्वन् धान्यादेः षड्-
भागादिकं करं गुल्मदास्यादिकं स्थलपथादिजीविभ्यो
गतागतिभ्यो भूतेभागं फलं फलकुसुमाद्युपायनं शुल्कं
दण्डं व्यवहारादौ गृह्णाति स आयुःक्षयेण सत्यमेव नरकं
याति । गोरा.

(३) प्रीतिभोगमिति क्वचित्पाठः, तत्र प्रीत्योप-
दौकितं फलादीत्यर्थः । मवि.

(४) यो राजा रक्षामकुर्वन्, बलिं धान्यादेः
षड्भागं, ग्रामवासिभ्यः प्रतिमासं वा भाद्रपौषनियमेन
ग्राह्यं (करं), शुल्कं स्थलजलपथादिना वणिज्याकारितेभ्यो
नियतस्थानेषु द्रव्यानुसारेण ग्राह्यं दानमिति प्रसिद्धं,
प्रतिभागं फलकुसुमशाकतृणाद्युपायनं प्रतिदिनग्राह्यं,

(१) मसृ. ८१३०७ [प्रतिभागं (स्तुतिभागं, प्रतिभोगं,
प्रीति भोगं) Noted by Jha]; गोरा. प्रतिभागं
(भूतिभोगं); मवि. भागं (भोगं) ' प्रीतिभोगमिति
क्वचित्पाठः; स्मृचि. २५ मविवत्; दवि. ५ मविवत्; मच.
प्रतिभागं (प्रीतिभोगं); नन्द. मचवत्; भाच. मचवत्.

१ खे मा. २ लभ.

दण्डं व्यवहारादौ गृह्णाति स मृतः सन् सद्य एव
नरकं याति । ममु.

अरक्षितारं राजानं बलिषड्भागहारिणम् ।

तमाहुः सर्वलोकस्य समग्रमलहारकम् ॥

पूर्वस्य शेषोऽयं निन्दार्थवादः । न रक्षति, अतोऽ-
जीविता प्रजानां राजभागग्रहणेन । एतदेव स्पष्टयति ।
बलिषड्भागहारिणं तं तादृशं राजानमाहुः शिष्टाः सर्व-
लोकस्य सर्वस्याः प्रजायाः समग्रं मलं पापं तस्य हारकं
स्वीकर्तारं, सर्वेण प्रजापापेन दूष्यत इत्यर्थः । मेधा.

अनपेक्षितमर्यादं नास्तिकं विप्रलुम्पकम् ।

अरक्षितारमत्तारं नृपं विद्यादधोगतिम् ॥

मर्यादा शास्त्रशिष्टसमाचारनिरुद्धा धर्मव्यवस्था या
साऽनवेक्षिताऽतिक्रान्ता येन । नास्ति परलोको नास्ति
दत्तं नास्ति हुतमिति नास्तिकः । प्रथमो रागादिना त्यक्त-
धर्मो, द्वितीयो वस्तुविपरीतनिश्चयः । विलुम्पति हरति
धनान्यसद्गुणैः प्रजानां, तत्तुल्योऽरक्षिता । तमधोगतिं
विद्यान्नरकपतितमधोगतं विद्यान्नरकपतितमेवाचिरात् ।
पाठान्तरं, 'असत्यं च नृपं त्यजेत् ।' अन्यदुक्त्वा
अन्यत्करोति यस्तं त्यजेत्तद्विषये नासीत् ।

मेधा.

अधार्मिकं त्रिभिर्न्यायैर्निगृहीयात् प्रयत्नतः ।

निरोधनेन बन्धेन विविधेन बन्धेन च ॥

निग्रहेण च पापानां साधूनां संग्रहेण च ।

द्विजातय इवेज्याभिः पूयन्ते सततं नृपाः * ॥

श्वन्तव्यं प्रभुणा नित्यं क्षिपतां कार्यिणां नृणाम् ।

बालवृद्धातुराणां च कुर्वता हितमात्मनः ॥

* अनयोर्व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दण्डमातृकायां
(पृ. ५७७) द्रष्टव्यः ।

(१) मसृ. ८१३०८ ख., राजानं (अत्तारं) [हारकम्
(हारिणम्) Noted by Jha]; मेधा. राजानं
(अत्तारं); मवि. मेधावत्.

(२) मसृ. ८१३०९ [प्रलुम्प (प्रलोप) विद्याद
(गच्छेत्) Noted by Jha]; मेधा. पेक्षि (वेक्षि)
नृपं ... ... तिम् (असत्यं च नृपं त्यजेत्) इति पाठान्तरम् ;
भाच. पेक्षि (वेक्षि).

१ (द्वितीयो).

यः क्षिप्रो मर्षयत्यातैस्तेन स्वर्गे महीयते ।

यस्त्वैश्वर्यान्न क्षमते नरकं तेन गच्छति* ॥

स्तेयमहापातकदण्डविधिः । दण्डस्य मोक्षे राजा दोषभाक् ।

राजा स्तेनेन गन्तव्यो मुक्तकेशेन धावता ।

आचक्षणेन तस्तेयमेवंकर्माऽस्मि शाधि माम् ॥

स्कन्धेनादाय मुसलं लगुडं वाऽपि खादिरम् ।

शक्तिं चोभयतस्तीक्ष्णामायसं दण्डमेव वा ॥

(१) अविशेषोपादाने सुवर्णहारी स्तेनो द्रष्टव्यः । तस्यैव शास्त्रान्तरे गमनविधानात् । न चेदमागमनपरं विधिशास्त्रं दण्डविधित्वात् । उक्तं हि 'स्तेनस्यातः प्रवक्ष्यामि विधिं दण्डविनिर्णये' इति (मस्मृ. ८।३०१) । अतोऽनुवार्दमात्रं राजसकाशं सुवर्णचौरेण गन्तव्यमिति । मुक्तकेशेन धीमता धैर्यवता । धावतेति पाठान्तरम् । आचक्षणेन कथयता पथि तत्पातकमेवंकर्माऽस्मि ब्राह्मणस्य मयेयत्सुवर्णं हृतमिति कुरु निग्रहं मे ।

स्कन्धेनेति । वर्णानामनुक्रमेण मुसलादीनामुपदेशं मन्यन्ते । तदयुक्तम् । वाशब्दो न समर्थितः स्यात् । न च ब्राह्मणस्येदं प्रायश्चित्तमिच्छन्ति, तत्प्रायश्चित्तेषु निरूपयिष्यामः । खादिरजातिलगुड एव, न मुसलेना-
नुषक्तव्यः । मेधा.

(२) 'सुवर्णस्तेयकृद्विप्रः' (मस्मृ. ११।९९) इत्यादिना प्रायश्चित्तप्रकरणे वक्ष्यमाणस्तेनकर्तव्यः (?) अनेन श्लोकद्वयेन अस्मिन् दण्डप्रकरणेऽनूद्यते सुवर्णस्तेनं प्रति दण्डाख्यराजकर्तव्यस्योपदेशार्थः । ब्राह्मणसुवर्णचौरेण मुक्तकेशेनादराद्वेगगतिना ब्राह्मणसुवर्णमियन्मयाऽपहृतं इत्येवं तस्तेयं ख्यापयता मुसलाख्यमायुधं खादिरमयं वा लगुडं शक्याख्यं चायुधं तीक्ष्णोभयप्रान्त-

* अनयोर्व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दर्शनविधौ (मृ. ७८) द्रष्टव्यः ।

(१) मस्मृ. ८।३१४ ख., धावता (धीमता); मेधा. धावता (धीमता); अप. ३।२५७ पू. धीमता ;

(२) मस्मृ. ८।३१५ [वाऽपि (वाऽथ) Noted by Jha]; मिता. ३।२५७ लगुडं (लकुटं) शक्तिं ... .. क्ष्णा (अस्ति चोभयतस्तीक्ष्ण); अप. ३।२५७ शक्तिं ... .. क्ष्णा (अग्निं चोभयतस्तीक्ष्ण).

१ दमगमनस्यात्र रा. २ व्यम् ।

मयोमयं वा दण्डं स्कन्धेन गृहीत्वा राजसमीपं गन्तव्यम् । गत्वा च ब्राह्मणसुवर्णपहारी चाहं, अनेन मुसलादिना मां जहीत्येवं राज्ञे वक्तव्यम् । गोरा.

सुवर्णस्तेयकृद्विप्रो राजानमभिगम्य तु ।

स्वकर्म ख्यापयन् ब्रूयान्मां भवाननुशास्त्विति ॥

गृहीत्वा मुसलं राजा सकृद्वन्यात्तु तं स्वयम् ।

वधेन शुद्ध्यति स्तेनो ब्राह्मणस्तपसैव तु ॥

तपसाऽपनुनुस्तु सुवर्णस्तेयजं मलम् ।

चीरवासा द्विजोऽरण्ये चरेद्ब्रह्महणो व्रतम् ॥

एतैर्व्रतैरपोहेत पापं स्तेयकृतं द्विजः* ॥

शासनाद्वा विमोक्षाद्वा स्तेनः स्तेयाद्विमुच्यते ।

अशासित्वा तु तं राजा स्तेनस्याप्रोति किल्बिषम् ॥

(१) शासनान्मुसलादिभिः प्रहरणात् क्षत्रियादिः पापान्मुच्यते । विमोक्षादुत्सर्गात् । गच्छ क्षान्तमिति । 'ब्राह्मणस्तपसैव' इति वधतपसी विहिते । तत्र वधस्तावत् ब्राह्मणस्य नास्ति, तपस्तु प्रायश्चित्तम् । न च तपसि इच्छातो राजाभिगमनमस्ति । तस्मात् क्षत्रियादीनामेष विमोक्षः । स च धनदण्डं गृहीत्वा । यत आह अशा-
सित्वेत्यादि । न च विमोक्षणात् शुद्धौ सत्यां राजस्तद-

* एषां व्याख्यासंग्रहः प्रायश्चित्तकाण्डे संग्रहीष्यते ।

(१) मस्मृ. ११।९९; अपु. १६९।२०; गौमि. १२।४०. [अवशिष्टस्थलादिनिर्देशः प्रायश्चित्तकाण्डे संग्रहीष्यते]

(२) मस्मृ. ११।१००; मस्मृ. ८।३१५ इत्यस्योपरिष्ठात् प्रक्षिप्तत्वेनायमेव श्लोकः समुद्धृतः, ति (ते) व. तु (व वा); अपु. १६९।२३ तु तं स्वयम् (त्वय्यगतम्) दध्यति (दध्यते) व. तु (व वा); मिता. ३।२५७ व. तु (व वा); मभा. १२।४१ मितावत्; गौमि. १२।४१ पू., स्मरणम् : १२।४३ व. तु (व च) उक्त. [अवशिष्टस्थलादिनिर्देशः प्रायश्चित्तकाण्डे संग्रहीष्यते ।]

(३) मस्मृ. ११।१०१ [हणो (हणि, हति) Noted by Jha]; मभा. १२।४१. [अवशिष्टस्थलादिनिर्देशः प्रायश्चित्तकाण्डे संग्रहीष्यते]

(४) मस्मृ. ११।१०२.

(५) मस्मृ. ८।३१६; गोरा. अशासित्वा (प्रशासित्वा); मभा. १२।४२ चतुर्थपादः, स्मृत्यन्तरम्.

१ तप इ. २ क्षणशु.

शासनात् दोषोपपत्तिः । न च शासनमपि विहितं मोक्षोऽपि विहितः, तत्र यस्मिन्पक्षे शासनं तदपेक्षं दोष-वचनम् । पाक्षिकं हि तथा कल्पेत । न च नित्य-वच्छ्रुतस्य पाक्षिकत्वं युक्तं कल्पयितुम् । तथा च सामा-न्येन वसिष्ठादय आहुः—‘एनो राजानमृच्छति उत्सृ-जन्तं सकलित्विषम् । तं चेत् घातयते गजा घ्नन् धर्मेण न दुष्यति ॥’ (वस्मृ. १९।३१) । नायं विकल्पो युक्तः ।

कचिदियं हिंसा प्रतिषिद्धा ‘न हिंस्याद्भूतानि’ इति रागादिना पुरुषार्थतया प्राप्ता । कचिद्विहिता क्रत्व-र्थत्वेन ‘यो दीक्षितो यद्ग्रीषोमीयमि’ति । इयं तु शासनविमोक्षणवचनात् न हि नाम प्रतिषिद्धा उक्ते सति विधौ । कथं न प्रतिषेधो, ‘न हिंस्याद्भूतानि’ति सामान्यतः प्रतिषेधो विधिविशेषमन्तरेण न शक्यो बाधितुम् ।

अथोच्यते । नैवायं प्रतिषेधस्य विषयः । कर्मार्थत्वात् । कथं पुनरन्तरेण विधिं कर्मार्थता शक्याऽवगन्तुम् । लोकत इति चेन्नैकिकी तर्हि प्रवृत्तिः । कथं तर्हि (न) प्रतिषेधस्तत्रावतरेत् । ननु च प्रधाने प्रवृत्तिर्निरूप्य-ताम् । यदि तावद्वैदिकी प्रवृत्तिस्ततस्तदङ्गे हिंसायामपि तत एव, एका हि प्रवृत्तिरङ्गप्रधानयोः । अथ लिप्सातोऽङ्गेऽपि तैत एव प्रवृत्तिः । सुतरां तर्हि हिंसेयं लौकिकी । जीविकार्थिनो हि प्रजापालनाधिकारनियमोऽत्र वैधः । तेनेयमङ्गस्थाऽपि हिंसा श्येनेन तुल्यत्वात्प्रतिषेध-विषयः । न च लौकिकमस्या नियतमङ्गत्वम् । न हिंसामन्तरेण प्रजापालनमशक्यम् । निरोधादिनाऽपि शक्यत्वात् । नैष नियम एकरूपाङ्गप्रधानयोः प्रवृत्तिरिति । श्येनाग्रीषोमीययोरनेन न विशेषः स्यादतो लिप्सालक्षणेऽ-पि प्रधानेऽङ्गे विधिलक्षणमभ्युपेतव्यम् । न चैषां हिंसा विधिलक्षणा शक्याऽभ्युपगन्तुं, स्वरूपस्य कार्यस्य च लौकिकत्वात्पालनस्य हिंसायाश्च । अथ विधिलक्षणा, षोडशग्रहणवद्विकल्पितुमर्हति शासनवचनेन प्रतिषिद्धा ।

अन्ये तु मन्यन्ते । द्वे एते वाक्ये । शासनादिति स्तेनस्य शुद्धिरुच्यते । परेणार्थेन राजस्तदशासने दोषः ।

तत्र यदि राजा शासनदोषमात्मन्यङ्गीकृत्य मुञ्चेत् मुच्ये-तैवैनसः । एवं ब्राह्मणस्यापि स्वयमागतस्य वधः शुद्धि-हेतुः ‘लक्ष्यं वा स्याजन्ये शस्त्रभूतामि’ति (गौध. २२।२) वचनात् । ‘न शारीरो ब्राह्मणदण्डः’ इति (गौध. १२।४३) । तेन राजा यदि प्रतिषेधातिक्रमेण हन्यात् ब्राह्मणः शुध्ये-देव । अशासित्वा मुसलादिभिरहत्वा स्तेनस्य यत्पापं तेन युज्यते । मेधा.

(२) राजसंघन्धिहननेन परित्यागेन वा स चौरस्त-स्मात्पापात् प्रमुच्यते । तं पुनः स्तेनं ‘न जातु ब्राह्मणं हन्यात्सर्वपापेष्वपि स्थितम्’ इति (मस्मृ. ८।३८०) वक्ष्य-माणत्वात् ब्राह्मणतस्करहन्ता राजा तस्य संघन्धि यत्पापं प्राप्नोति तस्मादसौ राजा न हन्तव्यः । इत्येवम्परमेत-त्सर्वमिहाभिधानम् । गोरा.

(३) सकृन्मुसलादिप्रहारेण प्राणपरित्याजनान्मृतक-कल्पस्य जीवतोऽपि परित्यागाद्वा स चौरस्तस्मात्पापात् प्रमुच्यते । अत एव याज्ञवल्क्यः—‘मृतकल्पः प्रहारात् जीवन्नपि विशुध्यति’ इति । तं पुनः स्तेनं करुणादिभि-रहत्वा स्तेनस्य यत्पापं तद्राजा प्राप्नोति । ममु.

(४) किल्विषं पापं सहस्रदण्डं वा । *मच.

अन्नादे भ्रूणहा मार्षि पत्यौ भार्याऽपचारिणी ।
गुरौ शिष्यश्च याज्यश्च स्तेनो राजनि किल्विषम् ॥

(१) अन्नमत्तीत्यन्नादो भ्रूणहा ब्रह्महा तदीयमन्नं यो भुङ्क्ते तस्मिन्स्तदब्रह्महत्यापापं मार्षि निरस्य न्यैस्यति श्लेषयति । यथा मलिनं वस्त्रमुदके मृज्यते तन्मलं तत्र संक्रामत्येवं, अर्थवादश्चायम् । तस्य तत्पापमुत्पद्यते, न पुनर्ब्रह्मघ्नो नश्यति । पत्यौ भर्तारि, भार्याऽपचारिणी जारिणी, स चेत्क्षमते । अत्रापि भर्तुरुत्पद्यते पापं, न तत्र तस्या अपैति । गुरौ शिष्यश्च याज्यश्च, शिष्यः सूर्याभ्युदितादिभिरपराध्य तु गुरौ क्षममाणे तत्पापं प्रक्षि-पति । एवं याज्यो याजके । सोऽपि गुरुरेवेत्यतो याजक-ग्रहणं न कृतम् । एवं चौरा राजनि । न चेद्राजा निगृह्यते । याज्योऽपि कर्मणि प्रवृत्ते विधिमपक्रामति

* शेषं ममुवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३१७.

१ न रा. २ रस्यति. ३ नर्घ्नो विशिष्यति.

१ वञ्चना न. २ युक्तौ स. ३ तत्र प्र. ४ नो हिं. ५ स्यान्नाग्री. ६ (न०). ७ चैष हिं.

व्य.कां. ११४

चेद्याजकवचने नावतिष्ठते तदा त्याज्यो न पुनस्तस्य ताडनादि शिष्यवत्कर्तव्यम् । अन्नादादिषु सर्वेष्वन्यत्र विधिरस्तीति नासिद्धिरतोऽर्थवादोऽयम् । + मेधा.

(२) स्तेनश्च राजानि सहमाने सति । असति तस्मात् राज्ञा वक्तव्यः । * गोरा.

(३) स्तेनस्य परस्य पापेन राजा तज्जातीयपापवान् भवतीति स्तेनदृष्टान्तेनान्येषामपि परपापवत्त्वमाह— अन्नाद इति । अन्नादे तदन्नभोक्ता भ्रूणहा स्वकित्विषं मार्ष्टि संक्रामयतीत्यन्वयः । पतिपदमुपलक्षणं येन येन संगता तं तमपि । अत एवोक्तं 'निःश्वासाद्वात्रसंस्पर्शादि'—त्यादि । याज्यश्च याजक इति शेषः । एतेनान्यपापेनान्यस्यापि तज्जातीयपापजन्म विवक्षितं न तु पापिनः पापनाश इति केचित् । तत्र 'दानेनाकार्यकारिणः' (मस्मृ. ५।१०७) इति वचनात् शुध्यन्त्येव ते सर्वदा, अन्यथा बहुवित्तव्ययासप्रायश्चित्तादौ तादृशे कोऽपि न प्रवर्तते । अत एव यो यस्यान्नं समश्नाति स तस्याश्नाति कित्विषमिति संगतम् । अत्र भ्रूणहेत्यादित्रयं सिद्धवत्कृत्य राजानि पापसंक्रान्तिरुक्ता, अतश्चतुर्णां परस्परदृष्टान्तता तेन पापिनोऽन्नं न भोक्तव्यं भार्यादिकं च शासनीयमिति भावः । मच.

चौरस्य पापस्य च दण्डेन प्रायश्चित्तवच्छुद्धिः

राजभिर्धृतदण्डास्तु कृत्वा पापानि मानवाः ।

निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तः सुकृतिनो यथा ॥

(१) यदुक्तं पापकारिणो निग्रहेण कर्मकृतो रक्षन्त इति तत्स्फुटयति । धृतो विनिर्घातितो दण्डो येषां राजभिस्ते कृत्वा पापानि कृतपापा राजनिग्रहेण निर्मला निरस्तपापा भवन्ति । अपगते च पापे यदेषां स्वर्गारोहकं कर्म तेन स्वर्गं प्राप्नुवन्ति । महद्भि पापं शुद्धस्य कर्मणः फलस्य प्रतिबन्धकम् । सुकृतिनो नित्यं सुकृतकर्मकारिणः । यथा सन्तो धार्मिकास्तद्वत् । असतामधर्मा

+ मसु. मेधावत् । * शेषं मेधावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३१८ क., घ., भिर्धृत (भिः कृत), ग., भिर्धृत (निर्धृत), [भिर्धृत (निर्धृत, निर्धृत) Noted by Jha]; मभा. १।२४०; उ. २।२९।९; विचि. १८९ (=); दवि. ११.

१ नाशुद्धि. २ पातिते द.

नैवोत्पद्यते । एषामुत्पन्नो निग्रहणेन विनाशित इति प्राक्प्रध्वंसाभावयोर्विशेषः । मानवग्रहणं तु प्रकरणाच्चौराणामेव । दण्डशब्दस्तु शारीरनिग्रहविषयो न हि प्रकरणमतिक्रामति । धनदण्डो हि राजार्थः । वृत्तिर्हि सा राज्ञः । शारीरे तु दण्डे दण्ड्यमानार्थता न शक्यते निह्नोतुम् । त्वक्संस्कारो हिंसा । अथेयं बुद्धिः, पालनमेव हिंसामन्तरेण न निष्पाद्यते, तच्च राजार्थमिति कुतो मार्यमाणार्थता मारणस्य । अथ किम् । पालनं न पाल्यमानार्थदृष्टमेवापह्नूयते । न हि तद्राष्ट्र-सुपादेयं, राजैव स्वरक्षार्थं करशुल्कादिभृत्या उपादीयन्ते । अतः सुतरां रक्षोपयोगित्वं हिंसायां हिंस्यमानार्थता सिद्धिः । कथं वा हिंसया विना न रक्षानिवृत्तिर्यदि तावदेवमर्थं निग्रह्यन्ते, पुनरकार्यमावर्तयिष्यते, तन्निरोधनादपि शक्यते नियन्तुम् । अथ तान्निगृहीतान् दृष्ट्वा भयादन्ये न प्रवर्तयिष्यन्त इति । धनदण्डेनापि शक्यते दुःखयितुम् । हन्यमानेष्वपि सहस्रशः प्रवर्तन्ते । तस्मादियं हिंसा रक्षा सती हिंस्यमानसंस्कार इति मन्तव्यम् । अतश्च कैरणादिच्छेदने नियमो हस्यादि-विधिश्च दण्ड्येऽदृष्टमाधास्यति न राजार्थो भविष्यति । तस्माच्छारीरदण्डे पापान्मुक्तिर्न धनदण्ड इति स्थितम् तथा च महापातकिनां हृतसर्वस्वानामप्सु प्रवेशित-दण्डानां संव्यवहारपरिहारार्थमङ्कनं वक्ष्यति । यदि च धनदण्डेन शुध्येयुः पुनरङ्कनमनर्थकं स्यात् । अत्र च स्वयमागतस्य नानीतस्य च विशेषो यः स्तेन एव विशेषो भवतु । इदं तु सर्वं शारीरदण्डविषयम् । मेधा.

(२) ते समुद्धृताः पापानि कृत्वा, पूर्वार्जनं तथा क्रतुवरान् कृत्वा, स्वर्गमपापाः सन्तः शिष्टा इव शुभकारिणो ब्रजन्ति, ये तत्पापनिमित्तं राजभिः कृतदण्डा भवन्ति । इह पापानीति बहुवचनात् हिरण्यस्तेनविषय एव दण्डेन न कार्यनिष्कृतिः अपि तु सकलैस्त्रिविषयेत्यवसीयते । न च स्वयमागतविषयैव । दण्डेन पापनिष्कृतिः, न हठदण्डितविषये इति मन्तव्यम् । हठदण्डितस्यापि 'यदि संसाधयेत्तच्चे'त्यादि-निष्कृतेर्दर्शितत्वात् । याम्ययातनाभिर्वा कथं परवशस्य निष्कृतिः स्यात् । गोरा.

१ हणानु प्र. २ कार. ३ (च०).

(३) सुवर्णस्तेयादीनि पापानि कृत्वा पश्चाद्राज-
भिर्विहितदण्डा मनुष्याः सन्तः प्रतिबन्धकदुरिताभावा-
त्पूर्वार्जितपुण्यवशेन साधवः सुकृतकारिण इव स्वर्गं
गच्छन्ति । एवं प्रायश्चित्तवदण्डस्यापि पापक्षयहेतुत्व-
मुक्तम् । ममु.

प्रकाशतस्करदण्डाः

समैर्हि विषमं यस्तु चरेद्द्वै मूल्यतोऽपि वा ।
स प्राप्नुयाद्दमं पूर्वं नरो मध्यममेव वा ॥

(१) येषां द्रव्याणां समत्वेन विनिमय उक्तो यथा
‘तिला धान्येन तत्समाः’ इति (मस्मृ. ११।१४) ।
तत्र यदि विषममाचरति, व्यवहारार्थं तिल दत्त्वा
बहुधान्यं ब्रीह्यादि गृह्णीयात्, असति वा विनिमये
मूल्यतः क्रयव्यवहारेण ब्रीह्यादिधान्येभ्योऽधिकेन मूल्येन
क्रीणाति । अथवा कस्यचिदुत्तरीयमुपबर्हणमस्ति विक्रेतव्यं,
कस्यचिदन्तरे शाटकाः, तत्र यस्योपबर्हणमस्ति तस्यान्तर
उपयुज्यन्ते, उपबर्हणेन च ते सममूलाः, तत्र तदीयां
कार्यवत्तां ज्ञात्वा समत्वेन न ददात्यधिकमूल्यं गृह्णाति,
स उच्यते समैर्विषमं चरति मूल्येन, तयोः क्रेतुर्विक्रेतुश्च
तौ दण्डौ, चरति मूल्यत इत्येकार्थः, तथैव वाशब्दोऽ-
स्मिन्पक्षे पादपूरण एव । प्रथममध्यमोक्त्या क्रयविक्रयौ
विकल्पितौ द्रव्यसारापेक्षया । मेधा.

(२) समैः सममूल्यदातृभिः सहोत्कृष्टापकृष्टविषय-
द्रव्यदानेन यो व्यवहरत्यसौ पूर्वसाहसं प्राप्नोति । समे
च द्रव्ये बहुल्यं च मूल्यमाददानो मध्यमसाहसमित्यर्थः ।
अप. २।२४४

(३) समैर्ऋजुशीलैः विषमं वक्रं विचरेत् व्यवहारं
कुर्यात् । मूल्यतो विषमं चरेत् अधिकं गृह्णीयात् ।
व्यवहारमात्रे पूर्वं दमम् । मूल्यतो मध्यमम् । मवि.

(१) मस्मृ. १।२८७ स प्रा (समा) [ममेव (म एव)
Noted by Jha]; अपु. २२७।५६-७ (समैश्च विषमं
यो वा चरते मूल्यतोऽपि वा । समाप्नुयात्तरः पूर्वं दमं मध्यममेव
वा ॥); अप. २।२४४; व्यक्र. ११०; विर. २९६ द्वै (द्वा);
विचि. १२५ मेव वा (मेव च); दवि. ९० हिं (श्व)
यस्तु (यत्र) द्वै (द्वा); सेतु. २३०; समु. १५९ चरेद्वा
(कारयेत्).

१ कौ क्र.

(४) समैः सममूल्यदातृभिः सहोत्कृष्टापकृष्टद्रव्य-
दानेन यो विषमं व्यवहरति, सममूल्यं द्रव्यं दत्त्वा
यः कस्यचिद्बहुमूल्यं कस्यचिदल्पमूल्यमिति विषमं
मूल्यं गृह्णाति, सोऽनुबन्धविशेषापेक्षया प्रथमसाहसं
मध्यमसाहसं वा दण्डं प्राप्नुयात् । ममु.

(५) समैः सममूल्यदातृभिः नानापुरुषैः सह
उत्कृष्टापकृष्टविषमद्रव्यदानेन यो व्यवहरति असौ पूर्व-
साहसं प्राप्नोति । समैर्वा द्रव्यैः क्रेतव्यैर्मूल्यतो विषमं
चरन् योऽधिकमूल्यं गृह्णन् मध्यमसाहसं प्राप्नोतीत्यर्थः ।
हलायुधस्तु विनिमयप्रवृत्तयोरेकतरस्यार्थित्वं ज्ञात्वा
अल्पमूल्येन बहुमूल्यस्य विनिमयव्यवहारं विषमं
यश्चरति, यो वा क्रेतुरर्थिताविशेषं ज्ञात्वा अल्पमूल्यं
वस्तु बहुमूल्येन विक्रीणीते, स धनापेक्षया प्रथमं साहसं
मध्यमं साहसं वा दण्ड्य इत्याह । विर. २९६

(६) समैः साधारणैर्वस्तुभिर्विषमं विलक्षणं वस्तु
परिवर्तेन मूल्येन वा गृह्णन् पञ्चभागानौ सार्धपणशतद्वयं,
पञ्चमादिभागानौ तु पञ्चपणशतं दमं दाप्य इत्यर्थः ।
विचि. १२५

(७) द्वयोः सकाशात् समं मूल्यं तयोरेकस्योत्कृष्ट-
मन्यस्यापकृष्टं पण्यं वैषम्येण ददानः पूर्वसाहसं दाप्यः ।
समे द्रव्ये क्रेतव्ये कचिदधिकं मूल्यं वैषम्येण गृह्णन्
मध्यमसाहसं दाप्य इत्यर्थ इति रत्नाकरः ।

विनिमयप्रवृत्तयोः क्रयप्रवृत्तयोर्वा द्वयोरेकतरस्यार्थित्वं
ज्ञात्वाऽल्पमूल्येन बहुमूल्यं परिवर्तयन् अल्पमूल्ये विक्रेये
बहुमूल्यं गृह्णन् पूर्वसाहसं मध्यमसाहसं वा धनापेक्षया
दाप्य इत्यर्थ इति हलायुधः ।

अत्र पूर्वव्याख्याने पूर्वमध्यमसाहसयोर्या विषम-
व्यवस्था श्रूयते साऽपहृतद्रव्यन्यूनाधिकभावमादाय
समर्थनीया अन्यथा अदृष्टार्थत्वापातात् ।

दवि. ९०-९१

(८) समपण्ये मानतुलादिना यो विषमं चरेत्, यो
वा मूल्यतो विषमं चरेत्, पूर्वं दमं प्रथमं साहसम् ।
नन्द.

अर्बीजविक्रयी चैव बीजोत्कृष्टा तथैव च ।

मर्यादाभेदकश्चैव विकृतं प्राप्नुयाद्बधम् ॥

(१) मस्मृ. १।२९१ ग., घ., बीजोत्कृष्टा (बीजोत्कृष्ट)

(१) अवीजं वीजमित्युक्त्वा विक्रीणीते स्वरूप-
लोपेन, धान्यशाकादीनां वीजानि चिरप्रोक्षितानि
क्षेत्रे प्ररोहन्ति न च तानि शक्यन्ते बन्ध्यानीति ।
क्षेत्रात् वीजमुत्कर्षति शोभनं यद्वीजं क्षिप्रं प्ररोहति
तदुत्कृष्टं तदाभासं प्रतिधान्यादि क्षिप्त्वा विक्रीणीते ।
अथवा न्युतं वीजं क्षेत्रादेवोद्धृत्य नयन्ति । मर्यादा
शास्त्रदेशाचारनिरूढा स्थितिः । विकृतं कर्णनासादि-
कर्तनम् । मेधा.

(२) अवीजविक्रयी वीजमेतदित्युक्त्वा । वीजस्यो-
त्क्रष्टा वीजकाले महर्षताकामोत्कर्षकारी । मर्यादाया
ग्रामादिसमयस्य भेदकः । विकृतं कुत्सितं नासाच्छेदादि ।
मवि.

(३) अवीजं वीजप्ररोहासमर्थं व्रीह्यादि प्ररोहसमर्थ-
मिति कृत्वा यो विक्रीणीते, तथाऽप्युत्कृष्टमेव कतिपयोत्कृष्ट-
प्रक्षेपेण सर्वमिदं सोत्कर्षमिति कृत्वा यो विक्रीणीते,
यश्च ग्रामनगरादिसीमां विनाशयति स विकृतनासाकर-
चरणकर्णारिरूपं वधं प्राप्नुयात् । ममु.

(४) अवीजविक्रयी, अवीजं वीजतया यो विक्रीणीते;
वीजोत्कर्षी, उतं वीजं बलेन योऽपहरति; मर्यादाभेदकः,
देशजातिकुलशास्त्रराजलोकस्थित्यतिक्रमकारी ।

विर. २९६

(५) यश्च परोतं क्षेत्रं बलेन वहति स वीजोत्क्रोष्टेति
मिश्राः । दवि. ९२

[वीजोत्क्रष्टा (वीजात्क्रष्टा, वीर्यात्क्रष्टा, वीजोत्कृष्टः, वीजो-
त्कृष्टः, वीजोत्कृष्टाः, वीजोत्कृष्टोः) विकृतं (विविधं) Noted
by Jha]; अप. २।२४४ चैव (यश्च) कश्चै (नाचै)
द्वधम् (द्वमम्); व्यक. ११० त्रष्टा (त्रष्टा); विर. २९६
चैव (यस्तु) त्रष्टा (त्रष्टी); विचि. १०२-३ त्रष्टा
(त्रष्टी) विकृतं प्राप्नुयात् (प्राप्नुयाद्विकृतं) : १२५-६ चैव
(यस्तु) विकृतं प्राप्नुयात् (प्राप्नुयाद्विकृतं); दवि. ९१ चैव
... .. ष्टा (यस्तु वीजोत्क्रोष्टा) : २६१ चैव (यस्तु)
त्रष्टा (त्रष्टा) विकृतं (विचित्रं); सेतु. १९६ त्रयी
(त्रये) त्रष्टा (त्रष्टी) श्वैव (स्वैव) विकृतं प्राप्नुयात्
(प्राप्नुयाद्विकृतं) : २३१ विरवत् ; समु. १५९; विव्य. ४८
त्रष्टा (त्रष्टा).

१ चिरप्रोक्षिता.

राज्ञः प्रख्यातभाण्डानि प्रतिषिद्धानि यानि च ।
तानि निर्हरतो लोभात् सर्वहारं हरेन्नुपः ॥

(१) राज्ञः संबन्धितया प्रख्यातानि यानि भाण्डानि
राजोपयोगितया, यथा प्राच्येषु हस्तिनः, काश्मीरेषु
कुङ्कुमं पट्टोर्णादीनि, प्रतीच्येष्वश्वाः, दाक्षिणात्येषु
मणिमुक्तादीनि, यद्यस्य राज्ञो विषये सुलभं अन्यत्र
दुर्लभं तत् तत्र प्रख्यातं भवति । तेन हि राजान्
इतरेतरं संदधते । प्रतिषिद्धानि यानि राज्ञा मदीया-
देशान्नैतदन्यत्र नेयं अत्रैव वा विक्रीयं, यथा दुर्मिक्षे
धान्यमित्येवमादीनि । लोभाभिर्हरतो देशान्तरं नयतो
विक्रीणानस्य वा सर्वहारं हरेत्, सर्वहारं सर्वहारः ।
अयं धनलोभान्नयतो दण्डः । राजान्तरोपायनार्थं
त्वधिकतरः शारीरोऽपि दुर्गावरोधादिः । *मेधा.

(२) तानि लोभादन्यत्र देशे विक्रीणानस्य वणिजो
राजा सर्वहारं कुर्यात्, यत्किञ्चित् भाण्डेनार्जितं तत्सर्वं
हरेदित्यर्थः । विर. ३०१

शुल्कस्थानं परिहरन्नकाले क्रयविक्रयी ।

मिथ्यावादी च संख्याने दाप्योऽष्टगुणमत्ययम् ॥

(१) क्रयविक्रयी वाणिजक उच्यते । शुल्कस्थानं
परिहरन् उत्पथेन गच्छन्नकाले वा रात्रौ शुल्काध्यक्षेषु
गतेषु । संख्याने मिथ्यावादी न्यूनं कथयति गणना-
याम् । उपलक्षणं चैतत्संख्याने, तेन प्रच्छादनेऽप्येव
एव विधिः । दाप्योऽष्टगुणमत्ययं, दण्डं, यावदपह्नते
तावदष्टगुणं, यावान्वा तस्यापह्नतस्योचितः शुल्कस्तम-
ष्टगुणं दाप्यः । आद्यमेव युक्तम् । अत्ययशब्दो हि तत्र
समञ्जसः तद्धेतुत्वाद्द्रव्ये । अन्ये त्वकाले क्रयविक्रयी
इति संबन्धं कुर्वन्ति । अकालश्चागृहीते शुल्के रहसि वा,

* व्याख्यानान्तराणि मेधावत् ।

(१) मसृ. ८।३९९ [हरेन्नुपः (नृपो हरेत्) Noted
by Jha]; अप. २।२५० निर्हरतो (निक्षिपतो) :
२।२६१ राज्ञः (राज्ञा) हारं हरे (स्वं हारये); व्यक. १११;
विर. ३००; विचि. १२९; दवि. ९२; बाल. २।२६१;
सेतु. ३०२ राज्ञः (राज); समु. १५९.

(२) मसृ. ८।४००; व्यक. ११० ख्याने (स्थाने);
विर. २९७; दवि. ९३; बाल. २।२६२; समु. १५९.

१ दण्डो या. २ क्रय इ.

प्रतिषेधोऽयम् ।

मेधा.

(२) शुल्कमोपणाद्योत्पत्तेन गच्छति । अकाले राच्यादौ वा क्रयविक्रयं करोति । शुल्कखण्डनार्थं विक्रेय-द्रव्यस्यात्वां संख्यां वक्ति । राजदेयमपलपितमश्रुणुण दण्डरूपतया दाप्यः । ममु.

प्रकाशतस्करप्रकरणे प्रसङ्गात् अर्धमानादिव्यवस्थाविधिः

आगमं निर्गमं स्थानं तथा वृद्धिक्षयावुभौ ।

विचार्य सर्वपण्यानां कारयेत्क्रयविक्रयौ ॥

(१) आपणभूमौ ये विक्रेतारस्ते न स्वेच्छया मूल्यं कर्तुं लभेरन् नापि राजा क्रीणीयात् स्वरुचिकृतेन मूल्येन । कथं तर्हीदमिदं निरूप्य, आगमं, किं प्रत्या-गच्छति देशान्तरादुत न, तथेयतो दूरादागच्छति । एवं निर्गमस्थाने, किं संप्रत्येव विक्रीयत उत तिष्ठति । संप्रति निष्क्रामतो द्रव्यस्य स्वल्पोऽपि लाभो महाफलः तदुत्थितेन मूल्येन द्रव्यान्तराविषयेण पुनर्लाभो स्थानात् । वृद्धिक्षयौ, क्रियत्यस्य वृद्धिस्तिष्ठति कीदृशो वा क्षय इति, एतत्सर्वं परीक्ष्य स्वदेशे क्रयविक्रयौ कारयेत् । यथा न वणिजां पीडा भवति नापि क्रेतृणां, तथाऽर्धं व्यवस्थापयेत् । मेधा.

(२) आगममेतावता व्यथेनागमनमत्रेति । एवं निर्गमश्चकारात् स्थानमेतदवशिष्टं तिष्ठतीति । वृद्धिमेताव-द्वर्धत इति । क्षयमानायामानद्रव्यस्यैवापचय इतस्ततः पातेन । मवि.

(३) आगमं देशान्तरीयस्य विक्रयस्य दूरदुर्गमासन्न-सुगमदेशादेशवर्तिन आगमनम् । निर्गमं निर्गमनं स्वदेशीयपण्यस्य तादृशदेशे गमनम् । स्थानं चिरमचिरं वा कालमेतस्मिन् कृति इयान् भक्तादिव्ययो वृत्त इत्यवस्थानम् । तथा वृद्धिक्षयौ एतावान् लाभ उपक्षयो वा भवति इति विचार्य परामृष्य यथा क्रयकर्तृणाम-नुचिते लाभहानी न भवतः, तथा राजा क्रयविक्रयौ कारयेत् । विर. ३०१-२

(१) मस्मृ. ८।४०१ [विचार्य (विज्ञाय) Noted by Jha]; अप. २।२५१ निर्गमं (निगमं) सर्वं (सर्वं); व्यक. १११; विर. ३०१ पण्या (शस्या); दवि. ९८ विरवत्; बाल. २।२५३; समु. ९०.

(४) शस्यपदमुपलक्षणमाद्यर्थे वा, बहुवचनं कडारा इतिवत् । तेन पञ्चविधपण्यपरिग्रहः । दवि. ९८

पञ्चरात्रे पञ्चरात्रे पक्षे पक्षेऽथवा गते ।

कुर्वीत चैषां प्रत्यक्षमर्घसंस्थापनं नृपः ॥

(१) आगमनिर्गमनादेर्द्रव्यस्यानित्यत्वादुपचयाप-चयावर्धस्यानेकरूपौ । ततोऽर्धसंस्थापनं पञ्चरात्रे पञ्चरात्रे प्रत्यक्षीकार्यं, न सकृत्कृतं मन्तव्यं, नापि वणिजो विश्वसितव्याः । किं तर्हि, स्वयं प्रतिजागरणीयम् । यद्द्रव्यं चिरेण निष्क्रामति तत्र पक्षेऽर्धगवेष्टणमन्यत्र पाञ्चरात्रिकम् । मेधा.

(२) आगमनिर्गमोपाययोगादेः पण्यानामनियतत्वाद-स्थिरार्धादीनां पञ्चरात्रे पञ्चरात्रे गते, स्थिरप्रायार्धाणां पक्षे पक्षे गते वणिजामर्घविदां प्रत्यक्षं नृपतिरातपुरुषैः व्यवस्थां कुर्यात् । ममु.

तुलामानं प्रतीमानं सर्वं च स्यात्सुलक्षितम् ।

षट्सु षट्सु च मासेषु पुनरेव परीक्षयेत् ॥

(१) तुला प्रसिद्धा, मानं प्रस्थो द्रोण इत्यादि । प्रतीमानं सुवर्णादीनां परिच्छेदार्थं यत्क्रियते, सर्वं तत्सुलक्षितं राजचिह्नैरङ्कितं कार्यं, स्वयं प्रत्यक्षेण परि-च्छिद्य स्वमुद्रया । परीक्षयेत् षट्सु षट्सु मासेषु पुनः परीक्षां कारयेदातैरधिकारिभिः यथा न विचालयन्ति केचित् । * मेधा.

* गोरा., ममु., मच., भाच. मेधावत् ।

(१) मस्मृ. ८।४०२; मिता. २।२५१ पक्षेऽथवा (मासे तथा); अप. २।२५१ पूर्वार्धे (पञ्चरात्रे सप्तरात्रे पक्षे मासे तथा गते); व्यक. १११; विर. ३०१; पमा. ४६१; दवि. ९८; नृप्र. २६९. पक्षेऽथ (मासेऽथ) चैषां (चैव); दीमि. २।२५१ मितावत्; विता. ७७३ मर्घ (मर्घ्य) शेषं मितावत्; राकौ. ४९३ मितावत्; समु. ९१ अपवत्.

(२) मस्मृ. ८।४०३ [सर्वं च स्यात्सुलक्षितम् (सर्वं तु स्यात्सुलक्षितम्, सर्वं तत्स्यात्सुलक्षितम्, सर्वं स्यात्सुपरीक्षितम्, सर्वतः स्यात्सुलक्षितम्) Noted by Jha]; अप. २।२४४ च स्यात्सुल (तत्स्यात्सुर); व्यक. १११ अपवत्; मवि. च स्यात्सुल (पार्थिवल); विर. ३०१; दवि. ९७; मच. च स्यात्सुल (तत्स्यात्स्वल); बाल. २।२५१ सुल (त्वल); समु. ९१ मविवत्.

१ डमा. २ सर्वतोभागे त.

(२) तुलामानं कार्पासादितुलारूपं मानम् । प्रती-
मानं माषकादिप्रतिकूलप्रमाणम् । पार्थिवेन लक्षितं मुद्रि-
तम् । मवि.

शुल्कस्थानेषु कुशलाः सर्वपण्यविचक्षणाः ।

कुर्युरर्घं यथापण्यं ततो विंशं नृपो हरेत् ॥

(१) येषु प्रदेशेषु शुल्कमादीयते तानि शुल्कस्थानानि
राजभिर्वणिग्भिश्च प्रतिदेशनियतानि कल्पितानि ।
तेषु स्थानेषु ये कुशलाः शौल्किकाः ये धूर्तैर्न च शक्यन्ते
वञ्चयितुं, तथा सर्वेषां पण्यानामागमक्षयक्रयसारासारादि-
विधिज्ञाः विचक्षणारस्ते भाण्डस्यागतस्थै देशान्तरे नीय-
मानस्य वाऽर्घं कुर्युः । ततो विंशतिभागं राजा गृह्णी-
यात् । किं पुनरर्घकरणेन, एतावदेव वक्तव्यं, पण्यानां
विंशतिभागमिति । सत्यम् । यदा स्वरूपेण द्रव्यं राजा
न गृह्णाति, स्वरूपकान्युपशुष्यन्ते शोण्टकादीनि, विंशति-
विंशतिभागः प्राग्विशतेर्न पाटनमन्तरेणोपपद्यत इत्येव-
मर्थमर्घकरणम् । अविक्रेयाणामात्मोपयोगिनां नास्ति
शुल्क इति ज्ञापयितुं यथापण्यम् । एवं कालानुरूपेण,
न सर्वपण्यं सर्वदा विक्रीयत एकरूपेणार्घेण, अतो देश-
कालापेक्षया पण्यानामर्घव्यवस्था न नियतोऽर्घ इति ।

मेधा.

(२) शुल्कस्थानेषु पण्यविक्रयस्थानेषु । अर्घं मूल्यं
कुर्युर्व्यवस्थापयेयुः नियुक्ताः । विंशं विंशतिभागैकभागं
हरेदर्घकरणमिति मवि.

(३) स्थलजलपथव्यवहारतो राजग्राह्यो भागः
शुल्कम् । तस्यावस्थानेषु ये कुशलाः तथा सर्वपण्यानां
सारासारज्ञास्ते पण्येषु यमर्घं मूल्यमनुरूपं कुर्युस्ततो
लाभधनाद्विंशतिभागं राजा गृह्णीयात् । *ममु.

(४) एतच्च परदेशपण्याभिप्रायं विष्ण्वनुसारात् ।
विर. ३०४

* गोरा. ममुवत् । गोरा. व्याख्यानं अशुद्धिसंदेहान्न सं-
गृहीतम् ।

(१) मस्मृ. ८।३९८ [नृपो हरेत् (हरेन्नृपः) Noted
by Jha]; अप. २।२६१; व्यक्र. १११; विर. ३०४;
विचि. १२९; बाल. २।२६१; समु. ९१.

१ गिभः स्वप्न. २ क्रयविक्रयसारसादि. ३ स्थान्यदे.
४ न्तरानी. ५ साट.

(५) एवं राजकीयदण्डस्य राजसूयवत्प्राकरणिकत्वा-
च्छुल्कादेरपि तदन्तर्गतत्वं प्रकटयन्नाह—शुल्केति । क्रय-
स्थानेषु जलस्थलव्यवहर्तृभ्यो ग्राह्यो भागः शुल्कः । अयं
तु मूल्यनिर्णयनिमित्तः । सर्वपण्यविचक्षणाः तत्सारा-
सारज्ञाः । अर्घं मूल्यम् । यथापण्यं, पण्यं विक्रयद्रव्यं
तदनुरूपम् । ततो लाभधनाद्विंशतिभागं हरेदित्यन्वयः ।

मच.

प्रकाशतरकरदण्डाः (पूर्वतोऽनुवृत्ताः)

सर्वकण्टकपापिष्ठं हेमकारं तु पार्थिवः ।

प्रवर्तमानमन्याये छेदयेत्प्रवशः क्षुरैः + ॥

(१) यावन्तः केचन कण्टकाः पूर्वमुक्तास्तेषां पाप-
तमः सुवर्णकारः । यदि निर्धारणे षष्ठी । कथं न 'न
निर्धारण' इति (व्यासू. २।२।१०) समासाभावः । तस्य
च पापतमत्वं स्वल्पेनैवापहरणेन महत् एनस उत्पत्ति-
ब्राह्मणस्वर्णापहरणे च महापातकं अतस्तमन्याये प्रवर्त-
मानं छेदयेत्प्रवण्डशः । परिवर्तनतुलान्तरतापच्छेदादिभिः
अपहरन्ति, गृह्णते । न चात्र न्हियमाणद्रव्यपरिमाणापेक्षा,
न स्वामिजात्यपेक्षा । अभ्यासस्त्वपेक्षयत इति, महत्त्वा-
दण्डस्य । अन्याये तु प्रवृत्तौ धनदण्डेन क्षुरमांसलव-
च्छेदो विनिमातव्यः । शारीरनिग्रहे निगृह्यमाणानां पाप-
मपैतीति प्रतिपादितम् । मेधा.

(२) तदेवब्राह्मणराजस्वर्णविषयं द्रष्टव्यम् ।

* मिता. २।२९७

(३) तद्ब्राह्मणसुवर्णापहारिसुवर्णकारविषयम् ।

अप. २।२९६

(४) सर्वेभ्यः कण्टकेभ्यः क्षुद्रशत्रुभ्यः पापिष्ठम् ।

मवि.

(५) सर्वकण्टकानां मध्येऽतिशयेन पापतमं सुवर्ण-
कारं तुलाच्छकषपरिवर्तापद्रव्यप्रक्षेपादिना हेमादिचौर्ये

+ भाव. व्याख्यानं अशुद्धिसंदेहान्नोद्धृतम् ।

* सवि. मितावत् ।

(१) मस्मृ. ९।२९२; मिता. २।२९७; अप. २।२९६;
व्यक्र. ११२; विर. ३०९; रत्न. १२४; विचि. १३१;
व्यनि. ५१२; दवि. १०१; सवि. ४९३; बीमि. २।२९७
(=); व्यप्र. ३८८ प्रवर्त (अवर्त); व्यउ. १२६ व्यप्रवत् ;
विता. ७८०; सेतु. २३३; समु. १५९.

प्रवर्तमानमनुबन्धापेक्षया अङ्गाविशेषेण सर्वदेहं वा खण्डशच्छेदयेत् । ममु.

(६) कण्टकः प्रकाशतस्करः । + विर. ३०९

(७) प्रवर्तमानमिति नित्यप्रवृत्तौ लट् । तेनाभ्यासे शास्तिरियमित्याहुः । विचि. १३१

शाल्मलीफलके श्लक्ष्णे नेनिज्यान्नेजकः शनैः ।

न च वासांसि वासोभिर्निर्हरेत् च वासयेत् * ॥

(१) शाल्मली नाम वृक्षस्तद्विकारे फलके । स हि प्रकृत्यैव दृढो भवति । न च वाससोऽपि पातैरवयवा अस्य च्यवन्ते । ते हि च्युता वासः पाटयेयुः । न चायं जातिनियमोऽदृष्टाय । तेनान्यदपि यत्काष्ठमेवं-स्वभावं तत्फलके न दोषः । श्लक्ष्णेऽपरुषे च । वासांस्य-न्यदीयानि अन्यदीयैर्वासोभिर्न निर्हरेत्, बद्ध्वोपरिवेष्टय तीर्थे प्रक्षालयितुं न नयेत् । बन्धनाद्वाससां विनाशो मा भूत् । अधिकं हि तानि पीडितानि भवन्ति । न च वासयेत् अन्यदीयानि वासांस्यन्यस्मै न प्रयच्छेत्, वसनार्थं न दद्यात् । एतद्वि वासनं वस्तेऽपरस्तं रजको वासयति । अश्रुतत्वाद्दण्डस्य प्रकृतमाषकयोजना कर्तव्या । मेधा.

(२) वासोभिर्बद्ध्वा वासांसि न नयेत् । न वासये-त्स्वगृहे न स्थापयेदित्यर्थः । धनमादायाच्छादनार्थं न दद्यादित्यर्थः । अप. २।२३८

(३) नेनिज्यात् क्षालयेत् । नेजकश्चैलनिर्णेजकः । निर्हरेत् परिवर्तयेत् । वासयेत् चिरं स्थापयेत् । × मवि.

+ शेषं मेधावत् ।

* मिता. व्याख्यानं

‘वसानस्त्रीन् पणान् दण्ड्य’ इति याज्ञवल्क्यवचने द्रष्टव्यम् । × भाच. मविवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३९६; मिता. २।२३८ ली (ले) नेनि ... शनैः (निज्याद्वाससि नेजकः); अप. २।२३८ मिता-वत्; व्यक. ११३ न च (न वि); विर. ३१३ नेनिज्या (निर्णिज्या); पमा. ४५६; दीक. ५३ उक्त.; दवि. ११२ ली (ले) श्लक्ष्णे (सूक्ष्मे) नेनिज्या (निर्णिज्या) निर्ह (निर्ह) च वास (विवास); व्यप्र. २८९ मितावत्; विता. ५७०, ७६४ मितावत्; समु. ८९ ली (ले) नेनि ... शनैः (मृज्याद्वाससि नेजकः) निर्ह (न ह).

१ प्रयच्छन् वस.

(४) शाल्मल्यादिवृक्षसंवन्धिफलके अपरुषे रजकः शनैः शनैः वासांसि प्रक्षालयेत् परकीयैर्वस्त्रैरन्यवस्त्राणि नयेत् चान्यवासांस्यन्यपरिधानार्थं दद्यात् । यद्येवं कुर्यात्तदाऽसौ दण्ड्यः स्यात् । +ममु.

(५) वासयेदाच्छादयेत् अन्यं स्वं वा । मच्च.

(६) न निर्हरेत् न मेलयेत् । × व्यप्र. २८९

तन्तुवायो दशपलं दद्यादेकपलाधिकम् ।

अतोऽन्यथा वर्तमानो दाप्यो द्वादशकं दमम् ॥

(१) तन्तुन् वयति तन्तुवायः कुविन्दः, शाटकादेः पटस्य कर्ता । स सूत्रपलानि दश गृहीत्वा शाटकं वयन्नैकपलाधिकं वस्त्रं दद्यात् । अनया वृद्ध्या सर्वं दद्यात् । स्थूलसूक्ष्मादिवाससां रोमवतां च कल्पना कर्तव्या । अन्यथा द्वादशपणो दण्डः । वृद्धयदानेऽयं दण्डो, मूलच्छेदे तु सूत्राणि गणोक्तः । एवं विंशतिपलं यदि न ददाति वृद्धिं, द्विगुणो दण्डः । एवं कल्पना कार्या त्रिगुणश्चतुर्गुण इत्यादि । अन्ये तु दण्डं राजभाग-मित्याहुः । मेधा.

(२) द्वादशकार्षापणपरिमाणो दण्डो द्वादशकः ।

अप. २।१८१

(३) तन्तूनां दशपलं गृहीतमेकपलाधिकं संमाय स्वामिने पटादीन् कृतान् प्रयच्छेत् । एवं गणनयैव सर्वत्र संख्यानम् । द्वादशकं तस्य तन्तोर्द्वादशं भागम् । मवि.

(४) तन्तुवायो वस्त्रनिर्माणार्थं दश पलानि सूत्रं गृहीत्वा पिष्टभक्ष्याद्यनुप्रवेशादेकादशपलं वस्त्रं दद्यात् । यदि ततो न्यूनं दद्यात् तदा द्वादश पणान् राजा दाप्यः स्वामिनश्च तुष्टिः कर्तव्यैव । *ममु.

(५) स्थूलसूत्रविषयमेतदग्रिमानुसारात् । याज्ञवल्क्यः—‘शते दशपला वृद्धिरौणे कार्पासिके तथा । मध्ये पञ्चपला’

+ गोरा. ममुवत् । × शेषं मितावत् ।

* भाच. ममुवत् ।

(१) मस्मृ ८।३९७ वायो दशपलं (वायः पलं दत्त्वा) पलं.....पलाधि (फलं ..... फलादि) Noted by Jha]; अप. २।१८१; व्यक. ११३; विर. ३१२; व्यनि. ५१३ पलं (पलात्); समु. ९०.

१ शाकटका.

तौले सूक्ष्मे तु द्विपला स्मृता ॥' (यास्मृ. २।१७९) । स्थूलमध्यमयोर्विशिष्योपादानेन 'शते दशपला वृद्धिरि'-
त्यत्र तदतिरिक्तं स्थूलं सूत्रं लगति । *विर. ३१२

(६) पटकुद्दशपलाद्दशभ्यो लाभेभ्यः एकफलाधिक-
मेकमाधिकं लाभं राज्ञो दद्यात् । द्वादशकं फलद्वादश-
भागम् । नन्द.

कितवान् कुशीलवान् क्रूरान् पाषण्डस्थांश्च
मानवान् ।

विकर्मस्थान् शौण्डिकांश्च क्षिप्रं निर्वासयेत्पुरात् ॥

(१) कितवान् द्यूतसमाह्वयकर्तृन् । कुशीलवान्
नटान् । केरानतिवक्रचेष्टितान् । पाषण्डान् बौद्धादीन् ।
विकर्मस्थानधर्महेतुकर्मकर्तृन् । पतितानन्यजादीन् ।
शौण्डिकान् मद्यविक्रेतृन् । निर्वासयेत् बहिरेव वासयेत् ।
मवि.

(२) कितवानां नीचकारित्वप्रख्यापनायात्र कुशील-
वाद्यनेकनीचसाहचर्यकरणमिति मन्तव्यम् । दुःसङ्गेन
कुमार्गित्वं अविलम्बेन प्रजानामापद्यत इति क्षिप्रग्रहणं
कृतम् । स्मृच. ३३०

(३) द्यूतादिसेविनो, नर्तकगायकान्, वेदविद्विषः,
श्रुतिस्मृतिब्राह्मणव्रतधारिणः, अनापदि परकर्मजीविनः,
शौण्डिकान् मद्यकरान् मनुष्यान् क्षिप्रं राजा राष्ट्र-
न्निर्वासयेदिति । कितवप्रसङ्गेनान्येषामप्यभिधानम् ।

ममु.

(४) कितवा वञ्चकाः द्यूतकाराः । कुशीलवाः
स्वकौशलबलेनानिच्छतोऽपि पुरुषान् ये वञ्चयन्ति ते
मताः । केराः परस्त्रीपुरुषसंकेतकारिणः । पाषण्डस्थाः

* शेषं ममुवत् ।

(१) मस्मृ. ९।२२५ [कुशीलवान् (शीलवान्) क्रूरान्
(केतान्) Noted by Jha]; व्यक्र. ११३; मवि.
क्रूरान् (केरान्) निर्वा (न वा); स्मृच. ३३० कितवान्
कुशीलवान् क्रूरान् (कुशीलवांश्च कितवान्); विर. ३१५
क्रूरान् (केरान्); पमा. ५७८ क्रूरान् (कौलान्) ण्डस्थांश्च
(ण्डानपि); दवि. ११५ विरवत् : १५५ विरवत्, प्रथम-
चतुर्थपादौ; मच. विरवत्; बाल. २।२०३ शीलवान्
(शीलान्) क्रूरान् (चौरान्); समु. १६४ स्मृचवत्; नन्द.
क्रूरान् (कैलान्); भाच. क्रूरान् (चौरान्).

क्षपणकादिपाषण्डाश्रिताः । विकर्मस्था अत्यन्तविरुद्ध-
कर्मशीलाः । शौण्डिका अत्यन्तमद्यपानप्रसक्ताः ।

विर. ३१५

(५) एवञ्च कुशीलवादीनां वञ्चनादिभिरर्थापहारित्वं
अपेक्षितम् । पूर्वापरनिबन्धेषु स्तेयप्रकरणे पाठस्वरसात्
शौण्डिकादेरपि तादृशस्यैवायं दण्डो न च तत्तज्जाति-
मात्रस्य अदृष्टार्थत्वापातात् ।

कुल्लूकभट्टेन तु वाक्यस्यास्य द्यूतप्रकरणान्तःपाति-
त्वात् कितवप्रसङ्गेनान्येषामभिधानमित्युक्तम् ।

नारायणेन तु निर्वासयेत् बहिरेव वासयेत् इति
व्याख्यातम् । अतः कुशीलवान्नटानित्यादिव्याख्यानाच्च
प्रकाशतस्करत्वमेव न मन्यत इति गम्यते । अथ
येषु प्रकाशतस्करत्वोपदिष्टेषु विशिष्य दण्डो नोपदिष्ट-
स्तेषु कथं तन्निर्णयो दोषानुसारादिति प्राञ्चः ।

तथाहि सर्वानेतानभिधाय—'नैगमाद्या भूरिधना
दण्ड्या दोषानुसारतः । यथा ते नातिवर्तन्ते तिष्ठन्ति
समये यथा ॥' इति व्यासवचनं निबन्धेषु पठितम् ।
तत्र प्रतिभाति, समभिध्यादृतानामेकत्र यो दण्डः श्रुतः
स एवान्यत्रापि बोद्धव्यः साहचर्यात् । तेषु द्वित्राणां
यत्र दण्डभेदश्रुतिस्तत्रापराधस्य गौरवलाघवाभ्याम-
भ्यासानभ्यासाभ्यां वा दण्ड्यस्य धनवत्त्वाधनवत्त्वादि-
भिव्यवस्था ।

यत्र तु एकत्रापि दण्डश्रुतिर्नास्ति तत्र तुल्यन्यायतया
दोषानुसारेण वा तत्कल्पनमिति । सोऽयं प्रकार एव-
जातीयोऽन्यत्रापि द्रष्टव्यः । दवि. ११५-६

एते राष्ट्रे वर्तमाना राज्ञः प्रच्छन्नतस्कराः ।

विकर्मक्रियया नित्यं बाधन्ते भद्रिकाः प्रजाः ॥

(१) एते कितवादयः तथा प्रच्छन्नतस्करा वेषान्तर-
धराश्चौरा विकर्मक्रियया सज्जनेष्वपि द्यूतादिक्रियाप्रवर्त-
नेन बाधन्ते बाधां कुर्वन्ति । भद्रिकाः सद्बृत्ताः । अत्र
कितवप्रसङ्गादप्युक्तम् । मवि.

(२) एते कितवादयो गूढचौरा राष्ट्रे वसन्तो नित्यं
वञ्चनात्मकक्रियया सज्जनान् पीडयन्ति । *ममु.

* भाच. ममुवत् ।

(१) मस्मृ. ९।२२६; स्मृच. ३३०; विर. ३१५;
बाल. २।२०३; समु. १६४ राष्ट्रे (राज्ये).

(३) प्रच्छन्नतस्करास्तत्तुल्याः । विर. ३१६

(४) अत एषां निरासे यन्नाधिक्यं सूचयति— एत इति । वर्तमानाः स्वस्वकर्मणा विकर्मक्रियया विकर्मणा चौर्यादिना क्रियया देहधारणादितया बाधन्ते साधुभिः संगमय्य स्वदोषैस्तान् दूषयन्तीति भावः । भद्रिका भद्रेण साधुना धनपुत्रादिसूचककर्मणा जीवतीः । मच.

(५) भद्रिकाः सुशीलाः बाधन्ते दुःशीलाः कुर्वन्ति । नन्द.

अप्रकाशतस्करदिण्डाः ।

संधि भित्त्वा तु ये चौर्यं रात्रौ कुर्वन्ति तस्कराः । तेषां छित्त्वा नृपो हस्तौ तीक्ष्णे शूले निवेशयेत् ॥

(१) संधिः गृहवास्तुगमः । मवि.

(२) यतो हस्तश्छिन्नस्तत्र शूलद्वयं निवेशयेदित्यर्थः । अप. २।२७३

(३) तानिति शेषः । स्मृच. ३१८

(४) ये रात्रौ संधिच्छेदं कृत्वा परधनं तस्करा मुष्णन्ति तेषां राजा हस्तद्वयं छित्त्वा तीक्ष्णे शूले ताना रोपयेत् । ममु.

(५) तानिति विभक्तिव्यत्ययेनानुषङ्गः । विर. ३१६

(६) संधि भित्तिम् । मच.

(७) संधिः कपाटयन्त्रादिकम् । मन्द.

मिता. व्याख्यानं 'क्षुद्रमध्यमहाद्रव्य' इति याज्ञवल्क्य-वचने द्रष्टव्यम् ।

(१) मस्मृ. १।२७६ क., घ., भित्त्वा (छित्त्वा), ग., भित्त्वा (छित्त्वा) तीक्ष्णे (तीक्ष्ण); अपु. २२७।५३-४ भित्त्वा (कृत्वा); मिता. २।२७५ (क) तीक्ष्णे (तीक्ष्ण) (ख) भित्त्वा (छित्त्वा) तीक्ष्णे (तीक्ष्ण); अप. २।२७३; व्यक. ११३ अपुवत्; स्मृच. ३१८; विर. ३१६ अपुवत्; रत्न. १२४; विचि. १३३-४ तीक्ष्णे (तीक्ष्ण) शेष अपुवत्; व्यनि. ५०८ भित्त्वा (छित्त्वा); दवि. १२४ तीक्ष्णे (तीक्ष्ण) शेष व्यनिवत्; नृप्र. २६५ दविवत्, स्मरणम्; सवि. ४६१ तीक्ष्णे (तीक्ष्ण); व्यग्र. ३८८ सविवत्; व्यउ. १२७ सविवत्; व्यम. १०२ सविवत्; विता. ७८२ सविवत्; सेतु. २३५ अपुवत्; समु. १५०; विव्य. ५१ विविवत्.

व्य. कां. २१५

पुरुषाणां कुलीनानां नारीणां च विशेषतः ।

मुख्यानां चैव रत्नानां हरणे वधमर्हति ।

(१) सत्कुले जाताः विद्यादिगुणयोगिनः कुलीनाः नारीणां च विशेषतो गुणरूपसौभाग्यसंपन्नानामित्यर्थः । चशब्दात् कुलीनानामित्येव । परस्परापेक्षाणि नारीणां विशेषणानि । मुख्यानि उत्तमानि । रत्नानि वज्रवैडूर्य-मरकतप्रभृतीनि । अत्रापि सुवर्णशततुल्यानीत्यपेक्ष्य अन्यथोत्तमत्वमपेक्षिकमिति दण्डो न व्यवतिष्ठेत् । वध-मर्हत्यनुबन्धाद्यपेक्षया सर्वत्रार्ह्यर्थो योजनीयः । अकुली-नानामविशिष्टानाममुख्यानां च हरणे त्वेकादशगुण इत्येव । मेघा.

(२) वधः उत्कृष्टापकृष्टापेक्षया मारणाञ्छेदादिः ।

मवि.

(३) महाकुलजातानां मनुष्याणां विशेषेण स्त्रीणां महाकुलप्रसूतानां श्रेष्ठानां च रत्नानां वज्रवैदूर्यादीनाम-पहारे वधमर्हति । ममु.

(४) नारीणां विशेषतः कुलजानाम् । कपिञ्जलानि-तिवत् त्रित्वं विवक्षितम् । मच.

(५) न्हियमाणहरणयोर्जातिगुणाद्यपेक्षया वधशब्दार्थः कल्पनीयः छेदनरूपो मारणरूपो वा । नन्द.

असंदितानां संदाता संदितानां च मोक्षकः ।

दासाश्चरथहर्ता च प्राप्तः स्याच्चोरकिल्बिषम् ॥

+ मिता. व्याख्यानं 'क्षुद्रमध्यमहाद्रव्य' इति याज्ञवल्क्य-वचने द्रष्टव्यम् ।

(१) मस्मृ. ८।३२३; मिता. २।२७५ च वि (वा वि) मुख्या...त्नानां (रत्नानां चैव सर्वेषां); व्यमा. ३१६ मुख्या.....त्नानां (रत्नानां चैव सर्वेषां) उक्त.; अप. २।२७५; व्यक. ११३-४ : ११५ उक्त.; विर. ३१७ : ३२४ उक्त.; पमा. ४४३ मुख्या...त्नानां (रत्नानां चैव मुख्यानां); दवि. १२५ : १४५ उक्त.; नृप्र. २६५ व्यमावत्; सवि. ४५६ व्यमावत्; व्यग्र. ३९०; व्यउ. १२८ क्रमेण व्यासः; व्यम. १०२ उक्त.; विता. ७८३ उक्त. : ७८४ (=) व्यमावत्; सेतु. २३६ : २४१ उक्त.; समु. १५० पमावत्.

(२) मस्मृ. ८।३४२ ग., पूर्वाधे (असंदितानां संधाता संधितानां च मोक्षकः), [संदाता (संघाता) Noted by १ विशेषे त्वे.

(१) पश्चादयो विमुक्तशृङ्खलादिबन्धना मुस्तादिव-
भूयिष्ठेषु विजनेषु वार्यन्ते । ततश्चेन्निद्रायति स्वामिनि
पाले वा कश्चित् संदानवतः कुर्यात् । खलीनकबन्धा-
दिना नूनं निनीषत्यसाविति-शङ्कया चौरवदण्ड्यः ।
यस्तु स्वामिगृहच्युतं यूथभ्रंशागतं वा रक्षितुमेव वा
बन्धीयान्न तस्य दोषः, एवं गवादीनामपि गले दामादि-
संदाने एष एव दमः । ये च संदिताः पादस्थशृङ्खला-
दिना, तेषां मोक्षकः । दासांश्च रहसि प्रोत्साह्य
भक्तदासादीनपरहरति 'अहं ते बहु ददामि किमेतं भजसे'
इति । कुलीनानां हरणे वध उक्तः 'पुरुषाणामित्यत्र
(मस्मृ. ८।३२३), अनेन दासानामुच्यते । यत एव
तत्रैव कुलीनानामित्युक्तं, एवं प्रोत्साह्य नयनग्रहणं न
कर्तव्यम् । तच्च बलादिना चौयेण वेति । अश्वरथहर्तेति ।
अश्वानां रथानां च । महापशूनामित्यत्र राजसंबन्धिनो-
ऽश्वा, इमे तु जानपदानाम् । तत्र राजेच्छया दण्डः ।
इह तु नियतो वधः । यद्यपि बहवश्चौरदण्डास्तथापि
स्मृत्यन्तरे 'बन्दिग्राहांस्तथा वाजिकुञ्जराणां च हरिणः ।
प्रसह्य घातिनश्चैव शूलमारोपयेन्नरान् ॥' इति (यास्मृ.
२।२७३) । इहापि सामान्यदण्डो येन येनेत्युपक्रम्य
तत्तदेव हरेदिति । अन्ये त्वश्वयुक्तो रथ इति सामान्यं
मन्यन्ते प्रदर्शनाच्चाश्वगोरथादीनाम् । तत्र केवल-
नामश्वानां रथस्य च दण्डश्चिन्त्यः । स्मृत्यन्तरे केवल-
नामश्वानां चौरदण्डस्योक्तत्वात् रथयुक्तानामपि सिद्धः ।
ये तु प्रोत्साह्य नयनं हरणं मन्यन्ते तेषामश्वरथशब्देन
रथकारो लक्ष्यते, रथकर्तेति । तच्च सर्वशिल्प्यर्थम् ।
शिल्पिनां हरणे चौरदण्डः । अश्वानामपि प्रोत्साहनं
वडवादशनेन ।

मेघा.

(२) असंदितानां अब्रह्मनां अस्वामिकतयोत्सृष्टानां
संवाहनादिकर्ता संदाता । संदितानामन्यपशूनां तद्वि-

Jha.]; व्यक. ११४; विर. ३१९ पूर्वाधे (असंघितानां
संघाता संघितानां विमोक्षकः); विचि. १३६ च मो
(विमो) हर्ता (हन्ता); दवि. १२८ उक्त. : १२९ च मो
(विमो); समु. १५७ पूर्वाधे (असंहितानां संघाता
संहितानां च मोक्षकः).

१ संजात ए. २ च्यन्ते । यथेवं तत्रैव कुलीन-
मित्युक्तमेवं प्रो. ३ तत्र प्रबला.

रोधाचणरबुद्ध्या मोक्षकः । दासाश्वरथहर्ता कथञ्चित्
प्रतारणादिना तैः स्वकर्म कारयन् । तेन तदस्तेयेऽपि
तत्कर्मस्तेयात्तस्तेयातिदेशः ।

मवि.

(३) अब्रह्मनामश्वदीनां परकीयानां यो दर्पेण
बन्धयिता, ब्रह्मनां मन्दुरादौ मोचयिता, यो दासा-
श्वरथापहारी स चौरदण्डं प्राप्नुयात् । स च गुरुलघ्व-
पराधानुसारेण मारणाङ्गच्छेदनधनाद्यपहाररूपो बोद्धव्यः ।

* मसु.

(४) संघाता हरणहेतुबन्धनकारी, मोक्षकोऽपि
हरणहेतुमोक्षकारी विवक्षितः । चौरकित्तिपं चौरदण्डं
शारीरमार्थं वा ।

विर. ३१९

महापशूनां हरणे शस्त्राणामौषधस्य च ।

कालमासाद्य कार्यं च राजा दण्डं प्रकल्पयेत् ॥

(१) महापशवा हस्त्यश्वादयः, तेषां हरणे, काल-
कार्यापेक्षा दण्डप्रकल्पतिः । ननु च सर्वत्रैव कालाद्य-
पेक्षोक्ता । तथा च 'कालदेशवयःशक्तीश्चिन्तयेद्दण्ड-
कर्मणी' इति । सत्यम् । विशते दण्डस्वरूपे न्यूनाधिक-
भावोऽनुबन्धाद्यपेक्षः । यथा वधविधौ ताडनमारणादि-
कल्पनापेक्षया । इहात्यन्तविलक्षणो दण्डः । तथाहि
विंशतिपणोऽपि खड्गः शत्रोरुद्यतशस्त्रस्य संनिधौ यदि
हियते तेन कार्यातिशयेन तेन च कालेन मारणं
दण्डः । अन्यदा द्विगुण एकादशगुणो वा । तथौषध-
मलभ्यत्वेन महाप्रयोजनं तदुपयोगविलायां हियते ।
लभ्यमानमपि काथाद्यपेक्षं कालातिक्रमणेन महदातुरस्य
दुःखं जनयतीति । तत्र महान् दण्डः । अन्यदा तु
स्वल्प इति । न तत्रान्तरमन्तरेणेशं वैषम्यं लभ्यते ।
अन्यथा स एवैकः श्लोको दण्डाविधौ पठितव्यः स्यात् ।
तस्माद्वक्तव्यमिदं विग्रहकालेऽश्वादीनां राजापेक्षो दण्डः ।
शस्त्राणां राजोपयोगिनां कदाचित् क्षमा कदाचित्
महान् दण्डः । गोमहिष्यादीनां तु प्रजासंबन्धिनानां न

* गोरा. मसुवत् । गोरा. व्याख्यानं अशुद्धिसंदेहान्नोद्धृतम् ।

(१) मस्मृ. ८।३२४ राजा दण्डं (दण्डं राजा); अप.
२।२७५; व्यक. ११४; विर. ३१९; विचि. १३५ राजा
दण्डं (राजदण्डं); दवि. १२९ रणे (रणात्) शेषं मस्मृ-
वत्; सेतु. २३७.

१ राज्यापे.

राज्ञा क्षन्तव्यं, कार्यं च यदश्वादिभिः कर्तव्यं तदप्य-
पेक्ष्यम् । विग्रहोऽपि यदि पर्वतादौ भवति तत्र
नातीवाश्वैः प्रयोजनं, भवन्त्येव दण्डादयः । कालमासाद्य
ज्ञात्वा निरूप्य, दण्डं कल्पयेत् । स एवात्र प्रभवति
न शास्त्रम् । मेधा.

(२) हस्त्यश्वगोमहिष्यादीनां महतां पशूनां हरणे
खड्गादीनां कल्याणघृतादेश्च, कालं विग्रहदुर्भिक्षात्मकं,
कार्यं चापहारप्रयोजनं द्यूतवैरज्ज्ववसादादिरूपं
पर्यालोच्य राजा न्यूनाधिकं दण्डं प्रकल्पयेत् । अनुबन्धं
परिज्ञाय । अनेनैतल्लाघवार्थमपि सादरार्थमुच्यते ।
शस्त्रौषधहस्ताद्यपहारे विग्रहादौ स्थूलानर्थोत्पादनात् ।

*गोरा.

(३) महापशूनामश्वादीनां हरणे वधः । शस्त्राणा-
मौषधस्य च हरणे तदेकादशगुणमित्यादिः कार्यबहुत्वात्प-
त्वमपेक्ष्य दण्डः । तथा शस्त्रादीनां युद्धकालादौ हरणे
ततो द्विगुणमित्याद्युन्नेयमित्यर्थः । मवि.

गोषु ब्राह्मणसंस्थासु छूरिकायाश्च भेदने ।

पशूनां हरणे चैव सद्यः कार्योऽर्धपादिकः ॥

(१) ब्राह्मणसंस्था ब्राह्मणाश्रिता ब्राह्मणस्वामिकाः ।
तासां हरणे षष्ठ्यर्थे सप्तमी । पशूनां चाजैडकादीनाम् ।
बहुवचनं सर्वत्रात्र विवक्षितम् । सद्यस्तत्क्षणादविचार्य ।
पादस्यार्धमर्धपादं तदस्यास्तीत्यर्धपादिकः । तच्च संभवति
यदि पादौर्ध्वं छिद्यते, तेन स्तेनार्धपादच्छेदनं कर्तव्यमिति
वाक्यार्थः । खरिका यया गोरथक्षेत्रादौ वाह्यते बलीवर्दः ।
भेदने, वाह्यमानायाः प्रतोदेन पीडोत्पादनं भेदनं,
वाहनोपलक्षणार्थं व्याचक्षते । पूर्वोऽवश्यं वाहयन्

* मसु., मच., नन्द., भाच. गोरावत् ।

(१) मसु. ८।३२५ [छूरिका (खरिका, खुरिका)
Noted by Jha]; गोरा. छूरि (नासि); व्यक्र.
११४ छूरि (स्थूरि) हरणे चैव (चैव हरणे); मवि.
छूरि (स्थूरि); मसु. गोरावत्; विर. ३१९ छूरि (स्फुरि)
हरणे चैव (चैव हरणे); विचि. १३५ छूरि (तूलि);
दवि. १३१ विरवत् : १३९ मविवत्; मच. मविवत्;
सेतु. २३७ विचिवत्; समु. १५१ पादि (पाद) शेषं
मविवत्; दिव्य. ५२ रणे (रतः) शेषं विचिवत्.

१ क्षम्. २ दार्ध तेन छिद्यते तेना.

दुःखयति, अवश्यमयं दण्ड इत्येवान्ये पठन्ति । अन्ये
तु पादस्य पश्चाद्भागं चतुर्थे (?) खरिकामाहुः ।
खरिकेति या प्रसिद्धा । पलायनशीलायाः पालोऽर्ध-
पादिकः कार्यः । अन्ये त्वधिकरणसप्तमीं मत्वा गोसंस्थ-
दध्यादीन्यध्याहरन्ति । तदयुक्तम् । श्रुतपदसंबन्धसंभवे
कृतोऽध्याहारः । मेधा.

(२) ब्राह्मणसंस्थासु ब्राह्मणसंबन्धिनीषु । स्थूरपृष्ठेन
भारवोढा वृषः तद्भारः स्थूरिका तस्या भेदने पाठयित्वा
तद्गतधान्यादेरपहार इत्यर्थः । पशूनां महिषादीनाम् ।
अर्धपादिकः छिन्नार्धपादद्वयः । मवि.

(३) ब्राह्मणसंबन्धिनीनां गवामपहारे वन्ध्यायाश्च
गोर्वाहनार्थं नासाच्छेदने पशूनां चाजैडकादीनां दण्ड-
भूयस्त्वाद्यागाद्यर्थानां हरणेऽनन्तरमेव छिन्नार्धपादिकः
कार्यः । *मसु.

(४) स्फुरिका वन्ध्या, भेदनमिह वाहनार्थं नासा-
भेदनम् । पशवश्चात्र अविबिडालनकुलव्यतिरिक्तधुद्र-
पशवः । विर. ३२०

(५) तूलिका नासा, भेदनं रन्ध्रकरणम् ।

विचि. १३५

(६) पशवोऽत्राजाविकविडालनकुलव्यतिरक्ताः धुद्र-
पशव इति रत्नाकरः । मध्यमाः पशव इति प्रति-
भाति । ब्राह्मणस्वामिकया गवा साहचर्यात् पशूनां
महिषादीनामिति नारायणव्याख्यानाच्च । न च नारदीय-
स्फुराच्छेदनविरोधः । तन्मतेऽपि तुल्यत्वात् ।

वस्तुतस्तु नारदवचने गोपदमुत्कृष्टगवीपरं, मनुवचने
त्वप्रकृष्टगवीपरं, पशुपदं चात्राब्राह्मणस्वामिकाप्रकृष्ट-
गवादिपरमिति न विरोधगन्धः । अर्धपादिकः छिन्नार्ध-
पादद्वय इति नारायणः । दवि. १३१

कोष्ठागारायुधागारदेवतागारभेदकान् ।

हस्त्यश्वरथहर्तृश्च हन्यादेवाविचारयन्+ ॥

अङ्गुली ग्रन्थिभेदस्य छेदयेत्प्रथमे ग्रहे ।

द्वितीये हस्तचरणौ तृतीये वधमर्हति ॥

* गोरा., मच. ममुवत् ।

+ व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च साहसप्रकरणे (पृ.
१६२९) द्रष्टव्यः ।

(१) मसु. ९।२७७ ली. (ली.); मिला. २।२७४

(१) ग्रन्थि निमनसीति: ग्रन्थिभेदः । भेदः मोक्षो ग्रन्थिः, वस्त्रप्रान्तीति ग्रन्थिः । यद्वा यद्व्यं गृहीतं तत्केनचिच्छलेन ग्रन्थिभेदमोच्यं ये निनीपन्ति ते ग्रन्थिभेदाः । तेषां प्रमथायां प्रवृत्तौ अङ्गुलीमां दण्डः, द्वितीयस्यां प्रवृत्तौ हस्तचरणयोस्तृतीयस्यां मारिणम् । *मेधा.

(२) अङ्गुली अङ्गुष्ठतर्जन्यौ, ग्रन्थिभेदस्य ग्रन्थि विसृज्य सुवर्णादि हरतः प्रथमे ग्रहे प्रथमवारि । एष द्वितीय इत्यादौ । एतेनान्यत्रापि पुनः पुनः करणे दण्डाधिक्यं द्रष्टव्यम् । मधि.

क्षेत्रिकस्यात्यये दण्डो भागादशगुणो भवेत् ।

ततोऽर्धदण्डो भृत्यानामज्ञानाक्षेत्रिकस्य तु ॥

(१) क्षेत्रस्वामिनः स्वक्षेत्रेऽत्ययोऽतिक्रमोऽपराधो यदि भवेत्स्वकृतः, अकाले वापनं, निदाघे अयोग्य-व्रीजवापः, स्वपशुभिर्भक्षणं, गृहे वाऽविदितफलप्रवेश इत्यादि, तदा राज्ञो यावान् भाग आगच्छति तं दशगुणं दण्डनीयः । अथ तस्याज्ञातमेतत्प्रयुक्तैर्भृत्यैः क्षेत्रजागर्यानि युक्तैर्वा अपराधं, तदा अर्धदण्डो भृत्यानामत्यये क्षेत्रिकस्य दण्ड इति संवन्धः । क्षेत्रप्रसङ्गादत्र (स्वामिपालविवादे) इदमुक्तम् । मेधा.

(२) क्षेत्राधिकृतस्यैव पशुभिः सस्यात्यये कृते राज्ञो ग्राह्यस्वभागादशगुणोऽन्योऽपि भागो दण्डत्वेन ग्राह्यः ।

* मसु., मच., नन्द. भेधावत् ।

(ख) ली (ली:); अप. २।३७४; स्मृच. ३१८; विर. ३२१; पमा. ४४० मितवत्; रत्न. १२५; विचि. १३६ ली (लीं) मे ग्रहे (मागमे) [मे ग्रहे (मागसि) Noted by Jha]; व्यनि. ५०८-९ ली ग्रन्थि (लि संधि); दवि. १३२ चरणौ (पादौ च); नृप्र. २६४; सवि. ४६२ छेदयेत्प्रथमे (भेदयेत्प्रथम); व्यग्र. ३८९; व्यउ. १२७; व्यम. १०२ (=); विता. ७८२ ली (लीं); समु. १५०.

(१) मस्मृ. ८।२४३ क., ध., कस्या (यस्या); व्यक. ११४; विर. ३२२ ततो (अतो); विचि. १३७-८ (=); दवि. १३९; सेतु. २३९ नाक्षेत्रि (नात्कर्ष); समु. ११८.

१ कृते अ. २ निदानं अ. ३ गिरणं वा विदितफलके प्रायश इत्यादि. ४ क्षेत्रिक.

क्षेत्रिकाज्ञाने पालमात्रेऽप्यतिशयो ग्राह्यस्वभागात्पञ्चगुणो भागो भृत्यानां पालमां दण्डः । भृत्येन च क्षेत्रिकस्य सक्षेत्रिस्तुल्यन्यायत्वात् । मेधा.

(३) क्षेत्रिकपक्षस्यात्मपशुसंस्थेभ्योऽप्यथाकाले वपनीदौ वाऽपराधे सति यावतो राजभागस्य तेन हानिः कृता ततो दशगुणदण्डः स्यात् । क्षेत्रिकाविदिते भृत्यानामुक्तोपराधे क्षेत्रिकस्यैव दशगुणोऽर्धदण्डः । क्षेत्रसंस्थे प्रसङ्गाच्चेदमुक्तं (स्वामिपालविवादे) । *मसु.

(४) मनुः—‘धान्यं दशभ्यः कुम्भेभ्यो हरतो ह्यधिको वधः । शेषेऽप्येकादशगुणं दाप्यस्तस्य च तद्धनम् ॥ क्षेत्रिकस्यात्यये दण्डो भागादशगुणो भवेत् । अतोऽर्धदण्डो भृत्यानामज्ञानाक्षेत्रिकस्य तु ॥’ कुम्भो विशतिः प्रस्थाः, शेषे दशकुम्भाधिकन्यूने । तस्य च तद्धनं स्वामिनो यदपहृतं तदाप्यः । क्षेत्रिकस्यात्यये कृषीवलभागापहरणे ‘धान्यापहार्येकादशगुणं दण्ड्यः शस्यापहारी च’ (विस्मृ. ५।७९-८०) । मनूक्त-धान्यापहारे एकादशगुणदण्डाभिधानं स्वामिने च हृत-धान्यदानं च प्रथमधान्यचौर्यविषयम् । बार्हस्पत्ये तु स्वामिने एकादशगुणधान्यदानं राजश्च तद्द्विगुणधनदानं चौर्याभ्यासविषयमित्यविरोधः । हल्ययुधस्तु द्वितीये श्लोके क्षेत्रस्वामिनोऽत्ययेन दोषेण यदा शस्यनाशो भवति, तदा राज्ञा स्वग्राह्यभागादशगुणं दण्डनीयः । एतज्ज्ञानाच्च । भृत्यदोषेण शस्यनाशे भृत्य एव तद्धनं दण्ड्य इत्यर्थमाह । विर. ३२२-३

धान्यं दशभ्यः कुम्भेभ्यो हरतोऽभ्यधिकं वधः । शेषेऽप्येकादशगुणं दाप्यस्तस्य च तद्धनम् + ॥

(१) कुम्भशब्दः परिमाणविशेषे वर्तते न घटमात्रे । क्वचिद्विशतिप्रस्थाः क्वचिद्द्वाविंशतिरिति देशभेदात् व्यवस्था । दशभ्योऽधिकं हरतो वधविधिरुक्ताथोऽनु-

* गोरा., मच., भाच. मसुवत् । गोरा., नन्द. अशुद्धि-संदिहान्नोद्धृतम् ।

+ विर. व्याख्यानं ‘क्षेत्रिकस्यात्यये दण्डो’ इति पूर्वश्लोके द्रष्टव्यम् ।

(१) मस्मृ. ८।३२०; अपु. २२७।३५-६ दाप्यस्त ..... नम् (तस्य दण्डं प्रकल्पयेत्); मिता. २।२७५ शेषेऽप्ये (शेषे); अप. २।२७५; व्यक. ११४ धिकं (धिको);

वर्थादिना नियम्यते । शेषेषु दशसु प्राकृते एकादशगुणो दण्डः । तस्य च तद्वनमिति सर्वत्र स्तेये योष्यम् । धान्यं ब्राह्मणवादिस्तदशानीति स्मर्यते । मेधा.

(२) विंशतिद्रोणकः कुम्भः । × मिता. २।२७५

(३) कुम्भो द्रोणद्वयम् । तदुक्तम्—‘पलद्वयं तु प्रसृतं द्विगुणं कुडवं मतम् । चतुर्भिः कुडवैः प्रस्थः प्रस्थाश्चत्वार आदकः ॥ आदकैस्तैश्चतुर्भिश्च द्रोणस्तु कथितो बुधैः । कुम्भो द्रोणद्वयं शूरः खारी द्रोणास्तु षोडश ॥’ इति । दशम्यः कुम्भेभ्योऽधिकधान्यहारिणो वधः । शेषेऽनधिके दृते यत्र धान्यावहारे यो दण्डस्तमेकादशगुणं दण्डं दाप्यः । यावदपहृतं तावच्च स्वामिने । अप. २।२७५

(४) कुम्भः पलशतद्वयम् । वधस्ताडनादि । ब्राह्मणादिद्रव्ये त्वङ्गच्छेदादिः । शेषे ततः प्राक् तस्य तद्वनं दाप्य इत्युभयत्र । मवि.

(५) शेषशब्दो यद्यप्युक्तसंख्यातिरिक्ते न्यूनाधिकसंख्याके वर्तितुमर्हति, तथाऽपि लघुदण्डाभिधानान्यूनसंख्याक एव वर्तते इति मन्तव्यम् । कुम्भशब्दः खारीपर्यायः, तत्र क्वचिद्देशे कुम्भशब्दप्रयोगात् । खार्याः पुनरियत्ता स्मृत्यन्तरे दर्शिता—‘अङ्गुल्यग्रत्रयग्राह्या शाणमित्यभिधीयते । शाणं पाणितलं मुष्टिः प्रसृतिश्च तथाऽञ्जलिः ॥ कुडपश्च तथा प्रस्थ आदको द्रोण एव च । मानी खारी च विशेष्याः संख्यायाश्चतुस्ताराः ॥’ इति । ‘दाप्यस्तस्य च तद्वनम्’ इत्यनेन यद्यपि प्रकृतं धान्यात्मकमेव धनं तत्स्वामिने स्तेनापहृतं दाप्य इति

× शेषं ‘क्षुद्रमध्यमहाद्रव्य’ इति याज्ञवल्क्यवचने द्रष्टव्यम् । स्मृच. ३।१९; विर. ३।२२ ऽभ्यधिकं (ह्यधिको); पमा. ४।४२; रत्न. १।२५ धिकं (धिके); विचि. १।३७ भ्यधि (प्यधि) बृहस्पतिः; स्मृचि. २।५ रत्नवत्; दवि. ३।८ कं वधः (को दमः) पू. : १।३४ भ्यधि (प्यधि); नृप्र. २।६४ भ्यधिकं (प्यधिको); व्यप्र. ३।९० शेषेऽप्ये (शेषेष्वे) जलम् (जलात्); व्यड. १।२८ रत्नवत्; व्यम. १।०२ भ्यधिकं (प्यधिके) शेषेऽप्ये (शेषेष्वे); चित्ता. ७।८३ धिकं (धिके) शेषेऽप्ये (शेषेष्वे); बाल. २।२७५ ‘शेषे त्वे’ इति पाठः; सेतु. २।३८ (=) भ्यधि (प्यधि); समु. १।५१; विव्य. ऽभ्यधि (ह्यधि) क्रमेण याज्ञवल्क्यवत् ।

१ तत्तस्य.

प्रतिभाति, तथाऽपि स्तेनाः सर्व एवापहृतं दाप्याः इति विष्णुस्मरणात् सर्वत्र कृते स्तेये योष्यम् । स्मृच. ३।१९

(६) द्विपलशतं द्रोणो विंशतिद्रोणश्च कुम्भः, दशसंख्येभ्यः कुम्भेभ्योऽधिकं धान्यं हरतो वधः । स हतुः स्वामिगुणवत्तापेक्षया ताडनाङ्गच्छेदमारिणात्मको ज्ञेयः । शेषे पुनरेकस्मादारभ्य दशकुम्भपर्यन्तहरिणं निहृतैकादशगुणं दण्डं दाप्यः । स्वामिर्नश्चापहृतं दाप्यः । *ममु.

(७) प्रमाणस्य पुरुषस्य प्रमाणस्थकरवर्णस्य द्वादशभिः प्रसृतिभिः कुडवो भवति । चतुर्भिः कुडवैः प्रस्थो भवति । विंशतिप्रस्थैः कुम्भे इति रत्नाकरादयः । ईदृशदशकुम्भाश्च पुरुषाहारमानेन खारीति मैथिलः । इतोऽप्यधिकं धान्यमपहरन् मारणीयः । न्यूनं त्वपहरन् तत्समं धान्यं स्वामिनि तदेकादशगुणं च राजनि दण्डत्वेन दाप्य इत्यर्थः । अन्ये तु—‘पलं च कुडवः प्रस्थ आदको द्रोण एव च । धान्यमानेन बोद्धव्याः क्रमशोऽमी चतुर्गुणाः ॥ द्रोणैः षोडशभिः खारी विंशत्या कुम्भ उच्यते । कुम्भैस्तु दशभिर्वाहो धान्यसंख्या प्रकीर्तिता ॥’ विंशत्या द्रोणैरित्यन्वयः । एतद्वाक्यानुसारेण च कुम्भमाहुः । विचि. १।३७

(८) कुम्भो विंशतिः प्रस्था इति रत्नाकरः । विंशतिद्रोण इति मिताक्षराकारः । कुल्लूकभट्टोऽप्याह द्विपलशतं द्रोणः, विंशतिद्रोणः कुम्भ इति । यत्तु घृतद्रोणेन परिमितः कुम्भ इति गोपथब्राह्मणं तद्द्रवद्रव्यविषयम् । माषकं पञ्चकृष्णलम्—‘माषकाणि चतुःषष्टिः पलमेकं विधीयते । द्वात्रिंशत्पलिकं प्रस्थं स्वयमुक्तमथर्वणा ॥ आदकस्तु चतुःप्रस्थैश्चतुर्भिर्द्रोण आदकैः ॥’ स्कन्दपुराणे—‘पलद्वयं हि प्रसृतिस्तद्वयं कुडवं स्मृतम् । चतुर्भिः कुडवैः प्रस्थमादकैश्च चतुर्गुणैः ॥ चतुर्गुणो भवेद्द्रोण इत्येतद्द्रव्यमानकम् ॥’ तमेनं द्रोणं पूर्णपात्रं व्यवहरन्ति । चतुर्वर्गचिन्तामणौ द्रवद्रव्यविषये स्कन्दपुराणमिति कृत्वा वचनमिदमवतारितम् । एवमेव प्रसृतिप्रभृति द्रोणान्तमुक्त्वा भविष्यपुराणे—‘कुम्भो द्रोणद्वयं सूर्यः खारी द्रोणास्तु षोडश’ सूर्य इति द्रोणस्य नामान्तरं, केचित्सूर्प इति पठन्ति । विष्णुधर्मोत्तरे कुडवप्रभृति द्रोणान्तमुक्त्वा—‘द्रोणैः

* मच. ममुवत् ।

शोडशभिः खारी विंशत्या कुम्भ उच्यते । कुम्भैस्तु दशभिः खारी धान्यसंज्ञा प्रकीर्तिता ॥' इत्युक्तम् । विंशत्येति द्रोणैरित्यनुषङ्गः । धान्येति यवादीनामपि द्रवद्रव्याणामपि चोपलक्षणं स्कन्दपुराणीयसामान्याभिधानस्वरसादिति महार्णवकारः ।

बालभूषणे चण्डेश्वरः—'कुडवाद्या वेदगुणा प्रस्थाद-द्रोणमानकाः खार्यः । कुम्भो विंशतिखार्या दृष्टो लोके यथाक्रमशः ॥' लोके मिथिलादौ । तदेवं द्रोणद्वयेन विंशत्या द्रोणैरिति च द्विविधः कुम्भः । दानविवेके तु पणसहस्रपरिमितः कुम्भ इत्युक्तम् । एवं च नानार्थ एव कुम्भशब्दः । बराहपुराणे—'पलद्वयं तत्प्रसृतिर्मुष्टिक-पलं स्मृतम् । अष्टमुष्टिर्भवेत् कुञ्चिः कुञ्चयोऽष्टौ च पुष्कलम् ॥ पुष्कलानि च चत्वारि आढकः परि-कीर्तितः । चतुराढको भवेद्द्रोण इत्येतन्मानलक्षणम् ॥' तथा—'चतुर्भिः सेरिकाभिश्च प्रस्थ एकः प्रकीर्तितः ॥' तत्र हेमाद्रिः—'सेरिका कुडवः । तथा कल्पतरुः—'सेरिका कुडवः स च द्वादशप्रसृतिपरिमितः । द्वादश-प्रसृतिभिः सेरिका तच्चतुष्टयं प्रस्थ इति समयप्रकाश-रत्नाकर-स्मृतिसागरेष्वप्युक्तम् ।

तथा भूपालपद्धतौ प्रमाणस्थपुरुषस्य प्रमाणस्थकर-चरणस्य द्वादशप्रसृतिभिः कुडव उत्तरोत्तरं चतुर्गुणाः प्रस्थादकद्रोणा भवन्ति । ततश्चतुःषष्ट्या कुडवैर्द्रोण इत्युक्तम् । एवमेव कल्पतरुकारः । यत्तु पठन्ति—'पञ्चकृष्णलको माषसैश्चतुःषष्टिभिः पलम् । द्वात्रिंशता पलैः प्रस्थो मागधेषु व्यवस्थितः ॥ आढकसैश्चतुर्भिस्तु द्रोणः स्याच्चतुराढकः ॥' तथा—'सर्वेषामेव मानानां मागधं श्रेष्ठमुच्यते ॥' तदेतन्मागधमात्र इत्याहुः । तत्र, गोपथब्राह्मणसंवादित्वेन साधारण्यौचित्यात् माग-धेष्विति व्यवहरणपरम् । एवञ्च श्रेष्ठतापि न परिमाणा-धिक्यात्, अपि तु वेदमूलकत्वादिति ध्येयम् ।

दवि. १३४-६

(९) कुसुलात् किञ्चिन्न्यूने धान्यभाजनं कुम्भः, दशम्यः कुम्भेभ्य इत्येकपुरुषस्य संवत्सरभोजनपर्यन्त-धान्यग्रहणं, ततोऽभ्यधिके हरणे दण्डः स्यात् । दशम्यः कुम्भेभ्यो न्यूने हरणे द्वादशकादशगुणं धान्यं हर्ता दण्डत्वेन दाप्यः । धान्यस्वामिने तद्धृतं धान्यं च

दाप्यम् । ब्राह्मणधान्यहरणे क्षत्रियादीनामयमेव दण्डो-ऽवगन्तव्यः । नन्द-

(१०) अभ्यधिकं हरतः वधः ताडनादि । एत-द्विप्रविषयम् । क्षत्रियादाववगच्छेदित्यर्थः । भाच-

तथा धरिममेयानां शतादभ्यधिके वधः ।

सुवर्णरजतादीनामुत्तमानां च वाससाम् * ॥

(१) धरणं धरिमा, तुला, तेन मीयन्ते परिच्छिद्यन्ते तानि धरिममेयानि । घृतादीनां द्रवाणां प्रस्थादिमेयताऽ-स्तीति, कठिनानां परिमेयता भवतीति, तदर्थमाह सुवर्णरजतादीनाम् । आदिग्रहणादेव रजते लब्धे पुनरुपादानात्तुल्यग्रहणार्थात् प्रवालादीनि गृह्यन्ते । न तु ताम्रलोहादीनि । तेषां शतादूर्ध्वं हरणे वधः । किं पुनरेतच्छतं, पलानामुत कर्षणामेव कार्षापणानां वा । केचिदाहुः पलानामिति । न त्वत्र विशेषो हेतुरस्ति, तस्माद्यस्मिन् देशे धरिममानकाले यथा संख्यया व्यव-हारः । शतमिदं सुवर्णस्य, क्वचित्तोले क्वचित्पलेषु, यथादेशं व्यवस्था । उत्तमानां च वाससां कौशेयपट्टादी-नामिति । शतादभ्यधिके वध इत्यनुषङ्गः । अत्रापि शाटकयुगमेकमिति संख्यायते । पुष्पपटाद्युपबर्हणं त्वेक-मेवेति । ननु च सुवर्णरजतादीनामित्येव सिद्धे परिमेय-ग्रहणमनर्थकम् ? नानर्थकं, कर्पूरागरकस्तूरिकादीनां

* दण्डविवेके उक्तानां ग्रन्थानामनुवादः ।

(१) मसू. ८।३२१; गोरा. उत्तमानां (महार्घाणां); मिता. २।२७५ तथा धरिममेयानां (रत्नानां चैव सर्वेषां); अप. २।२७५; व्यक. ११४; मभा. १२।४१ (=) धरिममेयानां (परिमयेयानां) पू.; स्मृच. ३।१९ धरिम (गणिम); विर. ३।२३; पमा. ४।४२ तथा ... वधः (रत्नानां चैव सर्वेषां शतादभ्यधिकं वधः); रत्न. १।२५ उक्त.; विचि. १।३८ तथा (तुला) भ्यधि (प्यधि); स्मृचि. २।५; दवि. १।४३ के वधः (को दमः); नृप्र. २।६४ मितावत्; सवि. ४।६२ वाससाम् (साहसाः) शेषं मितावत्; व्यप्र. ३।९० उक्त.; व्यड. १।२८ उक्त., क्रमेण व्यासः; व्यम. १।०२ उक्त.; सेतु. २।४१ तथा धरिम (तुलापरिम) भ्यधि (प्यधि); समु. १।५०. [मिता., पमा., सवि., नृप्र. एषु ग्रन्थेषु श्लोकार्धौ व्यत्यासेन पठितौ] .

१ वधः केचिदाहुः । पलानामिति । न तत्र विशेषहेतु-रित्यनु.

महार्घाणां ग्रहणार्थम् । आदिग्रहणादि तैजसानि गृह्यन्ते, निष्कादिपरिमाणव्यपदेश्यानि वा । न हि कर्पूरादीनां कर्पादिव्यपदेशोऽस्ति । यद्यपि सुवर्णवद्रजतेऽपि शतसंख्या तथापि प्रायश्चित्तभेदवद्दण्डभेदोऽपि युक्तो विषमसमीकरणस्य न्याय्यत्वादतो यावत्सुवर्णगतस्य मूल्यं तावति रूपे गृहीते वधः । कर्पूरादीनां तु पलानामेव शतसंख्या । Xमेधा.

(२) धरिमेण तुल्या मीयन्त इति धरिममेयानि, तान्येव सुवर्णरजतादीनामित्यनेन विशेषितानि । यदि सुवर्णरजतादीनामित्येतावन्मात्रमुच्यते ततो लोहानामेव ग्रहणं स्यात् । अथ धरिममेयानामित्येवोच्येत, तदा गुडादीन्यपि गृह्येरन् । उभयोपादाने तु लोहव्यतिरिक्तानामपि मुक्ताप्रवालादीनां तुलामेयानां परिग्रहः । महार्घत्वेन सुवर्णरजतप्रकारत्वात् । प्रकारवचनश्चायमादिशब्दः । अत एव गुडादीनां धरिममेयत्वेऽपि निवृत्तिः । अमहार्घत्वेन सुवर्णतुल्यताविरहात् । तेन लोहानामपि त्रपुसीसादीनामसाराणां नेह ग्रहणम् । उक्तमानि च वासांसि पत्तो (त्रो)र्णेनेत्रपटीप्रभृतीनि ।

अप. २।२७५

(३) धरिमा तुला तन्मेयानां सुवर्णरजतव्यतिरिक्तानां ताम्रादीनां, शतात् निष्कशतात् । एतच्च षोडशमाषकरूपसुवर्णचतुष्टयरूपनिष्कव्यवस्थया ग्राह्यम् । अत्रापि वधो मारणं ब्राह्मणद्रव्यत्वे अन्यत्र त्वङ्गच्छेदादि । सुवर्णेति । सुवर्णरजतोत्तमवाससामल्पानामपि हरणे वध एवेत्यर्थः । *मवि.

(४) यथा धान्येन वध उक्तस्तथा तुलापरिच्छेद्यानां सुवर्णरजतादीनामुत्कृष्टानां च वाससां पट्टादीनां पलशताधिकेऽपहृते वधः कर्तव्य एव । विषमसमीकरणं चात्र देशकालापहर्तृद्रव्यस्वामिजातिगुणापेक्षया परिहरणीयम् । एवमुत्तरत्रापि ज्ञेयम् । +ममु.

(५) हेम्नो रजतस्य वा शतकर्पाधिकस्य तथा वाससो वा शताधिकमूल्यस्य हर्ता वध्यः । विचि. १३८

(६) धरिमेति, धरणं तुला तेन परिच्छेद्यानां कार्पासादिद्रव्याणां पलशतादधिकेऽपहृते वधः । -मच.

X गोरा., स्मृच. मेधावत् । * भाच. मविवत् ।

+ मेधावद्भावः । ÷ शेषं ममुवत् ।

पञ्चाशतस्त्वभ्यधिके हस्तच्छेदनमिष्यते । शेषेष्वेकादशगुणं मूल्यादण्डं प्रकल्पयेत् ॥

(१) सुत्रोक्तोऽयम् । मूल्यादिति नापहृतमेव द्रव्यं देयं, क्वचित्जातीयं नैव प्राप्यते । अतो रूपकैर्धान्यादिना वा विनिमेयम् । मेधा.

(२) पञ्चाशत इति ताम्रादिविषयम् । शेषे पञ्चाशत ऊने । Xमवि.

(३) पूर्वोक्तानां पञ्चाशदूर्ध्वं शतं यावदपहारे कृते हस्तच्छेदनं मन्वादिभिरभिहितम् । शेषेष्वेकपलादारभ्य पञ्चाशत्पलपर्यन्तापहारे अपहृतगुणादेकादशगुणं दण्डं दाप्यः । +ममु.

सीताद्रव्यापहरणे शस्त्राणामौषधस्य च ।

कालमासाद्य कार्यं च राजा दण्डं प्रकल्पयेत् ॥

(१) कृष्यमाणा भूमिः सीता, तद्द्रव्याणि लाङ्गलकुद्दालकादीनि, तदपहरणे दण्डः प्रकल्प्यः । किं इच्छयैव ? नेत्याह । कालमासाद्य कार्यं च, कर्षणकाले प्रत्यासन्ने महान् दण्डः । अकृष्टे च यदा तस्मिन् महतः फलस्य नाशस्तदा भूयानेव । आसाद्यासन्नं ज्ञात्वेत्यर्थः । अन्यदा तु द्रव्यजात्याद्यनुरूपः । एवं शस्त्राणां च खड्गादीनां युद्धकाले, औषधस्य मेषजार्थमुपयोगकाले, तेन चौषधेन हृतेनानुपयुक्तेन यद्यातुरस्य महती पीडा

X भाच. मविवत् । + गोरा., मच., नन्द. ममुवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३२२ धेका (त्वेका) [मिष्यते (मुच्यते) धेका (चैका) Noted by Jha]; मिता. २।२७५; अप. २।२७५ धेका (त्वेका); व्यक्र. ११४ ल्याद् (ल्यं द); स्मृच. ३१९; विर. ३२३ धेका (ऽधेका); पमा. ४४३ अपवत्; रत्न. १२५ विरवत्; विचि. १३८ विरवत्; स्मृचि. २५ ल्याद् (ल्यद) शेषं विरवत्; दवि. १४३ विरवत्; नृप्र. २६४-५; सवि. ४६२ शेषे (शते); व्यप्र. ३९०; व्यड. १२८ विरवत्, क्रमेण व्यासः; व्यम. १०२ दण्डं (दण्डः); विता. ७८४ नारदः; सेतु. २४१ विरवत्; समु. १५०.

(२) मस्मृ. ९।२९३ [प्रकल्पयेत् (प्रवर्तयेत्) Noted by Jha]; मवि. शस्त्राणां (शष्पाणां); विर. ३२४ हरणे (हारे तु); दवि. १४६ हरणे (हारे तु) काल....च (कार्थ [फालो] माषोदकानां च); समु. १५१.

जायतेऽस्य तस्मिन् काले लभ्यते तत्तन्मपि बाध-
कादिसंस्कारोपेक्षया चित्तेऽप्युपयोगार्थमेवमाद्यपेक्षा राज-
दण्डप्रकल्पनायै प्रसिद्धे । शस्त्राणां राजोपकरणानाम् ।
अन्यथाऽपि जनपदस्य भ्रातृव्यतस्कराशङ्कितस्तदा
महान् दण्डः । स्वले स्वल्पः । मेधा.

(२) सीताद्रव्यं, हस्तादि । शस्त्राणां औषधिद्रव्याणाम् ।
शस्त्राणामिति कचित् । कालं कृषिसमयादि, कार्यं
दुर्मिक्षादिना बहुप्रयोजनत्वां ज्ञात्वा दण्डतास्तम्यं
कुर्यात् । मवि.

(३) कृष्यमाणभूमिद्रव्याणां हलकुहालादीनामपहरणे,
खड्गादीनां च शस्त्राणां, औषधस्य च कल्याणघृत्तादे-
श्रौये सत्युपयोगकालेतरकालापेक्षया प्रयोजनापेक्षया च
राजा दण्डं कुर्यात् । ममु.

यस्तु रज्जुं घटं कूपाद्वरेद्विन्ध्याच्च यः प्रपाम् ।

स दण्डं प्राप्नुयान्माषं तच्च तस्मिन् समाहरेत् ॥

(१) प्रपिबन्त्यस्यामिति प्रपा, जलाधारस्थानं उद्धृत-
जलनिधानं वा । माषस्य जातिर्न निर्दिष्टा । सा मरु-
जाङ्गलानूपभेदा द्रव्या । तच्च रज्ज्वादि समाहरेद्दद्या-
त्तस्मिन् स्थाने न राजनि । मेधा.

(२) कूपसमीपे रज्जुघटयोर्जलोद्धारणाय धृतयो रज्जुं
घटं वा हरेत् । यो वा पानीयदानगृहं विदारयेत् स
सौवर्णं माषं दण्डं प्राप्नुयात् । 'यन्निर्दिष्टं तु सौवर्णं
माषं तत्र प्रकल्पयेत्' इति कात्यायनवचनात् । तच्च
रज्ज्वादि तस्मिन् कूपे समर्पयेत् । *ममु.

सूत्रकार्पासकिण्वानां गोमयस्य गुडस्य च ।

दध्नः क्षीरस्य तक्रस्य पानीयस्य तृणस्य च ॥

* गोरा., मवि., मच., नन्द., भाच. ममुवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३१९ क., घ., द्विन्धा (द्विधा), ग.,
तच्च (तं च); अपु. २२७।३४-५ यः प्रपाम् (तां प्रपान्)
उत्तरार्धे (स दण्डं प्राप्नुयान्मासं दण्ड्यः स्यात्प्राणिताडने);
अप. २।२७५ स दण्डं (दण्डं स); व्यक. ११५; विर. ३२८;
विचि. १४१ रज्जुं घटं (रज्जुघटं); स्मृचि. २५
विचिवत्; दवि. १५०; सेतु. २४३ रज्जुं घटं (रज्जुघटं)
प्रपाम् (प्रपा) तच्च (तं च); समु. १५१.

(२) मस्मृ. ८।३२६ [गोमयस्य (आवसस्य) Noted
by Jha]; अप. २।२७५; व्यक. ११५; विर. ३२६;

बेणुवैणवभाण्डानां लवणानां तथैव च ।

मृन्मयानां च हरणे मृदो भस्मन एव च ।

मत्स्यानां पक्षिणां चैव तैलस्य च घृतस्य च ।

मांसस्य मधुनश्चैव यच्चान्यत्पशुसंभवम् ॥

अन्येषां चैवमादीनां मद्यानामोदनस्य च ।

पकान्नानां च सर्वेषां तन्मूल्याद्विगुणो दमः ॥

(१) सूत्रमूर्णासणादि । लवणानि सैन्धवत्रिडलवणादीनि ।
यच्चान्यत्पशुसंभवमामिषादि । अन्येषामपूपमोदकादी-
नाम् । आदिशब्दः प्रकारं, प्रकारः सादृश्यं तुल्यता
सदृशकार्यकरणोपयोगादिरूपा । तथा च सर्पिमण्डेषु-
खण्डशर्कराकिलाटकूर्चिकाद्या अपूपा गृह्यन्ते । पशुसंभवं
राङ्कवाजिनाद्यपीच्छन्ति केचित् । आदिग्रहणात्प्रकृते-
र्विकृतिरपि । यच्चोभयोपादानं दध्नः क्षीरस्य चेति
तदुदाहरणार्थम् । एवं सूत्रग्रहणेन सूत्रमयं वासोऽपि
गृह्यते । नलिकादीनां सत्यपि सूत्रमयत्वे पशुसंभवत्वे
उत्तमत्वादुत्तमानां चेति अयमपवादविषयः । प्रकृत्यन्तरे

पमा. ४४४; विचि. १४०; दवि. १४८; व्यप्र. ३९१;
व्यउ. १२९ क्रमेण नारदः; सेतु. २४१-२ : ३२३
किण्वानां (द्विन्धानां); समु. १५१.

(१) मस्मृ. ८।३२७ वैणव (वैदल); अप. २।२७५;
व्यक. ११५; विर. ३२६; पमा. ४४४; विचि. १४०;
दवि. १४८; व्यप्र. ३९१; व्यउ. १२९ (=); सेतु.
२४२, ३२३; समु. १५१.

(२) मस्मृ. ८।३२८; अप. २।२७५; व्यक. ११५
यच्चा (यद्वा); विर. ३२६; पमा. ४४४ मत्स्यानां
(अजानां); विचि. १४०; दवि. १४८; व्यप्र. ३९१
तैलस्य च (लवणस्य) शेषं पमावत्; व्यउ. १२९ पमावत्;
सेतु. २४२, ३२३; समु. १५१ मांस (माष) शेष
पमावत्.

(३) मस्मृ. ८।३२९ नां म (नाम); अप. २।२७५;
व्यक. ११५ षां चैव (पामेव); विर. ३२६ नानां च (नां
चैव) शेषं व्यकवत्; ममु. श्लोकव्याख्याने ' नां मद्यानां '
इति पाठः स्वीकृतः; पमा. ४४४; विचि. १४० षां चैव
(पामेव) उत्तरार्धे (फलानां चैव सर्वेषां हरणे द्विगुणो दमः १);
दवि. १४८ व्यकवत्; व्यप्र. ३९१; व्यउ. १२९ मद्यानां
(माषाणां); सेतु. २४२, ३२३ विचिवत्; समु. १५१;
नन्द. नां मद्या (नामाद्या); भाच. नां मद्या (नामद्या).

तैलशब्दः स्नेहवाची, न तिलविकार एव । तेनातसी-
प्रियङ्गुपञ्चाङ्गुलतैलादयोऽपि गृह्यन्ते । मेधा.

(२) ऊर्णादिसूत्रस्य कार्पासिकस्य च किण्वस्य
सुरावीजद्रव्यस्य च, सूक्ष्मवेणुखण्डनिर्मितजलाहरणभाण्डा-
दीनां, यदप्यन्यत्पशुसंभवं च मृगचर्मखड्गशृङ्गादि,
अन्येषामप्येवंविधानामसारप्रायाणां मनःशिलादीनां,
मद्यानां द्वादशानां, पक्वान्नानामोदनव्यतिरिक्तानामप्य-
पूपमोदकादीनां च कार्पासादिशब्दार्थानां प्रसिद्धानां
चापहारे कृते मूल्याद्विगुणो दण्डः कार्यः । ममु.

(३) किण्वं सुरापकृतिद्रव्यम् । आद्यानां भक्ष्या-
णाम् । नन्द.

(४) अद्यानां अदनीयानाम् । भाच.

पुष्पेषु हरिते धान्ये गुल्मवल्लीनगेषु च ।

अन्येष्वपरिपूतेषु दण्डः स्यात्पञ्चकृष्णलः ॥

(१) नवमालिकादीनि पुष्पाणि । हरितं धान्यं
क्षेत्रस्थं अपक्वम् । नगा वृक्षाः । अन्येष्वपरिपूतेषु बहु-
वचनात्परिपवनस्य च धान्येष्वेव तुषपलालादिविमोक्ष-
रूपस्य संभवादुत्तरश्लोके धान्द्रहणमेवाकृष्यते । गुल्मा-
दीनां हि सत्यपि पलाशैव्यामिश्रत्वे पुष्पाणां च, न परि-
पूतव्यवहारः । सतमी हरणापेक्षा । तत्तु पूर्वस्मादनुवर्तते ।
अत्र पञ्चकृष्णलो दण्डः । कृष्णलानां द्रव्यजातिः अल्प-
त्वमहत्त्वप्रयोजनापेक्षा । सुवर्णस्येति पूर्वं । मेधा.

(२) पुष्पेषु नीलीक्षेत्रेषु धान्येषु गुल्मलतावृक्षेषु पुरुष-
भारप्रायेषु वक्ष्यमाणात् श्लोकात् परिपवनसंभवाच्च धान्येषु
खलवासितापहृतेषु, देशकालापेक्षया सुवर्णस्य रूप्यस्य वा
पञ्चकृष्णलपरिमाणो दण्डः स्यात् । गोरा.

(३) हरिते माषादौ शमीधान्ये, धान्ये शूकधान्ये ।
एष्वल्पेषु तथाऽपरिपूतेष्वपृथक्कृतबुसेषु । मवि.

(१) मस्मृ. ८।३३० [पुष्पेषु (लतासु) Noted by
Jha.]; गोरा. [अन्ये (अल्पे) Noted by Jha.];
व्यक. १।१५ अन्ये (अल्पे) लः (लाः); मवि. अन्ये (अल्पे);
विर. ३२५ व्यकवत्; विचि. १३९ पुष्पे... धान्ये (पुष्पे
हरितधान्ये च) शेषं व्यकवत्; दवि. १३८ मविवत् : १४६
व्यकवत्; सेतु. २३९ व्यकवत्; समु. १५१.

१ हरन्ति धा. २ शे व्या. ३ (न०).

व्य. कां. २१६.

(४) पुष्पेषु, हरिते क्षेत्रस्थे धान्ये, गुल्मलतावृक्षेष्व-
परिपूतेषु अनपावृतवृक्षेषु, वक्ष्यमाणश्लोके धान्यादिषु
निर्देशात्परिपवनसंभवाच्च धान्येषु अन्येषु समर्थपुरुषभार-
हार्येषु हृतेषु देशकालापेक्षया सुवर्णस्य रूप्यस्य वा
पञ्चकृष्णलमाषपरिमाणो दण्डः स्यात् । ममु.

(५) हरिते धान्ये क्षेत्रस्थघासरूपे धान्येऽपहृते ।
नगो वृक्षः । अल्पेषु एकपुरुषोद्वाह्यादपि न्यूनेषु । अपरि-
पूतेषु अनपहृतकल्केषु । धान्येष्विति वचनविपरिणामे-
नान्वयः । * विर. ३२५

(६) सुवर्णमाषः ' पञ्चकृष्णलको माष ' इत्युक्तेः, न
तु रूप्यमाषकः । X मच.

परिपूतेषु धान्येषु शाकमूलफलेषु च ।

निरन्वये शतं दण्डः सान्त्वयेऽर्धशतं दमः ॥

(१) मूलं इक्षुः, फलं द्राक्षादि । निरन्वये द्रव्यहरणे ।
अन्वयोऽनुनयः स्वामिनः प्रीत्यादिप्रयोगः । यत्त्वदीयं
तन्मदीयमेवेत्यनया बुद्ध्याऽहं प्रवृत्तो न चेदेवं तद्गृहणे-
त्येवमादिवचनं, तद्यत्र न क्रियते तन्निरन्वयम् । साहस-
प्रकारत्वादधिको दण्डः । अन्वयेन सह सान्त्वयः । येन
सह कश्चिदपि संबन्धो नास्त्येकग्रामवासादिस्ततः
शतं दण्ड्यः । अथवा अनारक्षं निरन्वयम् । सति तु
रक्षके उभयापराधादल्पो दण्डः । खलस्थेषु धान्येष्वयं
दण्डः । तत्र हि परिपूयन्ते । गृहस्थेषु त्वेकादशगुणः
प्रागुक्तः । + मेधा.

(२) अपासितेषु शेषेषु शाकादिषु वाऽपहृतेषु
स्वामिना सह संग्रामेऽपहारे पणशतं दण्डः । संगतेषु
पुनः पञ्चाशतं दण्डः । गोरा.

(३) परिपूतेष्वपास्तबुसेषु । शाकमूलफलेषु बहु-
मूल्यात्यन्तोपयुक्तेषु । निरन्वये तद्द्रव्यसंबन्धयोग्यता-

* दवि. विरवत् मचवच्च । X शेषं ममुवत् ।

+ विर. मेधावत् । भाच. मेधातिथ्युक्तद्वितीयपक्षवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३३१; व्यक. १।१५ मनुयमौ; विर.
३२४; विचि. १३९; दवि. १३७, १४६ दण्डः (दण्ड्यः);
सेतु. २३९ उत्तरार्धे (निरन्वयः शतं दण्ड्यः सान्त्वयोऽ-
र्धशतं दमम्); समु. १५१ उत्तरार्धे (निरन्वयः शतं दण्ड्यः
सान्त्वयो द्विशतं दमम्).

१ मूलमिक्षुद्राक्षादि ।

पादकज्ञानोपाधिकोऽन्वयो यस्तमभिधाय यत्र हरणं न भवति तत्र । तद्विपरीतं सान्वयम् । मवि.

(४) निष्पुलाक्रीकृतेषु वृक्षेषु धान्येषु शाकादिषु चापहृतेषु, अन्वयो द्रव्यस्वामिनां संबन्धः, येन सह कश्चिदपि संबन्धो नास्त्येकग्रामवासादिस्तत्र शतं दण्डयः । सान्वये तु पञ्चाशत्पणो देयः । खलस्थेषु च धान्येष्वयं दण्डस्तत्र हि परिपूयन्ते । गृहेष्वेकादशगुणो दण्डः प्रागुक्तः । ममु.

(५) तद्विशेषेषु धान्यादिचतुष्टयेषु व्यवस्थया शत-मर्धशतं वा दमं दापयन् तान् उद्दिशति— परीति । परिपूतेषु यज्ञार्थं संस्कृतेषु अपसारिततुषेषु वा । निर-न्वये संपूर्णहृते, द्रव्यस्वामिना एकग्रामवासाद्यसंबन्ध इति केचित् । X मच.

यैश्चैतान्युपकलप्तानि द्रव्याणि स्तेनयेन्नरः ।

तं शतं दण्डयेद्राजा यश्चाग्निं चोरयेद्गृहात् * ॥

(१) एतानि सूत्रादीनि, उपकलप्तानि प्रत्यासन्न-दानोपभोगादिकार्यकालानि, अथवा संस्कृतानि कृत-सामर्थ्याधानानि । यथा तदेव सूत्रं तन्तुवायहस्ते वायनार्थं दत्तं किञ्चिद् द्विगुणीक्रियते, किञ्चित्परिवर्त्यते, एवं दधि मन्थनमरीचशर्करादिसंस्कृतं, क्षीरं घृतमित्यादेः संस्कारः, तत्र शतं दण्डः । आद्यमिति पाठे प्रथमसाहसः । अग्निं गृहात्, परिगृहीतं शालाग्निहोत्रेत्याद्यर्थे, हेमन्ते वा शीतार्दितानां दरिद्राणामप्रणीतमपि, अग्रेरुपकल्पनं पाककाले शीतादिनिवृत्त्यर्थं वा तापनकाले । अविशेषे-णाग्न्यग्नेर्दण्डः स्वल्पस्य बहोरुपकलप्तस्यानुपकलप्तस्य च । सत्यपि सूत्रादिदण्डे आदिग्रहणेनाग्नेस्तन्मूल्यादि न संभवति । क्रयविक्रयव्यवहाराप्रसिद्धेः । यावता वेन्धने-

X नन्द. मचवत् । * दण्डविवेके गोविंदराजसर्वज्ञ-नारायणकुल्लकरत्नाकराणामनुवादः ।

(१) मस्मृ. ८।३३३ यश्चै (यस्त्वे): क., ग., घ., तं शतं (तमार्थं); अपु. २२७।३७; अप. २।२७५ यश्चैता (यज्ञार्था); विर. ३२६; विचि. १४०; दवि. १४८; सेतु. २४२ उक्त. : ३२३; समु. १५१ यश्चै (यस्त्वे) तं शतं (तमार्थं).

१ त्यादि सं. २ अग्निगृ. ३ दिक् हे. ४ कालः शी. ५ कालः । अ. ६ (न०).

नाभिरुपहृत्य परिमाणं उत्पद्यते यावतीभिर्दक्षिणाभिस्त-न्मूल्याद्द्विगुणो दण्डः संभवति, शक्यते व्यपदेष्टुं, तुष्टयुत्पत्तिश्च स्वामिनः स्थितैव । अतस्त्रेताग्निहरणे यावत्पुनराधाने गच्छति प्रायश्चित्तेष्टौ च तावदग्निमते दाप्यः । अतोऽयमग्नेर्दण्डः शालाप्रणीताग्निविषय एव, स्वल्पत्वात् । त्रेतायां तु तन्मूल्याद्द्विगुण इति । तथा च सुलभेष्वधिकारनिवृत्तिमकुर्वन्तु यागाङ्गद्रव्येष्वपन्धियमा-णेषु 'कुशकरकामिहोत्रद्रव्याण्यपहरतोऽङ्गच्छेदः स्यात्' इति शङ्कः । अग्निषु तु हृतेष्वधिकार एव निवर्तते । तत्र कथं महान् दण्डो न स्यात् ? मेधा.

(२) एतानि सूत्रादीनि द्रव्याणि उपभोगार्थमुद्य-मितानि यो मनुष्यश्चोरयेत्, यश्चाग्निं लौकिकमपि चोरयेत् तं प्रथमसाहसं राजा दण्डयेत् । अग्रेश्च मूल्य-व्यवहारप्रसिद्धेस्तन्मूल्यात् द्विगुणो दम इत्येतदसंभवे सति सूत्रादिभ्यः पृथग्रहणम् । गौरा.

(३) उपकलप्तानि भोजनादिप्रयोजनार्थं सज्जितानि । आद्यं प्रथमसाहसम् । अग्निं त्रेताग्निमाधानादिसंस्कृतम् । मवि.

(४) यः पुनरेतानि सूत्रादिद्रव्याण्युपभोगार्थं कृत-संस्काराणि मनुष्यश्चोरयेत्, यश्च त्रेताग्निं गृह्याग्निं वाऽग्निगृहाच्चोरयेत् तं राजा प्रथमं साहसं दण्डयेत् । अग्नि-स्वामिनश्चाधानोपक्षयो दातव्यः । गोविन्दराजस्तु लौकिकाग्निमपि चोरयतो दण्ड इत्याह, तदयुक्तम् । अल्पापराधे गुरुदण्डस्यान्याय्यत्वात् । * ममु.

(५) उपकलप्तानां कार्यार्थं संनिधापितानाम् । अग्निरिह लौकिकः । 'विषये लौकिकं स्यादिति' नयात्, विषये संशये । विर. ३२६

अप्रकाशचौर्याभ्यासे शारीरो दण्डः

येन येन यथाङ्गेन स्तेनो नृपु विचेष्टते ।

तत्तदेव हरेत्तस्य प्रत्यादेशाय पार्थिवः ॥

(१) भूयोभूयः प्रवृत्तस्यायं दण्डः । यो धनेन दण्डितोऽपि न मार्गे अवतिष्ठते तस्य त्रिचतुर्दण्डितस्या-

* विचि., मच., भाच. ममुवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३३४; मेधा. ८।२९ पू.; समु. १५१.

१ दातव्यः अ.

नवतिष्ठमानस्य द्रव्यजातिपरिमाणानपेक्षः संधिच्छेदाद्य-
नपेक्षः चौर्यक्रियामात्राश्रितोऽङ्गच्छेदः । यस्य यस्याङ्गस्य
बलमाश्रित्यावतिष्ठते स्तेनश्चौर्ये प्रवर्तते तत्तदस्य हरेत्
छिन्द्यात् । यथा कश्चित्पादबलमाश्रित्यावष्टभ्य पलायते
न मामनुगन्तुं कश्चिदपि शक्नोतीति तस्य पादच्छेदः ।
अन्यः संधिभेदोऽहमिति, तस्य हस्तच्छेदः । प्रत्या-
देशाय प्रतिरूपफलदर्शनाय । स्वावष्टभ्येन साभिमानं
सक्रोधं सावज्ञं न्यकरणं वा प्रत्यादेशः । य एवं करोति
तस्य तस्याहमेवं कर्तेति व्याख्यापनं प्रत्यादेशः । मेधा.

(२) यच्च येन हस्तपादादिकाङ्गेन येन प्रकारेण
ग्रन्थिच्छेदनिःश्रेण्यारोहणादिना चोरो मनुष्येषु विरुद्धं
धनापहारादि कर्तुमीहते तत्तदेवाङ्गं तस्याभ्यासप्रवृत्तौ
सत्यां तदपराधच्छेदनाय राजा छेदयेत् । गोरा.

(३) विचेष्टते विरुद्धं चेष्टते द्रव्यं हरति । हरेदपनये-
दतिशयितापराधे । प्रत्यादेशायान्यस्यापि निषेधाय ।

मुवि.

(४) येन येनाङ्गेन हस्तपादादिना येन प्रकारेण
संधिच्छेदादिना चोरो मनुष्येषु विरुद्धं धनापहारादिकं
चेष्टते तस्य तदेवाङ्गं प्रसङ्गनिवारणाय राजा छेदयेत् ।
तत्र धनस्वाम्युत्कर्षापेक्षया अयमङ्गच्छेदः । ममु.

वर्णतः स्तेयदोषतारतम्यम्

अष्टापाद्यं तु शूद्रस्य स्तेये भवति किल्बिषम् ।

षोडशैव तु वैश्यस्य द्वात्रिंशत्क्षत्रियस्य तु ॥

ब्राह्मणस्य चतुःषष्टिः पूर्णं वाऽपि शतं भवेत् ।

द्विगुणा वा चतुःषष्टिस्तद्दोषगुणविद्धि सः × ॥

* मच., नन्द., भाच. ममुवत् । × मित्ता. व्याख्याने

‘क्षुद्रमध्यमहाद्रव्य’ इति याज्ञवल्क्यवचने द्रष्टव्यम् ।

(१) मस्म. ८।३३७ स्य तु (स्य च) [व तु (व च)
Noted by Jha]; मित्ता. २।२७५; अप. २।२७५;
व्यक. १।१८ अष्टापाद्यं तु (अष्टपाद्यं हि); विर. ३।४२ वं
तु (वं हि) स्य तु (स्य च); पमा. ४।४२ स्य तु (स्य च);
विचि. १।४४ वं तु (वं च) शैव (शास्य) याज्ञवल्क्यः;
व्यनि. ५।१४ वं तु (वं हि); द्वा. ३।७ विं (विं); नृप्र. २।६४ षम् (षी); व्यप्र. ३।९०; व्यउ. १।२८; मित्ता. ७।८८; सेतु. ३।२८ याज्ञवल्क्यः; समु. १।५१.

(२) मस्म. ८।३३८; मित्ता. २।२७५ विद्धि सः

१ हं त.

(१) ‘तद्दोषगुणविद्धि स’ इति हेत्वभिधानाद्विदुषां
दण्डोऽयम् । यत्र खलु जन एकं कार्पापणं दान्यते तत्र
विद्वान् शूद्रोऽष्टगुणं, अष्टभिः आपाद्यते संवध्यते
यत्किञ्चिदं पापं, तदेवमुच्यते । अष्टभिर्वा आपाद्यत
आहन्यते गुण्यत इति यावत्, उभयथाऽप्यष्टगुणस्य
वाचकोऽष्टापाद्यशब्दः । एवं तदेव द्विगुणं वैश्यस्य, स
हि साक्षादध्ययनज्ञानयोरधिकृतः । शूद्रस्तु कथञ्चिद्
ब्राह्मणापाश्रितस्तत्संगत्या कियदपि ज्ञास्यति । क्षत्रियस्तु
रक्षाधिकारदोषेण समाने विद्वत्त्वे ततोऽपि द्विगुणं दण्ड्यते ।
ब्राह्मणे तु दण्डविधौ न तृप्यति । चतुःषष्टिः शतमष्ट-
विंशाधिकशतमिति वा । तस्य हि प्रवचनमुपदेष्टृत्वं वा,
अधिकं च रक्षा ततो भवेत् । प्राकृतजनस्य तिर्यक्प्रत्यस्य
कोऽपराधः । अविद्वांसो गुणदोषानभिज्ञा अकार्ये
प्रवर्तन्ते । विद्वानपि तथैव चेद्वर्तते, हन्त हन्तं जगत्,
तृतीयस्य शिक्षितुरभावात्, तदुक्तं ‘द्वौ लोके धृतव्रतौ
राजा ब्राह्मणश्च बहुश्रुतः’ इति (गौध. ८।१) । राज्ञः
पूर्वेण दण्डाधिक्यमनेन ब्राह्मणस्य, आधिक्यमात्र-
विधिश्चायं न यथाश्रुतसंख्याविधिः ब्राह्मणदण्डेऽनवस्था-
श्रवणात्, अयं वा अयं वेति, न च विकल्पो युक्तो
व्यवस्थाहेतुत्वाभावात् । तुल्यबलस्यैव विषयस्या-
नुपपत्तेः । को हि राजा द्विगुणमुत्सृज्य चतुःषष्टिं
ग्रहीष्यति । यदि परमदृष्टार्थे दण्डे विकल्पः, उपपद्येत ।
न चादृष्टार्थोऽयमित्युक्तम् । तथा च गौतमो (१।२।१४)
‘विदुषोऽतिक्रमे दण्डभूयस्त्वम्’ इत्याह । तस्मादनवस्था-
विधित्वं व्याहरन्ति । न च गुणापेक्षो विकल्पो युक्तो
अष्टादिश्लोकेनैव सिद्धत्वात् । अर्थवादाच्चात्र विध्यवगतिः

(वेदिनः); अप. २।२७५ विद्धि (वद्धि); व्यक. १।१८
वाऽपि (चाऽपि) विद्धि सः (विद्धिषः); पमा. ४।४२ [वाऽपि
(चाऽपि) दोषगुणविद्धि सः (दानगुणवेदिनः)] Noted by
Jha]; विचि. १।४४; व्यनि. ५।१४; द्वा. ३।७ मित्ता-
वत्; नृप्र. २।६४ दोषगुणविद्धि सः (दोषगुणवेदिनः);
व्यप्र. ३।९० मित्तावत्; व्यउ. १।२८ मित्तावत्; मित्ता. ७।८८
पूः; सेतु. ३।२८ पूर्णं (पूर्व) णा (णं) याज्ञवल्क्यः; समु. १।५१
मित्तावत्.

१ लज. २ गुणामष्ट. ३ चष्टिशतमष्टविंशं वा शत-
मिति । त. ४ हन्त ज. ५ मात्रावि. ६ चेति.
७ नष्टा. ८ ध्यगतिः.

स चाधिक्याविधौ लब्धालम्बन इति न यथाश्रुतपरि-
कल्पने विकल्पने समर्थः । *मेधा.

(२) यस्मिंस्तेये यो दण्ड उक्तः स गुणदोषज्ञस्य
शूद्रस्याष्टभिरापाद्यते गुणतोऽष्टगुणः कार्यः । षोडशगुणो
विदुषो वैशस्य, द्वात्रिंशद्गुणः शास्त्रोक्तस्य क्षत्रियस्य,
चतुःषष्टिगुणो ब्राह्मणस्य द्विचतुःषष्टिगुणो वा पूर्णं वा
शतं गुणातिशयापेक्षया, यस्मादसौ ब्राह्मणः स्तेयगुण-
दोषज्ञः । ×गोरा.

(३) अष्ट दण्डा आपाद्या येन किल्बिषेण स्तेयेन
तदष्टापाद्यम् । + अप. २।२७५

(४) अष्टापाद्यमष्टगुणं, यदपहृतं द्रव्यं तन्मूल्यादष्ट-
गुणितो दण्डो ग्राह्य इत्यर्थः । एतच्च प्रागुक्तप्रतिनियत-
दण्डरज्जुघटादिस्तेयव्यतिरेकेण, किंविषयस्यापराधस्याष्ट-
गुणत्वं, अष्टगुणदण्डापनोद्यतैव ।

ब्राह्मणस्येति । ब्राह्मणस्य पञ्चत्रयं निर्गुणगुणवदति-
गुणापेक्षया । अत एव तृतीये हेतुतया ज्ञानमुक्तम् ।
दोषः पापः गुणः पुण्यम् । केचित्तु दोषगुणित्वं सर्व-
विशेषणम् । तथा च तदज्ञस्य शूद्रस्य स एवाष्टगुणः,
एवं क्षत्रियादेरपीत्याहुः । अन्ये तु शूद्रादिपदानि
राजसेवकशूद्रादिपराणि, अत्र तेषामितरशूद्राद्यपेक्षयाऽ-
ष्टगुणत्वादित्याहुः । मवि.

(५) तद्दोषगुणविद्धि स इति सर्वत्र संवध्यते ।

÷ ममु.

(६) ब्राह्मणस्य तु चतुःषष्ट्यादिविकल्पस्तपोविद्यादि-
क्रमापेक्षया । ब्राह्मणस्य दण्डाधिक्ये हेतुस्तदोपेत्यादि ।
अन्येषां तद्वत्त्वं विप्रोपदेशादिति भावः । विदुषि विधे
चतुःषष्टि, तपोयुक्ते तस्मिन् शतं, तपोऽभियुक्ते तस्मिन्
अष्टाविंशत्युत्तरशतमित्युन्नेयम् । ÷ मच.

(७) ज्ञानतारतम्यतश्च दण्डतारतम्यं श्लोकद्वयेनाह—
अष्टापाद्यं त्विति । स्तेये कृते आपाद्यमापादयितव्यं
किल्बिषं दण्डः शूद्रस्याष्ट भवति अपहृतद्रव्याष्टगुणं
भवतीत्यर्थः अज्ञत्वात् । वैश्ये तु षोडशगुणमल्पज्ञत्वात् ।
क्षत्रियस्य द्वात्रिंशद्गुणं ज्ञत्वात् ।

* विर. मेधावत् । × विचि., व्यप्र. गोरावत् ।

+ शेषं मेधावत् । ÷ शेषं गोरावत् ।

ब्राह्मणस्येति । ब्राह्मणस्य चतुःषष्टिगुणं ज्ञतमत्वात् ।
ब्राह्मणविषये विज्ञानतारतम्याभिप्रायेणोक्तं पूर्णं वाऽपी-
त्यादि, तद्दोषगुणवित्तस्य स्तेयस्य करणं दोषोऽकरणं गुण
इत्येवं वेत्ति । यद्वा गुण आवर्तनमुत्तरोत्तराधिक्यं
वेत्तीति तद्दोषगुणविद्धि यस्मात् स ब्राह्मणः तस्मात्तस्य
दण्डो देय इति । एवं हेतुवचनबलादेवैष ज्ञानवैषम्य-
प्रयुक्तो दण्डे वैषम्यविधिः क्षत्रियादिष्वपि कल्पनीयः ।
अन्ये त्वाहुः । किल्बिषशब्दोऽयं दोषवचनः नार्थदण्ड-
वचनः, तत्र हेतुर्वाग्दण्डपारुष्ययोजान्युत्कर्षवशेन दण्ड-
लाघववचनमिति । * नन्द.

(८) शूद्रस्य अष्टभिर्भागो ग्राह्यो भवति । वैश्यस्य
षोडशो भागः हेतुः । किल्बिषं दण्डनिमित्तापराधम् ।

भाच.

स्तेयदोषप्रतिप्रसवः

वानस्पत्यं मूलफलं दार्वग्न्यर्थं तथैव च ।

तृणं च गोभ्यो ग्रासार्थमस्तेयं मनुरब्रवीत् ॥

(१) वनस्पतिरेव वानस्पत्यं वृक्षाः । स्वार्थे प्रत्ययः ।
ग्रासार्थं गृह्यमाणमस्तेयं वंशाङ्कुरादि । मूलफलं
वनस्पतीनां, अन्यत् विससत्यादि । सूत्रादिगणे ('सूत्र-
कार्पास' मस्मृ. ८।३२६) अग्रासार्थं मूलफलाहरणे दण्ड
उक्तः । अस्तेयवचनं ग्रासार्थं, मात्रार्थमक्षीणवृत्तेरपि
कथाञ्चिजातलौल्यस्य स्मृत्यन्तरदर्शनात्स्वापरिवृत्तेश्च
दण्डः । तथा च गौतमः — 'पुष्पाणि स्ववदाददीत
फलानि चापरिवृत्तानाम्' (गौध. १।२।२५) इति । दार्व-
ग्न्यर्थं, आहिताग्नेरसंनिहिते वनस्पताबुद्ध्यात्यमौ तद्ग्रा-
णार्थं काष्ठमदोषं, पालाशीर्वा समिधो व्यादध्यात् ।
अप्रचुरपलाशे च ग्रामे कथं स्यादिति यदि गृह्येन्न न
दोषः । तृणं च गोभ्यः । तादर्थ्यं चतुर्थी । गोग्रहणात्
प्रस्तारार्थं दोष एव । ये तु ग्रासार्थपदेन गवामभि-

* दण्डविवेके नन्दनावतरणवद्भावः ।

(१) मस्मृ. ८।३३९; विचि. १।४७ न्यर्थं (न्यर्थे);
व्यनि. ५।१५ दा (द); बाल. २।२७५ मूलफलं (फलं
मूलं); सेतु. २।५० न्यर्थं (न्यार्थे) र्थम् (र्थं न); समु.
१।५२; विच्य. ५३.

१ सप्त एव वा.

संवन्धमिच्छन्ति तेषां गोभ्य इति नोपपद्यते । प्रष्टी हि तत्र युक्ता । मेधा,

(२) 'पुष्पाणि फलानि अपरिवृतानाम्' इति गौतमस्मरणात् अपरिवृतवनस्पत्यादिसंवन्धि मूलफलं, गवामिसाहचर्यं दृष्टार्थं, शास्त्रिताग्न्यर्थं च दाह, गत्यन्तराभावे च गोप्रासार्थं तृणं परकीयमपि अस्तेयं मनुराह, अतश्चात्र दण्डाद्यभावः । गौरा.

(३) वानस्पत्यं वनस्पतिवृक्षमात्रं तद्वन्म । तेनौषधी-मात्रव्यवच्छेदः । एतच्चारण्यगतं, 'अपरिवृतानाम्' इति गौतमस्मरणात् । अपरिवृताऽपरिगृहीता अत्रेष्टा । अग्न्यर्थं वैतानिकाग्न्यर्थम् । एवं च वृक्षास्तृणकाष्ठादीनि च गृहाच्छादनाद्यर्थमरण्यादपि राजाऽननुमत्या नीतानि सैन्यनिमित्तान्येवेत्युक्तम् । मवि.

(४) तस्मान्न दण्डो नाऽप्यधर्मः । * ममु.

(५) उपसंहारस्य फलवादेन राज्ञो महत्कार्यं दण्ड-मित्यत्र सूचितस्य प्रतिप्रसवमाह— वानस्पत्यमिति । वानस्पत्यं वनस्पत्युद्भवम् । 'ग्राम्येच्छया गोप्रचारो भूमी राजवशेन वा । द्विजस्तृणैधःपुष्पाणि सर्वतः स्ववदा-हरेत् ॥' इति याज्ञवल्क्योक्तेः (यास्मृ. २।१६६) । गोप्रचारः गोचरणार्था भूमिः । स्ववदात्मीयवत् । तथा गौतमोऽपि— 'वीरुद्वनस्पतीनां च पुष्पाणि स्ववदाददीत फलानि चापरिवृतानाम्' (गौध. १।२५) । मच.

(६) वनस्पतयो वृक्षवत्यादयस्तत्र भवः वानस्पत्यः मूलफलादिरहित इति शेषः, अग्न्यर्थं, गोभ्यो गवाम् । नन्द.

^१द्विजोऽध्वगः क्षीणवृत्तिर्द्वाविक्षू द्वे च मूलके ।

आददानः परक्षेत्रान्न दण्डं दातुमर्हति ॥

(१) द्विजग्रहणं शूद्रप्रतिषेधार्थम् । अध्वगो नैकग्रामवासी । तत्रापि क्षीणवृत्तिः क्षीणपथ्योदनः । द्वाविक्षू दण्डौ, मूलके, प्रदर्शनार्थं चैतत्परिमितहरीतक-

* शेषं गौरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३४१; मिता. २।२७५; पमा. ४४४; विचि. १४६; नृप्र. २६५; सवि. ४६५; व्यप्र. ३९१; व्यउ. १२९; विता. ७९६; सेतु. २४९; समु. १५२; विव्य. ५३.

मुद्रादिशमीधान्यानाम् । तथा च 'शमीत्रपुसयुग्यघासेषु च न प्रतिषेधः' इति स्मृत्यन्तरम् । परक्षेत्रात् परकीय-स्थानादित्यर्थः परिवृतादपि । मेधा.

(२) द्विजातिः पथिकः क्षीणपाथेयः द्वाविक्षू द्वे च मूलके त्रपुसादि परक्षेत्रात् गृह्णन् दण्डं दातुं योग्यो न भवति । *गौरा.

(३) आददानो अनुक्त्वाऽपि । मवि.

(४) इक्षुमूलयोर्ग्रहणं प्राणधारणार्थानां फलादीनाम-प्युपलक्षणार्थम् । नन्द.

चणकव्रीहिगोधूमयवानां मुद्रमाषयोः ।

अनिषिद्धैर्ग्रहीतव्यो मुष्टिरेकः पथि स्थितैः ॥

यज्ञश्चेत्प्रतिरुद्धः स्यादेकेनाङ्गेन यज्वनः ।

ब्राह्मणस्य विशेषेण धार्मिके सति राजनि ॥

यो वैश्यः स्याद्बहुपशुर्हीनक्रतुरसोमपः ।

कुटुम्बात्तस्य तद्द्रव्यमाहरेद्यज्ञसिद्धये ॥

(१) अत्राङ्गग्रहणान्न केवलं सर्वासां दक्षिणानाम-संपत्तौ । वैश्यानामिदमाहरणं विधीयते । अपि च तस्मिन्नपि पश्वादावाहरेदिति तत्स्वीकारोत्पत्तिमात्रमुच्यते । नोपायविशेषः । अतश्च याज्ञया विनिमयेन चौयेंण वाऽ-पहर्तव्यम् । ननु च चौयेंण स्वाम्यं नोत्पद्यत इत्युक्तम् । नैष दोषः । इह स्वशब्देनैवोक्तं हर्तव्यमिति । एवं ह्याह, 'हर्तव्यं हीनकर्मणः' इति (मस्मृ. १।१।१६) अयं चापहारः प्रागारब्धयागस्य सर्वाङ्गोपेतस्यैकाङ्कासंपत्तौ प्रारिप्त्य-मानस्य वेति न विशेषहेतुरस्ति, ब्राह्मणस्य विशेषेणेति वचनात् क्षत्रियवैश्ययोरप्यस्ति, तदेकाङ्गग्रहणमस्मि-न्निमित्ते । ननु 'न क्षत्रियो याचेदि'ति क्षत्रियस्य याज्ञा प्रतिषिद्धा । अत्यल्पमिदमुच्यते । ब्राह्मणस्यापि चौर्यं निषिद्धम् । तस्मात्तस्मिन्निमित्ते नास्त्यर्जनोपायनियमः । धार्मिके सतीत्यनुवादोऽयम् । यो हि धर्मज्ञो राजा

* ममु. गौरावत् ।

(१) मिता. २।२७५; पमा. ४४४ कः (का); दवि. ४१ व्यो (व्या) कः (का); नृप्र. २६५; सवि. ४६५ दविवत्; व्यप्र. ३९१ पमावत्; व्यउ. १२९; विता. ७९६; समु. १५२.

(२) मस्मृ. १।१।११. (३) मस्मृ. १।१।१२.

तस्मिन्निमित्ते चौर्ये विहितमिति । अन्यस्य तु निगृहीत-
त्वात्कुतः प्रवृत्तिः । बहुपशुग्रहणं धनमात्रोपलक्षणार्थम् ।
(हीनक्रतुरित्युपलक्षणार्थं) कुतः, कर्मयोगादन्यदपि
दानादि न करोति । (आहिताग्नौ) सत्यप्यसोमपे ।
कुटुम्बात् गृहादित्यर्थः । गृहादि चौर्ये दोषवत्तरमत-
स्तदनुज्ञायते । न पुनरप्येवमेव नियमोऽन्यतोऽपि यत्
खलादेः संपद्यते तत्कर्तव्यमेव । वक्ष्यति च 'खलात्क्षेत्राद-
गासद्रा' (मस्मृ. ११।१७) इति । मेधा.

(२) क्षत्रियादेर्यजमानस्य यदि यज्ञ इतराङ्गसंपत्तौ
सत्यामेकेनाङ्गेन विना निरुद्धः स्यात्तदा यो वैश्यो
बहुपश्ववादिधनः तस्य प्राक् यज्ञसिद्धयर्थं चौर्येणाहरेत् ।
एतच्च धर्मप्रधाने राजनि सति कार्यम् । स हि शास्त्र-
मनुतिष्ठन्तं उपेक्षते । गोरा.

(३) यज्वनः क्षत्रियस्य विशेषेण तु ब्राह्मणस्य ।
एकेनाङ्गेनाप्राप्तेन आज्यस्य पशोर्वस्त्रादीनां वा दक्षिणा-
नामन्यतमस्याभावेन प्रतिरुद्धः प्रतिवृद्धः । धार्मिके
सतीत्यधार्मिकस्य राज्ञो यज्ञसंपत्त्यनुरोधेन वैश्यधनापहर-
णानुपपत्तेरुक्तम् ।

य इति । हीनक्रतुरकृतपञ्चमहायज्ञः । असोमपः
अपीतसोमः । एतेन सोमपस्य पञ्चयज्ञाकरणेऽपि श्रेष्ठ-
तौक्ता । तस्य वैश्यस्य कुटुम्बात् कुटुम्बार्थधनादाकृष्यै-
कमंशं राजा ब्राह्मणाय दद्यात् । मवि.

(४) क्षत्रियादेर्यजमानस्य विशेषतो ब्राह्मणस्य यदि
यज्ञ इतराङ्गसंपत्तौ सत्यामेकेनाङ्गेनासंपूर्णः स्यात्तदा यो
वैश्यो बहुपश्ववादिधनः पाकयज्ञादिरहितोऽसोमयाजी तस्य
गृहात्तदङ्गाचितं द्रव्यं बलेन चौर्येण वाहरेत् । एतच्च
धर्मप्रधाने सति राजनि कार्यम् । स हि शास्त्रार्थमनु-
तिष्ठन्तं न निगृह्णाति । ममु.

(५) विहितदक्षिणा तु शूद्रादिप्रतिग्रहेणापि देयेत्याह—
यज्ञश्चेति पञ्चभिः । प्रतिरुद्धः असमाप्तकल्पः । एकेन
दक्षिणारूपेण । धार्मिक इति विशेषणाद्वलादपि वैश्या-
दिभ्यो दक्षिणा ग्राह्येति शेषः । ब्राह्मणस्य विशेषेणेति
विशेषणं दक्षिणार्थं क्षत्रियस्यापि भिक्षासूचकम् ।

किञ्च य इति । कुटुम्बात् गृहादपि ग्राह्यम् । यज्ञ-
सिद्धये यज्ञसमाप्तये । तद्द्रव्यं दक्षिणारूपमिति भावः ।

मच.

(६) अथ वर्षत्रयपर्याप्तभृत्यवृत्तिना वैश्यमाणेन
किञ्चिन्न्यूनधनेन रनातकेन निवेदितस्य कोशहीनस्य राज्ञः
कर्तव्यमाह— यज्ञश्चेत्प्रतिरुद्धः स्यादिति । श्लोकद्वयमेकं
वाक्यं, सति राजनि दानशीले राजनि विद्यमानेऽपि
एकेनाङ्गेनैकाङ्गवैकल्येन यज्ञः प्रतिरुद्धश्चेद्विभ्रितश्चेत्
राज्ञः कोशाभावादिति भावः ।

य इति । हीनक्रतुः अनग्न्याधानादिकान्तस्य वैश्यस्य
कुटुम्बात् गृहाद्यज्ञसिद्धये एकाङ्गहीनयज्ञस्य समाप्तये
यावता द्रव्येण स यज्ञः सिद्धयति तावद्द्रव्यमाहरेत्
प्रसह्य गृह्णीयात्, स राजेति विपरिणामः । राजैव कर्ता
न यज्वा, कुत एतत् ? राज्ञ एवाहरणबलोपपत्तेः । महा-
भारतेऽप्यस्य वचनस्य चतुर्थः पादो 'यज्ञार्थं पार्थिवो
हरेत्' इति पठ्यते । तेनापि राजैव कर्ता व्याख्येयो न
यज्वेति । नन्द.

आहरेत् त्रीणि वा द्वे वा कामं शूद्रस्य वेश्मनः ।
न हि शूद्रस्य यज्ञेषु कश्चिदस्ति परिग्रहः ॥

(१) वैश्यासंभवे शूद्रादप्याहर्तव्यम् । त्रीणि वा द्वे
वेत्यङ्गप्रकरणादङ्गानि वेदितव्यानि । अत्रार्थवादो न हि
शूद्रस्येति । यद्यपि पूर्वमनेकोपायकृतमाहरणं विहितं
तथापि भिक्षणमत्र नास्ति । न यज्ञार्थं धनं शूद्राद्विप्रो
भिक्षेतेति । ननु च स्मृत्यन्तरेऽविशेषेण शूद्रधनेन यागः
प्रतिषिद्धः । अस्योपदेशस्य सामर्थ्याच्छूद्रात्प्रतिगृह्णीतेति
द्रष्टव्यम् । अन्ये त्वाहुः । ब्राह्मणेन स्वीकृतत्वान्नैव
तच्छूद्रधनमिति । यस्तु प्रतिषेधः स शूद्रस्य शान्तिक-
पौष्टिकादि येन धनेन करोति ऋत्विग्वत्तत्र द्रष्टव्यः ।
इह तु भूतपूर्वगत्या शूद्रधनव्यपदेशोऽस्य स्यात् ।
सांप्रतिकत्वाभावे च सा । मेधा.

(२) यज्ञस्य द्वित्राङ्गकवैकल्ये सति, तानि त्रीणि
वाऽङ्गानि द्वे वाऽङ्गे, निर्विकल्पं शूद्रगृहाच्चौर्येण आहरेत्,
यस्मात् शूद्रस्य यज्ञसंबन्धो मनागपि नास्ति । यज्ञार्थं
च धनम् । तथा च 'यज्ञाय सृष्टानि धनानि धात्रा'
इति स्मर्यते । भिक्षितशूद्रधनस्य प्रतिषेधो भविष्यति
'न यज्ञार्थं धनं शूद्रादि'ति । गोरा.

(३) यदि तु यज्ञाङ्गद्वयत्रयस्यासंपत्तिस्तदा शूद्रस्यैव

(१) मस्मृ. ११।१३.

तथाविधस्य धनादित्याह— आहरेदिति । यज्ञेषु करि-
ग्रहो यज्ञनिमित्तधनपरिग्रहो, यज्ञार्थता धनस्य । मवि.

(४) यज्ञस्य द्वित्र्यङ्गवैकल्ये सति तानि त्रीणि
चाऽङ्गानि द्वे वाऽङ्गे वैश्यादलमे सति निर्विशङ्कं
शूद्रस्य गृहाद्वलेन चौयेण वाहरेत् । यस्माच्छूद्रस्य
कचिदपि यज्ञसंबन्धो नास्ति । 'न यज्ञार्थं धनं शूद्राद्विप्रो
भिक्षेत' इति वक्ष्यमाणप्रतिषेधः शूद्राद्याचनस्य न तु
बलग्रहणादेः । ममु.

(५) कश्चिदिति यज्ञोद्देशेन 'न यज्ञार्थं धनं'
इत्यादिवचनविरोधात् तत्समाप्त्यर्थं तु न दोषः । मच.

(६) वैश्याभावे राजा किं कुर्यादित्यपेक्षायामाह—
आहरेत् त्रीणि वा द्वे वेति । न केवलमङ्गं राजा शूद्रस्य
गृहादाहरेत् किन्तु त्रिभिरङ्गैः । यज्ञप्रतिग्रहहेतुरुत्तरार्ध-
नोक्तः, परिग्रहः संबन्धः । नन्द.

योऽनाहिताग्निः शतगुरयज्वा च सहस्रगुः ।

तयोरपि कुटुम्बाभ्यामाहरेद्विचारयन् ॥

(१) ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यामप्येवंविधाभ्यां आहर्तव्यमिति
श्लोकार्थः । गोग्रहणं तावत्परिमाणधनोपलक्षणार्थम् ।
अयज्वाऽसोमयाजी । *मेधा.

(२) योऽनाहिताग्निर्गोशतपरिमाणधन आहिताग्निरपि
वा असोमयाजी गोसहस्रपरिमाणधनस्तयोरपि गृहाभ्यां
प्रकृतमङ्गद्वयं त्रयं वा क्षिप्रमाहरेत् । वैश्यादपहरण-
स्योक्तत्वात् ब्राह्मणाच्च वक्ष्यमाणत्वात् इदं क्षत्रिय-
विषयम् । X गौरा.

(३) द्वित्राणामाहरणे तेषां क्लेशाभावात् । मच.

आदाननित्याच्चादातुराहरेदप्रयच्छतः ।

तथा यशोऽस्य प्रथते धर्मश्चैव प्रवर्धते ॥

(१) अयं सर्ववर्णविषयः श्लोकः । आदाननित्यो
यः सर्वकालं कृषिप्रतिग्रहकुसीदादिभिर्धनमर्जयति, न
च ददाति, तत उपायान्तराण्याश्रयणीयानि । अदातु-

* ममु., मच., नन्द., भाच. मेधावत् ।

X मवि. गौरावत् ।

(१) मस्मृ. १११४ [तयोरपि (द्वयोरपि) Noted
by Jha]; व्यनि. ५१६; समु. १५२.

(२) मस्मृ. १११५ [तथा (यथा) प्रवर्धते (विवर्धते,
प्रवर्धते) Noted by Jha].

रित्ययागशीलस्यापि द्रष्टव्यम् ।

मेधा.

(२) प्रतिग्रहादिना आदानं धनग्रहणं नित्यं
यस्यासौ आदाननित्यो ब्राह्मणस्तस्मादिष्टापूर्तदानरहितात्
यज्ञाङ्गयाच्चायां कृतायामददन् चौयेण हरेत् । एवंकृते
अस्यापहतुः ख्यातिः प्रकाशते धर्मश्च वृद्धिमेति ।

* गौरा.

(३) अदातुरदानशीलादादाननित्यान्नित्यार्जकात् अ-
प्रयच्छतः तदा तद्धनमददतोऽपि त्रैवर्णिकादाहरेत् ।
एकमङ्गं द्वयं त्रयमित्यन्येषूक्तमतस्तु बह्वपि ग्राह्यम् ।
ब्राह्मणस्य त्वयज्वनोऽपि धनमनादेयमिति वक्ष्यति ।
एतच्च राजा स्वकोशे सत्यपि गृहीत्वा दद्यादिति
ग्राह्यम् । मवि.

(४) आदाननित्यात् प्रतिग्रहपरात् । अदातुः स्वर-
सतः । अप्रयच्छतः अनिषेधकात् । अस्य अयज्वनो
यज्वनो वा । यशोऽमुकस्य धनेनास्मद्यागः समाप्त इति
वर्धते परधर्मोत्पादकत्वोपकारात् । मच.

(५) एवं कुर्वतो राज्ञः फलमाह— आदाननित्या-
च्चादातुरिति । अदातुरित्यप्रयच्छतोऽदातुः कदर्यादिति
यावत् । तद्द्रव्यमाहरेत्तथा कुर्वतो राज्ञो यशः प्रथते ।
नन्द.

तथैव सप्तमे भक्ते भक्तानि षडनभ्रता ।

अश्वस्तनविधानेन हर्तव्यं हीनकर्मणः ॥

(१) आत्मकुटुम्बावसादेऽपि पूर्ववत्परादानं कर्त-
व्यम् । अश्वस्तनग्रहणादेकदिननिवृत्त्यर्थमेवानुजानाति
नाधिकम् । हीनकर्मण इति 'किमर्थम् ? स्मृत्यन्तरे—
'हीनादादेयमादौ स्यात्तदलमे समादपि । असंभवे
त्वाददीत विशिष्टादपि धार्मिकात् ॥' सप्तमे भक्ते, त्र्यहं
येन न भुक्तं चतुर्थेऽहनि प्रातर्भोजनार्थं परादाने प्रव-
र्तते । 'सायंप्रातर्भुञ्जीते' त्यहन्यहनि भक्तद्वयं विहितम् ।
मेधा.

* ममु. गौरावत् ।

(१) मस्मृ. १११६; मिता. २१२७५ के (क्त) ;
पमा. ४४४; दवि. ४१; नृप्र. २६५ मितावत्; व्यग्र.
३९१ भक्ता (नक्ता) कर्मणः (कर्मणा) : ४२४; व्यड.
१२९ श्रता (श्रतः) पूः; विता. ७९७; समु. १५२;
नन्द. विधा (निधा).

१ कर्मार्थम्.

(२) सायंप्रातर्भोजनोपदेशात् व्यहमभुक्ते चतुर्थे प्रातः सप्तमे भक्ते यागादिकर्मरहितादाह्निकमात्रपर्याप्तं यथैव यज्ञाप्रतिरोधस्तथैव हर्तव्यम् । * गोरामवि.

(३) हीनकर्मणः पतितादेरपि । मवि.

(४) अनश्रता चातुर्वर्ण्येन । हीनकर्मणः कदर्यादपि । मच.

(५) एवं यज्ञापदि राज्ञः कर्तव्यमुक्तमधुना क्षुत्पीडापदि पुरुषेण कर्तव्यमाह—तथैव सप्तमे भक्त इति । सप्तमे भक्तानि षडनश्रता व्यहमभुज्जानेन सप्तमे भक्ते सप्तम्यां भुक्तं तु चतुर्थेऽहनि हीनकर्मणः स्वस्माद्हीनकर्मणः पुरुषात्, अश्वस्तननिधानाय श्वो भवं श्वस्तननिधानं न्यासः श्वस्तनं च तन्निधानं चेति श्वस्तननिधानं तदभावायाश्वस्तननिधानाय, एवमापद्विषये परस्वहरणं यथोक्तं कुर्वन् राज्ञा न दण्ड्यः । नन्द.

(६) हीनकर्मणः शूद्रात् । माच.

खलत्क्षेत्रादगाराद्वा यतो वाऽप्युपलभ्यते ।

आख्यातव्यं तु तत्तस्मै पृच्छते यदि पृच्छति ॥

(१) यतो वाऽपीति, आरामादेरपि, आख्यातव्यं पृच्छत इत्येव । यदि पृच्छतीति वचनं, न हठात्पुनः प्रेषणादिना प्रश्नसौ कारयितव्यः । अथवा पृच्छते धनस्वामिने । यदि पृच्छति राजेति । राजपुरापनीत एव विषयभेदो दर्शयितव्यः । तथा च गौतमः—‘आचक्षीत राज्ञा पृष्ट’ इति (गौध. १८।३४) । भक्तच्छेदे यज्ञप्रतिबन्धतः प्रकरणविशेषादुभयत्रायं विधिर्ज्ञेयः । मेधा.

(२) धान्यादिक्षोदनात् क्षेत्राद्वा यतो वाऽन्यस्माद्देशाद्हीनकर्मसंबन्धेन लभ्यते ततो हर्तव्यं, यदि वाऽसौ धनस्वामी पृच्छति तदा तस्य पृच्छतः तच्चौर्ये सनिमित्तकम् । * गोरामवि.

(३) खलादेरपि राक्षतात् स्वयमेवाहर्तव्यं प्रार्थनेन वा ग्राह्यम् । न तेनास्य पतितग्रहणदोषः । दिने वारद्वयभोजननियमाद्धोजनद्वयं भवतीति व्यवस्थया सप्तमे भक्त इत्युक्तम् । आख्यातव्यमिति । तस्मै तथाऽन्यस्मा

* ममु. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ११।१७; व्यप्र. ४२४ तु (च).

अपि अरक्षितादाने कुतः प्रातर्भोजनमिति पृष्टेन नाक्षेप्तव्यं, तथा पत्युरित्यर्थः । मवि.

(४) अश्वस्तननिधानाय भक्तं द्रव्यं कुतो हर्तव्यमित्यपेक्षायामाह—खलत्क्षेत्रादगाराद्वेति । यतो वाऽप्युपलभ्यते ततो हर्तव्यमित्यनुषजनीयम् । नन्द.

ब्राह्मणस्वं न हर्तव्यं क्षत्रियेण कदाचन ।

दस्युनिष्क्रिययोस्तु स्वमजीवन् हर्तुमर्हति ॥

(१) क्षत्रियेणेति क्षत्रियग्रहणं वैश्यशूद्रयोरपि प्रदर्शनार्थम् । कदाचनेति महत्यामापदीत्यर्थः । दस्युनिष्क्रिययोर्ब्राह्मणयोरेव । दस्युस्तस्करो निष्क्रियस्त्वकर्मानाश्रमी । मेधा.

(२) उक्तेष्वपि निमित्तेषु ब्राह्मणधनं क्षत्रियेण न हर्तव्यम् । अर्थाच्च वैश्यशूद्राभ्यामपि न हर्तव्यम् । प्रतिषिद्धकृद्दिहिताननुष्ठानयोः पुनर्ब्राह्मणयोरत्यन्तापदि क्षत्रियो हर्तुमर्हति । * गोरामवि.

(३) दस्युः शूद्रः, निष्क्रियौ क्षत्रियविशौ, तेषां वित्तमजीवन् क्षत्रियो राजा गृह्णीयात् । मवि.

(४) तत्र प्रतिप्रसवमाह—ब्राह्मणेति । क्षत्रियेत्युपलक्षणं वैश्यशूद्रयोः दस्युनिष्क्रिययोः अजीवन् वृत्त्यन्तराभावात् । निष्क्रियो धर्महीनः । मच.

(५) तद्द्रव्यं तस्मै स्वामिने जात्या स्वस्मादपकृष्टाद्वर्तव्यं नोत्कृष्टादित्याह—ब्राह्मणस्वं न हर्तव्यमिति । ब्राह्मणक्षत्रियग्रहणमुत्कृष्टापकृष्टजात्युपलक्षणार्थम् । अस्यापवादेनोत्तरार्धेनोक्तं दस्युः सहिसः निष्क्रियस्त्यक्तनिजधर्मक्रियः, दस्युनिष्क्रिययोर्ब्राह्मणयोरिति विपरिणामः, अजीवन् वृत्तिहीनः । नन्द.

(६) दस्यति यः स दस्युः निष्क्रियः तस्करानाश्रमिणौ तयोः स्वं द्रव्यं क्षत्रियः अजीवन् हर्तुं स्वीकर्तुं अर्हति । माच.

योऽसाधुभ्योऽर्थमादाय साधुभ्यः संप्रयच्छति ।

स कृत्वा पूज्यमात्मानं संतारयति तावुभौ ॥

(१) प्लवः समुद्रतरणः । उभौ यस्यापहरति यस्यै

* ममु. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ११।१८; व्यनि. ५१६; ससु. १५२.

(२) मस्मृ. ११।१९; व्यनि. ५१६; ससु. १५२.

च प्रयच्छति । शेषोऽर्थवादः ।

मेधा.

(२) यो हीनकर्मादिभ्यः संप्रयच्छति स कृत्वा प्लव-
मात्मानमुक्तेभ्यो विहितेषु निमित्तेषु उक्तरूपं यज्ञाङ्गादि-
धनं हृत्वा साधुभ्य ऋत्विगादिभ्यो ददाति स यस्याप-
हरति तं धनसंरक्षणदुःखाद्यसै ददाति तं दौर्गत्यादेरि-
त्येवं द्वावपि तौ नौरूपमात्मानं कृत्वा दुःखान्मोचयति ।

गोरा.

(३) आत्मानं प्लवं कृत्वेत्यात्मनस्तरणं तारणं पर-
स्येति दर्शयति । तथा च राज्ञा दस्युनिष्क्रिययोर्द्रव्यं
गृहीत्वाऽपि देयमित्यर्थः । तावुभावित्यर्थलाभेन साधून-
न्यांश्च तद्वित्तविनियोगेन ।

मवि.

(४) यो हीनकर्मादिभ्य उत्कृष्टेभ्योऽभिहितेष्वपि
निमित्तेषूपक्तानुरूपं यज्ञाङ्गादि साधनं कृत्वा साधुभ्य
उत्कृष्टेभ्य ऋत्विगादिभ्यो धनं ददाति स यस्यापहरति
तद्दुरितं नाशयति यस्यै तद्ददाति तद्दौर्गत्याभिघातादि-
त्येवं द्वावप्यात्मानं उडुपं कृत्वा दुःखान्मोचयति ।

×मसु.

(५) चातुर्वर्ण्यस्य बलबुद्धिमत्तः उपायान्तरमाह—
य इति । असाधुभ्यो दस्त्वादभ्यः । साधुभ्यो यागादि-
शीलेभ्यः । उभौ दातृप्रतिग्राहकौ । प्लवं प्लवस्थानीयम् ।

मच.

(६) अपरमपि परस्वादानविषयमाह— योऽसाधु-
भ्योऽर्थमादायेति । असाधुभ्योऽयज्ञशीलेभ्यः, तौ उभौ
तानुभयान् ।

नन्द.

यद्धनं यज्ञशीलानां देवस्वं तद्विदुर्बुधाः ।

अयज्वनां तु यद्वित्तमासुरस्वं तदुच्यते ॥

(१) अयमस्यार्थवाद एव । गुणवद्भयो नापहर्तव्यं
निर्गुणेभ्यस्तु न दोषः ।

मेधा.

(२) यजनस्वभावानां संबन्धि यद्द्रव्यं तद्यागादौ
विनियोगादेवस्वं विद्वांसो मन्यन्ते । यागशून्यानां
यत्पुनर्द्रव्यं तद्विकर्मविनियोगाद्धर्माभावादसुरसंबन्धि ।

× भाच. मसुवत् ।

(१) मस्मृ. ११।२०; व्यनि. ५१६ उ (च) मासु
(मसु); मसु. १५२ मासु (मसु).

व्य.कां. २१७

अतस्तदपहृत्य यागसंपादनेन देवस्वं कर्तव्यम् ।

×गोरा.

(३) यज्वाऽयज्वनोर्धनेषु देवासुरस्वदृष्टिमारोपयति—
यदिति ।

मच.

(४) अत्रोपपत्तिमाह—यद्धनं यज्ञशीलानामिति ।
नन्द.

न तस्मिन् धारयेद्दण्डं धार्मिकः पृथिवीपतिः ।

क्षत्रियस्य हि बालिश्याद्ब्राह्मणः सीदति क्षुधा ॥

(१) अस्मिन्निमित्ते चौरत्वेनानीतेभ्यो राज्ञा दण्डो
न कर्तव्यो यतस्तस्यैव बालिश्यान्मौख्यात् क्षुधाऽव-
सीदन्ति । क्षुधेत्यविवक्षितम् । उभयोः प्रकरणादर्थवाद-
त्वात् ।

मेधा.

(२) तस्मिन्निमित्तेषु चौर्यं कुर्वाणे ब्राह्मणे धर्मप्रधानो
राजा दण्डं न कुर्यात् । यस्माद्राजमौख्यात् ब्राह्मणः
क्षुदवसादं प्राप्नोति ।

×गोरा.

(३) आरोपस्य फलमाह— नेति ।

मच.

स्तेनप्रकरणोपसंहारः

अनेन विधिना राजा कुर्वाणः स्तेननिग्रहम् ।
यशोऽस्मिन् प्राप्नुयाल्लोके प्रेत्य चानुत्तमं सुखम् ॥
अनेनानन्तरप्रक्रान्तेन मार्गेण चौरनिग्रहं कुर्वाणो,
यशः सकलजनसाधुवादो, अस्मिँल्लोके यावज्जीवं, प्रेत्य
मृतश्चानुत्तमं स्वर्गाख्यं सुखमश्नुते इति । प्रकरणोप-
संहारोऽयम् ।

मेधा.

करग्रहणविचारः

अन्धो जडः पीठसर्पी सप्तत्या स्थविरश्च यः ।

श्रोत्रियेषूपकुर्वश्च न दाप्याः केनचित्करम् ॥

(१) सप्तत्या स्थविरः, प्रकृत्या विरूप इतिवचतृतीया ।
सप्ततिर्वर्षाणि यस्य जातस्य स एवमुच्यते । श्रोत्रियेषु
वेदाध्यायिषूपकुर्वन् पादशुश्रूषादिना कारुकर्मणा वा,
एते न कर्मवत्कारुणित्पिनो, 'मासि मासी'त्यादि दाप्याः ।

× मसु. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ११।२१.

(२) मस्मृ. ८।३४३; व्यनि. ५१६.

(३) मस्मृ. ८।३९४ [दाप्याः केनचित्करम् (दाप्यः
केनचित्करम्) Noted by Jha]; मच. दाप्याः (दाप्यः).
१ त्वाच. २ नान्त.

क्षीणकोशेनापि न दाप्याः इति केनचिद्ग्रहणम् । मेधा.
(२) अन्धवधिरपङ्कवः सततिवर्षात्प्रभृति च वृद्धः
श्रोत्रियाणां च शुश्रूषादिनोपकारकः केनचिदपि क्षीण-
कोशेनापि राज्ञा धान्यषड्भागां शुल्कदानादिकं राजदेयं
न दापनीयः । *गोरा.

(३) जडः विकलवागादिः । पीठसर्पी पीठद्वयेन
गच्छन् खड्गः । श्रोत्रियेषूपकुर्वन् तेषां परिचर्यापरः
शूद्रादिः । करं निवासनिमित्तकम् । मवि.

(४) दण्डप्रसङ्गेन करादानं बुद्धिस्थं क्वचिन्निवर्तयति
अन्ध इति । जडो बधिरः, पीठसर्पी पङ्गुः परायत्त-
गमनेन पीठवत्सर्पुं शीलमस्येति, सतत्या स्थविरः
सतत्युत्तरवयाः एतांश्चतुरः शुश्रूषया धनैर्वोपकुर्वन् न
करं दाप्य इत्यन्वयः । श्रोत्रियेष्विति विषयसतमी ।
केनचिद्राज्ञा, करपदं दण्डशुल्कयोरुपलक्षणम् । मच.

(५) पीठसर्पी पङ्गुः, सतत्या वयसा सतत्या,
अब्राह्मणा अप्येते करं न दाप्याः । नन्द.

श्रोत्रियं व्याधितातौ च बालवृद्धावकिञ्चनम् ।

महाकुलीनमार्यं च राजा संपूजयेत् सदा ॥

(१) संपूजनमनुग्रहः । अनेकार्थत्वाद्वातूनां न हि
बालादीनामन्या पूजोपपद्यते । श्रोत्रियोऽत्र ब्राह्मण एवेति
स्मरन्ति । आर्तः प्रियवियोगादिना । अकिञ्चनो दुर्गतः ।
महाकुलीनः ख्यातिधनविद्याशौर्यादिशुणे कुले जातो
महाकुलीनः । आर्यः ऋजुप्रकृतिरवक्रः । एतेषां दान-
मानादिभिरनुग्रहः कर्तव्यः । केचिदकिञ्चनं महाकुलीन-
विशेषणं व्याचक्षते । मेधा.

(२) अध्ययनानुष्ठानवन्तं ब्राह्मणं रोगिणं प्रिय-
वियोगाक्रान्तं बालवृद्धदरिद्रमहाकुलीनोत्पन्नार्जवोपेतान्
राजा दानमानप्रियकरणेन सर्वदा पूजयेत् । गोरा.

(३) आर्यं आर्यप्रधानम् । मवि.

(४) न केवलमनादानं यदि ते निःस्वास्तेभ्यः
प्रत्युतान्धादिद्वादशेभ्यो दानमेवेत्याह— श्रोत्रियमिति ।
आर्तः पुत्रादिनाशेन । अकिञ्चनः निःस्वः । आर्योऽ-
वक्रबुद्धिर्व्यवहारेऽपि । मच.

* ममु. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३९५ [व्याधितातौ (व्याधितार्त)
Noted by Jha].

(५) पुनर्वृद्धग्रहणं आदरातिशयार्थम् । नन्द.

याज्ञवल्क्यः

स्तेयलक्षणम्

इदानीं स्तेयं प्रस्तूयते । तल्लक्षणं च मनुनाऽभिहि-
तम्— ‘स्यात्साहसं त्वन्वयवत्प्रसभं कर्म यत्कृतम् ।
निरन्वयं भवेत्स्तेयं कृत्वाऽपह्नुवते च यत् ॥’ इति
(मस्मृ. ८।३३२) । अन्वयवत् द्रव्यरक्षिराजाध्यक्षादि-
समक्षम् । प्रसभं बलावष्टम्भेन यत्परधनहरणादिकं
क्रियते तत्साहसम् । स्तेयं तु तद्विलक्षणं निरन्वयं द्रव्य-
स्वाम्याद्यसमक्षं वञ्चयित्वा यत्परधनहरणं तदुच्यते ।
यच्च सान्वयमपि कृत्वा न मयेदं कृतमिति भयान्निहुते
तदपि स्तेयम् । नारदेनाप्युक्तम्— ‘उपायैर्विविधैरेषां
ललितत्वाऽपकर्षणम् । सुतमत्तप्रमत्तेभ्यः स्तेयमाहुर्मनी-
षिणः ॥’ इति । मिता.

प्रकाशतरकरदण्डाः

मानेन तुलया वाऽपि योऽशमष्टमकं हरेत् ।

दण्डं स दाप्यो द्विशतं वृद्धौ हानौ च कल्पितम् ॥

(१) अकूटेनैव कौशलात्— ‘मानेन तुलया वाऽपि
योऽशमष्टमकं हरेत् । दण्डं स दाप्यो द्विशतं वृद्धौ
हानौ च कल्पितम् ॥’ एतदपि स्तेयद्रव्यसारतापेक्षया
व्यवस्थापनीयम् । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२५०

(२) यः पुनर्वर्णिकू व्रीहिकार्पासादेः पण्यस्याष्टममंशं
कूटमानेन कूटतुलया वा अन्यथा वा परिहरति असौ
पणानां द्विशतं दण्डनीयः । अपहृतस्य द्रव्यस्य पुनर्वृद्धौ
हानौ च दण्डस्यापि वृद्धिहानी कल्प्ये । *मिता.

(३) मानेन कुडवादिना । + अप.

(४) मानं प्रस्थद्रोणादि, तुला सुवर्णादितुलनदण्डः ।

* विर., पमा., विचि. मितावत् । + शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२४४; अपु. २५८।३८ दण्डं.... शतं
(द्वाविंशतिपणान् दाप्यो); विश्व. २।२५०; मिता. ; अप. ;
व्यक. ११०; विर. २९५ योऽशमष्टमकं (यो योऽशमष्टमं);
पमा. ४५८; विचि. १२४-५ मकं ह (ममाह); दवि. ८९
योऽश... रेत् (यो हरेदंशमष्टमम्) स (प्र); वीमि. ;
विता. ७६८; राकौ. ४९३ विरवत्; सेतु. २३० विचि-
वत्; समु. १५९ मकं ह (ममाह) च (प्र); विच्य.
५१ शमष्टमकं (शदधिकमा).

एतच्च प्रतिमानस्याप्युपलक्षणम् ।

—दवि. ८९

(५) अपिशब्देन गणनावञ्चनादिपरिग्रहः । चकारान्मूल्यविशेषापहृतद्रव्यस्य न्यूनाधिकभावः समुच्यते ।

—वीमि.

‘भेषजस्नेहलवणगन्धधान्यगुडादिषु ।

पण्येषु प्रक्षिपन् हीनं पणान् दाप्यस्तु षोडश ॥

(१) सादृश्यादिना क्रेतुर्भ्रमं चिकीर्षुः— ‘भेषजस्नेहलवणगन्धधान्यगुलादिषु । पण्येषु हीनं क्षिपतः पणान् दाप्यस्तु षोडश ॥’ हीनं हीनमूल्यम् । ऋज्वन्यत् ।

विश्व. २।२५१

(२) भेषजमोषधद्रव्यम् । स्नेहो घृतादिः । लवणं प्रसिद्धम् । गन्धद्रव्यमुशीरादि । धान्यगुडौ प्रसिद्धौ आदिशब्दाद्विङ्गुमरीचादि । एतेष्वसारद्रव्यं विक्रयार्थं मिश्रयतः षोडशपणो दण्डः ।

* मिता.

(३) हीनं अल्पमूल्यम् ।

—अप.

(४) हीनमपद्रव्यं, एतच्च विक्रेतव्ये प्रक्षेपमात्रेण बोद्धव्यम् । बृहस्पतिस्तु तादृशे विक्रीते सति द्विगुणपण्यदानं दण्डं च वदतीत्यविरोधः ।

विर. २९७

(५) यथोक्तं द्रव्यं विक्रीणन्परद्रव्येण विमिश्रित्य यो विक्रीणीते तस्य षोडशपणा दण्ड इत्यर्थः । गुरुमूल्यकद्रव्येषु बृहस्पत्युक्ता लघुमूल्यकेषु याज्ञवल्क्योक्ता व्यवस्था इत्यविरोधः ।

विचि. १२६

(६) अत्रापद्रव्यप्रक्षेपस्य विक्रयपर्यन्ततायां दोषत्वमन्यथाऽदृष्टार्थत्वाभिपातः । अभिसंधिमात्रस्याऽपि दण्डप्रयोजकत्वकल्पनायामतिप्रसंगश्च स्यात्, अतो वचनमिदमल्पव्यामिश्रणपरं श्रुतभेषजादिमात्रविषयं वा । तस्य कस्यचित् स्वरूपेणैवालपत्वात् कचिदपकर्षस्याल्प-

—शेषं मितावत् । * पमा. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२४५; अपु. २५८।३९; विश्व. २।२५१ प्रक्षिपन् हीनं (हीनं क्षिपतः); मिता.; अप. उत्तरार्धे (पण्येषु हीनं क्षिपतः पणा दण्डस्तु षोडश); व्यक्र. ११० उत्तरार्धे (पण्येषु हीनं क्षिपतः पणा दण्डस्तु षोडश); विर. २९७ अपवत्; पमा. ४५८ दाप्य (दण्ड्य); विचि. १२६ अपवत्; व्यनि. ५११ अपवत्; दवि. १०० अपवत्; वीमि.; विता. ७६८; राकौ. ४९३ गन्ध (हिङ्गु); समु. १५९ धान्य (द्रव्य).

स्यैव समवायादिति प्रतिभाति ।

दवि. १०१

(७) तुल्यशब्देन द्विशतादिपूर्वोक्तदण्डव्यवच्छेदः ।

—वीमि.

तुल्यशासनमानानां कूटकृन्नाणकस्य च ।

एभिश्च व्यवहर्ता यः स दाप्यो दममुत्तमम् ॥

(१) स्वाभिप्रेतव्यवहारसिद्धयर्थं— ‘तुल्यशासनमानानां कूटकृन्नाणकस्य च । एभिश्च व्यवहर्ता यः स दाप्यो दममुत्तमम् ॥’ शासनग्रहणं सर्वलक्ष्यलक्षणार्थम् । मानानि सेतिकाप्रस्थप्रभृतीनि । स्पष्टमन्यत् ।

विश्व. २।२४६

(२) तुल्य तोलनदण्डः । शासनं पूर्वोक्तम् । मानं प्रस्थद्रोणादि । नाणकं मुद्रादिचिह्नितं द्रमनिष्कादि । एतेषां यः कूटकृत् देशप्रसिद्धपरिमाणादन्यथा न्यूनत्वमाधिक्यं वा द्रम्मादेरव्यवहारिकमुद्रात्वं वा ताम्रादिगर्भत्वं वा करोति, यश्च तैः कूटैर्जानन्नपि व्यवहरति, तावुमौ प्रत्येकमुत्तमसाहसं दण्डनीयौ ।

× मिता.

(३) शासनं ‘दत्त्वा भूमिं निबन्धं च’ इत्यत्रोक्तम् ।

—अप.

(४) शासनं राजनिबद्धचिह्नमुद्रा ।

विर. २९९

(५) आद्यचकारेण कूटकारयितुर्द्वितीयचकारेण कूटव्यवहारयितुः संग्रहः ।

—वीमि.

अकूटं कूटकं ब्रूते कूटं यश्चाप्यकूटकम् ।

स नाणकपरीक्षी तु दाप्य उत्तमसाहसम् ॥

—शेषं मितावत् । × पमा. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२४०; अपु. २२७।६०-६१ मानानां (कर्ता च) णकस्य (शकस्य) : २५८।३४ दम (दण्ड); विश्व. २।२४६; मिता.; अप.; व्यक्र. १११; विर. २९९; पमा. ४५७ श्व (स्तु); विचि. १२७ ब्राण (त्कान); दवि. ९६ दम (दण्ड); नृप्र. २६९ ब्राण (ब्राण [श]) श्व (स्तु); वीमि.; विता. ७६८ कृन्ना (कं ना); राकौ. ४९२ दविवत्; सेतु. २३१; समु. १५९ दविवत्.

(२) यास्मृ. २।२४१; अपु. २५८।३५ क्षी तु (क्षायां) उत्तम (प्रथम); विश्व. २।२४७ उत्तम (प्रथम); मिता.; अप.; व्यक्र. १११; विर. २९९ अकूटं (न कूटं); पमा. ४५७; विचि. १२७ नाण (कान); दवि. ९७ अकूटं

(१) जानन्नपि तु लोभादिना—‘अकूटं कूटं ब्रूते कूटं यश्चाप्यकूटकम् । स नाणकपरीक्षी तु दाप्यः प्रथमसाहसम् ॥’ तुशब्दः सुवर्णमाणिक्यादावतिरिक्त-
दण्डज्ञापनार्थः । विश्व. २।२४७

(२) नाणकपरीक्षणं प्रत्याह— अकूटमिति । यः पुनर्नाणकपरीक्षी ताम्रादिगर्भमेव द्रुमादिकं सम्यगिति ब्रूते, सम्यक् वा कूटकमिति असावुत्तमसाहसं दण्ड्यः ।
+मिता.

(३) यो नाणकस्य द्रुमादेः परीक्षया जीवति स चेदकूटं समीचीनमसमीचीनमिति ब्रूयात्कूटं चाकूट-
मिति । तदैव स उत्तमसाहसं दण्ड्यः । एतच्च तत्त्व-
वेदिनो रागद्वेषादिवशादन्यथा ब्रुवतो दमविधानम् ।

*अप.

(४) कानको मुद्रापो मुद्रापरीक्षकः । ×विचि. १२८

(५) इदं आशयापराधे, तद्व्यतिरेके तूत्तमादल्प-
मर्हतीत्याहुरिति रत्नाकरः । अत्र यद्यप्याशयापराधाभावे
दण्डाभाव एव उचितस्तथापि परीक्षणासमर्थस्य तत्र
प्रवृत्तिरेव दोष इत्यभिसंधाय दण्डाभिधानमिति प्रति-
भाति । दवि. ९७

(६) चकारेण कूटं जानन्नपि न जानामीति ब्रूते
इति समुच्चीयते । -वीमि.

‘संभूय कुर्वतामर्घं सबाधं कारुशिल्पिनाम् ।

अर्घस्य न्हासं वृद्धिं वा जानतां दम उत्तमः ॥

+ पमा. मितावत् । * विर. अपवत् ।

× शेषं अपवत् । ÷ शेषं मितावत् ।

(अकूटे) कूटं (कूटे) ; वीमि. प्यकूटकम् (प्यकूटकृत) ;
विता. ७६८ ; राकौ. ४९३ अकूटं (अकूटे) दाप्य (दण्ड्य) ;
सेतु. २३२ ; समु. १५९.

(१) यास्मृ. २।२४९ ; अपु. २५८।४० उत्तरार्धे
(अर्घस्य न्हासं वृद्धिं वा सहस्रो दण्ड उच्यते) ; विश्व. २।२५५ सबा (साबा) उत्तरार्धे (अर्घस्य हानौ वृद्धौ वा साहस्रो दण्ड उच्यते) ; मिता. नतां (नतो) ; अप. सबा (संबा) उत्तरार्धे (अर्घस्य न्हासे वृद्धौ वा साहस्रो दण्ड उच्यते) ; व्यक्र. १११ सबा (साबा) उत्तरार्धे (अर्घस्य हानिं वृद्धिं च साहस्रो दण्ड उच्यते) ; विर. ३०० सबा (साबा) उत्तरार्धे (अर्घस्य हानिं वृद्धिं च साहसं दण्ड

(१) एवं तावत् प्रत्येकव्यतिक्रमेऽनुशासनमुक्तम् । इदानीं कारुकादीनां संभूयव्यतिक्रमेऽनुशासनमाह— संभूयेति । संभूयैकमत्येन कारुशिल्पिनां सबाधं पीडा-
करमन्यशिल्पिजनस्य तन्निष्पादितद्रव्यस्य वा कुर्वतां कार्षापणसहस्रं दण्डः शिल्पार्घस्य हानौ वृद्धौ वा कर्तव्यः । ये हि भाजनादीनि द्रव्याणि स्वयमेव कृत्वा विक्रीणन्ति, ते शिल्पिनः कांस्यकारादयः । ये तु परकी-
यान्येव गृहादीनि निष्पादयन्ति, ते कारवः । तेषामा-
गन्तुकशिल्पिजनस्यानवकाशार्थं कारयितृजनार्थिताति-
शयाद्वा अर्घस्य हानिं वृद्धिं वा यदा कुर्युः, तदाऽयं दण्ड इत्यवसेयम् । विश्व. २।२५५

(२) वणिजः प्रत्याह—संभूयेति । राजनिरूपिता-
र्घस्य न्हासं वृद्धिं वा जानन्तोऽपि वणिजः, संभूय मिलित्वा, कारूणां रजकादीनां, शिल्पिनां चित्रकारा-
दीनां, सबाधं पीडाकरमर्घान्तरं लाभलोभात् कुर्वन्तः पणसहस्रं दण्डनीयाः । ×मिता.

(३) पण्यानां राजकृतमर्घं विदित्वा ततोऽन्यथाभूत-
मर्घं वाणिज्याजीविनां कारुशिल्पिप्रभृतिजनस्य सबाधं पीडाकरं कुर्वतां राजकृतार्घापेक्षयाऽर्घस्य न्हासे वृद्धौ वा पणसहस्रपरिमितो दण्डः कार्यः । *अप.

(४) कारवोऽत्र प्रतिमाघटकादयः, शिल्पिनश्चित्र-
कारादयः । तेषां सबाधमतिपीडाकरमर्घं ये वणिजः संभूय कुर्वन्ति, ये वा राजस्थापितस्य मूल्यस्य न्हासं वृद्धिं च संभूय कुर्वन्ते तेषां सहस्रपणात्मको दण्ड इत्यर्थः । +विर. ३००

‘संभूय वणिजां पण्यमनर्घेणोपरुन्धताम् ।

विक्रीणतां वा विहितो दण्ड उत्तमसाहसः ॥

× पमा., वीमि., विता. मितावत् । * मितावद्भावः ।

+ विचि., दवि. विरवत् ।

उच्यते) ; पमा. ४५८ ; विचि. १२८ व्यकवत् ; दवि. ९७ तामर्घं सबा (तां सर्वं साबा) उत्तरार्धे व्यकवत् ; वीमि. ; विता. ७६९ न्हासं वृद्धिं (वृद्धिं न्हासं) नतां (नतो) ; राकौ. ४९३ सबा (साबा) ; सेतु. ३०१-२ उत्तरार्धे (अर्घस्य हानिं वृद्धिं च सहस्रो दण्ड उच्यते) ; समु. ९१ सबा (साबा) .

(१) यास्मृ. २।२५० ; विश्व. २।२५६ ; मिता. ; अप.

(१) उक्तादेव हेतोः— 'संभूय वणिजां पण्यमनघे-
णोपरुन्धताम् । विक्रीणतां वा विहितो दण्ड उत्तम-
साहसः ॥' विश्व. २।२५६

(२) ये पुनर्वणिजो मिलित्वा देशान्तरादागतं पण्य-
मनघेण हीनमूल्येन प्रार्थयमाना उपरुन्धन्ति, महाघेण
वा विक्रीणते, तेषामुत्तमसाहसो दण्डो विहितो मन्वा-
दिभिः । *मिता.

(३) राजनिर्मितमर्धमगणयित्वा स्वयं कल्पितेन
महताऽघेण वणिजां मिलितानां वणिगन्तरैराहृतं पण्य-
मुपरुन्धतां विरुद्धं विक्रयं कुर्वतां, तथा राजकृतादर्धा-
द्विहीनार्धापादनेन स्वकीयस्य पण्यस्य निर्गम(मं)
कुर्वतामुत्तमसाहसो दण्डः । अप.

(४) अनघेण अनुचितमूल्येन । दवि. ९२

प्रकाशस्तेयप्रकरणे प्रसंगतः अर्धस्थापनाविधिः

राजनि स्थाप्यते योऽर्धः प्रत्यहं तेन विक्रयः ।

क्रयो वा निःस्वस्तस्माद्वणिजां लाभकृत् स्मृतः ॥

(१) केन तर्ह्यघेण पण्यानां विक्रय इति । उच्यते—
'राजनि स्थाप्यते योऽर्धः प्रत्यहं तेन विक्रयः । क्रयो
वा ।' कार्य इति शेषः । यश्चासौ राजकुलाधिष्ठितनिपुण-
वणिङ्निरूपितो दिवसार्धः, तेन क्रीतानां पुनर्विक्रयः
कस्मात्, यस्माच्च— 'विक्रयो वाऽपि वणिजां लाभतः
स्मृतः ॥' स्मृत इति वचनाल्लाभेनापि विक्रयो धर्म
इति ज्ञायते । विश्व. २।२५७

* विर., पमा., विचि., दवि., वीमि., विता. मितावत् ।

तां वा वि (तामभि); व्यक्र. १११ सः (सम्); विर.
३०० गोप (णाव) वा वि (वामि); पमा. ४५८ जां
(जा) वा (च); विचि. १२८ गोप (णाव); दवि.
९२ विरवत्; वीमि.; विता. ७६९; सेतु. ३०२ जां
(जः) गोप (णाप); समु. ९१.

(१) यास्मृ. २।२५१; अपु. २५८।४१ धैः (र्धः)
निःस्व (विक्रय); विश्व. २।२५७ निःस्वस्तस्माद्
(विक्रयो वाऽपि व) कृत् (तः); मिता.; अप. राजनि स्थाप्यते
(राजभिः स्थापितो) कृत् (कः); व्यक्र. १११ जां (जो)
कृत् (कः); विर. ३०२ निःस्व (निश्चय) जां (जो);
पमा. ४५८; दवि. १०० राजनि स्या (राजा संस्था) पू.;
वीमि.; विता. ७७० निःस्व (विल); राकौ. ४९३ प्यते
(पिते); समु. ९१ राजनि स्थाप्यते (राजभिः स्थापितो).

(२) केन पुनरघेण पणितव्यमित्यत आह—राजनीति ।
राजनि संनिहिते सति यस्तेनार्धः स्थाप्यते निरूप्यते
तेनार्धेण प्रतिदिनं क्रयो विक्रयो वा कार्यः । निर्गतः
स्वो निःस्वो विशेषस्तस्माद्राजनिरूपितार्धाद्यो निःस्वः
स एव वणिजां लाभकारी न पुनः स्वच्छन्दपरिकल्पि-
तात् । मनुना चार्धकरणे विशेषो दर्शितः— 'पञ्चरात्रे
पञ्चरात्रे पक्षे मासे तथा गते । कुर्वीत चैषां प्रत्यक्षमर्ध-
संस्थापनं नृपः ॥' इति । +मिता.

(३) राजभिर्योऽर्धः स्थापितो निर्मितस्तेन वणिग्भिः
प्रत्यहं विक्रयः क्रयश्च कार्यः । तस्मादर्धाद्यो निःस्वो
द्रव्योत्कर्षः स एव वणिजां प्रशस्तो लाभः । नान्यथा ।
*अप.

(४) राजनि राजविषये राजे वा योऽर्धः स्थापितः
तेनैव क्रयविक्रयौ, तस्मात्क्रयाद्विक्रयाद्वा यो निश्चयो
लाभः स एव तेषां लाभकृत् उपचयकृत् नान्यो
दण्डापादकत्वादिति द्वितीयश्लोकार्थः । *विर. ३०३

(५) अथैवं दण्डवर्जनं वृत्तिश्च तेषां कथं स्यादत
आह— राजनीत्यादिना । राजसंनिधौ तदनुमत्या
वणिग्भिर्योऽर्धो व्यवस्थाप्यते, प्रत्यहं तेनार्धेण विक्रयः
क्रयश्च वणिजां कार्यः । तस्मात् क्रयविक्रेयाद्यो निर्गतः
स्वोऽवशेषः वृद्धिभाग इति यावत् स एव लाभकृद्वणिजां
वृत्तेर्हेतुरित्यर्थः । *वीमि.

स्वदेशपण्ये तु शतं वणिग् गृहीत पञ्चकम् ।

दशकं पारदेश्ये तु यः सद्यः क्रयविक्रयी ॥

(१) लाभकल्पना तु वणिजां किं यदृच्छयैव ।
नेत्युच्यते । कथं तर्हि— 'स्वदेशपण्ये तु शतं वणिग्
गृहीत पञ्चकम् । दशकं पारदेश्ये तु यः सद्यः क्रय-
विक्रयी ॥' इति । यो यस्य पण्यस्य सद्यः क्रयविक्रयी,
स तस्य दशकं पञ्चकं वा गृहीयादित्यर्थः ।

विश्व. २।२५८

+ पमा. मितावत् । * मितावद्भावः ।

(१) यास्मृ. २।२५२; अपु. २५८।४२; विश्व.
२।२५८; मिता.; अप. श्ये (शे); व्यक्र. १११; विर.
३०२; पमा. ४५८; दवि. ९९; सवि. ३१२ शतं वणिग्
(वणिक् शतं) उत्तरार्धे (परदेशे तु दशकं यः सद्यः पण्य-
विक्रयी); वीमि.; विता. ७७०; राकौ. ४९३; समु. ९१
देश (देश्य) पार (पर).

(२) स्वदेशप्राप्तं पण्यं गृहीत्वा शोः विक्रीणीते, असौ पञ्चकं शतं पणशते पणपञ्चकं लाभं गृहीयात् ॥ परदेशात्प्राप्ते पुनः पण्ये शतपणमूल्ये दशपणान् लाभं गृहीयात् । यस्य पण्यस्य ग्रहणदिवस एव विक्रयः संपद्यते । यः पुनः कालान्तरे विक्रीणीते तस्य कालोत्कर्षवशाद्दामोत्कर्षः कल्प्यः । एवं च यथायथं निरूपिते पणशते पञ्चपणो लाभो भवति तथैवाधो राज्ञा स्वदेशपण्यविषये स्थापनीयः । *मिता.

पण्यस्योपरि संस्थाप्य व्ययं पण्यसमुद्भवम् ।

अधोऽनुग्रहकृतकार्यः क्रेतुर्विक्रेतुरेव च ॥

(१) राज्ञा तु किं यदृच्छयैवार्थः स्थाप्यः । नेत्याह— 'पण्यस्योपरि संस्थाप्य व्ययं पण्यसमुद्भवम् । अधोऽनुग्रहकृतकार्यः क्रेतुर्विक्रेतुरेव च ॥' विश्व. २।२५९

(२) पारदेश्यपण्येऽर्धनिरूपणप्रकारमाह— पण्यस्योपरीति । देशान्तरादागते पण्ये देशान्तरगमनप्रत्यागमनभाण्डग्रहणशुल्कादिस्थानेषु यावानुपयुक्तोऽर्थस्तावन्तमर्थं परिगणय्य पण्यमूल्येन सह मेलयित्वा, यथा पणशते दशपणो लाभः संपद्यते तथा क्रेतुर्विक्रेतोरनुग्रहकार्यधो राज्ञा स्थापनीयः । मिता.

(३) क्रयदिनादिनान्तरविक्रयविषयमाह— पण्यस्योपरीति । स्वदेशपरदेशादागतस्य पण्यस्योपरि तत्प्रतिबद्धो व्ययः संस्थाप्यः, पण्येनैव तन्निबन्धनं सकलं व्ययं परिशोध्य क्रेतुर्विक्रेतुश्च तुल्यानुग्रहेतुरधो राज्ञा परिकल्पनीयः । अप.

(४) दूरदेशस्थत्वादिना चिरविक्रयधिलम्बे तु दत्तपण्यमूल्योपरि पण्यानयनरक्षणादिसमुद्भवं व्ययं व्ययितं धनं संस्थाप्य मेलयित्वा मूल्यव्यययोर्मिलितयोः शतपणमूल्यकयोस्तु देशविदेशभेदेन पञ्चदशपणो यो निःस्वो भवति, तथा क्रेतुर्विक्रेतुश्चाऽनुग्रहकृतपकारी अधो राज्ञा कार्यः । चकारात्पौरजनस्य समुच्चयः । एवकारेण राज्ञाऽर्धकरणे उपेक्षा व्यवच्छिद्यते । वीमि.

* अप., विर., पमा., दवि., वीमि., विता. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२५३; अपु. २५८।४३; विश्व. २।२५९; मिता.; अप. ग्रहकृत (ग्राहकः); व्यक. १११; विर. ३०२; पमा. ४५९; वीमि.; विता. ७७३ (=); समु. ९१.

प्रकाशस्तेयदण्डप्रकरणानुवृत्तिः

भिषङ्मिथ्याचरन् दाप्यस्तिर्यक्षु प्रथमं दमम् ।

मानुषे मध्यमं राजपुरुषेषूत्तमं दमम् ॥

(१) अज्ञानाद् विपर्ययतो वा— 'भिषङ्मिथ्याचरन् दाप्यस्तिर्यक्षु प्रथमं दमम् । मानुषे मध्यमं दाप्य उत्तमं राजमानुषे ॥' पशवो वर्णापशदाश्च तिर्यञ्चः । विट्छूद्राः मानुषम् । क्षत्रिया ब्राह्मणाश्च राजमानुषम् । एवं मिथ्याचरतो वैद्यस्य प्रथमसाहसदयो दण्डाः । उदाहरणार्थं चैतत् । सर्वथा चिकित्स्यस्वरूपं पीडाविशेषं च वैद्यकृतमालोच्य यथार्हं दण्डकल्पनेत्यवसेयम् ।

विश्व. २।२४८

(२) चिकित्सकं प्रत्याह— भिषङ्मिथ्याचरन्मिति । यः पुनर्भिषक् मिथ्या आयुर्वेदानभिज्ञ एव जीवनार्थं चिकित्सितोऽहमिति तिर्यङ्ननुष्यराजपुरुषेषु चिकित्सा-माचरत्यसौ यथाक्रमेण प्रथममध्यमोत्तमसाहसान् दण्डनीयः । तत्रापि तिर्यगादिषु मूल्यविशेषेण वर्णविशेषेण राजप्रत्यासत्तिविशेषेण दण्डानां लघुगुरुभावः कल्पनीयः । मिता.

(३) तिर्यक्षु गवादिषु मिथ्याचिकित्सामाचरन् वैद्यः प्रथमसाहसं दण्डं दाप्यः । मानुषे मध्यमसाहसं, राजसंबन्धिमानुषे तु पुनरुत्तमसाहसं दाप्यः । अयथाशास्त्रं मिथ्या । +अप.

कूटस्वर्णव्यवहारी विमांसस्य च विक्रयी ।

ज्यङ्गहीनस्तु कर्तव्यो दाप्यश्चोत्तमसाहसम् ॥

+ वीमि. अपवत् ।

(१) यास्मृ. २।२४२; अपु. २५८।३६ पुरुषे...दमम् (मानुषेषूत्तमं तथा); विश्व. २।२४८ उत्तरार्धे (मानुषे मध्यमं दाप्य उत्तमं राजमानुषे); मिता. दाप्य (दण्ड्य); अप. पुरुषेषू (मानुषे तू); व्यक. ११२ अपवत्; विर. ३०६ अपवत्; पमा. ४५७ मितावत्; दवि. १०४ पुरुषे...दमम् (मानुषे तूत्तमं तथा); वीमि. मितावत्; राकौ. ४९३ अपवत्; विता. ७६८; समु. १५८ पुरु (मानु).

(२) यास्मृ. २।२९७; अपु. २५८।७५-६ स्वर्णव्यव (वादी स्वर्ण) ज्यङ्गहीनस्तु (अङ्गहीनश्च); विश्व. २।३०० नस्तु (नास्तु) व्यो (व्या) प्य (प्या); मिता. (ख) व्य (अ); अप. २।२९६; व्यक. ११२ व्य (अ) शेषं विश्व-

(१) प्रच्छन्नतस्कर्ययोगात्—कूटस्वर्णव्यवहारी विमांसस्य च विक्रीय। व्यङ्गहीनास्तु कर्तव्या दाप्याः श्रोतमसाहसम् ॥ धूपितरजितादि कूटस्वर्णम् । श्व-सृगाह्यादिप्रभवं विमांसम् । तद्विशेषापेक्षयैव धनदण्डः । व्यङ्गहीनत्वं च व्यस्तसमस्ततया योज्यम् । द्वौ हस्ता-वेकश्च पादस्त्र्यङ्गानि । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।३००
(२) रसवेधाद्यापादितवर्णोत्कर्षैः कूटैः स्वर्णैर्व्यवहार-शीलो यः स्वर्णकारादिः, यश्च विमांसस्य कुक्षितमांसस्य श्वादिसंवेद्यस्य विक्रयशीलः सौनिकादिः । चशब्दात्कूट-रजतादिव्यवहारी च । ते सर्वे प्रत्येकं नासाकर्णकै-रन्निभिरङ्गैर्हीनाः कार्याः । चशब्दात्त्यङ्गच्छेदेन समुचित-मुत्तमसाहसं दण्डं दाप्याः । यत्पुनर्मनुनोक्तं—‘सर्वकण्टक-पापिष्ठं हेमकारं तु पार्थिवः । प्रवर्तमानमन्याये छेदये-ल्लवशः क्षुरैः ॥’ इति (मस्मृ. १।२९२) । तदेव-ब्राह्मणराजस्वर्णविषयम् । *मिता.

(३) असुवर्णे सुवर्णबुद्धिं परस्योत्पाद्य यो व्यवहरति, यश्च विरुद्धं विड्वराहादिमांसं समीचीनमांसबुद्धिसुत्पाद्य विक्रीणीति, स त्रिभिरङ्गैर्नासाकर्णहस्तैर्हीनः कार्यः । उत्तमसाहसं च दण्ड्यः । +अप.

(४) त्रिभिर्नासादन्तकैः । विर. ३०९

(५) आद्येन चकारेण ब्राह्मणस्य शरीरदण्डानर्हस्य निर्वासनादि समुच्चिनोति । द्वितीयेन मिलितस्य दण्ड-द्वयस्य कर्तव्यत्वमभिप्रेति । तुशब्देन—‘सर्वकण्टक-पापिष्ठमिति’ देवब्राह्मणस्वर्णपरमन्यत्र व्यवच्छिन्नति ।

वीमि.

मृच्चर्ममणिसूत्रायःकाष्ठवल्कलवाससाम् ।

अजातौ जातिकरणे विक्रेयाष्टगुणो दमः ॥

* दवि. मितावत् । + मितावद्भावः । विचि. अपवत् । वत्; विर. ३०९ नस्तु (नाश्च) व्यो (व्या) प्यश्चो (प्यास्तु) कालायनः; विचि. १३१ च्य (अ) नस्तु (नः प्र); व्यनि. ५१२ विमां (कुमां); दवि. १०२, ३०८ नस्तु (नास्तु) व्यो (व्याः) दाप्य (शास्या); सवि. ४९२ व्यनिवत्; वीमि.; व्यड. १६४; व्यम. १०९ मितावत्; विता. ७६३ मितावत्; राकौ. ४९४ च्य (अ) दाप्य (दण्ड्य); सेतु. २२४, २३३ विचिवत्; समु. १५९ मितावत्; विच्य. ५१ विमां (अमां) नस्तु (नः प्र).

(१) यास्मृ. २।२४६; विश्व. २।२५२ उत्तरार्धे (अजा-

(१) क्रेतुः पण्यस्वरूपांशत्वमभिप्रेत्य—‘मृच्चर्ममणि-सूत्रायःकाष्ठवल्कलवाससाम् । अजातेर्जातिकरणाद् विक्रेये-ऽष्टगुणो दमः ॥’ मृदादीनामजात्यं जात्यमिति कृत्वा विक्रीणञ्चकृतपोडशपणादष्टगुणं दण्ड्यः । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२५२

(२) न विद्यते बहुमूल्या जातिर्यस्मिन्मृच्चर्ममणिके तदजाति, तस्मिन् जातिकरणे, विक्रयार्थं, गन्धवर्णरसा-न्तरसंचारणेन बहुमूल्यजातीयसादृश्यसंपादनेन । यथा मल्लिकामोदसंचारेण मृत्तिकायां सुगन्धामलकमिति । मार्जारचर्मणि वर्णोत्कर्षापादनेन व्याघ्रचर्ममिति । स्फटिक-मणौ वर्णान्तरकरणेन पद्मराग इति । कार्पासिके सूत्रे गुणोत्कर्षाधानेन पट्टसूत्रमिति । कालायसे वर्णोत्कर्षा-धानेन रजतमिति । विल्वकाष्ठे चन्दनामोदसंचारणेन चन्दनमिति । कङ्कोले त्वराख्यं लवङ्गमिति । कार्पासिके वाससि गुणोत्कर्षाधानेन कौशेयमिति । विक्रेयस्यापादितसादृश्यमृच्चर्ममणिकेः पण्यस्याष्टगुणो दण्डो वेदितव्यः । *मिता.

(३) मृदादीनां मध्ये किञ्चिदनुत्कृष्टजातीयमपि तदु-त्कृष्टजातीयद्रव्यसादृश्यमापाद्य क्रेतारं प्रति समीचीनमे-तदिति भ्रान्त्यापादनेनासमीचीनं द्रव्यं दत्त्वा यः समीचीनद्रव्यमूल्यमादत्ते, तस्य तत एव मूल्यादष्टगुणो दण्डः । +अप.

समुद्रपरिवर्तं च सारभाण्डं च कृत्त्रिमम् ।

आधानं विक्रयं वाऽपि नयतो दण्डकल्पना ॥

* विर., विचि., दवि., वीमि., विता. मितावत् ।

+ मितावद्भावः । विचि. अपवत् ।

तेर्जातिकरणाद् विक्रेयेऽष्टगुणो दमः); मिता.; अप. क्रेया (क्रेयेऽ); व्यक. ११२; विर. ३०९ क्रेया (क्रेयोऽ) काला-यनः; पमा. ४५८; विचि. १३२ विरवत्, उत्त.; व्यनि. ५१२ त्रायः (त्राणां) तौ जा (तेर्जा) क्रेया (क्रेयेऽ); दवि. १०२ वल्कल (पाषाण) के (क्री); वीमि.; विता. ७६८; सेतु. २३३ सूत्रा (सुद्रा) जाति (जात) क्रेया (क्रेयोऽ) कालायनः; समु. १५९.

(१) यास्मृ. २।२४७; विश्व. २।२५३; मिता. (ख) मुद्र (मुद्र); अप.; व्यक. ११२ वा (चा); विर. ३१० विश्ववत्, कालायनः; पमा. ४५८ वा (चा);

‘भिन्ने पणे तु पञ्चाशत्पणे तु शतमुच्यते ।

द्विपणे द्विशतो दण्डो मूल्यवृद्धौ च वृद्धिमान् ॥

(१) यदि तु समुद्रगकादिस्थं दर्शयित्वा समुद्रकान्त-
रपरिवर्तनेन कर्पूरादिसारद्रव्यं कृत्रिमकरणेन वा
कश्चिदाधानं विक्रयं वा कुर्यात्, तस्यापि व्याजव्यव-
हारिणः— ‘समुद्रपरिवर्तं च सारभाण्डं च कृत्रिमम् ।
आधानं विक्रयं वाऽपि नयतो दण्डकल्पना ॥’ उक्तार्थः
श्लोकः ।

किं स्वमत्यैव दण्डकल्पना । नेत्याह— ‘भिन्ने
पणे तु पञ्चाशत्पणे तु शतमुच्यते । द्विपणे द्विशतो दण्डो
मूल्यवृद्धौ तु वृद्धिमान् ॥’ अनिर्दिष्टविषये तु द्रव्ये
मूल्यानुसारिणी दण्डकल्पनेत्यभिप्रायः ।

विश्व. २।२५३-४

(२) मुद्रं पिधानम् । मुद्रेण सह वर्तत इति समुद्रं
करण्डकम् । परिवर्तनं व्यत्यासः योऽन्यदेव मुक्तानां पूर्णं
करण्डकं दर्शयित्वा हस्तलाघवेनान्यदेव स्फटिकानां पूर्णं
करण्डकं समर्पयति, यश्च सारभाण्डं कस्तूरिकादिकं
कृत्रिमं कृत्वा विक्रयमाधि वा नयति, तस्य दण्डकल्पना
वक्ष्यमाणा वेदितव्या । कृत्रिमकस्तूरिकादेर्मूल्यभूते
पणे भिन्ने न्यूनं । न्यूनपणमूल्य इति यावत् । तस्मिन्
कृत्रिमे विक्रीते पञ्चाशत्पणो दण्डः । पणमूल्ये पुनः
शतम् । द्विपणमूल्ये द्विशतो दण्डः, इत्येवं मूल्यवृद्धौ
दण्डवृद्धिरुच्यते ।

+मिता.

(३) मुद्रया द्वारबन्धेन सह वर्तत इति समुद्रम् ।
तदन्यत्समीचीनं प्रदर्शयन्त्युत्तरोऽपकृष्टं क्रेत्रे चोत्तमर्णाय
वा कौशलेन भ्रान्तिं जनयन्नर्पयति । यश्चासारमल्पमूल्यं

+ पमा., विचि., बीमि., विता. मितावत् ।

विचि. १३२ (=) विश्ववत्; दवि. १०३ विश्ववत्;
बीमि. विश्ववत्; विता. ७६९; सेतु. २३४ विश्ववत्,
कालायनः; समु. १५९.

(१) यास्मृ. २।२४८; विश्व. २।२५४ च (तु);
मिता. (क) तु प (च प); अप. विश्ववत्; व्यक. ११२; विर.
३१० द्विपणे (द्विगुणो) कालायनः; पमा. ४५८ भिन्ने
(हीने) च (तु); विचि. १३२ द्विपणे (द्विगुणो); दवि.
१०३; बीमि. विचित्रवत्; विता. ७६९ विश्ववत्; सेतु.
२३४ कालायनः; समु. १५९ पमावत्.

मृदादिकं सारभाण्डतया कस्तूरिकादिमहार्धपण्यतया परं
प्रत्याधानकृते नयति विक्रीणीते वा तस्य दण्डकल्पनो-
च्यते । भिन्ने पणे पणादल्पमूल्ये द्रव्य आहिते विक्रीते
वा पञ्चाशत्पणो दण्डः । पणमूल्ये तु पणशतम् । द्विगुण-
मूल्ये तु द्वे पणशते । इत्थं यावन्तः पणा मूल्यस्य वर्त-
(र्ध)न्ते तावन्ति पणशतानि दण्डे वर्धनीयानि । Xअप.

(४) समुद्रं संपुटं, कृत्वेति पूरणीयम् । ऊनसुवर्णादि
पूर्णसंपुटपरिवर्तं कृत्वा आधानं धारणं नयतः, सार-
भाण्डं च कस्तूरिकादि कृत्रिमं कृत्वा विक्रयं नयतः,
दण्डकल्पना कार्या । * विर. ३१०

अग्नौ सुवर्णमक्षीणं रजते द्विपलं शते ।

अष्टौ त्रपुणि सीसे च ताम्रे पञ्च दशायसि ॥

(१) आवर्तनायाम्नौ क्षितं सुवर्णमक्षीणं, तावदेवेत्यर्थः ॥
रजतादौ पलशताद् द्विपलादिकः क्षयः । अनेन प्रकारे-
णोपक्षीणं सुवर्णकारादयो न दापनीयाः । विश्व. २।१८२

(२) दोह्यादिपरीक्षाप्रसंगेन स्वर्णादेरपि परीक्षामाह—
अग्नौ सुवर्णमक्षीणमिति । वह्नौ प्रताप्यमानं सुवर्णं न
क्षीयते । अतः कटकादिनिर्माणार्थं यावत्स्वर्णकारहस्ते
प्रक्षितं तावत्तुलितं तैः प्रत्यर्पणीयम् । इतरथा क्षयं दाप्या
दण्ड्याश्च । रजते तु शतपले प्रताप्यमाने पलद्वयं क्षीयते ।
अष्टौ त्रपुणि सीसे च । शते इत्यनुवर्तते । त्रपुणि सीसे
च शतपले प्रताप्यमानेऽष्टौ पलानि क्षीयन्ते । ‘ताम्रे
पञ्च दशायसि’ ताम्रे शतपले पञ्चपलानि । अयसि
दशपलानि क्षीयन्ते । अत्रापि शत इत्येव । कांस्यस्य
तु त्रपुताम्रयोनित्वात्तदनुसारेण क्षयः कल्पनीयः ।

X मितावद्भावः । * शेषं मितावत् । दवि. विरवत् ।

(१) यास्मृ. २।१७८; अपु. २५७।२९ रजते द्विपलं
(द्विपलं रजते); विश्व. २।१८२ रज... शते (द्विपलं रजते
शतम्) त्रपुणि (तु त्रपु); मिता.; अप.; व्यक. ११३ त्रपुणि
सीसे च (तु त्रपुसीसेषु) शेषं अपुवत्; विर. ३११ रज...
शते (द्विपलं रजते शतम्) त्रपुणि सीसे च (तु त्रपुसीसेषु);
विचि. १३३ रजते द्विपलं (द्विपलं राजते) त्रपुणि सीसे च
(हि त्रपुसीसे तु); व्यनि. ५१३ पूर्वार्धो विश्ववत्, ताम्रे
(ताम्रः); मच. ८।३९७ रजते द्विपलं (द्विपलं रजते) उत्तरार्धं
(अष्टौ तु त्रपुसीसेषु ताम्रे पञ्च दशानि तु); बीमि.; व्यप्र.
२८९; व्यम. ८५; विता. ५७१; राकौ. ४७३; सेतु.
२३४ अपुवत्; समु. ९०.

ततोऽधिकक्षयकारिणः शिल्पिनो दण्ड्याः । * मिता.

(३) दशायसि शुद्धे । विर. ३१२

(४) चकारेण कांस्यस्य त्रपुताग्रयोनिकस्य तदंशानु-
सारेण क्षयः समुचीयते । × बीमि.

शते दशपला वृद्धिरौर्णे कार्पाससौत्रिके ।

मध्ये पञ्चपला वृद्धिः सूक्ष्मे तु त्रिपला मता ॥

(१) तौलिकादिभिस्तु वस्त्रनिर्माणायार्पिते सूत्रे—
'शते दशपला वृद्धिरौर्णे कार्पासिके तथा । मध्ये पञ्चपला
हानिः सूक्ष्मे तु त्रिपला मता ॥' पलशते दशपलान्यौर्ण-
कार्पासिकयोर्वृद्धिः स्थूले सूत्रे स्यात् । मध्यमे तु वृद्धितः
पञ्चपलान्या वृद्धिरित्यर्थः । सूक्ष्मे तु त्रिपला वृद्धिः ।
तथा च नारदो दशपलां वृद्धिसूक्ताह— 'स्थूलसूत्र-
वतामेषां मध्यानां पञ्चकं शतम् । त्रिपलं तु सुसूक्ष्मा-
णाम्...॥' इति । विश्व. २।१८३

(२) क्वचित्कम्बलादौ वृद्धिमाह— शते दशपलेति ।
स्थूलेनौर्णसूत्रेण यत्कम्बलादिकं क्रियते तस्मिन् शतपले
दशपला वृद्धिर्वेदितव्या । एवं कार्पाससूत्रनिर्मिते पटादौ
वेदितव्यम् । मध्ये अनतिसूक्ष्मसूत्रनिर्मिते पटादौ
पञ्चपला वृद्धिः । सुसूक्ष्मसूत्ररचिते शते त्रिपला वृद्धि-
वेदितव्या । एतच्चाप्रक्षालितवासोविषयम् ।

+ मिता.

* अप. मितावत् । × शेषं मितावत् ।

+ अप., विर., बीमि. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।१७९; अपु. २५७।३० ससौत्रिके (सिके
तथा) वृद्धिः सू (श्रेया सू); विश्व. २।१८३ ससौत्रिके
(सिके तथा) वृद्धिः सू (हानिः सू); मिता.; अप.
ससौत्रिके (सिके तथा); व्यक. ११३ ससौत्रिके (सिके तथा)
वृद्धिः सू (सौत्रे सू); विर. ३१२ ससौत्रिके (सिके तथा)
वृद्धिः ... मता (तौले सूक्ष्मे तु द्विपला स्मृता); विचि.
१३३ मता (स्मृता) शेषं व्यकवत्; व्यनि. ५१४ ससौत्रिके
(सिके तथा) वृद्धिः सू (सूत्रे सू); मच. ८।३९७ व्यनिवत्;
बीमि. वृद्धिः सू (सौत्रे सू); व्यग्र. २८९ सौत्रि (सूत्र);
व्यम. ८६ रौर्णे (रौर्णे); विता. ५७१ व्यग्रवत्; राकौ.
४७३ दश (दशा) रौर्णे (रौर्णे) वृद्धिः सू (सूत्रे सू); सेतु.
२३५ कार्पा (कर्पा) शेषं विचिबत्; समु. ९० रौर्णे
(रूर्णा) सौत्रि (सूत्र) सूक्ष्मे तु (सुसूक्ष्मे).

व्य. कां. २१८

कार्मिके रोमबद्धे च त्रिंशद्भागः क्षयो मतः ।

न क्षयो न च वृद्धिश्च कौशेये वल्कलेषु च ॥

(१) अस्य विशेषेऽपवादः— चार्मिक इति ।
चर्मकृतं चार्मिकं कुरुण्टादि । रोमबद्धं दूष्यपटादि ।
तत्र हि छेदनात् त्रिंशद्भागः क्षयः । कौशेयवाल्कलोस्तु
साम्यमेव । कौशेयं त्रसरीमयम् । स्पष्टमन्यत् ।
विश्व. २।१८४

(२) द्रव्यान्तरे विशेषमाह— कार्मिक इति ।
कार्मिकं कर्मणा चित्रेण निर्मितम् । यत्र निष्पन्ने पटे
चक्रस्वस्तिकादिकं चित्रं सूत्रैः क्रियते तत्कार्मिक-
मित्युच्यते । यत्र प्रावारादौ रोमाणि ब्रन्ध्यन्ते स
रोमबद्धः, तत्र त्रिंशत्तमो भागः क्षयो वेदितव्यः ।
कौशेये कोशप्रभवे वाल्कलेषु वृक्षत्वङ्निर्मितेषु वसनेषु
वृद्धिः न स्यात् न स्तः किन्तु यावद्वयनार्थं कुविन्दादिभ्यो
दत्तं तावदेव प्रत्यादेयम् । *मिता.

(३) चकारैर्गोधूमादीनां बहूनामनुक्तानां पेषणादौ
क्षयवृद्धयोरभावः समुचीयते । ×बीमि.

देशं कालं च भोगं च ज्ञात्वा नष्टे बलाबलम् ।

द्रव्याणां कुशला ब्रूयुर्यत्तदाप्यमसंशयम् ॥

(१) वृद्धयनुसारेणैव क्षयमालोच्य रजकादिभिर्वस्त्रा-
दीनाम्—'देशं कालं च भोगं च ज्ञात्वा नष्टे
बलाबलम् । द्रव्याणां कुशला ब्रूयुर्यत् तद् दाय्यमसं-
शयम् ॥' स्वदेशोत्पन्नं परदेशोत्पन्नं चिरन्तनमल्पकालिकं

* अप. मितावत् । × शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।१८०; अपु. २५७।३१ श्व (स्तु);
विश्व. २।१८४ का (चा) वृद्धिश्च (वृद्धिः स्यात्) वल्कलेषु च
(वाल्कले तथा); मिता. (क) वल्क (वाल्क); अप. वृद्धिश्च
(वृद्धिः स्यात्) वल्क (वाल्क); व्यक. ११२ त्रिंशद्भागः (त्रिंश-
भागः) शेषं अपवत्; विर. ३१३ वृद्धिश्च (वृद्धिः स्यात्);
मच. ८।३९७ द्वे च (द्वे तु) वृद्धिश्च (वृद्धिस्तु) वल्क
(वाल्क); बीमि.; व्यग्र. २८९-९० द्वे (न्ये) वल्क (वाल्क);
व्यम. ८६; विता. ५७१ द्वे (न्ये); समु. ९० वितावत्.

(२) यास्मृ. २।१८१; अपु. २५७।३२; विश्व.
२।१८५; मिता.; अप. प्यम (प्या अ); व्यक. ११३;
विर. ३१४; व्यनि. ५१४; दवि. ११३ भोगं च (विश्राय);
सवि. ४९५ (=); बीमि.; राकौ. ४७३; समु. ९०.

भुक्तममुक्तं दुर्लभमदुर्लभं वेत्येवं नष्टे द्रव्ये बलाबलं
ज्ञात्वा द्रव्याणां बलाबलज्ञानकुशला यन्मूल्यं ब्रूयुः,
तन्निर्विचारं नाशयिता दद्यात् । राज्ञा चाददद् दाप्यः ।
एवं परीक्ष्य क्रीते क्रतुर्व्यभिचारतो राजदण्डादिप्रसङ्गः ।
न च विक्रेता व्यभिचरन्नपि विक्रीतं प्राप्नुयादिति
स्थितम् । तथा च स्वायम्भुवम् — ‘परेण तु दशाहस्य
न दद्यान्नापि दापयेत् । आददानो ददच्चैव दण्ड्यो राज्ञा
शतानि षट् ॥’ इति (मस्मृ. ८।२२३) । विश्व. २।१८५

(२) द्रव्यानन्त्यात्प्रतिद्रव्यं क्षयवृद्धिप्रतिपादनाशक्तेः
सामान्येन न्हासवृद्धिज्ञानोपायमाह— देशं कालमिति ।
शाणक्षौमादौ द्रव्ये नष्टे न्हासमुपगते द्रव्याणां कुशलाः
द्रव्यवृद्धिक्षयाभिज्ञाः देशं कालमुपभोगं तथा नष्टद्रव्यस्य
बलाबलं सारासारतां च परीक्ष्य यत्कल्पयन्ति तदसंशयं
शिष्टिपनो दाप्याः । + मिता.

(३) चकारेण न्हासयोग्यस्थाने न्हासनीयमिति
समुच्चीयते । * वीमि.

वसानस्त्रीन् पणान् दण्ड्यो नेजकस्तु परांशुकम् ।

विक्रयावक्रयाधानयाचितेषु पणान् दश ॥

(१) प्रक्षालनार्थमर्पितम्—‘वसानस्त्रीन् पणान्
दाप्यो रजकस्तु परांशुकम् । विक्रयापक्रयाधानयाचितेषु
पणान् दश ॥’ परांशुकमुत्कृष्टं वस्त्रम् । तत्परिधाने
रजकस्य त्रिपणो दमः । एवं मध्यमाधमेषु पणापचय-
कल्पना । तथाऽभ्यासापेक्षया व्यतिरेककल्पना । विक्रयादि-
करणेषु तु स्वामिनो मूल्यं, राज्ञे दण्डश्चेत्यवसेयम् ।
भाण्ड(ट) केनार्पणमपक्रयः । आधमनमाधानम् ।
स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२४४

(२) साहसप्रसङ्गात्तत्सदृशापराधेषु निर्णेजकादीनां

+ अप. मितावद्भावः । * शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२३८; अपु. २५८।३३ याव (याप);
विश्व. २।२४४ दण्ड्यो ने (दाप्यो र) याव (याप);
मिता.; अप. दण्ड्यो (दाप्यो); व्यक. ११३ अपवत्;
विर. ३१३ अपवत्; पमा. ४५५; दीक. ५३ नेज (रज);
विचि. १३१ अपवत्; दवि. ११३ अपवत्; नृप्र. २७०;
वीमि. अपवत्; व्यप्र. २८९; व्यम. ८५;
विता. ५६९ परां (वरां): ७६४; राकौ. ४९२ दण्ड्यो
ने (दाप्यो र); सेतु. २३२-३ राकौवत्; समु. ९०.

दण्डमाह— वसानस्त्रीनिनि । नेजको वस्त्रस्य धावकः
स यदि निर्णेजनार्थं समर्पितानि वासांसि स्वय-
माच्छादयति तदा असौ प्रणत्रयं दण्ड्यः । यः पुनस्तानि
विक्रीणीति, अवक्रयं वा, एतावत्कालमुपभोगार्थं वस्त्रं
दीयते मह्यमेतावद्धनं देयमित्येवं भाटकेन यो ददाति,
आधित्वं वा नयति, स्वमुद्दभ्यो याचितं वा ददाति,
असौ प्रत्यपराधं दशपणान् दण्डनीयः । तानि च
वस्त्राणि श्लक्ष्णशास्त्रमलीफलके क्षालनीयानि न पाषाणे,
न च व्यत्यसनीयानि, न च स्वगृहे वासयितव्यानि,
इतरथा दण्ड्यः । ‘शास्त्रमलीफलके श्लक्ष्णे निज्याद्वासांसि
नेजकः । न च वासांसि वासोभिर्निर्हेन्न च
वासयेत् ॥’ इति मनुस्मरणात् (मस्मृ. ८।३९६) । यदा
पुनः प्रमादात्तानि नाशयति तदा नारदेनोक्तं द्रष्टव्यम्—
‘मूल्याष्टभागो हीयेत सकृद्धौतस्य वाससः । द्विः
पादस्त्रिस्तृतीयांशश्चतुर्धौतेऽर्धमेव च ॥ अर्धक्षयात्तु परतः
पादांशापचयः क्रमात् । यावत्क्षीणदशं जीर्णं जीर्णस्या-
नियमः क्षये ॥’ इति । अष्टपणक्रीतस्य सकृद्धौतस्य
वस्त्रस्य नाशितस्याष्टमभागपणोनं मूल्यं देयम् । द्विधौतस्य
तु पादोनं पणद्वयोर्न, त्रिधौतस्य पुनस्तृतीयांशान्यूनम् ।
चतुर्धौतस्यार्धं पणचतुष्टयं देयम् । ततः परं प्रति-
निर्णेजनमवशिष्टं मूल्यं पादाद्यपचयेन देयं यावज्जीर्णम् ।
जीर्णस्य पुनर्नाशितस्येच्छातो मूल्यदानकल्पनम् ।

* मिता.

(३) अवक्रयोऽत्र भाटकम् । आधानं बन्धकम् ।
याचितं सुहृदे याचितस्य दानम् । ×विर. ३।१४

अप्रकाशितस्करदण्डाः

बन्दिग्राहांस्तथा वाजिकुञ्जराणां च हारिणः ।

प्रसह्य घातिनश्चैव शूलमारोपयेन्नरान् ॥

* अप., वीमि. मितावत् । × विचि., दवि. विरवत् ।

(१) यास्मृ. २।२७३; अपु. २५८।६१-२; विश्व.
२।२७७; मेधा. ८।३४२; मिता. शूलमा (शूलानां); अप.;
व्यक. ११४; स्मृच. ३१२ मितावत्, स्मृत्यन्तरम्; विर.
३२० ग्रा (ग्र); पमा. ४४१ घातिन (घातकां) रान्
(रः) शेषं मितावत्; रस्त. १२६ मितावत्; विचि. १३५
विरवत्; व्यनि. ५०९ नश्चै (नं चै); दवि. १३० विर-
वत्; नृप्र. २६३; सवि. ४५८ बन्दिग्रा (बन्दीग्र) वाजि
(राज) शेषं मितावत्; वीमि.; व्यप्र. २८९ रान् (रः)

(१) चोरादिविशेषे तु वधप्रकारमाह — बन्दिग्राहां-
स्तथेति । तथाशब्दः प्रकारार्थः । नरवचनमब्राह्मणा-
र्थम् । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२७७

(२) अपराधविशेषेण दण्डविशेषमाह — बन्दि-
ग्राहांस्तथेति । बन्दिग्राहादीन् बलावष्टम्भेन घातकांश्च
नरान् शूलनारोपयेत् । अयं च वधप्रकारविशेषोपदेशः ।
'कोष्ठागारायुधागारदेवतागारभेदकान् । हस्त्यश्वरथहर्तृश्च
हन्यादेवाविचारयन् ॥' इति मनुस्मरणात् (मस्मृ.
१।२८०) । मिता.

(३) शूलारोपणं च वधपर्यन्तम् । प्रसह्य घातिनो
जनसमक्षं मनुष्यादिहन्तारः । अप.

(४) मिताटीका — ननु 'शूलनारोपयेन्नरान्' इत्य-
नेन बन्दिग्राहादीनां शूलारोपणमात्रं प्रतीयते न वधः ।
ततश्च 'श्रोत्रियायोपकल्पयेत्' इत्यत्र यथा विधिसिद्धि-
स्तथा शूलारोपणमात्रेणैव विधिसिद्धेस्तन्मात्रमेव कृत्वा
पुनरुत्तरणीया न वध्याः स्युरित्यत आह । अयं च
वधप्रकार इति । अग्न्यगारेति मनुवचनेनैवैतेषामपि
वधसिद्धौ केन प्रकारेण वध इत्याकाङ्क्षायां शूलारोपण-
रूपवधप्रकारविशेषोऽस्मिन् वचने विधीयत इत्यर्थः ।

* सुबो.

(५) बन्दीकृत्य धनवतः पुरुषान् गृह्णन्ति तान्
बन्दिग्राहान् अश्वगजान्यतरहारिणो बलान्मनुष्यघातिनश्च
चौरान् नरान् शूले वधार्थमारोपयेत् । वीमि.

उत्क्षेपकग्रन्थिभेदौ करसंदंशहीनकौ ।
कार्यौ द्वितीयापराधे करपादैकहीनकौ ॥

* बाल. सुबोवत् ।

शेषं मितावत् ; व्यु. १२७ व्यप्रवत् ; व्यम. १०३ मितावत् ;
विता. ७५१ ग्रा (प्र) शेषं मितावत् ; सेतु. २३७ ;
समु. १४६ मितावत्, स्मृत्यन्तरम् ; विव्य. ५२ रिणः
(रकः) घातिन (ग्राहिण) .

(१) यास्मृ. २।२७४ ; अपु. २५८।६२-३ ; विश्व.
२।२७८ या (येऽ) ; मिता. ; अप. ; व्यक. ११४ संदंश
(नासावि) ; विर. ३२१ दंशहीन (दंशभेद) या (येऽ) ;
रत्न. १२४ ; विचि. १३७ दंशहीन (दंशभेद) पू. ; दधि.
१३३ विश्वत् ; नृप्र. २६३ दैक (देन) ; सवि. ४६१
पू. ; धीमि. ; व्यप्र. ३८८ ; व्यु. १२६ ; व्यम. १०२
पादैक (पादवि) ; विता. ७८२ ; समु. १५० .

(१) द्रव्यादिविशेषापेक्षया तु — 'उत्क्षेपकग्रन्थिभेदौ
करसंदंशहीनकौ । कार्यौ द्वितीयेऽपराधे करपादैक-
हीनकौ ॥' उत्क्षेपकः पटाक्षेपकः । ग्रन्थिभेदको ग्रन्थि-
भेत्ता । ताडुभावपि करसंदंशहीनौ प्रथमेऽपराधे कार्यौ ।
करसंदंशोऽङ्गुलयः, तद्धीनौ । यद्वा करसंपुटः कर-
संदंशः, तद्धीनौ । अन्यतरहस्तच्छेदनमित्यर्थः । द्वितीये-
ऽपराधे त्वेको हस्तः पादश्च । स्पष्टमन्यत् ।

विश्व. २।२७८

(२) वस्त्राद्युत्क्षिपति अपहरतीत्युत्क्षेपकः । वस्त्रादि-
बद्धं स्वर्णादिकं विस्रस्योत्कृत्य वा योऽपहरति असौ
ग्रन्थिभेदः । तौ यथाक्रमं करेण संदंशसदृशेन तर्ज्या-
ङ्गुष्ठेन च हीनौ कार्यौ । द्वितीयापराधे पुनः, करश्च
पादश्च करपादं तच्च तदेकं च करपादैकं तद्धीनं ययोस्तौ
करपादैकहीनकौ कार्यौ । उत्क्षेपकग्रन्थिभेदकयोरेकमेकं
करं पादं च छिन्द्यादित्यर्थः । एतदप्युत्तमसाहसप्राप्ति-
योग्यद्रव्यविषयम् । 'तदङ्गच्छेद इत्युक्तो दण्ड उत्तम-
साहसः' इति नारदवचनात् । तृतीयापराधे तु वध
एव । तथा च मनुः — 'अङ्गुलीग्रन्थिभेदस्य छेदये-
त्प्रथमे ग्रहे । द्वितीये हस्तचरणौ तृतीये वधमर्हति ॥'
इति (मस्मृ. १।२७७) ।

* मिता.

(३) योऽङ्गुष्ठाङ्गुलिभ्यां परस्वमुत्क्षिपति अपहरति,
यश्च ग्रन्थि भिनत्ति, तौ करसंदंशेनाङ्गुष्ठाङ्गुलिभ्याम-
पराधहेतुभूताभ्यां हीनौ कार्यौ । द्वितीयेऽपराध एकेन
करेणैकेन च पादेन हीनौ कार्यौ । अप.

(४) करसंदंशः कराङ्गुष्ठप्रदेशिन्यौ, करसंदंशस्य
भेदो ययोस्तौ तथेति व्यधिकरणेऽपि बहुव्रीहिः ।

विर. ३२१

(५) यश्चौरार्थं परपशून्भ्याजयति बन्धनविमोक्षं
वा तेषां करोति तस्याङ्गुष्ठतर्जन्यौ छेदे इत्यर्थः ।

विचि. १३७

(६) अत्र मिताक्षराकारः — एतद्वचनमुत्तमसाहस-
प्राप्तियोग्यापहारविषयम् । 'तदङ्गच्छेद इत्युक्तो दण्ड
उत्तमसाहसः' इति नारदवचनादित्याह । तच्चिन्त्यं,
'तन्मूल्याद्विगुणो दण्ड' इत्यादौ साहसप्रकरणीये वाक्ये
प्रथमसाहसादिसामान्यदण्डविधानमपहारव्यतिरिक्तविषय-

* वीमि. मितावत् ।

मिति स्वीकृतिविरोधात् ।

विमांसविक्रयादावसाहसेऽपि याज्ञवल्क्येन करादि-
च्छेदस्य विधानात् । नारदवचनस्य विषयान्तरेषु
चरितार्थत्वात् तस्य सामान्यमुखप्रवृत्तत्वेन दण्डविशेषा-
नवरुद्धविषयकत्वाच्च ।

तथा हि तदङ्गं साहसकरणभूतमङ्गमिति सर्वेषु निब-
न्धेषु व्याख्यातम् । न चोत्क्षेपकग्रन्थिभेदौ संदंशमात्र-
साधौ न वा पादस्य तत्रोपयोगो दण्डसमुच्चयश्च वचना-
भावेऽनुबन्धगौरवाद्यभावे च दुर्वच एव प्रमाणाभावात् ।
संदंशादिच्छेदविधेरुपस्थितेन ग्रन्थिभेदोत्क्षेपलक्षणेन निमि-
त्तेनान्वये निमित्तान्तरानपेक्षितत्वाच्च । दवि. १३३-४

(७) अङ्गुष्ठतर्जन्योर्ग्रन्थिमोचने साधकतमत्वेनात्र
संदंशशब्देन तयोर्ग्रहणम् । व्यप्र. ३८८

स्तेये दण्डविवेकसाधनो न्यायः, स्तेयप्रकाराश्च

क्षुद्रमध्यमहाद्रव्यहरणे सारतो दमः ।

देशकालवयःशक्ति संचिन्त्यं दण्डकर्मणि ॥

(१) यश्चायमुक्तः शारीरो दण्डः, यश्च स्मृत्यन्त-
रोक्तो धनदण्डः, तत्र सर्वत्र साधारणोऽयं न्यायबीज-
संक्षेपः— क्षुद्रमध्येति । अन्यत्रापीति शेषः ।

विश्व. २।२७९

(२) जातिद्रव्यपरिमाणतो मूल्याद्यनुसारतो दण्डः
कल्पनीय इति जातिद्रव्यपरिमाणपरिग्रहविनियोगवयः-
शक्तिगुणदेशकालादीनां दण्डगुरुलघुभावकारणानामान-
न्यात्प्रतिद्रव्यं वक्तुमशक्तेः सामान्येन दण्डकल्पनोपाय-
माह— क्षुद्रमध्येति । क्षुद्राणां मध्यमानामुत्तमानां च
द्रव्याणां हरणे सारतो मूल्याद्यनुसारतो दण्डः कल्पनीयः ।
क्षुद्रादिद्रव्यस्वरूपं च नारदेनोक्तम्— ‘मृद्राण्डासन-
खट्वास्थिदारुचर्मतृणादि यत् । शमीधान्यं कृतान्नं च
क्षुद्रं द्रव्यमुदाहृतम् ॥ वासः कौशेयवर्जं च गोवर्जं पशव-
स्तथा । हिरण्यवर्जं लोहं च मध्यं ब्रीहियवा अपि ॥
हिरण्यरत्नकौशेयस्त्रीपुङ्गोगजवाजिनः । देवब्राह्मणराजां

(१) यास्मृ. २।२७५; विश्व. २।२७९; मिता.; अप.;
व्यक्र. ११५ उत्तरार्धे (देशं कालं वयः शक्तिं संचिन्त्य दण्ड-
कर्मणि); विर. ३२८ व्यक्रवत्; स्मृचि. २५ देश ... ..क्ति
(देशं कालं वयः शक्तिः); दवि. १४२ व्यक्रवत्; बीमि.;
विता. ७८४ क्ति (क्तिः) न्यं (न्य); समु. १५१.

न च द्रव्यं विज्ञेयमुत्तमम् ॥’ त्रिप्रकारेष्वपि द्रव्येष्वौत्सर्गिकः
प्रथममध्यमोत्तमसाहसरूपो दण्डनियमस्तेनैव दर्शितः—
‘साहसेषु य एवोक्तस्त्रिषु दण्डो मनीषिभिः । स एव
दण्डः स्तेयेऽपि द्रव्येषु त्रिष्वनुक्रमात् ॥’ इति ।
मृन्मयेषु मणिकमलिकादिषु गोवाजिव्यतिरिक्तेषु च
महिषमेषादिपशुषु ब्राह्मणसंघान्धिषु च कनकधान्यादिषु
तरतमभावोऽस्तीति उच्चावचदण्डविशेषाकाङ्क्षायां
मूल्याद्यनुसारेण दण्डः कल्पनीयः ।

तत्र च दण्डकर्मणि दण्डकल्पनायां तद्धेतुभूतं देश-
कालवयःशक्तीति सम्यक् चिन्तनीयम् । एतच्च जाति-
द्रव्यपरिमाणपरिग्रहादीनामुपलक्षणम् । तथाहि— ‘अष्टा-
पाद्यं स्तेयकिल्बिषं शूद्रस्य । द्विगुणोत्तराणीतरेषां प्रति-
वर्णम् । विदुषोऽतिक्रमे दण्डभूयस्त्वम् ।’ इति (गौध.
१२।१२-१४) । अयमर्थः— किल्बिषशब्देनात्र दण्डो
लक्ष्यते । यस्मिन्नपहारे यो दण्ड उक्तः स विद्वच्छूद्र-
कर्तृकेऽपहारेऽष्टगुण आपादनीयः । इतरेषां पुनर्विद्व-
क्षत्रब्राह्मणादीनां विदुषां स्तेये द्विगुणोत्तराणि किल्बि-
षाणि षोडशद्वात्रिंशच्चतुःषष्टिगुणा दण्डा आपादनीयाः ।
यस्माद्विद्वच्छूद्रादिकर्तृकेष्वपहारेषु दण्डभूयस्त्वम् । मनु-
नाऽप्ययमेवाथो दर्शितः— ‘अष्टापाद्यं तु शूद्रस्य
स्तेये भवति किल्बिषम् । षोडशैव तु वैश्यस्य द्वात्रिं-
शश्चात्रियस्य तु ॥ ब्राह्मणस्य चतुःषष्टिः पूर्णं वाऽपि
शतं भवेत् । द्विगुणा वा चतुःषष्टिस्तद्विषगुणवेदिनः ॥’
इति (मस्मृ. ८।३३७-८) । तथा परिमाणकृतमपि
दण्डगुरुत्वं दृश्यते । यथाह मनुः— ‘धान्यं दशभ्यः
कुम्भेभ्यो हरतोऽभ्यधिकं वधः । शेषेष्वेकादशगुणं
दाप्यस्तस्य च तद्धनम् ॥’ इति (मस्मृ. ८।३२०) ।
विंशतिद्रोणकः कुम्भः । हर्तुर्निहयमाणस्वामिगुणापेक्षया
सुभिक्षदुर्भिक्षकालाद्यपेक्षया ताडनाङ्गच्छेदनवधरूपा
दण्डा योज्याः । तथा संख्याविशेषादपि दण्डविशेषो
रत्नादिषु— ‘सुवर्णरजतादीनामुत्तमानां च वाससाम् ।
रत्नानां चैव सर्वेषां शतादभ्यधिके वधः ॥ पञ्चाशत-
स्त्वभ्यधिके हस्तच्छेदनमिष्यते । शेषेष्वेकादशगुणं
मूल्यादण्डं प्रकल्पयेत् ॥’ (मस्मृ. ८।३२१-२) ।
तथा द्रव्यविशेषादपि ‘पुरुषाणां कुलीनानां नारीणां वा
विशेषतः । रत्नानां चैव सर्वेषां हरणे वधमर्हति ॥’

(मस्मृ. ८।३२३) । अकुलीनानां तु दण्डान्तरम्—
‘पुरुषं हरतो दण्डः प्रोक्त उत्तमसाहसः । स्यपराधे तु
सर्वस्य कन्यां तु हरतो वधः ॥’ इति । क्षुद्रद्रव्याणां तु
माषतो न्यूनमूल्यानां मूल्यात्पञ्चगुणो दमः । ‘काष्ठभाण्ड-
तृणादीनां मृन्मयानां तथैव च । वेणुवैणवभाण्डानां
तथा स्नाय्वस्थिचर्मणाम् ॥ शाकानामार्द्रमूलानां हरणे
फलमूलयोः । गोरसेक्षुविकाराणां तथा लवणतैलयोः ॥
पक्वान्नानां कृतान्नानां मस्त्यानामामिषस्य च । सर्वेषां
मूल्यभूतानां मूल्यात्पञ्चगुणो दमः ॥’ इति नारदस्मरणात् ।

यः पुनः प्रथमसाहसः क्षुद्रद्रव्येषु शतावरः पञ्चशत-
पर्यन्तोऽसौ माषमूल्ये तदधिकमूल्ये वा यथायोग्यं
व्यवस्थापनीयः । यत् पुनर्मानवं क्षुद्रद्रव्यगोचरवचनं
‘तन्मूल्याद्विगुणो दमः’ इति तदल्पप्रयोजनशरावादि-
विषयम् । तथाऽपराधगुरुत्वादपि दण्डगुरुत्वम् । यथा—
‘संधिं भित्त्वा तु ये चौर्ये रात्रौ कुर्वन्ति तस्कराः । तेषां
छित्त्वा नृपो हस्तौ तीक्ष्णशूले निवेशयेत् ॥’ इत्येवं
सर्वेषामानन्त्यात्प्रतिद्रव्यं वक्तुमशक्तेर्जातिपरिमाणादिभिः
कारणैर्दण्डगुरुलघुभावः कल्पनीयः । पथिकादीनां
पुनरल्पापराधे न दण्डः । यथाह मनुः— ‘द्विजोऽध्वगः
क्षीणवृत्तिर्द्वाविक्षू द्वे च मूलके । आददानः परक्षेत्रात्
दण्डं दातुमर्हति ॥’ (मस्मृ. ८।३४१) । तथा—
‘चणकव्रीहिगोधूमयवानां मुद्रमाषयोः । अनिषिद्धैर्ग्रही-
तव्यो मुष्टिरेकः पथि स्थितैः ॥ तथैव सप्तमे भक्तं भक्तानि
षडनश्नता । अश्वस्तनविधानेन हर्तव्यं हीनकर्मणः ॥’
इति (मस्मृ. १।१।१६) ।

× मिता.

(३) क्षुद्रद्रव्याणि मृद्भाण्डादीनि, मध्यमानि वस्त्रा-
दीनि, महाद्रव्याणि हिरण्यादीनि, तेषां सारतो यथासारं
दमो धनापहाराङ्कनगात्रच्छेदवधात्मा चौराणां कल्प्यः ।
देशश्च कालश्च वयश्च शक्तिश्च देशकालवयःशक्ति ।
एतत्सर्वं दण्डे कार्यं ब्राह्मणैः सह नृपेण चिन्तनीयम् ।

* अप.

(४) मिताटीका— परिग्रहविनियोगेति । ‘ब्राह्मण-
परिग्रहीतायाः गोहरेणोऽधिको दण्डः’ इति । ब्राह्मणपरि-
ग्रहो अधिकदण्डकारणं तथा सा गौर्दोहाय, यद्यभिहोत्रे

× वीमि. मितावद्भावः । * मितावद्भावः ।

विनियुक्ता तस्या हरणे ततोऽप्यधिको दण्ड इति विनि-
योगोऽप्यधिकदण्डकारणम् । एवंविधपरिग्रहविनियोग-
योरभावो न्यूनदण्डकारणं इत्यवबोद्धव्यम् । ‘साहसेषु
य एवोक्त’ इत्यनेन नारदवचनेन क्षुद्रमध्यमोत्तमद्रव्या-
पहारेष्वविशेषेण यथाक्रमं प्रथममध्यमोत्तमसाहसदण्ड-
प्राप्तौ विशेषप्रापकं मूलवचनं पूर्वाधे तात्पर्यतो व्याचष्टे ।
मृन्मयेषु मणिमल्लिकादिष्विति । अत्र मृन्मयेष्विति
क्षुद्रस्य द्रव्यस्योपलक्षकम् । ‘गोव्यतिरिक्तेष्विति’ मध्य-
मस्य, ‘ब्राह्मणसंबन्धिष्विति’ उत्तमस्येति विवेकः । मूल्या-
द्यनुसारेण दण्डः कल्पनीय इत्युक्तम् । तत्रादिशब्द-
वाच्यान् प्रदर्शयिषुर्मूलवचनस्योत्तरार्धं व्याचष्टे । तत्र
दण्डकल्पनायामिति ।

नन्वत्र वचन उपात्ता देशकालवयःशक्तय एव किं
दण्डकल्पनायां हेतव इत्याशङ्क्य नैवमपि तु हेत्वन्तरा-
प्यप्यनेन देशादिकेनोपलक्ष्यन्ते इत्याह । एतच्च जाति-
द्रव्येति । जात्यपेक्षया गुणापेक्षया च दण्डविधिं दर्शयति ।
तथा ह्यष्टापाद्यमिति । विट्क्षत्रियब्राह्मणादीनामिति ।
अत्र ‘विदुषामि’त्येतत् विट्क्षत्रियादिविशेषणम् । शूद्र-
त्वद्विजात्यपेक्षया विद्वत्स्वरूपगुणापेक्षया च दण्डविधान-
मिति जातिगुणापेक्षा ।

ननु ‘हरतोऽप्यधिकं वध’ इति मनुना वधदण्डोऽ-
भिहितः । वधशब्देन च ताडनादिप्राणवियोजनान्ता
व्यापाराः कथ्यन्ते । ते सर्वत्र समुचिता एव प्रयोक्तव्या
इत्यत आह । हर्तुं हि यमाणेति । हर्तुर्गुणापेक्षया न्हिय-
माणस्य द्रव्यस्वामिनो गुणापेक्षया चेत्यर्थः ।

द्विजोऽध्वगः क्षीणवृत्तिरिति । क्षीणवृत्तिः क्षीणपाथेयः ।
अध्वगः पथिकः । द्विजो द्विजातिः । अध्वगक्षीण-
वृत्तिपदे द्विजविशेषणे । हीनकर्मण इति । हीनकर्मणोऽ-
ल्पाचाराद्धर्तव्यम् । न पुनरुत्कृष्टादित्यर्थः । * सुबो.

चौरं प्रदाप्यापहतं घातयेद्विधैर्वधैः ।

सचिह्नं ब्राह्मणं कृत्वा स्वराष्ट्राद्विप्रवासयेत् ॥

* बाल. सुबोवद्भावः ।

(१) यास्मृ. २।२७०; अपु. २।५।५९; विश्व. २।२७४; मिता.; दा. २२४ पू.; अप. २।२७० : २।२७४ पू.; व्यक्र. ११६; विर. ३३१; पमा. ४४५ उक्त.; रत्न. १२५ पू.; विचि. १४३; ज्यनि. ५०७ द्विप्र (दि प्र);

महापराधिनमपि ब्राह्मणं नैव घातयेत् ॥

(१) लोप्तादिभिश्चौर्ये स्पष्टीकृते— 'चोरं प्रदाप्या-
पहृतं घातयेद् विविधैर्वधैः ।' स्मृत्यन्तरोक्तदण्डैः शारी-
रैश्च नेत्राद्युद्धारलक्षणैः प्राणहरणशूलरोपणादिभिश्चेत्य-
भिप्रायः ।

एवमब्राह्मणम् । ब्राह्मणं तु कथं कुर्यात्— 'सचिह्नं
ब्राह्मणं कृत्वा स्वराष्ट्राद् विप्रवासयेत् ।' सचिह्नं श्रपदा-
द्यङ्कितम् । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२७४

(२) चौरै दण्डमाह— चौरमिति । यस्तु प्रागुक्त-
परीक्षया तन्निरपेक्षं वा निश्चितचौर्यस्तं स्वामिने अपहृतं
धनं स्वरूपेण मूल्यकल्पनया वा दापयित्वा विविधै-
र्वधैर्घातयेत् । एतच्चोत्तमसाहसदण्डप्राप्तियोग्योत्तम-
द्रव्यविषयम् । न पुनः पुष्पवस्त्रादिक्षुद्रमध्यमद्रव्यापहार-
विषयम् । 'साहसेषु य एवोक्तस्त्रिषु दण्डो मनीषिभिः ।
स एव दण्डः स्तेयेऽपि द्रव्येषु त्रिष्वनुक्रमात् ॥' इति
नारदवचनेन वधरूपस्योत्तमसाहसस्योत्तमद्रव्यविषये
व्यवस्थापितत्वात् । यत्पुनर्वृद्धमनुवचनम्— 'अन्यायोपात्त-
वित्तत्वाद्धनमेषां मलात्मकम् । अतस्तान् घातयेद्राजा
नार्थदण्डेन दण्डयेत् ॥' इति, तदपि महापराधविषयम् ।

चौरविशेषेऽपवादमाह— सचिह्नमिति । ब्राह्मणं
पुनश्चौरं महत्यप्यपराधे न घातयेदपि तु ललाटेऽङ्क-
यित्वा स्वदेशान्निष्कासयेत् । अङ्कनं च श्रपदाकारं
कार्यम् । तथा च मनुः— 'गुरुतल्पे भगः कार्यः
सुरापाने सुराध्वजः । स्तेये च श्रपदं कार्यं ब्रह्महण्यशिराः
पुमान् ॥' इति (मस्मृ. १।२३७) । एतच्च दण्डोत्तर-
कालं प्रायश्चित्तमचिकीर्षतो द्रष्टव्यम् । यथाह मनुः—

नृप्र. २६१ पू., २६२ उक्त.; सवि. ४६७ प्रवा (निवा)
उक्त., मनुः.; वीमि.; व्यप्र. ३९०; व्यउ. १२७ पू.,
१२८ उक्त.; व्यम. १०२; विता. ७९० पू., ७९२ उक्त.;
बाल. २।८१ उक्त.; सेतु. २४४; समु. १५० पू., १५७
उक्त.

(१) पमा. ४४५. [(इदमुत्तरार्धं मुद्रितयाज्ञवल्क्यस्मृति-
पुस्तकेषु नोपलभ्यते । मत्स्यगृहीतताडपत्रविलिखितपुस्तके तु वर्तते
एव । व्याख्यातं चैतत् विज्ञानेश्वरेण । तस्य नासंमतमिति
प्रतिभाति । मुद्रितमिताक्षरायां पुनर्नोपलभ्यते) — इयं टिप्पणी
पराशरमाधवे ४४५ पृष्ठे द्रष्टव्या].

'प्रायश्चित्तं तु कुर्वाणाः सर्वे वर्णा यथोदितम् ॥
नाङ्क्या राजा ललाटे तु दाप्यास्तुत्तमसाहसम् ॥' इति
(मस्मृ. १।२४०) । * मिता.

(३) इदं मध्यविधब्राह्मणपरम् । विचि. १४३
चौरान्वेषणम्

ग्राहकैर्गृह्यते चौरौ लोप्तेनाथ पदेन वा ।
पूर्वकर्मापराधी च तथा चाशुद्धवासकः ॥

(१) यदि पुनः प्रत्येकं प्रतिग्रहादिना संभूयात्विज्या-
दिना वा कृच्छार्जितं द्रव्यं कश्चिदपहृत्य गच्छेत् स
कथं ज्ञातव्यः । ज्ञातस्य वा किं तस्य कर्तव्यमित्यपेक्षिते
स्तेनस्वरूपानिरूपणायाह— ग्राहकैरिति । अपहृतद्रव्य-
स्वामिभिश्चोरावप्रतिपादनेन ग्राहकैर्गृह्यते चोरः । अथवा
लोप्तेण अपहृतद्रव्येण, अपहरणदेशाद्वा निपुणैरुनीय-
मानेन पदेन, यद्वा पूर्वकर्मणा संभावितचौर्यापराधात्,
तथाऽन्यैरपि स्मृत्यन्तरोक्तचोरावप्रतिपादकैर्वक्ष्यमाणैर-
शुद्धवासकादिभिः । अशुद्धो वासो यस्यासौ अशुद्धवासकः
कुतस्तस्योऽयमित्यविज्ञायमानो लुब्धवेद्यादिगृहनिवासी ।

विश्व. २।२७०

(२) तत्र तस्करग्रहणपूर्वकत्वाद्दण्डस्य ग्रहणस्य
ज्ञानपूर्वकत्वात् ज्ञानोपायं तावदाह— ग्राहकैरिति ।
यश्चौरौऽयमिति जनैर्विख्याप्यते असौ ग्राहकै राजपुरुषैः
स्थानपालप्रभृतिभिर्गृहीतव्यः । लोप्तेणापहृतभाजनादिना
वा चौर्यचिह्नेन नाशदेशादारभ्य चौर्यपदानुसारेण वा
ग्राह्यः । यश्च पूर्वकर्मापराधी प्राक् प्रख्यातचौर्यः ।
अशुद्धोऽप्रज्ञातो वासः स्थानं यस्यासावशुद्धवासकः
सोऽपि ग्राह्यः । + मिता.

* अप., वीमि., व्यप्र., व्यम., विता. मितावत् ।

+ व्यप्र., व्यउ., विता. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२६६; अपु. २५८।५५ च तथा चा
(वा तथैवा); विश्व. २।२७० धी च तथा चा (धाद्वा
तथैवा); मिता.; अप.; व्यक. ११६ धी च तथा चा (घात
तथा वा); स्मृच. ३१८ पू.; विर. ३३४; पमा. ४३६;
रत्न. १२५; स्मृचि. २५ तथा चा (यथा वा); नृप्र. २६१
(=) धी च (धाच्च); सवि. ४५९ धी (धे); वीमि. तथा चा
(तथैवा); व्यप्र. ३८५; व्यउ. १२३; विता. ७९० चा
(वा); राक्षौ. ४८२ न वा (न च); सेतु. २४६ वीमिवत्;
समु. १४९ वीमिवत्.

(३) चौरस्य दण्डनार्थं परिज्ञानोपायमाह —
ग्राहकैरिति । ग्राहकैश्चौरग्रहणाधिकृतैः लोप्तादिना चौरः
गृह्यते अवगम्यते । लोप्त्रमपहृतद्रव्यैकदेशः । पांसुकर्दमा-
दिवर्ती पादाङ्कः पदं तस्य पुरुषस्य पादेन संमितम् ।
यस्य गृहं प्रति नष्टदेशादारभ्य पदपरम्परा जाता सोऽपि
चौरः । अपहृतस्य गवादेः पदपरम्परा यस्य गृहं प्रति
प्रवृत्ता सोऽपि चौरः । एतच्च चौर्याव्यभिचारिधर्म-
जातस्य प्रदर्शनार्थम् । तेन यन्नष्टावशिष्टं तण्डुलादि
परस्परगृहे दृश्यते तस्यैकप्रकारकत्वे परस्परचौरत्वं
श्रूयते । यश्च पूर्वं पूर्वं कृतेन चौर्यकर्मणाऽपराधीति
ज्ञातः, यश्चाशुद्रवासको, न विद्यते शुद्रः समीचीनो
वासो निवासस्थानं यस्य सोऽशुद्रवासकः, सोऽपि
चौरः । अप.

(४) अशुद्रवासकः अपरिचितदेशवासः ।

+ विर. ३३५

(५) यश्चानिश्चितवासस्थलः सोऽपि गृह्यते चौर्य-
कारित्वेन शङ्क्यते । + वीमि.

अन्येऽपि शङ्क्या ग्राह्या जातिनामादिनिहवैः ।

द्यूतस्त्रीपानसक्ताश्च शुष्कभिन्नमुखस्वराः ॥

पैरद्रव्यगृहाणां च पृच्छका गूढचारिणः ।

निराया व्ययवन्तश्च विनष्टद्रव्यविक्रयाः ॥

+ शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२६७; अपु. २५८।५६; विश्व.
२।२७१; मिता.; अप. जातिनामा (नामजाल्या); व्यक.
११६ शुष्कभिन्न (भिन्नशुष्क) शेषं अपवत्; विर. ३३४
व्यकवत्; पमा. ४३६; रत्न. १२५; स्मृचि. २५; नृप्र.
२६१ (=); सवि. ४५९ न्ये (न्यो) ह्या (ह्यः); वीमि.
अपवत्; व्यप्र. ३८५; व्यउ. १२३; विता. ७९० शङ्क्या
(शङ्किता); सेतु. २४६ व्यकवत्; समु. १४९.

(२) यास्मृ. २।२६८; अपु. २५८।५७; विश्व.
२।२७२ पां (पां); मिता. (क) पृ (प्र); अप.; व्यक.
११६; विर. ३३५ पृ (प्र) या व्य (यव्य); पमा. ४३६
पृ (प्र); रत्न. १२५ या व्य (यव्य); स्मृचि. २५; नृप्र.
२६१ पां च (पां वा) पृ (प्र); सवि. ४५९ पां (मिः);
वीमि.; व्यप्र. ३८५ रत्नवत्; व्यउ. १२३; विता. ७९०
रत्नवत्; सेतु. २४६ रत्नवत्; समु. १४९ विरवत्.

(१) लोप्तादिवच्च— अन्येऽपि शङ्क्या ग्राह्या
इति । प्रमाणान्तरमूलत्वादस्याः स्मृतेस्तदनुसारेणैव
विविच्य व्याख्या कार्या । पदार्थास्तु निगदोक्ता एव ।

विश्व. २।२७१-२

(२) न केवलं पूर्वोक्ता ग्राह्याः किन्तु अन्येऽपि
वक्ष्यमाणैर्लिङ्गैः शङ्क्या ग्राह्याः । जातिनिहवेन नाहं
शूद्र इत्येवंरूपेण, नामनिहवेन नाहं लपित्थ इत्येवंरूपेण,
आदिग्रहणात्स्वदेशग्रामकुलाद्यपलापेन च लक्षिता ग्राह्याः ।
द्यूतपण्याङ्गनामद्यपानादिव्यसनेष्वतिप्रसक्तास्तथा 'कुत-
स्त्योऽसि त्वमि'ति चौरग्राहिभिः पृष्ठो यदि शुष्कमुखो
भिन्नस्वरो वा भवति तर्ह्यसावपि ग्राह्यः । बहुवचनात्
स्विन्नललाटादीनां ग्रहणम् ।

तथा ये निष्कारणं कियदस्य धनं किं वाऽस्य
गृहमिति पृच्छन्ति, ये च वेषान्तरधारणेनात्मानं
गूहयित्वा चरन्ति, ये च आयाभावेऽपि बहुव्ययकारिणः,
ये वा विनष्टद्रव्याणां जीर्णवस्त्रभिन्नभाजनादीनामविज्ञात-
स्वामिकानां विक्रायकास्ते सर्वे चौरसंभावनया ग्राह्याः ।

एवं नानाविधचौर्यलिङ्गान् पुरुषान् गृहीत्वा एते
चौराः किं वा साधव इति सम्यक् परीक्षेत न पुनर्लिङ्ग-
दर्शनमात्रेण चौर्यनिर्णयं कुर्यात् । अचौरस्यापि लोप्तादि-
चौर्यलिङ्गसंबन्धसंभवात् । यथाह नारदः—'अन्यहस्ता-
त्परिभ्रष्टमकामादुत्थितं भुवि । चौरेण वा परिक्षितं
लोप्त्रं यत्नात्परीक्षयेत् ॥' तथा— 'असत्याः सत्य-
संकाशाः सत्याश्चासत्यसंनिभाः । दृश्यन्ते विविधा
भावास्तस्मादुक्तं परीक्षणम् ॥' * मिता.

(३) विनष्टद्रव्यविक्रयाः हृतद्रव्यैकदेशभूतद्रव्य-
विक्रयकर्तारः । विर. ३३५

गृहीतः शङ्क्या चौर्ये नात्मानं चेद्विशोधयेत् ।

दापयित्वा हृतं द्रव्यं चौरदण्डेन दण्डयेत् ॥

* अप., वीमि., व्यप्र., व्यउ., विता. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२६९; अपु. २५८।५८; विश्व. २।२७३;
मिता. हृतं (गतं); अप. ये नात्मानं चेदि (र्ये आत्मानं
चेन्न); व्यक. ११७ नात्मानं चेदि (आत्मानं चेन्न);
विर. ३३८ ये नात्मानं चेदि (रो यद्यात्मानं न) द्रव्यं
(दण्डं); रत्न. १२५; दवि. ८४ चौर्ये ..... चेदि

(१) उक्तन्यायानुसारेण च— 'गृहीतः शङ्कया चौर्ये नात्मानं चेद्विशोधयेत् । दापयित्वा हृतं द्रव्यं चोरदण्डेन दण्डयेत् ॥' स्मृत्यन्तरानुसारेण यथाहं दण्डकल्पना । विश्व. २।२७३

(२) एवं चौर्यशङ्कया गृहीतेनात्मा संशोधनीय इत्याह— गृहीतः शङ्कयेति । यदि चौर्यशङ्कया गृहीतस्तन्निस्तरणार्थमात्मानं न शोधयति तर्हि वक्ष्यमाण-धनदापनवधादिदण्डभाग् भवेत् । अतो मानुषेण तदभावे दिव्येन वा आत्मा शोधनीयः । ननु नाऽहं चौर इति मिथ्योत्तरे कथं प्रमाणं संभवति । तस्याभाव-रूपत्वात् । उच्यते । दिव्यस्य तावद्भावाभावगोचरत्वं 'रुच्या वाऽन्यतरः कुर्यात्' इत्यत्र प्रतिपादितम् । मानुषं पुनर्यद्यपि साक्षाच्छुद्धिमिथ्योत्तरे न संभवति तथापि कारणेन संसृष्टे भावरूपमिथ्याकारणसाधनमुखेनाभावमपि गोचरयत्येव । यथा नाशापहारकाले अहं देशान्तरस्थ इत्यभियुक्तैर्भाविते चौर्याभावस्याप्यर्थात्सिद्धेः शुद्धिर्भव-त्येव । मिता.

(३) शङ्कया संदेहेन चौर्यविषयेण गृहीतोऽभियुक्तो यद्यात्मानं दिव्येन मानुषेण वा प्रमाणेन न शोधयेद् व्यपेतचौर्यशङ्कं न कुर्यात्, तदाऽपहृतं द्रव्यं दापयित्वा वक्ष्यमाणेन चौरदण्डेन दण्डनीयः । न चात्र वाच्यं चौरत्वेन आशङ्कितस्य प्रमाणानर्हता मिथ्यावादित्वा-दिति । यतो न मिथ्यावादित्वमात्रं साधनानर्हत्वे प्रयोज-कम् । किन्तु प्रथमवादिनोऽवष्टम्भाभियोक्तत्वे सति । अतोऽत्र युक्तं यच्छङ्कितः प्रमाणं कुर्यादिति । न च चौर्याद्यभावे प्रमाणाभावः । तथा हि सति 'महाभियोगे-ष्वेतानि' 'रुच्या वाऽन्यतरः कुर्यात्' 'राजभिः शङ्कि-तानां च' इत्यादिवचनानि नैवाऽऽरभ्येरन् । न च वाच्यं मानुषप्रमाणानामभावो न साध्य इति । यस्माच्चौर्याद्य-भावाव्यभिचारिणं भावविशेषं साधयतां सिध्यत्येवाभाव-साधकत्वमपि । यथा यत्र कालेऽस्य द्रव्यं केनाप्यपहृतं तदा ततोऽपहारप्रदेशादतिदूरेऽहं व्यवस्थितो महता व्याध्यादिना क्लान्त इत्यादि भावयन् साधयत्येव (यस्तु स्वमात्मानं न); नृप्र. २६१ द्रव्यं (दण्ड); वीमि. ये ..... चेद्दि (२ आत्मानं चेन्न); विता. ७९२; राकौ. ४८२; समु. १५०.

आत्मनश्चौर्याद्यभावमिति । अत एव शङ्कः— 'असाक्षि-प्रणिहिते दिव्यम्' इत्युक्त्वा 'अथवा मित्रैः सज्जनै-रात्मानं ना शोधयेदेव । स चेदृण्ड्योऽर्थिनां चार्थं दापयेत् ।' इत्युक्तवान् । अप.

(४) तत्र न चौरत्वातिदेशः, अपि तु संसर्गादि-दर्शनेन चौरतया अभियुक्तस्य विचारवैमुख्यं चौरतामेवं निश्चाययतीति युक्तं ततो हृतदापनम् । दवि. ८४

(५) अथशब्देन लोपत्रलाभानन्तर्यार्थकेन तदसत्त्व एव पदचिह्नाद्यनुसरणमिति सूचयति । चकाराचौरप्रीतिं तथाशब्देन निश्चितकुलादिकं च समुच्चिनोति । एवकारः पूर्वार्धेऽन्वितोऽन्यकोटिव्यवच्छेदार्थकतया निश्चयबोध-नार्थः । अपिकारेण चकारैश्च चौरभक्ताश्रयदानादि-कारिणो नानास्मृत्युक्तान् बहून् समुच्चिनोति । *वीमि.

स्तेनातिदेशः

भक्तावकाशाग्न्युदकमन्त्रोपकरणव्ययान् ।

दत्त्वा चौरस्य वा हन्तुर्जानतो दम उत्तमः ॥

(१) चौरोऽयं साहसिको वा प्रसह्य हन्तीत्येवं जानतश्चौरसाहसिकयोर्भक्तादिदानं कुर्वतो दण्ड उत्तम-साहसः । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२८०

(२) अचौरस्यापि चौरोपकारिणो दण्डमाह—भक्तेति । भक्तमशनम् । अवकाशो निवासस्थानम् । अग्निश्चौरस्य शीतापनोदाद्यर्थः । उदकं तृषितस्य । मन्त्रः चौर्यप्रका-रोपदेशः । उपकरणं चौर्यसाधनम् । व्ययः अपहारार्थं देशान्तरं गच्छतः पाथेयम् । एतानि चौरस्य हन्तुर्वा दुष्टत्वं जानन्नपि यः प्रयच्छति तस्योत्तमसाहसो दण्डः ।

* 'ग्राहकैर्गृह्यते' इत्यारभ्य प्रकृतश्लोकपर्यन्तं व्याख्यान-मिदम् ।

(१) यास्मृ. २।२७६; अपु. २५८।६३-४ वा हन्तुर्जा (हन्तुर्वा जा); विश्व. २।२८० वा हन्तुर्जा (हन्तुर्वा जा) दम (दण्ड); मिता.; अप. व्ययान् (व्ययम्) वा हन्तुर्जा (हन्तुर्वा जा); व्यक्र. ११७ दत्त्वा (कृत्वा) शेषं विश्ववत्; विर. ३३९ व्यक्वत्; पमा. ४४६ मन्त्रो (शस्त्रो); विचि. १४५ व्यक्वत्; दवि. ८१ विश्ववत्; सवि. ४६४ वा (चा); वीमि. विश्ववत्; व्यप्र. ३९१; व्यउ. १२९ भक्ता (सुक्ता) रण (रणे); विता. ७९४ हन्तु (हर्तु); सेतु. २४८ दत्त्वा (कृत्वा) दम (दण्ड) शेषं अपुवत्; समु. १५२ विश्ववत्.

चौरोपेक्षिणामपि दोषः— 'शक्ताश्च य उपेक्षन्ते तेऽपि तद्दोषभागिनः ।' इति नारदस्मरणात् । * मिता.

स्तेनालाभे हृतदानम्

धातितेऽपहृते दोषो ग्रामभर्तुरनिर्गते ।
विवीतभर्तुस्तु पथि चौरोद्धर्तुर्वीतके ॥

(१) प्रयत्नेनान्विष्यमाणघातकचोराद्यनुपलब्धौ तु कथमिति— 'धातितापहृते दोषो ग्रामभर्तुरनिर्गते ।' पदादौ प्रयातचिह्न इति शेषः । 'विवीतभर्तुस्तु पथि ।' विव्रीतानुपकण्ठ इति शेषः । तुशब्दोऽन्यस्यापि समर्थस्य यथासंनिधानं दोषवत्त्वज्ञापनार्थः । 'चौरोद्धर्तुर्वीतके ।' पूर्वोक्ताद्यभावे चौरोद्धर्तुरेव दोषः । सर्वथा चाऽपहृतं द्रव्यं प्रयत्नेनान्विष्य राजा लब्धव्यमित्यभिप्रायः । यद्वा अपहृते द्रव्ये धातिते च सद्व्यक्ते चोरे द्रव्यानुपलब्धौ कस्य दोष इत्यपेक्षिते ग्रामभर्तुरनिर्गत इत्यादि समानम् ।

विश्व. २।२७५

(२) चौरादर्शने अपहृतद्रव्यप्राप्त्युपायमाह— धातित इति । यदि ग्राममध्ये मनुष्यादिप्राणिबन्धो धनापहरणं वा जायते तदा ग्रामपतेरेव चौरपेक्षादोषः तत्परिहारार्थं स एव चौरं गृहीत्वा राज्ञेऽर्पयेत् । तदशक्तौ हृतं धनं धनिने दद्याद्यदि चौरस्य पदं स्वग्रामान्निर्गतं न दर्शयति । दर्शिते पुनस्तत्पदं यत्र प्रविशति तद्विषयाधिपतिरेव चौरं धनं वाऽर्पयेत् । तथा च नारदः— 'भोचरे यस्य लुप्येत तेन चौरः प्रयत्नतः । ग्राह्यो दाप्योऽथवा शेषं पदं यदि न निर्गतम् ॥ निर्गते पुनरेतस्मान्न चेदन्यत्र पातितम् । सामन्तान् मार्गपालांश्च दिक्पालांश्चैव दापयेत् ॥' इति । विव्रीते त्वपहारे विव्रीतस्वामिन एव दोषः । यदा त्वध्वन्येव तद्भूतं भवत्यवीतके वा विव्रीतादन्यत्र क्षेत्रे तदा चौरोद्धर्तुर्मार्गपालस्य दिक्पालस्य वा दोषः ।

+मिता.

* अप., वीमि. मितावत् । + वीमि. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२७१; अपु. २५८।६० पू.; विश्व. २।२७५ तेऽप (ताऽप); मिता.; अप.; व्यक. ११८ तेऽपह (तेऽथ ह); विर. ३४३ पूर्वाधे (ग्रामेषु च भवेद्दोषो ग्रामभर्तुर-वीक्षिते ।) स्तु (श्व) रोद्ध (रथ); पमा. ४४७; व्यउ. १२५; विता. ७९४-५; समु. १५२.

व्य. कां. २१९

(३) विव्रीतं तृणादिप्रयोजनभूः ।

—अप.

(४) ग्रामः ग्रामाध्यक्षः । ग्रामग्रामबहिःसीमाभ्यन्तरतद्बहिःसीमाभ्यन्तरतद्बहिर्भूतदेशेषु चोरितं राज्ञा ग्रामरक्षकबहिःसीमारक्षकेभ्यो दापयितव्यम् । विर. ३४४

स्वसीमि दद्याद्ग्रामस्तु पदं वा यत्र गच्छति ।
पञ्चग्रामी बहिः क्रोशाद्दशग्राम्यथवा पुनः ॥

(१) असंनिहिते तु ग्रामभर्तुरि— 'स्वसीमि दद्याद्-ग्रामस्तु पदं वा यत्र गच्छति । पञ्चग्रामी बहिः कृष्टाद् दशग्राम्यपि वा तथा ॥' स्वशब्दो धनज्ञात्यर्थः । यत्र द्विपदचतुष्पदाद्यनवरतं संचरति, सा स्वसीमा । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२७६

(२) यदा पुनर्ग्रामाद्बहिः सीमापर्यन्ते क्षेत्रे मोषादिकं भवति तदा तद्ग्रामवासिन एव दद्युः, यदि सीमो बहिश्चौरपदं न निर्गतम् । निर्गते पुनर्यत्र ग्रामादिके चौरपदं प्रविशति स एव चौरार्पणादिकं कुर्यात् । यदा त्वनेकग्राममध्ये क्रोशमात्राद्बहिः प्रदेशे धातितं मुषितं वा, चौरपदं च जनसंमर्दादिना भग्नं, तदा पञ्चानां ग्रामाणां समाहारः पञ्चग्रामी दशग्रामसमाहारो दशग्रामी वा दद्यात् । विकल्पवचनं तु यथा तत्प्रत्यासत्त्यपहृतधनप्रत्यर्पणादिकं कुर्यादित्येवमर्थम् । यदा त्वन्यतोऽपहृतं द्रव्यं दापयितुं न शक्नोति तदा स्वकोशादेव राजा दद्यात् । 'चौरहृतमवजित्य यथास्थानं गमयेत् स्वकोशाद्वा दद्यात्' इति गौतमस्मरणात् (गौध. १०।४६-७) । मुषितामुषितसंदेहे मानुषेण दिव्येन वा निर्णयः कार्यः । 'यदि तस्मिन् दाप्यमाने भवेन्मोषे तु संशयः । मुषितः शपथं दाप्यो बन्धुभिर्वाऽपि साधयेत् ॥' इति वृद्धमनुस्मरणात् ।

मिता.

(३) ग्रामसीम्येव यदि मोषो भवति, तदा स एव ग्रामो मुषितं दद्यात् । यदि तु पदं चौरमार्गो ग्रामसीमो

÷ शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२७२; अपु. २५८।६०-६१ म्यथ (म्योऽथ); विश्व. २।२७६ क्रोशा ... पुनः (कृष्टाद् दशग्राम्यपि वा तथा); मिता.; अप.; विर. ३४४ क्रोशाद् (कृष्टा द); पमा. ४४७; नृप्र. २६३ द्याग्राम्तु (द्रूयस्तु) को (को); व्यउ. १२५; व्यम. १०२; विता. ७९५ क्रमेण नारदः; समु. १५२.

बहिः कंचन ग्रामं प्रति यायात्तदा स एव ग्रामो दद्यात् । यदा तु क्रोशमात्रव्यवस्थितानामनेकेषां ग्रामाणां मध्ये चौर्यं भवति, तदा तुल्याध्वानः पञ्च ग्रामाः समाहृता मोषं दद्युः । यदा पुनर्दश ग्रामा मोषस्थानातुल्यान्तराला भवन्ति तदा दशाऽपि समाहृता हृतं दद्युः । अप.

(४) यदि पदं वा गच्छति, यदि तु पदमेव गच्छति, तदा तत्त्वामिभ्य एव, यदा तु बहिःसीमायां चौर्योद्धर्ता न कृतः, समन्ततश्च तस्यां वधश्चोरणं वा कृतं, तदा तत्संनिहितग्रामे समाधेयं तत्, तत्र पञ्चत्व-दशत्वयोः प्रायिकतयाऽनुवादः । विर. ३४४

(५) मिताटीका— विकल्पवचनं तु यथा तत्प्रत्यासत्तीति । अपहृतभूप्रदेशाद्ये ग्रामाः संनिहिता त एव दद्युर्न पुनः पञ्चग्राम्येव दशग्राम्येवेत्येवं नियम इति । नियमनिवृत्त्यर्थं अथवेति विकल्पवचनमित्यर्थः । सुबो.

स्तेयदोषप्रतिप्रसवः

बुभुक्षितस्यहं स्थित्वा धान्यमब्राह्मणाद्धरेत् ।
प्रतिगृह्य तदाख्येयमभियुक्तेन धर्मतः ॥

(१) दुस्तरत्वादेव चापदाम् — 'बुभुक्षितस्यहं स्थित्वा धनमब्राह्मणाद्धरेत् । प्रतिगृह्य तदाख्येयमभियुक्तेन धर्मतः ॥' स्वरूपपरिमाणाद्यविप्रतिपत्त्येत्यर्थः । विश्व. ३४३

(२) यदा कृष्यादीनामपि जीवनहेतूनामसंभवस्तदा कथं जीवनमित्यत आह— बुभुक्षित इति । धान्याभावेन त्रिरात्रं बुभुक्षितोऽनश्नन् स्थित्वा अब्राह्मणाच्छूद्राच्चदभावे वैश्यात् तदभावे क्षत्रियाद्वा हीनकर्मण एकाहपर्याप्तं धान्यमाहरेत् । यथाह मनुः— 'तथैव सप्तमे भक्ते भक्तानि षडनश्नता । अश्वस्तन-विधानेन हर्तव्यं हीनकर्मणः ॥' इति (मस्मृ. १११६) । तथा च प्रतिग्रहोत्तरकालं यदपहृतं तद्धर्मतो यथावृत्तमाख्येयम्, यदि नाष्टिकेन स्वामिना त्वयेदं किं नामापहृतमित्यभियुज्यते । यथाह मनुः— 'खलात्क्षेत्राद-गाराद्वा यतो वाऽप्युपलभ्यते । आख्यातव्यं तु तत्तस्मै पृच्छते यदि पृच्छति ॥' इति (मस्मृ. १११७) । मिता.

(१) यास्मृ. ३४३; विश्व. ३४३ धान्य (धन) ; मिता.; अप. ३४२ तदा (तथा); वीमि.

(३) बुभुक्षितोऽनश्नन् त्रिरात्रं यावदास्थाय ब्राह्मणव्यतिरिक्तस्य स्वामिनो धान्यं हरेच्चोरयेत्तच्च धान्यं प्रतिगृह्योपादाय, किमिति त्वयैतदस्मदीयं धान्यं गृहीतमित्याक्षिप्तेन धर्मतस्तथ्यमेव तस्य कथनीयम् । मया त्रिरात्रमभुञ्जानेन स्थितवता प्राणधारणार्थं भव-दीयं धान्यमपहृतमिति । × अप.

पुष्पे शाकोदके काष्ठे तथा मूलफले तृणे ।

अदत्तादानमेतेषामस्तेयं तु यमोऽब्रवीत् ॥

तृणं काष्ठं फलं पुष्पं प्रकाशं वै हरन् द्विजः ।
गोब्राह्मणार्थं गृह्णन् वै न स पापेन लिप्यते ॥

नारदः

स्तेयलक्षणं स्तेयप्रकाराश्च

सहसा क्रियते कर्म यत्किञ्चिद् बलदर्पितैः ।
तत् साहसमिति प्रोक्तं सहो बलमिहोच्यते ॥
तस्यैव भेदः स्तेयं स्याद्विशेषस्तत्र तूच्यते ।
आधिः साहसमाक्रम्य स्तेयमाधिश्छलेन तु* ॥
तैदपि त्रिविधं प्रोक्तं द्रव्यापेक्षं मनीषिभिः ।
क्षुद्रमध्योत्तमानां तु द्रव्याणामपकर्षणात् ॥

(१) अपकर्षणमपहरणम् । दवि. १४०

(२) तदपि स्तेयं द्रव्यापेक्षं त्रिविधं ऊनमध्यमो-
त्तमम् । क्षुद्रद्रव्यापकर्षणादल्पं, मध्यमद्रव्यापकर्षणान्मध्य-
मं, उत्तमद्रव्यापकर्षणादुत्तमम् ।

नाभा. १५१२ (पृ. १६१)

× वीमि. अपवत् ।

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च साहसप्रकरणे
(पृ. १६४१) द्रष्टव्यः ।

(१) व्यनि. ५१५; समु. १५२ पुष्पे (पुष्प) नारदः.

(२) व्यनि. ५१५; समु. १५२ हरन् (हरेत्) स्मृत्य-
न्तरम्.

(३) नासं. १५१२ नीषि (हर्षि); नास्मृ. १७११३;
व्यक. १०९; स्मृच. ८ प्रोक्तं (ज्ञेयं) कर्षणात् (हारतः);
विर. २८८-९; पमा. ४३६ प्रोक्तं (ज्ञेयं) उत्तरार्धे (क्षुद्र-
मध्यममुख्यानां द्रव्याणामपहारतः); रत्न. १२३; व्यनि.
५०२ उक्तः; दवि. १४० द्रव्या (सर्वा) तु (च); व्यप्र.
३८६ प्रोक्तं (ज्ञेयं); व्यउ. १२३ व्यप्रवत्; विता. ७७७
त्रि (द्वि) शेषं व्यप्रवत्; समु. १४८ स्मृचवत्.

मृद्भाण्डासनखट्वास्थिदारुचर्मतृणादि यत् ।
शमीधान्यं कृतान्नं च क्षुद्रद्रव्यमुदाहृतम् ॥
वासः कौशेयवर्जं च गोवर्जं पशवस्तथा ।
हिरण्यवर्जं लोहं च मध्यं व्रीहियवा अपि ॥
हिरण्यरत्नकौशेयस्त्रीपुंगोगजवाजिनः ।
देवब्राह्मणराज्ञां च विज्ञेयं द्रव्यमुत्तमम् ॥

(१) नासं. १५।१३ शमीधान्यं (फलं चान्य); नास्मृ. १७।१४; मिता. २।२७५ (क) क्षुद्र (क्षुद्रं); अप. २।२७५ खट्वास्थिदारु (खट्वादि चारु); व्यक. १०९; स्मृच. ८; विर. २८८ यत् (कम्); पमा. ४३६ दारु (तनु) क्षुद्र (क्षुद्रं) हारीतः; रत्न. १२३; व्यनि. ५०२; स्मृचि. २५; दवि. १४० खट्वा (खर्वा) यत् (कम्); सवि. ४५५ शमीधान्यं (शिविरान्नं) मनुः; वीमि. २।२७३ क्षुद्र (क्षुद्रं); व्यप्र. ३८५ क्षुद्र (क्षुद्रं); व्यउ. १२३; व्यम. १०१; विता. ७७५ स्थि (दि); समु. १४८ दारु (चारु).

(२) नासं. १५।१४ वर्जं च (वर्जं यद्); नास्मृ. १७।१५; मिता. २।२७५ वर्जं (वर्ज्यं); अप. २।२७५ वा अपि (वं तथा); व्यक. १०९; स्मृच. ८ वर्जं च (वर्जं तु) अपि (दि च); विर. २८८ अपि (द्यपि); पमा. ४३६ वर्जं च (वर्जं तु) मध्यं...अपि (मद्यव्रीहियवादिकम्) हारीतः; रत्न. १२३ अपि (दि च); व्यनि. ५०२; स्मृचि. २५; दवि. १४०; सवि. ४५५ मध्यं... अपि (मध्यमं व्रीहयस्तथा) मनुः; वीमि. २।२७३ गोवर्जं (गोचर्यं); व्यप्र. ३८५ रत्नवत्; व्यउ. १२३ रत्नवत्; व्यम. १०१ रत्नवत्; विता. ७७५ रत्नवत्; समु. १४८ स्मृचवत्.

(३) नासं. १५।१५ नः (नाम्) विज्ञेयं द्रव्य (द्रव्यं विज्ञेय); नास्मृ. १७।१६; मिता. २।२७५ (क) विज्ञेयं द्रव्य (द्रव्यं विज्ञेय), (ख) श्रेय (श्रेयं) विज्ञेयं द्रव्य (द्रव्यं विज्ञेय); अप. २।२७५ विज्ञेयं द्रव्य (द्रव्यं विज्ञेय); व्यक. १०९ श्रेय (श्रेयं) गो (सौ); स्मृच. ८; विर. २८८ श्रेय (श्रेयं) गो (सौ) श्रेयं अपवत्; पमा. ४३६ गो (स) हारीतः; रत्न. १२३ प्यरत्न (प्यं रत्न) श्रेय (श्रेयं); व्यनि. ५०२ प्यं (प्यं) श्रेय (श्रेयं); स्मृचि. २५; दवि. १४० विरवत्; सवि. ४५५ गो (सा) नः (मि.) श्रेयं अपवत्, मनुः; वीमि. २।२७३ अपवत्; व्यप्र. ३८५ प्य (प्यं); व्यउ. १२३ श्रेय (श्रेयं); व्यम. १०१ श्रेय

उपायैर्विधैरेषां छलयित्वाऽपकर्षणम् ।
सुप्तमत्तप्रमत्तैर्भ्यः स्तेयमाहुर्मनीषिणः ॥
(१) शमीधान्यं शिम्बिधान्यं माषमुद्रादि । कृतान्नं सिद्धान्नम् । कौशेयमतसीमयम् । हिरण्यं सुवर्णं रजतं च । अप. २।२७५

(२) शमीधान्यं शिम्ब्यां भवं मुद्रादि । लोहशब्दो धातुपरः । मध्यमिति मध्यमद्रव्यमित्यर्थः । उपायैः कूट-तुलनसंधिभेदनादिभिः । छलयित्वा गोपयित्वा । अप-कर्षणं अपहरणम् । विर. २८८

(३) मृद्भाण्डेति । मृन्मयं घटादि, आसनं पीठिका, खट्वा, अस्थि कङ्कतादि, काष्ठचर्मतृणादि, माषादिफलं, पक्वान्नादि, क्षुद्रद्रव्याणि । एषामपहरणे प्रथमं स्तेयम् । वास इति । कौशेयादन्यद् वस्त्रम् । कौशेयपयुर्दासात् तत् उत्कृष्टपत्रपट्टेर्णादिव्युदासोऽर्थात् । गोवर्जमजादयः पशवः । गोवर्जनाद् हस्त्यादिवर्जितम् । हिरण्यवर्जितानि ताम्रायस्त्रपुसीसादीनि । अत्रापि मण्यादिपयुर्दासो द्रष्टव्यः । व्रीहियवादि द्रव्यं, तेषां हरणे मध्यमस्तेयम् ।

हिरण्येति । गतार्थः श्लोकः । एतदपहरणादुत्तम-स्तेयम् ।

उपायैरिति । उपायैर्विधैः संदेशकूटलेख्यसंवि-च्छेदग्रन्थिभेदाद्यैरेषां त्रिप्रकाराणां च वञ्चयित्वा स्वामिनोऽपहरणं सुप्तमत्तप्रमत्तैर्भ्यश्च त्रिप्रकारं स्तेय-माहुः । नाभा. १५।१३-६ (पृ. १६१-२)

तत्स्वरप्रकाराः

द्विविधास्तस्करा ज्ञेयाः परद्रव्यापहारिणः ।
प्रकाशाश्चाप्रकाशाश्च तान् विद्यादात्मवान् नृपः ॥

(श्रेयं); विता. ७७५ प्य (प्यं) श्रेय (श्रेयं); समु. १४८ गो (स).

(१) नासं. १५।१६; नास्मृ. १७।१७ धैरेषां छल (धैः सर्वैः कल्प) मत्तप्र (प्रमत्त); मिता. २।२६६; व्यक. १०९ तैर्भ्यः (तैषु); स्मृच. ८ छल (वञ्च); विर. २८८ षां (वं); पमा. ४३५; रत्न. १२३; व्यनि. ५०२ स्मृचवत्; स्मृचि. २५; नृप्र. २६० छल (कल्प); व्यप्र. ३८५; व्यउ. १२३; विता. ७७५; राकौ. ४८२ रेषां (स्तेषां); समु. १४८.

(२) नासं. १९।५३; नास्मृ. २१।१ विद्या (विन्धा).

परद्रव्यापहरणशीला द्विप्रकाराश्चोराः प्रच्छन्नाश्च
प्रकाशाश्च । ते राज्ञा ज्ञेयाः ।

नामा. १९।५३ (पृ. १८१)

प्रकाशवञ्चकास्तत्र कूटमानतुलाश्रिताः ।
उत्कोचकाः सोपधिकाः कितवाः पण्ययोषितः ॥
प्रेतिरूपकराश्चैव मङ्गलादेशवृत्तयः ।
इत्येवमादयो ज्ञेयाः प्रकाशास्तस्करा भुवि ॥

(१) नैगमादिच्छन्ना परद्रव्यापहारिणश्चेत् प्रकाश-
तस्करा न स्वरूपत इत्यवगन्तव्यम् । स्मृच. ३१७

(२) सोपधिकाः ये भयमाशां वा दर्शयित्वा
परस्य धनमपहरन्ति । कितवाः छद्मनाऽर्थहराः ।
मङ्गलादेशकारिणः अनादेश्यमङ्गलादेशद्वाराऽर्थहराः ।
इत्येवमादय इत्यादिपदेन वाक्यान्तरस्थप्रकाशतस्कर-
ग्रहणम् । विर. २९०

(३) प्रकाशेति । तत्र द्विप्रकाराणां मध्ये प्रकाश-
चोरा एते वक्ष्यमाणाः । कूटमानाश्रिताः कूटतुलाश्रिताश्च
वणिजः, उत्कोदका उत्कोचभक्षाः राजकुलाद्याश्रिताः,
सोपधिका विप्रलम्भकाः, कितवाश्च, वेद्याश्च ।

प्रतिरूपेति । कूटशासनकार्षापणविवर्णादिकराः,
ज्योतिषनैमित्तिकेक्षणिकादयः । एवमादयः प्रकाशा

(१) नासं. १९।५४ चकाः सो (दकाः सो); नास्मृ. २१।२
स्तत्र (स्तु ते) सोपधि (साहसि); व्यक. १०९ कितवाः
(वञ्चकाः); स्मृच. ३१७ लाश्रि (लाः स्मृ); विर. २९०;
पमा. ४३८; रत्न. १२४ व्यकवत्; व्यनि. ५०३
वञ्चका (तस्करा) शेषं व्यकवत्; दधि. ११८ उत्कोच
(औत्कोचि); सवि. ४६० श्रिताः (स्तथा); व्यप्र. ३८६-७
व्यकवत्; व्यउ. १२४ व्यकवत्; व्यम. १०१
कितवाः पण्य (वञ्चकाः पाप) स्मृत्यन्तरम्; विता. ७७८
व्यकवत्; सेतु. २२८; समु. १४८ स्मृचवत्.

(२) नासं. १९।५५ शास्तस्करा भुवि (शा लोकवञ्चकाः);
नास्मृ. २१।३ शास्तस्करा भुवि (शलोकतस्कराः); व्यक.
१०९; स्मृच. ३१७; विर. २९० वृत्तयः (कारिणः);
पमा. ४३८; रत्न. १२४; व्यनि. ५०३; सवि. ४६०
पू.; व्यप्र. ३८७; व्यउ. १२४; व्यम. १०१ स्मृत्य-
न्तरम्; विता. ७७८; सेतु. २२८ शास्त (शत) शेषं
विरवत्; समु. १४८.

लोकोचोराः । तत्र यत्नः कर्तव्यः प्रतिमासतुलाद्यवेक्षणा-
दिना । नामा. १९।५४-५ (पृ. १८१)

अप्रकाशास्तु विज्ञेया बहिरभ्यन्तराश्रिताः ।
सुप्तमत्तप्रमत्तार्तान् मुष्णन्त्याक्रम्य ये नराः ॥

देशग्रामगृहघनाश्च पथिघना ग्रन्थिमोचकाः ।
इत्येवमादयो ज्ञेया अप्रकाशास्तु तस्कराः ॥

अप्रकाशास्त्विति । प्रच्छन्नचोरास्तु बहिर्यामाद-
टव्याद्याश्रिताः ग्रामजनपदनगरपथ्यन्तराश्रिताश्च, सुता-
दीनां केचिच्छद्मना, प्रसह्य केचित् । तान् विदित्वा
निगृह्णीयात् ।

देशेति । देशघातका ग्रामघातका गृहघातकाश्च
मार्गमुषः ग्रन्थिच्छेत्तार एवम्प्रकाराः प्रच्छन्नचोराः ।
नामा. १९।५६-७ (पृ. १८१-२)

तान् विदित्वा तु कुशलैश्चरैस्तत्कर्मवेदिभिः ।
अनुसृत्य तु गृह्णीयाद्गूढप्रणिहितैश्चरैः ॥

तानेवम्प्रकारान् बुद्ध्वा कुशलैश्चरैः तत्कर्मकारिभि-
श्चोरव्यञ्जनैः पुराणचोरैश्चानुसृत्य गृह्णीयात् । अमुत्रासत
इति तैश्चारयित्वा गृह्णीयात् । अथवा चोरव्यञ्जनास्तैः
सहैकार्थीभूताश्चोराः कस्मिंश्चिद् गृहे फल्गु द्रव्यं तत्र
निधाय तान् नीत्वा मोषयित्वा प्रत्ययमुत्पाद्य पुनः
ग्रामान्तरेषु मनुष्यान् गूढान् निधाय तत्र प्रवेक्ष्य
ग्राहयेयुः । नामा. १९।५८ (पृ. १८२)

प्रकाशतस्करदण्डाः

लोहानामपि सर्वेषां हेतुरग्निः क्रियाविधौ ।

क्षयः संस्क्रियमाणानां तेषां दृष्टोऽग्निसंगमात् ॥

(१) नासं. १९।५६ उत्तरार्धे (सुप्तान् मत्तान् प्रमत्तान्श्च
मुष्णन्त्याक्रम्य चैव ये); नास्मृ. २१।४ स्तु (श्च) उत्तरार्धे
(मुष्णान् प्रसह्यन्श्च नरा मुष्णन्त्याक्रम्य चैव ते); व्यक. १०९
चार्तान् (चांश्च); विर. २९२; व्यनि. ५०३ व्यकवत्;
सेतु. २२८ सुप्त (सम) मुष्णन्त्या (संतुष्या); समु. १४८.

(२) नासं. १९।५७; नास्मृ. २१।५ पथि (यज्ञ)
स्तु (श्च).

(३) नासं. १९।५८ (तान् विदित्वा सुनिपुणैश्चोरै-
स्तत्कर्मकारिभिः । अनुसृत्य गृहीतव्या गूढैः प्रणिहितैर्नरैः ॥);
व्यक. ११० श्ररैः (नरैः); विर. २९२.

(४) नासं. १०।१०; नास्मृ. १२।१०; श्रिः क्रियाविधौ

सुवर्णस्य क्षयो नास्ति रजते द्विपलं शतम् ।

शतमष्टपलं ज्ञेयं क्षयस्तु त्रपुसीसयोः ॥

ताम्रे पञ्चपलं विद्याद्विकारा ये च तन्मयाः ।

तद्भातूनामनेकत्वादयसोऽनियमः क्षये ॥

(१) क्रियाविधौ घटनकर्मणि, लोहानां धातूनां, सुवर्णशब्दोऽत्र शुद्धपरः अन्यादृशे तत्रापि क्षयात् । रजते द्विपलं शतं, पलशते ध्यायमाने पलद्वयं क्षयो भवति, एवमुत्तरत्रापि । तन्मयास्ताम्रमयाः कांस्यादयः, तद्भातूनामयोहेतुभूतानां पाषाणमृत्तिकादीनामनेकत्वाद्वा-
हुल्यादनियमः क्षये न नियमः कर्तुं शक्यते, अयःशब्दो-
ऽपि शुद्धाद्योव्यतिरिक्तायःपरः । शुद्धे तु नियमोऽग्रत एव उक्तः । उक्तक्षयादप्यधिकक्षये सुवर्णकारादयो दण्ड्याः, तद्वाप्याश्चेति परिगणनफलम् । विर. ३११

(२) लोहानामपीति । लोहानामपि, न वस्त्राणामेव । सुवर्णादीनां सर्वेषां हेतुरग्निः कटकादिक्रियाविधौ । न ह्यग्निसंयोगमन्तरेणाविलीनानां कटकादयः शक्याः कर्तुम् । ततोऽग्निसंगमात् संस्क्रियमाणानां यः क्षयो दृष्टः स उच्यते क्रमेण ।

सुवर्णस्येत्यादि । सुवर्णं न क्षीयते । रजतं पलशते द्वे पले क्षीयते । पात्रादिकरणे त्रपुसीसयोः क्षयः शतेऽष्टौ पलानि । शते पञ्चपलं ताम्रे क्षयः । ताम्र-
विकारेषु सर्वेष्वेवम् । अयसो लोहस्य न क्षयनियमः तन्निमित्तानां येभ्यो लोहमुत्पद्यते तेषामनेकत्वात् कुतश्चिदुत्पन्नस्य कश्चित् क्षय इत्यनियमः ।

नाभा. १०।१०-१२ (पृ. ११२-३)

(श्रिक्रिया विधौ); व्यक. ११३; विर. ३११; व्यनि. ५१३ श्रिः (श्रि) षां दृ (षामि); नृप्र. १८४ श्रिः (श्रि) क्षय....णानां (संक्षयः स्तूयमानानां); समु. ९० नामपि (नां चैव) श्रिः (श्रि) षां दृ (षामि).

(१) नासं. १०।११ ते (तं) यस्तु (यः स्यात्); नास्मृ. १२।११ रज (राज); व्यक. ११३ णस्य (णेषु) रज (राज); विर. ३११ णस्य (णं तु); व्यनि. ५१३ शतमष्ट (शते त्वष्ट) यस्तु (यं तु); नृप्र. १८४ यस्तु (यः स्यात्); समु. ९० लं शतम् (लं शते) शेषं व्यनित्व.

(२) नासं. १०।१२ तद्वा (तद्दे); नास्मृ. १२।१२ दय (दाय); व्यक. ११३; विर. ३११ विद्या (दद्या) च (तु);

तान्तवस्य च संस्कारे क्षयवृद्धी उदाहृते ।

तत्र कार्पासिकोर्णानां वृद्धिर्दशपला शते ॥

तन्तुविकारस्य वस्त्रकम्बलादेः संस्कारे कार्पासोर्णसूत्रयोः दशभिः पलैः कृतमेकादशपलं भवति । एवं शतपलस्य दशोत्तरं शतं भवति । तन्तुविकाराणामेषा वृद्धिरुक्ता ।

नाभा. १०।१३ (पृ. ११३)

स्थूलसूत्रवतामेषां मध्यानां पञ्चकं शतम् ।

त्रिपलं तु सुसूक्ष्माणामतः क्षय उदाहृतः ॥

स्थूलसूत्रपटादीनामेषा वृद्धिरुक्ता— दशपलं शते । मध्यानां शते पञ्चपला वृद्धिः । सूक्ष्माणां शते त्रीणि पलानि सन्निभागानि । एतेनान्तरालावस्थानामनुपातेन कर्तव्यो विभागः । क्षयमुदाहृतं वक्ष्यामः ।

नाभा. १०।१४ (पृ. ११३)

त्रिंशंशो रोमवद्धस्य क्षयः कर्मकृतस्य च ।
कौशेयवल्कलानां तु नैव वृद्धिर्न च क्षयः ॥

(१) उक्तादधिकक्षये शिल्पी दण्ड्यः । अप. २।१८०

(२) रोमवद्धः कम्बलादिः । कर्मकृतः कृतकर्म-
निष्पन्न एव कृतचित्रादिः । विर. ३१३

व्यनि. ५१३ ऽनियमः (नियमं); नृप्र. १८४ विद्यात् (ज्ञेया [ये]); समु. ९० याः (लाः).

(१) नासं. १०।१३ तत्र (यत्र) ला (लं); नास्मृ. १२।१३ तत्र (सत्र) ला शते (लं शतम्); अप. २।१८० च (तु); व्यक. ११३ च (तु); विर. ३१२; नृप्र. १८४-५ वस्य च (वानां तु) द्वी उदाहृते (द्विरुदाहृता) तत्र (स [त] त्र) नां (नि) पला शते (पलं श [सृ] तम्).

(२) नासं. १०।१४ षां (षा) शतम् (शते) मतः (मन्तः); नास्मृ. १२।१४ तामे (त्रां ते) सुसू (ससू) मतः ... .. हतः (मेषा वृद्धिरुदाहृता); विश्व. २।१८३ चतुर्थपादं विना; अप. २।१८० शतम् (शते) लं (ला); व्यक. ११२; विर. ३१३ कं शतम् (विंशतिः); नृप्र. १८४ सूत्र (स्तन्तु) पलं (शतं).

(३) नासं. १०।१५ बद्ध (विद्ध); नास्मृ. १२।१५ स्य च (स्य तु) नै (सै); अप. २।१८० नां तु (दीनां); व्यक. ११३ स्य च (स्य तु) शेषं अपवत्; विर. ३१३ पूः; व्यनि. ५१४ बद्ध (बन्ध) कर्म (चर्म) नां तु (दीनां); नृप्र. १८५ तु (च).

(३) पुष्पपट्टानां च रोमविद्धस्य छेदकृतः क्षयः
त्रिंशदंशः । उत्पादितशिल्पविशेषाणां तु कौश्यानां
वल्कलानां च न वृद्धिर्न च क्षयः समान्येव सूत्राण्येतानि
भवन्ति । नाभा. १०।१५ (पृ. ११३)

मूल्याष्टभागो हीयेत सुकृद्धौतस्य वाससः ।

द्विः पादस्त्रिभिर्भागस्तु चतुर्धौतेऽर्धमेव च ॥

अर्धक्षयात् परतः पादांशापचयः क्रमात् ।

यावत्क्षीणदशं जीर्णं जीर्णस्यानियमः क्षये * ॥

(१) सुकृद्धौतस्य वाससः अष्टपणमूल्यवाससः
मूल्याष्टमभागमपनीय सप्तपणान् रजको दाप्यः । द्विः-
कृत्वो धौतस्य पादश्चतुर्थो भागः, त्रिःकृत्वो धौतस्य
तृतीयो भागः, चतुःकृत्वो धौतस्यार्धम् । अर्धक्षयात्
परतः यावत्क्षीणदशं वल्कं, तावत् क्रमेण पादस्यां-
शस्यापचयः । जीर्णं त्वनियमः, तत्र मध्यस्थैरुक्तानु-
सारेणोहः कर्तव्य इत्यर्थः । × विर. ३१४

(२) मूल्येति । सुकृद्धौतस्य दीनारमूल्यस्य पादार्धं
हीयेत । तन्मूल्यार्धैकादशभिर्ग्राह्यम् । द्विधौतस्येत्येवं
सर्वत्र । द्विधौतस्य पाद ऊनः, त्रिधौतस्य त्रिभागोनः,
एवं चतुर्धौतमर्धमूल्यं भवति ।

* श्लोकद्वयस्य मित्वाख्यायानं 'वसानस्त्रीन् पणान्
दण्ड्यः' इति याज्ञवल्क्यवचने (पृ. १७३६) द्रष्टव्यम् ।

× दवि. विरवत् ।

(१) नासं. १०।८ स्तु (श्च); नास्मृ. १२।८ चतुर्धौते
(चतुःकृत्वो); मित्वा. २।२३८ स्त्रिभिर्भागस्तु (स्तुतीयांशः);
अप. २।१८१ व च (व तु) शेषं नास्मृवत्; व्यक. ११३
अपवत्; विर. ३१४ चतुः.....च (चतुःकृत्वाऽर्धमेव तु);
पमा. ४५६ मितवत्; दवि. ११३ नास्मृवत्; नृप्र. १८५
अपवत्; व्यप्र. २८९ मितवत्; व्यम. ८५ गो (गे) शेषं
मितवत्; विता. ५६८ पू. : ५६९ मितवत्, उत्त. : ७६७
मितवत्; राकौ. ४९२ मितवत्; समु. ८९ मितवत्.

(२) नासं. १०।९; नास्मृ. १२।९; मित्वा. २।२३८
(क) क्षये (क्षयः); अप. २।१८१ जीर्णं (वल्कं) क्षये (क्षयः);
व्यक. ११३ दांशाप (दशोऽप) जीर्णं (वल्कं); विर. ३१४
जीर्णं (वल्कं); पमा. ४५६ क्षये (क्षयः); दवि. ११३ जीर्णं
जीर्णस्या (वल्कं जीर्णः स्यात्); नृप्र. १८३-४; व्यप्र. २८९
पू.; व्यम. ८५ पू.; विता. ५६९ पू., ७६७; राकौ. ४९२
विरवत्; समु. ८९ पू. : ९० पमावत्, उत्त.

अर्धेति । पञ्चमादारभ्याष्टमो भागोऽपचीयते । पञ्चमे
साष्टभागमर्धम् । षष्ठे सपादम् । एवं यावत् क्षीणदशं
जीर्णम् । ततः क्षयनियमो नास्ति । इच्छातः क्रयः ।

नाभा. १०।८-९ (पृ. ११२)

अप्रकाशतस्करदण्डाः

स्वदेशघातिनो ये स्युस्तथा मार्गनिरोधकाः ।

तेषां सर्वस्वमादाय राजा शूले निवेशयेत् ॥

(१) यस्य राज्ञो देशे चौरा वसन्ति, तद्राजदेशः
तेषां चौराणां स्वदेशः, तद्घातिनः, स्वदेशघातिनः,
एतेन परदेशघाते चौरैः क्रियमाणे तेषां सर्वस्वग्रहणं न
कर्तव्यं तद्राजानुकूलत्वात्, परेण तु करणीयमेव सामर्थ्ये
सतीति भावः । विर. ३१७

(२) अत्र वाक्यस्यास्य रत्नाकरादौ पान्थमुषमुप-
क्रम्यावतारणेऽपि तत्र परिसंख्यायकस्य स्वदेशीयमार्ग-
निरोधस्य समभिव्याहारदर्शनेऽपि परदेशीयद्विचतुष्पद-
हारिणोऽपि दण्डाभावो न्यायसाम्यादिति प्रतिभाति ।
एवञ्च 'परदेशाहृतं द्रव्यमि'त्यादिकात्यायनवचनेन
सममेकमूलकत्वमेवेति । दवि. १२५

(३) स्वदेशं भ्रन्ति ये मार्गं च, तेषां सर्वस्वं
गृहीत्वा धनं भूयो हस्तपादादिच्छेदनं, मरणं न विद्यते,
निन्दा यस्यां क्रियायामिति (तां) प्रवर्तयेत् ।

नाभा. ११।६७ (पृ. १८४)

अप्रकाशस्ते ये दण्डविवेकसाधनो न्यायः

प्रथमे ग्रन्थिभेदानामङ्गुल्यङ्गुष्ठयोर्वधः ।

द्वितीये चैव यच्छेषं तृतीये वधमर्हति ॥

(१) अङ्गुल्यङ्गुष्ठयोर्वधः छेदनम् । शेषमत्र

(१) नासं. ११।६७ मार्गनिरोधकाः (मार्गोपरोधिनः)
राजा ... येत् (भूयो निन्दां प्रवर्तयेत्); नास्मृ. २१।७
मार्गनिरोधकाः (यज्ञावरोधिनः) राजा ... येत् (भूयो निन्दां
प्रकल्पयेत्); व्यक. ११३ रोधकाः (रोधिनः); विर. ३१७
नारदकात्यायनौ; व्यनि. ५०८ व्यकवत्, नारदकात्यायनौ;
दवि. १२५ नारदकात्यायनौ; सेतु. २३६ नारदकात्यायनौ.

(२) नासं. ११।९०-९१ तृती...ति (दण्डः पूर्वश्च
साहसः); नास्मृ. २१।३२ यच्छे...ति (तज्ज्ञेयं दण्डः
पूर्वस्तु साहसः); विर. ३२२; पमा. ४४१; रत्न. १२५
पू.; व्यप्र. ३८९ ल्यङ्गुष्ठ (धहस्त) पू.; व्यउ. १२७.

करचरणरूपमेव पूर्ववाक्यानुसारात्, तृतीये वधं
मारणमेव । विर. ३२२

(२) ग्रन्थिच्छेदानां प्रथमे ग्रहणे अङ्गुल्यङ्गुष्ठयोः
छेदः दक्षिणहस्तस्य । द्वितीये पुनरपि ग्रहणे शेषस्या-
ङ्गुलित्रयस्य छेदः । नाभा. १९।९०-९१ (पृ. १८८)

गोषु ब्राह्मणसंस्थासु स्थूरायाश्छेदनं भवेत् ।

दासीं तु हरतो नित्यमर्धपादावकर्तनम् ॥

(१) ब्राह्मणसंस्थासु ब्राह्मणस्वामिकासु । स्फुरा
पाष्णरूपरिभागः । विर. ३१९

(२) ब्राह्मणसंस्थासु ब्राह्मणस्वामिकासु । एवञ्च
दासीषु ब्राह्मणस्वत्वेन गौरवाद्दण्डाधिक्यदर्शनाद्वासेष्वपि
ब्राह्मणस्वामिकेषु चौरदण्डः शारीरमार्थं वाऽधिकं
वाच्यमन्यस्वामिकेष्वल्पमिति प्रतिभाति । दवि. १२८

येन येन यथाङ्गेन स्तेनो नृषु विचेष्टते ।

छेत्तव्यं तत्तदेवास्य तन्मनोरनुशासनम् ॥

हस्तादीनां येनाङ्गेन चौर्यं करोति, तदेव छेत्तव्यम् ।

नाभा. १९।९२ (पृ. १८८)

गरीयसि गरीयांसमगरीयसि वा पुनः ।

स्तेने निपातयेदण्डं न यथा प्रथमे तथा ॥

महति महान्तमल्पमल्पे दण्डं निपातयेत् चौर ।
सर्वत्र द्वितीयादिषु ततोऽधिकं, न तुल्यम् ।

नाभा. १९।९३ (पृ. १८८)

अप्रकाशतस्करदण्डप्रकरणानुवृत्तिः

महापशून् स्तेनयतो दण्ड उत्तमसाहसः ।

मध्यमो मध्यमपशून् पूर्वः क्षुद्रपशौ हते ॥

(१) नासं. १९।९१; नास्मृ. २।१३३ दाव (दवि);
व्यक. ११४ उत्तरार्धे (दासीं च हरतो मध्यस्तथा पादस्य
छेदनम्); विर. ३१९ स्थू (स्फु) उत्तरार्धे (दासीषु हरतो
मध्यस्तथा पादस्य छेदनम्); दवि. १२८ स्थू (स्फु) उत्तरार्धे
(दासीं तु हरतो मध्यस्तथा पादस्य छेदनम्) : १३१ स्थू
(स्फु) पृ.

(२) नासं. १९।९२; नास्मृ. २।१३४ छेत्तव्यं तत्त-
देवास्य (तत्तदेवास्य छेत्तव्यं); व्यक. ११५ नास्मृवत्.

(३) नासं. १९।९३; नास्मृ. २।१३५.

(४) नास्मृ. २।१२९ शून् स्ते (शून्तु) उत्तरार्धे (मध्यमो

(१) मध्यमं मध्यमसाहसम् । पूर्वं प्रथमसाहसम् ।

स्मृच. ३१९

(२) अत्रापि महापशवो त्रिरुद्धदण्डा अनवरुद्धा
विवक्षिताः । विर. ३२१

(३) महापशवो हस्त्यश्वादयः । विचि. १३५

(४) महान्तः पशवो हस्त्यादयः, मध्यमा वृष्ण-
दयः । एतद्विशेषविहितेतरविषयम् । दवि. १२९

काष्ठभाण्डतृणादीनां मृन्मयानां तथैव च ।

वेणुवैणवभाण्डानां तथा स्नाय्वस्थिचर्मणाम् ॥

शोकानामार्द्रमूलानां हरणे फलपुष्पयोः ।

गोरसेक्षुविकाराणां तथा लवणतैलयोः ॥

मध्यमपशुं पूर्वः क्षुद्रपशुं हरन्); अप. २।२७५ क्रमेण मनुः;
व्यक. ११४ सः (सम्) मो (मं); स्मृच. ३१९ पूर्वः (पूर्व)
शेषं व्यकवत्; विर. ३२१ मपशून् (मपशौ); रत्न. १२५
पशौ हते (पशुं हतः) शेषं स्मृचवत्; विचि. १३५;
व्यनि. ५१० शौ हते (शोर्हतौ); दवि. १२८ क्षुद्र (क्षुद्रे);
सवि. ४६२ शून् स्ते (शून् स्ते) उत्तरार्धे (मध्यमं मध्यमपशौ पूर्व
क्षुद्रपशौ हते); व्यग्र. ३८९ शौ हते (शून् हतः);
व्यउ. १२७ शौ हते (शून् हतः) शेषं स्मृचवत्;
व्यम. १०२ ण्ड उ (ण्डमु) शौ हते (शून् कृदे) शेषं स्मृचवत्;
विता. ७८३ स्तेन (श्चोर) शेषं व्यग्रवत्; सेतु. २३७;
समु. १५० मो (मं) पूर्वः (पूर्व).

(१) नासं. १९।८२ भाण्ड (काण्ड); नास्मृ. २।१२२
भाण्ड (काण्ड) तथा... ..णाम् (वेतसस्यास्थिचर्मणोः);
मिता. २।२७५; अप. २।२७५ क्रमेण मनुः; व्यक. ११५;
विर. ३२७; पमा. ४४३; विचि. १४०-४१; दवि. १४९
चर्म (चर्मि); सवि. ४५६-७; व्यग्र. ३९१; व्यउ. १२८;
विता. ७८४ था स्नाय्वस्थि (थाऽस्नाय्वस्थि); सेतु. २४२ तथा
स्नाय्व (तथान्नाय्व); समु. १५१.

(२) नासं. १९।८२-३ नामार्द्र (हस्ति); नास्मृ. २।१२३
कानामार्द्र (कहरित) फल (तृण); मिता. २।२७५ पुष्प
(मूल); अप. २।२७५ नामार्द्र (नां सार्द्र) क्रमेण मनुः;
व्यक. ११५; विर. ३२७; पमा. ४४३ मितावत्; विचि.
१४१ क्षुवि (तदि); दवि. १४९ मितावत्; सवि. ४५७
शाका (शाखा) पुष्प (मूल); व्यग्र. ३९१ मितावत्; व्यउ.
१२८ मितावत्; विता. ७८४ मितावत्; सेतु. २४२
विचिवत्; समु. १५१ मितावत्.

पैकान्नानां कृतान्नानां मद्यानामामिषस्य च ।
 सर्वेषामल्पमूल्यानां मूल्यात्पञ्चगुणो दमः ॥
 (१) इदं प्रचुरकाष्ठादिविषयम् । विचि. १४१
 (२) काण्डशब्देन पूर्वाधन्व(?)शरादय उच्यन्ते ।
 तृणशब्देन दर्भसुखादय उच्यन्ते । हरितशब्देन घास
 उच्यते यवसादिः । मूलं कन्दादि । पक्कान्नं मोदकादि ।
 कृतान्नं सक्तुपृथुकलाजादि ।

नाभा. १९।८२-४ (पृ. १८७)

तुलाधरिममेयानां गणिमानां च सर्वशः ।
 एभ्यस्तत्कृष्टमूल्यानां मूल्याद्दशगुणो दमः ॥
 (१) तुलाधरिमं कर्पूरादि, मेयं व्रीह्यादि, गणिमं
 पूगादि । एभिः काष्ठादिभिः । विर. ३२३
 (२) तुलाधरिमं कर्पूरादि । मेयं व्रीह्यादि । गणिमं
 पूगौलाप्रभृति । एभिः काष्ठादिभिः । तेन पूर्वोक्तकाष्ठाद्य-
 पेक्षयाऽधिकमूल्यानां धरिममेयगणिमानामन्यतमस्यापहारे
 तन्मूल्याद्दशगुणो दण्ड इत्यर्थः । विचि. १३८

(३) तुलाधरिमं कार्पासादि । मेयं व्रीह्यादि ।
 गणिमं हरीतकीविभीतकादि । एतेषां हृतानां यन्मूल्यं,
 तस्य पञ्चगुणो दण्डः । एभ्यः काष्ठादिभ्यः उत्कृष्ट-
 मूल्यानां वस्त्रकुङ्कुमचन्दनादीनां हरणे मूल्याद्
 दशगुणो दण्डः । दीनारमूल्ये हृते दश दीनारा दाप्याः,
 एको मुषितस्य, नव राज्ञः ।

नाभा. १९।८४-५ (पृ. १८७)

(१) नासं. १९।८३-४; नास्मृ. २१।२४; मिता. २।२७५ मद्या (मत्स्या) धामल्पमूल्यानां (धां मूल्यभूतानां); अप. २।२७५ मद्या (मधू) क्रमेण मनुः; व्यक. ११५ मामिष (मोदन); विर. ३२७-८ व्यकवत्; पमा. ४४३ मद्या (मत्स्या); विचि. १४१ व्यकवत्; दवि. ३७ उक्त. : १५० धामल्प (धां स्वल्प) शेषं व्यकवत्; सवि. ४५७ पमावत्; व्यग्र. ३९१ दानामामिष (तस्यानामौषध); व्यउ. १२८ व्यप्रवत्; विता. ७८४ व्यप्रवत्, पू. : सेतु. २४२ व्यात्यञ्चगुणो (व्यात्यात् षड्गुणो) शेषं व्यकवत्; समु. १५१ नानां (नां तु) शेषं पमावत्.

(२) नासं. १९।८४-५ धरि (धारि); नास्मृ. २१।२५ दशः (तः) दश (दष्ट); अप. २।२७५ क्रमेण मनुः; व्यक. ११४ धरि (धारि) एभ्य (एभि); विर. ३२३ एभ्य (एभि); विचि. १३८; दवि. १४३ भ्यरत् (भिर); सेतु. २४० धरि (धरि) शेषं विरवत्.

धान्यं दशभ्यः कुम्भेभ्यो हरतोऽभ्यधिकं वधः ।
 न्यूनं वैकादशगुणं दण्डं दाप्योऽब्रवीन्मनुः ॥

धान्यं दशभ्यः कुम्भेभ्योऽभ्यधिकं हरतो वधः । पुण्ड्र-
 वर्धनश्रीवर्धनादीनामेकादशगुणमित्येव । समं मुषितस्य,
 शेषं राज्ञः । नाभा. १९।८५-६ (पृ. १८७)

सुवर्णरजतादीनामुत्तमानां च वाससाम् ।

रत्नानां चैव सर्वेषां शतादभ्यधिके वधः ॥

रत्नानां वज्रमणिमुक्तादीनां शतादभ्यधिकं हरतो
 वधः । नाभा. १९।८६-७ (पृ. १८७)

पुरुषं हरतः पात्यो दण्ड उत्तमसाहसः ।

सर्वस्वं स्त्री तु हरतः कन्यां तु हरतो वधः ॥

(१) हस्ताविति छिन्वेति शेषः । कामधेनौ— दृष्ट-
 मिति पठितम् । सर्वस्वमिति नारीं हरतः सर्वस्वग्रहणं
 दण्ड इत्यर्थः । दवि. १२६

(२) पुरुषस्त्वावेशिष्ठः । हरत उत्तमसाहसः । स्त्रियं
 हरतः सर्वस्वम् । कन्यां तु वधः ।

नाभा. १९।८७-८ (पृ. १८७)

सौहसेषु य एवोक्तस्त्रिषु दण्डो मनीषिभिः ।

स एव दण्डः स्तेयेऽपि द्रव्येषु त्रिष्वनुक्रमात् ॥

(१) नासं. १९।८५-६ न्यूनं वै (हृते त्वे); नास्मृ. २१।२६.

(२) नासं. १९।८६-७ सुवर्ण (हिरण्य) सर्वेषां
 (मूल्यानां); नास्मृ. २१।२७ सर्वेषां (मूल्यानां); अपु. २२७।३६ (सुवर्णरजतादीनां नृस्त्रीणां हरणे वधः) एतावदेव;
 व्यक. ११४; विर. ३२४; रत्न. १२५; दवि. १४४;
 नृप्र. २६४ (=); व्यस. १०२; विता. ७८३-४.

(३) नासं. १९।८७-८ पात्यो दण्ड उ (वासो दण्डस्तु)
 हर...वधः (कन्यां तु हरतो वध एव च); नास्मृ. २१।२८;
 व्यक. ११४ पात्यो (हस्तौ) स्त्री तु हरतः (हरतो नारीं);
 रत्न. १२५ स्त्री तु हरतः (हरतो नारीं) उक्त. ; दवि. १२६ व्यकवत्; व्यग्र. ३८९ रत्नवत्, उक्त. ; व्यउ. १२७ रत्नवत्, उक्त. ; व्यस. १०२ रत्नवत्, उक्त. ; विता. ७८३ तु (च) शेषं रत्नवत्, उक्त. ; बाल. २।२७५ (सर्वस्वं हरतः स्त्री तु कन्यापहरणे वधः ।) उक्त. , कात्यायनः; समु. १५० रत्नवत्, उक्त.

(४) नासं. १५।२०; नास्मृ. १७।२१; मिता. २।२७०, २७५; अप. २।२७५ द्रव्येषु त्रि (त्रिषु द्रव्ये);

(१) त्रिषु प्रथममध्यमोत्तमेषु, द्रव्येषु त्रिषु क्षुद्र-
मध्यमहत्सु, एष प्रथममध्यमोत्तमसाहसदण्डातिदेशः
क्षुद्रमध्यमहत्सु द्रव्येषु विरुद्धदण्डानवरुद्धेषु द्रष्टव्यः ।

विर. ३२९

(२) यथैव साहसेषु प्रथममध्यमोत्तमेषु क्रमेण
प्रथममध्यमोत्तमसाहसदण्डाः प्रोक्ताः, तथा क्रमेण
क्षुद्रमध्यमोत्तमानि द्रव्याणि मृद्धान्डवासोहिरण्यादीनि,
क्षुद्रमध्यमोत्तमद्रव्यापहारेषु प्रथममध्यमोत्तमसाहस-
दण्डाः, देशकालपुरुषापरधान् परीक्ष्य सर्वत्र ।

नामा. १५।२० (पृ. १६३)

न त्वहोढान्विताश्चौरा वध्या राज्ञा ह्यनागसः ।

सहोढान् सोपकरणान् क्षिप्रं राजा प्रवासयेत् ॥

(१) सहोढान् सलोपान्, सोपकरणान् ससंधि-
भेदनादीन् ।

विर. ३३१

(२) लोप्रादिरहिता अनागममविचार्य न वध्याः ।
चोरा ये तु सहोढाः संधिच्छेदाद्युपकरणयुक्ताश्च,
क्षिप्रमेव हन्तव्याः पूर्वोक्तेन न्यायेन ।

नामा. १९।६६ (पृ. १८७)

पश्चात्तस्तेनदण्डः

राजा स्तेनेन गन्तव्यो मुक्तकेशेन धावता ।

आचक्षणेन तस्तेयमेवंकर्मास्मि शाधि माम् ॥

पश्चात्तापेनैवं कर्तव्यम् । इदं मयामुष्य हृतं, शाधि
मामिति ।

नामा. १९।१०४ (पृ. १९०)

अनेना भवति स्तेनः स्वकर्मप्रतिवेदनात् ।

राजानं तत्पृष्टेदेन उत्सृजन्तं सकिल्बिषम् ॥

व्यक. ११५; विर. ३२८ येऽपि (येषु); पमा. ४४२
एवोक्तस्मि (एवास्ते त्रि); रत्न. १२५; विचि. १४१ विरवत्;
दवि. १४३ विरवत्; नृप्र. २६२; सवि. ४५५ मनुः;
व्यप्र. ३८९; व्यउ. १२७; विता. ७७७; राकौ. ४८२
अपवत्, मनुः; सेतु. २४३ विरवत्; समु. १५१.

(१) नासं. १९।६६ पूर्वार्थे (लोप्रादिरहिताश्चौरा राज्ञा-
ऽवध्या ह्यनागमम्) क्षिप्रं राजा प्र (चोरान् क्षिप्रं वि); नास्मृ.
२१।६ ह्यना (अना) उत्तरार्थे (सहोढान् स्तेयकारणात्क्षिप्रं
चोरान्प्रशासयेत्); व्यक. ११६ गसः (गमाः) वास
(माप); विर. ३३१ गसः (गमाः).

(२) नासं. १९।१०४ धावता (धीमता); नास्मृ.

२१।४६. (३) नासं. १९।१०५; नास्मृ. २१।४७ स्तेनः (स्तेन)

व्य.कां. २२०

चोरस्तेनापापो भवति । दुष्टमुत्सृजन्तं तत्कृतं पापं
राजानं गच्छति । स तत्फलं भुङ्क्ते ।

नामा. १९।१०५ (पृ. १९०)

राजभिर्धृतदण्डास्तु कृत्वा पापानि मानवाः ।

निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तः सुकृतिनो यथा ॥

(१) दण्ड्यास्तु तेन दण्डेन क्षीणपापा भवन्तीत्याह
नारदः— राजभिरिति ।

स्मृच. १२८

(२) तत् प्रायश्चित्तदण्डरूपदण्डपरम् । प्रकरणात् ।
अत एव कल्पतरौ सुवर्णस्तेयमुसलाघातप्रकरणे एव
तल्लिखितमिति ।

विचि. १८९

(३) एतत् प्रतिपाद्यते— न शासनं शिष्टपरि-
पालनार्थमेवादृष्टार्थमपि । तेऽप्येवमनुगृहीता भवन्ति ।
सर्वहितत्वमेव राज्ञ इति । नामा. १९।१०६ (पृ. १९०)
शोसनाद्वाऽपि मोक्षाद्वा स्तेनो मुच्येत किल्बिषात् ।
अशासन् तमसौ राजा स्तेनस्याप्नोति किल्बिषम् ॥

यदि शिष्यते अथ मुच्यते सर्वथा स्तेनः शुद्धो
भवति । अशासत् तेन कृतं पापं राजा आप्नोति ।
तस्मादवश्यं धर्मार्थमधर्मनिवृत्त्यर्थं दृष्टार्थं चोरार्थं च
शासयेदिति बहुफलत्वमनुशासनस्योक्तम् ।

नामा. १९।१०७ (पृ. १९०)

गुरुरात्मवतां शास्ता राजा शास्ता दुरात्मनाम् ।

अतः प्रच्छन्नपापानां शास्ता वैवस्वतो यमः ॥

इहाशिष्टा यमेन शास्यन्ते, शिष्टास्तु न यमेन ।
तस्मादिह शासनं सुष्ठु दृष्टार्थमिति तेषां वृत्त्यर्थमेव ।
शास्तेति । 'अनित्यमागमशासनमि'त्येतत् शापितं
'युवोरनाकौ' इत्यादिना ।

नामा. १९।१०८ (पृ. १९०)

वेद (पाद) उत्तरार्थे (राजा ततः सृष्टेदेनमुत्सृजेत् ह्यकिल्बि-
षम्).

(१) नासं. १९।१०६; नास्मृ. २१।४८; स्मृच.
१२८; विचि. १८९; प्रका. ८१; समु. ७०.

(२) नासं. १९।१०७; नास्मृ. २१।४९ नादाऽपि
(नादा वि) मुच्येत (मुच्यति) सत् तमसौ राजा (सनात्तु
तदाजा).

(३) नासं. १९।१०८ अतः (अथ); नास्मृ. २१।५०
राजा शास्ता (शास्ता राजा).

विदुषः स्तेनस्य वर्षाभेदेन दण्डतारतम्यम्

अष्टापाद्यं तु शूद्रस्य स्तेये भवति किल्बिषम् ।

अष्टापाद्यं तु वैश्यस्य द्वात्रिंशत् क्षत्रियस्य तु ॥

ब्राह्मणस्य चतुष्पष्टिं मनुः स्वायम्भुवोऽब्रवीत् ।

विद्यापि च विशेषेण विद्वत्स्वभ्यधिकं भवेत् ॥

हृतस्याष्टगुणं शूद्रस्य स्तेये दण्ड इति केचित् ।

अन्येऽष्टगुणोऽधर्मः तस्य हृतस्य य उक्तः स्तेय इति ।

पूर्वपूर्वाद् द्विगुणमुत्तरोत्तरस्य । शूद्रादीनां वा स्वहरणे

एवमेव धर्म इति । हृतं वा दापयित्वा ततोऽष्टगुणं दण्डः

शूद्रस्य, षोडशगुणं वैश्यस्य, द्वात्रिंशद्गुणं क्षत्रियस्य,

चतुष्पष्टिगुणं ब्राह्मणस्य इति ।

नाभा. १९।१०९-१० (पृ. १९१)

स्तेयदोषप्रतिप्रसवः

समित्युष्पोदकादानेष्वस्तेयं सपरिग्रहात् * ॥

वैर्तमानोऽध्वनि श्रान्तो गृह्णन्नेकाशनः स्वयम् ।

ब्राह्मणो नापराप्नोति द्वाविक्षू पञ्च मूलिकान् × ॥

चौरान्वेषणम्

संहोदग्रहणास्तेयं होदेऽसत्युपभोगतः ।

शङ्का त्वसज्जनैकार्थ्यादनायव्ययतस्तथा ॥

(१) सहोदग्रहणात् सलोपग्रहणात् होदेऽसत्युप-
योगतः असति होदे लोप उपयोगतः अन्यथालभ्यकर्पूरा-
द्युपयोगतः स्तेयं श्रेयम् । शङ्का तु स्तेयस्य असज्जनैका-

* व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च दण्डमातृकाप्रकरणे
(पृ. ५९१) द्रष्टव्यः ।

× व्याख्यानं दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ. ५९१) द्रष्टव्यम् ।

(१) नासं. १९।१०९; नास्मृ. २।१।५१ अष्टापाद्यं तु
(द्विरष्टापाद्यं) .

(२) नासं. १९।११० पृ.; नास्मृ. २।१।५२ चतुष्पष्टिं
मनुः (चतुष्पष्टीत्येवं) .

(३) ध्वनि. ५१५ त्रेकाशनः (त्रनशनं) पञ्च मूलिकान्
(द्वे च मूलके) . [अर्वाशिष्टस्थलादिनिर्देशः दण्डमातृकाप्रकरणे
(पृ. ५९१) द्रष्टव्यः] .

(४) नासं. १५।१७ ल्युपः (ल्यति) ; नास्मृ. १७।१८
होदेऽस (होदम) कार्यादनाय (कत्वादनाय) ; अप. २।२६८
णास्ते (ने स्ते) देऽस (दे स) ; व्यक. ११६ भोग (योग)
स्तथा (स्तदा) ; विर. ३३३ भोग (योग) ; सेतु. २४५
देऽस (दे स) भोग (योग) .

र्यात्, असज्जनैर्मद्यपानाद्यासक्तैः ऐकार्थ्यात् एकप्रयो-
जनकत्वात्, अनायव्ययतस्तथा शङ्केति प्रथम-
श्लोकार्थः । विर. ३३४

(२) लोप्रेणापहतद्रव्यैकदेशेन सह ग्रहणादवसरा-
भावे स्तेयम् । लोप्राभावे अतिभोगात् पूर्वावस्थाया
गन्धमाल्यवस्त्रादीनाम् । शङ्कया सर्वे दृष्ट्वा शङ्कित
इवोद्विग्न इव भवति, तत्रापि स्तेयं संभाव्यम् । शङ्का-
भावे न निश्चयः तदन्वसज्जनैर्द्युतकदासीपत्यादिदुष्टजनै-
रेककार्यत्वात् संभाव्यं स्तेयम् । न विद्यते (आयः)
आगमो यस्य सोऽनायः । अनायस्य व्ययोऽनायव्ययः ।
अनायव्ययाच्च संभाव्यमेवम् ।

नाभा. १५।१७ (पृ. १६२)

अन्यहस्तात्परिभ्रष्टमकामादुत्थितं भुवि ।

चौरेण वा परिक्षिप्तं लोपं यत्नात् परीक्षयेत् ॥

तस्माच्चौरत्वनिश्चयो दृष्टेनादृष्टेन वा प्रमाणेनैवेति
स्थितम् । दवि. ८१

अहोदान् विमृशेच्चौरान् गृहीत्वा परिशङ्कया ।

भयोपधाभिश्चित्राभिर्ब्रूयुस्तथ्यं यथा हि ते ॥

(१) अहोदान् होदरहितान्, तथा गृहीतपरि-
शङ्कया उपधाभिश्चित्राभिर्व्याजैर्नानाविधैः देशादिकं
प्रष्टव्यास्ते यथातथ्यं ब्रूयुस्तत्परिश्लोकार्थः । विर. ३३४

(२) सलोपानपि चोरान् सहोदा दृष्टा इत्येतावतां
न शासितव्याः, विचारयेदेव अचोरशङ्कया । माण्डव्य-

(१) मिता. २।२६७; पमा. ४३७ ण वा (णापि) ;
दवि. ८१ स्थितं भुवि (द्रुतं पथि) परि (प्रति) ; नृप्र.
२६१ द्रुतितं (दन्तितं) परि (प्रति) लोपं यत्नात्
(लोचयन् तत्) ; सवि. ४५९ भुवि (तु वा) चौरेण वा
परि (चौरैर्वापि प्रति) ; व्यप्र. ३८६ परि (प्रति) ; व्यउ.
१२४ व्यप्रवत्; विता. ७९१ व्यप्रवत्; समु. १४९.

(२) नासं. १९।६८ अहो (सहो) युस्तथ्यं (युः सत्यं) ;
नास्मृ. २।१।८ त्वा परि (तान् यदि) उत्तरार्धे (भयो-
पधाभिश्चिन्ताभिर्ब्रूयुस्तथा यथा कृतम्) ; अप. २।२६८ त्वा
परिशङ्क (तान् परिसंख्य) ; व्यक. ११६ अहो (सहो)
त्वा प (तप) भयो (नयो) ; विर. ३३४ त्वा प (तप) भयो
(तथो) ; ध्वनि. ५०६ (=) उक्त. सेतु. २४५ गृहीत्वा
(गृहीत) भयो (तथो) ; समु. १४९ उक्त., स्थूलन्तरम्.

वदचोरस्यापि होदसंभवात् । यावद्व्यभिचारि लिङ्गं दृष्टमिति । तदभावे भयोत्पादनैश्चित्रैस्ताडननिर्भर्त्सनपुत्र-
दारच्छेदनागास्तिप्रदानरूपाभि (?) र्यथा ते संत्रस्ताः
सत्यं वदन्ति तथा । नाभा. १९।६८ (पृ. १८४)

देशं ग्रामं दिशं नाम जातिं वा संप्रतिश्रयम् ।

कृतं कार्यं सहायाश्च प्रष्टव्याः स्युर्निगृह्य ते ॥

देशं कुतस्त्या यूयमिति, कस्मिन् काले इहागताः,
कस्यां दिशि कस्मिन् देशे कुतो वा प्रविष्टाः, जातिर्भवतां
का, किं नाम रूपं च, केन वेषेण प्रविष्टा इहेति, प्रति-
श्रयश्चेह कासीदागच्छतां वेति, चौयेंण चेहत्या भक्त-
दानोपकरणप्रच्छादनादिना साहाय्यं के कृतवन्त इति
निगृह्य प्रष्टव्याः । नाभा. १९।६९ (पृ. १८४)

वर्णस्वराकारभेदात् ससंदिग्धनिवेदनात् ।

अदेशकालदृष्टत्वान्निवासस्याविशोधनात् ॥

वर्णभेदात् पृष्ठः सन् विवर्णो भवति । स्वरभेदात्
सगद्गदो भवति । आकारभेदात् त्रासविषादादियोगास्पृष्टः
स्पष्टं ब्रवीति । अदेशे च विविक्ते शून्ये, अकाले च
रात्र्यादौ दृष्टे, क्रोषित इति तस्य स्पष्टं निर्णयावचनात्
परिच्छिद्यते चोर इति । नाभा. १९।७० (पृ. १८४)

असद्व्ययात्पूर्वचौर्यादिसत्संसर्गकारणात् ।

लेशैरप्यवगन्तव्या न होढेनैव केवलम् ॥

(१) नासं. १९।६९ पूर्वार्धे (देशं कालं तथा जातिं नाम
रूपं प्रतिश्रयम्) कृतं... याश्च (कृत्यं कर्म सहायांश्च); नास्मृ.
२१।९ ग्रामं (कालं) नाम जातिं (जातिं नाम) उत्तरार्धे (कृत्यं
कर्मकरा वा स्युः प्रष्टव्यास्ते विनिग्रहे); अप. २।२६८ कृतं
कार्यं (कृतकार्यं) निं (विं); व्यक्र. ११६ वा सं (वासं) कृतं
कार्यं (कृतकार्यं); विर. ३३४ याश्च (यास्तु) शेषं व्यकवत् ;
व्यनि. ५०६ (=) निं (विं); सेतु. २४५ विरवत् ; समु.
१४९ सहायाश्च (सभायां च) स्मृत्यन्तरम्.

(२) नासं. १९।७० निवासस्या (त्रासस्याप्य); नास्मृ.
२१।१० ससंदिग्ध (संसदि त्व) शेषं नासंवत् ; अप. २।२६८
दृष्टत्वान्निवासस्या (दृष्टत्वान्निवेशाय); व्यक्र. ११६ काल (काले)
स्यावि (स्य वि); विर. ३३४ ससंदिग्ध (संदिग्धवि) दृष्ट
(वृत्त); व्यनि. ५०६ स्यावि (स्य वि); सेतु. २४५ विरवत् ;
समु. १४९ कर्णस्वरा (स्वरवर्णा) शोध (रोध) स्मृत्यन्तरम्.

(३) नासं. १९।७१; नास्मृ. २१।११ लेशै (लेख्यै);

असद्व्ययात् द्यूतपानदास्यादिषु व्ययात् । पूर्वचौर्यात्
पूर्वकाले चोरत्वेनोपलब्धत्वात् संदिग्धत्वेऽपि संभाव्यते ।
दुष्टैः सह संसर्गात् । एतैर्लिङ्गैर्लेशैरपि ग्राह्याः । न
लोप्त्रेणैव, लोप्त्राभावे एतैर्लिङ्गैर्गृह्णीयात् ।

नाभा. १९।७१ (पृ. १८५)

दस्युवृत्ते यदि नरे शङ्का स्यात् तत्स्करेऽपि वा ।

यदि स्पृश्येत लेशेन कार्यः स्याच्छपथं नरः ॥

(१) लेशेन युक्तिलेशेन मुखशोषणादिना ।

विर. ३३८

(२) अशुभवृत्ते मनुष्ये चोरो न वेति शङ्का
स्याद् यदि, स यथोक्तानामन्यतमेन लेशेन युक्तः स्यात्,
गोबीजकाञ्चनपुत्रमस्तकादिभिः दिव्यैर्वा शपथं कार-
यितव्यः । 'तत्स्करेऽपि चे'ति पाठे दस्युवृत्ते शङ्कायां
मानुषः शपथः, तत्स्करे दिव्य इति ।

नाभा. १९।७२ (पृ. १८५)

गवादिषु प्रनष्टेषु द्रव्येष्वपहृतेषु वा ।

पदेनान्वेषणं कुर्युरा मूलान्तद्विदो जनाः ॥

(१) गवादिषु द्रव्येषु प्रनष्टेषु स्वयमेवापभ्रष्टेषु
केनापि हृतेषु वा तत्पादेनान्वेषणं कार्यम् । विर. ३३६

(२) गवादिषु गोऽजाविमहिषाश्वादिषु प्रनष्टेषु,
द्रव्येषु वा संधिच्छेदनादिनाऽपहृतेषु गवादिषु, मनुष्य-
पदेन यतोऽपहृतं द्रव्यं तत आरभ्य यत्र प्रविष्टं गच्छेत्
घोषे वा तावदन्वेषणं कुर्युः अपूर्वमानुषादिपदज्ञान-
कुशलाधिष्ठिताः । नाभा. १५।२१ (पृ. १६३)

व्यक्र. ११६ प्यव (प्यनु); विर. ३३४ व्यकवत् ; व्यनि.
५०६ (=) लेशै (एतै) व्या (व्यो) ढेनैव केवलम् (ढैरपि
केवलैः); सेतु. २४५ लेशैरप्यव (शेषैरप्यनु); समु. १४९
लेशै (एतै) ढेनैव केवलम् (ढैरेव केवलैः) स्मृत्यन्तरम्.

(१) नासं. १९।७२ रेऽपि (रो न); नास्मृ. २१।१२
नरः (ततः); व्यक्र. ११७; विर. ३३८ शङ्का स्यात् (शङ्कते)
श्येत (शति) पथं नरः (पथस्तथा).

(२) नासं. १५।२१; नास्मृ. १७।२२ पदेना (पदस्या);
अप. २।२६८ वा (च); व्यक्र. ११६ अपवत्, पू.; विर.
३३५ वा (च) पदे (पादे); सेतु. २४६-७ पु. प्र (प्रप)
व्यपह (व्यपह) वा (च).

ग्रामे ब्रजे विव्रीते वा यत्र तन्निपतेत् पदम् ।
बोद्धव्यं तद्भवेत्तेन न चेत्सोऽन्यत्र तन्नयेत् ॥

(१) ततो यस्य ग्रामे ब्रजे विव्रीते वा तत्पदं निप-
तेत्, तेन ग्रामादिमता तद्बोद्धव्यं, अपगतं गवादि देय-
त्वेन स्वीकार्यम् । विर. ३३६

(२) ग्रामादौ यत्र तत्पदं प्रविष्टं, तेन ग्रामादिना
चोरदोषोऽनुभवितव्यः, स ग्रामादिस्ततो ग्रामान्निर्गत्या-
न्यत्र न नयेत् । अन्यत्र स मुच्यते यो नयेत् । इतर-
स्याप्येव गतिः । नामा. १५।२२ (पृ. १६३)

पदे प्रमूढे भग्ने वा विषमत्वाज्जनान्तिके ।

यस्त्वासन्नत्तरो ग्रामो ब्रजो वा तत्र पातयेत् ॥

(१) पदे कियद्दृष्टेऽग्रे, तथाऽपरिचिते तत्संनिहित-
ग्रामे पातयेत् । विर. ३३६

(२) ग्रामाद् बहिरटव्यां प्रमूढं न ज्ञायते तत्पदमत-
श्चेतश्च पदबहुत्वात् । भग्नं वोपर्युपरि गमागमवैषम्यात् ।
यत्र पदं भग्नं प्रनष्टं प्रमूढं वा, तस्य देशस्य संनिष्कृष्टतरे
ग्रामे ब्रजे वा तत्चौर्यं पातयेत् । तथा सति त एव
रक्षिष्यन्ति तद्भयात् । एवं कृते चोराणां प्रवेशनिर्गमा-
भावान्निश्चोरा भवति । नामा. १५।२३ (पृ. १६३)

समेऽध्वनि द्वयोर्ग्रामे स्तेनप्रायोऽशुचिर्जनः ।

पूर्वापराधैर्दुष्टो वा संसृष्टो वा दुरात्माभिः ॥

(१) संनिहितग्रामद्वये यत्र ग्रामे स्तेनप्रायो दुर्जनो
वसति तत्र पातयेत् । विर. ३३६

(२) यत्र तत्पदं भग्नं प्रमूढं वा तस्य देशस्य तुल्या-
ध्वानौ ग्रामौ यदि स्यातां, यस्मिन् देशे चोरप्रायो

(१) नासं. १५।२२ तन्नि (संनि); नास्मृ. १७।२३ वीते
(वित्ते) तन्नि (संनि); अप. २।२६८; विर. ३३५; सेतु. २४७ बोद्धव्यं (बोद्धव्यं).

(२) नासं. १५।२३; नास्मृ. १७।२४; अप. २।२६८;
व्यक. ११६ पदे (पादे); विर. ३३५ प्रमू (प्रमू); सेतु. २४७ ज्ञना (ज्जला) पात (यात).

(३) नासं. १५।२४ स्तेन (स्तेय) राधैर्दु (दानैर्दु);
नास्मृ. १७।२५ स्तेन (तेन) राधै (वादे); अप. २।२६८;
व्यक. ११७; विर. ३३५ समे (सीमा) दु (दु); सेतु. २४७
समे (सीमा) पू.

निःसत्यशौचो जनः पूर्वकार्य एव संभावितः निषाद-
दासीप्रतिघृतकरशौण्डिकादिभिः संसृष्टः, तत्र पातये-
दित्येव । तत्र हि संभाव्यते चोरत्वम् । तथाभूतो जनः
शक्तोऽत्यनार्यप्रायः । तस्मिन् सत्यनार्यप्राये न्याय्यं
पातयितुम् । नामा. १५।२४ (पृ. १६४)

ग्रामेष्वन्वेषणं कुर्युश्चण्डालवधकादयः ।

रात्रिसंचारिणो ये च बहिः कुर्युर्वहिश्रवाः ॥

ग्रामेषु चोरान्वेषणं कुर्युः । ग्रामग्रहणे नगरस्यापि
द्रष्टव्यम् । चण्डालाश्च वधकाश्च चेटिकागोमलिका-
शौण्डिकादयश्चराः, रात्रिसंचारिणो ये च भाण्डवाहि-
कुम्भिण्डिकपुरुषाः, ग्रामादिषु बहिरन्वेषणं कुर्युरित्येव ।
नामा. १५।२५ (पृ. १६४)

नैवान्तरीक्षान्न दिवो न समुद्रान्न चान्यतः ।

दस्यवः संप्रवर्तन्ते तस्मादेवं प्रकल्पयेत् ॥

संभाप्रपापूपशालावेशमद्यान्नविक्रयाः ।

चतुष्पथाश्चैत्यवृक्षाः समाजप्रेक्षणां च ॥

शून्यागाराण्यरण्यानि देवतायतनानि च ।

चारैर्विचेयान्येतानि चोरग्रहणतत्परैः ॥

सभादीनि नित्यं चारैः परीक्ष्याणि तेऽत्र चोरचिह्नैः
ग्रहीतव्याः, तदन्वेषणतत्परैः परीक्ष्य एतैर्ग्रहीतव्यास्ते ।

नामा. १९।५९-६० (पृ. १८२)

तथैवान्ये प्रणिहिताः श्रद्धेयाश्चित्रवादिनः ।

चोरा ह्युत्साहयेयुस्तांस्तत्करान् पूर्वतत्कराः ॥

तथाऽन्ये प्रणिहिताश्चोराः तैः संहत्य दर्शितप्रत्ययाः
‘अन्तर्धानमन्त्रोऽयं अनेन मन्त्रेणापिहितो न दृश्यते

(१) नासं. १५।२५; नास्मृ. १७।२६; अप. २।२६८;
व्यक. ११७; विर. ३३६ श्रद्धा (श्रद्धा).

(२) अप. २।२६८; विर. ३३५; सेतु. २४७ वः संप्र
(वक्ष प्र).

(३) नासं. १९।५९; अप. २।२६८ जपेक्ष (जाः प्रेक्ष)
मनुनारदौ.

(४) नासं. १९।६०; व्यक. ११७ चारै... ..तानि
(विचित्रैश्चारयेच्चारैः) उक्तः; विर. ३३७ व्यकन्त, उक्त.

(५) नासं. १९।६१; व्यक. ११७; विर. ३३७
तथैवा (तथा चा) चोरा (चोरा) हये (दये).

मनुष्यः' इति पूर्वं राज्ञा संकेतिते गृहे दिवस एव प्रविश्य भाजनादि गृहीत्वा निष्क्रामन्ति । गृहजनश्च तूष्णीमास्ते । ततोऽपरस्मिन् गृहे गृहमनुष्ये प्रवेश्य ते तथोत्पादितप्रत्ययाः चित्रवादिनः 'इदं चेदं चास्मिन् गृहेऽस्ति पर्याप्तमेतदस्माकमिति' प्रोत्साह्य प्रवेश्य ग्राहयेयुः । नाभा. १९।६१ (पृ. १८२)

अन्नपानसहादानैः समाजोत्सवदर्शनैः ।

तथा चौर्यापदेशैश्च कुर्युस्तेषां प्रसर्पणम् ॥

श्रद्धेयवाक्याः पुराणचोराः तैः सहैकीभूता भोजनं चोद्दिश्य पानं वा 'यूयं निमन्त्रिताः आगच्छतास्मद्गृहे भोक्तुमि'ति दारकस्य बहुदण्डनमिति निमित्तेऽद्दिश्य, महादानं वा अहमस्मिन् देशे वस्तुमुत्सहे देशान्तरं यास्यामि यन्ममास्ति तद् युष्मभ्यं दास्यामि अमनुष्यायां वेलायामागच्छतेति, समाजं वा पुत्रं वा पश्यामः उत्सवं वेति, रात्रावागच्छत अदो गृहं तन्मुष्याम इति, एवमेषां समागमं कारयेयुः । समागतान् ग्राहयेयुः ।

नाभा. १९।६२ (पृ. १८३)

ये तत्र नोपसर्पन्ति चारैः प्रणिहितैरपि ।

तेऽपि स्युः संग्रहीतव्याः सपुत्रज्ञातिबान्धवाः ॥

ये तथा प्रणिहिता अपि तस्मिन् समागमे नोपसर्पन्ति, ये गताः तेऽप्यनुगत्य सपुत्रदाया(?) ग्रहीतव्याः ।

नाभा. १९।६३ (पृ. १८३)

अचौरा अपि दृश्यन्ते चौरैः सह समागताः ।

यदृच्छया नैव तु तान् नृपो दण्डेन संस्पृशेत् ॥

अचोरा अपि यदृच्छया चौरैः समागता दृश्यन्ते । तान् विचार्य राजा मुञ्चेत् । न तावता अविचार्यैव शासितव्याः, चौरैः सह दृष्टा इत्येतावता नाविचार्य

(१) नासं. १९।६२; व्यक. ११७ चौ (शौ) प्रसर्पणम् (समागमम्); विर. ३३७ अन्नपान (अर्थदानैः) र्या (रो) प्रसर्पणम् (समागमम्).

(२) नासं. १९।६३ चारैः (सुताः) तैरपि (ता अपि) पि स्युः सं (मिस्रत्य) ज्ञाति (पशु); अप. २।२६८ सर्पन्ति (सर्पेयुः) पुत्र (मित्र); व्यक. ११७; विर. ३३७.

(३) नासं. १९।६४ उत्तरार्धे (यादृच्छिकान् नैव तु तान् राजा दण्डेन शासयेत्); अप. २।२६८ मनुनारदौ; व्यक. ११७; विर. ३३७; व्यनि. ५०६; समु. १४९-५०५

शासितव्याः । विचार्य शासयेदित्यर्थः ।

नाभा. १९।६४ (पृ. १८३)

यांस्तत्र चोरान् गृहीयात्तान् विताड्य निबध्य च । अवधुष्य च सर्वत्र हन्याच्चित्रवधेन तु ॥

तथा गृहीतान् चोरान् ताडयित्वा लगुडादिना, गर्दभादिना च भ्रामयित्वा, अवधुष्य च सर्वत्र चतुष्पथ-चत्वरशृङ्गाटकेष्वेवंकर्माण इति छेदनताडनदहनादिभिर्मारयितव्यास्ते अन्ये मैवं कुरुतेति प्रत्यादेशार्थम् ।

नाभा. १९।६५ (पृ. १८३)

स्तेनातिदेशः

चोराणां भक्तदा ये स्युस्तथाप्युदकदायकाः ।

आवासदा देशिकदास्तथैवान्तरदायकाः ॥

क्रेतारश्चैव भाण्डानां प्रतिग्राहिण एव च ।

समदण्डाः स्मृताः सर्वे ये च प्रच्छादयन्ति तान् ॥

(१) आहायकाश्चौराणां प्रेरकाः तेषामादेशकारिणः ।

अथवा आदेशकरास्तेषां प्रेरकाः । अन्तरदायकाश्चौराव-

(१) नासं. १९।६५ विताड्य (आताड्य) हन्याच्चि (वध्याश्चि) तु (ते); अप. २।२६८ यात्ता (युस्ता) निबध्य (विडम्ब्य) धुष्य (धोष्य) मनुनारदौ; व्यक. ११७ निबध्य (विडम्ब्य); विर. ३३७ यां (तां) ताड्य निबध्य (भाव्य विलोभ्य); पमा. ४४९ ज्य निबध्य (ड्यामिबन्ध्य) धुष्य (कृष्य); व्यनि. ५०६ निबध्य (विलुप्य); समु. १४९ बध्य (बन्ध्य) धुष्य (जिल्य).

(२) नासं. १९।७३; नास्मृ. २।११३ प्यु (ग्यु) कदास्त (काश्च त) वान्तर (वोत्तर); व्यक. ११७ (आहायका-देशकरास्तथा चान्तरदायकाः) उक्त.; विर. ३४० (आहायका-देशकरास्तेषामन्तरदायकाः) उक्त.; रत्न. १२६ (आहापकादेश-करास्तथैवान्तरदायकाः) उक्त.; विचि. १४५ (आहापकादेश-करास्तथा चान्तरदायकाः) उक्त.; दवि. ८३ (आहायकादेश-करास्तथा चान्तरदायकाः) उक्त., कात्यायनः; वीमि. २।२७३ व्यकवत्, उक्त.; विता. ७९४ (आहायकादेशकरास्तथा चान्तरदायकाः) उक्त.; सेतु. २४८ दविवत्, उक्त.

(३) नासं १९।७४; नास्मृ. २।११४ ताः सर्वे (तास्तु ते); अप. २।२७६; व्यक. ११७ उक्त.; विर. ३४० उक्त.; रत्न. १२६ सर्वे (क्षेते) उक्त.; विचि. १४५ उक्त.; दवि. ८३ उक्त., कात्यायनः; वीमि. २।२७३ उक्त.; विता. ७९४ रत्नवत्, उक्त.; सेतु. २४८ रत्नवत्, उक्त.

काशदायकाः । समदण्डाश्चौरेण । तान् चौरान् ।

विर. ३४०

(२) देशिकदा मार्गदेशिकं ददति । अन्तरदाः
छिद्रदाः । क्रेतारश्चाप्रकाशं द्रव्याणाम् । चोरहस्ताद-
मूल्येन प्रतिग्राहिणश्च, चौरैरानीय स्थापयन्ति । चौरान्
ये प्रच्छादयन्ति च । एते सर्वे चोरतुल्या निग्राह्याः ।

नाभा. १९।७३-४ (पृ. १८५)

भक्तावकाशदातारः स्तेनानां ये प्रसर्पताम् ।

शक्ताश्च ये उपेक्षन्ते तेऽपि तद्दोषभागिनः ॥

स्तेनानां मुषितुं गच्छतां, मुषित्वा वोपसर्पतां, ये
भक्ताः ज्ञानपूर्वकमवकाशदातारश्च प्रच्छादनार्थं मोष-
निधानार्थम् । 'जनिकर्तुः प्रकृतिः' (व्यासू. १।४।३०)
इति ज्ञापकात् तृजन्तेन समासः । अभिधावतेत्युद्घोषिते
त्रातुं शक्ताः सन्तो ये चौदासीन्येन आसते, ते सर्वे
चोरतुल्याः ।

नाभा. १५।१८ (पृ. १६२)

उत्क्रोशतां जनानां च ह्यियमाणे धने तथा ।

श्रुत्वा ये नाभिधावन्ति तेऽपि तद्दोषभागिनः ॥

अपि चेति न पूर्वं एव एतेऽपीति समुच्चयार्थः ।
उत्क्रोशतां धनं गृहीत्वा चोरा गच्छन्ति परित्रायध्वं
परित्रायध्वमिति, धने ह्यियमाणे आह्वानं कुर्वतां ये न
धावन्ति शक्ता अशक्ता वा, तेऽपि तद्दोषेण संबध्यन्ते ।

नाभा. १५।१९ (पृ. १६२-३)

राष्ट्रेषु राष्ट्राधिकृताः सामन्ताश्चैव चोदिताः ।

अभ्याघातेषु विज्ञेया यथा चोरास्तथैव ते ॥

(१) नासं. १५।१८ शक्ताश्च (शक्तौ च); नास्मृ. १७।१९; मिता. २।२७६ उक्त.; व्यक्र. १।१७; विर. ३३९
नां ये (नां तु); पमा. ४४७ उक्त.; रत्न. १२६; विचि. १४५
नां ये (नां च); दवि. ८३; नृप्र. २६६ उक्त.; सवि. ४६४
उक्त.; वीमि. २।२७३; व्यग्र. ३९२ ये उ (यदु) उक्त.; व्यउ. १२९ उक्त.; व्यम. १०२; विता. ७९४
स्तेनानां (चौराणां); सेतु. २४८ नां ये (नां च) ये उ (यदु); ससु. १५२; विव्य. ५२ विचिवत्.

(२) नासं. १५।१९ ने तथा (नेऽपि च); नास्मृ. १७।२०; अप. २।२७६ धने (जने); पमा. ४४७ च (तु); व्यनि. ५०८ च (तु); व्यग्र. ३९२ च (तु); व्यउ. १२९ नामि (नापि); ससु. १५२ तथा (तदा).

(३) नासं. १९।७५; नास्मृ. २१।१५ पु विज्ञेया

राष्ट्रेष्वधिकृताः प्रत्यन्तेषु च निवेशिताः अयुक्त-
चौरैर्धराणि कदयः (१) प्रतिवेशाश्चाभिधावतेति चोदिताः
अभ्याघातेषु यदि नाभिधावन्ति, चोरवत् ते विज्ञेयाः ।
अवश्यं तेषां चौरैः सह संविदस्तीति गम्यते ।

नाभा. १९।७५ (पृ. १८५)

स्तेनालाभे हतदानम्

गोचरे यस्य मुष्येत तेन चौरः प्रयत्नतः ।
ग्राह्यो दाप्योऽथवा मोषं पदं यदि न निर्गतेतम् ॥

(१) गोचरे विषये ।

विर. ३४४

(२) यस्य वसत्यां मुषितं ग्रामस्य ग्रामण्यो वा, तेन
प्रयत्नतः चोरा मृग्याः । अन्यथा मोषं दाप्यः । पदं
चिह्नं ततो ग्रामात् निर्गतं यदि न दर्शयेत् । अथान्यस्य
गोचरं प्रविष्टनष्टं चोरलिङ्गं दर्शयेत्, शुद्धो भवति ।

नाभा. १९।७६ (पृ. १८५)

निर्गते तु पदे तस्मात् न चेदन्यत्र पातितम् ।

सामन्तान् मार्गपालांश्च दिक्पालांश्चैव दापयेत् ॥

(१) पदे चौरमार्गे तस्माद्ग्रामान्निर्गते, तद्यदि न
ग्रामान्तरे पातितं चौरेण तदा सामन्तादीन् दापयेत् ॥

अप. २।२७१

(तु मध्यस्था).

(१) नासं. १९।७६ मुष्येत (मुषितं) ग्राह्यो (गृह्य)
थवा (न्यथा); नास्मृ. २१।१६ चौरः (चौराः) ग्राह्यो
(मृग्या) थवा (न्यथा); भिता. २।२७१ मुष्ये (लुप्ये)
मोषं (शेषं); अप. २।२७१; व्यक्र. १।१८ थवा (न्यथा);
विर. ३४४; मुष्येत (दृश्येत) ग्राह्यो दाप्योऽथ (मृग्यो
वाप्यथ); पमा. ४४८ मोषं (द्रव्यं); नृप्र. २६२ गोचरे
(गोपदे) मोषं (शेषं) : २६६ पमावत् ; व्यउ. १२५;
व्यम. १०२ पमावत् ; विता. ७९५; ससु. १५२ पमावत्.

(२) नासं. १९।७७ न चेद ... तम् (नष्टेऽन्यत्र
निपातिते); नास्मृ. २१।१७ पूर्वार्धे (निर्गते तु यदा यस्मि-
न्नेऽन्यत्र न पातयेत्); भिता. २।२७१ तु पदे (पुनरे);
अप. २।२७१; व्यक्र. १।१८; विर. ३४४; पमा. ४४८
गते (गतं) पातितम् (याति तत्) शेषं मितावत् ; नृप्र.
२६२ तु पदे तस्मात् (पुनरेतत्स्यात्) : २६६ तु पदे तस्मात्
(पुनरेतस्य); व्यउ. १२५ चेद (तद) शेषं मितावत् ;
व्यम. १०२ मितावत् ; विता. ७९५ गते (गतं) शेषं
मितावत् ; ससु. १५२ मितावत्.

(२) तस्मान्निर्गते तु पदे तत्र पदं याति, तत्स दद्यात्, न चेद्वर्तिर्दृश्यते, तदा सामान्तादयो दद्यु-
रित्यर्थः । विर. ३४४

(३) नष्टेऽन्यत्र निपातिते निर्गते तस्माद् गोचराद-
न्यगोचरं प्राप्य नष्टे, अन्यत्र तु निपातिते तस्य पूर्वैव
गतिः, अनिपातिते नष्टे सामान्तादयो दाप्याः ।

नाभा. १९।७७ (पृ. १८६)

गृहे वै मुषिते राजा चौरग्राह्यास्तु दापयेत् ।
आरक्षकान् राष्ट्रिकांश्च यदि चौरो न लभ्यते ॥
यदि वा दाप्यमानानां तस्मिन् मोषे संशये ।
मुषितः शपथं कार्यो मोषवैशोध्यकारणात् ॥

तेषां दाप्यमानानां दण्डवासिकादीनां च यदि मोषे
संशयः स्यात् नाल्पं मोष इति, मुषितः शपथं
कारयितव्यः मोषविशोधननिमित्तप्रत्ययकारणात् । कृते
शपथे, दाप्याः । अथ न संशयस्तेषां, दाप्या एव ।

नाभा. १९।७९ (पृ. १८६)

अचोरे दापिते मोषे चोरान्वेषणकारणात् ।

उपलब्धे लभेरस्ते द्विगुणं तत्र दापितात् ॥

अचोरे अविद्यमानचोरे मिथ्याभियोगान्मोषे दापिते
चोरान्वेषणार्थमुपलब्धे मिथ्याभावे अभियोक्ता तेभ्यो
द्विगुणं दाप्यः । राजकुले च यथार्हं दण्ड्यः । अन्य
आह— अनुपलभ्यमाने चोरे मिथ्यादापिते मोषे यदि
चोरमन्विष्यानयेयुः, चोरो द्विगुणं तेभ्यो दाप्यः । मोषं
च मुषितस्य, राजकुले च दण्डमिति ।

नाभा. १९।८० (पृ. १८६)

चौरैर्हृतं प्रयत्नेन सरूपं प्रतिपादयेत् ।

तदभावे तु मूल्यं स्याद् दण्डं दाप्यश्च तत्समम् ॥

(१) नासं. १९।७८ वै (तु) चौर...येत् (दापये-
दण्डवासिकान्) आर...कांश्च (आरक्षिकान् बाहिकांश्च);
नास्मृ. २१।१८.

(२) नासं. १९।७९; नास्मृ. २१।१९ दाप्यमानानां
(दोषकर्तैव) ससं (तु सं) कार्यो मोषवैशोध्य (शाब्दो
मोषे वै शुद्धिः).

(३) नासं. १९।८०; नास्मृ. २१।२० (अचौरो बोधितो
मोषं चौरो वै शुद्ध्यकारणात् । चोरे लब्धे लभेयुस्ते द्विगुणं
प्रतिपादिताः ॥).

(४) नासं. १९।८१; नास्मृ. २१।२१ चौरैर्हृतं प्रयत्नेन

चौरैः हृतं द्रव्यं मुषितं प्रयत्नेन सरूपं यथाभूतं
तथाभूतं प्रतिपादयेद् इदं द्रव्यं दीनारादि यच्च न
चास्मादासमादिपुरादि(?) चेति । अप्रतिपादनेनानीते
मोषे विसंवदिते मूल्यं चोरसमं दण्ड्यः ।

नाभा. १९।८१ (पृ. १८६)

स्तेनेष्वलभ्यमानेषु राजा दद्यात् स्वकाङ्क्षनात् ।

उपेक्षमाणो ह्येनस्वी धर्मादर्थान् च हीयते ॥

चोरेष्वलभ्यमानेषु राजा स्वधनाद् दद्यात् तद्धनं,
नास्ति तस्य रक्षितव्यस्यारक्षणात् स्वदोषान्नष्टत्वात् ।
उपेक्षमाणोऽददत् स्वधनाच्चोरमन्विष्यादापयंश्च
स्वार्थात् तन्निमित्ताद्धीयते । तस्माद् यथोक्तं कर्तव्यम् ।

नाभा. १९।२६ (पृ. १६४)

वार्त्ता त्रयीमप्यथ दण्डनीतिं

राजाऽनुवर्तेत सदाऽप्रमत्तः ।

हन्यादुपायैर्विविधैर्गृहीत्वा

पुरे च राष्ट्रे च विधुष्य चोरान् ॥

वार्त्ता कृषिगोरक्षवाणिज्यलक्षणां, त्रयीमृग्यजुस्साम-
लक्षणां, दण्डनीतिं च सदा राजा अनुवर्तेत । कुटुम्बिनो
ब्राह्मणादीन् न पीडयेदित्यर्थः । अर्थशास्त्रं च मनसा
नित्यमवेक्षेतेत्यर्थः । अथवा कृष्यादि सदा कुर्यात् ।
तेनोक्तानि च कर्माणि नित्यं कुर्यात् । अर्थशास्त्रे च
यथोक्तं तथा कुर्यात् । किञ्च उपायैर्यथोक्तैरनेकप्रकारै-
श्चोरान् गृहीत्वा पुरे च राष्ट्रे च चकाराद् ग्रामे च
विधुष्य प्रकाश्यान्मोषत्रासजननार्थं हन्यादित्युप-
संहारार्थः ।

नाभा. १९।११९ (पृ. १९२)

बृहस्पतिः

स्तेनप्रकाराः

प्राकाशाश्चप्रकाशाश्च तस्करा द्विविधाः स्मृताः ।

प्रज्ञासामर्थ्यमायाभिः प्रभिन्नास्ते सहस्रधा ॥

(चौरहृतं प्रपथैव); विन्य. ५३ सरूप (स्वरूप).

(१) नासं. १९।२६; नास्मृ. १७।१७ दद्यात् (दगृहात्);
व्यनि. ५१४ क्राद्ध (तो ध); समु. १५२ स्तेने (चोरे) काद्ध
(तो ध).

(२) नासं. १९।११९; नास्मृ. २१।६१ त्रयीम (तु
त्रां चा) तेत सदाऽप्र (तेनमतताप्र) हन्या... .. चोरान्
(हन्यादुपायैर्निपुणैर्गृहीतान् तथैव शास्त्रेन निगृह्य पापान्).

(३) व्यक. १०९; स्मृच. ३१७ तस्करा द्विविधाः

प्रज्ञा परद्रव्यहरणानुकूला, माया परव्यामोहनम् ।

विर. २८९

नैगमा वैद्यकितवाः सभ्योत्कोचकवञ्चकाः ।

दैवोत्पातविदो भद्राः शिल्पज्ञाः प्रतिरूपकाः ॥

अक्रियाकारिणश्चैव मध्यस्थाः कूटसाक्षिणः ।

प्रकाशतस्करा ह्येते तथा कुहकजीविनः ॥

(१) के पुनः प्रकाशतस्करा इत्यपेक्षिते स्वयमेवाह
—नैगमा इति । प्रतिरूपकाः प्रतिरूपकाः ।

स्मृच. ३१७

(२) नैगमा अत्र कपटतुलादिधारणद्वारा अर्थहारिणः।
वैद्या रोगं प्रकोप्यार्थहारिणः । कितवा कूटदेवनद्वारा
अर्थहारिणः । सभ्याः पार्षदाः अर्थलोभेनान्यायवादिनः ।
उत्कोचकाः कार्याधिकृताः सन्तः उत्कोचग्राहकाः ।
वञ्चकाः संभूयोद्यतानां प्रच्छाद्येतरार्थग्राहिणः । दैवं
भाग्यमुत्पातोद्भूतं तद्विदो मिथ्योक्त्याऽर्थहराः । भद्राः
शान्तिनियुक्ताः शान्तिमकृत्यैवार्थहराः । शिल्पज्ञाः कूट-
शिल्पेनार्थहराः । प्रतिरूपकाः कूटशिवाङ्गादिद्वारा अर्थ-
हराः । अक्रियाकारिणो भूतका भूतिं गृहीत्वा अक्रिया-
कारिणः । मध्यस्था मूल्यव्यवस्थापकाः कूटमूल्यव्यवस्था-
पनेनार्थहराः । कूटसाक्षिणोऽयथावादेन परव्यवहार-
साक्षिणः । कुहकजीविन इन्द्रजालादिनार्थहारिणो
विवक्षिताः ।

विर. २८९-९०

(३) वञ्चकाः संभूयोद्यतानां प्रच्छाद्यैकतरार्थहारिण

(द्विविधास्तस्कराः) ; विर. २८९ तस्क ... स्मृताः
(द्विविधास्तस्करा मताः) तथा (लशः) ; पमा. ४३७;
रत्न. १२४; सवि. ४६०; व्यप्र. ३८६; व्यउ. १२८
लथा (लशः) ; विता. ७७७ उत्त. ; सेतु. २२७ लथा
(लशः) शेषं स्मृचवत् ; समु. १४८.

(१) व्यक. १०९; स्मृच. ३१७; विर. २८९; पमा.
४३८; रत्न. १२४; दवि. ११६ भ्योत्को (भ्या उ) रूप
(रूपि) ; व्यप्र. ३८६; व्यउ. १२४; व्यम. १०१ विदो
भद्राः (क्राः क्षुद्राः) क्रमेण नारदः ; विता. ७७८; सेतु.
२२७; समु. १४८.

(२) व्यक. १०९; स्मृच. ३१७ ह्येते (ह्येते) जीवि
(जीव) ; विर. २८९; पमा. ४३८; रत्न. १२४; दवि.
११७; व्यप्र. ३८६; व्यउ. १२४; व्यम. १०१ क्रमेण
नारदः ; विता. ७७८; सेतु. २२८; समु. १४८.

इति रत्नाकरः । ये सुवर्णादिद्रव्यं गृहीत्वाऽपद्रव्यप्रक्षेपेण
वञ्चयन्ति इति मनुटीका । दैवं भाग्यमुत्पातोद्भूतं तद्विदो
मिथ्योक्त्या अर्थहारिण इति रत्नाकरः । हलायुधस्तु
'तथैवोत्पातविद' इति पठित्वा ये मिथ्यैवोत्पातदर्शनेन
गृह्णन्तीत्याह । भद्राः शान्तिनियुक्ताः शान्तिमकृत्यै-
वार्थहरा इति रत्नाकरः । कल्याणाकारतया प्रच्छन्नपापा-
धनग्राहिण इति मनुटीकायां कुल्लुकभट्टः । स्वरूपतामा-
त्मनो निधाय स्व्यादिव्यामोहका इति सर्वज्ञः । शिल्पज्ञाः
कूटशिल्पेनार्थहराः प्रतिरूपकाः कूटशिवाङ्गादिद्वारा
अर्थहरा इति रत्नाकरः । मिथ्याश्रमणलिङ्गदण्डादि-
धारिण इति हलायुधः ।

*दवि. ११७

संधिच्छिदः पान्थमुषो द्विचतुष्पदहारिणः ।

उत्क्षेपकाः शश्यहरा ज्ञेयाः प्रच्छन्नतस्कराः ॥

उत्क्षेपकाः रक्षकस्याग्रत एवानवहितस्य दृष्टिं वञ्च-
यित्वा अर्थहारिणः । शश्यहरशब्देन एतद्वाक्यपूर्वोक्त-
प्रच्छन्नहारकमात्रं विवक्षितम् ।

Xविर. २९२

प्रकाशतस्करदण्डाः

शुल्कं दद्युस्ततो मासमेकैकं पण्यमेव च ।

अर्धावरं च मूल्येन वणिजस्ते पृथक् पृथक् ॥

प्रच्छाद्य दोषं व्यामिश्र्य पुनः संस्कृत्य विक्रीयी ।
पण्यं तद्विगुणं दाप्यो वणिग्दण्डं च तत्समम् ॥

* शेषं विरवत् । X दवि. विरवत् ।

(१) विर. २९२ पान्थ (प्रान्त) ; पमा. ४३८; व्यनि.
५०३ ष्पद (ष्पाद) ; दवि. १२१ व्यनिवत् ; सेतु. २२८;
समु. १४८ नारदः .

(२) मभा. १०१३४ दद्युस्त (दद्यात्) अर्धावरं च
(अर्धावरं) ; गौमि. १०१३५.

(३) अप. २१२४४ पूर्वार्धे (प्रच्छन्नदोषव्यामिश्रं पुनः
संस्कृतविक्रीयी) पण्यं (पण्ये) ; विर. २९७ पण्यं तद्वि
(पण्यं तु द्वि) पूर्वार्धे अपवत् ; पमा. ४३९ इय (श्रं) ग्दण्डं
(ग्दण्ड्यः) ; रत्न. १२४; विचि. १२६ च्छाद्य (च्छन्न) इय
(श्रं) ल्य (त) ; व्यनि. ५१३ प्रच्छा...श्र्य (अभिन्नदोष-
व्यामिश्रं) वणि...मम् (मणिगण्डश्च तत्समः) ; दवि. १००
तद्वि (च द्वि) शेषं अपवत् ; व्यप्र. ३८७; व्यउ. १२६;
व्यम. १०१ ग्दण्डं (ग्दत्तं) ; विता. ७७९ पण्यं (पण्यान्) ;
सेतु. २३१ पूर्वार्धे (प्रच्छन्नदोषव्यामिश्रपुनः संस्कृतविक्रीयी) ;
समु. १४८.

(१) प्रच्छन्नदोषो गोपितदोषः । व्यामिश्रमनभि-
मतद्रव्येण । पुनः संस्कृतं पुरातनमेव संभावनादिना
नवीकृतम् । विर. २९७

(२) संगुतदोषमपद्रव्यमिश्रितं वा शाणादिना
पुनर्नवीकृतं वा यो विक्रीणीते स कृतभाजनाद्विगुणं
भाजनादिकं केतरि क्रीतद्रव्यसमं च दण्डं राजनि दाय्य
इत्यर्थः । विचि. १२६

अल्पमूल्यं तु संस्कृत्य नयन्ति बहुमूल्यताम् ।
स्त्रीवालकान् वञ्चयन्ति दण्ड्यास्तेऽर्थानुसारतः ॥
हेममुक्ताप्रवालाद्यान् कृत्रिमान् कुर्वते तु ये ।
केतुर्मूल्यं प्रदाप्यास्ते राज्ञा तद्विगुणं दमम् ॥
द्विगुणं विक्रीतताहग्रद्रव्यमूल्यापेक्षया ।

विर. ३११

अज्ञातौषधिमन्त्रस्तु यश्च व्याधेरतत्त्ववित् ।
रोगिभ्योऽर्थं समादत्ते स दण्ड्यश्चौरवद्विषक् ॥

(१) अप. २।२४६ सारतः (रूपतः); व्यक. ११२
अपवत्; विर. ३१० ण्ड्यास्तेऽ (ण्ड्या अ); पमा. ४३९;
रत्न. १२४; विचि. १३२ अल्प (स्वल्प) ण्ड्यास्तेऽर्था-
नुसारतः (ण्ड्या अर्थानुरूपतः); व्यनि. ५१३; दवि. १०१;
व्यप्र. ३८८; व्यउ. १२६; व्यम. १०१ अल्प (स्वल्प)
स्त्रीवालकान् (ये चाज्ञकान्); विता. ७७९-८० अल्प (स्वल्प)
स्त्री (ये); सेतु. २३४ ण्ड्यास्तेऽर्थानुसारतः (ण्ड्या अर्थानु-
रूपतः); समु. १५०.

(२) अप. २।२४६ चान् कृत्रिमान् (बं कृत्रिमं) केतुर्मू
(केत्रे मू); व्यक. ११२ अपवत्; विर. ३१०-११ चान्...
... वंते (बं कुर्वते कृत्रिमं) केतुर्मू (केत्रे मू) ज्ञा तद्वि (ज्ञे च
द्वि); पमा. ४४० मुक्ता (रत्न); रत्न. १२४ पमावत्;
विचि. १३३ विरवत्; व्यनि. ५१३ चान् कृत्रिमान् (नां
कृत्रिमं) केतु...स्ते (ते तस्मूल्यं प्रदाप्यास्तु); दवि. १०१
विरवत्; व्यप्र. ३८८ पमावत्; व्यउ. १२६ पमावत्;
व्यम. १०१ मुक्ता (रत्न) तद्वि (च द्वि); विता. ७८०
पमावत्; सेतु. २३४ विरवत्; समु. १५० मुक्ता (रत्न)
ज्ञा (ज्ञे).

(३) अप. २।२४२ पूर्वार्धे (अज्ञानत्रौषधं तन्त्रं यश्च
व्याधेरतत्त्ववित्) समा (उपा); व्यक. ११२ ज्ञातौषधि
(जातौषध); विर. ३०६ षधि (षध); पमा. ४३९; रत्न.
१२४; व्यनि. ५१० षधि (षध) यश्च (यस्तु) ऽर्थं समा
(ह्यर्थमा); दवि. १०४ मनुः; व्यप्र. ३८७; व्यउ. १२६
व्य. कां. २२१

अन्यायवादिनः सभ्यास्तथैवोत्कोचजीविनः ।

विश्वस्तवञ्चकाश्चैव निर्वास्याः सर्व एव ते ॥

सभ्याः पार्षदाः । अर्थालभेनान्यायवादिनः । विल्व-
वञ्चकाः सम्यङ्निर्णयानुकूलवञ्चनव्यतिरिक्तवञ्चनकर्तारः ।
उत्कोचादायिनो द्विविधाः— उत्कोचग्राहिणस्तदा-
जीविनश्च । दवि. १०५

कूटाक्षदेविनः क्षुद्रा राजभागहराश्च ये ।

गणका वञ्चकाश्चैव दण्ड्यास्ते कितवाः स्मृताः * ॥

ज्योतिर्ज्ञानं तथोत्पातमविदित्वा तु ये नृणाम् ।

श्रावयन्त्यर्थलोभेन विनेयास्ते प्रयत्नतः ॥

अर्थलोभेनेति वचनादर्थानुसारी दण्डः ।

दवि. ११२

दण्डाजिनादिभिर्युक्तमात्मानं दर्शयन्ति ये ।

हिंसन्ति छद्मना नृणां वध्यास्ते राजपूरुषैः ॥

मध्यस्था वञ्चयन्त्येकं स्नेहलोभादिना यदा ।

साक्षिणश्चान्यथा ब्रूयुर्दाप्यास्ते द्विगुणं दमम् ॥

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च द्यूतसमाह्वये द्रष्टव्यः ।

ज्ञातौ (ज्ञानौ); व्यम. १०१; विता. ७७९; समु. १५०.

(१) व्यक. ११२; विर. ३०७ श्वस्त (श्रव्य); पमा.
४३९; रत्न. १२४; विचि. १३०-३१ विरवत्; दवि. १०५
विरवत्; ३३८ (अन्यायवादिनः सभ्या निर्वास्याः सर्व एव ते)
पतावदेव; व्यप्र. ३८७; व्यउ. १२६; व्यम. १०१;
विता. ७७९; सेतु. २३२ विरवत्.

(२) व्यक. ११२; विर. ३०८ प्रयत्नतः (ऽपि यत्नतः);
पमा. ४३९; रत्न. १२४; दवि. ११२ विरवत्; व्यप्र.
३८७; व्यउ. १२६; व्यम. १०१ तु ये (तथा) श्राव-
यन्त्यर्थलोभेन (शकुनादि च ये ब्रूयुः); विता. ७७९; सेतु.
२३२ विरवत्.

(३) व्यक. ११२ दिभिर्यु (दिना यु); स्मृच. ३२५
दिभिर्यु (दिना यु) नृणां (शून्ये); विर. ३०८-९ व्यकवत्;
पमा. ४३९ न्ति छ (न्तश्छ); रत्न. १२४; विचि. १३१
पूर्वार्धे (दण्डादियुक्तमात्मानं दर्शयन्ति मृषा तु ये) नृणां
(नृन् ये); दवि. ११५, ११७ दिभिर्यु (दिना यु) नृणां
(चार्थ); व्यप्र. ३८८; व्यउ. १२६; विता. ७७९ नृणां
(नृन्श्च); समु. १५० दिभिर्यु (दिना यु) हिंस (गृह्ण)
नृणां (चार्थ).

(४) व्यक. ११३ यदा (यतः); विर. ३१४; पमा.

मन्त्रौषधिवलात्किञ्चित्संभ्रान्तिं दर्शयन्ति ये ।
मूलकर्म च कुर्वन्ति निर्वास्यास्ते महीभुजा ॥
यावन्ति वञ्चयन्ति तद्विगुणं, मूलकर्म वशीकरणमत्र ।
विर. ३१५

अप्रकाशतस्करदण्डाः

संधिच्छेदकृतो ज्ञात्वा शूलमाग्राहयेत् प्रभुः ।
तथा पान्थमुषो वृक्षे गले बद्ध्वाऽवलम्बयेत् ॥
एकस्मिन् यत्र निधनं प्रापिते दुष्टचारिणि ।
बहूनां भवति क्षेमस्तस्य पुण्यप्रदो वधः ॥
मनुष्यहारिणो राज्ञा दग्धव्यास्तु कटाग्रिना ।
गोहर्तुर्नासिकां छित्त्वा बद्ध्वाऽम्भसि निमज्जयेत् ॥
कटेन वेष्टयित्वा तत्प्रभवेणाग्निना दाह्या इत्यर्थः ।
विर. ३१७
प्रथमे प्रन्थिभेदानां अङ्गुल्यङ्गुष्ठयोर्वधः ।
द्वितीये हस्तपच्छेदं तृतीये वधमर्हति ॥

४४०; रत्न. १२४; दवि. १०६ यदा (तथा); व्यग्र. ३८८; व्यड. १२६; व्यम. १०१ वञ्चयन्त्येकं स्नेह (वञ्चकाः स्युश्चेद्राग); विता. ७८० स्या वञ्चयन्त्येकं (स्यो वञ्चयेल्लोक); समु. १५० स्नेह (राग).

(१) व्यक. ११३; स्मृच. ३२६; विर. ३१५ रत्नान्तिं दर्श (यावन्ति वञ्च); दवि. ११५; सवि. ४७५ आ (आ) दर्श (जन); समु. १५८.

(२) अप. २१२७३ पूर्वार्धे (संधिच्छिदो हतं त्याज्याः शूलमारोपयेत्ततः); व्यक. ११३; स्मृच. ३१८ उक्त.; विर. ३१७ पूर्वार्धे (संधिच्छिदो हतं त्याज्याः शूलमारोहयेत्ततः); पमा. ४४० गले (गलं); रत्न. १२५ उक्त.; दवि. १२४ पूर्वार्धे (संधिच्छिदो हतं दाप्याः शूलमारोपयेत्ततः); सवि. ४६१ पमावत्, उक्त.; व्यग्र. ३८८ वृक्षे (वृक्षं); व्यड. १२७; व्यम. १०२ उक्त.; विता. ७८२ ऽवल (च ल) उक्त.; सेतु. २३५ (संधिच्छिदोऽसकृदे तान् शूलमारोपयेत्ततः) पू. : २३६ उक्त.; समु. १५०.

(३) स्मृच. ३१८; समु. १५०.

(४) व्यक. ११४ द्ध्वाऽम्भसि नि (द्ध्वा चाम्भसि); स्मृच. ३१८ उक्त.; विर. ३१७ पू.; पमा. ४४० स्तु (स्ते) छित्त्वा .... नि (छिन्नात् बद्ध्वा वाऽम्भसि); रत्न. १२५ उक्त.; विचि. १३४; दवि. १२५ पू.; सेतु. २३६ पू.; समु. १५० व्यास्तु (व्या वै); विव्य. ५१ पू.

(५) स्मृच. ३१८ दानां (दान्तं) पू.; सवि. ४६२ पू.; समु. १५०.

उत्क्षेपकस्य संदंशश्छेत्तव्यो राजपूरुषैः ।
धान्यहर्ता दशगुणं दाप्यः स्याद्विगुणं दमम् ॥
तृणं वा यदि वा काष्ठं पुष्पं वा यदि वा फलम् ।
अनापृच्छय तु गृह्णानो हस्तच्छेदनमर्हति ॥

(१) तृणमिति, तद्विजयतिरिक्तविषयमनापृच्छिप्रयं वा गवादिव्यतिरिक्तविषयं वेति । मिता. २१६६

(२) तृणमिति वृहस्पतिवचनमप्यतिप्रसङ्गविषयमेव । तृणाद्यपहारविषयेण मूल्यद्विपञ्चगुणदण्डेन समं हस्तच्छेदस्य वैषम्येण विकल्पायोगादिति द्रष्टव्यम् ।

दवि. १४२

वृत्तस्वाध्यायवान् स्तेयी बन्धनान् क्षिश्यते चिरम् ।
स्वाभिने तद्वनं दाप्यः प्रायश्चित्तं च कार्यते ॥

ईष्टकापूर्णसंयुक्तो रक्तमाल्यविभूषितः ।
घोषितस्तेन चौर्येण स्तेनो राज्ञा निहन्यते ॥
अन्नप्रदाता स्तेनानां स्तेन एव स उच्यते ।
तस्य हत्वा तु सर्वस्वं श्वपदं तु मुखेऽङ्कयेत् ॥

भित्त्वा गृहं गृहीत्वा स्वं कृत्वा संस्कारमेव च ।
राजा साहसिकं राष्ट्रात् .....त्यजेत् ॥

चौरान्वेषणम्

संसर्गचिह्नलोचैश्च विज्ञाता राजपूरुषैः ।
प्रदाप्यापहतं शास्या दमैः शास्त्रप्रचोदितैः ॥

(१) स्मृच. ३१८ संदंश (संदेशः) पू.; विर. ३२२ हर्ता (हारा) प्यः स्या (प्यास्त) उक्त.; पमा. ४४० स्य संदंशश्छे (स्तु संदंशैर्भै); रत्न. १२४ पू.; व्यग्र. ३८८ पू.; व्यड. १२६ पू.; व्यासः; विता. ७८२ पू.; समु. १५०.

(२) मिता. २१६६ (=) पृच्छय तु (पृच्छन् हि); अप. २१६६ पृच्छय (पृष्टं) स्मृत्यन्तरम् : २१२७५ पृच्छय तु (पृच्छंस्तु) स्मृतिः ; व्यक. ११५; विर. ३२९; विचि. १४२; दवि. ४२ (=) तु (हि) : १४२; विता. ६६९ (=) तु (हि); सेतु. २४३-४ पृच्छय (पृष्टं); समु. १५१ स्मृत्यन्तरम्.

(३) अप. २१२७० नात् छि (ने छे); विर. ३३१ च कार्यते (तु कारयेत्); विचि. १४३-४ च (स); दवि. ६७; सेतु. २४५ वृत्त (व्रत) च (न).

(४) व्यनि. ५०७.

(५) व्यक. ११०; स्मृच. ३१८ सर्ग (सर्गैः) ता (तौ)

(१) संसर्गैः कुत्सितसंसर्गैः । चिह्नं चौर्यसाधन-
संग्रहवत्त्वादिकम् । लोपत्रं स्तेयावातं धनम् । प्रदाप्यः
स्वामिन इति शेषः । स्मृच. ३१८

(२) संसर्गो निर्णीतचौरैः सह मिलनम् । चिह्नम-
साधारणं चौर्यादिचिह्नलिङ्गम् । लोपत्रं मुषितद्रव्यम् ।
विर. २९३

(३) संसर्गः प्रमितैश्चौरैः सह मिलनम् । चिह्नं चौर-
त्वलिङ्गं संधिखनित्रादि । लोपत्रं चोरितद्रव्यम् । एषाम-
न्यतमेनापि चौरमवधार्य चोरितद्रव्यं तद्द्वारा द्रव्य-
स्वामिने प्रदाप्य राजा शास्त्रदृष्टेन दण्डेन तं शमये-
दित्यर्थः । विचि. १२४

(४) इह संसर्गादिकं राजपुरुषाणां ग्रहणनिमित्तं न
तु निश्चायकमविनाभावामावात् । दवि. ८१

स्तेयदोषप्रतिप्रसवः

त्रैपुषे वारुके द्वे तु पञ्चाश्रं पञ्चदाडिमम् ।
खर्जूरवदरादीनां मुष्टिं गृह्णन् दुष्यति ॥

कात्यायनः

स्तेयसाहसयोर्लक्षणम्

प्रेच्छन्नं वा प्रकाशं वा निशायामथवा दिवा ।
यत्परद्रव्यहरणं स्तेयं तत्परिकीर्तितम् ॥
सान्वयस्त्वपहारो यः प्रसह्य हरणं च यत् ।
साहसं च भवेदेवं स्तेयमुक्तं विनिह्वयः ॥

प्रकाशतस्करदण्डः

तुल्यमानप्रतीमानप्रतिपरुकलक्षितैः ।

चरन्नलक्षितैर्वाऽपि प्राप्नुयात्पूर्वसाहसम् ॥

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च साहसप्रकरणे (पृ. १६४८) द्रष्टव्यः ।

प्या (प्योऽ) स्या (स्यो) ; विर. २९३ ; पमा. ४३९ लोप्यै
(रूपै) शास्या (दण्ड्या) ; रत्न. १२५ ता (तो) स्या
(स्यो) ; विचि. १२३-४ ; व्यनि. ५०४ शाता (ज्ञेयो)
प्या (प्योऽ) शास्या (शासा) ; दवि. ८० चिह्नलोप्यै (लोप-
चिह्नै) चोदि (देशि) ; वित्ता. ७९० स्या (स्यो) उत्त. ;
सेतु. २२९ वित्तवत् ; समु. १५० चिह्नलोप्यै (लोपचिह्नै) .

(१) कात्यायनस्मृतिसारोद्धारः (By Prof. P. V. Kane) Page 99 Verse 822 A. गृहस्थरत्नाकर.

(२) दा. २२४ ; दात. १८२ उत्त. ; विच. ९६ उत्त.

(३) व्यक. ११० ; विर. २९५ प्रती (प्रति) ; विचि.

(१) प्रतिमानं परिमाणमिति प्रसिद्धम् । तुल्यमान-
प्रतिमानैः प्रतिरूपकैराभासलक्षितैर्वा चरन् व्यवहरन्
पूर्वसाहसं प्राप्नुयात् । एतच्चाष्टमांशाधिकहरणपक्षे, तेन
न पूर्वयाश्वत्थेन विरोधः । विर. २९५-६

(२) तच्च सुवर्णादिमाननिश्चयार्थं राजचिह्नाङ्कितं
शिलाशकलादि, प्रतिमानेति प्रसिद्धम् । दवि. ८९

अविद्वान् याजको वा स्यात् प्रवक्ता चानवस्थितः ।

तावुभौ चोरदण्डेन विनीय स्थापयेत्पथि ॥

उत्कोचजीधिनो मत्तान् शोधयित्वा स्वमण्डलात् ।

सर्वस्वहरणं कृत्वा राजा विप्रान् विवासयेत् ।

इतरानपि तत्कृत्वा वधाद्यैरेव योजयेत् ॥

अप्रकाशतस्करदण्डः

स्वदेशघातिनो ये स्युस्तथा मार्गनिरोधकाः ।

तेषां सर्वस्वमादाय राजा शूले निवेशयेत् * ।

* येन येन परद्रोहं करोत्यङ्गेन तस्करः ।

छिन्द्यात्तु नृपस्तस्य न करोति यथा पुनः ॥

इति कात्यायनवचनं तद्रव्यक्तमेवातिप्रसङ्गविषयं 'न
करोति यथा पुनरित्यभिधानात् । एवञ्च यत्र दण्डे
विशेषो न श्रूयते तत्रैव तद्रव्यक्तव्यवस्थानुसारेणैव
तत्कल्पनमिति प्रतिभाति । दवि. १४२

सर्वस्वं हरतः स्त्री तु कन्यापहरणे वधः ।

वाजिचारणवालाणां चाददीत बृहस्पतिः ॥

* व्याख्यासंग्रहः नारदे अस्मिन्नेव प्रकरणे (पृ. १७४८)
द्रष्टव्यः ।

१२५ ; दवि. ८९ प्रतीमान (प्रतिमानैः) ; विव्य. ५१ त्वं-
साहसम् (त्वं शतद्वयम्) .

(१) विश्व. ३१२५२ ; कात्यायनस्मृतिसारोद्धारः (By
Prof. P. V. Kane) Page 100 Verse 828.

(२) समु. १६५.

(३) अप. २१२७३ ; विर. ३१७ नारदकात्यायनौ ; व्यनि.
५०८ धकाः (धिनः) नारदकात्यायनौ ; दवि. १२५ नारद-
कात्यायनौ ; सेतु. २३६ नारदकात्यायनौ.

(४) अप. २१२७४ त्यङ्गेन (त्यङ्गेन) तत्तु (दङ्ग) ;
व्यक. ११५ तत्तु (तं तं) ; विर. ३२९ ; विचि. १४१-२
तु नृ (तन्तु) ; दवि. १४२ तु नृपस्तस्य (तस्य नृपतिः) .

(५) व्यक. ११४ ; विर. ३१८ उत्त. ; रत्न. १२५

सर्वस्वमित्यनुषङ्गः, हरणे इत्यपि पूरणीयम् ।

विर. ३१८

मौनवाः सद्य एवाहुः सहोढानां प्रवासनम् ।

गौतमानामनिष्टं यत्प्राण्युच्छेदाद्विगर्हितम् ॥

सहोढमसहोढं वा तत्त्वागमितसाहसम् ।

प्रगृह्य चिह्नमावेद्य सर्वस्वैर्विनियोजयेत् ॥

अयःसंदानगुप्ताश्च मन्दभक्ता बलान्विताः ।

कुर्युः कर्माणि नृपतेरामृत्योरिति कौशिकः ॥

(१) अत्र कात्यायनवाक्ये वृत्तस्वाध्यायवतः प्रवासनं, तच्छून्यस्य धनवतः सर्वस्वहरणं, निर्धनस्य तु तथाविधस्य बन्धनादिकमभिप्रेतं ब्राह्मणविषयं चैतत् । तत्त्वागमितसाहसं तत्त्वेन आगमितं ज्ञापितं साहसं चौर्यं यस्य स तथा । पूर्वं बलान्विताः सन्तः अयःसंदानगुप्ता लौहनिगडब्रह्माः मन्दभक्ताः कर्ममात्रोपयिकबलजनकभोजनभाजः कर्माणि कुर्युरामृत्योरिति योजना ।

विर. ३३२

(२) सहोढं लोप्त्रम् । सर्वस्वेनेति । इदं तु वृत्तस्वाध्यायरहितधनवद्ब्राह्मणपरम् । निगडबन्धनफिञ्चिन्द्रक्ष्यदानराजदास्याचरणं तु तादृशनिर्धनब्राह्मणपरम् ।

विचि. १४३

पैरदेशाद्धृतं द्रव्यं स्वदेशे यः समाहरेत् ।

गृहीत्वा तस्य तद्द्रव्यमदण्डं तं विसर्जयेत् ॥

बाला (लोहा) चाद (वाद) उक्तः; दवि. १३० उक्तः, व्यासः; व्यग्र. ३८९ बाला (लोहा) उक्तः, नारदः; व्यउ. १२७ व्यप्रवत्, नारदः; व्यम. १०२ व्यप्रवत्, नारदः; विता. ७८३ रत्नवत्, नारदः; बाल. २।२७५; सेतु. २३७; समु. १५० व्यप्रवत्, नारदः.

(१) व्यक. ११६ पू.; विर. ३३२; दवि. ६६ पू.

(२) अप. २।२७५ ह्य चिह्न (ह्याऽऽच्छिन्न) विनियो (विप्रयो); विर. ३३२ प्रगृ (संगृ); विचि. १४३ तत्त्वा (मत्वा) ह्य चि (ह्याच्चि) स्वैर्विनि (स्वेन वि); दवि. ६६ (सहोढमसहोढं वा सर्वस्वैर्विप्रयोजयेत्) एतावदेव; सेतु. २४४.

(३) अप. २।२७५ दान (धान) श्व (स्तु); विर. ३३२; विचि. १४३ बला (गुणा); दवि. ६६ बलान्विताः (महाबलाः); सेतु. २४४-५ दानगुप्ता (धानयुक्ता).

(४) अप. २।२७५ स्वदे...हरेत् (वैदेश्येन यदा भवेत्);

वैदेश्येन देशान्तरादागतेन इति हलायुधः । तदेतदसाधारणनिमित्तकमपि सर्वजातिसाधारणमुक्तम् ।

दवि. ४२

येन दोषेण शूद्रस्य दण्डो भवति धर्मतः ।

तेन चेत्क्षत्रविप्राणां द्विगुणो द्विगुणो भवेत् ॥

अविद्वच्छूद्रापेक्षया विदुषः शूद्रस्याष्टगुणो यो दण्डः तादृशमेव विद्वक्षत्रियविप्राणां तेन द्विगुणो द्विगुणः षोडशगुणद्वान्निशद्गुणचतुःषष्टिगुणो दण्ड इत्यर्थः ।

विर. ३४२

चौरान्वेषणम्

अन्यहस्तात्परिभ्रष्टमकामादुद्धृतं भुवि ।

चौरेण वा परिक्षिप्तं लोप्त्रं यत्नात् परीक्षयेत् ॥

स्तेनातिदेशः

चौराणां भक्तदा ये स्युस्तथामन्युदकदायिनः ।

क्रेतारश्चैव भाण्डानां प्रतिग्राहिण एव च ।

समदण्डाः स्मृता ह्येते ये च प्रच्छादयन्ति तान् ॥

(१) भाण्डानां चोरितद्रव्याणां, प्रतिग्राहिणः तेषां मुषितधनप्रतिग्रहकर्तारः ।

विर. ३४०

(२) चोरितद्रव्याणां तथा ज्ञातानां क्रेता ग्रहीता संगोप्ता च चौरसमदण्ड्य इत्यर्थः ।

विचि. १४५

स्तेनालभे हृतदानम्

गृहेषु मुषितं राजा चौरग्राहंस्तु दापयेत् ।

आरक्षकांस्तु दिक्पालान् यदि चौरौ न लभ्यते ॥

विर. ३३३; दवि. ४२ स्वदे...रेत् (वैदेश्येन यदा भवेत्).

(१) विर. ३४२ चेत् (विट्) अवशिष्टस्थलादिनिर्देशः दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ. ५९५) द्रष्टव्यः ।

(२) अप. २।२६८; विर. ३३७.

(३) व्यक. ११७ दायिनः (दायकाः) ह्येते (सर्वे); विर. ३४० ह्येते (सर्वे) अन्यार्धद्वयम्; पमा. ४४६ दायिनः (दायकाः); दीक. ५४ विरवत्, अन्यार्धद्वयम्; विचि. १४५ श्रैव (श्रौर) अन्यार्धद्वयम्; व्यनि. ५०७ विरवत्, अन्यार्धद्वयम्; दवि. ८३ विरवत्, अन्यार्धद्वयम्; व्यग्र. ३९२ क्रेता (छेता); व्यउ. १२९ व्यप्रवत्; सेतु. २४८-९ अन्यार्धद्वयम्; समु. १५२; विव्य. ५२ ता ह्येते (ताश्चैव) अन्यार्धद्वयम्.

(४) अप. २।२७१ पु (तु) आरक्षकांस्तु (आरक्षकांश्च);

(१) चौरग्राहश्चौरान्वेषणे विशिष्य नियुक्तः । आरक्षको ग्रामरक्षानियुक्तः । दिक्पालो दिक्षु नियुक्तो, देशपतिर्यस्य प्रसिद्धिः । अत्र च गृहेष्विति उपलक्षणं यथा-संभवमुषितदातृत्वम् । विर. ३४३

(२) गृहेष्वित्युपलक्षणम् । यदि चौरोऽन्विष्यमाणो न लभ्यते तदा तदनुसंधायकद्वारा वा देशपतिद्वारा वा चोरितं धनं राजा दापयेदित्यर्थः । आरक्षकः कोटवार इति प्रसिद्धः । देशपतिस्तद्देशरक्षाधिकृतः ।

विचि. १४७

(३) दिक्पालो दिक्षु नियुक्तः स च स्थानपाल इति मिताक्षरा । देशपतिरिति प्रसिद्धो देशपाल इति रत्नाकरः । यत्र ग्रामे विशिष्टरक्षानियुक्तो नास्ति तद्विषयमिदम् । *दवि. ८६-७

अचौराद्दापितं द्रव्यं चौरान्वेषणतत्परैः ।

उपलब्धे लभेरंस्ते द्विगुणं तत्र दापयेत् ॥

ग्रामान्तेषु हृतं द्रव्यं ग्रामाध्यक्षं प्रदापयेत् ।

विवीते स्वामिना देयं चौरोद्धर्ता त्ववीतके ॥

विवीते अरण्ये । स्वामिना राज्ञा चौरोद्धर्ता चौरा-श्रयभूतेनाविवीते क्षेत्रादौ । विचि. १४८

स्वदेशे यस्य यत्किञ्चित् हृतं देयं नृपेण तत् ।

गृहीयात्तत्स्वयं नष्टं प्राप्तमन्विष्य पार्थिवः ॥

चौरैर्हृतं प्रयत्नेन स्वरूपं प्रतिपादयेत् ।

तदभावे तु मूल्यं स्यादन्यथा किल्बिषी नृपः ॥

* शेषं विरवत् ।

व्यक. ११८ पितं (पिते) कात्यायननारदौ; विर. ३४३; विचि. १४७ हांस्तु (हांश्च); दवि. ८६; सेतु. २५०.

(१) व्यक. ११७; विर. ३३८; दवि. ८४ स्ते (स्तत्).

(२) अप. २।२७१ न्तेषु (न्तरे) त्ववी (विवी); व्यक. ११८ न्तेषु (न्ते तु) त्ववी (विवी); विर. ३४५; विचि. १४८ उर्ता (उर्ता) त्ववी (विवी); दवि. ८७ पू.; सेतु. २५० विचिवत्.

(३) अप. २।२७१ ण तत् (ण तु); व्यक. ११८; विर. ३४५ यत्कि (वा कि); विचि. १४८; सेतु. २५१ मन्विष्य (मन्यस्य).

(४) अप. २।२७१; व्यक. ११८ नारदकात्यायनौ;

लब्धे तु चौरै यदि च मोषस्तस्मान्न लभ्यते ।

दद्यात्तमथवा चौरं दापयेत्तु यथेष्टतः ॥

(१) चौरं वा धनं वेति विकल्पः । विर. ३४५

(२) मोषो मुषितद्रव्यं स यत्र चौरसकाशान्न लभ्यते तत्र मूल्यं वा राजा स्वयं स्वामिने दद्यात् चौरमेव वा तस्मिन् विसृजेत् । इच्छया तु तथा कुर्याद्यथा चौरस्त-मस्यै ददातीत्यर्थः । दवि. ८६

स्तेयदोषप्रतिप्रसवः

त्रैपुषे वारुके द्वे तु पञ्चाम्रं पञ्चदाडिमम् ।

खर्जूरबदरादीनां मुष्टिं गृह्णन् दुष्यति ॥

व्यासः

स्तेनप्रकाराः

प्रेकाशाश्चाप्रकाशाश्च द्विविधास्तस्कराः स्मृताः ।

स्वचिह्नैरेव विज्ञेयाश्चरैस्तस्करवेदिभिः ॥

स्वचिह्नैः चौरचिह्नैर्मोषादिभिः । विर. २८९

प्रेकाशापणसंस्थाश्च नानापण्योपजीविनः ।

प्रकाशवञ्चका ज्ञेया भिषक्प्रभृतयोऽपरे ॥

आपणः पण्यवीथी ।

विर. २९१

तुल्यमानविशेषेण लेख्येन गणनेन च ।

अर्थस्य वृद्धिज्हासेन मुष्णन्ति वणिजो नरान् ॥

विर. ३४५ तु (ऽपि) नृपः (नरः); विचि. १४८ पाद (दाप) नृपः (नरः); दवि. ८६; सेतु. २५१.

(१) अप. २।२७१ ब्धे तु (ब्धेऽपि) च (तु); व्यक. ११८ च (वा); विर. ३४५ ब्धे तु (ब्धे च) यत्तु यथेष्टतः (येद्वा यथेच्छतः); दवि. ८६ ब्धे तु (ब्धे च); सेतु. २५१ मथवा (दर्थं वा) यत्तु यथेष्टतः (येद्वा यथोदितः).

(२) कात्यायनस्मृतिसारोद्धारः (By Prof. P. V. Kane) Page 99 Verse 822 A. गृहस्थरत्नाकर.

(३) व्यक. १०९ द्विविधास्तस्कराः (तस्करा द्विविधाः) स्व (सु); विर. २८९; रत्न. १२५ व्यकवत्; सेतु. २२७ उक्त., मनुः.

(४) व्यक. १०९; विर. २९१.

(५) व्यक. ११०; विर. २९५; विचि. १२४ अर्थ (अर्थ) नरान् (जनान्); दवि. ९० गणनेन (गणितेन) पू.; सेतु. २२९ नरान् (जनान्); विचि. ५१ नरान् (परान्).

तद्द्रव्यसदृशैरन्यैर्हीनमूल्यैर्विमिश्रणम् ।
 कुर्वन्त्यौपधिकाश्चान्ये पण्यानां परिवर्तने ॥
 अनिच्छन्तमभूमिज्ञं संयोज्य व्यसने नरम् ।
 अपकर्षन्ति तद्द्रव्यं वेद्याकितवशिल्पिनः ॥

अनिच्छन्तं प्रवृत्त्यनुमुखम् । अभूमिज्ञं कार्याकार्य-
 ज्ञानहीनम् । एतेनैषां विश्रवधवच्चकत्वमुक्तम् ।

विर. ३०७

न्यायस्थाने येऽधिकृता गृहीत्वार्थं विनिर्णयम् ।
 कुर्वन्त्युक्तोचकास्ते तु राजद्रव्यविनाशकाः ॥
 विनिर्णयं विरुद्धनिर्णयम् । विर. ३०७
 स्त्रीपुंसौ वञ्चयन्तीह मङ्गलादेशवृत्तयः ।
 गृह्णन्ति छद्मना चार्थमनार्यास्त्वार्थलिङ्गिनः ॥
 उत्क्षेपकः संधिभेत्ता पान्थमुट् ग्रन्थिभेदकः ।
 स्त्रीपुंगोऽश्वपशुस्तेयी चौरौ नवविधः स्मृतः ॥

(१) व्यक्र. ११० श्रणम् (श्रितम्, तने (तनम्);
 विर. २९५ पधि (पधि); विचि. १२४ द्रव्यसदृशैरन्यै
 (द्रव्यं सदृशैर्द्रव्यै) पधि (पधि) तने (तनम्); सेतु. २३०
 रन्यै (द्रव्यै) पधि (पधि); विव्य. ५१ पधि (पधि).

(२) व्यक्र. ११२; विर. ३०७; विचि. १३०; दवि.
 १०५; सेतु. २३२.

(३) व्यक्र. ११२; स्मृच. ३३२; विर. ३०७ येऽधि
 (ह्यधि); पमा. ५८० येऽधि ... र्थं (गृहीत्वार्थं अधर्मेण)
 उत्तरार्धे (करोत्युत्तरकार्याणि राजद्रव्यविनाशकाः); दवि. १०५
 येऽधि (ह्यधि); व्यग्र. ५६९ येऽधि.....त्वार्थं (गृहीत्वार्थ-
 मधर्मेण); समु. १६५ न्याय (न्यास).

(४) व्यक्र. ११२ र्यास्त्वा (र्याश्वा); स्मृच. ३१७ सौ
 (सो); विर. ३०८ र्यास्त्वा (र्या आ); रत्न. १२४;
 दवि. ११९ वृत्तयः (कारिणः) स्त्वा (श्वा); सवि. ४६०
 चा (ह्य) ज्ञिनः (ज्ञकाः); व्यग्र. ३८७; व्यउ. १२५;
 समु. १४९.

(५) व्यक्र. १०९ गोऽश्व (सोश्च); स्मृच. ३१८;
 विर. २९२ गोऽश्व (सयोः); पमा. ४३८ मुट् ग्रन्थि-
 भेदकः (उद्ग्रन्थिकादयः) उत्तरार्धे (स्त्रीपुंसयोः पशुस्तेयी चोरा
 नवविधाः स्मृताः); व्यनि. ५०३ मुट् ग्रन्थि (उद्ग्रन्थि);
 रत्न. १२४; सवि. ४६१ गोऽश्व (सोश्च) नारदः; दवि.
 १२१ संधिभेत्ता (च संधिज्ञो) गोऽश्व (मोषः); व्यग्र.
 ३८७; व्यउ. १२४; व्यम. १०१ भेदकः (मोचकः);

उत्क्षेपको धनिनामनवधानमवधार्यान्तिकस्थं धन-
 मुद्धृत्य ग्राहकः । संधिभेत्ता गृहाणां विच्छेदाय कृत-
 संचरस्थाने पृष्ठसंधावस्थाय तत्रत्यभित्तिभेत्ता । पान्थमुट्
 उत्कटकान्तरादौ पथिकानां धनापहारकः । ग्रन्थिभेदकः
 परिधानादिग्रथितधनं ग्रहीतुं तद्ग्रन्थिमोचकः । 'स्त्रीपुंगो-
 ऽश्वपशुस्तेयी'ति द्वन्द्वान्ते श्रूयमाणः शब्दः प्रत्येकमभि-
 संबध्यते । अत एव नवविध इत्युक्तम् ।

स्मृच. ३१८

साधनाङ्गान्विता रात्रौ विचरन्त्यविभाविताः ।
 अविज्ञातनिवासाश्च ज्ञेयाः प्रच्छन्नतस्कराः ॥

(१) रात्राविति प्रायिकाभिप्रायेणोक्तम् । दिवा-
 ऽप्यरण्यादावविभावितानां विचरतां संभवात् ।

स्मृच. ३१८

(२) साधनाङ्गान्विताः स्तेयकरणरत्नान्विताः ।
 अविज्ञातनिवेशाः अनवगतप्रवेशकाः । विर. २९२

प्रकाशतस्करदण्डाः

नैगमाद्या भूरिधना दण्ड्या दोषानुरूपतः ।
 यथा ते नातिवर्तन्ते तिष्ठन्ति समये तथा ॥

दोषानुरूपतो दण्ड्या न पुनर्धनानुरूपत इत्यर्थः ।
 दोषानुरूपतोऽस्मिन् दोषे ग्राह्य एतावान् दण्ड इति
 विध्यनुरूपत इत्यर्थः । ते च विधयो विस्तारभयान्न
 प्रदर्शिताः, ग्रन्थान्तरे द्रष्टव्याः । स्मृच. ३१७

विता. ७८१ संधि (कुड्य) गोऽश्व (सोश्च) नव (नाना);
 समु. १४९.

(१) व्यक्र. १०९ निवासा (विशेषा) तस्कराः (वञ्चकाः);
 स्मृच. ३१७ नाङ्गा (नाथ) तस्कराः (वञ्चकाः); विर.
 २९२ वासा (वेशा); पमा. ४३८; व्यनि. ५०३; दवि.
 १२१ साध (शोध) विच (ये च) वासा (वेशा); सवि.
 ४६१ नाङ्गा (नाथ) नारदः; व्यग्र. ३८७; व्यउ. १२४;
 व्यम. १०१ पूर्वार्धे (साधनाङ्गान्विता रात्रौ यदि प्रच्छन्न-
 चारिणः); विता. ७८१ पूर्वार्धे (साधनाङ्गान्विता रात्रौ
 विरता भविता दिवा); समु. १४९.

(२) व्यक्र. ११३; स्मृच. ३१७; विर. ३१५ तथा
 (यथा); रत्न. १२४; दवि. ११६ रूपतः (सारतः)
 तथा (यथा); व्यग्र. ३८७ नाति (न नि); व्यउ. १२६;
 समु. १४९.

अप्रकाशतस्करदण्डः

संधिच्छेत्ताऽनेकविधं धनं प्राप्नोति वै गृहात् ।
प्रदाप्यः स्वामिने सर्वं तीक्ष्णशूले निवेशयेत् ॥

(१) यः प्राप्नोति तं प्रदाप्य पश्चाच्छूले निवेशये-
दित्यर्थः । स्मृच. ३१८

(२) तस्य हृतदापनमात्रे तात्पर्यमनेकधनलाभाभि-
धानं तु पक्षप्राप्तानुवाद एव । दवि. १२४

स्त्रीहर्ता लोहशयने दग्धव्यो वै कटाग्रिना ।

नरहर्ता हस्तपादौ छित्त्वा स्थाप्यश्रुतुष्यथे ॥

पुरुषं हरतः प्रोक्तो दण्ड उत्तमसाहसः ।

सर्वस्वं हरतो नारीं कन्यां तु हरतो वधः ॥

(१) अत्र चैकवस्तुहरणे परस्परविरुद्धशारीरार्थ-
दण्डानां हारकोत्क्रष्टापकृष्टजातीयत्वधनवत्त्वाधनवत्त्व-
कार्योत्कर्षापकर्षैर्व्यवस्था कार्या । विर. ३१८

(२) इदं (नरहर्तेति) मध्यविधपुरुषापहरणे । इदं
(सर्वस्वमिति) अपकृष्टनार्यपहरणे । विचि. १३५

अश्वहर्ता हस्तपादौ कटिं छित्त्वा प्रमाप्यते ।

पशुहर्तुस्त्वर्धपादं तीक्ष्णशस्त्रेण कर्तयेत् ॥

(१) स्मृच. ३१८ संधिच्छेत्ता (संधिं भित्त्वा); विर.
३१६ तीक्ष्ण (हृतं); विचि. १३४ दाप्यः (दाप्य)
तीक्ष्ण (हृतं); दवि. १२४ शूले (नृपे) शेषं विचिवत्;
सवि. ४६१ संधिच्छेत्ता (संधिं छित्त्वा) दाप्यः (दाप्य);
सेतु. २३५ (=) तीक्ष्ण (कृतं); समु. १५० स्मृचवत्;
विच्य. ५१ विचिवत्.

(२) व्यक. ११४; स्मृच. ३१८ नर (नृ) दौ+(च);
विर. ३१७-८; रत्न. १२५; विचि. १३४ बृहस्पतिः;
दवि. १२५; सवि. ४६२ दग्धव्यो वै (दहते वा); व्यग्र.
३८९; व्यउ. १२७; व्यम. १०२; विता. ७८२; सेतु.
२३६ विचिवत्; समु. १५० स्मृचवत्; विच्य. ५१ विचिवत्.

(३) मिता. २१२७५ (=) तः प्रोक्तो दण्ड (तो दण्डः
प्रोक्त) सर्व...री (स्यपराधे तु सर्वस्वं); अप. २१२७५ (=)
प्रोक्तो (हस्तौ); विर. ३१८; विचि. १३५; सवि. ४५६
तः प्रोक्तो दण्ड (तो दण्ड उक्त) शेषं मितावत्, मनुः;
विता. ७८४ (=) मितावत्; सेतु. २३६; समु. १५०
सविवत्, स्मृत्यन्तरम्; विच्य. ५१.

(४) अप. २१२७३ स्त्र (श्वा); व्यक. ११४ अपवत्;
स्मृच. ३१९ श्वहर्ता हस्त (श्वापहरणे); विर. ३२१ अप-

एतच्च विशिष्टाश्वहरणे, सामान्याश्वहरणे विष्णुना
एककरपादिकत्वप्रतिपादनात् । एतदपि (पशुहर्तुरिति)
विरुद्धदण्डमनवरुद्धहरणे । विर. ३२१

उत्क्षेपकग्रन्थिभेदौ संदंशेन वियोजयेत् ॥

मध्यहीनद्रव्यहारी पुष्पमूलफलस्य च ।

दाप्यस्तु द्विगुणं दण्डमथवा पञ्च कृष्णालान् ॥

मध्यहीनद्रव्यं लवणादि । पञ्च कृष्णालान् कृष्णल-
शब्देन त्रियवमितद्रव्यमभिप्रेतम् । विर. ३२५

अल्पधान्यापहरणे क्षीरे तद्विकृतौ तथा ।

स्वामिने तत्समं दाप्यो दण्डं च द्विगुणं नृपे ॥

अत्र पञ्चगुणदण्डावरुद्धक्षीरादितोऽल्पे क्षीरतद्विकृती
ग्राह्ये इत्यविरोधः । विर. ३२८

चौरान्वेषणम्

ते पदेनानुगन्तव्या विभाव्या लोप्त्रदर्शनैः ।

धूतस्त्रीपानसक्त्वा च निरायव्ययकर्मभिः ॥

सेनालामे हृतदानम्

प्रेत्याहर्तुमशक्तस्तु धनं चौरैर्हृतं यदि ।

स्वकोशात्तद्धि देयं स्यादशक्तेन महीक्षिता ॥

स्तेयदोषप्रतिप्रसवः

पंकपंकं प्रचिन्वीत मूलच्छेदं तु वर्जयेत् ।

मालाकार इवारामे न यथाऽङ्गारकारकः ॥

वत्; रत्न. १२५ उक्त.; विचि. १३५ पू., १३६ उक्त.,
स्त्र (श्वा) तीक्ष्णशस्त्रेण (अतीक्ष्णे शस्त्रे); दवि. १३०
पू. : १३२ स्त्वर्धपादं (श्वाधपादः) उक्त.; सवि. ४६२
प्यते (पयेत्) र्ध (ग्र) शेषं स्मृचवत्; व्यग्र. ३८९ उक्त.;
व्यउ. १२७ उक्त.; व्यम. १०२ उक्त.; विता. ७८३
उक्त.; सेतु. २३७ पू. : २३८ स्त्र (श्वा) उक्त.; समु.
१५० स्मृचवत्; विच्य. ५२ प्यते (पयेत्) उक्त.

(१) व्यक. ११४; विर. ३२१; दवि. १३२ वि (नि).

(२) व्यक. ११५; विर. ३२५; दवि. १४७ स्तु
(स्तद्); सेतु. २४१ दविवत्.

(३) व्यक. ११५; विर. ३२८ धान्या (मूल्या);
विचि. १४०; सेतु. २४१, २४३.

(४) व्यनि. ५०६; समु. १४९.

(५) व्यम. ८८ क्षिता (भृता) कृष्णद्वैपायनः; विता.
५६७ र्है (रह); समु. १५२-३.

(६) मभा. १२१२५.

उशना

अप्रकाशतस्करदण्डः

सुवर्णस्तेयकृत् षड्वर्षं ब्राह्मणो व्रतं चरेत् ।
वैश्यस्य क्षत्रियवच्चौरदण्डः ।

यमः

अप्रकाशतस्करदण्डः

फलेषु हरिते धान्ये शाकमूले ससिगुजे ।
अल्पेषु परिपूतेषु दण्डः स्यात् पञ्चकृष्णलाः ॥

स्तेयदोषप्रतिप्रसवः

अस्तेयमग्नये काष्ठमस्तेयं च तृणं भवेत् ।
कन्याहरणमस्तेयं याऽवरा याऽनलङ्कृता ॥
अन्यस्मै दातुमलङ्कृतां नाहरेत् । व्यनि. ५१५
पथिकः क्षीणवृत्तिस्तु द्वाविक्षू द्वे च मूलके ।
आददानः परक्षेत्रात् न दण्डं दातुमर्हति ॥

लोकाक्षिः (लौगाक्षिः ?)

अप्रकाशतस्करदण्डः

अनुभूतचिह्नानि मुषित्वा गृह्यतः पूर्वसाहसं
दण्डः, तद्द्रव्यद्विगुणं च राजा हरेत् ।

कण्वः

अप्रकाशतस्करदण्डः

श्रोत्रियस्त्वहरणे द्विगुणम् ।

वृद्धमनुः

अप्रकाशतस्करदण्डः

अन्यायोपात्तवित्तत्वाद्धनमेपां मलात्मकम् ।
ततस्तान् घातयेद्राजा नार्थदण्डेन दण्डयेत् ॥

(१) मभा. १२।४१. (२) व्यक. ११५.

(३) व्यनि. ५१५; समु. १५१ भवेत् (गवे).

(४) व्यनि. ५१५. (५) मभा. १०।४२.

(६) मभा. १२।४१.

(७) मिता. २।२७० तत् (अत); व्यक. ११६ मिता-
वत्, बृहस्पतिः; विर. ३३२ नमे (नं ये); दीक. ५४ तत्
(अत) शेषं विरवत्; विचि. १४२-३ नमे (नं ते) नारदः;
दवि. ५९; वीमि. २।२७३ मितावत्, मनुः; समु. १५०
मितावत्, स्मृत्यन्तरम्.

(१) इति, तदपि महापराधविषयम् ।

मिता. २।२७०

(२) एतत् ब्राह्मणेतरचौरविषयम् । विर. ३३२

स्तेनालामे हतदानम्

तस्मिंश्चेद्वाप्यमानानां भवेन्मोषे तु संशयः ।
मुषितः शपथैः शाप्यो बन्धुभिर्वा विशोधयेत् ॥
यस्मादपहृताल्लब्धं द्रव्यात्स्वल्पं तु स्वामिना ।
तच्छेषमाप्नुयात्तस्मात्प्रत्यये स्वामिना कृते ॥

(१) मुषितामुषितसंदेहे मानुषेण दिव्येन वा निर्णयः
कार्यः । मिता. २।२७२

(२) इयन्मुषितं इयद्वेति मुषितः शपथं कारयितव्यो
निर्णयार्थं बन्धुभिर्वा विशोधयेत् । इयन्मुषितं मयेति
मुषितेन प्रत्यये कृते, तदेकदेशे चौराल्लब्धे, तस्मादेव
शेषो ग्राह्यः यद्यसौ बलवत्प्रमाणं स्वकर्तृकशेषानपहारे
दर्शयतीत्यर्थः । विर. ३४६

अग्निपुराणम्

प्रकाशतस्करदण्डः

द्रव्यमादाय वणिजामनर्धेणावरुन्धताम् ।
राजा पृथक्पृथक् कुर्यादण्डमुत्तमसाहसम् ॥
द्रव्याणां दूषको यश्च प्रतिच्छन्दकविक्रयी ।
मध्यमं प्राप्नुयादण्डं कूटकर्ता तथोत्तमम् ॥

स्तेयदोषप्रतिप्रसवः

ब्राह्मणः शाकधान्यादि ह्यल्पं गृह्यन्न दोषभाक् ।
गोदेवार्थं हरंश्चाऽपि हन्याद्दुष्टं वधोद्यतम् ॥

(१) मिता. २।२७२ तस्मिंश्चेद्वाप्यमानानां (यदि तस्मिन्
दाप्यमाने) यैः शा (थं दा) विशो (ऽपि सा); अप.
२।२७१ न्मोषे (होषे) यैः शा (थं दा) कात्यायनः; व्यक.
११८ यैः शा (थान् दा) वा वि (वाऽपि); विर. ३४५;
पमा. ४४९ मितावत्; दवि. ८८ यैः शा (थान् दा);
विता. ७९२ विशोध (ऽपि दाप) शेषं मितावत्; समु.
१५२ मितावत्.

(२) अप. २।२७१ क्रमेण कात्यायनः; व्यक. ११८;
विर. ३४६; विचि. १४८; सेतु. २५१.

(३) अपु. २२७।५७-५९.

(४) अपु. २२७।३८.

मत्स्यपुराणम्

प्रकाशतस्करदण्डः

वासांसि फलके सूक्ष्मे निर्णेज्यानि शनैः शनैः ।
अतोऽन्यथा यः कुर्वीत दण्डः स्याद्रूप्यमाषकम् ॥

स्तेयदोषप्रतिप्रसवः

त्रैपुषोर्वारुके द्वे द्वे तावन्मात्रं फलेषु च ।
शाकं स्तोकप्रमाणेन गृह्णानो नैव दुष्यति ॥

शुक्रनीतिः

कूटपण्यविक्रेतुदण्डः, स्तेयप्रसङ्गेन शिल्पिनां विविधभृति-
विचारश्च

कूटपण्यस्य विक्रेता स दण्ड्यश्चौरवत्सदा ॥
दृष्ट्वा कार्याणि च गुणान् शिल्पिनां भृतिमावहेत् ।
पञ्चमांशं चतुर्थांशं तृतीयांशं तु कर्षयेत् ॥
अर्धं वा राजताद्राजा नाधिकं तु दिने दिने ।
विद्रुतं न तु हीनं स्यात्स्वर्णं पलशतं शुचि ॥

(१) दवि. ११२. (२) दवि. ४०.

(३) शुनि. ४।८१५-२६.

चतुःशतांशं रजतं ताम्रं न्यूनं शतांशकम् ।
वज्रं च जसदं सीसं हीनं स्यात्षोडशांशकम् ॥
अयोऽष्टांशं त्वन्यथा तु दण्ड्यः शिल्पी सदा नृपैः ।
सुवर्णं द्विशतांशं तु रजतं च शतांशकम् ॥
हीनं सुघटिते कार्ये सुसंयोगे तु वर्धते ।
षोडशांशं त्वन्यथा हि दण्ड्यः स्यात्स्वर्णकारकः ॥
संयोगघटनं दृष्ट्वा वृद्धिं चासं प्रकल्पयेत् ।
स्वर्णस्योत्तमकार्ये तु भृतिस्त्रिंशांशकी मता ॥
षष्ठ्यंशकी मध्यकार्ये हीनकार्ये तदर्धकी ।
तदर्धा कटके ज्ञेया विद्रुते तु तदर्धकी ॥
उत्तमे राजते त्वर्धा तदर्धा मध्यमा स्मृता ।
हीने तदर्धा कटके तदर्धा संप्रकीर्तिता ॥
पादमात्रा भृतिस्ताम्रे वज्रे च जसदे तथा ।
लोहेऽर्धा वा समा वाऽपि द्विगुणा त्रिगुणाऽथवा ॥
धातूनां कूटकारी तु द्विगुणो दण्डमर्हति ।
लोकप्रचारैरुत्पन्नो मुनिभिर्विधृतः पुरा ॥
व्यवहारोऽनन्तपथः स वक्तुं नैव शक्यते ॥

वाक्पारुष्यम्

वेदाः

ब्राह्मणं प्रति अकुशलोक्तिनिषेधः

न त्वेवान्यत्कुशलाद्ब्राह्मणं ब्रूयादतिद्युम्न एव
ब्राह्मणं ब्रूयान्नातिद्युम्नेन च ब्राह्मणं ब्रूयान्नमोऽस्तु
ब्राह्मणेभ्य इति शौरवीरो माण्डूकेयः ।

गौतमः

शूद्रकृतवाग्दण्डपारुष्यदण्डसामान्यविधिः

शूद्रो द्विजातीनभिसंधायाभिहत्य च वाग्दण्ड-
पारुष्याभ्यामङ्गं मोच्यो येनोपहन्यात् ।

‘दण्डो दमनादित्याहुस्तेनादान्तान् दमयेत्’ इति
सामान्येनाभिहितम् । तत्र कापराधे कियान् दण्ड इति
तद्वक्तव्यमित्याह— शूद्र इति । शूद्र उक्तः । स द्विजा-
तीनुपनीतान् ब्राह्मणादीनतिसंधाय बुद्धिपूर्वमतिक्रम्य न
तु परिहासादिना । अभिहत्य च अभिशब्दो बुद्धिपूर्व-
ज्ञापनार्थः । अभिहत्य ताडयित्वा । क्रमेण वाग्दण्ड-
पारुष्याभ्याम् । तत्र वाक्पारुष्येणातिसंधाय दण्ड-
पारुष्येणाभिहत्येति क्रमो द्रष्टव्यः । वाक्पारुष्येणाति-
क्रमणमतिक्रम्य परुषादिवचनम् । परुषशब्द उग्रपर्यायः ।
उग्रया वाचा अतिक्रम्य उग्रेण च दण्डेनाभिहत्य
चेत्यर्थः । ततश्च उपलादिना न दोषः । अङ्गं
शरीरावयवः मोच्यः छेद्यः येन हस्तादिना उपहन्यात्
पीडयेत् । एवञ्च विनाऽपि दण्डेन दण्डपारुष्यं भवतीति

(१) शाखा. ७।९, १०, ११.

(२) गौध. १२।१; अप. २।२०७ तीनभि (तिमभि)
च्यो येनोम (च्यं यो नाभि); व्यक. १०३ यामि (य नि);
मभा. नभि (नति); गौमि. १२।१ मङ्गं (मङ्ग);
उ. २।२७।१४ मभावत्; विर. २।५२ नभि (न्वाचाऽभि)
च वाग्दण्डपारुष्याभ्यामङ्गं (दण्डेनाङ्गं); विचि. १११
व्यकवत्; व्यप्र. ३८२; व्यउ. १२१; सेतु. २१२ यामि
(य नि) नोप (नाप).

ज्ञापयति । वाक्पारुष्ये वाक्छेदनम् । हस्तादिना
दण्डपारुष्ये तदङ्गछेदनमिति द्रष्टव्यम् । चशब्दादुभया-
पराधे उभयं मोच्यः । *मभा.

वेदाभ्यामिदं दण्डः

अथ हास्य वेदमुपशृण्वतस्त्रपुजतुभ्यां श्रोत्रपूरण-
मुदाहरणे जिह्वाच्छेदो धारणे शरीरभेदः ।

पञ्चवर्षादूर्ध्वमयं, अथशब्दोपादानात् । तथा च
स्मृत्यन्तरम्— ‘वेदं श्रुत्वा तु पञ्चाब्दः शूद्रश्चेदण्ड-
भागभवेत् । अप्राप्तपञ्चवर्षो न दण्डमर्हति कुत्रचित् ॥’
इति । हशब्दो बुद्धिपूर्वसूचनार्थः । न गोप्तुरेवेत्येवमर्थ-
मस्यशब्दस्योपादानम् । वेदं साङ्गम् । कुतः ? ‘साङ्गो
वेदः स्त्रीशूद्रसकाशे नाध्येतव्यः’ इति गृह्यस्मृतिदर्शनात् ।
उपशब्देन समीपवाचिना अक्षरश्रवण एव दोष इति
दर्शयति । ततश्च ध्वनिमात्रश्रवणे न दोषः । हशब्देन
बुद्धिपूर्व एव दण्डविधानात् प्रमादात् कदाचिदक्षर-
श्रवणेऽपि दोषाभावो द्रष्टव्यः । त्रपुजतुभ्यां त्रपुणा
जतुना चेति द्रष्टव्यम् । तप्ताभ्यामिति च द्रष्टव्यं,
पूरणोपदेशसामर्थ्यात् । श्रोत्रद्वयपरिग्रहार्थः प्रतिशब्दः
उदाहरणे द्विजातिभिः सह जिह्वाच्छेदः कर्तव्यः । धारणे
स्वयमेवोदाहरण इत्यर्थः । परशुना शरीरभेदः कर्तव्यः ।

Xमभा.

* गौमि., विर., व्यप्र. मभावत् ।

X गौमि. मभावत् ।

(१) गौध. १२।४; अप. २।२०७ थ हा (था) णे जि
(णाजि); व्यक. १०३ थ हा (था); मभा. श्रोत्र-
(प्रति); गौमि. १२।४ मभावत्; विर. २।५४ थ हा (था)
श्रोत्र (कर्ण); विचि. १११ थ हा (था) भ्यां (ना);
व्यनि. ४८८ थ हा (था) शेषं मभावत्; दवि. ३२१
थ हा (था) ण्वत (णुत) श्रोत्र (कर्ण) धारणे (च) भेदः
(च्छेदः); सेतु. २१७ भेदः (च्छेदः) शेषं व्यकवत्;
समु. १६१ व्यनिवत्.

त्रैवर्णिककृतवाक्पारुष्ये दण्डः

शतं क्षत्रियो ब्राह्मणाक्रोशे ।

क्षत्रियश्चेद् ब्राह्मणमाक्रोशेद्वाचा परुषया निन्देत् ततः शतं दण्ड्यः । दण्डप्रकरणे सर्वत्र ताम्रिकस्य कार्षापणस्य ग्रहणमिति स्मार्तो व्यवहारः । शतं कार्षापणानि दण्ड्यः । दण्डपारुष्ये द्विगुणम् । अथाह बृहस्पतिः— 'वाक्पारुष्ये कृते यस्य यथा दण्डो विधीयते । तस्यैव द्विगुणं दण्डं कारयेन्मरणादते ॥' इति । × गौमि.

अध्यर्ध वैश्यः ।

वैश्यस्तु ब्राह्मणाक्रोशेऽध्यर्धं शतं दण्ड्योऽर्धाधिकं पञ्चाशदधिकं शतं दण्ड्यः । गौमि.

ब्राह्मणस्तु क्षत्रिये पञ्चाशत् ।

आकुष्ठे इति वर्तते । ब्राह्मणेन क्षत्रिये आकुष्ठे ब्राह्मण अश्रोत्रियश्चेत् कुतः? तुशब्दोपादानात्, पञ्चाशदण्ड्यः । समवर्णेषु द्वादश वा कल्प्यं अवचनीयेषु द्विगुणं कल्प्यम् । *मभा.

तैर्द्वय वैश्ये ।

वैश्ये आकुष्ठे ब्राह्मणः पञ्चविंशतिर्दण्ड्यः । *मभा.

शूद्रे न किञ्चित् ।

आकुष्ठे न किञ्चिद् ब्राह्मणो दण्ड्यः । अवचनादेव सिद्धमिति चेत् न, क्षत्रियवैश्ययोर्दण्डप्रापणार्थत्वात् । एवञ्च तद्विषये दण्डः कल्प्यः, क्षत्रिये चतुर्विंशतिपणं, षट्त्रिंशतं वैश्य इति । तथाह उशाना— 'शूद्रमाकुष्ठस्य क्षत्रियश्चतुर्विंशतिदण्डभाग् वैश्यः षट्त्रिंशत्' इत्यादि । *मभा.

ब्राह्मणराजन्यवत्क्षत्रियवैश्यौ ।

× मभा. गौमिवत् । * गौमि. मभावत् ।

(१) गौध. १२।६; मभा.; गौमि. १२।६.

(२) गौध. १२।७; मभा.; गौमि. १२।७.

(३) गौध. १२।८; मभा.; गौमि. १२।८.

(४) गौध. १२।९; मभा.; गौमि. १२।९.

(५) गौध. १२।१०; मभा.; गौमि. १२।१० शूद्रे न (न शूद्रे).

(६) गौध. १२।११; मेधा. ८।२६८; मिता. २।२०७ श्यौ (श्योः); मभा.; गौमि. १२।११; नृप्र. २७७ (वत्) श्यौ (श्योः); विता. ७२७ मितावत्.

यत् ब्राह्मणक्षत्रिययोः परस्पराक्रोश उक्तं तत् क्षत्रिय-वैश्ययोरपि द्रष्टव्यम् । क्षत्रिये शतं वैश्ये पञ्चाशदिति । एवमन्तरजानामपि द्रष्टव्यम् । तथाह जमदग्निः— 'मातृतुल्यमनुलोमानां पितृतुल्यं प्रतिलोमानाम्' इति ।

*मभा.

हारीतः

असमवर्णकृतवाक्पारुष्यदण्डसामान्यविधिः

अधोवर्णानामुत्तमवर्णाक्रोशाक्षेपाभिभवे अष्टौ पुराणाः+ ।

अनृताभिर्शंसने तदङ्गच्छेदः पञ्चशतं वा । आद्येषु पादो न वा किञ्चित् । स्वामित्वादादि-वर्णत्वाच्च । उत्तमानामीशानतमो ब्राह्मणः + ।

वेदाध्यायिशूद्रदण्डः

तस्माद्वेदश्रुतिश्रवणे शूद्रस्य त्रपुसीसौ विप्लाव्य कर्णौ पूरयेत् ।

विप्लाव्य द्रवीकृत्य ।

विर. २५४

मिथ्यावाक्पारुष्ये दण्डसामान्यविधिः

मिथ्यादूषिणां मेलकानां च राजा जिह्वां छिन्द्यात् दण्डयेद्वा सहस्रम् ।

मिथ्यादूषिणां मिथ्यावाक्पारुष्यकारिणां, मेलकानां वाक्पारुष्यमेलयितृणां, क्वचित्पाठो मिथ्यादृष्टीनामिति, तत्रापि स एवार्थो विवक्षितः । विर. २५९

आपस्तम्बः

शूद्रकृतवाक्पारुष्ये दण्डः

जिह्वाच्छेदनं शूद्रस्य आर्यं धार्मिकमाक्रोशतः ।

* गौमि. मभावत् ।

+ व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दण्डपारुष्यप्रकरणे द्रष्टव्यः ।

(१) विर. २५४; दवि. ३२१.

(२) व्यक. १०४ (च०) छिन्द्यात् (छित्वा); विर. २५८ (च राजा०) 'मिथ्यादृष्टीनां' इति क्वचित्पाठः; दवि. २१५ षिणां (षितानां) (च राजा०) सह (साह); व्यग्र. ३८४ (सहस्रम्०); व्यड. १२२ व्यप्रवत्.

(३) आध. २।२७।१४; हिध. २।१९; व्यक. १०३; विर. २५३ आर्य (अति); व्यग्र. ३८२; व्यड. १२१.

शूद्रो द्विजातीनामन्यतमं धार्मिकं स्वकर्मस्थं यद्या-
क्रोशति निन्दति गर्हते, तदा तस्य जिह्वा छेत्तव्येति । उ.

वसिष्ठः

पातकामिशंसने दण्डः

पतितं पतितेत्युक्त्वा चौरं चौरैति वा पुनः ।
वचनान्तुल्यदोषः स्यात् मिथ्या द्विर्दोषतां ब्रजेत् ॥

विष्णुः

हीनवर्णकृतवाक्पारुष्ये दण्डः

हीनवर्णोऽधिकवर्णस्य येनाङ्गेनापराधं कुर्यात्
तदेवास्य शातयेत् * ।

आक्रोशयिता च विजिह्वः ।

द्वेषेण धर्मोपदेशकारिणो राजा तप्तमासेचयेत्तैल-
मास्ये ।

द्रोहेण च नामजातिग्रहणे दशाङ्गुलोऽस्य
शङ्कुर्निखेयः ।

उत्तमवर्णस्य धर्मोपदेशकारिणाम् । अस्य हीनवर्णस्य
मुखे ज्वलन्नयोमयः शङ्कुः । वै.

प्रातिलोभ्येन पारुष्ये द्विगुणो दमः ।

अयमर्थः—द्विगुणास्त्रिगुणा दमाः ब्राह्मणाक्षेपकारिणोः
क्षत्रियवैश्ययोः पञ्चाशत्यणापेक्षया द्विगुणाः शतं पणाः,
त्रिगुणाः सार्धशतं पणा दण्डो वेदितव्य इति ।

सवि. ४७८

वाक्पारुष्यविशेषाः, तत्र दण्डाश्च

श्रुतदेशजातिकर्मणामन्यथावादी कार्षापणशतद्वयं
दण्ड्यः ।

काणखज्जादीनां तत्त्ववाद्यपि कार्षापणद्वयम् ।

* स्थलादिनिर्देशः दण्डपारुष्यप्रकरणे द्रष्टव्यः ।

(१) वस्म. २०।४०. (२) विस्म. ५।२३.

(३) विस्म. ५।२४. (४) विस्म. ५।२५.

(५) सवि. ४७८.

(६) विस्म. ५।२६; अप. २।२०७ शतद्वयं (शतं);
व्यक. १०३; विर. २५५ (शत०).

(७) विस्म. ५।२७ तत्त्व (तथा); व्यक. १०२ काण
(दण्डः काण) तत्त्व (तथा) बृहस्पतिः; विर. २४८ काण

गुरुनाक्षारयन् कार्षापणशतम् ।

परस्य पतनीयाक्षेपे कृते तूत्तमसाहसम् । उप-
पातकयुक्ते मध्यमम् । त्रैविद्यवृद्धानां क्षेपे जाति-
पूगानां च । ग्रामदेशयोः प्रथमम् ।

न्यङ्गतायुक्ते क्षेपे कार्षापणशतम् ।

मौतयुक्ते तूत्तमम् ।

(१) परस्येति । उत्तमवर्णाक्षेपविषयमेतत् । त्रैविद्ये-
ति । अल्पाशयदोषविषयमेतत् ।

अप. २।२१०-११

(२) तत्त्वं याथार्थ्यं, सगुणातिदरिद्रविषयमेतत् ।

विर. २४८

एतदपि व्यङ्गता शक्ते बोद्धव्यम् । बाह्यादयश्चा-
ङ्गानि ।

विर. २५०

त्रैविद्यवृद्धानामित्यत्र उत्तमसाहसमित्यनुषङ्गः,
जातिपूगानामित्यत्र मध्यममित्यनुषङ्गः । विर. २५६

(३) उपपातकं गोवधादि, पूगानां सभ्यादिसंघा-
नाम् । न्यङ्गमश्लीलम् । वै.

काणं वाऽप्यथवा खञ्जमन्यं वाऽपि तथाविधम् ।
तथ्येनाऽपि वदन् दाप्यो दण्डं कार्षापणावरम् ॥

(दण्ड्यः काण); विचि. ११० (काणखज्जादीनां तथा)
एतावदेव, बृहस्पतिः; व्यनि. ४८६ द्वयम्+(दण्डः); दवि.
२१० विरवत्; व्यप्र. ३८४ तत्त्ववाद्यपि (तथावाच्यपि);
व्यउ. १२२ व्यप्रवत्; सेतु. २१० (काणखज्जादीनाम्)
एतावदेव; समु. १६० द्वयम्+(दण्ड्यः).

(१) विस्म. ५।२८ क्षारयन् (क्षिपन्); अप. २।२०५
णश (णं श); व्यक. १०३; विर. २५०; व्यप्र. ३८२;
व्यउ. १२१; सेतु. २१४.

(२) विस्म. ५।२९-३२ थमम् (थमसाहसम्); अप.
२।२१०-११ नीया (नीये) क्षेपे जाति (जाति); व्यक.
१०४; विर. २५६ तूत्त (उत्त); दवि. २०८ तूत्त (उत्त);
व्यप्र. ३८४ परस्य (परस्परं) युक्ते+(तु); व्यउ. १२२
व्यप्रवत्.

(३) विस्म. ५।३३ (ख) युक्ते (युक्ता); व्यक. १०२
न्यङ्ग (व्यङ्ग); विर. २५० न्यङ्गतायु (व्यङ्गता उ).

(४) विस्म. ५।३४; व्यक. १०३ त्तमम् (त्तमसाहसम्);
विर. २५२.

(५) विर. २४७-८ मनुनारदविष्णवः.

कार्पापणावरं कार्पापणद्वयं कार्पापणोऽवरः कनिष्ठो
यस्येति व्युत्पत्त्या । विर. २४८

तुल्यकालं रूक्षयोः सम एव दण्डः ।

समासमवर्णाक्रोशक्षेपादिषु दण्डाः

समवर्णाक्रोशेन द्वादश पणान् दण्ड्यः । हीन-
वर्णाक्रोशेन षट् ।

यथाकालमुत्तमसवर्णाक्षेपे तत्प्रमाणो दण्डः ।
त्रयो वा कार्पापणाः । शुक्तवाक्याभिधाने त्वेवमेव ।

(१) अल्पधनविषयमेतत् । अप. २।२०४

(२) समवर्णाक्रोशेन समवर्णमात्राक्रोशेन ।

विर. २४७

(३) कालोऽत्राक्षेपकालस्तमनतिक्रम्येति यथाकालम् ।
तत्प्रमाणः षट्कार्पापणप्रमाणो दण्डः कार्यः । वै.

शङ्खः शङ्खलिखितौ च

समासमवर्णाक्षेपातिक्रमादिषु दण्डाः

यथाकालमुत्तमवर्णाक्षेपे तत्प्रसादो दण्डस्त्रयो
वा कार्पापणाः । शुक्तवाक्याभिधानेऽप्येवमेव ।

समवर्णव्यतिक्रमे द्वादश कार्पापणाः । यथारूप-
विशिष्टाक्षेपे ह्यविशिष्टस्य चतुर्विंशतिरविशिष्टातिक्रमे
च विशिष्टस्य ततोऽर्धम् ।

(१) सवि. ४७७.

(२) विस्म. ५।३५-६ षट्+ (दण्ड्यः); अप. २।२०४
षट् (तु षट्); व्यक. १०२ (सम... ..दण्ड्यः०); विर.
२४७; विचि. ११० (सवर्णाक्रोशेन सार्धद्वादशपणो दण्डः ।
हीनवर्णे काकियधिकषट्पणो दण्डः ।) बृहस्पतिः; व्यप्र. ३८०
(हीन... ..षट्०); व्यउ. ११९ व्यप्रवत्; व्यम. ९९
व्यप्रवत्; सेतु. २१० समव (सव) पणान् (पणा); समु.
१६० शने (शे) शेषं व्यप्रवत्.

(३) विस्म. ५।३७-९ (ख) शुक्त (शुक्); अप.
२।२०४ सव (समव) शुक्त (शुक्).

(४) व्यक. १०२ वर्णा (सवर्णा); विर. २४८.

(५) अप. २।२०४; व्यक. १०२ द्वाक्षेपे
(द्वे क्षेपे) द्वातिक्रमे + (च); विर. २४८ (ख०)
(अविशिष्टातिक्रमे ... .. धर्म०); व्यप्र. ३८०
सवर्ण ... .. पणाः (समवर्णव्यतिक्रमे द्वादशपणाः)
द्वातिक्रमे (द्वस्यातिक्रमे); व्यउ. १२० (कार्पा०) द्वातिक्रमे
(द्वस्यातिक्रमे).

तत्प्रसादो वाक्पारुष्यकृता कार्यः, दण्डो राजस्त्रयो
वा कार्पापणा देयाः । वाशब्दः समुच्चये । शुक्तं परुषं
परुषवाक्येऽतिदेशात्तदन्यवाक्पारुष्यपरः । उत्तमवर्णा-
क्षेप इत्यत्राक्षेपशब्दः यथारूपविशिष्टस्य जात्यादिमतो-
ऽविशिष्टेन जात्यादिहीनेनाक्षेपे कृते तस्य चतुर्विंशतिः
पणाः । अविशिष्टस्य विशिष्टेनाक्षेपे कृते वाक्पारुष्ये
तदर्धमित्यर्थः । विर. २४८

वर्णभेदेन आक्रोशदण्डाः

आक्रोशे ब्राह्मणस्य क्षत्रियः पणशतं दण्ड्यः,
शतार्धं वैश्यस्य, पञ्चविंशतिं शूद्रस्य ।

अधिकृतविप्रगुरुभर्त्तने दण्डाः

तथाऽधिकृतान् विप्रान् गुरुंश्च निर्भर्त्सनं
मुण्डनं ताडनं वा, गोमयानुलेपनं खरारोहणं
दर्पहरो दण्डो वा ।

(१) आक्रोश इत्यधिकृत्याहतुः शंखलिखितौ —
तथेति । अप. २।२०५

(२) क्रोशत इत्यनुवृत्तौ शङ्खलिखितौ — तथेति ।
अपराधतारतम्यमपेक्षयात्र व्यवस्थितविकल्पः ।

विर. २५०

कौटिलीयमर्थशास्त्रम्

वाक्पारुष्यम्

वाक्पारुष्यम् । वाक्पारुष्यमुपवादः कुत्सन-
मभिभर्त्सनमिति ।

शरीरप्रकृतिश्रुतवृत्तिजनपदानां शरीरोपवादेन
काणखञ्जादिभिः सत्ये त्रिपणो दण्डः । मिथ्योप-
वादे षट्पणो दण्डः ।

(१) व्यक. १०३; विर. २५१ णस्य (णः) यः
पणशतं (यस्य शतं); व्यप्र. ३८१; व्यउ. १२०.

(२) अप. २।२०५ त्सनं (त्सयतो) (ताडनं वा०)
नुले (ले) रोह (रोप) हरो (हारो); व्यक. १०२ ताडनं
वा (ताडनं) नुले (ले) दर्पहरो (द्रव्यहारो); विर. २५०
विप्रान् गुरुंश्च (गुरुन् विप्रांश्च) मुण्डनं ताडनं वा (ताडनं);
दवि. २१२ नुले (प्रले) शेषं विरवत्; व्यप्र. ३८२ भर्त्स
(वर्त्स) हरो दण्डो (हरणं वाग्दण्डो); व्यउ. १२१ व्यप्रवत्.

(३) कौ. ३।१८.

शोभनाक्षिदन्त इति काणखज्जादीनां स्तुति-
निन्दायां द्वादशपणो दण्डः ।

वाक्पारुष्यमिति सूत्रम् । वक्तव्यवचनं वाक्पारुष्यम् ।
तच्च तदण्डश्चाभिधीयत इति सूत्रार्थः । तत् त्रिधा
विभजते—वाक्पारुष्यमित्यादि । उपवादोऽङ्गवैकल्यादि-
वचनं, कुत्सनं कुष्ठोन्मादादिवचनं, अभिभर्त्सनं वाता-
दिभयोपदर्शनम् ।

शरीरेत्यादि । शरीरं प्रकृतिः स्त्रीपुरुषादिलक्षणा
श्रुतं वृत्तिर्जनपद इति पञ्च विषया वाक्पारुष्यस्य, तेषां
शरीरादीनां मध्ये, काणखज्जादिभिः काण एकदृक् खज्जः
कोलः आदिना कुणिदन्तुरादिग्रहणं एतैः काणखज्जकुणि-
शब्दैः शरीरोपवादेन, सत्ये काणत्वादौ यथार्थं सति
त्रिपणो दण्डः । मिथ्योपवादे षट्पणो दण्डः ।

शोभनाक्षिदन्त इतीति । शोभनाक्षः शोभनदन्त
इति रीत्या, काणखज्जादीनां, स्तुतिनिन्दायां स्तुति-
व्याजेन निन्दायां कृतायां, द्वादशपणो दण्डः । श्रीम्.

कुष्ठोन्मादकैव्यादिभिः कुत्सायां च । सत्य-
मिथ्यास्तुतिनिन्दासु द्वादशपणोत्तरा दण्डास्तुल्येषु ।
विशिष्टेषु द्विगुणः । हीनेष्वर्धदण्डः । परस्त्रीषु द्वि-
गुणः । प्रमादमदमोहादिभिरर्धदण्डाः ।

कुष्ठोन्मादयोश्चिकित्सकाः संनिवृष्टाः पुमांसश्च
प्रमाणम् । क्लीबभावे स्त्रियः मूत्रफेनः अप्सु विष्ठा-
निमज्जनं च ।

प्रकृत्युपवादे ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रान्तावसायि-
नामपरेण पूर्वस्य त्रिपणोत्तराः दण्डाः । पूर्वैणापरस्य
द्विपणाधराः । कुब्राह्मणादिभिश्च कुत्सायाम् ।

तेन श्रुतोपवादो वाग्जीवनानां, कारुकुशीलवानां
वृत्त्युपवादः, प्राग्धूणकगान्धारादीनां च जनपदोप-
वादा व्याख्याताः ।

कुत्सनविषयमाह— कुष्ठोन्मादकैव्यादिभिः कुत्सायां
चेति । कुष्ठी उन्मत्तः क्लीब इत्यादिप्रकारेण कुत्सने च,
द्वादशपणो दण्डः इति वर्तते । सत्यमिथ्यास्तुतिनिन्दासु
कुष्ठदिसत्यत्वे तन्मिथ्यात्वे कुष्ठयादीन् प्रति कल्य इत्या-

दिरीत्या स्तुतिनिन्दायां च, द्वादशपणोत्तराः उत्तरोत्तर-
द्वादशपणाधिकाः द्वादशपणश्चतुर्विंशतिपणः षट्त्रिंशत्पणः
इत्येवंरूपाः दण्डा भवन्ति, तुल्येषु समानेषु विषये ।
विशिष्टेषु गुणाधिकेषु विषये, द्विगुणः दण्डः । हीनेषु
अर्धदण्डः । परस्त्रीषु विषये द्विगुणः । प्रमादमदमोहा-
दिभिः कुत्सायां अर्धदण्डाः उक्ताः सर्वे दण्डा अर्ध-
हीनाः ।

कुत्सनस्य सत्यासत्यविषयत्वनिर्णयप्रमाणापेक्षायामाह
—कुष्ठोन्मादयोश्चिकित्सका इत्यादि । क्लीबभावे, स्त्रियः,
मूत्रफेनः अनुपलभ्यमानो मूत्रे फेनः, अप्सु विष्ठानि-
मज्जनं च, प्रमाणम् ।

प्रकृतिविषयस्योपवादस्य दण्डमाह— प्रकृत्युपवादे
ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रान्तावसायिनामपरेण पूर्वस्येत्यादि ।
अन्तावसायिना चण्डालेन शूद्रस्य, शूद्रेण वैश्यस्य,
वैश्येन क्षत्रियस्य, क्षत्रियेण ब्राह्मणस्य, चोपवादे, उत्तरो-
त्तरत्रिपणाधिकाः दण्डाः । पूर्वैण अपरस्य उपवादे
द्विपणाधराः उत्तरोत्तरद्विपणाधराः दण्डाः । कुब्राह्मणा-
दिभिश्च कुत्सायां, द्विपणाधरा इत्येव ।

प्रकृत्युपवाददण्डविधानं श्रुतोपवादादिध्वतिदिशति—
तेनेति । उक्तेन प्रकृत्युपवादेन, वाग्जीवनानां श्रुतोपवादः
विद्याकुत्सनं, कारुकुशीलवानां वृत्त्युपवादः जीविका-
कुत्सनं, प्राग्धूणकगान्धारादीनां हूणका नाम जनपद-
विशेषः कामगिर्युत्तरतोवृत्तिरुदीच्यः तस्य पूर्वावयवः
प्राग्धूणकाः भाषायां तु 'चण्डा(ल)राष्ट्रमि'त्युक्तम् ।
गान्धाराः प्रसिद्धाः तदादीनां जनपदोपवादाश्च जनपद-
दोषोद्भावनेन कुत्सनानि च, व्याख्याताः । प्राग्धूणकेति
चायं भाषापाठः । अर्थशास्त्रस्यादर्शे तु कचित् प्राकारण-
कारयोर्मध्ये वर्णस्यैकस्य लेखनस्थानमुत्सृष्टम् । क्वचित्
प्राणकेति पाठः । श्रीम्.

यः परं 'एवं त्वां करिष्यामि' इति करणेना-
भिभर्त्सयेदकरणे, यस्तस्य करणे दण्डः ततोऽर्ध-
दण्डं दद्यात् ।

अशक्तः कोपं मदं मोहं वाऽपदिशेत्, द्वादश-
पणं दद्यात् ।

जातवैराशयः शक्तश्चापकर्तुं यावज्जीविकावस्थं दद्यात् ।

स्वदेशग्रामयोः पूर्वं मध्यमं जातिसंघयोः ।

आक्रोशाद् देवचैत्यानामुत्तमं दण्डमर्हति ॥

अभिभर्त्सनविषयमाह— य इति । यः परं अन्यं, 'एवं त्वां करिष्यामि' इति 'तव पादं भङ्क्ष्यामि भुजं भङ्क्ष्यामि' इत्येवं, करणेन शरीरावयवेन, अभिभर्त्सयेत् तर्जयेत्, अकरणे उक्तस्याक्रियायां, तस्य अभिभर्त्सकस्य, करणे यो दण्डः 'पाणिपाददन्तभङ्गे' इत्यादिना दण्डपारुष्ये वक्ष्यमाणः, ततोऽर्धदण्डं दद्यात् ।

अशक्त इति । उक्तपादभङ्गादिकरणाशक्तः, कोपं मदं मोहं वा, अपदिशेत् पादभङ्गादेरुक्तिकारणं वदेच्चेत्, द्वादशपणं दण्डं स दद्यात् । शक्तस्य कोपाद्यपदेशो न स्वीकार्य इत्यभिप्रायः ।

जातवैराशय इति । तथाभूतः, अपकर्तुं शक्तश्च जनः, उक्तविधमभिभर्त्सनं कुर्वन्निति शेषः, यावज्जीविकावस्थं यावज्जीवस्थेयं आस्वमरणप्रतिभुवं, दद्याद् धर्मस्थेभ्य इत्यर्थम् ।

अध्यायान्ते श्लोकमाह— स्वदेशग्रामयोरिति । तयोः, आक्रोशात् निन्दनात्, पूर्वं दण्डं पूर्वसाहसं अर्हति । जातिसंघयोः अर्थात् स्वीययोः, आक्रोशात् मध्यमं मध्यमसाहसं दण्डं, अर्हति । देवचैत्यानां आक्रोशात् उत्तमं उत्तमसाहसं दण्डं, अर्हति । श्रीमू.

मनुः

समासमवर्णानां परस्परक्रोशे दण्डाः

एषोऽध्विलेनाभिहितो धर्मः सीमाविनिर्णये ।

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वाक्पारुष्यविनिर्णयम् ॥

(१) पूर्वोपसंहारोऽपरसंक्षेपोपन्यासः श्लोकार्थः । दण्डवाचिके ईत्युक्तौ क्रमभेदो लाघवात्, वाक्पारुष्यं स्यात्ततो दण्डव्यापारः । द्वन्द्वे चेतरेतरयोगात् व्यस्तक्रमसमासार्थप्रतिपत्तेरैकस्योभयार्थप्रतिपादनात् दण्डशब्देन

(१) मस्मृ. ८।२६६; विर. २४२ धर्मः (धर्म्यः) ण्ये (ण्यः) त ऊर्ध्वं (तः परं); सेतु. २०२ ण्ये (ण्यः) त ऊर्ध्वं (तः परं); समु. १५९ उक्त.

१ इत्युक्त्वा क्र.

वागर्थोऽप्युपात्त इति कः क्रमभेदः । तथा च यथासख्यसूत्रारम्भो महाभाष्यकारेण समर्थितः एतदेव दर्शनमाश्रित्य, संज्ञासमासनिर्देशादिति । मेधा.

(२) एषोऽनन्तरोक्तो धर्मादनपेतः सीमाविनिर्णयो निःशेषेणोक्तः । अनन्तरं परुषभाषणविषयनिर्णयं प्रकर्षेण वक्ष्यामि, दण्डपारुष्यतो वाक्पारुष्यस्य प्रायेणासहत्वम् । प्रथमं वाक्पारुष्यविचारः अनुक्रमण्यां पुनः 'पारुष्ये दण्डवाचिके' इति, वृत्तानुरोधाद्दण्डशब्दस्य पूर्वाभिधानम् । गोरा.

(३) एष सीमानिश्चये धर्मो निःशेषेणोक्तः । अत ऊर्ध्वं वाक्पारुष्यं वक्ष्यामि । दण्डपारुष्याद्वाक्पारुष्यप्रवृत्तेः पूर्वमभिधानम् । अनुक्रमश्रुत्यां तु 'पारुष्ये दण्डवाचिके' इति दण्डशब्दस्य अल्पस्वरत्वात्पूर्वनिर्देशः । ममु.

शतं ब्राह्मणमाक्रुश्य क्षत्रियो दण्डमर्हति ।

वैश्योऽध्वर्धशतं द्वे वा शूद्रस्तु वधमर्हति ॥

(१) परुषवचनमाक्रोशः । स च बहुधा, नृशंसाश्लीलभाषणात् मर्मणि तोदः, अभिशापः अकारणं 'हन्त वृषलो भूयाः', असता दुःखोत्पादनं 'कन्या ते गर्भिणी'ति, पातकोपपातकैर्योजनमिति । तत्र द्वयोर्ब्राह्मणक्रोशे क्षत्रियवैश्ययोरयं दण्डः । अन्यत्र 'पतनीये कृते क्षेपे दण्डो मध्यमसाहसः' इत्यादिः (यास्मृ. २।२१०) स्मृत्यन्तरोक्तः । तस्य शूद्रस्य च वधः । ताडनजिह्वाच्छेदनमारणादिरूपः आक्रोशभेदात् वेदितव्यः । मेधा.

(१) मस्मृ. ८।२६७ ध्वर्ध (प्यर्ध) [ऽध्वर्ध (सार्ध, वर्ध) Noted by Jha]; अपु. २२७।२३ माक्रुश्य (मानस्य) उत्तरार्धे (वैश्यश्च द्विशतं राम शूद्रश्च वन्धमर्हति); मिता. २।२०७; अप. २।२०७ मस्मृवत्; व्यक्र. १०३ मनुनारदौ; विर. २५० ध्वर्ध (ध्वर्ध); पमा. ४३१ मस्मृवत्; रत्न. १२०; व्यनि. ४८६ ध्वर्धशतं द्वे वा (ध्वर्ध शतं चैव) मनुनारदौ; स्मृचि. २४ विरवत्; दवि. २०५ द्वे वा (त्वेव); नृप्र. २७७ मस्मृवत्; सवि. ४७८ मस्मृवत्; व्यप्र. ३८१; व्यउ. १२०; व्यम. ९९; विता. ७२७ द्वे वा (विधात्) शेषं विरवत्; सेतु. २११ ऽध्य (ह्य) द्वे वा (द्वेधा); समु. १६० द्वे वा (चैव).

१ अकरणहन्ता वृषलभूयाः । असतां दुःखो. २ णक्रो. ३ यावै.

(२) 'वादेष्वि'ति (मस्मृ. ८।२६९) वक्ष्यमाणत्वात् मातृभगिन्याद्यश्लीलपत्नीयवर्जं परुषं, ब्राह्मणमाक्रुश्य पणशतं क्षत्रियो, वैश्योऽध्यर्धशतं द्वे वा, शूद्रस्तु वधमर्हति । पुनराक्रोशविशेषापेक्षया ताडनजिह्वाकर्तनाद्यमर्हति । गोरा.

(३) आक्रुश्य 'त्वं पापिष्ठोऽसि' इत्यादिना । अध्यर्धशतं सार्धशतं अल्पाक्षेपे । द्वे वेत्यतिशयिते । एते सर्वे पणाः । वधस्ताडनम् । मवि.

(४) द्विजस्य चौरत्याक्षेपरूपं परुषमुक्त्वा क्षत्रियः पणशतं दण्डमर्हति । एवं सार्धशतं द्वे वा शते लाघवगौरवापेक्षया वैश्यः । शूद्रोऽप्येवं ब्राह्मणाक्रोशे ताडनादिरूपं वधमर्हति । ममु.

(५) आक्रुश्य मध्यमेन वाक्पारुष्येणेति शेषः, इति पारिजातः । अध्यर्धं सार्धं शतं, द्वे वेति आक्रोशगौरवापेक्षया । वधस्ताडनजिह्वाच्छेदाद्यात्मकः । विर. २५०.५१

(६) इदमत्र चिन्त्यं वाक्यस्यास्य मध्यपारुष्यविषयत्वेनान्तरोक्तं वैश्यमित्यादि बृहस्पतिवचनं प्रथमपारुष्यविषयं प्राप्तं दण्डलाघवदर्शनात् । तथा च शूद्रस्योत्तमे पारुष्ये को नाम दण्डोऽस्तु न तावज्जिह्वाच्छेद एव मध्यमेनावरोधात् । नान्यः— अनभिधानादिति ।

अत्र उत्तमे ब्राह्मणाक्षेपे जिह्वाच्छेदो द्रष्टव्य औचित्यात्, 'अनृताभिशांसने तदङ्गच्छेदः' इति हारीतवाक्ये रत्नाकरकृतैव तीव्राक्रोशे जिह्वाच्छेदव्याख्यानाच्चेति । दवि. २०६

(७) द्वे वेति गुणवद्ब्राह्मणापेक्षया । वधं ताडनादिरूपं, हुङ्काराद्यल्पाक्रोशे, उत्तरत्र जिह्वाच्छेदस्य वक्ष्यमाणत्वात् । *मच.

पञ्चाशद्ब्राह्मणो दण्ड्यः क्षत्रियस्याभिशांसने ।
वैश्ये स्यादर्धपञ्चाशत् शूद्रे द्वादशको दमः ॥

* नन्द., भाच. मचवत् ।

(१) मस्मृ. ८।२६८; अपु. २२७।२४ दण्ड्यः (दस्यः) स्याद (वाऽप्य); मिता. २।२०७; अप. २।२०७ इये स्याद (इयस्याऽप्य); व्यक. १०३; विर. २५१ पञ्चाशद्ब्राह्मणो (विप्रः पञ्चाशतं) इये स्यादर्ध (इयस्य त्वर्थ) द्वादशको (तु द्वादशो); पमा. ४३१; रत्न. १२० पञ्चाशद्ब्राह्मणो (विप्रः

(१) अभिशंसनं सर्वप्रकार आक्रोशः । पतनीयादन्यः । तत्र दण्डान्तरविधानात् । निमित्तसप्तमी चैषा । वैश्य इति विषयसप्तमी । ब्राह्मणस्याक्रोशुराक्रुश्यमानस्य च दण्ड उक्तः । क्षत्रियादीनां त्वितरेतरं स्मृत्यन्तरमन्वेषणीयम् । तथा च गौतमः—'ब्राह्मणराजन्यवत् क्षत्रियवैश्यौ' (गौध. १२।११) परस्पराक्रोशे । क्षत्रियश्चैद्वैश्यमाक्रोशेत् पञ्चाशतं दण्ड्यः । वैश्यः क्षत्रियं, शतम् । एवं क्षत्रियः शूद्रमाक्रोशेत् पञ्चविंशतिर्दण्ड्यः । वैश्यः पञ्चाशतम् । शूद्रस्य तु तदाक्रोशे गुणापेक्षिको दण्डो वक्ष्यते । मेधा.

(२) ब्राह्मणेन क्षत्रियवैश्यशूद्रेषु उक्ताद्याक्षेपे कृते पञ्चाशत् पञ्चविंशतिः द्वादश पणान् यथाक्रमं ब्राह्मणो दण्ड्यः । * गोरा.

(३) अभिशंसने आक्रोशे । वैश्ये आक्रुश्यमाने विप्रेण । एवं शूद्र इत्यत्रापि । मवि.

'विप्रक्षत्रियवत्कार्यो दण्डो राजन्यवैश्ययोः ।
वैश्यक्षत्रिययोः शूद्रे विप्रे यः क्षत्रशूद्रयोः ।
समुत्कर्षापकर्षाभ्यां विप्रदण्डस्य कल्पना ।
राजन्यवैश्यशूद्राणां वधवर्जमिति स्थितिः ॥
समुत्कर्षेति । क्षत्रादीनामपि स्वावरवर्णेष्वक्रोशे विप्रस्येव दण्डकलुतिरित्यर्थः । मवि.

समवर्णाक्रोशे तदत्यन्तनिन्दायां च दण्डः

समवर्णे द्विजातीनां द्वादशैव व्यतिक्रमे ।

वादेष्वावचनीयेषु तदेव द्विगुणं भवेत् ॥

* ममु., मच., नन्द. गोरावत् ।

पञ्चाशतं); दीक. ५१ रत्नवत्; व्यनि. ४८७ पञ्चाशद्ब्राह्मणो दण्ड्यः (विप्राः पञ्चाशतं दण्ड्याः) मनुनारदौ; स्मृचि. २४ को (मो); सवि. ४७८ इये स्यादर्ध (इयस्य त्वर्थ); व्यप्र. ३८१ रत्नवत्; व्यउ. १२० रत्नवत्; विता. ७२७; सेतु. २११ रत्नवत्; समु. १६० णो दण्ड्यः (णे दण्डः).

(१) मस्मृ. ८।२६९ इत्यस्योपरिष्ठात् प्रक्षिप्तश्लोकोऽयम् ।

(२) मस्मृ. ८।२६९ इत्यस्योपरिष्ठात् प्रक्षिप्तश्लोकोऽयम्, र्वाभ्यां (र्षास्तु) वध (धन); स्मृचि. २४.

(३) मस्मृ. ८।२६९; अप. २।२०४ (=) णे (र्ण); व्यक. १०२ मनुनारदौ; स्मृच. ३२६ णे द्विजातीनां (र्णास्तु सर्वेषां) मे (मः) पू.; विर. २४९ मनुनारदौ;

(१) द्विजातिग्रहणमतन्त्रम् । समवर्णे द्वादश व्यतिक्रमे परस्पराक्रोशे दण्डः । साम्यं च जातिवित्तबन्धुवयः-कर्मविद्याभिः, विशेषानुपदेशात् । तत्र समानजातीये वित्ताधिके द्विगुणं, तस्मिन्नेव बन्धुत्वाधिके त्रिगुणं, यावत्सर्वगुणातिगुणस्य षड्गुणम् । वादा आक्रोशा अवचनीया अत्यन्तनृशंसाः मातृभगिनीभार्यादिगताः । तदेव द्विगुणं दण्डपरिमाणम् । नपुंसकलिङ्गात् । सर्वशेषोऽयं न समवर्णविषय एव । अथवा तदेव शतमिति योजना । लिङ्गसामर्थ्याच्छतस्य च प्रथमश्लोके श्रुतत्वात् । अतोऽवचनीयेषु समवर्णेष्वपि द्विशतो दमः । लिङ्गोपपत्त्यर्थं परिमाणपदमश्रुतमध्याहर्तव्यम् । शते तु व्यवहितकल्पना ज्यायसी । मेधा.

(२) द्विजातीनां समजातिविषये उक्तरूपे आक्रोशे कृते व्यतिक्रमे सति द्वादशैव पणान् दण्ड्यः । अवचनीयेषु वादेषु मातृभगिन्याद्यश्लीलरूपेषु 'शतं ब्राह्मण-माक्रुश्य' इत्यादि यदुक्तं तदेव दण्डं द्विगुणं दण्डात् भवति । *गोरा.

(३) द्विजातीनां त्रयाणां व्यतिक्रमे आक्रोशे । अवचनीयेष्वश्लीलेषु 'त्वं स्वसुगामी'त्यादिषु आक्रोश-मात्रतात्पर्येणोक्तेषु समवर्णेषु । मवि.

(४) द्विजातिपदमन्त्रातन्त्रं, व्यतिक्रमे वाक्पारुष्ये अप्रकाशनीयप्रकाशादन्यस्मिन्निति यावत् । वादेष्ववचनीयेष्वित्यनेन अप्रकाश्यप्रकाशको वादो विवक्षितः । विर. २४९

(५) व्यतिक्रमेऽल्पवाक्पारुष्ये । यदिदं द्वादशेत्युक्तं तदेव द्विगुणं भवेत् । नन्द.

(६) द्विजातीनां व्यतिक्रमे द्विजस्य द्विजः क्षत्रियस्य क्षत्रियः वैश्यस्य वैश्यः शूद्रस्य शूद्रः, व्यतिक्रमे द्वादशैव पणान् दण्ड्यः । व्यतिक्रमे द्विगुणं चतुर्विंशति-पणाः । माच.

* ममु. गोरावत् ।

दवि. २०४ मनुनारदौ; सवि. ४७६ वर्णे द्विजातीनां (जातौ तु सर्वेषां) पू.; व्यप्र. ३८० मनुनारदौ; व्यउ. ११९-२० णे (र्णे); समु. १६०.

व्य. कां. २२३

शूद्रकृते उच्चवर्णक्षेपे धर्मोपदेशे च दण्डः

एकजातिर्द्विजातींस्तु वाचा दारुणया क्षिपन् । जिह्वायाः प्राप्नुयाच्छेदं जघन्यप्रभवो हि सः ॥

(१) एकजातिः शूद्रः । स त्रैवर्णिकान् क्षिपन् आक्रोशन् दारुणया पातकादियोगिन्या वाचा नृशंसादिरूपया जिह्वाच्छेदं लभते । जघन्यप्रभव इति । पादाभ्यां ब्रह्मण उत्पन्न इति । हेत्वभिधानं प्रतिलोमानामपि ग्रहणार्थम् । तेऽपि जघन्यप्रभवा एव 'नास्ति पञ्चमः' इति वर्णान्तरनिषेधात् । मेधा.

(२) अत्यन्ताभ्यासे एतत् । अप. २।२०७

(३) शूद्रो द्विजातीन् पातकाभियोगिन्या वाचा आक्रुश्य जिह्वाच्छेदं लभेत । यस्मादसौ पादाख्यान्निष्कृष्टा-ज्जाजातः । *ममु.

(४) एकजातिरिह शूद्रः उपनयनाभावात्, दारुणया मर्मस्पृशा पातित्यादिवोधिकया, जघन्यप्रभवः श्रुतौ पद्भ्यामुत्पन्नत्वेन बोधितत्वात् । एतेन संकरजातानामपि द्विजातिं प्रति दारुणाक्षेपे अयं दण्डः, तेषामपि जघन्य-जातत्वात् । विर. २५४

(५) सः द्विजातिः जघन्यस्य शूद्रस्य प्रभवः । भाच.

नामजातिग्रहं तेषामभिद्वेहेण कुर्वतः । निक्षेप्योऽयोमयः शङ्कुर्ज्वलन्नास्ये दशाङ्गुलः ॥

* गोरा., मच., नन्द. मनुवत् ।

(१) मस्मृ. ८।२७० [तींस्तु (तिं च) Noted by Jha]; अप. २।२०७ तींस्तु (तिं तु) पन् (पेत); व्यक. १०३ तींस्तु (तिं तु) मनुनारदौ; विर. २५३ मनुनारदौ; पमा. ४३४ मनुनारदौ; व्यनि. ४८७ मनुनारदौ; स्मृचि. २४; दवि. २०६ तींस्तु (तिं तु) छेदं (ज्हेदं) मनुनारदौ; बाल. २।२०७; सेतु. २१२ तींस्तु (तिं तु) प्राप्नुयाच्छेदं (छेदमाप्नोति) मनुनारदौ; समु. १६१.

(२) मस्मृ. ८।२७१ तेषां (त्वेषां); अप. २।२०७ हं ते (हांस्ते); व्यक. १०३ क्षेप्यो (खेयो) शेषं मस्मृवत्, मनुनारदौ; विर. २५३ क्षेप्यो (खेयो) मनुनारदौ; पमा. ४३४ तेषां (चेषां) क्षेप्यो (खेयो) मनुनारदौ; व्यनि. ४८७ व्यकवत्, मनुनारदौ; स्मृचि. २४ मभि (मति) क्षेप्यो (धेयो); दवि. २०६ तेषां (त्वेषां) निक्षेप्योऽयो (विधेयोऽय) मनुनारदौ; मच. विरवत्; वीमि. २।२११ निक्षेप्यो

(१) अभिद्रोह आक्रोशः कुत्साबुद्धिः, ब्राह्मणक त्वं मा मया स्पर्धिष्ठाः । एवमन्यदपि योज्यम् । ग्रहणं ग्रहः । निरुपपदं नाम गृह्णाति कुत्साप्रत्यययोगेन वा, 'देवदत्तके'ति । अभिद्रोहेण क्रोधेनाभिद्रोहः क्रोधः गर्हा क्षेपः । न प्रणयेन । निक्षेप्यः प्रक्षेप्यः । शङ्कुः कीलकः । ज्वलन्नग्निना दीप्यमानोऽयोमयो लोहमयः ।

* मेधा.

(२) अत्यन्ताभ्यासे एतत् । अप. २।२०७

(३) नामग्रहं मैत्र इति । जातिग्रहं ब्राह्मण इति । अभिद्रोहेणाक्रोशाभिमानेन कुर्वतः शूद्रस्य । ज्वलन्नति- ततः । मवि.

(४) अमुकनामाऽसि त्वं अमुकजातिस्त्वम् । अभि- द्रोहेण आक्रोशाभिमानेन ग्रहं कलहं कुर्वतः यस्तस्य आस्ये मुखे अयोमयः शङ्कुः दशशङ्कुः ज्वलन् स्थाप्यः । भाच.

धर्मोपदेशं दर्पेण विप्राणामस्य कुर्वतः ।

तप्तमासेचयेत्तैलं वक्त्रे श्रोत्रे च पार्थिवः ॥

(१) अयं ते स्वधर्मः, इयं वा अत्रेतिकर्तव्यता, मैवं कार्पीः, छान्दसोऽसीयेवमादि व्याकरणलेशज्ञेतया दुन्दुक्त्वेन दर्पवन्तः शूद्रा उपदिशन्ति । तेषामेष दण्डः । यस्तु प्रणयात् ब्राह्मणापाश्रयादेव व्युत्पन्नो विस्मृतं कथ- श्चिद्देशकालविभागं स्मारयेत्, पूर्वाह्नकालं नातिक्रामय, क्रियतां दैवं कर्म, देवांस्तर्पयोपवीती भव, मा प्राची- नावीतं कार्पीरिति, तस्य न दोषः । तप्तमग्निसंबन्धात् पीडाकरम् । आसेचयेत् क्षारयेत् । युक्तं वक्त्रे, मुखेनो- पदेशकत्वात् । श्रोत्रस्य कोऽपराधः ? प्रागसत्कर्मादि-

* गोरा., ममु., विर., मच., नन्द. मेधावत् । दवि. व्याख्यानं पूर्वग्रन्थेषु गतार्थम् ।

(विधेयो); सेतु. २१२ मभि (मति) मनुनारदौ; समु. १६१ ग्रहं तेषा (ग्रहे दोष) क्षेप्यो (खेयो).

(१) मस्मृ. ८।२७२ [दर्पेण (धर्मेण) Noted by Jha]; अप. २।२०७ विप्राणा (द्विजाना); व्यक. १०३ अपवत्, मनुनारदौ; विर. २५४ अपवत्, मनुनारदौ; स्मृचि. २४; दवि. ३२१ अपवत्, मनुनारदौ; समु. १६१.

१ गर्भः क्षे. २ ज्ञानतया.

श्रवणम् ।

+मेधा.

(२) कथञ्चिद्धर्मलेशमवगम्यायं ते धर्मोऽनुष्ठेय इति ब्राह्मणस्याहङ्कारादुपदिशतोऽस्य शूद्रस्य मुखे कर्ण- योश्च ज्वलत्तैलं राजा प्रक्षेपयेत् । ममु.

मिथ्याक्षेपे अङ्गवैकल्योक्तौ गुर्वाक्षाक्षारणे च दण्डः

श्रुतं देशं च जातिं च कर्म शरीरमेव च ।

वितथेन ब्रुवन् दर्पाहाप्यः स्याद्विशतं दमम् ॥

(१) सत्ये च श्रुते, नैतदनेन सम्यक् श्रुतमित्याह । श्रुतमेव वाक्षिपति । नैतत्संस्कारकं यदनेन श्रुतमिति । ब्रह्मावर्तीयमभिजनाभिमानिनं ब्राह्मकोऽयमित्याह । एवं जातिब्राह्मणं क्षत्रियोऽयमित्याह, क्षत्रियं वा हेलया ब्राह्मण इति । कर्म, स्नातक इति । शरीरावयवः शारी- रमव्यङ्गं, दुश्चर्मैति । वितथेन, वितथमनृतम् । 'प्रकृ- त्यादिभ्यः' इति तृतीया । अथवाऽयं धर्मो वैतथ्यं, तस्य वाच्यं प्रति कारणता युक्तैव । स्वगुणमदात् परावज्ञानं दर्पः । अज्ञानात् परिहासतो वा न दोषः । कस्य पुनरयं दण्डः । सर्वेषामिति ब्रूमः । शूद्राधिकाराच्छूद्र- स्यैवेति परे । द्विजातिविषये वैतथ्ये । मेधा.

(२) शारीरं कर्म भारवहनादि, वितथेन ब्रुवन्न त्वश्रुतादि । दर्पादभिमानात् । अश्रुताद्यभिमानेन ब्रुवन् द्विज एव दण्ड्यो न तु शूद्रस्तस्य तु वध एव । *मवि. (३) समानजातिविषयमिदं दण्डलाघवात् न तु शूद्रस्य द्विजात्याक्षेपविषयम् । न त्वयैच्छुतं, न भवान् तद्देशजातो, न तवेयं जातिर्न तव शरीरसंस्कारमुपनय- नादि कृतमित्यहङ्कारेण मिथ्या ब्रुवन् द्विशतं दण्डं दाप्यः स्यात् । वितथेनेति तृतीयाविधाने 'प्रकृत्यादिभ्य उप- संख्यानम्' इति तृतीया । Xममु.

+ सर्वव्याख्यानानि मेधावत् ।

* दवि. मविवत् ममुवत् विरवच्च, सर्वेषामनुवादात् । भाच. मविवत् ।

X गोरा. ममुवत् । गोरा. व्याख्यानमशुद्धितद्देहाज्ञो- धृतम् ।

(१) मस्मृ. ८।२७३; व्यक. १०३; विर. २५४ ब्रुवन् (वदन्); विचि. १११ (=); स्मृचि. २४ दमम् (दमः); दवि. २०७; सेतु. २१३.

१ रेऽव्यङ्गं.

(४) कर्म तपश्चर्यादिरूपं, शारीरं शरीरावयवं, वितथेनासत्येन । तेन श्रुतदेशजातितपश्चर्याशरीरावयव-विशेषमधिकृत्य दर्पादसत्यं वदति तत्र द्विशतं दण्डः । वितथेनेति 'प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानमि'ति तृतीया । श्रुतादिवितथवचनोदाहरणानि । नानेन वेदः श्रुतः । नास्यार्थावर्तो देशः । नायं विप्रः । नानेन तपः कृतम् । नायमदुश्कर्मा इत्यादि । दर्पः स्वगुणदाढर्थज्ञानेन पराव-ज्ञानम् । विर. २५५

(५) समवर्णे आह— श्रुतमिति । न त्वं द्विजातिर्न तवायमुचितो देश इत्येवं वितथेन वितथं ब्रुवन्, शूद्रः शूद्रस्यैव ब्रुवन् । 'प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानमि'ति तृतीया । अथवा स्वख्यात्यर्थं दर्पात् मिथ्या वदन् शूद्रो दण्डनीय इत्याह— श्रुतमिति । मयैतत्पुराणादिकं श्रुतं, मम मध्यदेशे वसतिः, अतीव कुलीनोऽहं, अतीव सत्कर्माऽस्मि, ममातीव चूडादिस्कारो वृत्त इति । अन्यथा वितथेनेत्यनुपपत्तेरिति । मच.

(६) सर्ववर्णानामविशेषेण दण्डमाह— श्रुतं देशं चेति । देशं जन्मभूम्यादिकम् । कर्म यज्ञादिकम् । शारीरमुपनयनादिकम् । वितथेन वैतथ्येन । नन्द. काणं वाऽप्यथवा खञ्जमन्यं वाऽपि तथाविधम् । तथ्येनापि ब्रुवन् दाप्यो दण्डं कार्षापणावरम्* ॥

(१) एकेनाक्ष्णा विकलः काणः । खञ्जः पादविकलः । तथाविधं कुणिं चिपटं, तथ्येन नासत्येन, अपिशब्दात् वितथेन, अकाणे काणे च काण इत्युक्ते कार्षापणावरो दण्डः । अत्यन्ताल्पो यदि दण्डः कश्चिदनुग्राह्यतया तदा कार्षापणोऽवरो दण्डः । अन्यथा द्वौ त्रयः पञ्च वा पुरुषविशेषापेक्षयाऽपि दण्ड्यः शूद्रः, सर्वे वा पूर्ववत् । मेधा.

* मिता. व्याख्यानं 'सत्यासत्यान्यथास्तोत्रैः' इति याज्ञवल्क्यवचने द्रष्टव्यम् ।

(१) मस्मृ. ८।२७४; मिता. २।२०४; अप. २।२०४ ऽप्यथ (यदि) पणा (पणं); व्यक्र. १०२ मनुनारदौ; विर. २४७-८ ब्रुवन् (वदन्) मनुनारदविष्णवः; पमा. ४३१; रत्न. १२१; स्मृचि. २४ मन्यं (मन्थं); नृप्र. २७६; व्यप्र. ३८४ मनुनारदौ; व्यउ. १२२ मनुनारदौ; विता. ७२४; ससु. १६०.

१ विटपं त.

(२) काणं पादविकलं वा अन्यमपि वा तथारूपं अङ्गविकलमन्धादिकं काणादिशब्देन सत्येनापि ब्रुवन् यदि सर्वनिकृष्टं कार्षापणं दण्डं दाप्यः । *गोरा.

(३) तदाक्षेत्रत्यन्तोत्कर्षे स्वल्पे वा आशयदोषे ग्राह्यम् । अप. २।२०४

(४) ब्रुवन् काणस्त्वं इत्यादिकमभिमानात् कार्षापणोऽत्यन्तावरो यत्र दण्डे तम् । अधिकसंभवे तु ततोऽपि किञ्चिदधिकं दाप्य इत्यर्थः । मवि.

(५) किञ्चान्यत् वस्तुतोऽङ्गहीनस्य तथावदने दण्ड-माह—काणमिति । तथाविधं विरूपम् । तथ्येनापीत्यत्रा-पेरवधारणार्थत्वात् परिहासवारणाय । कार्षापणावरं पणा-दपि न्यूनं पुनः प्रसङ्गवारणाय । मच.

भातरं पितरं जायां भ्रातरं श्वशुरं गुरुम् ।

आक्षारयन् शतं दाप्यः पन्थानं चाददद्गुरोः ॥

(१) आक्षारणं भेदनं द्वेषजननमनृतेन । 'एषा ते माता न स्नेहवती द्वितीये पुत्रेऽत्यन्ततृष्णावती कनक-मयमङ्गुलीयकं रहसि तस्मै दत्तवती' इत्येवमाद्युक्त्वा भेदयति । एवं पितापुत्रौ जायापती भ्रातृन् गुरुशिश्वौ । तनयग्रहणं द्वितीयसंबन्धिप्रदर्शनार्थम् । अन्यथा मातर-मित्युक्ते मातरं पुत्रान्निन्दतो दण्डः स्यात् न पुत्रं मातुः । यद्यपि भेदनमुभयाधिष्ठानं तथापि यन्मुखेन क्रियते स एव भेदयितव्य इति व्यवहारः । तत्रासति तनयग्रहणे प्रदर्शनार्थं यदैव मातरमाह—'नैष ते पुत्रोऽभक्तो दुःशीलश्च' इत्येवमादिना मातरमाक्षारयति तत्रैव स्यान्न पुत्रं, यथा दर्शितम् । अन्ये तु चित्तकदर्थनोत्पादनमा-

* मसु., नन्द., भाच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।२७५ श्वशुरं (तनयं); अपु. २२७।२८ जायां (ज्येष्ठं) दाप्यः (दण्ड्यः); मिता. २।२०४; व्यक्र. १०२ मस्मृवत्; विर. २५० मस्मृवत्; पमा. ४३१ चा (वा); रत्न. १२०; व्यनि. ४८५ गुरुम् (गुरून्) शेषं मस्मृवत्; स्मृचि. २४ चा (वा) शेषं मस्मृवत्; दवि. २११ मस्मृवत्; २१२ आक्षारयन् (आक्रोशयन्) इति धर्मकोषे पाठांतरम्; नृप्र. २७६ भ्रातरं श्वशुरं (श्वशुरं भ्रातरं); वीमि. २।२०४; व्यप्र. ३८२; व्यउ. १२१ चा (वा); व्यम. ९९; विता. ७२४ चा (वा); राकौ. ४८८-९; सेतु. २१४ दाप्यः (दण्ड्यः) शेषं मस्मृवत्; ससु. १६०

क्षारणमाहुः। प्रवत्स्यामि धनं श्रुतं वाऽर्जयितुं तीर्थोद्युप-
सेवितुं, तत्प्रवासशङ्कया च मानसी तृष्ण्या पीडा
भवतीति तथा न कर्तव्यम् । यावदुद्वस्तं जीवेयु-
स्तावन्नान्यं समाचरेन्न तैरननुशात इति च । यत्तु वि-
द्वेषणादिना चित्ते खेदोत्पादनं तत्र शतान्न मुच्यते प्रति-
रोद्धा गुरोरिति महत्त्वाद्दोषस्य । जायाया अनुकूलायाः
पुत्रवत्याः, क्रूरान्ये विवाहमित्येतदाधारणम् । एवं
गुणवतः पुत्रस्याधारणेऽन्यकरणम् । गुरोः सर्वप्रकारं
पन्थानमत्यजतः शतं दण्डः । मेधा.

(२) 'क्षारिताक्षारितौ सद्भिरभिशास्ताबुदाहृतौ' इति
त्रिकाण्डदर्शनात् मातृपितृभार्याभ्रातृपुत्रगुरूणां महा-
पातकाभिशापमुत्पादयन् गुरोश्च पन्थानमददत् शतं
दण्ड्यः । अभ्यासानभ्यासाधारणेन वाऽत्र मातृभार्यादीनां
दण्डस्य विषमसमीकरणं परिहरणीयम् । गुरो.

(३) यदा पुनः पुत्रादयो मात्रादीन् शपन्ति
तदा शतं दण्डनीया इति तेनैवोक्तम्—मातरमिति ।
एतच्च सापराधेषु मात्रादिषु गुरुषु निरपराधायां च
जायायां द्रष्टव्यम् । मिता. २।२०४

(४) आक्षारयन् अगम्यमैथुनेनाभिशांसन् । जाया-
संनिधेर्जायाया एव मातरं पितरं चेति ग्राह्यम् । तेनात्र
जायां प्रति तव माता स्वैरिणीत्यादिरभिशापो द्रष्टव्यः ।
*मवि.

(५) 'आक्षारितः क्षारितोऽभिशातः' इत्याभि-
धानिकाः । मात्रादीन् पातकादिनाऽभिशापन्, गुरोश्च
पन्थानमत्यजन् दण्ड्यः । भार्यादीनां गुरुलघुपापाभि-
शापेन दण्डसाम्यं समाधेयम् । मेधातिथिस्तु आक्षारणं
भेदनमित्युक्त्वा मातृपुत्रपित्रादीनां परस्परभेदनकर्तुरयं
दण्डविधिरिति व्याख्यातवान् । *ममु.

(६) आक्षारयन् वाक्पारुष्यविषयीकुर्वन् ।
विर. २५०

(७) मिथ्याभिशापेन योजयन्निति हलायुधः ।
आक्षारयन् अगम्यमैथुनेनाभिशांसन्, तेन जायां प्रति
*मवि.
*मवि.

तव माता स्वैरिणीत्यादिरभिशापो द्रष्टव्यः । एवं मात्रा-
दिष्वपि नारायणः ।

धर्मकोषे तु 'आक्रोशयन्' इति पठित्वा आक्रोशनं
साक्षेपाह्वानमिति व्याख्यातम् । *दवि. २११-१२

(८) आक्षारयन् वाक्पारुष्येण क्रोधयन् मातापितृ-
गुरुष्वेष्टभ्रातृणामाक्षारणे सकृत्कृते अन्येषामसकृत्कृते
दण्डः, अतुल्यकक्षित्वात् । नन्द.

पतितं पतितेत्युक्त्वा चौरं चौरैति वा पुनः ।
वचनानुल्यदोषः स्यान्मिथ्या द्विदोषतां व्रजेत् ॥
पतितं पातकिनम् । उक्त्वा आक्रोशद्वयं तुल्य-
दोषोऽतस्तुल्यो दण्डः । एवं द्विदोषतां द्विगुणदोषतां-
मित्यादि । मवि.

ब्राह्मणक्षत्रिययोः परस्पराक्रोशे विद्यूद्रयोः स्वजात्याक्रोशे
च दण्डः

ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यां तु दण्डः कार्यो विजानता ।
ब्राह्मणे साहसः पूर्वं क्षत्रिये त्वेव मध्यमः ॥

(१) ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यां परस्पराक्रोशे कृते तयोरयं
दण्ड इत्येवमध्याहारेण योजना । तादर्थ्यं चतुर्थी वा ।
तद्विनयाय दण्डः कर्तव्यः । पातकस्याक्रोशे कृते अयं
दण्डो दुःखोत्पादनरूपे । *मेधा.

(२) वर्णानां स्वजातिविषये वाक्पारुष्यातिशये दण्डं
श्लोकद्वयेनाह—ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यां त्विति । विजानता
राज्ञा । ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यां वाक्पारुष्यातिशये कृते तयो-
र्दण्डौ कार्यावित्यर्थः । तादुत्तरार्धेनोक्तौ । नन्द.

* शेषं मेधा., मिता., ममु., विर. श्लोकेषां विवरणम् ।

× सर्वव्याख्यानानि मेधावत् ।

(१) मस्मृ. ८।२७७ इत्यस्योपरिष्ठात् प्रक्षिप्तश्लोकोऽयम् ।

(२) मस्मृ. ८।२७६ [तु दण्डः (च दण्डः)
Noted by Jha]; व्यक. १०३; विर. २५५ त्वेव
(त्वेव); दवि. २०१ विरवत्; वीमि. २।२११ विजानता
(विजानतः) त्वेव (चैव); व्यप्र. ३८३ त्वेव (त्वेष);
व्यड. १२१; बाल. २।२०७; सेतु. २१२ त्वेव (चैव);
समु. १६० सः पूर्वं (सं पूर्वं) त्वेव मध्यमः (मध्यमं
स्युतम्).

विट्शूद्रयोरेवमेव स्वजातिं प्रति तत्त्वतः ।

छेदवर्जं प्रणयनं दण्डस्येति विनिश्चयः ॥

(१) एवमेव प्रथममध्यमौ साहसावित्यतिदिश्यते । तेनैव क्रमेण वैश्यस्य शूद्राक्रोशे प्रथमः । शूद्रस्य वैश्याक्रोशे मध्यमः । छेदवर्जं दण्डस्य प्रणयनमिति 'एकजाति-द्विजातीनि'त्यनेन जिह्वाच्छेदं प्राप्तं निवर्तयति । स्वजातिं प्रतीतिः । नैवं मन्तव्यं समानजातीयं प्रतीतिः । किं तर्हि, याऽत्र जातिरूपात्ता वैश्यशूद्राविति । स्वग्रहणं श्लोकाभि-प्रायः परस्परक्रोशे यावत् । स्वजातिमिति पूर्वत्रापि संबन्धनीयम् । प्रणयनं प्रवर्तनम् । क्षत्रियस्य वैश्यशूद्रा-क्षारणे प्रथमार्धसाहसः । एवं ब्राह्मणस्य वैश्यशूद्रयोः कल्पम् । मेधा.

(२) वैश्यशूद्रयोः परस्परजातिं प्रति पत्नीयाक्रोशे ब्राह्मणक्षत्रियवत् । प्रथममध्यमसाहसामकं जिह्वाच्छेद-वर्जं यथावदण्डस्य करणम् । एवं च ब्राह्मणक्षत्रियाक्रोशे एवं शूद्रस्य जिह्वाच्छेदनमवतिष्ठते । *गोरा.

(३) विट्शूद्रयोरेवमेवान्योन्याक्षारणे प्रथमो वैश्यस्य शूद्रस्य मध्यमः । तयोस्तु स्वस्वजात्याक्षारणे छेदवर्जं तत्त्वजालुचितदण्डमात्रप्रणयनम् । तेनार्थाद् ब्राह्मण-क्षत्रियाक्षारणे छेद एवेत्यर्थः । मवि.

(४) वैश्यशूद्रयोरेवमेव । स्वजातिं प्रति तुल्यजातिं प्रति तत्त्वतः स्वरूपगुणोत्कर्षापकर्षलक्षणात् । छेदवर्ज-मिति जिह्वाच्छेदनिवृत्त्यर्थम् । Xविर. २५६

(५) उक्तदण्डमन्यत्रातिदिशति — विडिति । शूद्राक्रोशिनि वैश्ये प्रथमः । वैश्याक्रोशिनि शूद्रे मध्यमः । स्वजातिं प्रति संनिधेः स्वस्य जातिर्यदनन्तरं तत्स्वजातिस्तेन वैश्यः क्षत्रियमाक्रुश्य प्रथमसाहसं दद्यात् । वैश्यमाक्रुश्य शूद्रो मध्यमसाहसं दद्यात् । अन्यथा

* मसु. गोरावत् । X दवि. विरवत् ।

(१) मस्मृ. ८।२७७ [स्वजातिं (सजातिं) विनिश्चयः (विनिर्णयः) Noted by Jha]; मिता. २।२०७ पृ.; व्यक. १०४ रेव (स्वेव); विर. २५६ व्यकवत्; दवि. ३०१ व्यकवत्; व्यप्र. ३८३ व्यकवत्; व्यउ. १२२ स्येति (श्वेति) शेषं व्यकवत्; विता. ७२७ पृ.; बाल. २।३०७ उक्तः समु. १६०.

१ जातीयप्र. २ हणशो. १०४१. १०४२. १०४३.

'समवर्णे द्विजातीनामिति' वैश्यस्य द्वादशस्योक्तत्वात्तत्त्वतः परिहासं विना छेदवर्जं जिह्वाच्छेदं विना । अतो ब्राह्मण-क्षत्रियाक्रोशिनि शूद्रे जिह्वाच्छेदः प्रथमोक्तः पर्याप्तः ।

मच.

(६) एवमेवेति मध्यमसाहसातिदेशः स्वजातिं प्रति वाक्पारुष्य इति शेषः । अपराधेऽपि स्वजातिं प्रती-त्यनुषङ्गः । शूद्रस्येति च विपरिणामः, तेनायमर्थः शूद्रस्य जिह्वाच्छेदवर्जनं दण्डप्रणयनं स्वजातिविषये न द्विजातिविषये इति । नन्द.

याज्ञवल्क्यः

वाक्पारुष्यलक्षणविभागौ

इदानीं वाक्पारुष्यं प्रस्तूयते । तल्लक्षणं चोक्तं नारदेन — 'देशजातिकुलादीनामाक्रोशं न्यङ्गसंयुतम् । यद्वचः प्रतिकूलार्थं वाक्पारुष्यं तदुच्यते ॥' इति । देशादीनामाक्रोशं न्यङ्गसंयुतम् । उच्चैर्भाषणमाक्रोशः, न्यङ्गमवद्यं तदुभययुक्तं यत्प्रतिकूलार्थमुद्वेगजननार्थं वाक्यं तद्वाक्पारुष्यं कथ्यते । तत्र कलहप्रियाः खलु गौडा इति देशाक्रोशः । नितान्तं लोलुपाः खलु विप्रा इति जात्याक्रोशः । क्रूरचरिता ननु वैश्वामित्रा इति कुला-क्षेपः । आदिग्रहणात्स्वविद्याशिल्पादिनिन्दया विद्र-च्छिल्पादिरुषाक्षेपो गृह्यते । तस्य च दण्डतारतम्यार्थं निष्ठुरादिभेदेन त्रैविध्यमभिधाय तल्लक्षणं तेनैवोक्तम् — 'निष्ठुराश्लीलतीव्रत्वादपि तत्त्रिविधं स्मृतम् । गौरवानु-क्रमात्तस्य दण्डोऽपि स्यात्क्रमाद्गुरुः ॥ साक्षेपं निष्ठुरं ज्ञेयमश्लीलं न्यङ्गसंयुतम् । पत्नीयैरुपाक्रोशैस्तीव्रमाहु-र्मनीषिणः ॥' इति । तत्र धिङ्मुखं जालममित्यादि सा-क्षेपम् । अत्र न्यङ्गमित्यसम्भ्यम् । अवद्यं भगिन्यादिगमनं तद्युक्तमश्लीलम् । सुरापोऽसीत्यादिमहापातकाद्याक्रोशै-र्युक्तं वचस्तीव्रम् । मिता. २।२०४

समगुणेषु सवर्णेषु निष्ठुराक्षेपे दण्डः

सत्यासत्यान्यथास्तोत्रैर्न्यूनाङ्गेन्द्रियरोगिणाम् ।

क्षेपं करोति चेदण्ड्यः पणानर्धत्रयोदशान् ॥

(१) यास्मृ. २।२०४; अमु. २५८।१ दशान् (दश); विश्व. २।२०८ न्यू (ही) शेषं अपुवत्; मिता.; अप.; व्यक. १०२; विर. २४७ अपुवत्; पमा. ४३०; रत्न. १२१ दण्ड्यः (दण्ड्यः); स्मृचि. २४; व्यनि. ४८६; दवि. २१०; नृप्र. ३७६; सवि. ४७७; वीमि. ३

(१) प्रार्थेण द्यूतप्रभवत्वाद् वाग्दण्डपारुष्ययोर्विनाशकारणत्वसामान्याद्वा द्यूतव्यवहारानन्तरमारम्भः । तत्रापि दण्डपारुष्यस्यापि कारणभूतत्वाद् वाक्पारुष्यमेव तावदुच्यते — सत्यासत्येति । हीनाङ्गाः खज्जादयः । हीनेन्द्रियाः काणादयः । कुष्ठान्नाभिभूता रोगिणः । तेषां यद्यनपराधिनामेव चापलाद् विद्यमानेन्द्रियवैकल्यादिना सत्येनैव दुष्टया वाचा क्षेपं कुर्यात्, असत्येनापि हे काण इत्यकाणमेवाधिक्षिपेत् । अन्यथास्तोत्रेण वा सातिशयस्तुतिपदैः प्रसिद्धं मूर्खं हे चतुर्वेदिन्, इत्येवं वदन् अर्धत्रयोदशपणान् राजावेदने कृते दण्ड्यः । स्मृत्यन्तराच्च तस्यापि प्रसादनं कार्यम् । विश्व. २।२०८

(२) तत्र निष्ठुराक्रोशे सवर्णविषये दण्डमाह — सत्यासत्येति । न्यूनाङ्गाः करचरणादिविकलाः । न्यूनेन्द्रिया नेत्रश्रोत्रादिरहिताः । रोगिणो दुश्चर्मप्रभृतयः । तेषां सत्येनासत्येनान्यथास्तोत्रेण च निन्दार्थया स्तुत्या । यत्र नेत्रयुगलहीन एषोऽन्ध इत्युच्यते तत्सत्यम् । यत्र पुनश्चक्षुष्मानेवान्ध इत्युच्यते तदसत्यम् । यत्र विकृताकृतिरेव दर्शनीयस्त्वमसीत्युच्यते तदन्यथास्तोत्रम् । एवंविधैर्यः क्षेपं निर्भर्त्सनं करोत्यसौ अर्धाधिकत्रयोदशपणान् दण्डनीयः । 'काणं वाऽप्यथवा खज्जमन्यं वाऽपि तथाविधम् । तथ्येनापि ब्रुवन् दाप्यो दण्डं कार्षाषणावरम् ॥' इति (मस्म. ८।२७४) यन्मनुवचनं तदतिदुर्बलतर्णविषयम् । यदा पुनः पुत्रादयो मात्रादीन् शपन्ति तदा शतं दण्डनीया इति तेनैवोक्तम् — 'मातरं पितरं जायां भ्रातरं श्वशुरं गुरुम् । आक्षारयन् शतं दाप्यः पन्थानं चाददद्गुरोः ॥' इति (मस्म. ८।२७५) । एतच्च सापराधेषु मात्रादिषु गुरुषु निरपराधायां च जायायां द्रष्टव्यम् । मिता.

(३) द्वादश पणान् सार्धान् दण्ड्यः । अर्धः त्रयोदशो येषां पणानां तेऽर्धत्रयोदशाः पणाः । *अप.

(४) प्रथमवाक्पारुष्ये समजातिगुणविषयमेतत् ।

+ विर. २४७

* शेषं मितावत् । पमा. अपवत् । वीमि. अपवत् विरवत् ।

+ दनि., व्यप्र. विरवत् ।

व्यप्र. ३८०; व्यउ. ११९; व्यम. ९९ अपवत्; विता. ७२४; राकौ. ४८८; सेतु. २१० अपवत्; समु. १६०.

समगुणेषु सवर्णेषु अश्लीलक्षेपे दण्डः

अभिगन्ताऽस्मि भगिनीं मातरं वा तवेति ह । शपन्तं दापयेद्राजा पञ्चविंशतिकं दमम् ॥

(१) राजावेदने एव च — 'अभिगन्तासि भगिनीं मातरं वा तवेति हि । शपन्तं दापयेद् राजा पञ्चविंशतिकं दमम् ॥' अयं च सवर्णानां समानगुणानां च दण्डकल्पः । विश्व. २।२०९

(२) अश्लीलक्षेपे दण्डमाह — अभिगन्ताऽस्मीति । त्वदीयां भगिनीं मातरं वा अभिगन्ताऽस्मीति शपन्तं, अन्यां वा त्वजायामभिगन्तेत्येवं शपन्तं, राजा पञ्चविंशतिकं पणानां पञ्चाधिका विंशतिर्यस्मिन् दण्डे स तथोक्तस्तं दमं दापयेत् । मिता.

(३) प्रथमे वाक्पारुष्ये दण्ड उक्तः संप्रति मध्यमे वाक्पारुष्ये दण्डमाह — अभिगन्ताऽस्मीति । अप.

(४) तव भगिनीं मातरं वा अभिगन्ताऽस्मि मिथुर्न भूयोऽपि भोक्ष्यमाणोऽहमिति शपन्तं उद्वेजयन्तं समजातिगुणं राजा पञ्चविंशतिपणमितं दमं दापयेत् । वाशब्दो अनास्थायां, तेन पुत्रीं जायां वा तवाभिगन्ताऽहमित्यादिकमपि संगृहीतम् । हशब्दः पादपूरणे । वीमि.

विषमगुणेषु सवर्णेषु निष्ठुराश्लीलक्षेपेषु दण्डः

अर्धोऽधमेषु द्विगुणः परस्त्रीपूतमेषु च ॥

(१) यास्मृ. २।२०५; अपु. २५८।२ ह (च); विश्व. २।२०९ सि (सि) ह (हि); मिता. २।२०५; अप.; व्यक. १०२; विर. २४९ सि (सि) वा (च) ह (हि); पमा. ४३३ अपवत्; रत्न. १२० अपवत्; दीक. ५१ तवेति ह (तथाविधम्); विचि. ११०-११ सि (सि) वा तवेति ह (यभयेरिह) शपन्तं (पणं तु); व्यनि. ४८६; स्मृचि. २४; दवि. २११ वा (च) ह (हि), विवादचिन्तामणौ ' मातरं यन्ममेति हि ' इति पठितम्; नृप्र. २७६; वीमि.; व्यप्र. ३८३; व्यउ. १२१ ह (हि); व्यम. ९९ तवे (न वे) ह (च); विता. ७२५; राकौ. ४८८; सेतु. २१०; समु. १६०.

(२) यास्मृ. २।२०६; अपु. २५८।३; विश्व. २।२१०; मिता.; अप.; व्यक. १०२; विर. २४५; रत्न. १२०; विचि. ११०; दवि. २००; नृप्र. २७६; वीमि.; व्यप्र. ३८१ धौ (र्धा); व्यउ. १२०; विता. ७२६; सेतु. २०९; समु. १६०.

(१) गुणवर्णवैषम्ये पुनः—‘अर्धोऽधमेषु द्विगुणः परस्त्री-
पूतमेषु च । दण्डप्रणयनं कार्यं वर्णजात्युत्तराधरम् ॥’
निरूप्येति शेषः । उक्तदण्डादधर्धत्रयोदशपणावधिकाद्
वर्णगुणाद्यधमेषु अर्धदण्डः । द्विगुणं च परस्त्रीषु । पर-
शब्द उत्कृष्टार्थः । परैरुत्कृष्टैः गुणतो वर्णतो वा परि-
णीताः परस्त्रियः, तास्वाधिक्षितासु । उत्तमेषु च गुण-
वर्णादिभिः पुरुषेषु स्त्रीषु वा । अर्धवचनं द्विगुणवचनं
चोभयमपि यथार्हदण्डोपलक्षणार्थमित्येतद् दर्शयति ।
दण्डप्रणयनं कार्यमिति न्यूनतया आधिक्येन वा यथार्हं
वर्णजात्युत्तराधरमालोच्येत्यभिप्रायः । जातिशब्दश्च जन्म-
निमित्तवाद् वयोवचनतया गुणलक्षणार्थोऽवसेयः ।

विश्व. २।२१०

(२) एवं समानगुणेषु वर्णेषु दण्डमभिधाय विषम-
गुणेषु दण्डं प्रतिपादयितुमाह—अर्धोऽधमेष्विति । अधमेषु
आक्षेपपेक्षया न्यूनवृत्तादिगुणेष्वर्धो दण्डः । पूर्ववाक्ये
पञ्चविंशतेः प्रकृतत्वात्तदपेक्ष्यार्थः सार्धद्वादशपणात्मको
द्रष्टव्यः । परभार्यासु पुनरविशेषेण द्विगुणः पञ्चविंशत्य-
पेक्षयैव पञ्चाशत्पणात्मको वेदितव्यः । तथोत्तमेषु च
स्वापेक्षयाऽधिकश्रुतवृत्तेषु दण्डः पञ्चाशत्पणात्मक एव ।
*मिता.

(३) प्रथमे मध्यमे च वाक्पारुष्ये सवर्णानां दण्ड
उक्तः । तस्यैव दण्डनीयगुणसदसन्नावकृतं विशेषमाह—
अर्धोऽधमेष्विति । विद्यानुष्ठानादिगुणवताऽधमेषु अधम-
गुणेषु आकृष्टेषूक्तस्यार्धमेव दण्डः स्यात् । तत्र प्रथमे
वाक्पारुष्ये षट्पणाः । पणचतुर्थांशश्च दण्डार्थः, मध्यमे
तु द्वादश सार्धः । यस्तु परस्त्रीराक्षिपति, तथाऽल्प-
गुणश्च सन्नुत्तमगुणांस्तस्योक्तो द्विगुणो दण्डः । तत्र
प्रथमे वाक्पारुष्ये पञ्चविंशतिः । +अप.

(४) अर्धता चापराधानुरूपा । दण्डस्य अधमता
वर्णतो गुणतश्च । विचि. ११०

इन्द्रियनाशप्रतिज्ञयाक्षेपे पापाक्षेपे त्रैविद्यनृपदेवजातिपूगग्राम-
देशाक्षेपे च दण्डाः

बाहुग्रीवानेत्रसक्थिविनाशे वाचिके दमः ।
शत्यस्तदर्धिकः पादनासाकर्णकरादिषु ॥

* विर., व्यप्र. मितावत् । दवि. विरवत् विचिवच्च ।
+ वीमि. अपवत् ।

(१) यास्मृ. २।२०८; अपु. २५८।५ दर्धि (तोऽर्धि);

(१) वधप्रतिज्ञया तु वाक्पारुष्ये—‘बाहुग्रीवा-
नेत्रसक्थिविनाशे वाचिके दमः । शत्यस्तदर्धिकः
पादनासाकर्णकरादिषु ॥’ इति । बाह्यादिच्छेदस्ते मया
कर्तव्य इत्येवं तथाकरणसमर्थस्य ब्रुवतः शत्यो दमः
कार्यः । शतेनाभिनिवृत्तः शत्यः । शतं दण्ड्य इत्यर्थः ।
पादादिच्छेदनप्रतिज्ञायां तु ततोऽर्धं, पञ्चाशदित्यर्थः ।
आदिशब्दश्च दण्डपारुष्योक्तदन्तमङ्गाद्यर्थः । ऊर्वास्थि
सक्थीत्युच्यते । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२१२

(२) पुनर्निष्ठुराक्षेपमधिकृत्याह—बाहुग्रीवेति । बाह्या-
दीनां प्रत्येकं विनाशे, वाचिके वाचा प्रतिपादिते तव
बाहू छिनद्नीत्येवंरूपे शत्यः शतपरिमितो दण्डो वेदि-
तव्यः । पादनासाकर्णकरादिषु आदिग्रहणात् स्फिगादिषु
वाचिके विनाशे तदर्धिकः तस्य शतस्यार्धं तदर्धं
तद्यस्यास्त्यसौ तदर्धिकः पञ्चाशत्पणिको दण्डो वेदितव्यः ।
*मिता.

(३) अत्र बाह्यादिपदेन प्रधानाङ्गविवक्षा, पाद-
नासाकर्णकरादिपदेन चाऽप्रधानाङ्गविवक्षा । शत्यः
शतपरिमितः । विर. २४९

(४) दमः समानगुणजातिमतः । +वीमि.

अशक्तस्तु वदन्नेवं दण्डनीयः पणान् दश ।

तथा शक्तः प्रतिभुवं दाप्यः क्षेमाय तस्य तु ॥

(१) प्रागुक्तं शक्तसंबन्धितया बाह्यादिच्छेदवाक्यम्—
‘अशक्तस्तु वदन्नेवं दण्डनीयः पणान् दश । तथा
शक्तः प्रतिभुवं दाप्यः क्षेमाय तस्य तु ॥’ बाह्यात्रेणापि

* अप. मितावत् । + शेषं मितावत् ।

विश्व. २।२१२; मिता.; अप. अपवत्; व्यक. १०२ अपु-
वत्; विर. २४९; पमा. ४३२; रत्न. १२०; व्यनि. ४८६
र्धिकः (धके); स्मृचि. २४-५; दवि. २११ नासा-
कर्ण (कर्णनासा); सवि. ४७८ धि (र्ध); वीमि.; व्यप्र.
३८३; व्यउ. १२१ के (को); व्यम. ९९; विता.
७२९; समु. १६०.

(१) यास्मृ. २।२०९; अपु. २५८।६ दाप्यः
(दद्यात्); विश्व. २।२१३; मिता.; अप.; व्यक. १०२;
विर. २४९; पमा. ४३२; रत्न. १२०; व्यनि. ४८६;
दवि. २११; वीमि.; व्यप्र. ३८३; व्यउ. १२१; व्यम.
९९; विता. ७२९; समु. १६०.

वदतः कर्तुमशक्तस्य दशपणो दण्डः । शक्तस्तु प्रागुक्तदण्डं दाप्यः । त्रासापनोदनाय च समर्थं क्षेमाय प्रतिभुवं दाप्यः । विश्व. २।२१३

(२) यः पुनर्ज्वरादिना क्षीणशक्तिस्त्वद्वाह्वाद्यङ्ग-भङ्गं करोमीत्येवं शपत्यसौ दशपणान् दण्डनीयः । यः पुनः समर्थः क्षीणशक्तिं पूर्ववदाक्षिपत्यसौ पूर्वोक्तशतादिदण्डोत्तरकालं तस्याशक्तस्य क्षेमार्थं प्रतिभुवं दापनीयः । मिता.

(३) सामान्येनोक्तस्य विषयविशेषे व्यवस्थामाह—अशक्तस्त्विति । बाह्वादिच्छेदं कर्तुं समर्थः स यदि तं ब्रूयात्तदोक्तं दण्डं गृहीत्वा क्षितस्य क्षेमाय परिरक्षणार्थं प्रतिभुवं दाप्यः । बाह्वादिच्छेदासमर्थस्तु चेद्दशैव पणान् दाप्यः । अप.

(४) तुशब्देनाधिकतमशक्तिकव्यवच्छेदः । तथा-शब्देन प्रतिभुवोऽभावे राज्ञा बन्धनीय इति समुचीयते । उत्तमाधमभेदेनात्रापि न्यूनाधिक्यम् । *वीमि.

पतनीयकृते क्षेपे दण्डो मध्यमसाहसः ।

उपपातकयुक्ते तु दाप्यः प्रथमसाहसम् ॥

(१) ब्रह्महा गोघ्नो वा त्वमित्येवमादिके क्षेपे—‘पतनीयकृते क्षेपे दण्ड्यो मध्यमसाहसम् । उपपातकयुक्ते तु दाप्यः प्रथमसाहसम् ॥’ विश्व. २।२१४

(२) तीव्राक्रोशे दण्डमाह—पतनीयेति । पातित्य-हेतुभिर्ब्रह्महत्यादिभिर्वर्णिनामाक्षेपे कृते मध्यमसाहसं दण्डः । उपपातकसंयुक्ते पुनर्गोब्रह्मत्वमसीत्येवमादिरूपे क्षेपे प्रथमसाहसं दण्डनीयः । Xमिता.

* शेषं मितावत् । X अप. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२१०; अपु. २५८।७; विश्व. २।२१४ ण्डो (ण्ड्यो) सः (सम्); मेधा. ८।२६७ नीय (नीये) पू., स्मृत्यन्तरम् ; मिता.; अप.; व्यक. १०३; विर. २५५ नीय (नीये) सः (सम्); पमा. ४३३; रत्न. १२१ नीय (नीये); दवि. २०८ कृते (कृता) सः (सम्); सवि. ४७८ कृते (कृति) तु (च); वीमि.; व्यग्र. ३८३ ण्डो मध्य (ण्ड उक्त); व्यड. १२१ व्यग्रवत् ; विता. ७३०; राकौ. ४८९ रत्नवत् ; सेतु. २११ विरवत् ; समु. १६०.

(३) मध्यमसाहसादिकं प्राग्लक्षितम् । इदं च समानगुणादिपरम् । उत्तमाधमभेदेन न्यूनाधिक्यं चोहनीयम् । वीमि.

‘त्रैविद्यनृपदेवानां क्षेप उत्तमसाहसः ।

मध्यमो जातिपूगानां प्रथमो ग्रामदेशयोः ॥

(१) नृपग्रहणमाचार्यपितृश्रोत्रियादीनामपि सामान्या-लक्षणार्थम् । पूगशब्दश्चात्र गणमात्रवचनः । ततश्च जातिपूगानां जातिमतां गणानां क्षत्रियादिसमुदायाना-मित्यर्थः । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२१५

(२) त्रैविद्याः वेदत्रयसंपन्नास्तेषां, राज्ञां, देवानां च क्षेपे उत्तमसाहसो दण्डः । ये पुनर्ब्राह्मणमूर्धाव-सिक्तादिजातीनां पूगाः संघास्तेषामाक्षेपे मध्यमसाहसो दण्डः । ग्रामदेशयोः प्रत्येकमाक्षेपे प्रथमसाहसो दण्डो वेदितव्यः । मिता.

(३) ऋग्यजुःसामवेदिनां नृपतेर्ब्राह्मणादिदेवानां वा क्षेपुर्ब्रह्मसाहसो दण्डः कार्यः । ब्राह्मणादिजातीनां पूगानां परिषदादीनां व्यवहारनिर्णयाद्येककार्यकारिणां विदुषामाक्षेपुर्मध्यमसाहसः, ग्रामस्य जनपदस्य वा क्षेपं कुर्वतः प्रथमसाहसः । अप.

(४) ग्रामदेशयोः प्रथम इत्यत्राप्युपपातकयुक्त इत्यनुषङ्गो युक्तः साहचर्यादिति केचित् । तन्न । आक्षेपविशेषेणैवाप्यनाक्षेप्याक्षेप्यतारतम्यापेक्षया यथोत्तरं दण्डापकर्षविधानात् पापपरत्वस्य स्मृत्यन्तरसंवादात् ।

दवि. २०९

इति याज्ञवल्क्यवचनं तत्र लघुतः क्षेपो विविक्षितः ।

दवि. २१४

(५) क्षत्रियादेस्तु द्वैगुण्यादिकमूहनीयम् । पतनीया-क्रोशे मनुः — ‘ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यां तु दण्डः कार्यो

(१) यास्मृ. २।२११; अपु. २५८।८ जाति (ज्ञाति); विश्व. २।२१५; मिता.; अप.; व्यक. १०४; विर. २५६-७ देवा (देशा); पमा. ४३४; रत्न. १२१ क्षेप (दण्ड) पू.; व्यनि. ४८८; दवि. २०९ : २१४ पू.; सवि. ४७९; वीमि.; व्यग्र. ३८४ उक्त.; व्यड. १२२ उक्त.; व्यम. ९९ रत्नवत्, पू.; विता. ७३०; सेतु. २१४ विरवत् ; समु. १६१.

विधानतः । ब्राह्मणे साहसः पूर्वः क्षत्रिये चैव मध्यमः ॥^१
शूद्रानुवृत्तौ बृहस्पतिः — ‘विक्रोशकस्तु विप्राणां
जिह्वाच्छेदनमर्हति ॥’ तथा — ‘नामजातिग्रहं तेषाम-
भिद्रोहेण कुर्वतः । विधेयोऽयोमयः शङ्कुर्ज्वलन्नास्ये
दशाङ्गुलः ॥’ इदं तु मात्सर्यानुबन्धातिशयपूर्वकाक्रोश-
परमित्याभाति । वीमि.

राज्ञोऽनिष्टप्रवक्तारं तस्यैवाक्रोशकारिणम् ।

तन्मन्त्रस्य च भेत्तारं छित्त्वा जिह्वां प्रवासयेत् ॥

(१) प्रसह्यकारितया तु — ‘राज्ञोऽनिष्टप्रवक्तारं
तस्यैवाक्रोशकं तथा । तन्मन्त्रस्य च भेत्तारं छित्त्वा
जिह्वां प्रवासयेत् ॥’ विश्व. २।३०५

(२) राज्ञोऽनिष्टस्यानभिमतस्यामित्रस्तोत्रादेः प्रकर्षेण
भूयोभूयो वक्तारं, तस्यैव राज्ञ आक्रोशकारिणं
निन्दाकरणशीलं, तदीयस्य च मन्त्रस्य स्वराष्ट्रविवृद्धि-
हेतोः परराष्ट्रपक्षयकरस्य वा भेत्तारं अमित्रकरणेषु
जपन्तं तस्य जिह्वामुत्कृत्य स्वराष्ट्राभिष्कासयेत् । कोशा-
पहरणादौ पुनर्वध एव । ‘राज्ञः कोशापहर्तृश्च प्रतिकूलेषु
च स्थितान् । घातयेद्विविधैर्दण्डैररीणां चोपकारकान् ॥’
इति (मस्मृ. १।२७५) मनुस्मृणात् । विविधैः सर्वस्वा-
पहाराङ्गच्छेदवधरूपैरित्यर्थः । सर्वस्वापहारेऽपि यद्यस्य
जीवनोपकरणं तन्नापहर्तव्यं चौयोपकरणं विना । यथाह
नारदः — ‘आयुधान्यायुधीयानां बाह्यादीन् बाह्य-
जीविनाम् । वेश्यास्त्रीणामलङ्कारान् वाद्यतोद्यादि
तद्विदाम् ॥ यच्च यस्योपकरणं येन जीवन्ति कारुकाः ।
सर्वस्वहरणेऽप्येतन्न राजा हर्तुमर्हति ॥’ इति । ब्राह्मणस्य
पुनः ‘न शारीरो ब्राह्मणे दण्डः’ इति निषेधाद्रधस्थाने
शिरोमुण्डनादिकं कर्तव्यम् । ‘ब्राह्मणस्य वधो मौण्ड्यं

पुरास्त्रिर्वासनाङ्कने । ललाटे चाभिशास्ताङ्कः प्रयाणं
गर्दभेन तु ॥’ इति मनुस्मरणात् । *मिता.

(३) राज्ञो जनपदादिपालकस्य यदनिष्टमप्रियं शत्रु-
प्रशंसादि तस्यातिशयेन वक्तारं, तथा राजविषयस्या-
क्रोशस्य शपथस्य कर्तारं, तदीयमन्त्रस्य च संधिविग्रहा-
दिविषयस्य भेत्तारं प्रकाशयितारं छिन्नजिह्वं कृत्वा
प्रवासयेत् । अप.

(४) आद्यचकारेण — ‘अपवक्तुश्च राजानं धर्मे च
स्वे व्यवस्थितम् । जिह्वाच्छेदान्दवेत् शुद्धिः सर्वस्वहरणे
न चेत् ॥’ इति नारदोक्तसर्वस्वापहारसमुच्चयः ।
द्वितीयचकारेण — ‘राज्ञः कोशापहर्तृश्च प्रतिकूले
व्यवस्थितान् । घातयेद्विविधैर्दण्डैररीणां चोपजापकान् ॥’
इति मनुक्तस्य (मस्मृ. १।२७५) तत्तदपराधेषु
समुच्चयः । वीमि.

असमवर्णेषु क्षेपे दण्डाः

दण्डप्रणयनं कार्यं वर्णजात्युत्तराधरैः + ॥

(१) वर्णानां मूर्धावसिक्तादीनां च परस्परक्षेपे
दण्डकल्पनामाह—दण्डप्रणयनमिति । वर्णा ब्राह्मणादयः ।
जातयो मूर्धावसिक्ताद्याः । वर्णाश्च जातयश्च वर्णजातयः ।
उत्तराश्च अधराश्च उत्तराधराः वर्णजातयश्च ते उत्तरा-
धराश्च वर्णजात्युत्तराधराः तैः वर्णजात्युत्तराधरैः, पर-
स्परमाक्षेपे क्रियमाणे दण्डस्य प्रणयनं प्रकर्षेण नयनमूहनं
वेदितव्यम् । तच्च दण्डकल्पनमुत्तराधरैरिति विशेषेणोपा-
दानादुत्तराधरभावापेक्षयैव कर्तव्यमित्यवगम्यते । यथा
मूर्धावसिक्तं ब्राह्मणाद्धीनं क्षत्रियादुत्कृष्टं चाक्रुश्य ब्राह्मणः
क्षत्रियाक्षेपनिमित्तात् पञ्चाशत्पणदण्डात् किञ्चिदधिकं
पञ्चसप्तत्यात्मकं दण्डमर्हति । क्षत्रियोऽपि तमाक्रुश्य

* दवि. मितवत् ।

+ विश्व. व्याख्यानं ‘अर्धोऽधमेपु’ इति पूर्वार्थे (पृ. १७८१)
द्रष्टव्यम् ।

(१) यास्मृ. २।२०६; अपु. २५८।३; विश्व. २।२१०
धरैः (धरम्); मिता.; अप.; व्यक. १०२; विर. २४५;
रत्न. १२०; दवि. २००; नृप्र. २७६; सवि. ४७७ (=)
रैः (रैः); वीमि.; व्यप्र. ३८१; व्यउ. १२०; विता.
७२६; समु. १६०.

(१) यास्मृ. २।३०२; अपु. २५८।७८-९ कारिणं
(कं तथा); विश्व. २।३०५ अपुवत्; मिता.; अप.
२।३०१; व्यक. १०४ अपुवत्; विर. २५७ अपुवत्;
विचि. १११ अपुवत्; व्यनि. ४८९ अपुवत्; दवि. २१३
अपुवत्, शकारिणम् (शिनं तथा) इति मिताक्षरायां इत्याह;
व्यप्र. ३८४ अपुवत्; व्यउ. १२२ अपुवत्; १६४ च
(तु); व्यम. १०९; विता. ८२७; राकौ. ४९५ अपुवत्;
सेतु. २१३ विरवत्; समु. १६५.

व्य. कां. २२४

ब्राह्मणाक्षेपनिमित्ताच्छतदण्डाद्धीनं पञ्चसप्ततिमेव दण्ड-
मर्हति । मूर्धावसिक्तोऽपि तावाक्रुश्य तमेव
दण्डमर्हति । मूर्धावसिक्तान्ब्रह्मणोः परस्पराक्षेपे ब्राह्मण-
क्षत्रियोः परस्पराक्रोशनिमित्तकौ यथाक्रमेण दण्डौ
वेदितव्यौ । एवमन्यत्राप्युहनीयम् । * मिता.

(२) इदानीं ब्राह्मणादिवर्णानां मूर्धावसिक्तद्विजाती-
नामन्योन्यमाक्रोशयाक्रोशकभावे राज्ञा दण्डः कल्पनीय
इत्याह — दण्डप्रणयनमिति । वर्णानां जातीनां च
मध्यादुत्तरैश्चाधराणामधरैश्चतरेषामाक्षेपे कृते स्वयमभ्युह्य
दण्डप्रणयनं राजा कुर्यात् । तत्र मूर्धावसिक्ता अम्बष्ठादयः ।
अनुलोमजा मातृभिस्तुल्यवर्णाः । ततश्च ते क्षत्रियादि-
वदेव दण्डभाजः । अप.

(३) तत्रोत्तराधरैरिति विशेषानुपादानाद्यादगुत्तरा-
धरभावस्तादृगपेक्षयैव कार्यम् । विर. २४६

प्रातिलोम्यापवादेषु द्विगुणत्रिगुणा दमाः ।

वर्णानामानुलोम्येन तस्मादर्धार्धहानितः ॥

(१) एतदेवोदाहरणेन स्पष्टयति — प्रतिलोमापवादे-
ष्विति । वर्णान्त्याः शूद्राः । तेषां प्रतिलोमापवादे
ब्राह्मणादिक्रमेणोक्तदण्डस्य चतुर्गुणादिकल्पनम् । एवं
वैश्यक्षत्रियानुलोमान्तरप्रभवयोर्गुणाद्युत्कर्षेऽपि योज्यम् ।
आनुलोम्येन तु तस्मादेवार्धहानतः उक्तदण्डादर्धाप-
चयेन । शूद्रापवादे अर्धदण्डो वैश्यस्य, पादः क्षत्रियस्य,
अर्धपादो ब्राह्मणस्य । एवं गुणाद्यानुलोम्येऽपि योज्यम् ।

विश्व. २।२११

(२) एवं सर्वाविषये दण्डमभिधाय वर्णानामेव
प्रतिलोमानुलोमाक्षेपे दण्डमाह—प्रातिलोम्यापवादेष्विति ।
अपवादा अधिकक्षेपाः । प्रातिलोम्येनापवादाः प्राति-

* दवि., व्यप्र. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२०७; अपु. २५८।४ दर्श (देवा);
विश्व. २।२११ (प्रतिलोमापवादेषु चतुस्त्रिगुणा दमाः । वर्णा-
न्त्येष्वानुलोम्येन तस्मादेवार्धहानतः); मिता.; अप. प्रा (प्र)
म्या (मा); व्यक. १०२ अपवत्; विर. २४५ प्रा (प्र);
पमा. ४१८; दवि. २०० म्येन (म्ये तु); नृप्र. २७६;
सवि. ४७८ (=) वादे (राधे) णत्रि (णस्त्रि) हानितः
(सागिनः); वीमि. द्विगुणत्रि (चतुस्त्रि); वित्ता. ७२७;
समु. १६० णत्रि (णस्त्रि).

लोम्यापवादास्तेषु ब्राह्मणाक्रोशकारिणोः क्षत्रियवैश्ययो-
र्यथाक्रमेण पूर्ववाक्याद्द्विगुणपदोपात्तपञ्चाशत्पणापेक्षया
द्विगुणाः शतपणाः, त्रिगुणाः सार्धशतपणाः दण्डा वेदि-
तव्याः । शूद्रस्य ब्राह्मणाक्रोशे ताडनं जिह्वाच्छेदनं वा
भवति । यथाह मनुः — ‘शतं ब्राह्मणं आक्रुश्य
क्षत्रियो दण्डमर्हति । वैश्योऽध्वर्धशतं द्वे वा शूद्रस्तु
वधमर्हति ॥’ इति (मस्मृ. ८।२६७) । विट्शूद्रयो-
रपि क्षत्रियादनन्तरैकान्तरयोस्तुल्यन्यायतया शतमध्वर्ध-
शतं च यथाक्रमेण क्षत्रियाक्रोशे वेदितव्यम् । शूद्रस्य च
वैश्याक्रोशे शतम् । आनुलोम्येन तु वर्णानां क्षत्रियविट्-
शूद्राणां ब्राह्मणेनाक्रोशे कृते तस्माद् ब्राह्मणाक्रोशनिमि-
त्ताच्छतपरिमितात् क्षत्रियदण्डात् प्रतिवर्णमर्धस्यार्धस्य
हानिं कृत्वाऽवशिष्टं पञ्चाशत्पञ्चविंशतिसार्धद्वादशपणा-
त्मकं यथाक्रमं ब्राह्मणो दण्डनीयः । तदुक्तं मनुना—
‘पञ्चाशद्ब्राह्मणो दण्ड्यः क्षत्रियस्याभिर्शंसने । वैश्ये
स्यादर्धपञ्चाशच्छूद्रे द्वादशको दमः ॥’ इति (मस्मृ.
८।२६८) । क्षत्रियेण वैश्ये शूद्रे वाक्रुष्टे यथाक्रमं
पञ्चाशत्पञ्चविंशतिकौ दमौ । वैश्यस्य च शूद्राक्रोशे
पञ्चाशदित्युहनीयम् । ‘ब्राह्मणराजन्यवत्क्षत्रियवैश्ययोः’
इति गौतमस्मरणात् । ‘विट्शूद्रयोरेवमेव स्वजातिं प्रति
तत्त्वतः ।’ इति (मस्मृ. ८।२७७) मनुस्मरणाच्च ।
* मिता.

नारदः

वाक्पाठ्यनिरुक्तिः, तत्प्रकाराश्च

‘देशजातिकुलादीनामाक्रोशशून्यङ्गसंयुतम् ।

यद्वचः प्रतिकूलार्थं वाक्पारुष्यं तदुच्यते ॥

* अप., विर., दवि., वीमि. मितावत् ।

(१) नासं. १६, १७।१ संयु (संहि); नास्मृ. १८।१;
अपु. २५३।२७ शन्यङ्ग (शाब्दङ्ग); मिता. २।२०४ क्रोश
(क्रोशं); अप. २।२०४ नामा ... .. तम् (नां क्रोशनं
न्यङ्गसंशितम्); व्यक. १०१ शन्य ... .. तम् (शं व्यङ्गसंशि-
तम्); स्मृच. ६; विर. २४२ संयु (संशि); पमा. ४२८;
रत्न. ११९; दीक. ५१; विचि. १०८-९ न्यङ्ग (न्यङ्कु);
व्यनि. ४८३ विरवत्; स्मृचि. २४ मितावत्; दवि. १९६
विरवत्, विचिवच्च; नृप्र. २७५ न्यङ्ग (व्यङ्ग) वा ... .. ते
(तद्वाक्पारुष्यमुच्यते); सवि. ४७६ शन्यङ्ग (शं व्यङ्ग्य);

(१) देशादीनामाक्रोशं न्यङ्गसंयुतम् । उच्चैर्भाषण-
माक्रोशः, न्यङ्गमवयवं तदुभययुक्तं यत्प्रतिकूलार्थ-
मुद्देशजननार्थं वाक्यं तद्वाक्पारुष्यं कथ्यते । तत्र कलह-
प्रियाः खलु गौडा इति देशाक्रोशः । नितान्तं लोडुपाः
खलु विप्रा इति जात्याक्रोशः । क्रूरचरिता ननु
वैश्रामित्रा इति कुलाक्षेपः । आदिग्रहणात्स्वविद्या-
शिल्पादिनिन्दया विद्वच्छिल्पादिपरुषाक्षेपो गृह्यते ।

ऋमिता. २।२०४

(२) क्रोशनं आक्रोशनमाक्षेपः । न्यङ्गमसम्भवचनम् ।

+ अप. २।२०४

(३) यद्वचनं देशाद्याक्षेपार्थबोधकं, यच्चात्यन्त-
दुःखकरार्थकं तद्वाक्पारुष्यम् । स्मृच. ६

(४) आक्रोश आक्षेपः । आदिशब्देन बुद्ध्या-
देरुपादानम् । न्यङ्गसंज्ञितं निकृष्टाङ्गसंज्ञावत् ।

खिर. २४२

(५) आक्रोश उच्चैर्भाषणं, न्यङ्कु अवयवं ताभ्यां
संयुतं यत्प्रतिकूलार्थकं वचः तद्वाक्पारुष्यमिति सामान्य-
लक्षणम् । मिताक्षराऽप्येवम् । अन्यत्तु सकलमपि
व्याख्यानमयुक्तम् । सामान्यलक्षणाक्षमत्वात् ।

विचि. १०९

(६) यत्तु आक्रोशन्यङ्कुसंयुतमिति पठित्वा उच्चै-
र्भाषणमाक्रोशः, न्यङ्कु अवयवं तदुभयसंयुक्तं यत्
प्रतिकूलार्थमुद्देशजनकं वाक्यं तद्वाक्पारुष्यमिति सामान्य-
लक्षणपरमिति मिताक्षराकृता व्याख्यातम् । तच्चिन्त्यम् ।
यत्रोच्चैरवयवभाषणं नास्ति तत्र हूङ्कारानुकारादावव्याप्तेः ।

दवि. १९६-७

(७) यो यस्मिन् देशे जातस्तद्देशसंबद्धं, जातिव्राह्म-
णादिः तज्जातिसंबद्धं च, तत्कुलसंबद्धं च, विद्याशिल्प-
स्वजनादिसर्वसंबद्धं चाक्रोशनं न्यङ्गरूपम् । तेषां तत्रा-
क्रोशः प्रसिद्ध एव । न्यङ्गं मर्मगोप्यम् । तदुभयसंयुक्तं

* सवि., व्यप्र., व्यउ., विता. मितावत् ।

+ शेषं मितावत् । × उदाहरणानि मितावत् ।

धीमि. २।२०४ क्रोश (क्षेपं); व्यप्र. ३७९; व्यउ. ११८;
विता. ७२१ मितावत्; राकौ. ४८८; सेतु. २०२ विचि-
वत्; समु. १५९ क्रोश (क्षेप); विन्य. ४९ विचिवत्.

देशादिविषयं प्रतिकूलभिधेयं वचः (वाक्)पारुष्य-
मुच्यते ।

÷ नाभा. १६, १७।१ (पृ. १६५)

निष्ठुराश्लीलतीव्रत्वात्तदपि त्रिविधं स्मृतम् ।

गौरवानुक्रमात्तस्य दण्डोऽपि स्यात् क्रमाद्गुरुः ॥

अपि तावत् साहसं त्रिविधमित्युक्तं, तथैव वाक्पा-
रुष्यमपि त्रिविधं निष्ठुरत्वादश्लीलत्वात् तीव्रत्वाच्च ।
गौरवानुक्रमादस्य त्रिविधस्य गौरवं क्रमेण । निष्ठुरा-
दश्लीलं गुरु, ततोऽपि तीव्रं, तेनैव क्रमेण दण्डोऽपि
त्रिविध एव लघुर्लघौ गुरो गुरुः ।

नाभा १६, १७।२ (पृ. १६५)

साक्षेपं निष्ठुरं ज्ञेयमश्लीलं न्यङ्गसंयुतम् ।

पतनीयैरुपक्रोशैस्तीव्रमाहुर्मनीषिणः ॥

(१) तत्र धिङ्मूर्खं जालममित्यादि साक्षेपम् । अत्र

÷ मितावद्भावः ।

(१) नासं. १६, १७।२ तस्य (दस्य) स्यात् क्रमाद्गुरुः
(त्रिविधः स्मृतः); नास्मृ. १८।२ पि स्यात् (प्यत्र);
मिता. २।२०४ (क) तदपि त्रि (दपि तत्त्रि); अप.
२।२०४ पू., कात्यायनः; व्यक. १०१ पि स्यात् (प्युक्तः);
स्मृच. ६ पू.; विर. २४२-३ व्यकवत्; पमा. ४२९
नास्मृवत्; रत्न. ११९; विचि. १०९ तस्य (तेषां) पि
स्यात् (प्युक्त); व्यनि. ४८४ तस्य (दस्य) शेषं नास्मृवत्,
कात्यायनः; स्मृचि. २४ तस्य (तेषां) शेषं मितावत्;
दवि. १९६ तस्य (तेषां) शेषं व्यकवत्; नृप्र. २७५; व्यप्र.
३७९; व्यउ. ११९ (=); विता. ७२२; सेतु. २०३
दविवत्; समु. १५९ व्यकवत्.

(२) नासं. १६, १७।३; नास्मृ. १८।३ पत (पात);
मिता. २।२०४ रूप (रुपा); अप. २।२०४ साक्षेपं
(आक्षेपो) संयु (संज्ञि) रूप (रुपा) कात्यायनः; व्यक.
१०१ न्यङ्गसंयु (व्यङ्गसंज्ञि) रूप (रुपा); स्मृच. ६; विर.
२४३ संयु (संज्ञि) पत (तप); पमा. ४२९ पत (पात);
रत्न. ११९ मितावत्; विचि. १०९ न्यङ्ग (न्यङ्कु) शेषं
विरवत्; व्यनि. ४८४ संयु (संज्ञि); स्मृचि. २४ विचिवत्;
दवि. १९६ न्यङ्गसंयु (न्यङ्कुसंज्ञि) क्रोशै (न्यासै); नृप्र.
२७५ न्यङ्ग (व्यङ्ग) पक्रोशैः (पाक्रोशं); व्यप्र. ३७९
मितावत्; व्यउ. ११९ विरवत्; विता. ७२२ मितावत्;
राकौ. ४८८ व्यनिवत्; सेतु. २०३ पूर्वार्धं व्यनिवत्, पत
(ताप); समु. १५९; विन्य. ५० विचिवत्.

न्यङ्गमित्यसम्भ्यम् । अवद्यं भगिन्यादिगमनं तद्युक्त-
मश्लीलम् । सुरापोऽसीत्यादिमहापातकाद्याक्रोशैर्युक्तं वच-
स्तीव्रम् । * मिता. २।२०४

(२) धिङ्मुखान्यजेत्यादि साक्षेपं, न्यङ्कुरिहासत्य-
मवद्यं तेन भगिन्यादिगमनयुक्तमश्लीलं, सुरापोऽसीत्या-
दिमहापातकाक्रोशयुक्तं वचस्तीव्रमिति मिताक्षराकारः ।

अत्राक्रोशान्यङ्कुरहितप्रतिकूलार्थानां त्रयाणामेषां
विवरणमिति व्यवहारतरङ्गे गणेश्वरमिश्राः ।

युक्तं चैतत् — तथाहि अन्वर्थसंज्ञावगमितं वाक्क-
रणकमनोविरूक्षणलक्षणं सामान्यलक्षणं देशाद्याक्रोशो
न्यङ्कुसंज्ञितं निष्ठुरार्थमिति विभागः । तेषां लाघव-
गौरवातिगौरवानुसारिण्यो लघुगुरुगुरुतरदण्डसंवादिन्यो
निष्ठुरादयः संज्ञाः, तासां विवरणं साक्षेपमित्यादि ।

दवि. ११६

(३) साधिक्षेपं मातैवंप्रुपा तव पिता च त्वमपि न
किञ्चित् जानासि इत्यादि निष्ठुरम् । न्यङ्कसंयुतं अश्ली-
लम् । पतनीयैः चोरस्त्वं गुरुतल्पग इत्यादिभिरपवादैर्युतं
वचस्तीव्रमुच्यते । उत्तरोत्तरो गुरुः ।

नाभा. १६, १७।३ (पृ. १६५)

उद्दिश्यात्मानमन्यं वा क्षिपेद्यस्तु निरूप्य च ।

आक्रोष्टैव स मन्तव्यो यदि संस्पर्शनं तयोः ॥

आक्षिपेन्नन्दयेत्, निरूप्य अभिसंधाय । यदि
संस्पर्शनं तयोः, यदि आक्षेपतुराक्षेपद्वेषः, एतच्चाभि-
संधानज्ञापनार्थम् । विर. २४४

पातकाभिज्ञसने दण्डः

पतितं पतितेत्युक्त्वा चौरं चौरैति वा पुनः ।

वचनात्तुल्यदोषः स्यान्मिथ्या द्विदोषतां व्रजेत् ॥

(१) सत्यवादित्वेऽपि वाक्पारुष्यदण्डो नापैतीत्याह

* स्मृच., व्यप्र., व्यउ., विता. मितवत् ।

(१) विर. २४४.

(२) नासं. १६, १७।२० तां व्रजेत् (भाग् भवेत्);
नास्मृ. १८।२१; व्यक. १०४; स्मृच. ३२७; विर.
२५७-८; रत्न. १२१; व्यनि. ४८९ तां व्रजेत् (वाग्
भवेत्); सवि. ४७९ चतुर्थपादं विना, बृहस्पतिः; व्यप्र.
३८४; व्यउ. १२२; व्यम. ९९; सेतु. २१३; समु.
१६०.

वचोभङ्ग्या नारदः— पतितमिति । वचनात्तथ्यवच-
नात् । * स्मृच. ३२७

(२) वचनाच्छास्त्ररूपात् । विर. २५८

(३) 'द्विदोषतां व्रजेदि'त्यन्यः । कृतप्रायश्चित्तं
राज्ञा च दण्डितमपवदन् दण्ड्य इत्युक्तम् । कारणं
चात्रोक्तम् । ब्राह्मणो राजा चाप्रतिहतौ ताभ्यां पूर्वं
भूतत्वादिति । दण्डस्त्वविशेषित इति स विशेष्यते ।
द्राभ्यामुक्ताभ्यां शुद्धं पूर्वं पतितं पतितेत्युक्त्वा प्रत्यक्ष-
मामन्य, चोरं च तथा सुशुद्धं चोरेत्यामन्य अस्मादेव
वचनात् पतितचोरतुल्यदोषः स्यात् । अस्मिन् व्याख्याने
'मिथ्या द्विदोषतामि'ति दुर्गमं एवं नेतव्यं स्यात् ।
अकारणमेवैवं दण्डितस्त्वं, एवञ्च तस्य प्रायश्चित्तं
चरितमिति मिथ्यावचने द्विदोषत्वम् । अथवा न
सम्यगुभयं कृतं, तस्माच्चोरः पतित इत्येवमुक्त्वा
तुल्यदोषः स्यादसम्यकरणे । सम्यकरणे तु मिथ्यावच-
नाद् द्विदोषत्वमिति । आ (सु?) युक्तैर्वा दृष्टे व्यवहारे
दण्डिते चोरेति ब्रुवंस्तुल्यदोषः, तेषां राज्ञा प्रमाणीकृत-
त्वात् । पुनराज्ञा दृष्टे सम्यगेव स्यात् द्विदोषतामिति ।
तथा वसिष्ठेनाप्युक्तं — 'भ्रूणहा प्रायश्चित्तं चरन् भ्रूण-
हणे भिक्षां देहीति ब्रूयाद् निरुक्ते ह्येनः कनीयो भवति'
इत्युक्त्वेदमाह— 'पतितं पतिते'ति । एतद्विषयमेतदिति ।
स न वक्तव्यः इत्यस्य दृष्टान्तत्वेन चार्थवादः । भृगु-
संहितायामपि 'काणं वाऽप्यथवा खड्गमन्यं वाऽपी'-
त्यनन्तरं वाक्पारुष्यप्रकरणे यत् पठितं, केषाञ्चिन्नास्त्येव ।
तत्रापि संरब्धयोराक्रोशे सम्यङ्मिथ्यावचनयोर्दोष इत्या-
द्येतावत् । कृतपावनं दण्डितं च न किल्बिषेणापवदेत्
इति सर्वविषयवचनाच्चोरपतितयोरेव विशेषेण वदतः
संबोधनं च न सम्यक् विलक्ष्यते । प्रदर्शनार्थं वा
कल्पनीयः । सर्वेष्वेव व्याख्यानेषु युक्तं विचार्यम् ।
यश्चौर्यादि न करोति, कथं तं चोरेति वचनात् तुल्य-
दोषता, मिथ्या वा द्विदोषता । अनेन न वक्तव्यमित्ये-
तावतोऽर्थवादो मिथ्या द्विरिति वचने दण्ड्य इति, तत्
पूर्वश्लोकेनैवोक्तत्वादनर्थकम् । द्विरिति च क्रियाभ्या-
वृत्तिवचनो दुर्गमः । असमासे दोषतामित्यसंबद्धं, कथं
पुरुषो दोषतां व्रजेत् । अथ समासः, सुजर्थो नास्ति

* व्यप्र. स्मृचवत् ।

उत्तरपदस्याक्रियावचनात् । तस्माच्चिन्त्यम् । अथवा
अयमर्थः— वाक्पारुष्ये पठितत्वात् पठितं पठितबुद्धयैव
न अदुष्टकर्मा क्रीडार्थक्रिया वा पठितेति समक्षमा-
मन्थ्य । ‘पूर्वत्रासिद्धम्’ (व्यास. ८।२।१) इति
चासिद्धत्वादसंहिता (?) । ततश्च पठित इत्युक्त्वा
रोषेण चोरमपि तथैव । सकृद्वचनात् द्विरित्युक्तम् ।
अत्र वचनात् तुल्यदोषः स्यात् । तुल्यशब्दः साधारण-
दोषः स्याद्वा । दोषसंबन्धे वचनमात्रानुरूपो दण्डः ।
मिथ्या ब्रुवन् सकृदज्ञानाद् वदन्ननुरूपदण्ड इति द्वि-
र्वचनादपेक्ष्यते । तथा च सुजर्थः संपन्नो भवति ।
सकृत् प्रमादाद् ब्रूयात् । द्वितीयं न प्रमादेन ब्रवीति,
बुद्धिपूर्वं परोपघातार्थमेव । अतः परोपघातसामान्याद्
दोषभाग् भवति । पूर्वमंशस्योक्तत्वादिति समस्तचोर-
दोषभाग् भवेत् । बुद्धिपूर्वमुभयोः परोपघातस्य तुल्य-
त्वात् । नाभा. १६, १७।२० (पृ. १६९-७०)

दुष्टस्यैव तु यो दोषान् कीर्तयेत् क्रोधकारणात् ।
अन्यापदेशवादी च वाग्दुष्टं तं नरं विदुः ॥

(१) क्रोधकारणादिति वदन् दुष्टपरिहरणकारणाद्दोष-
कीर्तनं न दोषकारीति दर्शयति । * स्मृच. ३२७

(२) अदुष्टस्यैवेत्येवकारोऽप्यर्थः । अन्यापदेशवादी
योऽन्यमपदिश्यान्यदोषान् वदति । वाग्दुष्टं वाक्पारुष्य-
कर्तारम् । × विर. २४५

नै किल्बिषेणापवदेत् शास्त्रतः कृतपावनम् ।

न राज्ञा धृतदण्डं च दण्डभास्तद्व्यतिक्रमात् ॥

(१) कृतपावनं कृतकिल्बिषनाशनं, अपवदेत्
आक्रोशेत्, उद्धृतदण्डं कृतदण्डम् । अत्र हेतुर्दण्ड-

* व्यग्र. स्मृचवत् । × दवि. विरवत् ।

(१) व्यक. १०२ तु यो (हि यान्) कात्यायनः ;
स्मृच. ३२७; विर. २४५ दुष्टस्यैव तु (अदुष्टस्यैव) क्रोध
(दोष) क्रमेण कात्यायनः; रत्न. १२१; व्यनि. ४८५ दुष्ट-
स्यैव तु (अदुष्टस्यैव) क्रोध (कोप) कात्यायनः; दवि.
१९९ क्रोध (दोष) क्रमेण कात्यायनः; व्यग्र. ३८०; व्यउ.
११८; समु. १६०.

(२) नासं. १६, १७।१८ भाक्त... मात् (येत् तद्व्यति-
क्रमे); नास्मृ. १८।१९; अप. २।२०७ शा (शो) च
(तु); व्यक. १०३ शा धृ (शोद्ध); विर. २५५ (=)
व्यकवत्; दवि. २०९ व्यकवत्.

भाक् तद्व्यतिक्रमादाक्रोशकर्ता यतः । विर. २५५

(२) कृतशास्त्रोक्तप्रायश्चित्तं राज्ञा च दण्डितं,
व्यस्तसमस्तग्रहणं, न दोषेण दूषयेत् । दूषयन्तं दण्डयेत् ।

नाभा. १६, १७।१८ (पृ. १६८)

‘लोकेऽस्मिन् द्वाववक्तव्यावधौ च प्रकीर्तितौ ।

ब्राह्मणश्चैव राजा च तौ हीदं विभृतौ जगत् ॥

अत्र हेतुरुच्यते— लोकेऽस्मिन्निति । यतो लोकेऽ-

स्मिन् द्वाववक्तव्यौ यथाब्रूतां तथा कर्तव्यम् । यच्च
ताभ्यां कृतं तन्न विचार्य प्रमाणीकर्तव्यम् । अदण्ड्यौ च
अन्यथाकृतेऽपि । तत् प्रमाणमेव ब्राह्मणश्च राजा च ।
यतस्तौ जगद् विभृतः । ब्राह्मणः प्रतिग्रहादिनेतरान् धर्मं
स्थापयति । ‘अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ।
आदित्याज्जायते वृष्टिवृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ॥’ इत्यादिना ।
राजा च पालनदानादिना । तस्मान्नापवदेत् ताभ्यां
शोधितमिति । नाभा. १६, १७।१९ (पृ. १६८-९)

सवर्णक्षेपादौ दण्डाः

सैमवर्णे द्विजातीनां द्वादशैव व्यतिक्रमे ।

वादेष्ववचनीयेषु तदेव द्विगुणं भवेत् ॥

ब्राह्मणस्य ब्राह्मणे क्षत्रियस्य क्षत्रिये वैश्यस्य वैश्येऽ-
तिक्रम आक्रोशे प्रकृतत्वाद् द्वादशैव सर्वथा वचने पणः ।
अवचनीयेषु चतुर्विंशतिः ।

नाभा. १६, १७।१६ (पृ. १६८)

ब्राह्मणोऽपि स्वजातीयमृणादिव्यपदेशतः ।

वाक्पारुष्यं प्रकुर्वाणः स भवेदुपपातकी ॥

कौणं वाऽप्यथवा खञ्जमन्यं वाऽपि तथाविधम् ।

तथ्येनापि ब्रुवन् दाप्यो दण्डं कार्षापणावरम् ॥

(१) नासं. १६, १७।१९ वध्यौ (दण्ड्यौ); नास्मृ.
१८।२० विभृ (विभ्र); व्यक. १०४; विर. २५७; व्यनि.
४८९ विभृ (विभ्र) शेषं नासंवत्; दवि. २१३; सेतु. २१३;
समु. १६१ व्यनिवत्.

(२) नासं. १६, १७।१६ णे (णं) जाती (जादी);
नास्मृ. १८।१७ णे द्वि (णैद्वि); व्यक. १०२ मनुनारदौ;
विर. २४९ मनुनारदौ; दवि. २०४ मनुनारदौ; व्यग्र.
३८० मनुनारदौ.

(३) व्यनि. ४८९.

(४) नासं. १६, १७।१७ ऽप्यथ (यदि) णावरम्

(१) कार्पापणावरं कार्पापणद्वयं कार्पापणोऽवरः कनिष्ठो यस्येति व्युत्पत्त्या । विर. २४८

(२) काणस्त्रिज्जकुणिवधिरादींस्तथ्येनापि 'काणे'त्यादि ब्रुवन् दण्डं दाप्यः कार्पापणादधिकम् ।

नाभा. १६, १७।१७ (पृ. १६८)

असवर्गक्षेपाभिर्शंसनादौ दण्डाः

शतं ब्राह्मणमाक्रुश्य क्षत्रियो दण्डमर्हति ।

वैश्योऽध्यर्धं शतं द्वे वा शूद्रस्तु वधमर्हति ॥

ब्राह्मणमाक्रुश्य वाक्पारुष्येण क्षत्रियादयो यथोक्तं दण्ड्याः । नाभा. १६, १७।१४ (पृ. १६७)

पञ्चाशद्ब्राह्मणो दण्ड्यः क्षत्रियस्याभिर्शंसने ।

वैश्ये स्यादधर्धपञ्चाशच्छूद्रे द्वादशको दमः ॥

ब्राह्मणोऽपीतरानाक्रुश्य यथोक्तं पञ्चाशत् पञ्चविंशतिः द्वादश च दण्ड्यः । नाभा. १६, १७।१५ (पृ. १६८)

शूद्रकृते ब्राह्मणराजन्याद्याक्षेपादौ दण्डाः

एकजातिर्द्विजातीस्तु वाचा दारुणया क्षिपन् ।

जिह्वायाः प्राप्नुयाच्छेदं जघन्यप्रभवो हि सः ॥

नामजातिग्रहं तेषामभिद्रोहेण कुर्वतः ।

निखेयोऽयोमयः शङ्कुर्ज्वलन्नास्ये दशाङ्गुलः ॥

(पात्परम्); नास्मृ. १८।१८ णं वाऽ (णम्) दाप्यो दण्डं (दण्ड्यो राज्ञा); व्यक. १०२ मनुनारदौ; विर. २४७-८ ब्रुवन् (वदन्) मनुनारदविष्णवः; व्यप्र. ३८४ मनुनारदौ; व्यउ. १२२ मनुनारदौ.

(१) नासं. १६, १७।१४; नास्मृ. १८।१५; व्यक. १०३ ध्यर्धं (ध्यर्धं) मनुनारदौ; व्यनि. ४८६ द्वे वा (चैव) मनुनारदौ.

(२) नासं. १६, १७।१५ पञ्चा... णो (विप्रः पञ्चाशतं) इये स्याद (इयं चैवा) द्वे (द्वं); नास्मृ. १८।१६; व्यनि. ४८७ पञ्चा... दण्ड्यः (विप्राः पञ्चाशतं दण्ड्याः) मनुनारदौ.

(३) नास्मृ. १८।२२; व्यक. १०३ तीस्तु (ति तु) मनुनारदौ; विर. २५३ मनुनारदौ; पमा. ४३४ मनुनारदौ; व्यनि. ४८७ मनुनारदौ; दवि. २०६ तीस्तु (ति तु) च्छेदं (छेदं) मनुनारदौ; सेतु. २१२ तीस्तु (ति तु) प्राप्नुयाच्छेदं (छेदमाप्नोति) मनुनारदौ.

(४) नासं. १६, १७।२१ शङ्कुर्ज्वलन्नास्ये (शङ्कुः शूद्र-

शूद्रस्येति वचनात् तेषामिति बहुवचनाद् द्विजातीनां रोषेण नाम गृहीत्वा आक्रोशतः, नामग्रहणं सौतिलक दत्तिलकेति, जातिग्रहणं वा ब्राह्मणस्त्वमित्यादि कुर्वतो लोहमयः शङ्कुरष्टादशाङ्गुलो मुखे निखेयः ।

नाभा. १६, १७।२१ (पृ. १७०)

धर्मोपदेशं दर्पेण द्विजानामस्य कुर्वतः ।

तप्तमासेचयेत्तैलं वक्त्रे श्रोत्रे च पार्थिवः ॥

शूद्रस्य दर्पाद् धर्मोपदेशं वेदवेदाङ्गस्मृतिशास्त्राथोपदेशं कुर्वतः प्रतिपिद्वक्त्रेण तप्तं तैलं मुखे श्रोत्रे च दापयेद् राजा । दण्डाभिप्रायेण वचनादभिवर्णमिति गम्यते, नोष्णमात्रम् । नाभा. १६, १७।२२ (पृ. १७०)

राज्ञः क्षेपे दण्डः

अवक्रुश्य च राजानं वर्त्मनि स्वे व्यवस्थितम् ।

जिह्वाच्छेदाद्भवेच्छुद्धिः सर्वस्वहरणेन वा ॥

बृहस्पतिः

पारुष्यभेदाः । वाक्पारुष्यप्रकाराः ।

अप्रियोक्तिस्ताडनं च पारुष्यं द्विविधं स्मृतम् ।

एकैकं तु त्रिधा भिन्नं दमश्चोक्तस्त्रिलक्षणः ॥

स्याद्या); नास्मृ. १८।२३ तेषां (त्वेषां); व्यक. १०३ नास्मृ-वत्, मनुनारदौ; विर. २५३ मनुनारदौ; पमा. ४३४ तेषां (त्वेषां) मनुनारदौ; व्यनि. ४८७ नास्मृवत्, मनुनारदौ; दवि. २०६ नास्मृवत्, मनुनारदौ; सेतु. २१२ मभि (मति) खेयो (क्षेप्यो) मनुनारदौ.

(१) नासं. १६, १७।२२; नास्मृ. १८।२४; व्यक. १०३ मनुनारदौ; विर. २५४ मनुनारदौ; पमा. ४३४ दर्पे (धर्मे) द्विजानां (विप्राणां) सेच (सिञ्च) बृहस्पतिः; व्यनि. ४८८ बृहस्पतिः; दवि. ३२१ मनुनारदौ; सेतु. २१७.

(२) नासं. १६, १७।२७ अव (उप); नास्मृ. १८।३० अव (उप) च (तु) वर्त्मनि (कर्मणि) छिः (छः); व्यक. १०४; विर. २५७ वर्त्मनि (कर्मणि) हरणे (ग्रहणे); विचि. १११ पूर्वार्धे (आक्रुश्य चैव राजानं धर्मे स्वे हि व्यवस्थितम्) वा (च); व्यनि. ४८८ अव (उप); दवि. २१३ छिः (छः) हरणे (ग्रहणे); श्रीमि. २।३०२ अवक्रुश्य च (अपवक्तुश्च) वर्त्मनि (धर्मे स्वे) च्छुद्धिः (द्बुद्धिः) णेन वा (णे न चैव); व्यप्र. ३८४; व्यउ. १२२; सेतु. २१३ क्रुश्य (क्रम्य) वर्त्मनि स्वे (धर्मार्थं च); ससु. १६१ अव (अप) छिः (छः).

(३) अप. २।२०४; व्यक. १०१; विर. २४३

देशग्रामकुलादीनां क्षेपः पापेन योजनम् ।
द्रव्यं विना तु प्रथमं वाक्पारुष्यं तदुच्यते ॥
भगिनीमातृसंबन्धमुपपातकशंसनम् ।
पारुष्यं मध्यमं प्रोक्तं वाचिकं शास्त्रवेदिभिः ॥
अभक्ष्यापेयकथनं महापातकदूषणम् ।
पारुष्यमुत्तमं प्रोक्तं तीव्रं मर्माभिघट्टनम् ॥

(१) द्रव्यं विनेत्यत्र द्रव्यशब्दोऽभिधेयपरः । तेनो-
च्यमानार्थव्यतिरेकेणैवविधमभिधानं वाक्पारुष्यमित्यर्थः ।
अप. २।२०४

(२) द्रव्यं विना द्रव्यवैशिष्ट्यं विनेत्यर्थः । स्मृच. ६

(३) द्रव्यं विनेति द्रव्यशब्दोऽयमभिधेयपरः ।
तेनैवमभिधेयमभिधानं विनापि वाक्पारुष्यमित्यर्थः ।
भगिनीमातृसंबन्धमुपपातकशंसनं तव भगिनी तव माता
मया ग्राह्येत्यभिधीर्तनमित्यर्थः । विर. २४४

(४) द्रव्यं विना पदार्थं विना तेनासत्यम् । इदं

तु त्रिधा (च द्विधा); विचि. १०९ दन (दण्ड); सेतु. २०३
विचिवत्; विव्य. ५०.

(१) अप. २।२०४ ग्राम (धर्म); व्यक. १०१ पेन
(पे नि); स्मृच. ६; विर. २४३-४ पेन (पनि); पमा.
४२९ द्रव्यं (इष्टं); रत्न. ११९ क्षेपः (क्षेपं); विचि. १०९
ग्राम (काल) शेषं व्यकवत्; व्यनि. ४८५ ग्राम (जाति);
वीमि. २।२११ विचिवत्; व्यप्र. ३८०; व्यउ. ११९;
व्यम. ९८ व्यकवत्; विता. ७२२ रत्नवत्; सेतु. २०३
ग्राम (काल) पेन (पनि); समु. १५९.

(२) अप. २।२०४ मातृ (आतृ) बन्ध (बद्ध); व्यक.
१०२; स्मृच. ६ न्धमु (न्ध उ); विर. २४४; पमा.
४३०; रत्न. ११९; विचि. १०९ स्मृचवत्; व्यनि. ४८५;
दवि. १९८; वीमि. २।२११; व्यप्र. ३८०; व्यउ.
११९; व्यम. ९८ स्मृचवत्; विता. ७२२ संबन्धमु (संबोध
उ) वाचिकं (चाधिकं); सेतु. २०३-४; समु. १५९.

(३) अप. २।२०४ त्रं... नम् (त्रमर्मातिपातनम्);
व्यक. १०२; स्मृच. ६; विर. २४४ कथ (प्रथ); पमा.
४३०; रत्न. १२०; विचि. १०९; व्यनि. ४८५ दूषणम्
(शंसनम्) तीव्रं... नम् (तीव्रमाहुर्मनीषिणः); दवि.
१९८; वीमि. २।२११; व्यप्र. ३८०; व्यउ. ११९;
व्यम. ९८ त्रं (त्र); विता. ७२२ भिष (दिष); सेतु.
२०४; समु. १५९.

तु सर्वान्वयि । तेनासत्यं प्राप्ताभिधानं प्रथमम् । असत्य-
मुपपातकाभिधानं द्वितीयम् । असत्यमहापातकाभिधानं-
मुत्तमं वाक्पारुष्यमित्यर्थः । विचि. १०९-१०

(५) वस्तुतस्तु मातृपदं मातृसपत्नीपरं तेन भगिनीं
मातृसपत्नीं वा गतौ यतामीति कीर्तनमित्यर्थः । यथा-
व्याख्यानात्तस्योपपातकाभावात् । दवि. १९८

(६) अभिघट्टनं उत्पाटनम् । व्यप्र. ३८०

समासमजातिगुणकृतवाक्पारुष्येषु दण्डाः

समजातिगुणानां तु वाक्पारुष्ये परस्परम् ।

विनयोऽभिहितः शास्त्रे पणा अर्धत्रयोदशाः ॥
अर्धत्रयोदशो येषां ते अर्धत्रयोदशाः सार्धद्वादशे-
त्यर्थः । *रत्न. १२०

समानयोः समो दण्डो न्यूनस्य द्विगुणस्तु सः ।
उत्तमस्यार्धिकः प्रोक्तो वाक्पारुष्ये परस्परम् ॥

(१) अयुगपत्संप्रवृत्तयोः समानयोरपि विषमो

* स्मृच., सवि., व्यप्र. रत्नवत् । स्मृच. व्याख्यानां अशुद्धि-
संदेहाद्बोद्धव्यम् ।

(१) अप. २।२०४ णा अ (णस्त्व) दशाः (दशः);
स्मृच. ३२६ दशाः (दश); विर. २४७ तु (च)
णा अ (णान) दशाः (दश); पमा. ४३० णा अ (णान)
दशाः (दश); रत्न. १२०; विचि. ११० णा अ (णस्त्व)
दशाः (दश); दवि. २१० तु (च) दशाः (दश);
सवि. ४७६ ऽ मि (वि); वीमि. २।२११ हितः (मतः)
दशाः (दश); व्यप्र. ३८० सविवत्; व्यउ. ११९
सविवत्; विता. ७२३ (=); सेतु. २१० दविवत्; समु.
१६०.

(२) अप. २।२०६; व्यक. १०२; स्मृच. ३२६
धिकः (धिकः); विर. २४५; रत्न. १२० स्मृचवत्;
विचि. ११० स्तु (श्च); व्यनि. ४८६ णस्तु सः (णः
स्मृतः) प्रोक्तो (दण्डो); दवि. २०० धिकः (धिको) शेषं
व्यनिवत्; सवि. ४७७ न्यून... सः (न्यूने स्याद्विगुणः
स्मृतः) धिकः प्रोक्तो (धिकं प्रोक्तं); वीमि. २।२११
स्याधिकः प्रोक्तो (स्यार्धिकत्पोक्तो) ध्ये (ध्यं); व्यप्र. ३८१
णस्तु सः (णो दमः); व्यउ. १२० धिकः (धिकः) शेषं
व्यप्रवत्; विता. ७२६ स्मृचवत्; सेतु. २०९ विचिवत्;
समु. १६० स्मृचवत्; विव्य. ५० णस्तु सः (णः स्मृतः)
नारदः.

दण्डः । तथा च नारदः— 'पूर्वमाक्षारयेद्यस्तु नियतं
स्यात्स दोषभाक् । पश्चाद्यः सोऽप्यसत्कारी पूर्वं तु
विनयो गुरुः ॥' स्मृच. ३२६-७

(२) परस्परं वाक्पारुष्ये वृत्ते आक्षेपकस्य दण्डे
यद्यसावाक्षेप्येण समो जात्यादिभिस्तदा समो दण्डोऽथ
न्यूनः तदा तस्योक्ताद्विगुणः । अथोत्कृष्टस्तदा तस्यो-
क्तादधो दण्ड इत्यर्थः । विर. २४५

^१क्षिप्न् स्वस्नादिकं दद्यात् पञ्चाशत्पणिकं दम् ।

^२देशादिकं क्षिप्न् दण्ड्यः पणानर्धत्रयोदश ।

पापेन योजयन् दर्पाद् दण्ड्यः प्रथमसाहसम् ॥

असमवर्णकृतवाक्पारुष्ये दण्डाः

^३विप्रे शतार्धं दण्डस्तु क्षत्रियस्याभिशंसने ।

विशस्तथाऽर्धपञ्चाशत् शूद्रस्यार्धत्रयोदश ॥

विप्रे आक्षेपरीति शेषः । अभिशंसनमाक्रोशः ।

दवि. २०५

संच्छद्रस्यायमुदितो विनयोऽनपराधिनः ।

गुणहीनस्य पारुष्ये ब्राह्मणो नापराध्नुयात् ॥

^४वैश्यस्तु क्षत्रियाक्रोशे दण्डनीयः शतं भवेत् ।

तदर्धं क्षत्रियो वैश्यं क्षिप्न् विनयमर्हति ॥

(१) अप. २।२०५; व्यक. १०३; विर. २५०; पमा. ४३१; व्यनि. ४८६; दवि. २१२; व्यप्र. ३८१ स्वस्ना (विप्रा) : ३८३ स्वस्ना (श्वस्ना); व्यउ. १२० स्वस्ना (विप्रा) : १२१ स्वस्ना (श्वस्ना); सेतु. २१४; समु. १६० स्पणि (तपण).

(२) अप. २।२११ दण्ड्यः (दाप्यः) दश (दशान्); विर. २५७; दवि. २०९ दश (दशान्); व्यप्र. ३८४ दण्ड्यः (दाप्यः); व्यउ. १२२.

(३) व्यक. १०३; विर. २५१ विशस्तथाऽर्धं (वैश्यस्य त्वर्धं); रत्न. १२०; दवि. २०५ विशस्तथाऽर्धं (वैश्यस्य चार्धं); व्यप्र. ३८२ थाऽर्धं (थाऽर्धं); व्यउ. १२० व्यप्रवत्; व्यम. ९९; सेतु. २११ प्रे (प्रः) ण्डस्तु (ण्ड्यस्तु) शेषं दविवत्; समु. १६०.

(४) व्यक. १०३; स्मृच. ३२७ उक्त. ; विर. २५१; पमा. ४३४ मुदितो (मुदिष्टो); रत्न. १२०; व्यनि. ४८७ पमावत्; दवि. २०५; सवि. ४७९ उक्त. ; व्यप्र. ३८२; व्यउ. १२०; समु. १६० पमावत्.

(५) व्यक. १०३; विर. २५२ क्रोशे (क्षेपे); पमा.

शूद्राक्रोशे क्षत्रियस्य पञ्चविंशतिको दमः ।

वैश्यस्य चैतद्विगुणः शास्त्रविद्विरुदाहृतः ॥

शूद्रकृतद्विजक्षेपधर्मोपदेशादौ दण्डाः

^२वैश्यमाक्षारयन् शूद्रो दाप्यः स्यात्प्रथमं दम् ।

क्षत्रियं मध्यमं चैव विप्रमुत्तमसाहसम् ॥

(१) प्रथमं दमं पणानां द्वे शते साधे, मध्यमं पञ्चशतानि, उत्तमं सहस्रम् । विर. २५२

(२) जिह्वाच्छेदनरूपोऽत्रोत्तमसाहसो द्रष्टव्यः ।

व्यप्र. ३८२

धर्मोपदेशकर्ता च वेदोदाहरणान्वितः ।

आक्रोशस्तु विप्राणां जिह्वाच्छेदेन दण्ड्यते ॥

शूद्र इत्यनुवृत्तौ बृहस्पतिः— धर्मोपदेशेति ।

विर. २५२

वाक्पारुष्यप्रकरणोपसंहारः

एष दण्डः समाख्यातः पुरुषापेक्षया मया ।

समन्यूनाधिकत्वेन कल्पनीयो मनीषिभिः ॥

४३२ स्तु (स्य) शतं (प्रदो); रत्न. १२०; व्यनि. ४८७; दवि. २०५ विरवत्, पू; व्यप्र. ३८२; व्यउ. १२०; सेतु. २११-२ विरवत्; समु. १६०.

(१) व्यक. १०३ गुणः (गुणं) हतः (हतम्); विर. २५२ क्रोशे (क्षेपे) पञ्च (पण) चै... ..णः (चेत्स्याद्विगुणं) हतः (हतम्); पमा. ४३२ वैश्य... ..णः (बृहस्पते विगुणं तत्र) हतः (हतम्); रत्न. १२० व्यकवत्; व्यनि. ४८७ तद्वि (व द्वि); दवि. २०५ क्रोशे (क्षेपे) शेषं व्यकवत्; व्यप्र. ३८२; व्यउ. १२०; सेतु. २१२ विरवत्, पू; समु. १६० व्यकवत्.

(२) अप. २।२०७; व्यक. १०३; विर. २५२; पमा. ४३२; रत्न. १२०; व्यनि. ४८७; दवि. २०५; व्यप्र. ३८२; व्यउ. १२०; समु. १६०.

(३) अप. २।२०७ स्तु (श्व) च्छेदे... ..ते (च्छेदनमर्हति); व्यक. १०३; विर. २५२ स्तु (श्व); रत्न. १२०; विचि. १११ देन (दात्स); दवि. ३२१ विरवत्; वीमि. २।२११ आ (वि) च्छेदे... ..ते (च्छेदनमर्हति) उक्त. ; व्यप्र. ३८२; व्यउ. १२१; व्यम. ९९; सेतु. २१२ विरवत्; समु. १६१ विरवत्.

(४) अप. २।२११; व्यक. १०४; विर. २५७ मनीषिभिः (महर्षिभिः); दवि. २०९; व्यप्र. ३८४; व्यउ. १२२.

कात्यायनः

वाक्पारुष्यप्रकारः

यस्त्वसत्संज्ञितैरङ्गैः परमाक्षिपति क्वचित् ।

अभूतैर्वाथ भूतैर्वा निष्ठुरा वाक् स्मृता तु सा ॥

न्यङ्गावगूरणं वाचा क्रोधात् कुरुते यदा ।

वृत्तदेशकुलानां तु अश्लीला सा बुधैः स्मृता ॥

(१) न्यङ्गावगूरणं निकृष्टाङ्गप्रकाशनेन तिरस्करणम् ।

*अप. २।२०४

(२) कल्पतरौ न्यङ्गावगूरणमिति पठित्वा निकृष्टाङ्गप्रकाशनेन तिरस्करणमिति व्याख्यातम् । न्यग्भावकरणमिति तु माधवादिसमतः पाठः । व्यप्र. ३७९

महापातकयोक्त्री च रागद्वेषकरी च या ।

जातिभ्रंशकरी वाऽथ तीव्रा सा प्रथिता तु वाक् ॥

हुङ्कारं कासनं चैव लोके यच्च विगर्हितम् ।

* व्यक., विर., दवि. अपवत् ।

(१) अप. २।२०४ जितै (ज्ञै) ; व्यक. १०१ यस्त्व (यत्त्व) ; स्मृच. ६ तु सा (बुधैः) शेषं व्यकवत् ; विर. २४३ वांथ (रथ) ; पमा. ४२९ माक्षि (स्याक्षि) अभूतै (अमूलै) भूतै (मूलै) तु सा (बुधैः) ; व्यनि. ४८४ पति (पता) शेषं व्यकवत् ; दवि. १९७ व्यकवत् विरवच्च ; व्यप्र. ३७९ व्यकवत् ; व्यउ. ११९ व्यकवत् ; सेतु. २०३ दविवत् ; समु. १५९ स्मृचवत्.

(२) अप. २।२०४ क्रोधा (ऽऽक्रोशा) यदा (यदि); व्यक. १०१ तु (च); स्मृच. ६ न्यङ्गावगूरणं (न्यग्भावकरणं) तदे (तैर्दे) तु अश्ली (चाप्यश्ली); विर. २४३ तु (च); पमा. ४२९ न्यङ्गावगूरणं (न्यग्भावकरणं) तदे (तैर्दे) तु अ (वाऽथ); व्यनि. ४८४ तदे (तैर्दे) तु (च); दवि. १९८ गूरणं वाचा (गूरणं वचो) तु (च), कामधेनावङ्गेति पठितमित्याह; व्यप्र. ३७९ न्यङ्गावगूरणं (न्यग्भावकरणं); व्यउ. ११९ व्यप्रवत् ; सेतु. २०३ न्यङ्गावगूरणं (न्यङ्कारगूहनं) तु (च); समु. १५९ स्मृचवत्.

(३) अप. २।२०४; व्यक. १०१; स्मृच. ६; विर. २४३ वाऽथ (या च); पमा. ४२९; व्यनि. ४८४ योक्त्री च रागद्वे (युक्ता च जगद्वे) वाऽथ (वाऽथ) तु (च); दवि. १९८ रागद्वे (राजस्तेय) वाऽथ (या च); व्यप्र. ३७९ वाऽथ (चाथ); व्यउ. ११९; सेतु. २०३ वाऽथ (या च); प्रथि (कथि); समु. १५९ योक्त्री (युक्ता) सा प्र (संप्र).

(४) अप. २।२०४; व्यक. १०१; स्मृच. ६ रं (रः);

व्य. कां. २२५

अनुकुर्यादनुब्रूयाद्वाक्पारुष्यं तदुच्यते ॥

योऽगुणान् कीर्तयेत्क्रोधात् निर्गुणे वा गुणज्ञताम् ।

अन्यसंज्ञानियोजी च वाग्दुष्टं तं नरं विदुः ॥

(१) कात्यायनस्त्वन्यानपि वाक्पारुष्यभेदानाह—
हुङ्कार इति । स्मृच. ६

(२) अगुणान् कीर्तयेदगुणिनीति शेषः । अन्यसंज्ञानियोजी निन्दितसंज्ञाव्यपदेशकारी । * विर. २४५

वाक्पारुष्यदोषतत्त्वपक्षे अर्थो दण्डः

मोहात्प्रमादात्संहर्षात् प्रीत्या वोक्तं मयेति यः ।

नाहमेवं पुनर्वक्ष्ये दण्डार्थं तस्य कल्पयेत् ॥

परिहार्यवाक्पारुष्यकाराभिप्रायमेतत् । विर. २४६

वाक्पारुष्यदोषतत्त्वपक्षे, तत्साधनं च

यत्र स्यात्परिहारार्थं पतितस्तेनकीर्तनम् ।

वचनात्तत्र न स्यात्तु दोषो यत्र विभावयेत् ॥

(१) वचनात् पतितादिकीर्तनादित्यर्थः । यत्राभि-
योगादौ पातित्यादिकं साधयेत् तत्रापि वचनाद्दोषो न
स्यादित्यर्थः । स्मृच. ३२७

(२) यत्र परिहारार्थं पतितादिसंसर्गपरिहारार्थं पाति-
त्यादि कीर्तितमिति विभावयति तत्र न दोष इत्यर्थः ।

विर. २५८

* दवि. विरवत् ।

विर. २४२ मनुः ; व्यनि. ४८३ कासनं चैव (चैव त्वङ्कारं)
दनुब्रू (दथ ब्रू) ; समु. १५९-६० स्मृचवत्.

(१) व्यक १०२ ; स्मृच. ६ नियोजी च (नुयोगी वा)
तं नरं (त्वन्तरं) ; विर. २४४-५ क्रोधात् (द्वेषात्) ; दवि.
१९९ योऽगु (अगु) ; व्यप्र. ३८० ; व्यउ. ११८ ; समु.
१६० स्मृचवत्.

(२) व्यक. १०२ कात्यायनोशनसौ ; विर. २४६ कात्या-
यनोशनसौ ; विचि. ११० वोक्तं (चोक्तं) कात्यायनोशनसौ ;
व्यनि. ४८५ प्रमा ... .. र्पात् (त्प्रमोहात्संहर्षात्) ; दवि.
२०४ वोक्तं (चोक्तं) नाहमेवं (आह नैवं) कात्यायनोशनसौ ;
सेतु. २१० वोक्तं ... यः (चोक्तमपैति यत्) कात्यायनोशनसौ.

(३) व्यक. १०४ कीर्तनम् (कीर्तितः) ; स्मृच. ३२७ ;
विर. २५८ ; रत्न. १२१ हारा (हासा) पो य (पम) ;
दवि. २१४ स्तेन (त्वेन) नारदः ; व्यप्र. ३८१ पूर्वार्धे
(यच्च स्यात्परिहारार्थं पतितत्वेन कीर्तितम्) ; व्यउ. ११८
कीर्तनम् (कीर्तितम्) ; विता. ७३० हारा (हासा) ; सेतु.
२१३ न स्या (तत्स्या) शेषं व्यकवत् ; समु. १६०.

अन्यथा तुल्यदोषः स्यान्मिथ्योक्तौ तूत्तमः स्मृतः॥

अन्यथा संसर्गपरिहारार्थमन्तरेण । विर. २५८

महता प्रणिधानेन वाग्दुष्टं साधयेन्नरम् ।

अतश्च श्रावितं राजा प्रयत्नेन विचारयेत् ॥

अनूताख्यानशीलानां जिह्वाच्छेदो विशोधनम् ॥

वाग्दुष्टोऽत्र वाक्पारुष्यकारी । साधयेत् सत्यमसत्यं
वा अनेनोक्तमिति चिन्तयेत् । जिह्वाच्छेद इत्यब्राह्मण-
विषयम् । विर. २५८

व्यासः

पातकाभिर्शस्त्रे दण्डाः

पौपोपपापवत्कारो महापातकशंसाकाः ।

आद्यमध्येोत्तमान् दण्डान् दद्युस्त्वेते यथाक्रमम् ॥

(१) उपपातकगणे यत्र निर्दिष्टं शास्त्रतः प्रतिपिद्धं
च तदिह पापशब्दवाच्यम् । अप. २।२१०

(२) अत्र महापातकं प्रसिद्धं ततो न्यूनमुपपाप-
मुपपातकमिति यावत् । ततो न्यूनं पापम् । तत्र पापे
अधमो दण्डः, उपपापे मध्यमो महापातके तूत्तमः ।

विर. २५६

उशना

असवर्णकृतवाक्पारुष्ये दण्डाः

शूद्रमाकुश्य क्षत्रियश्चतुर्विंशतिपणान् दण्डभाग्
वैश्यः षट्त्रिंशत् ।

(१) व्यक. १०४ तुल्य (त्वल्प) स्मृतः (दमः);
विर. २५८; दवि. २१४ कौ तू (काडु) नारदः .

(२) व्यक. १०४ प्रणिधानेन (तु प्रयत्नेन) श्रावितं
(साधितं); विर. २५८; दवि. २१५ उक्तः, नारदः .

(३) व्यक. १०४ दो वि (दादि); विर. २५८; दवि.
२१५ नारदः; व्यग्र. ३८४; व्यउ. १२२ ख्यानशीलानां
(ख्यमेलकानां).

(४) अप. २।२१० स्वेते (स्ते ते); व्यक. १०४
स्वेते (स्ते वै); विर. २५६; पमा. ४३३ मनुः; व्यनि.
४८८ अपवत्, मनुः; दवि. २०८ अपवत्; व्यग्र. ३८३
अपवत्; व्यउ. १२२ मनुः; सेतु. २११ स्वेते (रेते);
समु. १६०-६१ अपवत्, मनुः .

(५) मभा. १२।१० (पणान्०); गौमि. १२।१०.

वाक्पारुष्यदोषाल्पत्वे अर्थो दण्डः

मोहात्प्रमादात्संहर्षात् प्रीत्या वोक्तं मयेति यः ।
नाहमेवं पुनर्वक्ष्ये दण्डार्थं तस्य कल्पयेत् ॥

आनाम्नाते दण्डे विधिः

यत्र नोक्तो दमः पूर्वैरानन्त्यात्तु महात्मभिः ।

तत्र कार्यं परिज्ञाय कर्तव्यं दण्डधारणम् ॥

यमः

वेदाध्यायिशूद्रदण्डः

खण्डशश्छेदयेज्जिह्वामृचं वै यशुदाहरेत् ॥

जमदग्निः

असवर्णेषु वाक्पारुष्ये दण्डाः

मौतुल्यमनुलोमानां पितुल्यं प्रतिलोमानाम् ।

अग्निपुराणम्

वैश्यशूद्रकृते उच्चवर्णक्षेपे धर्मोपदेशे च दण्डाः

क्षत्रियस्याप्रयाद्वैश्यः साहसं पूर्वमेव तु ।

शूद्रः क्षत्रियमाकुश्य जिह्वाच्छेदनमाप्नुयात् ॥

धर्मोपदेशं विप्राणां शूद्रः कुर्वश्च दण्डभाक् ।

श्रुतदेशादिवितथी दाप्यो द्विगुणसाहसम् ॥

उत्तमः साहसस्तस्य यः पापैरुत्तमान् क्षिपेत् ।

प्रमादाद्यैर्मया प्रोक्तं प्रीत्या दण्डार्धमर्हति ॥

(१) अप. २।२११ वोक्तं (चोक्तं); व्यक. १०२
कात्यायनोशनसौ; स्मृच. ३२७ हर्षा (घर्षा); विर. २४६
कात्यायनोशनसौ; रत्न. १२१ स्मृचवत्; विचि. ११०
अपवत्, कात्यायनोशनसौ; दवि. २०४ वोक्तं (चोक्तं)
नाहमेवं (आह नैवं) कात्यायनोशनसौ; व्यग्र. ३८४ स्मृच-
वत्; व्यउ. १२२ स्मृचवत्; व्यम. ९९ स्मृचवत्; विता.
७३० हर्षा (घर्षा) वोक्तं (चोक्तं); सेतु. २१० वोक्तं.....
यः (चोक्तमपैति यत्) कात्यायनोशनसौ.

(२) व्यक. १०४; स्मृच. ३२८ पूर्वै (सर्वै); विर.
२५९ तु (च); विचि. १११-२ पूर्वैरानन्त्यात्तु (सर्वै
राजन्याच्च) कर्तव्यं (सर्वैस्व); दवि. २१४; सवि. ४८३
परि (प्रति) शेषं स्मृचवत्; सेतु. २१४ पूर्वै (सर्वै) तु
(लु); समु. १६४ स्मृचवत्.

(३) व्यनि. ४८८; समु. १६१.

(४) मभा. १२।११. (५) अपु. २२७।२५.

(६) अपु. २२७।२६, २७.

दण्डपारुष्यम्

वेदाः

ब्राह्मणविषयकदण्डपारुष्ये दण्डविधिः

‘देवा वै यज्ञस्य स्वगाकर्तारं नाचिन्दन्ते शंयुं
वार्हस्पत्यमब्रुवन्निमं नो यज्ञं स्वगा कुर्विति ।
सोऽब्रवीद्वरं वृणै यदेवाब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजातै
सा मे यज्ञस्याशीरसदिति तस्माद्यद्ब्राह्मणोक्तोऽ-
श्रद्धधानो यजते शंयुमेव तस्य वार्हस्पत्यं यज्ञस्या-
शीर्गच्छत्येतन्ममेत्यब्रवीत् किं मे प्रजाया इति
योऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनत्सहस्रेण
यातयाद्यो लोहितं करवद्यावतः प्रस्कद्य पांसून्
संगृह्णात्तावतः संवत्सरान् पितृलोकं न प्र जाना-
दिति तस्माद्ब्राह्मणाय नाप गुरेत न नि हन्यान्न
लोहितं कुर्यादेतावता हैनसा भवति ।

यस्मै देवाय यद्धविर्विहितं तस्य हविषः सांकर्यमन्त-
रेण तस्य तस्य देवस्य स्वगतं कुर्विति बृहस्पतिपुत्रं
शंयुनामानं प्रति देवा अब्रुवन् । तदाऽसौ शंयुरप्येवं
चिन्तितवान्— एतत्काम एतेन यज्ञेन यजेतेत्येतादृशेन
ब्राह्मणेनानुक्तो यः कश्चिद्यजेत स्वेच्छयैव, यश्चान्यः
श्रद्धारहितो यजते, तयोरुभयोर्यज्ञफलं ममास्त्विति
वरः । तत आरभ्य तत्फलद्वयं शंयुमेव प्राप्नोति ।
पुनरपि शंयुरेवमुवाच— तदेतदुभयं मम संपन्नं,
मदीयायाः पुत्रपौत्रादिरूपायाः प्रजायाः किं दास्यतेति ।
ततो देवा अपगोरणादिकर्तुर्यातना त्वत्पुत्राधीना भव-
त्विति वरं दत्तवन्तः । अपगोरणं ताडनोद्योगः ।
तमुद्योगं ब्राह्मणविषये यः करोति तं पुरुषं शतनिष्क-
दण्डेन यातयात् क्लेशयेत् । यो निहनत्ताडयेत्तं सहस्र-
निष्कदण्डेन क्लेशयेत् । यस्तु ब्राह्मणशरीरे लोहितं
ताडनेन ग्राहयति, लोहितं भूमौ पतित्वा यावतः परमा-
णून् व्याप्नोति तावतः संवत्सरानयं पितृलोकं न प्राप्नोति,

(१) तैसं. २।६।१०।१-२.

किन्तु यमयातनामनुभवति तत्सर्वं त्वत्प्रजाधीनमिति
वरः । यस्मादुक्तरीत्या ब्राह्मणाधिक्षेपादौ प्रत्यवायोऽस्ति
तस्मात्तन्न कुर्यात् । करणे चैतावता पूर्वोक्तपापेन युक्तो
भवति । तैसा.

* अभिक्रुद्धावगोरणे ब्राह्मणस्य वर्षशतमस्वर्ग्यम् ।

अभिक्रुद्धेन, न परिहासादिना, अवगोरणे प्रहरणो-
द्यमने ब्राह्मणस्यानपराधिनः । अपराधिनः आततायित्व-
प्रसङ्गेन न दोष इति । वर्षशतमस्वर्ग्यं नरकपतनम् ।
समानजातीयविषयमिदम् । क्षत्रियादिभिः कृते— ‘द्विगुणं
त्रिगुणं चैव चतुर्गुणमथापि वा । क्षत्रविट्शूद्रजातीनां
ब्राह्मणस्य वधे कृते ॥’ इति प्राजापत्यस्मृतिलिङ्गात् ।
वर्षाणामपि द्विगुणत्रिगुणत्वादि कल्प्यम् । अनेनैव
न्यायेन ब्राह्मणेन कृते क्षत्रविट्शूद्रजातीनां त्रिपादमर्थं
पादमिति द्रष्टव्यम् । ब्राह्मणक्षत्रियवत् क्षत्रियवैश्ययोरपि,
एवं क्षत्रियवैश्यवद्वैश्यशूद्रयोरपि कल्प्यम् । एवं सर्वस्यो-
त्तमस्योत्तमस्य नीचेन नीचेन वधे कृते द्रष्टव्यम् । मभा.

‘निघाते सहस्रम् ।

आयुधेन पाणिना वा निघाते सहस्रं वर्षाणामस्वर्ग्यं,
अधिकृतत्वात् । मभा.

लोहितदर्शने यावतस्तत्प्रस्कन्द्य पांसून् संगृह्णीयात् ।

रुधिरोत्पादने कृते तद्रुधिरं ब्राह्मणादवसृत्य यावतः
पांसून् संगृह्णीयात् पिण्डीकुर्यात् तावन्ति वर्षसहस्राणि
नरकपतनं, अपरिमितकालमित्यर्थः । दोषविशेषकथनं
प्रायश्चित्तविशेषज्ञापनार्थम् । यथाह कण्वः— ‘अवगूर्य

* उपरिनिर्दिष्टश्रुतिवचनं गौतमेन सायणापेक्षया अन्यथा
व्याख्यातमित्येतत्प्रदर्शनार्थं गौतमसूत्राणि समुद्धृतानि ।

(१) गौध. २।१।२०; मभा.; गौमि. २।१।२० गोरणे
(गोरणं).

(२) गौध. २।१।२१; मभा.; गौमि. २।१।२१.

(३) गौध. २।१।२२; मभा.; गौमि. २।१।२२.

चरत्कृच्छ्रमतिकृच्छ्रं निपातने । कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ कुर्वीत
विप्रस्योत्पाद्य शोणितम् ॥' इति प्रायश्चित्तविशेषात्
दण्डविशेषो द्रष्टव्यः । मभा.

गौतमः

शूद्रकृते द्विजातिविषयके वाग्दण्डपारुष्ये दण्डविधिः

शूद्रो द्विजातीनभिसंधायाभिहत्य च वाग्दण्ड-
पारुष्याभ्यामङ्गं सोच्यो येनोपहन्यात् * ॥

आर्यसाम्यप्रेप्सुशूद्रस्य दण्डः

आसनशयनवाकपथिषु समप्रेप्सुर्दण्ड्यः ।

आसनादिष्वार्यैस्तुल्यत्वं स्वेच्छया कामयमानः ।
आसनादिषूच्छ्रितादिगुणेषु समत्वं, वाक्साम्यं समकालो-
च्चारणं, पथि साम्यं पृष्ठतो मुक्त्वा सह गमनम् ।
दण्डः स्थानाद्यपेक्षया शतादर्यागु द्रष्टव्यः । × मभा.

शिष्यशासनरूपे दण्डपारुष्ये दण्डः

शिष्यशिष्टिरवधेन । अशक्तौ रज्जुवेणुविद-
लाभ्यां तनुभ्याम् । अन्येन घननाज्ञा शास्यः+ ।

हारीतः

हीनवर्णकृतेषु उत्तमवर्णकृतेषु च वाग्दण्डपारुष्येषु

दण्डविधिः

अधोवर्णानामुत्तमवर्णाक्रोशाक्षेपाभिभवे अष्टौ
पुराणाः. ग्रीवासज्जनगलस्तनकचवक्त्रग्रहणेषु
त्रिंशत् । रोमोत्पाटनतर्जनावगूरुणेषु त्रिषष्टिः ।
शिखाकर्णाङ्गभङ्गच्छेदेषु द्विशतम् । पादताडनेऽ-
नृताभिर्शंसने तदङ्गच्छेदः पञ्चशतं वा । आद्येषु
पादो न वा किञ्चित् । स्वामित्वादादिवर्णत्वाच्च ।
उत्तमानासीशानतमो ब्राह्मणः ।

* व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च वाक्पारुष्यप्रकरणे (पृ. १७६८) द्रष्टव्यः ।

× गौमि. मभावत् ।

+ व्याख्यानं अभ्युपेत्याशुश्रूषाप्रकरणे (पृ. ८१५)
द्रष्टव्यम् ।

(१) गौध. १२१५; मभा.; गौमि. १२१५; विर.
२६९ सम (समत्वं) दर्दण्ड्यः+ (शतम्); दवि. ३२२
सम...ण्ड्यः (समत्वेप्सुर्दण्ड्यः शतम्).

(२) गौध. २१४९-५१; व्यक. १०६ विद (द);
विर. २७२ व्यकवत्; समु. ९८. अवशिष्टस्थलादिनिर्देशः
अभ्युपेत्याशुश्रूषाप्रकरणे (पृ. ८१५) द्रष्टव्यः ।

(३) व्यक. १०३ अष्टौ (ह्यष्टौ) (ग्रीवा ... पाद-

(१) अधोवर्णोऽनन्तरो वर्णो विप्रस्य क्षत्रिय
इत्यादिः । पुराणशब्दोऽत्र द्वात्रिंशद्रूप्यकृष्णलपरः ।

विर. २५१

अनृताभिर्शंसनमाक्रोशः, अङ्गमत्र जिह्वा, अपकृष्ट-
वर्णेषु उत्कृष्टवर्णे प्रति मिथ्यातीव्राक्रोशे जिह्वाच्छेदः,
पञ्चाशतं वा दण्ड्यः, आद्येषु उत्कृष्टवर्णेषु निकृष्टं प्रति
मिथ्यातीव्राक्रोशे पञ्चाशत्पादः । मतान्तरमाह — न
वा किञ्चित्, अत्र हेतुः, स्वामित्वादादिवर्णत्वाच्च,
आदिवर्णत्वाच्छूद्रापेक्षया वैश्यादीनां प्रथमवर्णत्वात् ।

विर. २५३

त्रिंशत्पुराणा इत्यर्थः । एवमुत्तरत्र । आद्येष्वित्या-
दिना हीनवर्णस्य दण्डमुक्त्वा अधिकस्याप्युक्तः ।

विर. २६७

(२) [आदौ रत्नाकरानुवादः, तदुत्तरमेव ग्रन्थः]—
वस्तुतस्तु, अभिर्शंसनमेव आक्रोशः । तस्मिन् अस-
त्यर्थेऽतितीव्रे जिह्वाच्छेदोऽन्यत्र पञ्चशतपुराणो दण्डः ।
विषमयोस्तुल्यवद्विकल्पानुपपत्तेः, सत्ये तु पारिशेष्यादष्टौ
पुराणाः ।

यद्वा पादच्छेदनेऽनृताभिर्शंसने इति समभिव्याहार-
दर्शनात् पादताडने तदङ्गच्छेदः । अनृताभिर्शंसने
पञ्चशतदण्ड इति व्यवस्थेति प्रतिभाति ।

तथा न वा किञ्चिदिति मतं यद्यप्यसंकुचितविषय-
मिति युक्तं त्रैवर्णिकोपक्रमत्वात् हेतुसाधारण्याच्चेति ।
तथापि ब्राह्मणमात्रपरतया नेयम् । उपसंहारे ईशान-
ताडने०) पादो न वा किञ्चित् (पादोनं वा) (ईशानतमो
ब्राह्मणः०) : १०५ क्षेपाभिभवे (भिमवाक्षेपेषु) सज्जन
(सज्जन) पादो न वा किञ्चित् (पादोनं वा) शीशानतमो
ब्राह्मणः (शीशानां मध्यमानामधोवर्णानामीशानतमा ब्राह्मणाः) ;
विर. २५१ (क्रोशा०) अष्टौ (ष्वष्टौ) (ग्रीवा.....
ब्राह्मणः०) : २५३ (अधोवर्णा.....पादताडने०) पञ्चशतं
(पञ्चाशतं) (किञ्चित्०) (ईशानतमो ब्राह्मणः०) :
२६६-७ पादो न वा किञ्चित् (पादोनं वा) दादि (दाद्य) ;
दवि. २०२ अधो...क्रो (अधमवर्णस्योत्तमवर्णानामाक्रो)
(ग्रीवा... ..द्विशतम्०) पाद.....शंसने (अनृताभिर्शंसने
पादताडने) वा । आद्येषु (त्वद्येषु) तमो+ (हि) : २५४
अधो...क्रो (अधोवर्णस्योत्तमवर्णानामाक्रो) गलस्तन (गल-
हस्तन) ग्रहणेषु (प्रहरणेषु) पादो न वा (पादोनं)
तमो+ (हि) .

तमो ब्राह्मण इत्यनुवाददर्शनात् । उपदधाति इत्यत्र सामान्येन प्राप्तेऽञ्जनद्रव्ये 'तेजो वै धृतम्' इत्यनुवाददर्शनेन तद्विशेषपरिनिष्ठावत् । न च स्वामित्वस्यैवायमित्यनुवाद इति वाच्यम् । ईशानतम इति तमोपादानविरोधात् । अनुवादमात्रस्य वैयर्थ्याच्च ।

न च, यथा— 'तिलांश्च विकिरेत्तत्र परितो बन्धयेदजाम् । असुरोपहतं श्राद्धं तिलैः शुद्धयत्यजेन च ॥' इत्यत्र अजानात्मकदेशे फलसंबन्धप्रतिपादनार्थमजनेत्यनूयते । तथा इह किञ्चित् प्रयोजनमस्ति तस्मात् कामं पूर्वपूर्वो वर्ण उत्तरोत्तरस्यादित्वादभ्यर्हितत्वेन स्वामी । ब्राह्मणस्तु स्वामितमः स्वामिस्वामित्वात् । अतस्तस्यैव दण्डाभावो वैश्यकत्रिययोस्तु स्वाम्यतारतम्यानुसारी दण्डलेशोऽस्त्येवेति तात्पर्यार्थो गम्यते ।

स चायं दण्डाभावो निर्गुणशूद्रपरत्वेन व्यवतिष्ठते । गुणहीनस्येत्यादिवक्ष्यमाणवृहस्पतिवचनसंवादात् । अन्यत्र सर्वत्र दण्डोपदेशात् ब्राह्मणपदं च न कृषीवलादिसाधारणजातिमात्रपरमपि तु गुणवदभिप्रायम् । तस्यैवेशानसामर्थ्यात् । तदेवं न वेति विकल्पस्य विषयव्यवस्थायामष्टदोषदुष्टत्वमप्यपास्तं भवतीति चतुरस्रम् ।

दवि. २०२-४

आपस्तम्बः

दण्डपारुष्यानन्तर्भावविशिष्टशासनम्

अपराधेषु चैनं सततमुपालभेत ।

अभित्रास उपवास उदकोपस्पर्शनमदर्शनमिति दण्डा यथामात्रमानिवृत्तेः ।

(१) अपराधेषु कृतेष्वेनं शिष्यं सततमुपालभेत— इदमयुक्तं त्वया कृतमिति ।

अभित्रास इति । अभित्रासो भयोत्पादनम् । उपवासो भोजनलोपः । उदकोपस्पर्शनं शीतोदकेन स्नापनम् । अदर्शनं यथा आत्मानं न पश्यति तथा करणम् ।

(१) आध. १।८।२९-३०; हिध. १।८ नमद (नान्यद); व्यक. १०६; विर. २७२ अमि (अति) (उपवास०) (अदर्शन०); विचि. ११९ अमि....मिति (अतित्रास-मुपवासमुदकोपस्पर्शनमिति); व्यग्र. ३७८ अमि (अति) (अदर्शन०) मात्रमानिवृत्तेः (तन्मात्रनिवृत्तिः); व्यउ. ११८ व्यप्रवत्; सेतु. २२१ चैनं (चैवं) शेषं विचिवत्.

गृहप्रवेशनिषेधः । सर्वत्र ण्यन्तात् प्रत्ययः । इत्येतौ दण्डाः शिष्यस्य यथामात्रं यावत्पराधमात्रा तदनु रूपं व्यस्ताः समस्ताश्च । आनिवृत्तेः यावदसौ न ततोऽपराधान्निवर्तते तावदेते दण्डाः । उ.

(२) उपालभेत रूक्षोक्तिभिस्तिरस्कुर्यात् । अतित्रासोऽतिभीत्युत्पादनम् । उदकोपस्पर्शनमतिशयितजाड्यकाले । यथामात्रं सामर्थ्यापराधानुरूपमात्रम् । आनिवृत्तेः अपराधस्येति शेषः । विर. २७३

आर्थसाम्यप्रेषशूद्रस्य दण्डः

वाचि पथि शय्यायामासन इति समीभवतो दण्डताडनम् ।

(१) यस्तु शूद्रो वागादिष्वार्यैः समीभवति, न तु न्यग्भूतः, तस्य दण्डेन ताडनं कर्तव्यम् । स दण्डेन ताडयितव्यः । अयमस्य दण्डः । उ.

(२) शूद्र इत्यनुवृत्तावापस्तम्बः— वाचीति । पूर्ववाक्ये अस्मिन्नेव विषये दण्ड्यत्वाभिधानं पारुष्यकर्तुर्धनवस्वपक्षे, इदं तु निर्धनत्वपक्षे दण्डताडनमित्यविरोधः । विर. २६९

वसिष्ठः

वाग्दण्डपारुष्येषु दण्डसामान्यविधिः

दैण्डस्तु देशकालधर्मवयोविद्यास्थानविशेषैर्हिंसाक्रोशयोः कल्प्य आगमाद् दृष्टान्ताच्च ।

वृक्षच्छेदनिषेधः

पुष्पफलोपगान् पादपान् न हिंस्यात् कर्षणकरणार्थं चोपहन्यात् । गार्हस्थ्यङ्गानां च ।

(१) आध. २।२७।१५; हिध. २।१९; व्यक. १०६; गौमि. १२।५; विर. २६९; विचि. ११८ न इति (ने च); दवि. ३२२ (वाचि०) ण्डता (ण्डस्ता); सेतु. २२० विचिवत्.

(२) वस्मृ. १९।७.

(३) वस्मृ. १९।८-९ (ख) स्थ्याङ्गानां च (स्थ्यं गां च); व्यक. १०९ पुष्पफलो (फलपुष्पो) ज्ञानां (ज्ञे); विर. २८६ पुष्प...नां च (फलपुष्पोपगमान् वृक्षान् न हिंस्यात्कर्षणार्थं चोपहन्यात् । गार्हस्थ्यङ्गे च); दवि. २३० (फलपुष्पोपयोगान् पादपान् हिंस्यात्) एतावदेव ; ३२९ पुष्पफलो (फलपुष्पो) णकरणार्थं (णार्थं) चोप (चोप)

कर्षणार्थं कृषिहेतुहलाद्यर्थम् । संभवासंभवनमित्तक-
विकल्पपरो वाशब्दः । गार्हस्थ्यार्हं गृहस्थकर्म दृष्टमदृष्टं
वा, येन गृहोपकरणं यज्ञोपकरणं च सिद्ध्यति । लक्ष्मी-
धरेण तु कार्पापणमिति पठितम् । तन्न अग्रिमस्वरसभङ्ग-
प्रसङ्गात् प्रकाशहलायुधपारिजातविरोधान्मूलस्मृत्यदर्शना-
चोपोक्षितम् । विर. २८६

विष्णुः

हीनवर्णकृतेषु उत्तमवर्णकृतेषु च दण्डपारुष्येषु दण्डविधिः ।

आर्यसाम्यप्रेप्सुशूद्रस्य दण्डः ।

हीनवर्णोऽधिकवर्णस्य येनाङ्गेनापराधं कुर्यात्त-
देवास्य ज्ञातयेत् ।

एकासनोपवेशी कत्र्यां कृताङ्को निर्वास्यः ।
निष्ठीव्योऽष्टद्वयविहीनः कार्यः । अवशर्धयिता च
गुदहीनः ।

प्रहारोद्यमनपादादिलुण्ठनकरादिभङ्गचेष्टादिरोधप्रहारादिषु
दण्डविधिः

हस्तेनोदगूरयित्वा दश कार्पापणान् । पादेन
विंशतिम् । काष्ठेन प्रथमसाहसम् । पाषाणेन
मध्यमम् । शस्त्रेणोत्तमम् ।

(१) अधमो यदा शस्त्रेणोत्तमस्योदगूरणं करोति,
तदा असौ उत्तमसाहसं दण्ड्य इति शस्त्रेणोत्तममित्य-
स्यार्थः । विर. २६३

ज्ञानां (ज्ञे) ; सेतु. २९४ पुष्प...नां च (फलपुष्पोपभोगात्
वृक्षाच्च हिंस्यात्, कर्षणार्थं वोपहन्त्यात् गार्हस्थ्यस्याङ्गे च).

(१) विस्मृ. ५।१९.

(२) विस्मृ. ५।२०-२२; व्यक. १०६ (निष्ठीव्यो...
हीनः०); विर. २६८ व्यकवत्; दवि. ३२२ एका
(उल्लुष्टेन एका) वेशी + (अपकृष्टजः).

(३) विस्मृ. ५।६०-६४ (क) यित्वा (यिता), (ख)
नोदगूरयित्वा (नावगूरयिता); व्यक. १०५ तिम् (तिः)
(पाषाणेन मध्यमम्०); विर. २६३ व्यकवत्; विचि. ११३-४
दगूरयित्वा (दगूरयिता) (पाषाणेन मध्यमम्०)
त्तमम् (त्तमसाहसम्); दवि. २५० त्वा + (तु) (पाषा-
णेन मध्यमम्०); व्यग्र. ३७२ (पाषाणेन मध्यमम्०);
व्यउ. ११३ व्यप्रवत्; सेतु. २१६ त्तमम् (त्तमसाहसम्)
शेषं व्यप्रवत्.

(२) सजातीयविषयं सर्वमेतत् । 'हीनवर्णोऽधिक-
वर्णस्य येनाङ्गेनापराधं कुर्यात् तदेवास्य ज्ञातयेत्' इति
सामान्यसूत्रात् । वै.

पादकेशांशुककरलुण्ठने दश पणान् दण्ड्यः ।
शोणितेन विना दुःखमुत्पादयिता द्वात्रिंश-
त्पणान् । सह शोणितेन चतुःषष्टिम् ।

कैरपाददन्तभङ्गे कर्णनासाविकर्तने मध्यमम् ।

चेष्टाभोजनवाप्रोधे प्रहारदाने च ।

नेत्रकन्धराबाहुसक्थ्यंसभङ्गे चोत्तमम् । उभय-
नेत्रभेदिनं राजा यावज्जीवं बन्धनाच्च विमुञ्चेत् ।
तादृशमेव वा कुर्यात् ।

(१) शोणितेनेति । एतच्च शस्त्रकरणकदुःखोत्पादने ।

विर. २६४

(२) नेत्रेति । पादमूलयोः संधिः सक्थि । तादृशं
यादृशमन्यं कृतवान् । विचि. ११६

(३) प्रहारदाने च नेत्रकन्धरासक्थ्यामिति चकारो
मध्यममित्यस्यानुप्रकर्षकः । भङ्गे चेति नेत्रादीनामित्य-
न्वयः । दवि. २५७

(१) विस्मृ. ५।६५.

(२) विस्मृ. ५।६६-७; व्यक. १०५ शोणितेन विना
(दण्ड्यः शोणितेन विना); विर. २६४ द्वात्रिंशत्प (त्रिंशत् प)
शेषं व्यकवत्; विचि. ११५ विरवत्; दवि. २५५ व्यकवत्;
वीमि. २।२२९ द्वात्रिंशत्प (त्रिंशत् प); व्यग्र. ३७२ ता
(त्वा); व्यउ. ११३ व्यप्रवत्; सेतु. २१८ विरवत्.

(३) विस्मृ. ५।६८; दवि. २५० विक (वक).

(४) विस्मृ. ५।६९; अप. २।२२०; दवि. २५७
(च०).

(५) विस्मृ. ५।७०-७२; अप. २।२१९ (नेत्र...
त्तमम्०) बन्ध...ञ्चेत् (न मुञ्चेद्वन्धनात्) : २।२२०
सक्थ्यंस (सक्थि) (उभय...कुर्यात्०); व्यक. १०५
सक्थ्यंस (सक्थां); विर. २६५ सक्थ्यंस (सक्थां च) विमु.
(मु); दीक. ५६ (नेत्रक...त्तमम्०) भेदिनं (भेदकं) याव...
ञ्चेत् (बन्धनात् यावज्जीवं न मुञ्चेत्); विचि. ११६ कन्धरा
(स्कन्ध) सक्थ्यंसभङ्गे (सक्थिभङ्गेषु) बन्ध...ञ्चेत् (न बन्ध-
नान्मोचयेत्) (वा०); दवि. २५७ बाहुसक्थ्यंस (सक्थां च)-
भेदिनं (भज्जनं) विमु (मु); सेतु. २१९ रावा... भङ्गे
(रसक्थिभङ्गेषु) भेदिनं (भेदनं) विमुञ्चेत् (मोचयेत्) (वा०)-

एकं बहूनां प्रहरतां दण्डः

एकं बहूनां निघ्नतां प्रत्येकमुक्तादण्डाद् द्विगुणः।
उक्तोऽश्वन्तमनभिधावतां तत्समीपवर्तिनां संसरतां
च ।

प्रत्येकस्य प्रत्येकमित्यर्थः । स्मृच. ३२९

पुरुषपीडायां पशुपीडायां पशुपक्षिबीडघातादिषु च दण्डः

सर्वे च पुरुषपीडाकरास्तदुत्थानव्ययं दद्युः ।
ग्राम्यपशुपीडाकराश्च ।

पशूनां पुंस्त्वोपघातकारी च ।

कार्पापणशतं दण्ड्य इत्यनुवृत्तौ विष्णुः— पशूना-
मिति । पुंस्त्वोपघातोऽण्डच्छेदः । विर. २७८

(१) विस्मृ. ५।७३-४ (ख) निघ्न (विघ्न); अप. २।२२१ निघ्न (घ्न) कमुक्ता (कं स्वेक्ता) (संसरतां०);
व्यक. १०६ निघ्न (विघ्न) मुक्तादण्डाद् (श उक्तो दण्डो)
संसरतां (सतां) च (वा); स्मृच. ३२९ बहूनां निघ्नतां
(घ्नतां बहूनां) मुक्तादण्डाद् (स्योक्तदण्डो) (उक्तो...च०);
विर. २६९ निघ्न (विघ्न) मुक्तादण्डाद् (श उक्तो दण्डो)
संसरतां (सतां); रत्न. १२२ मुक्तादण्डाद् (स्योक्तो दण्डो)
(संसरतां०); दवि. २४९ मुक्ताद् (स्योक्तद) (उक्तो ...
च०); ३०२ मुक्ताद् (स्योक्तद) (संसरतां०); व्यग्र. ३७५
निघ्न (घ्न) मुक्तादण्डाद् (श उक्तो दण्डो) उक्तो (क्रो)
संसरतां (सतां); व्यउ. ११४ निघ्न (घ्न) मुक्तादण्डाद्
(श उक्तदण्डो) संसरतां च (सतां वा); व्यम. १००
मुक्तादण्डाद् (श उक्तो दण्डो) (उक्तो.....च०);
विता. ७३८ मुक्ता.....गुणः (श उक्तो द्विगुणो दण्डः)
उक्तो (द्विगुण उक्तो) संसरतां (शतं); समु. १६२ स्मृचवत्.

(२) विस्मृ. ५।७५-६; व्यक. १०६; स्मृच. ३२९
त्थान (त्थं) दद्युः (दाप्याः); विर. २७१ स्तदु (स्समु);
पमा. ४२० स्तदु (स्समु) दद्युः (दाप्याः); रत्न. १२२
(च०) शेषं पमावत्; दवि. २२१ च पु (पु) स्तदु (स्समु);
व्यग्र. ३७५ च पु (पु) शेषं पमावत्; विता. ७४१
(समुत्थानव्ययं दाप्यो ग्राम्यं पशुपीडाकरश्च) एतावदेव;
समु. १६३ स्मृचवत्.

(३) विस्मृ. ५।११९ (ख) (च०); अप. २।२२६
(च०); व्यक. १०७ अपवत्; विर. २७८ अपवत्; ३५५
स्त्वोप (स्वाभि); पमा. ४२३ अपवत्; विचि. १२२;
व्यनि. ४९६ स्त्वो.....च (स्वघाती); व्यग्र. ३७७
घातकारी च (घाती); व्यउ. ११६ व्यप्रवत्; सेतु. २२४;
समु. १६३ व्यप्रवत्.

गजाश्वोष्ट्रोघाती त्वेककरपादः कार्यः। विमांस-
विक्रयी च ।

(१) विमांसं विरुद्धमांसं श्वशृगालादिमांसमिति
यावत् । विर. २७९

(२) विरुद्धमांसं श्वविड्वराहादेस्तद्विक्रयशीलो
विमांसविक्रयी । वै.

ग्राम्यपशुघाती कार्पापणशतं दण्ड्यः । पशु-
स्वामिने च तन्मूल्यं दद्यात् ।

ग्राम्यपशुपीडातिशयेन पशुमरणे त्वाह— ग्राम्येति ।

स्मृच. ३२९

आरण्यपशुघाती पञ्चाशतं कार्पापणान् । पक्षि-
घाती मत्स्यघाती च दश कार्पापणान् । कीटोप-
घाती कार्पापणम् ।

(१) विस्मृ. ५।४८-९; अप. २।२२६ गजाश्वो (अश्वो);
व्यक. १०७ त्वे (ह्ये); विर. २७९ गजा.....कर (गवाश्व-
गजोष्ट्रोपघाती चैकैक); पमा. ४२३ गो.....कार्यः (गोघात-
ऽप्येकपादः) विमांस (मांस); विचि. १२२ गजा (अजा)
(गो०) त्वे (ह्ये); व्यनि. ४९६ त्वेककर (ह्येक) विमांस
(मांस); दवि. २२२ श्रोष्ट्र.....कर (श्वगवोष्ट्रोपघाती चैक)
(विमां.....च०) : ३०९ (गजा ... ..कार्यः०); व्यग्र. ३७७
(च०); व्यउ. ११६ गजा (गवा) (गो०) (च०);
बाल. २।२२९ (च०); सेतु. २२४ (च०) शेषं विचिवत्;
विज्य. ५० गजा (अजा) त्वे (ए) (विमां ... ..च०).

(२) विस्मृ. ५।५०-५१ (च०); अप. २।२२६ म्य
(म) ती+(च) ने च (नश्च); व्यक. १०७ ती+(च)
पणशतं (पणं); स्मृच. ३२९ पणशतं (पणं) ने च (नश्च);
विर. २७९ ने च (नश्च); पमा. ४२० घाती (घाते)
पणशतं (पणं) च (तु) : ४२३ पणशतं दण्ड्यः (पणम्)
ने च तन्मू (नश्च पशुमू); विचि. १२२ म्य (म) ती+(च)
ने च (नः); व्यनि. ४९६ ती+(च) ने च (नश्च);
दवि. २२२ विरवत्; व्यग्र. ३७५ पणशतं (पणं) च (तु) :
३७७ म्य (म) ती+(च); व्यउ. ११५ व्यग्र (घृ. ३७५)
वत् : ११६ म्य (म); बाल. २।२२९ म्य (म); सेतु. २२४
ती+(च) (च०).

(३) विस्मृ. ५।५२-४ ती का (ती च का); अप. २।२२६
पञ्चाशतं कार्पापणान् (पञ्चशतं कार्पापणानाम्); व्यक. १०७
शतं (शत्); विर. २७९ आर (अर) शतं कार्पापणान्
(शतं कार्पापणानाम्); पमा. ४२३; विचि. १२२ आर (अर)

अतर्ज्जीविनामेप दण्ड इति कृत्यसागरस्मृतिसारौ ।
हलायुधरत्नाह—परपरिगृहीतकीटमत्स्यादिवधे दण्डोऽयं
स्वामिने मूल्यदानाभिधानादिति । दवि. २२२

वृक्षवल्लीतृणादिच्छेदे दण्डविधिः

फलोपभोगद्रुमच्छेदी तूत्तमसाहसम् । पुष्पोप-
भोगद्रुमच्छेदी मध्यमम् । वल्लीगुल्मलताच्छेदी
कार्पापणशतम् । तृणच्छेद्येकम् । सर्वे च
तत्स्वामिनां तदुत्पत्तिम् ।

(१) सर्वे फलोपभोगद्रुमच्छेदकादयः, तत्स्वामिनां
छिन्नद्रुमादिस्वामिनां, तदुत्पत्तिं फलोपभोगद्रुमाद्युत्पत्तिं
पुनः प्ररोपितद्रुमादिभोगकालपर्यन्तं दाप्या इति शेषः ।

स्मृच. ३३०

(२) दद्युरिति शेषः । विर. २८६

(३) इहास्वामिकेषु वृक्षलतादिषु स्वयं परद्वारा वा
छिन्नेषु छेतुर्दण्डो विध्यतिक्रमात् तेषामपि वृथाच्छेदस्य
निषिद्धत्वात् । 'फलपुष्पोपयोगान् पादपान्न हिंस्यात्'
इत्यादिवसिष्ठादिवचनदर्शनात् । 'फलदानां तु वृक्षाणां
छेदने जप्यमृकशतम् । गुल्मवल्लीलतानां च पुथितानां
च वीरुधाम् ॥' इत्यादिप्रायश्चित्तोपदेशाच्च । स च
दण्डः प्रकीर्णकप्रकरणे विस्तरेण वक्ष्यते । सस्वामिकेषु
तु तत्स्वामिने तत्प्रतिनिधितन्मूल्ययोरेकतरदानमपीति
विशेषः । दवि. २३०

(४) फलैरुपगम्यन्त इति फलोपगमाः । फलोप-
कारिणः पनसाम्रादयः । पुष्पैरुपगम्यन्त इति पुष्पोप-
गमाः । पुष्पोपकारिणश्चम्पकादयः । वै.

पञ्चा (च पञ्चा) पक्षि ... .. गान् (पक्षिमत्स्यधाती च दश
कार्पापणम्) (कीटो ... .. णम्०); व्यनि. ४९६ आर
(अर) पञ्चा ... गान् (कार्पापणपञ्चाशतम्) कीटो (कीडो);
दवि. २२२ आर (अर); व्यग्र. ३७७ व्यकवत्; व्यउ. ११६
व्यकवत्; बाल. २।२२९; सेतु. २२४ दविवत्.

(१) विस्मृ. ५।५५-९ भोग (गम); अप. २।२२९
साहसम्+(दण्ड्यः) पुष्पो ... .. द्रुम (पुष्पोपभोग); व्यक.
१०८ भोग (ग); स्मृच. ३३० पुष्पो ... .. ध्यमम् (पुष्पो-
पभोगच्छेदी मध्यमसाहसम्) धेकम्+(च); मसु. ८।२८५
तूत्तम (तूत्तमं) धेकम्+(कार्पापणं च) (सर्वे ... .. त्तिम्०);
विर. २८५ भोग (ग) ध्यमम् (ध्यमसाहसम्); पमा. ४२६

शङ्खलिखितौ

प्रहारोद्यमने निपातने च दण्डः

प्रहारोद्यमे षट्पञ्चाशन्निपातने तद्विगुणम् ।

प्रन्हियतेऽनेनेति प्रहारोऽश्मदण्डादिः, षट्पञ्चाशत्
पङ्किकपञ्चाशत्, इदं चोत्तमवर्गेनाधमवर्णस्य दण्डो-
द्यमने द्योद्वयम् । * विर. २६३

कौटिलीयमर्थशास्त्रम्

दण्डपारुष्यम्

दण्डपारुष्यम् । दण्डपारुष्यं स्पर्शनमवगूर्णं
प्रहृतमिति ।

नाभेरधःकायं हस्तपङ्कभस्मपांसुभिरिति सृशत-
स्त्रिपणो दण्डः । तैरेवामेधैः पादष्टीविकाभ्यां
च षट्पणः । छर्दिमूत्रपुरीषादिभिर्द्वादशपणः ।
नाभेरुपरि द्विगुणाः । शिरसि चतुर्गुणाः समेषु ।

विशिष्टेषु द्विगुणाः । हीनेषु अर्धदण्डाः ।
परस्त्रीषु द्विगुणाः । प्रमादमदमोहादिभिरर्ध-
दण्डाः ।

पादवस्त्रहस्तकेशावलम्बनेषु षट्पणोत्तरा दण्डाः ।
पीडनावेष्टनाञ्जनप्रकर्षणाध्यासनेषु पूर्वः साहस-
दण्डः । पातयित्वाऽपक्रमतोऽर्धदण्डाः ।

* दवि. विरवत् ।

तूत्तम (तूत्तमं) ध्यमम्+(साहसम्); रत्न. १२३ फलोप
(फल) ध्यमम् (ध्यमसाहसम्); विचि. १२३ भोग (ग)
धेकम्+(कार्पापणम्); दवि. २३० (फलोपगद्रुमच्छेदी
तूत्तमसाहसम्) एतावदेव : ३२४ विरवत्; मच. ८।२८५
च्छेदी तू (च्छेत्ता तू) धेकम्+(पणम्) (सर्वे ... .. त्तिम्०);
व्यग्र. ३७६ पुष्पो ... .. मम् (पुष्पोपभोगच्छेदी मध्यमसाह-
सम्) सर्वे च (सर्वे); व्यउ. ११६ धेकम् (धर्धकम्) शेषं
व्यप्रवत्; विता. ७४५ भोग (भोग्य) पुष्पोपभोगद्रुम
(पुष्पोपभोग्य) सर्वे च (सर्वे); सेतु. २९४ तू (उ) सर्वे च
(सर्वे); मसु. १६३ पुष्पो ... .. मम् (पुष्पोपभोगच्छेदी
मध्यमसाहसम्).

(१) व्यक. १०५ षट् ... .. णम् (षट्कं च संनिपाते
तु द्विमापकः); विर. २६३; दवि. २५१; सेतु. २१७
तद्वि (द्वि).

(२) कौ. ३।१९.

शूद्रो येनाङ्गेन ब्राह्मणमभिहन्यात् तदस्य छेद-
येत् । अवगूर्णे निष्क्रयः, स्पर्शोऽर्धदण्डः । तेन
चण्डालाशुचयो व्याख्याताः ।

दण्डपारुष्यमिति सूत्रम् । दण्डग्रहणं हस्तादेरप्युप-
लक्षणम् । दण्डहस्तादिभिः प्रहरणमिति सूत्रार्थः । तस्य
त्रीन् प्रकारानाह— दण्डपारुष्यमिति । स्पर्शनं केवलं
परामर्शनं, अवगूर्णं उद्यमनं, प्रहतं ताडनम् ।

नाभेरित्यादि । तस्य, अधःकायं हस्तपङ्कभस्मपांसुभिः
तत्प्रकारैश्च, स्पृशतः त्रिपणो दण्डः । तैरेवामेवै-
रिति । हस्तादिभिरैवाशुद्धैः, स्पृशतः, पादद्वीविकाभ्यां
च पादेन मुखकफादिनिरसनेन च, स्पृशतः, षट्पणः ।
छर्दीत्यादि स्पष्टम् ।

समेषु दण्डमुक्त्वा उत्कृष्टादिष्वह— विशिष्टेष्वि-
त्यादि ।

पादेत्यादि । पादादीनां ग्रहणेषु, षट्पणोत्तराः यथो-
त्तरं षट्पणाधिकाः पादग्रहणे षट् वस्त्रग्रहणे द्वादश
हस्तग्रहणेऽष्टादश केशग्रहणे चतुर्विंशतिरिति रीत्या
दण्डाः ।

पीडनावेष्टनाञ्जनप्रकर्षणाध्यासनेष्वित्यादि । अवमर्दने
परिवेष्टने कज्जलादिलेपने भूप्रकर्षणे देहोपर्याख्योपवेशने
च, पूर्वः साहसदण्डः । पातयित्वाऽपक्रमतः भूमौ
निपात्यापक्रमणाद्, अर्धदण्डः अर्धप्रथमसाहसदण्डः ।

शूद्र इत्यादि स्पष्टम् । अवगूर्णं इति । हस्ताद्यङ्गो-
द्यमने, निष्क्रयः एकाङ्गवधनिष्क्रयः कण्टकशोधने
वक्ष्यमाणो दण्डः । स्पर्शो उद्यतहस्तादिना स्पर्शनमात्रे,
अर्धदण्डः अर्धनिष्क्रयः । तेन उक्तविधिना, चण्डाला-
शुचयः चण्डालप्रभृतयोऽशुचयः अर्थाद् ब्राह्मणाभि-
हननं स्वाङ्गेन कुर्वाणाः, व्याख्याताः विहितदण्डा
वेदितव्याः । अनया रीत्या तेषामपि दण्डा यथोचित-
मूल्या इत्यर्थः ।

कौ.

हस्तेनावगूर्णे त्रिपणावरो द्वादशपणपरो दण्डः ।
पादेन द्विगुणः । दुःखोत्पादनेन द्रव्येण पूर्वः
साहसदण्डः । प्राणावाधिकेन मध्यमः ।

काष्ठलोष्टपाषाणलोहदण्डरज्जुद्रव्याणामन्यतमेन

दु. (१). कौ. ३१९९.

व्य. कां. २२६

दुःखमशोणितमुत्पादयतश्चतुर्विंशतिपणो दण्डः ।
शोणितोत्पादने द्विगुणः अन्यत्र दुष्टशोणितात् ।

मृतकल्पमशोणितं घ्नतो हस्तपादपराश्रिकं वा
कुर्वतः पूर्वः साहसदण्डः । पाणिपाददन्तभङ्गे
कर्णनासाच्छेदने व्रणविदारणे च अन्यत्र दुष्ट-
व्रणेभ्यः ।

सक्थिग्रीवाभञ्जने नेत्रभेदने वा वाक्यचेष्टा-
भोजनोपरोधेषु च मध्यमः साहसदण्डः । समु-
त्थानव्ययश्च । विपत्तौ कण्टकशोधनाय नीयेत ।

महाजनस्यैकं घ्नतः प्रत्येकं द्विगुणो दण्डः ।

अवगूर्णविधिमाह— हस्तेनेत्यादि । करेण अवगूर्णे
उद्यमने, त्रिपणावरो द्वादशपणपरो दण्डः । पादेनावगूर्ण,
द्विगुणः चतुर्विंशतिपणः । दुःखोत्पादकेन द्रव्येण
कण्टकादिना, अवगूर्णे, पूर्वः साहसदण्डः । प्राणावाधि-
केन प्राणवाधाकरेण सर्पादिना, अवगूर्णे, मध्यमः
साहसः ।

काष्ठेत्यादि । काष्ठादीनां षण्णामन्यतमेन, दुःखं
अशोणितं अरक्तं, उत्पादयतः, चतुर्विंशतिपणो दण्डः ।
शोणितोत्पादने, द्विगुणः अष्टाचत्वारिंशलपणः । अन्यत्र
दुष्टशोणिताद् दुष्टशोणितातिरिक्ते विषये, कुष्ठादिदुष्ट-
शोणितोत्पादने तु न द्विगुणः, किन्तु अर्धमौचित्यात् ।

मृतकल्पमिति । मृततुल्यत्वं यथा भवेत्तथा,
अशोणितं अरक्तं, घ्नतः, हस्तपादपराश्रिकां हस्तस्य
पादस्य वा पराश्रिकां पराश्रनं अन्यथाभावं संधि-
विघटनमिति यावत् । परोपसृष्टाद्वैधार्थानिर्देशे
षुल् । पराश्रिकमिति पाठे त्वर्थव्युत्पत्तिं चिन्त्ये । तां वा
कुर्वतः, पूर्वः साहसदण्डः । पाणिपादेत्यादि । पाण्यादि-
भङ्गे, कर्णनासाच्छेदने, दुष्टव्रणव्यतिरेकेण व्रणानामुद्भेदने
च, पूर्वः साहसदण्ड इति वर्तते ।

सक्थीत्यादि । ऊरुकण्ठभङ्गे नेत्रभेदने वा वचन-
संचरणाभ्यवहरणशक्तिप्रतिबन्धेषु च मध्यमः साहस-
दण्डः । समुत्थानव्ययश्च यथावत्कार्यक्रियापाठवं
समुत्थानं तत्प्रत्यापत्त्यर्थो व्ययश्च, अपराधिना देयः ।
विपत्ताविति । मरणे, कण्टकशोधनाय कण्टकशोषोक्त-
विधानाय, नीयेत ।

दु. (१). कौ. (१)

महाजनस्येति । जनसमूहस्य, एकं जनं, घ्नतः, प्रत्येकं द्विगुणो दण्डः एकस्यैकं घ्नतो यो दण्डस्तद्विगुणो दण्डः ।

पर्युषितः कलहोऽनुप्रवेशो वा नाभियोज्य इत्याचार्याः ।

नास्त्यपकारिणो मोक्ष इति कौटल्यः ।

कलहे पूर्वागतो जयति, अक्षममाणो हि प्रधावति । इत्याचार्याः । नेति कौटल्यः । पूर्वं पश्चाद् वागतस्य साक्षिणः प्रमाणम् । असाक्षिके घातः कलहोपलिङ्गनं वा ।

घाताभियोगमप्रतिब्रुवतस्तदहरेव पश्चात्कारः ।

कलहे द्रव्यमपहरतो दशपणो दण्डः ।

क्षुद्रकद्रव्यहिंसायां तच्च तावच्च दण्डः ।

स्थूलकद्रव्यहिंसायां तच्च द्विगुणश्च दण्डः ।

वस्त्राभरणहिरण्यसुवर्णभाण्डहिंसायां तच्च पूर्वश्च साहसदण्डः ।

परकुड्यमभिघातेन क्षोभयतस्त्रिपणो दण्डः । छेदनभेदने षट्पणः । पातनभञ्जने द्वादशपणः प्रतीकारश्च ।

दुःखोत्पादनं द्रव्यमन्यवेदमनि प्रक्षिपतो द्वादशपणो दण्डः । प्राणाबाधिकं पूर्वं साहसदण्डः ।

क्षुद्रपशूनां काष्ठादिभिर्दुःखोत्पादने पणो द्विपणो वा दण्डः । शोणितोत्पादने द्विगुणः ।

महापशूनामेतेष्वेव स्थानेषु द्विगुणो दण्डः, समुत्थानव्ययश्च ।

पुरोपवनवनस्पतीनां पुष्पफलच्छायावतां प्ररोहच्छेदने षट्पणः । क्षुद्रशाखाच्छेदने द्वादशपणः । पीनशाखाच्छेदने चतुर्विंशतिपणः । स्कन्धवधे पूर्वं साहसदण्डः । समुच्छितौ मध्यमः ।

पुष्पफलच्छायावद्गुल्मलतास्वर्धदण्डः । पुण्यस्थानतपोवनरमशानद्रुमेषु च ।

सीमवृक्षेषु चैत्येषु द्रुमेष्वालक्षितेषु च ।

त एव द्विगुणा दण्डाः कार्या राजवनेषु च ॥

पर्युषित इति । चिरातीतः, कलहः, अनुप्रवेशो वा

हृतद्रव्यायत्तीकरणं वा, नाभियोज्यः अभियोक्तुमर्हो न भवति । इत्याचार्याः ।

कलहानुप्रवेशालक्षणापराधकारिणः अपराधः पर्युषित इत्येतावता मोक्षं न भवति, किन्तु चिरादपि सोऽभियोज्य एवेत्येवं स्वमतमाह—नास्त्यपकारिण इत्यादि ।

कलह इति । कलहे, पूर्वागतः पूर्वावेदकः, जयति । कुतः हि यतः, अक्षममाणः प्रधावति परकृतमावाधमसहमानो धर्मस्थायावेदयितुं त्वरितः पूर्वं गच्छति, अर्थात् पश्चादागतः पराजयते । इत्याचार्याः ।

नेति कौटल्य इति । पूर्वागमनं पश्चादागमनं वा यद्यकिञ्चित्करं, किं तर्हि तत्त्वनिर्णयसाधनमित्याकाङ्क्षायामाह—पूर्वं पश्चाद्वेत्यादि । असाक्षिके घातः कलहोपलिङ्गनं वेति । साक्ष्यभावे घातदर्शनेन तत्त्वनिर्णयः घातादर्शने लिङ्गैः कलहस्याभ्युहनम् ।

घाताभियोगमिति । घातविषयमभियोगं, तदहरेव तस्मिन्नेव दिने, अप्रतिब्रुवतः, पश्चात्कारः पराजयः ।

कलह इत्यादि । कलहायमानयोर्द्वयोर्द्रव्यमपहरतोऽन्यस्य दशपणो दण्डः । अपहृतद्रव्यप्रत्यानयनं तु सिद्धमेव । इह 'द्विशतपणो दण्डः' इति तु भाषानुसारेण पाठोऽनुमेयः ।

क्षुद्रकेत्यादि । क्षुद्रकद्रव्यहिंसायां क्षुद्रकद्रव्याणां पुष्पफलादीनां हिंसायां कलहकारिभिरुपहनने, तच्च हिंसितं क्षुद्रद्रव्यं च स्वामिने देयमिति शेषः । तावच्च तत्परिमाणं द्रव्यं च दण्डो भवति ।

स्थूलकेत्यादि । कालायसादिस्थूलकद्रव्यहिंसायां, तच्च, द्विगुणः तद्द्रव्यद्विगुणो दण्डश्च ।

वस्त्राभरणेत्यादि शोणितोत्पादने द्विगुण इत्येतदन्तं सुबोधम् । 'पातनभञ्जने द्वादशपणः' इति क्वचिन्न पठ्यते ।

महापशूनामिति । गवादीनां, एतेष्वेव स्थानेषु दुःखोत्पादनादिषु क्षुद्रपशूकेषु विषयेषु, द्विगुणो दण्डः । समुत्थानव्ययश्च तत्त्वस्थीकरणार्थो व्ययश्च देयः ।

पुरोपवनेत्यादि । प्ररोहच्छेदने पल्लवच्छेदने, स्कन्धवधे प्रघाणभञ्जने । समुच्छितौ उन्मूलने । शेषं स्पष्टम् ।

पुष्पफलच्छायावद्गुल्मलतास्विति । पुष्पादिमत्सु

स्तम्बेषु बल्लीषु च विषये प्ररोहच्छेदनादौ, अर्धदण्डः वनस्पत्युक्तदण्डस्यार्धम् । पुण्यस्थानतपोवनश्मशानद्रुमेषु च, अर्धदण्ड इति संवध्यते ।

सीमवृक्षेष्वित्यादिरध्यायान्तश्लोकः सुबोधः । कौ.

मनुः

शूद्रकृतेषु त्रैवर्णिकविषयकदण्डपारुष्येषु दण्डविधिः ।

आर्यसाम्यप्रेक्षुशूद्रस्य दण्डः ।

एष दण्डविधिः प्रोक्तो वाक्पारुष्यस्य तत्त्वतः ।

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दण्डपारुष्यनिर्णयम् ॥

(१) दण्डपारुष्यं दण्डेन दुःखोत्पादनं, यथा कण्टकादेः पैरुपस्य स्पर्शः पीडाकर एवं पीडाकरत्व-सामान्यात् पारुष्यशब्दप्रयोगः । तत्र निर्णयो दण्ड-विशेषनिर्णयः । पूर्वप्रकरणोपसंहारापरोपन्यासार्थः श्लोकः ।

मेधा.

(२) एषोऽनन्तरो वाक्संवन्धिनः पारुष्यस्य दण्ड-प्रकारो यः प्रागुक्तोऽस्मादनन्तरं हस्तकाष्ठशस्त्रादि-संवन्धिनः पारुष्यस्य दुःखोत्पादनहेतोः ताडनहिंसना-देर्दण्डनिर्णयं वक्ष्यामि ।

*गोरा.

(३) तत्त्वतो धर्मतः ।

मवि.

(४) दण्डपारुष्यस्य प्रतिव्यक्ति दण्डनिर्णयं अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामीत्यर्थः । दण्डपारुष्यव्यक्त्यस्तु दिङ्मात्रतः परिशिष्टकारेण प्रदर्शिताः— 'दुःखं रक्तं व्रणं भङ्गं छेदनं भेदनं तथा । कुर्याद्यः प्राणिनां तद्धि दण्डपारुष्य-मुच्यते ॥'

स्मृच. ३२७

^३येन केनचिदङ्गेन हिंस्याच्छ्रेयांसमन्त्यजः ।

छेत्तव्यं तत्तदेवास्य तन्मनोरनुशासनम् ॥

(१) अन्त्यजः शूद्रश्चण्डालपर्यन्तः । श्रेष्ठः त्रैवर्णिकः ।

* ममु., मच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।२७८; स्मृच. ३२७; विर. २५९; सवि. ४८० तत्त्व (सत्त्व); सेतु. २१४; समु. १६१.

(२) मस्मृ. ८।२७९ च्छ्रेयांस (च्छेच्छ्रेष्ठ) [च्छ्रेयांस-मन्त्यजः (च्छेदवृद्धजः) Noted by Jha]; मेधा. ८।२९ उक्तः; मिता. २।२१५; अप. २।२१५; व्यक. १०५; गौमि. १२।१ (येनाङ्गेनावरो वर्णो ब्राह्मणस्यान-१ पुरुष. २ हारोपन्या.

तं चेद्विंश्यादङ्गेन केनचित् साक्षादण्डखड्गादिप्रहरण-व्यवधानेन वा तदङ्गमस्य छेत्तव्यम् । हिंसा च क्रोधेन प्रहरणं, ताडनेच्छया हस्ताद्युद्यम्य वेगेन निपातनं न मारणमेव । तत्तदिति वीप्सा अङ्गमिति छेत्तव्यमिति चैकत्वविवक्षा मा विज्ञायीति, तेनानेकेनाङ्गेन प्रहरणेऽ-नेकस्यैव छेदः । अनुशासनमुपदेशः, मनुकृतैषा मर्यादा । अनुशासनग्रहणं कारुणिकस्य राज्ञः प्रवृत्त्यर्थम् । मेधा.

(२) अन्त्यजः शूद्रो येन केनचिद्वस्तपादादिना वा न साक्षादण्डादिना व्यवहितेन वा द्विजमेव प्रहरेत्तत्-देवाङ्गमस्य छेदनीयमित्येवं मनुसंवन्धी उपदेशः । मनुग्रहणमादरार्थं, अस्यैवोत्तरप्रपञ्चः । *गोरा.

(३) द्विजातिमात्रस्यापराधे शूद्रस्याङ्गच्छेदविधाना-द्वैश्यस्यापि क्षत्रियापकारिणोऽयमेव दण्डस्तुल्यन्यायत्वात् ।

Xमिता. २।२१५

(४) अत्र च श्रेयांसमिति वचनात् क्षत्रियवैश्य-पीडाकरमपि शूद्राङ्गं छेद्यम् । अप. २।२१५

(५) अथ दण्डपारुष्यमाह— येन केनचिदिति । श्रेयांसं स्वस्य पूर्ववर्णम् । अन्त्यजस्तस्मादपरवर्णः । नन्द.

(६) अन्त्यजः शूद्रः श्रेष्ठं विप्रं येन केनचित् अङ्गेन हिंस्यात् करेण पादेन वा तत्तदेव अङ्गमस्य शूद्रस्य छेत्तव्यं, तन्मनोरनुशासनम् । भाच.

पाणिमुद्यम्य दण्डं वा पाणिच्छेदनमर्हति ।

पादेन प्रहरन् कोपात् पादच्छेदनमर्हति ॥

* ममु., स्मृच., विर., पमा., दवि., मच., व्यप्र. गोरावत् ।

X सवि. मितावत् ।

राष्ट्रयात् । तदङ्गं तस्य छेत्तव्यं तन्मनोरनुशासनम् ॥); ड. २।२७।१४ गौमिवत्; स्मृच. ३२८; विर. २६८; पमा. ४१७ च्छ्रेयांस (च्छेच्छ्रेष्ठ); रत्न. १२२; विचि. ११७; स्मृचि. २३ पमावत्; दवि. २५२; नृप्र. २७३; सवि. ४८१ शृगुः; व्यप्र. ३७४; व्यड. ११४; व्यम. १००; विता. ७३७; सेतु. २१७, २२०; समु. १६२.

(१) मस्मृ. ८।२८०; मिता. २।२१५; अप. २।२१५; व्यक. १०५ हरन् (हरेत्); स्मृच. ३२८; विर. २६८; पमा. ४१८; रत्न. १२२ पू.; विचि. ११४, १ श्लापितेना. २ पदेशोपनुक्त. ३ त्यर्थः.

(१) उद्यम्य उत्क्षिप्यैव कोपात्ताडनेच्छोस्तदङ्गः(?) मनिपातर्यतोऽप्यस्य पाणिश्छेत्तव्यः । दण्डग्रहणं समान-पीडाकरस्य हिंसासाधनस्योपलक्षणार्थम् । तेन मृदु-शिफादावन्यो दण्डः । पादेन प्रहरन्निति । अत्राप्युद्यम्य-त्यपेक्षितव्यम् । अवगुरतोऽप्येव एव । मेधा.

(२) हस्तं दण्डं वाऽवगूर्य हस्तच्छेदनयोग्यो भवति । पादेन क्रोधेन प्रहरन् पादच्छेदनाहो भवति । +गोरा.

(३) उद्यममात्रे त्वाह— पाणिमिति । प्रहरन् प्रहारार्थमुद्यमं कुर्वन् प्रहरश्च । मवि.

(४) येन केनचिदङ्गणेति सामान्योक्तिं स्वयमेव मनुर्विशेषनिष्ठां कर्तुमाह— पाणिमिति । पाणिं दण्डं बोध्यम्येत्यत्र प्रहरन्नित्यनुपज्यते । स्मृच. ३२८-९

(५) येनेत्यस्य विवरणं पाणिमिति पञ्चभिः । दण्डः लगुडादिः । अस्थिभेदनपर्यन्तं कोपादित्यनुवर्तते, तद-भावे वाग्दण्डादिः । मच.

(६) उक्तमर्थं चतुर्भिः श्लोकैः प्रपञ्चयति । पाणि-मुद्यम्येति । पादेन प्रहरन् पादप्रहारहेतोः पादमुद्यम्ये-त्यर्थः । नन्द.

(७) पाणिं हस्तं वा उद्यम्य हिंस्यात्तर्हि पाणि-च्छेदनं अर्हति । भाच.

सहासनमभिप्रेप्सुरुत्कृष्टस्यापकृष्टजः ।
कट्यां कृताङ्को निर्वास्यः स्फिचं वाऽस्यावकर्तयेत् ॥

+ ममु. गोरावत् ।

११७; स्मृचि. २३; दवि. २५५; सवि. ४८२ उत्तरार्धं तु यमस्य; वीमि. २१२९; व्यप्र. ३७४; व्यड. ११४ पू.; व्यम. १०० पू.; विता. ७३७ पू.; सेतु. २१७ वा (तु); समु. १६२; विव्य. ५०.

(१) मस्मृ. ८।२८१; अप. २।२१५ पृष्ठ (वक्र) स्फिचं (स्फिचौ) स्याव (प्यस्य); व्यक. १०५ पृष्ठ (वक्र) मनु-नारदौ; गोमि. १२।५ कृष्टजः (कृष्टकः) चं वाऽस्याव (जौ वाऽप्यस्य); विर. २६८ स्याव (स्य प्र) मनुनारदौ; पमा. ४१९; विचि. ११४ : ११७-८ पृष्ठ (वक्र); व्यनि. ४९३ स्याव कर्तं (स्य निष्कृतं) मनुनारदौ; स्मृचि. २३ पृष्ठ (वक्र) स्फिचं (स्फिजं); दवि. ३२१ वाऽस्या.... येत् (चास्यावकर्तयेत्) धर्मकोषे तु 'मेढं वाऽप्यस्य कर्तयेदिति' पठितं इत्युक्तं, मनुनारदौ; वीमि. २।२२९ पृष्ठ (वक्र); समु.

१ यतोऽस्य.

(१) उत्कृष्टो ब्राह्मणो जातितो दौःशील्यादवकृष्टोऽपि, इतरे वर्णा औत्तराध्वेण परस्परापेक्षयोत्कृष्टाश्चावकृष्टाश्च, तत्रेहावकृष्टज इति जनिना जन्मावकर्ष उपात्तः, तत्सं-निधानादुत्कर्षोऽपि जन्मनैव । जन्मना च निरपेक्षो-त्कर्षो ब्राह्मणस्य नापकर्षः । तेन शूद्रस्यायं ब्राह्मणेन सहैकमासनमारूढवतो दण्डः । कटिः श्रोणी, तत्र कृत-चिह्नः । अङ्गविधौ न सुधाकुङ्कुमादिना चिह्नकरण-मात्रमपि । अयं तु दण्डस्यापनार्थम् । अतिक्रमाद्विभि-युरिति । तेन देशान्तरे यदनपायि तच्चिह्नमायसो लेखना-दुपदिश्यते । तथा च वक्ष्यति 'उद्वेजनकरैर्दण्डैश्चिह्नयित्वे'-ति (मस्मृ. ८।३५२) । राष्ट्रं च निष्कास्यः । स्फिक् श्रोण्येकदेशः । सव्यो दक्षिणश्च । तं चावकर्तयेत् चिह्नेन । विकल्पविधानात्तावन्मात्रच्छेदो न सर्वस्य स्फिजः । अभि-प्रेप्सुरिति च नेच्छामात्रेण । किं तर्हि । प्राप्तवत एव । इच्छाया शक्यापह्नवत्वाद्दण्डस्य च महत्त्वात् । * मेधा.

(२) ब्राह्मणेन सहैकस्मिन्नासने निकृष्टजन्मा शूद्र उपविशन् कट्यां कृततप्तायःस्थिरचिह्नो देशान्निवास-नीयः । स्फिजाख्यं वा श्रोण्यधः कर्तनं कुर्यात् । +गोरा.

(३) उत्कृष्टस्योत्तमजातेः । अपकृष्टः क्षत्रियादिः । कट्यामिति क्षत्रविशोः । शूद्रस्य च तदुभयस्य सहा-सनेच्छायाम् । स्फिचमिति शूद्रस्य ब्राह्मणसहासने-च्छायाम् । मवि.

(४) ब्राह्मणेन सहासनेपविष्टः शूद्रः कट्यां तत-लोहकृतचिह्नोऽपदेशो निर्वासीनीयः, स्फिचं वाऽस्य यथा न म्रियेत तथा छेदयेत् । +ममु.

(५) गुणदोषवशाद्विकल्पः । नन्द.

अवनिष्ठीवतो दर्पाद्वावोष्ठौ छेदयेन्नृपः ।

अचमूत्रयतो मेढ्रमवशर्धयतो गुदम् ॥

* विर. मेधावत् । दण्डविवेके मन्वर्थविवृतिविवादरत्ना-करयोरुद्धारः ।

× भाच. गोरावत् । + मच. ममुवत् ।

१६२-३ स्फिचं वाऽस्याव (स्फिजौ वास्य नि); विव्य. ५० पृष्ठ (वक्र).

(१) मस्मृ. ८।२८२ [मेढं (शिशं) Noted by Jha]; अपु. २२७।३० अवमू (अपमू) मवशर्ध (मपशब्द); मिता. २।२१५; अप. २।२१५; व्यक. १०५

(१) मूत्रेणावसिञ्चतोऽभिमुखं वा तदवमानार्थं क्षिपतोऽस्यपि संस्पर्शोऽवमानयते मूत्रेणेति, निष्कर्तव्यः, समानफलत्वाद्देतस्यापि दण्डोऽयम् । निष्ठीवनं नासिका-स्यश्रावः, तस्य घ्राणेन क्षेपे नासापुटच्छेदः 'येनाङ्गेन' इत्युक्तत्वात् । शर्धनं कुत्सितो गुदशब्दः । दर्पान्न प्रमादात् । मेधा.

(२) निष्ठीवनेन श्लेष्मणा अमर्षेण श्लेष्माणं वमयन् शूद्रस्य द्वावप्योष्ठौ छेदयेत्, एवं मूत्रेणावमानयतो लिङ्गं, अधमाङ्गध्वनिना अवमानयतः पायुं छेदयेत् । गोरा.

(३) अवनिष्ठीवतः उत्तमस्योपरि निष्ठीवतः । एवमवमूत्रणमुपरि मूत्रणम् । अवशर्धनं कुत्सितगुदशब्द-करणं तदुपरि । *मवि.

(४) कोपाद्दर्पादिति च वदन् मोहप्रमादादिना प्रहारावनिष्ठीवनादिकं कुर्वन् न दण्ड्य इति दर्शयति । स्मृच. ३२९

(५) दर्पेण श्लेष्मणा ब्राह्मणानपमानयतः शूद्रस्य राजा द्वावोष्ठौ छेदयेत् । मूत्रप्रक्षेपेणापमानयतो मेढ्रम् । शर्धनं कुत्सितो गुदशब्दस्तेनावमानयतो दर्पान्न प्रमादा-द्गुदं छेदयेत् । ममु.

*केशेषु गृह्णतो हस्तौ छेदयेदविचारयन् ।
पादयोर्दाढिकायां च ग्रीवायां वृषणेषु च ॥

* विर. मविवत् ।

मनुनारदौ; स्मृच. ३२८; विर. २६८ मनुनारदौ; पमा. ४१८; विचि. ११४, ११८ निष्ठीवतो (छीवयतो); व्यनि. ४९३ मनुनारदौ; स्मृचि. २३; दवि. २५३ शर्ध (शब्द) मनुनारदौ; सवि. ४८२ शर्ध (मेह) यमः; वीमि. २।२२९ विचिवत्; व्यप्र. ३७४ मनुनारदौ; व्यउ. ११५ छीवतो (छीकृतो) मनुनारदौ; विता. ७३७; सेतु. २१७ शर्ध (शब्द); समु. १६२ शर्ध (शर्द); विव्य. ५० मूत्र (मेह) शेषं विचिवत्.

(१) मस्मृ. ८।२८३ [हस्तौ (हस्तं) दाढिकायां (नासिकायां) Noted by Jha]; अप. २।२१५ यां च (यां तु) पु च (पु तु); व्यक. १०५ मनुनारदौ; स्मृच. ३२९ दविचा (दवथा); विर. २६८ मनुनारदौ; पमा. ४१९; विचि. ११४, ११८; व्यनि. ४९३ दाढि-

(१) दर्पादित्यनुवर्तते । परिभववुद्ध्या केशेषु ब्राह्मणं गृह्णतः शूद्रस्य हस्तौ छेदयेत् । द्विवचनमेकेनापि द्वाभ्यां तुल्यपीडाकरणे उभयच्छेदो नैकस्यैव । दाढिका स्मश्रु । अन्यदपि यदङ्गं गृह्यमाणं ग्रीवादितुल्यपीडाकरं तत्र सर्वथाऽप्ययमेव दण्डः । अविचारयन् पीडा कियत्यस्य गृहीतस्य संजाता महती स्वल्पा वेति । एतदनुबन्धश्लोकप्राप्तं विचारणं निवार्यते । ग्रहणमात्रे दण्डः । *मेधा.

(२) केशपादस्मश्रुग्रीवावृषणानां चान्यतमस्मात् ब्राह्मणं शूद्रस्य हस्ताभ्यामाकर्षयतो हस्तौ अविलम्बमानो राजा छेदयेत् । गोरा.

(३) वृषणेषु वृषणादिष्वित्यर्थः । नान्यथा बहु-वचनोपपत्तिः । अप. २।२१५

(४) केशेष्वेकेन हस्तेन गृह्णतोऽप्युभयहस्तच्छेदन-विधिः द्विवचनात् गम्यते । दाढिका पुरुषस्य प्रधानं लिङ्गमुच्यते । स्मृच. ३२९

(५) दर्पादित्यनुवर्तते । अहङ्कारेण केशेषु ब्राह्मणं गृह्णतः शूद्रस्य पीडाऽस्य जाता न जाता वेत्यविचारयन् हस्तौ छेदयेत् । पादयोः स्मश्रुणि च ग्रीवायां वृषणे च हिंसार्थं गृह्णतो हस्तद्वयच्छेदमेव कुर्यात् । +ममु.

(६) पादयोरित्यादिषु गृह्णत इत्येव । नन्द.

सवर्णविषयकदण्डपारुष्ये दण्डविधिः

त्वग्भेदकः शतं दण्ड्यो लोहितस्य च दर्शकः ।
मांसभेत्ता तु षण्णिष्कान् प्रवास्यस्त्वस्थिभेदकः ॥

* मवि. मेधावद्भावः । + मच. ममुवत् ।

कायां (नासिकायां) पु च (तथा) मनुनारदौ; स्मृचि. २३; दवि. २५४ मनुनारदौ; सवि. ४८२ पू, यमः; वीमि. २।२२९; व्यप्र. ३७४ मनुनारदौ; व्यउ. ११५ मनुनारदौ; सेतु. २१७; समु. १६२; विव्य. ५०.

(१) मस्मृ. ८।२८४ [भेत्ता (भेदी, भेदे) Noted by Jha]; मिता. २।२१८ तु (च); अप. २।२१८; व्यक. १०५; स्मृच. ३२८; विर. २६४ च दर्शकः (प्रवर्तकः); पमा. ४१५ भेत्ता तु षण्णि (च्छेदे शतं नि); स्तन. १२२; विचि. ११५; व्यनि. ४९१; स्मृचि. २३; दवि. २५६ च द (ध्रुव); सवि. ४८० भेद (च्छेद)

१ कर उभ.

(१) द्विजातीनामयं परस्परापराधे, शूद्रस्य तु शूद्रापराधे मन्यते । यः केवलमेव त्वचं भिन्द्यात् विदारयेत् न लोहितं दर्शयेत् तस्य शतं दण्डः । तावदेव लोहितदर्शने । यद्यपि त्वग्भेदमन्तरेण न लोहितं दृश्यते तथाप्यधिकापराधादधिकदण्डे प्राप्ते शतवचनं नियमार्थम् । अन्ये तु कर्णनासिकादेरपि स्रवति शोणितं बहिस्त्वग्भेदेऽपि तदर्थमुच्यते इत्याहुस्तदयुक्तम् । अन्तर्भेदे हि महत्त्वात् महादण्डो युक्तस्तस्माद्यत्रैषत्स्रवति शोणितं तत्र शतं शिरोभेदे तु मांसवत् । निष्कशब्दः सुवर्णपरिमाणवाचीत्युक्तम् । प्रवास्योऽश्वां भेदकस्तत्प्रयोजक इति । घञन्तेन समासं कृत्वा तं करोतीति पठितव्यः, अस्थिभेदकृदिति । प्रवासनमर्थशास्त्रप्रवृत्त्या मारणं निर्वासनं वा । दण्डविधौ ह्यर्थशास्त्रश्रवणं दृश्यते । तथाहि दशब्रन्धमिति बार्हस्पत्य औशनस्ये च प्रयोगः । निर्वासनं ब्राह्मणस्य नान्येषांम् । मेधा.

(२) चर्ममात्रभेदकृत् समानजातिः, न तु शूद्रो ब्राह्मणस्य, दण्डलाघवात् पणशतं दण्डनीयः । तथा रुधिरतोयादी शतमेव दण्ड्यः । मांसभेदकृत् षण्णिष्कान् दण्ड्यः । अस्थिभेदी देशान्निर्वास्यः । *गोरा.

(३) निब्रन्धातिशये सति लोहितदर्शकस्य शतमन्यथा चतुःषष्टिः । अप. २।२१८

(४) त्वग्भेदक इत्यादि समावकृष्टविषयापराधकरणे । शतं पणान् । षण्णिष्कान् दीनारान् । प्रवास्यो देशान्निर्वास्यो गृहीतसर्वस्वः । अस्थिभेदकोऽस्थिभङ्गप्रहारकृत् । मवि.

(५) मांसभेत्ता व्रणकर्ता । स्मृच. ३२८

(६) अत्र 'सह शोणितेने'त्यनेन विष्णुना शोणितेन चतुःषष्टिपणदण्डाभिधानादधिकत्वग्भेदादिप्रयुक्तशोणिते इदं बोद्धव्यम् । विर. २६४

(७) निष्कोऽत्र राजतो विशेषणाभावात् आनु-

* मसु., मच., भाच. गोरावत् ।

च दर्शकः (तदर्थकः) भेत्ता (च्छेत्ता); वीमि. २।२२० मितवत्; व्यप्र. ३७२; व्यउ. १।१३ मितवत्; विता. ७३८ मितवत्; सेतु. २।१८; समु. १।६२; विव्य. ५० भेत्ता तु (स भेत्ता).

रूप्याच्च ।

+दवि. २५६

वनस्पतिच्छेदने दण्डविधिः

वनस्पतीनां सर्वेषामुपभोगो यथायथा ।

तथातथा दमः कार्यो हिंसायामिति धारणा ॥

(१) वनस्पतिग्रहणं सर्वस्थावरप्रदर्शनार्थम् । फल-पुष्पपत्रच्छायादिना महोपभोग्यस्य वृक्षस्य हिंसायां विनाशे दमः दण्ड उत्तमसाहसः । स मध्यमस्य मध्यमो निकृष्टस्य प्रथमस्तथा स्थानविशेषो द्रष्टव्यः, पत्रच्छेदः फलच्छेदः शाखाच्छेद इति । फलानामपि विशेषो महार्घता दुष्प्रापता, तथा स्थानविशेषोऽपि द्रष्टव्यः । सीम्नि चतुष्पथे तपोवन इति । *मेधा.

(२) वनस्पतिवृक्षाणां सर्वेषां येन येन प्रकारेण उपभोगः छायादानात्मकेन निकृष्टः कुसुमदानरूपेण मध्यमः फलदानात्मकेन उत्कृष्टः तदपेक्षया छेदने दण्डः कार्यः । छायामात्रोपभोगिनि वटादौ स्वल्पो दण्डः, पुष्पोपभोगिनि मल्लिकादौ मध्यमः, फलोपभोगिन्याम्रादौ उत्कृष्टः । *गोरा.

(३) नृकायदण्डप्रसङ्गेन स्थावरस्यापि । 'योनिमन्ये प्रपद्यन्ते शरीरत्वाय देहिनः स्थाणुमन्ये नु संयन्ती'ति श्रुतेः, 'तस्मात्प्रपद्यन्ति पादपाः' इति स्मृतेः, तेषां कायाभिमानित्वेन हिंस्यात्तत्कर्तुः प्रथमसाहसादिदण्डो ज्ञेय इत्याह — वनस्पतीनामिति । तथाच विष्णुः— 'फलोपभोगद्रुमच्छेत्ता तूत्तमसाहसं पुष्पोपभोगच्छेदी कार्षापणशतं तृणच्छेद्येकपणम्' इति । छेद्यत्र हिंसकः । धारणा शास्त्रमर्यादा । मच..

+ शेषव्याख्याने सर्वज्ञनारायणकुल्लूकभट्टयोरुद्धारः ।

× विर., दवि., व्यप्र. मेधावत् ।

* मवि., मसु., नन्द., भाच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।२८५ क., ख., भोगो (भोगं); अप. २।२२९; व्यक. १०८; विर. २८४ कात्यायनः; पमा. ४२५; रत्न. १२३; विचि. १२२; दवि. ३८ वामुप-भोगो (षां विनियोगो) कात्यायनः : २२९ भोगो (योगो) : ३२३ कात्यायनः; सवि. ४८४ भोगो यथायथा (भोगे यथातथम्) मिति धारणा (मविचारणे); व्यप्र. ३७६; व्यउ. १।१६; व्यम. १००; विता. ७४४; समु. १।६३.

१ नाशमाह दण्ड.

प्राणिपीडने दण्डविधिः

मनुष्याणां पशूनां च दुःखाय प्रहृते सति ।

यथायथा महद्दुःखं दण्डं कुर्यात्तथातथा ॥

(१) यदुक्तं त्वग्भेदक इति तस्य विशेषोऽयम् । असति मनुष्यग्रहणे प्राणिमात्रहिंसाविषयत्वेऽस्य श्लोकस्य महापशूनां क्षुद्राणां च पशुपक्षिमृगाणां तुल्यदण्डता मा भूदिति तदर्थमिदम् । यथायथा महद्दुःखमिति । स्वल्पे भेदने शोणिते च प्राणिनां महत्त्वादल्पत्वं प्रहारस्य शतादूनोऽपि दण्डः, महति शतादभ्यधिकोऽपि । अन्ये तु महद्ग्रहणं महति दुःखे दण्डवृद्धयर्थं, नाल्पेऽपचयार्थं, यथाश्रुतमेव । तत्र दुःखाय प्रहृते दुःखोत्पत्त्यर्थं प्रहारे । प्रमादे तु न वृद्धिः । 'अनुबन्धं परिज्ञाय' इति अस्यैव श्लोकद्वयमुदाहरणं भङ्ग्या व्याख्येयम् । मेधा.

(२) मनुष्याणां पशूनां च पीडोत्पादनार्थं प्रहारे दत्ते सति यथायथा महती पीडा त्वग्भेदादावपि मर्मभेदनादिना भवति तथातथा त्वग्भेदकरो शतं दण्ड्य इत्येवमादितोऽधिकमपि दण्डं कुर्यात् । * गोरा.

(३) दुःखाय न मरणाय । मवि.

(४) मनुष्याणां पशूनां पीडोत्पादनार्थं प्रहारे कृते सति यथायथा पीडाधिक्यं तथातथा दण्डमप्यधिकं कुर्यात् । एवं च मर्मस्थानादौ त्वग्भेदनादिषु कृतेषु 'त्वग्भेदकः शतं दण्ड्यः' इत्युक्तादप्यधिको दण्डो दुःखविशेषापेक्षया कर्तव्यः । ममु.

(५) दुःखाय दुःखोदयमभिसंधाय, तेन प्रमादकृते, बलादिकृते च न दोष इति दर्शितम् । Xविर. २६६

* ममु., मच., नन्द. गोरावत् ।

X दवि. विरवत् ।

(१) मस्मृ. ८।२८६ [महद्दुःखं (भवेद्दुःखं) Noted by Jha]; व्यक. १०५ हते (हते); स्मृच. ३२८; विर. २६६ हते (कृते); पमा. ४१७ हते (हते) महद्दुःखं (भवेद्दुःखं) कालायनः; विचि. ११६-७; व्यनि. ४९२; स्मृचि. २४; दवि. २५८ विरवत्; सवि. ४८३ (=); व्यप्र. ३७३ व्यकवत्, कालायनः; व्यउ. ११४ कालायनः; सेतु. २२०; समु. १६२ हते (सते) कालायनः.

१ हणात् म. २ दस्तु.

अङ्गावपीडनायां च व्रणशोणितयोस्तथा ।

समुत्थानव्ययं दाप्यः सर्वदण्डमथापि वा ॥

(१) अङ्गानामवपीडना दृढरज्ज्वादिग्रहणसंधिविच्छे-
षणादिना, तत्र यावता धनेन पथ्यभिषगौषधादिमूल्येन प्रत्यापत्तिमायाति तावदेसौ पीडितस्य दाप्यः । एवं प्राणशोणितयोरवपीडनौयामिति समस्तमपि योज्यम् । अथवा प्राणशोणितयोः समुत्थानव्ययं दाप्य इति संबन्धः, सामर्थ्यादपचितयोरिति लभ्यते । समुत्थानं प्रकृत्यापत्तिः । प्राणो बलम् । प्रहारेणास्वस्थस्य भोजना-
दृते कार्श्याद्युत्पत्तौ बलमपचीयते । तत्राङ्गेऽनष्टे प्रत्या-
गते च यावद्बललाभस्तावत्तदुपयोगे यत्किञ्चिद्घृततैलादि दापनीयः । एवं शोणिताद्युत्पत्तौ तद्दुर्बलीभूतस्य व्याध्य-
न्तरं वा प्रातस्याप्रकृतशरीरावस्थाप्राप्तेः समुत्थानव्ययं दाप्यः । न चेत्तद्गृह्णाति तदा तच्च दण्डं च परिपिण्ड्य सर्वं रात्रे दद्यात् । मेधा.

(२) अङ्गेनोदरबाह्यादीनां येन बलादिबन्धनादिना पीडनानि कृतानि, तथा प्राणस्य वायोर्धेन निरोधादिना पीडनानि कृतानि, रुधिरस्यापि येन दृढमुष्टिरज्ज्वाद्या-
कर्षणेन बहिःस्त्रवणवर्जितमपि पीडनं कृतं, स शरीरस्य प्राग्रूपापत्युत्पादकमौषधादिव्ययं तस्य राज्ञा दापनीयः आत्मीयश्च दण्डं, यदाऽसौ समुत्थानव्ययं न गृह्णाति तदा तद्व्ययं दण्डं चोभयमपि दण्डार्थं राज्ञा दापनीयः । गोरा.

(३) अङ्गावपीडनमङ्गभङ्गः । व्रणो मांसभेदः । शोणितं त्वग्भेदेन रक्तोत्पादः । समुत्थानं संरोहणम् । तद्यावता भवति भग्नादीनां तावत् भग्नाङ्गादिभ्यो

(१) मस्मृ. ८।२८७ [समुत्थानव्ययं (संवर्धनव्ययं) Noted by Jha]; मेधा. व्रण (प्राण); गोरा. नायां (नानां) व्रण (प्राणे) सर्वं (शत); व्यक. १०६ व्रण (प्राण); मवि. प्राणपदं व्रणपदस्थाने कचित् पठ्यते; विर. २७० व्यकवत्; व्यनि. ४९४ नायां च (ने चास्य); स्मृचि. २४ व्यकवत्; दवि. २२० ज्ञाव (ज्ञानां) समु-
त्थानव्ययं (सर्वस्वं च व्ययं); मच. मेधावत्; बाल. २।२२२ ज्ञाव (ज्ञानां) व्रण (प्राण); समु. १६२ स्तथा (रपि) सर्वं (सर्वं).

१ ग्रहणसंबन्धि. २ दपीडि. ३ नानामि. ४ घुपपत्तौ.

दापनीयः । प्राणपदं व्रणपदस्थाने कचिद्व्यथते, तत्र प्राणो बलं तस्य समुत्थानं प्राणवस्थाप्राप्तिः । तथा सर्वे दण्डं प्रागुक्तं यथायोग्यं दण्ड्यः । वेति समुच्चये । *मवि.

(४) अङ्गानां करचरणादीनां व्रणशोणितयोश्च पीडनायां सत्यां समुत्थानव्ययं यावता कालेन पूर्वावस्थाप्राप्तिः समुत्थानसंबन्धो भवति तावत्कालेन पथ्यौषधादिना यावान् व्ययो भवति तमसौ दापनीयः । अथ तं व्ययं पीडोत्पादको न दातुमिच्छति, तदा यः समुत्थानव्ययो यश्च दण्डस्तमेन दण्डत्वेन राज्ञा दाप्यः । ममु.

(५) तेषामेव पीडाविशेषनिमित्तं दण्डविशेषमाह— अङ्गेति । अङ्गानां करचरणादीनाम् । प्राणे निश्वासावरोधने कृते । समुत्थानव्ययं येन व्ययेनौषधादिना समुत्थातुमर्हति तं दातुं नेच्छति तावदेवासौ दाप्यः 'त्वग्भेदकः शतमित्यनेनोक्तं सर्वं तावदभावे सर्वस्वं देयमित्याह— सर्वेति । एतत्तु वधमुद्दिश्य पीडामात्र इति पूर्वस्माद्भेदः । मच.

(६) अङ्गावपीडनायां कृतायां व्रणशोणितयोश्च कृतयोः समुत्थानं नामावृत्त्यावर्तितं तदर्थं व्ययं समुत्थानव्ययमपीडिताय राज्ञा विचिकित्सादिहेतोर्दाप्यः, अपि च सर्वे दण्डम् । अथवैतस्मिन्निमित्ते यावद्राज्ञः प्रदेयं दण्डात्मकं द्रव्यं तावत्पीडितायापि पीडको दाप्यः । नन्द.

गृहोपकरणादिद्रव्यभाण्डपुष्पमूलफलादिनाशने
दण्डविधिः

द्रव्याणि हिंस्याद्यो यस्य ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा ।
स तस्योत्पादयेत्तुष्टिं राज्ञे दाद्याच्च तत्समम् ॥

* दवि. मविवत् ।

(१) मसु. ८।२८८ [द्रव्याणि (द्रव्यादि) Noted by Jha]; अपु. २२७।३३-४ हिंस्याद्यो यस्य (यो ह्येधस्य) अत्रार्षे (स तस्योत्पाद्य तुष्टिं तु राज्ञे दद्यात्ततो दमम्); मिता. ३।२६४ द्रव्याणि यस्य (यो यस्य हिंस्यात् द्रव्याणि); अप. २।२३०; व्यक. ११९ राज्ञे (राज्ञो); विर. ३५२; विचि. १५१; व्यनि. ५१८ राज्ञे दद्याच्च (राज्ञो दण्डं च); स्मृचि. २४; दवि. २९५ हिंस्याद्यो (हिंसेद्यो); समु. १५८ दविवत्, क्रमेण यमः; विन्य. ५३.

(१) द्रव्याणि गृहोपकरणानि शूर्पौलखलघटस्थालीपिठरादीनि अग्न्यानि वाऽनुक्तदण्डविशेषाणि तेषां हिंसा प्रात्रूपनाशः सत्यपि कार्यक्षमत्वे । ज्ञानतोऽज्ञानत इति, प्रमादकृते बुद्धिपूर्वं चाविशेषेण हिंसता, तस्य द्रव्यस्वामिनो जनयेत्परितोषं तद्रूपान्यदानेन मूल्येन प्रणयेन वा । राज्ञे तु द्रव्यमूल्यं द्रव्यं वा दद्यात् । अस्य कचिदपवादः 'चर्मचार्मिकेत्यादि । मेधा.

(२) चर्मचार्मिकादिवक्ष्यमाणातिरिक्तानि कटकाङ्गदादीनि द्रव्याणि यस्य संबन्धीनि यो हठात् प्रमादाद्वा नाशयेत्स तस्य प्रतिसंस्कारादिना तुष्टिमुत्पादयेत्, राज्ञे विनाशितद्रव्यसमानं दण्डं दद्यात् । *गोरा.

(३) हिंस्यात् विनाशभङ्गादिना । तुष्टिमुत्पादयेत् वाचाऽपि । तत्समं तन्मूल्येन तुल्यं दण्डम् । ज्ञानतोऽज्ञानतस्त्वर्धमित्यर्थसिद्धत्वाच्चोक्तम् । तुष्टियुत्पादने तु न विशेष इति तदपेक्षया ज्ञानतोऽज्ञानत इत्युक्तम् । X मवि.

(४) द्रव्यनाशोऽपि हिंसाविशेषोऽतस्तत्रापि स्वामिनो मूल्यद्रव्यादिना तुष्टिं विदधदपि राजकीयदण्डमर्हतीत्याह— द्रव्याणीति । तुष्टिं प्रणिपातेन धनेन वा । राज्ञस्तु तत्समं नाशितद्रव्यमूल्यसमं दद्यात् । मच.

(५) द्रव्याणि वस्त्रादीनि, तुष्टिमुत्पादयेत्तदा द्रव्यदानादिना । तत्समं हिंसितद्रव्यसमं, अज्ञानतो हिंसायां तुष्टिः, ज्ञानतो हिंसायां तुष्टिः राज्ञे तत्समं द्रव्यदानं च । नन्द.

चर्मचार्मिकभाण्डेषु काष्ठलोष्टमयेषु च ।

मूल्यात्पञ्चगुणो दण्डः पुष्पमूलफलेषु च ॥

(१) चर्मचार्मिकयोर्द्वन्द्वं कृत्वा भाण्डपदेन विशेषेण समासः । अथवा चार्मिकभाण्डयोर्विशेषणसमासं कृत्वा चर्मशब्देन द्वन्द्वः । चर्मविकाराचार्मिकाणि

* ममु. गोरावत् । X मच. मविवत् ।

(१) मसु. ८।२८९; अप. २।२३०; व्यक. ११९; विर. ३५२ लोष्ट (लोष्ट्); विचि. १५२ पु च (ऽपि च); व्यनि. ५१८; दवि. २९५ विरवत्; सेतु. २५४ येषु च (येऽपि च); ३०८-९ लेषु च (लेषु ह); समु. १५८ काष्ठ (कांस्य) क्रमेण यमः .

१ द्रव्याणि गृहोपकरणान्यग्न्यानि वाऽनुक्तदण्डविशेषाणि शूर्पौलखलघटस्थालीपिठरादीनि. २ चार्मिक.

भाण्डानि कटिसूत्रवरत्रादीनि, चर्माण्यविकृतानि गवा-
दीनाम् । अथवा चर्मभाण्डानि केवलचर्ममयानि, चर्मा-
वनद्धानि चार्मिकाणि । काष्ठमयभाण्डान्युदखलमुसल-
फलकादीनि । लोष्टो मृद्विकारः, पाषाणाकृतिः पिण्डी-
भूता मृत् तन्मयानि स्वल्पमाकाधानादीनि । तन्नाशने
मूल्यात्पञ्चगुणो दण्डस्तुष्टयुत्पत्तिश्च स्वामिनः स्थितैव ।

मेधा.

(२) चर्मसु चर्मकाष्ठमृन्मयेषु भाण्डेषु पुष्पमूलफलेषु
च परकीयेषु च नाशितेषु तन्मूल्यात् पञ्चगुणो दण्डो
राज्ञो देयस्तुष्टयुत्पत्तिश्च स्वामिनः कार्या । *गोरा.

(३) चर्मादिभाण्डेषु नष्टेषु चर्मास्यायं चार्मिकः
मूल्यात्पञ्चगुणो दण्डः द्रव्यस्वामिने मूल्यं पञ्चगुणं
देयम् ।

भाच.

यानसंवन्धिननिमित्तेषु प्राणिहिंसाद्रव्यनाशेषु स्वान्या-
दीनां दण्डविचारः

यानस्य चैव यातुश्च यानस्वामिन एव च ।
दशातिवर्तनान्याहुः शेषे दण्डो विधीयते ॥

(१) सत्यामपि हिंसायां कचिद्दोषो नास्तीत्येतदनेन
प्रकरणेन प्रदर्श्यते । यानं गन्ध्यादि यदारुह्य यान्ति
पन्थानम् । तच्च गन्ध्यादि बलीवर्दगर्दभमहिषादिवाह्यम् ।
त एव वा गर्दभादयः पृष्ठारोह्या यानानि । याता तदारु-
हः सारथ्यादिः । यानस्वामी यस्य तत्स्वयानम् ।
तत्रैषां चक्रवेगादिमी रथ्याकर्षणयुक्तैर्वाश्वादिभिः कस्य-
चिद्द्रव्यस्य नाशो वा मरणं तत्र पशुस्वामिपालव्यतिक्रम-
न्याये प्राप्ते कदाचिद्यातुर्दोषः कदाचित्स्वामिनः कदा-
चिदुभयोः कदाचिन्न कस्यचिदपीति यो विशेषस्तत्र
नोक्त इहैवेप्यते स उच्यते । अतिवर्तनानि अतिक्रम्य
हिंसादण्डं वर्तन्ते । नात्र दण्डोऽस्ति । दण्डनिमित्तानि
न भवन्तीति यावत् । शेषे दण्डः, उक्तेभ्यो निमित्तेभ्यः ।
अन्यत्र तान्यपि वक्ष्यन्ते ।

मेधा.

* मवि., ममु., मच., नन्द. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।२९० [यातुश्च (गन्तुश्च) Noted
by Jha]; व्यक. १०८ यातुश्च (यन्तुश्च); मवि.
अभिवर्तनानीति कचित्पाठः; विर. २८०-८१ स्य चैव
यातुश्च (स्यैव हि यन्तुश्च); दवि. २२४ स्य चैव यातुश्च
(स्यैव हि जन्तोश्च); बाल. २।२९०; समु. १६३.

व्य. कां. २२७

(२) यानस्य गन्ध्यादेर्यातुश्च सारथ्यादेः यानस्वामिनः
यत्संवन्धियानं तेषां छिन्ननासास्यत्वादीनि वक्ष्य-
माणानि निमित्तादीनि अतिवर्तनानि दण्डं चातिक्रम्य
वर्तन्ते । तेषु सत्सु यानेन प्राणिहिंसाद्रव्यविनाशयोरपि
कृतयोः सारथ्यादेः दण्डो न भवतीति मन्वादय आहुः ।
तन्निमित्तव्यतिरेकेषु पुनर्दण्डः क्रियते । * गोरा.

(३) यानस्य यद्यपि पश्वादेन दण्डस्तथापि शिविका-
वाहकमनुष्यादिरूपस्यास्तीति यानग्रहणम् । यातु-
र्यापयितुर्नैतुः सारथ्यादेः । यानस्वामिनोऽधिकृतस्य ।
वक्ष्यमाणान्यतिवर्तनानि दण्डातिवृत्तेर्दण्डातिभावस्था-
नानि । अभिवर्तनानीति कचित्पाठः । तत्र दण्डार्थं
निवर्तनं विरोधनं नास्तीत्यर्थः । मवि.

* छिन्ननस्ये भग्नयुगे तिर्यक्प्रतिमुखागते ।

अक्षभङ्गे च यानस्य चक्रभङ्गे तथैव च ॥

* छेदने चैव यन्त्राणां योक्त्ररश्म्योस्तथैव च ।

आक्रन्दे चाऽप्यपैहीति न दण्डं मनुरब्रवीत् ॥

(१) यत्र नास्ति दोषस्तानि तावदाह । नासायां भवं
नास्यं, 'शरीरावयवाद्यत्' (व्यासू. ५। १। ६), नासिका-

* ममु., विर., मच., नन्द. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।२९१ नस्ये (नास्ये); मिता. २।२९९;
अप. २।२९८ अक्षभङ्गे (अक्षामावे) चक्रभङ्गे (चक्रामावे);
व्यक. १०८ नस्ये भग्न (नासे भिन्न); स्मृच. ३२९ छिन्न
(छिन्ने) भग्नयुगे (युगे भग्ने); विर. २८१ नस्ये (नास्ये)
भग्न (भिन्न) च या (तुं या); पमा. ४२१ मस्मृवत्;
दवि. २२४ भग्न (भिन्न); सवि. ४८४ स्मृचवत्; व्यप्र.
३७५ स्मृचवत्; व्यउ. ११५ छिन्न (छिन्ने) भग्नयुगे (युगे
भिन्ने); विता. ७६३ यानस्य (युगमस्य); सेतु. २२५
नस्ये भग्न (नास्ये भिन्न); समु. १६३ स्मृचवत्.

(२) मस्मृ. ८।२९२; मिता. २।२९९ योक्त्र (योक्त्)
चाऽप्य (सत्य); अप. २।२९८ योक्त्र (योक्त्); व्यक.
१०८ चा (वा); स्मृच. ३२९ रश्म्यो (रश्मे) चा (वा);
विर. २८१ छेद (भेद); पमा. ४२१; दवि. २२४ छेद
(भेद) चा (वा) दण्डं (दण्डो); सवि. ४८५ पै (वे)
दण्डं (दण्डो); व्यप्र. ३७५; व्यउ. ११५ चाऽप्यपैहीति
(वाऽपि याहीति); विता. ७६३ न्दे चा (न्दने) दण्डं
(दोषं) उक्तः; सेतु. २२५ चा (वा); समु. १६३
अपवत्.

पुटसंयोगिनी बलीवर्दानां रज्जुः, अश्वानां खलीनं, हस्तिनामङ्कुशस्तस्मिन् छिन्ने त्रुटिते । युगे च भग्ने, रथाङ्गकाष्ठं युगम् । छिन्नं नास्यमस्येति बहुव्रीहिणा रथ उच्यते, पशुर्वा । उभयोरपि साक्षात् पारम्पर्येण संवधात् । तिर्यक्प्रतिमुखागते याने, तिरश्चीनं वा प्रतीचीनं वा कथञ्चिद्भूवैषम्यात् पशुत्रासाद्वा यानं गच्छेत् कश्चिदपराध्येन दुष्येत् । प्राजको हि संमुखीनान् शक्तो रक्षितुं, तिर्यक्प्रत्यगवस्थितौ त्वद्व्यमानस्य कथं शक्तो रक्षितुम् । प्रतिमुखागतं प्रत्यगावृत्तिः । अन्ये तु तिर्यगागते हिंस्यमाने ऋजुगामिन्येव याने न दोषमाहुः । प्रतिमुखं चाभिमुखं मन्यन्ते । अभिमुखागतः किमिति चक्रिणं दृष्ट्वा पन्थानं न ददाति । अक्षचक्रे रथाङ्गे प्रसिद्धे । यन्त्राणि चर्मबन्धानि शकटकाष्ठानाम् । योक्त्रं पशुग्रीवाकाष्ठम् । रश्मिः प्रग्रहो हस्तवैधिर्यः युग्यानां संचरणनियमनार्थः । आक्रन्दः उच्चैः शब्दः, अपेहीत्यपसरेत्यर्थः । इतिकरणो भाषाप्रसिद्धतदर्थशब्दोच्चारणार्थो न त्वयमेव शब्दः प्रयोक्तव्यः । अविधेयेषु युग्येष्वपसरापसरेति क्रोशतः प्राजकस्य पथो नातिक्रामन्तं यदि हिंस्यान्न दोषः । * मेधा.

(२) छिन्ननासिकारज्जौ बलीवर्दे, भग्ने युगाख्ये काष्ठे, गन्त्यादौ भूमिवैषम्यादिना तिरश्चीनं वा गते प्रतीचीनं वा, तथा यानस्य गन्त्यादेरक्षप्रविष्टकीलकादि तस्य भङ्गे, यन्त्राणां च चर्मबन्धानां छेदने, योक्त्राख्यपशुग्रीवाकाष्ठरज्जुच्छेदने, अपसरापसरेत्येवं सारथ्यादिसंबन्धिनि चाह्वाने सति यानेन प्राणिहिंसाद्रव्यविनाशयोः कृतयोः सारथ्यादेर्दण्डो न भवतीति मनुराह । गोरा.

(३) यन्त्राणां काष्ठसंधिघटनानाम् । योक्त्रं युगादिबन्धनरज्जुः । रश्मिः अश्वपकर्षणरज्जुः । आक्रन्दे सारथिना अन्येन वा आक्रुष्टे । अशक्यनिवर्तनत्वे सतीदम् । X मवि.

(४) नासायां भवं नास्यम् । 'शरीरावयवाद्यत्' (व्यास. ५।१।६) । सा चेह बलीवर्दनासासंबन्धिनी रज्जुः । छिन्ननास्यरज्जौ बलीवर्दादिके, भग्नयुगाख्ये

* स्मृच. मेधावत् । X दवि. मविवत् ममुवत् ।

१ (शक्तो०). २ वप्रियु. ३ मन्यदि.

काष्ठे, रथादौ भूमिवैषम्यादिना तिरश्चीनं वा गते, तथा चक्रान्तःप्रविष्टाक्षकाष्ठभङ्गे, यन्त्राणां चर्मबन्धानां छेदने, योक्त्रस्य पशुग्रीवारज्जोः, रश्मिः प्रहरणस्य च छेदने, अपसरापसरेत्युच्चैः शब्दे सारथ्यादिना कृते च यानेन प्राणिहिंसाद्रव्यविनाशयोः कृतयोः सारथ्यादेर्दण्डो नास्तीति मनुराह । * ममु.

(५) योक्त्रस्य छेदने च यन्तुर्यानस्वामिनो याना-रूढानां वा दण्डं मनुव्रवीत् । नन्द.

यन्त्रापवर्तते युग्यं वैगुण्यात्प्राजकस्य तु ।

तत्र स्वामी भवेद्दण्ड्यो हिंसायां द्विशतं दमम् ॥

(१) प्राजको यानसारथिस्तस्य वैगुण्यमशिक्षितत्वं, न तु प्रमादः । प्रमादे हि शिक्षितस्य स्वामिनो न दोषः । तस्माद्धेतोर्यदि युग्यं सहसा अपवर्तते स्पष्टं मार्गं हित्वा तिर्यक् पश्चाद्वा गच्छेत् गतं च किञ्चिन्नाशयेत्तत्र स्वामी दण्ड्यः । अशिक्षितः प्राजकः किमित्यारोपितः । 'मनुष्यमारणे क्षिप्रं' (मस्मृ. ८।२९६) इत्यादिवक्ष्यमाणेन प्राणिभेदेन द्रव्यभेदेन च दण्डान्तरविधानात् द्विशतं इति (न ?) विवक्षितम् । दण्डनिमित्तमेतदित्येतावतैव वाक्यस्यार्थवत्त्वात्, उत्तरत्र न कश्चिदन्योऽर्थः श्रूयते येन वाक्यं तत्र संख्याविधायकमित्युच्येत । मेधा.

(२) यत्र पुनः सारथेरकौशलात् यानमन्यथा व्रजति तत्र हिंसायां अकुशलसारथिकरणाद्यानस्वामी द्विशतं दण्डं दाप्यः । सारथेश्च 'मनुष्यमारणे क्षिप्रं' इत्येवं वक्ष्यमाणो भवति । एवं च द्विशतग्रहणस्योत्तरश्लोके च शतग्रहणस्याविवक्षितत्वमाहुस्तदसत् । अप्रमादाभिधायात्वाद्दोषः । X गोरा.

(३) प्राजकः सारथिः । स्वामी रथी ।

अप. २।२९८

* विर., मच. ममुवत् ।

X ममु., विर., मच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।२९३ क., युग्यं (युग्मं); अप. २।२९८; व्यक. १०८ शतं दमम् (शतो दमः); स्मृच. ३२९; विर. २८२ पव (तिव); दवि. २२५; सवि. ४८५ पव (पि व); वीमि. २।३०० त्वा (द्यो); व्यप्र. ३७६; व्यउ. ११५ त्राप (त्र प्र) युग्यं (युग्मं); बाल. २।३००; सेतु. २०५ (=) विरवत्; समु. १६३ त्वा (द्वा).

(४) अपवर्तते व्यातवर्ते युग्यं रथादि । वैगुण्याद-
ज्ञानात् । स्वामी दण्ड्यः तादृकसारथिकरणात् । अङ्ग-
भङ्गादिरूपायां हिंसायां भूतायां द्विशतं पणान् दण्ड्यो
नान्यथा । मवि.

(५) प्राजकस्य नोदकस्य, शकटादिनेतुरिति यावत् ।
द्विशतग्रहणं तत्तत्प्राणिहिंसायां विशेषविहितदण्डोप-
लक्षणार्थम् । प्राजकस्य वैगुण्यात् एकहस्तत्वादिकात्
स्वामिना वेतनलाघवार्थमनुमतात् । स्मृच. ३२९-३०

(६) यत्र निमित्ते युग्यं यानं रथादिकं प्राजकस्य
वैगुण्यात् सारथेरसामर्थ्यात् अपवर्तते विषमं प्रवर्तते तत्र
निमित्ते मनुष्यपशवादिहिंसायां द्विशतं दमं स्वामी दण्ड्यो
भवेदनात्प्राजकनियोगात् । प्राजकस्य 'मनुष्यमारणे क्षिप्रं
चोरवदि'त्यादिश्लोकद्वये वक्ष्यमाणः, सर्वजनसामान्येऽपि
एवं दण्ड इत्यवगन्तव्यम् । नन्द.

प्राजकश्चेद्भवेदाप्तः प्राजको दण्डमर्हति ।
युग्यस्थाः प्राजकेऽनाप्ते सर्वे दण्ड्याः शतं शतम् ॥

(१) यदि पुनः सारथिः कुशलस्तदा सारथिरेव
'मनुष्यमारणे' इत्यादिवक्ष्यमाणं अर्हति दण्डं, न स्वामी
द्विशतं, अकुशले तु सारथौ स्वाम्यतिरिक्तो अन्येऽपि
यानारूढाः अकुशलसारथिकयानारोहणात् सर्वे शतं शतं
दण्ड्याः । सारथेस्तु 'मनुष्यमारणे' इत्यादिः स्थित एव ।
* गोरा.

(२) आतो विज्ञः प्राजको दण्ड्यः स्वाम्यपराधा-
भावात् । तत्रानाप्ते अज्ञे युग्यस्थानरथस्थाः सारथि-
पक्षपूरकतया विज्ञाताः स्वामिना नियुक्तास्ते दण्ड्याः ।
अनःस्वामी ते च सर्वे शतं प्रत्येकं दण्ड्याः । × मवि.

(३) प्रगुणप्राजकप्रमादादिना प्रवृत्ते युग्ये न स्वामी
दण्ड्यः, किन्तु प्राजक इत्याह स एव — प्राजकश्चे-
दिति । आप्तः प्रगुण इत्यर्थः । स्मृच. ३३०

* ममु., मच. गोरावत् । × भाच. मविवत् ।

(१) मस्मृ. ८।२९४; मिता. २।३०० पू.; अप.
२।२९८; व्यक. १०८; स्मृच. ३३० पू.; विर. २८२;
पमा. ४२२ पू.; दवि. २२५ केऽनाप्ते (कोऽनाप्तः);
व्यप्र. ३७६ पू.; व्यउ. ११६ प्रा (त्रा) पू.; विता.
७६३ दाप्तः (प्राप्तः) पू.; बाल. २।३०० उक्त.; सेतु.
३२५ पू.; समु. १६३ प्रा (त्रा) पू.

(४) प्राजक आप्तश्चेन्मनुष्यपशवादिहिंसायां प्राजक
एव दण्डमर्हति न स्वामी । नन्द.

स चेत्तु पथि संरुद्धः पशुभिर्वा रथेन वा ।
प्रमापयेत्प्राणभृतस्तत्र दण्डोऽविचारितः ॥

(१) उक्तो हिंसायां दमः । तत्र विशेषं वक्तुमिद-
माह । स प्राजकः पथि संरुद्धोऽग्रजघनावसर्पिणा संरुद्धो
निरुद्धगतिः पश्चात्स्थितेन असुशिक्षितत्वात् प्रमा-
दाद्वा वेगेन धुर्याश्चोदिताः पुनः स्थिरयतश्चेन्निकटो
रथस्तेन च तस्य वेगनिरोधे कृते यदि पुरोरथस्था-
वेगपातात् पशुमी रथयुक्तैरश्वदिभिः रथेन रथावयवैर्वा
प्राणिनो मनुष्यादीन् मारयेत् ततो दण्डस्य विचारो
नास्ति । स्थित एव दण्डः । अथवा जवोत्पतिता अश्वाः
पथि संरोधकसंमुखीनरथदर्शनेन बलाद्धिधार्यमाणा-
स्तिर्यग्गत्या गच्छेयुः पार्श्वकीयान् प्रत्यगवस्थितत्वात्तथा
हन्युस्तत्र दण्डोऽविचारितो, नास्ति प्राजके दोषाभावात् ।
अथवा पथि स्थितो वर्तमानः, संरुद्धो विधियमाणः,
विचारितो विशेषेण विहितो विशेषित इतिवत् ।

मेधा.

(२) स प्राजकः संमुखागतयानान्तरादवरुद्धैर्बली-
वर्दादिभिः संरुद्धयानो रथान्तरेण वा भूमिवैषम्यात्प्रत्य-
गपसर्पिणा अकुशलत्वात् प्राणिनो रथेन प्रमापयेत्तत्र
दण्डो मन्वादिभिर्विचारितः । गोरा.

(३) अशक्यविषये तु हिंसायामाह—स चेदिति । स
युग्यादिः । पशुभिर्हस्त्यादिभिः । उपलक्षणं चैतत् । प्रपात-
गमनोच्चारोहणतिर्यग्गमनादिनाऽपीत्यशक्यप्रतीकारगन्तु-
निमित्तवशादित्यर्थः । दण्डोऽविचारितो न निर्णीतो
मुनिभिः नास्त्येवेत्यर्थः । * मवि.

* भाच. मविवत् । दण्डविवेके रत्नाकरसर्वज्ञनारायणोल्लेखः ।

(१) मस्मृ. ८।२९५ [ऽविचारितः (विचारितः,
विचलितः) Noted by Jha]; अप. २।२९८ पथि
(प्रति) ऽविचारितः (विचारितः); व्यक. १०८ ऽविचारितः
(विचारितः); विर. २८२; दवि. २२६; बाल. २।२२९
उक्त. : २।३००; सेतु. २२५-६ चेत्तु पथि संरुद्धः (चेत्पथि
न संरुद्धं) ऽविचारितः (विचारितः).

१ पथितो न स्थि. २ द्दो न विधियमाणोऽथवा वि.
३ चेत् ।

(४) स चैत्प्राजकः संमुखागतैः प्रचुरगवादिभी रथान्तरेण वा संरुद्धः स्वरथगमनानवधानात् प्रत्यक्-सर्पणाक्षमः संकटेऽपि स्वरथतुरगान् प्रेरयन्, तुरगै रथेन वा रथावयवैर्वा प्राणिनो व्यापादयति तत्राविचारितो दण्डः कर्तव्य एव । * ममु.

(५) प्रकारान्तरेण दण्डमाह—स चेदिति । पशुभिः गजादिभिः स्वरथसंबन्धव्यतिरिक्तैः रथेन रथान्तरेण वा बद्धो गन्तुमशक्तः सन् परावृत्तत्वात् उक्तातिरिक्ता-पाश्चात्यात् । प्रमापयेत् हिंसात् । अकुशलो भूत्वा लोभायत्तो यतः प्रवृत्तः, अतो दण्डार्हः । अविचारितः पूर्वं विचारो न कृतः केवलं किन्तु दण्डोऽस्तीति । मच.

(६) योऽयं स्वामिप्राजकरथस्थानां दण्ड उक्तस्तत्र प्राजकं प्रति नियममाह—स चेत्त्विति । स आतोऽ-नातो वा प्राजकः पथि पथिकैः संरुद्धः पशुभिः स्वरथ-वाहिभिर्बलीवर्दादिभी रथेन वा प्राणभृतः प्रमापयति चेत्तत्र प्रमापणे दण्डः अविचारितोऽसंदिग्धः, पुनस्त-द्भ्यात्यथोऽपक्रमणनिमित्तरूपपतनादिहेतुके प्रमापन्न इति । नन्द.

प्राणिविशेषहिंसाभेदेन दण्डभेदाः

मनुष्यमारणे क्षिप्रं चौरवत्किल्बिषं भवेत् ।

प्राणभृत्सु महत्स्वर्धं गोगजोष्ट्रह्यादिषु ॥

(१) तादृशे प्राजके रथपशुभिर्मनुष्यश्चेन्मार्यते तदा चौरवत्तस्य किल्बिषं, दण्डः । यद्यपि चौरस्य वैधसर्व-स्वहरणादयो दण्डास्तथापीह धनदण्ड एव गृह्यते न वधः । महत्स्वर्धमिति तत्रैवार्धसंभवात् । स चोत्तम-साहसः कैश्चिदभ्युपगतः, यतश्च क्षते क्षुद्रकपशूनां तृतीय-

* विर. ममुवद्भावः ।

(१) मस्मृ. ८।२९६; मिता. २।३०० षं (षी); अप. २।२९८; व्यक. १०८; विर. २८३ क्षिप्रं (क्षिप्तं) भृत्सु (वत्सु); पमा. ४२४; व्यनि. ४९७ गजोष्ट्रह्यादिषु (खरोष्ट्रगवादिषु) कालायनः; स्मृचि. २४ मितावत्; दवि. २६६ भृत्सु (वत्सु); सवि. ४९३ षं (षी) प्राण... .. धं (प्राणिहृत्सु महत्स्वार्थं) याज्ञवल्क्यः; व्यम. १०९ मितावत्; विता. ७६४ मितावत्; बाल. २।२२९; सेतु. २२६ दविवत्; समु. १६३.

१ मांनु. २ वधः स.

स्थानप्राप्तानां द्विशतो दमोऽतः प्रथमस्थानां मनुष्याणा-मुत्तमो युक्त इति । प्राणभृतः प्राणवन्तो मनुष्यतिर्यक्-पक्ष्यादयः । महत्सु, महत्त्वं गवां प्रभावतो, हस्त्यादीनां प्रमाणतः । आदिग्रहणाद्गर्दभाश्चतरव्याघ्रादयश्च कथञ्चि-त्परिगृह्यन्ते । वयं तु ब्रूमः 'सहस्रम्' इत्येवमवश्यत् यद्यन्ये चौरवद्दण्डा नाभिप्रेता अभविष्यन्, तस्मादर्ध-ग्रहणाद्धो मा भूत्, धनदण्डास्तु सर्वस्वहरणादयः सर्वे चौरोक्ताः पुरुषापेक्षया अतिदिश्यन्ते । ननु च मनुष्य-मारणेऽन्यस्य चौरदण्डस्यातिदेशो युक्तः । स प्रतिपदं मनुष्यहनने विहितः । स च 'पुरुषाणां कुलीनानां' इति (मस्मृ. ८।३२३) वध एव । तत्र किमिति वाक्या-न्तरगतार्धशब्दानुरोधेनैव व्याख्यायते । वरमर्धस्यैव गुणतः कञ्चिद्वृत्तिराश्रीयताम् । सत्यं, यद्यर्धशब्दो मार-णेन संबध्यमानोऽन्यथोपपद्येत, न च चौरवदित्यस्यानु-षङ्गागतस्यार्थान्तरवृत्तिः पूर्वापरवाक्ययोः शक्या । मेधा.

(२) प्राजकस्याकौशलेन मनुष्यमारणे सत्यपि चौर-वत्तस्य उत्तमसाहसो न तु वधादि चौरदण्डः । प्राण-भृत्सु महत्स्वर्धं दर्शनात्, महत्सु च प्राणिषु प्रभावतो गवादिषु प्रमाणतः स्यात्, मारितेषु उत्तमस्य साहस-स्यार्धं पञ्चशतानि दण्डो भवेत् । * गोरा.

(३) अथ लघुडादिना बुद्धिपूर्वं मारणे दण्डमाह—मनुष्यमारण इति । प्राणभृत्सु महत्सु गवादिषु अर्धं यस्य चौर्ये यावान् दण्डो धनकृतस्तदर्थम् । मवि.

(४) सकृदपराधे कीदृश इत्याह—मनुष्यमारण इति । ममु.

(५) एवं यानेन प्रमापणे दण्ड उक्तः । अथ पारुष्येण मनुष्यपश्चादिमारणे दण्डं श्लोकत्रयेणाह—मनुष्यमारण इति । किल्बिषं दण्डः स चार्थविषय एव, अर्थविषयसामर्थ्यात् चौरकिल्बिषं उत्तमसाहसः, गवा-दीनां प्रभावतो महत्त्वम् । नन्द.

क्षुद्रकाणां पशूनां तु हिंसायां द्विशतो दमः ।
पञ्चाशत्सु भवेद्दण्डः शुभेषु मृगपक्षिषु ॥

* ममु., विर., मच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।२९७; मिता. २।३०० द्रकाणां (द्राणां च);

१ कदाचि. २ पथते न.

(१) अपचितपरिमाणाः क्षुद्रकाः । ते च केचि-
द्वयसः वत्सकिशोरकलभादयः । केचिज्जातिस्वभावतोऽ-
जैडकादयः । तत्राजाविकानां पञ्च माषान् वक्ष्यति ।
परिशेषाणां गवादीनामेवायं दण्डोऽल्पपरिमाणानाम् ।
शुभा मृगाः पृषतादयः आकारतो लक्षणतश्च । पक्षिणो
हंसशुक्रसारिकादयः । अशुभाः काकोलूकश्चैव गालादयः ।
पशुशब्दश्चतुष्पाजातिवचनः । हिंसामात्रेण दण्डमिमं
इच्छन्ति । न प्रकृतयानविधिहेतुं ब्रुवते । 'तत्र दण्डो
विचारितः' इत्यनेनैव यानप्रकरणं व्यवच्छिन्नम् । विचा-
रितः समाप्तविचार इत्यर्थः । इदानीमेतत्प्रकरणनिरपेक्ष-
मुच्यत इति । एवं तु 'प्राणभृत्सु महत्स्वधे' इति
हस्तादिच्छेदो न मारणमित्यर्धशब्दो नेयः स्मृत्यन्तरात्
[इयं पङ्क्तिः पूर्वश्लोकभाष्यांशः, लेखकप्रमादात्
ततो भ्रष्टा इति भाति] । मेधा.

(२) अजाविकानां वक्ष्यमाणत्वादपचितप्रमाणानां
वत्सकिशोरादीनां पशूनां हिंसायां द्विशतो दण्डः कार्यः ।
पुनर्मृगपक्षिषु वराहादिषु हिंसायां पञ्चाशत्पणो दण्डो
भवेत् । गोरा.

(३) क्षुद्रपशूनां मृगपक्ष्यादीनां द्विशत इत्युत्तमदण्डो-
पदर्शनमेतत् । तत्र तत्र तु क्षुद्रत्वे ऋषः क्रमेणोद्घातः ।
एतच्च परिग्रहीतविषये । अपरिग्रहीतेऽप्याह—पञ्चाश-
त्त्विति । शुभेषु चित्रमृगशुक्रादिषु । मवि.

(४) क्षुद्रकाणां पशूनां जातितो विशेषापदिष्टतरेषां
वनचरादीनां वयसा च किशोरादीनां मारणे द्विशतो
दण्डः स्यात् । शुभेषु मृगेषु रुरुपृषतादिषु पक्षिषु च
शुक्रहंससारसादिषु पक्षिषु हतेषु पञ्चाशद्दण्डो भवेत् ।

*ममु.

* दण्डविवेके सर्वशेनारायणकुल्लूकादीनामनुवादः । मच.
ममुवत् ।

अप. २।२९८; विर. २७९ (=) तु भवेद् (दुत्तरो द)
उत्त. : २८३ नां तु (नां च); पमा. ४२४; व्यनि.
४९७ नां तु (नां च) द्विशतो (दशमो) शतु (शतं)
कात्यायनः; स्मृचि. २४; दवि. २२८ नां तु (नां च);
सवि. ४९३ याज्ञवल्क्यः; व्यम. १०९ सायां (सने)
दण्डः (दण्डं); विता. ७६४; बाल. २।२२९; सेतु. २२४
तु भवेद् (दुत्तमो द) उत्त. : २२६ दविवत्; समु. १६३.
१ श्व शू. २ प्रकृतया न विधि.

(५) क्षुद्राणां मार्जारादीनां, मृगपक्षिषु हिंसितेषु ।
नन्द.

गर्दभाजाविकानां तु दण्डः स्यात्पञ्चमाषिकः ।
माषिकस्तु भवेद्दण्डः श्वसूकरनिपातने ॥

(१) पञ्च माषाः परिमाणमस्येति पाञ्चमाषिकः ।
माषस्य च द्रव्यजातेरनुपपादनात् मध्यमकल्पनायाश्च
न्याय्यत्वात् रौप्यस्य निर्देशोऽयमित्याहुः । हिरण्यं तु
युक्तमेवं तत्सममिति न बाधितं भवति । अनुबन्धाद्य-
पेक्षया तु द्रव्यजातिः कल्प्येति सिद्धान्तः । मेधा.

(२) खरच्छागाविविषयवधे रूप्यमाषकपरिमाणो
दण्डः स्यात्, उत्तरोत्तरमपचितदण्डाभिधानदर्शनादहै-
रण्यं माषग्रहणं, पूर्वदण्डानूनत्वात् नापि तादृगस्य
करणं अत्यन्तलघुत्वात् । एवं श्वसूकरमारणेऽपि रूप्य-
माषकपरिमाणो दण्डः स्यात् । गोरा.

(३) पञ्चमाषिकः सुवर्णमाषाः पञ्च तन्निष्पाद्यो
माषकः सुवर्णमाषकः । सूकरो ग्राम्यः । वराहे त्वधि-
कम् । मवि.

(४) गर्दभच्छागैडकादीनां पुनर्मारणे पञ्चरूप्यमाष-
कपरिमाणो दण्डः स्यात् । न चात्र हैरण्यमाषग्रहणं,
उत्तरोत्तरलघुदण्डाभिधानात् । श्वसूकरमारणे तु पुना
रौप्यमाषपरिमाणो दण्डः स्यात् । * ममु.

गोकुमारीदेवपशूनुक्षाणं वृषभं तथा ।

वाहयन् साहसं पूर्वं प्राप्नुयादुत्तमं वधे ॥

* मच. ममुवत् ।

(१) मस्मृ. ८।२९८ ख., त्वञ्च (त्पाञ्च), ग., माषिकस्तु
(माषकस्तु), [माषिकस्तु (मासिकस्तु) Noted by
Jha]; मिता. २।३०० पिकः (षकः) पिकस्तु (षकस्तु);
अप. २।२९८ मितावत्; व्यक. १०८ मितावत्; विर. २८३
नां तु (नां च) पिकस्तु (षकस्तु); पमा. ४२५; व्यनि.
४९७ मितावत्, कात्यायनः; स्मृचि. २४; दवि. २२८
विरवत्; सवि. ४९३ श्व (स) तने (तितैः) शेषं मितावत्,
याज्ञवल्क्यः; व्यम. १०९ कानां तु (कान् हन्तुः) शेषं
मितावत्; विता. ७६४ गर्दभा (गवया) पिकः (षकः)
पिकस्तु (षकश्च); बाल. २।२२९ अपवत्; सेतु. २२६
नां तु (नां च); समु. १६३ सेतुवत्.

(२) अप. २।२२६ रीदे (रीदै); व्यक. १०८; विर.

गोकुमारी वृषेण संयुक्ता गौः । देवपशुः देवाय दत्तः पशुः । उक्षा 'उक्ष सेचने' इत्यनुसारात् व्रीजसेक्ता वृषः । वृषभपदेन जीर्णवृषोऽत्र उक्तः । विर. २७९

भार्यापुत्रदासशिष्यादीनां ताडने कृते दण्डविचारः

भार्या पुत्रश्च दासश्च शिष्यो भ्राता च सोदरः ।
प्राप्तापराधास्ताड्याः स्यू रज्ज्वा वेणुदलेन वा ॥

(१) प्राप्ता अपराधं प्राप्तापराधाः, अपराधो व्यक्तिक्रमः नीतिभ्रंशः । स यदा तैः कृतो भवति तदा ताडयितव्याः । ताडनमपि हिंसेत्युक्तम् । सा च 'न हिंस्याद्भूतानी'ति प्रतिषिद्धाऽपराधे निमित्ते भार्यादीनां प्रतिप्रसूयते । संबन्धिशब्दाश्चैते । यस्य भार्या यश्च यस्य दासः स तेनानुशासनीयः । मार्गस्थापनोपाय-विधिपरश्चायम् । न ताडनविधिरेव । तेन वाग्दण्डा-द्यपि कर्तव्यम् । अपराधानुरूपेण कदाचित्ताडनम् । सोदरस्थाने कनीयान् पठितव्यः । भ्राता तथाऽनुजः । स हि ज्येष्ठस्य पुत्रवत्ताडनार्हः । वैमात्रैर्योऽपि चेद-पितृको गुणवज्ज्येष्ठतन्त्रश्च सोऽप्युस्मार्गगामी ताडनादि-पर्यन्तैरुपायैर्निवारणीयः । वेणुदलं वंशत्वक् । एतदप्यु-पलक्षणं तथाविधानां मृदुपीडासाधनानां शिफादीनाम् । मेधा.

(२) भार्यादयः कृतापराधा रज्ज्वा वेणुत्वचा

२७९; पमा. ४२४ नुक्षाणं (नक्षमं) नास्त्वयं श्लोकः मुद्रित-मनुस्मृतिपुस्तकेषु । अस्मत्संगृहीतप्राचीनतमपुस्तके वर्तते । तत्र तु — 'गां कुमारीं ग्राम्यपशुनुक्षाणं वाजिनं तथा । दारयन् साहसं त्वर्थं प्राप्नुयात् घातने समम् ॥' इत्येवं पाठो दृश्यते । व्यनि. ४९६ शूनु (शूनु) ; दवि. ३१८ दुत्तमं (दष्टमं) ; सेतु. २२४ ; समु. १६३ री (री) शेषं व्यनिवत्.

(१) मस्मृ. ८।२९९ क., ख., घ., शिष्यो (प्रेष्ठो) ; गोरा. पुत्रश्च दासश्च शिष्यो (शिष्यश्च दासश्च पुत्रो) ; अप. २।६ च सोदरः (सहोदरः) : २।२२२ ; व्यक. १०६ व्याः स्यू (व्यास्तु) ; विर. २७९ ; विचि. ११९ धास्ताड्याः स्यू (धस्ताड्यः स्याद) ; स्मृचि. २४ नारदः ; दवि. २३१ ; व्यप्र. ३३ अपवत् : ३७८ दासश्च शिष्यो (शिष्यश्च दासो) ता च (ताऽथ) ; व्यउ. २० अपवत् : ११७ व्यप्र (पृ. ३७८) वत् ; बाल. २।२२९ शिष्यो (प्रेष्ठो) ; सेतु. २२१ ; विभ. १ धास्ताड्याः (धा दण्ड्याः) शेषं अपवत् ; समु. १६४.

वा दण्डनीयाः स्युरिति हिंसादण्डापवादः । साधने नियमार्थश्चरम्भः । * गोरा.

(३) अथ भार्यापुत्रादीनामनुशासनप्रकारमन्यथा-नुशंसने दण्डविधानार्थमाह — भार्या पुत्रश्चेति । नन्द.

(४) भार्यादयः प्राप्तापराधा रज्ज्वा वेणुदलेन वा ताड्याः ताडनीयाः । सोदरः भ्राता च अन्यमातृजो न । भाच.

पृष्ठतस्तु शरीरस्य नोत्तमाङ्गे कथञ्चन ।

अतोऽन्यथा तु प्रहरन् प्राप्तः स्याच्चौरकिल्बिषम् ॥

(१) उक्तताडनसाधनाभ्यामन्येन प्रकारेण घ्नन्नक्ष्या-दिषु लगुडादिभिर्वा चौरदण्डं प्राप्नोति । निन्दैषा । न त्वयमेव दण्डः । योऽन्यत्र हिंसाया दण्डः सोऽत्र भवती-त्युक्तं भवति । मेधा.

(२) ते पुनः शरीरस्य पृष्ठदेशे ताडनीयाः न तु कदाचित् उत्तमाङ्गे न वक्षसि । उक्तप्रकारव्यतिरेकेण ताडयित्वा दण्डरूपेण वाग्दण्डरूपचौरदण्डं प्राप्नुयात् । गोरा.

(३) चौरकिल्बिषं ताडितस्यामरणे स्तेयदण्डः, मरणे तु भूयस्त्वमूह्यमित्यर्थः । मवि.

(४) रज्ज्वादिभिरपि देहस्य पृष्ठदेशे ताडनीयाः न तु शिरसि । उक्तव्यतिरेकेण प्रहरणे वाग्दण्डधनदण्डरूपं चौरदण्डं प्राप्नुयात् । ममु.

(५) पृष्ठतोऽमर्मणि, नोत्तमाङ्गे न मर्मणीत्यर्थः । न्यायसाम्यात् । विर. २७९

याज्ञवल्क्यः

दण्डपारुष्यलक्षणम्

संप्रति दण्डपारुष्यं प्रस्तूयते । तत्स्वरूपं च नारदे-नोक्तम् — 'परगात्रेष्वभिद्रोहो हस्तपादायुधादिभिः । भस्मादिभिश्चोपघातो दण्डपारुष्यमुच्यते ॥' इति ।

* समु., मच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३०० ; अप. २।६ कथञ्च (कदाच) : २।२२२ ; व्यक. १०६ ; विर. २७९ अपवत् ; विचि. ११९ तस्तु (तश्च) कथञ्च (कदाच) ; स्मृचि. २४ नारदः ; दवि. २३१ अपवत् ; व्यप्र. ३३, ३७८ ; व्यउ. २०-२१, ११७ ; बाल. २।२२९ अपवत् ; सेतु. २२१ अपवत् ; समु. १६४.

परगात्रेषु स्थावरजङ्गमात्मकद्रव्येषु हस्तपादायुधैरादि-
ग्रहणाद्ग्रावादिभिर्योऽभिद्रोहो हिंसनं दुःखोत्पादनं तथा
भस्मना आदिग्रहणाद्रजःपङ्कपुरीषाद्यैश्च य उपधातः
संस्पर्शनरूपं मनोदुःखोत्पादनं तदुभयं दण्डपारुष्यम् ।
दण्ड्यतेऽनेनेति दण्डो देहस्तेन यत्पारुष्यं विरुद्धाचरणं
जङ्गमादेर्द्रव्यस्य तद्दण्डपारुष्यम् । तस्य चावगोरणादि-
करणभेदेन त्रैविध्यमभिधाय हीनमध्यमोत्तमद्रव्यरूपकर्म-
त्रैविध्यात् पुनस्तैविध्यं तेनैवोक्तम् — ‘तस्यापि दृष्टं
त्रैविध्यं हीनमध्योत्तमक्रमात् । अवगोरणनिःशङ्कपातन-
क्षतदर्शनैः ॥ हीनमध्योत्तमानां च द्रव्याणां समति-
क्रमात् । त्रीण्येव साहसान्याहुस्तत्र कण्टकशोधनम् ॥’
इति । निःशङ्कपातनं निःशङ्कप्रहरणम् । त्रीण्येव
साहसानि त्रिप्रकाराण्येव सहसा कृतानि दण्डपारुष्या-
णीत्यर्थः ।

तथा वाग्दण्डपारुष्ययोरुभयोरपि द्वयोः प्रवृत्त-
कल्हयोर्मध्ये यः क्षमते तस्य न केवलं दण्डाभावः
किन्तु पूज्य एव । तथा पूर्वं कल्हे प्रवृत्तस्य
दण्डगुरुत्वम् । कल्हे च बद्धचैरानुसंधातुरेव दण्ड-
भाक्त्वम् । तथा तयोर्द्वयोरपराधविशेषापरिज्ञाने दण्डः
समः । तथा श्रपचादिभिरार्याणामपराधे कृते सज्जना
एव दण्डदापनेऽधिकारिणस्तेषामशक्यत्वे तान् राजा
धातयेदेव, नार्थं गृह्णीयादित्येवं पञ्च प्रकारा विधयस्ते-
नैवोक्ताः — ‘विधिः पञ्चविधस्तूक्त एतयोरुभयोरपि ।
पारुष्ये सति संरम्भादुत्पन्ने क्रुद्धयोर्द्वयोः ॥ स मन्यते
यः क्षमते दण्डभाग् योऽतिवर्तते । पूर्वमाक्षारयेद्यस्तु
नियतं स्यात्स दोषभाक् ॥ पश्चाद्यः सोऽप्यसत्कारी पूर्वं
तु विनयो गुरुः । द्वयोरपन्नयोस्तुल्यमनुबध्नाति यः
पुनः ॥ स तयोर्दण्डमाप्नोति पूर्वो वा यदि वेतरः ।
पारुष्यदोषावृतयोर्गुणपत्संप्रवृत्तयोः ॥ विशेषश्चेन्न लक्ष्येत
विनयः स्यात्समस्तयोः । श्रपाकषण्डचण्डालव्यङ्गेषु
वधवृत्तिषु ॥ हस्तिपत्राल्यदासेषु गुर्वाचार्यनृपेषु च ।
मर्यादातिक्रमे सद्यो घात एवानुशासनम् ॥ यमेव ह्यति-
वर्तेरन्नेते सन्तं जनं नृपु । स एव विनयं कुर्यान्न तद्वि-
नयभाङ्गनृपः ॥ मल्यं ह्येते मनुष्याणां धनमेषां मल्य-
त्मकम् । अतस्तान् धातयेद्राजा नार्थदण्डेन दण्डयेत् ॥’
इति ।

मिता. २।२१२

दण्डपारुष्यनिर्णयहेतुः

असाक्षिकहते चिह्नैर्युक्तिभिश्चागमेन च ।

द्रष्टव्यो व्यवहारस्तु कूटचिह्नकृतो भयात् ॥

(१) वाक्यारुष्यपूर्वकत्वाद् दण्डपारुष्यस्यानन्तरमा-
रम्भः । पाण्यादिना अभिघातादिकं दण्डपारुष्यम् । तत्र
निर्जनेऽभिहत्य न मयाऽयमभिहत इत्येवं मिथ्यावादिव्ये
दौष्ट्यातिशयाद्वा क्षताद्यात्मनः कृत्वा निर्दोषजनाध्या-
रोपे कथं स्यादित्यपेक्षिते आह — ‘असाक्षिकहते चिह्नै-
र्युक्तिभिश्चागमेन च । द्रष्टव्यो व्यवहारस्तु कूटचिह्नकृता-
द्भयात् ॥’ असाक्षिकेऽभिहते क्षतादिभिश्चिह्नैस्तद्रव्यभि-
चारे वा कूटचिह्नकारिदुष्टपुरुषभयाद् व्यवहार एव
प्रागुक्तन्यायेन चतुष्पाद्युक्त्यागमानुसारणैव विद्वज्जन-
समक्षं स्वयं वा राज्ञा द्रष्टव्यः । अयं च सर्वव्यवहारपद-
साधारणः श्लोकः कार्यगौरवप्रतिपत्त्यर्थमिहाम्नात इत्य-
वसेयम् ।

विश्व. २।२१६

(२) एवम्भूतदण्डपारुष्यनिर्णयपूर्वकत्वादण्डप्रणयनस्य
तत्स्वरूपसंदेहे निर्णयहेतुमाह — असाक्षिकेति । यदा कश्चि-
द्रहस्यहमनेन हत इति राज्ञे निवेदयति तदा ‘चिह्नै-
र्ब्रणादिस्वरूपगतैर्लिङ्गैर्युक्त्या कारणप्रयोजनपर्यालोचना-
त्मिकया आगमेन जनप्रवादेन चशब्दादिव्येन वा कूट-
चिह्नकृतसंभावनाभयात् परीक्षा कार्या । * मिता.

(३) अथ दण्डपारुष्यनिमित्ते दण्डविधिः । दण्ड-
पारुष्यं नाम शरीरस्य ताडनेनामेध्यसंयोजनेन ताडनार्थ-
मवगूरणेन वा परस्य दुःखोत्पादनम् । तत्रापराधसदस-
द्भावसंदेहे निर्णयहेतुस्तावदाह — असाक्षिक इति ।

* व्यप्र. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२१२; अपु. २५८।९ तो भ (ताड);
विश्व. २।२१६ अपुवत्; मिता.; अप. क्षिक (क्षिके)
कृतो भयात् (कृतावृते); व्यक. १०७ न च (न वा) शेषं
अपुवत्; स्मृच. २५ क्षिक (क्षिके) शेषं अपुवत्; विर.
२७४ अपुवत्; पमा. ४० स्मृचवत् : ४१२; रत्न. १२१
अपुवत्; व्यनि. ४९४ अपुवत्; नृप्र. २७२-३ कृतो
(युतो); वीमि.; व्यप्र. ३७१ : ३७८ चिह्नैर्यु (चिह्ने यु);
व्यउ. ११२ न च (न वा) : ११८ अपुवत्; विता.
७३४-५; राकौ. ४९० अपुवत्; प्रका. १४ क्षिक (क्षिके)
चिह्नैर्यु (चिह्ने यु) शेषं अपुवत्; समु. १० अपुवत्.

१ चिह्नैर्वर्णादि.

असाक्षिके देशेऽहमनेन हत इति केनचिद्राज्ञे निवेदिते राज्ञा सम्भैश्च द्वेपादिकृतमिथ्याचिह्नं वर्जयित्वाऽन्यैश्चिह्नैर्युक्तिभिरागमेन आत्मवाक्येन चकारादिव्यैश्च विवादोऽयं वादी साधुरयमसाधुरयमिति विचार्य निर्णेतव्यः । चिह्नं क्षतादि । युक्तिभिर्हन्तृहन्तव्ययोः संनिधानं द्वेपहेतुसंभव इत्यादिभिः । आगम आत्मवाक्यम् । केचित्पठन्ति— 'कूटचिह्नकृताद्भ्यात्' इति । तस्यार्थः— न त्रणादि-दर्शनमात्रेण विना विचारो निर्णयः कार्यः । यतो मत्सरादिवशात् कूटं कृत्रिममपि चिह्नं कर्तुं शक्यते ।

*अप.

(४) चिह्नैर्हन्तुरसाधारणैरुपवीतादिभिः ।

Xविर. २७४

(५) असाक्षिकं रहसि हते पादायुधादिना ताडिते हन्त्रा विप्रतिपत्तौ च कृतायां स व्यवहारश्चिह्नैर्व्रणादिभिर्देहस्थैर्युक्तिभिः प्रयोजनपर्यालोचनादिभिः आगमेन जनप्रवादेन चकारात् दिव्येन द्रष्टव्यो निर्णेतव्यः । कूटेति कपटचिह्नातिरिक्तैरित्यर्थः । तुशब्देनाहमनेन ताडित इति बाह्यमात्रेण दण्डप्रणयनादि व्यवच्छिन्नन्ति ।

वीमि.

स्मृत्यनुक्तपारुष्ये दण्डविधिः

यत्र नोक्तो दमः सर्वैः प्रसादेन महात्मभिः ।

तत्र कार्यं परिज्ञाय कर्तव्यं दण्डधारणम् ॥

नानभिधानभ्रान्त्यानध्यवसायः कार्यः, किं तर्हि उक्तमनुक्तं वा द्वयोर्गुणादिभिरनुबन्धादिभिश्च स्वरूपमालोच्य पीडानुसारेण सर्वत्र दण्डमानकर्तव्यताध्यवसानमित्यभिप्रायः ।

विश्व. २।२१७

साधनभेदेन जातितो गुणतो वा समहीनोत्तमभेदेन

च दण्डभेदाः

भस्मपङ्कजःस्पर्शे दण्डो दशपणः स्मृतः ।

अमेव्यपार्ष्णिनिष्ठयूतस्पर्शने द्विगुणः स्मृतः ॥

* स्मृच.व्याख्यानं अपराकौ गतार्थम् ।

X शेषं मितावत् ।

(१) विश्व. २।२१७.

(२) यास्मृ. २।२१३; अपु. २५८।१०; विश्व. २।२१८; मिता. (क) गुणः स्मृतः (गुणस्ततः); अप. मितावत्; व्यक. १०४; विर. २६१ मितावत्; पमा. ४१३; रत्न. १२२; विचि. ११२; व्यनि. ४९०; दवि.

समेष्वेवं परस्त्रीषु द्विगुणस्तूतमेषु च ।

हीनेष्वर्धदमो मोहमदादिभिरदण्डनम् ॥

(१) एतदेवोदाहरणमात्रतया प्रपञ्चयति—भस्मेति । मेथ्यत्वेऽपि भस्मकर्मधूलिप्रक्षेपणे निर्दोषस्य कृते दशपणो दण्डः स्मृत इत्यल्पोऽपि स्मरणानुसारादविरुद्ध इत्यवसेयम् । अमेव्यादिस्पर्शे तु ततो द्विगुणः विंशतिपण इत्यर्थः । निष्ठयूतग्रहणं निष्ठयूतसदृशामेव्यस्य प्रतिपत्त्यर्थम् । तथा च मूत्रपुरीषादौ दण्डातिरेकसिद्धिः ।

यच्चैतदुक्तं— 'समेष्वेवं परस्त्रीषु द्विगुणस्तूतमेषु च । हीनेष्वर्धदमो मोहमदादिभिरदण्डनम् ॥' कृतव्याख्यानमेतत् । विश्व. २।२१८-९

(२) एवं निश्चिते साधनविशेषेण दण्डविशेषमाह—भस्मेति । भस्मना पङ्केन रेणुना वा यः परं स्पर्शयत्यसौ दशपणं दण्डं दाप्यः । अमेव्यमिति अश्रुश्लेष्मनस्व-केशकर्णविट्दूषिकामुक्तोच्छिष्टादिकं च गृह्यते । पार्ष्णिः पादस्य पश्चिमो भागः । निष्ठयूतं मुखनिःसारितं जलम् । तैः स्पर्शने ततः पूर्वाद्दशपणाद्विगुणो विंशतिपणो दण्डो वेदितव्यः । पुरीषादिस्पर्शने पुनः कात्यायनेन विशेष उक्तः—'छर्दिमूत्रपुरीषाद्यैरापाद्यः स चतुर्गुणः । षड्गुणः कायमध्ये स्यान्मूर्ध्नि त्वष्टगुणः स्मृतः ॥' इति । आद्यग्रहणाद्दशपणाद्विगुणो गृह्यन्ते ।

एवम्भूतः पूर्वोक्तो दण्डः सवर्णविषये द्रष्टव्यः । परभार्यासु चाविशेषेण । तथोत्तमेषु स्वापेक्षयाऽधिकश्रुतवृत्तेषु पूर्वोक्ताद्दशपणाद्विंशतिपणाच्च दण्डाद्विगुणो २५२ मितावत्; नृप्र. २७३; सवि. ४८१ पणः (गुणः); वीमि. मितावत्; व्यप्र. ३७१; व्यउ. ११२ मितावत्; व्यम. १००; विता. ७३५; राकौ. ४९० मितावत्; सेतु. २१५; समु. १६२.

(१) यास्मृ. २।२१४; अपु. २५८।११ ध्वं (ध्वं); विश्व. २।२१९; मिता. (क) ध्वेवं (ध्वेव); अप. मोह (मः प्रोक्तो); व्यक. १०४; स्मृच. ३२९ उक्तः; विर. २६१ मितावत्; पमा. ४१३; रत्न. १२२ मितावत्; विचि. ११२ मितावत्; व्यनि. ४९०; दवि. ३९ (मोहमदादिभिरदण्डनम्) एतावदेव : २५२ अपवत्; नृप्र. २७३ मोहमदा (मोहभस्मा); सवि. ४८१ पू; वीमि.; व्यप्र. ३७१; व्यउ. ११३; व्यम. १००; विता. ७३५; राकौ. ४९० अपवत्; सेतु. २१५ मितावत्; समु. १६२.

दण्डो वेदितव्यः । हीनेषु स्वापेक्षया न्यूनवृत्तश्रुतादिषु पूर्वोक्तस्यार्धदमः पञ्चपणो दशपणश्च वेदितव्यः । मोहश्चित्तवैकल्यम् । मदो मद्यपानजन्योऽवस्थाविशेषः । आदिग्रहणात् ग्रहावेशादिकम् । एतैर्युक्तेन भस्मादि-
स्पर्शने कृतेऽपि दण्डो न कर्तव्यः । मिता.

(३) जातितो गुणतो वा तुल्यं परं भस्मकर्म-
भूलिभिर्योजयतो दशपणो दण्डः । यदि पुनरमेध्यादिभिः
संयोजयति तदा विंशतिपणः । अत्र यदि परस्त्रीमात्रे,
तथा जातितो गुणतो बोद्धव्ये नरेषूक्तमपराधं कुर्यात्तदा
पूर्वोक्तादण्डाद्द्विगुणो दण्डः कार्यो विंशतिपणः स्यात् ।
यत्र विंशतिपणस्तत्र चत्वारिंशत्पणः स्यात् । जातितो
वा गुणतो वा हीनविषय उक्तस्यार्धे दण्डनीयः ।
मदादिना लुप्तज्ञानस्यापराधाभावतो दण्डाभावः ।
अमेध्या वसाशुक्रादिशरीरमलात्मकम् । पाणिः प्रादा-
परभागः । निष्ठयुतं निष्ठीवनम् । अप.

(४) पाणिश्चरणस्य पश्चिमो भागः । चरण एव
तात्पर्यमस्येत्येके । * विर. २६१

(५) अथात्र दण्डपारुष्यनिश्चयानन्तरकृत्यं दण्डं
यथायथमाह प्रकरणसमाप्तिपर्यन्तेन— भस्मेति । भस्म-
पङ्कजोभिः प्रत्येकं परस्य स्पर्शं योजने तत्कर्तुर्दशपणमितो
दण्डः । अमेध्यामश्रुप्रभृति, पाणिश्चरणस्य पश्चाद्भागः,
निष्ठयुतं मुखश्लेष्म एतैः परस्य स्पर्शने कृते तत्कर्तुस्ततो
दशपणाद्द्विगुणो दण्डः । एवं दण्डः समेषु वर्णेषु
द्रष्टव्यः । परभार्यासूतमेव च वर्णेषु विषये तादृशापराधे
कृते समेषूक्तादण्डात् द्विगुणो दमः । हीनेषु वर्णेषु विषये
तादृशापराधे समेषूक्तस्य दण्डस्यार्धो दमः कार्यः ।
मोहोऽनभिज्ञता, मदो मद्यादिभिः । आदिपदेनोन्माद-
परिग्रहः । एतैर्भस्मादिस्पर्शने कृतेऽपि दण्डाभावः ।
चकारेणोत्तरोत्तरं त्रिगुणचतुर्गुणौ दण्डाविति समुचीयते ।
वीमि.

अब्राह्मणकृते ब्राह्मणविषये दण्डपारुष्ये दण्डविधिः

विप्रपीडाकरं छेद्यमङ्गमब्राह्मणस्य तु ।
उद्गूर्णे प्रथमो दण्डः संस्पर्शे तु तदर्धिकः ॥

* शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२१५; अपु. २५८।१२ धिकः (धकः);
विश्व. २।२२० संस्पर्शे (स्पर्शने); मिता.; अप.; व्यक.
व्य. का. २२८

(१) अयं चान्यो विशेषः— विप्रपीडाकरमिति ।
उद्गूर्णानिपाते प्रथमसाहसो दण्डः । प्रहारायोद्गूर्णेनैव
वित्तम्भेणाब्राह्मणस्य ब्राह्मणशरीरस्पर्शनेऽर्धदण्डः । स्वट्ट-
मन्यत् । विश्व. २।२२०

(२) प्रातिलोभ्यापराधे दण्डमाह— विप्रपीडाकर-
मिति । ब्राह्मणानां पीडाकरमब्राह्मणस्य क्षत्रियादेर्यदङ्गं
करचरणादिकं तच्छेत्तव्यम् । क्षत्रियवैश्ययोरपि पीडां
कुर्वतः शूद्रस्याङ्गच्छेदनमेव । 'येन केनचिदङ्गेन
हिंस्याच्छेद्यांसमन्यजः । छेत्तव्यं तत्तदेवास्य तन्मनोरनु-
शासनम् ॥' इति (मस्मृ. ८।२७९) । द्विजातिमात्र-
स्यापराधे शूद्रस्याङ्गच्छेदविधानात् वैश्यस्यापि क्षत्रिया-
पकारिणोऽयमेव दण्डस्तुल्यन्यायत्वात् । उद्गूर्णे वधार्थ-
मुद्यते शस्त्रादिके प्रथमसाहसो दण्डो वेदितव्यः ।
शूद्रस्य पुनरुद्गूर्णेऽपि हस्तादिच्छेदनमेव । 'पाणिमुद्यम्य
दण्डं वा पाणिच्छेदनमर्हति' इति मनुस्मरणात् (मस्मृ.
८।२८०) । उद्गूर्णार्थं शस्त्रादिस्पर्शने तु तदर्धिकः
प्रथमसाहसादर्धदण्डो वेदितव्यः । भस्मादिसंस्पर्शे पुनः
क्षत्रियवैश्ययोः प्रातिलोभ्यापराधेषु द्विगुणत्रिगुणा दमा
इति वाक्पारुष्योक्तन्यायेन कल्प्यम् । शूद्रस्य तत्रापि
हस्तच्छेद एव । 'अवनिष्ठीवतो दर्पाद् द्वावोष्ठौ छेदये-
न्नुपः । अवमूत्रयतो मदेमवशार्धयतो गुदम् ॥' इति
मनुस्मरणात् (मस्मृ. ८।२८२) । + मिता.

(३) तुशब्दपाटे ब्राह्मणाङ्गच्छेदव्यवच्छेदः । वीमि.
उच्चजातिकृते सजातीयकृते वा परगात्रविषये दण्डपारुष्ये दण्डाः
उद्गूर्णे हस्तपादे तु दशविंशतिकौ दमौ ।
परस्परं तु सर्वेषां शस्त्रे मध्यमसाहसः ॥

+ अप., विर., दवि., वीमि., व्यप्र. मितावत् ।

१०५; विर. २६७ अपुवत्; पमा. ४१७; रत्न. १२२
करं (करे) शेषं अपुवत्; व्यनि. ४९२ संस्पर्शे (स्पर्शने)
धिकः (धकः); दवि. २५० अपुवत्; नृप्र. २७३ उद्गु
(उद्गी) शें तु (शेंन) धिकः (धकम्); सवि. ४८१ स तु
(स च) शेषं अपुवत्; वीमि. स तु (स च); व्यप्र.
३७३; व्यउ. ११४ धिकः (धकम्); व्यम. १००; वित्ता.
७३६; समु. १६२.

(१) यास्मृ. २।२१६; अपु. २५८।१३ शस्त्रे (शस्त्रे);
विश्व. २।२२१; मिता.; अप.; व्यक. १०५ हस्त (हस्त)

(१) अनुत्कृष्टविषयत्वे तु— 'उद्गूणं हस्तपादे तु दशविंशतिकौ दमौ । परस्परं तु सर्वेषां शस्त्रे मध्यमसाहसः ॥' तुशब्दः प्रत्येकमवधारणार्थः । हस्त एवोद्गूणं दशकः, पाद एव विंशतिकः । तथाच समुच्चये समुच्चयसिद्धिः । एवमन्यत्रापि द्रष्टव्यम् । एतच्च सर्ववर्णानां तुल्यगुणादियोगे स्यात् । शस्त्रोद्गूणे तु मध्यमसाहसो दण्डः । विश्व. २।२२१

(२) एवं प्रातिलोभ्यापराधे दण्डमभिधाय पुनः सजातिमधिकृत्याह— उद्गूणं इति । हस्ते पादे वा ताडनार्थमुद्गूणं यथाक्रमं दशपणो विंशतिपणश्च दण्डो वेदितव्यः । परस्परवधार्थं शस्त्रे उद्गूणं सर्वेषां वर्णिनां मध्यमसाहसो दण्डः ।

×मिता.

(३) हस्ते परपीडार्थमुद्यमि ते दशमो दमः । पादे विंशतिको दमः । शस्त्रे मध्यमसाहसः । उद्यमन एवैतन्न तु निपातने, तत्र दण्डान्तरविधानात् । परस्परमिति वचनात् सजातिविषयमेतत् । हीनजाते-रुत्तमजातिं प्रत्युद्गूणमानस्य दण्डान्तरविधानात् । अप.

(४) आद्यतुशब्देन निपातनव्यवच्छेदः । द्वितीयतु-शब्देनासमानजातीयानामुक्तदण्डव्यवच्छेदः । *वीमि.

पादकेशांशुककरोल्लुञ्चनेषु पणान् दश ।

पीडाकर्षांशुकावेष्टपादाध्यासे शतं दमः ॥

× विर., पमा., दवि., व्यप्र. मितावत् ।

* शेषं मितावत् ।

रं तु (रस्य) सः (सम्); विर. २६३ रं तु (रस्य) सः (सम्); पमा. ४१४; रत्न. १२२; विचि. ११४ सः (सम्); दवि. २५० विरवत्; नृप्र. २७३; सवि. ४८२ दश (परि) सः (सम्); वीमि.; व्यप्र. ३७२; व्यउ. ११३; व्यम. १००; विता. ७३७ विचिवत्; सेतु. २१७ विरवत्; समु. १६२.

(१) यास्मृ. २।२१७; अपु. २५८।१४; विश्व. २।२२२ करोल्लुञ्च (करालुञ्च) कर्षांशुकावेष्ट (कर्षाञ्जनावेष्ट); मिता.; अप. रोल्लु (रालु); व्यक. १०४ अपवत्; स्मृच. ३२८ ल्लुञ्च (ल्लुञ्च); विर. २६२; पमा. ४१५ पीडा (पिण्डा); रत्न. १२२; विचि. ११३ करो.....दश (कराकर्षणेषु पणा दश); दवि. २५३ रोल्लुञ्च (रोन्मुञ्च) पादाध्यासे (पादन्यासे); नृप्र. २७४; सवि. ४८२ शांशुक-करोल्लुञ्च (शाङ्कुशकरोल्लुञ्च) षांशुका (षाङ्कुशा) ध्यासे

(१) जात्यादिसाम्य एव तु— 'पादकेशांशुककरालु-ञ्चनेषु पणान् दश । पीडाकर्षाञ्जनावेष्टय पादाध्यासे शतं दमः ॥' पादकेशवस्त्राणामालुञ्चने अवधूने साक्षेपं दशपणो दण्डः स्यात् । पीडाकर्षाञ्जनेन त्ववेष्टय ग्रीवादौ पादन्यासे शतं दण्ड्यः । आज्ञनं ध्यामीकरणं [ध्यामीकरणं श्यामीकरणं मलिनी-करणमित्यर्थः । 'ध्यामं दमनके गृन्धतृणे श्यामेऽभिधेय-वत्' इति विश्वः— इति पादटिप्पण्याम्] । पीडया कर्षणेनाञ्जनं पीडाकर्षाञ्जनम् । आज्ञनेन ध्यामीकरणेन त्ववेष्टय वशं नीत्वेत्यर्थः । स्पष्टमन्यत् ।

विश्व. २।२२२

(२) पादकेशवस्त्रकराणामन्यतमं गृहीत्वा य उल्लु-ञ्चति श्रुत्याकर्षयति असौ दशपणान् दण्ड्यः । पीडा च कर्षश्चांशुकावेष्टश्च पादाध्यासश्च पीडाकर्षांशुकावेष्ट-पादाध्यासं तस्मिन् समुच्चिते शतं दण्ड्यः । एतदुक्तं भवति । अंशुकेनावेष्टय गाढमापीड्याकृष्य च यः पादेन घट्टयति तं शतं पणान् दापयेदिति । *मिता.

(३) पादयोः केशानामंशुकस्य वस्त्रस्य हस्तयोर्वा समानजातीयस्य पुंस आलुञ्चन आकर्षणे दश पणान् दण्ड्यः । पीडादीनां समुचितानां करणे पणशतं दमः । पीडा निष्पीडनम् । आकर्ष आक्रोश आकर्षणम् । अंशुकावेष्टो ग्रीवादौ वस्त्रबन्धनम् । पादाध्यासो मूर्धादौ पादन्यासः । अप.

शोणितेन विना दुःखं कुर्वन् काष्ठादिभिर्नरः ।
द्वात्रिंशतं पणान् दण्ड्यो द्विगुणं दर्शनेऽसृजः ॥

* विर., वीमि., व्यप्र., व्यउ., व्यम., विता. मितावत् ।

(घने); वीमि.; व्यप्र. ३७३; व्यउ. ११४; व्यम. १००; विता. ७३७; सेतु. २१८ रोल्लुञ्चनेषु (राकर्षणेषु); समु. १६२ रोल्लुञ्च (रालुञ्च) पणान् (पणा).

(१) यास्मृ. २।२१८; अपु. २५८।१५ दण्ड्यो (दाप्यो); विश्व. २।२२३ दुःखं कुर्वन् (कुर्वन् दुःखं); मिता.; अप. दुःखं (पीडां) शेषं अपवत्; पमा. ४१५; रत्न. १२२ शतं (शत्) गुणं (गुणो); व्यनि. ४९१ पणान् दण्ड्यो (पणं दाप्यो); नृप्र. २७४ कुर्वन् (कुर्यात्); सवि. ४८२ (=) त्रिंशतं (विंशति) दर्शनेऽसृजः (दंशने ऽन्त्यजः); वीमि. अपवत्; व्यप्र. ३७२ पणान् (पणं)

(१) साम्य एव— 'शोणितेन विना कुर्वन् दुःखं काष्ठादिभिर्नरः । द्वात्रिंशत् पणान् दण्ड्यो द्विगुणं दर्शनेऽसृजः ॥' असृजो लोहितस्येत्यर्थः । स्पष्टमन्यत् ।

विश्व. २।२२३

(२) यः पुनः शोणितं यथा न दृश्यते तथा मृदु-
ताडनं काष्ठलोष्टादिभिः करोत्यसौ द्वात्रिंशत् पणान् दण्ड्यः ।
यदा पुनर्गाढताडनेन लोहितं दृश्यते तदा द्वात्रिंशतो
द्विगुणं चतुःषष्टिपणान् दण्डनीयः । त्वङ्मांसास्थिभेदे
पुनर्विशेषो मनुना दर्शितः— 'त्वग्भेदकः शतं दण्ड्यो
लोहितस्य च दर्शकः । मांसभेत्ता च षण्णिष्कान्
प्रवास्यस्त्वस्थिभेदकः ॥' इति (मस्मृ. ८।२८४) ।

*मिता.

(३) शोणितमदर्शयित्वैव काष्ठादिभिः परस्य समान-
जातीयस्य दुःखमुत्पादयन् द्वात्रिंशत् पणान् दाप्यः ।
शोणितदर्शने तु चतुःषष्टिम् । अप.

करपाददत्तो भङ्गे छेदने कर्णनासयोः ।

मध्यो दण्डो त्रणोद्धेदे मृतकल्पहते तथा ॥

(१) निकृष्टविषयत्वे तु— 'करपाददन्तभङ्गे
छेदने कर्णनासयोः । मध्यो दण्डो त्रणोद्धेदे मृतकल्पहते
तथा ॥' साम्ये हि शस्त्रोद्गूरणमात्र एव मध्यमस्योक्त-
त्वान्निकृष्टविषयमेतदिति व्याख्येयम् । ऋज्वन्यत् ।

विश्व. २।२२४

(२) करपाददन्तस्य प्रत्येकं भङ्गे कर्णनासस्य च

* अप., विर., पमा., वीमि., व्यप्र., व्यउ., विता.
मितावत् ।

गुणं (गुणो); व्यउ. ११३; व्यम. १०० विना (समं)
गुणं (गुणो); विता. ७३७ ऽसृजः (स्मृतः); समु. १६२
अपुवत्.

(१) यास्मृ. २।२१९; अपु. २५८।१६; विश्व. २।२२४ दत्तो (दन्त); मिता.; अप. विश्ववत्; व्यक. १०५ विश्ववत्; विर. २६५ विश्ववत्; पमा. ४१५; रत्न. १२२ छेद (भेद); विचि. ११६ कल्प (कल्पे) शेषं विश्ववत्; दवि. २५७ विचिवत्; सवि. ४८२-३ (=) पाददत्तो भङ्गे (वदन्तभङ्गे च) मध्यो (मध्ये); वीमि.; व्यप्र. ३७३; व्यउ. ११४; व्यम. १०० रत्नवत्; विता. ७३७; सेतु. २१९ कल्प (कल्पे); समु. १६२.

प्रत्येकं छेदने रूढव्रणस्योद्धेदने मृतकल्पो यथा भवति
तथा हते ताडिते मध्यमसाहसो वेदितव्यः । अनुबन्धा-
दिना विषयस्य साम्यमत्रापदानीयम् । × मिता.

(३) मिताटीका— ननु कर्णनासच्छेदाद्यपेक्षया
करपाददन्तभङ्गस्याल्पत्वेनैकरूप्येण सर्वत्र मध्यमसाहसं
दण्डविधानमनुपपन्नं स्यादित्यत आह— अनुबन्धादि-
नेति । अनुबन्धो दोषोत्पादः । 'दोषोत्पादेऽनुबन्धः
स्यादित्यमरः । आदिशब्दात् व्यवहारसौकर्यं गृह्यते ।
कर्णनासच्छेदनरूढव्रणोद्धेदनादौ दोषाधिक्यं प्रत्यक्ष-
सिद्धम् । करपादयोस्तु साक्षाच्छरीरावयवत्वेन तद्भङ्गे
व्यवहारसौकर्याभावेन शरीरयात्रायाः दुर्लभत्वात् दोषा-
धिक्यम् । दन्तभङ्गेऽभ्यवहारसौकर्याभावेन परम्परया
जीवनसंकोचाद्दोषाधिक्यं इत्यनुबन्धादिना करपाददन्त-
भङ्गादिरूपस्य विषयस्य साम्यमूहमित्यर्थः । सुवो.

(४) तथापदेनाङ्गुलिच्छेदसंग्रहः । *वीमि.

'चेष्टाभोजनवाग्रोधे नेत्रादिप्रतिभेदने ।

कन्धराबाहुसक्त्रां च भङ्गे मध्यमसाहसः ॥

(१) चेष्टादिप्रतिरोधकेऽभिघाते अक्ष्यादीन्द्रियाधि-
ष्ठानप्रत्येकभेदने कन्धरादिभेदने चोत्तमसाहसो दण्डः ।
चेष्टानिरोधो मूर्च्छा । भोजननिरोधोऽत्यभिघाताद् भोक्तु-
मशक्तिः । वागुच्चारणाशक्तिर्वाग्रोधः । कन्धरा गलस्कन्ध-
संचारिणी सिरा । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२२५

(२) गमनभोजनभाषणनिरोधे नेत्रस्य आदिग्रहणा-
जिह्वायाश्च प्रतिभेदने । कन्धरा ग्रीवा, बाहुः प्रसिद्धः,
सक्त्रि ऊरुस्तेषां प्रत्येकं भङ्गने मध्यमसाहसो दण्डः ।
+मिता.

× अप., विर., पमा., विचि., दवि., वीमि., व्यप्र.
मितावत् ।

* शेषं मितावत् । + पमा., व्यप्र. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२२०; अपु. २५८।१७; विश्व. २।२२५ मध्यम (उत्तम); मिता.; अप. सक्त्रां च (सक्त्र्यङ्घ्रि); व्यक. १०५ प्रति (प्रवि) सः (सम्); विर. २६५ प्रति (पु वि); पमा. ४१६; रत्न. १२२; दवि. २५७ प्रति (प्रवि); सवि. ४८३ (=) भोजन (भेदन) धे (ध) भेद (रोध) सः (सम्); वीमि.; व्यप्र. ३७३; व्यउ. ११४; विता. ७३८; समु. १६२ भङ्गे (भेदे).

(३) चेष्टा गमनागमनमूत्रपुरीषोत्सर्गादिः । भोजन-
मभ्यवहारः । वाग्व्याहारः । एषां कस्यचिद्रोधे प्रति-
बन्धे, नेत्रादेश्च ज्ञानेन्द्रियाधिष्ठानस्य प्रतिभेदने तदधि-
ष्ठानत्वविनाशे, कन्धराया ग्रीवाया बाहोः सक्थो जघन-
स्याङ्घ्रेः पादस्य वा भङ्गे मध्यमसाहस एव दण्डः ।
पूर्वमिदं च वाक्यं ब्राह्मणव्यतिरिक्तस्य समानजाती-
यस्यापराधुवतो दण्डविधायकम् । विष्णुः—‘चेष्टा-
भोजनवाग्राधे प्रहारदाने च नेत्रकन्धरावाहुसक्थिभङ्गे
‘चोत्तमम्’ (विस्मृ. ५।६९-७०) । उत्तममुत्तमसाहसः,
दण्ड इति शेषः । अत्र क्षत्रियस्य वैश्यमपराधुवतो
वैश्यस्य क्षत्रियमपराधुवतो यथाक्रमं दण्डदाने मध्यमोत्तम-
साहसयोर्विषयव्यवस्था । अथवा मध्यमसाहसविधिः
शूद्रस्य समानजातीयापराधे । उत्तमसाहसस्तु समान-
जातीयापराध एव क्षत्रियवैश्ययोः । अप.

(४) चकारेण पाणिप्रभृतिसंग्रहः । *वीमि.

एकं घृतां बहूनां च यथोक्ताद्विगुणो दमः ।

कलहापहृतं देयं दण्डश्च द्विगुणस्ततः ॥

(१) सर्वत्रैवास्मिन् प्रकरणे— ‘एकं घृतां बहूनां
तु यथोक्ताद् द्विगुणा दमाः । कलहापहृतं देयं दण्डश्च
द्विगुणस्ततः ॥’ कलहापहृतादित्यर्थः । एतच्चाभिहतायैव
देयं राजदण्डव्यतिरेकेणैवसेयम् । तथा च बृहस्पतिः—
‘दण्डस्त्वभिहतायैव दण्डपारुष्यकल्पितः । हृते तद्विगुणं
चान्यद् राजदण्डस्ततोऽधिकः ॥’ इति । यत्तु नारदीयं—

* शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२२१; अपु. २२।५९ उक्तः ।
२५८।१८ णो दमः (णा दमाः) ण्डश्च (ण्डस्तु) णस्ततः
(णः स्मृतः); विश्व. २।२२६ नां च (नां तु) णो दमः
(णा दमाः); मिता.; अप. नां च (नां तु) स्ततः
(स्तथा); व्यक्र. १०६ दण्डश्च ... स्ततः (दण्डं च
द्विगुणं ततः) शेषं विश्ववेत्; स्मृच. ३२९ नां च (नां तु)
पू.; विर. २६९-७०; पमा. ४१६ पू. : ४२० स्ततः
(स्तथा) उक्तः; विचि. ११९ णस्ततः (णः स्मृतः); दवि.
२२० उक्तः : २४९ पू.; नृप्र. २७४ णो (णं) पू.;
सवि. ४८३ (=) पू.; वीमि.; व्यप्र. ३७३ पू. : ३७५
उक्तः; व्यड. ११४ पू. : ११५ श्व (श्वेत्) उक्तः; विता.
७३८ पू. : ७४१ उक्तः; सेतु. २२१ विचिवत्; समु. १६२
नां च (नां तु) पू. : १६३ उक्तः.

‘यमेव ह्यतिवर्तेरन्ते सन्तं जनं नृपु । स एव विनयं
कुर्यान्न तद्विनयभाङ् नृपः ॥’ इति । एतच्छूद्रविषयं
द्रष्टव्यम् । शूद्राणां ह्युक्तापराधे राज्ञा अर्थदण्डो न
ग्राह्यः । किं तर्हि । अनावेद्य स्वयमेवोत्कृष्टैरर्थदण्डेन
विनयः कार्यः । राज्ञा त्वावेदिते वध एव । तथा चान-
न्तरमेवाह—‘मला ह्येते मनुष्येषु धनमेषां मलात्मकम् ।
अतस्तान् घातयेद्राजा नार्थदण्डेन दण्डयेत् ॥’ इति ।
स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२२६

(२) यदा पुनर्बहवो मिलिता एकस्याङ्गभङ्गादिकं
कुर्वन्ति तदा यस्मिन् यस्मिन् अपराधे यो
यो दण्ड उक्तस्तत्र तस्माद्विगुणो दण्डः प्रत्येकं वेदि-
तव्यः । अतिक्रूरत्वात्तेषां प्रातिलोभ्यानुलोभ्यापराधयो-
रप्येतस्यैव सर्वणविषयेऽभिहितस्य दण्डजातस्य वाक्या-
रूप्योक्तक्रमेण हानिं वृद्धिं च कल्पयेत् । ‘वाक्यारुष्ये
य एवोक्तः प्रातिलोभ्यानुलोमतः । स एव दण्डपारुष्ये
दाप्यो राज्ञा यथाक्रमम् ॥’ इति स्मरणात् ।

किञ्च । कलहे वर्तमाने यद्येनापहृतं तत्तेन प्रत्यर्प-
णीयम् । अपहृतद्रव्याद्विगुणश्चापहारनिमित्तो दण्डो
देयः । *मिता.

(३) यदा पुनरेकं प्रति बहवो हन्तारो दण्डपारुष्य-
कर्तारो भस्मकर्मणांसुसंयोगकर्तारो भवन्ति तदा तेषां
तस्मिन् विषये यो दण्ड उक्तस्तस्माद्विगुणो दण्डः प्रत्येकं
कार्यः । कलहे च वर्तमाने येन यस्य यदपहृतं तेन
तस्मै तद्वत्त्वा ततो द्विगुणं धनं राज्ञे देयम् । अप.

(४) बहूनां प्रत्येकं द्विगुणो दमो न पुनः समुदा-
यस्य प्रहारकस्य, प्रत्येकमेवापराधाधिक्यात् । अत एव
विष्णुः— ‘एकं घृतां बहूनां प्रत्येकस्योक्तदण्डो द्विगुणः’
इति (विस्मृ. ५।७३) । प्रत्येकस्य प्रत्येकमित्यर्थः ।
X स्मृच. ३२९

(५) एकं बहवो यत्र घ्नन्ति तत्रैकस्य हन्तृत्वे यो
दण्डो यत्रोक्तस्तद्विगुणस्तस्मिन्नपरे दण्ड इत्यर्थः, न
हीनोत्तमभेदे । न चात्र दण्डाधिक्यन्यूनते द्रष्टव्ये ।
X वीमि.

* विर., पमा., विचि., दवि., व्यप्र., व्यड., विता.
मितावत् । X शेषं अपवत् ।

दुःखमुत्पादयेद्यस्तु स समुत्थानजं व्ययम् ।
दाप्यो दण्डं च यो यस्मिन् कलहे समुदाहृतः ॥

(१) यो दुःखमुत्पादयेत्, तेन यावत् सम्यगस्यो-
त्थानं निर्दुःखता भवति, तावद् यो व्ययः स समुत्था-
नजो व्ययः, स देयः । चकारात् राजावेदनप्रवृत्त्युप-
श्रयश्च । राज्ञे च यथोदाहृतो दण्डः । स्वयं चाददद्
राज्ञा दाप्यः । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२२७

(२) यो यस्य ताडनाद्दुःखमुत्पादयेत् स तस्य
व्रणरोपणादौ औपचार्यं पथ्यार्थं च यो व्ययः क्रियते तं
दद्यात् । समुत्थानं व्रणरोपणम् । यस्मिन् कलहे यो
दण्डस्तं च दद्यान्न पुनः समुत्थानजव्ययमात्रम् । मिता.

(३) यस्तु शस्त्रादिताडनेन परस्य दुःखमुत्पादयेत्
स व्रणरोपणादौ समुत्थाने यो धनव्ययस्तं दद्यात् ।
यश्च यस्मिन् कलहे दण्डपारुष्ये दम उक्तस्तं च राज्ञे
दद्यात् । अप.

(४) दुःखमुत्पादयेत् मनुष्यग्राभ्यवशूनामिति शेषः ।
स्मृच. ३२९

(५) चकारेण च समुच्चयार्थकेन विकल्पं वार-
यति । + वीमि.

यानयुग्मगोजाश्चादिनिमित्तेषु प्राणिहिंसाद्रव्यनाशेषु
स्वाम्यादीनां दण्डविचारः

चतुष्पादकृतो दोषो नापैहीति प्रजल्पतः ।

काष्ठलोष्टेषुपापाणवाहुयुग्यकृतस्तथा ॥

(१) अकामतस्तु प्रवृत्तत्वात् — ‘चतुष्पादकृतो

+ शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२२२; अपु. २५८।१९; विश्व. २।२२७; मिता.; अप. स समुत्थानजं (समुत्थानधन);
व्यक. १०६ दाहृतः (दीरितः); स्मृच. ३२९ पू.;
विर. २७०; पमा. ४२० नजं (नक्षं); व्यनि. ४९५ पू.;
वीमि.; व्यग्र. ३७५; व्यउ. ११५ जं व्ययम् (जो व्ययः);
विता. ७४१; समु. १६३.

(२) यास्मृ. २।२९८; विश्व. २।३०१ कृतो (कृते)
पै (पे) जल्प. (भाष) युग्यकृतः (युद्धकृते); मिता.;
अप. २।२९७ बाहु (बाह्य); व्यक. १०८ जल्प (भाष)

१ अपैहीति पाठोऽपाणिनीयः । बहुनिबन्धग्रन्थेषु दृष्टत्वात्त-
थैव स्थापितः ।

दोषो नापैहीति प्रभाषतः । काष्ठलोष्टेषुपापाणवाहुयुद्धकृते
तथा ॥ ‘दुष्टोऽयं बलीवर्दादिः, अपसर्पणाय त्वर्यताम्’
इत्येवंवादिनः स्वामिनश्चतुष्पादकृतेऽपराधे न दोषः ।
एवमेव चास्यासावर्थः । काष्ठादि क्षिपतोर्बाहुयुद्धेन वा
संरब्धयोः । तथाशब्दादनभिकृष्टे सदोषतैवेति गम्यते ।

विश्व. २।३०१

(२) विषयविशेषे दण्डाभावमाह — चतुष्पादेति ।
चतुष्पादैर्गोंगजादिभिः कृतो यो दोषो मनुष्यमारणादि-
रूपोऽसौ गवादिस्वामिनो न भवति अपसरेति प्रकपेणो-
च्चैर्भाषमाणस्य । तथा लकुटलोष्टसायकपापाणोक्षेपणेन
बाहुना युग्येन च युगं वहता अश्वादिना कृतो यः
पूर्वोक्तो दोषः सोऽपि काष्ठादीन् प्रास्यतो न भवत्य-
पसरेति प्रजल्पतः । काष्ठाद्युक्षेपणेन हिंसायां दोषाभाव-
कथनं दण्डाभावप्रतिपादनार्थम् । प्रायश्चित्तं पुनरबुद्धि-
पूर्वकरणनिमित्तमस्त्येव । काष्ठादिग्रहणं च शक्तितोमरादे-
रुपलक्षणार्थम् । * मिता.

(३) विषयविशेषे दण्डापवादमाह — चतुष्पादेति ।
चतुष्पादैर्गोंगजाश्चादिभिः कृतो मनुष्यमारणादिपरध-
स्तद्वाहकस्य दण्डनिमित्तं भवति । यद्यसावुच्चैरपेहीति
परं प्रति ब्रूयात्, काष्ठादि व्यापारयतश्चापेहीत्युच्चैर्भाष-
माणस्य काष्ठादिकृतोऽपराधो दण्डनिमित्तं न भवति ।
लोष्टो मृत्पिण्डः । इषुर्बाणः । युग्यं यानम् । अप.

(४) अस्यार्थः — अमनुष्यैः पशुपक्ष्यादिभिः स्वतः
एव कृतो हिंसादिदोषः तत्स्वामिनां तेषु बलवर्धन-
घासादिदायित्वेऽपि न भवति । तथाऽन्यप्रेरितकाष्ठलोष्ट-
पापाणपृष्ठयानवाहादिकृतो हिंसादिदोषः प्रेरकस्यापसरेति
पुनः पुनरुच्चैरुच्चरितुः न भवतीति । ततोऽत्र दण्डो
नास्तीत्यभिप्रायः । स्मृच. ३२५

(५) काष्ठलोष्टेषुपापाणवाहुयोग्याकृतः काष्ठलोष्टेष्ट-

* विता. मितावत् ।

ष्टेषु (ष्टेष्ट) युग्य (योग्या); स्मृच. ३२५ चतुष्पाद (अमनुष्य)
बाहुयुग्य (बाह्यायुध); विर. २८० ष्पाद (षपद) शेषं
व्यकवत्; दवि. २२३ ष्पाद (षपद) जल्प (भाष) ष्टेषु
(ष्टेषु) युग्य (योग्या); वीमि. पै (पे); विता. ७६३ ना
(वा) कृतस्त (कृते त); समु. १५८ युग्य (युग्म).

पाषाणवाहुभिरभ्यासकरणे यः परमो घातो दण्डौचित्य-
लक्षणो दोषः प्रथममेव अपेहीति भाषमाणस्य न भवती-
त्यर्थः । एतच्च एवंविधस्यान्यस्याप्यभ्यासकरणस्योप-
लक्षणं न्यायसाम्यात् । विर. २८०

(६) चतुष्पदमश्वगवादिकमारुहान्यथा वा नय-
तस्तथा काष्ठादिना न्यायसाम्यात् अन्यैर्वा द्रव्यैर्योग्यम-
भ्यासं कुर्वतः परोपघातशङ्कया प्रथममेव दूरमपेहीति
प्रजल्पतः प्रकर्षेणोच्चैर्भाषमाणस्याश्वादिकृतमनुष्यादि-
दोषोऽश्वादिनेतुरभ्यासकर्तुश्च न भवतीत्यर्थः ।

दवि. २२३-४

(७) अपेहीति प्रकर्षेणोच्चैर्जल्पतः चतुष्पादेन
हस्तिवृषादिना कृतो मारणादिरूपो दोषोऽपराधस्तत्स्वा-
मिनो न भवति । तथा अपेहीति प्रजल्पतः शकटस्थितै-
र्युग्यभिन्नैः सर्वैरेव व्यापार्यमाणैर्वा काष्ठादिभिः कृतो
दोषो न भवति । तथापदेन तथोक्तच्छेदसंग्रहः । वीमि.

छिन्ननस्येन यानेन तथा भग्नयुगादिना ।

पश्चाच्चैवापसरता हिंसने स्वाम्यदोषभाक् ॥

(१) अनभिप्रेतत्वादेव च— ‘छिन्ननास्येन यानेन
तथा भग्नयुगेन च । पश्चाच्चैवापसरता हिंसिते स्वाम्य-
दोषभाक् ॥’ नस्तादिरहितवलीवर्दादियुक्तं छिन्न-
नास्यम् । तथाशब्दः प्रकारार्थः । स्पष्टमन्यत् ।

विश्व. २१३०२

(२) नसि भवा रज्जुर्नस्या छिन्ना शकटादियुक्त-
बलीवर्दनस्या रज्जुर्यस्मिन् याने तत् छिन्ननस्यं शकटादि-
तेन । तथा भग्नयुगेन आदिग्रहणात् भग्नाक्षचक्रादिना
च यानेन पश्चात्पृष्ठतोऽपसरता, च शब्दात्तिर्यगपगच्छता
प्रतिमुखं चागच्छता च, मनुष्यादिहिंसने स्वामी
प्राजको वा दोषभाक् न भवति । अतत्प्रयत्नजनितत्वा-
द्विसनस्य । तथा च मनुः— ‘छिन्ननस्ये भग्नयुगे
तिर्यक्प्रतिमुखागते । अक्षमङ्गे च यानस्य चक्रमङ्गे
तथैव च ॥ छेदने चैव यन्त्राणां योक्तृरश्म्योस्तथैव
च । आक्रन्दे सत्यपेहीति न दण्डं मनुब्रवीत् ॥’ इति

(१) यास्मृ. २।२९९; विश्व. २।३०२ नस्ये (नास्ये)
युगादिना (युगेन च) हिंसने (हिंसिते); मिता.; अप.
२।२९८; विर. २८० नस्ये (नास्ये) सरता (सरतां) दोष
(दण्ड); वीमि.; विता. ७६३ पस (नुस); समु. १५८.

(मस्मृ. ८।२९१-२) ।

* मिता.

(३) चकारात्पश्चादपसरणव्यतिरिक्ता अपि यानस्य
गतयः परिगृह्यन्ते ।

X अप.

शक्तोऽप्यमोक्षयन् स्वामी दंष्ट्रिणां शृङ्गिणां तथा ।
प्रथमं साहसं दद्याद्विक्रुष्टे द्विगुणं तथा ॥

(१) हिंसतः परिगृहीतस्य बलीवर्दादेः— ‘शक्तोऽ-
प्यमोक्षयन् स्वामी शृङ्गिणो दंष्ट्रिणस्तथा । प्रथमं साहसं
दाप्यो विक्रुष्टे द्विगुणं तथा ॥’ तथाशब्दोऽपराधविशेषा-
नुसारेण दण्डविशेषकल्पनाप्रतिपत्त्यर्थः । प्रसिद्धमन्यत् ।

विश्व. २।३०३

(२) उपेक्षायां स्वामिनो दण्डमाह— शक्तोऽप्य-
मोक्षयन्निति । अप्रवीणप्राजकप्रेरितैर्दंष्ट्रिभिर्गजादिभिः
शृङ्गिभिर्गवादिभिर्वध्यमानं समर्थोऽपि तत्स्वामी यद्य-
मोक्षयन्नुपेक्षते तदा अकुशलप्राजकनियोजनमिमित्तं
प्रथमसाहसं दण्डं दद्यात् । यदा तु मारितोऽहमिति
विक्रुष्टेऽपि न मोक्षयति तदा द्विगुणम् । यदा पुनः प्रवीण-
मेव प्राजकं प्रेरयति तदा प्राजक एव दण्ड्यो न स्वामी ।
यथाह मनुः— ‘प्राजकश्चेद्भवेदातः प्राजको दण्डमर्हति’
इति (मस्मृ. ८।२९४) । प्राजको यन्ता । आतोऽभि-
युक्तः । प्राणिविशेषाच्च दण्डविशेषः कल्पनीयः । यथाह
मनुः— ‘मनुष्यमारणे क्षिप्रं चौरवत्क्लिषी भवेत् ।
प्राणभृत्सु महत्स्वर्धे गोगजोष्ठ्रहयादिषु ॥ क्षुद्राणां च
पशूनां तु हिंसायां द्विशतो दमः । पञ्चाशत् भवेद्दण्डः
शुभेषु मृगपक्षिषु ॥ गर्दभाजविकानां तु दण्डः स्यात्प-

* वीमि. मितावत् । X शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।३००; अपु. २५८।७६-७ ऽप्य (ह्य)
णां शृङ्गिणां (णः शृङ्गिणः); विश्व. २।३०३ दंष्ट्रिणां शृङ्गिणां
(शृङ्गिणो दंष्ट्रिणः) दद्यादि (दाप्यो वि); मिता.; अप.
२।२९९; व्यक्र. १०६; स्मृच. ३२५ ऽप्य (ह्य); विर.
२७३ ऽप्यमोक्ष (ह्यमोच) दंष्ट्रि ... तथा (पक्षिणां
शृङ्गिणामपि) दद्यादि (दण्ड्यो वि); विचि. १२० ऽप्य (ह्य)
दद्यादि (दण्ड्यो वि); व्यनि. ४९४ मोक्ष (मोष); दवि. २२३
ऽप्यमोक्ष (ह्यमोच) दद्यादि (दण्ड्यो वि); वीमि. ऽप्य (ह्य)
दंष्ट्रिणां शृङ्गिणां (शृङ्गिणो दंष्ट्रिणः); व्यम. १०९ विचिवत् ;
विता. ७६३ ऽप्य (ह्य) द्विगुणं (मध्यमं); राकौ.
४९४ विचिवत् ; सेतु. ३०१ स्मृचवत् ; समु. १५८
ऽप्य (ह्य) णं तथा (णं ततः).

अमाषकः । माषकस्तु भवेद्दण्डः श्वशूकरनिपातने ॥
इति (मस्मृ. ८।२९६-८) । *मिता

(३) दंष्ट्रिणां गजादीनां शृङ्गिणां बलीवर्दादीनां
स्वामी प्राणिव्यापादने प्रवर्तमानानां तन्निवारणे शक्तः
सन् यो न निवारयति, तस्य प्रथमसाहसो दण्डः ।
यस्तु व्यापाद्यमानेन त्रायस्वेति विक्रुष्टेऽपि न निवार-
यति तस्य पूर्वोक्ताद्विगुणो दण्डः । अप.

(४) स्वीयं शृङ्गिणमपसारयेत्यसकृदाक्रोशे . कृते
विक्रुष्ट इति । विर. २७३

द्रव्यविनाशे दण्डविधिः

अभिघाते तथा छेदे भेदे कुड्यावपातने ।

पणान् दाप्यः पञ्च दश विंशतिं तद्व्ययं तथा ॥

(१) दर्पेणैव च— 'अभिघाते तथा भेदे छेदे
कुड्यावपातने । पणान् दाप्यः पञ्च दश विंशतिं तद्व्ययं
तथा ॥' प्रातिवेशिकग्रहाणां दौरात्म्यात् पाषाणादिना
अभिघाते कृते पञ्च पणान् दाप्यः । तथा भेदेऽभिघात-
संत्रासाज्जाते दश पणान् दाप्यः । छेदने तु तद्वैधी-
भावे कुड्यावपातने वा विंशतिम् । व्ययं तु व्यापन्न-
समाधानार्थं ग्रहिणे दद्यात् सर्वत्र साहसिकत्वात् ।
विश्व. २।२२९

(२) मुद्गरादिना कुड्यस्याभिघाते विदारणे द्विधा-
करणे च यथाक्रमं पञ्चपणो दशपणो विंशतिपणश्च दण्डो
वेदितव्यः । अवपातने पुनः कुड्यस्यैते त्रयो दण्डाः
समुच्चिता ग्राह्याः । पुनः कुड्यसंपादनार्थं च धनं
स्वामिने दद्यात् । Xमिता.

* वीमि. मितावत् ।

X पमा., सवि., व्यप्र., व्यउ., विता. मितावत् । दण्ड-
विवेके मिताक्षरारत्नाकरयोरुद्धारः, हलानुधमत्तं च मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२२३; अपु. २५८।२१ छेदे भेदे
(भेदे छेदे) तद्व्ययं (तद्व्ययं); विश्व. २।२२९ छेदे भेदे
(भेदे छेदे); मिता.; अप.; व्यक. ११९ तद्व्ययं (तद्व्ययं)
शेषं विश्ववत्; विर. ३५१ छेदे भेदे (भेदे छेदे) पात (घात)
तद्व्ययं (तद्व्ययं); पमा. ४२८; विचि. १५१ पणान् (पणा)
शेषं विरवत्; दवि. २९८ दाप्यः (दण्ड्यः) शेषं विरवत्
कामधेन्वादावपि तद्व्ययमिति पाठः इत्याह; सवि. ४८३ (=);
वीमि.; व्यप्र. ३७७; व्यउ. ११७ तद्व्ययं (तद्व्ययं);

(३) कुड्यस्यापहर्ता पञ्च पणान् दाप्यः । छेत्ता
दश । भेत्ता विंशतिम् । पातयिता तु कुड्यव्ययं
स्वामिने दाप्यः । अप.

(४) अभिघातो बन्धशिथिलीकरणहेतुः, भेदः
क्वापि बन्धादिविघटनं, छेदो द्वैधीकरणं, एभ्यो बलवान्
विमर्दोऽभिघातनं एषु कुड्याभिघातादिषु यथाक्रमं पञ्च-
दशविंशतिचत्वारिंशत्पणा दण्डाः । अभिघातादौ तु
यावत्कुड्यं मन्दीभूतं, तावदपेक्षयाऽपि साहसकर्तृपार्श्वे ।
विर. ३५२

(५) परकीयकुड्याभिघाते शिथिलीकरणे पञ्चदश
पणाः । भेदे बन्धशिथिलीकरणे विंशतिं, छेदे द्विधा-
करणे तथा विमर्दे अवघातने उभयत्रापि चत्वारिं-
शत्पणदण्डः । तत्सजीकरणं च ' स तस्योत्पादयेत्तुष्टिम्'
इति मनुवचनात् । * विचि. १५१

(६) तद्व्ययं कुड्यस्य पुनः करणार्थं व्ययितं धनम् ।
तथाशब्देन साहित्यं विवक्षितम् । + वीमि.

दुःखोत्पादि गृहे द्रव्यं क्षिपन् प्राणहरं तथा ।
षोडशाद्यः पणान् दाप्यो द्वितीयो मध्यमं दमम् ॥

(१) परकीये— 'दुःखोत्पादि गृहे द्रव्यं क्षिपन्
प्राणहरं तथा । षोडशाद्ये पणान् दाप्यो द्वितीये मध्यमं
दमम् ॥' दुःखोत्पादि द्रव्यं कण्टकादि । प्राणहरं
सर्पादि । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२३०

(२) परगृहे दुःखजनकं कण्टकादि द्रव्यं प्रक्षिपन्
षोडशपणान् दण्ड्यः । प्राणहरं पुनर्विषभुजङ्गादिकं

* दण्डविवेके तु रत्नाकरवत् मिश्राः इत्युक्तम् ।

+ शेषं मितावत् ।

विता. ७४१; सेतु. २५५ पूर्वार्धे (अवघाते तथा भेदे छेदे
कुड्यादिघातने) तद्व्ययं (तद्व्ययं); समु. १६४ विश्ववत्.

(१) यास्मृ. २।२२४; अपु. २५८।२२ द्वितीयो
(द्विगुणो); विश्व. २।२३० शाब्दः (शाब्दे) तीयो (तीये);
मिता.; अप.; व्यक. ११९; विर. ३५३ दाप्यो (दण्ड्यो);
पमा. ४२८; विचि. १५२ दाप्यो (दण्ड्यो) तीयो (तीये);
दवि. २९६ विरवत्; सवि. ४८३ (=); वीमि.; व्यप्र.
३७७ विरवत्; व्यउ. ११७ विरवत्; विता. ७४१ दाप्यो
(दण्ड्यो) दमम् (तथा); सेतु. २५५-६ क्षिपन् (क्षिपं)
दाप्यो (दण्ड्यो); समु. १६४.

प्रक्षिपन् मध्यमसाहसं दण्ड्यः ।

* मिता.

(३) दुःखहेतुद्रव्यं कण्टकविष्टाग्रावास्थ्यादि ।

विता. ७४१

पशुविषयदण्डपारुष्ये दण्डविधिः

दुःखे च शोणितोत्पादे शाखाङ्गच्छेदने तथा ।

दण्डः क्षुद्रपशूनां तु द्विपणप्रभृतिः क्रमात् ॥

(१) द्विगुण इति शेषः । शोणितोत्पादशाखाङ्ग-
च्छेदनेपूत्तरोत्तरो द्विगुणः । शृङ्गकर्णपुच्छादीनि शाखाः ।
चक्षुरादीन्यङ्गानि । क्षुद्रपशवश्छागादयः । स्पष्टमन्यत् ।

विश्व. २।२३१

(२) पश्वभिद्रोहे दण्डमाह — दुःखे चेति ।
क्षुद्राणां पशूनां अजाविकहरिणप्रायाणां ताडनेन दुःखो-
त्पादने असूक्ष्मावणे शाखाङ्गच्छेदने । शाखाशब्देन
चात्र प्राणसंचाररहितं शृङ्गादिकं लक्ष्यते । अङ्गानि
करचरणप्रभृतीनि । शाखा चाङ्गं च शाखाङ्गं तस्य
छेदने द्विपणप्रभृतिर्दण्डः । द्वौ पणौ यस्य दण्डस्य स
द्विपणः । द्विपणः प्रभृतिरादिर्यस्य दण्डगणस्यासौ द्वि-
पणप्रभृतिः । स च दण्डगणो द्विपणः चतुष्पणः षट्-
पणोऽष्टपण इत्येवंरूपो न पुनर्द्विपणस्त्रिपणश्चतुष्पणः
पञ्चपण इति । कथमिति चेदुच्यते । अपराधगुरुत्वात्ता-
वत् प्रथमदण्डाद्गुरुतरमुपरितनं दण्डत्रितयमवगम्यते ।
तत्र चाश्रुतत्रित्वादिसंख्याश्रयणाद्वरं श्रुतद्विसंख्याया
एवाम्यासाश्रयणेन गुरुत्वसंपादनमिति निरवद्यम् ।

×मिता.

* अप., विर., पमा., विचि., दवि., सवि., वीमि.,
व्यप्र., व्यउ. मितावत् ।

× अप., पमा., सवि., वीमि., व्यप्र., विता. मितावत् ।
दण्डविवेके हलायुधमतं विरवत्, मिताक्षरा चोद्धृता ।

(१) यास्मृ. २।२२५; अपु. २५८।२३ तु (स्यात्)
तिः (ति) ; मिता. ; अप. खे च (खेऽथ) ; व्यक. १०७
खे च (खिते) द्विपणप्रभृतिः (द्विपणा द्विगुणाः) ; विर.
२७८ खे च (खेषु) तु (च) पणप्रभृतिः (पणात् द्विगुणः) ;
पमा. ४२२; रत्न. १२३; दीक. ५२ द्वि.....मात्
(द्विगुणात् द्विगुणक्रमः) ; व्यनि. ४९६ तु (च) ; दवि.
२२१ खे च (खेषु) पणप्रभृतिः (पणात् द्विगुणः) ; सवि.
४८३ (=) तु (च) पण (गुण) ; वीमि. त्पादे (ह्रेदे)
तु (स्यात्) ; व्यप्र. ३७६; व्यउ. ११६; व्यम. १००;

(३) शाखा अनारम्भकशृङ्गादिरूपा, अङ्गमारम्भकं
करचरणादि । तेन क्षुद्रपशूनामजादीनां शोणितं विना
दुःखोत्पादे, शोणितोत्पादे, शाखाच्छेदे, अङ्गच्छेदे
यथाक्रमं द्विपणचतुष्पणाष्टपणषोडशपणा दण्डाः ।

विर. २७८

‘लिङ्गस्य छेदने मृत्यौ मध्यमो मूल्यमेव च ।

महापशूनामेतेषु स्थानेषु द्विगुणो दमः ॥

(१) परकीयानां तु — ‘लिङ्गस्य छेदने मृत्यौ
मध्यमो मूल्यमेव च । महापशूनामेतेषु स्थानेषु
द्विगुणा दमाः ॥’ स्वकीये द्विपणादिमध्यमान्ता यथास्थानं
दण्डाः, परकीये तु दण्डो मूल्यं चेति योज्यम् । महा-
पशवो गवादयः । तेषां प्रागुक्तशोणितदुःखोत्पादादिषु
स्थानेषु द्विपणाद्युक्तदण्डाद् द्विगुणा यथास्थानं दण्डाः
कार्याः ।

विश्व. २।२३२

(२) तेषां क्षुद्रपशूनां लिङ्गच्छेदने मरणे च
मध्यमसाहसो दण्डः । स्वामिने च मूल्यं दद्यात् ।
महापशूनां पुनर्गौगजवाजिप्रभृतीनामेतेषु स्थानेषु ताडन-
लोहितस्त्रावर्णोदिषु निमित्तेषु पूर्वोक्तादण्डाद्द्विगुणो
दण्डो वेदितव्यः ।

* मिता.

वनस्पतिवृक्षलतागुल्मादीनां छेदनादौ दण्डविधिः

प्ररोहिशाखिनां शाखास्कन्धसर्वविदारणे ।

उपजीव्यद्रुमाणां च विशतेर्द्विगुणो दमः ॥

* अप., विर., पमा., दवि., वीमि., व्यप्र., व्यउ.,
विता. मितावत् ।

विता. ७४३; समु. १६३.

(१) यास्मृ. २।२२६; अपु. २५८।२४ च (वा) णो
दमः (णा दमाः) ; विश्व. २।२३२ णो दमः (णा दमाः) ;
मिता. ; अप. ; व्यक. १०७; विर. २७८; पमा. ४२२;
रत्न. १२३; व्यनि. ४९६ मध्यमो (मध्यमे) ; दवि. २२१
मध्यमो (अधमो) ; वीमि. ; व्यप्र. ३७६; व्यउ. ११६;
व्यम. १०० पशूनामेतेषु (पशुषु चैतेषु) ; विता. ७४३;
समु. १६३.

(२) यास्मृ. २।२२७; अपु. २५८।२५ च (तु) णो
दमः (णा दमाः) ; विश्व. २।२३३ हिशाखिनां (हशाखिका)
च (तु) तेर्द्विगुणो दमः (तिद्विगुणा दमाः) ; मिता. ;
अप. णो दमः (णा दमाः) ; व्यक. १०८ च (तु) शेषं
अपवत् ; विर. २८४; पमा. ४२६; विचि. १२२ च (तु) ;

(१) आरामारोपितानां सपरिग्रहाणां— 'प्ररोह-
शाखिकाशाखास्कन्धसर्वविदारणे । उपजीव्यद्रुमाणां तु
विंशतिद्विगुणा दमाः ॥' उपजीव्यद्रुमा आम्रादयः । तेषां
प्ररोहच्छेदने विंशतिपणो दमः । शाखिकादिच्छेदनेपू-
त्तरोत्तरद्विगुणकल्पना । प्ररोहः पल्लवः । अल्पाः शाखाः
शाखिकाः । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२३३

(२) प्ररोहा अङ्कुरास्तद्वन्यः शाखाः प्ररोहिण्यः
याश्छिन्नाः पुनरुत्ताः प्रतिकण्डं प्ररोहन्ति ताः शाखाः
येषां वटादीनां ते प्ररोहिशाखिनस्तेषां शाखाच्छेदने ।
यतो मूलशाखा निर्गच्छन्ति स स्कन्धस्तस्य छेदने
समूलवृक्षच्छेदने च यथाक्रमं विंशतिपणदण्डादारभ्य
पूर्वस्मात् पूर्वस्मादुत्तरोत्तरो दण्डो द्विगुणः । एतदुक्तं
भवति । विंशतिपणश्चत्वारिंशत्पणोऽशीतिपण इत्येवं त्रयो
दण्डा यथाक्रमं शाखाच्छेदनादिष्वपराधेषु भवन्तीति ।
अप्ररोहिशाखिनामप्युपजीव्यवृक्षाणामाम्रादीनां पूर्वोक्तेषु
स्थानेषु पूर्वोक्ता एव दण्डाः, अनुपजीव्याप्ररो-
हिशाखिषु पुनर्वृक्षेषु कल्प्याः । * मिता.

(३) प्ररोहिणां न्यग्रोधादीनामुपजीव्यानां च टङ्काम्रा-
दीनां शाखिनां वृक्षाणां च शाखायाः स्कन्धस्य सर्वस्य
वृक्षस्य च भेदने यथाक्रमं त्रयो दण्डा भवन्ति । तत्र
शाखाया भेदने विंशतिः । स्कन्धस्य द्विगुणाश्चत्वारिंशत् ।
सर्वस्य द्विगुणा अशीतिः । प्ररोहो न्यग्रोधः । स्कन्धः
प्रधानशाखामूलम् । अप.

(४) प्ररोहिशाखिनो येषां शाखा अपि प्ररोहन्ति
ते वटादयः । उपजीव्यद्रुमाः येषां छायाद्युपजीव्यते ते
आम्रादयः । +विर. २८४

(५) चकारेण प्ररोहिणामेव ग्रामादिस्थैरुपवेशनाद्यर्थ-
मुपजीव्यत्वे तद्विदारणे पुनस्तद्वैगुण्यमिति समुचीयते ।
वीमि.

* पमा., सवि., व्यप्र., विता. मितावत् ।

+ शेषं मितावत् । विचि., दवि. विरवत् ।

दवि. ३२३; नृप्र. २७४; सवि. ४८४ (=); वीमि.;
व्यप्र. ३७७ च (तु); व्यउ. ११६ रोहि (रोह) च (तु);
विता. ७४३; राकौ. ४९० रोहि (रोह); सेतु. २९३
च (तु); समु. १६३.

व्य.कां. २२९

चैत्यश्मशानसीमासु पुण्यस्थाने सुरालये ।

जातद्रुमाणां द्विगुणो दमो वृक्षेऽथ विश्रुते ॥

(१) उपजीव्यानामेव च— 'चैत्यश्मशानसीमान्त-
पुण्यस्थाने नृपालये । जातद्रुमाणां द्विगुणा दमा वृक्षे च
विश्रुते ॥' चातुर्थिकाद्यपनोदनसमर्थः पिप्पलादिवृक्षो
विश्रुतः । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२३४

(२) वृक्षविशेषान् प्रत्याह— चैत्येति । चैत्यादिषु
जातानां वृक्षाणां शाखाच्छेदनादिषु पूर्वोक्तादण्डाद्-
द्विगुणः । विश्रुते च पिप्पलपलाशादिके द्विगुणो दण्डः ।
मिता.

(३) चैत्यादिस्थानजातानां द्रुमाणां शाखास्कन्ध-
सर्वविदारणेपु विश्रुतद्रुमविषयेषु पूर्वोक्ता विंशत्यादयो
दमा द्विगुणा वेदितव्याः । चैत्यं मनोहरस्थानम् । अप.

(४) चकारेण समुत्थानव्ययदानं समुचीयते ।

* वीमि.

गुल्मगुच्छक्षुपलताप्रतानौषधिवीरुधाम् ।

पूर्वस्मृतादर्धदण्डः स्थानेषूक्तेषु कर्तने ॥

(१) चैत्यादिजातानामेव तु— 'गुल्मगुच्छक्षुपलता-
प्रतानौषधिवीरुधाम् । पूर्वस्मृतादर्धदण्डः स्थानेषूक्तेषु
कृन्तने ॥' गुल्मादीनामुक्तेषु चैत्यादिस्थानेषु जातानां
कृन्तने प्रागुक्तप्ररोहादिक्रमेणैव स्मृतादेकगुणादर्धदण्डाः

* शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२२८; विश्व. २।२३४ सीमासु
(सीमान्त) सुरा (नृपा) णो दमो वृक्षेऽथ (णा दमा वृक्षे च);
मिता. (क) क्षेऽथ (क्षे च); अप. णो दमो वृक्षेऽथ
(णा दमा वृक्षे च); व्यक. १०८; विर. २८४ णो दमो
(णा दमा); पमा. ४२७; विचि. १२२ विरवत्; दवि.
३२४ मितावत्; नृप्र. २७४ सीमासु (स्थानेषु); सवि.
४८४ (=) पुण्य (अन्य) क्षेऽथ (क्षेपु); वीमि. मितावत्;
व्यप्र. ३७७; व्यउ. ११७ मितावत्; विता. ७४४ स्थाने
(स्थान) क्षेऽथ (क्षे च); सेतु. २९३; समु. १६४.

(२) यास्मृ. २।२२९; विश्व. २।२३५ कर्तने (कृन्तने);
मिता.; अप.; व्यक. १०८ विश्ववत्; विर. २८४ पूक्तेषु
(क्षेतेषु); पमा. ४२७; विचि. १२२ विश्ववत्; दवि.
३२४; नृप्र. २७४; वीमि.; व्यप्र. ३७७; व्यउ. ११७;
विता. ७४४; सेतु. २९४-५ पूक्तेषु (पु च वि); समु.
१६३.

कल्प्याः । गुल्मः गुञ्जादि । गुच्छः कुन्दादि । क्षुपो जात्यादिविषयः । लता प्रसिद्धा । प्रताना वल्ली । ग्राम्या ओषधयः । आरण्या वीरुधः । विश्व. २।२३५

(२) गुल्मादीन् प्रत्याह—गुल्मेति । गुल्मा अनति-दीर्घनिविडलता मालत्यादयः । गुच्छा अवल्लीरूपाः असरलप्रायाः कुरण्टकादयः । क्षुपाः करवीरादयः सरल-प्रायाः । लता दीर्घयायिन्यो द्राक्षातिमुक्ताप्रभृतयः । प्रतानाः काण्डप्ररोहरहिताः सरलयायिन्यः सारिवाप्रभृतयः । ओषधयः फलपाकावसानाः शालिप्रभृतयः । वीरुधः छिन्ना अपि या विविधं प्ररोहन्ति ताः गुडूची-प्रभृतयः । एतेषां पूर्वोक्तेषु स्थानेषु विकर्तने छेदने पूर्वोक्तादण्डादर्धदण्डो वेदितव्यः । * मिता.

(३) वृक्षेभ्यो न्यूनपरिमाणा उद्भिजा गुल्माः कुरु-वकादयः । ततो न्यूनपरिमाणा गुच्छाः । ततोऽपि न्हसी-यांसः क्षुपाः । लता वल्यः । ता एव स्थूलाः प्रतानाः । व्रीहियवादयः फलपाकान्ता ओषधयः । बीजकाण्डप्ररो-हिण्यो वीरुधः । आसां पूर्वोक्तेषु दण्डनिमित्तेषु पूर्वो-क्तदण्डानामर्धमर्धं ग्राह्यम् । अप.

(४) स्थानेषु स्कन्धशाखामूलेषु । ×विर. २८५

(५) समुत्थानव्ययदानं चात्रापि द्रष्टव्यम् । वीमि.

नारदः

दण्डपारुष्यलक्षणं तत्प्रकाराश्च

परगात्रेष्वभिद्रोहो हस्तपादायुधादिभिः ।

भस्मादिभिश्चोपघातो दण्डपारुष्यमुच्यते+ ॥

* पमा., दवि., व्यप्र. मितावत् । × शेषं मितावत् ।

+ मिताक्षराव्याख्यानं 'असाक्षिकहते चिह्नैः' इति याज्ञवल्क्य-वचनादौ (पृ. १८१३) द्रष्टव्यम् । पमा., रत्न., व्यप्र. मितावत् ।

(१) नासं. १६, १७।४; नास्मृ. १८।४ दिभिश्चोप-घातो (दीनामुपक्षेपैः); अपु. २५३।२८ भस्मा ... घातो (अग्न्यादिभिश्चोपघातैः); मिता. २।२१२; अप. २।२१२ भस्मादि (तस्मादे) घातो (घाते); व्यक. १०४; स्मृच. ७; विर. २६० श्लोप (श्राव); पमा. ४०९ नास्मृवत्; रत्न. १२१; स्मृचि. २३ श्लोप (श्रुप); दवि. ३३ श्लोप (श्राभि); नृप्र. २७१; सवि. ४८०; वीमि. २।२१२; व्यप्र. ३६९; व्यउ. १११ भस्मा (अश्मा); व्यम. १००; विता. ७३१ व्यउवत्; राकौ. ४९०; सेतु. २१५ विरवत्; समु. १६१.

(१) परगात्रेषु स्थावरजङ्गममूर्तिषु । दण्डो द्रोहः । पारुष्यं निष्ठुरता । स्मृच. ७

(२) अभिघातस्ताडनम् । *दवि. ३३

(३) वाक्पारुष्यं निरूप्य दण्डपारुष्यं प्रस्तौति—परगात्रेष्विति । रोषात् परशरीरेष्वभिद्रोहः प्रहरणं हस्तादिभिः भस्मादिभिश्चोपघातो रज्जुपाषाणादिभिश्च भस्मधूलीपानीयाशुच्यादिना, दण्डपारुष्यमुच्यते ।

नाभा. १६, १७।४ (पृ. १६५)

तस्यापि दृष्टं त्रैविध्यं हीनमध्योत्तमक्रमात् ।

अवगोरणनिःशङ्कपातनक्षतदर्शनैः ॥

हीनमध्योत्तमानां तु द्रव्याणां समतिक्रमात् ।

त्रीण्येव साहसान्याहुस्तत्र कण्टकशोधनम् ॥

(१) निःशङ्कपातनं निःशङ्कप्रहरणम् । त्रीण्येव साहसानि त्रिप्रकाराण्येव सहसा कृतानि दण्डपारुष्याणी-त्यर्थः । +मिता. २।२१२

* मिताक्षराव्याख्यानमपि समुद्धृतम् ।

+ पमा., रत्न., व्यप्र. मितावत् ।

(१) नासं. १६, १७।५ तस्या (तत्रा) हीन (मृदु) गोरणनिःशङ्क (गूरणनिःसङ्ग); नास्मृ. १८।५ हीन (मृदु) त्तम (त्तम); मिता. २।२१२ (क) निःशङ्क (निःसङ्ग), (ख) स्यापि (स्योप) निःशङ्क (निःसङ्ग); अप. २।२१२ उत्तरार्धे (अवगूरणनिःसङ्गपातक्षतजदर्शनैः); व्यक. १०४ तस्या (तत्रा) हीन (मृदु) गोर...तन (गूरणनिःसङ्ग-पीडना); स्मृच. ७; विर. २६० हीन (मृदु) गो (गू); पमा. ४१० गो (गू); रत्न. १२१; व्यनि. ४९० हीन (मृदु) निःशङ्क (निःसङ्ग); स्मृचि. २३ हीन (मृदु); दवि. २१९ हीन (मृदु) गो (गू) शङ्क (शल्क); नृप्र. २७१; सवि. ४८० तस्या (अस्या) अव (अप) निः...क्षत (निःसङ्गपातक्षतज) मनुः; व्यप्र. ३६९; व्यउ. १११ क्षत (क्षम); विता. ७३१-२; सेतु. २१५ हीन (मृदु) गोरण (गूहन); समु. १६१ नक्षत (क्षतज).

(२) नासं. १६, १७।६ हुस्तत्र (हुः प्रोक्तं); नास्मृ. १८।६ समतिक्रमात् (अपकर्षणात्); अप. २।२१२ द्रव्याणां (वर्णानां) पू.; व्यक. १०४ द्रव्याणां (त्रयाणां) साहसा (साधना) धनम् (धने); स्मृच. ७ पू.; विर. २६० तु (च) धनम् (धने); पमा. ४१० सम (अन); रत्न. १२१ पू.; व्यनि. ४९० द्रव्याणां (त्रयाणां) धनम् (धने); स्मृचि. २३ तु (च) पू.; दवि. २१९ तु (च) पू.;

(२) कर्तृव्यापारतारतम्यात्, कर्माभूतद्रव्यवैशिष्ट्य-
तारतम्याच्च, प्रथममध्यमोत्तमभावेन त्रैविध्यमित्यर्थः ।
ननु पारुष्यद्वयस्य साहसविशेषत्वात् पदान्तरत्वेनोक्तिर-
युक्ता । सत्यम् । सहसा क्रियमाणस्य साहसविशेषत्वं
छलेन पुनः क्रियमाणस्य पदान्तरत्वमेव । साहसलक्षणा-
भावात् । तथा चोक्तं तेनैव— 'तस्यैव भेदः स्तेयं
स्याद्विशेषस्तत्र तूच्यते । आधिः साहसमाक्रम्य स्तेय-
माधिरुद्धेन तु ॥' आधिः क्लेशः । स आक्रम्यार्थ-
हरणद्वारा क्रियमाणः साहसम् । छलेन पुनरर्थहरणद्वारा
क्रियमाणः स्तेयमित्यर्थः । नन्वेतेन स्तेयस्य भेद उक्तो
न पारुष्यस्य । सत्यम् । अपृथगुद्दिष्टस्यापि भेद उक्ते
पृथगुद्दिष्टस्य सुतरामेव भेदो लक्ष्यत इति स्तेयमात्र-
स्योक्त इत्यविरोधः । अतः पदान्तरत्वेनाप्युक्तिर्युक्तैव ।
अत एव संग्रहकारः— 'मनुष्यमांशनादीनि कृतानि
प्रसभं यदि । साहसानीति कथ्यन्ते यथाख्यान्यन्यथा
पुनः ॥' अन्यथा पुनः यद्यप्रसभं कृतानि तदा यथा-
ख्यानि स्तेयस्त्रीसंग्रहणवाक्पारुष्यदण्डपारुष्याख्यानी-
त्यर्थः । नन्वेवं स्तेयस्त्रीसंग्रहणयोरपि साहसात् पृथगुद्दे-
शनं कार्यम् । सत्यम् । अत एव मनुना 'स्तेयं च
साहसं चैव स्त्रीसंग्रहणमेव च ।' (मस्मृ. ८।६) इति
पृथगुद्दिष्टम् । नारदेन तु तयोश्छलेनैव क्रियमाणत्वात्
पदान्तरत्वं स्फुटमेवेति साहसान्तर्भाव एवोद्देशदशायां
दर्शितः । पारुष्यद्वयस्य तु प्रायेण प्रसभं क्रियमाणत्वात्
पदान्तरत्वमव्यक्तमिति पृथगप्युपदेशः कृत इति सर्व-
मनवद्यम् । स्मृच. ७

(३) अवगूरुणं शस्त्राद्युल्लासनम् । निःशङ्कपातनं
निर्दयं शस्त्रादिना घातनमरुधिरं मध्यममेव । निःशङ्क-
पातनं सरुधिरं क्षतदर्शनपदेन विवक्षितमुत्तमम् ।

नारदीय एवावगूरुणादिभेदेन त्रैविध्यमभिधायाम्ने-
द्रव्यभेदेन प्रत्येकमेषां त्रैविध्यमाह— 'हीनमव्योत्तमानां
च द्रव्याणां समतिक्रमात् । त्रीण्येव साहसान्याहुस्तत्र
कण्टकशोधने ॥' कण्टकशोधने दण्डे कर्तव्ये साहसानि
अवगूरुणादिद्रव्यभेदेन त्रीणि प्रत्येकमधममध्यमोत्तम-

नृप्र. २७१-२; सवि. ४८० इस्तत्र क (हुस्तदक) मनुः ;
व्यप्र. ३६९ तु (च); व्यउ. १११ तु (च); विता.
७३२ सम (अन); समु. १६१.

भावेन त्रीण्याहुर्नित्यर्थः । एष च पाठो मिताक्षरा-
प्रकाश-हलायुध-पारिजातेषु दृष्टः । लक्ष्मीधरेण तु त्रयाणां
समतिक्रमात् त्रीण्येव साधनानीति पठितं तस्यापि
त्रीण्येव साधनान्याहुरिति पाठतत्त्वयाणां त्रित्वमेव
विवक्षितम् । विर. २६०

(४) अवगूरुणं शस्त्राद्युत्थापनं निःशङ्कपातनम-
रुधिरं शस्त्रादिघातनम् । अत्र प्रहरणस्य प्रारम्भो
निष्पत्तिः फलानुबन्ध इत्यस्य वैचित्र्यात् त्रैविध्यमुक्तं
मृदुमध्यमोत्तमक्रमादित्यनेन यथोत्तरं बलवत्त्वमुक्तम् ।

सर्वविधं चैतत् स्वयंकृतमन्यद्वारकृतं चेति द्विवि-
धम् । तथा द्वयोः परस्परेण प्रवर्तितमेकतरेण वेति
द्विविधम् । प्रहर्ता चैकानेकभावादुत्तमादिभेदाच्चा-
नेक-
विधः स्थावरजङ्गमभेदाद्द्विपदचतुष्पदभेदाच्चास्य
द्वैविध्यमधिकम् ।

एवमाख्यत्वानाख्यत्वादयोऽपि द्रष्टव्यास्तत्र ते विशेषा
दण्डविशेषोपयोगिनः प्रमुख एवानुसंधेयाः । तथा
स्वामिने हृतभग्नदानमपहर्तुर्दण्डद्वैगुण्यं गाढप्रहर्तुः
समुत्थानव्ययदानमित्यादिकं च दण्डोपदेशकाल एवा-
कल्पनीयम् । दवि. २१९-२०

(५) तत्रापीति । दण्डपारुष्येऽपि त्रैविध्यं त्रिप्रकारत्वं
दृष्टमधममध्यमोत्तमक्रमेण । अवगूरुणेन मन्दः ।
निःसङ्गप्रहरणैर्मध्यमः । शोणितोत्पादनैरुत्तमः ।

हीनेति । निकृष्टमध्यमोत्तमानां द्रव्याणां हरणात्
त्रीणि साहसान्युक्तानि । तान्येवैतानि दण्डपारुष्याणि ।
तेषां च शोधनमुक्तं पूर्वस्मिन् विवादपदे 'सहोद-
दर्शनात् स्तेयमि'त्यादिना । दण्डश्चोक्तः । तस्य चास्य
चैकत्वमुक्तमेतेन । नाभा. १६, १७।५-६ (पृ. १६५-६)

दण्डपारुष्ये दोषराहित्यदण्डभाक्त्वविचारः, पञ्चप्रकारैस्तत्रा-
पहृतविचारश्च

विधिः पञ्चविधस्तुक्त एतयोरुभयोरपि ।

विशुद्धिर्दण्डभाक्त्वं च तत्र संबध्यते यथा *॥

* पञ्चविधविधेः मिताक्षराव्याख्यानं 'असाक्षिकहते' इति
याज्ञवल्क्यवचने (पृ. १८१३) द्रष्टव्यम् । पमा., दवि., व्यप्र.
मितावत् ।

(१) नासं. १६, १७।७; नास्मृ. १८।७; मिता.
२।२१२ पू.; व्यक. १०७; विर. २७४; पमा. ४१० पू.;

(१) विधिः क्रिया । अत्र वाक्पारुष्यं त्रिधा निष्ठुराश्लीलतीव्रत्वात् । एवं दण्डपारुष्यं द्विधा अभिद्रोहाघातरूपत्वात् । विशुद्धिः दण्डभावाः । यथा तथा वक्ष्यते इति शेषः । विर. २७४-५

(२) अथवा पूर्वश्लोके यथा त्रीणि साहसानि कण्टकशोधनमिति, न च दण्डपारुष्यसाहसयोरेतयोरुभयोरप्युपलब्धौ विधिः पञ्चविध उक्तः । असज्जनैकार्थ्यादीनां विशुद्धिश्च, प्रथमसाहसादिना दण्डभाक्त्वं चाकार्यकारिणां यथा भवति 'भक्तावकाशदातार' इत्यादिना, तदेवात्राप्युक्तं द्रष्टव्यम् । नाभा. १६, १७।७ (पृ. १६६)

पारुष्ये सति संरम्भादुत्पन्ने क्षुब्धयोर्द्वयोः ।

स मान्यते यः क्षमते दण्डभाग् योऽतिवर्तते ॥

(१) क्षुब्धयोः क्रुद्धयोः । मान्यते पूज्यते न दण्ड्यते इत्यर्थः । क्षमते पारुष्यं नानुवन्नाति, अतिवर्तते पारुष्यं तनोति । विर. २७५

(२) [रत्नाकरव्याख्यानोद्धारानन्तरमुक्तम्]—वस्तुतस्तु यः क्षमते सहते न तु स्वयमपि प्रतिपारुष्यं प्रवर्तयति स मान्यते वाचा पूज्यते, यस्तु तादृशमप्यतिवर्तते पुनराक्षरयति स दण्डभाग् दण्ड्यते ।

दवि. २१६

(३) संरम्भात् क्षुभितयोः पारुष्य उत्पन्ने सति यः क्षमते स पूज्यो न दण्ड्यः । यस्त्वतिवर्तते आक्रोशैः प्रहरणेन वा, स दण्ड्यः ।

नाभा. १६, १७।८ (पृ. १६६)

पारुष्यदोषावृत्तयोर्युगपत्संप्रवृत्तयोः ।

विशेषश्चेन्न दृश्येत विनयः स्यात्समस्तयोः ॥

दवि. ३३ पू. ; नृप्र. २७२ पू. ; व्यप्र. ३७० पू. ; व्यउ. ११२ पू. ; विता. ७३२ पू. ; समु. १६१ पू.

(१) नासं. १६, १७।८; मिता. २।२१२ क्षुब्ध (क्रुद्ध) मान्य (मन्य); अप. २।२१२ रम्भा (बन्धा); व्यक. १०७ न्ने (न्न); विर. २७५; पमा. ४१०-११; रत्न. १२१; दवि. २१५ न्ने क्षुब्ध (न्नक्रोध); नृप्र. २७२ न्ने...योः (न्नेनूर्ध्वमूर्ध्वयोः) ऽतिवर्तते (निवर्तते); व्यप्र. ३७० क्षुब्ध (क्रुद्ध); व्यउ. ११२ व्यप्रवत्; विता. ७३२ क्षुब्ध (क्रुद्ध) योऽति (यो नि); समु. १६१ क्षुब्ध (क्रुद्ध) योऽति (योऽनु).

(२) नासं. १६, १७।९ षावृत्त (षधुत); नास्मृ.

(१) विशेषदर्शने तु तदनुसारेण विषम एव दमः स्यादित्यभिप्रायः । स्मृच. ३२६

(२) विशेषोऽयमेवं पूर्वं कृतवानित्याद्याकारः ।

विर. २७५

(३) यद्यपि प्रहारयोः पूर्वापरभावेऽज्ञाते वादिनोः शपथादिना निर्णयात्तयोर्निश्चयः, अन्यथा विवादाना-रोहात् । तथापि मल्लयोरिव मेघयोरिव वाऽवास्तवं यत्र योगपत्रं यत्र च प्रधानयोः कलहे तत्तद्देशानां संमदे प्रहारप्राथम्यं दुर्वोधं तद्विषयमिदम् ।

उपलक्षणं चैतत्, तेन यत्रैकस्यारम्भकत्वेऽन्यस्यानुबन्धित्वे यत्र चैकस्याप्येऽपि पारुष्ये प्राथमिके अन्यस्य पश्चात्तनेऽपि तस्मिन्नधिके अपराधसाम्यं तत्रापि सम एव दण्डः । एतदभिप्रायकमेव रत्नाकरीयमादिपदम् ।

दवि. २३२

(४) पारुष्यदोषधुतयोर्वागदण्डपारुष्यदोषधुतयोः रोषा-विष्टयोरन्यतरोऽपि न क्षमते । युगपद् घाताघातादि कुर्वतोर्विशेषाभावे घाते प्रतिघातः आक्रोशे प्रत्याक्रोशः, उभयोस्तुल्यो दण्डः । नाभा. १६, १७।९ (पृ. १६६)

पूर्वमाक्षारयेद्यस्तु नियतं स्यात्स दोषभाक् ।

पश्चाद्यः सोऽप्यसत्कारी पूर्वं तु विनयो गुरुः ॥

१८।८; मिता. २।१० पारु... तयोर्यु (पारुष्ये साहसे वाऽपि यु) दृश्येत (लभ्येत) : २।२१२ दृश्येत (लभ्येत); अप. २।१० दृश्येत (लभ्येत) : २।२१२; व्यक. १०७; स्मृच. ३२६ स्मृत्यन्तरम्; विर. २७५ वृत्त (च त); पमा. ४११ दृश्येत (लभ्येत); रत्न. १२० स्मृत्यन्तरम्; स्मृचि. २४ दोषा (दोष) शेषं पमावत्; दवि. २३२ विरवत्, कात्यायनः; नृप्र. २७२ पमावत्; व्यत. २०२ पारु... तयोर्यु (पारुष्ये साहसे चैव यु) दृश्येत (लभ्येत); सवि. ४७६ वृत्त (दुभ) यः स्यात् (यश्चेत्) सुमन्तुः; व्यसौ. २८ मिता. २।१० वत्; व्यप्र. ९७ व्यतवत् : ३७० पमावत्; व्यउ. ११२ अपवत्; व्यम. ९९ स्मृत्यन्तरम्; विता. १०० मिता. २।१० वत् : ७२५ पारु... तयोर्यु (पारुष्ये साहसे चैव यु) यावत्कथं : ७३३ वृत्त (दुभ) दृश्येत (लभ्येत); सेतु. १०१-२ मिता. २।१० वत्; समु. १६१.

(१) नासं. १६, १७।१०; नास्मृ. १८।९; मिता. २।१०, २१२; अप. २।१०, २१२; व्यक. १०७; स्मृच. ३२७; विर. २७५; पमा. ८६ कात्यायनः : ४११ क्षार

(१) पूर्वे त्वाक्षारणे निमित्ते तन्निमित्तको विनयः पश्चादाक्षारणनिमित्तकविनयादभ्यधिको भवेदित्यर्थः ।

स्मृच. ३२७

(२) पूर्वं प्रथममाक्षारयेत् पारुष्यं कुर्यात् । दोषभाक् दण्ड्यः । असत्कारी अपराधवान् । पूर्वे तु विनयो गुरुरित्यनेन तदन्यस्मिन् लघुर्विनय इत्युक्तम् ।

*विर. २७५

(३) यः पूर्वमाक्रोशेनातिक्रामेत् तर्जनादिना, स नित्यं दोषभाक् । पश्चादपि य आक्षारयेत्, न क्षमेत, सोऽप्यसत्कारी अशोभनकारी दण्ड्य इत्यर्थः । तयोः पूर्वस्य महान् दण्डः प्रथमातिक्रमात् । इतरस्य प्रथमं क्षमणादल्पः, पश्चादप्यतिक्रामन् दण्ड्यः ।

नामा. १६, १७।१० (पृ. १६६)

द्वयोरापन्नयोस्तुल्यमनुवध्नाति यः पुनः ।

स तयोर्दण्डमाप्नोति पूर्वो वा यदि वोत्तरः ॥

(१) वर्णादितः समयोर्निबन्धे तु विशेषदर्शने तन्निमित्तमपि विनयगौरवं भवतीत्याह स एव — द्वयोरापन्नयोरिति । तुल्यमापन्नयोः समत्वेनैव आक्षेपकरयोरिति यावत् । तयोर्दण्डमवाप्नोति तुल्यमापन्नयोर्द्वयोः । दण्डो मिलितयोर्भावान् तावन्तमाप्नोतीत्यर्थः ।

स्मृच. ३२७

* दवि. विरवत् ।

(क्षर); रत्न. १२० वै तु (वै च); विचि. १२० प्यसत् (प्यत्) यो (ये); व्यनि. २१, ४९२; दवि. २३२ दोष (दण्ड); नृप्र. २७२ क्षार (कार); व्यत. २०२; सवि. ४७७ यः सोऽप्य (अस्योय); व्यसौ. २७-८; व्यप्र. ९७, ३७०; व्यउ. ११२; व्यस. ९९; विता. १००, ७२५-६, ७३२; सेतु. १०१ स्यात्स (स्यान्); समु. १६१.

(१) नासं. १६, १७।११ वोत्तरः (वेतरः); नास्मृ. १८।१०; मिता. २।२१२ नासंवत्; अप. २।२१२ वोत्तरः (वा परः); व्यक. १०७; स्मृच. ३२७ पुनः (पुमान्) स तयोर्दण्डमाप्नोति (तयोर्दण्डमवाप्नोति); विर. २७५ यः पुनः (योऽधिकम्); पमा. ४११ विरवत्; दवि. २३२ विरवत्; नृप्र. २७२ पुनः (परः); व्यप्र. ३७० नासंवत्; व्यउ. ११२ नासंवत्; विता. ७३२ नासंवत्; समु. १६१ स्मृचवत्.

(२) द्वयोरापन्नयोस्तुल्यं पारुष्ये तुल्यं प्रवृत्तयोः । अनुवध्नाति असकृत् कलहं करोति । × विर. २७५

(३) द्वयोः संरम्भादुपशान्तयोः यः पुनः पुनरनुव्रवति, अपसर्पे न ददाति, स दण्ड्यः, यदि पूर्वं मारयति यदि पश्चाद्वा । इतर उपशान्तो न दण्ड्यः ।

नामा. १६, १७।११ (पृ. १६६)

श्वपाकपण्डचण्डालव्यङ्गेषु वधवृत्तिषु ।

हस्तिपत्रात्यदासेषु गुर्वाचार्यातिगेषु च ॥

मैर्यादातिक्रमे सद्यो घात एवानुशासनम् ।

न च तदण्डपारुष्ये दोषमाहुर्मनीषिणः ॥

(१) श्वपाकः क्षत्रियायामुग्राजातः, उग्रस्तु— 'शूद्रायां क्षत्रियाजातं प्राहुःश्रमिति द्विजाः' इति देवलेन दर्शयिष्यते । पशुशब्दः क्लीवपरः । चाण्डालः शूद्रात् ब्राह्मण्यां जातः । वधकवृत्तिः परवध एव वृत्तिर्जीवनं

× दवि. विरवत् ।

(१) नासं. दासेषु (दारेषु) तिगे (न्तेगे), अयं श्लोको मूले नोपलभ्यते, परन्तु भाष्यस्योपलभ्यमानत्वात् अयं श्लोको मूले वर्तत इत्यनुमीयते, पाठभेदास्तु भाष्यानुसारेण निर्दिष्टाः; नास्मृ. १८।११ पण्ड (मेद); मिता. २।२१२ पण्ड (पण्ड) र्यातिगेषु (र्यन्तेषु); अप. २।२१२ व्यङ्गेषु (वेद्यासु) दासेषु (दारेषु); व्यक. १०७ व्यङ्गेषु (वेद्यासु) वध (वक); विर. २७६ पूर्वार्धे (श्वपाकपशुचाण्डालवेद्यावधकवृत्तिषु); पमा. ४११ पूर्वार्धे (श्वपाकपण्डपाखण्डव्यङ्गेषु बधिरेषु च) तिगे (न्तिके); विचि. १२१ व्यङ्गेषु वध (वेद्यावधक) तिगे (न्तेगे); दवि. २१७ विरवत् : २६१ तिगेषु (तिगेषु) उक्तः; नृप्र. २७२ पण्ड (मेद [चण्ड]); व्यप्र. ३७० मितावत्; व्यउ. ११२ पण्ड (शिल्पि) तिगे (न्वेये); विता. ७३३ पण्ड (पण्ड) ब्राह्म (ब्राह्म); बाल. २।२१२ तिगे (नुगे) : पण्ड (पशु) व्यङ्गेषु वध (वेद्यासुकर) इति कल्पतरौ पाठः; सेतु. २२२ व्यङ्गेषु वध (वेद्यावधक); समु. १६१ दासे (देशे) तिगे (न्तिके).

(२) नासं. अयं श्लोको मूले नोपलभ्यते, परन्तु भाष्यस्योपलभ्यमानत्वात् मूले वर्तत इत्यनुमीयते; नास्मृ. १८।१२ दोष (स्तेय); मिता. २।२१२ पू.; अप. २।२१२ त एवा (तयेच्चा); व्यक. १०७; विर. २७७; पमा. ४११ पू.; विचि. १२१; दवि. २१७ : २६१ पू.; नृप्र. २७२ पू.; व्यप्र. ३७० पू.; व्यउ. ११२ पू.; विता. ७३३ पू.; सेतु. २२३; समु. १६१ पू.

यस्य स वधकवृत्तिः स्वार्थे कन् । हस्तिपको हस्त्यधि-
रोहकः । दासोऽत्र गृहजातादिः । गुर्वाचार्यातिगः गुर्वा-
चार्यवचनलङ्घनकर्ता । मर्यादा धर्मव्यवस्था । सद्योऽ-
विलम्बितम् । घात एव ताडनमेव । विर. २७७

(२) कामधेनौ कल्पतरौ च 'वेश्यासु वधकर्तृषु'
इति स्पष्टमेव पठितम् । अत्र मिताक्षरायां 'व्यङ्गेषु वध-
कर्तृषु' इति पाठः । *दवि. २१७

(३) श्रपाकः सौबलः । पण्डः षण्डः । व्यङ्गो
हीनाङ्गः । वधवृत्तयो वधकारिणः घाल्यघातकाः । हस्तिपा
हस्त्यारोहाः । ब्राह्म्याः संस्कारहीना द्विजातयः । गुरवः
पितृव्यतिरिक्ता मातुलादयः । अन्तगाः शिष्याः ।
एतेषां दारेषु मर्यादातिक्रमेण गमने सद्यो वध एव
दण्डः । तेऽपि यदि ताडनमारणादि कुर्युः, न दण्ड-
पारुष्यदोषमाप्नुयुः, न दण्ड्याः न साधुकृतमित्यनु-
ज्ञातव्या राज्ञा । एवं ब्रुवता अन्यैः स्वयं निग्रहो न
करणीय इत्युक्तं भवति । अयमत्रार्थः—'श्रपाकपण्ड-
चण्डालेष्वन्तस्थवधकारिषु' इति श्रपाकादयो मर्यादा-
भिगम इति हस्तिपकादिदारेषु गच्छेयुः । गुर्वाचार्याति-
क्रमे च तथा वाग्दण्डपारुष्येषु हन्तव्याः । एतेन दण्ड-
पारुष्यदोषः । एतेषु दण्डपारुष्यनिग्रहो वध एवेति ।

नाभा. (पृ. १६७)

यमेव ह्यतिवर्तेरन्नेते सन्तं जनं नृषु ।

स एव विनयं कुर्यान्न तद्धिनयभाङ् नृषः ॥

(१) श्रपाकादयो येषु पारुष्यं कुर्वते, त एवैषां
घातरूपं दण्डं कुर्युः । Xविर. २७७

(२) यमेव सज्जनमेतेऽतिवर्तेरन् संसर्गवाग्दण्डपारु-
ष्यादिना, स एव विनयं वधादि कुर्यात् । न तत्र

* शेषं विरवत् । X दवि. विरवत् ।

(१) नासं. १६, १७।१२; नास्मृ. १८।१३ तैरन्नेते
(तैत नीचः); विश्व. २।२२६; मिता. २।२१२; अप. २।२१२ जनं (जना) भाङ् नृषः (भागमेव); व्यक. १०७; विर. २७७; पमा. ४११ नास्मृवत्; विचि. १२१ पूर्वाधे (यमेते ह्यतिवर्तेरन्नेतेऽतिवर्तन्त्युप नयेत्); दवि. २१७ नृषु (प्रति); व्यग्र. ३७० पू.; व्यउ. ११२ ह्यति (त्वति); विता. ७३३; सेतु. २२३ विचिवत्; समु. १६१ ह्यति (व्यति).

राज्ञैव शिष्यादिति नियमोऽस्ति ।

नाभा. १६, १७।१२ (पृ. १६७)

मला हेते मनुष्याणां धनमेषां मलात्मकम् ।

अतस्तान् घातयेद्वाजा नार्थदण्डेन दण्डयेत् ॥

(१) तेषामसामर्थ्ये तु राजा घातरूपमेव दण्डं
कुर्यान्नार्थदण्डं, अत्र हेतुः— मला हेते इत्यादि ।

* विर. २७७

(२) घात एव, धनदण्डो नेत्यत्र कारणमाह—
मनुष्येषु मलाः पापा एते शास्या एव । तद्धनं पाप-
करम् । तस्माद् घात एव दण्डः ।

नाभा. १६, १७।१३ (पृ. १६७)

हीनवर्णकृते ब्राह्मणविषये दण्डपारुष्ये दण्डविधिः

येनाङ्गेनावरो वर्णो ब्राह्मणस्यापराधनुयात् ।

तदङ्गं तस्य छेत्तव्यमेवं शुद्धिमवाप्नुयात् ॥

(१) अवरो हीनवर्णः । विर. २६७

(२) येनाङ्गेन हस्तेन पादेन वा शूद्रो ब्राह्मणं
प्रहरेत् तदेवाङ्गं छेत्तव्यम् । एवं शुद्धिः, न धनदण्डेन ।

नाभा. १६, १७।२७ (पृ. १७०)

सैहासनमभिप्रेप्सुरुत्कृष्टस्यापकृष्टजः ।

कट्यां कृताङ्गो निर्वास्यः सिफचौ वाऽस्यावकर्तयेत् ॥

* दवि. विरवत् ।

(१) नासं. १६, १७।१३ ध्याणां (ध्येषु); नास्मृ. १८।१४ ध्याणां (ध्येषु) अतस्ता (अपि ता); विश्व. २।२२६ नासंवत्; मिता. २।२१२; अप. २।२१२ धनमेषां मला (मलमेषां धना) अतस्ता (अपि ता); व्यक. १०७ अतस्ता (अपि ता); विर. २७७ व्यकवत्; पमा. ४१२; विचि. १२१; दवि. २१७ व्यकवत्; व्यग्र. ३७०; व्यउ. ११२; विता. ७३३ हेते (एते) धन (द्रव्य); सेतु. २२३; समु. १६१.

(२) नासं. १६, १७।२३ ज्ञं तस्य (ज्ञमेव); नास्मृ. १८।२५ वरो (वर); व्यक. १०५; विर. २६७; विचि. ११७; व्यनि. ४९२ येनाङ्गेना (येन येना); व्यग्र. ३७४ शुद्धि (बुद्धि); व्यउ. ११४; सेतु. २१७, २२०.

(३) नासं. १६, १७।२४ उत्तरार्धे (कटिदेशेऽङ्ग्य निर्वास्यः सिफदेशं वास्य कर्तयेत्); नास्मृ. १८।२६ स्याप (स्याव); व्यक. १०५ नास्मृवत्, मनुनारदौ; विर. २६८ सिफचौ वाऽस्याव (सिफचं वाऽस्य प्र) मनुनारदौ; व्यनि. ४९३ सिफचौ.....येत् (सिफचं वाऽस्य निष्कृतयेत्).

(१) सहासनमभिप्रेप्सुरेकासनोपवेशी, अभिप्रेप्सु-
पदस्य अभिप्राप्तिपरत्वात् । तथा च विष्णुः—
'एकासनोपवेशी कथ्यां कृताङ्को निर्वास्यः' इति ।
उत्कृष्टो ब्राह्मणः । अपकृष्टजः शूद्रः । कृताङ्कः तत्-
ल्लोहशलाकया कृतचिह्नः । स्फिक् श्रोण्येकदेशः ।
विर. २६८

(२) एकमासनं य इच्छति, सहास्त इत्यर्थः,
उत्कृष्टयोत्कृष्टस्यावरावरवर्णजः । अङ्कयित्वा कटिदेशे
निर्वास्यः स्फिजं वाऽस्य छित्त्वा ।

नाभा. १६, १७।२४ (पृ. १७०)

अवनिष्ठीवतो दर्पाद्द्वोष्टौ छेदयेन्मृपः ।
अवमूत्रयतो मेढूमवशर्धयतो गुदम् ॥

(१) अवनिष्ठीवतो दर्पादुपरि निष्ठीवनं दर्पात्
कुर्वतः । अवमूत्रयतः मूत्रेण सेकं कुर्वतः । अवशर्ध-
यतो गुदं, गुदेन कुत्सितशब्दं कुर्वतः । विर. २६९

(२) दर्पादवमत्योपनिष्ठीवतः शूद्रस्य द्विजातिरोष्ठ-
द्वयस्य छेदः, तथा मूत्रयतः शिश्रस्य, तथा पातक-
कर्मादि कुर्वतो गुदस्य छेदः ।

नाभा. १६, १७।२५ (पृ. १७१)

केशेषु गृह्णतो हस्तौ छेदयेदविचारयन् ।

पादयोर्दाढिकायां च ग्रीवायां वृषणेषु च ॥

(१) हस्ताविति द्विवचनं एकेनापि करेण ग्रहणे
हस्तच्छेदनार्थम् । दाढिका स्मश्रु । विर. २६९

(२) एतेषु गृह्णतस्तत्क्षणमेव स हस्तौ छेदयेदिति ।

नाभा. १६, १७।२६ (पृ. १७१)

मनुनारदौ; दवि. ३२१ स्फिचौ....येत् (स्फिचं चास्याव-
कर्षयेत्).

(१) नासं. १६, १७।२५ तो मेढू (तः शिश्र); नास्मृ.
१८।२७ नासंवत्; व्यक. १०५ मनुनारदौ; विर. २६८
मनुनारदौ; व्यनि. ४९३ शर्ध (शर्द) मनुनारदौ; दवि.
२५३ शर्ध (शब्द) मनुनारदौ; व्यप्र. ३७४ मनुनारदौ;
व्यउ. ११५ वतो (कृतो) मनुनारदौ.

(२) नासं. १६, १७।२६ दाढिकायां च (नासिकायां वा);
नास्मृ. १८।२८ यां च (यां तु); व्यक. १०५ मनुनारदौ;
विर. २६८ मनुनारदौ; व्यनि. ४९३ पु च (तथा)
मनुनारदौ; दवि. २५४ मनुनारदौ; व्यप्र. ३७४ मनुनारदौ;
व्यउ. ११५ मनुनारदौ.

त्वक्छेदकः शतं दण्ड्यो लोहितस्य च दर्शकः ।
मांसभेत्ता तु षण्णिकान् प्रवास्यस्त्वस्थिभेदकः ॥

राजनि दण्डपारुष्ये दण्डः

राजनि प्रहरेद्यस्तु कृतागस्यपि दुर्मतिः ।

शूल्यं तमग्नौ विपचेद्ब्रह्महत्याशतातिगम् ॥

(१) योऽब्राह्मणः । कृतागसि कृतापराधे । शूल-
मारोप्य यत्संस्क्रियते तत् शूल्यं तेन प्रथमतस्तस्य शूल-
भेदेन पीडां विधाय अग्निविपाकेन पीडा कर्तव्येत्यर्थः ।

विर. २६७-८

(२) यो राजनि कृतापराधेऽपि प्रहरेत्, शूले
प्रोत्यैनमग्नौ विविधं पचेद् ब्रह्महत्याशतादभ्यधिकं
पापम् । नाभा. १६, १७।२८ (पृ. १७१)

अश्वकीयकृतापराधे तत्प्रभोर्दण्डविचारः

पुत्रापराधे न पिता श्ववान् शुनि न दण्डभाक् ।
न मर्कटे च तत्स्वामी तेनैव प्रहितो न चेत् ॥

पुत्रे दोषवति न पिता दण्ड्यः, शुनि च दोषवति
तत्स्वामी । मर्कटे चैवम् । न चेत् ते पित्रादिभिः
प्रयुक्ताः । प्रयुक्ताश्चेत् पित्रादयो दण्ड्याः ।

नाभा. १६, १७।२९ (पृ. १७१)

अप्रकाशदण्डपारुष्ये परीक्षाविधिः

कश्चित्कृत्वाऽऽत्मनश्चिह्नं द्वेषात्परमभिद्रवेत् ।

हेत्वर्थगतिसामर्थ्यैस्तत्र युक्तं परीक्षणम् ॥

(१) नास्मृ. १८।२९.

(२) नासं. १६, १७।२८ शूल्यं (शूले) तिगम् (धिकम्);
नास्मृ. १८।३१ नासंवत्; व्यक. १०५; विर. २६७;
विचि. ११७; दवि. २५८; व्यप्र. ३७४ तिगम् (नि च);
व्यउ. ११४; सेतु. २२०.

(३) नासं. १६, १७।२९ श्ववान् शुनि न (न श्ववान्
शुनि) तेनैव (तैरेव); नास्मृ. १८।३२ श्ववान् शुनि न
(नाथे न शुनि); अप. २।२२२ शुनि न (न शुनि) हितो
न (हता [तो] तु); व्यक. १०६ शुनि न (न शुनि);
स्मृच. ३३० श्ववान् शुनि न (न स्वामीति) तेनैव (तैरेव);
विर. २७३; विचि. ११९-२० श्ववान् शुनि न (श्ववांश्च
शुनि) च (तु); व्यनि. ४९४ श्ववान् शुनि न (नाथेन
शुनि) टे च (टे न) प्रहितो (प्रेषिता); दवि. २२३ राधे
(राद्धे); सेतु. ३०१ च (तु); समु. १६३ नासंवत्.

(४) अप. २।२१२ हेत्वर्थ... ..यैस्त (युक्तिहेत्वर्थ-

आत्मनश्चिह्नं व्रणादिरूपं, परमभिद्रवेत् अहमनेन
व्रणवान् कृतोऽयं दण्ड्यतामित्यनुयुञ्ज्यात् । हेतुर्गद-
स्वरादिः, अर्थः प्रयोजनं, गतिः संनिधिगमनं, सामर्थ्यं
प्रहारक्षमता । विर. २७४

बृहस्पतिः

दण्डपारुष्यलक्षणम्

हस्तपापाणलगुडैर्भस्मकर्दमपांसुभिः ।

आयुधैश्च प्रहरणं दण्डपारुष्यमुच्यते ॥

(१) परमात्रेणैव शेषः । स्मृच. ७

(२) अत्र भस्मादिभिर्दण्डादिभिरायुधैरिति करण-
त्रैविध्यात् प्रहरणस्य त्रिविधत्वमुक्तं तत्र यथोत्तरं
बलवत् । दवि. २१९

वाक्पारुष्यापेक्षया दण्डपारुष्यस्य दण्डविधौ विशेषः

वाक्पारुष्ये कृते यस्य यथा दण्डो विधीयते ।

तस्यैव द्विगुणं दण्डं कारयेन्मरणादृते ॥

विविधदण्डपारुष्येषु समाधिकविषयेषु दण्डविधिः

भस्मादीनां प्रक्षेपणं ताडनं च करादिना ।

प्रथमं दण्डपारुष्यं दमः कार्योऽत्र माषिकः ॥

(१) माषिकः माषमितः । विर. २६१

(२) माषिको राजतः माषमितः । विचि. ११२

(३) ताडनमत्रोद्यमनमात्रमिति ग्रहेश्वरमिश्राः ।

एवमेव हरिनाथोपाध्यायाः । एवं व्याख्याने कामं
प्रथममिति घटते दण्डगौरवं तु दुर्घटम् । 'उद्गूराणु
संबन्धैस्तः' व्यक. १०७ नारदबृहस्पती; विर. २७३-४
तत्र युक्तं (युक्तं तत्र); व्यग्र. ३७८ गति (मति) नारद-
बृहस्पती; व्यड. ११८ व्यग्रवत्; सेतु. २२२ विरवत्.

(१) अप. २।२१२ रणं (रणैः); व्यक. १०४;
स्मृच. ७; विर. २५९; दीक. ५१ हस्त (दण्ड);
व्यनि. ४८९; दवि. २१९; सेतु. २१४-५; समु. १६१.

(२) मभा. १२।६; गौमि. १२।६.

(३) अप. २।२१४ क्षे (क्षि); व्यक. १०४; स्मृच.
३२८ दीनां प्रक्षे (दिना प्राक्षि) षिकः (षकः); विर. २६१;
विचि. ११२; दवि. २५१ कार्योऽत्र (कर्पोऽत्र); सवि.
४८१ दीनां प्रक्षे (दिना प्र [क्षि] क्षे) षिकः (षकः);
सेतु. २१५ प्रक्षेपणं (क्षेपणं च); समु. १६१ स्मृचवत्;
विव्य. ५० माषिकः (आर्षिकः).

हस्तस्य कार्यो द्वादशको दमः । स एव द्विगुणः प्रोक्तः
पातनेषु सजातिषु ॥' इति कात्यायनविरोधात् । तस्मात्
प्रहरणमेव ताडनपदार्थः प्रत्युत ताडनं चेति चकारः
समुच्चयार्थः । न्यूनश्च ताडयिता । प्रथममित्यस्य तु
मुख्यमिदं पारुष्यमित्यर्थ इति भाति । दवि. २५१-२

ईष्टकोपलकाष्टैश्च ताडने तु द्विमाषिकः ।

द्विगुणः शोणितोद्भेदे दण्डः कार्यो मनीषिभिः ॥

एष दण्डः समेषूक्तः परस्त्रीष्वधिकेषु च ।

द्विगुणस्त्रिगुणो ज्ञेयः प्राधान्यापेक्षया बुधैः ॥

समेषु जात्यादिमिस्तुल्येषु । विर. २६१

उच्यतेऽश्मशिलाकाष्ठे कर्तव्यः प्रथमो दमः ।

परस्परं हस्तपादे दशविंशतिकस्तथा ॥

(१) अयं चोभयोरैव समानजात्योर्दण्ड इति मन्त-
व्यम् । विर. २६३

(२) उभयोरिदं हस्ते दश पादे विंशतिः काष्ठादौ
द्वादश । इदमपि समयोरैव । विचि. ११३

मध्यमः शस्त्रसंधाने सयोज्यः क्षुब्धयोर्द्वयोः ।

कार्यः क्षतानुरूपस्तु लभे घाते दमो बुधैः ॥

यदा तु शस्त्रेण क्षतमेव करोति, तदा क्षतगौरवा-

(१) अप. २।२१६ षकः (षिकः); स्मृच. ३२८ पू.;
विर. २६४; विचि. ११५ षैश्च ता (घातैस्ता); व्यनि.
४९१; दवि. २५५ श्च (स्तु) तु (च) षिकः (षकः);
सवि. ४८१ इष्ट... ..श्च (इष्टकाफलकाष्ठैश्च) पू.; व्यग्र.
३७२ षैश्च (षेन); व्यड. ११३ व्यग्रवत्; सेतु. २१८
विचिवत्; समु. १६१ पू. : १६२ उक्त.

(२) अप. २।२१४; व्यक. १०४; स्मृच. ३२८;
विर. २६१; विचि. ११२; दवि. २५१ पूक्तः (युक्तः);
सवि. ४८१; सेतु. २१५ प्राधान्या (प्रधाना); समु. १६२.

(३) व्यक. १०५ पू.; विर. २६३; विचि. ११३;
व्यनि. ४९१ तेऽश्म (ते तु); दवि. २५० काष्ठे (काष्ठैः)
पू.; व्यग्र. ३७२ पू.; व्यड. ११३ पू.; सेतु. २१६ पादे
(पाते); समु. १६२ तेऽश्म (तेऽस्त्र) कस्तथा (कौ दमौ).

(४) अप. २।२१६ क्षता (कृता); स्मृच. ३२८
अपवत्, उक्त.; विर. २६४; विचि. ११४-५; दवि.
२५५ रूपस्तु (रूपं तु) उक्त.; सवि. ४८१ क्षता (कृता)
पस्तु (पैस्तु) उक्त.; व्यग्र. ३७२ धाने (पाते) क्षता (कृता);
व्यड. ११३ व्यग्रवत्; सेतु. २१८ उक्त.

गौरवानुसारेण दण्डः कार्य इत्युत्तरखण्डार्थः ।

विर. २६४

त्वग्भेदे प्रथमो दण्डो मांसभेदे तु मध्यमः ।

उत्तमस्त्वस्थिभेदे तु घातने तु प्रमापणम् ॥

घातने वधे, प्रमापणं वध एव । विर. २६५

कर्णनासाकरच्छेदे दन्तभेदेऽङ्घ्रिभेदेने ।

कर्तव्यो मध्यमो दण्डो द्विगुणः पतितेषु च ॥

पतितेषु स्वस्थानात् च्यावितेषु । विर. २६५

दण्डपारुष्येण पीडकः पीडापरिहारव्ययं अपहृतं च दाप्यः

अङ्गावपीडने चैव भेदने छेदने तथा ।

समुत्थानव्ययं दाप्यः कलहापहृतं च यत् ॥

समुत्थानव्ययं भग्नसंघटनाथं भेषजपथ्यादिजनक-

घनव्ययम् ।

विर. २७०

पीडिताय दण्डदानं राज्ञे च

दण्डस्त्वभिहतायैव दण्डपारुष्यकल्पितः ।

हते तद्विगुणं चान्यद् राजदण्डस्ततोऽधिकः ॥

पशुपीडायां दण्डविधिः

श्रान्तान् क्षुधार्तान् तृषितानकाले बाह्येतु यः ।

स गोत्रो निष्कृतिं कार्यो दाप्यो वा प्रथमं दमम् ॥

(१) अप. २।२१८ तु घातने (स्यात् घातेन); व्यक.

१०५ ने तु (ने च); विर. २६४ (=); विचि. ११५

मस्त्व (मश्वा) तने (तके); व्यनि. ४९१; दवि. २२७

चतुर्थपादः : २५६ स्थिभेदे (स्थिमङ्गे); सेतु. २१८-९

दे तु वा (देन वा); समु. १६२ तु वा (च वा); विव्य.

४७ मस्त्व (मश्वा) तु घातने तु (च घातके च).

(२) व्यक. १०५; विर. २६५; विचि. ११५;

व्यनि. ४९१ भेदेऽङ्घ्रि (भेदाङ्ग) पु च (सति); दवि.

२५६ भेदे (मङ्गे) च (तु); सेतु. २१९; समु. १६२

ऽङ्घ्रि (ऽङ्ग) पु च (सति); विव्य. ५०.

(३) अप. २।२२२ पीडने (भेदने) भेदने (पीडने);

व्यक. १०६; स्मृच. ३२९ चैव (ष्वेव) त्थान (त्थानं);

विर. २७० भेदने छेदने (छेदने भेदने) च यत् (तथा);

पमा. ४२० भेदने छेदने (छेदने पीडने); रत्न. १२२;

विचि. ११८; व्यनि. ४९४; व्यप्र. ३७५; विता. ७४०;

सेतु. २२१ च यत् (तथा); समु. १६२ चैव (ष्वेव).

(४) विश्व. २।२२६.

(५) व्यक. १०८; विर. २८०; दवि. ३१८ वा प्रथमं

व्य. कां. १३०

वृषाधिकारे बृहस्पतिः — श्रान्तानिति । एवञ्च
दण्डप्रायश्चित्तयोर्विकल्पदर्शनात् दण्डेनापि पापं क्षीयते
इत्याहुः । विर. २८०

शूद्रकृते द्विजातिविषयके दण्डपारुष्ये दण्डविधिः

येनाङ्गेन द्विजातीनां शूद्रः प्रहरते रुषा ।

छेत्तव्यं तद्भवेत्तस्य मनुना समुदाहृतम् ॥

परस्परं दण्डपारुष्ये कृते नीचकृते च विशेषतः दोषराहित्य-

दण्डभाक्त्वदण्डदापयितुविचारः

द्वयोः प्रहरतोर्दण्डः समयोस्तु समः स्मृतः ।

आरम्भकोऽनुबन्धी च दाप्यः स्यादधिकं दमम् ॥

परस्परपारुष्यकारिषु दममाह बृहस्पतिः— द्वयो-

रिति ।

स्मृच. ३२९

आक्रुष्टस्तु समाक्रोशंस्ताडितः प्रतिताडयन् ।

हत्वाततायिनं चैव नापराधी भवेन्नरः ॥

पश्चात्कारिणि योऽल्पदण्ड उक्तो नारदेन असावनु-

बन्धकलहे, अननुबन्धे तु बृहस्पतिनाऽनपराधाभिधानं,

तदपि तन्न्यूनसमानौ प्रति मन्तव्यम् । अधिकं प्रति

एवंविधेऽपि अपराधस्योक्तत्वात् । तथा च — 'वाक्पा-

रुष्यादिना नीचो यः सन्तमभिलङ्घयेत् । स एव

ताडयंस्तस्य नान्वेष्टव्यो महीभृता ॥' विर. २७६

वाक्पारुष्यादिना नीचो यः सन्तमभिलङ्घयेत् ।

स एव ताडयंस्तस्य नान्वेष्टव्यो महीभुजा ॥

(१) नीचोऽनुत्तमः, सन्तमुत्तमम् । स एव उत्तम

(वाऽप्यथवा); सेतु. ३०१ प्रथमं (मध्यमं).

(१) स्मृच. ३२८; समु. १६२.

(२) अप. २।२१२; स्मृच. ३२९; विर. २७५;

व्यनि. ४९२; दवि. २३३; समु. १६२.

(३) अप. २।२१२ आक्रुष्टस्तु (पूर्वाक्रुष्टः); व्यक.

१०७; विर. २७६; पमा. ४१२ क्रुष्ट (कृष्ट) हत्वाततायिनं

(हत्वाऽपराधिनं); रत्न. १२१ हत्वाततायिनं (हत्वाऽ-

पराधिनं); विचि. १२०-२१; व्यनि. ४९२, ५१९;

दवि. २१५ प्रथमचतुर्थपादौ : २३३; व्यत. २०१ समा

(यदा); व्यप्र. ३७१ रत्नवत्; व्यउ. ११२ ताडयन्

(दापयेत्) शेषं रत्नवत्; व्यम. १०० रत्नवत्; सेतु. ९९

समा (यदा); २२२; समु. १६२ रत्नवत्.

(४) अप. २।२१२; व्यक. १०७; विर. २७६ भुजा

(भृता); विचि. १२१; दवि. २१६; सेतु. २२२.

एव, तस्य ताडयन्निति हिंसार्थे पृष्ठी, न अन्येष्टव्यः न तस्य दण्डः करणीय इत्यर्थः । विर. २७६

(२) नीचः शूद्रादिः । सन्तं ब्राह्मणादिकम् । स एव ब्राह्मणादिस्तस्य शूद्रादेः । हिंसार्थे पृष्ठी । नान्वेष्टव्यो न दण्ड्य इत्यर्थः । विचि. १२१

(३) दण्डश्चायं द्विधा प्रसक्तः । वाक्यारूप्ये तस्यैवौचित्यादनुचितस्य दण्डपारुष्यस्य प्रणयनात् राजकर्तव्यस्य तस्य स्वयंकरणाच्च, तदुक्तं ताडयन्निति, स एवेति, एतच्च श्रवाकादिपरं नारदवचनेनैकमूलकत्वे लाघवात् । अस्तु वा तदितरपरमपि न्यायसाभ्यात् । दवि. २१६

प्रातिलोभ्यास्तथा चान्त्याः पुरुषाणां मलाः स्मृताः । ब्राह्मणातिक्रमे वध्या न दातव्या धनं कचित् ॥

दातव्या दापयितव्या इत्यर्थः । विर. २७७

अप्रकाशदण्डपारुष्ये परीक्षाविधिः

विविक्ते ताडितो यस्तु हेतिदृश्यो न वा भवेत् । हन्ता तदनुमानेन विज्ञेयः शपथेन वा ॥

अन्तर्वेश्मन्यरण्ये वा निशायां यत्र ताडितः ।

शोणितं तत्र दृश्येत न पृच्छेत्तत्र साक्षिणः ॥

विविक्ते ताडितो यस्तु ताड्येन ताडकेऽदृश्यमाने मध्यस्थेऽसति अदृश्यमाने वा ताडित इत्यर्थः । अनुमानेन अविनाभूतेन धर्मेण । शोणितं ताडकत्वाविनाभूतम् । विर. २७३

कैश्चित्कृत्वात्मनश्चिह्नं द्वेषात्परमभिद्रवेत् ।

हेत्वर्थगतिसामर्थ्यैस्तत्र युक्तं परीक्षणम् ॥

कात्यायनः

सजातीयेषु दण्डपारुष्ये दण्डविधिः

उद्गूरेण तु हस्तस्य कार्यो द्वादशको दमः ।

स एव द्विगुणः प्रोक्तः पातने तु सजातिषु ॥

(१) व्यक. १०७ धनं (दमं); विर. २७७.

(२) व्यक. १०७ [व्यवहारकल्पतरौ इमौ श्लोकौ नोपलभ्येते, व्याख्यानस्योपलभ्यमानत्वात् स्थलनिर्देशः समुद्धिखितः]; विर. २७३.

(३) व्यक. १०७ नारदबृहस्पती; व्यग्र. ३७८ गति (मति) नारदबृहस्पती.

(४) व्यक. १०४; विर. २६२ ने तु (नेषु); पमा.

उद्गूरेण हस्तस्य प्रहारार्थं हस्तोद्यमे, पातने हस्तस्यैव यथाक्रमं द्वादशपणः चतुर्विंशतिपणो दण्ड इत्यर्थः ।

विर. २६२-३

छर्दिस्त्रपुरीपाद्यैरापाद्यः स चतुर्गुणः ।

पडगुणः कायमध्ये स्यात् मूर्ध्नि त्वष्टगुणः स्मृतः ॥

(१) पुरीपादिस्पर्शने पुनः कात्यायनेन विशेष उक्तः— छर्दिमूत्रेति । आद्यग्रहणाद्रसाशुक्रासञ्ज्ञानो गृह्यन्ते । मिता. २। २१४

(२) आदिग्रहणाद्रसाशुक्रादयो ग्राह्याः, आपाद्यः स चतुर्गुणः, कायमध्यशिरोव्यतिरिक्तसर्वाङ्गस्पर्शने चतुर्गुण इत्यर्थः । चतुर्गुणो दशपणात्, एवं पडगुणादिकमपि ।

×विर. २६२

(३) वान्तमूत्रादिना समस्य परस्याधःकाये योजने दाप्यो दशपणश्चतुर्गुणः । एवं मध्याङ्गादौ पडगुणादिरित्यर्थः । विचि. ११३

कैर्णौष्ठप्राणपादाक्षिजिह्वाशिश्नकरस्य च ।

छेदने चोत्तमो दण्डो भेदने मध्यमो भृगुः ॥

× दवि. विरवत् ।

४१४ ने तु स (नेषु स्व); विचि. ११३ ने तु (ने च) ने तु स (ने च दि); व्यनि. ४९०; दवि. २५१ ने तु (णात्) ने तु (नेषु); व्यग्र. ३७२; व्यउ. ११३; सेतु. २१६ ने तु स (नेषु दि); समु. १६२ उद्गू (उद्गो).

(१) मिता. २। २१४; अप. २। २१४; व्यक. १०४ स्यात् (तु); विर. २६२ स्यात् (तु) त्वष्ट (चाष्ट); पमा. ४१३ चैरापाद्यः स (चैः पादादौ च) स्यात् (तु); रत्न. १२२; विचि. ११२-३ रापाद्यः स (रधःसु च) स्यात् (तु); व्यनि. ४९० रापाद्यः स (रधोनाभेः) स्यात् (तु) स्मृतः (दमः); दवि. २५३ विरवत्; सवि. ४८१; वीमि. २। २१४ व्यकवत्; व्यग्र. ३७१ चैरापाद्यः (चैः स्पर्शने); व्यउ. ११३; व्यम. १००; विता. ७३६; सेतु. २१६ रापाद्यः स (राधे स स्यात्) स्यात् (तु); समु. १६२.

(२) अप. २। २१९ (=) भृगुः (गुरुः); व्यक. १०५ स्य च (स्य तु); स्मृच. ३२८; विर. २६५ पादा (नासा) शेषं व्यकवत् : ६५८ मो दण्डो (मं दद्यात्) ध्यमो (ध्यमं); पमा. ४१७ दाक्षि (दादि) शिश्न (नासा); रत्न. १२२; विचि. ११५; व्यनि. ४९१; दवि. २५६ व्यकवत्; सवि. ४८० शिश्न (मुख) भृगुः (गुरुः) यमः; व्यग्र. ३७३;

छेदने स्वस्थानात् च्यावने, भेदने विदारणे ।
विर. २६५

आभीषणेन दण्डेन प्रहरेद्यस्तु मानवः ।

पूर्व वा पीडितो वाऽथ स दण्ड्यः परिकीर्तितः ॥

आभीषणेन खड्गादिना । विर. २७६

शिष्यं क्रोधेन हन्याच्चेदाचार्यो लतया विना ।

येनात्यन्तं भवेत्पीडा वादः स्याच्छिष्यतः पितुः ॥

दण्डपारुष्ये प्रतिलोमानुलोमनीचेपु दण्डविधिः

वाक्पारुष्ये यथैवोक्ताः प्रतिलोमानुलोमतः ।

तथैव दण्डपारुष्ये पात्या दण्डा यथाक्रमम् + ॥

कात्यायनस्तु वाक्पारुष्योक्तप्रतिव्यक्तिदण्डनिर्णय
इहानुक्तदण्डविषये क्वचिदनुसंधेय इति दर्शयति—
वाक्पारुष्य इति । एवं चात्र प्रतिव्यक्ति दण्डनिर्णयः
प्रातिलोम्यादावपि कात्यायनेन स्मृत इति न क्वचिद-
स्मृता दण्डाः पात्याः । नन्वेवमपि क्वचिदत्रापराधानु-

* स्थलादिनिर्देशः व्यवहारस्वरूपप्रकरणे (पृ. ५)
द्रष्टव्यः ।

+ मिताक्षराव्याख्यानं 'एकं घृतां बहूनां' इति याज्ञवल्क्य-
वचने (पृ. १८१८) द्रष्टव्यम् ।

व्यउ. ११३; व्यस. १०० कणौ ... दाक्षि (कर्णघ्राण-
पदाक्षीणि); सेतु. २१९; समु. १६२ घ्राणपादा (पादघ्राणा)
चोत्त (तूत्त).

(१) अप. २।२१२ वा पी (चाऽऽपी); व्यक. १०७
आभी (अभी); विर. २७६; पमा. ४१२ आभी (अभी);
विचि. १२०; दवि. २३३ उत्तरार्धे (पूर्व वाऽपक्रुतो वाऽथ
सोऽपि दण्ड्योऽधिकं भवेत्).

(२) मिता. २।२२१ यथै ... लोमा (य एवोक्तः
प्रातिलोम्या) तथैव (स एव) पात्या दण्डा (दाप्यो राज्ञा)
स्मरणम्; व्यक. १०६; स्मृच. ३२८ प्रति ... मतः
(प्रातिलोम्यानुलोम्यतः); विर. २६९ क्ताः (क्तः) पात्या
दण्डा (पात्यो दण्डो); पमा. ४१८ विरवत्; रत्न. १२२
प्रतिलोमा (प्रातिलोम्या); विचि. ११८ क्ताः (क्तः);
व्यनि. ४९३; सवि. ४८१ यथै ... लोमा (यथा प्रोक्ताः
प्रातिलोम्या) दण्ड (दण्डे); व्यप्र. ३७४ रत्नवत्; व्यउ.
११४-५ रत्नवत्; व्यस. १०० रत्नवत्; विता. ७३८
तथैव (त एव) पात्या दण्डा (राज्ञा कार्या) मनुः; सेतु.
२२०-२१; समु. १६२ स्मृचवत्.

सारेण कल्पिता दण्डाः पात्याः, अनन्तव्यक्तिषु प्रति-
व्यक्ति दण्डनिर्णयस्मरणायोगात् । सत्यम् । अत एवो-
क्तमुशनसा— 'यत्र नोक्तो दमः सर्वैरानन्त्यात्तु
महात्मभिः । तत्र कार्यं परिज्ञाय कर्तव्यं दण्डधारणम् ॥'

स्मृच. ३२८

अस्पृश्यधूर्तदासानां म्लेच्छानां पापकारिणाम् ।

प्रातिलोम्यप्रसूतानां ताडनं नार्थतो दमः ॥

पापकारिणोऽतिशयेन प्रातिलोम्यप्रसूता निषादादयः ।

विर. २७८

पीडिताय पीडापरिहारव्ययहृतभस्मादिदानविधिः

वाग्दण्डस्ताडनं चैव येषूक्तमपराधिषु ।

हृतं भग्नं प्रदाप्यास्ते शोध्यं निःस्वैस्तु कर्मणा ॥

(१) निःस्वैर्निर्धनैः, कर्मणा सेवादिरूपेण, शोध्यं
पूणीयम् । विर. २७०

(२) भग्नं गृहस्थादि ।

दवि. २२०

देहेन्द्रियविनाशे तु यथा दण्डं प्रकल्पयेत् ।

तथा तुष्टिकरं देयं समुत्थानं च पण्डितैः ।

समुत्थानव्ययं चासौ दद्यादाव्रणरोपणम् ॥

(१) अप. २।२१२ प्रातिलोम्य (प्रतिलोम); व्यक.
१०७; विर. २७८ : ६५५ म्लेच्छानां (नराणां) शेष
अपवत्; विचि. १२२; दवि. ५८ ताडनं (ताडयेत्);
सेतु. ३१२ म्लेच्छानां (नराणां); समु. ६९ सेतुवत्;
विव्य. ५०.

(२) अप. २।२२१; व्यक. १०६; विर. २७० राधिषु
(कारिषु) प्रदा (तु दा); दवि. २२० प्रदा (च दा)
स्वैस्तु (स्वैः स्व).

(३) अप. २।२२२ पणम् (पणात्); व्यक. १०६;
स्मृच. ३२९ देयं (ज्ञेयं) त्थान (त्थानं) पणम् (पणात्);
विर. २७१ पण्डितैः (पीडितैः) दा (द्वा); पमा. ४१९
यथा (यदा) तथा (तदा) तृतीयार्धं विना : ४२० त्थान
(त्थानं) तृतीयार्धः; रत्न. १२२; व्यनि. ४९५ पणम्
(पणात्) तृतीयार्धः; दवि. २२१ पणम् (हणात्); सवि.
४८४ चासौ ... पणम् (दाप्यः कलहाय कृतं च यत्);
व्यप्र. ३७४ तृतीयार्धं विना : ३७५ तृतीयार्धः; व्यउ. ११५
तथा (व्रणि) चासौ (वासौ); व्यस. १०० तृतीयार्धं विना;
विता. ७४०; समु. १६३ अपवत्.

(१) व्रणादिदुःखेषु अतिदुःखेषु जातेष्वाह कात्या-
यनः—देहेन्द्रियेति । तुष्टिकरं दुस्सहव्रणतुष्टिकरं देयं
दुस्सहव्रणादिकाणि देयम् । समुत्थानं व्ययं पण्डितैः
व्रणगुरुत्वानुसारेण कल्पितमिति शेषः । समुत्थानं च
आव्रणरोपणादेयम् । 'समुत्थानव्ययं चासौ दद्यादा व्रण-
रोपणात्' इति तेनैवोक्तत्वात् । समुत्थानव्ययं भिषग्मे-
षजपथ्यपानाद्यर्थं क्रियमाणं व्ययम् । स्मृच. ३२९

(२) व्रणपदमत्र पीडाहेतुमुपलक्षयति । रोपणपदं
शान्तिपरम् । विर. २७१

प्रमाणे प्राणभृतां प्रतिरूपं तु दापयेत् ।

तस्यानुरूपं मूल्यं वा दाप्य इत्यब्रवीन्मनुः ॥

(१) प्रतिरूपं प्रमापितस्य गुणादिना समम् । एतत्तु
स्वामिने प्रतिरूपादिदानम् । विर. २८४

(२) परकीयाणां द्विचतुष्पदानां दण्डपातनजनिता
या हिंसा या रथाद्यभिघातप्रभवा तदुभयसाधारणमिदं
वचनम् । प्रतिरूपं प्रमापितस्य गुणादिना सदृशम् ।
एतच्च प्रतिरूपादिदानं प्रमापितस्वामिनः ।

दवि. २२९

पशुपक्षिवनस्पतिषु दण्डपारुष्ये दण्डविधिः

श्रान्तान् क्षुधार्तान् वृषितानकाले वाहयेत्तु यः ।

खरगोमहिषोष्ट्रादीन् प्राप्नुयात्पूर्वसाहसम् ॥

त्रिपणो द्वादशपणो वधे तु मृगपक्षिणाम् ।

सर्पमार्जारनकुलश्वसूकरवधे नृणाम् ॥

अत्रान्त्यन्तापकृष्टमृगपक्षिघातेषु त्रिगः, उत्कृष्टतद्धा-

(१) व्यक्र. १०८; विर. २८४; पमा. ४२५ प्रति...
येत् (दद्यात् तत्प्रतिरूपकम्) दाप्य (दद्यात्); दवि. २२९;
सेतु. २२६ दाप्य (दण्ड); समु. १६३ पमावत्.

(२) अप. २।२२६ पूर्वार्थे (श्रान्तान् वृषार्तान् क्षुधितान-
काले वाहयेन्नरः); व्यक्र. १०८ क्षुधार्तान् वृषितान् (वृषार्तान्
क्षुधितान्) तु यः (नरः); विर. २८०; व्यनि. ४९६
अकाले (नाकाले) तु यः (नरः); दवि. ३१९; समु.
१६३ क्षुधार्तान् वृषितान् (वृषार्तान् क्षुधितान्) येत्तु यः
(यन्नरः) मनुः.

(३) व्यक्र. १०८; विर. २७९ वधे तु (घाते तु)
मृग (पशु); पमा. ४२४ त्रि (द्वि); व्यनि. ४९६;
दवि. २२३ वधे तु (घाते तु); व्यग्र. ३७७ त्रिणो
(द्विपण) पणो (पणा) श्वसूकर (शूकराश्च); व्यउ. ११६

तेषु द्वादशपणः । विष्णूक्तस्तु पञ्चाशत्पणोऽत्यन्तोत्कृष्टमृग-
पक्षिवधविषयः । 'पञ्चाशदुत्तरो दण्डः शुभेषु मृगपक्षिषु'
इति वचनात् । विर. २७९

गोकुमारीदेवपशुमुक्ष्णं वृषभं तथा ।

वाहयन् साहसं पूर्वं प्राप्नुयादुत्तमं वधे ॥

गोकुमारी वृषेण संयुक्ता गौः । देवपशुदेवतोद्देशे-
नोत्सृष्टपशुः । उक्षा 'उक्ष सेचने' इति धात्वर्थानुसारा-
द्वीजमोक्ता वृषः । वृषभो जीर्णवृषः । दवि. ३१८

वनस्पतीनां सर्वेषामुपभोगो यथायथा ।

तथातथा दमः कार्यो हिंसायामिति धारणा * ।

वनस्पतिशब्द उपयुक्तसर्वस्थावरोपलक्षणायां न्याय-
साम्यात् । तथातथा उपयोगगौरवलाघवानुसारेण ।

विर. २८४

मनुष्याणां पशूनां च दुःखाय प्रहृते सति ।

यथायथा महद्दुःखं दण्डं कुर्यात्तथातथा * ॥

अप्रकाशदण्डपारुष्ये परीक्षविधिः

हेत्वादिभिर्न पश्येच्चेदण्डपारुष्यकारणम् ।

तदा साक्षिकृतं तत्र दिव्यं वा विनियोजयेत् ॥

साक्ष्यभावे च दिव्यम् ।

विचि. १२०

व्यासः

दण्डपारुष्यलक्षणम्

भस्मादिना प्रक्षिपणं ताडनं च करादिना ।

आवेष्टनं चांशुकाद्यैर्दण्डपारुष्यमुच्यते ॥

* अन्यव्याख्यातग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च मनौ अस्मिन्नेव
श्लोके (पृ. १८०४-५) द्रष्टव्यः ।

त्रि (द्वि) श्वसूकरवधे (शूकराश्च); सेतु. २२४ त्रिपणो
(त्रिगुणो) वधे तु (घाते तु); समु. १६३.

(१) व्यग्र. ३७७; व्यउ. ११६. [अपरार्ककल्पतर्वादिग्रन्थेषु
मनोरथं श्लोकः, मनुस्मृतौ तु नोपलभ्यते ।]

(२) अप. २।२१२ तदा ... तत्र (तत्र साक्षिकृतं चैव);
व्यक्र. १०७ तदा (तद्) वा वि (वाऽथ); विर. २७४
वा वि (चापि); विचि. १२०; व्यनि. ४९५ हेत्वा (हेत्या)
तदा साक्षि (तदसाक्षी) वा विनि (वाऽध्वनि); व्यग्र. ३७९
वा वि (न वि); व्यउ. ११८; सेतु. २२२; समु. १०
तदा (तद्) वा वि (चैव) नारदः.

(३) स्मृच. ७, ३२८; रत्न. १२१ भस्मादिना प्रक्षि
(हस्तादिना प्राक्षि) चांशु (वांशु); व्यग्र. ३७० भस्मादिना

आदिग्रहणेनोपरि प्रक्षयणाददुःखकरं कर्मपांसुमलादि
द्रव्यं गृह्यते । करादिनेत्यनेनादिशब्देन लगुडपापाणेष्टका-
युधादिद्रव्यं, आद्यग्रहणेन रज्जुयुद्धलादि द्रव्यम् ।

स्मृच. ३२८

यमः

भार्यापुत्रदासदासीशिष्यानां दण्डपारुष्यविचारः
भार्या पुत्रश्च दासश्च दासी शिष्यश्च पञ्चमः ।
प्राप्तापराधास्ताड्याः स्यू रज्ज्वा वेणुदलेन वा ॥
अधस्तात्तु प्रहर्तव्यं नोत्तमाङ्गे कथञ्चन ।
अतोऽन्यथा प्रवृत्तस्तु यथोक्तं दण्डमर्हति ॥

वधकृद्द्विजदण्डः

वैध्ये कर्मणि तिष्ठन्तं समग्रधनसंयुतम् ।
विवासयेत् द्विजं राजा दोषं विख्याप्य संसदि ॥

वृद्धहारीतः

देवताब्राह्मणगुरूणां पादादिना प्रहारे दण्डविधिः

दैवतं ब्राह्मणं गां च पितृमातृगुरुस्तथा ।
पादेन ताडयेद्यस्तु तस्य तच्छेदनं स्मृतम् ॥
तेषामुपरि हस्तं तु दोष्णोश्छेदं तु कामतः ॥

(भस्मादीनां); व्यउ. १११ भस्मादिना (हस्तादिना) चांशु
(वांशु); विता. ७३२ भस्मादिना (हस्तादिना); समु.
१६१ व्यप्रवत्.

(१) व्यमा. २८५; विर. २७२; व्यनि. ४९५
शिष्यश्च (भृत्यश्च) मतुः; व्यप्र. ३७८; व्यउ. ११७;
बाल. २१३५ (पृ. १८५) (=) पूर्वार्धे (पुत्रः शिष्यस्तथा
भार्या दासी दासस्तु पञ्चमः); सेतु. २२१.

(२) व्यमा. २८५ कथञ्च (कदाच); विर. २७२ तैव्यं
(तैव्या) कथञ्च (कदाच); विचि. ११९ उत्तः; व्यनि.
४९३ तैव्यं (तैव्या) मतुः; व्यप्र. ३७८; व्यउ. ११७;
सेतु. २२१ तैव्यं (तैव्या).

(३) व्यनि. ४९८. (४) बृहत्सं. ७।२०३-४.

सुमन्तुः

परस्परं पारुष्ये दण्डविधिः

पारुष्यदोषादुभयोर्युगपत्संप्रवृत्तयोः ।
विशेषश्चेन्न दृश्येत विनयश्चेत्समस्तयोः ॥

वृद्धकात्यायनः

दण्डपारुष्ये स्वयं प्राणत्यागे न दण्डः

उक्त्वा परुषमुक्तस्तु ताडयित्वा तु ताडितः ।
यमुद्दिश्य त्यजेत्प्राणान्तेन न स्यात्स किल्बिषी ॥

परिशिष्टकारः

दण्डपारुष्यलक्षणम्

दुःखं रक्तं व्रणं भङ्गं छेदनं भेदनं तथा ।
कुर्याद्यः प्राणिनां तद्धि दण्डपारुष्यमुच्यते ॥
स्थावरजङ्गमप्राणिनां प्राण्यन्तरकृतं नखादिना त्वग्मे-
दादिभवं दुःखं रक्तव्रणादिकं च दण्डपारुष्यमुच्यत
इत्यर्थः ।

स्मृच. ३२८

अग्निपुराणम्

अन्यजातिर्द्विजातिं तु येनाङ्गेनापराध्नुयात् ।
तदेव छेदयेत्तस्य क्षिप्रमेवाविचारयन् ॥
उत्कृष्टासनसंस्थस्य नीचस्याधो निकृन्तनम् ।
यो यदङ्गं च रुजयेत्तदङ्गं तस्य कर्तयेत् ॥
अर्धपादकराः कार्या गोगजाश्वोष्ट्रघातकाः ।
वृक्षं तु विफलं कृत्वा सुवर्णं दण्डमर्हति ॥

(१) सवि. ४७६.

(२) व्यनि. ४९२.

(३) स्मृच. ३२७; रत्न. १२१; सवि. ४८० रक्तं
व्रणं (व्रणं रक्तं) घः (घत्); व्यप्र. ३७०; व्यउ. १११;
विता. ७३२; समु. १६१.

(४) अपु. २२७।२९.

(५) अपु. २२७।३१, ३२.

स्त्रीसंग्रहणम्

वेदाः

भ्रातृमगिनीविवाहः तन्निषेधश्च

*ओ चित्सखायं सख्या ववृत्तां तिरः पुरु
चिदर्णवं जगन्वान् । पितुर्नपातमा दधीत वेधा
अधि क्षमि प्रतरं दीध्यानः ॥

न ते सखा सख्यं वष्ट्येतत्सलक्ष्मा यद्विपुरुषा
भवाति । महस्पुत्रासो असुरस्य वीरा दिवो धर्तार
वर्विया परि ख्यन् ॥

उशन्ति घा ते अमृतास एतदेकस्य चिरयजसं
मर्त्यस्य । नि ते मनो मनसि धाय्यस्मे जन्युः
पतिस्तन्वमा विविद्याः ॥

न यत्पुरा चक्रमा कद्ध नूनमृता वदन्तो अनृतं
रपेम । गन्धर्वो अप्सवण्या च योपा सा नो नाभिः
परमं जामि तन्नौ ॥

गर्भे नु नौ जनिता दम्पती कर्देवस्त्वष्टा सविता
विश्वरूपः । नकिरस्य प्र मिनन्ति व्रतानि वेद
नावस्य पृथिवी उत द्यौः ॥

को अस्य वेद प्रथमस्याहः क ई ददर्श क इह
प्र वोचत् । बृहन्मित्रस्य वरुणस्य धाम कदु ब्रव
आहनो वीच्या नृन् ॥

यमस्य मा यम्यं काम आगन्तसमाने योनौ
सहशेय्याय । जायेव पत्ये तन्वं रिरिच्यां वि
चिद्वहेव रध्येव चक्रा ॥

न तिष्ठन्ति न नि मिषन्त्येते देवानां स्पश इह ये
चरन्ति । अन्येन मदाहनो याहि तूयं तेन वि बृह
रध्येव चक्रा ॥

* 'ओ चित् सखायं' इत्याधारभ्य 'अन्यमू पु' इत्य-
न्तानां चतुर्दशमन्त्राणां सावणभाष्यं स्थलनिर्देशश्च स्त्रीपुंभ-
प्रकरणे (पृ. ९७५-७८) द्रष्टव्यः ।

रात्रीभिरस्मा अहभिर्दशस्येतसूर्यस्य चक्षुर्मुहुरु-
न्मिमीयात् । दिवा पृथिव्या मिथुना सवन्धू यमी-
र्यमस्य विभ्रयादजामि ॥

आ घा ता गच्छानुत्तरा युगानि यत्र जामयः
कृणवन्नजामि । उप बर्बृहि वृषभाय बाहुमन्य-
मिच्छस्व सुभगे पतिं मत् ॥

किं भ्रातासद्यदनाथं भवाति किमु स्वसा यन्नि-
र्ऋतिर्निगच्छात् । काममूता बहेतद्रपामि तन्वा मे
तन्वं सं पिपृग्धि ॥

न वा उ ते तन्वा तन्वं सं पपृच्यां पापमाहुर्ग्यः
स्वसारं निगच्छात् । अन्येन मत्प्रमुदः कल्पयस्व
न ते भ्राता सुभगे वष्ट्येतत् ॥

वतो वतासि यम नैव ते मनो हृदयं चाविदाम ।
अन्या किल त्वां कक्ष्येव युक्तं परि ष्वजाते
लिवुजेव वृक्षम् ॥

अन्यमू पु त्वं यम्यन्य उ त्वां परि ष्वजाते
लिवुजेव वृक्षम् । तस्य वा त्वं मन इच्छा स वा
तवाधा कृणुष्व संविदं सुभद्राम् ॥

पितापुत्रीविवाहः

प्रथिष्ट यस्य वीरकर्ममिष्णदनुष्ठितं नु नर्यो
अपौहत् । पुनस्तदा बृहति यत्कनाया दुहितुरा
अनुभृतमनर्वा ॥

यथा स्वांशेन भगवान् रुद्रः प्रजापतिर्वास्तोष्पतिं रुद्र-
मसृजत् तदेतदादिभिस्तिष्ठभिर्वदति । यस्य प्रजापते-
रिष्णदेष्णवद् वीरकर्मम् । लिङ्गव्यत्ययः । वीरकर्म ।
रेत इत्यर्थः । येन रेतसोत्पन्ना वीरा भवन्ति तादृशैः
प्रथिष्ट प्रथितमासीत् तद्रेतोऽनुष्ठितं प्रजापतिनापत्यार्थं
निषिक्तं नर्यो नरेभ्यो हितो यद्वा नेतृभ्यो देवेभ्यो हितो

रुद्रोऽपौहत् अघोहति । तदेवाह । पुनस्तद्रेत आ बृहति । सर्वत उत्खिदति । उद्रमयति पुरुपाकारेण स्वयमुत्पन्नः सन् । कीदृशं रेतः । यद्रेतः कनायाः कान्ताया दुहितुः स्वपुत्र्याः । तस्यामित्यर्थः । तत्र प्रजापतिनानुभृतमाः आसीत् । कीदृशो रुद्रः । अनर्वान्यस्मिन्नप्रत्युतः । 'प्रजापतिर्वै स्वां दुहितरमभ्यध्यायदिवमित्यन्य आहुरुपसमित्यन्ये ।' (ऐत्रा. ३।३३) इति ब्राह्मणम् । ऋसा.

मध्या यत्कर्त्तव्यमभवद्भीके कामं कृण्वाने पितरि युवत्याम् । मनानग्रेतो जहतुर्वियन्ता सानौ निषिक्तं सुकृतस्य योनौ ॥

कामं यथेच्छं कृण्वाने कुर्वाणे पितरि प्रजापतौ युवत्यां दुहितर्युपसि दिवि वा । दिवमित्यन्य इति हि ब्राह्मणं प्रदर्शितम् । मध्या तयोर्मध्येऽन्तरिक्षमध्ये वाभीके समीपे यत्कर्त्तव्यं कर्माभवत् मिथुनीभावाख्यं तदानीं मनानगल्पं रेतो जहतुः त्यक्तवन्तौ । किं कुर्वाणाविति तत्राह । वियन्तौ परस्परमभिगच्छन्तौ । प्रजापतिना सानौ समुच्छिन्ते स्थाने सुकृतस्य यज्ञस्य योनौ निषिक्तमासीदित्यर्थः । ततो रुद्र उत्पन्न इत्यर्थः । ऋसा.

पिता यत्स्वां दुहितरमधिष्कन्क्षमया रेतः संजग्मानो नि पिञ्चत् । स्वाध्योऽजनयन् ब्रह्म देवा वास्तोष्पतिं व्रतपां निरतक्षन् ॥

पिता प्रजाप्रतिर्यद्यदा स्वां दुहितरं दिवमुपसं वाधिष्कन् अध्यस्कन्दत् तदानीमेव क्षमया पृथिव्या सह संजग्मानः संगच्छमानः प्रजापतिरस्मिंल्लोके रोहितो भूत्वा रेतो नि पिञ्चत् निषेकमकरोत् । 'तामृश्यो भूत्वा रोहितं भूतामभ्यैदि'ति ब्राह्मणं (ऐत्रा. ३।३३) । तदानीं स्वाध्यः सुध्यानाः सुकर्माणो वा देवा ब्रह्माजनयन् उदपादयन् । किं तद्ब्रह्मेति तदाह । वास्तोष्पतिं यज्ञवास्तुस्वामिनं व्रतपां व्रतस्य कर्मणो रक्षःप्रभृतिभ्यः पालकं निरतक्षन् समुदपादयन् । यज्ञवास्तुस्वामित्वं दत्त्वा कर्मरक्षकत्वेन निर्मितवन्त इत्यर्थः । ऋसा.

भ्रातृभगिनीविवाहः

यैस्त्वा भ्राता पतिर्भूत्वा जारो भूत्वा निपद्यते । प्रजां यस्ते जिघांसति तमितो नाशयामसि ॥

(१) ऋसं. १०।६।१।६. (२) ऋसं. १०।६।१।७.

(३) ऋसं. १०।१६।२।५; असं. २०।१६।१।५;

हे योपित् यो राक्षसो भ्राता भ्रातृरूपो भूत्वा पतिर्भर्तृरूपो वा भूत्वा त्वां निपद्यते अभिगच्छति । अथवा जार उपपतिरूपो वा भूत्वाभिगच्छति । एवंभूतो यो राक्षसादिस्ते तव प्रजां जिघांसति हन्तुमिच्छति । स्पष्टमन्यत् । ऋसा.

शूद्रकृतायैस्त्रीसंग्रहणम्

शूद्रा यदर्यजारा न पोपाय धनायति ।

यद्यदा शूद्रा काचिदासी कदाचिदर्यः स्वकीयः स्वामी जारो यस्याः सेयमर्यजारा भवति, तदानीं सा दासी स्वामिस्वीकारमात्रेणात्यन्तं हृष्यति, न तु स्वकीयकुटुम्बपोपाय धनायति धनमात्मन इच्छति । न हि स्वामिस्वीकाराद्धनं अधिकं मन्यते । तैसा.

स्त्रियाः व्यभिचारदोषः

ऋतं वै सत्यं यज्ञोऽनृतं सत्यनृतं वा एषा करोति या पत्युः क्रीता सत्यथान्यैश्चरत्यनृतमेव निरवदाय ऋतं सत्यमुपैति यन्मिथुया प्रतिब्रूयात्प्रियतमेन याजयेद्यथ यद्वाचयति मेध्यामेवैनां करोत्यामपेषा भवन्ति सर्वस्याहसोऽवेष्टयै यदभ्युज्येयुरनवेष्टमहः स्यात्पात्रेभ्यो वै ताः प्रजा वरुणोऽगृह्णाद्यत्पात्राणि पात्रेभ्य एवैना वरुणान्मुञ्चति प्रतिपुरुषं भवन्ति प्रतिपुरुषमेवाहोऽवयजत्येकमधि भवति गभभ्यस्तेन निरवदयतेऽन्नाद्वै ताः प्रजा वरुणोऽगृह्णाच्छूर्पेणान्नं विभ्रति तस्माच्छूर्पेण जुहुतः स्त्रीपुंसौ जुहुतो मिथुना एव प्रजा वरुणान्मुञ्चतः पुरस्तात्प्रत्यञ्चौ तिष्ठन्तौ जुहुतः पुरस्तादेवाहोऽवयजतो यत्पात्राणि य एव द्विपादः पशवो मिथुनास्तेषामेतत्पुरस्तादहोऽवयजतोऽथ यन्मेषश्च मेषी च य एव चतुष्पादः पशवो मिथुनास्तेषामेतदुपरिष्ठादहोऽवयजत उभयत एवाहोऽवयजतः पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च ।

मागृ. २।१८।२.

(१) तैसं. ७।४।१९।२-३; मैसं. ३।१३।१; कासं. ४।८; शुमा. २३।३०; तैबा. ३।१।७।३; शाब्रा. १३।१।२।८; शाश्रौ. १।६।४।४.

(२) मैसं. १।१०।११; कासं. ३।६।६; तैबा. १।६।५।४; माश्रौ. १।७।४.

शूद्रकृतार्थस्त्रीसंग्रहणं आर्यकृतशूद्रस्त्रीसंग्रहणं च

यद्वरिणो यवमत्ति न पुष्टं पशु मन्यते ।

शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायति ॥

(१) क्षत्ता पालागलीमभिमेथयति— यद्वरिणः । यदा हरिणो मृगः यवं सस्यं अत्ति भक्षयति । अथ तदा क्षेत्री । न पुष्टं पशु । पशुमिति प्राप्ते विभक्तिलोपः । पुष्टं पशुं मन्यते अवगच्छति । मम क्षेत्रं भक्षितमिति यथा । एवं शूद्रा यत् यस्य शूद्रस्य भर्तुः । अर्यजारा अर्यः वैश्यः जारो यस्याः सा अर्यजारा भवेत् तदा स शूद्रः क्षेत्री न पोषाय ममैतदिति मन्यते । न च तस्यां धनायति धनमिव च तां न मन्यते परस्योपभोग्यत्वात् । शुउ.

(२) वैश्यो यदा शूद्रां गच्छति तदा शूद्रः पोषाय न धनायते पुष्टिं न इच्छति मद्रार्या वैश्येन भुक्ता सती पुष्टा जातेति न मन्यते किं तु व्यभिचारिणी जातेति दुःखितो भवतीत्यर्थः । शुम.

यद्वरिणो यवमत्ति न पुष्टं बहु मन्यते ।

शूद्रो यदर्यायै जारो न पोषमनुमन्यते ॥

(१) पालागली प्रत्याह— यद्वरिणो यवमत्ति न पुष्टं बहु मन्यते क्षेत्रीति । यदुक्तं भवतोऽप्येतदेवमिति सोल्लुण्ठमाह । इयांस्तु विशेषः । शूद्रो यत् अर्यायै अर्यायाः वैश्यायाः जारः जारयिता । तदा क्षेत्री वैश्यः आत्मनः पोषं नानुमन्यते । न हि सा तस्य पोष्या निकृष्टश्च शूद्रः उत्कृष्टा वैश्या इति । शुउ.

(२) यत् यदा शूद्रः अर्यायै अर्याया वैश्याया जारो भवति तदा वैश्यः पोषं पुष्टिं नानुमन्यते मम स्त्री पुष्टा जातेति नानुमन्यते किं तु शूद्रेण नीचेन भुक्तेति क्लिश्यतीत्यर्थः । शुम.

ब्राह्मणीसंग्रहदोषः

तेऽवदन् प्रथमा ब्रह्मकिल्बिषेऽकूपारः सलिलो मातरिश्वा । वीलुहरास्तप उग्रो मयोभूरापो देवीः प्रथमजा ऋतेन ॥

(१) शुमा. २३।३०, ३१; तैसं. ७।४।१९।२; मैसं. ३।१३।१; कासं. ४।८; शब्रा. १३।२।९।८ : १३।५।२।८; तैब्रा. ३।९।७।२; शाश्रौ. १६।४।४, ६.

(२) असं. ५।१७।१ षेऽकू (षे कू) उग्रो (उग्रं) ऋतेन

अत्रेतिहासमाचक्षते । जुहूरिति वाङ्नाम । सा ब्रह्मणो जाया च । बृहस्पतेर्वाचस्पतित्वाद्बृहस्पतेर्जुहूर्नाम भार्या बभूव । कदाचिदस्य किल्बिषमस्या दौर्भाग्यरूपेणासांचक्रे । अत एव स एनां पर्यत्याक्षीत् । अनन्तरमादित्यादयो देवा मिथो विचार्यनामकिल्बिषां कृत्वा पुनर्बृहस्पतये प्रादुरिति । तदत्र वर्ण्यते । प्रथमा मुख्यास्ते देवा ब्रह्मकिल्बिषे । ब्रह्मणो बृहस्पतेः किल्बिषे पापे जुहूदौर्भाग्यरूपे विषयेऽवदन् । निष्कृत्युपायमवोचन् । के ते । अकूपारः । अत्र यास्कः—आदित्योऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो भवति दूरपारः । इति (नि. ४।१८) । अकुत्सितपारो महागतिरादित्यः सलिलोऽब्दवता वरुणो मातरिश्वा वायुर्वीलुहराः । हरतेरसुनि रूपं हर इति । हरति विनाशयति तमांसीति हरस्तेजः । प्रभूततेजस्कः । तपः । तपसा तापनेनोग्र उदग्रूर्णोऽग्निमयोभूः सुखस्य भावयिता सोमो देवीर्देव्य आपः । कीदृश्यः । ऋतेन सत्यभूतेन ब्रह्मणा प्रथमजा आदित एवोत्पादिताः । एत उपायमुक्त्वा प्रायश्चित्तमप्यकारयन्निति भावः । ऋसा.

सोमो राजा प्रथमो ब्रह्मजायां पुनः प्रायच्छददृष्टणीयमानः ।

अन्वर्तिता वरुणो मित्र आसीदग्निर्होता हस्तगृह्या निनाय ॥

प्रथमो मुख्यः सोमो राजादृष्टणीयमाणः । पापापगमनेनालजमानः संस्तामेनामकिल्बिषां ब्रह्मजायां पुनर्बृहस्पतये प्रायच्छत् । ततो वरुणोऽन्वर्तिता । ऋतिः सौत्रो धातुर्धृणायां वर्तते । तस्य वृत्ति रूपम् । सोममनुमोदयितासीत् । सर्वथा त्वं परिग्रहाणेति दयामकार्षात् । तथा मित्रश्च । अनन्तरं होता देवानामाह्वाता मनुष्याणां होमनिष्पादको वाग्निर्हस्तगृह्य तां हस्ते गृहीत्वा निनाय आनैपीत् प्रादादित्यर्थः । ऋसा.

हस्तेनैव ग्राह्य आधिरस्या ब्रह्मजायेयमिति चेदवोचन् । न दूताय ग्रहे तस्थ एषा तथा राष्ट्रं गुपितं क्षत्रियस्य ॥

(कृतस्य) ; ऋसं. १०।१०९।१; कौसू. ४।८।११.

(१) असं. ५।१७।२; ऋसं. १०।१०९।२.

(२) असं. ५।१७।३ येयमिति (येति) वोचन् (वोचत्) ग्रहे (ग्रहेया) ; ऋसं. १०।१०९।३.

नास्य जाया शतवाही कल्याणी तल्पमा शये ।
 यस्मिन् राष्ट्रे निरुध्यते ब्रह्मजायाचिन्त्या ॥
 न विकर्णः पृथुशिरास्तस्मिन् वेश्मनि जायते ।
 यस्मिन् ॥
 नास्य क्षत्ता निष्कप्रीवः सूतानामेत्यप्रतः ।
 यस्मिन् ॥
 नास्य श्वेतः कृष्णकर्णो धुरि युक्तो महीयते ।
 यस्मिन् ॥
 नास्य क्षेत्रे पुष्करिणी नाण्डीकं जायते विसम् ।
 यस्मिन् ॥
 नास्मै पृश्नि वि दुहन्ति येऽस्या दोहमुपासते ।
 यस्मिन् ॥
 नास्य धेनुः कल्याणी नानङ्गवान्सहते धुरम् ।
 विजानिर्द्यत्र ब्राह्मणो रात्रिं वसति पापया ॥

परदारसंग्रहो दोषः

यैस्मा ऋणं यस्य जायामुपैमि यं याचमानो
 अभ्यैमि देवाः । ते वाचं वादिषुर्मोक्षं महैवपत्नी
 अप्सरसावधीतम् * ॥

पितापुत्री-भ्रातृभगिनीसङ्गः

यैस्त्वा स्वप्ने निपद्यते भ्राता भूत्वा पितेव च ।
 वजस्तान्सहतामितः क्लीबरूपांस्तिरीटिनः ॥

हे गर्भिणि यो राक्षसादिः त्वा त्वां स्वप्ने निद्रावस्थायां
 भ्राता सहोत्पन्न इव भूत्वा विश्वासं जनयन् निपद्यते
 निपतति अभिगच्छति । तथा यश्च पितेव जनक इव
 तद्रूपधारी भूत्वा स्वप्ने त्वां निपद्यते । यद्वा तान् इति
 बहुवचनेन निर्देशात् यः कश्चित् स्वप्ने स्वकीयसहजरूपेण
 निपद्यते यश्च भ्राता भूत्वा यस्तु पितेव भूत्वेति योज्यम् ।
 भ्रात्रादिरूपेणागत्य गर्भध्वंसनं अन्यत्राप्याम्नायते —
 'यस्त्वा भ्राता पतिर्भूत्वा जारो भूत्वा निपद्यते । प्रजां
 यस्ते जिघांसति तं इतो नाशयामसि ॥' इति (ऋसं.
 १०।१६२।५) । तान् सर्वान् वज्रः श्वेतसर्षपः सहतां
 अभिमवतु इतः अस्माद् गर्भिणीसकाशात् । तथा
 क्लीबरूपान् षण्ढरूपं धृत्वा आगतान् तिरीटिनः अन्तर्धा-

* सायणभाष्यं ऋणादानप्रकरणे (पृ. ६०३) द्रष्टव्यम् ।

(१) असं. ५।१७।१२-८.

(२) असं. ६।११८।३. (३) असं. ८।६।७.

नेन अटतश्च । सहतां इति संबन्धः । असा.

पितापुत्रीविवाहनिषेधः

प्रजापतिर्वै स्वां दुहितरमभ्यध्यायदिवमित्यन्य
 आहुरुषसमित्यन्ये तामृश्यो भूत्वा रोहितं
 भूतामभ्यैत्तं देवा अपश्यन्नकृतं वै प्रजापतिः
 करोतीति ते तमैच्छन् एनमारिष्यति ।

पुरा कदाचित्प्रजापतिः स्वकीयां दुहितरमभिलक्ष्य
 भार्यात्वेन ध्यानमकरोत् । तस्यां दुहितरि महर्षीणां
 मतभेद आसीत् । अन्ये केचन महर्षयो दिवं द्युलोक-
 देवतां ध्यातवानित्याहुः । अपरे तु महर्षय उषसमुषः-
 कालदेवतां ध्यातवानित्याहुः । ऋश्यो मृगविशेषः ।
 तथा चाभिधानकार आह— गोकर्णपृषतैर्गरोहिताश्च-
 मरो मृगा इति । स प्रजापतिस्तथाविध ऋश्योऽभूत् ।
 सा च दुहिता रोहितं लोहितं भूता प्राप्ता । ऋतुमती
 जातेत्यर्थः । तादृशीं तां दुहितरमभ्यैदभिगतवान्मिथुनधर्मे
 प्राप्तवानित्यर्थः । तं दुहितृगामिनं प्रजापतिं देवाः
 परस्परमिदमब्रुवन् । अयं प्रजापतिरकृतं वै, अकर्तव्यमेव
 निषिद्धाचरणं करोतीति विचार्य यः पुरुष एनं प्रजापति-
 मारिष्यति, आर्तिं प्रापयितुं क्षमस्तादृशं पुरुषमैच्छन्-
 न्वेषणं कृतवन्तः । ऐरासा.

स्त्रियाः व्यवहारदोषः

पैत्नी वाचयति । मेध्यामेधैनां करोति । अथो
 तप एधैनामुप नयति । यज्जारँ सन्तं न प्रब्रूयात् ।
 प्रियं ज्ञातिँ रुन्ध्यात् । असौ मे जार इति
 निर्दिशेत् । निर्दिश्यैवैनं वरुणपाशेन ग्राहयति ।

पितापुत्रीविवाहनिषेधः

प्रजापतिर्हि वै स्वां दुहितरमभिदध्यौ । दिवं
 वोषसं वा मिथुन्येनया स्यामिति ताँ संबभूव । तद्वै
 देवानामाग आस । य इत्थँ स्वां दुहितरमस्माकँ
 स्वसारं करोतीति । ते ह देवा ऊचुः । योऽयं देवः
 पशूनामीष्टेऽतिसन्धं वा अयं चरति य इत्थँ स्वां
 दुहितरमस्माकँ स्वसारं करोति विध्येममिति तँ
 रुद्रोऽभ्यायत्य विव्याध तस्य सामि रेतः प्रचस्कन्द
 तथेन्नूनं तदास । तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तम् ।

(१) ऐरा. ३।३३. (२) तैत्ति. १।६।५।२.

(३) शत्रा. १।७।४।१-४.

पिता यत्त्वां दुहितरमधिष्कन् क्षमया रेतः संज-
ग्मानो निषिञ्चदिति तदाभिमारुतमित्युक्तं तस्मि-
स्तद्व्याख्यायते यथा तदेवा रेतः प्राजनयंस्तेषां
यदा देवानां क्रोधो व्यैदथ प्रजापतिमभिषज्यंस्तस्य
तं शल्पं निरकृन्तन्तस् वै यज्ञ एव प्रजापतिः ।

स्त्रियाः व्यभिचारदोषः

अथ प्रतिप्रस्थाता प्रतिपरैति । स पत्नीमुदाने-
ष्यन्पृच्छति केन चरसीति वरुण्यं वा एतस्त्री करोति
यदन्यस्य सत्यन्येन चरत्यथो नेन्मेऽन्तःशल्पा जुहव-
दिति तस्मात्पृच्छति निरुक्तं वा एनः कनीयो
भवति सत्यं हि भवति तस्माद्वेव पृच्छति सा यन्न
प्रतिजानीत ज्ञातिभ्यो हास्यै तदहितं स्यात् ।

श्रोत्रियदारसंग्रहदोषः

अथ यस्य जायायै जारः स्यात् । तं चेद्विष्या-
दामपात्रेऽभिमुपसमाधाय प्रतिलोमं शरबर्हिस्तीर्त्वा
तस्मिन्नेतास्तिष्ठः शरभृष्टीः प्रतिलोमाः सर्पिषात्तत्त्वा
जहुयान्मम समिद्धेऽहौषीराशपराकाशौ त आददेऽ-
साविति नाम गृह्णाति मम समिद्धेऽहौषीः पुत्र-
पशून्त आददेऽसाविति नाम गृह्णाति मम समिद्धेऽ-
हौषीः प्राणापानौ त आददेऽसाविति नाम गृह्णाति
स वा एष निरिन्द्रियो विसुकृदस्माद्धोकात्प्रैति यमेवं-
विद्ब्राह्मणः शपति तस्मादेवंविच्छ्रोत्रियस्य जायाया
उपहासं नेच्छेदुत ह्येवंवित्परो भवति ।

पितापुत्रीविवाहः

प्रजापतिरुषसमध्यैत् स्वां दुहितरं तस्य रेतः
परापतत् तदस्यां न्यषिच्यत तदश्रीणादिदं मे मादु-
षदिति तत्सदकरोत् पशूनेव ।

पूर्वं प्रजापतिः स्वदुहितरमेवोषसमध्यैदध्यगच्छत्
तस्य रेतः परापतत् तदस्यां पृथिव्यां निषिच्य च तद-
श्रीणात् अपचत् केनाभिप्रायेण मादुषदिति दुष्टं मा भू-
दिति तत्पक्वं रेतः सदकरोत् तदेव विवृणोति पशूनकरो-
दिति एतत् श्रायन्तीयमभवदिति शेषः । तासा.

गौतमः

परदारभिमिश्रं दण्डसामान्यविधिः

परदारभिमृष्टः स्तब्धश्चेद् ग्राह्यः ।

- (१) शब्रा. २।५।२।२०. (२) शब्रा. १।४।१।४।११.
(३) ताब्रा. ८।२।१०. (४) सवि. ४६८.

स्तब्धः स्पर्शने क्षमते । तथा च मनुः—‘स्त्रियं
सृष्टोददेशे यः सृष्टो वा मर्षयेत्तदा । परस्परस्यानुमते
सर्वे संग्रहणं स्मृतम् ॥’ इति । सवि. ४६८

प्रतिषेधे पुमान् दण्ड्यः तदर्थं स्त्री ।

अस्यार्थो विवृतो निबन्धनकारेण— पतिपित्रादि-
भिर्येन संभाषणं निषेध्यं तत्र प्रवर्तमाना स्त्री शतपणं
दण्ड्या । पुरुषोऽप्येवं निषिद्धः सन् प्रवर्तमानो द्विशतं
दण्ड्य इति । सवि. ४६८-९

आर्यस्त्र्यभिगमिशूद्रदण्डः

आर्यस्त्र्यभिगमने लिङ्गोद्धारः सर्वस्वहरणं च ।

(१) शूद्र इति प्रकृतं षष्ठ्यन्तमपेक्षते । आर्यास्त्रै-
वर्णिकाः । तेषां चेत्स्त्रियं शूद्रोऽभिगच्छेत्तस्य लिङ्गो-
द्धारो लिङ्गोत्पाटनं कार्यं यच्च यावच्च स्वं तस्य च हरणं
दण्डः । आर्याभिगमनमित्येव सिद्धे स्त्रीग्रहणं आर्य-
गृहीतायां शूद्रायामपीति सूचनार्थम् । तत्र वैश्यस्त्रियां
स्वहरणं क्षत्रियायां लिङ्गोद्धारः । ब्राह्मण्यामुभयमिति ।
गौमि.

(२) आर्याणां ब्राह्मणादीनां आर्यवृत्ता चेत् स्त्री ।
कुत एतत्, स्त्र्यभिगमन इति वक्तव्ये आर्यस्त्र्यभि-
गमन इत्यारम्भात् एवं च वेश्यारूपेण स्थितायाम-
दण्ड्यः । स्त्रियामेवाभिगमनप्रसिद्धेरागमन इत्येव सिद्धे
स्त्रीग्रहणमार्यपरिगृहीतायां शूद्रायामपीत्येवमर्थम् ।
अभिगमने कृते अभिशब्दो बुद्धिपूर्वार्थः । ततश्च
स्वमादावबुद्धस्य तथैव कृतस्य लघुतरो दण्डो द्रष्टव्यः ।
लिङ्गस्योद्धारः उत्पाटनं सर्वस्वहरणं च कर्तव्यं, तल्लिङ्गो-
द्धारो धनस्य चेति वक्तव्ये स्वहरणं चेत्यभिधानात् ।
चकारः समुच्चयार्थः, विकल्पो मा भूदित्यसमासः, क्षत्रिय-

(१) सवि. ४६८.

(२) गौध. १।२।२; मेधा. ८।३।७४; अप. २।२।८६;
व्यक. १।२६ सर्वस्व (स्व); मभा. व्यकवत्; गौमि. १।२।२
व्यकवत्; उ. २।२।७।९ व्यकवत्; स्मृच. ३।२२; ममु.
८।३।७४ (च०); विर. ३।९१ स्त्र्यभि (स्त्री); पमा.
४।६६; रत्न. १।३१; विचि. १।७९ ममुवत्; दवि. १।७२
हरणं (ग्रहणं); वीमि. २।२।८६ (च०); व्यस. १।०६
आर्य (आचार्य); बाल. २।२।८६ सर्वस्व (सर्व); सेतु.
२।६८ स्त्र्यभि (स्त्री) (सर्वस्वहरणं च०); २।६९ (च०);
समु. १।५५.

वैश्यस्त्रीगमने यथासंख्येनैकैकं । ब्राह्मणस्य तूभयमिति ।

*मभा.

गुप्ता चेद्वधोऽधिकः ।

स यदि शूद्रस्तासां गोप्ता रक्षिता भवति तदा वधः कार्यः । अधिकग्रहणात्पूर्वोक्तदण्डद्वयमपि भवति ।

×गौमि.

अंगुष्ठाप्युत्कृष्टवर्णा शूद्रो गच्छेद्विद्वच्छेदनमर्हति ।

अत्रापिशब्दो व्युत्क्रमेण संबन्धनीयः । लिङ्गच्छेदनमर्हतीति तेन सर्वस्वापहारसमुच्चयः सिद्धः । सवि. ४७०

वैधः सर्वस्वापहारो गुप्तां तु व्रजतोऽस्य च ।

अस्य शूद्रस्येत्यर्थः । सवि. ४७०

हीनपुरुषस्य उच्छ्रियाश्च व्यभिचारे दण्डः

श्वभिः खादयेद्राजा निहीनवर्णगमने स्त्रियं प्रकाशम् ।

अत्र निहीनवर्णगमने स्त्रियाः पातित्यमुक्तम् । तस्याः सामान्यतः पतितप्रायश्चित्ते प्राप्त आह—श्वभिः खादयेदिति । निहीनवर्णो व्याख्यातः ‘भ्रूणहनि हीनवर्ण-सेवायां च’ इत्यत्र । तद्रमने तां श्वभिः खादयेद्राजा प्रकाशं जनसमक्षम् । तथाह. मनुः— ‘भर्तारं लङ्घयेद्या तु जातिस्त्रीगुणदर्पिता । तां श्वभिः खादयेद्राजा संस्थाने बहुसंस्थिते ॥’ इति । अनुबुद्धिपूर्वं अयं राजदण्डः,

* गौमिवद्भावः ।

× मभा. गौमिवत् ।

(१) गौध. १२३; मेघा. ८१३७४ गुप्ता (गुप्तां) (वधोऽधिकः ०) ; व्यक. १२६ द्वधोऽधिकः (द्वधादिकः) ; मभा. गुप्ता (गोप्ता) ; गौमि. १२३ मभावत् ; उ. २१२७९; स्मृच. ३२२; ममु. ८१३७४ गुप्ता (गुप्तां) ; विर. ३९१, ३९५; रत्न. १३१ ममुवत् ; विचि. १७९ ममुवत् ; दवि. १७२ द्वधो (द्वो) ; वीमि. २१२८६ ; व्यम. १०६ ; बाल. २१२८६ मभावत् ; सेतु. २६९ मभावत् ; समु. १५५ ममुवत्.

(२) सवि. ४७०. (३) सवि. ४७०.

(४) गौध. २३११४; व्यक. १०६; मभा.; गौमि. २३११४ श्वभिः खा (श्वमिरा) ; विर. ३९७ निहीन (हीन) ; विचि. १८५ मिः + (तु) निहीन (हीन) (प्रकाशम् ०) ; दवि. १७३ मिः + (च) निहीन (हीन) ; सेतु. २७२ गमने (गमे) शेषं विचिवत् ; विव्य. ५५ विचिवत्.

बुद्धिपूर्वं वसिष्ठोक्तं द्रष्टव्यम्—‘शूद्रो ब्राह्मणीमुपगच्छेत् वीरणैर्वेष्टयित्वा शूद्रमग्नौ प्रास्येत् । ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं कारयित्वा सर्पिषाऽभ्यज्य नग्नां कृष्णखरमारोप्य महापथमनुसंवाजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते । वैश्यश्चेत् ब्राह्मणीमुपगच्छेद्विद्वच्छेदनमर्हतीति विज्ञायते । ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं कारयित्वा सर्पिषाऽभ्यज्य नग्नां गौरखरमारोप्य मंहोपथमनुसंवाजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते । राजन्यश्चेत् ब्राह्मणीमुपगच्छेच्छरपत्रैर्वेष्टयित्वा राजन्यमग्नौ प्रास्येत् । ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं कारयित्वा सर्पिषाऽभ्यज्य नग्नां श्वेतखरमारोप्य महापथमनुसंवाजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते । एवं वैश्यो राजन्यायां शूद्रश्च राजन्यवैश्ययोः’ इति । निहीनवर्णगमन इत्युक्तत्वात् शत्रियवैश्याभ्यां बुद्धिपूर्वगमने ब्राह्मण्याः कल्प्यम् । यथाह मनुः—‘जघन्यं सेवमानां तु संयतां वासयेद्दृहे । उत्तमां सेवमानस्तु जघन्यो वधमर्हति ॥’ इति । अयमेव शत्रिया-वैश्यागमनेऽपि द्रष्टव्यः, सामान्येनोक्तत्वात् । एवञ्च निहीनवर्ण इत्ययमपि दण्डो द्विजातिस्त्रीणां सामान्यः, सामान्येनोक्तत्वादेव । अनुलोमसंपर्के तु व्याघ्र आह—‘वर्णानामनुलोमानां परस्परसमागमे । व्युत्क्रमेण ततो राजा खादयेद्वानरैः स्त्रियम् ॥ सुगालैर्बुद्धिपूर्वं चेत् पुरुषो वधमर्हति । अयमेवानुलोमानां स्वजातिव्युत्क्रमेणैव ॥’ इति । प्रतिलोमसमागमे बुद्धिपूर्वं चानुबुद्धिपूर्वं च मनुनोक्तं द्रष्टव्यं—‘प्रतिलोमे वधः पुंसां स्त्रीणां नासादिकर्तनम्’ इति । ननु च—‘एतदेव विधिं कुर्याद्योपित्सु पतितांस्वपि’ इति, ‘यत्पुंसः परदारेषु तच्चैनां चारयेद्व्रतम्’ इति च सिद्धे अयं दण्डविधिरनर्थक इति । अत्रोच्यते या स्वयमेव राजानं गच्छति तस्या दण्ड एव, यया तु बलादानीयते तस्या दण्डश्च प्रायश्चित्तं च, या स्वयमपि न गच्छति न बलादानीयते तस्याः प्रायश्चित्तमेवेति । अयमेव न्यायः सर्वत्र दण्डप्रायश्चित्तयोर्द्रष्टव्यः । अत्र प्रतिलोमानां स्वजातिव्युत्क्रमे ‘प्रतिलोमास्तु धर्महीनाः’ इति प्रायश्चित्ताभावा-दन्येषां संकरदोषपरिहारार्थं दण्डः कल्प्यः । एवं च ‘प्रतिलोमे वधः पुंसां स्त्रीणां नासादिकर्तनम्’ इति तेषामपि द्रष्टव्यम् । तथा पातकोपपातकविषयेऽपि ब्राह्मण्या अनुलोमानन्तरजस्य यो दण्ड उक्तः तस्यार्थं

द्रष्टव्यं; तथैकान्तरद्वयन्तरयोश्च कुतः ? चण्डालस्य समीपे तु नाध्येतव्यं कदाचन । तथा पारशवस्यापि चण्डालार्थो हि स स्मृतः ॥ इति व्यावर्धर्मलिङ्गात् ।

× मभा.

पुमांसं घातयेत् ।

(१) अनन्तरोक्ते विषये गन्ता पुमान् राजा घातयितव्यः । वधप्रकारश्चानन्तरमेव वसिष्ठवचनेन दर्शितः ।

गौमि.

(२) प्रकाशमित्यनुवर्तते । घातनप्रकारश्च वसिष्ठोक्तो द्रष्टव्यः । उदाहृतश्च विशेषात् । बुद्धिपूर्वेऽबुद्धिपूर्वे सकृद्रमने अभ्यासे च विशेषवचनान्तराभावाच्च सर्वत्र हननमेष द्रष्टव्यम् । एवं वर्णानामनुलोमानां प्रतिलोमानां च स्ववर्गव्युत्क्रमे परस्परव्युत्क्रमे च हननमेव द्रष्टव्यम् । तथा च स्मृत्यन्तरवाक्यानि चोदाहृतानि । एवञ्च स्त्रीणामपि सकृद्रमनेऽभ्यासे च पूर्वोक्त एव दण्ड इति द्रष्टव्यम् ।

मभा.

यथोक्तं वा ।

(१) लिङ्गोद्धार इत्यादि यथोक्तं वा दण्डप्रणयनं कर्तव्यम् । सप्रत्ययाप्रत्ययाभ्यासानभ्यासापेक्षोऽयं विकल्पः ।

गौमि.

(२) लिङ्गोद्धार इत्यादि यथोक्तं वा शूद्रस्य द्रष्टव्यम् । तत्र सच्छूद्रस्य यथोक्तमितरस्येदमिति द्रष्टव्यम् ।

मभा.

कन्याकृतकन्यादूषणदण्डः

कन्यैव कन्यां दूषयति तदङ्गच्छेदो वा. मौण्ड्यं वा ।

हारीतः

हीनपुरुषस्य उच्छ्रियाश्च व्यभिचारे दण्डः

श्रेयसः शयनशायिनं राजा बद्ध्वा श्रमिः

× गौमि. मभावत् ।

(१) गौध. २३।१५; व्यक. १२६; मभा.; गौमि. २३।१५; विर. ३९७; दवि. १७३.

(२) गौध. २३।१६; व्यक. १२६; मभा.; गौमि. २१।१६; विर. ३९७; दवि. १७३.

(३) सवि. ४७२.

(४) व्यक. १२६; विर. ३९६; विचि. १८५

खादयेत् काष्ठैश्चैनां दहेत् ।

श्रेयस उत्कृष्टवर्णस्य शयनशायिनं स्त्रीणामिनम् । एनामुत्कृष्टवर्णस्त्रियम् । विर. ३९७

आपस्तम्बः

कन्यापरदारसंनिर्वाकरणे दण्डः

अबुद्धिपूर्वमलङ्कृतो युवा परदारमनुप्रविशन् कुमारीं वा वाचा बाध्यः । बुद्धिपूर्वं तु दुष्टभावो दण्ड्यः ।

(१) यत्र परदारा आसते कुमारी वा पतिवरा, तत्र युवा अलङ्कृतः अबुद्धिपूर्वमज्ञानादनुप्रविशन् वाचा बाध्यः — अत्रेयमास्ते, माऽत्र प्रविशेति । बुद्धिपूर्वमिति । यस्तु जानन्नेव दुष्टभावः प्रलोभनार्थं प्रविशति स दण्ड्यो द्रव्यानुरूपमपराधानुरूपं च । दुष्टभावग्रहणमाचार्यादि-प्रेषितस्य प्रवेशे दण्डो मा भूदिति । उ.

(२) यद्यदुष्टाशय एवाज्ञानादलङ्कृतः परस्त्रियाः परकन्यायाश्च समीपमुपसर्पति, स वाचा बाध्यः भर्त्सनीयः । विर. ३८५

परदारमैशुने दण्डः

संनिपाते वृत्ते शिश्नस्य छेदनं सवृषणस्य ।

संनिपातो मैशुनं, तस्मिन् वृत्ते शिश्नच्छेदनं दण्डः । सवृषणस्येत्युपसर्जनस्यापि शिश्नस्य विशेषणम् । सवृषणस्य शिश्नस्य छेदनमिति । उ.

(काष्ठैश्चैनां दहेत्०); दवि. १७३ श्रैनां (श्रैतां); वीमि. २।२८६ श्रैनां दहेत् (श्रैनां दाहयेत्); सेतु. २७१ दहेत् (दाहयेत्).

(१) आध. २।२६।१८-९; हिध. २।१९; अप. २।२८४ वाचा बाध्यः (डावाच्यः) शंखलिखितौ; व्यक. १२५; विर. ३८५ युवा परदारमनु (वा परदारेषु) वा वाचा (वाचा) (दुष्टभावो०); व्यनि. ३९९; दवि. १५६ (कुमारी वा०) (दुष्टभावो०); सेतु. २६६ दारमनुष (दारानुप) वाचा बाध्यः (चावध्यः) (दुष्टभावो०); समु. १५४ दारम (दारान) बाध्यः (ताड्यः) तु (चेत्) शंखः.

(२) आध. २।२६।२० शिश्नस्य छेदनं (शिश्नच्छेदनं); हिध. २।१९ आपवत्; व्यक. १२५; विर. ३८९; दवि. १६० संनिपाते वृत्ते (पूर्वसंनिपाते); सेतु. २६७ (वृत्ते०) सवृष (वृष).

कन्यादूषणे दण्डः

कुमार्यो तु स्वान्यादाय नाश्यः ।

(१) कुमार्यो तु संनिपाते वृत्ते सर्वस्वहरणं कृत्वा देशान्निर्वास्यः, न शिश्नच्छेदः । उ.

(२) स्वानि धनानि आदाय नाश्यो निर्वास्यः । एतच्च हीनाग्रामकामायाम् । विर. ४०२

कन्यादूषणे परदारदूषणे च राज्ञः कर्तव्यम्

अथ भृत्ये राज्ञा ।

अथ संनिपातात्प्रभृति ते परदारकुमार्यो राज्ञा भृत्ये प्रासाच्छादनप्रदानेन भर्तव्ये । उ.

रक्ष्ये चात ऊर्ध्वं मैथुनात् ।

अथ प्रथमात् संनिपातात् ऊर्ध्वं मैथुनाच्च रक्ष्ये यथा पुनः मैथुनं नाचरतः तथा कार्ये । उ.

निर्वेषाभ्युपाये तु स्वामिभ्योऽवसृजेत् ।

यदि ते एवं निरुद्धे निर्वेषणमभ्युपेतः अभ्युपगच्छतः तदा निर्वेषाभ्युपाये तु स्वामिहस्ते अवसृजेत् दद्यात् । परदारं भर्त्रे श्वशुराय वा, कुमारीं पित्रे भ्रात्रे वा । अनभ्युपगमे तु प्रायश्चित्तस्य यावज्जीवं निरोधः । उ.

प्रायश्चित्तोत्तरं कन्या परदाराश्च धर्माहंसंबन्धाः

चरिते यथापुरं धर्माद्धि संबन्धः ।

चरिते तु निर्वेषे यथापुरं यथापूर्वं धर्मात्, तृतीयार्थे पञ्चमी । धर्मेण संबन्धो भवति । हिशब्दो हेतौ । यस्मादेवं तस्मात् अवश्यं प्रायश्चित्तं कारयितव्ये । ततो यज्ञविवाहादौ न कश्चिद्दोष इति । उ.

आर्यस्य शूद्रागमने दण्डः

नाश्य आर्यः शूद्रायाम् ।

(१) आर्यः त्रैवर्णिकः, शूद्रायां परभार्यायां प्रसक्तो राज्ञा राष्ट्राभाश्यः निर्वास्यः । उ.

(१) आध. २।२६।२१; हिध. २।१९ नाश्यः (आस्यः); व्यक. १२७; विर. ४०२; दवि. १८४.

(२) आध. २।२६।२२; हिध. २।१९ भृत्ये राज्ञा (राज्ञा भृत्ये).

(३) आध. २।२६।२३; हिध. २।१९.

(४) आध. २।२६।२४; हिध. २।१९.

(५) आध. २।२७।१; हिध. २।१९.

(६) आध. २।२७।९; हिध. २।१९; विर. ३९३; विचि. १८४ आर्यः (आर्यस्तु); दवि. १७१.

(२) आर्यो ब्राह्मणादिः, नाश्यो निर्वास्यः ।

बृहस्पतेर्हीनाग्रामार्थिकस्तत इति वाक्ये अन्यपूर्वा शूद्रा विवक्षिता, इह त्वनन्यपूर्वा, तेन न निर्वासदण्डविधि-विरोध इति, शूद्रायामनन्यपूर्वायामिति विशेषयतः कल्प-तरुकारस्याभिप्रायः । शूद्राव्यतिरिक्तहीनविषयमेव बृह-स्पतिवाक्यमित्यन्ये । विर. ३९३

आर्यस्त्वभिगामिशूद्रदण्डः

वध्यः शूद्र आर्यायाम् ।

शूद्रस्तु त्रैवर्णिकस्त्रियां प्रसक्तो वध्यः । एतच्च योऽन्तःपुरादिष्वधिकृतो रक्षकः सन् स्वयं गच्छति, तस्य भवति । अन्यस्य तु पूर्वोक्तं शिश्नच्छेदनमेव । तथा च शूद्राधिकारे गौतमः— 'आर्यस्त्वभिगमने लिङ्गोद्धारः स्वहरणं च । गोप्ता चेद्बधोऽधिकः' इति । याज्ञवल्क्येन प्रातिलोभ्येन गमनमात्रे वध उक्तः— 'सजातावुत्तमो दण्डः आनुलोभ्ये तु मध्यमः । प्रातिलोभ्ये वधः पुंसां स्त्रीणां नासादिकृन्तनम् ॥' इति । सोऽनुबन्धा-भ्यासाद्यपेक्षो द्रष्टव्यः । तथा 'नाश्य आर्यश्शूद्रायामि'-त्याचार्यवचनमन्यभ्यासापेक्षं, ब्राह्मणादेः क्रमविवाहे या शूद्रा तद्विषयं वा द्रष्टव्यम् । उ.

परभुक्तस्त्रियाः प्रायश्चित्तम्

द्वारं चास्य कर्शयेत् ।

अस्य शूद्रस्य या दारभूता तेन भुक्ता त्रैवर्णिकस्त्री तां च कर्शयेत् व्रतनियमोपवासैः । या प्रजाता न भवति तद्विषयमेतत् । 'ब्राह्मणक्षत्रियविशां स्त्रियः शूद्रेण संगताः । अप्रजाता विशुद्धयन्ति प्रायश्चित्तेन नेतराः ॥' इति स्मरणात् । उ.

बौधायनः

शूद्रादीनां उच्चवर्णस्त्रीगमने दण्डः

शूद्रं कटाभिना दहेत् ।

(१) आध. २।२७।९; हिध. २।१९; विर. ३९५; विचि. १८५; दवि. १७३.

(२) आध. २।२७।१०; हिध. २।१९; विर. ३९५ द्वारं... येत् (दारांश्चास्य चाकर्षयेत्); विचि. १८५ द्वारं... येत् (दारांश्चास्यापकर्षयेत्); दवि. १७३ विचिवत्.

(३) बौध. २।२।५९; विर. ३९५; विचि. १८५; वीमि. २।२८६; सेतु. २७१.

(१) द्विजस्त्रीगमने इति शेषः । कटो वीरणः ।
विर. ३९५

(२) राज्ञोऽयमुपदेशः । मरणान्तिकं चैतत् । कटः
कटप्रकृतिद्रव्यं वीरणानि । उक्तं च—‘शूद्रश्चेद्ब्राह्मणी-
मभिगच्छेत् वीरणैर्वेष्टयित्वा शूद्रमग्नौ प्रास्येत्’ इति ।
बौवि. (पृ. १३६)

अथाप्युदाहरन्ति—

अब्राह्मणस्य शरीरो दण्डः संग्रहणे भवेत् ।

सर्वेषामेव वर्णानां दारा रक्ष्यतमा धनात् ॥

अब्राह्मणः क्षत्रियः वैश्यश्च । तयोः शरीरो दण्डः
अग्नौ प्रक्षेपः कर्तव्यः । क ? संग्रहणे पारदार्यं । निगुत-
ब्राह्मणीगमने मतिपूर्वं वैश्यो लोहितदर्भैर्वेष्टयित्वाऽग्नौ
प्रक्षेप्तव्यः । राजन्यः शरपत्रैरिति । अथ प्रपञ्चः—
सर्वेषामिति । अपीति शेषः । बौवि. (पृ. १३६-७)

चारणदाररङ्गावतारस्त्रीषु गमने दण्डाभावः

न तु चारणदारेषु न रङ्गावतारे वधः ।

संसर्जयन्ति ता ह्येतान्निगुप्तांश्चालयन्त्यपि ॥

अब्राह्मणवध उक्तः । अत्रापवदति— न त्विति ।
चारणदाराः देवदास्यः । रङ्गावतारः पण्यस्त्रियः । तासु
संग्रहणे वधो न कर्तव्यः । येन ताः संसर्जयन्ति संबन्ध-
यन्ति आत्मना निगुप्तान् रक्षितानपि पुंसो द्रव्यलिप्सया ।
तानेव क्षीणद्रव्यांश्चालयन्ति उत्सृजन्ति च । एवंस्वभाव-
त्वादासां तद्गमने प्रायश्चित्तमप्यल्पमेव । ‘पशुं वेद्यां च
यो गच्छेत् प्राजापत्येन शुद्ध्यति’ इति । तथाऽन्यत्रापि
—‘जात्युक्तं पारदार्यं च गुरुतत्पत्वमेव च । चारणादि-
स्त्रीषु नास्ति कन्यादूषणमेव च ॥’ इति । बौवि. (पृ. १३७)

स्त्रीणां परपुरुषदूषितानां अदुष्टत्वम्

३ स्त्रियः पवित्रमतुलं नैता दुष्यन्ति कर्हिचित् ।

मासि मासि रजो ह्यासां दुरितान्यपकर्षति ॥

अथ नानावीजायतनत्वादपवित्रं स्त्रीक्षेत्रम् । ततस्तत्रो-
त्पन्नमपि क्षेत्रजगूढोत्पन्नकानीनसहोदपौनर्भवाख्यमपत्य-
मप्यपवित्रमेतन्मूत्रच्छर्दिवदसंयवहार्यमित्याशङ्क्याह—
स्त्रियः पवित्रमिति । परपुरुषसंसर्गविषयाणि मानसानि
वाचिकानि च दुरितानि पापानि । न पुनर्हिंसादि-

(१) बौध. २।२।६०-६१.

(२) बौध. २।२।६२.

(३) बौध. २।२।६३.

निमित्तान्यपकर्षति ।

बौवि. (पृ. १३७)

सोमः शौचं दत्तासां गन्धर्वः शिक्षितां गिरम् ।
अग्निश्च सर्वभक्ष्यत्वं तस्मान्निष्कल्मषाः स्त्रियः ॥

तासां स्त्रीणां सोमः शौचं दत्तवान् । यत एव देवता
ताभ्यो वरं ददौ तस्मात्ताभिर्ब्रह्मशौचं क्रियते तद्भर्त्रा
नैवाऽवेक्षणीयम् । देवताप्रसादप्रसङ्गादिदमन्यदुच्यते—
गन्धर्वः शिक्षितां गिरं भाषणप्रकारम् । अतोऽनुचित-
भाषणेऽपि तासु क्षान्तेन भवितव्यम् । तथा चोक्तं पात्र-
लक्षणे ‘स्त्रीषु क्षान्तम्’ इति । अग्निश्च सर्वभक्ष्यत्वं सर्व-
भोग्यत्वं दत्तवान्, यत एवं देवताभ्यो लब्धवराः स्त्रियः
तस्मात् निष्कल्मषाः विगतकल्मषाः काश्चनसमाः, अप-
राधेष्वपि न त्याज्या इत्यभिप्रायः ।

बौवि. (पृ. १३७-८)

वसिष्ठः

शूद्रादीनां उच्चवर्णस्त्रीगमने दण्डः

शूद्रश्चेद्ब्राह्मणीमभिगच्छेद्बीरणैर्वेष्टयित्वा शूद्र-
मग्नौ प्रास्येत् । ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं कारयित्वा
सर्पिषा समभ्यज्य नग्नां कृष्णं खरमारोप्य महापथ-
मनुसंब्राजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते । वैश्यश्चेद्-
ब्राह्मणीमभिगच्छेद्लोहितदर्भैर्वेष्टयित्वा वैश्यमग्नौ
प्रास्येत् । ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं कारयित्वा सर्पि-
षाऽभ्यज्य नग्नां गौरं खरमारोप्य महापथमनुसं-
ब्राजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते । राजन्यश्चेद्ब्राह्म-
णीमभिगच्छेच्छरपत्रैर्वेष्टयित्वा राजन्यमग्नौ प्रास्येत्,
ब्राह्मण्याः शिरसि वपनं कारयित्वा सर्पिषा सम-
भ्यज्य नग्नां श्वेतं खरमारोप्य महापथमनुसंब्राजयेत्
पूता भवतीति विज्ञायते । एवं वैश्यो राजन्यायां
शूद्रश्च राजन्यावैश्ययोः ।

(१) बौध. २।२।६४.

(२) वस्सु. २।१।१-६ (ख) वपनं (वापनं) समभ्यज्य
नग्नां कृष्णं ... संब्रा (अभ्यज्य नग्नां खरमारोप्य महा-
पथमनुब्रा) वैश्यश्चेद्ब्राह्मणीमधिग (वैश्यश्चेद्ब्राह्मणीमभिग) गौरं
खरं (गोरध) राजन्यम् ... वपनं (राजन्यमग्नौ प्रास्येत्
ब्राह्मण्याः शिरोवापनं) समभ्यज्य नग्नां श्वेतं ... विज्ञायते
(अभ्यज्य नग्नां रक्तखरमारोप्य महापथमनुब्राजयेत्) ; व्यक्त-
१२६ वपनं ... नग्नां कृष्णं (वापनं कृत्वा सर्पिषांभ्युक्ष्य

नग्नां) संव्राज (व्राज) मधिगच्छे (माभिगच्छे) वपनं ... ..
 नग्नां गौरं (वापनं कृत्वा सर्पिषाम्युक्ष्य नग्नां) संव्राज
 (व्राज) शरपत्रै (शस्त्रै) वनपं ... .. नग्नां श्वेतं (वापनं
 कृत्वा सर्पिषाम्युक्ष्य नग्नां) संव्राज (व्राज) वपनं कारयित्वा
 (वापनं कृत्वा) ; मभा. २३।१४ शूद्रश्चेद् (शूद्रो)
 मभिगच्छे (सुपगच्छे) समभ्यज्य (अभ्यज्य) कृष्णं खर
 (कृष्णखर) मधिगच्छे (सुपगच्छे) गौरं खर (गौरखर)
 मभिगच्छे (सुपगच्छे) समभ्यज्य (अभ्यज्य) श्वेतं खर
 (श्वेतखर) ; राजन्यवैश्ययोः (राजन्यवैश्ययोः) ; गौमि.
 २३।१४ वीरणै (तुणै) प्रास्येद् (प्रास्य) समभ्यज्य
 (अभ्यज्य) (कृष्णं०) मधिगच्छे (मभिगच्छे) (गौरं०)
 समभ्यज्य (अभ्यज्य) (श्वेतं०) राजन्यवैश्ययोः (राजन्य-
 वैश्ययोः) ; ममु. ८।३७७ (वैश्यं लोहितदमैः क्षत्रियं शर-
 पत्रैर्विष्टं) एतावदेव ; विर. ३९७-८ अभिगच्छेद्दीर (गच्छे-
 दीर) वपनं कारयित्वा (वापनं कृत्वा) समभ्यज्य नग्नां
 कृष्णं ... .. नुसं (अभ्युक्ष्य नग्नां खरमारोप्य महापथं)
 अधिगच्छे (गच्छे) गौरं ... संव्रा (खरमासेष्य महापथमनुव्रा)
 समभ्यज्य नग्नां श्वेतं ... संव्रा (अभ्यज्य नग्नां खरमारोप्य
 महापथमनुव्रा) रत्नन्यायां शूद्रश्च (राजन्यायां मैथुनमाचरन्
 शूद्रस्तु) ; विचि. १८० (वैश्यो लोहितदमैः क्षत्रियः
 शरपत्रैरावेष्ट्य) एतावदेव : १८५-६ अभिगच्छेद्दीरणै
 (गच्छेद्दीरणै) वपनं कारयित्वा (वापनं कृत्वा) समभ्यज्य
 नग्नां कृष्णं ... .. संव्रा (अभ्युक्ष्य नग्नां खरमारोप्य
 महापथमनुव्रा) अधिगच्छेद्लोहितदमै (गच्छेच्छरपत्रै) भ्यज्य
 नग्नां गौरं (अभ्युक्ष्य नग्नां) मनुसं (मनु) पत्रै (पणै) सम-
 भ्यज्य नग्नां श्वेतं (अभ्युक्ष्य नग्नां) राजन्यायां शूद्रश्च
 (राजन्यां मैथुनमाचरन् शूद्रस्तु) ; दवि. १७०
 (वीरणैः शूद्रं लोहितदमैर्वैश्यं शरपत्रैः क्षत्रियं वेष्ट-
 यित्वाऽग्नौ प्रास्येत्) एतावदेव ; मच. ८।३७७
 (लोहितदमैः संवेष्ट्य क्षत्रियः वैश्यस्तु शरपत्रैः)
 एतावदेव ; व्यम. १०७ (राजन्यश्चेद्ब्राह्मणीमभिगच्छेच्छरपत्रै-
 र्वेष्टयित्वा राजन्यमग्नौ प्रास्येदेवं वैश्यो राजन्यायां मैथुनमाचरन्
 शूद्रस्तु राजन्यवैश्ययोः) एतावदेव ; विता. ८०५ (राजन्य-
 श्वेद्ब्राह्मणीमधिगच्छेच्छरपत्रैर्वेष्टयित्वा राजन्यमग्नौ प्रास्येदेवं
 वैश्यो राजन्यायां शूद्रो राजन्यवैश्ययोः) एतावदेव ; बाल.
 २।२८६ अभिगच्छे (अभिगच्छे) कारयित्वा (कृत्वा) सम-
 भ्यज्य (अभ्यज्य) (कृष्णं०) मनुसं (मनु) (गौरं०)
 (श्वेतं०) न्यायां (न्यायां मैथुनमाचरन्) ; सेतु. २७२
 मनुसं (मनु) अभ्यज्य (अभ्युक्ष्य) (गौरं०) (श्वेतं०)
 श्वेतं विरवत् ; समु. १।५५ व्यमवत् .

अथर्वलीणां शूद्रदूषितानां शुद्धिविधिः

ब्राह्मणक्षत्रियविशां स्त्रियः शूद्रेण संगताः ।

अप्रजास्तां विशुद्ध्यन्ति प्रायश्चित्तेन नेतराः ॥

प्रक्षिप्तोमं चरेयुस्ताः कृच्छ्रं चान्द्रायणोत्तरम् ॥

विष्णुः

स्त्रीसंग्रहणलक्षणानि

संलोभनापाङ्गदर्शनविहसनसहैकत्रनिवासाः

संग्रहणमकाः ।

मोहादियं मया भुक्तेति यो वदति स तु ग्राह्यः ।

मोहो दर्पादीनामुपलक्षकः । सवि. ४६८

वर्णानुसारेण परस्त्रीगमने दण्डविधिः

प्रतिषिद्धे प्रवर्तमानयोः स्त्रीपुंसयोः संग्रहणे
 वर्णानुसारेण दण्डः ।

एतच्चावरोधस्त्रीविषयमिति भावचिः । सवि. ४६९

गुप्तपरदाराभिगमने साशीतिपणसाहस्रम् ।

एतच्च गुरुसस्त्रीभार्यादिव्यतिरिक्तविषयं द्रष्टव्यम् ।

सवि. ४६९

राजन्यवैश्यौ ब्राह्मणीं गुप्तां सेवमानौ कटाग्निना
 दग्धव्यौ ।

आनुलोम्येन वा असवर्णं वा व्रजन्त्याः नासादेः

कर्तनं वधदण्डो वा कल्प्यः ।

पारजायी सवर्णागमने तूत्तमसाहसं दण्ड्यः ।

हीनवर्णागमने मध्यमम् । गोगमने च । अन्त्यागमने
 वध्यः । उत्तमागमने च ।

(१) वस्म. २।१।१४ जास्ता (जाता) ; उ. २।२७।१०
 वस्मवत्, स्मरणम् ; स्मृच. २।४६ ; दवि. २३७ स्त्रियः
 (भार्याः) स्मरणम् ; विभ. १६ दविवत्, स्मृत्यन्तरम् ;
 समु. १२२.

(२) सवि. ४६८.

(३) सवि. ४६८.

(४) सवि. ४६९.

(५) सवि. ४६९.

(६) सवि. ४७०.

(७) सवि. ४७०.

(८) विस्मृ. ५।४०-४३ (उत्तमागमने च०) ; व्यक.
 १२६ ध्यमम् (ध्यमः) (अन्त्या ... ने च०) ; विर. ३९०
 वध्यः (च वधः) ; विचि. १८३ (पार ... मध्यमम्०) च ।
 अन्त्या (वा । अन्त्या) वध्यः (वा वधः) ; दवि. १९४
 जायी सवर्णा (जातीया सवर्णाभिः) ; सेतु. २६८ च । अन्त्या
 (अन्त्या) वध्यः (वा वधः) .

अन्यागमने अस्पृश्याभिगमने, पारजायी पार-
दारिकः । विर. ३९०

स्त्रियमशक्तभर्तृकां तदतिक्रामणीं च ।

(१) हन्यादित्यनुवृत्तौ विष्णुः—स्त्रियमिति । अव-
शक्तभर्तृकां अनुपयुक्तभर्तृकां तदतिक्रामणीं अन्यपुरुष-
गामिनीं, मिलितमिदं हनननिमित्तम् । विर. ३९९

(२) असक्तभर्तृकामनुपयुक्तभर्तृकाम् । क्वचिद-
शक्तेति तालव्यपक्षोऽपि दृश्यते । Xदवि. १७५

गुरुतल्पगमने दण्डः

अथ महापातकिनो ब्राह्मणवर्ज सर्वे वध्याः । न
शारीरो ब्राह्मणस्य दण्डः । स्वदेशात् ब्राह्मणं कृताङ्कं
विवासयेत् । भगं गुरुतल्पगमने* ।

सकामहीनस्त्रीगमने न उच्चपुरुषो दुष्यति

अनुलोमासु कामतो न दोषः ।

अयमर्थः—हीनवर्णां सानुरागां कन्यां योऽपहरति
तस्य न दोषः । दोषाभावादेव दण्डाभाव इति दण्डाभू-
षिकया गम्यते । अयमेवासुरविवाह इत्याहुरसहाय-
प्रभृतयः । यथाह याज्ञवल्क्यः—‘सकामास्वनुलोमासु न
दोषस्त्वन्यथा दमः’ इति । सवि. ४७१—२

कन्यादूषणे दण्डः

कन्यादूषको मिथ्यावादी द्विशतं तदर्धं वा ।

दण्ड्य इति शेषः । अयमर्थः—मिथ्याभिर्शसनैर्द्विशतं
दण्ड्यः । नित्यदूषणे शतं दण्ड्य इति । अपस्माराज-
यक्ष्मादिदीर्घरोगकुत्सितरोगसंसृष्टिमैथुनत्वादिदूषणानि ।

सवि. ४७३

पशुगमने दण्डः

पशुगमने कार्षापणशतं दण्ड्यः ।

X शेषं विरवत् ।

* स्थलादिनिर्देशः दण्डमातृकायां (पृ. ५७१) द्रष्टव्यः ।

(१) विस्मृ. ५।१८ क्राम (क्रम); व्यक. १२७ मशक्त
(मसक्त) क्राम (क्रम); विर. ३९९ मशक्त (मवशक्त);
विचि. १८६; दवि. १७५ मशक्त (मसक्त); सेतु.
२७३ दविवत्.

(२) सवि. ४७१.

(३) सवि. ४७३.

(४) विस्मृ. ५।४४ दण्ड्यः (दण्डः); विर. ४०७.

व्य. कां. २३२

शङ्खः शङ्खलिखितौ च

स्वदारनियमाद्यतिक्रमे दण्डविधिः

सर्वेषां स्वदारनियमः स्वकर्मप्रतिपत्तिश्च, येन
येनाङ्गेनापराधं कुर्यात् तत्तस्य छेत्तव्यमष्टसहस्रं वा
दण्डोऽन्यत्र ब्राह्मणात् । अदण्ड्यो हि ब्राह्मणः ।

येन येनाङ्गेन हस्तादिना, ब्राह्मणवर्जमयं दण्डः
सर्वेषां, ब्राह्मणवर्जमित्यन्वयात् । विर. ३८८

वर्णानुसारेण परस्त्रीगमने दण्डविधिः

अनिवेदितप्रवेशे तत्रोत्तममुत्तमायां, विपर्यये
मध्यमसाहसं, प्रतिलोमैकान्तरावस्कन्दने सर्वस्वं
वधो वा, विपर्यये संनिरोधः सर्वस्वं वा ।

अनिवेद्य स्त्रीगृहं प्रविश्य उत्तमां ब्राह्मणस्त्रियमभि-
गच्छतो ब्राह्मणस्योत्तमसाहसो दण्डः । विपर्यये ब्राह्मणस्य
क्षत्रियादिगमने मध्यमसाहसो दण्डः । प्रतिलोमैकान्तराव-
स्कन्दने प्रतिलोमस्य शूद्रादेरेकान्तरितद्विजातिस्त्रीगमने
वधः सर्वस्वापहारसहितो दण्डः । वाशब्दः समुच्चये ।
‘आर्यस्त्रीगमने लिङ्गोद्धारः सर्वस्वहरणं च, गुप्ता चेद्ब्रधोऽ-
धिकः’ इति गौतमवचनात् । विपर्यये संनिरोधः, ब्राह्मण-
स्यागुप्तपत्नीगमने वैश्यस्य संवत्सरं बन्धनागारे तिरो-
हितस्य सर्वस्वापहारो दण्डः, ‘वैश्ये सर्वस्वदण्डः स्यात्सं-
वत्सरनिरोधतः’ इति मनुवचनादिति लक्ष्मीधरेण व्याख्या-
तम् । हलायुधस्तु यो हीनजातिरुत्तमजातीयस्त्रीगृहमनिवेद्य
प्रविशति, तदासौ दुष्टत्वमुन्नीय उत्तमसाहसं दण्ड्यः ।
यदि तूत्तमजातीय एव हीनजातीयायाः पूर्ववद्गृहं प्रविशति,
तदासौ मध्यमसाहसं दण्ड्यः । यदि तु प्रतिलोमो हीनः
एकान्तरितामुत्तमजातीयां स्त्रियमभिगच्छति, यथा ब्राह्मणो

(१) व्यक. १२५ पत्तिश्च + (धर्मो) तत्तस्य (तत्तदे-
वास्य) सहस्रं (शतं); विर. ३८७-८; विचि. १७४
(सर्वेषां ... पत्तिश्च०) विष्णुः; दवि. १५९. स्वकर्म
(स्वकार्यं) पत्तिश्च + (धर्मो) तत्तस्य (तदेवास्य) दण्डोऽन्यत्र
(दण्ड इत्यन्यत्रैवं); व्यम. १०७ (येन येनाङ्गेनापराधं
कुर्यात्तत्तदस्य छेत्तव्यमन्यत्र ब्राह्मणात्) पतावदेव; विता. ८०६
व्यमवत्; सेतु. २६३ (सर्वेषां ... पत्तिश्च०) (दण्डो०); समु.
१६२ व्यमवत्, शंखः; विव्य. ५४ (सर्वेषां ... पत्तिश्च०)
धं कुर्यात् तत्तस्य छेत्तव्य (धस्तस्य कर्तनं) सह (साह) शंखः.

(२) व्यक. १२६ प्रवेशे + (स्त्रीगृहेषु); विर. ३९०.

वैद्यां, क्षत्रियः शूद्रां *तदा तस्य संनिरोधो बन्धनं सर्व-
स्वहरणं वा अपराधमहत्त्वामहत्त्वाभ्यां व्यवस्था कार्या ।
संवत्सरनिरोधितस्य सर्वस्वापहरणं दण्डो वैश्ये — 'वैश्ये
सर्वस्वदण्डः स्यादि' ति मनुवचनात् । विर. ३९०-९१

क्षत्रियवैश्ययोरन्योन्यस्यभिगमने दण्ड्यावुभौ ।

अत्र विज्ञानेशः—यथाक्रमं सहस्रशतपणात्मकौ दण्डौ
वेदितव्यौ । यथाह मनुः—'वैश्यश्चेत् क्षत्रियां गुतां वैद्यां
वा क्षत्रियो व्रजेत् । यो ब्राह्मण्यामगुतायां तावुभौ दण्ड-
मर्हतः ॥' इत्याह । भारुचिस्त्वन्यथा व्याचष्टे—
वैश्यस्य भार्यायां यः क्षत्रियः व्रजति तस्यैव
भार्यायां वैश्यो व्रजति चेच्छतपणात्मको दण्डो वेदितव्यः ।
तथा अन्यस्य यस्य कस्यचिद्वैश्यस्य भार्यायां क्षत्रियो
गच्छति सहस्रपणान् दण्ड्यः । क्षत्रियायां वैश्यो गच्छन्
सहस्रपणान् दण्ड्य इति । सवि. ४७१

कन्यादूषणे वर्णानुसारेण दण्डविधिः

कन्यायामसकामायां द्यङ्गुलच्छेदो दण्डः ।
उत्तमायां वधो जघन्यस्य । समायां शुल्कमाभरणं
द्विगुणं च स्त्रीधनं दत्त्वा प्रतिपद्येत ।

सकामायां दण्डः षट्शतरूपो मनूक्तो द्यङ्गुल-
च्छेदसहकारी आसुरविवाहोक्तदानवत्, द्विगुणं स्त्रीधनं
शुल्कं च कन्यायै तद्वन्धुभ्यश्च दत्त्वा तां गृह्णीयात्,
समायामिच्छन्त्यामिति शेषः । इदमप्यङ्गुलिसाध्य-
मैथुनविषयम् । हरिहरस्तु द्यङ्गुलपरिमाणलिङ्गच्छेद
इत्याह । × विर. ४०३

* अत्र ब्राह्मणीं वैश्यः, क्षत्रियां शूद्र इति वक्तव्यम् ।

× विचि., दवि. विरवत् ।

(१) सवि. ४७१.

(२) अप. २।२८८ दण्डः + (च) समायां + (सका-
मायां च) पद्येत + (स्व [स] कन्याम्); व्यक. १२७
दण्डः + (च) पद्येत + (स्वकन्याम्); विर. ४०२ द्विगुणं
च (च द्विगुणं) पद्येत (पाद्येत); विचि. १७६ (कन्या ...
जघन्यस्य०) समायां ... पद्येत (समां शुल्कमाभरणं द्विगुणं
स्त्रीधनं च दत्त्वा प्रतिपद्येत) शंखः; दवि. १८२ दण्डः +
(च) (समायां ... पद्येत०) : १८४ (कन्या ... जघन्यस्य०)
प्रतिपद्येत (प्रपद्येत कन्याम्); वीमि. २।२९४ (कन्या ...
जघन्यस्य०) समायां (समां) शंखः; सेतु. २७५ (कन्या ...
जघन्यस्य०) समायां (समां) च स्त्रीधनं (स्त्रीधनं च) शंखः;

स्त्रीकृतकन्यादूषणे दण्डः

या स्त्री योन्यङ्गुलिप्रवेशेन कन्यां दूषयेत् तां
शिरसो मुण्डनं कृत्वा गर्दमेन राजमार्गे गमनं
कारयेत् ।

कौटिलीयमर्थशास्त्रम्

कन्याप्रकर्म

कन्याप्रकर्म । सवर्णामप्राप्तफलां कन्यां प्रकुर्वतो
हस्तवधश्चतुःशतो वा दण्डः । मृतायां वधः ।
प्राप्तफलां प्रकुर्वतो मध्यमाप्रदेशिनीवधो द्विशतो वा
दण्डः । पितुश्चावहीनं दद्यात् । न च प्राकाम्यसका-
मायां लभेत । सकामायां चतुष्पञ्चाशत्पणो दण्डः,
स्त्रियास्त्वर्धदण्डः । परशुल्कावरुद्धायां हस्तवधश्चतुः-
शतो वा दण्डः, शुल्कदानं च ।

सप्तार्तवप्रजातां वरणादूर्ध्वमलभमानां प्रकृत्य
प्राकामी स्यात्, न च पितुरवहीनं दद्यात् । ऋतु-
प्रतिरोधिभिः स्वाम्यादपक्रामति । त्रिवर्षप्रजातार्त-
वायास्तुल्यो गन्तुमदोषः । ततः परमतुल्योऽप्यन-
लङ्कृतायाः । पितृद्रव्यादाने स्तेयं भजेत ।

कन्याप्रकर्ममिति सूत्रम् । कन्यायाः योनिक्षतेन दूषण-
मित्यर्थः । दण्डप्रस्तावात् तन्निमित्तो दण्डविधिरिहोच्यते ।
सवर्णामित्यादि । अप्राप्तफलां अनुद्भिन्नपुष्पाम् । मृतायां
योनिक्षतवशेन प्रमीतायां सत्याम् । प्राप्तफलमित्यादि ।
मध्यमाप्रदेशिनीवधः ज्येष्ठातर्जन्योश्छेदः । पितुश्च, अव-
हीनं नष्टं तत्प्रार्थितं, दद्यात् । न चेत्यादि । अकामायां
कन्यायां, प्राकाम्यं इच्छापूर्तिं, न च लभेत । अतो दण्ड-
मात्रलाभफलं तद्रमणमित्युपदेशः । सकामायामिति ।
इच्छन्त्यां तस्यां, चतुष्पञ्चाशत्पणो दण्डः । स्त्रियास्तु,
अर्धदण्डः सप्तविंशतिपणः । परशुल्कावरुद्धायामिति । पर-
शुल्कग्रहणप्रतिबद्धायां कन्यायां, हस्तवधः, चतुःशतो वा
दण्डः, अर्थात् प्रकुर्वतः । शुल्कदानं च पूर्वदत्तशुल्काय
परस्मै कर्तव्यं, पक्षद्वयेऽपि ।

सप्तार्तवप्रजातामिति । सप्त आर्तवानि प्रजातानि

विद्य. ५४ (कन्या ... जघन्यस्य०) च स्त्रीधनं (स्त्रीधनं च)
पद्येत (पाद्येत) शंखः .

(१) विव्य. ५५ शङ्खः .

(२) कौ. ४।१२ .

यस्यास्तां तथाभूतां, वरणादूर्ध्वं अलभमानां कृतवरणं पुरुषं तावन्तं कालमनासादयन्तीं, प्रकृत्य, प्राकामी प्राकाम्यवान् यथेच्छभोक्ता, स्यात् । न च पितुः, अवहीनं शुल्कं, दद्यात् । कुतः, ऋतुप्रतिरोधिभिः आर्तवरूपैस्तस्करैर्निमित्तभूतैः, स्वाम्याद् अपक्रामति स्वामित्वादपैति, पिता । त्रिवर्षप्रजातार्तवाया इति । वर्षत्रयोपजातरजस्काया विषये, तुल्यो गन्तुं अदोषः सजातीयस्तां गच्छन् निर्दोषः । ततः परं वर्षत्रयादूर्ध्वं, अतुल्योऽपि गन्तुं अदोषः, अनलङ्कृतायाः पितृद्रव्य-रहितायाः विषये । पितृद्रव्यादाने स्तेयं भजेतेति । पितृ-द्रव्यसहितायाः ग्रहणे चौर्यदण्डं प्राप्नुयात् । श्रीमू.

परमुद्दिश्यान्यस्य विन्दतो द्विशतो दण्डः । न च प्राकाम्यमकामायां लभेत । कन्यामन्यां दर्शयित्वा न्यां प्रयच्छतः शत्यो दण्डस्तुल्यायां, हीनायां द्विगुणः । प्रकर्मण्यकुमार्याश्चतुष्पञ्चाशत्पणो दण्डः शुल्कव्ययकर्मणी च प्रतिदद्याद् अवस्थाय । तज्जातं पश्चात् कृता द्विगुणं दद्यात् । अन्यशोणितो-पधाने द्विशतो दण्डः, मिथ्याभिशंसिनश्च पुंसः । शुल्कव्ययकर्मणी च जीयेत । न च प्राकाम्यम-कामायां लभेत ।

स्त्री प्रकृता सकामा समाना द्वादशपणं दण्डं दद्यात्, प्रकर्त्री द्विगुणम् । अकामायाः शत्यो दण्डः आत्मरागार्थं, शुल्कदानं च । स्वयं प्रकृता राजदास्यं गच्छेत् ।

परमुद्दिश्येत्यादि । योऽभिप्रेतः स एवाहमित्यात्मानं व्यपदिश्य तदन्यस्य कन्यां विवहतो द्विशतो दण्डः । न च कामचारमकामायां तस्यां विन्देत । कन्यामन्या-मित्यादि । तुल्यायां सजातीययां सत्याम् । हीनायां हीनजातीययां सत्याम् । प्रकर्मण्यकुमार्या इति । अकु-मार्याः दत्ताया अक्षतयोनेः क्षतयोनीकरणे, चतुष्पञ्चा-शत्पणो दण्डः । शुल्कव्ययकर्मणी च पूर्वप्रतिग्रहीतुदत्तं शुल्कं तत्कृतं कर्मव्ययं च, प्रतिदद्यात्, अवस्थाय विवाहप्रतिभुवे । पश्चात् कृता द्वितीयानन्तरं तृतीयेन स्वीकृता, तज्जातं दण्डं, द्विगुणं अष्टोत्तरशतपणं, दद्यात् । अन्यशोणितोपधान इति । क्षतयोनित्वप्रदर्शनार्थं अन्य-

(१) कौ. ४।१२.

रुधिरस्य स्ववस्त्रलेपने, द्विशतो दण्डः, स्त्रियाः । मिथ्या-भिशंसिनश्च पुंसः अक्षतयोनिमेव क्षतयोनिरिति मिथ्या वदतः पुरुषस्य च, द्विशतो दण्डः । शुल्क-व्ययकर्मणी च जीयेत शुल्कं कर्मव्ययं च दाप्येत । न च प्राकाम्यमित्यादि प्रतीतम् ।

स्त्रीति । सकामा, समाना तुल्यजातीया स्त्री, प्रकृता क्षतयोनितां नीता, द्वादशपणं दण्डं दद्यात् । प्रकर्त्री तद्योनिक्षतिकर्त्री, द्विगुणं चतुर्विंशतिपणं दद्यात् । अकामायाः शत्यो दण्ड इत्यादि । अनिच्छन्त्या एव पुंसा स्वरागार्थं प्रकर्मणि कार्यमाणे, कारयितुः शत्यो दण्डः । शुल्कदानं च । स्वयं प्रकृता स्वयं कृतयोनि-क्षतिः, राजदास्यं राजदासीभावं, गच्छेत् । श्रीमू.

वहिर्ग्रामस्य प्रकृतायां मिथ्याभिशंसने च द्विगुणो दण्डः । प्रसह्य कन्यामपहरतो द्विशतः । ससुवर्णामुत्तमः । बहूनां कन्यापहारिणां पृथग् यथोक्ता दण्डाः । गणिकादुहितरं प्रकुर्वतश्चतु-ष्पञ्चाशत्पणो दण्डः, शुल्कं मातुर्भोगः षोडशगुणः । दासस्य दास्या वा दुहितरमदासीं प्रकुर्वतश्चतुर्वि-ंशतिपणो दण्डः शुल्काबन्ध्यदानं च । निष्क्रया-नुरूपां दासीं प्रकुर्वतो द्वादशपणो दण्डः वस्त्रा-बन्ध्यदानं च । साचिव्यावकाशदाने कर्तृसमो दण्डः ।

प्रोषितपतिकामपचरन्तीं पतिबन्धुस्तत्पुरुषो वा संगृहीयात् । संगृहीता पतिमाकाङ्क्षेत । पतिश्चेत् क्षमेत, विसृज्येतोभयम् । अक्षमायां स्त्रियाः कर्णनासाच्छेदनम् । वधं जारश्च प्राप्नुयात् । जारं चोर इत्यभिहरतः पञ्चशतो दण्डः । हिरण्येन मुञ्चतस्तदष्टगुणः ।

वहिरिति । ग्रामस्य, वहिर्देशे विजने, प्रकृतायां सत्यां, द्विगुणः चतुर्विंशतिपणः दण्डः, स्त्रियाः । मिथ्या-भिशंसने च प्रकृत्य न प्रकृतेति मिथ्यावादे च द्विगुणो दण्डः, पुंसः । प्रसह्य कन्यामित्यादि । उत्तमः साहस-दण्डः । पृथक् प्रत्येकम् । गणिकादुहितरमिति । तां, प्रकुर्वतः, चतुष्पञ्चाशत्पणो दण्डः । शुल्कं मातुर्भोगः षोडशगुणः शुल्कं मात्रे देयं उक्तदण्डषोडशगुणं चतुष्पञ्च-

(१) कौ. ४।१२.

धिकाष्टशतपणात्मकं भवति । दासस्य दास्या वेत्यादि । शुल्कावन्ध्यदानं च शुल्काभरणयोर्दानं च । निष्क्याचरूपां दास्यमोक्षणानुरूपां रूपादिमत्तया । साचिव्याचकाशदान इति । कन्यादूषणं प्रति साहाय्यदाने प्रदेशदाने च, कर्तृसमः दूषकदण्डतुल्यः, दण्डः । प्रोषितपतिकामित्यादि । अपचरन्तीं व्यभिचरन्तीम् । तत्पुरुषः पतिभृत्यः । संगृह्णीयात् नियम्य रक्षेत् । आकाङ्क्षेत प्रतीक्षेत । उभयं विमुञ्ज्येत जारो जारिणी च न दण्ड्येत । जारमित्यादि । अभिहरतः व्यभिचारगोपनार्थमभिवदतः । हिरण्येन मुञ्चतस्तदष्टगुण इति । हिरण्यमुत्कोचं गृहीत्वा जारं मुञ्चतो रक्षिपुरुषस्य गृहीतहिरण्याष्टगुणो दण्डः ।

श्रीमू.

‘केशाकेशिकं संग्रहणम् । उपलिङ्गनाद् वा शरीरोपभोगानां, तज्जातेभ्यः, स्त्रीवचनाद् वा ।

परचक्राटवीहृताभोषप्रव्यूढामरण्येषु दुर्भिक्षे वा त्यक्तां प्रेतभावोत्सृष्टां वा परस्त्रियं निस्तारयित्वा यथासंभाषितं समुपभुञ्जीत । जातिविशिष्टमकामामपत्यवतीं निष्कयेण दद्यात् ।

चोरहस्तान्नदीवेगाद् दुर्भिक्षाद् देशविभ्रमात् । निस्तारयित्वा कान्तारात्रष्टां त्यक्तां मृतेति वा ॥ भुञ्जीत स्त्रियमन्येषां यथासंभाषितं नरः । न तु राजप्रतापेन प्रमुक्तां स्वजनेन वा ॥ न चोत्तमां न चाकामां पूर्वापत्यवतीं न च । ईदृशीं त्वनुरूपेण निष्कयेणापवाहयेत् ॥

संग्रहणज्ञानोपायमाह—केशाकेशिकं संग्रहणमिति । परस्परकेशग्रहणपुरस्सरारब्धा कामकेलिः केशाकेशि तदेव केशाकेशिकं, तत्प्रत्यक्षदृष्टं कर्तृभूतं, संग्रहणं, बोधयतीति शेषः । उपलिङ्गनाद्वा शरीरोपभोगानां कस्तूर्याद्युपभोगलिङ्गदर्शनाद् वा, संग्रहणं जानीयात् । तज्जातेभ्यः तद्विषयेङ्गितत्वेभ्यो जानीयात् । स्त्रीवचनाद् वा परामृष्ट-स्त्रीवाक्याद् वा जानीयात् ।

दण्डानर्हं परस्त्रीग्रहणप्रकारमाह—परचक्राटवीहृतामिति । परचक्रापहृतां आटविकहृतां च, ओषप्रव्यूढां नदीप्रवाहनीतां, अरण्येषु दुर्भिक्षे वा त्यक्तां, प्रेतभावो-

त्सृष्टां वा रोगोन्मूर्च्छनात् मृतत्वबुद्ध्या परित्यक्तां वा, परस्त्रियं, निस्तारयित्वा विपदुत्तीर्णां कृत्वा, यथासंभाषितं समुपभुञ्जीत परस्परसंविदनुरोधेन भार्याकृत्य दासीकृत्य वा सम्यक् उपभुञ्जीत । इह निस्तारयित्वेति समासाकरणमार्पम् । जातिविशिष्टां जात्युत्कर्षवतीं, अकामां सजातित्वेऽप्यकामां, अपत्यवतीं, निष्कयेण दद्यात् निस्तरणश्रमवेतनग्रहणेन तत्त्वामिनेऽर्पयेत् ।

अध्यायान्ते श्लोकानाह—चोरहस्तादित्यादि । राजप्रतापेन स्वजनेन वा प्रमुक्तां राजकोपत्यक्तां स्वजनपरित्यक्तां वा । न तु भुञ्जीतेत्यत्र संबन्धनीयम् । एवं तृतीय-श्लोकपूर्वार्धेऽपि न च भुञ्जीतेति योजनीयम् । ईदृशीं उत्तमजातिं अनिच्छन्तीं पूर्वापत्यवतीं च । अपवाहयेत् । अपनाययेत् । प्रदापयेदिति क्वापि पाठः । श्रीमू.

अतिचारदण्डः

कामं भार्यायामनिच्छन्त्यां कन्यायां वा दारार्थिनां भर्तरि भार्याया वा संवननकरणम् । अन्यथा हिंसायां मध्यमः साहसदण्डः ।

मातापित्रोर्भगिनीं मातुलानीं आचार्यानीं स्नुषां दुहितरं भगिनीं वाधिचरतस्त्रिलिङ्गच्छेदनं वधश्च । सकामा तदेव लभेत । दासपरिचारकाहितकमुक्ता च ।

ब्राह्मण्यामगुप्तायां, क्षत्रियस्योत्तमः, सर्वस्वं वैश्यस्य । शूद्रः कटाभिना दह्येत । सर्वत्र राज-भार्यागमने कुम्भीपाकः ।

श्रपाकीगमने कृतकबन्धाङ्कः परविषयं गच्छेत्, श्रपाकत्वं वा शूद्रः । श्रपाकस्यार्यागमने वधः, स्त्रियाः कर्णनासाच्छेदनम् । प्रव्रजितागमने चतुर्विंशतिपणो दण्डः । सकामा तदेव लभेत । रूपाजीवायाः प्रसह्योपभोगे द्वादशपणो दण्डः । बहूनामेकामधिचरतां पृथक् चतुर्विंशतिपणो दण्डः । स्त्रियामयोनौ गच्छतः पूर्वः साहसदण्डः । पुरुषमधिमेहतश्च ।

मैथुने द्वादशपणः तिर्यग्योनिष्वनात्मनः ।

दैवतप्रतिमानां च गमने द्विगुणः स्मृतः ॥

अदण्ड्यदण्डने राज्ञो दण्डश्चिशद्गुणोऽम्भसि ।
वरुणाय प्रदातव्यो ब्राह्मणेभ्यस्ततः परम् ॥
तेन तत्पूयते पापं राज्ञो दण्डापचारजम् ।
शास्ता हि वरुणो राज्ञां मिथ्या व्याचरतां नृपु ॥

भार्यायामनिच्छन्त्यां विषये भर्तुः संवननकरणं,
कन्यायामनिच्छन्त्यां दारार्थिनां संवननकरणं, भर्तारि
अनिच्छति भार्यायाः संवननकरणं चाभ्यनुजानाति—
कामं भार्यायामित्यादि । अन्यथा उक्तातिरिक्तविषये,
हिंसायां संवननादिना हिंसने, मध्यमः साहसदण्डः ।

मातापित्रोर्भगिनीमित्यादि । मातुलनीं मातुल-
भार्याम् । आचार्यानीं आचार्यपत्नीम् । त्रिलिङ्गच्छेदनं
मेढुमुष्कच्छेदनम् । सकामा तदेव लभेतेति । मातापितृ-
भगिन्यादिः सकामा चेत् त्रिलिङ्गच्छेदनं सस्तनभग-
च्छेदनं, वधं च, लभेत । दासपरिचारकाहितकमुक्ता च
तदेव लभेत तुल्यन्यायात् दासादिरपि तदेव लभेत ।

ब्राह्मण्यमगुतायामिति । तस्यां स्वतन्त्रायां, क्षत्रियस्य
गन्तुः, उत्तमः साहसदण्डः । सर्वस्वं सर्वस्वहरणं, वैश्यस्य
दण्डः । शूद्रः ब्राह्मणीगन्ता, कट्याग्निना दह्येत अग्निप्रदी-
पनेन नगरं परिगमय्य दग्धव्यः । सर्वत्र क्षत्रियादिषु
सर्वेषु विषये, राजभार्यागमने, कुम्भीपाकः तत्तन्नाष्ट्रभर्जनं
दण्डः ।

श्रपाकीगमन इत्यादि पुरुषमधिमेहतश्चेत्येतदन्तं
वाक्याष्टकं सुबोधम् ।

मैथुन इत्यादि । तिर्यग्योनिषु गवादियोनिषु । अना-
त्मनः दुरात्मनः । द्विगुणः चतुर्विंशतिपणः ।

अदण्ड्यदण्डन इति । दण्डानर्हस्य दण्डने, राज्ञो
दण्डः त्रिशद्गुणः, गृहीताद् दण्डात्, स कस्मै दातव्यः,
अम्भसि वरुणाय प्रदातव्यः जले वरुणमुद्दिश्य प्रक्षेप्तव्यः ।
ततः परं ब्राह्मणेभ्यः, प्रदातव्यः ।

तेनेति । तेन तथा प्रदानेन, राज्ञो दण्डापचारजं
दण्डान्यथाप्रणयनजनितं, तत् पापं, पूयते शोध्यते ।
लूयत इति पाठे छिद्यत इत्यर्थः । कस्माद् वरुणाय दानेन
राजपापं पूयते, हि यस्मात् कारणाद्, वरुणः, नृपु,
मिथ्या अनृतं, व्याचरतां विधिमाचरतां, राज्ञां,
शास्ता शासकः । 'मिथ्या च चरताम्' इत्यपि
पाठः ।

श्रीमू.

मनुः

संग्रहणलक्षणानि

परस्त्रियं योऽभिवदेत्तीर्थेऽरण्ये वनेऽपि वा ।
नदीनां वाऽपि संभेदे स संग्रहणमाप्नुयात् ॥

(१) परस्य पत्न्येति प्रकृते पुनः परस्त्रीग्रहणं
मातृभगिनीगुरुपत्न्यादीनामप्रतिषेधार्थम् । न हि ताः
सत्यपि परसंबन्धित्वे परस्त्रीव्यवदेश्याः । तीर्थमुच्यते येन
मार्गेण नदीतडागादिभ्यो जलमानेतुमवतरन्ति, स हि
विजनप्रायो भवति । नानुदकार्थेन तत्र संनिधीयते ।
संकेतस्थानं तादृशमत्र कल्पितायामवश्यमेव गन्तव्यमह-
मपि संनिधीयमानो नाशङ्क्यो भविष्यामीति उदकार्थी
दिवा शौचाचारं वा करिष्यन् प्रतिपालयतीति जना
मंस्यन्ते । प्रदेशान्तरे तु किमत्रायं प्रतिपालयतीति शङ्का
स्यादतस्तीर्थे प्रतिषेधः । अरण्यं हि ग्रामाद्विजनो देशो
गुल्मवृक्षलतादिगहनः । वनं वृक्षसंततिः, नदीनां संभेदः
समागमः । सोऽपि हि संकेतस्थानम् । स संग्रहणं
प्राप्नुयात् । परस्त्रीकामत्वं संग्रहणम् । अतश्च यस्तत्र
दण्डः सोऽस्य स्यादित्युक्तं भवति । अनाक्षारितस्यापि
सत्यपि कारणेऽयं प्रतिषेधः । यत्त्वापस्तम्बेनोक्तं 'नासं-
भाष्य स्त्रियमतिव्रजेदि'ति तदन्येषु संनिहितेष्वेतच्छास्त्र-
शेषु प्रकाशे एतच्छास्त्रं, भगिनी नमस्ते इत्याद्यभिवादन-
मविलम्बमानेन कर्तव्यम् । मेघा.

(२) उदकावतरणे ग्रामाद्वहिर्निर्जने प्रदेशे वृक्ष-
गुल्मलताकीर्णे वा देशे नदीनां वा संगमे, यः परस्त्रियं
अनाक्षारितोऽपि पूर्वं कारणादपि संभाषेत, स वक्ष्यमाणं
दोषं प्राप्नुयात् । सम्यग्गृह्यते ज्ञायतेऽस्य स्त्रिया संबन्ध
इति येन तत्संग्रहणम् । गोरा.

(३) संग्रहणं समीचीनं ग्रहणं परस्त्रिया आत्मीयता-
करणं तत्र य उक्तो दण्डः परस्य पत्न्येत्यत्र प्रथम-

(१) मस्मृ. ८।३५६; स्मृच. ९ (=) स्त्रियं...देत्ती
(स्त्रियाऽभिभाषेत ती) वने (गृहे) वाऽपि (चैव); विचि.
१७३ वने (गृहे); स्मृचि. २६; मच. वने इत्यत्र
गृहे इत्यपि पाठः; बाल. २।२८४; सेतु. २६४
विचिक्त्; समु. १५३ स्त्रियं योऽभिवदेत्ती (स्त्रिया यो
भाषेत ती) वने (गृहे).

१ यन्निति. २ वनवृ. ३ काश्ये

साहसः तं प्राप्नुयादित्यर्थः ।

*मवि.

(४) तीर्थारण्यवनादिकं निर्जनदेशोपलक्षणमात्रम् । यः पुरुषः परस्त्रियमुदकावतरणमार्गेऽरण्ये ग्रामाद्वहिर्गुल्म-लताकीर्णे निर्जने देशे वने बहुवृक्षसंतते नदीनां संगमे पूर्वमनाक्षारितोऽपि कारणादपि संभाषेत स संग्रहणं सहस्रपणदण्डं वक्ष्यमाणं प्राप्नुयात् । सम्यग्गृह्यते ज्ञायते येन परस्त्रीसंभोगाभिलाष इति संग्रहणम् । Xमु.

(५) अथ स्त्रीसंग्रहणं, प्रथमं तावत्तस्य लक्षणमाह— परस्त्रीं योऽभिभाषेतेति । अरण्ये कान्तारे, वने उपवने । नन्द.

उपचारक्रिया केलिः स्पर्शो भूषणवाससाम् ।

सह खट्वासनं चैव सर्वं संग्रहणं स्मृतम् ॥

(१) संग्रहणं स्मृतं, या न केनचित्संबन्धेन संबन्धिनी तस्या वस्त्रमाल्यादिदानेनोपकारकरणं, तद्वात्रो-पक्रान्तं भोजनपानादिना, केलिः परिहासो वक्रभणिता-दिना । भूषणं हारकटादि तदङ्गलभं, तदीयमेतद्वेति ज्ञात्वा विनाप्रयोजनेनान्यगृहीतमपि, स्पृश्यते । एकस्यां खट्वायामसंसक्ताङ्गयोरपि सहासनं, सर्वमेतत्तुल्यदण्डम् । मेधा.

(२) अङ्गानुलेपनाद्युपचारकरणं क्रीडा अलङ्करण-वाससां स्पर्शनं एकखट्वासनं एकयानगमनं इत्येतत्सर्वं संग्रहणं मन्वादिभिः स्मृतम् । -गोरा.

(३) उपचारक्रिया उद्वर्तनादि । भूषणवाससामङ्ग-स्थानाम् । संग्रहणं तावद्दण्डविषयः । अत्र तु व्यापारा-धिक्येन द्वैगुण्यादि कल्प्यम् । मवि.

(४) उपकारक्रिया हिताचरणं, केलिर्नर्म, उत्तम-मिति शेषः । +विर. ३८१

(५) संग्रहणान्याह—उपचारेति द्वाभ्याम् । उपचार-क्रिया सकृदुगन्धानुलेपनकेशप्रसाधनजलक्षेपादि । केलि-

* शेषं गोरावत् । भाच. मविवत् ।

X मच. ममुवत् ।

= ममु. गोरावत् । + विचि. विरवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३५७; व्यक्र. १२४ चार (कार.) नारदः मनुश्च; स्मृच. ९ (=) व्यक्रवत्; विर. ३८१ चार (कार.) खट्वा (शय्या); विचि. १७१ विरवत्, क्रमेण व्यासः; व्यनि. ३९९ व्यक्रवत्; स्मृचि. २६; सेतु. २६३ विरवत्; समु. १५३ व्यक्रवत्.

स्तदुचितपरिहासादिः । भूषणवाससां स्पर्शोऽन्योन्याकर्ष-णम् । सर्वं संग्रहणं सम्यक् गृह्यते ज्ञायतेऽनेनेति परस्त्रीषु संभोगाभिलाष इति । मच.

स्त्रियं स्पृशेददेशे यः स्पृष्टो वा मर्षयेत्तया ।

परस्परस्यानुमते सर्वं संग्रहणं स्मृतम् ॥

(१) अदेशस्पर्शस्तु यत्र विनैव तत्स्पर्शनं गमना-गमनादि संसिध्यति । महाजनसंकुले न दोषः । तथा शरीरावयवोऽपि देशस्तत्र, हस्तस्कन्धस्पृष्टभाण्डात्रोपणे तत्स्पर्शे न दोषः । ओष्ठचिबुकस्तनादिषु दोषः । तथा वा स्तनादिस्पर्शेनोत्पीडितो यदि कैश्चित्सहते, 'भवति मा कार्षीरि'त्यादिना न प्रतिषेधति । परस्परस्यानुमते, मतिपूर्वमेतांस्मिन् कृते दोषोऽयम् । न पुनः कर्मादौ । तत्रै खलु पुरुषं कण्ठेऽवलम्बते, पुरुषो वा स्तनान्तरे स्त्रियं, तद्वस्तगृहीतद्रव्यादानप्रवृत्तः । शुष्के पतिष्यामीति कर्दमे पततीतिवत्, तावपि न दुष्येताम् । मेधा.

(२) योऽदेशे स्तनयोरङ्गे वा, निर्जने प्रदेशे वा स्पृशेत् । तथा वा अप्रदेशे श्रौण्यादौ निर्जने वा देशे स्पृष्टः तूष्णीमासीत्, तदेतदन्योन्यस्याङ्गीकरणे सति संग्रहणं मन्वादिभिः स्मृतम् । *गोरा.

(३) परस्परस्यानुमते न त्वज्ञानेऽपि । मवि.

(४) अदेशे विविक्तदेशे अस्पृश्ये स्तनादौ वा । नन्द.

(५) एतत्सर्वं संग्रहणं स्मृतं दण्डस्य ग्रहणं स्मृतम् । भाच.

* ममु., मच. गोरावत्.

(१) मस्मृ. ८।३५८ [मते (मतेः) Noted by Jha]; मिता. २।२८४ तया (तथा); व्यक्र. १२४ मितावत्; नारदः मनुश्च; पमा. ४६३; रत्न. १३२ मितावत्; विचि. १७१ स्पृशेत् (स्पृश्य) द्यो... ..तया (द्या चामर्षयेत् या) क्रमेण व्यासः; स्मृचि. २६ मितावत्; दवि. १५६ मते सर्वं (मते तच्च); नृप्र. २०७; सवि. ४६८ तया (तदा); व्यप्र. ३९८ मितावत्; व्यउ. १२५ मिता-वत्; विता. ७९९ मितावत्; सेतु. २६३ मितावत्; समु. १५३.

१ स्य य. २ कस्तत्सहते भवेत्त का. ३ खलं पुरु.

४ ताशुल्के य.

दर्पाद्वा यदि वा मोहाच्छ्लाघया वा स्वयं वदेत् ।
पूर्वं मयेयं भुक्तेति तच्च संग्रहणं स्मृतम् × ॥

परस्त्रीसंभाषायां दोषविचारः

परस्य पत्न्या पुरुषः संभाषां योजयन्नहः ।

पूर्वमाक्षारितो दोषैः प्राप्नुयात्पूर्वसाहसम् ॥

(१) संभाषां संभाषणं, तत्स्त्रिया आलापं कुर्वन् संग्रहणादिदोषैः तत्स्त्रीप्रार्थनादिभिः पूर्वमाक्षारितोऽभि-
शस्तः अयमेनामुपजपतीति अन्यत्र दृष्टदोषः शङ्क्य-
मानदोषो वा चपलः रहः उद्वातादौ निषिद्धसंभाषण
इति केचित् । स कारणादप्यन्यपत्न्या संभाषणं कुर्वन्
प्रथमसाहसं दण्डं प्राप्नुयादापयितव्य इत्यर्थः । मेधा.

(२) परदारगमनपूर्वदोषैः पूर्वमुत्पन्नाभिशापः पर-
भार्यया सह संभाषणं कुर्यात् स प्रथमसाहसं दण्डं
प्राप्नुयात् । *गोरा.

(३) तत्स्त्रीप्रार्थनादिदोषैः पूर्वमुत्पन्नैरपवाद-
प्रार्थनाभिशापादिभिः पुरुषः उचितकारणव्यतिरेकेण
परभार्यया संभाषणं कुर्वन् प्रथमसाहसं दण्डं प्राप्नुयात् ।
+ममु.

यैस्त्वनाक्षारितः पूर्वमभिभाषेत कारणात् ।

न दोषं प्राप्नुयात्किञ्चिन्न हि तस्य व्यतिक्रमः ॥

× मिता. व्याख्यानं 'नीवीस्तन' इति बाहवल्क्यवचने
दृष्टव्यम् ।

* मवि., विर. गोरावत् । + मच., भाच. मसुवत् ।

(१) मिता. २।२८४ (ख) मयेयं (मभेयं); पमा.
४६४; सवि. ४६८; नृप्र. २०७ दर्पा (द्रेषा) च्छ्लाघया
(च्छलाघो); व्यप्र. ३९८ मनुनारदौ; व्यउ. १३६; विता.
७९९.

(२) मस्मृ. ८।३५४; गोरा. भाषां योजयन्नहः (भाषं
योजयेत् सह); अप. २।२८४ पुरु...हः (संभाषं पुरुषो
योजयन् सह); व्यक. १२५ भाषां...ब्रहः (भाषं यो भजे-
द्रहः); विर. ३८४ गोरावत्; रत्न. १३० भाषां...ब्रहः
(भाषं योजयेद्रहः); विचि. १७२ परस्य पत्न्या (परपत्न्या
तु); व्यम. १०६ भाषां योजयन्नहः (भाषे योजयेत्सह);
विता. ७९९ गोरावत्; सेतु. २६४ विचिवत्, बृहस्पतिः;
समु. १५४.

(३) मस्मृ. ८।३५५; मिता. २।२८४; अप. २।२८४
१ षः सं. २ तमालपितुं कुर्वन् सं. ३ नादिति पू.

(१) पूर्वस्य प्रत्युदाहरणमेतत् । अनाक्षारितोऽप्य-
कारणात् संभाषयन् मिश्रयन् पूर्वदण्डभाक् । मेधा.

(२) यः पुनः पूर्वाभिशापरहितः कारणेन केन-
चिजनसमक्षं अभिभाषणं कुर्यात् स न दण्डं प्राप्नुयात्
यस्मान्न कश्चिदपराधोऽस्ति । + गोरा.

(३) अनाक्षारित इत्यसंभावितपरदारगामित्वमिष्टम् ।
सोऽपि कारणादावश्यकनिमित्तादेवाभिभाषेतान्यथा तु
पूर्ववद्दण्ड्यः । मवि.

(४) संभाषणमात्रं न दण्डावहमित्याह — यस्त्विति ।
कारणात् क्रयविक्रयमिश्रादिभ्यः । व्यतिक्रमोऽपराधः ।
मच.

भिक्षुका वन्दिनश्चैव दीक्षिताः कारवस्तथा ।

संभाषणं सह स्त्रीभिः कुर्युरप्रतिवारिताः ॥

(१) भिक्षुका भिक्षाजीवनो भिक्षायाचनारूपं संभा-
षणमवारिताः कुर्युर्यदि स्वामिना न निषिद्धाः । अथवा
नैते वारयितव्याः । वन्दिनः स्तावकाः । दीक्षिता यज्ञे
भूतिवचनार्थं संभाषेरन् । कारवः सूफकारादय एते
तीर्थादिष्वपि न निवार्याः । * मेधा.

(२) भिक्षाजीविनः स्तावकाः यज्ञार्थं कुतदीक्षाः
सूफकारादयो भिक्षादिस्वरूपार्थं गृहे स्त्रीभिः सह संभा-
षणं अनिवारिता एव कुर्युः । तेषां निवारणात् नास्त्येव
संग्रहणाभावः । गोरा.

(३) केषाञ्चित्परदारासंभाषणे देहयात्रादिकार्यानुत्पत्तेः
प्रतिप्रसवतया तत्संभाषणमाह — भिक्षुका इति । भिक्षवो
ब्रह्मचारिसंन्यासिनः 'भवति भिक्षां देही'ति तद्विना

+ मसु. गोरावत् ।

* मसु. मेधावत् ।

रितः पूर्वमभि (रितो दोषैरभि); व्यक. १२५; विर. ३८४;
रत्न. १३०; विचि. १७२-३; सवि. ४६८ क्षारितः पूर्व-
मभिभाषेत (कारितः पूर्व विभाषेतापि); व्यप्र. ४०१;
विता. ७९९ त्किञ्चिन्न (त्किञ्चिन्न) क्रमः (क्रमम्); सेतु.
२६४; समु. १५४.

(१) मस्मृ. ८।३६०; अप. २।२८५; व्यक. १२५
सह (गृहे); विर. ३८६ व्यकवत्; दीक. ५५; विचि.
१७० व्यकवत्; व्यनि. ३९९; स्मृचि. २७; दवि. १५६
सह (गृह); बाल. २।२८४; सेतु. २६२ व्यकवत्; समु,
१५४.

मिश्राऽल्लभेः । भृतिः वन्दिनः स्तुतिपाठकाः 'वदान्या त्वमसि कमलनयने विष्णुमित्रस्य पुत्री'त्यादिनाऽभिमुखीकृत्य वस्त्रान्नादि प्रार्थयमानाः । दीक्षिता यज्ञे वृता ऋत्विजः हविष्कृदेहीत्याह्वानं कुर्वन्ति हविष्कृद्यजमानपत्नीति । कारवः शूर्पकारादयः । मच.

(४) अप्रतिवारिताः स्त्रीबन्धुभिरनिषिद्धाश्चेत् । नन्द.

न संभाषां परस्त्रीभिः प्रतिषिद्धः समाचरेत् । निषिद्धो भाषमाणस्तु सुवर्णं दण्डमर्हति ॥

(१) केचिद्भिक्षुकादीनां निवारितानां संभाषणे दण्डोऽयमिति मन्यन्ते । तदसत् । नैव ते निवार्या इत्युक्तम् । कुतश्च भिक्षुकाणां सुवर्णो दण्डः । तस्मात्कोऽपि प्रकाशमनाक्षारितोऽपि कथंचिन्निषिद्धः स्वामिना, समाचरन् सुवर्णं दण्ड्यः । मेधा.

(२) स्वामिना निषिद्धः सन् स्त्रीभिः संभाषणं न कुर्यात् । निषिद्धः संभाषमाणस्तु रात्रे सुवर्णं दण्डं दद्यात् । *गोरा.

(३) प्रतिषिद्धः भिक्षुकादिरपि । सुवर्णमेकम् । Xमवि.

चारणदारादिस्त्रीभिः सह संभाषणे उपकारादौ च दोषविचारः
नैष चारणदारेषु विधिर्नात्मोपजीविषु ।
सज्जयन्ति हि ते नारीर्निगूढाश्चारयन्ति च ॥

* मसु., विर., दवि., नन्द. गोरावत् ।

X मच., भाच. मविवत् ।

(१) मसु. ८।३६१; गोरा. भाषां पर (भाषं सह); अप. २।२८५ गोरावत्; व्यक. १२५ संभाषां (भाषणं); विर. ३८६ गोरावत्; विचि. १७३; व्यनि. ३९९ पर (सह); स्मृचि. २७ गोरावत्; दवि. १५७ न संभाषां (संभाषणं) समा (न चा); बाल. २।२८६; सेतु. २६४; ससु. १५४ व्यनित्व.

(२) मसु. ८।३६२ [नारीनि (दारास्त्रि) Noted by Jha]; मिता. २।२८५ नारीनि (नारीं नि); अप. २।२८५ मितावत्; व्यक. १२५; विर. ३८७; रत्न. १३०; विचि. १७४-५ मितावत्; दवि. १५८ मितावत्; वीमि. २।२८५; व्यप्र. ४०१ नात्मो (रत्नो); वित्ता. ८०१ च (वा) शेषं मितावत्; सेतु. २६५ मितावत्; ससु. १५४.

(१) यः संभाषणप्रतिषेधं उपकारक्रियाप्रतिषेधश्च नैष चारणदारेषु स्यात् । चारणा नटगायनाद्याः प्रेक्षणकारिणः । तथा आत्मोपजीविषु वेष्टेण जीवत्सु, ये दाराः, अथवा आत्मा जायैव 'अर्धो ह वा एष आत्मेति' तां य उपजीवन्ति, उत्कृष्टमाकारं सज्जयन्ति संश्लेषयन्ति ते, चारणपुरुषेण निगूढाः प्रच्छन्नापणभूमौ प्रतिष्ठन्ते । गृह-वेष्टत्वादेव ताः प्रसिद्धवेश्याभ्यो भिद्यन्ते । चारयन्ति च, ता मैथुनं प्रवर्तयन्ति, नेत्रभूविलासपरिहासादिभिः पुरुषानाकर्षयन्ति तदनुज्ञाताः । सज्जनं चारणं संप्रयोग एव । अथवा स्वा नारीः सज्जयन्ति अन्याश्च स्त्रीभिश्चारयन्ति प्रवर्तयन्ति, वेश्यात्वं कुट्टिनीत्वं च स्वदाराणां कारयन्तीत्यर्थः । मेधा.

(२) परस्त्रियं योऽभिवदेदित्यादिकः संभाषणनिषेधविधिः नटगायनादिदारेषु वेशजीविदारेषु च नास्ति । यतश्चारणा आत्मोपजीविनश्च स्वभार्याः परपुरुषे संश्लेषयन्ति प्रच्छन्नाश्च भूत्वा नैतत्किलास्माभिः ज्ञातमितिकृत्वा वेशकर्मणि सूचयन्त्यतस्तद्वाराणां वेश्याप्रकारत्वात् नास्ति संभाषणे निषेधः । *गोरा.

(३) चारणा नटादयः । ते चारणाः नारीः स्वदारान् निरूढानिहुतनटभार्यात्वादिस्वरूपाः चारयन्ति भ्रामयन्ति तत्र तत्र पुरुषलाभार्थमतस्तेषां तद्वृत्तित्वाच्च दोषः । मवि.

(४) 'परस्त्रियं योऽभिवदेत्' इत्यादिसंभाषणनिषेधविधिर्नटगायनादिदारेषु नास्ति । तथा 'भार्या पुत्रः स्वका तनुः' इत्युक्तत्वाद्भार्यात्वात्मा तयोपजीवन्ति धनलाभाय तस्या जारं क्षमन्ते ये, तेषु नटादिव्यतिरिक्तेषु अपि ये दारास्तेष्वप्येवं निषेधविधिर्नास्ति । यस्माच्चारणा आत्मोपजीविनश्च परपुरुषानानीय तैः स्वभार्या संश्लेषयन्ते । स्वयमागतांश्च परपुरुषान् प्रच्छन्ना भूत्वा स्वाज्ञानं विभावयन्तो व्यवहारयन्ति । मसु.

(५) चारणो नटः । 'भार्या पुत्रः स्वका तनुः' इत्यादिसरणदिह आत्मा भार्या तेनात्मानं भार्या जीवनार्थमुपजीवतीति, आत्मोपजीवी शैलूषादिः । एतौ हि स्वां स्त्रियमप्यलङ्कृत्य व्यभिचारयत इत्यतो

* मसु., विर., विचि. गोरावत् ।

१ सुधाराणां.

नैतत्संग्रहे दण्डः। अभिगमदण्डस्त्वत्रापि, स तु बन्धक्य-
भिगमप्रकरणे वक्ष्यते। Xविचि. १७५

(६) आत्मोपजीविषु वेश्याजनेष्विति नारायणः +।
दवि. १५८

(७) परदारस्तानां स्त्रीविशेषे उक्तदण्डाभावमाह—
नैष इति द्वाभ्याम्। एष उक्तदण्डविधिर्न पञ्चसु
परदारेषु चारणनटगायनाद्यात्मोपजीविषु, आत्माऽत्र
आत्मभार्या तां भोगार्थं विक्रीय जीविनस्तेषु। तत्र
दृष्टार्थतामाह—सज्जयन्तीति। सज्जयन्ति परपुरुषैः सह
स्वस्त्रियः श्लेषयन्ति, चारयन्ति स्वागतान् पुरुषान्
निगूढाः स्वयं प्रच्छन्ना भूत्वा अज्ञानं विभावयन्तो
मैथुनादिना स्वपरस्त्रिया सह। मच.

(८) चारणदारेषु रङ्गोपजीविनां दारेषु, संभाषिते-
ष्विति विपरिणामः, एष पूर्वोक्तः सुवर्णदण्डविधिर्न
स्यात्। आत्मोपजीविषु रूपाजीवासु वेश्यासु कस्यचिद्दा-
रत्वेन स्थितास्त्वित्यर्थः। ते चारणा नारीः पुरुषेषु
सज्जयन्ति अभिसारयन्ति। एवं तेषां शीलं तस्मान्नैप
दण्डविधिरिति। नन्द.

(९) एष विधिः आत्मोपजीविषु चारणदारेषु
नटादिस्त्रीषु न कर्तव्यः। भाच.

किञ्चिदेव तु दाप्यः स्यात्संभाषां ताभिराचरन्।

प्रेष्यासु चैकभक्तासु रहः प्रव्रजितासु च *॥

(१) रहोऽप्रकाशं विजने देशे चारणनारीभिः
संभाषां कुर्वन् किञ्चित्सुवर्णादित्यन्तारूपं स त्रिंशद्भाग-
दिकं जातिप्रतिष्ठाने अपेक्ष्य दण्ड्यः। यतो न परिपूर्णं
तासु वेश्यात्वम्। भर्तृभिरनुज्ञाता हि ताः प्रणयन्ते। तत्र
भर्तृविज्ञानार्थं दूतीमुखेन व्यवहर्तव्यम्। न तु साक्षात्ता-

X मसुवद्भावः।

+ एष अंश उपलब्धसर्वज्ञनारायणटीकायां नास्ति।

* अस्य श्लोकस्य नन्द. व्याख्यानं अशुद्धिसंदेहाच्चोद्धृतम्।

(१) मस्मृ. ८।३६३; गोरा. त्संभाषां ताभिरा (द्रहः
संभाषणं); अप. २।२८५ तु (हि) भाषां (भाषं) प्रै (प्रे)
क्तासु (क्तास्तु); व्यक. १२५ भाषां (भाषं) प्रै (प्रे);
विर. ३८७; विचि. १७३-४ तु (हि) प्रै (प्रे); दवि.
१५८ (तु०) भाषां (भाषं); बाल. २।२८५; सेतु. २६५
विचिवत्; समु. १५४ प्रै (प्रे).

१ बल्यन्ता. २ शिक्र.

व्य. कां. २३३

भिरस्वतन्त्रत्वात्। प्रकाशं तु नृत्यन्तीनां गायन्तीनां वाऽ-
भिनयतात्यादिरूपणावसरे कीदृशमेतदित्यादिप्रश्नद्वारं
संभाषणमनिषिद्धम्। प्रेष्या दास्यः सप्तभिर्दास्योनि-
भिरुपनताः। एकं भजन्ते एकभक्ता एकेनावरुद्धाः।
तत्रान्योऽप्यस्ति दण्डलेशः। किं पुनरयं दासीशब्दः
संवन्धिशब्दो य एव यस्याः स्वामी तस्यैव दासी उत
सुपकारादिशब्दवत् कर्ममूलकः। इह तावदाद्या एव
स्थितिः विशेषेणोपादानेऽसामर्थ्यात्। या यस्य दासी
वेश्यावच्चान्यैः संसृज्यते। राजदासीव दासी वा सा
निगूह्यते। सा चेन्नावरुद्धा न दोषः संग्रहणे। अव-
रुद्धायामनेन दण्ड उक्तः। रिक्तविभागे चैतन्निपुणं
वक्ष्यामः। प्रव्रजिताः अरक्षकाः शीलमित्रादयः। ता
हि कामुक इव लिङ्गप्रच्छन्नाः। मेघा.

(२) चारणात्मोपजीविस्त्रीभिः रहोऽप्रकाशं संभाषणं
कुर्वन् किञ्चिदेव स्वल्पं दण्डं दापनीयः। दासीभिरव-
रुद्धाभिर्वौद्धाभिर्व्रतचारिणीभिश्च सह संभाषणं कुर्वन्
काञ्चित् दण्डमात्रां दाप्यः स्यात्। * गोरा.

(३) किञ्चिद्दाप्यः शक्यनुरूपम्। मवि.

(४) प्रेष्यासु दासीषु, एकभक्तासु एकपुरुषमात्रा-
वरुद्धासु, प्रव्रजितासु वौद्धादिब्रह्मचारिणीषु। किञ्चि-
न्मननैव दर्शितसुवर्णापेक्षया अल्पम्। विर. ३८७

(५) ताभिः सह व्यवहरन्नपि किञ्चिद्दाप्य इत्याह—
किञ्चिदिति। स्त्रीपणं विना पुनः प्रसक्तिवारणाय।
तासामपि परदारत्वात्। प्रेष्यासु दासीषु प्राकाराव-
रुद्धासु। एकभक्तासु भुजिष्यासु। तदुक्तं याज्ञवल्क्येन—
'अवरुद्धासु दासीषु भुजिष्यासु तथैव च। गम्यास्वपि
पुमान् दाप्यः पञ्चाशत्पणिकं दमम्॥' इति। प्रव्रजितासु
वौद्धादिब्रह्मचारिणीषु नित्यं व्रजनशीलासु कुलशसु
वा। मच.

परदाराभिमर्शदोषे दण्डः तत्प्रयोजनं च

परदाराभिमर्शेषु प्रवृत्तान्नुन्महीपतिः।

उद्वेजनकरैर्दण्डैः चिह्नयित्वा प्रवासयेत्॥

* मवि., मसु., विर., विचि., भाच. गोरावद्भावः।

(१) मस्मृ. ८।३५२ चिह्न (छिन्न) [पूर्वार्थे (परदारोप-
सेवायां चेष्टमानान्नराधिपः), चिह्नयित्वा (परिहृत्य)
Noted by Jha]; अप. २।२८३ चान्दून् (सेतु);

(१) विवाहसंस्कृतायां स्त्रियां दारशब्दो वर्तते । आत्मनोऽन्यः परः, अभिमर्शः संभोग आलिङ्गनादारभ्य, आलिङ्गनं जनद्वयसमवायः भोगजन्यायाः प्रीतिः प्रवृत्तिः प्रारम्भस्तन्निवृत्त्यर्थं दूतीसंप्रेषणादिना प्रोत्साहनम् । अथ च संग्रहणमभिमर्शनं प्रचक्षते । अयमर्थः— परभार्यागमने प्रवृत्तं पुरुषं ज्ञात्वोद्वेजनकरैस्तीक्ष्णैः शक्तिशूलादिभिरङ्कयित्वा नासाच्छेदादिभिर्विवासयेत् । सर्वत्रात्र विशेषदण्डस्योक्तत्वादस्य विषयभावो, न सामान्यदण्डोऽयं, किं तर्हि, पुनः पुनः प्रवृत्तौ । इदं तु युक्तम् । अलभ्यमानस्य विषयान्तरं प्रवासस्य धन-दण्डस्य च कार्यभेदात्समुच्चयः । तथा दर्शयिष्यामः ।

मेधा.

(२) स्त्रीसंग्रहणमिदानीमाह—परदाराभिमर्शेऽपि । परदारसंभोगेषु बहुषु प्रवृत्तान् मनुष्यान् पीडाकरैर्दण्डैर्नासौष्ठकर्तनादिभिरङ्कयित्वा राजा देशान्निर्वासयेत् ।

+ गोरा.

(३) दण्डैः शिश्नच्छेदादिभिः । मवि.

(४) त्रीन् ब्राह्मणतरान् । उद्वेजनकरैः कर्णनासिकादिच्छेदरूपैः । विचि. १७४

(५) परदाराभिरतस्य स्वजातौ दण्डमाह षट्त्रिंशता श्लोकैः— परदारेति । नूनिति विशेषणाद्देवतिर्यक्षु न दोषः । उद्वेगजनकैः नासौष्ठकर्तनादिभिः । सर्वत्र ब्राह्मणं तु विवासयेत् । मच.

तत्समुत्थो हि लोकस्य जायते वर्णसंकरः ।

येन मूलहरोऽधर्मः सर्वनाशाय कल्पते ॥

+ ममु. गोरावत् ।

व्यक. १२५ चिह्न (चित्र); विर. ३८८ मशेषु (मपे तु) जनकरै (गजनकै); रत्न. १३१ पु प्रवृत्तान् नृन् (तु प्रवृत्तं तु) बृहस्पतिः; विचि. १७४ पु (तु) तान् नृन् (तु स्त्रीन्); व्यनि. ४००; दवि. १५९ मशेषु (मपे तु) तान् नृन् (तु स्त्रान्); स्मृचि. २६ रामि (राप) प्रवासयेत् (विसर्जयेत्) शेषं विरवत्; मच. जनकरै (गजनकै); व्यम. १०७ रत्नवत्, बृहस्पतिः; विता. ८०५ पु प्रवृत्तान् नृन् (तु प्रवर्तन्तं) उद्वे... चिह्न (उद्वेगजनकैश्चिह्नैर्बृहस्पतिः); समु. १५४ पु (तु); विन्य. ५४ विचिवत्.

(१) मस्मृ. ८।३५३ [लोकस्य जायते (जायते लोकानां) १ नार. २ यमो.

(१) समुत्थानमुत्पत्तिः ततः परदारागमनात्, संकरोऽवान्तरवर्णरूपो जायते । येन जातेन अधर्मो— मूलमस्य लोकस्य दिवः पतिता वृष्टिस्तां— हरति । अधर्मः— धर्मं हि सति 'आदित्याज्जायते वृष्टिः', न च संकरे सत्यपि कारीरीयागो, नापि पात्रे दानं अतो दानयागहोमानां सस्योत्पत्तिहेतुभूतानाम-भावात्सर्वजगन्नाशसमर्थो भवति । तस्मात्परदारारिकान्—अधर्ममूलवर्णसंकरः स्यादिति, सस्यादिनिष्पत्तिमूलं वा वृष्टिं रक्षन्—प्रवासयेत् । मेधा.

(२) यस्मात्परदारसंगमनसमुद्भूतो लोकस्य वर्ण-संकर उत्पद्यते येन वर्णसंकरेण यागाद्यधिकृतयजमाना-भावात् 'अग्नौ प्रास्ते'त्येतदभावे सति वृष्ट्याख्यजगन्मूलविनाशोऽधर्मो मूलच्छेदेन विनाशाय संपद्यते । Xगोरा.

(३) ननु तद्रव्यस्य तथैव स्थाने किमिति दण्डनीयं तत्राह— तदिति । वर्णसंकरो ब्राह्मण-मिश्रणम् । संकरोऽपि किं स्यात्तत्राह— येनेति । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदि-त्याज्जायते वृष्टिर्बृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ॥' इति प्रजोत्पत्ति-हेतुराहुतिः । सा च संकरजेन हुता न फलतीति मूलहरोऽधर्मः । मूलं ब्राह्मण्यादि वा । मच.

(४) दण्डप्रकर्षे हेतुमाह— तत्समुत्थो हीति । तत्समुत्थः परदाराभिमर्शनसंभूतः, येन वर्णसंकरेण, अधर्म इति पदं, मूलं हरेद्धर्मस्य मूलहरः । नन्द.

(५) तत्समुत्थः असत्स्त्रीपुरुषसंयोगात् समुत्थः । वर्णसंकरः येन वर्णसंकरेण मूलं धर्मः तस्य हरः अधर्मः सर्वनाशाय कल्पते । भाच.

वर्णभेदेन परदाराभिमर्शेषु दण्डविधिः । तत्र अब्राह्मण-स्यैव शारीरदण्डः, ब्राह्मणस्य तु मौण्डवप्रवसनादिः ।

अब्राह्मणः संग्रहणे प्राणान्तं दण्डमर्हति । चतुर्णामपि वर्णानां दारा रक्ष्यतमाः स्मृताः ॥

X ममु. गोरावत् ।

Noted by Jha]; अप. २।२८३; व्यक. १२५; विर. ३८८; दवि. १५९ लोकस्य (नो कस्य); स्मृचि. २६.

(१) मस्मृ. ८।३५९ स्मृताः (सदा); मेधा. ८।३७५ चतुर्णामपि (सर्वेषामेव) स्मृताः (सदा) उक्तः; अप.

(१) उक्तं संग्रहणस्वरूपम् । दण्ड इदानीमत्रोच्यते । अब्राह्मणः क्षत्रियादिः, संग्रहणे कृते, चतुर्णामपि वर्णानां हीनोत्तमजातिभेदमनपेक्ष्य, प्राणान्तं प्राणत्याजने मारणे पर्यवसितं, दण्डमर्हति । कथं पुनर्ब्राह्मण्यां शूद्रायां च संग्रहीतस्य समो दण्डः । अत्र हेतुस्वरूपमर्थमाह । दारा रक्ष्यतमाः सदा । सर्वस्य कस्यचिद्राजा दारा धन-शरीरेभ्योऽतिशयेन रक्ष्याः । तुल्यश्च संकरे शूद्रस्यापि कुलनाशः । एतदुक्तं भवति । वाचनिकोऽयमर्थोऽत्र हेतुवक्तव्यः । उक्तोऽसौ । अत्र पूर्वं व्याचख्युः, न सर्वस्मिन् संग्रहणे प्रागुक्तदण्डोऽयम् । किं तर्हि, मुख्ये स्पर्शविशेषजन्यप्रीतिविशेषात्मके गमने । कथं हि तीर्थादिष्वभिषेदनं गमनं च समदण्डावुपपद्येयाताम् । तस्मादब्राह्मणः शूद्रो द्विजातिस्त्रीगमने प्राणच्छेदाहो नान्यः । न हि विषमसमीकरणं न्याय्यमतश्च प्रागुक्तेषु संग्रहणेष्वनुबन्धावपेक्षया दण्डः कल्प्यः । यत्रैवं निश्चितं, गमनार्थ एवायनुपकारक्रियादिरूपक्रमस्तत्र मुख्यदण्ड एव युक्तो न ह्यत्र वैषम्यमस्ति । दृष्टं चैतदप्यहत्वाऽपीति (?) । यच्चेदमुक्तं, यद्यत्रायं दण्डो, मुख्ये संग्रहणे किं करिष्यतीति । नैवान्यन्मुख्यसंग्रहणमस्ति । न ह्यस्य लौकिकः पदार्थोऽवधृतो येन परस्य दारोपचारादौ प्रयुक्त इत्येवमस्यैव, यं च भवान् मुख्यं संग्रहणं मन्यते तत्र महान्दण्डः । प्रतिषिद्धं परस्त्रीगमनं शास्त्रपर्यनुयोज्यमिति चेत् उपकारादावपि प्रतिषेधं विद्धि । प्रतिषेध-बद्धि प्रायश्चित्तमपि तुल्यप्रसक्तमिति चेत्का नामेय-मनिष्टापत्तिः । किन्तु प्रसज्येत यदा संग्रहणशब्देन तदुच्येत, सिकते हि रेतसि तच्छब्देनाभिधानं, यत्र यादृशो दण्डस्तत्र तत्समानं दुःखं प्राप्तम् । अतोऽस्मिन्विपर्यये रेतःसकृन्मिति तच्छब्देनाभिधानात् उपका-

२।२८५ मसृवत्, उक्तः; व्यक. १२५; विर. ३८८; रत्न. १३१ पू., बृहस्पतिः; विचि. १७४ पू.; व्यनि. ४००; स्मृचि. २६; दवि. १६० दण्ड (वध) वर्णानां (चैतेषां): २३६ चतुर्णामपि (सर्वेषामेव) उक्तः; व्यम. १०७ दण्ड (वध) पू., बृहस्पतिः; विता. ८०५ पू., बृहस्पतिः; सेतु. २६३ पू.; समु. १५४.

१ षे ज. २ दस्यनुकारादौ. ३ डुच्यते सि.
४ गन्धेनाद्यभि.

रादौ कल्यम् । यदि च संलापादौ स्वल्पो दण्डः स्यात्तदा प्रवर्तेत । ततश्च परस्त्रीसंलपार्थाभिः व्यादीपित-मन्मथाः स्मरशराकृप्यमाणाः शरीरनिरपेक्षा राजनिग्रहं न गणयेयुः । आद्यायामेव तु प्रवृत्तौ निगृह्यमाणेष्वप्रबन्धवृत्तौ रागे शक्यं निराकरणं, तस्मात्परस्त्रीमुपजपतामेव महादण्डो युक्तः । इह त्वन्तर्ग्रहणादादिभूतेनान्येन दण्डेन भवि-तव्यम् । न ह्यसत्यादावन्तो भवति । प्राणोऽन्तो यस्य प्राणान्तस्तावत्पातयितव्यो यावत् प्राणेषु पतति । तेन सर्वस्वग्रहणाङ्गच्छेदाद्यप्युक्तं भवति । एकैकस्य च दण्ड-त्वमन्यत्र ज्ञातं समुदाये दण्ड्यते । इति बहुदण्डेष्वा-म्रातेषु स महान् यो द्विजातीयस्त्रीसंग्रहणेऽब्राह्मणस्य, इति युक्तैव कल्पना । न सर्वत्र । तत्र कुलस्त्रीभिरनि-च्छन्तीभिः भर्तृमतीभिः संगृह्यमाणस्य प्राणापहरणं हीनजातीयाभिरपि । मेधा.

(२) दण्डभ्यस्त्वादब्राह्मणः शूद्रो ब्राह्मण्यमनि-च्छन्त्यां संग्रहणे प्राणान्तं दण्डमर्हति । चतुर्णामपि वर्णानां धनपुत्रादीनां मध्यात् दारा अतिशयेन रक्षणीयाः । अत उत्कृष्टसंग्रहणादपि वर्णैः भार्या संरक्षणीया । *गोरा.

(३) अब्राह्मणः संग्रहण इत्यत्र ब्राह्मण्या इति शेषः । व्यक. १२५

(४) संग्रहणे परदारमैथुने न तु संभाषादौ । ब्राह्मणस्य तु दण्डनमेवेत्यर्थः । मवि.

(५) अब्राह्मणः संग्रहणे प्रातिलोभ्येनेति शेषः ।

+विर. ३८८

(६) अत्र प्रतिभाति एतद्वाक्यद्वयं [‘परदाराभिर्मर्षे’ ‘तत्समुत्थो’; ‘अब्राह्मणः संग्रहणे’] यद्यप्यभिगमविषय-मित्युचितं पूर्वत्र स्वदारनियम इति लिङ्गात्, उत्तरत्र परदाराभिर्मर्षे त्विति सामान्याभिधानस्वरसात् तत्समुत्थो हीत्यादिहेतुमन्निगदसंबन्धाच्च । उभयत्र दण्डगौरवाच्च संग्रहणे परदारमैथुने न तु संभाषादाविति सर्वज्ञीय-व्याख्यानदर्शनाच्च । तथापि ‘पूर्वसंनिपाते शिश्रस्य छेदनं सवृषणस्य’ इत्यापस्तम्बसंवादादङ्गपदस्यापि शिश्रपरत्वे संभाविते येन येनेति वीप्सानुपपत्तेर्बाधकत्वादङ्गेन हस्तादिनेति रत्नाकरदर्शनाच्च । उत्तरत्र संग्रहणस्य साक्षा-

* ममु., मच. गोरावत् । + विचि. विरवत् ।

१ पादिभूतेनान्येनभिवसता व्या.

देवाभिधानात् दण्डगौरवे व्यवस्थाया वक्ष्यमाणत्वात् ।

दारा रक्ष्यतमा इत्युपसंहारस्यातिप्रसङ्गवारणपरतया-
ऽप्युपपत्तेरुभयोरपि वाक्ययोः सर्वेषु पूर्वनिबन्धेषु
संग्रहप्रकरणे अवतारणाच्च संग्रहविषयत्वं निश्चितम् ।
किन्तु हस्तादिच्छेद—सहस्रदण्ड—प्रवासन—वधानाम-
तुल्यलक्षणां संग्राह्यस्त्रीप्रातिलोम्यमात्रेण समञ्जयितुम-
शक्यत्वादियमत्र व्यवस्था । ब्राह्मणस्य संग्रहणस्य गौरवे
तदभ्यासे च सचिह्नप्रवासनमन्यत्र सहस्रपणात्मको
दण्डः । अब्राह्मणस्य तु प्रतिलोमोत्तमसंग्रहे तदभ्यासे
च वधः । अन्यत्र धनिकस्य सहस्रदण्डो निर्धनस्य
हस्तच्छेद इति ।

×दवि. १६०—६१

सहस्रं ब्राह्मणो दण्ड्यो गुप्तां विप्रां बलाद्व्रजन् ।

शतानि पञ्च दण्ड्यः स्यादिच्छन्त्या सह संगतः ॥

(१) गुप्ता भ्रष्टशीलाऽपि यदि केनचिद्रक्ष्यते पित्रा
भ्रात्रा वन्धुभिर्वा तां हठाद्व्रजन् सहस्रं ब्राह्मणो दाप्यः ।
गुप्ता शीलवती चेत्प्रवासनाङ्कने चाधिके । अथापि
शीलवत्यपि गुप्तशब्देनोच्यते । तथापि सहस्रमात्राद्-
ब्राह्मणो नैवैच्छेत् । अङ्कनप्रवासने सर्वत्र मुखीक्रियते
परदाराभिमुखे ।

मेधा.

(२) ब्राह्मणो रक्षितां ब्राह्मणीं हठात् गच्छन् सहस्रं
दण्ड्यः । इच्छन्त्या तु पुनः सह मैथुने पञ्चशतानि
दण्डनीयः ।

*गोरा.

× व्यक., मवि., ममु. व्याख्यानानि च समुद्धृतानि ।

÷ मिताक्षराव्याख्यानं 'सजातावुत्तमो दण्ड' इति याज्ञ-
वल्क्यवचने द्रष्टव्यम् । * ममु., मच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३७८; मिता. २।८१ पू., स्मरणम् :
२।२८६; स्मृच. ३२० गुप्तां विप्रां (विप्रां गुप्तां) पू. :
३२१ उक्त.; विर. ३९३; पमा. ४६४; विचि. १८०;
व्यनि. ४०१ गुप्तां विप्रां (विप्रां गुप्तां); दवि. १६७;
सवि. १५१ (=) पू. : ४६९; वीसि. २।२८६; व्यग्र.
३९६ स्मृचवत्, पू. : ३९९; व्यड. १३४ स्मृचवत्, पू. :
१३६ पञ्च दण्ड्यः (पञ्चदण्डः) गतः (गते) उक्त.; व्यम.
१०५ स्मृचवत्, पू. : १०६ उक्त.; विता. १८७ व्रजन्
(भ्रजन्) पू., स्मृतिः : ८०२; बाल. २।८६ पू., स्मृतिः
: २।२८६ 'व्रजेत्' इति पाठः; सेतु. २७० संगतः (संगतः);
समु. १५४ स्मृचवत्; विव्य. ५५ क्रमेण बृहस्पतिः.

१ नोच्यते । २ (न०). ३ मुच्यते ।

(३) गुप्तां स्वनियमेन रक्षिताम् । स्मृच. ३२०

यत्तु मनुना सानुरागया ब्राह्मण्या सह संगतस्य
मध्यमसाहसमुक्तं 'शतानी'ति तदरक्षितचरितशालिनी-
विषयम् ।

स्मृच. ३२१

मौण्ड्यं प्राणान्तिको दण्डो ब्राह्मणस्य विधीयते ।

इतरेषां तु वर्णानां दण्डः प्राणान्तिको भवेत् ॥

(१) यत्र क्षत्रियादीनां वध उक्तस्तत्र ब्राह्मणस्य
मौण्ड्यं, यथा—'अब्राह्मणः संग्रहणात् प्राणान्तं दण्डमर्हति'
तथा तु 'पुमांसं दाहयेदिति' । प्राणानामन्तं गच्छति
प्राणान्तं वा करोति प्राणान्तकः । 'अन्येष्वपि दृश्यते'
(व्यास. ३।२।१०१) इति दण्डः । अन्ये तु प्राणान्तिक
इति पाठान्तरं, प्राणान्ते भवः प्राणान्तिकः अध्यात्मा-
दित्वाद्वा, इतरेषां ब्राह्मणादन्येषां क्षत्रियादीनां
वर्णानां प्राणान्तिक एव, श्रुतं मारणादि पूर्वमेव,
तदनन्तरमिदमुच्यते, उच्यमानं मौण्ड्यं, तच्छेषतया
सहस्रं दण्डो विधीयत इति मन्यन्ते । अन्यथा
ब्राह्मणस्य प्राणान्तदण्डविधानात् कः प्रसङ्गो ब्राह्मणस्य
येनैवमुच्यते 'मौण्ड्यं प्राणान्तिक' इति, 'पुमांसं
दाहयेदिति' ति सामान्यविधानप्रसक्तमिति चेत्तत्रैव कर्तव्यं
स्यात्तथा हि स्फुटं तद्विषयत्वं प्रतीयते ।

मेधा.

(२) ब्राह्मणस्य वधदण्डस्थाने शिरोमुण्डनं शास्त्रे-
षोपदिश्यते । क्षत्रियादीनां पुनरुक्तेषु वधदण्डो भवति ।

*गोरा.

(३) उत्तमसाहस इति शेषः । स्मृच. १२५

न जातु ब्राह्मणं हन्यात्सर्वपापेष्वपि स्थितम् ।

राष्ट्रादेनं बहिः कुर्यात् समग्रधनमक्षतम् ॥

* मवि., ममु., विर., विचि., मच., नन्द. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३७९ ख., दण्डः प्राणान्तिको (दण्डः
प्राणान्तिको); अप. २।८३; स्मृच. १२५; विर. ३९३;
पमा. २०९; विचि. १८०; व्यनि. ४०१; दवि. १६३
न्तिको दण्डो (न्तिके दण्डे); नृप्र. १०५ (=) पूर्वाधे
(ब्राह्मणस्य वधस्थाने मौण्ड्यं [दण्डो] विधीयते); सवि.
४९५ प्राणान्तिको (प्राणान्तिको); व्यग्र. १३९; विता.
८८; बाल. २।२६; सेतु. २७०; प्रका. ७८; समु. ६८;
विव्य. ५५ पू., क्रमेण बृहस्पतिः.

न ब्राह्मणवधाद्भूयानधर्मो विद्यते भुवि ।

तस्मादस्य वधं राजा मनसाऽपि न चिन्तयेत्॥

सर्वपापकारिणमपि ब्राह्मणं कदाचिदपि न हन्यात् ।
अपि सर्वधनसंयुक्तमक्षतशरीरं राष्ट्राभिर्वासयेत् । ब्राह्मण-
वधादपि अधिकोऽन्यः पृथिव्यामधर्मो नास्ति । ब्राह्मणं
सर्वपापकारिणमपि राजा मनसाऽपि न हन्यात् ।

+गोरा.

‘वैश्यश्चेत्क्षत्रियां गुप्तां वैश्यां वा क्षत्रियो ब्रजेत् ।

यो ब्राह्मण्यामगुप्तायां तावुभौ दण्डमर्हतः॥

(१) अगुप्तायां ब्राह्मण्यां गमने ‘वैश्यं पञ्चशतं
कुर्यात् क्षत्रियं तु सहस्रिणमिति । तत्र वैश्यस्य पञ्चशतः,
य एव परिपालयति स एव चेन्नाशयति युक्तं तस्य दण्ड-
महत्वम् ।

मेधा.

(२) वैश्यो यदि रक्षितायां क्षत्रियायां गच्छेत्
क्षत्रियो वा वैश्यां तदा यो ब्राह्मण्यामरक्षितायां गमने
क्षत्रियवैश्ययोः दण्डो ‘वैश्यं पञ्चशतं कुर्यात् क्षत्रियं तु
सहस्रिणम्’ इति तं दण्डं तौ क्षत्रियवैश्यौ चाहतः ।
अतश्च वैश्यस्य क्षत्रियागमने पञ्चशतानि क्षत्रियस्य
वैश्याधिगमने रक्षाधिकृतत्वादधिकगुणत्वात् दण्ड-
सहस्रमिति ।

*गोरा.

(३) ‘वैश्यं पञ्चशतं कुर्यात् क्षत्रियं तु सहस्रिणम्’
इति उक्तं दण्डमर्हत इत्यर्थः । प्रातिलोम्येऽप्यल्पदण्डा-
र्हत्वाय अत्यन्तनिर्गुणपतिपत्नीविषय एव वैश्यदण्डोऽयं

÷ श्लोकद्वयस्य स्थलादिनिर्देशः व्याख्यानान्तराणि च
दण्डमात्रकायां (पृ. ५७९) द्रष्टव्यानि ।

+ मसु., मच., नन्द., भाच. गोरावत् ।

× मिताक्षराव्याख्यानं ‘सजातावुत्तमो दण्ड’ इति
याज्ञवल्क्यवचने द्रष्टव्यम् ।

† * मवि., पमा., व्यप्र., भाच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३८२; मिता. २।२८६; अप.
२।२८६; स्मृच. ३२२ ब्रजेत् (ब्रजन्); विर. ३९३
ब्रजेत् (ब्रजन्) तावुभौ (तत्समं); पमा. ४६७; विचि.
१८१; दवि. १६७ तावुभौ (तत्समं); सवि. ४७१;
वीमि. २।२८६; व्यप्र. ४००; व्यउ. १३६ यो ब्राह्मण्याम
(ब्राह्मण्यां यद्य); व्यम. १०६; विता. ८०५; बाल.
२।२८६; सेतु. २७१ दविवत्; समु. १५५ स्मृचवत्;
विव्य. ५५.

द्रष्टव्यः । आनुलोम्येऽपि गुरुदण्डार्हत्वायात्यन्तसगुणपति-
पत्नीविषय एवायं क्षत्रियदण्डो द्रष्टव्यः । एवञ्च पारि-
शेष्यात् ‘वैश्यः सर्वस्वदण्डः स्यात्’ इत्यनेनोक्तो
गुरुदण्डः स्वजातावेवात्यन्तसगुणपतिपत्नीविषय एवाव-
तिष्ठत इत्यवगन्तव्यम् ।

स्मृच. ३२२

(४) अयं च वैश्यस्य रक्षितक्षत्रियागमने पञ्चशत-
रूपो दण्डो लघुत्वाद्गुणवद्वैश्यस्य निर्गुणज्ञातिमात्रोप-
जीविक्षत्रियायाः शूद्राभ्रान्त्यादिगमनविषयो बोद्धव्यः ।
क्षत्रियस्य रक्षितवैश्यायां ज्ञानतो युक्तः सहस्रं दण्डः ।

+मसु.

(५) दण्डमर्हतः इत्यत्र दण्डो मध्यमसाहसः ।

विर. ३९३

क्षत्रियां चैव वैश्यां च गुप्तां तु ब्राह्मणो ब्रजन् ।
न मूत्रमुण्डः कर्तव्यो दाप्यस्तूतमसाहसम् ॥

न मूत्रमुण्ड इति । मौण्ड्यमत्र विषेयं तद्विधौ च
क्षत्रियवन्मूत्रेण तन्मा भूदित्येतदर्थं मूत्ररूपविशेषण-
निषेधः । तथा च मूत्राद्रशिरस्त्वस्य विशेषणमात्रस्य
निषेधो मुण्डना तु कर्तव्यैव ।

मवि.

सहस्रं ब्राह्मणो दण्डं दाप्यो गुप्ते तु ते ब्रजन् ।
शूद्रायां क्षत्रियविशोः साहसो वै भवेद्दमः * ॥

(१) गुप्ते क्षत्रियावैश्ये गच्छन् ब्राह्मणः सहस्रं
दण्ड्यः । प्रवासनाङ्कने स्थिते एव । शूद्रायां गमने
क्षत्रियवैश्ययोः साहसो दण्डः । सहस्रमेव साहसं

+ यथाश्रुतव्याख्या गोरावत् । विचि., मच. मसुवत् ।

* मिताक्षराव्याख्यानं ‘सजातावुत्तमो दण्ड’ इति याज्ञ-
वल्क्यवचने द्रष्टव्यम् ।

(१) मस्मृ. ८।३८२ इत्यस्योपरिष्ठात्प्रक्षिप्तोक्तोऽयम् ।

(२) मस्मृ. ८।३८३; मिता. २।२८६ साहसो वै
(सहस्रं तु); अप. २।२८६; स्मृच. ३२१ पू. [स्मृच-
सुद्रितस्मृतिचन्द्रिकायां (पृ. ७४६) ‘दण्डोऽगुप्ते’ इति पाठः];
विर. ३९३; पमा. ४६४ मितावत्; दीक. ५५; विचि.
१८१; दवि. १६७ सहस्रं (साहसं) साहसो (साहसो);
सवि. ४६९ मितावत्; वीमि. २।२८६ दण्डं...ते (दाप्यो
गृहं गुप्तं ततो) द्रायां (द्राणां) हसो (हसं); व्यप्र. ३९९
मितावत्; व्यम. १०६ पू.; विता. ८०२ मितावत्, उक्तः
सेतु. २७१ हसो (हसं) उक्तः; समु. १५४ मितावत्.

स्वार्थिकोऽण् । सहस्रं वा अस्यास्ति साहस्रो दण्डोऽन्य-
पदार्थः । मत्वार्थोऽण् । मेधा.

(२) क्षत्रियावैश्ये रक्षिते ब्राह्मणो गच्छन् सहस्रं
दण्ड्यः । क्षत्रियवैश्यौ रक्षितां शूद्रां गच्छतोः सहस्र-
परिमाणो दण्डः स्यात् । ✕गोरा.

(३) यत्तु ब्राह्मणस्य शूद्रेतरानुलोम्ये तेनोक्तम्—
'सहस्रं ब्राह्मणो दण्डं दाप्यो गुप्ते तु ते व्रजन्' इति ।
ते क्षत्रियावैश्ये । अत्र गुप्ते मानसव्यभिचारानवकाशाद्य
गृहव्यापारासंनतचित्ततया सुरक्षिते विवक्षिते । न तु
स्वगृहेऽवबद्धे गुरुतरदण्डत्वात् । स्मृच. ३२१

(४) तत्रापि पूर्वं क्षत्रियभुक्तायां वैश्यस्य गमने
साहस्रः सहस्रपणनियतः । +मच.

क्षत्रियायामगुप्तायां वैश्ये पञ्चशतो दमः ।

मूत्रेण मौण्ड्यमिच्छेत्तु क्षत्रियो दण्डमेव वा ॥

(१) वैश्यस्य पञ्चशतानि दण्डः । अगुप्तां च
क्षत्रियां गच्छतः क्षत्रियस्य स एव, यदि वा मौण्ड्यं
मुण्डनमृच्छेत्प्राप्त्याद्दर्दममूत्रेण, एष एव वैश्यागमन
उभयोर्दण्डः । *मेधा.

(२) अरक्षितक्षत्रियागमने वैश्यस्य पञ्चशतानि
दण्डः स्यात् । क्षत्रियस्य त्वरक्षितागमने गर्दभमूत्रेण
मुण्डनं पञ्चशतरूपं वा दण्डमानुयात् । +ममु.

(३) (वैश्ये) व्रजति, इति विपरिणामः । नन्द.
अगुप्ते क्षत्रियावैश्ये शूद्रां वा ब्राह्मणो व्रजन् ।
शतानि पञ्च दण्ड्यः स्यात्सहस्रं त्वन्यजस्त्रियम् ॥

✕ ममु., भाच., नन्द. गोरावत् । + शेषं गोरावत् ।

* अस्मिन् श्लोके गोविन्दराजीया नोपलभ्यते ।

÷ विर., दवि., मच., भाच. ममुवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३८४ शतो (शतं); मेधा. शतो (शतं)
मिच्छे (मृच्छे); विर. ३९६ लक्ष्मीधरेण तु दण्डमेवेत्यस्य स्थाने
मौण्ड्यमेवेति पठितम् ; विचि. १८१ वैश्ये (वैश्यस्य);
दवि. १७० मिच्छे (मृच्छे) वा (च); बाल. २।२८६;
सेतु. २६९ मिच्छे (मृच्छे); समु. १५४ सेतुवत् ; भाच.
सेतुवत्.

(२) मस्मृ. ८।३८५ [पूर्वार्धे (विप्रः क्षत्रियविट्शूद्रस्त्री-
सुप्ताः परिब्रजन्) Noted by Jha]; अप. २।२८६
क्षत्रियावैश्ये (वैश्यराजन्ये) दण्ड्यः (दाप्यः); स्मृच. ३२१
१ दण्डोऽस्ति. २ व पदा. ३ ति क्ष.

(१) ब्राह्मणस्य क्षत्रियाद्यगुप्तास्त्रीगमन उभयोर्दण्डः ।
अन्यजश्चण्डालश्चपक्षादिस्तत्र सहस्रम् । तत्रायं सहस्र-
पणदण्डसंग्रहः ब्राह्मणस्य । चतुर्ध्वपि वर्णेषु गुप्तागमने
सहस्रं, श्रोत्रियदारेषु प्रवासनाङ्कने, अन्यत्र प्रवासनमेव,
श्रोत्रियदारेषु प्रायश्चित्तमहत्त्वादेव कल्प्यते । अगुप्तागमने
पञ्चशतानि प्रवासनाङ्कने च । यद्यप्यगुप्तापरदाराव्यपदेश्या
भवति विवाहसंस्कारे सति तथापि स्वैरिणी भर्तृस्वता-
मतिक्रान्ता, अब्राह्मणस्य प्राणान्तो गुप्तागमने दण्डो
बलात्, सकामागमने साहस्रो दण्डः प्रवासनाङ्कने च,
अगुप्तागमने 'वैश्यं पञ्चशतं कुर्यात् क्षत्रियं तु सहस्रिण-
मिति' । मेधा.

(२) वैश्यां क्षत्रियां शूद्रां रक्षितां ब्राह्मणो व्रजन्
पञ्चशतानि दण्ड्यः स्यात् । चण्डालादिस्त्रियं गच्छन्
पुनः सहस्रं दण्ड्यः । ✕गोरा.

(३) अन्यजातयः रजकचर्मकृन्नटबुरुडकैवर्तमेद-
भिष्टाः स्मृत्यन्तरोक्ताः । एवं स्त्रीसंग्रहणान्तं समर्थितं
उत्तरे चाध्याये शेषं वाच्यम् । मवि.

(४) क्षत्रियावैश्ये इति द्वितीयाद्विवचनं, अन्यज-
स्त्री रजकादिस्त्री । एवञ्चान्यागमने वधोक्तिर्ब्राह्मण-
व्यतिरिक्तविषया । विर. ३९४

(५) शूद्रां गुप्तागुप्तां वेति नारायणः । अत्र
शूद्रामित्यत्र 'हीनायामधिकं' इति बृहस्पतिवाक्ये
हीनायामित्यत्र चान्यपूर्वा शूद्रा विवक्षिता, अनन्यपूर्वायां
निर्वासनस्मरणात् । तथा चापस्तम्बः—'नाश्य आर्यः
शूद्रायाम्' तद्ब्राह्मणपरिणीतानन्यपूर्वाशूद्राविषयम् ।
आर्यो ब्राह्मणादिर्नाश्यो निर्वास्यः । अत एवात्र शूद्राया-
मनन्यपूर्वायामिति कल्पतरुकृता व्याख्यातम् । यत्तु

✕ ममु. गोरावत् ।

क्षत्रियावैश्ये (वैश्यराजन्ये) जस्त्रियम् (जः स्मृतः); विर.
३९४; पमा. ४७१ चतुर्थः पादः ; दीक. ५५ त्सहस्रं
(त्साहस्रं); विचि. १७८ अगु...श्ये (अगुप्तां क्षत्रियां वैश्यां)
सं त्व (स्त्रम) : १८१-२; व्यनि. ४०१ क्षत्रियावैश्ये
(वैश्यराजन्ये) वा (च); दवि. १७१; वीमि. २।२९४;
व्यग्र. ४०४ चतुर्थः पादः ; व्यम. १०६ क्षत्रियावैश्ये
(वैश्यराजन्ये); विता. ८०२ व्यमवत् : ८१२ चतुर्थः पादः ;
बाल. २।२८६; समु. १५४ व्यमवत्.

१ गुप्ता.

चाद्राव्यतिरिक्तहीनाविषयं बृहस्पतिवचनमिति केन-
चिदित्युक्तं, तन्न, दण्डविसंवादात् निर्वासनापेक्षया
मध्यमदण्डस्य लघुत्वात् । दवि. १७१

(६) अगुततिसृष्वपि ब्राह्मणं प्रति दण्डमाह—
अगुत इति । अन्यजस्त्रियं चण्डालादिजातिमिति
अन्यजगुतागुतसाधारणविषयं, चतुर्णां संनिधेः प्रकर-
णस्य बलीयस्त्वात् । मच.

(७) शूद्रां च, अगुतामिति विपरिणामः । नन्द.

संवत्सराभिषस्तस्य दुष्टस्य द्विगुणो दमः ।

ब्रात्यया सह संवासे चाण्डाल्या तावदेव तु ॥

(१) अभिषस्तस्तत्पापकारीत्याभिषब्दितः । यो यस्यां
स्त्रियां संगृहीतः सोऽभिषस्तो दण्डितः । स चेत्संवत्सरं
प्रतिपालय अतीते संवत्सरे पुनस्तस्यामेव संगृह्यते तदा
तस्यैकं वारमभिषस्तस्य संवत्सरे गते नर्दुष्टस्य द्विगुणो
दण्डः । संवत्सराभिषस्तस्येति समासपाठे कथञ्चिद्योजना ।
ब्रात्यया सह संवासे तावदेव, किं यावदेव पुनर्दुष्टस्य,
नेति ब्रूमः, तत्राप्युत्तमाधममध्यमानामनेकविधो दण्डः ।
तत्र कोऽसाविह ? द्विगुण इति न ज्ञायते । किं
तर्हि ? चाण्डाल्या संवासे यावदेव तावदेव ब्रात्ययेति ।
'सहस्रं त्वन्त्यजस्त्रियमिति । व्रातः पूगः संघः तेन चरति
पुंश्चली, कर्तव्यं, अथवा व्रातमर्हति ब्रात्येत्यस्तु, यकारो
दण्डादिः । का च व्रातमर्हति ? याऽनेकपुरुषोपभोग्या
पुंश्चली सा हि पुरुषव्रातमर्हति । अथवाऽनेकगुरुष-
स्वामिका ग्रामस्य दास्यश्च ब्रात्याः । ये तूद्वाहहीनां
ब्रात्यां मन्यन्ते, तेषां मते न मुख्यः शब्दार्थः । अयं
हि ब्रात्यशब्दः स्मृतिकारैः सावित्रीपतितेषु प्रयुक्तः,
न च स्त्रीणां तत्संभवः । अथ स्त्रीणां विवाहश्च तदापत्ति-
वचनादुपनयनं, तद्धीनपुरुषवद्ब्रात्या, गौणस्तर्हि न
मुख्यः । यदि नामोपनयनशब्दोऽनुपनयने विवाहे
प्रयुक्तः तथाप्युपनयनहीनो ब्रात्य इत्युक्ते न विवाहहीन
इति प्रतीयते । यथाऽसिंहोऽयं देश इत्युक्ते न सिंह-
शब्दस्य माणवके प्रयुक्तस्यापि देशस्यामाणवकत्वं

(१) मसृ. ८।३७३; मेधा. राभि (रेऽभि); विर.
३९४; विचि. १७८ तावदेव (वा स एव); व्यनि. ४०१;
दवि. १६१ : १७८ उक्तः; समु. १५४ चाण्डा (चण्डा).

१ चरितं पुं. २ (वा०).

प्रतीयते । अस्ति तत्र मुख्ये, इहासंभव इति चेन्नासंभव-
मात्रनिबन्धना गौणी प्रतीतिः । किं तर्हि ? संवन्धमपरम-
पेक्ष्य भवेदुपनयनशब्दो विवाहे गौणः । ब्रात्यशब्दस्तु
गौण इति को हेतुः । गौणत्वेऽपि विवाहाभावनिबन्धन
इति दुरुपपादम् । ब्रात्यजाऽपि काकाजातः काकः
श्येनाजातः श्येन इति ब्रात्येति शङ्क्यते । बहुसंवन्ध-
प्रत्यासत्त्या हि तत्र रूपातिदेशप्रतिपत्तिः । ब्रात्यभार्या
तु सत्यपि संवन्धे न ब्रात्यशब्देन शक्याभिधातुं,
सोऽयमित्यभिसंवन्धे हि पुंयोगादाख्यायामिति तथा
भवितव्यं, तावतश्चायं भेदविवक्षायां तद्धितेनेति ।
तस्माच्च हि गौणो ब्रात्यशब्दो ग्रहीतव्यस्तज्जाताः
प्रत्येयाः । अथ शब्दार्थे, व्रातमर्हतीति । विवाहभ्रष्टा
तु न मुख्या न गौणीति । न च विवाहकालः स्त्रीणां
नियतो यत्कालाद्ब्रष्टा ब्रात्याः स्युः, यदपि प्रागुतोर्विवाह्याः
तदपि स्वयंवरश्च ऋतुमत्याः, विना तत् परेणाभ्यनुज्ञातं-
मेव काममामरणं तिष्ठेद्गृहे कन्या इति । मेधा.

(२) परस्त्रीगमनदोषेण पुंसो दण्डितस्य पुनः
संवत्सरेऽतीते तस्यामेवाभिषस्तस्य तस्य यथोपदेशस्य
द्विगुणो दण्डः कर्तव्यः ब्रात्यागमने दण्डः कल्पते । इह
चाण्डाल्या सह निर्देशात् 'सहस्रं त्वन्त्यजस्त्रियं' इति
चाण्डालीगमनतुल्य एव, स पुनः संवत्सरेऽतीते तामेव
ब्रात्यां गच्छतो द्विगुणो दण्डः कार्य इति । चाण्डाली-
गमने दण्डः 'सहस्रं त्वन्त्यजस्त्रियमिति' चण्डाली
संवत्सरेऽतीते तामेव चाण्डाली पुनर्गच्छति तदा
द्विगुणः कर्तव्यः । ✕गोरा.

(३) वस्तुतो दुष्टस्य लोकैरभिषस्तस्य संवत्सरपर्यन्तं
तच्छोधनमकुर्वतस्तद्दोषार्हदण्डाद्द्विगुणो दमः । ब्रात्यया
योषिदुपनयनस्थानीयविवाहकालेऽपरिणीतया कन्यया
प्रवृत्तरजसा सकृत्संयोगे तेन ब्रात्यया सकृत्संवन्धमात्रेण
तज्जातीयगमनदण्डाद्द्विगुणो दण्ड इत्यपेक्षितम् । न तु
संवत्सराभिषस्तस्येत्यत्राप्यन्वयः । प्रायश्चित्तं तु पृथगे-
वाचरणीयम् । एवं चाण्डाल्यापि संवासे तावदेवेति
यावान् ब्रात्यया सह संवासे सर्वातिशयितो द्विगुणीभूतो
दण्डस्तावानेव दण्डः । प्रायश्चित्तं त्वन्यदेवेत्यर्थः । *मवि.

✕ मच. गोरावत् । * भाच. मविवत् ।

१ त एव. २ (इति०).

(४) परस्त्रीगमनेन दुष्टस्य पुंसो दण्डितस्य च संवत्सरातिक्रमेणाभिशास्तस्य पूर्वदण्डाद्विगुणो दमः कार्यः । तथा ब्रात्यजायागमने यो दण्डः परिकल्पितः चाण्डाल्या सह निर्देशाच्चाण्डालीगमनरूपः, तथा चाण्डालीगमने यो दण्डः 'सहस्रं त्वन्यजस्त्रियम्' इति । संवत्सरे त्वतीते यदि तामेव ब्रात्यजायां तामेव चाण्डालीं पुनर्गच्छति तदा द्विगुणः कर्तव्यः । एतत्पूर्वस्यैवोदाहरणद्वयं ब्रात्यजायागमनेऽपि चाण्डालीगमनदण्डप्रदर्शनार्थम् । सर्वस्यैव तु पूर्वाभिशास्तदण्डितस्य संवत्सरातिक्रमे पुनस्तामेव गच्छतः पूर्वस्माद्विगुणो दण्डो बोद्धव्यः । ममु.

(५) संवत्सराभिशास्तस्येति यत्राभिगमे यो दण्ड उक्तः, संवत्सराख्यापकश्चेत् तन्मूलो दण्डो द्विगुणो ग्राह्यः । एवञ्च समयाधिक्यमादायैव तदनुसारेणेति परमार्थः । तथा 'ब्रात्यया सह संवासे चाण्डाल्या तावदेव तु ।' ब्रात्या धर्मभ्रष्टाचारा 'अवसन्नकर्मधर्मा च ब्रात्ये'ति हारीतोक्तेः । हलायुधस्तु ब्रात्याऽतिक्रान्तविवाहकाला कन्येत्याह । विर. ३९४

(६) आदौ परस्त्रीगमनदोषेण दुष्टस्य संवत्सरोपरि तस्यामेवाऽभिशास्तस्य प्रथमदमाद्विगुणदमः । ब्रात्येत्यादि । ब्रात्या ब्रात्यजाता । ब्रात्यश्च भ्रष्टधर्माचाराः । 'अवसन्नकर्मधर्माचारो ब्रात्यः' इति हारीतवचनात् । 'ब्रात्या अतिक्रान्तविवाहकाला कन्या' इति हलायुधः । ब्रात्यागमने चाण्डालीगमने च दमः सहस्रपणरूपः, स एव पुनर्गमने द्विगुणः कार्यः । तेन सर्वत्रैव सजातीय-व्यभिचारे सत्यभ्यासे द्वितीये प्रथमदण्डद्वैगुण्यमित्यर्थः । विचि. १७९

(७) यत्राभिगमे यो दण्ड उक्तः संवत्सराख्यापके तस्मिन् द्विगुणो ग्राह्यः । एतच्च समयाधिक्यमादायै-तदनुसारेणाधिको दण्ड इति परमार्थ इति रत्नाकरः । कल्पतरौ तु व्याख्यातम्—संवत्सरमनेनोपमुक्ता परस्त्रीति यस्याभिशापः स संवत्सराभिशास्तस्तस्य संवत्सर-मुपमुक्तायां यो दण्ड उक्तः स द्विगुणः स्यात् । दुष्ट-स्येति न केवलमभिशास्तस्य किन्तु दुष्टस्य स्वरूपतो दोषभाज इति । मनुटीकायां तु—परस्त्रीगमनदोषेण दुष्टस्य पुंसो दण्डितस्य संवत्सरातिक्रमे पुनस्तस्यामेवा-

व्याख्यातम् । ब्रात्या भ्रष्टधर्माचारा । 'अनुपपन्नकर्म-धर्माचारा ब्रात्या' इति हारीतोक्तेरिति रत्नाकरः । लक्ष्मीधरोऽप्याह ब्रात्या अत्यन्तदुराचारा, वधवन्धोप-जीविप्रभृतय इति । अतिक्रान्तविवाहकाला कन्येति हलायुधः । एवमेव मनुटीकायां नारायणः । कुल्लूक-भट्टस्तु ब्रात्यजाता ब्रात्येत्याह । ब्रात्यां चाण्डालीं च गत्वाऽदण्डितस्य वत्सरान्त एव गच्छतः 'सहस्रं त्वन्यजस्त्रियम्' इति मनुक्तो दण्डो द्विगुणः कार्य इति मनुक्तस्यैवोदाहरणद्वयम् । तच्च—ब्रात्यागमने चाण्डालीगमनदण्डप्राप्त्यर्थमिति कुल्लूकभट्टः । नारायण-स्त्याह—विवाहकालेऽप्यपरिणीतया कन्यया पृथ्वातरजसा सकृत् संयोगमात्रेण तजातीयगमनदण्डात् द्विगुणो दण्डो न त्वन्यत्रापि संवत्सराभिशास्तस्येत्यस्यान्वय इति । यः स्वरूपतो दुष्टो वर्षावच्छिन्नपरस्त्रीगमनेनाभिशास्तः सकृदपि ब्रात्यां चाण्डालीमभिगच्छति तस्य वर्षावच्छिन्न-परदारगमनदण्डाद्विगुणो दण्ड इति कल्पतरुस्वरसः । तथा—'मौण्ड्यं प्राणान्तिके दण्डे ब्राह्मणस्य विधीयते । इतरेषां तु वर्णानां दण्डः प्राणान्तिको भवेत् ॥' यत्राभिगमे प्राणान्तिको दण्ड उक्तस्तत्र ब्राह्मणस्य शिरोमुण्डनमेव दण्ड इत्यर्थः । दवि. १६१-३
शूद्रो गुप्तमगुप्तं वा द्वैजातं वर्णमावसन् ।
अगुप्तमङ्गसर्वस्वैर्गुप्तं सर्वेण हीयते ॥

(१) मस्मृ. ८।३७४ [गुप्तमङ्ग (गुप्ते चाङ्ग) Noted by Jha]; सेधा. सर्वस्वैर्गु (सर्वस्वी गु); मिता. २।२८६; अप. २।२८६ अगु...गुप्तं (अगुप्तैकाङ्गसर्वस्वी गुप्ते); सवि. अगु...स्वैर्गु (अगुप्तैकाङ्गसर्वस्वी गु); स्मृच. ३२२ सर्वस्वैर्गु (सर्वस्वी गु); विर. ३९६ अपवत्; पमा. ४६६ सधिवत्; रत्न. १३१; विचि. १७९ (=) वसन् (विशन्); दवि. १७२ अगु...गुप्तं (अगुप्तैकाङ्गसर्वस्वैर्गुप्ते) कल्पतरौ तु 'अगुप्तमङ्गसर्वस्वी गुप्तं सर्वेण हीयते' इति पाठः; सवि. ४७० वसन् (विशेत्) उत्तरार्धे (गुप्तौ लिङ्गाङ्गसर्वस्वे अगुप्तौ द्रव्यमात्र-कम्) हारीतः; व्यप्र. ४०० अपवत्; व्यड. १३६ जातं (जात्यं) वसन् (विशेत्) शेष अपवत्; व्यम. १०६ सङ्गसर्व-स्वैर्गु (सं लिङ्गसर्वस्वं गु); विता. ८०४-५ अगु...गुप्तं (अगुप्तै-काङ्गसर्वस्वं गुप्ते); बाल. २।२८६ उक्तः; सेनु. २६८ वसन् (विशन्) अगु...गुप्तं (अगुप्तैकाङ्गसर्वस्वैर्गुप्ते); समु. १५५

(१) शूद्र आचाण्डालात्, गुप्तं वर्णं द्वैजातं द्विजातीनां स्त्रियः, आवसन् मैथुनेन गच्छन्, रक्षिता भर्त्रादिभिः, स नियमेन दण्ड्यः । को दण्ड इति चेदगुप्तां चेदच्छ्रयङ्गसर्वस्वी हीयते । अङ्गं च सर्वस्वं च तद्वान्, केन हीयते ? प्रकृतत्वात्ताभ्यामेव, अन्यस्यानिर्देशादिशेषस्यानुपादानात्, अपराधानन्तरमेवाङ्गं, गुप्तं चेदच्छति, सर्वेण हीयते, नैकेनाङ्गेन, यावच्छरीरेणाऽपि, हान्युद्देशेनाङ्गच्छेदनसर्वस्वहरणमरणान्युपदिष्टानि भवन्ति, हानिस्त्य कर्तव्येत्यर्थः । तथा च गौतमः—‘आर्यस्य भिगमने लिङ्गोद्धारः सर्वस्वहरणं च । गुप्तां चेत् ।’

मेधा.

(२) शूद्रो यदि भर्त्रा रक्षितामरक्षितां वा पुनर्गच्छेत्तदा स्त्रीं अरक्षितां गच्छन् लिङ्गच्छेदसर्वस्वापहाराभ्यां योजनीयः । रक्षितां पुनर्गच्छन् शरीरधनहीनः कर्तव्यः । कार्यानुबन्धापेक्षया दण्डस्य गुरुलघुभावः कल्पनीयः ।

* गोरा.

(३) द्वैजातं वर्णं द्विजातित्रयस्य स्त्रियः । अगुप्ते, बाह्यायेकाङ्गकर्तनं सर्वस्वग्रहणं चेत्येकाङ्गसर्वस्वं, तद्वानगुप्तैकाङ्गसर्वस्वी । सर्वेण शरीरेण हीयते वियोज्यते ।

मवि.

(४) गुप्तायां संग्रहे तु सर्वेण लिङ्गेन शरीरेण च हीयते इति ।

X स्मृच. ३२२

(५) द्वैजातं वर्णं द्विजस्त्रियमावसन्नभिगच्छन्नगुप्तैकाङ्गसर्वस्वी अगुप्तायामेकाङ्गेन सर्वस्वेन च हीयते । सर्वेण अङ्गेन सर्वस्वेन च ।

विर. ३९६

(६) कल्पतरौ तु —‘अगुप्तमङ्गसर्वस्वी गुप्तं सर्वेण हीयते’ इति पठित्वा अगुप्तमरक्षितं अङ्गसर्वस्वसहितो हीयते । तेन येनाङ्गेनापराध्यते तेन सर्वस्वेन च हीयते इत्यर्थः । रक्षितं तु ब्रजन् सर्वेणाङ्गेन हीयते इत्यत्र इति व्याख्यातम् । एतन्मते रक्षिताभिगन्तुः सर्वस्वग्रहणं नास्ति । शूद्रस्येत्यनुवृत्तौ गौतमः—‘आर्यस्य भिगमने लिङ्गोद्धारः सर्वस्वग्रहणं च । गुप्ता चेद्वधोऽधिकः ।’ आर्यस्त्री त्रैवर्णिकस्त्री । एतद्वर्णानां पूर्ववाक्ये

* मिता., अप., ममु., पमा., विचि., व्यप्र., व्यम., विता. गोरावत् ।

X शेषं गोरावत् ।

व्य. कां. २३४

एकमङ्गं लिङ्गमेव, सर्वाङ्गच्छेदो वध एव । एकमूलत्वानुरोधतः ।

दवि. १७२

(७) द्वैजातं द्विजातिसंबन्धिनं वर्णमावसन् रक्षायुक्तां द्विजातिस्त्रियं गच्छन् । अत्र द्विजातिशब्दः क्षत्रियवैश्यस्त्रीविषयो ब्राह्मण्या उक्तपूर्वत्वात् । अगुप्ते रक्षारहितद्विजातिस्त्रीगमने एकाङ्गसर्वस्वेन च हीयते । एकाङ्गेन हस्तादिना सर्वस्वेन च हीयते, अगुप्तैकाङ्गेत्यत्र शाकल्यमतेन यकारलोपे कृते छन्दोनुसाराद्यकारलोपस्यासिद्धत्वमनाहत्य वृद्धिविधानं, गुप्ते रक्षितद्विजातिस्त्रीगमने सर्वेणाङ्गेन सर्वस्वेन च हीयते ।

X नन्द.

‘वैश्यः सर्वस्वदण्डः स्यात् संवत्सरनिरोधतः ।

सहस्रं क्षत्रियो दण्ड्यो मौण्ड्यं मूत्रेण चार्हति ॥

(१) वैश्यस्य सर्वस्वदण्ड उक्तः । इह तु साहचर्यात् सत्यपि द्विजातित्वे न वैश्यस्य समानजातीयागमे दण्डोऽयं, किं तर्हि ? ब्राह्मणक्षत्रिययोरेव । एवं क्षत्रियस्य ब्राह्मणीगमने सहस्रं मौण्ड्यं च मूत्रेण, उदकस्थाने गर्दभमूत्रं ग्रहीतव्यम् । अन्ये व्याचक्षते । अन्यस्यानुपादानात् समानजातीय एव संवत्सरनिरोधनेन दण्डाधिक्यं यदि संवत्सरमवरुद्धं करोति ततोऽयं दण्डः । आद्यमेव तु व्याख्यातं न्याय्यम् । न च समहीनोत्तमानां कथं समदण्डत्वमिति वाच्यम् । यत उदतं ‘सर्वेषामेव वर्णानां दारा रक्ष्यतमाः सदा’ इति । मेधा.

(२) वैश्यो गुप्तब्राह्मणीगमने संवत्सरबन्धने च स्थाप्यः सर्वस्वं दण्डनीयः । क्षत्रियागमने वैश्यस्य ‘वैश्यश्चेत् क्षत्रियां गुप्तां’ इति वक्ष्यति । क्षत्रियो गुप्तब्राह्मणीगमने सहस्रं दण्डनीयः । शिरोमुण्डनं खरमूत्रेणास्य कार्यम् ।

* गोरा.

(३) संवत्सरनिरोधः संवत्सरं बन्धनागारे तस्य

X भाच. द्विजातिपदं नन्दवत् । शेषं गोरावत् ।

* ममु., विचि., दवि., मच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३७५; व्यक. १२६ स्वदण्डः (स्वं दण्ड्यः) धतः (धितः) पू. ; स्मृच. ३२२ धतः (धितः); विर. ३९१ वैश्यः (वैश्ये) पू. : ३९६ स्मृचवत् ; विचि. १८० (=) सर्वस्वदण्डः (सहस्रं दण्ड्यः); दवि. १६९ मूत्रेण (शूद्रस्य); बाल. २।२८६; समु. १५५ स्मृचवत्.

स्थापनं कृत्वा सर्वस्वं दण्ड्य इत्यर्थः । एतच्च ब्राह्मणी-
तरगुप्तागमने वैश्यस्य । मूत्रेण मुण्डनं नरमूत्रेणाद्रे शिरः
कृत्वा मुण्डनम् । मवि.

(४) निरोधतः काराग्रहनिरुद्धः । इच्छन्त्यां ब्राह्मण्यां
वर्तमानयोरयं दण्डः । × नन्द.

ब्राह्मणीं यद्यगुप्तां तु गच्छेतां वैश्यपार्थिवौ ।

वैश्यं पञ्चशतं कुर्यात् क्षत्रियं तु सहस्रिणम् ॥

(१) अगुप्ता व्याख्याता । भ्रष्टशीलाऽनाथा च ।
तद्व्रतने वैश्यं पञ्चशतं कुर्यात् । करोतिः प्रकरणादण्डने
वर्तते । दण्डयेदित्यर्थः । पञ्च शतान्यस्येति पञ्चशतः ।
बहुव्रीहिर्मत्वर्थीयः । तथा कर्तव्यं यथा पञ्चशतान्यस्य
भवन्ति । किं यदधिकं तत्तस्यापहर्तव्यमित्यर्थः ? नेति
ब्रूमः । तथा सति यस्य पञ्च वै शतानि धनं वान्यूनं
तस्य दण्डो न कश्चिदुक्तः स्यात्, कस्तर्ह्यर्थः पञ्चशतं
कुर्यादिति । दण्डाधिकारादण्डं पञ्चशतसंबन्धिनं कुर्यात् ।
एवं सहस्रिणं क्षत्रियमिति । सहस्रमस्यास्ति दण्डो, न
गृहे धनम् । अङ्गसर्वस्वीति व्याख्येयं तथा कर्तव्यं
यथाङ्गं सर्वस्वं च तस्य दण्डो भवति । क्षत्रियस्याधिको
दण्डो, रक्षाधिकृतो रक्षति तत्, पुनः स एवापराध्यति ।

मधा.

(२) अरक्षितां पुनर्ब्राह्मणीं यदि वैश्यक्षत्रियौ गच्छेतां
तदा वैश्यः पञ्चशतं दण्ड्यः । क्षत्रियं पुनरक्षाधि-
कृतत्वाद्वैश्यादधिकदण्डः सहस्रदण्डोपेतः कार्यः । *गोरा.

(३) पञ्चशतं दण्डम् । क्षत्रियं सहस्रिणमिति ।
तस्य रक्षाधिकृतत्वादधिको दण्डः । अन्ये तु पञ्चशतं
पञ्चशतशेषमात्रवित्तम् । सहस्रिणं सहस्रमात्रशेषवित्तमि-
त्याहुः । मवि.

× भाच. यथाश्रुतार्थः ।

* नन्द. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३७६ [यद्यगुप्तां तु (यद्यगुप्तायां)
Noted by Jha]; मिता. २।२८६ गच्छेतां (सेवेतां);
अप. २।२८६; स्मृच. ३२२ यद्यगुप्तां तु (तु यदाऽगुप्तां);
विर. ३९६ गच्छे...वौ (सेवेयातामिति स्थितिः) पू.; पम्मा.
४६५; रत्न. १३१ स्मृचवत्; विचि. १८०; दवि. १६९;
सत्रि. ४७० स्निग्धम् (सकम्) शेषं मितावत्; वीमि.
२।२८६ मितावत्; व्यग्र. ४०० मितावत्; व्यम. १०६
स्मृचवत्; विता. ८०३ मितावत्; सेतु. २६८ विरवत्;
समु. १५५ स्निग्धम् (सकम्).

(४) पञ्चशतं कुर्यात्पञ्चशतकार्षापणदण्डेन दण्डये-
दित्यर्थः । स्मृच. ३२२

(५) अरक्षितां तु ब्राह्मणीं यदि वैश्यक्षत्रियौ गच्छ-
तस्तदा वैश्यं पञ्चशतदण्डयुक्तं कुर्यात् । क्षत्रियं पुनः
सहस्रदण्डोपेतम् । वैश्ये चायं पञ्चशतदण्डः शूद्राभ्रमा-
दिना निर्गुणजातिमात्रोपजीविब्राह्मणीगमनविषयः । तदि-
तरब्राह्मणीगमने वैश्यस्यापि सहस्रं दण्ड एव । + मसु.

(६) अगुप्ताविषयकमाह— ब्राह्मणीमिति । पञ्च-
शतं पञ्चशतानि दण्डनीयत्वेनास्य सन्तीति तादृशं वैश्यं
कुर्यादेवं क्षत्रियं सहस्रिणम् । आदौ क्षत्रियमुक्तामन्यथा
न वैश्यस्य दण्डलघुता बहुपुंभोग्यत्वेन प्रायश्चित्तलघु-
त्वादतो गच्छेतामिति साहित्यमुक्तम् । वैश्यं सहस्रिण-
मिति मेधातिथिः । शूद्राभ्रमादिति पञ्चशतमिति
कुल्लुकः । धनदण्डमात्रमत्र । मच.

उभावपि तु तावेव ब्राह्मण्या गुप्तया सह ।

विप्लुतौ शूद्रवदण्ड्यौ दग्धव्यौ वा कटाग्निना ॥

(१) तावेव क्षत्रियवैश्यौ गुप्तया ब्राह्मण्या विप्लुतौ
कृतमैथुनौ मैथुनप्रवृत्तावेव विप्राशूद्रवदण्ड्यौ 'गुप्ते
सर्वेण हीयते' इति । दग्धव्यौ वा कटाग्निना वाशब्दो
वधप्रकारविकल्पे, वधविकल्पे न । न हि शूद्रस्य गुप्ते
वधादन्यो दण्ड आम्नातः । मेधा.

(२) तावेव द्वावपि क्षत्रियवैश्यौ रक्षितया ब्राह्मण्या
सह कृतमैथुनौ शूद्रवत् 'गुप्ते सर्वेण हीयते' इति दण्ड्यौ ।
कटाग्निना वा सर्वथा दग्धव्याविति चात्यन्तश्रोत्रियदार-
गुणवद्ब्राह्मणीविषयं दण्डगुरुत्वात् । 'वैश्यः सर्वस्वदण्ड्यः
स्यात् सहस्रं क्षत्रियस्तथा' इत्युक्तत्वात् । *गोरा.

(३) शूद्रवदण्ड्यौ एकाङ्गच्छेदसर्वस्वग्रहणाभ्याम् ।
कटाग्निना शवाग्निना । × मवि.

+ विचि. ममुवत् । * मसु., विचि., दवि. गोरावत् ।

× भाच. मविवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३७७; मिता. २।२८६ तु (हि); अप.
२।२८६; स्मृच. ३२२; विर. ३९६ विप्लुतौ (गुप्तां चेत्)
ण्ड्यौ (ण्ड्यो) व्यौ (व्यो) उक्त.; पमा. ४६५; रत्न.
१३१ मितावत्; विचि. १८० (=) तु (च) वा (तु);
दवि. १६९; वीमि. २।२८६ मितावत्; व्यग्र. ४००
मितावत्; व्यम. १०६ मितावत्; विता. ८०३ मितावत्;
सेतु. २६८ विरवत्, उक्त.; समु. १५५.

(४) शूद्रवद्दृष्ट्यौ लिङ्गेन धनेन शरीरेण हीनौ कार्यावित्यर्थः । स्मृच. ३२२

(५) गुतायां तु तस्यां समेत्य गमने शूद्रवद्दण्डेन विकल्पमाह— उभावपीति । विण्छुतौ कृतमैथुनौ । शूद्रवच्छरीरसर्वस्वं वैश्यस्य क्षत्रियस्याङ्गसर्वस्वमिति भेदः । अगुणवद्ब्राह्मणीविषयको दण्डः, दाहस्तु गुणवद्ब्राह्मणीविषयः । कटामिना शरपत्रेण । तत्रापि 'लोहित-
दमैः संवेष्ट्य क्षत्रियः, वैश्यस्तु शरपत्रैरिति वसिष्ठोक्तेः ।

मच.

भर्तारं विलङ्घ्य अन्यपुरुषगामिन्याः स्त्रियाः तल्लग्नपुरुषस्य च दण्डः

भर्तारं लङ्घयेद्या तु स्त्री ज्ञातिगुणदर्पिता ।
तां श्रमिः खादयेद्राजा संस्थाने बहुसंस्थिते ॥

(१) लङ्घनं भर्तारमतिक्रम्यान्यत्र पुरुषे^१ गमनं, तच्चेत् स्त्री करोति दर्पेण—बहवो मे ज्ञातयो बलिनो द्रविणसंपन्नाः, स्त्रीगुणो रूपसौभाग्यातिशयसंपत्, किमेनेन शीलरूपेणेत्येवं— दर्पेण । तां श्रमिः खादयेद्यावन्मृता । संस्थानं देशः । बहवः संस्थिता यत्र जनाश्चत्वारदौ । मेधा.

(२) या स्त्री बलवदाढ्यपित्रादिबान्धवदर्पेण रूप-
वैदग्ध्यदगुणगणगर्विता पूर्वं च भर्तारं पुरुषान्तरकरणेन उल्लङ्घयेत् तां राजा बहुजनाकीर्णं प्रदेशे श्रमिर्भक्षयेत् ।
× गोरा.

(३) लङ्घयेदन्यपुरुषगमनेन पित्रादिज्ञातिदर्पिता स्त्रीणां गुणैश्च दर्पिता स्त्री । बलेति क्वचित्पाठः, तत्रापि बलं गुण एव । संस्थाने सभायां, बहुसंस्थिते बहुभिरधि-
ष्ठितायाम् । मवि.

(४) स्त्रीप्रसङ्गेन तस्याः प्रकारान्तरेण दण्डमाह—

× ममु., विर., विचि. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३७१; व्यक. १२७ स्त्री ज्ञाति (ज्ञातिस्त्री); मवि. 'गुण' इत्यत्र 'बल' इति पाठः; स्मृच. ३२३ व्यकवत्; विर. ३९९ व्यकवत्; विचि. १७८ (=) गुण (बल); स्मृचि. २८ विचिवत्; दवि. १७४ व्यकवत्; सेतु. २७३ विचिवत्; समु. १५५ स्त्री ज्ञाति (जातिस्त्री); विव्य. ५४ तु स्त्री ज्ञातिगुण (स्त्री पित्रादिबल) नारदः.

१ पाग.

भर्तारमिति । भर्तारं लङ्घयेत् रतिविशेषलोभेन त्यजे-
न्नाशयेद्वा । ननु तस्यागे जीवनं कुत इत्यत्राह । ज्ञातिः
सत्कुलप्रचुरधनादियुक्तपित्रादिः, गुणः सौन्दर्यं पुंजो-
षणादि ताम्यां गर्विता दर्पिता । तां श्रमिरेव खादयेत् ।
संस्थाने संस्थाप्यते मार्यतेऽत्रेति वधस्थले बहुसंस्थिते
बहुजनाकीर्णं तां दृष्ट्वा यथाऽन्याः न कुर्युरिति भावः ।
मच.

(५) अथ स्त्रीणां व्यभिचारे दण्डमाह—भर्तारं
लङ्घयेदिति । लङ्घयेद्व्यभिचरेत्, ज्ञातिगुणदर्पिता
ज्ञातिगुणेन पित्रादिसकाशाद्धव्यस्त्रीधनादिगौरवेण,
स्त्रीगुणेन सौभाग्यसौन्दर्यादिना च गर्विता बहुसंस्थिते
बहुभिर्जनैर्वृते, संस्थाने वध्यघातस्थाने अथवा बहुभिः
पुरुषैरारूढे ऊरुमूलप्रदेशे । नन्द.

पुमांसं दाहयेत्पापं शयने तप्त आयसे ।

अभ्यादध्युश्च काष्ठानि तत्र दह्येत पापकृत् ॥

(१) योऽसौ पत्न्या जारः स आयसे लोहशयने
तप्तेऽग्निसमे कृते दाहयितव्यः । तत्र च शयनस्थितस्य
काष्ठानि वध्यघातिनोऽभ्यादध्युरपरि क्षिपेयुः ।
यावत्काष्ठप्रहारैरग्निज्वालाभिः शयनतापेन च मृतः ।
मेधा.

(२) तं दर्पिताजारं पुरुषं दाहयेदिति । तं पाप-
कारिणं पुरुषं अयोमये शयने अग्निज्वलिते राजा दाह-
येत् । काष्ठानि निक्षिपेयुः यावदसौ पापकृद्दग्धः स्यात् ।
* गोरा.

(३) तस्य उपपत्तेर्दण्डमाह— पुमांसमिति । पापं
पापिनमिति वक्तव्ये अत्यन्तपापख्यापनार्थम् । शयने
अधोनिवेशनसाम्यात्तप्ते प्रज्वलिते । यथाऽर्धदग्धो न
पलायते तथा कुर्यादित्याह— अभ्यादध्युरिति । तस्माद्-
हेत् अब्राह्मणं चेत् । ब्राह्मणं चेद्विवासयेदेव 'न जातु

* ममु., विर., विचि., दवि. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३७२; गोरा. पुमांसं (पुरुषं); अप. २।२८६ पुमांसं दाह (पुमान्संदाह) दध्यु (दद्यु); व्यक. १२६; विर. ३९१ पुमांसं दाह (पुसां संदाह) पू. : ३९२ तत्र (यत्र) उत्त.; विचि. १७८ (=) दध्यु (दद्यु); स्मृचि. २८; दवि. १६६ पू. : १७५ अभ्यादध्यु (अस्या दद्यु); समु. १५५ विचिवत्.

ब्राह्मणं हन्यादि 'ति उदर्कनिषेधात् ।

मच.

(४) ब्राह्मण्याः शूद्रगमनेऽयं दण्डः ब्राह्मण्यां दूषयितुः शूद्रस्य दण्डमाह— पुमांसं दाहयेदिति । पुमांसं शूद्रं दाहयेद्दहेत भस्मीक्रियेत ।

नन्द.

(५) काष्ठानि आज्येन अभ्यादध्युः अवसिञ्चेत्, तत्र दहेत पापकृत् ।

भाच.

कामाभिपातिनी या तु नरं स्वयमुपव्रजेत् ।

राज्ञा दास्ये नियोज्या सा कृत्वा तद्दोषघोषणम् ॥

सवर्णासवर्णादिकृते कन्यादूषणे दण्डविधिः

योऽकामां दूषयेत्कन्यां स संघो वधमर्हति ।

सकामां दूषयंस्तुल्यो न वधं प्राप्नुयान्नरः ॥

(१) प्रासङ्गिकमिदम् । तुल्यः समानजातीयः ।

सोऽनिच्छन्तीं कुमारीं दूषयेत्कौमार्यादपच्यवयेत्स्त्रीपुरुष-संभोगेन सद्यस्तस्मिन्नेवाहन्यविलम्बं हन्तव्यः । सकामाया दूषणं नास्ति, कुतो वधप्राप्तिः? यच्चात्र भविष्यति तद्वक्ष्यामः । यद्यपि तुल्यवध इत्येवात्र श्रुतं, वधेऽपि जात्यपेक्षायामवश्यम्भाविन्यां प्रत्यासत्त्या संबध्यते ।

मेधा.

(२) यस्तुल्यजातीयोऽनिच्छन्तीं कन्यां दूषयति गच्छति स तत्क्षणादेव ब्राह्मणवर्जं लिङ्गच्छेदादिकं वधमर्हति । सकामां दूषयंस्तुल्यो न वधं प्राप्नुयात् ।

* गोरा.

(३) दूषयेत् मैथुनेन । एतच्च सजातित्वेऽपि । तुल्यः सजातीयः न वधं प्राप्नुयाद्दण्डमात्रं तु प्राप्नुयादेव ।

मवि.

कन्यां भजन्तीमुत्कृष्टं न किञ्चिदपि दापयेत् ।

जघन्यं सेवमानां तु संयतां वासयेद्गृहे ॥

* ममु., विर., मच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३५८ इत्यस्योपरिष्ठात् प्रक्षिप्तश्लोकोऽयम् ।

(२) मस्मृ. ८।३६४; गोरा. स संघो (समानां); मिता. २।२८८; अप. २।२८८; व्यक. १२७; विर. ४०१; पमा. ४७१; विचि. १७५-६; स्मृचि. २७; दवि. १८३; नन्द. स संघो (सवर्णां); व्यप्र. ४०३; व्यउ. १३८; विता. ८१७; सेतु. २७४; समु. १५६ प्राप्नुयान्नरः (प्राप्तुमर्हति); विव्य. ५४ स्तुल्यो (स्वन्यो).

(३) मस्मृ. ८।३६५; मिता. २।२९० पृ.; अप.

(१) जातिधनशीलविद्यानामन्यतमेनापि पितृकुल-दुत्कृष्टं भजन्तीं प्रवर्तितमैथुनां न किञ्चिद्दण्डयेत् । कन्यायाः स्वातन्त्र्याभावात्तद्रक्षाधिकृतानां पित्रादीनां दण्डे प्राप्ते प्रतिषेधः । जघन्यं जात्यादिभिर्हीनं सेवमानां मैथुनार्थानुकूलयन्तीं संयतां निवृत्तक्रीडाविहारं कञ्चुकि-भिरधिष्ठितां पितृगृह एव वासयेद्यावन्निवृत्ताभिलाषा संजाता । अथ हीनजातीये निवृत्तप्रीतिविशेषा तदा आऽन्योच्छ्वासात्संयतैव तिष्ठेत् ।

मेधा.

(२) उत्कृष्टं पुरुषं कन्यां सेवमानां न किञ्चिदपि दण्डं राजा दापयेत् । हीनजातिं पुनः सेवमानां रक्षितां पितृगृहे स्थापयेत् यावदनिवृत्ताभिलाषा स्यात्, वृत्त-हीनज्ञातिसंप्रयोगाद्यावज्जीवं स्थापयेत् ।

* गोरा.

(३) न दापयेत् कन्यां पुरुषं च । संयतां बद्धाम् ।

मवि.

(४) उत्कृष्टं उत्तमं विप्रं पुरुषं भजन्तीं कन्यां किञ्चिद्दण्डमपि न दापयेत् । जघन्यं शूद्रं सेवमानां कन्यां संयतां अवरुद्धां गृहे वासयेत् ।

भाच.

उत्तमां सेवमानस्तु जघन्यो वधमर्हति ।

शुल्कं दद्यात्सेवमानः समामिच्छेत्पिता यदि ॥

(१) अकामाया दूषणे ब्राह्मणवर्जमविशेषेण हीनो-त्तमानां वध एव दण्ड इत्युक्तम् । सकामाया दूषणे त्विदमाहुः । उत्तमां रूपयौवनजात्यादिभिः । जघन्योऽ-

* ममु., मच., नन्द. गोरावत् ।

× मिता. व्याख्यानं 'दूषणे तु करच्छेद' इति याज्ञवल्क्यवचने द्रष्टव्यम् । पमा., सवि., व्यप्र. मितावत् ।

२।२८८; व्यक. १२७; विर. ४०४; विचि. १७७ नारदः; स्मृचि. २७ न किञ्चिदपि (किञ्चिदाप्यं न) सेव (सेव्य); दवि. १८४; सेतु. २७५-६ नारदः; समु. १५६; विव्य. ५४ नारदः.

(१) मस्मृ. ८।३६६; अपु. २२७।४१ नस्तु (नः स्त्री) पू.; गोरा. दद्यात् (दाप्यः); मिता. २।२८८; अप. २।२८८; व्यक. १२७; विर. ४०२ समा...यदि (समा-गच्छेत्समामपि); पमा. ४७१; विचि. १७६ (=) मां सेव (मां भज) समामिच्छे (सम इच्छे); स्मृचि. २७ सेव (सेव्य) पू.; दवि. १८१ पू., १८३ उक्त.; सवि. ४७२ पू.; १ नायोक्त.

त्यन्तनिकृष्टो नातिसाम्येऽपि गुणैर्वध्यः । समां तु गच्छन् सकामां स शुल्कमासुरविवाह इव पित्रे दद्यात् । न चेदिच्छति पिता तदा राज्ञे दण्डं तावन्तम् । ननु च गान्धर्वोऽयं विवाहः 'इच्छयाऽन्योन्यसंयोग' इति, तत्र न युक्तो दण्डः । केनोक्तं गान्धर्वं नास्ति दण्डः । अत एव नायं सतीधर्मः । न चायं विवाहः, अग्नि-संस्काराभावात् । यदपि शाकुन्तले व्यासवचनम्— 'अमन्त्रकमनग्निकमि'ति तद्दुष्यन्तेन कामप्रीडितैर्नैव कृतं, न चेच्छासंयोगमात्रं विवाहः, स्वीकरणोपायभेदा-दष्टौ विवाहाः, न पुनर्विवाहभेदात्, वृत्तवरणं तत्र पुनः कर्तव्यमेवमिति ।

अथवा ऋतुदर्शनोत्तरकालं गान्धर्वः । प्रागृतोः शुल्को दण्डो वा । अथ कन्यायाः का प्रतिपत्तिः । तस्मा एव देया निवृत्ताभिलाषा चेत्काममन्यत्र प्रति-पाद्या । शुल्कग्रहणं चात्रापि सकृदुपभोगनिष्कृत्यर्थम-स्त्येव । वरश्चेन्ननिवृत्ताभिलाषो हठाद्ग्राहयितव्यः । मेधा.

(२) उत्कृष्टजातीयां कन्यां इच्छन्तीमनिच्छन्तीं वा हीनजातिर्गच्छन् ज्ञाप्येक्षया अङ्गच्छेदमारणात्मकं वधमर्हति । समानजातीयां पुनरिच्छन्तीं गच्छन् यदि पिता इच्छति तदा पितुः शुल्कमनुरूपमासुरवद्व्याजं तु दण्ड्यः, अथ पिता नेच्छति तदा राज्ञे शुल्कपरिमाणं दाप्यः ।

*गोरा.

(३) उत्तमां स्वोत्तमजातिं कन्याम् । शुल्कं पित्रे मूल्यं दद्यात् । अनुमन्यते यदि तस्मै दातुमिच्छेत् अनिच्छया त्वन्यस्मै कन्यां दद्यात् । मवि.

(४) उत्तमामिच्छन्तीं, समां सजातीयाम् । शुल्कं उभयसंप्रतिपन्नद्रव्यमासुरविवाहवत् । विर. ४०२

(५) पुंनर्तुके त्वाह— उत्तमामिति । उत्तमां उत्कृष्ट-जातिं जघन्यो जातितो न्यूनः शूद्रो वधमङ्गच्छेद-मारणादिकम् । क्षत्रियादिजातिः समानजातीयां सेवमानः शुल्कं दद्यात् । शुल्कदाने पितुरिच्छैव कारणमित्याह—

* मसु., विचि., नन्द., भाच. गोरावत् ।

मच. समा (स्वार्थ); व्यप्र. ४०३; व्यउ. १३७ पू., १३८ उक्त.; विता. ८१७; सेतु. २७४ मां सेव (मां भज) समामिच्छे (संप्रयच्छे); समु. १५६; विच्य. ५४ मां सेव (मां भज).

इच्छेदिति । स्वार्थं कन्यार्थं वा । जघन्यां गृह्णीयादेव पितुरिच्छया । य इत्यादिश्लोकत्रये एतस्योत्कृष्टरागो द्रष्टव्यः । अन्यथा तत्कर्मणो रागं विनाऽनुपपत्तेः । मच.

(६) तेन सकामाया दूषणे न तस्या एव दानं अकामाया दूषणे वरस्य वधः पुनर्विवाहश्चेत्यर्थः । वधश्च ब्राह्मणभिन्नस्यैव 'न जातु ब्राह्मणं हन्यात् सर्वपापेष्ववस्थितम्' इति मनूक्तेः । तस्य तु सर्वस्व-हरणादि । पुनर्विवाहाभावे कथं मनुर्वरस्य वधं ब्रूयात् ।

विता. ८१७

अभिषह्य तु यः कन्यां कुर्याद्वर्षेण मानवः । तस्याशु कर्त्ये अङ्गुल्यौ दण्डं चार्हति षट्शतम् *॥

(१) यद्यपि सकामा कन्या, पित्रादयस्तु तस्याः संनिहिताः ताननिच्छतोऽभिषह्याभिभूय वर्षेण बलेन 'कः किं कर्तुं मे शक्तः', कन्यानुरागमात्राश्रितः कन्यां कुर्यात् विकुर्यात् दूषयेत् । अनेकार्थः करोतिः । तस्याशु कर्त्याः छेत्तव्याः अर्धाङ्गुलयः, षट्शतानि वा दण्ड्यः । अन्ये तु योऽकामां दूषयेदित्यस्यैव वधार्थस्योपसंहारोऽ-यम् । ताडनात्प्रभृति मारणं यावद्वधार्थः, तत्र समां निकृष्टजातीयां च दूषयन्न मार्यतेऽपि त्वङ्गुली अस्य छिद्येत । मेधा.

(२) मनुष्यः प्रसह्य हठात् अहङ्कारेण समानां

* मिताक्षराव्याख्यानं 'दूषणे तु करच्छेद' इति याज्ञ-वल्क्यवचने द्रष्टव्यम् । दण्डविवेके मिताक्षराव्याख्यानं सर्वज्ञ-नारायणव्याख्यानं च समुद्धृतम् । पमा., व्यप्र., विता. मितावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३६७ [कर्त्ये अङ्गुल्यौ (कर्त्या अङ्गुल्यः) चार्हति (वार्हति) Noted by Jha]; मिता. २।२८८ (ख) अभि (अवि); अप. २।२८८; व्यक. १२७ षष्ठ (षज्य) कर्त्ये (कर्त्ये); मवि. कर्त्ये (कर्त्ये); विर. ४०३ मविवत्; पमा. ४७०; विचि. १७६ (=) षष्ठ (सह्य) कर्त्ये अ (कर्तेद); व्यनि. ४०२ तस्याशु ... ल्यौ (छेत्तव्ये अङ्गुली तस्य); दवि. १८२ अङ्गु... शतम् (चाङ्गुल्यौ दण्डः षट्शतमर्हति); मच. षष्ठ (षज्य) इति पाठः; वीमि. २।२८६; व्यप्र. ४०३; व्यउ. १३७ अभि-षह्य तु (अगुप्तां खलु) कर्त्ये अ (कर्तेद); विता. ८१६ षट्शतम् (तत्समम्); सेतु. २७५ कर्त्ये अ (कर्तेद); समु. १५६ अभिषह्य (अविषह्यां) द्वर्षेण (द्वेषेण) तस्या ... ल्यौ (छेत्तव्ये अङ्गुली तस्य).

समानजातीयां गमनवर्जं अङ्गुलिप्रक्षेपमात्रेणैव नाशये-
त्तस्य क्षिप्रमेवाङ्गुलिद्वयं कर्तनीयं दण्डं षट्शतमसौ
दापनीयः । * गौरा.

(३) अभिषह्य प्रसह्य, कन्यां क्षतयोनित्वेन दुष्टां
कुर्यादित्यर्थः । तस्याविलम्बेनाङ्गुल्यौ कन्यादूषणहेतुभूते
कल्पे छेदे । अप. २।२८८

(४) अभिषह्य प्रसह्य कन्यां कुर्यात् योनावङ्गुलि-
प्रक्षेपेण विवृतयोनिं कुर्यात् । कल्पे कल्पे । एतच्चाधम-
जातिपुरुषविषयम् । उत्तमसमयोराह—दण्डमिति । चकारो
वाकारार्थः । एतच्च कन्यायाश्चाकामत्वे । मवि.

(५) अभिषह्य अभिभूय, कुर्यात् दूषयेत्, कल्पे
छेदे । विर. ४०३

(६) ऋते मैथुनं कन्यादूषकस्य अङ्गुलिच्छेदरूपं
दण्डमाह—अभिषज्येति । अभिषज्य प्रसह्य कन्यामात्रं
धनादेर्दण्डादङ्गुलिप्रवेशादिना विरोधिलक्षणया तामेव
कन्यां क्षतयोनिं कुर्यादित्यर्थः । कन्यां कुर्याद्विकुर्यादिति
मेधातिथिः । अङ्गुल्यौ तर्जन्यङ्गुष्ठौ । मच.

सकामां दूषयन्तुल्यो नाङ्गुलिच्छेदमाप्नुयात् ।
द्विशतं तु दमं दाप्यः प्रसङ्गविनिवृत्तये ॥

(१) सकामामित्यनुवादः । पूर्वस्यापि सकाम-
विषयत्वात् । अभिषह्य करणे पूर्वदण्डोऽप्रकाशं चौर्य-
वद्विशतोऽङ्गुलीच्छेदवर्जितः । अथवा कस्मिंश्चिदपुरुषे

* ममु., विचि. गौरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।३६८ [दूषयन्तुल्यो (दूषयेद्यस्तु)
Noted by Jha]; मिता. २।२८८ (क) दूषयन्तुल्यो
(दूषयन् कन्यां) माप्नुयात् (महति), (ख) माप्नुयात्
(महति); अप. २।२८८ लिच्छेदमाप्नुयात् (ली छेदमहति);
व्यक. १२७ यन्तुल्यो (यानस्तु) इगुलि (इगुली); विर.
४०३ दूषयन्तुल्यो (दूषमाणस्तु); पमा. ४७० माप्नुयात्
(महति); विचि. १७७ (=); व्यनि. ४०२; दवि.
१८४ विरवत्; सवि. ४७२ यन्तुल्यो (यानस्तु) शेषं पमा-
वत्; वीसि. २।२८६; व्यग्र. ४०३ यन्तुल्यो (यन्कन्यां)
शेषं पमावत्; व्यड. १३७ दमं (पणं) शेषं सविवत्; विता.
८१६ व्यप्रवत्; सेतु. २७५; समु. १५६ यन्तुल्यो
(यन्कन्यां) शेषं अपवत्; विव्य. ५४ यन्तुल्यो (यन्स्वन्यो)
शेषं पमावत्.

१ पूर्व द.

अनुरागवती कन्या तेन संयुज्यमाना कन्यात्वनिवृत्तौ
सकामा येन विवृतीक्रियते तस्यायं दण्डः । अथवा
हस्तस्पर्शमात्रमिह दूषणं, प्रार्थनीयायाः कन्याया हस्त-
स्पर्शः, मया स्पृष्टां ज्ञात्वा नान्य एतामर्थयिष्यत्यन्य-
स्मिन्ननुरागिणीं मन्यमानः । मेधा.

(२) समानजातिरिच्छन्तीं कन्यामङ्गुलिमात्रप्रक्षेपेण
नाशयन् अङ्गुलिच्छेदं न प्राप्नुयात् । किन्तु पौनः-
पुन्येन एष प्रसङ्गान्नावर्तते तदर्थं शतद्वयं दण्डं दाप्यः ।

* गौरा.

(३) हीनकन्याविषयमेतत् । विर. ४०३

(४) रागस्य वैचित्र्यात्तथेच्छन्तीं दूषयन् दण्डभागि-
त्याह—सकामामिति । प्रसङ्गविनिवृत्तये पुनः प्रसक्ति-
वारणाय तेनैव तामनुरज्य यः संभोगस्तन्निवृत्तये च
प्रतिलोमजाऽनुलोमजकन्यामात्रे धनदण्डमात्रमङ्गुलि-
प्रक्षेपाद्यैरधिकदूषणाभावात् । मच.

(५) प्रसङ्गविनिवृत्तये इति अतिप्रसङ्गनिवारणार्थ-
मित्यर्थः । संभोगनिवृत्त्यर्थमिति भारुचिः । सवि. ४७२

(६) प्रसङ्गविनिवृत्तयेऽन्यत्र पुनरेवंकरणविनिवर्त-
नाय । नन्द.

कन्यैव कन्यां या कुर्यात्तस्याः स्याद्विशतो दमः ।
शुल्कं च द्विगुणं दद्याच्छिफाश्चैवानुयादश × ॥

(१) बालभावाद्रूपादिद्वेषाद्वा कन्यैव कन्यां नाश-

* ममु., विचि., सवि. गौरावत् ।

× मिताक्षराव्याख्यानं 'दूषणे तु करच्छेद' इति याज्ञवल्क्य-
वचने द्रष्टव्यम् । दण्डविवेके मिताक्षराकुल्लङ्घनारायणनन्दनादी-
नामुद्धारः ।

(१) मस्मृ. ८।३६९; गौरा. द्विगु (त्रिगु) फा (खा);
मिता. २।२८८ स्याद् (तु) पू.; अप. २।२८८ द्विगु
(त्रिगु); व्यक. १२७ कन्यां या (या कन्यां) द्विगु (त्रिगु);
विर. ४०३ तस्याः स्याद् (तस्यात्तस्या); पमा. ४७०;
विचि. १७७; दवि. १८६ द्विगु (त्रिगु) श्रवा (श्र प्रा);
सवि. ४७२ कन्यां या (कन्यायाः) स्याद् (तु) पू.;
वीसि. २।२८६ मितावत्; व्यग्र. ४०३ मितावत्, पू.;
विता. ८१७ मितावत्, पू.; बाल. २।२८८ (=) उक्त.;
सेतु. २७६ नारदः; समु. १५६ तो दमः (तं दमम्) द्विगु
(त्रिगु); विव्य. ५४ छिफाश्चै (क्षिप्वा चै) नारदः;
नन्द. छिफा (च्छिप्वा).

येत्सा द्विशतं दाप्या । शुल्कश्च त्रिगुणः । किं पुनः शुल्कस्य परिमाणम् ? एषामन्यद्रूपसौन्दर्याद्यपेक्षं सौभाग्यापेक्षं च । शिफाः रज्जुलताप्रहाराः । मेधा.

(२) या कन्यैव कन्या अपरां अङ्गुलिप्रक्षेपेण नाशयेत्तस्या द्विशतो दण्डः स्यात् । शुल्कं वाऽसौ कन्या-निर्दद्यात्, शिखाप्रहारांश्च दश प्राप्नुयात् । × गोरा.

(३) अयमर्थः— या कन्या केनापि हेतुनाऽङ्गुल्या-दिना कन्यां क्षतयोनिं कुर्यात्सा पणशतद्वयं राशे दद्यात् । तथा यच्छुल्कं मूल्यं कन्याऽर्हति, तत्त्रिगुणं तस्यै दूषि-तायै दत्त्वा दश शिफाश्चाप्नुयात् । रज्जुप्रहारो लता-प्रहारो वा शिफा । अप. २।२८८

(४) कन्या स्वयमन्यां कन्यां कुर्यात् अङ्गुली-प्रक्षेपेण । शुल्कं कन्याशुल्कं पित्रे स्पृष्टमैथुनताशङ्कयाऽ-न्येनापरिणयनात् । शिफा वृक्षजटाः दश दशकृत्वस्ताभि-स्ताडनं प्राप्नुयात् । मवि.

(५) द्विगुणं द्विशतापेक्षया । विर. ४०४

(६) कुर्यादविषद्येत्यनुवर्तते । येन शुल्केन तां पिता दास्यति तत्त्रिगुणम् । दशशिखाश्चाप्नुयात्तस्याः शिरसि दशशिखाश्च कारयेत् । शिफा इति वा पाठः । शिफा जटा । *नन्द.

या तु कन्यां प्रकुर्यात्स्त्री सा सद्यो मौण्ड्यमर्हति । अङ्गुल्योरेव वा छेदं खरेणोद्वहनं तथा ॥

(१) स्त्रियां कन्यानां कन्यालिङ्गं नाशयन्त्यां मौण्ड्यं

× ममु., विचि., मच. गोरावत् ।

* भाच. नन्दवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३७० ग., वा (च) [या तु...स्त्री (कन्यां प्रकुर्यात् वा तु स्त्री) रेव वा छेदं (श्छेदनं चैव) Noted by Jha]; मिता. २।२८८ (ख) वा (च); अप. २।२८८ वा (च); व्यक. १२७; विर. ४०३-४ तु कन्यां (कन्यां वि) सा सद्यो (सद्योऽसौ) वा (च); पमा. ४७०; विचि. १७७ (=) रेव वा (रचयेत्); दवि. १८६ सा सद्यो (सद्योऽसौ) वा (च) दहनं (द्धरणं); सवि. ४७२ उत्तरार्धे (अङ्गुल्यादेरवच्छेदः करणोद्वहनं तथा); वोमि. २।२८६ वा (च); व्यप्र. ४०३ दहनं (द्वासनं); च्यउ. १३७; विता. ८१७; सेतु. २७६ (=) वा (च); समु. १५६ तथा (ततः).

केशवपनं दण्डोऽङ्गुलिच्छेदो वा, खरेणोद्वहनं केशच्छेद-पक्षे । कन्याजात्यादिभेदादिग्राह्यभेदात् त्रैवर्णिकस्त्रीणां ब्राह्मणादिक्रमेणैव दण्डमिच्छन्ति, मुद्राश्च कल्पयन्ति ते प्रमाणाभावादुपेक्षणीयाः । मेधा.

(२) या पुनः स्त्री कन्यां नाशयेत् सा तत्क्षणादेव शिरोमुण्डनमनुबन्धापेक्षया अङ्गुल्योरेव छेदनमर्हति । तथा खरेण राजमार्गे वहनमर्हति इदं चात्र पूर्वाम्यां विकल्पिताभ्यां समन्वितम् । गोश.

(३) स्त्री चात्र कन्याव्यतिरिक्ता वेदितव्या । कन्यायाः पूर्वमुक्तत्वात् । अप. २।२८८

(४) स्त्री युवती । मौण्ड्यं ब्राह्मणी । खरेणोद्वहनं क्षत्रिया । इतरे अङ्गुलिच्छेदम् । *मवि.

(५) या पुनः कन्यामङ्गुलिप्रक्षेपेण स्त्री नाशयेत्सा तत्क्षणादेव शिरोमुण्डनं, अनुबन्धापेक्षयाऽङ्गुल्योरेव छेदनं, गर्दभेण च राजमार्गे वहनमर्हति । × ममु.

(६) योषित्कर्तृकेऽपि तस्मिन्दण्डमाह— या त्विति । स्त्रीपदमत्र क्लीबोपलक्षकं न्यायस्य तुल्यत्वात् । पूर्वं तु कन्यापदं गोवलीवर्दन्यायेन दण्डविशेषार्थम् । मौण्ड्यं शिरोमुण्डनं, विकल्पदिष्टद्वतारतम्यापेक्षया । अत्रापि पूर्वोक्ता हेतवोऽधिकं तु द्वेषमात्रम् । मच.

(७) या तु युवती स्त्री कन्यां प्रकुर्यात् कन्यायाः संभोगं कुर्यात् सा स्त्री सद्यः मौण्ड्यं मुण्डस्य भावः मौण्ड्यं दण्डं अर्हति । तथा खरेण गर्दभेन उद्वहनं च पुनः अङ्गुल्योश्छेदनं कर्तनम् । भाच.

साहसादीनां परस्त्रीसंग्रहणान्तानां दण्डनिबन्धानां पदानां उपसंहारः

यस्य स्तेनः पुरे नास्ति नान्यस्त्रीगो न दुष्टवाक् । न साहसिकदण्डघ्नौ स राजा शक्रलोकभाक् ॥

(१) यस्य राज्ञः पुरे देशे राष्ट्रे स्तेनश्चौरो नास्ति स शक्रस्येन्द्रस्य लोकं स्थानं भजते स्वर्गं प्राप्नोति । नान्यस्त्रीगोऽन्यस्य या स्त्री भार्याऽवरुद्धा पुनर्भूया, स्त्रीग्रहणमभार्याया अप्यसंबन्धिन्याः प्रतिषेधार्थम् । दुष्टवाक् त्रिविधस्याक्रोशस्य कर्ता । साहसिक उक्तः ।

* दवि. मविवत् । × विचि. ममुवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३८६ ख., भौ (घो); व्यक. १२८३ विर. ४०८; विचि. २६४; दवि. ३३; सेतु. २७९.

दण्डेन हन्ति दण्डपारुष्यकृत् । शक्रलोकभागिति सर्वत्रानु-
षङ्गः । स्तेनादीनां शरीरनिग्रहशेषोऽयमर्थवादः । मेधा.

(२) यस्य राज्ञो राष्ट्रे चौरपारदारिकवाक्पारुष्य-
दण्डपारुष्याग्निदाहादिसाहसकारिणः न सन्ति स राजा
स्वर्गं व्रजेत् । * गौरा.

(३) अत्रान्तरा उच्चावचाननुक्तान् कांश्चिद्राज-
धर्मान् प्रसङ्गादाह—यस्येति । दुष्टवाक् दुष्टपारुष्यकृत् ।
दण्डघ्नो दण्डपारुष्यकृत् । मवि.

(४) राजाऽवश्यं स्तेनादिपञ्चसु दण्डपरो भवेदित्ये-
तच्छक्यमाविष्कुर्वन् आह— यस्येति द्वाभ्याम् । अन्य-
स्त्रीगः पारदारिकः । स शक्रलोकभाक् मृत्वेति शेषः ।

मच.

(५) य एते वाक्पारुष्यदण्डपारुष्यस्तेयसाहसस्त्री-
संग्रहणरूपाः पञ्च दोषा उक्तास्तेषु प्रवर्तमानानां
निग्रहेण राज्ञां फलमाह— यस्य स्तेन इति । यस्य पुरे
स्तेनो नास्ति दण्डभयाद्यस्य विषये चोरो नास्ति ।
दण्डेन हन्तीति दण्डघ्नः दण्डपारुष्यकृत् । पुर इति
राष्ट्रस्याप्युपलक्षणम् । नन्द.

एतेषां निग्रहो राज्ञः पञ्चानां विषये स्वके ।

साम्राज्यकृत्सजात्येषु लोके चैव यशस्करः ॥

(१) साम्राज्यं परप्राणवित्तस्वातन्त्र्यं, सजात्येषु
समानेषु मूर्धनि, राजानः सजात्या अभिप्रेतारस्तेषु
मूर्धन्यभितिष्ठति, तस्याज्ञाकराः संभवन्तीत्यर्थः । लोके
च यशस्करः, ख्यातिमुत्पादयति । उभयत्रापि निग्रह एव
कर्ता हेतुत्वात् । जनमारकोऽयं क्रोधन इति नै वदन्त्यपि
तु स्तुवन्ति । मेधा.

(२) एतेषां स्तेनादीनां स्वराष्ट्रे राज्ञो निग्रहः सम-
जातीयेषु मध्ये राजत्वस्य कारको लोके च ख्याते-
रुत्पादकः । * गौरा.

(३) साम्राज्यं समीचीनं राज्यम् । स्वजात्येषु मध्ये ।
मवि.

* मसु. गौरावत् ।

(१) मसु. ८।३८७ [त्सजात्येषु (त्स्वराज्येषु) Noted
by Jha]; विर. ४०८; विचि. २६४ कृत्सजात्येषु (कृत-
साजाले); सेतु. २८०.

१ रसंग्र. २ समानस्वार्थिनो रा. ३ श्रुत्युत्पादयन्ति ।
४ (न०).

(४) पञ्चानां स्तेनादीनाम् । विषये राष्ट्रे । स्वजात्येषु
राजसु मध्ये साम्राज्यकृत् एवं कुर्वन् चक्रवर्ती स्यादिति
भावः । यशस्करः लोके स्वानुरूपं यशो धत्ते । मच.

याज्ञवल्क्यः

स्त्रीसंग्रहणस्वरूपम्

स्त्रीसंग्रहणाख्यं विवादपदं व्याख्यायते । प्रथम-
साहसादिदण्डप्राप्त्यर्थं त्रेधा तत्स्वरूपं व्यासेन विवृतम्—
'त्रिविधं तत्समाख्यातं प्रथमं मध्यमोत्तमम् । अदेशकाल-
भाषाभिर्निर्जने च परस्त्रियाः ॥ कटाक्षवैक्षणं हास्यं
प्रथमं साहसं स्मृतम् । प्रेषणं गन्धमात्यानां धूपभूषण-
वाससाम् ॥ प्रलोभनं चान्नपानैर्मध्यमं साहसं स्मृतम् ।
सहासनं विविक्तेषु परस्परमुपाश्रयः ॥ केशाकेशिग्रहश्चैव
सम्यक् संग्रहणं स्मृतम् ॥' स्त्रीपुंसयोर्मिथुनीभावः संग्रह-
णम् । मिता.

संग्रहणलक्षणानि, परस्त्रीपुरुषसंभाषायां दण्डविधिः, वर्णभेदेन
संग्रहणे दण्डविधिश्च

पुमान् संग्रहणे प्राहः केशाकेशि परस्त्रिया ।

सद्यो वा कामजैश्चिह्नैः प्रतिपत्तौ द्वयोस्तथा ॥

(१) राजपत्न्यभिगमनप्रसङ्गात् परपरिगृहीतस्त्री-
मात्राश्रयं संग्रहणविधिमाह—पुमानिति । पुंग्रहणं पुंसो
दमातिरेकार्थम् । केशाकेशिग्रहणं यन्त्रारूढग्रहणार्थम् ।
साद्यैर्वा कामजैर्नखदन्तक्षतादिभिश्चिह्नैः, द्वयोरेव वा
संप्रतिपत्तौ । विश्व. २।२८७

(२) संग्रहणज्ञानपूर्वकत्वात्कर्तुर्दण्डविधानं तज्ज्ञा-
नोपायं तावदाह—पुमानिति । संग्रहणे प्रवृत्तः पुमान्
केशाकेश्यादिभिलिङ्गैर्ज्ञात्वा ग्रहीतव्यः । परस्परं केश-
ग्रहणपूर्विका क्रीडा केशाकेशि । 'तत्र तेनेदमिति सरूपे'
इति बहुव्रीहौ सति 'इच् कर्मव्यतिहारः' इति समासान्त
इच्प्रत्ययः । अव्ययत्वाच्च लुप्ततृतीयाविभक्तिः । ततश्चा-
यमर्थः । परभार्यया सह केशाकेशिक्रीडनेनाभिनवैः
कररुहदशनादिकृतव्रणैः रागाकृतैर्लिङ्गैर्द्वयोः संप्रतिपत्त्या

(१) यास्मृ. २।२८३; अपु. २५८।६८ स्त्रिया (स्त्रियाः)
पू.; विश्व. २।२८७ स्त्रिया (स्त्रियाः) सद्यो वा (साद्यैर्वा);
मिता. अपुवत्; अप.; व्यक. १२४; विर. ३८१; पमा.
४६३; रत्न. १३२ अपुवत्; नृप्र. २०६; वीमि.; व्यग्र.
३९८; व्यउ. १३५ अपुवत्; व्यम. १०८ अपुवत्; विता.
७९८; राकौ. ४८४ अपुवत्; समु. १५३.

वा ज्ञात्वा संग्रहणे प्रवृत्तो ग्रहीतव्यः । परस्त्रीसंग्रहणं
नियुक्तावरुद्धादिव्युदासार्थम् । * मिता.

(३) अथ परस्त्रीसंभोगात्मके संग्रहणे निमित्ते
पुरुषस्य ग्राह्यतायां कारणमाह— पुमानिति । संग्रहणे
परस्त्रिया सह मिथुनीभावे निमित्ते दण्डयितुं पुमान्
ग्राह्यः । केन हेतुनेत्यपेक्षित उक्तं— केशाकेशि, परस्त्रिया
सह परस्परकेशग्रहणवत्या क्रीडया पुमान् ग्राह्य
इत्यन्वयः । बहुव्रीहिसमासात्मकं तृतीयान्ता(न्त)-
वृत्तीचसमासान्तं केशाकेशीत्यव्ययम् । न केवलमयमेव
हेतुः, किन्तु सद्यः संभूतानि परस्परमिथुनीभावाभिलाषा-
दुत्पन्नानि दन्तनखक्षतादीनि चिह्नानि सुरत(ता)-
व्यभिचारीणीति, तैरपि हेतुभिर्ग्राह्यः । उक्तहेत्वभावेऽपि
द्वयोः स्त्रीपुंसयोः सिद्धो मिथुनीभाव आवयोरित्येवं-
रूपायां संप्रतिपत्तौ सत्यामपि ग्राह्यः । अप.

(४) तत्रादौ संग्रहणस्य मिथुनीभावस्वरूपज्ञापकमाह—
पुमानिति । केशाकेशि परस्परकेशग्रथननीव्याद्याकर्षणं,
अदेशकाले निर्जननिशीयादौ संभाषा सहावस्थानं च
यथा स्यात्तथा परस्त्रिया संग्रहणे मिथुनीभावे पुरुषो
ग्राह्यः, तन्मैथुनकर्तृत्वेन निश्चयः । सद्य एव कामा-
जातैर्नखक्षतादिभिश्चिह्नैश्च ग्राह्यः । द्वयोः स्त्रीपुंसयोस्तथा
प्रतिपत्तौ परस्परमैथुनभावयोरित्येवं संप्रतिपत्तौ च
ग्राह्यः । नीवी परिधानग्रन्थिः, स्तनप्रावरणं बन्धनांशुकं,
सक्थिनिरूढाः केशाश्च, एषामवमर्शनं यथा स्यात् ।
चकारेण गन्धमाल्यप्रेषणादिसमुच्चयः । एवकारेणाऽन्यथा-
सिद्धिदशङ्कया उक्तस्थलेषु व्यवच्छेदः । +वीमि.

(५) द्वयोरित्यनेनान्यतरेण प्रतिपत्तेऽपि व्यभिचारे
न निश्चयः । व्यम. १०८

नीवीस्तनप्रावरणसक्थिकेशावमर्शनम् ।

अदेशकालसंभाषं सहावस्थानमेव च × ॥

* पमा., विता. मितावत् ।

+ उत्तरश्लोकं संमील्येदं व्याख्यानं कृतम् । विर., व्यप्र.
बीमिवद्भावः । × वीमि. व्याख्यानं पूर्वश्लोके द्रष्टव्यम् ।

(१) यास्मृ. २।२८४; अपु. २५८।६९-७० सक्थि
(नाभि) मर्श (मर्द); विश्व. २।२८९ सक्थि (नाभि)
भाषं (भाषां); मिता. सहावस्थान (सहैकासन); अप.
सहाव (सहैक); व्यक. १२४ सक्थि... नम् (मूलेकेशग्र-

व्य. कां. २३५

(१) अन्यतरानिच्छायां तु पुमान् योषिद्वा— 'नीवी-
स्तनप्रावरणनाभिकेशावमर्शनम् । अदेशकालसंभाषां
सहावस्थानमेव च ॥ स्त्री निषिद्धा शतं दण्ड्या कुर्वती
द्विशतं पुमान् । अनिपेधे तयोर्दण्डो यथा संग्रहणे तथा ॥'
नीव्यादिस्पर्शनादेशकालसंभाषणसहावस्थानादि पुंसा
निवारिता स्त्री कुर्वती शतं दण्ड्या । स्त्रिया निवारितः
पुमान् द्विशतं दण्ड्यः । द्वयोरपि त्वन्योन्यमिच्छया संग्र-
हणोक्त एव दण्डः । नीवी रक्षणापरिवर्तिकादेशः । रहो-
विवक्षया संभाषणमदेशकालसंभाषणम् । स्पष्टमन्यत् ।

विश्व. २।२८९-९०

(२) यः पुनः परदारपरिधानग्रन्थिप्रदेशकुचप्रावरण-
जघनमूर्धरुहादिस्पर्शनं साभिलाष इवाचरति । तथा
अदेशे निर्जने जनताकीर्णे बान्धकाराकुले अकाले संल-
पनं करोति । परभार्यया वा सहैकमञ्चकादौ रिरंसयेवाव-
तिष्ठते यः सोऽपि संग्रहणे प्रवृत्तो ग्राह्यः । एतच्चाशङ्क्य-
मानदोषपुरुषविषयम् । इतरस्य तु न दोषः । यथाह
मनुः— 'यस्त्वेनाश्चारितः पूर्वमभिभाषेत कारणात् । न
दोषं प्राप्नुयात्किञ्चिन्न हि तस्य व्यतिक्रमः ॥' इति । यः
परस्त्रिया स्पृष्टः क्षमतेऽसावपि ग्राह्य इति तेनैवोक्तम् ।
'स्त्रियं स्पृष्टेददेशे यः स्पृष्टो वा मर्षयेत्तथा । परस्परस्या-
नुमते सर्वे संग्रहणं स्मृतम् ॥' इति । यश्च मयेयं
विदग्धाऽसकृद्रमितेति श्लाघया भुजङ्गजनसमश्रं ख्यापय-
त्यसावपि ग्राह्य इति तेनैवोक्तम्— 'दर्पाद्वा यदि वा
मोहाच्छ्लाघया वा स्वयं वदेत् । पूर्वं मयेयं भुक्तेति तच्च
संग्रहणं स्मृतम् ॥' इति । * मिता.

(३) संग्रहणे ग्राह्य इत्यनुवर्तते । यः परस्त्रीणां
नीव्यादिस्पर्शं करोति, यत्र देशे च काले च परस्त्रिया
सह भाषमाणः शिष्टैर्न गर्ह्यते ततोऽन्यो देशः कालश्चा-
देशकालम् । तत्र यः परस्त्रीसंभाषणं कुरुते, यश्चैकत्र

* विर., पमा., रत्न., व्यप्र., व्यउ., विता. मितावत् ।

दर्शनम्); विर. ३८१-२ सक्थि (मू.) मर्श (दर्श);
पमा. ४६३ भाषं सहाव (भाषा सहैक); रत्न. १३२ अप-
वत्; नृप्र. २०६ पमावत्; वीमि. अपवत्; व्यप्र. ३९८
अपवत्; व्यउ. १३५ अपवत्; विता. ७९९ सक्थि
(जङ्घा) शेषं अपवत्; राकौ. ४८४ अपवत्; समु. १५३
पमावत्.

शयन आसने वा परस्त्रिया सहावतिष्ठते, स पुमान् संग्रहणे ग्राह्यः । नीवी परिधानग्रन्थिः । कुचयोरावरणं स्तनप्रावरणम् । सक्थि जघनम् । अप.

स्त्री निषेधे शतं दद्यात् द्विशतं तु दसं पुमान् ।
प्रतिषेधे तयोर्दण्डो यथा संग्रहणे तथा * ॥

(१) प्रतिषिद्धयोर्द्वयोः स्त्रीपुंसयोः पुनः संलापादिकरणे दण्डमाह—स्त्रीति । प्रतिषिध्यत इति प्रतिषेधः पतिपित्रादिभिर्येन सह संभाषणादिकं निषिद्धं तत्र प्रवर्तमाना स्त्री शतपणं दण्डं दद्यात् । पुरुषः पुनरेवं निषिद्धे प्रवर्तमानो द्विशतं दद्यात् । द्वयोस्तु स्त्रीपुंसयोः प्रतिषिद्धे प्रवर्तमानयोः संग्रहणे संभोगे वर्णानुसारेण यो दण्डो वक्ष्यते स एव विज्ञेयः । एतच्च चारणादिभार्याव्यतिरेकेण । 'नैष चारणदारेषु विधिर्नात्मोपजीविषु । सज्जयन्ति हि ते नारीं निगूढाश्चारयन्ति च ॥' इति मनुस्मरणात् ।

× मिता.

(२) उभावपि निवारितौ चेत् परस्परमालपतस्तदा द्वौ प्रत्येकं प्रथमसाहसं दण्ड्यावित्यर्थः । + विचि. १७३

(३) अत्र मानवं वचनमभ्यासविषयं धनिकविषयं वा । याज्ञवल्कीयं त्वनभ्यासनिर्धनविषयमिति प्रतिभाति ।
+ दवि. १५७

(४) स्त्रीपुरुषौ द्वावपि चेत्प्रतिषिद्धौ परस्परमालापादिकं कुरुतः तदा संग्रहणे यथा उत्तमसाहसो दण्डस्तथा तयोर्दण्ड इत्यर्थः । तुशब्देन द्वितीयस्य निषेधो व्यवच्छिद्यते ।
+ वीमि.

* विश्व. व्याख्यातं पूर्वश्लोके द्रष्टव्यम् ।

× अप., विर., रत्न., व्यप्र., व्यम., विता. मितावत् ।

+ शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२८५; अपु. २५८।७०-७१; विश्व. २।२९० निषेधे ... दसं (निषिद्धा शतं दण्ड्या कुर्वती द्विशतं) प्रति (अनि); मिता.; अप.; व्यक. १२५ दद्यात् (दण्ड्या); विर. ३८६ व्यकवत्; रत्न. १३० व्यकवत्; विचि. १७३ व्यकवत्; व्यनि. ३९९; दवि. १५७ व्यकवत्; वीमि. प्रतिषेधे (निषिद्धयोः); व्यप्र. ४०१; व्यम. १०६ व्यकवत्; विता. ८०१ व्यकवत्; सेतु. २६५ व्यकवत्; समु. १५४ व्यकवत्.

संजातावुत्तमो दण्ड आनुलोम्ये तु मध्यमः ।
प्रातिलोम्ये वधः पुंसो नार्याः कर्णादिकर्तनम् ॥

(१) अनुमानकौशल्यात् प्रत्यक्षोपलम्भनाद्वा स्पष्टीकृते संग्रहणे—'संजातावुत्तमो दण्ड आनुलोम्ये तु मध्यमः । प्रातिलोम्ये वधः पुंसां स्त्रीणां नासादिकृन्तनम् ॥' आनुलोम्यादिविशेषे स्मृत्यन्तरानुसाराद् धनदण्डवधदण्डयोर्यथाहं व्यवस्था कल्पनीया । उदाहरणार्थं चैतदाचार्येणोक्तमित्यवसेयम् । ऋज्वन्त्यत् ।

विश्व. २।२८८

(२) तदिदानीं संग्रहणे दण्डमाह—संजातावुत्तम इति । चतुर्णामपि वर्णानां बलात्कारेण संजातीयगुतपर-दाराभिगमने साक्षीतिपणसहसं दण्डनीयः । यदा त्वानुलोम्येन हीनवर्णा स्त्रियमगुतामभिगच्छति तदा मध्यमसाहसं दण्डनीयः । यदा पुनः सवर्णमगुतामानुलोम्येन गुतां वा व्रजति तदा मानवे विशेष उक्तः—'सहसं ब्राह्मणो दण्ड्योऽगुतां विप्रां बलाद्व्रजन् । शतानि पञ्च दण्ड्यः स्यादिच्छन्त्या सह संगतः ॥' तथा—'सहसं ब्राह्मणो दण्डं दाप्यो गुप्ते तु ते व्रजन् । शूद्रायां क्षत्रियविशोः सहसं तु भवेद्दमः ॥' इति । एतच्च गुरुसखिभार्यादिव्यतिरेकेण द्रष्टव्यम् । 'माता मातृष्वसा श्वश्रूमातुलानी पितृष्वसा । पितृव्यसखिशिष्यस्त्री भगिनी तत्सखी स्तुषा ॥ दुहिताचार्यभार्या च समोत्रा शरणागता । राक्षी प्रव्रजिता धात्री साध्वी वर्णोत्तमा च या ॥ आसामन्यतमां गच्छन्

(१) यास्मृ. २।२८६; अपु. २५८।६८-९ सज्ज (स्वजा) पुंसो (पुंसां) णादि (णाव); विश्व. २।२८८ पुंसो ... तनम् (पुंसां स्त्रीणां नासादिकृन्तनम्); मिता.; अप.; व्यक. १२५-६ सजा (स्वजा) पुंसो (पुंसां); स्मृच. ३२१; विर. ३९० प्राति (प्रति); पमा. ४६४; रत्न. १३०; विचि. १८३ सजा (स्वजा); व्यनि. ४०० पुंसो (पुंसां) नार्याः कर्णादि (स्त्रीणां नासादि); स्मृचि. २६ विचिवत्; दवि. १६६ उक्त., यामधेनाववकर्तनमिति षठितम् : १६७ विचिवत्, पू.; नृप्र. २०७ संजातावु (अज्ञानादु) म्ये वधः (म्येऽधमः); सवि. ४६९ संजातावु (सजात्यासु); वीमि.; व्यप्र. ३९९; व्यउ. १३६ विचिवत्; व्यम. १०६; विता. ८०१ सजा (स्वजा) म्ये तु (म्येऽथ); राक्षी. ४८४ विचिवत्; सेतु. २६७-८; विव्य. ६५ विचिवत्.

गुरुत्वम् उच्यते । शिश्वस्योत्कर्तनात्तत्र नान्यो दण्डो विधीयते ॥' इति नारदस्मरणात् । प्रातिलोम्ये उत्कृष्ट-
वर्णस्त्रीगमने क्षत्रियादेः पुरुषस्य वधः । एतच्च गुप्ता-
विषयम् । अन्यत्र तु धनदण्डः—'उभावपि हि तावेव
ब्राह्मण्या गुप्तया सह । विप्लुतौ शूद्रवद्दण्ड्यौ दम्भव्यौ
वा कटाग्निना ॥ ब्राह्मणीं यद्यगुप्तां तु सेवेतां वैश्य-
पार्थिवौ । वैश्यं पञ्चशतं कुर्यात्क्षत्रियं तु सहस्रिणम् ॥'
इति मनुस्मरणात् । शूद्रस्य पुनरगुप्तासुत्कृष्टवर्णी स्त्रियं
व्रजतो लिङ्गच्छेदनसर्वस्वापहारौ । गुप्तां तु व्रजतस्तस्य
वधसर्वस्वापहाराविति तेनैवोक्तम्—'शूद्रो गुप्तमगुप्तं
वा द्वैजातं वर्णमावसन् । अगुप्तमङ्गसर्वस्वैर्गुप्तं सर्वेण
हीयते ॥' इति । नार्याः पुनर्हीनवर्णं व्रजन्त्याः कर्णयो-
रादिग्रहणान्नासादेश्च कर्तनम् । आनुलोम्येन वा सर्वे
वा व्रजन्त्याः दण्डः कल्प्यः । अयं च वधायुपदेशो राज्ञ
एव तस्यैव पालनाधिकारान्न द्विजातिमात्रस्य । तस्य
'ब्राह्मणः परीक्षार्थमपि शस्त्रं नाददीत' इति शस्त्रग्रहण-
निषेधात् । यदा तु राज्ञो निवेदनेन कालविलम्बनेन
कार्यातिपाताशङ्का तदा स्वयमेव जारादीन् हन्यात्—
'शस्त्रं द्विजातिभिर्ग्राह्यं धर्मो यत्रोपरुध्यते' । तथा 'नात-
तायिवधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन । प्रकाशं वाऽप्रकाशं
वा मन्युस्तं मन्युमृच्छति ॥' इति शस्त्रग्रहणाम्यनु-
ज्ञानाच्च । तथा क्षत्रियवैश्ययोरन्योन्यस्त्र्यभिगमने यथा-
क्रमं सहस्र-पञ्चशतपणात्मकौ दण्डौ वेदितव्यौ ।
तदाह मनुः—'वैश्यश्चेत्क्षत्रियां गुप्तां वैश्यां वा क्षत्रियो
व्रजेत् । यो ब्राह्मण्यामगुप्तायां तावुभौ दण्डमर्हतः ॥'
इति । * मित्ता.

(३) सर्वेषां वर्णानां सजातौ सर्वेण यत्संग्रहणं तत्रो-
त्तमसाहसो दण्डः । आनुलोम्ये ब्राह्मणादेः क्षत्रियादि-
स्त्र्यभिगमने तु मध्यमसाहसो दण्डः । गुप्तां बलाद्रुच्छत
एतत् । यदाह मनुः—'सहस्रं ब्राह्मणो दण्डं दान्यो गुप्ते तु
ते व्रजन् । शूद्रायां क्षत्रियविशोः साहसो वै भवेद्दमः ॥'
ते क्षत्रियावैश्ये । तथा—'अगुप्ते वैश्यराज्ये शूद्रां वा
ब्राह्मणो व्रजन् । शतानि पञ्च दान्यः स्यात्सहस्रं त्वन्त्यज-
स्त्रियम् ॥' प्रातिलोम्ये हीनवर्णः पुरुष उत्तमवर्णा स्त्री-

* रुवि., वीमि., व्यप्र., विता. मित्तावत् ।

त्येवरूपे संग्रहणे पुंसो वधः । स्त्रियास्तु कर्णकरनासौष्ट-
च्छेदनं कार्यम् । गुप्तायां स्त्रियामेतत् । अप.

(४) स्त्रीपुंसयोः परस्परानुरागजोपगमने तु दण्डमाह
याज्ञवल्क्यः—सजाताविति । अत्र नार्या अपि दण्डा-
भिधानात् अन्योन्यानुरागजोपभोगविषयमिदं वचनमिति
गम्यते, गुरुदण्डाभिधानात्, संवन्धिभिः प्रसह्य परि-
पालितचरितशालिनीविषयमिति च गम्यते । मध्यमो
दण्डः चत्वारिंशत्सहितपञ्चशतकर्णापणात्मकः । एवं च
पञ्चशताधिकत्वात् अयमपि गुरुदण्डः । 'ऋणं वा यदि
वा दण्डः प्रायश्चित्तमथापि वा । यत्र पञ्चशतादिः
स्यात्तत्कार्यं गुरु कीर्तितम् ॥' इति स्मरणात् । तेन गुरु-
त्वान्मध्यमोऽपि पूर्वोक्तगुप्ताविषय एव । कर्णादिकर्तनं
तु प्रातिलोम्ये एव, तदनन्तराभिधानात् वधार्धतुल्य-
त्वाच्च । एवं च सजातावानुलोम्ये च नार्याः पुंसोऽभिहि-
तार्धदण्डः कल्पनीय इति वधार्धतुल्यकर्णादिकर्तनाभि-
धानादेवावगन्तव्यम् । स्मृच. ३२१

(५) कर्णादीत्यादिशब्दः केशादिपरः । एवञ्च पुंसः
कार्योऽधिकार्यामिति बृहस्पतिवाक्येऽपि स्त्रीकर्णादिसहित-
मेव प्रमापणं द्रष्टव्यम् । विर. ३९०

(६) चतुर्णामपि वर्णानां बलात्कारेण सजातीय-
गुप्तपरभार्यागमने साशीतिपणसहस्रो दण्डः । यदा
त्वानुलोम्येन हीनवर्णगुप्तपरभार्यागमनं तदा मध्यम-
साहसो दण्डः । X पमा. ४६४

(७) यत्तुक्तं रत्नाकरकृता बृहस्पतिवाक्येऽपि स्त्रीणां
कर्णादिकर्तनसहितमेव प्रमापणमिति, तत्रोत्तमस्त्रिया
हीनाभिगमानुमतावभिलाषप्रकाशने वा कर्णच्छेदो न
त्वन्यत्राऽपराधाभावादिति प्रतिभाति । *दवि. १६६-७

(८) एतच्चानुरागजसंग्रहणविषयम् । स्त्रिया अपि
दण्डाभिधानात् । बलात्कारोपधिकृतयोस्तु स्त्रिया अनप-
राधित्वेन दण्डाभावात् । अस्मादेव प्रातिलोम्येन गमने
पुरुषस्य वधं विधाय स्त्रियास्तदर्थतुल्यकर्णासादिकर्तन-
विधानात् सजातीयागमने पुरुषस्य यावुक्तावुत्तममध्यम-
साहसौ दण्डौ तदर्थं स्त्रिया दण्ड इति सूचितम् ।

X व्यप्र. ३९९

X शेषं मित्तावत् ।

* शेषं मित्तावत् विरवच्च ।

पितुः स्वसारं मातुश्च मातुलानीं स्तुषामपि ।
मातुः सपत्नीं भगिनीमाचार्यतनयां तथा ॥
आचार्यपत्नीं स्वसुतां गच्छंस्तु गुरुतल्पगः ।
छित्त्वा लिङ्गं वधस्तस्य सकामायाः स्त्रिया अपि ॥

(१) प्रायश्चित्तातिरेकार्थं तु भेदेनाह—पितृष्वसा-
मित्यादि । अत्र एवशब्दार्थे तु शब्दस्योत्कृष्य योजना,
गच्छन् गुरुतल्पग एवेति । एतदुक्तं भवति—युक्तं
सखिभार्यादिषु समत्ववचनं पितृष्वसादिषु गुरुतल्पग
एव, यथाभ्यर्हिते मन्त्रिणि किमयं राजसम इत्युच्यते
प्रथमयं राजैवेति । एवञ्च वदता पितृष्वसादिषु गुरुतल्पा-
न्यूनत्वं तत्समातिरेकश्च दर्शितो भवति । अन्ये तु मुख्य-
मेव गुरुतल्पं व्याचक्षते । (तदयुक्तं ?) तत्त्विह मातुर-
नुपादानात् (अयुक्तम्) । स्मृत्यन्तरे च ‘ब्रह्महसुरापगुरु-
तल्पग’ इत्युक्त्वा ‘मातापितृयोनिस्वन्धाग’ इत्युक्तं,
‘सुनुपायां गवि च तत्समोऽवकर इत्येके’ इति च । तद-
समञ्जसं स्यात्, अतः पूर्वैव व्याख्या ज्यायसी । मातुः
सपत्नीति चासवर्णाभिप्रेता इतरासु तु गुरुतल्पसमत्वं
मुख्यमेव यतः । स्पष्टमन्यत् । विश्व. ३।२२७-८

(२) गुरुतल्पातिदेशमाह—पितुरिति । पितृष्वसा-
दयः प्रसिद्धास्ताः गच्छन् गुरुतल्पगस्तस्य लिङ्गं छित्त्वा
राज्ञा वधः कर्तव्यो दण्डार्थं प्रायश्चित्तं च तदेव ।
चशब्दाद्राज्ञीप्रव्रजितादीनां ग्रहणम् । यथाह नारदः—
‘माता मातृष्वसा श्वश्रूमातुलानी पितृष्वसा । पितृव्य-
सखिशिष्यस्त्री भगिनी तत्सखी स्तुषा ॥ दुहिताचार्य-

(१) यास्मृ. ३।२३२; विश्व. ३।२२७ पूर्वार्धे (पितृ-
ष्वसां मातुलानीं स्तुषां मातृष्वसामपि); मिता.; अप.; स्मृच.
३।२२; विर. ३।२२ पू.; रत्न. १।३१; विचि. १।८४ पू.;
व्यनि. ४०० उक्त.; दवि. १।७९; वीमि.; व्यम. १।०७;
विता. ८०३; सेतु. २।७० पू.; समु. १।५५.

(२) यास्मृ. ३।२३३; विश्व. ३।२२८ याः स्त्रिया
अपि (याश्च योषितः); मिता. छित्त्वा लिङ्गं (लिङ्गं छित्त्वा);
अप. गच्छंस्तु (गच्छंश्च) छित्त्वा लिङ्गं (लिङ्गं छित्त्वा) अपि (तथा);
व्यक. १।२७ अपि (तथा) उक्त.; स्मृच. ३।२२ व्यकवत्; विर.
३।२२ व्यकवत्; ३।९९ व्यकवत्, उक्त.; रत्न. १।३१ व्यकवत्;
विचि. १।८४ व्यकवत्; व्यनि. ४०० स्त्रिया अपि (स्त्रिय-
स्तथा); दवि. १।७९ व्यकवत्; वीमि.; व्यम. १।०७;
विता. ८०३; सेतु. २।७० व्यकवत्; समु. १।५५ व्यकवत्.

भार्या च सगोत्रा शरणागता । राज्ञी प्रव्रजिता धात्री
साध्वी वर्णोत्तमा च या ॥ आसामन्यतमां गच्छन् गुरु-
तल्पग उच्यते । शिश्वस्योत्कर्तनात्तत्र नान्यो दण्डो
विधीयते ॥’ इति । राज्ञी राज्यस्य कर्तुर्भार्या, न क्षत्रि-
यस्यैव । तद्रमने प्रायश्चित्तान्तरोपदेशात् । धात्री मातृ-
व्यतिरिक्ता स्तन्यदानादिना पोषयित्री । साध्वी व्रतचारिणी ।
वर्णोत्तमा ब्राह्मणी । अत्र मातृग्रहणं दृष्टान्तार्थम् । अयं
च लिङ्गच्छेदवधात्मको दण्डो ब्राह्मणव्यतिरिक्तस्य । ‘न
जातु ब्राह्मणं हन्यात् सर्वपापेष्ववस्थितम् ।’ इति तस्य
वधनिषेधात् वधस्यैव प्रायश्चित्तरूपत्वात् । अस्य च
विषयं गुरुतल्पप्रायश्चित्तप्रकरणे प्रपञ्चयिष्यामः । अत्र
स्तुषाभगिन्योः पूर्वश्लोकेन गुरुतल्पसमीकृतयोः पुनर्ग्रहणं
प्रायश्चित्तविकल्पार्थम् । यदा पुनरेताः स्त्रियः सकामाः
सत्य एतानेव पुरुषान् वशीकृत्योपभुञ्जते तदा तासा-
मपि पुरुषवद्वध एव दण्डः प्रायश्चित्तं च । एतानि
गुर्वधिक्षेपादितनयागमनपर्यन्तानि महापातकातिदेशविष-
याणि सद्यःपतनहेतुत्वात्पातकान्युच्यन्ते । यथाह यमः—
‘मातृष्वसा मातृसखी दुहिता च पितृष्वसा । मातुलानी
स्वसा श्वश्रूगत्वा सद्यः पतेन्नरः ॥’ इति । गौतमेन
पुनरन्येषामपि पातकत्वमुक्तम्—‘मातृपितृयोनिस्वन्धाग-
स्तेननास्तिकनिन्दितकर्माभ्यासिपतितात्याग्यपतितत्यागिनः
पतिताः । पातकसंयोजकाश्चेति । तेषां च महा-
पातकोपपातकमध्यपाठान्महापातकान्यूनत्वमुपपातकाच्च
गुरुत्वमवगम्यते । तदुक्तम्—‘महापातकतुल्यानि पापा-
न्युक्तानि यानि तु । तानि पातकसंज्ञानि तन्मन्यमुप-
पातकम् ॥’ इति । तथा चाङ्गिराः—‘पातकेषु सहस्रं
स्यान्महस्तु द्विगुणं तथा । उपपापे तुरीयं स्यान्नरकं
वर्षसंख्यया ॥’ इति । * मिता.

अन्त्याभिगमने त्वङ्कयः कुबन्धेन प्रवासयेत् ।
शूद्रस्तथान्त्य एव स्यादन्त्यस्यार्यागमे वधः ॥

* अप., स्मृच., विर., विचि., वीमि., व्यम., विता.
मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२९४; अपु. २।५८।७३ (कुबन्धेना-
ङ्कय गमयेदन्त्याप्रव्रजितागमे) एतावदेव; विश्व. २।२९७ कु
(क) थान्त्य (थाङ्क्य); मिता.; अप. २।२९३ त्वङ्कयः
(त्वाङ्क्य) शेषं विश्ववत्; विर. ३।९४ त्वङ्कयः (त्वङ्क)

(१) कामतस्तु त्रैवर्णिकानां— ‘अन्याभिगमने त्वङ्कयः कवन्धेन प्रवासयेत् । शूद्रस्तथाङ्कय एव स्यादन्त्यस्यायागमे वधः ॥’ अन्यशब्दोऽयं शूद्रान्नि-
कृष्टापशदवचनः । तामन्त्यामपशदस्त्रियं गच्छन्त्रैवर्णिकः
कवन्धेनाङ्कयित्वा स्वराष्ट्राद्वहिष्कार्यः । शूद्रस्तथाङ्कय
एव स्यात् न बहिष्कार्यः । प्रायश्चित्तं त्वकुर्वतः कामतो
चाऽभ्यासादेतद् द्रष्टव्यम् । ततश्च शूद्रस्याप्रवासनं दासत्व-
ज्ञापनार्थम् । दासीकृत्य च प्रायश्चित्तं कारयितव्यम् ।
अन्त्यस्य त्वपशदस्य शूद्राचार्यस्यभिगमे वध एव ।
अनया दिशा संग्रहणस्वरूपपरिज्ञानोपायदण्डप्रपञ्चः
कार्यः । विश्व. २।२९७

(२) अन्या चाण्डाली तद्गमने त्रैवर्णिकान्प्राय-
श्चित्तानभिमुखान् ‘सहस्रं त्वन्त्यजस्त्रियम्’ इति मनु-
वचनात्पणसहस्रं दण्डयित्वा कवन्धेन कुत्सितवन्धेन
भगाकारेणाङ्कयित्वा स्वराष्ट्राभिर्वासयेत् । प्रायश्चित्ता-
भिमुखस्य पुनर्दण्डनमेव । शूद्रः पुनश्चाण्डाल्यभिगमेऽ-
न्य एव चाण्डाल एव भवति । अन्यजस्य पुनश्चाण्डा-
लादेरुत्कृष्टजातिस्त्र्यभिगमे वध एव । * मिता.

(३) अन्याश्चाण्डालक्षत्रायोगवस्त्रियः । तदभिगन्तारं
द्विजातिं प्रायश्चित्तमकुर्वणं कवन्धेन शिरोरहितेन पुंसा
ललाटेऽङ्कयित्वा स्वराष्ट्रात्प्रवासयेत् । शूद्रस्तु प्रायश्चित्तं
कुर्वाणोऽप्यङ्कय एव । अन्यस्य चाण्डालादेरुत्तमवर्णी
गच्छतो वध एव । अप.

(४) अङ्ककवन्धः अशिरस्कपुरुषाकारपुरुषाङ्कः
तेनाङ्कयित्वा त्रैवर्णिकं निर्वासयेत् । तथा शूद्रोऽङ्कय
एव स्यात्, एवकारेण प्रवासनमात्रनिषेधः । तेनान्या-

* पमा. मितावत् । दण्डविवेके विवादरत्नाकरमतं मिता-
क्षरामतं च अनूदितम् ।

शेषं विश्ववत्; पमा. ४७१ थान्य (थाङ्कय) मूलपाठोऽपि
धृतः; रत्न. १३२ कु (क); विचि. १७९ (=) त्वङ्कयः
कुवन्धेन (त्वङ्कवन्धेनैव) थान्य (थाङ्कय); व्यनि. ४०१
त्वङ्कयः (ऽङ्कित्वा); दवि. १७६ त्वङ्कयः (त्वङ्कं) शेषं
विश्ववत्, कामधेनौ कल्पतरौ चाङ्कयेति पठितम् ।; सवि. ४७३
वन्धेन (दण्डेन) यागमे (भिगमे); वीमि.; व्यग्र. ४०४
त्वङ्कयः (त्वङ्कय); व्यउ. १३८ त्वङ्कयः कु (त्वाङ्कय
क) मनुः; व्यम. १०७ पमावत्; विता. ८११; समु.
१५५; विव्य. ५५.

भिगमे वधोक्तेरविरोधः । अन्यस्यायागमे वधः । आर्यो
त्रैवर्णिकस्त्री, तदभिगमे, अन्यश्चाण्डालो वध्य इत्यर्थः ।
पारिजाते तु ‘शूद्रस्तथान्य एव स्यादिति’ पठितं
व्याख्यातं च अन्य एव स्यान्न पुनः शूद्रेषु प्रवेक्ष्य
इति । अत्राविरोधो व्यक्त एव । विर. ३९४-५

(५) शूद्रस्त्वन्त्याभिगमे तथा भगाद्याकारेणाङ्कय
एव, न तु प्रवास्यः स्यात् । * वीमि.

कन्याहरणे कन्यादूषणे च वर्णभेदेन दण्डविधिः

अलङ्कृतां हरन् कन्यामुत्तमं हन्यथाधमम् ।

दण्डं दद्यात्सवर्णासु प्रातिलोभ्ये वधः स्मृतः ॥

(१) संग्रहणप्रायत्वात् कन्याहरणमपि प्रसङ्गादाह—
अलङ्कृतामिति । अलङ्कृतोपकृतविवाहा । स्पष्ट-
मन्यत् । विश्व. २।२९९

(२) पारदार्यप्रसङ्गात्कन्यायामपि दण्डमाह—
अलङ्कृतामिति । विवाहाभिमुखीभूतामलङ्कृतां सवर्णी
कन्यामपहरन्नुत्तमसाहसं दण्डनीयः । तदनभिमुखीं
सवर्णी हरन् प्रथमं साहसम् । उत्कृष्टवर्णजां कन्यामप-
हरतः पुनः शत्रियादेर्वध एव । दण्डविधानाच्चापहर्तु-
सकाशादाच्छिद्यान्यस्मै देयेति गम्यते । + मिता.

(३) भारुच्यादयस्तु, राज्ञा दण्डनीय एव । किन्तु
तस्य वरसंपत्तिरस्ति चेत् तस्मै देयेति पैशाचविवाहस्य
सद्भावादित्याहुः । धारेश्वरादयस्तु, वरसंपत्तिप्रतिपादनं
ह्यर्थं दण्डान्तरम् । सवर्णी चेत्तस्मै देयेत्याहुः । सवि. ४७१

(४) अलङ्कृतामिति विवाहार्थमलङ्कृतां कन्यां
सवर्णासु मध्ये सवर्णामिति यावत् संभोगार्थमकामां

* शेषं मितावत् ।

+ अप., विर., पमा., विचि., दवि., सवि., व्यग्र.,
विता. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२८७; विश्व. २।२९१ हन्य (त्वन्त्य)
वर्णासु (वर्णस्तु); मिता. (ख) हरन् (हरेत्); अप. हन्य
(त्वन्त्य) वर्णासु (वर्णा तु); व्यक. १२७; विर. ४०४;
पमा. ४६९; विचि. १७७; स्मृचि. २७ दण्डं दद्यात्
(दण्डः स्यात्); दवि. १८५ स्मृतः (तथा); सवि. ४७३
उत्तमं (द्युत्तमं); वीमि.; व्यग्र. ४०२ हन्य (त्वन्त्य);
व्यउ. १३७ हरन् (हरेत्) हन्य (त्वन्त्य); विता. ८१६
हरन् (हरेत्); सेतु. २७६; समु. १५६ व्यग्रवत्; विव्य.
५५.

हरन्नुत्तमसाहसं, अन्यथा विवाहार्थमलङ्कृतत्वाभावे
सवर्णामकामां कन्यां हरन्नधमं प्रथमसाहसं दण्डं दद्यात् ।
प्रातिलोभ्येऽपकृष्टेनोत्कृष्टवर्णकन्याहरणे भर्तुर्वधः स्मृतः ।
वीमि.

सकामास्वनुलोमासु न दोषस्त्वन्यथा दमः ।

दूषणे तु करच्छेद उत्तमायां वधस्तथा ॥

(१) कन्यास्वेव—‘सकामास्वनुलोमासु न दोष-
स्त्वन्यथाधमः ॥’ इच्छन्तीषु कन्यासु सवर्णास्वनुलोमासु
वा प्रदूष्यापहृतासु न दोषः, गान्धर्वविवाहविषयत्वात् ।
यस्त्वनलङ्कृतापहरणे अधमो दण्डः, सोऽन्यथा निष्का-
मास्त्वित्यर्थः । दूषणे तु कन्याभिगमने करच्छेदः, अनि-
च्छायामेव । अन्यथा त्वङ्गुलिच्छेदः स्मृत्यन्तरानु-
सारात् । प्रातिलोभ्येन तु कन्यादूषणे वध एव । तथा-
शब्दः स्मृत्यन्तरोक्तशूलरोहणादिप्रकारार्थः । स्पष्ट-
मन्यत् । विश्व. २।२९२

(२) आनुलोम्यापहरणे दण्डमाह—सकामास्विति ।
यदि सानुरागां हीनवर्णां कन्यामपहरति तदा दोषा-
भावान्न दण्डः । अन्यथा त्वनिच्छन्तीमपहरतः प्रथम-
साहसो दण्डः । कन्यादूषणे दण्डमाह—दूषणे त्विति ।
अनुलोमास्वित्यनुवर्तते । यद्यकामां कन्यां बलात्कारेण
नखक्षतादिना दूषयति तदा तस्य करः छेत्तव्यः । यदा
पुनस्तामेवाङ्गुलिप्रक्षेपेण योनिक्षतं कुर्वन् दूषयति तदा
मनूक्तषट्शतसहितोऽङ्गुलिच्छेदः । ‘अभिषह्य तु यः
कन्यां कुर्यादपेण मानवः । तस्याशु कर्त्ये अङ्गुल्यौ
दण्डं चाहति षट्शतम् ॥’ इति । यदा पुनः सानुरागां
पूर्ववद्दूषयति तदापि तेनैव विशेष उक्तः—‘सकामां
दूषयन् कन्यां नाङ्गुलिच्छेदमर्हति । द्विशतं तु दमं
दाप्यः प्रसंगविनिवृत्तये ॥’ इति । यदा तु कन्यैव

(१) यास्मृ. २।२८८; विश्व. २।२९२ दमः (ऽधमः);
मिता.; अप. विश्ववत्; व्यक. १२७; विर. ४०४; पमा.
४६९ धस्तथा (धः स्मृतः); विचि. १७७ छेद उत्त (छेद-
स्तुत); व्यनि. ४०२ उत्तरार्धे (अन्यथा प्रातिलोभ्येन गमने वध
इष्यते); दवि. १८५ दोषस्त्व (दोषो ह्य) दमः (ऽधमः)
शेषं विचिवत् : १८२ उत्त.; सवि. ४७२ पू.; वीमि.;
व्यप्र. ४०३ पमावत्; व्यउ. १३७; विता. ८१६; सेतु.
२७६ स्वनुलोमा (स्वानुलोम्या) शेषं विचिवत्; समु. १५६
पमावत्.

कन्यां दूषयति विदग्धा वा तत्रापि विशेषस्तेनैवोक्तः ।
‘कन्यैव कन्यां या कुर्यात्तस्यास्तु द्विशतो दमः । या
तु कन्यां प्रकुर्यात्स्त्री सा सद्यो मौण्ड्यमर्हति ॥ अङ्गु-
ल्योरेव वा छेदं खरेणोद्वहनं तथा ॥’ इति । कन्यां
कुर्यादिति कन्यां योनिक्षतवतीं कुर्यादित्यर्थः । यदा
पुनरुत्कृष्टजातीयां कन्यामविशेषात्सकामामकामां वाभि-
गच्छति तदा हीनस्य क्षत्रियादेर्वध एव । ‘उत्तमां
सेवमानस्तु जघन्यो वधमर्हति ।’ इति मनुस्मरणात् ।
यदा सवर्णां सकामामभिगच्छति तदा गोमिश्रुनं शुल्कं
तस्मिन्ने दद्यात् यदीच्छति । पितरि तु शुल्कमनिच्छति
दण्डरूपेण तदेव राज्ञे दद्यात् । सवर्णामकामां तु गच्छतो
वध एव । यथाह मनुः—‘शुल्कं दद्यात्सेवमानः
समाभिच्छेत्पिता यदि । योऽकामां दूषयेत्कन्यां स
सद्यो वधमर्हति । सकामां दूषयन्तुल्यो न वधं प्राप्नु-
यान्नरः ॥’ इति । *मिता.

(३) उत्तमवर्णेन हीनवर्णां सकामासु कन्यास्वप-
हृतासु नास्त्यपहर्तुर्दोषः । अन्यथा त्वकामास्वधमः
प्रथमसाहसः । एतच्चापहारमात्रे दण्डविधानम् । कन्यां
दूषयतोऽधुना दण्डमाह—दूषणे इति । यस्तु कन्याया
अङ्गुल्या योनिक्षतं कृत्वा दूषणं करोति, तस्य करच्छेदो
दण्डः । अस्मिन्दोष उत्तमवर्णकन्याविषये दूषयितुर्वधः ।
करशब्दोऽत्राङ्गुल्यां वर्तते । अप.

(४) अन्यथा तु तस्या अकामत्वे हर्तुर्दमः ।
नारदः—‘सकामायां तु कन्यायां सवर्णे नास्त्यतिक्रमः ।
फिन्त्वलङ्कृत्य सत्कृत्य स एवैनानां समुद्रहेत् ॥’ अका-
मायां तु हृतायां शंखः—‘समां शुल्कमाभरणं द्विगुणं
च स्त्रीधनं दत्त्वा प्रतिपद्येत ।’ *वीमि.

कन्यादोषख्यापनपशुगमनहीनस्त्रीगमनादौ दण्डविधिः

शतं स्त्रीदूषणे दद्यात् द्वे तु मिथ्याभिशंसने ।

पशून् गच्छन् शतं दाप्यो हीनां स्त्रीं गां च

मध्यमम् ॥

* पमा., विर., विचि., दवि., सवि., व्यप्र., व्यउ.,
विता. मितावत् ।

× शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२८९; अपु. २५८।७१ दद्यात् (दाप्यो)
गां च (गाश्च) उत्त.; विश्व. २।२९३ दद्यात् (दाप्या)
शंसने (शंसिता) हीनां स्त्रीं (हीनस्त्री); मिता.; अप.

(१) दूषयितुर्दण्ड उक्तः । दूष्या तु कन्या— ‘शतं स्त्री दूषणे दाप्या द्वे तु मिथ्याभिज्ञसिता । पशून् गच्छन् शतं दाप्यो हीनस्त्रीं गां च मध्यमम् ॥’ स्त्रीत्वेनोपगम्य दूषिता कन्या स्त्रीत्युक्ता । सा दूषणे कृते शतं दण्ड्या । यदि त्वदुष्टमेव दूषितेयमिति ब्रूयात्, ततो मिथ्याभिज्ञसिता द्वे शते दण्ड्यः । गोव्यतिरिक्ता-श्वादिपशुगमने शतं दण्ड्यः । हीनां त्वनुलोमां स्त्रियं गां च गच्छतो मध्यमो दण्डः । हीनस्त्रीवचनं गवादिष्वपि स्त्रीवद् दण्डदानदृष्टान्तत्वेन । अन्यथा तु प्रागेवोक्तत्वात् पुनरुक्ततैव स्यात् । तस्मात् पशवादिष्वपि स्त्रीष्विव गन्तुर्दण्डादिकल्पनं परिग्रहविशेषाश्रयं योज्यम् ।

विश्व. २।२९३

(२) स्त्रीशब्देनात्र प्रकृतत्वात्कन्याऽवमृश्यते । तस्या यदि कश्चिद्विद्यमानानेवापस्मराराज्यक्षमादिदीर्घकुत्सित-रोगसंसृष्टमैश्वर्यनत्वादिदोषान् प्रकाशयेयमकन्येति दूषयति असौ शतं दाप्यः । मिथ्याभिज्ञसने तु पुनरविद्यमान-दोषाधिकारेण दूषणे द्वे शते दापनीयः । गोव्यतिरिक्त-पशुगमने तु शतं दाप्यः । यः पुनर्हीनां स्त्रियमन्याव-सायिनीमविशेषात् सकामामकामां वा गां चाभिगच्छ-त्यसौ मध्यमसाहसं दण्डनीयः ।

मिता.

(३) स्त्रियाः कन्याया दूषणं क्षतशोनित्वादिकेना-कन्यात्वाभिधानम् । तत्कर्तुः पणशतं दण्डः । तदेव चेन्मिथ्या ब्रूयात्पणशतद्वयं दण्ड्यः । गोव्यतिरिक्तं पशुं गच्छन् पणशतं दाप्यः । अन्यजां स्त्रीं गां च गच्छतो मध्यमसाहसो दण्डः । हीनस्त्रीं गच्छतो ब्राह्मणव्यति-रिक्तस्यायं दण्डः । ब्राह्मणस्य तु सहस्रं, ‘सहस्रं त्वन्यजस्त्रियम्’ इति वचनात् ।

अप.

(४) हीनाङ्गीं छिन्ननासादिकाम् । विर. ४०७

शंसने (शंसिता) पशून् (पशुं) हीनां स्त्रीं (हीनस्त्रीं); व्यक. १२८ (=) हीनां स्त्रीं गां च (हीनाङ्गीं चैव) उक्तः; विर. ४०७ दाप्यो... च (दण्ड्यो हीनाङ्गीं चैव) उक्तः; पमा. ४६९ हीनां स्त्रीं (हीनस्त्रीं); स्मृचि. २७ दद्यात् (दाप्यो) शेषं पमावत्; दवि. १९१ व्यकवत्, उक्तः २१० शंसने (शंसिता) पू.; वीमि.; व्यग्र. ४०३; व्यउ. १३८; व्यम. १०८ हीनां (दीनां); विता. ८१९; सेतु. २७९ (=) विरवत्, उक्तः; समु. १५६.

(५) वरस्य तु मिथ्यादोषाभिधायित्वे ‘दूषयेत्तुं मृषा शतम्’ इति प्रथमाध्याये दण्ड उक्तः । यथार्थं दोषाभिधायित्वे तु वरस्य न दोषः । पशूनिति गोव्यति-रिक्तपशून् छाग्यादिकानित्यर्थः । हीनां स्त्रीं शूद्रां गां वा गच्छन्मध्यमं साहसं दाप्यः । चकारेण गुप्तक्षत्रिया-वैश्ययोर्गमने उत्तमसाहसं दाप्य इति पूर्वोदाहृतं मनु-वाक्यसिद्धं समुच्चीयते ।

* वीमि.

दास्यादिसाधारणस्त्रीगमने दण्डविधिः, प्रसङ्गविशेषेषु

वेश्यावेतनविचारश्च

अवरुद्धासु दासीषु भुजिष्यासु तथैव च ।

गम्यास्वपि पुमान्दाप्यः पञ्चाशत्पणिकं दमम् ॥

(१) परिग्रहानुसारेणैव च— ‘अवरुद्धासु दासीषु भुजिष्यासु तथैव च । गम्यास्वपि पुमान् दाप्यः पञ्चा-शत्पणिकं दमम् ॥’ भुजिष्याः कर्मकारिण्यो दास्यः । तास्वपि स्वामिकर्मपरिहापणेनाक्रम्य गच्छतो दण्डः । गम्यास्वपि शूद्रादीनामुपरतभर्तृकासु भ्रातृभार्यासु पुष्पा-ञ्जल्याद्यनुपनीतासु । पुंवचनमवरुद्धादिस्त्रीणामर्धदण्ड्यत्व-ज्ञापनार्थम् ।

विश्व. २।२९४

(२) साधारणस्त्रीगमने दण्डमाह—अवरुद्धास्विति । गच्छन्नित्यनुवर्तते । उक्तलक्षणा वर्णस्त्रियो दास्यस्ता एव स्वामिना शुश्रूषाहानिव्युदासार्थं गृह एव स्थातव्य-मित्येवं पुरुषान्तरोपभोगतो निरुद्धा अवरुद्धाः । पुरुष-नियतपरिग्रहा भुजिष्याः । यदा दास्योऽवरुद्धा भुजिष्या वा भवेयुस्तदा तासु, तथा चशब्दाद्वेश्यास्वैरिणीनामपि साधारणस्त्रीणां भुजिष्याणां च ग्रहणं, तासु च सर्वपुरुष-साधारणतया गम्यास्वपि गच्छन् पञ्चाशत् पणान् दण्ड-नीयः । परपरिग्रहीतत्वेन तासां परदारतुल्यत्वात् । एतच्च

* शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२९०; अपु. २५।७२; विश्व. २।२९४; मिता.; अप.; व्यक. १२८; विर. ४०६; पमा. ४६७; रत्न. १३२; स्मृचि. २७; व्यनि. ४०३; दवि. १८९; नृप्र. २०८-९ णिकं (णकं); मच. ८।३६३; सचि. ४७३ अव (अप) पञ्चाशत्पणिकं (पञ्चाशत्यधिकं); वीमि.; व्यग्र. ४०१; व्यउ. १३८; व्यम. १०७; विता. ८०८; बाल. २।१३४; सेतु. २७८; समु. १५५ नृप्रवत्.

स्पष्टमुक्तं नारदेन— 'स्वैरिण्याब्राह्मणी वेश्या दासी निष्कासिनी च या । गम्याः स्युरानुलोम्येन स्त्रियो न प्रतिलोमतः ॥ आस्वेव तु भुजिष्यासु दोषः स्यात्परदारवत् । गम्यास्वपि हि नोपेयाद्यत्ताः परपरिग्रहाः ॥' इति । निष्कासिनी स्वाम्यनवरुद्धा दासी ।

ननु च स्वैरिण्यादीनां साधारणतया गम्यत्वाभिधानमुक्तम् । न हि जातितः शास्त्रतो वा काश्चन लोके साधारण्यः स्त्रिय उपलभ्यन्ते । तथाहि । स्वैरिण्यो दास्यश्च तावद्गर्णस्त्रिय एव । 'स्वैरिणी या पतिं हित्वा सवर्णं कामतः श्रयेत् । वर्णानामानुलोम्येन दास्यं न प्रतिलोमतः ॥' इति मनुस्मरणात् । न च वर्णस्त्रीणां पत्यौ जीवति मृते वा पुरुषान्तरोपभोगो घटते । 'दुःशीलः कामवृत्तो वा गुणैर्वा परिवर्जितः । परिचार्यः स्त्रिया साध्या सततं देववत्पतिः ॥ कामं तु क्षपयेद्देहं पुष्पमूलफलैः शुभैः । न तु नामापि गृह्णीयात्पत्यौ प्रेते परस्य तु ॥' इति निषेधस्मरणात् । नापि कन्यावस्थायाः साधारण्यत्वम् । पित्रादिपरिरक्षितायाः कन्याया एव दानोपदेशात् । दात्रभावेऽपि तथाविधाया एव स्वयं-चरोपदेशात् । न च दासीभावात्स्वधर्माधिकारच्युतिः । पारतन्त्र्यं हि दास्यं न स्वधर्मपरित्यागः । नापि वेश्या साधारणी वर्णानुलोमजव्यतिरेकेण गम्यजात्यन्तरासंभवात् । तदन्तःपातित्वे च पूर्ववदेवागम्यत्वम् । प्रतिलोमजे तु तासां नितरामगम्यत्वम् । अतः पुरुषान्तरोपभोगे तासां निन्दितकर्माभ्यासेन पातित्यात् पतितसंसर्गस्य निषिद्धत्वाच्च न सकलपुरुषोपभोगयोग्यत्वम् ।

सत्यमेवम् । किं त्वत्र स्वैरिण्याद्युपभोगे पित्रादिरक्षकसज्जदण्डभयादिदृष्टदोषाभावाद्गम्यत्ववाच्योक्तिः । दण्डाभावश्चावरुद्धासु दासीष्विति नियतपुरुषपरिग्रहोपाधितो दण्डविधानात्तदुपाधिरहितास्वर्थादवगम्यते । स्वैरिण्यादीनां पुनर्दण्डाभावो विधानाभावात् । 'कन्यां भजन्ती-मुत्कृष्टां न किञ्चिदपि दापयेत् ।' इति लिङ्गनिदर्शनाच्चावगम्यते । प्रायश्चित्तं तु स्वधर्मस्खलननिमित्तं गम्यानां गन्तृणां चाविशेषाद्भवत्येव । यत्पुनर्वेश्यानां जात्यन्तरासंभवेन वर्णान्तःपातित्वमनुमानादुक्तं— 'वेश्या वर्णानुलोमाद्यन्तःपातिन्यो मनुष्यजात्याश्रयत्वात् ब्राह्मणादिवत्' इति । तन्न । तत्र कुण्डगोलकादिभिरनैकान्तिकत्वात् ।

अतो वेश्याख्या काचिज्जातिरनादिवेश्यायामुत्कृष्टजातेः समानजातेर्वा पुरुषादुत्पन्ना पुरुषसंभोगवृत्तिर्वेश्येति ब्राह्मण्यादिवल्लोकप्रसिद्धिवलादभ्युपगमनीयम् । न च निर्मूल्यं प्रसिद्धिः । स्मर्यते हि स्कन्दपुराणे— 'पञ्चचूडा नाम काश्चनाप्सरसस्तत्संततिर्वेश्याख्या पञ्चमी जातिः' इति । अतस्तासां नियतपुरुषपरिणयनविधिविधुरतया समानोत्कृष्टजातिपुरुषाभिगमने नादृष्टदोषो नापि दण्डः । तासु चानवरुद्धासु गच्छतां पुरुषाणां यद्यपि न दण्डस्तथाप्यदृष्टदोषोऽस्त्येव । 'स्वदारनियतः सदा' इति नियमात् । 'पशुवेश्याभिगमने प्राजापत्यं विधीयते' इति प्रायश्चित्तस्मरणाच्चेति निरवयवम् । * मिता.

(३) अवरुद्धासु दासीषु अन्येनावरुध्य धृता या दास्यः तासु अनुलोमजास्वपि । विर. ४०६

(४) हीनां स्त्रीमित्युक्तमपवदति— अवरुद्धास्वित्यादि । दासी पुरुषविशेषेण विवाह्या परिगृहीता च त्रिविधा, एकेन पुरुषेण स्वभोगार्थं पुरुषान्तरभोगतो निरुद्धा भुजिष्या वेश्या चेति । भुजिष्या च स्वमित्र-पुरुषान्तरोपभोगविषयः स्वपरिचर्याकारिणी । तासु त्रिविधासु आद्यचरमकथितासु नियतपुरुषेण गम्यास्वपि परः पुमान् गच्छन् पञ्चाशत्पणमितं दमम् । वीमि.

प्रसह्य दास्यभिगमे दण्डो दशपणः स्मृतः । बहूनां यद्यकामाऽसौ चतुर्विंशतिकः पृथक् ॥ (१) अदस्वैव शुल्कं— 'प्रसह्य दास्यभिगमे दण्डो दशपणः स्मृतः । बहूनां यद्यकामासौ द्विर्द्वादशपणः पृथक् ॥' अकामाभिगमने बहूनामेकस्यामेव

* अप., पमा., रत्न., दवि., सवि., व्यप्र., व्यउ., व्यम., विता. भितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२९१; अपु. २५८।७३ पू.; विश्व. २।२९५ चतुर्विंशतिकः (द्विर्द्वादशपणः); मिता.; अप.; व्यक. १२८ उक्त.; विर. ४०६ दास्यभिगमे (दास्या गमने); पमा. ४६८; विचि. १८७-८ बहूनां (बहुना) शेषं विरवत्; व्यनि. ४०३ दास्यभिगमे (वेश्यागमने); दवि. १९० (=) दण्डो ... स्मृतः (पञ्चाशत्पणिको दमः); शेषं विरवत्; सवि. ४७३ ऽसौ (सा) तिकः (तितः); वीमि.; व्यप्र. ४०२; व्यउ. १३८; विता. ८१०; बाल. २।१३४ पू.; सेतु. २७८ विरवत्; समु. १५५ बहूनां (बहवो).

दास्यां प्रत्येकं चतुर्विंशतिपणो दण्डः । विश्व. २।२९५

(२) 'अवरुद्धासु दासीषु' इत्यनेन दासीस्वैरि-
ष्यादिभुजिष्याभिगमने दण्डं विदधतस्तास्वभुजिष्यासु
दण्डो नास्तीत्यर्थादुक्तं तदपवादमाह— प्रसह्येति ।
पुरुषसंभोगजीविकासु दासीषु स्वैरिष्यादिषु शुल्कदान-
विरहेण प्रसह्य बलात्कारेणाभिगच्छतो दशपणो दण्डः ।
यदि ब्रह्म एकामनिच्छन्तीमपि बलात्कारेणाभिगच्छन्ति
तर्हि प्रत्येकं चतुर्विंशतिपणपरिमितं दण्डं दण्डनीयाः ।
यदा पुनस्तदिच्छया भाटिं दत्त्वा पश्चादनिच्छन्तीमपि
बलाद्व्रजन्ति तदा तेषामदोषः, यदि व्याध्याद्यभिभव-
स्तस्या न स्यात् । 'व्याधिता सश्रमा व्यग्रा राज-
कर्मपरायणा । आमन्त्रिता चेन्नागच्छेददण्ड्या वडवा
स्मृता ॥' इति नारदवचनात् । मिता.

(३) परदासीं हठादभिगच्छतो दशपणो दण्डः ।
अनिच्छन्तीं बहूनामभिगच्छतां प्रत्येकं चतुर्विंशतिपणः ।

अप.

(४) एवं च सकामाया वेश्याया एकेन बहुभिर्वा-
ऽभिगमे दण्डाभावः । अवरुद्धाभुजिष्ययोरपि नियत-
पुरुषस्याभिगमे दण्डाभावः, गम्यास्वित्यभिधानादिति
मिताक्षरास्वरसः । मिश्रास्तु— 'वेश्यागामी द्विजो दण्ड्यो
वेश्याशुल्कं पणं स्मृतम् ।' इति नारदेन शुल्कतुल्यदण्डो
मध्यमसाहसरूपो ब्राह्मणस्योक्त इति न क्वापि दण्डाभाव
इत्याहुः । तेषां चायमाशयः— 'बहुभिर्भुक्तपूर्वा या तां
गच्छेयुर्नराधमाः । तस्यां वेश्यावदिच्छन्ति दण्डनं न
तु दारवत् ॥' इति व्यासेन नराधमत्वेनोपन्यासात्
सामान्यत एव भुक्तपूर्वागमने दण्ड उक्तः । 'स्वदार-
निरतश्चैवे'ति ग्रन्थकृता प्रथमाध्याये स्वदारव्यतिरिक्त-
गमनमर्थतः प्रतिषिद्धमिति गम्यास्वित्यनेन नान्यापेक्षा-
त्पददण्डप्रयोजकगमनयोग्यास्वित्येव विवक्षणीयं, न च
निषिद्धेऽपि वेश्यागमने मानाभावाद्दण्डाभावः । 'अग-
म्यागामिनः शास्तिर्दण्डो राज्ञः प्रकीर्तितः । प्रायश्चित्त-
विधानं तु पापराशेर्विशोधनम् ॥' इति प्रायश्चित्तदण्ड
उक्तो नारदेन, ग्रन्थकृता तु दशपणादिरिति विरोध इति
वाच्यं, प्रकृतदण्डस्य शूद्रपरत्वात् । एवं च पञ्चाशत्पणो
यत्र शूद्रस्योक्तो ग्रन्थकृता तत्र ब्राह्मणस्य पञ्चशतपरि-
मितो दण्डः, क्षत्रियस्य प्रथमसाहसो, वैश्यस्य तदर्ध-

व्य. कां. २३६

मित्यूह्यम् । एवं दशपणस्थलेऽपि द्वैगुण्यं वैश्यादेः
कल्पनीयमित्याभाति । वीमि.

गृहीतवेतना वेश्या नेच्छन्ती द्विगुणं वहेत् ।

अगृहीते समं दाप्यः पुमानप्येवमेव हि ॥

यदा तु शुल्कं गृहीत्वा स्वस्यापि अर्थपतिं नेच्छति
तदा द्विगुणं शुल्कं दद्यात् । तथा शुल्कं दत्त्वा स्वय-
मनिच्छतः स्वस्थस्य पुंसः शुल्कहानिरेव । 'शुल्कं गृहीत्वा
पण्यस्त्री नेच्छन्ती द्विगुणं वहेत् । अनिच्छन् दत्तशुल्कोऽपि
शुल्कहानिमवाप्नुयात् ॥' इति तेनैवोक्तम् । तथान्योऽ-
पि विशेषस्तेनैव दर्शितः— 'अप्रयच्छंस्तथा शुल्कमनुभूय
पुमान् स्त्रियम् । अक्रमेण च संगच्छन् पाददन्तनखा-
दिभिः ॥ अयोनौ वाऽभिगच्छेद्यो बहुभिर्वाऽपि वासयेत् ।
शुल्कमष्टगुणं दाप्यो विनयं तावदेव तु ॥ वेश्याप्रधाना
यास्तत्र कामुकास्तद्गृहोषिताः । तत्समुत्थेषु कार्येषु
निर्णयं संशये विदुः ॥' इति । मिता.

अयोनिपुरुषप्रव्रजितान्यतमगमने दण्डविधिः

अयोनौ गच्छतो योषां पुरुषं वाऽपि मेहतः ।

चतुर्विंशतिको दण्डस्तथा प्रव्रजितागमे ॥

(१) अविशेषेणैव तु— 'अयोनौ गच्छतो योषां
पुरुषं चाभिमेहतः । द्विर्द्वादशपणो दण्डस्तथा प्रव्रजिता-
गमे ॥' आस्यपादादौ पुरुषस्य शिश्नप्रक्षेपणं पुरुष-
मेहनम् । व्यभिचारिणीत्वाद् ज्ञातिभित्त्यक्ता स्त्री
प्रव्रजिता । स्पष्टमन्यत् । विश्व. २।२९६

(१) यास्मृ. २।२९२; मिता.; अप. अयं श्लोको नोप-
लभ्यते; विता. ८११ दाप्यः (दाप्या).

(२) यास्मृ. २।२९३; विश्व. २।२९६ वाऽपि (चाभि)
चतुर्विंशतिको (द्विर्द्वादशपणो); मिता.; अप. २।२९२
वाऽपि (चाभि); व्यक्र. १२८ चतुर्विंशतिको (चत्वारिंशत्पणो);
विर. ४०६-७ योषां (रगात्) चतुर्विंशतिको (चत्वारिं-
शत्पणो); पमा. ४७१ (=) प्रव्रजितागमे (प्रव्रजितासु च);
विचि. १८८ तो योषां (तस्तेषां) शेषं व्यक्रवत्; व्यन्ति.
४०३; दवि. १७९ व्यक्रवत्, उक्त. : १९२ व्यक्रवत्;
वीमि.; व्यग्र. ४०४ वाऽपि (वाऽभि); व्यउ. १३९
व्यप्रवत्; व्यस. १०८ पुरुषं वाऽपि (पुरीषं वाऽभि);
विता. ८११ व्यप्रवत्; सेतु. ३२५ व्यक्रवत्; समु. १५६
व्यप्रवत्.

(२) यस्तु स्वयोषां मुखादावभिगच्छति पुरुषं वाभिमुखो मेहति तथा प्रव्रजितां वा गच्छत्यसौ चतुर्विंशतिपणान् दण्डनीयः । मिता.

(३) यः पुनरयोनौ मुखादौ योषां योषितं गच्छति, यश्च पुरुषमधि पुरुषस्योपरि मेहं मूत्रपुरीषं चोत्सृजति, यश्च प्रव्रजितां श्रमणिकादिकामुपैति, तस्य चतुर्विंशतिपणो दण्डः । चत्वारिंशत्पणो दण्ड इति वा पाठे चत्वारिंशत्पणरूपः । अप.

(४) यद्यकामाऽसौ बहुभिर्गम्यते तदा पृथक् पृथक् चतुर्विंशतिपणो दण्डः । अयोनौ पुरुषं मेहतः अतिरागेण पुरुषमभिगच्छतः । प्रव्रजिता शाक्यादिस्त्री तस्या गमे अभिगमे । विर. ४०७

(५) अयोनौ स्त्रिया एव मुखादौ गच्छतः मेदः प्रयोगं कुर्वतः । पुरुषं मेहतः अतिरागेण पुरुषमभिगच्छतः । प्रव्रजिता तापसी । विचि. १८८

(६) तत्राऽयोनिपदं मानुषीयोनिव्यतिरेकपरं, तस्य द्वौ भेदौ, स्त्रीपुंसयोरवयवान्तरं गवादियोनिश्च । तयो-रङ्गान्तराभिगमे दण्डमाह याज्ञवल्क्यः— ‘अयोनौ गच्छतो योषां पुरुषं वापि मेहतः । चत्वारिंशत्पणो दण्डस्तथा प्रव्रजितागमे ॥’ मिताक्षरायां चतुर्विंशतिको दण्ड इति पठितम् । अयोनौ योषामिति— अयोनौ मुखे, द्रविडोत्कलादौ दृष्टत्वात् कामागमेषु श्रुतत्वाच्च । तत्र हीदमौपरिष्ठाकमित्याख्यायते जघन्यस्य कर्मणः उपरिष्ठात् प्रवर्त्यमानत्वात् । आह च वात्स्यायनः— तस्या वदने यजघनकर्म तदौपरिष्ठाकमिति । इह याः स्वौपरिष्ठाकमिच्छन्ति, न ताभिः सह युज्यन्ते इत्यादिवचनाद्वेश्यादास्यादौ फलतः तस्यावगमात्, ‘धर्मपत्न्यां सुव्रतायां मुखे मैथुनकारिणः । पत्नी विधातुर्भवति..... ॥’ इति कर्मविपाकसमुच्चयवचनसंवादाच्च धर्मपत्नीमात्रे निषेधः पर्यवस्यति, एवञ्च तत्रैवायं दण्डः । तस्य निषेधेन सममेकविषयत्वात् । स्वयोषां यो मुखादावभिगच्छतीति विज्ञानेश्वरीयव्याख्यानदर्शनाच्चेति केचित् । तन्न— ‘अयोनौ गच्छतो योषामिति’ सामान्यश्रुतौ बाधकाभावात् । निषेधस्यापि तथाविधक्रियामात्रविषयत्वात् । दण्डभेदप्रकरणोपदर्शितविष्णुपुराणसंवादात् । पुरुषं वापि

मेहत इत्यतिरागेण पुरुषमेवाभिगच्छत इत्यर्थः ।

दवि. १९२-३

(७) अपिकारेण गन्तव्यात्वे पूर्वदण्डाधिक्यं समुच्चिनोति । वीधि.

नारदः

संग्रहणलक्षणानि

चैरस्त्रिया सहाकालेऽदेशे वा पुरुषस्य तु ।

स्थानसंभाषणामोदाख्यः संग्रहणक्रमाः ॥

(१) अकाले रात्र्यादौ, अदेशे निर्जनादौ, स्थानमेकत्र स्थितिः, आमोदः परिहासः । विर. ३८०

(२) संग्रहणमिति, सम्यग्गृह्यते तदनुरक्ततया प्रमीयते आशयो येन तत्संग्रहणम् । अनन्यथासिद्धपरस्त्री-संलापादि तेन कर्मणा वचसा च परस्परमनुरक्ततावनुमीयेते । अनन्यथासिद्धत्वबलदेवाज्ञतया ऋजुतया कार्यौत्कण्ठ्यादिना अन्यथाभिसंधिना वा कृतः संलापादिर्न संग्रहणम् । एतत्परमेव मनुवचनमपि— ‘भिक्षुका बन्दिनश्चैव दीक्षिताः कारवस्तथा । संभाषणं गृहे स्त्रीभिः कुर्युरप्रतिवारिताः ॥’ इति । विचि. १७०

(३) परभार्याया सहाकाले रात्र्यादौ अदेशे दिवाप्यपवरकादौ मिथः परस्परतो रहसि वा, उभयत्र महाजनमध्ये प्रकाशमदोष इत्युक्तं भवति, पुरुषस्य सहस्थानसंभाषणामोदा इति क्रीडारतिविलम्बमात्र एते संग्रहणारम्भाः संग्रहणान्येव ।

नामा. १३।६२ (पृ. १३७-८)

नैदीनां संगमे तीर्थेष्वारामेषु वनेषु च ।

स्त्रीपुंसौ यत्समेयातां तच्च संग्रहणं स्मृतम् ॥

नदीसंगमादिषु व्याजेन रहः स्त्रीपुंसौ संगच्छेयातां,

(१) नासं. १३।६२ पुरुषस्य तु (भवतो मिथः); नास्मृ. १।५।६२ नासंवत्; स्मृच. ८; विर. ३८० ऽदेशे वा (अदेशे); विचि. १७० विरवत्; सेतु. २६१ ऽदेशे वा पु (अदेशे पू); समु. १।५३ दाख्यः (दाः स्त्रियाः).

(२) नासं. १३।६३ उत्तरार्धे (स्त्री पुमांश्च समेयातां ग्राह्यं संग्रहणं भवेत्); नास्मृ. १।५।६३ त्समे (त्समी); व्यक. १२४ तच्च (तत्तु); विर. ३८०; विचि. १७० तीर्थेषु (तीर्थे आ) त्समे (त्समी); व्यनि. ३९९ वा (ऽप्या); सेतु. २६१-२ विचिवत्; समु. १।५३ वा (ऽप्या).

तत् संग्रहणं ग्राह्यम् । नाभा. १३६३ (पृ. १३८)

दूतीप्रस्थापनैर्वाऽपि लेखसंग्रहणैरपि ।

अन्यैश्च विविधैर्दोषैर्ग्राह्यं संग्रहणं बुधैः ॥

दूतीप्रस्थापनमपि भावदोषलिङ्गम् । एवं लेखा-
संग्रहणमपि । परभार्यायां परपुरुषस्य वा परस्परतः कः
ग्रसङ्गः ? दुष्टैरन्यैरपि प्रेक्षितप्रकाशनपरिहासादिभिः
संग्रहणमेवासंबद्धानाम् । नाभा. १३६४ (पृ. १३८)

स्त्रियं स्पृशेद्देशे यः स्पृशे वा मर्षयेत्तथा ।

परस्परस्यानुमतं सर्वं संग्रहणं स्मृतम् ॥

स्त्रियं परः स्पृशेत् स्तनोष्ठादौ, तथा वा तत्र स्पृशे
मर्षयेत् । अन्योन्यानुमते प्रीयमाणवाप्रीयमाणौ वा न
रुष्टौ, सर्वमेवंरूपं संग्रहणं भवेत् ।

नाभा. १३६५ (पृ. १३८)

वैखैराभरणैर्माल्यैः पानैर्भक्ष्यैस्तथैव च ।

संग्रह्यमाणैर्गन्धैश्च वेषं संग्रहणं बुधैः ॥

भक्ष्यादिप्रेषणैरप्यसंबद्धानां संग्रहणम् ।

नाभा. १३६६ (पृ. १३८)

उपकारक्रिया केलिः स्पर्शो भूषणवाससाम् ।

सह खट्वासनं चैव सर्वं संग्रहणं स्मृतम् ॥

उपचारक्रिया उद्यतवल्लालङ्कारदानादि, केलिर्नर्म-
हासः, भूषणवासस्पर्शः, एकखट्वासनादि सर्वं संग्रह-

(१) नासं. १३६४ वाऽपि लेख (श्रैव लेखा) उत्तरार्धे
(अन्यैरपि व्यतीचारैः सर्वं संग्रहणं स्मृतम्); नास्मृ. १५६४;
विर. ३८० प्रस्थापनै (संग्रहणै) उत्तरार्धे (अन्यैर्वाऽपि
व्यभिचारैराद्यं संग्रहणं स्मृतम्); विचि. १७० प्रस्थापनै
(संग्रहणै) उत्तरार्धे (अन्यैर्वाऽपि व्यभिचारैराद्यं संग्रहणं
स्मृतम्).

(२) नासं. १३६५ तत्त्वा (तथा) मतं... स्मृतम् (मते
तच्च संग्रहणं भवेत्); नास्मृ. १५६५; अप. २१२८४
व्यासः; व्यक. १२४ मतं (मते) नारदः मनुश्च; स्मृच. ९
मतं (मते).

(३) नासं. १३६६ पूर्वार्धे (भक्ष्यैर्वा यदि वा भोज्यैर्वैखै-
र्माल्यैस्तथैव च) वेषं (सर्वं) बुधैः (भवेत्); नास्मृ.
१५६८.

(४) नासं. १३६७ उपकार (उपचार); नास्मृ.
१५६६; अप. २१२८४ कार (कारः) खट्वा (शय्या)
व्यासः; व्यक. १२४ नारदः मनुश्च.

णम् ।

नाभा. १३६७ (पृ. १३८)

दर्पाद्वा यदि वा मोहाच्छ्लाघया वा स्वयं वदेत् ।

पूर्वं मयेयं भुक्तेति तच्च संग्रहणं स्मृतम् ॥

दर्पान्मोहाद् वेदशोऽहमिति श्लाघमानो वा स्वयमे-
वाकस्माद् ब्रूयात् मयेयं भुक्तपूर्वेति अन्तर्गतं गूहितुम-
शक्तः, तदपि संग्रहणम् । नाभा. १३६८ (पृ. १३८)

पौणौ यश्च निगृहीयाद्वेण्यां वस्त्राञ्चलेऽपि वा ।

तिष्ठ तिष्ठेति वा ब्रूयात् सर्वं संग्रहणं स्मृतम् ॥

पाणिग्रहणाद्यपि संग्रहणलिङ्गं प्रीतिप्रकाशनात् ।

नाभा. १३६९ (पृ. १३८)

संग्रहणदोषप्रतिप्रसवः

नाथवत्या परगृहे संयुक्तस्य स्त्रिया सह ।

दृष्टं संग्रहणं तज्ज्ञैर्नागतायाः स्वयं गृहे ॥

(१) नाथवत्यास्तावत्संग्रहणं दृष्टं दण्ड्यताबीजं
यदि सैव संग्रहीतुर्यहं स्वेच्छया समागत्य संग्राहयति तदा
तदपि न दुष्टमित्यर्थः । विचि. १७५

(२) नाथवद्ग्रहणं वेद्यादिनिवृत्त्यर्थम् । गु (तायाः ?
तया) । पुरुषस्यास्वगृहे परगृहे संयुक्तस्य परस्त्रिया सह
संग्रहणज्ञैः संग्रहणं दृष्टं ज्ञातम् । स्वयमागतायां पुरुषस्य
गृहे संयुक्तायां न संग्रहणम् । नात्र पुरुषस्य दोषः ।

नाभा. १३६० (पृ. १३७)

अदुष्टयुक्तदारस्य स्त्रीवस्याक्षमकस्य च ।

स्वेच्छानुपेयुषो दारान्न दोषः साहसे भवेत् ॥

(१) नासं. १३६८ पूर्व...तच्च (मयेयं भुक्तपूर्वेति सर्वं);
नास्मृ. १५६९ पूर्व...ति (मयेयं भुक्तपूर्वेति); अप.
२१२८४; व्यक. १२४; विर. ३८१; विचि. १७२;
व्यग्र. ३९८ मनुनारदौ; समु. १५३.

(२) नासं. १३६९ अले (न्तरे); नास्मृ. १५६७
यश्च (यच्च); अप. २१२८४; व्यक. १२४; स्मृच. ९;
विर. ३८१ यश्च नि (यश्चापि) द्वेण्यां (द्वेस्यां); विचि.
१७२ विरवत्; समु. १५३.

(३) नासं. १३६०; नास्मृ. १५६० नाथवत्या
(नाथ्यपत्यं); व्यक. १२५; विर. ३८५ दृष्टं (दुष्टं);
विचि. १७५ विरवत्; द्वि. १५७ विरवत्, काल्यायनः;
सेतु. २६६ विरवत्; विव्य. ५४ विरवत्.

(४) नासं. १३६१ ऋदु (प्रदु) स्याक्ष (स्य क्ष)

(१) तेन क्लीवस्याक्षमस्य वा स्वेच्छान् स्वच्छन्दान् दारान् तथादुष्टत्यक्तान् स्वच्छन्दान् दारानुपगच्छतः पुरुषस्य न दण्ड इत्यर्थः । स्वेच्छान् दारान् उपेयुष इत्यन्वयः । विर. ३८६

(२) परित्यक्तान् क्लीवपतिकान्क्षमपतिकान् वा पर-दारान् स्वेच्छांस्तदगृहेऽपि संगृह्यतो अभिगच्छतो वा न दण्ड इत्यर्थः । विचि. १७५

(३) प्रदुष्टा एव त्यक्ताः प्रदुष्टत्यक्ताः ता दारा यस्य, दुष्टेत्युत्पृष्टा भार्या येन, क्लीवस्य च क्षमकस्य च गच्छन्ती परेणेच्छति, तस्य दारैरिच्छद्भिः संगच्छतो न साहसदोषः संग्रहणमित्यर्थः । पूर्वस्यापवादः ।

नामा. १३१६१ (पृ. १३७)

वर्णभेदेन संग्रहणे दण्डविधिः

स्वजात्यतिक्रमे पुंसामुक्तमुत्तमसाहसम् ।

विपर्यये मध्यमस्तु प्रतिलोमे प्रमापणम् ॥

स्वजातीयाया ब्राह्मण्या ब्राह्मणस्य, क्षत्रियायाः क्षत्रियस्येत्यादि, संग्रहणे उत्तमसाहसं सहस्रमिति । विपर्यये ब्राह्मणस्योऽनया क्षत्रियेत्यादि, मध्यमसाहसं पञ्च शतानि । प्रतिलोमे ब्राह्मण्याः क्षत्रियस्य, क्षत्रियाया वैश्यस्येत्यादि, संग्रहणे मरणमेव दण्ड इति ।

नामा. १३१७० (पृ. १३९)

माता मातृष्वसा श्वश्रूमातुलानी पितृष्वसा ।

पितृव्यसखिशिष्यस्त्री भगिनी तत्सखी स्नुषा ॥

स्वेच्छानु (स्वेच्छैरु) दारान्न (दारैर्न) साहसे (साहसो); नास्मृ. १५१६१ स्याक्षमक (स्य क्षयिक) स्वेच्छा (सेच्छा); व्यक्र. १२५ अदु (प्रदु) नारदकाल्यायनौ; विर. ३८६ विष्णुः; विचि. १७५ स्याक्षमकस्य (स्याप्यक्षमस्य) विष्णुः; दवि. १५८ अदु (प्रदु) स्वेच्छा (सेच्छा) नारदकाल्यायनौ; सेतु. २७० स्वेच्छा (सेच्छा) विष्णुः; विव्य. ५४ साहसे (संग्रहे).

(१) नासं. १३१७०; नास्मृ. १५१७० (सजात्यतिशये पुंसां दण्ड उत्तमसाहसः । मध्यमस्त्वानुलोम्येन प्रतिलोम्ये प्रमापणम् ॥).

(२) नासं. १३१७३; नास्मृ. १५१७३; मिता. २१२८६; अप. २१२८६; व्यक्र. १२६; स्मृच. ३२२; विर. ३९२; पमा. ४६५; रत्न. १३१; विचि. १८४; व्यनि. ४००; स्मृचि. २६; दवि. १७८; सवि. ४६९; व्यप्र. ३९९; व्यउ. १३४; व्यम. १०७; विता. ८०३; सेतु. २६९; समु. १५५; विव्य. ५५ पू.

दुहिताऽऽचार्यभार्या च सगोत्रा शरणागता ।
राज्ञी प्रव्रजिता धात्री साध्वी वर्णोत्तमा च या ॥
आसामन्यतमां गत्वा गुरुतल्पग उच्यते ।
शिश्रस्योत्कर्तनान्तत्र नान्यो दण्डो विधीयते ॥

(१) ब्राह्मणव्यतिरिक्तगुरुतल्पगविषयमेतत् ।

अप. २१२८६

(२) स्वजातावपि कचित् शारीरदण्डं अग्राधा-धिक्यं प्रदर्शयन्नाह नारदः—मातेति । अन्योऽस्मान्मन्युन इति शेषः । अधिकस्य विधानात् (यास्मृ. ३१२३३ इत्यत्र) । स्मृच. ३२२

(३) माताऽत्र जननीव्यतिरिक्ता पितृपत्नी, गुप्ता-विषयमेतत् । विर. ३९२

(४) माताऽत्र जननीव्यतिरिक्ता पितृपत्नी, गुरु-तल्पग उच्यते इत्यतिदेशसामर्थ्यात् । मातृग्रहणं दृष्टा-न्तार्थमिति मिताक्षराकारः । पितृव्यपदं भ्रात्रादिपरमपि तुल्यन्यायात् । एवं भगिनीसखीति दुहित्रादिसखीपर-मपि न्यायसाम्यात् । राज्ञी राज्यकर्तुर्भार्येति मिताक्षरा-कारः । युक्तं चैतत् क्षत्रियागमने दण्डान्तरोपदेशात् ।

(१) नासं. १३१७४; नास्मृ. १५१७४; मिता. २१२८६; अप. २१२८६; व्यक्र. १२६; स्मृच. ३२२; विर. ३९२ धात्री साध्वी (साध्वी धात्री); पमा. ४६५; रत्न. १३२; विचि. १८४ च या (तु या); व्यनि. ४००; स्मृचि. २६; दवि. १७८ च या (ऽपि या) शेषं विरक्तव; सवि. ४६९; व्यप्र. ३९९; व्यउ. १३४; व्यम. १०७; विता. ८०३; सेतु. २६९; समु. १५५; विव्य. ५५.

(२) नासं. १३१७५ नात्तत्र नान्यो दण्डो (नं दण्डो नान्यस्तत्र); नास्मृ. १५१७५ नात्तत्र (नं तस्य); मिता. २१२८६ गत्वा (गच्छन्); अप. २१२८६; व्यक्र. १२६ नात्तत्र (नं तत्र); स्मृच. ३२२ व्यक्तव; विर. ३९२; पमा. ४६५ गत्वा (गच्छन्) नात्तत्र (नं तस्य); रत्न. १३१ मिताव; सुबो. २१२९३ नान्यो (नास्य) शेषं मिताव; विचि. १८४; व्यनि. ४०० कर्त (कृन्त); स्मृचि. २७ च...यते (नान्यो दण्डः स्यात्सर्ववर्णिकः) शेषं मिताव; दवि. १७८; सवि. ४६९ मिताव; व्यप्र. ४०० मिताव; व्यउ. १३४ विधी (ऽभिधी) शेषं मिताव; व्यम. १०७ मिताव; विता. ८०३ मिताव; सेतु. २६९; समु. १५५ व्यक्तव; विव्य. ५५.

सगोत्रेत्यनेन प्राप्तायाः सपत्नीमात्रादेः पुनरुपादानं शिश्रच्छेदादधिकस्य वधदण्डताडनादेः प्राप्त्यर्थम् । नान्यो दण्डो विधीयते इति तु शिश्रच्छेदस्यावश्यकर्तव्यत्वपरं शिश्रच्छेदं विहाय दण्डान्तरं न कार्यमिति वाक्यार्थपर्यवसानादिति प्रतिभाति । तथा स्त्रीणां प्रव्रज्यानिषेधात् प्रव्रजिता श्रुतिस्मृतिविहितयथावद्विधवाधर्मवती विरक्ततया संन्यासितुल्याचारा विवक्षिता, राज्ञीसमभिव्याहारेण पूज्यतमत्वावगमात् । यत्तु—‘चत्वारिंशत्पणो दण्डस्तथा प्रव्रजितागमे ।’ इति याज्ञवल्क्येनोक्तम् । तत्र प्रव्रजिता शाक्यादिस्त्री विवक्षिता दास्यादिसमभिव्याहारेण हीनात्वप्रतिपत्तेरिति न दण्डविरोधः । वर्णोत्तमा ब्राह्मणीति मिताक्षराकारः । तदिदं वचनं गुताविषयमिति रत्नाकरः । दवि. १७८-९

(५) मात्रादयो गुरुतल्पः तद्रमने गुरुतल्पगः । पितृव्यस्त्री सखिस्त्री शिष्यस्त्री भगिनी भगिन्या अपि सखी भगिनीवदेव । साध्वीति वर्णोत्तमाविशेषणम् । आसामन्यतमागमने शिश्रच्छेद एव दण्डः । नान्य इति वचनं लोभादिना धनादिदण्डनिवृत्त्यर्थम् ।

नाभा. १३। ७३-५ (पृ. १४०)

कन्यादूषणे वर्णभेदेन दण्डविधिः

कन्यायामसकामायां द्वयङ्गुलस्यावकर्तनम् ।
उत्तमायां वधस्त्वेव सर्वस्वहरणं तथा ॥

(१) द्वयङ्गुलस्य अङ्गुलिद्वयस्य, अङ्गुलीसाध्य-मैथुनविषयमेतत् । येन येनाङ्गेनापराध्नुयात्तत्तदेवास्य छिन्द्यादिति सामान्यप्राप्तत्वादिति पारिजातः ।

*विर. ४०२

(२) कन्यायामसकामायामनिच्छन्त्यां स्वजात्यस्या-कन्याकरणे द्वयङ्गुलस्य छेदनम् । उत्तमायामनिच्छन्त्या-मधमजात्यस्य वध एव । ताडनं वध इति केचित्, अधमस्य सिसृक्षाभावादिति । मारणमित्यन्ये । द्वयङ्गुलच्छेदादतिरिक्तेन भवितव्यम् । सिसृक्षापि किं न संभवतीति संसर्ग एवैतदन्यदुच्यते इत्यन्ये । सर्वस्वहरणं च ।

नाभा. १३।७१ (पृ. १३९)

* दवि. विरवत् ।

(१) नासं. १३।७१ स्याव (स्याप); नास्मृ. १५।७१ स्वहरणं (संग्रहणं); व्यक. १२७; विर. ४०२ स्त्वेव (स्त्वेवं); दवि. १८१ विरवत्; सेतु. २७५ विरवत्.

सकामायां तु कन्यायां सवर्णे नास्त्यतिक्रमः ।
किन्त्वलङ्कृत्य सत्कृत्य स एवैनां समुद्रहेतु ॥
इच्छन्त्यां सवर्णे नास्ति दोषः । किन्तु सत्कृत्यालङ्कृत्य स एवोद्बहेतु । अन्यथा दण्ड्यः ।

नाभा. १३।७२ (पृ. १३९)

योऽकामां दूषयति प्रतिलोमे वधः स्मृतः ।
सकामायां तु गमनाद्धनदण्डः प्रकीर्तितः ॥

दास्यादिसाधारणस्त्रीगमने दोषविचारः

स्वैरिण्यब्राह्मणी वैश्या दासी निष्कासिनी च या ।
गम्याः स्युरानुलोम्येन स्त्रियो न प्रतिलोमतः + ॥

(१) स्वैरिणी स्वरसात् पुंश्चली । अब्राह्मणीति विशेषणेन क्षत्रियाद्येति यावत् । दासी स्वीया कर्मकरी निष्कामिनी कुटुम्बिनिर्गता पुंश्चली । गम्याः स्युरिति निषेधमात्रं न तु पापनिषेधः । विर. ४०६

(२) स्वैरिणी पत्यादित्यक्ता यथेष्टाचारा । अब्राह्मणी ब्राह्मण्या अन्या क्षत्रिया, वैश्या, दासी च । निष्कासिनी अनिरुद्धा । एताः स्त्रियो गम्याः तद्रमने न दण्ड्याः । आनुलोम्येन ब्राह्मणः क्षत्रियादिस्वैरिण्यां, क्षत्रियो वैश्यादिस्वैरिण्यामित्यादि । विपरीते दण्ड्यः ।

नाभा. १३।७८ (पृ. १४०)

आस्वेव तु भुजिष्यासु दोषः स्यात्परदारवत् ।
गम्या अपि हि नोपेया यत्ताः परपरिग्रहाः ॥

+ मिता. व्याख्यानं याज्ञवल्क्यवचने द्रष्टव्यम् ।

(१) नासं. १३।७२; नास्मृ. १५।७२ सवर्णे (संगमे); अप. २।२८८ सत्कृत्य (संस्कृत्य); व्यक. १२७; विर. ४०२; विचि. १७६; व्यनि. ४०३; दवि. १८३ अपवत्; वीमि. २।२८६; सेतु. २७५; समु. १५६ सत्यन्तरम्.

(२) स्मृचि. २७.

(३) नासं. १३।७८ प्रतिलोम (प्रातिलोम्य); नास्मृ. १५।७८; मिता. २।२९० (ख) सिनी (सनी); व्यक. १२८; अप. २।२९०; विर. ४०५ सिनी (मिनी); पमा. ४६८; रत्न. १३२ च या (तथा); दवि. १८८; नृप्र. २०९ मितावत्; व्यग्र. ४०२; व्यउ. १३८; व्यम. १०७; विता. ८०८; सेतु. २७७ निष्कासिनी (निष्कामिणी); समु. १५६ मितावत्.

(४) नासं. १३।७९ या यत्ताः पर (यास्ताश्चेदन्य); नास्मृ. १५।७९; मिता. २।२९० अपि (स्वपि) या यत्ताः (यायत्ताः); अप. २।२९० यत्ताः पर (यवत्ताः स)

(१) भुजिष्यासु अन्येनावरुध्य भुज्यमानासु ।
सपरिग्रहाः परेणावरुद्धाः । विर. ४०६

(२) आस्वेव स्वैरिण्यादिषु नियतपुरुषपरिग्रहासु
परदारवदेव दोषः । गमने दण्डश्च । गम्या अपि अभु-
जिष्याः विप्लुता अप्यगम्याः यदि कस्यचित् परिग्रहे
वर्तेरन् यावत्कालं तावत् । नाभा. १३।७९ (पृ. १४०)

अन्यजपशुविश्यागमने दण्डविधिः

पशुयोनावतिक्रामन्विनेयः स दमं शतम् ।

मध्यमं साहसं गोषु तदेवान्यावसायिषु ॥

(१) सदृशं शतं दशाधिकपणशतम् । स दमं शत-
मेति लक्ष्मीधरः । तत्र स गन्ता पणशतं दमं दद्यादिति
स्फुट एवार्थः । पूर्वं गोगमने वध उक्तः शूद्रस्य, अयं
तु मध्यमसाहसः क्षत्रियवैश्ययोरिति पूर्वेण सममविरोधः ।

विर. ४०७

(२) पशुरजमहिष्यादिः । योनिग्रहणमन्यप्रदेश-
निवृत्त्यर्थम् । गत्वा दण्ड्यो दशोत्तरं शतम् । गोषु योन्या-
मतिक्रम्य मध्यमसाहसम् । तदेव मध्यमसाहसमन्तावसा-
यिषु चण्डालादिषु । नाभा. १३।७६ (पृ. १४०)
मुवर्णं तु भवेद्दण्ड्यो गां व्रजन् मनुजोत्तमः ।
वेदश्यागामी द्विजो दण्ड्यो वेदश्याशुल्कसमं दमम् ॥

व्यक. १२८ अपवत्; विर. ४०५ अपवत्; पमा. ४६८;
रत्न. १३२; दवि. १८८ अपवत्; नृप्र. २०९ अपि
(स्वपि) या यत्ताः पर (यावत्तस्ताः स); व्यग्र. ४०२
मितावत्; व्यड. १३८ अपि (स्वपि) यत्ताः पर (यत्तस्मात्
स); व्यम. १०७ पू.; विता. ८०८ मितावत्; सेतु.
२७७ यत्ताः पर (यत्तस्ताः स); समु. १५६ नृप्रवत्.

(१) नासं. १३।७६ पूर्वार्धे (पशुयोन्यामतिक्रम्य विनेयः
सदृशं शतम्) न्या (न्ता); नास्मृ. १५।७६; व्यक. १२८;
विर. ४०७ स दमं (सदृशं); विचि. १८८; व्यनि. ४०३
न्या (न्ता) शेषं विरवत्; बाल. २।२८९ विनेयः स दमं
(विनेयः सततं) तदेवा (भवेद); सेतु. २७८ दमं शतम्
(शतं दमम्); समु. १५६ स दमं शतम् (स्याच्छतं
दमम्) तदेवान्या (तथैवान्ता); विव्य. ५५.

(२) व्यक. १२८ दमम् (पणम्); विर. ४०८;
विचि. १८८ समं दमम् (पणं स्मृतम्); दवि. १९०
दमम् (दमः) उक्त. : १९४ पू., मत्स्यपुराणम्; वीमि.
२।२८६ शुल्कसमं दमम् (शुल्कं पणं स्मृतम्) उक्त.;
सेतु. २७९.

यद्वेश्यागमने शुल्कं पञ्चशतपणरूपं तावान् वेश्या-
गामिनो ब्राह्मणस्य दण्डः । विचि. १८८

अगम्यागमने प्रायश्चित्तं राजदण्डो वा

अगम्यागामिनः शास्ति दण्डो राज्ञा प्रकीर्तितः ।

प्रायश्चित्तविधानं तु पापानां स्याद्विशोधनम् ॥

अगम्यागामिनो यथोक्तो दण्डो राज्ञा प्रणीतः
शास्ति । प्रायश्चित्तविधावत्र नान्यो दण्डोऽस्ति । तस्मा-
द्यथोक्तो दण्डो न प्रमाद्यः । तेषामप्यनुग्रहो भवत्येव ।
इतरथोभयोः प्रत्यवायः स्यात् ।

नाभा. १३।७७ (पृ. १४०)

बृहस्पतिः

संग्रहणप्रकाराः, तल्लक्षणानि च

पौरुष्यं द्विविधं प्रोक्तं साहसं च द्विलक्षणम् ।

पापमूलं संग्रहणं त्रिप्रकारं निबोधत ॥

(१) संग्रहणं परस्त्रिया सह पुरुषस्य संबन्धः ।

स्मृच. ८

(२) तत्र परदारपदेन स्वभार्याव्यतिरिक्ता स्त्री
विवक्षिता । सा द्विविधा परिणीता अपरिणीता चेति ।
तयोः परिणीता अनेकविधा साध्वी बन्धकीति, उत्तमा
हीनेति स्वजना अस्वजनेति, गुप्ता अगुप्ता चेति,
ह्रीन्नादिभार्या अन्येति ।

अपरिणीता त्रिविधा कन्या ब्राह्म्या वेश्येति । एते
विभाजकोपाधयो बलछलानुरागादिप्रयोगवद्दण्डभेदाय
भवन्तीति परिभाषान्यायेन प्रमुखे दर्शिताः । आसाम-
भिमर्षणमपि द्विविधं संग्रहणमभिगमश्च । तत्र संग्रहणं
नाम समीचीनं ग्रहणं परस्त्रिया आत्मीयताकरणम् ।

(१) नासं. १३।७७ कीर्तितः (चोदितः) न तु पापानां
स्याद् (वत्र प्रायश्चित्तं); नास्मृ. १५।७७ नः शास्ति
(नश्चास्ति) कीर्तितः (चोदितः); व्यक. १२८; विर. ४०८
स्ति द (स्तिर्द); विचि. १८९ पापानां स्याद्वि (पापराशेर्वि);
दवि. १८९ विरवत्; वीमि. २।२८६ स्ति द (स्तिर्द);
राज्ञा (राज्ञः) शेषं विचिवत्; सेतु. २७९.

(२) अप. २।२८३; व्यक. १२४; स्मृच. ८ उक्त.;
विर. ३७८ द्विलक्ष (त्रिलक्ष) त्रिप्र (त्रिरा); पमा. ४६२
उक्त.; रत्न. १२९ उक्त.; व्यनि. ३९८ उक्त.; दवि.
१५४; व्यग्र. ३९७ उक्त.; व्यड. १३५ उक्त.; समु.
१५३ उक्त.

तद्विभजते बृहस्पतिः— पारुष्यमिति । दवि. १५४ ।

बलोपाधिकृते द्वे तु तृतीयमनुरागजम् ।

तत्पुनस्त्रिविधं प्रोक्तं प्रथमं मध्यमोत्तमम् ॥

अनिच्छन्त्या यत्क्रियते सुप्तोन्मत्तप्रसत्तया ।

प्रलपन्त्या वा रहसि बलात्कारकृतं तु तत् ॥

छेदना गृहमानीय दत्त्वा वा मदकारणम् ।

संयोगः क्रियते यस्याः तदुपाधिकृतं विदुः ॥

अन्योन्यचक्षुरागेण दूतीसंप्रेषणेन वा ।

कृतं रूपार्थलोभेन ज्ञेयं तदनुरागजम् ॥

कर्मणं कर्मणा वशीकरणम् ।

स्मृच. ८

(१) अप. २।२८३; व्यक. १२४; स्मृच. ८ पाधि (पधि) [उत्तरार्धः 'ज्ञेयं तदनुरागजं' इत्यस्य उत्तरं पतितः]; विर. ३७९ मोत्त (मुत्त); पमा. ४६२; रत्न. १२९ स्मृचवत्, पू.; व्यनि. ३९८ स्मृचवत्; दवि. १५४ कृते (हृते); व्यग्र. ३९७ स्मृचवत्; व्यउ. १३५ प्रोक्तं (ज्ञेयं); समु. १५३ पू., १५४ उत्त.

(२) अप. २।२८३; व्यक. १२४; स्मृच. ८ सुप्तो (मत्तो) वा (च) : ३१९; विर. ३७९; पमा. ४६२ पूर्वार्धे (अनिच्छया त्वपकृतं मत्तोन्मत्तकृतं तथा) प्रलपन्त्या वा (प्रलये यत्तु); रत्न. १२८ कृतं तु तत् (कृतस्तथा) : १२९ सुप्तो (मत्तो); व्यनि. ३९८ सुप्तो (मत्तो) वा (ऽपि); दवि. १५५ वा रहसि (रहसि वा); व्यग्र. ३९६, ३९७ सुप्तो (मत्तो); व्यउ. १३० : १३५ व्यग्रवत्; विता. ८१३ तं तु तत् (तानि च); समु. १५३.

(३) अप. २।२८३ मदकारणम् (मद्यकर्मणम्); व्यक. १२४ अपवत्; स्मृच. ८ अपवत्; विर. ३७९ दत्त्वा... रणम् (गत्वा वा तत्स्वसन्नानि); पमा. ४६२ यस्याः (यत्तु); रत्न. १३० यस्याः तदु (यत्तु तत्तू); व्यनि. ३९८ वा (च); दवि. १५५ मदकारणम् (मद्यकर्मणम्); व्यग्र. ३९७ दत्त्वा वा (दत्त्वास्या) यस्याः तदुपा (यत्र तत्तूप); व्यउ. १३५ दत्त्वा वा (दत्त्वास्या) यस्याः तदु (यत्तु तत्तू); समु. १५३ यस्याः तदु (यस्यां तत्तू) शेषं अपवत्.

(४) अप. २।२८३ वा (च); व्यक. १२४ अपवत्; स्मृच. ८; विर. ३७९ वा (च) र्थलोभेन (बलोकेन); पमा. ४६२ चक्षु (मनु) दूती (दूत); रत्न. १२९ अपवत्; व्यनि. ३९८; दवि. १५५; व्यग्र. ३९७; व्यउ. १३५ रूपार्थलोभेन (लोभार्थरूपेण); समु. १५३.

अपाङ्गप्रेक्षणं हास्यं दूतीसंप्रेषणं तथा ।

स्पर्शो भूषणवस्त्राणां प्रथमः संग्रहः स्मृतः ॥

प्रेषणं गन्धमाल्यानां फलमद्यान्नवाससाम् ।

संभाषणं च रहसि मध्यमं संग्रहं विदुः ॥

एकशय्यासनं क्रीडा चुम्बनालिङ्गनं तथा ।

एतत्संग्रहणं प्रोक्तमुत्तमं शास्त्रवेदिभिः ॥

वर्णभेदेन संग्रहणे दण्डविधिः

त्रयाणामपि चैतेषां प्रथमो मध्य उत्तमः ।

विनयः कल्पनीयः स्यादधिको द्रविणाधिके ॥

(१) त्रयाणामप्येतेषां प्रथममध्यमोत्तमसाहसकारिणाम् । यथाक्रमं प्रथममध्यमोत्तमदण्डाः, अधिकधनस्य तु प्रथमादिभ्योऽधिकोऽपि दण्ड इत्यर्थः । विर. ३८४

(२) एषु त्रिषु संग्रहणेषु यथाक्रमं प्रथममध्यमो-

(१) व्यक. १२४; स्मृच. ८; विर. ३७९; पमा. ४६२ दूती (दूत) भूषण (भूषण); दीक. ५५ संग्रहः (साहसः); रत्न. १३०; विचि. १७०; व्यनि. ३९८ प्रेक्षणं (प्रेषणं); दवि. १५५; व्यग्र. ३९७ व्यासबृहस्पती; व्यउ. १३५; सेतु. २६१; समु. १५४; विव्य. ५३.

(२) व्यक. १२४ च (वा); स्मृच. ८ फलमद्यान्न (धूपमध्वन्न) च रहसि (रहसि च); विर. ३८०; पमा. ४६२-३ फलमद्यान्न (धूपमध्वन्न) च रहसि (रहसि च); दीक. ५५ मद्यान्न (सद्गन्ध); रत्न. १३० च (वा); विचि. १७१; व्यनि. ३९८; व्यग्र. ३९८ मद्यान्न (धूपान्न) व्यासबृहस्पती; व्यउ. १३५; सेतु. २६२ व्यग्रवत्; समु. १५४ स्मृचवत्.

(३) व्यक. १२४; स्मृच. ८ लिङ्गनं (लिङ्गने); विर. ३८० स्मृचवत्; पमा. ४६३; दीक. ५५; रत्न. १३०; विचि. १७१; व्यनि. ३९८; दवि. १५६; व्यग्र. ३९८ व्यासबृहस्पती; व्यउ. १३५; विता. ७९७ 'परस्परमथाश्रयः' इति वा पाठः, पू.; सेतु. २६३ एकशय्यासनं (एकत्र शयनं) लिङ्गनं (लिङ्गने); समु. १५४ स्मृचवत्; विव्य. ५३.

(४) अप. २।२८४; व्यक. १२४; विर. ३८४; दवि. ५२ मध्य उत्तमः (तममध्यमः) : १५६; विचि. १७२; व्यग्र. ३९९; व्यउ. १३६ धिके (धिकः); व्यम. १०६ को द्रविणाधिके (कोऽपि बलाद्रहः); विता. ७९८ क्रमेण व्यासः; सेतु. २६४ (=); समु. १५४ व्यमवत्.

चमसाहसा दण्डा अधिकधनस्य त्वधिकोऽपि दण्डः
इत्यर्थः । विचि. १७२

सहसा कामयेद्यस्तु धनं तस्याखिलं हरेत् ।

उक्त्य लिङ्गवृषणौ भ्रामयेद्गर्दभेन तु ॥

(१) ब्राह्मणेतरसवर्णाविषये तु बृहस्पतिरपराधिना
दण्डमाह— सहसेति । कामयेत् परस्त्रियं व्रजेदित्यर्थः ।

स्मृच. ३२०

(२) यः सहसा बलेन परस्त्रियमनिच्छन्तीमेवाभि-
गच्छति, तस्य सर्वस्वं गृहीत्वा लिङ्गवृषणौ छित्वा
गर्दभेन पुरपरिभ्रामणं दण्डः । विर. ३८९

छद्मना कामयेद्यस्तु तस्य सर्वहरो दमः ।

अङ्कयित्वा भगाङ्केन पुरान्निर्वासयेत्ततः ॥

(१) छद्मना कामयेत् वञ्चनया संगच्छेत् । सर्वहरः
सर्वस्वहरणं, तद्गगाङ्ककरणान्तरमित्यर्थः ।

स्मृच. ३२०

(२) यस्तु छद्मना छलेन परस्त्रियमनिच्छन्तीमेवाभि-
गच्छति, तस्य सर्वस्वमादाय भगाङ्केनाङ्कयित्वा
पुरान्निर्वासनं दण्डः । विर. ३८९

दमोऽन्तिमः समायां तु हीनायामधिकस्ततः ।

पुंसः कार्योऽधिकायां तु गमने संप्रमापणम् ॥

(१) अप. २।२८६ सहसा कामयेद्यस्तु (सहसायः काम-
येते); व्यक. १२५; स्मृच. ३२०; विर. ३८८; पमा. ४६६;
रत्न. १२९; दवि. १६५ लिङ्ग (लिङ्गं); सवि. ४६७;
व्यप्र. ३९६; व्यउ. १३४ क्रमेण मनुः; व्यम. १०५
दविवत्; विता. ८१३ उत्तरार्धे (उक्त्य लिङ्गवृषणौ
प्रकुर्वीत परिग्रहम् । उक्त्य लिङ्गवृषणौ भ्रामयेद्गर्दभेन तु);
सेतु. २६६ काम (कार); समु. १५३-४.

(२) अप. २।२८६; व्यक. १२५; स्मृच. ३२०;
विर. ३८९; पमा. ४७२ काम (कार); रत्न. १३०;
विचि. १८२-३ छद्मना (सहसा); दवि. १६५ सर्वहरो
दमः (सुब्रह्मो दमाः); व्यप्र. ३९८; व्यउ. १३६;
व्यम. १०५; सेतु. २६६-७ पमावत्; समु. १५४.

(३) व्यक. १२५; स्मृच. ३२० ऽन्तिमः (नेयः) संप्र
(संप्र); विर. ३८९; रत्न. १३० स्मृचवत्; विचि. १८३
कस्ततः (क्रः स्मृतः) मने (मनं); दवि. १६५; व्यप्र. ३९७
मर्षि (मर्षि) शेषं स्मृचवत्; व्यउ. १३४ (=) ऽन्तिमः
(जेयः) संप्रमापणम् (संप्रमापणे); व्यम. १०६ ऽन्तिमः

(१) तस्यात्रायमर्थः । समायां जारसवर्णपरभार्या-
गमनविषये 'छद्मना कामयेदि'त्यादिवाक्योक्तो दमो-
नेयः पुमांसं जारभूतं प्रापणीयः । हीनायां जारतो हीन-
वर्णायां गमने ततः छद्मना गमननिमित्तकादमाद-
धिकोऽर्धो दमः पुंसः कार्यः । अधिकायां जारतोऽधिक-
वर्णायां गमने संप्रमापणं प्रमापणमपि पुंसः कार्यम् ।
सर्वस्वहरणं कृत्वा प्रमापयेदित्यर्थः । अत्रापि पुंस एवा-
पराधित्वात्तस्यैव दण्डाभिधानमिति मन्तव्यम् । तेना-
त्रापि स्त्रिया नास्ति दण्डः । तथापि परपुरुषसंपर्कज-
दोषसद्भावादसंव्यवहार्यताऽस्ति । ततश्चात्रापि —'अनि-
च्छन्ती तु या भुक्ता गुप्ता तां वासयेद्गृहे । मलिनाङ्-
गीमधःशय्यां पिण्डमात्रोपजीविनीम् ॥ कारयेन्निष्कृतिं
कृच्छं पराकं वा समे गताम् । हीनवर्णोपभुक्ता या
त्याज्या वध्याऽथवा भवेत् ॥' इत्युक्तमनुसंधेयम् ।

स्मृच. ३२१

(२) यस्तु बलच्छले विहाय दूतादिप्रेषणद्वारा
समानजातीयां परस्त्रियं गच्छति, तस्यान्तिमः उत्तमो
दण्डः, हीनायां तु बलच्छले विहाय गच्छतो मध्यमो
दण्डः । उक्तप्रजातीयां तु दूतादिप्रेषणद्वारा बल-
च्छलाभ्यां वा गच्छतो मारणमेवेत्यर्थः । विर. ३८९

(३) एतद्दर्शनाद्बलच्छलाभ्यां सजातीयाभिगमे उत्त-
माधिको दण्डो हीनजातीयाभिगमे उत्तम इति गम्यते,
हीनस्य बलेनोत्तमाभिगमे विचित्रो वध इति शेषः ।
अपराधगौरवात् । 'पुमांसं दाहयेत् पापं शयने तप्त
आयसे' इति वचनाद्वा । दर्पगमनाधिकारे मनुरिति
कृत्वा कामधेन्वादावस्यावतारणात् । *दवि. १६६

सुगुप्तां ब्राह्मणीं यान्तो दग्धव्यास्तु कटाभिना ॥

स्त्रीसंग्रहणे स्त्रीणां दण्डविधिः

गृहमागत्य या नारी प्रलोभ्य स्पर्शनादिना ।

कामयेत्तत्र सा दण्ड्या नरस्यार्धदमः स्मृतः ॥

* शेषं विरवत् ।

(नेयः) समायां तु (समायां यो); विता. ८१३-४ मोऽन्तिमः
(मः समः) मर्षि (मर्षि); सेतु. २६७; समु. १५४
ऽन्तिमः (नेयः).

(१) विव्य. ५५.

(२) व्यक. १२६; स्मृच. ३२३; विर. ३९८ (=);

छिन्ननासौष्ठवकणां तां परिभ्राम्याप्सु मज्जयेत् ।

खादयेद्वा सारमेयैः संस्थाने बहुसंस्थिते ॥

तत्र सा दण्ड्या, यः स्त्रियं प्रलोभ्य संगच्छतः पुरुषस्य दण्डः तेन दण्ड्या, तद्दण्डार्थः पुरुषस्य । छिन्नेत्यादिना तस्या एवाधिको वैकल्पिक उक्तः । बहुसंस्थिते बहु-भिराकीर्ण । विर. ३९८-९.

अनिच्छन्ती तु या भुक्ता गुप्तां तां वासयेद् गृहे ।

मलिनाङ्गीमधःशय्यां पिण्डमात्रोपजीविनीम् ॥

कौरयेन्निष्कृतिं कृच्छ्रं पराकं वा समे गताम् ।

हीनवर्णोपभुक्ता या त्याज्या वध्याऽथवा भवेत् ॥

गुप्तां पुनः संभोगरहितां वासयेद्विशुद्धिपर्यन्तमिति शेषः । समे गतां समवर्णे पुंसि संगतामित्यर्थः । हीनवर्णोपभुक्ताविषये वचनान्तरपर्यालोचनया यद्वक्तव्यं तद्विस्तरमयादिह नोक्तम् । स्वावसरे प्रायश्चित्तकाण्डे वक्ष्यते । स्मृच. ३२०

कात्यायनः

संग्रहणलक्षणानि

यानि कर्माण्यभिलषन् पुमान्वै कुरुते क्वचित् ।

आरम्भास्ते तु निर्दिष्टा गर्हिताः कामसाधकाः ॥

रत्न. १३२; विचि. १८६; व्यनि. ४०२; दवि. १६४; बीमि. २१२४; व्यग्र. ४०४; व्यउ. १३९; व्यम. १०७ नारदः; विता. ८०७; सेतु. २७३; समु. १५५.

(१) व्यक. १२६ कर्णां तां (कर्णां तु); विर. ३९८ (=) खाद... मेयैः (खादयेत्सारमेयैर्वा); विचि. १८६ छिन्न (भिन्न); व्यनि. ४०२ कर्णां तां (कर्णां तु) भ्राम्या (भ्राम्या); दवि. १६४ कर्णां तां (कर्णां तु); बीमि. २१२४ षु मज्ज (शु मज्ज) पू; सेतु. २७३; समु. १५५ व्यकवत्.

(२) व्यक. १२७; स्मृच. ३२०, ३२१; विर. ४००; व्यनि. ४०२; व्यम. १०५ क्रमेण कात्यायनः; विता. ८१४ न्ती तु या भुक्ता (न्तीं तु यां भुक्त्वा) नाङ्गी (नाङ्गा); सेतु. २७३; विभ. १६ पूर्वाधे (व्यभिचरन्तीं दत्तमस्तां शुद्धां तां रक्षयेद्गृहे) पिण्डमात्रोप (भिक्षामाश्रित्य); समु. १५४.

(३) व्यक. १२७; स्मृच. ३२०, ३२१; विर. ४०० ऽथवा (च सा); व्यनि. ४०२ समे (समा) या (सा); व्यम. १०५ उत्त., क्रमेण कात्यायनः; विता. ८१४ ष्कृति (ष्कृतिः) वर्णोप (वर्णेन); सेतु. २७३; विभ. १६ ऽथवा भवेत् (च धर्मतः); समु. १५४.

(४) व्यक. १२४; विर. ३८२.

व्य. कां. २३७

परस्त्रियमभिलषन् यावन्तं कर्मकलापं पुमान् करोति, सर्वोऽसौ संग्रहणारम्भः । विर. ३८२

दूतोपचारयुक्तश्चेदवेलास्थानसंगतः ।

कण्ठकेशाम्बरग्राही कर्णनासाकरादिषु ॥

ऐकस्थानासनाहारः संग्रहो नवधा स्मृतः ।

न ग्राह्यो ह्यन्यथाकारी ग्राहको दण्डमर्हति ॥

(१) अञ्चलं वस्त्रप्रान्तम् । स्मृच. ८

(२) अत्र करादिष्वित्यादिशब्देन कण्ठकेशकर्णनासा-तिरिक्तं अङ्गं ग्राह्यम् । तेन भूतोपचारयुक्तस्ताम्बूला-द्युपकरणयुक्तः । कण्ठे केशोऽम्बरे कर्णे नासायां करादा-विति षट्सु स्मृति, एकस्थान एकासन एकाहारश्च भवति, स नवप्रकारः संग्रहो ग्राहकैर्निश्चेतव्य इत्यर्थः । न ग्राह्य इत्यादिनार्धेन एतैरेव चिह्नैर्भावान्तरप्रयुक्तैर्न संग्रहो निश्चेतव्यः । यस्तु तेनैव तथात्वनिश्चयं कुरुते, स एव दण्ड्यः । विर. ३८२-३

गर्भपातो नखानां च दर्शनं गर्भधारणम् ।

धारणं परवस्त्राणां अलङ्कारायुधस्य च ॥

एभिश्चिह्नैः सदा ज्ञेया व्यभिचाररताः स्त्रियः ॥ गर्भपात इत्यादिना, एभिर्गर्भपातादिभिर्निमित्तै-व्यभिचाररता इति ज्ञेयमित्युक्तम् । विर. ३८३

गन्धमाल्याम्बरैश्चैव लेख्यसंग्रहणैरपि ।

ग्राहकं सर्वमेव स्यादारम्भकरणं हि तत् ।

अस्मादकार्यसंसर्गात् ग्रहं संग्रहणं विदुः ॥

(१) व्यक. १२४ संगतः (संस्थितः); स्मृच. ८ संगतः (संस्थितिः) शाम्बरग्राही (शञ्चलग्राहः); विर. ३८२ दूतो (भूतो); समु. १५३ संगतः (संस्थितः) शाम्बरग्राही (शञ्चलग्राहः).

(२) व्यक. १२४ कारी (वामी); स्मृच. ८ हारः (हाराः) पू; विर. ३८२ नवधा (मुनिभिः); समु. १५३ स्मृचवत्, पू.

(३) व्यक. १२४; विर. ३८२; व्यनि. ३९९; समु. १५३ गर्भपातो (दन्तपाद) धारणं परवस्त्राणां (परवस्त्राय धरणं) स्मृत्यन्तरम्.

(४) व्यक. १२४; विर. ३८२; व्यनि. ३९९; समु. १५३ स्मृत्यन्तरम्.

(५) व्यक. १२४ श्रैव (श्रापि) रपि (स्तथा) तत् (यत्); विर. ३८३ अस्मादकार्य (अस्माकुर्वार्य).

कामी तु संस्थितो यत्र आरम्भकामसाधके ।
तत्तस्माद्रहणं तस्य ग्राह संग्रहणं ह्यतः ॥
ग्राहकं ग्रहणस्यावरोधस्य निमित्तमिति हलायुधः ।
विर. ३८४

संग्रहणदोषप्रतिप्रसवः

अतोऽन्येन प्रकारेण प्रवृत्तौ ग्रहणं भवेत् ।
स्वयमेवागतायां तु पुंगुहे न तु दोषभाक् ॥
(१) अभिगमनानुवृत्तौ कात्यायनः—अत इति ।
व्यक. १२५

(२) अभिगमनानुवृत्तौ विष्णुः—अत इति ।
विर. ३८५

(३) पुंगुह इति । स्वगृहं गते पुंसि स्त्रियां स्वयमुप-
स्थितायां अधिकः पुंसो न दोष एवेत्यर्थः । एतद्वचनं
कल्पतरौ संग्रहणप्रकरणे पठितम् । रत्नाकरे त्वभिगमना-
नुवृत्तौ कात्यायन इति कृत्वा तत्रैवावतारितम् ।
दवि. १५७-८

प्रदुष्टत्यक्तदारस्य क्लीबस्याक्षमकस्य च ।
स्वेच्छयोपेयुषो दारान्न दोषः साहसे भवेत् ॥
अस्यार्थः—प्रदुष्टास्त्यक्ताः स्वदारा येन तस्य
दुष्टान् दारान् तथा क्लीबाक्षमयोर्दाराणामेवेच्छयोप-
गच्छन् न दण्डनीय इति ।
व्यक. १२५

स्त्रीपुरुषयोः संग्रहणे दण्डविधिः

स्त्रीषु वृत्तोपभोगः स्यात्प्रसह्य पुरुषो यदा ।
वधस्तत्र प्रवर्तेत कार्यातिक्रमणं हि तत् ॥
तदगुणवतो जायायां द्रष्टव्यम् । अत्र मन्वादिभिः
पुरुषस्यैव दण्डाभिधानं दण्डप्रापकस्त्रीगतापराधाभावा-
दिति मन्तव्यम् । तथापीतरपुरुषसंसर्गजं पापं नार्याः
संपद्यते । ततश्चासंव्यवहार्यता अत्रापि दण्ड्यायामिव
समाना । सा प्रायश्चित्तेन क्वचिदपैति क्वचिन्नेत्याह

- (१) व्यक. १२४; विर. ३८३ ग्राह संग्रहणं (प्रासङ्गग्रहणं).
(२) व्यक. १२५; विर. ३८६ पुंगुहे (स्वगृहे) विष्णुः;
दवि. १५७ न तु (स न).
(३) व्यक. १२५ नारदकात्यायनौ; विर. ३८६ प्रदुष्ट
(अदुष्ट) स्वेच्छयो (स्वेच्छानु) विष्णुः; दवि. १५८ स्वेच्छयो
(सेच्छानु) नारदकात्यायनौ.
(४) व्यक. १२५; स्मृच. ३२० वधस्तत्र (वधे तत्र);
विर. ३८९ भोगः (योगः); व्यग्र. ३९७ वृत्तो (कृतो);

बृहस्पतिः—अनिच्छन्तीति । स्मृच. ३२०
सर्वेषु चापराधेषु पुंसो योऽर्थदमः स्मृतः ।
तदर्थं योषितो दद्युः वधे पुंसोऽङ्गकर्तनम् ॥
योषितो दद्युः इति, पुरुषवदपराधकर्त्र्य इति शेषः ।
स्मृच. ३२१

नास्वतन्त्राः स्त्रियो ग्राह्याः पुमांस्तत्रापराध्यते ।
प्रभुणा शासनीयास्ता राजा तु पुरुषं नयेत् ॥
(१) तद्व्रताचरणार्हास्वतन्त्रासु द्रष्टव्यम् । स्मृच. ३२०
(२) सतन्त्राः स्वामिकाः स्त्रियो राजा न ग्राह्या न
कर्षणीयाः, राजा तु पुरुषं नयेत् स्त्रीस्वामिनं पुरुषं
प्रापयेत् । स्वामिद्वारैव तदण्डो ग्राह्य इति तात्पर्यम् ।
विर. ४००

प्रोषितस्वामिका नारी प्रापिता यद्यभिग्रहे ।
तावत्सा बन्धने स्थाप्या यावत्स्यादागतः प्रभुः ॥
अभिग्रहे अभिसारनिमित्तग्रहे सति राजपुरुषैर्यदि
राजगृहं नीता ।
विर. ४००

स्वैरिणीगमनविचारः

कामार्ता स्वैरिणी या तु स्वयमेव प्रकामयेत् ।
राजादेशेन भोक्तव्या विख्याप्य जनसंनिधौ ॥

व्यउ. १३५ वृत्तो (कृतो) शेषं स्मृचवत्; व्यम. १०५ वृत्तो
(कृतो) वधस्तत्र (वधे तस्य); विता. ८१४ वृत्तोप (यः कृत)
शेषं स्मृचवत्; सेतु. २६७ विरवत्; समु. १५३ स्मृचवत्.
(१) स्मृच. ३२१ चतुर्थपादं विना; रत्न. १३०; व्यग्र.
३९९ योऽर्थ (ह्यर्थ); व्यउ. १३६-७; व्यम. १०६; समु.
१५४.

(२) व्यक. १२७ ध्यते (ध्यति); स्मृच. ३२३ व्यक-
वत्; विर. ४०० नास्व (न स); विचि. १८७ यास्ता
(या सा) शेषं व्यकवत्; दवि. १६४; सेतु. २७४ तु (च);
समु. १५५ व्यकवत्.

(३) व्यक. १२७ तस्यादा (त्पत्या); स्मृच. ३२३
व्यकवत्; विर. ४००; विचि. १८७; दवि. १६५; सेतु.
२७४; समु. १५५ व्यकवत्.

(४) अप. २।२९०; व्यक. १२८; विर. ४०५ काम
(काश); व्यनि. ४०३ कामा ... या तु (यं कामार्ता
स्वैरिणी या) राजा ... क्तव्या (राज्ञा देशादिभोक्तव्या)
व्यासः; सेतु. २७७; समु. १५५ राजा ... क्तव्या (राज्ञा
देशादिभोक्तव्या) व्यासः.

व्यासः

संग्रहणलक्षणानि

संग्रहस्त्रिविधो ज्ञेयः प्रथमो मध्यमस्तथा ।
उत्तमश्चेति शास्त्रेषु तस्योक्तं लक्षणं पृथक् ॥
त्रिविधं तत्समाख्यातं प्रथमं मध्यमोत्तमम् * ॥
अदेशकालसंभाषा निर्जने च परस्त्रिया ।
अपाङ्गप्रेक्षणं हास्यं प्रथमः संग्रहः स्मृतः ॥
एतच्च रिसया विशेषणीयम् । विर. ३७९
प्रेषणं गन्धमाल्यानां धूपभूषणवाससाम् ।
प्रलोभनं चान्नपानैर्मध्यमः संग्रहः स्मृतः ॥

* अयमर्थश्लोकः पूर्वश्लोकार्थदर्शकः पूर्वश्लोकस्थाने पठनीयः ।

(१) अप. २।२८४; व्यक. १२४ ज्ञेयः (प्रोक्तः);
स्मृच. ८; विर. ३७९; रत्न. १३०; विचि. १६९ ज्ञेयः
(प्रोक्तः) ध्यमस्तथा (ध्य उत्तमः) उत्तमश्चेति (उक्तश्चेति स्व);
व्यग्र. ३९७; सेतु. २६१; समु. १५३; विन्य. ५३ ज्ञेयः
(प्रोक्तः) मस्तथा (मोत्तमः) उत्तमश्चेति (उक्तश्चेति स).

(२) मिता. २।२८३; स्मृचि. २६; सवि. ४६७
नारदः; वीमि. २।२८३; विता. ७९७; राकौ. ४८४.

(३) मिता. २।२८३ संभाषा (भाषाभिः) या (याः)
अपाङ्गप्रे (कटाक्षवे) मः ... स्मृतः (मं साहसं स्मृतम्);
अप. २।२८४ निर्जने (अरण्ये) प्रथ... स्मृतः (पूर्वसंग्रहणं
स्मृतम्); व्यक. १२४ अपवत्; स्मृच. ८ अपाङ्गप्रे (कटा-
क्षवे); विर. ३७९ काल (काले) वा (व्य) निर्जने (अरण्ये)
या (याः); विचि. १६९ काल (काले) निर्जने (अरण्ये)
या (याः) प्रथ... स्मृतः (पूर्व संग्रहणं स्मृतम्); स्मृचि.
२६ या (याः) अपाङ्गप्रे (कटाक्षवे) मः ... स्मृतः
(मं साहसं स्मृतम्); सवि. ४६७-८ या (याम्) उत्तरार्धे
(कटाक्षवीक्षणं हास्यं प्रथमं साहसं स्मृतम्) नारदः; वीमि.
२।२८३ काल (काले) पू.; विता. ७९७ मितावत्; राकौ.
४८४ स्मृचिवत्; सेतु. २६१ काल (काले) निर्जने (अरण्ये)
प्रथ... स्मृतः (पूर्व संग्रहणं स्मृतम्); समु. १५३ मितावत्;
विन्य. ५३ या (याः) प्रथ... स्मृतः (प्रथमं ग्रहणं स्मृतम्).

(४) मिता. २।२८३ मः संग्रहः स्मृतः (मं साहसं
स्मृतम्); अप. २।२८४ क्रमेण मनुः; व्यक. १२४; स्मृच.
८; विर. ३८०; विचि. १७१ बृहस्पतिः; स्मृचि. २६
चात्र (वात्र) मः ... स्मृतः (मं समुदाहृतम्); दवि. १५६
भूप (पूग) मः ... स्मृतः (मः साहसः स्मृतः); सवि. ४६८
मितावत्, नारदः; वीमि. २।२८३ मः ... स्मृतः (मं समु-

शय्यासने विविक्ते तु परस्परमुपाश्रयः ।

केशाकेशिग्रहश्चैव ज्ञेय उत्तमसंग्रहः ॥

विविक्ते रहसि । केशाकेशिग्रहैः परस्परकेशग्रहण-
पूर्वकक्रीडाभिः । स्मृच. ८

अपाङ्गप्रेक्षणं हास्यं दूतीसंग्रहणं तथा ।

स्पर्शो भूषणवस्त्राणां प्रथमः संग्रहः स्मृतः ॥

प्रेषणं गन्धमाल्यानां फलधूपान्नवाससाम् ।

संभाषणं च रहसि मध्यमं संग्रहं विदुः ॥

एकशय्यासनं क्रीडा चुम्बनालिङ्गनं तथा ।

एतत् संग्रहणं प्रोक्तमुत्तमं शास्त्रवेदिभिः ॥

स्त्रीसंग्रहणे दण्डविधिः

गुप्तायाः संग्रहे दण्डो यथोक्तः परिकीर्तितः ।

इच्छन्त्यामागतायां तु गच्छतोऽर्धदमः स्मृतः ॥

यथोक्त उत्तमसाहसरूपः । एष त्वर्धदण्डः क्लीबादि-
भार्याव्यतिरिक्तासु, क्लीबादिभार्यासु दण्डाभावोक्तः ।

विर. ३९२

साधारणस्त्रीगमने दण्डविधिः

बहुभिर्भुक्तपूर्वा या गच्छेद्यस्तां नराधमः ।

तस्य वेद्यावदिच्छन्ति दण्डनं न तु दारवत् ॥

दाहृतम्) उत्त.; विता. ७९७ वीमिवत्; राकौ. ४८४
वीमिवत्; सेतु. २६२; समु. १५३; विन्य. ५३ बृहस्पतिः.

(१) मिता. २।२८३ शय्या...तु (सहासनं विविक्तेषु)
ज्ञेय...ग्रहः (सम्यक् संग्रहणं स्मृतम्); अप. २।२८४ मुपा
(समा) क्रमेण मनुः; व्यक. १२४ मुपा (मपा); स्मृच. ८
सने (सनं) मुपा (मपा) हश्चै (हैश्चै); विर. ३८१ मुपा
(मपा); विचि. १७१ विरवत्; स्मृचि. २६ शय्यासने
(सहासनं) ज्ञेय...ग्रहः (सम्यक् संग्रहणं स्मृतम्); सवि.
४६८ स्मृचिवत्, नारदः; वीमि. २।२८३ स्मृचिवत्; विता.
७९८ स्मृचिवत्, उत्त.; राकौ. ४८४ क्ते (क्तं) शेषं
स्मृचिवत्; सेतु. २६३; समु. १५३ स्मृचिवत्.

(२) व्यग्र. ३९७-८ व्यासबृहस्पती. [वस्तुतस्तु एते श्लोका
व्यासस्य न सन्ति उपर्युक्तैः पुनरुक्तेः ।]

(३) स्मृच. ३२१ स्त्रायाः (स्त्रायां) परिकीर्तितः (समु-
दाहृतः); विर. ३९२ हे (हो); रत्न. १३१ स्मृचिवत्;
व्यनि. ४०१ स्मृतः (मतः) उत्त.; दवि. ५० कीर्तितः
(कल्पितः) : १६४; सेतु. २७०; समु. १५४ स्मृचिवत्.

(४) अप. २।२९०; व्यक. १२८; विर. ४०५;

पैरोपरुद्वागमने पञ्चाशत्पणिको दमः ।
प्रसह्य वेद्यागमने दण्डो दशपणः स्मृतः ॥

यमः

मातृष्वसादिगमने पातित्यम्

मातृष्वसा मातृसखी दुहिता च पितृष्वसा ।
मातुलानी स्वसा श्वश्रूगत्वा सद्यः पतेद्विजः ॥

वर्णभेदेन स्त्रीसंग्रहणे दण्डविधिः

शूद्रं तु घातयेद्राजा शयने तप्त आयसे ।

दहेत्पापकृतं तत्र काष्ठैः पर्णैस्तृणैस्तथा ॥

ब्राह्मणीगन्तारमित्यनुवृत्तौ यमः — शूद्रमिति ।

विर. ३९५

वृषलं सेवते या तु ब्राह्मणी मदमोहिता ।
तां श्वभिः खादयेद्राजा संस्थाने वध्यघातिनाम् ॥

(१) 'मदमोहिते'ति वदन् वधदण्डस्यासार्वत्रिकत्वं दर्शयति । तेन 'नार्याः कर्णादिकर्तनम्' इति प्रागुक्तो दण्डो रागादत्यन्तासक्ताविषये इति मन्तव्यम् । अत्यन्तासक्तिरहिताविषये तु न शारीरो दण्डः । संव्यवहारार्थं 'यत्पुंसः परदारेषु तच्चैनां चारयेद्व्रतम्' इति प्रायश्चित्तविधानात् ।

स्मृच. ३२३

(२) वध्यघातिनां संस्थाने, वध्यान् ये घातयन्ति चाण्डालादयः, तैरधिष्ठिते देशे ।

विर. ३९८

विचि. १८९ गच्छे... धमः (तां गच्छेयुर्नाराधमाः) तस्य (तस्या); व्यनि. ४०३ पूर्वा या (पूर्वा तु) दण्डनं न तु (दण्डं न पर); दवि. १८८; वीमि. २१२८६ गच्छे... धमः (तां गच्छेयुर्नाराधमाः) तस्य (तस्या); सेतु. २७७; समु. १५५ पूर्वा या (पूर्वा तु) दण्डनं न तु (दण्डं तु पर)।

(१) अप. २१२९०; व्यक. १२८; स्मृच. ३२३ तपि (तपण); विर. ४०६ परोप (पराव); रत्न. १३२; विचि. १८७ विरवत्; दवि. १९० (=) उत्त.; व्यग्र. ४०२; सेतु. २७८ विरवत्; २७९ उत्त.; समु. १५५ स्मृचवत्.

(२) दवि. १८०.

(३) विर. ३९५; विचि. १८५; दवि. १७४ पर्णै (पर्णै); सेतु. २७१.

(४) व्यक. १२६; स्मृच. ३२३; विर. ३९८; रत्न. १३२; विचि. १८६; व्यनि. ४०१ घाति (खादि); दवि. १७४; वीमि. २१२८६; व्यम. १०७; विता. ८०७ तां श्वभिः (श्वभिस्तां); सेतु. २७२; समु. १५५; विव्य. ५४ ब्राह्मणी (कुमारी).

(३) एतद्दर्शनात् गौतमवाक्ये पुरुषवधे प्रकाश-
त्वाभिधानात् स्त्रियाः श्वभिः खादनं निवृत्तमिति भ्रमो
हेयः । दवि. १७४

'वैश्यं वा क्षत्रियं वाऽपि ब्राह्मणी सेवते तु या ।

शिरसो मुण्डनं तस्याः प्रयाणं गर्दभेन तु ॥

इह ब्राह्मण्या नमायाः शिरोमुण्डन-सर्पिर्भ्युक्ष्ण-
स्वरारोहण-राजपथानुव्रजनानि वसिष्ठेन विहितानि पूता
भवतीत्युपसंहारदर्शनात् प्रायश्चित्तरूपाणि । अत एव
कल्बतरौ— शूद्रमग्नौ प्रास्येदित्यन्तमेव तद्वाक्यं पठित-
मवस्तदिहोपेक्षितम् । अत एव 'अनिच्छन्ती च या
मुक्ते'त्यादि बृहस्पतिवचनमपि नात्रावतारितम् ।

दवि. १७४

बन्धकीगमने दण्डविधिः

पैरदारो सवर्णासु दण्ड्याः स्युः पञ्चकृष्णलान् ।
असवर्णास्वानुलोम्ये दण्डो द्वादशकः स्मृतः ॥

(१) बन्धकीमधिकृत्याह यमः — परेति । द्वादशको
द्वादशपणः । अ. २१२९०

(२) द्वादशको द्वादशकार्षापणमित्यर्थः । तदेतद्वन्ध-
कीविषयम् । स्मृच. ३२३

साहसिकादिदुष्टरहितराज्यस्तुतिः

दुष्टाः साहसिकाश्चण्डाः कितवा बाधकास्तथा ॥

यस्य राष्ट्रे न सन्तीह स राजा शकलोकभाक् ॥

संवर्तः

स्त्रीसंग्रहणलक्षणानि, स्त्रीसंग्रहणनिर्णयश्च

*नेच्छन्त्या यानि चिह्नानि बलात्कारकृतानि च ।
परपुंसः प्रसङ्गेषु नारीणां तानि शृण्वतः ॥

(१) व्यक. १२६; स्मृच. ३२३; विर. ३९८; रत्न. १३२; विचि. १८६; व्यनि. ४०१; दवि. १७४ तु या (यदा); वीमि. २१२८६ तस्याः (तस्य) मेन तु (मेन च); व्यम. १०७; विता. ८०७; सेतु. २७२; समु. १५५.

(२) अप. २१२९०; व्यक. १२८ स्मृतः (मतः); स्मृच. ३२३ दारे (दार) स्मृतः (मतः); विर. ४०५; दवि. १८८ दण्ड्याः (दायाः) स्मृतः (मतः); सेतु. २७७ पर (पार) स्मृतः (दमः); समु. १५६ स्मृचवत्, पू-

(३) व्यक. १२८ बाधका (वधका); विर. ४०८; सेतु. २८०.

(४) स्मृच. ३१९; रत्न. १२८; सवि. ४६५ परपुंसः

नखदन्तक्षतक्षामा सकचग्रहविक्षता ।
 सद्यो विध्वंसिता नारी बलात्कारेण दूषिता ॥
 उच्चैर्विक्रोशयन्ती च रुदन्ती लोकसंनिधौ ।
 तस्य नाम्ना वदन्ती च यथाहं तेन दूषिता ॥
 ३ शोचेदेवंविधैर्लिङ्गैः व्रणीकृतपयोधरा ।
 छिन्नालङ्कारकेशैश्च व्याकुलीकृतलोचना ॥
 राज्ञा सभ्यैः सभां नीत्वा स्वयमन्विष्य तत्क्षणात् ।
 यद् ब्रूयात् सहजं वाक्यं तत्कर्तव्यं प्रयत्नतः ॥
 विवादे साक्षिणामत्र न कुर्वीत परिग्रहम् ।
 प्रार्थनादभिशस्तस्य न दिव्यं दातुमर्हति ॥
 बलात्कारेण सद्यो विध्वंसिता दूषिता नारी या
 नखदन्तक्षताद्यन्विता विध्वंसकस्य नाम्ना तत्कृतविध्वं-
 सनप्रकारं वदन्ती शोचेत्, तां तत्क्षणाद्राजा स्वयम-
 न्विष्य सभ्यैः सह सभां प्राप्य का तव पीडेति पृच्छेत् ।
 ततस्तदा तयाऽऽवेदितं तदाकर्ण्य चिह्नैरेवात्र राज्ञा
 निर्णेतव्यमित्यर्थः । स्मृच. ३२०

(पुनः पुनः); व्यग्र. ३९६; व्यउ. १३४; विता. ८१३
 शृण्वतः (शृण्वते) उक्त., बृहस्पतिः; समु. १५३ च (तु).

(१) स्मृच. ३१९ सक...क्षता (कचग्रहविविक्षता);
 रत्न. १२८; सवि. ४६५ क्षतक्षामा (क्षता क्षामा) विक्षता
 (पीडिता); व्यग्र. ३९६ विक्षता (वीक्षिता) विध्वंसिता
 (विश्वासिता); व्यउ. १३४ विध्वंसिता (विश्वासिता);
 विता. ८१३ बृहस्पतिः; समु. १५३ सकचग्रहविविक्षता
 (कचग्रहविविक्षिता).

(२) स्मृच. ३१९; रत्न. १२९; सवि. ४६५ रुदन्ती
 (रुदती); व्यग्र. ३९६; व्यउ. १३४; विता. ८१३ बृह-
 स्पतिः; समु. १५३.

(३) स्मृच. ३१९ व्रणीकृत (वामीकृत); रत्न. १२९
 छिन्ना (चिह्ना); सवि. ४६५ बृहस्पतिः; व्यग्र. ३९६ रत्न-
 वत्; व्यउ. १३४ रत्नवत्; समु. १५३ स्मृचवत्.

(४) स्मृच. ३१९; रत्न. १२९; सवि. ४६६; व्यग्र.
 ३९६ वाक्यं (तत्र); व्यउ. १३४ व्यग्रवत्; विता. ८१३
 बृहस्पतिः; समु. १५३.

(५) स्मृच. ३२०; रत्न. १२९ न कुर्वीत (प्रकुर्वीत);
 सवि. ४६६ प्रार्थना (वार्तना); व्यग्र. ३९६ रत्नवत्; व्यउ.
 १३४ रत्नवत्; विता. ८१३ नादभि (नेऽप्यभि) शेषं
 रत्नवत्, बृहस्पतिः; समु. १५३.

वृद्धहारीतः

परस्त्रीगमने दण्डविधिः

अत्रेकं दण्डनं कुर्याद्दुर्वृत्तस्य परस्त्रियाम् ॥
 चुम्बने तालुविच्छेदो द्वौ हस्तौ परिरम्भणे ।
 हस्तस्याङ्गुलिविच्छेदः केशादिग्रहणे स्त्रियाः ॥
 दाहयेत्तप्ततैलेन हस्तमुष्टया च ताडनम् ।
 सुरतं याचमानस्य जिह्वाच्छेदं च कामतः ॥
 परद्रव्यादिहरणं परदाराभिमर्शनम् ।
 यः कुर्यात्तु बलात्तस्य हस्तच्छेदः प्रकीर्तितः ॥
 यो गच्छेत्परदारांस्तु बलात्कामाच्च वा नरः ।
 सर्वस्वहरणं कृत्वा लिङ्गच्छेदं च दापयेत् ॥
 दहेत् कटाग्रिना देहं गुरुस्त्रीगामिनं तथा ॥
 कामेङ्गितेषु सर्वत्र ताल्वोश्च दहनं स्मृतम् ।
 दृष्ट्वा मुहुः प्रेरणे तु नेत्रयोः स्फोटनं चरेत् ॥

स्मृत्यन्तरम्

वर्णभेदेन परस्त्रीगमने दण्डविधिः

आनुलोम्येन.....स्त्रिया नासादिकर्तनम् ।

असवर्णानुगमने वधदण्डः प्रकीर्तितः ॥

अयं च दण्डस्याप्युपदेशो राज्ञ एव । तस्यैव पालने
 अधिकारात् । न द्विजातिमात्रस्य । ब्राह्मणः परीक्षार्थ-
 मपि शस्त्रं नाददीतेति शस्त्रग्रहणनिषेधात् । 'धिग्दण्डो
 वाग्दमश्चैव विप्रायत्ताबुभाविमौ' इति निषेधाच्च ।

सवि. ४७०-७१

अग्निपुराणम्

संग्रहणोपक्रमनिषेधः । स्वयंवराणुज्ञा । वर्णभेदेन स्त्रियाः

व्यभिचारदण्डः । वर्णानुलोम्येन व्यभिचारे दण्डः ।

परस्त्रियं न भाषेत प्रतिषिद्धो विशेषः हि ॥

अदण्ड्या स्त्री भवेद्राज्ञा वरयन्ती पतिं स्वयम् ॥

भर्तारं लङ्घयेद्या तां श्वभिः संघातयेत्स्त्रियम् ।

ज्यायसा दूषिता नारी मुण्डनं समवाप्नुयात् ।

वैश्यागमे तु विप्रस्य क्षत्रियस्यान्त्यजागमे ॥

क्षत्रियः प्रथमं वैश्यो दण्ड्यः शूद्रागमो भवेत् ॥

(१) बृहास्मृ. ७।२०४-६.

(२) बृहास्मृ. ७।२००-२०२. (३) बृहास्मृ. ७।२०७-

(४) सवि. ४७०. (५) अपु. २२७।४०.

(६) अपु. २२७।४१. (७) अपु. २२७।४२-४.

मत्स्यपुराणम्

प्रतिषिद्धानां परस्त्रियाः अगारप्रवेशे दण्डः

१ भिक्षुकोऽप्यथवा नारी योऽपि स्यात्तु कुशीलवः ।
 २ प्रविशेत् प्रतिषिद्धस्तु प्राप्नुयात् द्विशतं दमम् ॥
 ३ यस्तु संचारकस्तत्र पुरुषः स तथा भवेत् ।
 ४ पारदारिकवद्दण्डो यश्च स्यादवकाशदः ॥

परस्त्रीसंग्रहणे दण्डविधिः

५ बैलात्संदूषयेद्यस्तु परभार्या नरः कश्चित् ।
 ६ वधदण्डो भवेत्तस्य नापराधो भवेत्स्त्रियाः ॥

(१) अप. २।२८५; व्यक. १२५; विर. ३८५; द्विशतं दमम् (पूर्वसाहसम्).

(२) अप. २।२८५; व्यक. १२५; विर. ३८५; विचि. १७४ : १८२ यस्तु (यश्च) षः स तथा (षस्तु तदा) यश्च स्यादव (यश्चागाराव); दवि. १५५ स तथा (स्यथ वा); सेतु. २६५; विव्य. ५४.

(३) व्यक. १२७; विर. ४००; विचि. १८७ नरः कश्चित् (कश्चन) वधदण्डो (वधो दण्डो); दवि. १६३ भवेत्स्त्रियाः (परस्त्रियाः); वीमि. २।२८६ विचिवत्; सेतु. २७४ नरः (पुनः); विव्य. ५५ (=) भवेत्स्त्रियाः (ऽस्ति शोधितः) शेषं विचिवत्.

१ गुप्तास्त्रिवं भवेद्दण्डः सुगुप्तास्त्रिविकं भवेत् ॥
 २ अद्रव्यां मृतपत्नीं तु संगृह्णापराध्नुयात् ।
 ३ बलात् परिगृहाणस्तु सर्वस्वं दण्डमर्हति ॥

कन्यादूषणे दण्डविधिः

४ अकामां दूषयेत्कन्यां स सद्यो वधमर्हति ।
 ५ सकामां दूषमाणस्तु प्राप्तः प्रथमसाहसम् ॥

पशुगमनदण्डः

६ तिर्यग्योनौ तु गोवर्जं मैथुनं यो निषेवते ।
 ७ स पणं प्राप्नुयाद्दण्डं तस्याश्च यवसोदकम् ॥

विष्णुपुराणम्

पशुगमनाद्योनिगमननिषेधः

नैन्ययोनावयोनौ वा ।

(१) दवि. १६९.

(२) व्यक. १२७ धनुयात् (धनुते); विर. ४०१; दवि. १६३ बलात् (सात्रा).

(३) व्यक. १२७ अकामां (योऽकामां) माणस्तु (यानस्तु) प्रथम (परम); विर. ४०१; दवि. १८३ श्लोकस्तु नोपलभ्यते, परन्तु व्याख्यानात् व्यकवत् पाठोऽनुमीयते.

(४) व्यक. १२८; विर. ४०७; दवि. १९४ तु (च); बाल. २।२८९ पणं (शतं); सेतु. २७९.

(५) दवि. १६१.

चूतसमाह्वयम्

वेदाः

चूतानुमतिः

मा वो घ्नन्तं मा शपन्तं प्रति वोचे देवयन्तम् ।
सुन्नैरिद्र आ विवासे ॥

हे मित्रादयो देवा देवयन्तं देवान् कामयमानं
यजमानं यः शत्रुर्हन्ति घ्नन्तं तादृशं शत्रुं वो युष्मभ्यं
मा प्रति वोचे दुरुक्तकथनमीत्या अहं न कथयामि ।
तथा यजमानं यः शत्रुः शपति तमपि शपन्तं मा प्रति
वोचे । भवद्भिरेव विचार्य शिक्षणीय इत्यर्थः । अहं तु
सुन्नैरिद्र धनैरेव वो युष्माना विवासे । सर्वतः परि-
चरामि । ऋसा.

चतुरश्रिहृदमानाद्विभीयादा निधातोः । न
दुरुक्ताय स्पृहयेत् ॥

घ्नन्तं शपन्तं च मा प्रति वोचे इति यदुक्तं तत्रोप-
पत्तिरुच्यते । दुरुक्ताय न स्पृहयेत् दुष्टं वाक्यं न काम-
येत् किन्तु दुरुक्ताद्विभीयात् । तत्रावशिष्टो मन्त्रभागः
सर्वोऽपि दृष्टान्तः । चिदिति उपमार्थे वर्तते । अश्वद्यूतं
कुर्वतोरुभयोर्मध्ये यः पुमान् चतुरश्रतुःसंख्याकान्
कपर्दकान् ददमानाददतो हस्ते धारयतः पुरुषात् आ
निधातोः कपर्दकनिपातपर्यन्तं विभीयात् अस्य जयो
भविष्यति । न भविष्यतीत्यन्यो भीतिं प्राप्नुयात् । अत्र
यथा भयं तथा दुरुक्ताद्भेतव्यमिति धर्मरहस्यम् ।
तस्मादहं घ्नन्तं शपन्तं मा प्रतिवोच इत्यभिप्रायः । ऋसा.

अश्वक्रीडा दोषः

न स स्वो दक्षो वरुण ध्रुतिः सा सुरा मन्यु-
र्विभीदको अचित्तिः । अस्ति ज्यायान् कनीयस
उपारे स्वप्नश्चेदनुतस्य प्रयोता * ॥

* सायणभाष्यं स्थलनिर्देशश्च साहसप्रकरणे (पृ. १५९१)
द्रष्टव्यः ।

(१) ऋसं. १।४१।८.

(२) ऋसं. १।४१।९; नि. ३।१६.

अश्वक्रीडायामनुत्करणे दोषः

यदि वाहमनृतदेव आस मोघं वा देवा अप्यूहे
अग्ने । किमस्मभ्यं जातवेदो हृणीषे द्रोघवाचस्ते
निर्ऋथं सचन्ताम् ॥

यदि वाहमनृतदेवोऽनृता असत्यभूता देवा यस्य
तादृशो यद्यहमास अस्मि । अथवा मोघं वा निष्फलं
वा देवानप्यूहे उपगच्छामि । अहं यदुक्तरूपोऽस्मि हे
अग्ने तर्हि मां वाधस्व । न ह्यहं तथाविधोऽस्मि । एवं
सति हे जातवेदो जातानां वेदितरग्ने अस्मभ्यं किंकारणं
हृणीषे क्रुध्यसि । तव क्रोधोऽस्मासु न जायतामित्यर्थः ।
द्रोघवाचोऽनृतवाचो राक्षसास्ते तव निर्ऋथम् ।
निष्पूर्वाऽर्तिर्हिसायां वर्तते । निर्ऋथं निःशेषेणार्तिं हिसां
सचन्तां सेवन्ताम् । ऋसा.

अश्वक्रीडानिषेधः

प्रावेपा मा बृहतो मादयन्ति प्रवातेजा इरिणे
वर्धतानाः । सोमस्येव मौजवतस्य भक्षो विभीदको
जागृविर्मह्यमच्छान् ॥

बृहतो महतो विभीतकस्य फलत्वेन संबन्धिनः प्रवा-
तेजाः प्रवणे देशे जाता इरिण आस्फारे वर्धतानाः
प्रवर्तमानाः प्रावेपाः प्रवेपिणः कम्पनशीला अक्षा मा
मां मादयन्ति हर्षयन्ति । किञ्च जागृविर्जयपराजययोर्हर्ष-
शोकाभ्यां कितवानां जागरणस्य कर्ता विभीदको
विभीतकविकारोऽक्षो मह्यं मामच्छान् अचच्छदत् ।
अत्यर्थं मादयति । तत्र दृष्टान्तः । सोमस्येव यथा
सोमस्य मौजवतस्य । मुजवति पर्वते जातो मौजवतः
तस्य । तत्र ह्युत्तमः सोमो जायते । भक्षः पानं यज-
मानान् देवांश्च मादयति तद्वदित्यर्थः । तथा च

(१) ऋसं. ७।१०४।१४; असं. ८।४।१४ देव आस
(देवो अस्मि); बृदे. ६।३०.

(२) ऋसं. १।०।३४।१; नि. ९।८; ऋग्वि. ३।१०।१५;
बृदे. ७।३६.

यास्कः — 'प्रवेपिणो मा महतो विभीतकस्य फलानि प्रादयन्ति । प्रवातेजाः प्रवणेजा इरिणे वर्तमाना इरिणं निःशृणुमृणातेरपार्णं भवत्यपरता अस्मादोषधय इति वा सोमस्येव मौजवतस्य भक्षो मौजवतो मुजवति जातो मुजवान् पर्वतो मुजवान् मुजो विमुच्यत इषीकयेषी-क्रेषतेर्गतिकर्मण इयमपीतरेषीकैतस्मादेव विभीतको विभेदनात् जायविर्जागरणान्मह्यमचच्छदत् ।' इति (नि. १।८) ।

न मा मिमेथ न जिहीळ एषा शिवा सखिभ्य उत मह्यमासीत् । अक्षस्याहमेकपरस्य हेतोरनुव्र-तामप जायामरोधम् ॥

एषा अस्मदीया जाया मा मां कितवं न मिमेथ न च चुक्रोध न जिहीळे न च लज्जितवती । सखिभ्योऽस्मदीयेभ्यः कितवेभ्यः शिवा सुखकर्यासीत् अभूत् । उतापि च मह्यं शिवा आसीत् । इत्थमनुव्रतामनुकूलां जायामेकपरस्यैकः परः प्रधानं यस्य तस्याक्षस्य हेतोः कारणादहमपारोधं परित्यक्तवानस्मीत्यर्थः ।

द्वेष्टि श्वश्रूरप जाया रुणद्धि न नाथितो विन्दते मर्दितारम् । अश्वस्येव जरतो वस्यस्य नाहं विन्दामि कितवस्य भोगम् ॥

श्वश्रूजायाया माता गृहगतं कितवं द्वेष्टि निन्दतीत्यर्थः । किञ्च जाया भार्याप रुणद्धि निरुणद्धि । अपि च नाथितो याचमानः कितवो धनं मर्दितारं धनदानेन सुखयितारं न विन्दते न लभते । इत्थं बुद्ध्या विमृशन्नहं जरतो वृद्धस्य वस्यस्य । वस्त्रं मूल्यम् । तदर्हस्याश्वस्येव कितवस्य भोगं न विन्दामि न लभे ।

अन्ये जायां परि मृशन्त्यस्य यस्यागृधद्वेदने वाज्यक्षः । पिता माता भ्रातर एनमाहुर्न जानीमो नयता बद्धमेतम् ॥

यस्य कितवस्य वेदने धने वाजी बलवानक्षो देवोऽगृधत् अभिकाङ्क्षां करोति तस्यास्य कितवस्य जायां भार्यामन्ये प्रतिक्रितवाः परि मृशन्ति वस्त्रकेशाद्याकर्षणेन संस्पृशन्ति । किञ्च पिता जननी च भ्रातरः सहोदरा-

श्चैनं कितवमाहुः वदन्ति । न वयमस्मदीयमेनं जानीमः । रज्ज्वा बद्धमेतं कितवं हे कितवाः यूयं नयत यथेष्टदेशं प्रापयतेति ।

यदादीध्ये न दविषाण्येभिः परायद्भ्योऽव हीये सखिभ्यः । न्युताश्च बभ्रवो वाचमक्रत एमीदेषां निष्कृतं जारिणीव ॥

यद्यदाऽहमादीध्ये ध्यायामि तदानीमेभिरक्षैर्न दविषाणि न दूषये न परितपामि । यद्वा न दविषाणि न दविष्यामीत्यर्थः । परायद्भ्यः स्वयमेव परागच्छद्भ्यः सखिभ्यः सखिभूतेभ्यः कितवेभ्योऽव हीये अवहितो भवामि । नाहं प्रथममक्षान् विसृजामीति । किञ्च बभ्रवो बभ्रवर्णा अक्षा न्युताः कितवैरवक्षिताः सन्तो वाचमक्रत शब्दं कुर्वन्ति । तदा संकल्पं परित्यज्याक्ष-व्यसनेनाभिभूयमानोऽहमेषामक्षाणां निष्कृतं स्थानं जारिणीव यथा कामव्यसनेनाभिभूयमाना स्वैरिणी संकेतस्थानं याति तद्वदेमीत् गच्छाम्येव ।

सैभामेति कितवः पृच्छमानो जेष्यामीति तन्वा शूशुजानः । अक्षासो अस्य वि तिरन्ति कामं प्रतिदीप्ते दधत आ कृतानि ॥

तन्वा शरीरेण शूशुजानः शोशुचानो दीप्यमानः कितवः कोऽत्रास्ति धनिकस्तं जेष्यामीति पृच्छमानः पृच्छन् सभां कितवसंबन्धिनीमेति गच्छति । तत्र प्रातिदीप्ते प्रतिदेवित्रे कितवाय कृतानि देवनोपयुक्तानि कर्माण्या दधतो जयार्थमाभिमुख्येन मर्यादया वा दधतोऽस्य कितवस्य काममिच्छामक्षासोऽक्षा वि तिरन्ति वर्धयन्ति ।

अक्षास इदंकुशिनो नितोदिनो निष्कृतानस्तप-नास्तापयिष्णवः । कुमारदेष्णा जयतः पुनर्हणो मध्वा संपृक्ताः कितवस्य बर्हणा ॥

अक्षास इदक्षा एवाङ्कुशिनोऽङ्कुशवन्तो नितो-दिनो नितोदितवन्तश्च निष्कृतानः पराजये निकर्तन-शीलाः छेत्तारो वा तपनाः पराजये कितवस्य संताप-कास्तापयिष्णवः सर्वस्वहारकत्वेन कुटुम्बस्य संतापन-शीलाश्च भवन्ति । किञ्च जयतः कितवस्य कुमारदेष्णा

(१) ऋसं. १०।३।४।२. (२) ऋसं. १०।३।४।३.

(३) ऋसं. १०।३।४।४.

(१) ऋसं. १०।३।४।५. (२) ऋसं. १०।३।४।६.

(३) ऋसं. १०।३।४।७.

धनदानेन धान्यतां लम्भयन्तः कुमारानां दातारो भवन्ति । अपि च मध्वा मधुना संपृक्ताः प्रतिकितवेन वर्हणा परिवृद्धेन सर्वस्वहरणेन कितवस्य पुनर्हणः पुनर्हन्तारो भवन्ति । ऋसा.

त्रिपञ्चाशः क्रीळति व्रात एषां देव इव सविता सत्यधर्मा । उग्रस्य चिन्मन्यवे ना नमन्ते राजा चिदेभ्यो नम इत्कृणोति ॥

एषामक्षाणां त्रिपञ्चाशः व्यधिकपञ्चाशत्संख्याको व्रातः सङ्घः क्रीळति आस्फारे विहरति । अक्षिकाः प्रायेण तावद्भिरक्षैर्दीव्यन्ति हि । तत्र दृष्टान्तः । सत्यधर्मा सविता सर्वस्य जगतः प्रेरकः सूर्यो देव इव । यथा सविता देवो जगति विहरति तद्वदक्षाणां सङ्घ आस्फारे विहरतीत्यर्थः । किञ्चोग्रस्य चित् क्रूरस्यापि मन्यवे क्रोधाथैतेऽक्षा न नमन्ते न प्रह्वीभवन्ति न वशे वर्तन्ते । तं नमयन्तीत्यर्थः । राजा चिजगत ईश्वरोऽप्येभ्यो नम इन्नमस्कारमेव देवनवेलायां कृणोति नावज्ञां करोतीत्यर्थः । ऋसा.

नीचा वर्तन्त उपरि स्फुरन्त्यहस्तासो हस्तवन्तं सहन्ते । दिव्या अङ्गारा इरिणे न्युप्ताः शीताः सन्तो हृदयं निर्दहन्ति ॥

अपि चैतेऽक्षा नीचा नीचीनस्थले वर्तन्ते । तथाप्युपरि पराजयाद्धीतानां द्यूतकराणां कितवानां हृदयस्योपरि स्फुरन्ति । अहस्तासो हस्तरहिता अप्यक्षा हस्तवन्तं द्यूतकरं कितवं सहन्ते पराजयकरणेनाभिभवन्ति । दिव्या दिवि भवा अपकृता अङ्गारा अङ्गारसदृशा अक्षा इरिण इन्धनरहित आस्फारे न्युप्ताः शीताः शीतस्पर्शाः सन्तोऽपि हृदयं कितवानामन्तःकरणं निर्दहन्ति । पराजयजनितसन्तापेन भस्मीकुर्वन्ति । ऋसा.

जाया तप्यते कितवस्य हीना माता पुत्रस्य चरतः क स्वित् । ऋणावा विभ्यद्वनमिच्छमानोऽन्येषामस्तमुप नक्तमेति ॥

क स्वित् कापि चरतो निर्वेदादृच्छतः कितवस्य जाया भार्या हीना परित्यक्ता सती तप्यते । वियोगज-

सन्तापेन संतप्ता भवति । माता जनन्यपि पुत्रस्य कापि चरतः कितवस्य संबन्धाद्धीना तप्यते । पुत्रशोकेन संतप्ता भवति । ऋणावाक्षपराजयादृणवान् कितवः सर्वतो विभ्यद्वनं स्तेयजनितमिच्छमानः कामयमानोऽन्येषां ब्राह्मणादीनामस्तं गृहं, अस्तं पत्न्यमिति गृहनामसु पाठात् । नक्तं रात्रावुपैति चौर्यार्थमुपगच्छति । ऋसा.

स्त्रियं दृष्ट्वाय कितवं ततापान्येषां जायां सुकृतं च योनिम् । पूर्वाह्णे अश्वान् युयुजे हि बभूवन्तो अमेरन्ते वृषलः पपाद ॥

कितवं कितवः । विभक्तिव्यत्ययः । अन्येषां स्वव्यतिरिक्तानां पुरुषाणां जायां जायाभूतां स्त्रियं नारीं सुखेन वर्तमानां सुकृतं सुष्ठु कृतं योनिं गृहं च दृष्ट्वाय मजाया दुःखिता गृहं चासंस्कृतमिति ज्ञात्वा तताप तप्यते । पुनः पूर्वाह्णे प्रातःकाले बभूव बभ्रुवर्णान् अश्वान् व्यापकानक्षान् युयुजे युनक्ति । पुनश्च वृषलो वृषलकर्मा स कितवो रात्रावमेरन्ते समीपे पपाद शीतार्तः सन् शेते । ऋसा.

यो वः सेनानीर्महतो गणस्य राजा व्रातस्य प्रथमो बभूव । तस्मै कृणोमि न धना रुणधिम दशाहं प्राचीस्तदहं वदामि ॥

हे अक्षाः वो युष्माकं महतो गणस्य संघस्य योऽक्षः सेनानीर्नैता बभूव भवति व्रातस्य च । गणव्रातयोरख्यो भेदः । राजेश्वरः प्रथमो मुख्यो बभूव तस्मा अक्षाय कृणोम्यहं अञ्जलिं करोमि । अतः परं धना धनान्यक्षार्थमहं न रुणधिम न संपादयामीत्यर्थः । एतदेव दर्शयति । अहं दश दशसंख्याका अङ्गुलीः प्राचीः प्राङ्मुखीः करोमि । तदेतदहं ऋतं सत्यमेव वदामि नानृतं ब्रवीमीत्यर्थः । ऋसा.

अक्षैर्मा दीव्यः कृषिमित्कृषस्व वित्ते रमस्व बहु मन्यमानः । तत्र गावः कितव तत्र जाया तन्मे वि चष्टे सवितायमर्यः ॥

हे कितव बहु मन्यमानो मद्बचने विश्वासं कुर्वस्व-मक्षैर्मा दीव्यः द्यूतं मा कुरु । कृषिमित् कृषिमेव कृषस्व कुरु । वित्ते कृष्या संपादिते धने रमस्व मतिं कुरु ।

(१) ऋसं. १०१३४८. (२) ऋसं. १०१३४९.

(३) ऋसं. १०१३४१०.

(१) ऋसं. १०१३४११. (२) ऋसं. १०१३४१२.

(३) ऋसं. १०१३४१३; बृदे. ११५२.

तत्र कृपौ गावो भवन्ति । तत्र जाया भवति । तदेव धर्मरहस्यं श्रुतिस्मृतिकर्ता सविता सर्वस्य प्रेरकोऽयं दृष्टिगोचरोऽयं ईश्वरो वि चष्टे विविधमाख्यातवान् ।

ऋसा.

‘मित्रं कृणुष्वं खलु मृळता नो मा नो घोरेण चरतामि धृष्णु । नि वो नु मन्युर्विशतामरातिरन्यो बभ्रूणां प्रसितौ न्वस्तु ॥

हे अक्षाः यूयं मित्रं कृणुध्वम् । अस्मासु मैत्रीं कुरुत । खल्विति पूरणः । नोऽस्मान् मृळत सुखयत च । नोऽस्मान् धृष्णु धृष्णुना । तृतीयार्थे प्रथमा । घोरेण-सहनेन माभि चरत मा गच्छत । किञ्च वो युष्माकं मन्युः क्रोधोऽरातिरस्माकं शत्रुर्नि विशतां । अस्मच्छत्रुषु तिष्ठतु । अन्योऽस्माकं शत्रुः कश्चिद् बभ्रूणां बभ्रुवर्णानां युष्माकं प्रसितौ प्रवन्धने नु क्षिप्रमस्तु भवतु । ऋसा.

यूतविधिः

‘निरुप्तं हविरुपसन्नमप्रोक्षितं भवत्यथ मध्याधि-देवनमवोक्ष्याक्षान्युप्य जुहोति । निषसाद धृत-त्रतो वरुणः पस्त्यास्वा । साम्राज्याय सुक्रतुरिति त्रिवै विराड् व्यक्रमत गार्हपत्यमाहवनीयं मध्याधि-देवनं, विराज एवैनं विक्रान्तमनुविक्रमयति प्रत्येव तिष्ठति गच्छति प्रतिष्ठां, धर्मधृत्या जुहोति धर्म-धृतमेवैनं करोति सवितारं धारयितारं, गां घ्नति तां विदीव्यन्ते तां सभासद्भ्य उपहरन्ति तेनास्य सोऽभीष्टः प्रीतो भवति, प्र नूनं ब्रह्मणस्पतिरित्या-मन्त्रणे जुहोति मन्त्रवत्या वैश्वदेव्या, मन्त्रमेवासौ गृह्णाति तमभिसमेत्य मन्त्रयन्ते । सह वै देवाश्च मनुष्याश्चौदनपचन आसंस्ते मनुष्या देवानत्यचरं-स्तेभ्यो देवा अन्नं प्रत्युह्य गार्हपत्यमभ्युदकामंस्तौ-स्तस्मिन्नन्वागच्छंस्ते मनुष्या एव देवानत्यचरं-स्तेभ्यो देवाः पशून् प्रत्युह्याहवनीयमभ्युदकामंस्तौ-स्तस्मिन्नन्वागच्छंस्ते मनुष्या एव देवानत्यचरं-स्तेभ्यो देवा यज्ञं प्रत्युह्य सभामभ्युदकामंस्तौस्तस्या-मन्वागच्छंस्ते मनुष्या एव देवानत्यचरंस्तेभ्यो देवा विराजं प्रत्युह्यामन्त्रणमभ्युदकामंस्तौस्ततो नानु-

प्राच्यवन्तैते वै देवानां संक्रमाः श्रेयांसं श्रेयांसं लोकमभ्युत्क्रामति य एवं वेदैतद्वै देवानां सत्य-मनभिजितं यदामन्त्रणं तस्मादामन्त्रणं सु प्रातर्ग-च्छेत्सत्यमेव गच्छति तस्मादामन्त्रणं नाहुत एया-त्तस्मादामन्त्रणे नानृतं वदेद्ब्रह्मि वै नामौदनपचन आस्य वह्निर्जायते य एवं वेद गृहा गार्हपत्यो गृहवान् भवति य एवं वेद धिष्ण्या आहवनीय उपैनं यज्ञो नमति य एवं वेद सप्रथा मध्याधि-देवनं प्रथते प्रजया पशुभिर्य एवं वेदानात्त आम-न्त्रणं नैनमाप्नोति य ईप्सति य एवं वेद ।

‘त्रिर्वा इदं विराड् व्यक्रमत गार्हपत्यमाहवनीयं सभ्यं तद्विराजमापदन्नं वै विराडन्नं वावैतदापन्म-ध्याधिदेवने राजन्यस्य जुहुयाद्वावरुण्य ऋचा वरुणो वै देवानां राजा राज्यमस्मा अवरुन्धे हिरण्यं निधाय जुहोत्यग्निमत्येव जुहोत्यायतनवत्यन्धोऽ-ध्वर्युः स्याद्यदनायतने जुहुयाञ्शतमस्मा अक्षान् प्रयच्छेत्तान् विचिनुयान्शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्या आयुरेव वीर्यमाप्नोति गामस्य तदहः सभायां दीव्येयुस्तस्याः परूषि न हिंस्युस्तौ सभासद्भ्या उपहरेत्तया यदगृहीयात्तद्ब्राह्मणेभ्यो देयं तत्सभ्य-मन्नमवरुन्धे ।

‘तेन स्प्येनाधिदेवनं कुर्वन्ति तत्र पशौहीँ विदीव्यन्त आशा वा एष उपाभिषिञ्चत आशा पशौह्याशमेवास्मा अकस्ततश्चतुःशतमक्षणवोह्याह । उद्भिन्नं राज्ञः । इति चत्वारो वै पुरुषा ब्राह्मणो राजन्यो वैश्यः शूद्रस्तेषामेवैनमुद्भेदयति ततः पञ्चाक्षान् प्रयच्छन्नाह दिशो अभ्यभूदयमितीमा एवासौ पञ्च दिशोऽन्नाद्याय प्रयच्छति क्षेत्रं ददाति तेन क्षेत्रे धृतो भवति वरं वृणीते सोऽस्मै कामः समृध्यते यत्कामो भवति मङ्गल्यनाम्नो ह्वयति यत्पूर्वं व्याहार्षं तन्नेन्मोघमसदित्यसा अमुष्य पुत्रोऽमुष्यासौ पुत्र इति नामनी व्यतिषजति स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ।

अभिभूरस्येतास्ते पञ्च दिशः कल्पन्ताम् ।

(१) ऋसं. १०।३।१४.

(२) कासं. ८।७; कसं. ७।४.

(१) मैसं. १।६।११. (२) मैसं. ४।४।६.

(३) शुभा. १०।२८; शुका. ११।८।३ रस्ये (रस्य यानामे).

(१) पञ्चाक्षान् पाणावावपति । अभिभूरसि । कृत-
त्रेताद्वापरकलयश्चत्वारोऽक्षाः पञ्चमो रमणः । तत्र कलिः
सर्वानन्यान् अभिभवति स उच्यते । यजमानो वा
तत्संबन्धेन । अभिभूरसि अभिभविताऽसि । एतास्तव
पञ्चदिशः कपटोपलक्षिताः क्लृप्ताः भवन्तु । शुभ.

(२) 'अभिभूरित्यस्मै पञ्चाक्षान् पाणावाधाये'ति ।
यजमानहस्ते द्यूतसाधनभूतान् पञ्चाक्षान् सौवर्णकपर्दान्
निदध्यात् । अक्षा यजमानो वा देवता । चतुर्णामक्षाणां
कृतसंज्ञा पञ्चमस्य कलिरिति । यदा पञ्चाप्यक्षाः एकरूपाः
पतन्ति उत्ताना अवाञ्चो वा तदा देवितुर्जयः । तत्र कलिः
सर्वानक्षानभिभवति तं प्रत्युच्यते, तत्संबन्धेन यजमानं
प्रति वा । हे अक्ष, यद्वा हे यजमान, त्वमभिभूरसि
अभिभविता अभितो व्यातासि । एताः कपर्दिकोप-
लक्षिताः पञ्च दिशः पूर्वादयश्चतस्र ऊर्ध्वा चेति पञ्च
दिशः ते त्वदर्थं कल्पन्तां त्वत्प्रयोजनसमर्था भवन्तु ।
क्लेः सर्वाक्षाभिभावकत्वात्सुन्वतोऽपि जयापेक्षित्वात्
पञ्चाक्षव्यापकत्वमिति भावः । शुभ.

'दिशोऽभ्यय' राजाऽभूदिति पञ्चाक्षान् प्रय-
च्छति । एते वै सर्वेयाः । अपराजयिनमेवैनं करोति ।

अजस्रं त्वां सभापालाः । विजयभागं समिन्ध-
ताम् । अग्ने दीदाय मे सभ्य । विजित्यै शरदः
शतम् ।

अन्नमावसथीयम् । अभिहराणि शरदः शतम् ।
आवसथे श्रियं मन्त्रम् । अहिर्बुध्नियो नियच्छतु ।

अथ सभ्याग्रेरुपस्थानमन्त्रमाह—अजस्रमिति । यत्रा-
क्षैर्दीव्यन्ति विजयन्ते सा सभा तस्यां सभायां साधुः
सोऽग्निः सभ्यः । हे सभ्य त्वामस्मदीयाः सभापालकाः
समिन्धतां सम्यग्दीप्यन्ताम् । कीदृशं त्वां अजस्रमन-
वरतं विजयभागं विजयेन लभ्यो भागो यस्य तादृशम् ।
हे सभ्याग्रे मे मम शतं शरदः शतसंख्याकान् संवत्स-
रान् विजित्यै विजयाय त्वं दीदाय दीप्यस्व ।

अथावसथ्योपस्थानमन्त्रमाह—अन्नमिति । अहि द्यूते
विजयं प्राप्ताः पुरुषा आगत्य यत्र भोजनार्थं निवसन्ति
स प्रदेश आवसथस्तत्रानीतमावसथीयं तादृशमन्नमभि-
हराण्याभिमुख्येनोपहरामि । कञ्चिदपि न हिनस्तीत्यहिः ।

(१) तैब्रा. १।७।१०।५. (२) तैब्रा. ३।७।४।५, ६.

बुध्ने मूले जगदादौ भवो बुध्नियः । अहिर्बुध्निय इत्येत-
न्नामकः पञ्चमोऽग्निः शतं शरदः शतसंख्याकान् संव-
त्सरान् आवसथेऽस्मदीये गृहे श्रियं धनादिसमृद्धि-
मन्त्रमृगादिसमृद्धिं च नियच्छतु ददातु । तैब्रासा.

अथास्मै पञ्चाक्षान् पाणावावपति । अभिभूरस्ये-
तास्ते पञ्च दिशः कल्पन्तामित्येष वाऽअयानभि-
भूर्यत्कलिरेष हि सर्वानयानभिभवति तस्मादाहभि-
भूरसीत्येतास्ते पञ्च दिशः कल्पन्तामिति पञ्च वै
दिशस्तदस्मै सर्वा एव दिशः कल्पयति ।

द्यूतनिन्दा

त्रेया वै नैर्ऋता अक्षाः स्त्रियः स्वप्नो यदीक्षते
तेनाक्षैश्च स्त्रीभिश्च व्यावर्तते यां प्रथमां दीक्षितो
रात्रौ जागर्ति तथा स्वप्नेन व्यावर्तते ।

अथ श्वोभूते । अक्षावापस्य च गृहेभ्यो
गोविकर्तस्य च गवेधुकाः संभृत्य सूयमानस्य गृहे
रौद्रं गावेधुकं चरुं निर्वपति ते वा एते द्वे सती
रत्ने एकं करोति संपदः कामाय तद्यदेतेन यजते
यां वा इमां सभायां घ्नन्ति रुद्रो हैतामभि-
मन्यतेऽग्निर्वै रुद्रोऽधिदेवनं वा अग्निस्तस्यैतेऽ-
अङ्गारा यदक्षास्तमेवैतेन प्रीणाति तस्य ह वा-
एषानुमता गृहेषु हन्यते यो वा राजसूयेन यजते
यो वैतदेवं वेदैतद्वा अस्यैकं रत्नं यदक्षावापश्च
गोविकर्तश्च ताभ्यामेवैतेन सूयते तौ स्वावनप-
क्रमिणौ कुरुते तस्य द्विरूपो गौर्दक्षिणा शितिबाहुर्वा
शितिवालो वासिर्नखरो वालदाम्नाक्षावपनं प्रबद्ध-
मेतदु हि तयोर्भवति ।

द्यूतपरिभाषा

अक्षराजाय कितवं कृतायादिनवदर्शं त्रेतायै
कल्पिनं द्वापरायाधिकल्पिनमास्कन्दाय सभास्थानुम् ।

अक्षराजाय कितवं धूर्तं, कृताय आदिनवदर्शं आदि-
नवो दोषस्तं पश्यति तथाभूतं, त्रेतायै कल्पिनं कल्पकं,
द्वापराय अधिकल्पिनं अधिकल्पनाकर्तारम् । अथ
दशमे यूषे । आस्कन्दाय सभास्थानुं सभायां स्थिरम् ।

शुभ.

(१) शब्रा. ५।४।४।६. (२) मैसं. ३।६।३.

(३) शब्रा. ५।३।१।१०. (४) शुमा. ३०।१८.

ये वै चत्वारः स्तोमाः । कृतं तत् । अथ ये पञ्च । कलिः सः । तस्माच्चतुष्टोमः । तच्चतुष्टोमस्य चतुष्टोमत्वम् ।

पूर्वोक्तास्त्रिवृत्पञ्चदशः सप्तदश एकविंश इत्येवं-
रूपाः स्तोमा ये सन्ति ते कृतयुगस्य स्वरूपभूताः ।
कृतयुगे हि धर्मस्य चत्वारः पादा विद्यन्ते । ये त्वन्येन
केनचित्स्तोमेन सह पञ्च स्तोमास्तेषां कलियुगरूपत्वम् ।
तत्र तन्मध्यगतानां चतुर्णां कृतयुगार्थत्वेन विभागे सति
कलेरसाधारणस्तोम एक एव परिशिष्यते । धर्मश्च कलि-
युग एकपादेव । ततः कलिस्वरूपत्वेन पञ्चस्तोमपक्षस्य
निन्दितत्वाच्चतुष्टोमपक्षस्य कृतयुगस्वरूपत्वेन प्रशस्तत्वा-
दयं सोमयागश्चतुष्टोम एव कर्तव्यः । चत्वारः स्तोमा
अत्रेति व्युत्पत्त्या सोमयागस्य चतुष्टोमत्वं संपन्नम् । तैत्रासा.

अक्षराजाय कितवम् । कृताय सभाविनम् ।
त्रेताया आदिनवदर्शम् । द्वापराय बहिःसदम् ।
कलये सभास्थानुम् ।

अक्षा द्यूतसाधनविशेषास्तेषां राजा तदभिमानो
देवविशेषस्तस्मै कितवं द्यूतकुशलम् । कृताय कृतयुगा-
भिमानिने सभाविनं द्यूतसभाया अधिष्ठातारम् । त्रेतायै
त्रेतायुगाभिमानिन आदिनवदर्शं मर्यादायां देवनस्य
द्रष्टारं परीक्षकम् । द्वापराय द्वापरयुगाभिमानिने बहिः-
सदं बहिःसदनशीले स्वयमदीव्यन्तम् । कलये कलियुगा-
भिमानिने सभास्थानुमदेवनकालेऽपि सभां यो न
मुञ्चति सोऽयं स्तम्भसमानंत्वात्सभास्थानुस्तम् । तैत्रासा.

यथा कृतायविजितायाधरेयाः संयन्त्येवमेनं
सर्वं तदभिसमैति यत्किञ्च प्रजाः साधु कुर्वन्ति
यस्तद्वेद यत्स वेद स मयैतदुक्त इति ।

यथा लोके कृतायः कृतो नामायो द्यूतसमये प्रसिद्ध-
श्चतुरङ्गः, स यदा जयति द्यूते प्रवृत्तानां, तस्मै
विजिताय तदर्थमितरे त्रिद्व्येकाङ्का अधरेयाः त्रेताद्वापर-
कलिनामानः संयन्ति संगच्छन्तेऽन्तर्भवन्ति, चतुरङ्गे
कृताये त्रिद्व्येकाङ्कानां विद्यमानत्वात्तदन्तर्भवन्तीत्यर्थः ।
यथा अयं दृष्टान्तः, एवमेनं रैकं कृतायस्थानीयं त्रेता-
द्ययस्थानीयं सर्वं तदभिसमैति अन्तर्भवति रैके । किं

तत् ? यत्किञ्च लोके सर्वाः प्रजाः साधु शोभनं धर्मजातं
कुर्वन्ति, तत्सर्वं रैकस्य धर्मेऽन्तर्भवति, तस्य च फले
सर्वप्राणिधर्मफलमन्तर्भवतीत्यर्थः । तथा अन्योऽपि
कश्चित् यः तत् वेद्यं वेद । किं तत् ? यत् वेद्यं सः
रैकः वेद, तद्वेद्यमन्योऽपि यो वेद, तमपि सर्वप्राणि-
धर्मजातं तत्फलं च रैकमिवाभिसमैतीत्यनुवर्तते । सः
एवंभूतः अरैक्योऽपि मया विद्वान् एतदुक्तः एवमुक्तः,
रैक्यवत्स एव कृतायस्थानीयो भवतीत्यभिप्रायः ।

छाशाम्भा.

द्यूते जयार्थं देवताह्वानं जयकर्म च

उद्भिन्दतीं संजयन्तीमप्सरां साधुदेविनीम् ।

ग्लहे कृतानि कृष्णानामप्सरां तामिह हुवे ॥

उद्भिन्दतीं पणवन्धेन धनस्य उद्भेदनं कुर्वतीं
संजयन्तीं सम्यक् जयं प्राप्नुवतीं साधुदेविनीं जयोपाय-
परिज्ञानेन अक्षशलाकादिभिः शोभनं क्रीडन्तीं एवं-
गुणविशिष्टामप्सरां द्यूतक्रियाधिदेवतां अप्सरोजातीयां
अहं स्तौमीति शेषः । अपि च ग्लहे, ग्लहते पणवन्धेन
कल्प्यत इति द्यूतक्रियाजेषोऽर्थो ग्लहः तस्मिन् ग्लहे
निमित्ते कृतानि द्यूतजयचिह्नानि कृतत्रेतादिशब्द-
वाच्यानि अयसंज्ञकानि कृष्णानां कुर्वाणाम् । कृताय-
लाभो हि महान् द्यूतजयः । तदुक्तं द्यूतक्रियामधिकृत्य
आपस्तम्बेन — ‘कृतं यजमानो विजिनाति’ इति
(आप. ५।२०।१) । एवम्भूतां तां अप्सरां इह
अस्मिन् द्यूतजयकर्मणि अहं हुवे आह्वयामि । आगत्य
सा मम जयं करोतु इत्यर्थः । असा.

विचिन्वतीमाकिरन्तीमप्सरां साधुदेविनीम् ।

ग्लहे कृतानि गृह्णानामप्सरां तामिह हुवे ॥

विचिन्वतीं एकत्र निर्वाधे कोष्ठे त्रिचतुरान् अक्षान्
विशेषेण समुचिन्वतीं संघीकुर्वतीम् । पुनस्तानेव
जयार्थं बहुषु कोष्ठेषु आकिरन्तीं समन्ताद् विक्षिपन्तीम् ।
अन्यद् व्याख्यातम् । असा.

यैयैः परिनृत्यत्याददाना कृतं ग्लहात् ।

सा नः कृतानि सीषती प्रहामाप्रोतु मायया ।

सा नः पयस्वत्यौतु मा नो जैषुरिदं धनम् ॥

(१) तैत्रा. १।५।११।१. (२) तैत्रा. ३।४।१६।१.

(३) छाड. ४।१।४.६.

(१) असं. ४।३८।१; कौसू. ४।१।१३.

(२) असं. ४।३८।२. (३) असं. ४।३८।३.

या गन्धर्वस्त्री अयैः अक्षगतसंख्याविशेषैः कृतादि-
शब्दवाच्यैः परिच्यति अभिमतजयप्राप्त्या परितुष्टा
नर्तनं करोति । कीदृशी । ग्लहात् गृह्यमाणात् पण-
चन्धात् कृतं एतत्संज्ञं अयं आदधानः आदधाना
कुर्वाणा । कृतग्लहत्वं तस्या असाधारणो गुणः । सा
तादृशी नः अस्माकं कृतानि कृतशब्दवाच्यान् चतुः-
संख्यायुक्तान् अयान् शेषन्ती अवशेषयन्ती प्रहान्
प्रहन्तव्यानश्चान् मायया व्यामोहकशक्त्या आमोतु
अधितिष्ठतु । एकादयः पञ्चसंख्यान्ता अक्षविशेषा
अयाः । तत्र चतुर्णां कृतं इति संज्ञा । तथा च
तैत्तिरीयकम् — ‘ये वै चत्वारः स्तोमाः कृतं तत् ।
अथ ये पञ्च कलिः सः’ इति (तैब्रा. १।५।११।१) ।
तस्य च कृतस्य लाभान् द्यूतजयो भवति । अत एव
दाशतय्यां लब्धकृतायात् कितवाद् भीतिराम्नाता—
‘चतुरश्रिद् ददमानाद् विभीयाद् आ निधातोः’ इति
(ऋसं. १।४।१९) । तत्र च निरुक्तम् — ‘चतुरोऽ-
श्चान् धारयत इति तद् यथा कितवाद् विभीयात्’ इति
(नि. ३।१६) ।

सा द्यूताधिदेवता पयस्वती द्यूतजितेन पयउपलक्षि-
तेन गवादिधनेन तद्वती नः अस्मान् ऐतु आगच्छतु ।
नः अस्माकं इदं पणितव्यत्वेन कल्पितं धनं अन्ये
कितवा मा जैषुः मापहार्षुः । असा.

या अक्षेपु प्रमोदन्ते शुचं क्रोधं च विभ्रती ।

आनन्दिनीं प्रमोदिनीमप्सरां तामिह हुवे ॥

या गन्धर्वस्त्री द्यूतक्रियासु उक्ता अक्षेपु द्यूतसाधनेषु
प्रमोदते प्रहृष्यति । किं कुर्वती । शुचं इष्टजयविशेषात्
शोकं पुनर्जिगीषया क्रोधं कोपं च विभ्रती धारयन्ती ।
आनन्दिनीं द्यूतजनितहर्षयुक्तां प्रमोदिनीं द्यूतासक्तान-
न्यानि प्रमोदयन्तीम् । यद्वा आनन्दिनीं सुखवतीं
प्रमोदिनीं प्रहर्षवतीं ईदृशीं तां प्रागुक्तां अप्सरां इह
द्यूतकर्मणि जयार्थं अहं हुवे आह्वयामि । असा.

येथा वृक्षमशनिर्विश्वाहा हन्त्यप्रति ।

एवाहमद्य कितवानक्षैर्वध्यासमप्रति ॥

अशनिः वैद्युतोऽग्निः अप्रति । न विद्यते प्रति प्रति-

निधिः समानो यस्य अप्रतिमः सन् विश्वाहा विश्वेषु
सर्वेष्वहःसु यथा वृक्षं तदं हन्ति बाधते । यद्वा विश्वस्य
हन्ता । अशनिः अप्रति अप्रतिपक्षं यथा वृक्षं विनाश-
यति एव एवं अहं अप्रति अप्रतिनिधिः सन् । प्रति-
कितवपराजये मम सदृशः अन्यो नास्तीत्यर्थः । यद्वा
अप्रति अप्रतिपक्षं वध्यासं इति संबन्धः । अद्य इदानीं
कितवान् । कितवः किं तवास्तीति शब्दानुकृतिरिति
यास्कः (नि. ५।२२) । अक्षैर्दीव्यन् पुरुषः परैरपहिय-
माणधनः किं तवास्ति न किञ्चिद् इति सर्वैर्भाष्यत
इत्यर्थः । तादृशान् कितवान् अक्षैः देवनसाधनैः अप्रति
अप्रतिपक्षं वध्यासं हनिष्यामि । यथा प्रतिकितवा द्यूत-
क्रियायां मम प्रतिस्पर्धिनो न भवन्ति तथा अक्षैः परा-
जितान् करिष्यामीत्यर्थः । असा.

तुराणामतुराणां विशामवर्जुषीणाम् ।

समैतु विश्वतो भगो अन्तर्हस्तं कृतं मम ॥

तुराणां द्यूतकर्मणि त्वरमाणानां अतुराणां अत्वर-
माणानाम् । अहमेव प्रथमः अक्षप्रक्षेपेण प्रतिवादिनं
जेष्यामि अहमेवेति अहमहमिकया त्वरमाणास्तुराः ।
विमृश्यकारिण्यः अतुराः । तासां अवर्जुषीणां अवर्जन-
शीलानां प्रतिकितवैः पराजयेऽपि पुनरहमेव जेष्यामीति
द्यूतक्रियां अपरित्यजन्तीनां पुनः पुनर्जयलाभाद् अवर्ज-
यन्तीनां वा । सर्वदा द्यूतव्यसनवतीनामित्यर्थः । विशां
प्रजानां भगः भाग्यं जयलक्षणं विश्वतः सर्वतः समैतु
सम्यग् अभिमुखं आगच्छतु । द्यूतजयकामिनं मामिति
शेषः । न केवलं तत एव जयप्रार्थना अपि तु मम
अन्तर्हस्तं हस्तमध्ये कृतम् । कृतशब्दवाच्यश्चतुःसंख्या-
युक्तः अक्षविषयः अयः । स हस्तमध्ये स्थितो वर्तते ।
एकादयः पञ्चसंख्यान्ता अक्षविषया अयाः । तत्र
चतुर्णां कृतं इति संज्ञा । तथा च तैत्तिरीयकम् — ‘ये
वै चत्वारः स्तोमाः कृतं तत् । अथ ये पञ्च कलिः सः’
इति (तैब्रा. १।५।११।१) । तत्र कृतस्य लाभान् द्यूत-
जयो भवति । अत एव दाशतय्यां लब्धकृतायात् कित-
वाद् भीतिराम्नायते— ‘चतुरश्रिद् ददमानाद् विभीयाद्
आ निधातोः’ इति (ऋसं. १।४।१९) । तत्र निरु-
क्तम् — ‘चतुरोऽश्चान् धारयत इति तद् यथा

(१) असं. ४।३८।४.

(२) असं. ७।५२।१; कौसु. ४।१।१३.

(१) असं. ७।५२।२.

कितवाद् विभीयाद्' इति (नि. ३।१६) । असा.
'ईडे अग्निं स्वावसुं नमोभिरिह प्रसक्तो वि
चयत् कृतं नः । रथैरिव प्र भरे वाजयद्भिः प्रद-
क्षिणं मरुतां स्तोममृध्याम् ॥

स्ववसुं स्वकीयधनं स्वकीयेभ्यः स्तोतृभ्यो हीयमानं
धनं यस्य तं अग्निं नमोभिः स्तोत्रैः ईळे स्तौमि । इह
द्युतकर्मणि प्रसक्तः प्रकर्षेण आसक्तोऽग्निः देवनकर्माधि-
पतिः नः अस्माकं दीव्यतां कृतं कृतशब्दवाच्यं लाभहेतुं
अयं वि चयत् विचिनोतु करोत्वित्यर्थः । वाजयद्भिः
वाजं अन्नं कुर्वद्भिः । अन्नलाभकारणैः रथैरिव स्थितैरक्षैः
प्र भरे प्रहरे । प्रतिकितवान् इति शेषः । ततः मरुताम् ।
देवोपलक्षणम् । सर्वेषां देवनां स्तोमं स्तोत्रं संधं वा
प्रदक्षिणं अनुक्रमेण ऋध्यां समर्पयेयम् । ऋसा.

वयं जयेम त्वया युजा वृतमस्माकमंशमुदवा
भरेभरे । अस्मभ्यभिन्द्र वरीयः सुगं कृधि प्र
शत्रूणां मघवन् वृष्ण्या रुज ॥

हे इन्द्र त्वया युजा सहायेन वृतं वृणोति अक्षैः
संरुणद्धीति वृत् प्रतिकितवः । तादृशं कितवं वयं
जयेम । तथा भरेभरे संग्रामेसंग्रामे द्यूतलक्षणे अस्माकं
जिगीषूणां अंशं जयलक्षणं उद् अव उद्गमय । किञ्च
अस्मभ्यं वरीयः उरुतरं धनं सुगं सुगमनं कृधि कुरु ।
हे मघवन् धनवन् इन्द्र शत्रूणां शातयितृणां प्रतिकित-
वानां वृष्ण्या वृष्ण्यानि वृष्णि भवानि । वीर्याणि जय-
लक्षणानि प्र रुज निवारय । यथा प्रतिकितवा अस्मान्
न जयेयुः यथा तान् वयं जयेम जयेन च तेभ्यो धनं
स्वीकुर्याम तथा कुर्विति इन्द्रः प्रार्थ्यते । असा.

अजैषं त्वा संलिखितमजैषमुत संरुधम् ।

अविं वृको यथा मथदेवा मश्नामि ते कृतम् ॥

लोके हि कितवाः अस्मिन् पदे प्रतिकितवं अक्ष-
शलाकादिभिः संरोत्स्यामीति अङ्कान् कुर्वन्ति तत्रैव च
संरुन्धन्ति । तादृशः प्रतिकितवोऽत्र संबोध्यते । हे

कितव संलिखितं पदेषु सम्यग् अङ्कान् लिखितवन्तमपि
त्वा त्वां अजैषं अहमेव जयामि । उत अप्यर्थे । संरुधं
संरोद्धारमपि त्वां अजैषं जयामि । यद्वा संलिखितं
सम्यग् लिखितं विहितं पदमभिलक्ष्य त्वां जयामि ।
उत अपि च संरुधं, संरुन्धन्ति अत्रेति अधिकरणे
कप्रत्ययः । तादृशं स्थानमभिलक्ष्य त्वां जयामि । किञ्च
वृकः अरण्यश्वा अविं अजं यथा मथत् मश्नाति एव
एवं ते तव कृतं कृतशब्दवाच्यं लाभहेतुं अयं मश्नामि
विनाशयामि । असा.

उत प्रहामातिदीवा जयति कृतमिव श्वघ्नी वि
चिनोति काले । यो देवकामो न धनं रुणद्धि
सभित् तं रायः सृजति स्वधाभिः ॥

उत अपि च अतिदीवा अतिशयेन दीव्यन् पुरुषः ।
प्रहां अक्षैः प्रहन्तारं प्रतिकितवं जयाति । यतः श्वघ्नी
'श्वघ्नी कितवो भवति स्वं हन्ति स्वं पुनराहृतं भवतीति'
यास्कः (नि. ५।२२) । परस्वस्य हन्ता कितवः काले
द्युतकाले कृतमिव । इवशब्द एवार्थे । कृतशब्दवाच्यं
लाभहेतुं अयमेव वि चिनोति मृगयते । हस्तस्थेष्वक्षेषु
प्रागेव निधानात् कृतत्वं अक्षाणां लाभाय अन्विष्यते
अतो जयातीति संबन्धः । यो देवकामः देवान् कामय-
मानः दीव्यन् पुरुषः धनं न रुणद्धि द्यूतलब्धं धनं न
व्यर्थं स्थापयति किं तु देवतार्थं विनियुङ्क्ते तं राया
धनेन स्वधाभिः अन्नैर्बलैर्वा सं सृजत्येव संयोजयत्येव ।
इन्द्र इति देवता गम्यते । इत् अवधारणे । असा.

गोभिष्टरेभामतिं दुरेवां यवेन वा क्षुधं पुरुहूत
विश्वे । वयं राजसु प्रथमा धनान्यरिष्टासो
वृजनीभिर्जयेम ॥

हे इन्द्र दुरेवां दुष्टगमनां दारिद्र्यात् आगतां अमतिं
दुर्बुद्धिं गोभिः पशुभिः तरेम । हे पुरुहूत बहुभिराहृत
इन्द्र विश्वे सर्वे वयं यवेन वा । यवशब्दो धान्योपलक्षणम् ।
धान्येन वा क्षुधं बुभुक्षां तरेम निवारयेम । राजसु
वृषेषु राजमानेषु दीव्यत्सु वा पुरुषेषु । स्थितानीति शेषः ।

(१) असं. ७।५२।३; ऋसं. ५।६०।१; मैसं.
४।१४।११; तैत्रा. २।७।१२।४; आश्रौ. २।१३।२;
बृदे. ५।४८.

(२) असं. ७।५२।४; ऋसं. १।१०२।४.

(३) असं. ७।५२।५.

(१) असं. ७।५२।६; २०।८९।९; ऋसं. १०।४२।९.

(२) असं. ७।५२।७; २०।१७।१०; २०।८९।१०;
२०।९४।१०; ऋसं. १०।४२।१०, १०।४३।१०, १०।४४।
१०.

प्रथमा प्रथमानि मुख्यानि प्रकृष्टतमानि धनानि वयं
अरिष्टासः अहिंसिताः प्रतिकितवैरपराजिताः सन्तः वृज-
नीभिः बलकारिणीभिरक्षशलाकाभिः जयेम साधयेम ।
असा.

कृतं मे दक्षिणे हस्ते जयो मे सव्य आहितः ।
गोजिद् भूयासमश्वजिद् धनंजयो हिरण्यजित् ॥

मे मम दक्षिणे हस्ते पाणौ कृतं कृतशब्दवाच्यो
स्त्राभहेतुः अयः अस्ति । कृतायलामो हि महान् द्यूतजयः ।
तद् उक्तं द्यूतक्रियां अधिकृत्य आपस्तवेन—‘कृतं
पजमानो विजिनाति’ इति (आप. ५।२०।१) । तथा
मे मम सव्ये हस्ते जय आहितः कृतायसाध्यो जयो
निहितोऽस्ति । अतः अहं गोजित् परकीयानां गवां
जेता भूयासम् । अश्वजित् प्रतिकितवसंबन्धिनां अश्वानां
जेता । धनंजयः, धनशब्दः सामान्यवाची, दासी-
भूम्यादिधनस्य जेता । हिरण्यजित् सुवर्णस्य जेता भूया-
सम् । लोके हि कितवा द्यूतकर्मणि गवादिधनं शुल्कं
कुत्वा दीव्यन्ति तत्र ये जयन्ति ते तद्वनं स्वीकुर्वन्ति ।
अत्र जयस्य पूर्वार्धेन उक्तत्वाद् गवादिधनजयलामः
उत्तरार्धेन प्रार्थ्यते । असा.

अक्षाः फलवतीं युवं दत्त गां क्षीरिणीमिव ।
सं मा कृतस्य धारया धनुः स्त्रान्नेव नह्यत ॥

अनया देवनसाधनभूतान् अक्षान् जयाय प्रार्थयते ।
हे अक्षाः युवं द्यूतक्रियां फलवतीं फलोपेतां दत्त प्रय-
च्छत । यथा द्यूतेन धनलामो भवति तथा कुरुतेत्यर्थः ।
तत्र दृष्टान्तः क्षीरिणीं गामिवेति । फलं कस्माद् भवति
तं आह । कृतस्य कृतशब्दवाच्यस्य चतुःसंख्यायुक्ताक्ष-
विषयस्य लाभहेतोः अयस्य धारया संतत्या उपर्युपरिलाभ-
हेतुकृतायप्रवाहेण मा मां सं नह्यत संयोजयत । तत्र
दृष्टान्तः धनुः स्त्रान्नेवेति । यथा धनुः कर्मुकं स्त्रान्ना
स्त्रावनिर्मितया मौर्व्यां संनह्यन्ति । यथा मौर्वीसंनह्यं
कर्मुकं जयकारि भवति एवं मां कृतायपरम्परया जयिनं
कुरुतेत्यर्थः । असा.

इदमुप्राय बभ्रवे नमो यो अक्षेषु तनूवशी ।
घृतेन कलिं शिक्षामि स नो मृडातीदृशे ॥

(१) असं. ७।५२।८ (२) असं. ७।५२।९.

(३) असं. ७।११४।१; वैसू. ६।१०; कौसू. ४।१।१३.

उप्राय उद्गूर्णबलाय बभ्रवे चभ्रुवर्णाय एतत्संज्ञकाय
द्यूतजयकारिणे देवाय इदं नमः नमस्करणम् । भवतु
इति शेषः । यो बभ्रुः अक्षेषु देवनसाधनेषु तनूवशी
यथाकामी स्वेच्छाधीनजय इत्यर्थः । घृतेन आज्येन
मन्त्राभिमन्त्रितेन कलिम् । पराजयहेतुः पञ्चसंख्यायुक्तोऽ-
क्षविषयोऽयः कलिरित्युच्यते । तं शिक्षामि ताडयामि
हन्मीत्यर्थः । एकादयः पञ्चसंख्यान्ता अक्षविषया अयाः ।
तत्र पञ्चानां कलिरिति संज्ञा । तथा च तैत्तिरीयकम्—
‘ये वै चत्वारः स्तोमाः कृतं तत् । अथ ये पञ्च कलिः
सः’ इति (तैब्रा. १।५।११।१) । तत्र कलिशब्दवाच्यस्य
अयस्य आगमने पराजयो भवति । तं अनेन आज्येन
विनाशयामि । अहं अन्यैर् पराजयी किं तु अन्यान्
अहमेव जयामीत्यर्थः । कलिं शिक्षामि शक्तं समर्थं
कर्तुमिच्छामि । यथा कलिः स्वयं पराजयसमर्थः
पराजयवान् भवति तथा करोमीत्यर्थः । अस्मिन्नर्थे
देवतानुग्रहं आशास्ते । स नमस्कृतः अक्षद्यूतदेवता
बभ्रुः ईदृशे देवननिबन्धने कलिपराभावनरूपे जयलक्षणे
च फले नः अस्मान् मृळाति मृडयतु सुखयतु । असा.

धृतमप्सराभ्यो वह त्वमग्ने पांसूनक्षेभ्यः
सिकता अपश्च । यथाभागं हव्यदार्तिं जुषाणा
मदन्ति देवा उभयानि हव्या ॥

हे अग्ने त्वं अप्सराभ्यः । अप्सु सरन्त्यश्चरन्त्यः
अन्तरिक्षचारिण्यो वा । ताम्यः तदर्थं धृतं अक्षाम्य-
ञ्जनसाधनं आज्यं वह प्रापय । अस्माकं जयार्थमिति
शेषः । तथा अक्षेभ्यः अक्षशब्देन तैर्दीव्यन्तः प्रति-
कितवा उच्यन्ते । अक्षहस्तेभ्यः प्रतिकितवेभ्यः पांसून्
सूक्ष्मान् भूरजःकणान् सिकताः शर्कराः अपः उदकानि
च प्रापय । यथा तेषां पराजयो भवति तथा तन्मुखेषु
पांस्वादीन् प्रक्षिपेत्यर्थः । किं च यथाभागं भागं अनतिक्रम्य
स्वीयस्वीयभागानुसारेण हव्यदार्तिं हविषः प्रदानं जुषाणाः
सेवमाना देवा इन्द्राद्या उभयानि द्विप्रकाराणि औषध-
पाशुकभेदेन सोमाज्यभेदेन श्रौतस्मार्तकर्मभेदेन वा
द्विविधानि हव्या हव्यानि हवींषि । आस्वाद्येति शेषः ।
मदन्ति माद्यन्ति तृप्ता भवन्ति । ते देवा अपि अस्माकं
द्यूतजयं कुर्वन्तु इति प्रार्थना । असा.

(१) असं. ७।११४।२.

अप्सरसः सधमादं मदन्ति हविर्धानमन्तरा
सूर्यं च । ता मे हस्तौ सं सृजन्तु घृतेन सपत्नं मे
कितवं रन्धयन्तु ॥

अप्सरसः द्यूतक्रियादेवताः सधमादं सह संभूय
मादः मादनं यस्मिन् मदनकर्मणि तत् । सहमदनं यथा
भवति तथा मदन्ति माद्यन्ति । कुत्रेति तद् उच्यते ।
हविर्धानं हविर्धायते अत्रेति हविर्धानो भूलोकः । तं
सूर्यं सूर्याधिष्ठितं द्युलोकं तं च अन्तरा द्यावापृथिव्योर्मध्ये
अन्तरिक्षलोके माद्यन्ति । ताः अप्सरसः मे मम हस्तौ
देवनसाधनौ पाणी घृतेन घृतवत् सारभूतेन । जयलक्षणेन
फलेन सं सृजन्तु संयोजयन्तु । तथा सपत्नं प्रतिदीव्यन्तं
कितवं मे मम रन्धयन्तु वशयन्तु स्वाधीनं कुर्वन्तु ।
असा.

आदिनवं प्रतिदीन्ने घृतेनास्माँ अभि क्षर ।

वृक्षमिवाशस्या जहि योऽस्मान् प्रतिदीव्यति ॥

प्रतिदीन्ने प्रतिकूलं दीव्यते प्रतिकितवाय प्रतिदिवा
जेतुं आदिनवं आदीव्यामि अक्षैः आदीवनं करोमि ।
अस्मान् आदीव्यतः घृतेन घृतवत्सारभूतेन जयलक्षणेन
फलेन अभि क्षर संयोजय । देवनक्रियाभिमानी देवः
संज्ञेयते । यः कितवः अस्मान् प्रतिदीव्यति जेतुं
प्रतिकूलं द्यूतं करोति तं अशस्या विद्युता वृक्षं शुष्कं
तस्मिन् जहि तिरस्कुरु । असा.

ये नो द्युवे धनमिदं चकार यो अक्षाणां ग्लहनं
शेषणं च । स नो देवो हविरिदं जुषाणो गन्धर्वेभिः
सधमादं मदेम ॥

यो देवः नः अस्माकं द्युवे द्यूताय तदर्थं, यद्वा द्युवे
दीव्यते नः । मह्यम् । अथ वा नः अस्मदीयाय द्युवे
दीव्यते पुरुषाय इदं प्रतिकितवसंबन्धि धनं चकार
जयेन संपादितवान् । यश्च देवः अक्षाणां परकीयानां
ग्लहनं ग्रहणं स्वकीयैरक्षैर्जित्वा स्वीकरणं शेषणं स्वीयानां
अक्षाणां जयाह्वयस्थाने अवशेषणं च कृतवान् । स देवः
द्यूताभिमानी नः अस्मदीयं इदं हविः जुषाणः सेवमानो
भवतु । वयं च गन्धर्वेभिः गन्धर्वैः अक्षाधिष्ठायकैः
सधमादं सहमदनं यथा तथा मदेम हृष्यास्म । असा.

(१) असं. ७।११४।३ : १४।२।३४.

(२) असं. ७।११४।४. (३) असं. ७।११४।५.

संवसव इति वो नामधेयमुग्रपश्या राष्ट्रभृतो
ह्यक्षाः । तेभ्यो व इन्द्रवो हविषा विधेम वयं स्याम
पतयो रयीणाम् ॥

हे गन्धर्वाः अक्षा वा यूयं संवसव इति संप्राप्तधनाः
संप्राप्तधना यतो भवथ अतो वः युष्माकं संवसव
इति नामधेयं भवति । हि यस्माद् उग्रपश्या उग्र-
पश्यायाः राष्ट्रभृतः । इदं द्वयं अप्सरोविशेषनामधेयम् ।
तयोः संबन्धिनो भवन्ति अक्षाः । अक्षाणां एतत्संबन्धित्वं
तैत्तिरीये श्रूयते— 'उग्रपश्ये राष्ट्रभृच्चाचराणि यद्
अक्षवृत्तं अनुवृत्तं एतत्' इति (तैआ. २।४।१) ।
तेभ्यः गन्धर्वाप्सरोभ्यः तदधिष्ठितेभ्यः अक्षेभ्यो वा वः
युष्मभ्यं युष्मदर्थं इन्द्रवः इन्दुमन्तः सोमवन्तः सोमोप-
लक्षितहविर्युक्ता वयं हविषा उचितेन विधेम परिचरेम ।
अनन्तरं वयं दीव्यन्तः रयीणां धनानां पतयः स्वामिनः
स्याम भवेम । द्यूते प्रतिकितवजयेन धनवन्तः स्यामे-
त्यर्थः । असा.

देवान् यन्नाथितो हुवे ब्रह्मचर्यं यदुषिम ।

अक्षान् यद् बभ्रूनालभे ते नो मृडन्वीदृशे ॥

नाथितः उपतप्तः देवान् अन्यादीन् हुवे आह्वयामि
धनलभार्थं इति यत् । ब्रह्मचर्यं वेदग्रहणार्थं ब्रह्मचारि-
नियमं ऊषिम उषितवन्त इति यत् । बभ्रून् बभ्रुवर्णान्
बभ्रुणा अक्षामिमानिना देवेन अधिष्ठितान् वा अक्षान्
देवनसाधनभूतान् आलभे देवितुं स्पृशामीति यत् तेन
कारणेन ते देवादयः ईदृशे जयलक्षणे फले नः अस्मान्
मृडन्तु सुखयन्तु । असा.

भूतकृतर्णदोषः

यद्वस्ताभ्यां चक्रम् कित्विषाण्यक्षाणां गत्नुमुप-
लिप्समानाः । उग्रपश्ये उग्रजितौ तदद्याप्सरसावनु
दत्तामृणं नः *॥

उग्रपश्ये राष्ट्रभृत् कित्विषाणि यदक्षवृत्तमनु
दत्तं न एतत् । ऋणान्नो नर्णमेत्समानो यमस्य
लोके अधिरज्जुरायत् * ॥

* सायणमार्थं स्थलनिर्देशश्च ऋणादानप्रकरणे (पृ. ६०२-
६०३) द्रष्टव्यः ।

(१) असं. ७।११४।६. (२) असं. ७।११४।७.

यस्मा ऋणं यस्य जायामुपैमि यं याचमानो
अभ्यैमि देवाः । ते वाचं वादिषुर्मोत्तरां मदेवपत्नी
अप्सरसावधीतम् * ॥

आपस्तम्बः

राजाधिकृतसभैवाधिदेवनार्हा

सभाया मध्येऽधिदेवनमुद्रत्यावोक्ष्याक्षान्निवपे-
द्युम्मान् वैभीतकान् यथार्थान् ।

पूर्वोक्तायाः सभाया मध्ये अधिदेवनं यस्योपरि
कितवा अक्षैर्दीव्यन्ति तत्स्थानमधिदेवनम् । तत् पूर्वं
काष्ठादिना उद्धन्ति उद्धत्यावोक्षति । अवोक्ष्य तत्राक्षान्
युग्मसंख्याकान् वैभीतकान् विभीतकवृक्षस्य विकारभूतान्
यथार्थान् यावद्भिर्द्युतं निर्वर्तते, तावतो निवपति । कः ?
यस्तत्र राजा नियुक्तः सभिको नाम । उ.

आर्याः शुचयः सत्यशीला दीवितारः स्युः ।

आर्याः द्विजातयः । शुचयोऽर्थशुद्धाः । सत्यशीलाः
सत्यवादिनः । एवम्भूता एव पुरुषास्तत्र दीवितारः
स्युः । त एव तत्र दीव्येयुस्त्वर्थः । ते च तत्र देवित्वा
यथाभाषितं पणं सभिकाय दत्त्वा गच्छेयुः । स च राजे
तमायमहरहः प्रतिमासं प्रतिसंवत्सरं वा दद्यात् । स एव
च स्थानान्तरं दीव्यतो दण्डयेत्, सभास्थाने च कलह-
कारान् । तत्र याज्ञवल्क्यः— 'ग्लहे शतिकवृद्धेस्तु
सभिकः पञ्चकं शतम् । गृह्णीयाद्भूर्ताकितवादितरादशकं
शतम् ॥ स सम्यक्पालितो दद्याद्राज्ञे भागं यथाकृतम् ।
जितमुद्राहयेज्ज्ञेन दद्यात्सत्यं वचः क्षमी ॥' इति
(यास्मृ. २।१९९-२००) । उ.

विष्णुः

चूतसमाह्वययोर्मध्ये सभिक-जयि-राजमिग्राह्याः पणांशाः,

राजसभिकजयिजितानां कृत्यं च

द्वैन्द्रयुद्धे समाह्वये पणचतुर्थांशो राज्ञे दातव्यः ।

पणचतुर्थांश इत्यनेन उभाभ्यां दातव्यः कर इति
प्रतीयत इत्याह भारुचिः । सवि. ४८७

* सायणभाष्यं स्थलनिर्देशश्च ऋणादानप्रकरणे (पृ. ६०३)
द्रष्टव्यः ।

(१) आध. २।२५।१२; हिध. २।१८.

(२) आध. २।२५।१३; हिध. २।१८.

(३) सवि. ४८७.

व्य. कां. २३९

मैल्लमहिषवर्जं समाहूतं जयिने दद्यात् पराजितं
पणं चापि दद्यात् ।

अयमर्थः—समाहूतं समाह्वय इति इष्टमल्लमहिषान्
वर्जयित्वा मेषकुक्कुटातिरिक्तादिकं मृतं वा हीनं वा
जयिने दद्यात् । यदि न ददाति राजा दातव्य इति ।

सवि. ४८७

ग्लहवृद्धिं गृह्णीयात् सभिकः ।

चूतसभाधिकारिणो वृत्तिमाह—ग्लहेति । सभिकः
सभ्यः चूत इत्यनुवर्तते । सवि. ४८७

द्युतं कारयेत्सभिको देयं च दद्यात्तत्कृतम् ।

तस्य कर्तव्यमाह विष्णुः—चूतमिति । तथा च
नारदः—'सभिकः कारयेद् द्युतं देयं दद्याच्च तत्कृतम्'
इति । तत्र विशेषमाह याज्ञवल्क्यः—'स सम्यक्पालितो
दद्याद्राज्ञे भागं यथाकृतम् । जितमुद्राहयेज्ज्ञेन दद्यात्
सत्यं वचः क्षमी ॥' (इति यास्मृ. २।२००) । जितमुद्रा-
हयेत् जितसकाशादुद्धरेत्तज्ज्ञेन दद्यात् । चूतकारिणां
विश्वाससाधनं सकृत्सकृत्सत्यवाक्यं दद्यात् । सवि. ४८७
जितो यदि पणं सभिकाय न दद्यात् राज्ञा
दाप्यः ।

अदत्तराजभागे प्रच्छन्ने चूते जितं पणं न दापये-
दिति स्पष्टार्थः । सवि. ४८८

चूतसमाह्वययोः मिथ्याचारिणां दण्डविधिः

चूते कूटाक्षदेविनां करच्छेदः । उपधिदेविनां
संदंशच्छेदः* ।

संदंशोऽङ्गुष्ठतर्जन्यौ ।

विर. ६१७

गौञ्जिकचारिणोऽदयः प्रतारका विवास्याः ।

गौञ्जिकाश्चारिणः चर्मणा व्यवहरन्ति । अत्र
भारुचिः—गौञ्जिकचारिणोऽग्रहणेनोभयोश्चातुर्येणैकविषय-
त्वेन चौर्यमेवेति, अयं गौञ्जिकादिव्यक्तिरेकैव कितवा
[अयं गौञ्जिकादिः कितवव्यतिरिक्त एक एव (?)] ।
इतरस्तु वञ्चनीयकोटिरेवेति गोञ्जिकादयो न दण्ड्याः,

* व्याख्यानान्तरं स्थलादिनिर्देशश्च स्तेयप्रकरणे (पृ. १६६९)
द्रष्टव्यः ।

(१) सवि. ४८७. (२) सवि. ४८७.

(३) सवि. ४८७. (४) सवि. ४८८.

(५) सवि. ४८८.

अपि तु देशाभिर्वास्याः । अतश्च 'द्यूतं निषिद्धं मनुना'
इत्यादिवचनजातं कपटद्यूतविषयमिति मन्तव्यम् ।
सवि. ४८७-८

कौटिलीयमर्थशास्त्रम्

द्यूतसमाह्वयम्

द्यूतसमाह्वयम् । द्यूताध्यक्षो द्यूतमेकमुखं कार-
येत् । अन्यत्र दीव्यतो द्वादशपणो दण्डः गूढा-
जीविज्ञापनार्थम् ।

द्यूताभियोगे जेतुः पूर्वः साहसदण्डः । परा-
जितस्य मध्यमः । बालिशजातीयो ह्येष जेतुकामः
पराजयं न क्षमत इत्याचार्याः । नेति कौटल्यः
पराजितश्चेद् द्विगुणदण्डः क्रियेत न कश्चन
राजानमभिसरिष्यति । प्रायशो हि कितवाः कूट-
देविनः ।

तेषामध्यक्षाः शुद्धाः काकणीरक्षांश्च स्थापयेयुः ।

काकण्यक्षाणामन्योपधाने द्वादशपणो दण्डः ।
कूटकर्मणि पूर्वः साहसदण्डः, जितप्रत्यादानम् ।
उपधौ स्तेयदण्डश्च ।

जितद्रव्यादध्यक्षः पञ्चकं शतमाददीत, काकण्य-
क्षारलाशलाकावक्रयमुदकभूमिकर्मकयं च । द्रव्या-
णामाधानं विक्रयं च कुर्यात् । अक्षभूमिहस्त-
दोषाणां चाप्रतिषेधने द्विगुणो दण्डः ।

तेन समाह्वयो व्याख्यातः अन्यत्र विद्याशिल्प-
समाह्वयादिति ।

द्यूतसमाह्वयमिति सूत्रम् । द्यूतं अक्षशलाकाद्यप्राणि-
क्रीडा समाह्वयो मल्लमेषकुक्कुटादिप्राणिदेवनं तयोः
समाहारो द्यूतसमाह्वयं, तत्संबद्धो व्यवहारो दण्डश्चाभि-
धीयत इति सूत्रार्थः । पारुष्यप्रसङ्गात् सर्वविधपारुष्य-
विसंवादादिदोषनिदानस्यास्येह कथनसंगतिः ।

द्यूताध्यक्ष इति । सः, द्यूतं एकमुखं एकमार्गे
एकस्मिन् प्रदेशे इत्यर्थः, कारयेत् । अन्यत्र प्रदेशान्तरे,
दीव्यतः द्वादशपणो दण्डः । ननु च द्यूतमेव ताव-
न्निन्दितं प्रतिषिद्धं च शास्त्रेषु— 'प्रकाशमेतत्तात्पर्यं
यद् देवनसमाह्वयम्' इति, 'प्रच्छन्नं वा प्रकाशं वा द्यूतं
राष्ट्रे निवारयेद्' इति च स्मृतौ, 'अक्षैर्मा दीव्यः' इति

(१) कौ. ३।२०.

चाम्नाये । तत् कुतोऽस्य प्रवर्तनविधिः कुतस्तरां
चैकमुखत्वनियमनमित्याशङ्कामपाकर्तुमेकमुखत्वनियमस्य
प्रयोजनमाह— गूढाजीविज्ञापनार्थमिति । गूढाजीविन-
स्तस्करसाहसिकादयो लोककण्टकाः तज्ज्ञापनार्थम् ।
अयमाशयः— प्रतिषेधातिक्रमेण प्रवृत्तौ श्येनादिवदयं
द्यूतसमाह्वयस्य विधिः । तच्च लोके कण्टकप्रायजनभूयिष्ठ-
सेव्यं सुरापानवदधर्मरूपमप्येकमुखतया प्रवर्त्यमानं
कण्टकज्ञानसाधनीभूय तदुद्धरणरूपधर्मान्तरोपायतां प्रति-
पद्यत इति तदेकमुखत्वनियमोऽप्युपपद्यत इति ।

द्यूताभियोगे जेतुरित्यादि । द्यूतविषयमभियोगं
द्यूतजेता कुर्वन् पूर्वसाहसं दण्ड्यः, द्यूतपराजितस्तद्विगुणं
दण्डं मध्यमसाहसम् । पराजितस्य दण्डाधिक्ये अधर्म्य-
जयकामुकता हेतुरित्याह— बालिशजातीयो हीत्यादि ।
बालिशजातीयो मूर्खप्रायः । नेति कौटल्य इत्याचार्य-
मतप्रतिषेधे कारणमाह— पराजितश्चेदिति । स चेद्
द्विगुणदण्डः क्रियेत, न कश्चन राजानमभिसरिष्यति
न कोऽपि पराजितो जेतृकृतमात्मदुःखं राज्ञे निवेदयि-
तुमागमिष्यति । माभिसरतु को दोष इति चेत् तत्राह—
प्रायशो हि कितवाः कूटदेविन इति । प्रायेण हि धूर्ताः
कपटदेवनशीलाः । अतश्च तेभ्य एकान्तजयिभ्य आपत-
तोऽनर्थजातात् कूटानभिज्ञतया नित्यपराजयिनामनिर्मोक्ष
एवापद्येतेत्यभिप्रायः ।

तेषामिति । कितवानां, अध्यक्षाः द्यूतकर्मप्रत्यवेक्षकाः,
शुद्धाः कूटरहिताः, काकणीः कपर्दान्, अक्षांश्च पाश-
कांश्च तथाविधान्, स्थापयेयुः देवनार्थम् ।

काकण्यक्षाणामिति । तेषां, अन्योपधाने अन्येषां
स्थापितातिरिक्तानां तज्जातीयानां उपधाने, द्वादशपणो
दण्डः । इहान्यशब्दस्य सापेक्षत्वेऽपि समास आर्षः ।
कूटकर्मणीति । कपटाक्षादिसृष्टौ, पूर्वः साहसदण्डः,
जितप्रत्यादानं जितद्रव्यापहरणं च । उपधौ स्थापितेष्वे-
वाक्षादिषु रेखाव्यत्ययकरणलक्षणे व्याजे मणिमन्त्रादिना
बुद्धिवञ्चनायां वा, स्तेयदण्डश्च, चकारात् पूर्वोक्तं च ।

जितद्रव्यादिति । जिताद् द्रव्याद्, 'अध्यक्षः, पञ्चकं
शतं आददीत शते विंशतिभागं गृह्णीयात्, आत्मवृत्त्य-
र्थम् । काकण्यक्षारलाशलाकावक्रयं काकण्यः कपर्दाः
अक्षाः पाशकाः अरलाः चर्मपट्टिकाजातीयाः साधनमेदाः

शलाका दन्तादिमय्यो दीर्घचतुरस्राः काकप्यादीनां देवनसाधनानां अवक्रमं भाटकं, उदकभूमिकर्मक्रमं च, आददीत, जेतुसकाशात् । द्रव्याणां आधानं विक्रयं च कुर्याद् चूतकरैराधीयमानानि विक्रीयमाणानि च द्रव्याणि स्वीकुर्यात् । अक्षभूमिहस्तदोषाणां च अक्षदोषस्य भूमिदोषस्य हस्तदोषस्य च, अप्रतिषेधने प्रतिषेधाकरणे, द्विगुणः स्वादेयद्रव्यभागद्विगुणः, दण्डः अध्यक्षस्य ।

अप्राणिचूतोक्तं दण्डविधानं द्विपदचतुष्पदादि-प्राणिचूते विद्याशिल्पसमाह्वयातिरिक्तेऽतिदिशति—तेनेत्यादि । श्रीमु.

मनुः

चूतसमाह्वयप्रतिज्ञा

अयमुक्तो विभागो वः पुत्राणां च क्रियाविधिः । क्रमशः क्षेत्रजादीनां चूतधर्मं निबोधत ॥

(१) चूतं वक्तुमुपक्रमते अयमिति । पुत्राणां क्षेत्रजादीनां क्रियाविधिः पुत्रत्वोत्पादनविधिः क्रमेण । चूतधर्मं निबोधतेत्यन्वयः । मवि.

(२) एष दायभागः पुत्राणां क्षेत्रजादीनां क्रमेण विभागकरणप्रकारो युष्माकमुक्तः । इदानीं चूतव्यवस्थां शृणुत । ममु.

(३) विभागप्रकरणमुपसंहरन् चूतं प्रतिजानीते—अयमिति । पुत्राणामौरसादीनाम् । क्रियाविधिः पिण्डदानं च । मच.

चूतसमाह्वययोरलक्षणम्

अप्राणिभिर्यत्क्रियते तल्लोके चूतमुच्यते ।

प्राणिभिः क्रियते यस्तु स विज्ञेयः समाह्वयः ॥

(१) मस्मृ. ९।२२० ग., धर्म (धर्मान्) [विभागो (हि भागो) Noted by Jha]; भाच. धर्म (धर्मान्).

(२) मस्मृ. ९।२२३; मिता. २।१९९ क्रियते यस्तु (क्रियमाणस्तु); अप. २।१९९; व्यक. १६२; स्मृच. ९ मितावत् : ३३०; विर. ६१०; पमा. ५७२; रत्न. १६४; विचि. २५८; व्यनि. ४७८ यस्तु (यस्तु); स्मृचि. ३६; दवि. १०७ तल्लोके (लोके तत्) शेषं मितावत्; नृप्र. २७७ मितावत्; सवि. ५७-८ ते यस्तु (माणं तु) निषण्डः; जीमि. २।१९९; व्यप्र. ५६५ मितावत्; व्यउ. १६३ सविवत्; विता. ७१६ मितावत्; राकौ. ४८६ मितावत्; ज्ञेय. २८८; समु. १६४; नन्द. ८।७ सविवत्.

(१) चूतं अप्राणिभिरक्षशलाकादिभिर्यत्क्रियते, पणेन क्रीडनम् । प्राणिभिर्मेषादिभिः युद्धकरणेन यत्नेन नियम्य क्रीडनं तत्समाह्वयः । मवि.

(२) अक्षशलाकादिभिरप्राणैर्यत्क्रियते तल्लोके चूतं कथ्यते । यः पुनः प्राणिभिर्मेषकुक्कुटादिभिः पणपूर्वकं क्रियते स समाह्वयो ज्ञेयः । लोकप्रसिद्धयोरप्यनयोरलक्षण-कथनं परिहारार्थम् । ममु.

(३) प्राणिभिर्मेषकुक्कुटादिभिः यत्कर्म पणपुरः-सरमिति शेषः । * मच.

(४) चूतसमाह्वययोः करणत एव भेदो न स्वरूपत इत्यभिप्रायेणाह—अप्राणिभिर्यदिति । अप्राणिभिर्दान्त-शार्ङ्गदारवमार्तिकैरक्षैः प्राणिभिः कृकवाकुमेषमहिष-वर्त्यादिभिः । + नन्द.

चूतोपकरणानि

काकिन्यो वधिकाश्चैव शलाका मौर्य एव च ।

अक्षाः सबीजाः कुहका चूतोपकरणानि षट् ॥

चूतसमाह्वयनिषेधः । चूतसमाह्वयकारिणां दण्डः,

इतरकण्टकदण्डश्च ।

चूतं समाह्वयं चैव राजा राष्ट्रास्त्रिवारयेत् ।

राज्यान्तकरणावेतौ द्वौ दोषौ पृथिवीक्षिताम् ॥

(१) अत्र च तुल्यविषयत्वात् समाह्वयमप्येकीकृत्य दर्शयति — चूतमिति । मवि.

(२) निवारणमत्र निर्वासनेन न दण्डेन । अत एव निवारणाय निर्वासनमाह स एव—कुशीलवांश्चेति ।

स्मृच. ३३०

(३) चूतसमाह्वयो वक्ष्यमाणलक्षणौ राजा स्वराष्ट्रा-

* शेषं ममुवत् । + भाच. नन्दवत् ।

(१)-अप. २।१९९.

(२) मस्मृ. ९।२२१ क., ख., घ., राज्या (राजा), [त्रिवारयेत् (त्रिवासयेत्) Noted by Jha]; व्यक. १६३; स्मृच. ३३० पू.; विर. ६११ त्रिवार (त्रिवास) राज्या (राष्ट्रा) दोषौ (द्वेषौ) क्षिताम् (शृताम्); पमा. ५७८ राज्यान्तकरणा (राजान्तकारिणा); रत्न. १६४ विरवत्; व्यनि. ४७९ द्वात्रि (द्वे नि) राज्या ..... तौ (राज्यस्यान्त-करावेतौ); स्मृचि. ३६ द्वात्रि (द्वे नि); व्यप्र. ५६८ द्वात्रि (राज्ये नि); बाळ. २।२०३; समु. १६४ द्वात्रि (द्वे नि) करणा (कारिणा).

निवर्तयेत् । यस्मादेतौ द्वौ दोषौ राज्ञां राज्यविनाश-
कारिणौ । ममु.

प्रकाशमेतत्तात्पर्यं यदेवमसमाह्वयौ ।

तयोर्नित्यं प्रतीघाते नृपतिर्यत्नवान् भवेत् ॥

(१) तात्पर्यं तत्करत्वम् । यत्नवान् भवेत्
यत्नवान् भूत्वा तौ निवारयेत् । स्मृच. ३३०

(२) प्रकटमेतच्चौर्यं यद्भूतसमाह्वयौ, तस्मात्तन्नि-
वारणे राजा नित्यं यत्नयुक्तः स्यात् । ममु.

भूतं समाह्वयं चैव यः कुर्यात्कारयेत् वा ।

तान् सर्वान् घातयेद्राजा शूद्रांश्च द्विजलिङ्गिनः * ॥

(१) घातयेत्ताडनादिना । द्विजलिङ्गिनो द्विजलिङ्गो-
पवीतादिधरान् । मवि.

(२) द्यूतसमाह्वयौ यः कुर्यात् यो वा सभिकः
कारयेत्तेषामपराधापेक्षया राजा हस्तच्छेदादिवधं कुर्यात् ।
यज्ञोपवीताद्विजलिङ्गधारिणः शूद्रान् हन्यात् । ममु.

(३) निमित्तमनुवदन्नैमित्तिकमाह— द्यूतमिति ।
कारयेत्सभिकः । घातयेत् अपराधानुरूपेण हस्तच्छेदं
कुर्यात् । तत्रैव ब्राह्मणत्वेन प्रतीयमाना अपि ये शूद्रा-
स्तान् प्रत्याह— द्विजलिङ्गिन इति । एतेऽवश्यमन-
पेक्ष्यतया देशान्निःसारणीया इति भावः । मच.

* मिताव्याख्यानं ' राजा सचिवं निर्वात्याः ' इति
यज्ञवल्क्यवचने द्रष्टव्यम् । अप., विर., पमा., विचि., वीमि.,
व्यप्र., व्यम., विता. मितावद्भावः ।

(१) मस्मृ. ९।२२२; विश्व. २।२०६ ह्यौ (ह्यम्)
पू.; व्यक्र. १६३ पूर्वार्धेः संदिग्धतया समुपलभ्यते; स्मृच.
३३०; विर. ६११; पमा. ५७८; रत्न. १६४; विचि.
२५८; स्मृचि. ३६; सवि. ४८६ नित्यं (नित्य); व्यप्र.
५६८; बाल. २।२०३; सेतु. २८८; समु. १६४.

(२) मस्मृ. ९।२२४; मिता. २।२०२; अप. २।२०२
त्कारयेत् वा (यश्च कारयेत्) : २।३०३ उक्त.; विर. ६११
अपवत्; पमा. ५७७; दीक. ५१ त्कारयेत् वा (यस्तु
कारयेत्); विचि. २५८ अपवत्; व्यनि. ४७९ अपवत्;
स्मृचि. ३६ अपवत्; नृप्र. २७९; वीमि. २।२०३ वा
(च) : २।३०४ उक्त.; व्यप्र. ५६७; व्यड. १६३ (=);
व्यम. १०९ तान् सर्वान् (सर्वास्तान्); विता. ७२०;
राको. ४८७; सेतु. २८८-९ अपवत्; समु. १६४ यः ...
वा (ये कुर्युश्च कारयेत्).

द्यूतमेतत्पुराकल्पे दृष्टं वैरकरं महत् ।

तस्माद्भूतं न सेवेत हास्यार्थमपि बुद्धिमान् ॥

(१) पुराकल्पे पुराणकथासु । मवि.

(२) नेदानीमेव परं किन्तु पूर्वस्मिन्नपि कल्पे द्यूत-
मेतदतिशयेन वैरकरं दृष्टम् । अतः प्राज्ञः परिहासार्थ-
मपि तन्न सेवेत । ममु.

(३) द्यूतस्यानर्थवहत्वं ऐतिह्येनाह—द्यूतमिति ।
पुराकल्पे संसारानादितया बलभद्रदन्तवक्त्रयुधिष्ठिर-
दुर्योधनादिकाले । हास्यार्थं कुतूहलार्थमपि । द्यूतपदं
समाह्वयोपलक्षकं, धनकारित्ववैरकरत्वहेतोरुभयसाधार-
ण्यात् । मच.

(४) द्यूतस्य दोषमाह, स्वयमपि राजा द्यूतं न
कार्यमिति चाह—द्यूतमेतत्पुराकल्पे दृष्टमिति । पुराकल्पे
पूर्वस्मिन् काले वैरकरं दृष्टं नलयुधिष्ठिरादिषु । नन्द.

प्रच्छन्नं वा प्रकाशं वा तन्निषेवेत यो नरः ।
तस्य दण्डविकल्पः स्याद्यथेष्टं नृपतेस्तथा ॥

(१) विविधः कल्यो विकल्पः । सम एव राज्ञो-
च्यते । 'द्यूतधर्मं निबोधत' इति तत् आरभ्य द्वित्राः
श्लोका विधायकाः । अन्यः सर्वोऽप्यर्थवादः । मेधा.

(२) प्रकाशं कर्तव्यवृत्त्युत्पादनेन । यथेष्टं यस्य
यथेच्छति नृपस्तस्य तथा कार्यो दण्डभेदः । न त्वत्र
शास्त्रे दण्डो नियम्यत इत्यर्थः । मवि.

(३) यो मनुष्यस्तद्भूतं गूढं प्रकटं वा कृत्वा सेवेत
तस्य यथा नृपतेः इच्छा भवति तथाविधो दण्डो भवति ।
ममु.

(४) तस्मात्तत्कारी दण्डार्ह इत्याह—प्रच्छन्नमिति ।
तत् द्यूतसमाह्वयं प्रच्छन्नम् । यथा स्यात् प्रकाशं
यथा स्यादिति । नृपतेरिच्छया दण्डो बधो वेत्यन्वयः ।

(१) मस्मृ. ९।२२७; विर. ६११ वैरकरं (वै विकृतं);
व्यनि. ४७९ पूर्वार्धे (द्यूतापुरातने कल्पे दृष्टं वैरतरं महत्);
स्मृचि. ३६; बाल. २।२०३; सेतु. २८९; समु. १६४.

(२) मस्मृ. ९।२२८; विश्व. २।२०६ तन्नि.....नरः
(द्यूतं राष्ट्रे निवारयेद्) पू.; विर. ६११; रत्न. १६४ प्रच्छ
...वा (प्रकाशे वाऽप्रकाशे वा); स्मृचि. ३६ थेष्टं (थोक्तं);
बाल. २।२०३; सेतु. २८९; समु. १६४.

१ (अन्यः०).

चद्वा 'पणे सहस्रं नृपतेः' इत्युक्तम् । मच.

(५) दण्डविकल्पः दण्डभेदोऽर्थहरणादिलक्षणः ।

नन्द.

(६) तद् द्यूतं यः निषेवेत तस्य दण्डविकल्पः शतदण्डः स्यात्, यथेष्टं नृपतेः तथा वा दण्डः । माच.

कितवान् कुशीलवान् क्रूरान् पाषण्डस्थांश्च मानवान् ।

विकर्मस्थान् शौण्डिकांश्च क्षिप्रं निर्वासयेत् पुरात् * ॥

एते राष्ट्रे वर्तमाना राज्ञः प्रचलन्नतस्कराः । विकर्मक्रियया नित्यं बाधन्ते भद्रिकाः प्रजाः* ॥

अष्टादशपदोपसंहारः

उदितोऽयं विस्तरशो मिथो विवदमानयोः ।

अष्टादशसु मार्गेषु व्यवहारस्य निर्णयः ॥

(१) सर्वव्यवहारोपसंहारार्थः श्लोकः । मेधा.

(२) अष्टादशसु ऋणादानादिषु व्यवहारपदेषु परस्परं विवदमानयोरर्थप्रत्यर्थिनोः कार्यानिर्णयोऽयं विस्तरेणोक्तः । ममु.

एवं धर्म्याणि कार्याणि सम्यक्कुर्वन् महीपतिः ।

देशानलब्धांलिप्सेत लब्धांश्च परिपालयेत् ॥

(१) अलब्धांलिप्सेतेति संतोषपरेण न भवितव्यमित्यर्थः । मेधा.

(२) राजकृत्यशेषमाह— एवमिति । मवि.

(३) अनेनोक्तप्रकारेण धर्मादनपेतं निर्णयं कुर्वन् राजा जनानुरागाद्देशांलब्धुमिच्छेत् लब्धांश्च सम्यक्पालयेत् । एवं सम्यग्व्यवहारदर्शनस्यालब्धप्रदेशप्राप्त्यर्थत्वं मुक्तम् । ममु.

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च स्तेयप्रकरणे (पृ. १७१०-११) द्रष्टव्यः ।

(१) मस्मृ. ९।२५०; व्यक्र. १६३ विस्तरशो (विस्तरेण) हारस्य (हारवि); विर. ६१८ ऽयं विस्तरशो (विस्तरेणायं) हारस्य (हारवि); सेतु. ३२९ मिथो (मिथ्या) शेषं विरवत्.

(२) मस्मृ. ९।२५१; व्यक्र. १६३ धर्म्याणि कार्याणि (कार्याणि सर्वाणि); विर. ६१८ पूर्वार्थे (एवं कार्याणि सर्वाणि कुर्वन् सम्यङ् महीपतिः); सेतु. ३२९ पूर्वार्थे (एवं कार्याणि सर्वाणि पश्यन् सम्यङ् महीपतिः) लब्धांलिप्सेत (लब्धानीप्सेत).

(४) महीपतिस्त्वं द्यूतयति— देशानिति । मच.

(५) कुर्वन्लिप्सेत नाकुर्वन् । नन्द.

(६) अलब्धान् अमात्यान् लिप्सेत । माच.

अनेन विधिना राजा मिथो विवदतां नृणाम् । साक्षिप्रत्ययसिद्धानि कार्याणि समतां नयेत् * ॥

(१) अनेनेति पूर्वोक्तप्रकारप्रत्ययमर्शः । विधिना प्रकारेण । साक्षिप्रत्ययौ । सिद्धशब्दः प्रत्येकमपि संबध्यते । साक्षिभिः सिद्धानि निर्णीतानि । प्रत्ययः अनुमानं दैवी वा क्रिया । कार्याणि न केवलं ऋणादानं अन्यदपि समतां नयेदर्थिप्रत्यर्थिविप्रतिपत्तिमपाकुर्यादैकमत्यं उत्पादयेत् । उपसंहृतमृणादानं, समाप्तो व्यवहारः । सर्वत्र जयपराजयप्रकाराणामेवंरूपत्वात् । न हि साक्ष्यादिभ्य ऋते किञ्चिदुत्तरेषु विवादेषु विप्रतिपत्तिनिरासनिमित्तम् । केवलं दण्डविशेषस्तत्स्वरूपं च वक्तव्यमित्युत्तरः प्रपञ्चः । कीदृशोऽस्वामिविक्रयः कीदृशोऽनुशय इति स्वरूपं व्यवस्थाप्यते । मेधा.

(२) परस्परं विवदमानयोरर्थप्रत्यर्थिनोः अनेनोक्तप्रकारेण राजा साक्षिनिर्णीतानि अनुमानशपथादिप्रत्ययनिर्णीतानि कार्याणि अर्थिप्रत्यर्थिविप्रतिपत्तिरोधेन समीकुर्यात् । + गोरा.

याज्ञवल्क्यः

द्यूतसमाह्वयस्वरूपम्

अधुना द्यूतसमाह्वयाख्यं विवादपदमधिक्रियते । तत्स्वरूपं च नारदेनाभिहितम्— 'अक्षवप्रशलाकाचैर्देवनं जिह्वकारितम् । पणक्रीडा वयोभिश्च पदं द्यूतसमाह्वयम् ॥' इति । अक्षाः पाशकाः । वप्रश्चर्मपट्टिका । शलाका दन्तादिभ्यो दीर्घचतुरस्ताः । आद्यग्रहणाच्च तुरङ्गादिक्रीडासाधनं करितुरङ्गरथादिकं गृह्यते । तैरप्राणिभिर्यदेवनं क्रीडा पणपूर्विका क्रियते । तथा वयोभिः

* अयं श्लोको वस्तुतः ऋणादानोपसंहारे एव निवेश्यः, तत्रैव सम्यक् लगते । परन्तु निबन्धकाराणामनुसारेण अस्माभिरत्र निविष्टः ।

+ व्याख्यानान्तरेषु गोरावद्भावः ।

(१) मस्मृ. ८।१७८; व्यक्र. १६३ मिथो (मिथ्या); विर. ६१८ समतां (शमतां); सेतु. ३२९ व्यक्वत्.

१ प्रत्ययः सि. २ प्रति.

पक्षिभिः कुक्कुटपारावतादिभिः चशब्दान्मल्लमेप्रमहिषा-
दिभिश्च प्राणिभिर्या पणपूर्विका क्रीडा क्रियते तदुभयं
यथाक्रमेण द्यूतसमाह्वयाख्यं विवादपदम् । द्यूतं च
समाह्वयश्च द्यूतसमाह्वयम् । तदुक्तं मनुना—‘अप्राणि-
भिर्यत्क्रियते तल्लोके द्यूतमुच्यते । प्राणिभिः क्रियमाणस्तु
स विशेषः समाह्वयः ॥’ इति (मस्मृ. १।२२३) ।

मिता.

सभिकेन द्यूते द्यूत्यर्थं ग्राह्याः पणांशाः

ग्लहे शतिकवृद्धेस्तु सभिकः पञ्चकं शतम् ।

गृहीयाद्धूर्तकितवादितरादशकं शतम् ॥

(१) विसंवादप्रसङ्गेनाखिलविसंवादैकारणभूतं द्यूत-
समाह्वयव्यवहारमाह— गलत्सभिकेति । तुशब्दोऽ-
वधारणार्थः । गलत्सभिकवृद्धिरेव सभिकस्य, नान्यदपि
स्वपरिभाषितमुखपट्टादीत्याभिप्रायः । गलितं निर्गलितं
यत् सभिकहस्तात् पराजितानां देवनार्थं द्रव्यं, यच्च
द्यूतोपकरणमक्षादि, तद् गलत्सभिकं द्रव्यम् । तदर्थं
वृद्धिर्गलत्सभिकवृद्धिः । तां सभिको द्यूतसमायोजको
धूर्तमण्डलाधिपतिर्गृहीयात् । कियन्ती । पञ्चकं शतम् ।
धूर्तकितवाजेतुः द्यूतोपकरणनिमित्तम् । इतरात् परा-
जितात् प्रयुक्तस्वद्रव्यनिमित्तं दशकं शतमित्यर्थः ।

विश्व. २।२०३

(२) तत्र द्यूतसमाधिकारिणो वृत्तिमाह— ग्लह
इति । परस्परसंप्रतिपत्त्या कितवपरिकल्पितः पणो ग्लह
इत्युच्यते । तत्र ग्लहे तदाश्रया शतिका शतपरिमिता
तदधिकपरिमाणा वा वृद्धिर्यस्यासौ शतिकवृद्धिस्तस्मात्
धूर्तकितवात्पञ्चकं शतमात्मवृत्त्यर्थं सभिको गृहीयात् ।
पञ्चपणा आयो यस्मिन् शते तत्पञ्चकं शतम् । ‘तदस्मिन्
वृद्धयायलभ’ (व्यास. ५।१।४७) इत्यादिना कन् ।
जितग्लहस्य विंशतितमं भागं गृहीयादित्यर्थः ।

(१) यास्मृ. २।१९९; अपु. २५।४९; विश्व. २।२०३
ग्लहे... ..स्तु (गलत्सभिकवृद्धिस्तु) व्यासस्य तु गलत्सभिक-
वृद्धिस्तु इति पाठो धृतः; मिता. ; अप. ; उ. २।२५।१३;
विर. ६।१३; पमा. ५।७३; व्यनि. ४८० गृही... ..शकं
(गृहीयुर्धूर्तकितवाः तस्करा दशकं); स्मृचि. ३६; नृप्र.
२७८ वृद्धेस्तु (वृत्तिस्तु); सवि. ४८७ धूर्त (द्यूत);
वीमि. दशकं (पञ्चकं); व्यप्र. ५६५; व्यउ. १६४;
विता. ७१७; समु. १६४.

सभा कितवनिवासार्था यस्यास्त्यसौ सभिकः । कल्पिता-
क्षादिनिखिलक्रीडोपकरणस्तदुपचितद्रव्योपजीवी सभा-
पतिरुच्यते । इतरस्मात्पुनरपरिपूर्णशतिकवृद्धेः कितवाद-
शकं शतं जितद्रव्यस्य दशमं भागं गृहीयादिति यावत् ।

* मिता.

(३) तत्र सभापतिना यावती वृद्धिर्यतश्च ग्राह्या
तदाह— ग्लह इति । यः सभां कृत्वा द्यूतोपकरणानि च
प्रगुणीकृत्य कितवेभ्यो देवितुं वृद्ध्या धनं प्रयच्छति स
सभिको धूर्तकितवादूर्तां विजयी वा कितवो द्यूतकर्ता
स धूर्तकितवस्तस्माच्छतिकवृद्धेः शतसंख्याकग्लहे पणे
विषयभूते यो वृद्धिं जितवान् स शतिकवृद्धिस्तस्मात्
पञ्चकं शतं गृहीयात् । यः पराजितः स इतरस्तस्मात्
दशकं शतम् ।

+ अप.

(४) [मिताक्षरामनूद्याह] हलायुधस्तु शतिका शत-
परिमाणा यस्य वृद्धिः स शतिकवृद्धिः येन शतमेकं
जितमिति यावत्, तस्मात् पञ्चकं शतं सभिको गृही-
यादितरादशकं शतं येन शतमेकं पराजितं तस्मादशकं
शतं गृहीयादित्यर्थ इत्याह ।

विर. ६।१३

(५) इतरात् शतन्यूनवृद्धेर्दशकं शतं दश माषान्
गृहीयादित्यर्थः । तुशब्देन पराजितात् पञ्चकशतादि-
ग्रहणं व्यवच्छिद्यते ।

× वीमि.

सभिककृत्यं राजे जेत्रे च पणांशदापनम्

सं सम्यक्पालितो दद्याद्राज्ञे भागं यथाकृतम् ॥

जितमुद्रग्राहयेजेत्रे दद्यात्सत्यं वचः क्षमी ॥

(१) स्वार्थहेतोरेव च राज्ञा—‘स सम्यक् पालितो दद्याद्
राज्ञे भागं यथाकृतम् । जितमुद्रग्राहयेजेत्रे दद्यात् सत्य-
वचाः क्षमी ॥’ यथाकृतं यथापरिभाषितं यथा वा
स्मृत्यन्तरे निरूपितमित्यर्थः । तद्यथा बृहस्पतौ—‘राज-

* पमा., सवि., व्यप्र., व्यउ., विता. मितावत् ।

+ मितावद्भावः । × शेषं मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२००; अपु. २५।५०; विश्व.
२।२०४ तस्य वचः (तस्यवचाः); मिता. ; अप. दद्या...
कृतम् (भागं राज्ञे दद्याद्यथाकृतम्); उ. २।२५।१३ जेत्रे
(जेत्रं); विर. ६।१३ विश्ववत्; पमा. ५।७४ जितमुद्रा
(जितं तद्वा); स्मृचि. ३६-७; दवि. १०७ जेत्रे (जेत्रं);
नृप्र. २७८; सवि. ४८७; वीमि. ; व्यप्र. ५६५-६;
व्यउ. १६४; विता. ७१८ दविवत्; समु. १६४.

वृद्धिः सकितवात् सभिकाद् दशकं शतम् । यथासमयं वा स्याद् इति । किञ्च जितं यत् कितवैः, तत् परा-जितेभ्यः सभिक उद्ग्राहयेत् । जेत्रे च येन जितं तस्मै, सभिक एव सत्यवचनो भूत्वाऽविसंवादेन क्षमी चानु-त्तापवान् पुनर्दद्यादित्यवसेयम् । विश्व. २।२०४

(२) एवं क्लृप्तवृत्तिना सभिकेन किं कर्तव्यमि-त्याह—स इति । य एवं क्लृप्तवृत्तिर्द्युताधिकारी स राज्ञा धूर्तकितवेभ्यो रक्षितस्तस्मै राज्ञे यथासंप्रतिपन्नमंशं दद्यात् । तथा जितं यद्द्रव्यं तदुद्ग्राहयेत् बन्धकग्रहणे-नापेधादिना च पराजितसकाशादुद्धरेत् । उद्धृत्य च तद्धनं जेत्रे जयिने सभिको दद्यात् । तथा क्षमी भूत्वा सत्यं वचो विश्वासार्थं द्यूतकारिणां दद्यात् । तदुक्तं नारदेन—‘सभिकः कारयेद् द्यूतं देयं दद्याच्च तत्कृतम्’ इति । * मिता.

(३) स सभिकः पूर्वोक्तो राज्ञा सम्यक्पालितः कितवेभ्यः सम्यग्रक्षितो राज्ञे यथाश्रुतमङ्गीकृतं स्वकीया-द्धनाद्भागं दद्यात् । जितं धनं पराजितात्कितवाद्दुद्ग्रा-हयेत् उत्कालयेत् । तथैतावति काले तुभ्यमियद्धनं दास्यामीति जेत्रे सत्यं वचस्तद्विश्वासाय क्षमी संदद्यात् । अप.

(४) सत्यवाक् क्षमी संदद्यात् सत्यं वचः इति दृष्ट-मूलभूतयाज्ञवल्क्यमिताक्षरयोर्दृष्टं, तत्र जितं सत्यवचाश्च जेत्रे दद्यादित्यर्थः । इति फलतो न विशेषः ।

विर. ६१३-४

राजकृत्यं द्यूते जितद्रव्यदापनम्

प्राप्ते नृपतिना भागे प्रसिद्धे धूर्तमण्डले ।
जितं ससभिके स्थाने दापयेदन्यथा न तु ॥

* पमा., दवि., नृप्र., सवि., वीमि., व्यप्र., व्यउ., विता. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२०१; अपु. २५७।५१; विश्व. २।२०५ तिना भागे (विभागे तु); मिता. ; अप. नृपतिना भागे (भागे च नृपतिः) न तु (तु न); विर. ६१५ धूर्त (द्यूत) शेषं विश्ववत् ; पमा. ५७५; स्मृसा. ८० विरवत् ; स्मृचि. ३६ तिना भागे (तिभागे च); दवि. ११० धूर्त (द्यूत); नृप्र. २७८; वीमि. न तु (स तत्); व्यप्र. ५६६; व्यउ. १६४; व्यम. १०८; विता. ७१९; राकौ. ४८६ तु (तत्) शेषं विश्ववत् ; सेतु. २९० विरवत् ; समु. १६५ विश्ववत्.

(१) यथाकृत एव—‘प्राप्ते नृपतिभागे तु प्रसिद्धे धूर्तमण्डले । जितं ससभिके स्थाने दापयेदन्यथा न तु ॥’ स्पष्टार्थः श्लोकः । विश्व. २।२०५

(२) यदा पुनः सभिको दापयितुं न शक्नोति तदा राजा दापयेदित्याह— प्राप्ते नृपतिनेति । प्रसिद्धे अप्रच्छन्ने राजाध्यक्षसमन्विते ससभिके सभिकसहिते कितवसमाजे सभिकेन च राजभागे दत्ते राजा धूर्त-कितवमविप्रतिपन्नं जितं पणं दापयेत् । अन्यथा प्रच्छन्ने सभिकरहिते अदत्तराजभागे द्यूते जितपणं जेत्रे न दापयेत् । * मिता.

(३) धूर्ता द्यूतकारास्तन्मण्डले ससभिके नृपतिः प्रसिद्धे यथागरिभाषिते भागे प्राप्ते जितं दापयेदन्यथा नैव । अप.

द्यूते जयपराजयनिर्णयोपायः । द्यूते मिथ्याचारिणां दण्डविधिः ।

द्रष्टारो व्यवहाराणां साक्षिणश्च त एव हि ।

राज्ञा सचिह्नं निर्वास्याः कूटाक्षोपधिदेविनः ॥

(१) स्पष्टार्थः श्लोकः । नन्वेतद् द्यूतं स्वयम्भुवा निषिद्धं—‘प्रकाशमेतत्तात्पर्यं यद् देवनसमाह्वयम्’ इति । तथा चोक्तं—‘प्रच्छन्नं वा प्रकाशं वा द्यूतं राष्ट्रे निवारयेत्’ इति च । वेदेऽपि ‘अक्षैर्मा दीव्यः’ इति प्रतिषेधः । सत्यम् । प्रतिषेधातिक्रमेण प्रवृत्तौ ज्येनादि-वदयं विधिरित्यविरोधः । मानवस्तु दण्डविधिर्धर्म-विरोधितया नानामुखत्वेन वेति । विश्व. २।२०६

(२) जयपराजयविप्रतिपत्तौ निर्णयोपायमाह—द्रष्टार इति । द्यूतव्यवहाराणां द्रष्टारः सभ्यास्त एव कितवा एव राज्ञा नियोक्तव्याः । न तत्र ‘श्रुताध्ययनसंपन्नाः’ इत्यादिनिर्णयोऽस्ति । साक्षिणश्च द्यूते द्यूतकारा एव कार्याः । न तत्र ‘स्त्रीबालवृद्धकितवे’त्यादिनिषेधोऽस्ति ।

क्वचित् द्यूतं निषेधुं दण्डमाह—राज्ञेति । कूटैरक्षा-

* पमा., व्यप्र., व्यउ. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२०२; अपु. २५७।५२ चिह्नं (चिह्ना); विश्व. २।२०६ अपुवत् ; मिता. ; अप. ; व्यक. ११२, १६२ उक्त. ; विर. ३०८, ६१७ उक्त. ; पमा. ५७५ पू. : ५७६ उक्त. ; विचि. २६० विश्ववत्, उक्त. ; व्यनि. ४८२ उक्त. ; दवि. १०८ उक्त. ; नृप्र. २७९; सवि. ४८८; वीमि. ; व्यप्र. ५६७; व्यउ. १६४ पू. ; व्यम. १०९ उक्त. ; विता. ७१९; राकौ. ४८६; समु. १६५.

दिभिरुपधिना च मतिवञ्चनहेतुना मणिमन्त्रौषधादिना ये दीव्यन्ति तान् श्रपदादिना अङ्कयित्वा राजा स्वराष्ट्र-
न्निर्वासयेत् । नारदेन तु निर्वासने विशेष उक्तः—
‘कूटाक्षदेविनः पापान् राजा राष्ट्राद्विवासयेत् । कण्ठेऽ-
क्षमालामासज्य स ह्येषां विनयः स्मृतः॥’ इति । यानि
च मनुवचनानि द्यूतनिषेधपराणि—‘द्यूतं समाह्वयं चैव
यः कुर्यात् कारयेत् वा । तान् सर्वान् घातयेद्राजा
शूद्रांश्च द्विजलिङ्गिनः ॥’ इत्यादीनि, तान्यपि कूटाक्ष-
देवनविषयतया राजाध्यक्षसभिकरहितद्यूतविषयतया च
योज्यानि । * मिता.

राजाधिकृतं द्यूतं कार्यम् । समाह्वये द्यूतधर्मातिदेशः ।

द्यूतमेकमुखं कार्यं तस्करज्ञानकारणात् ।

एष एव विधिर्ज्ञेयः प्राणिद्यूते समाह्वये ॥

(१) प्रयोजनान्तरापेक्षया तु—‘द्यूतमेकमुखं कार्यं
तस्करज्ञानकारणात् । एष एव विधिर्ज्ञेयः प्राणिद्यूते
समाह्वये ॥’ एकमुखमेकमार्गे एकस्मिन् प्रदेशे राज-
कीयचारपुरुषाद्यधिष्ठितं तस्करादिप्रजाकण्टकपरिज्ञानार्थ-
मधर्मरूपमपि धर्मान्तरोपायतया महतेऽभ्युदयाय संपद्यत
इति । अतः कार्यमेवेत्याभिप्रायः । ये वाऽखिलस्वधर्म-
त्यागेनापद्यपि द्यूतैकनिरताः तद्विषयतया स्वायम्भुवे
दण्डादिवचनान्यवसेयानि । एतेन पाषण्डादिधर्मो
व्याख्यातः । यश्चायमक्षाद्यप्राणिदेवने द्यूताख्ये विधि-
रुक्तः, समाह्वयसंज्ञकेऽपि कुक्कुटमेषादिभिः सपणप्राणि-
द्यूतेऽयमेव विधिर्ज्ञेयः सभिकाधीनत्वरानुद्धिदानादिक
इत्यभिप्रायः । विश्व. २।२०७

(२) यत्पूर्वोक्तं द्यूतं तदेकमुखं एकं मुखं प्रधानं
यस्य द्यूतस्य तत्तथोक्तं कार्यम् । राजाध्यक्षाधिष्ठितं राजा
कारयितव्यमित्यर्थः । तस्करज्ञानकारणात् । तस्करज्ञान-

* अप., पमा., सवि., वीमि., व्यग्र., विता. मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।२०३; अपु. २५।७।५३; विश्व. २।२०७; मिता. ; अप. ; विर. ६।१२ द्यूते स (द्यूतस) ;
पमा. ५७७ उक्त. ; रत्न. १६४ विरवत् ; विचि. २५९ ;
व्यनि. ४८१ विरवत् ; स्मृचि. ३६ ; दवि. १०७ पू. :
१०८ विरवत्, उक्त. ; नृप्र. २७९ ; सवि. ४८८ ; वीमि. ;
व्यग्र. ५६८ ; व्यउ. १६३ पू. ; व्यम. १०९ उक्त. ;
विता. ७२० ; राकौ. ४८७ उक्त. ; सेतु. २८९ विरवत् ;
समु. १६४ पू. : १६५ उक्त.

रूपं प्रयोजनं पर्यालोच्य प्रायशश्चौर्यार्जितधना एव-
कितवा भवन्त्यतश्चौरविज्ञानार्थमेकमुखं कार्यम् ।

द्यूतधर्मं समाह्वयेऽतिदिशन्नाह— एष एवेति । ग्लहे
शक्तिकवृद्धेरित्यादिना यो द्यूतधर्म उक्तः स एव प्राणि-
द्यूते मल्लमेषमहिषादिनिर्वर्त्ये समाह्वयसंज्ञके ज्ञातव्यः ।

* मिता.

नारदः

द्यूतसमाह्वययोर्लक्षणम्

अक्षवध्रशलाकाद्यैर्देवनं जिह्वाकारितम् ।

पणक्रीडावयोभिश्च पदं द्यूतसमाह्वयम् + ॥

(१) अक्षाः पाशकाः । वध्रश्चर्मादिवलयवेधः ।
शलाका कितवेभ्यो ज्ञेया । आद्यशब्दादन्येषामपि कपर्दका-
दीनां ग्रहणम् । देवनं क्रीडा, विजिगीषा वा । जिह्वा
कुटिलम् । जिताद्यद्द्रव्यं गृह्यते स पणः । वयोसि
पक्षिणः । अक्षादिभिरचेतनैर्वयःप्रभृतिभिश्च चेतनैर्जिह्वेन
कुटिलभावेन देवनं द्यूतम् । अप. २।१९९

(२) वध्रं चर्ममयपट्टिका । आद्यशब्देन कपर्दकादयो
गृह्यन्ते । अक्षादिभिः पणपूर्वं देवनं क्रीडनं जिह्वाकारितं
कौटिल्येन कृतं द्यूताख्यम् । तथा वयोभिः कुक्कुटादि-
पक्षिभिः पणपूर्वं देवनं समाह्वयाख्यम् । तद्द्रव्यं मिलितं
द्यूतसमाह्वयाख्यमेकमेव पदमित्यर्थः । वयोग्रहणं प्राण्युप-
लक्षणार्थम् । स्मृच. ९

* अप., विर., पमा., विचि., दवि., सवि., वीमि., व्यग्र.,
विता. मितावत् ।

+ मिता. व्याख्यानं ‘ ग्लहे शक्तिकवृद्धेरितु ’ इति याज्ञवल्क्य-
वचने द्रष्टव्यम् । पमा., रत्न., नृप्र., सवि., व्यग्र., व्यउ.,
विता. मितावत् ।

(१) नासं. १८।१ वध्र (वध्र) ; नास्मृ. १९।१ वध्र
(वध्र) ; अपु. २५।३।२९ वध्र (वध्र) जिह्वाकारितम् (द्यूत-
मुच्यते) पण (पशु) पदं... यम् (प्राणिद्यूतं समादिशेत्) ;
मिता. २।१९९ (ख) वध्र (वध्र) ; अप. २।१९९ ;
व्यक. १६२ ; स्मृच. ९ क्रीडा (पूर्व) वध्र (वध्र) ; विर.
६।१० वध्र (वध्र) ह्वयम् (ह्वयः) ; पमा. ५७२ ; रत्न.
१६४ ; व्यनि. ४७८ वध्र (वध्रि) जिह्वा (जलप) ; स्मृचि.
३६ वध्र (वध्र) ; नृप्र. २७७ नास्मृवत् ; सवि. ४८६
नासंवत् ; व्यग्र. ५६५ नास्मृवत् ; व्यउ. १६३ नासंवत् ;
विता. ७१६-७ ; राकौ. ४८६ ; समु. १६४.

(३) अक्षाः पाशकाः, बन्धाश्चर्मपट्टिकाः, शलाका दन्तादिघटिताश्चतुरस्ता देवनविशेषात्मिकाः । आद्य-शब्देन चतुरङ्गादिसाधनानां करितुरगादीनां ग्रहणम् । अक्षबन्धशलाकाद्यैः देवनं द्यूतं वयोभिश्च पणक्रीडा समाह्वयः । वयःशब्दः पक्षिवाची प्राण्यन्तरमप्युपलक्ष-यति । विर. ६१०

(४) अक्षैः वज्रैः शलाकादिभिर्वराटिकादिभिश्च समविषमादिभिश्च देवनं क्रीडया विजिगीषया वा पर-स्परं छलप्रायं द्रष्टव्यम् । पणं कृत्वा क्रीडा वयोभिश्च योधनं 'मदीये जितेऽयं वः पणः, हर्तव्योऽयं त्वदीय' इति कुक्कुटबालमेषयुद्धवलीवर्दधावनादिभिः । पूर्वं द्यूतं नाम, एतत्परं समाह्वयं, षोडशं विवादपदम् ।

नाभा. १८।१ (पृ. १७१-७२)

सभिकेन द्यूते वृत्त्यर्थं ग्राह्याः पणांशाः, राज्ञे पणांशदानं च सभिकः कारयेद् द्यूतं देयं दद्याच्च तत्कृतम् । दशकं तु शतं वृद्धिस्तस्य स्यात् द्यूतकारिता ॥ सभिको देवयिता । स कारयेत् । तन्निमित्तं च देयं राजकुले । जेतुश्च तस्य वृद्धिर्लाभः । शताद् दशकं द्यूतकरणनिमित्ता वृद्धिः । नाभा. १८।२ (पृ. १७२)

सभिकरहितं द्यूतं, तत्रापि राज्ञा पणांशो ग्राह्यः

अथवा कितवो राज्ञे दत्त्वा भागं यथोदितम् ।

प्रकाशं देवनं कुर्यादेवं दोषो न विद्यते ॥

(१) अथवा सभिकं विना कितव एव राजभावं दत्त्वा प्रकटं देवनं कुर्यात् । कितव इति जात्यभि-

(१) नासं. १८।२ देयं दद्याच्च (दद्याद् देयं च) शतं (शताद्); नास्मृ. १९।२ तु (च) कारिता (कारिणः); मिता. २।२०० पू.; अप. २।२०० तत्कृतम् (तद्वतम्); विर. ६१३-४ तत्कृतम् (तत्त्वतः); व्यनि. ४८१ दद्याच्च तत्कृतम् (दद्याच्छां नृपे) तु (च); सवि. ४८७ पू.; व्यग्र. ५६५ स्तस्य (स्ततः) कारिता (कारिणः) : ५६६ पू.; व्यउ. १६४ पू.; विता. ७१८ कः (कं) पू.; समु. १६४.

(२) नास्मृ. १९।८ कितवो (कितवा) योदेवं (युदेवं); अप. २।२०० दितम् (चितम्); स्मृच. ३३१ कालायनः; विर. ६१३ कार्य (वारः); पमा. ५७३; व्यनि. ४८१; सवि. ४८६ (=); व्यग्र. ५६५ भागं (लाभं); समु. १६४ कालायनः.

व्य. कां. २४०

प्रायेणैकवचनम् ।

अप. २।२००

(२) दोषो राजवञ्चनलक्षणो द्यूतकारित्वलक्षणो वा । स्मृच. ३३१

अक्षद्यूते जयपराजयलक्षणम्

^१ द्विरभ्यस्ताः पतन्त्यक्षा गृहे यस्याक्षदेविनः ।

जयं तस्यापरस्याहुः कितवस्य पराजयम् ॥

द्विरभ्यस्ताः एकरूपाः तृतीयोऽन्यः सत्त्वस्य (?) । तस्मिन् पतिते स जयति, इतरो जितो भवति तं पणम् ।

नाभा. १८।३ (पृ. १७२)

द्यूते जयपराजयनिर्णयोपायः

^२ कितवेष्वेव तिष्ठेरन् कितवाः संशयं प्रति ।

त एव तत्र द्रष्टारस्त एवैषां तु साक्षिणः ॥

संशये कितवेष्वेव तिष्ठेयुः, नान्यत्र राजकुलादौ । त एव प्रमाणम् । व्यवहारदर्शने त एव कितवाः साक्षिणः । न तत्र साक्षिपरीक्षा । नाभा. १८।४ (पृ. १७२)

कितवसभिकयोः परस्परं इतिकर्तव्यता

अशुद्धः कितवो नान्यदाश्रयेत् द्यूतमण्डलम् ।

प्रतिहन्यान्न कितवं दापयन्तं स्वमिष्टतः ॥

(१) अदत्तदेयोऽशुद्धः स्वं स्वकीयं धनं साधयति कितवस्तं राजा न वारयेत् । अप. २।२००

(२) अशुद्धोऽशोधितहारितधनः, स्वं स्वलभ्यमर्थ-मित्यर्थः । विर. ६१४

(३) असंमतौ दानग्रहणे नान्यं द्यूतमण्डलमाश्रयेत्, अन्यसभिकमण्डले न दीव्येत् । न च सभिको दाप-यन्तं रोधनादिना प्रतिहन्यात् । न किञ्चित् कुर्यात्,

(१) नासं. १८।३ गृहे (गेहे); नास्मृ. १९।३ यस्याक्षदेविनः (यक्षक्षदेविनः); विर. ६१४; व्यनि. ४८१ जयं तस्या (जयस्तस्य); समु. १६५ व्यनिवत्.

(२) नासं. १८।४ धेरन् (धेयुः) तत्र (तस्य) स्त एवैषां तु (स्युस्त एव च); नास्मृ. १९।४ तत्र (तस्य) एवैषां तु (एव स्युस्तु); अप. २।२०२ तु (च); विर. ६१७ एव (एव) स्त एवैषां तु (स्तत्र चैतु तु); पमा. ५७६ त एव (य एव) विष्णुः; व्यनि. ४८३ पमावत्, विष्णुः; व्यग्र. ५६७ पमावत्, विष्णुः; समु. १६५ विष्णुः.

(३) नासं. १८।५ दः (दं) न्यदाश्र (न्यमाश्र) कितवं (सभिको); नास्मृ. १९।५ कितवं (सभिकं) यन्तं स्वं (येत्तस्व); अप. २।२००; विर. ६१४ दतः (चतः).

यथेष्टं दापयितुं लभेत । नाभा. १८५ (पृ. १७२)

राजानधिकृतद्यूते दण्डः अलाभश्च

अनिर्दिष्टस्तु यो राज्ञा द्यूतं कुर्वीत मानवः ।

न स तं प्राप्नुयात्कामं विनयं चैव सोऽर्हति ॥

(१) अनिर्दिष्टो यो भूषेनानियुक्तः सन् द्यूतं कुर्वीत ससभिको भवन् स तं कामं सभिकलभ्यं भागं न लभेत दण्डं च प्राप्नुयात् । अप. २।२०१

(२) यत्तु वदन्ति राजाविदिते द्यूते जितमपि जयी न लभते प्रत्युत दण्ड्यः । 'प्राप्ते नृपतिना भागे प्रसिद्धे द्यूतमण्डले । जितं ससभिके स्थाने दापयेदन्यथा न तु ॥' इति याज्ञवल्कीयात् । 'अनिर्दिष्टस्तु यो राज्ञा द्यूतं कुर्वीत मानवः । न स तं प्राप्नुयात्कामं विनयं चैव सोऽर्हति ॥' इति नारदवचनाच्चेति । तत्रेदं प्रतिभाति यदा पुनः पराजितं स सभिको दापयितुं न शक्नोति तदा राजा दापयेत् इत्याहेति कृत्वा मिताक्षरायां पराशरभाष्ये च याज्ञवल्क्यवचनमिदमवतारितम् । तथा च यथा ऋणादानप्रकरणे अधमणैर्जैह्म्याददीयमानं ऋणं साधयते राज्ञे साधितादर्थार्द्धिशत्यंशो धनिकेन दीयते अन्यथा तु न साधनं न वा तस्मै दानं, तथा प्रकृतेऽपि वाच्यम् । तुल्यन्यायात् । एवञ्च राजभागे प्राप्त एव राजा पराजितमर्थं जयिने दापयेन्न त्वन्यथेति वाक्यार्थः । द्यूतमण्डले ससभिके जितमित्यपि तत्परमेव तथैव राजांशपरिकल्पनात् ।

एवं राजादेशं विना यः स्वेच्छया द्यूतं प्रवर्तयेत् स तत्र जितमपि न प्राप्नुयात् न खलु जिह्वाः कितवा राजबलं विना शक्या दापयितुमिति नारदीयपादोनश्लोकवाक्यार्थः । एवं स्थिते यस्मिन् राजव्यापारं विना जितोऽप्यर्थः प्राप्तुमशक्यो राजा च भृतिं विना न व्याप्रियत इत्यन्वयव्यतिरेकाभ्यामवधृतमतो राजभागं परिकल्प्य राजाज्ञामादायैव प्रवर्तितव्यमिति वाक्ययोरेकवाक्यतया तात्पर्यार्थो गम्यते ।

(१) नास्मृ. १९।७; अप. २।२०१; विर. ६१५ दृष्टु (ष्टं तु); पमा. ५७७; स्मृसा. ८० स तं (च तं); विचि. २६०; व्यनि. ४८२; दवि. ११०; चन्द्र. १०० विरवत्; वीमि. २।२०३ दृष्टु (ष्टं तु) कुर्वीत (कुर्यात्तु); व्यप्र. ५६७; सेतु. २९० स तं (स तत्); समु. १६५.

यच्च नारदीयवाक्यप्रतीके दण्डः श्रूयते तत्र यथा तरिमत्यां नद्यां तरशुल्कभिया बाहुभ्यामुत्तरतस्तथा प्रकृतेऽपि राजदेयखण्डनमेव दण्ड्यमानस्यापराधो न त्वन्यत् । 'बाहुभ्यामुत्तरन् पणश्चतं दण्ड्यः' इति वसिष्ठवचनेनैकमूलकत्वात् तस्माद्राजाज्ञां विना प्रवर्तितं द्यूतं वा ततो जयो वा न सिद्ध्यति तत्सिद्धावपि पराजितं न लभ्यते इत्येवमाद्यर्थपरिकल्पने वाक्यस्यादृष्टार्थत्वं स्यात् ।

तस्माद्राजदण्डमगणयित्वा स्वयं जितार्थसाधनमध्यवसाय राजाज्ञां विनापि कृते द्यूते परिपणितं पराजितेन देयं, यदि तवाक्षा द्विरभ्यस्ताः पतन्ति यदि वा मन्मेपस्त्वन्मेपादपसरति तदा शतं ते ददामीति स्वरसतः प्रकृतिस्थाम्युपगमेऽपवादकाभावादिति । दवि. ११०-११

पणपरिकल्पनं क्वचित् कृताकृतम्

परिहासकृतं यच्च यच्चाप्यविदितं नृपे ।

तत्रापि नाप्नुयात्काममथवाऽनुमतं तयोः ॥

(१) क्वचित्पणपरिकल्पनं कृताकृतमित्याह नारदः— परिहासकृतमिति । काम्यत इति कामः पणः, नाप्नुयात् द्यूतस्य तत्रालस्यापनोदनार्थत्वादित्यभिप्रायः । तयोर्जैतृजितयोर्देवनात् प्रागनुमतं कामं परिहासकृतादावपि जेता प्राप्नुयादिति शेषः । स्मृच. ३३१

(२) नारदः— 'अनिर्दिष्टं तु यो राज्ञा द्यूतं कुर्वीत मानवः । परिहासकृतं यच्च यच्चाप्यविदितं नृपे ॥ न स तं प्राप्नुयात्काममथवा नाशमाप्तयोः ॥' अथवेति समुच्चये । 'न स तं प्राप्नुयात्कामं विनयं चैव सोऽर्हति ।' तेन परिहासकृते अविदितकृते च सभिकोऽपि तं कामं तयोः पार्श्वे नाप्नुयात्, तत्तयोरिति पाठे तु तत्स्वलभ्यमित्यर्थः । विर. ६१५

(१) स्मृच. ३३१; विर. ६१५ उत्तरार्धे (न स तं प्राप्नुयात्काममथवा नाशमाप्तयोः); पमा. ५७७ त्काम (त्काम्य); स्मृसा. ८० उत्तरार्धे (तत्रापि नाप्नुयात्कामं विनयं चैव सोऽर्हति । अथानुमतं तयोर्दापयेत्सकृदेव तु ॥); विचि. २६० उत्तरार्धे (तत्रापि नाप्नुयात्कामं नियमं चैव सोऽर्हति । अथानुमतं तयोर्दापयेत्सकृदेव तु ॥); चन्द्र. १०० पू; वीमि. २।२०३ अथवा ... तयोः (विनयं चैव सोऽर्हति); व्यप्र. ५६६; सेतु. २९० तत्रापि ना (न स तं प्रा); समु. १६५.

कितवात् सभिको पणांशातिरिक्तं विशेषेण न गृहीयात्
भक्ष्यभोज्यान्नपानानि स्वल्पान्यन्यानि कानिचित् ।
भीत्या तु सकृदाजीवेत् प्रसङ्गं तु विवर्जयेत् ॥

आजीवेत् उपजीवेत् । तेन सभिको भक्ष्यभोज्या-
दीनि स्वल्पानि कितवपार्श्वे गृहीयात् न तु बहूनि प्रीत्या-
पीत्यर्थः । विर. ६१५

चूते भिक्ष्याचारिणां दण्डविधिः

कूटाक्षदेविनः पापान् राजा राष्ट्राद्विवासयेत् ।
कण्ठेऽक्षमालामासज्य स ह्येषां विनयः स्मृतः ॥
कूटाक्षैर्देवनशीलानधर्मपुरुषान् कण्ठे मालामक्षेत्रि-
तामासज्य चूतमण्डलाद् देवनस्थानान्निर्वासयेत् ।

नाभा. १८१६ (पृ. १७२)

बृहस्पतिः

समाह्वयलक्षणम्

अन्योन्यं परिगृहीताः पक्षिभेषवृषादयः ।
प्रहरन्ते कृतपणास्तं वदान्तं समाह्वयम् ॥

चूतस्य निषेधोऽभ्यनुज्ञानं च

चूतं निषिद्धं मनुना सत्यशौचधनापहम् ।
अभ्यनुज्ञातमन्यैस्तु राजभागसमन्वितम् ॥
सभिकाधिष्ठितं कार्यं तस्करज्ञानहेतुना ॥

(१) स्मृच. ३३१ तु स (ऽनुस); विर. ६१५;
स्मृसा. ८० स्मृचवत्; विचि. २६० चित् (च); समु. १६५.

(२) नासं. १८१६ राजा ... येत् (निर्मज्जेद् चूतमण्ड-
लात्); नास्मृ. १९१६ राजा ... येत् (निर्हरेद् चूतमण्डलात्)
ह्येषां (ह्येषु); मिता. २१२०२; व्यक. ११२, १६३ पूर्वार्धः
नास्मृवत्; विर. ३०७, ६१६ व्यकवत्; पमा. ५७६;
दीक. ५१; व्यनि. ४८२ पूर्वार्धः नास्मृवत्, मासज्य स
ह्येषां (मावध्य सर्वेषां); स्मृचि. ३७; दवि. १०९ व्यकवत्;
नृप्र. २७९; सवि. ४८८ पापान् (प्राप्तान्); वीमि. २१२०३;
व्यप्र. ५६७; विता. ७२०; राकौ. ४८६;
समु. १६५.

(३) अप. २१९९ न्यं प (न्यप); व्यक. १६२;
स्मृच. ९ स्तं व (स्तव); विर. ६१० वृषा (मृगा);
पमा. ५७३ अपवत्; रत्न. १६४; विचि. २५८ विरवत्;
व्यनि. ४७८ गृहीताः (गृहीतां) वृषा (मृगा); वीमि. २१२०३
विरवत्; सेतु. २८८; समु. १६४ स्मृचवत्.

(४) अप. २१२०३ सत्य (सस्य) अभ्यनुज्ञात् (तत्प्रवर्तित)

(१) राजभागरहितं न प्रवर्तयितव्यमित्यर्थः ।

अप. २१२०३

(२) अस्यायमर्थः—चूतं तावद्राज्ञा सर्वथा निवर्त-
नीयम् । यदि तु तस्करज्ञापनाय क्रियते तदा उक्त-
क्रमेणेति । विर. ६१२

चूते सभिकराजजयिभिः ग्राह्याः पणांशाः

राजवृद्धिः सकितवात् सभिकाद् दशकं शतम् ।
यथासमयं वा स्यात् ..... ॥

सभिको ग्राहकस्तत्र दद्याज्जेत्रे नृपाय च ॥

चूतपराजितकितवानां तु बन्धनादिना पणग्राहको
भवेत् । पणग्रहणात्प्रागेव स्वद्रव्यं जेत्रे नृपाय च यथा-
भागं दद्यात् सभिक इत्यर्थः । स्मृच. ३३१

द्वैन्द्रयुद्धेन यः कश्चिदवसादमवाप्नुयात् ।

तत्स्वामिना पणो देयो यस्तत्र परिकल्पितः ॥

द्वैन्द्रयुद्धे मल्लमेषादिद्वैन्द्रयुद्धे, अवसादं पराजयम् ।

विर. ६१४

रहोजितोऽनभिज्ञश्च कूटाक्षैः कपटेन वा ।

मोच्योऽभिज्ञोऽपि सर्वस्वं जितं सर्वं न दापयेत् ॥

कृतीयार्थं विना; स्मृच. ३३१; विर. ६११-२ अभ्य ... स्तु
(तत्प्रवर्तितमन्यैश्च) ज्ञानहेतुना (ज्ञानं हि तत्); पमा.
५७३ तृतीयार्थमेव : ५७८; विचि. २५९ विरवत्; व्यनि.
४८० अभ्यनुज्ञात् (तत्प्रवर्तित) ज्ञानहेतुना (ज्ञानं हि तत्);
स्मृचि. ३६ विरवत्; सवि. ४८६ (=); व्यप्र. ५६८;
सेतु. २८९ विरवत्; समु. १६४.

(१) विश्व. २१२०४.

(२) स्मृच. ३३१ कस्तत्र (को द्रव्यं); विर. ६१२
कस्तत्र (कस्तस्य); पमा. ५७४; स्मृचि. ३६ च (वा);
व्यप्र. ५६६; सेतु. २९० विरवत्; समु. १६४ स्मृचवत्.

(३) अप. २१२००; स्मृच. ३३१; विर. ६१४ द्वेन
(द्वे तु); पमा. ५७७; विचि. २५९; व्यनि. ४८२;
सवि. ४८६ मिना (मिने); वीमि. २१२०३; व्यप्र. ५६६
यस्तत्र (यस्तव); सेतु. २८९ यस्तत्र ... तः (यतस्तत्र
निरूपितः); समु. १६५.

(४) अप. २१२०१ दापयेत् (दाप्यते); व्यक. १६३;
विर. ६१६; दीक. ५०-५१ जितं (जितः) शेषं अपवत्;
स्मृचि. ३७.

धूतसमाह्वयोः मिथ्याचारिणां दण्डविधिः
 कूटाक्षदेविनः क्षुद्रा राजभागहराश्च ये ।
 गणका वञ्चकाश्चैव दण्ड्यास्ते कितवाः स्मृताः ॥
 ग्लहः प्रकाशः कर्तव्यो निर्वास्याः कूटदेविनः ॥
 गणनावञ्चकाः गणनायां वञ्चकाः असम्यग्गणना-
 कारिण इत्यर्थः । विर. ६१६

धूते जयपराजयनिर्णयोपायः
 स एव साक्षी संदिग्धौ सभ्यैश्चान्यैस्त्रिभिर्वृतः ॥
 सभिकानुवृत्तौ बृहस्पतिः— स एवेति ।

अप. २।२०२

उभयोरपि संदिग्धौ कितवाः स्युः परीक्षकाः ।
 यदा विद्वेषिणस्ते तु तदा राजा विचारयेत् ॥
 अष्टादशपदोपसंहारः

एवं वादिकृतान् वादान् प्रपश्येत्प्रत्यहं नृपः ।
 नृपाश्रयास्तथा चान्ये विद्वद्भिर्ब्राह्मणैः सह ॥

कात्यायनः

धूतस्य निषेधोऽभ्यनुज्ञानं च
 धूतं नैव तु सेवेत क्रोधलोभविवर्धनम् ।
 असाधुजननं क्रूरं नराणां द्रव्यनाशनम् ॥

(१) व्यक. ११२ भाग (भाव्य) गणका (गणानां) :
 १६३ गणका (गणानां) ; विर. ३०८ भाग (द्रव्य) गणका
 (गणानां) : ६१६ क्षुद्रा (पापा) का वञ्च (नावञ्च) ; पमा.
 ४३९ भाग (भार्या) ; रत्न. १२४ भाग (भाव्य) ; स्मृसा.
 ८० ; विचि. २६० (=) क्षुद्रा (पापा) गणका (गणानां) ;
 दवि. १०८ का वञ्च (नावञ्च) ; व्यप्र. ३८७ रत्नवत् ;
 व्यउ. १२६ रत्नवत् ; व्यम. १०१ रत्नवत् ; विता. ७७९ ;
 सेतु. २९० क्षुद्रा (पापा) गणका वञ्चकाश्चैव (सगणो
 वञ्चकश्चैव) ; समु. १५० रत्नवत्.

(२) व्यक. ११२, १६३ ; विर. ३०७, ६१६ ;
 स्मृसा. ८० ; विचि. २५९ ग्लहः (ग्रहः) ; दवि. १०८
 ग्लहः (गृहः) ; वीमि. २।२०३ ; सेतु. २९० दविवत्.

(३) अप. २।२०२ गधौ (गधे) ; व्यक. १६३ ; विर. ६१७.

(४) अप. २।२०२ गधौ (गधे) वाः स्युः (वास्तु) ;
 व्यक. १६३ वाः स्युः (वास्तु) ; विर. ६१८ व्यकवत् ;
 पमा. ५७६ ; व्यप्र. ५६७ ; समु. १६५.

(५) व्यक. १६३ ; विर. ६१८.

(६) विर. ६१९ ; रत्न. १६४ ; विचि. २५९ धनम्
 (धितम्).

ध्रुवं द्यूतात्कलिर्यस्माद्विषं सर्पमुखादिव ।
 तस्माद्राजा निवर्तेत विषये व्यसनं हि तत् ॥
 वर्तेत चेत्प्रकाशं तु द्वारावस्थिततोरणम् ।
 असंमोहार्थमार्याणां कारयेत्तत्करप्रदम् ॥

धूते सभिकराजजयिभिः ग्राह्याः पणांशाः

सैभिकः कारयेद् द्यूतं देयं दद्यात्स्वयं नृपे ।
 दशकं तु शते वृद्धिं गृहीयाच्च पराजयात् ॥

जेने राजे च दत्तस्य स्वद्रव्यस्य पणप्रतिनिधेः वृद्धिः
 पणग्रहणकाले पणेन सह सभिकेन ग्राह्या । ' दशकं तु
 शते वृद्धिं गृहीयात्तु पराजयात् ' इति तेनैवोक्तत्वात् ।
 पराजयात् पराजितादित्यर्थः । स्मृच. ३३१

जेतुर्दद्यात्स्वकं द्रव्यं जितं ग्राह्यं त्रिपक्षकम् ।

सद्यो वा सभिकेनैव कितवानु न संशयः ॥

त्रिपक्षकमित्यनेन यथासामर्थ्यमा त्रिपक्षात् पणदान-
 काले देय इति दर्शितम् । स्मृच. ३३१

प्रैसह्य दापयेद्द्रव्यं तस्मिन् स्थाने न चान्यथा ।
 जितं वै सभिकस्तत्र सभिकप्रत्ययाक्रिया ॥

(१) विर. ६११ ; रत्न. १६४ ; विचि. २५९ ; व्यचि.
 ४७९ ये व्य (यव्य) ; समु. १६४ ये व्य (यव्य) स्मृत्यन्तरम्.

(२) विर. ६११ ; रत्न. १६४ ; व्यनि. ४८० वर्तेत
 (वर्तेते) तु (तत्) द्वारावस्थित (द्वारावस्थित) ; समु. १६४
 पूर्वार्धे (वर्तेते चेत्प्रकाशं तत् द्वारावस्थितौ नृणाम्) स्मृत्यन्तरम्.

(३) अप. २।२०० त्वयं नृपे (च यन्तृपे) तु शते (च
 शतं) ; स्मृच. ३३१ याच (यात्तु) उत्त. ; विर. ६१२
 शते (शतं) जयात् (जये) ; व्यनि. ४८१ त्वयं नृपे (च
 तं नृपे) तु शते (च शतं) याच पराजयात् (यास्त पराजितात्) ;
 स्मृचि. ३६ त्वयं नृपे (च तच्छतम्) शते (शतं) ; समु.
 १६४ स्मृचवत्, उत्त.

(४) अप. २।२०० क्षकम् (क्षिकम्) ; स्मृच. ३३१
 जितं ग्राह्यं (जिताद्ग्राह्यं) ; विर. ६१२ त्वकं (त्वयं) त्रिप
 (विप) तु न संशयः (जनसंशये) ; पमा. ५७५ ; व्यनि.
 ४८१ ; स्मृचि. ३६ ; व्यप्र. ५६६ क्षकम् (क्षिकम्)
 सभिकेनैव (कितवेनैव) कितवानु (सभिकानु) ; समु. १६४
 स्मृचवत्.

(५) अप. २।२०१ येद्द्रव्यं (येदेयं) याक्रिया (चा
 क्रिया) ; विर. ६१५.

अनभिज्ञो जितो मोच्योऽभिज्ञो वाऽपि जितो रहः ।
सर्वस्वेऽपि जितेऽभिज्ञं न सर्वस्वं प्रदापयेत् ॥

अक्षयूते जयपराजयलक्षणम्

एकरूपा द्विरूपा वा द्यूते यस्याक्षदेविनः ।

दृश्यते च जयस्तस्य यस्मिन्नक्षा व्यवस्थिताः ॥

(१) अप. २।२०१ ऽभिज्ञो वापि (ऽमोच्योऽभिज्ञो) ऽपि
जितेऽभिज्ञं (विजितेऽभिज्ञे); विर. ६१६; स्मृचि. ३७ नारदः.

(२) विर. ६१४ नक्षा व्यवस्थिताः (नक्षा व्यवस्थिता);
व्यनि. ४८२ एक ... द्यूते (एकरूपो द्विरूपो वा द्यूतो)
च जय (विजय); समु. १६५ च जय (विजय).

द्यूते जयपराजयनिर्णयोपायः

विग्रहे च जये लाभे करणे कूटदेविनाम् ।

प्रमाणं सभिकस्तत्र शुचिः स्यात् सभिको यदि ॥

म्लेच्छश्चपाकधूर्तानां कितवानां तपस्विनाम् ।

तत्कृताचारभेतृणां निश्चयो न तु राजनि ॥

राजनीतिं पूर्वोक्तसकलसम्योपलक्षणार्थम् । तेन श्रुता-
ध्ययनसंपन्ना इत्याद्युक्ताः सम्या म्लेच्छादिविवादिषु
नादरणीयाः । अप. २।२०२

(१) अप. २।२०२ हे च (हेऽथ) शुचिः स्यात् (शुचिश्च);
व्यक. १६३ शुचिः स्यात् (शुचिश्च); विर. ६१७.

(२) अप. २।२०२ भेतृणां (भर्तृणां); व्यक. १६३
विर. ६१७ निश्चयो (निश्चये).

प्रकीर्णकम्

गौतमः

नृपाश्रितो व्यवहारः । राजब्राह्मणाभ्यां दण्डोपदेशाभ्यां चतुर्वर्णा-
श्रमो लोकः पालनीयः प्रतिषिद्धाद्वारणीयः संकराच्च रक्षणीयः ।

द्वौ लोके धृतव्रतौ राजा ब्राह्मणश्च बहुश्रुतः * ।

(१) आपदवृत्तिमाश्रितो यदि तत्रैव रमेत केनासौ
निवार्यत इत्याह— द्वाविति । लोको राष्ट्रं वीप्सालोप-
श्चात्र द्रष्टव्यः लोके लोके, धृतव्रतौ व्रतानां कर्मणां
धारयितारौ द्वौ राजा बहुश्रुतश्च ब्राह्मणः तौ सर्वस्य
सर्वापदो दण्डोपदेशाभ्यां निवारयितारौ । गौमि.

(२) द्वौ राजबहुश्रुतब्राह्मणौ धृतव्रतौ परेषां धर्म-
रक्षणव्रतसंकल्पौ । विर. ६२६

तयोश्चतुर्विधस्य मनुष्यजातस्यान्तःसंज्ञानां च
चलनपतनसर्पणानामायत्तं जीवनम् ।

(१) चतुर्विधस्य मनुष्यजातस्य चातुर्वर्ण्यस्यान्तर-
प्रभावात्स्वनुलोमादयस्तन्मूलत्वात् पृथक् नोक्ताः । अन्तः-
संज्ञाः वृक्षादयः स्थावरा वृद्धिक्षयवन्तो येषामन्तःसंज्ञा
न बहिस्ते तथोक्ताः । तथा च मनुः—‘तमसा बहुरूपेण
चेष्टिताः कर्महेतुना । अन्तःसंज्ञा भवन्त्येते सुखदुःख-
सम्पन्विताः ॥’ इति । चलनाः पश्चादयः । पतनाः
पक्षिणः । सर्पणाः सरीसृपा भुजगादयः । एषां मनुष्या-
दीनां जीवनं तयो राजब्राह्मणयोरायत्तं तदधीनम् । राजा
तु परिपन्थिनिग्रहादिना तेषां जीवनहेतुः । इतरस्तु कथं
बहुश्रुत इत्यत आह—‘अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगा-
दित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः
प्रजाः ॥’ इत्यादित्यायेन जीवने हेतुः । गौमि.

* मभा. व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च समाप्रकरणे (पृ. २४)
द्रष्टव्यः ।

(१) गौध. ८।२; व्यक. १६४ ज्ञानां च (ज्ञानां);
मभा.; गौमि. ८।२ व्यकवत्; विर. ६२५ मनु.....ज्ञानां
च (मनुष्यस्य) सर्पणानामा (सर्पणामा).

(२) यतः— तथोरिति । तयोः समुदितयोः समान-
निर्देशात् । चतुर्विधस्य मनुष्यजातस्य चातुर्वर्ण्यस्येत्यर्थः ।
अन्तःसंज्ञाः अनुलोमप्रतिलोमाः चकारात् देवानां च,
‘इतः प्रतिदानाद्धि देवा उपजीवन्ति’ इति श्रुतेः ।
चलनाः स्थावराः वृक्षादयः, पतनाः पक्षिणः, सर्पणाः
कीटादयः, एतेषामायत्तमधीनं जीवनं प्राणधारणम् ।
कथं? ब्राह्मणेनानुगृह्यमाणा वर्णाश्रमिणः दृष्टादृष्टार्थ-
क्रियानुष्ठानात् वृष्ट्यादिनिमित्तद्वारेण लोकोपकारे वर्तन्ते
इति तावद्ब्राह्मणायत्तम् । तथा च मनुः—‘अग्नौ
प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते’ इत्यादि । राजा च
परिपन्थिनिग्रहद्वारेण हिंसानिग्रहद्वारेण च साक्षाज्जीवन-
हेतुरिति । मभा.

(३) चतुर्विधस्य ब्राह्मणादिभेदवतः, चलनाः संकर-
जातयः, पतनाः पक्षिजातयः, सर्पिणः कीटजातयः ।

विर. ६२६

प्रसूतिरक्षणमसंकरो धर्मः ।

न च जीवनमात्रमेव तदधीनं किं तर्हि— प्रसूति-
रक्षणमिति । प्रसूतिरभिवृद्धिः । दण्डोपदेशाभ्यां यथोक्त-
कारितया वृष्ट्यादिद्वारेण रोगाद्युपद्रवशान्त्या चाभिवृद्धि-
र्भवति । चोरनिग्रहाद्रक्षणमपि । दण्डप्रायश्चित्तोपदेशाभ्यां
भवति वर्णानामसंकरोऽसंमेलनमपि । विहितोपदेशात्
प्रतिषिद्धसेवायां दण्डधारणाच्च धर्मोऽपि भवति ।
एतत्सर्वं तयोरायत्तम् । Xगौमि.

राजा सर्वस्येष्टे ब्राह्मणवर्जम् * ।

वर्णानाश्रमांश्च न्यायतोऽभिरक्षेत् ।

X मभा. गौमिवत् ।

* व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ.
५६७) द्रष्टव्यः ।

(१) गौध. ८।३; व्यक. १६४; मभा.; गौमि. ८।३;
विर. ६२५.

(२) गौध. ११।९; मभा.; गौमि. ११।९.

(१) वर्णा ब्राह्मणादयः । आश्रमा ब्रह्मचर्यादयः । तान् न्यायतो यथाशास्त्रं षष्ठांशादिभागस्वीकारेणाभिरक्षेत् । अभितो रक्षेत् । यथा वर्णाश्रमधर्मानुष्ठानेन निरपायास्ते भवेयुः । अथ वा न्यायत इति यथा देशादिधर्माणां भङ्गो न भवति तथा रक्षेदिति । अनुलोमादयोऽवान्तर-प्रभवा वर्णा एष्वेवान्तर्भूताः । रक्षणं सर्वभूतानामिति चोरादिभ्यो रक्षणं पूर्वोक्तम् । इदं तु वचनं वर्णाश्रम-धर्मेषु संकरो मा भूदिति । गौमि.

(२) वर्णा अनुपनीता ब्राह्मणादयः । उत्तरकाल-माश्रमाः । न्यायतः लोकशास्त्राविरुद्धेन मार्गेण यथैषां शास्त्रविहितकर्मानुष्ठानोपद्रवो लोकव्यवस्थामङ्गश्च न भवति तथा रक्षेदित्यर्थः । अभिग्रहणमाभिमुख्यार्थं, ततश्च स्वयमेव विचार्य रक्षेत् । येषां वर्णत्वमाश्रमत्वं च नास्ति प्रतिलोमानां, तेषामपि रक्षणार्थो विसमासः । येषां वर्णत्वं नास्ति आश्रमत्वमेवानुलोमानां तेषामप्युप-संग्रहार्थमाश्रमग्रहणम् । तेषां तु 'शूद्रश्चतुर्थो वर्णः' इत्यत्र वर्णत्वनिराकरणात् । 'प्रतिलोमास्तु धर्महीनाः' इत्यत्र उपनयनविधानादाश्रमत्वमेवेति । इतरथा वर्णा-नामेवाश्रमविधानादाश्रमत्वे सत्यपि वर्णत्वानपगमाच्च वर्णाग्रहणेनैव लभ्यमानत्वादिति । चकारादेवताप्रतिमाश्च । तथा च व्याघ्रः— 'ब्राह्मणान् क्षत्रियान् वैश्यान् शूद्रा-नन्तरजांस्तथा । देवताप्रतिमाश्चापि रक्षेद्भूपः प्रयत्नतः ॥' इति । 'रक्षणं सर्वभूतानाम्' इति चोरादिभ्यो रक्षण-स्योक्तत्वात् । अन्योन्यासंकरार्थं इहोपदेशः । मभा.

चलतश्चैतान् स्वधर्मे स्थापयेत् ।

एतान् पूर्वोक्तान् यद्यालस्यादिना ये चलन्ति न कुर्वन्ति तान् निगृह्य स्वधर्ममेव कारयेदित्यर्थः । चका-रात् प्रतिषिद्धसेवने च । Xमभा.

धर्मस्य ह्यंशभागभवतीति विज्ञायते ।

कस्मादेवं करोतीत्याह— धर्मस्येति । हिशब्दो हेत्वर्थः । यस्माद्रक्षणतः धर्मस्यांशो भवतीति अरक्षणतोऽप्यधर्मस्येत्यर्थसिद्धम् । अंशः षष्ठो भागः । तथा च

X गौमि. मभावत् ।

(१) गौध. ११११०; मभा.; गौमि. ११११०.

(२) गौध. १११११; मभा.; गौमि. १११११ (विज्ञा-यते०).

मनुः— 'सर्वतो धर्मषड्भागो राज्ञो भवति रक्षणात् । अधर्मादपि षड्भागो भवत्यस्य ह्यरक्षतः ॥' इति (मस्मृ. ८।३०४) । अमूर्तस्य धर्मस्य विभागासंभवात् यावान् वर्णाश्रमाणां धर्म उत्पद्यते ततः षष्ठांशपरिमाणो राज्ञोऽपि विहितकर्मानुष्ठानादुत्पद्यत इति द्रष्टव्यम् । इतिकरणश्चोपसंहारप्रदर्शनार्थः, यतः एतदेवमतो रक्षेत् स्थापयेच्चेति । विज्ञायत इति श्रुतिसूचनार्थम् । तदपि सर्वधर्माणां श्रुतिमूलत्वादक्षणे गौरवोत्पादनार्थम् । Xमभा.

दण्डो दमनादित्याहुस्तेनादान्तान् दमयेत् * ।

अथ दौःशील्यात् व्यवस्थां नानुमन्यन्ते ततः— दण्ड इति । दमनयोगादण्डशब्दस्य दण्डत्वमित्याहु-धर्मज्ञाः । तेनादान्तान् अवश्यान् दमयेद्वशं नयेत् । दण्डेनादान्तान् दमयेदित्येवं सिद्धे दण्डः— 'धिग्दण्डं प्रथमं कुर्याद्वाग्दण्डं तदनन्तरम् । तृतीयं धनदण्डं तु वधदण्डं ततः परम् ॥ देवदानवगन्धर्वा रक्षांसि पतगो-रगाः । तेऽपि भोगाय कल्पन्ते दण्डेनैव निपीडिताः ॥' इति । +गौमि.

वर्णाश्रमाः स्वस्वधर्मनिष्ठाः प्रेत्य कर्मफलमनुभूय ततः शेषेण विशिष्टदेशजातिकुलरूपायुःश्रुतवृत्त-वित्तसुखमेधसो जन्म प्रतिपद्यन्ते ।

वर्णा ब्राह्मणादयः । आश्रमा ब्रह्मचर्यादयः । ते स्वधर्मनिष्ठा वर्णप्रयुक्तानाश्रमप्रयुक्तानुभयप्रयुक्ताश्च धर्मा-ननुष्ठितवन्तः । प्रेत्य मरणेन लोकान्तरं गत्वा तस्य तस्य कर्मणः फलं स्वर्गादिकमनुभूय ततस्तदनन्तरं शेषेण भुक्तावशिष्टेन कर्मणा विशिष्टदेशादिकान् भुक्त्वा जन्म प्रतिपद्यन्ते । तत्र विशिष्टशब्दो देशादिभिः सर्वैः संव-ध्यते । विशिष्टो देश आर्यावर्तादिः । विशिष्टजातिर्ब्राह्मण-जातिः । विशिष्टकुलमध्यनादिसंपन्नम् । विशिष्टरूपं कान्तिमद्विशिष्टायुः सषोडशं वर्षशतम् । 'स ह षोडशं वर्षशतमजीवति' इति दर्शनात् । रोगरहितत्वमप्यायुषो

X गौमि. मभावत् ।

* स्थलादिनिर्देशः दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ. ५६७) द्रष्टव्यः ।

+ मभा. गौमिवद्भावः ।

(१) गौध. १११३१; मभा. वर्णाश्रमाः स्वस्वधर्मनिष्ठाः (वर्णा आश्रमाश्च स्वधर्मनिष्ठाः); गौमि. १११२९ वित्त (चित्) व्याख्यानावसरे तु 'वित्त' इति पाठः.

विशेषः । विशिष्टश्रुतं 'ब्राह्मणश्च बहुश्रुतः' इत्यत्र व्याख्यातम् । विशिष्टवृत्तमनुपाधि चारित्रम् । विशिष्टवित्तं धर्माजितं धर्मे प्रयुज्यमानं च । सुखं निरपायस्थाना-
विष्टानेनानिषिद्धसुखसेवनम् । विशिष्टमेधा ग्रन्थार्थयो-
ग्रहणशक्तिरिति । मेधाशब्दे सकारान्तत्वमार्थं सुमेधसो
दुर्मेधस इत्यादिष्वेव दर्शनात् । कर्माणि भुज्यमानानि
पुण्यान्यपुण्यानि च सशेषाण्येवं भुज्यन्ते । ऐहिकस्य
शरीरग्रहणादेरपि पुण्यापुण्यनिवन्धनत्वात् । * गौमि.

विश्वञ्चो विपरीता नश्यन्ति ।

ये वर्णाश्रमाः स्वानि कर्माणि यथावन्नानुतिष्ठन्ति ते
विपरीता विश्वञ्चो नानायोनीर्गच्छन्तो नश्यन्ति । अनर्थ-
परम्परामनुभवन्तीति । * गौमि.

तौनाचार्योपदेशो दण्डश्च पालयते ।

तान् विपरीतान् यथोक्तमकुर्वतो वर्णानाश्रमांश्चाचा-
र्योपदेशस्तावत्पालयते । तत्राप्यतिष्ठतो राजदण्डः ।
* गौमि.

तैस्माद्राजाचार्यावनिन्द्यौ ।

तस्माद्धेतो राजाचार्यौ मान्यावनिन्द्यौ इति । यद्यपि
नियमनकाले हितेषितया प्रमुखपुरुषौ भवतस्तथापि तयो-
र्निन्दा न कार्या । * गौमि.

* देशादिधर्माः

* देशजः तिकुलधर्माश्चात्रायैरविरुद्धाः प्रमाणम् ÷ ।

आपस्तम्बः

नृपाश्रितो व्यवहारः । शास्त्रराजपुरोहितैः चतुर्वर्णाश्रमो
लोकः स्वधर्मणि स्थाप्यः प्रतिषिद्धाद्वारणीयश्च ।

+ शास्त्रैरधिगतानामिन्द्रियदौर्बल्याद्विप्रतिपन्नानां

* मभा. गौमिवद्भावः ।

X अस्मिन् प्रकरणे देशधर्मवचनानि प्रकीर्णके केनापि
निबन्धकारेण नोद्धतानि । अस्माभिस्तु प्रकीर्णकविषयानुगतत्वात्
सृष्टिचन्द्रिकामालोच्य तदीयादिकप्रकरणात् समुद्धतानि ।

÷ व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दर्शनविधौ (पृ. ६७)
द्रष्टव्यः ।

+ सर्वेषां सूत्राणां उज्ज्वलव्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च दण्ड-
मातृकाप्रकरणे (पृ. ५६८-९) द्रष्टव्यः ।

(१) गौध. ११।३२; मभा.; गौमि. ११।३०.

(२) गौध. ११।३३; मभा.; गौमि. ११।३१.

(३) गौध. ११।३४; मभा.; गौमि. ११।३२.

(४) स्पृच. १० मीक्षा (मी आ).

शास्ता निर्वेषमुपदिशेद्यथाकर्म यथोक्तम् ।

तस्य चेच्छास्त्रमतिप्रवर्तेरन् राजानं गमयेत् ।

राजा पुरोहितं धर्मार्थकुशलम् ।

स ब्राह्मणान् नियुज्यात् ।

बलविशेषेण वधदास्यवर्जं नियमैरुपशोषयेत् ।

इतरेषां वर्णानामा प्राणवियोगात्समवेक्ष्य तेषां
कर्माणि राजा दण्डं प्रणयेत् ।

न च संदेहे दण्डं कुर्यात् ।

सुविचितं विचित्या दैवप्रभेभ्यो राजा दण्डाय
प्रतिपद्येत । एवंवृत्तो राजोभौ लोकावभिजयति ।

देशादिधर्माः

एतेन देशकुलधर्मा व्याख्याताः ।

'ज्येष्ठो दायाद' इत्यादिकं शास्त्रविप्रतिषेधादप्रमाण-
मित्युक्तम् । एतेन देशधर्माः कुलधर्माश्च व्याख्याताः ।
शास्त्रविप्रतिषिद्धा मातुलसुतापरिणयनादयोऽप्रमाणं विप-
रीताः प्रमाणमिति । गौतमोऽप्याह—'देशकुलधर्माश्चा-
त्रायैरविरुद्धाः प्रमाणमिति' । उ२

बौधायनः

नृपाश्रितो व्यवहारः । राजा चतुर्वर्णाश्रमो लोकः स्वधर्मे
स्थापयित्वा रक्षणीयः ।

षड्भागभृतो राजा रक्षेत् प्रजाम् ।

रक्षकाभावे सति आगः प्रवर्तते । ततश्च वर्णसंकरोऽपि
जायते । अतस्तत्परिहारार्थमाह—षड्भागेति । षट्शब्दोऽत्र
लुप्तपूरणप्रत्ययो द्रष्टव्यः । भृतिवैतनं धनं तद्ग्राही भृतः ।
राजा चात्राभिषिक्तः । स चापि तासां प्रजानां षष्ठभाग-
भाग् भवति । ब्राह्मणस्यानुरक्षितस्य धर्मषड्भागभाग्
भवति । तथा च वसिष्ठः—'राजा तु धर्मेणानुशासन् षष्ठं
धनस्य हरेदन्यत्र ब्राह्मणात् । इष्टापूर्तस्य तु षष्ठमंशं
भजति' इति । इष्टं वर्णसामान्याधिकारावष्टम्भेन विहितो
ज्योतिष्टोमादिः । पूर्तं तु साधारणो धर्मः सर्वेषां सत्यम-
क्रोधो दानमहिंसा प्रजननमित्यादि । अभिषिक्तस्य प्रजा-
परिपालनं धर्मः । गौतमश्च तदेवाधिकृत्य वदति—'चलत-
श्चैनान् स्वधर्मे स्थापयेत् । धर्मस्य ह्यंशभाग् भवति'
इति (गौध. १।१०-११) । वसिष्ठश्च—'स्वधर्मो राजः

(१) आध. २।१५।१.

(२) बौध. १।१०।१.

परिपालनं भूतानाम्' इति (वस्मृ. १९।१) । आचार्यश्च स्वधर्मेषु स्थापनमेव रक्षणमिति मत्वा अस्यैव स्वधर्मा इत्याह । बौवि. (पृ. ८८-९)

देशादिधर्मपालनम्

पञ्चधा विप्रतिपत्तिर्दक्षिणतस्तथोत्तरतः ।

दक्षिणेन नर्मदामुत्तरेण कन्यातीर्थम् । उत्तरतस्तु दक्षिणेन हिमवन्तमुदग्विन्यस्य । एतद्देशप्रसूतानां शिष्टानां परस्परं पञ्चधा विप्रतिपत्तिः विसंवादः 'यान् पदार्थान् अनुतिष्ठन्ति दाक्षिणात्याः न तानुदीच्याः । यानुदीच्या न तान् दाक्षिणात्याः' इति । बौवि. (पृ. ६)

यानि दक्षिणतस्तानि व्याख्यास्यामः ।

निगदव्याख्यातमेतत् । बौवि. (पृ. ६)

यैथैतदनुपेतेन सह भोजनं स्त्रिया सह भोजनं पर्युषितभोजनं मातुलपितृष्वसुदुहितृगमनमिति ।

तत्रेमान्युदाहरणानि— यथेति । मातुलदुहितृगमनं पितृष्वसुदुहितृगमनमिति संबन्धः । ऋज्वन्यत् ।

बौवि. (पृ. ६)

अथोत्तरतः ऊर्णाविक्रयः शीघ्रुपानमुभयतोद्वि-
र्व्यवहारः आयुधीयकं समुद्रसंयानमिति ।

ऊर्णायास्तद्विकारस्य च कम्बलदर्पिक्रयः । उभयतो दन्ता अश्वादयः । व्यवहारः विक्रयादिः । आयुधीयकं शस्त्रधारणम् । समुद्रसंयानं नावा द्वीपान्तरगमनम् ।

बौवि. (पृ. ६)

इतरदितरस्मिन् कुर्वन् दुष्यतीतरदितरस्मिन् । इतरत् अनुपेतेन सह भोजनादि, इतरस्मिन्नुत्तरापथे कुर्वन् दुष्यति तत्रत्यैश्चैः दूष्यत इत्यर्थः । एवमूर्णा-
विक्रयादीनि कुर्वन्नितरत्र । तस्मादनुपेतेन सह भो-
जनादीनि दाक्षिणात्यैश्चैराचर्यमाणत्वात् दोषाभावाच्च तैरेव कर्तव्यानि । ऊर्णाविक्रयादीनि चोदीन्यैरेव ।

(१) बौध. १।१।१९; स्मृच. १०.

(२) बौध. १।१।२०; स्मृच. १०.

(३) बौध. १।१।२१; स्मृच. १० पेतेन (पनीतेन)
स्त्रिया (भार्यया च).

(४) बौध. १।१।२२; स्मृच. १०.

(५) बौध. १।१।२३; स्मृच. १० (इतरस्मिन् कुर्वन्
दुष्यतीति । इतर इतरस्मिन्).

व्य. कां. २४१

तदेतद्भट्टकुमारिलैर्निरूपितम्— 'स्वमातुलसुतां प्राप्य दाक्षिणात्यस्तु तुष्यति ।' इति । तथाहि— अहिच्छत्र-
ब्राह्मण्यः सुरां पिवन्ति । इति च । बौवि. (पृ. ६-७)
तत्र तत्र देशप्रामाण्यमेव स्यात् ।

ननु किमिति व्यवस्था ? यावता मूलश्रुतिरेषामविशे-
षेण कल्प्यते यथा होलाकादीनाम् । यथा वा वौधायनीयं
धर्मशास्त्रं कैश्चिदेव पठ्यमानं सर्वाधिकारं भवति ।
गौतमीयगोभिलीये छन्दोगैरेव पठ्यते, वासिष्ठं तु बह्वचैः,
अथ च सर्वाधिकाराणि । यथा वाऽन्यानि शास्त्राणि
यथा वा गृह्यशास्त्राणि सर्वाधिकाराणि, तद्वदनुपनीत-
सहभोजनादीन्यपि समानि कस्मान्न भवन्तीत्याशङ्क्याह
— तत्र तत्रेति । एवं व्यवस्थितविषयैव मूलश्रुतिः
कल्प्यते । किन्नामाऽनुपपत्तिर्न कल्पयतीत्यभिप्रायः ।
तस्माद्व्यवस्थितविषयमेवानुष्ठानं तद्वर्जनं च ।

बौवि. (पृ. ७)

मिथ्यैतदिति गौतमः ।

गौतमग्रहणमादरार्थम्, नात्मीयं मतं पर्युदसितुम् ।
स ह्येवमाह— 'देशजातिकुलधर्माश्चास्त्रायैरविरुद्धाः प्रमा-
णम्' । तद्विरुद्धो देशादिधर्मो न कर्तव्यः । तद्विरुद्ध-
श्चायम् । आह च गृह्यसमदः— 'अनुपनीतसहभोजने
द्वादशरात्रमुच्छिष्टभोजने द्विगुणम्' इति । प्रायश्चित्त-
विधानान्निषेधः कल्प्यते । तथा 'स्त्रिया सह भोजने
त्रिरात्रोपवासो घृतप्राशनं चे'ति । तथा 'पर्युषितभोजने
अहोरात्रोपवासः' इति संवर्तः । तथा मातुलदुहितृगमने-
ऽप्याह— 'सखिभार्या समारुह्य मातुलस्यात्मजां तथा ।
चान्द्रायणं द्विजः कुर्यात् श्वश्रूमपि तथैव च ॥' इति ।

तथा विवाहेऽपि— 'पञ्चमीं मातृबन्धुभ्यः सप्तमीं
पितृबन्धुतः' इति । आह च— 'पतृष्वसेयी भगिनीं
स्वस्तीयां मातुरेव च । मातुश्च भ्रातुरासां च गत्वा
चान्द्रायणं चरेत् ॥' एवमूर्णाविक्रयादिष्वपि आम्नाय-
विरोधः प्रसिद्धः । ऊर्णा तावदपण्येषु पठिता । शीघ्र-
पाने गौतमः— 'नित्यं मद्यमपेयं ब्राह्मणस्य' इति ।
तथोभयदन्तव्यवहारे वसिष्ठः— 'अश्वलवणमपण्यम्'

(१) बौध. १।१।२४; स्मृच. १० (देशप्रामाण्यात्)
एतावदेव.

(२) बौध. १।१।२५.

इति प्रकृत्य 'ग्राम्यपशूनामेकशपाः केशिनश्च' इत्याह ।
तथा च श्रुतिः— 'य उभयादत्प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं
वा वैश्वानरं द्वादशकगलं निर्वपेत्' इति प्रायश्चित्तम् ।
तथा आयुधीयकेऽपि 'परीक्षार्थोऽपि ब्राह्मण आयुधं
नाददीत' इति । स्वयमेव पतनीयेषु समुद्रसंयानं वक्ष्यति ।
एवमादीन्यालोच्य आम्नायैरविरुद्धाः प्रमाणमित्युक्तम् ।
अतो 'मित्येतदिति गौतमः' इत्युपपन्नं भवति ।
बौवि. (पृ. ७-८)

उभयं चैव नाद्रियेत ।

एतदेव स्वमतमित्याह— उभयमिति । चशब्दः
पक्षव्यावृत्त्यर्थः । अनुपेतादिसहभोजनमूर्णाविक्रयादि
चोभयमपि न कर्तव्यमित्यभिप्रायः । बौवि. (पृ. ८)
'शिष्टस्मृतिविरोधदर्शनात् शिष्टागमविरोधदर्शनाच्च ।
कस्मादित्याह— शिष्टेति । शिष्टागमविरोधस्तावत्
स्वयमुदितः 'पञ्चधा विप्रतिपत्तिः' इत्यत्र । स्मृतिविरोध-
श्चानुपनीतादिसहभोजने प्रायश्चित्तविधानात् । शिष्टस्मृति-
विरोधः मनुविरोधः । शिष्टो हि मनुः । तद्विरोधश्च ।
तत्स्मृतिः शिष्टस्मृतिः । शिष्टस्मृतिविरोधः सोऽपि दर्शित
एव । एकसूत्रतां त्वेके मन्यन्ते । यथा होलाकादयो व्यव-
स्थितदेशविषया अप्यव्यवस्थिताः कर्तव्याः इत्थमिमेऽ-
पीत्यस्य चोद्यस्य व्यवस्थितदेशश्रुत्यनुमानमुक्तं 'तत्र
तत्र देशप्रामाण्यमेव स्यात्' इति । तत्राह— 'उभयं
चैव नाद्रियेत शिष्टस्मृतिविरोधदर्शनात्' इति । स च
विरोध उक्तः । तस्मादविरुद्धत्वाद्दोलाकाद्यनुष्ठानं सर्वाधि-
कारकम् । इह विरोधादनुपनीतसहभोजनादिवर्जनं सर्वाधि-
कारमिति विशेषः । आहुश्च न्यायविदः 'विरोधे
त्वनपेक्षं स्यादसति ह्यनुमानम्' इति ।

(बौवि. पृ. ८-९)

प्रागदर्शनात्प्रत्यक्कालकवनादक्षिणेन हिमवन्त-
मुदक्पारियात्रमेतदार्यावर्तं तस्मिन् य आचारः स
प्रमाणम् ।

तत्रापि शिष्टस्मृतिविरोधेऽनपेक्ष्यमेव । बौवि. (पृ. ९)

(१) बौध. १।१।२६.

(२) बौध. १।१।२६ (क) (शिष्टागमविरोधदर्शनाच्च०).

(३) बौध. १।१।२७ (क) गदर्शना (ग्विनशना) कवना
(कादना).

गङ्गायमुनयोरन्तरमित्येके ।

आर्यावर्तत्वे विकल्पः ।

बौवि. (पृ. ९)

अथाप्यत्र ब्राह्मणिनो गाथामुदाहरन्ति ।

आर्यावर्तान्तरप्रदर्शनार्थं ब्राह्मणिनः छन्दोगविशेषाः
गाथा श्लोकः ।

बौवि. (पृ. ९)

पैश्चात्सिन्धुर्विसरणी सूर्यस्योदयनं पुरः ।

यावत्कृष्णो विधावति तावद्धि ब्रह्मवर्चसमिति ॥

कृष्णः कृष्णमृगः । ब्रह्मवर्चसं अध्ययनज्ञानानुष्ठाना-
भिजनसंपत् । म्लेच्छदेशस्त्वतः परम् । बौवि. (पृ. ९)

वसिष्ठः

नृपाश्रितो व्यवहारः । ब्राह्मणेन राज्ञा च उपदेशदण्डाभ्यां
चतुर्वर्णाश्रमो लोकः पालनीयः स्वकर्मणि स्थाप्यः प्रतिपिद्धा-
द्वारणीयश्च ।

त्रयो वर्णा ब्राह्मणस्य वशे वर्तेरन् । तेषां ब्राह्मणो
धर्मान् प्रब्रूयात् । तं राजा चानुशिष्यात् ।

राजा तु धर्मेणानुशासत् पष्ठं पष्ठं धनस्य हरेत् ।
अन्यत्र ब्राह्मणात् । इष्टापूर्तस्य तु पष्ठमंशं भजतीति
ह ब्राह्मणो वेदमाद्यं करोति, ब्राह्मण आपद उद्ध-
रति तस्मात् ब्राह्मणोऽनाद्यः । सोमोऽस्य राजा
भवतीति ह प्रेत्य चाभ्युदयिकमिति ह विज्ञायते ।
वर्णग्रहणमुपनयनादपि प्राङ्निदेशवर्तित्वप्राप्त्यर्थम् ।
निदेश आज्ञा ।

विर. ६२६

स्वधर्मो राज्ञः पालनं भूतानां तस्यानुष्ठानान्
सिद्धिः । भयकारुण्यहानं जरामयं (य) चै तत्सत्र-

(१) बौध. १।१।२८.

(२) बौध. १।१।२९.

(३) बौध. १।१।३० (क) सरणी (धरणी) णो विधावति
(णा विधावन्ति).

(४) वस्म. १।४०-४२ (ख) धर्मान् प्र (धर्मं यद्)
तं...शिष्यात् (तत् राजा चानुशिष्यत्); व्यक. १६४ वशे
(निदेशे) (तेषां०) (तं०); मभा. २८।५० (ब्राह्मणो
धर्मान् प्रब्रूयात्) एतावदेव; विर. ६२६ व्यकवत्.

(५) वस्म. १।४३-६; व्यक. १६६ (राजा तु ... मंशं
भजतीति ह०) सोमोऽस्य (सोमो); विर. ६३३-४
व्यकवत्.

(६) वस्म. १।१।१-६ (ख) स्वधर्मो (धर्मो) भव-
कारुण्य ... सामर्थ्याच्च (भयकारणं ह्यपालनं वै एतत् सत्र-

माहुर्विद्वांसस्तस्माद्गार्हस्थ्यनैयमिकेषु पुरोहितं
दध्यात् । विज्ञायते, ब्रह्मपुरोहितं राष्ट्रमृषोतीति ।
उभयस्य पालनादसामर्थ्याच्च । देशधर्मजातिकुल-
धर्मान् सर्वानेवैताननुप्रविश्य राजा चतुरो वर्णान्
स्वधर्मे स्थापयेत् । तेष्वपचरत्सु दण्डं धारयेत् ।

राज्ञा विवाहव्यवस्था कार्या

उद्वाहकारिणं त्वागमयेत्कस्य न सह विवाहो
युज्यते इति वर्णविभागप्रतिपादनाय संप्रदानं
रक्षेत् * ।

देशादिधर्मपालनम्

आर्यावर्तः प्रागादर्शात् प्रत्यक्कालकवनादुदक्पा-
रियात्रादक्षिणेन हिमवत उत्तरेण च विन्ध्यस्य ।
तस्मिन् देशे ये धर्मा ये चाचारास्ते सर्वत्र प्रत्ये-
तव्याः । न त्वन्ये प्रतिलोमकल्पधर्माणः । एत-
द्वार्यावर्तमित्याचक्षते । गङ्गायमुनयोरन्तरेऽप्येके ।
यावद्वा कृष्णमृगो विचरति तावद्ब्रह्मवर्चसमित्यन्ये ।
अथापि भाल्लविनो निदाने गाथासुदाहरन्ति ।

पश्चात्सिन्धुर्विहरिणी सूर्यस्योदयनं पुरः ।

यावत्कृष्णोऽभिधावति तावद्वै ब्रह्मवर्चसम् ॥

त्रैविचवृद्धा यं ब्रूयुर्धर्मं धर्मेविदो जनाः ।

पवने पावने चैव स धर्मो नात्र संशयः ॥ इति ।

देशधर्मजातिधर्मकुलधर्मान् श्रुत्यभावादब्रवीन्मनुः ।

विष्णुः

नृपाश्रितो व्यवहारः । राजा चतुर्वर्णाश्रमो लोकः स्वकर्मणि

स्थाप्यः प्रतिषिद्धाचिवारणांयश्च ।

अथ राजधर्माः । प्रजापरिपालनम् । वर्णा-
श्रमाणां स्वे स्वे धर्मे व्यवस्थापनम् । राजा च

* एतद्वचनं परनिहिततरङ्गे निधिविचारे विवादरत्नाकरकारेण
लिखितं, तत्र तस्यार्थो न लभ्यते ।

माहुर्विद्वांसस्तस्माद्गार्हस्थ्यनैयमिकेषु । पुरोहिते दद्यात् विज्ञायते
ब्राह्मणः पुरोहितो राष्ट्रं दधातीति । तस्य भयमपालनादसाम-
र्थ्याच्च (जातिकुल (जातिधर्मकुल) नेवैता (नू वैता) तेष्वप
... धारयेत् (तेष्वधर्मपरेषु) .

(१) विर. ६४५.

(२) वस्मृ. १।७-१६.

(३) विस्मृ. ३।१-२।१.

जाङ्गलं पशव्यं सस्योपेतं देशमाश्रयेत् । वैश्यशूद्र-
प्रायं च । तत्र धन्वनृमहीवारिवृक्षगिरिदुर्गणा-
मन्यतमं दुर्गमाश्रयेत् । तत्र स्वस्वग्रामाधिपान्
कुर्यात् । दशाध्यक्षान् । शताध्यक्षान् । देशाध्य-
क्षांश्च । ग्रामदोषाणां ग्रामाध्यक्षः परीहारं कुर्यात् ।
अशक्तो दशग्रामाध्यक्षाय निवेदयेत् । सोऽप्यशक्तः
शताध्यक्षाय । सोऽप्यशक्तो देशाध्यक्षाय ।
देशाध्यक्षोऽपि सर्वात्मना दोषमुच्छिन्द्यात् ।
आकरशुल्कतरनागवनेष्वाप्तान् नियुञ्जीत । धर्मिष्ठान्
धर्मकार्येषु । निपुणानर्थकार्येषु । शूरान् संग्राम-
कर्मसु । उग्रानुग्रेषु । षण्ढान् स्त्रीषु ।

महीदुर्गं मह्यमेवेष्टकापाषाणादिनिमित्तं दुर्गम् ।
मह्यैवो(मह्यमेवो)चावचप्रदेशप्रदेशप्रचुरदुर्गमित्यन्ये । तत्र
दुर्गं स्थितः सन् । तरस्तीर्यते नद्यादि येनेति तरो
नौकादिस्तज्जं शुल्कं जलजं शुल्कमिति यावत् । नागा
गजाः । वनानि अरण्यानि । नागवन्ति वनानीति वा ।
नगः पर्वतः, तत्संबन्धि नागम् । गिरिदुर्गमिति वा ।
अर्थकार्येषु सुवर्णादिपरीक्षासु । यद्वा ऊहापोहादिनिर्णय-
वत्सु कार्येषु निपुणान् पण्डितान् नियुञ्जीत । वै.

नृपाश्रिताः केचिद्व्यवहाराः

आज्ञाप्रतिघाते द्विगुणो दमः ।

अयमर्थः— द्विगुण इति द्वैगुण्योक्त्यैवाज्ञप्तं द्रव्यं
तस्मै दापयितव्यमिति ज्ञायत इति भारुचिः ।

सवि. ४९७

अनादिष्टः सन्नध्यक्षतां व्रजति तदनुसारेण
दण्ड्यः ।

पुत्रसंशये माता तमङ्कमारोपयेद्विकृतिश्चेन्निर्णे-
तव्यः ।

विकृतिः कामविकारः । तद्विशतिवर्षीयमातृकपञ्च-
दशवर्षीयपुत्रविषयम् (?) ।

सवि. ४९८

अत्र राज्ञो हृदयमेव प्रमाणम् ।

एकेनापि प्रकारेण निर्णयाभावे अभिषिक्तस्य राज्ञो
हृदयमेव प्रमाणमित्याह विष्णुः— अत्रेति ।

सवि. ४९८

(१) सवि. ४९७.

(२) सवि. ४९७.

(३) सवि. ४९८.

(४) सवि. ४९८.

देशादिधर्मपालनम्
परदेशावाप्तौ तद्देशधर्मान्नोच्छिन्ध्यात् ।
शङ्खलिखितौ

नृपाश्रितो व्यवहारः—पितृमातृविवादे पुत्रः प्रष्टव्यः ।
स्वपन्तं पुत्रमाहूय ज्ञातव्यम् ।

पितापुत्रसंशये निर्णयप्रकारमाह विष्णुः—‘पुत्रसंशये
माता तमङ्गमारोपयेद्विकृतिश्चेन्निर्येत्यः’ इति । विकृतिः
कामविकारः । तद्विशतिवर्षीयमातृकपञ्चदशवर्षीयपुत्र-
विषयम् (?) । वृद्धमातृविषये तदभावाच्चिर्णयान्तरमाहवुः
शङ्खलिखितौ— स्वपन्तमिति । सवि. ४९८

नृपाश्रितव्यवहारेषु कानिचिदपवादस्थानानि

नै वैष्टिकं जाड्धिकं क्षेत्रद्रव्यापहरणं पुष्पमूल-
प्रचयनं स्वयमर्जितप्रवेशनं निष्क्रमणप्रवेशनेष्व-
निवेदनं स्कन्धवाह्येषु शुल्को गणसमयश्रेणीपूरा-
चरणव्यवहारनिष्ठा स्वामिनः परिज्ञातारोऽन्यत्र
राजाभिद्रोहात् नगरनिवासिनां विप्रेतराणामपि
परिग्रहा अनपराधाः ।

न वैष्टिकं विष्टिः कर्मकरः तत्संवन्धि देयं वैष्टिकम् ।
जाड्धिकं जङ्घाजन्यदेयं, स्वयमर्जितस्य पण्यस्य राज्ञे
अनिवेद्यापि प्रवेशनमनपराधः । निष्क्रमणप्रवेशनेष्व-
निवेदनं राजपुरुषेभ्य इति शेषः । स्कन्धवाह्येषु शुल्कः
स्कन्धे बहनयोग्येषु शुल्कदानम् । गणो ब्राह्मणसमुदायः ।
समयः पाषण्डादीनां, श्रेणी शिल्पिसमूहः, पूरो वणि-
ज्जादिसमूहः, गणादीनां चरणमाचारः, व्यवहारो विवादः
तत्र निष्ठा निर्णयः । स्वामिनः तत्र प्रधानभूताः परि-
ज्ञातारः स्वे स्वे वृत्ते आचारव्यवहारप्रवर्तकत्वेन लक्षण-
परिज्ञातारः । अन्यत्र राजाभिद्रोहाद्राणाभ्यन्तरेष्वपि
राजद्रोहकारिषु न ते प्रभवः, किन्तु राजैव, तेन राज-
द्रोहादन्यत्र नगरवासिगणादिषु मुख्यानां स्वातन्त्र्येणा-
चारविवादपरिच्छेदो न दण्डायेत्यर्थः ।

* विर. ६६२

* ‘गणसमयश्रेणीपूरा’ इत्यस्य वचनस्य व्याख्यानं सभा-
प्रकरणे (पृ. २६) समुद्धृतमप्यत्र अर्थसंगत्यर्थं पुनरुद्धृतम् ।

(१) विस्मृ. ३।४२. (२) सवि. ४९८.

(३) विर. ६६२.

महाभारतम्

देशधर्मपालनम्

जातिश्रेण्यधिवासानां कुलधर्माश्च सर्वतः ।
वर्जयन्ति च ये धर्मं तेषां धर्मो न विद्यते ॥

कौटिलीयमर्थशास्त्रम्

प्रकीर्णकानि

प्रकीर्णकानि । प्रकीर्णकं तु । याचितकावक्रीत-
काहितकनिक्षेपकाणां यथादेशकालमदाने, याम-
च्छायासमुपवेशसंस्थितीनां वा देशकालातिपातने,
गुल्मतरदेयं ब्राह्मणं साधयतः, प्रतिवेशानुवेशयो-
रुपरि निमन्त्रणे च द्वादशपणो दण्डः ।

संदिष्टमर्थमप्रयच्छतो, भ्रातृभार्या हस्तेन
लङ्घयतो, रूपाजीवामन्योपरुद्धां गच्छतः, पर-
वक्तव्यं पण्यं क्रीणानस्य, समुद्रं गृहमुद्धिन्दतः,
सामन्तचत्वारिंशत्कुल्या बाधामाचरतश्चाष्टचत्वा-
रिंशत्पणो दण्डः ।

कुलनीवीग्राहकस्यापन्ययने, विधवां छन्द-
वासिनीं प्रसह्याधिचरतः, चण्डालस्यार्या स्पृशतः,
प्रत्यासन्नमापद्यनभिधावतो, निष्कारणमभिधावनं
कुर्वतः, शाक्यजीवकादीन् वृषलप्रव्रजितान् देव-
पितृकार्येषु भोजयतः शत्यो दण्डः ।

शपथवाक्यानुयोगमनिसृष्टं कुर्वतो, युक्तकर्म
चायुक्तस्य, क्षुद्रपशुवृषाणां पुंस्त्वोपघातिनो, दास्या
गर्भमौषधेन पातयतश्च पूर्वः साहसदण्डः ।

पितापुत्रयोर्दम्पत्योर्भ्रातृभगिन्योर्मातुलभागिने-
ययोः शिष्याचार्ययोर्वा परस्परमपतितं त्यजतः
सार्थाभिप्रयातं ग्राममध्ये वा त्यजतः पूर्वः साहस-
दण्डः । कान्तारे मध्यमः । तन्निमित्तं श्रेष्यत
उत्तमः । सहप्रस्थायिष्वन्येष्वर्धदण्डः । पुरुषम-
बन्धनीयं बध्नतो बन्धयतो बन्धं वा मोक्षयतो
बालमप्राप्तव्यवहारं बध्नतो बन्धयतो वा सहस्र-
दण्डाः ।

प्रकीर्णकानीति सूत्रम् । प्रकीर्णानि विक्षिप्तानि परि-
शिष्टानि च, तत्र किञ्चित् किञ्चित् विवाहसंयुक्तादिशेषं
किञ्चित् किञ्चिदध्यक्षप्रचारकण्टकशोधनान्तर्गतम् । तान्यु-

(१) भा. १२।३६।१९. (२) कौ. ३।२०.

च्यन्त इति सूत्रार्थः । प्रकीर्णकं त्विति । प्रतिपाद्यत इति शेषः । याचितकेत्यादि । याचितकावक्रीतकाहितकानि प्रतीतानि, निक्षेपको भूषणादिनिर्माणार्थमर्पितं सुवर्णादि, एतेषां, यथादेशकालं अदाने द्वादशपणो दण्डः । याम-च्छायासमुपवेशसंस्थितीनां वा देशकालातिपातने 'नक्त-ममुकयामे दिवाऽमुकच्छायानालिकायां चामुकदेशे सं-भूयोपवेष्टव्यमि'त्येवं कृतसंकेतानां समुपवेशव्यवस्थानां देशकालातिक्रामणे वा द्वादशपणो दण्डः । इदं सम-यस्यानपाकर्मशेषम् । गुल्मतरदेयं गुल्मतारणभृतिं नदी-तारणभृतिं च, ब्राह्मणं साधयतः ब्राह्मणात् प्रयत्नेन गृह्यतः द्वादशपणो दण्डः । प्रतिवेशानुवेशयोरुपरि निम-न्त्रणे च प्रतिवेशः प्रतिमुखगृहं अनुवेशोऽनन्तरगृहं तयोर्विद्यमानं श्रोत्रियमतिक्रम्यान्वस्य निमन्त्रणे च, द्वादशपणो दण्डः ।

संदिष्टमिति । प्रतिश्रुतमर्थमप्रयच्छतः, भ्रातृभार्यो हस्तेन लङ्घयतः अवलम्बमानस्य, रूपाजीवां गणिकां, अन्योपरुद्धां गच्छतः, अष्टचत्वारिंशत्पणो दण्डः । इदं साहसशेषम् । परवक्तव्यं परपरीवादगोचरं पण्यं क्रीणानस्य, अष्टचत्वारिंशत्पणो दण्डः । इदमस्वामि-विक्रयशेषम् । समुद्रं मुद्रया युक्तं गृहं उद्भिन्दतः, अष्टचत्वारिंशत्पणः । इदं साहसशेषम् । सामन्त-चत्वारिंशत्कुल्याः सामन्तिकानां चत्वारिंशतः कुलानां बाधां आचरतश्च, अष्टचत्वारिंशत्पणो दण्डः । इदं वास्तुकशेषम् ।

कुलनीवीप्राहकस्यापव्ययन इति । कलसाधारणं धनं गृहीत्वाऽपलपने, विधवां छन्दवासिनीं स्वच्छन्दवर्तिनीम-कामां, प्रसह्याधिचरतः बलाद् गच्छतः, चण्डालस्य आर्यो स्पृशतः, प्रत्यासन्नं अन्तिकस्थं आपदि अनभि-धावतः अभिधाव्याश्रितः, निष्कारणमभिधावनं कुर्वतः, शाक्यजीवकादीन् शाक्यान् क्षपणकादींश्च वृषलप्रव्रजि-तान् देवपितृकार्येषु भोजयतः, शत्रो दण्डः शतपण-दण्डः ।

शपथवाक्यानुयोगमनिसृष्टं कुर्वत इति । आधिकर-णिकाः साक्ष्याद्यनुयोगं शपथपूर्वं यमनुतिष्ठन्ति स शपथवाक्यानुयोगः तं धर्मस्थाननुशातं कुर्वतः, युक्तकर्म चायुक्तस्य अनधिकृतस्याधिकृतकर्म कुर्वतश्च,

क्षुद्रपशुवृषाणां, पुंस्त्वोपधातिनः, दास्या गर्भं औषधेन पातयतश्च स्त्रावयतश्च, पूर्वः साहसदण्डः ।

पितापुत्रयोरित्यादि । सार्थाभिप्रयातं ग्राममध्ये त्यजतः संघसाह्याश्रयेण प्रस्थितं रोगादिवशात् ग्रामान्तरे त्यक्त्वा गच्छतः सार्थमुख्यस्य । शेषं सुवोधम् । कान्तारे मध्यम इति । दुर्गमे अरण्ये त्यजतो मध्यमसाहसः । तन्निमित्तं भ्रेषयतः कान्तारत्यागेन निमित्तेन विगत-जीवितं कुर्वतः, उत्तमसाहसः । सहप्रस्थाधिषु अन्येषु सार्थान्तर्गतेषु विषये, अर्धदण्डः । श्रीमू.

आचार्यशिष्यधर्मभ्रातृसमानतीर्थ्यानां वानप्रस्थयतिब्रह्मचारि-

विषये अन्यथा वा व्यतिक्रमे दण्डविधिः

विवादपदेषु चैषां यावन्तः पणा दण्डाः तावती रात्रीः क्षपणाभिषेकाग्निकार्यमहाकृच्छ्रवर्धनानि राज्ञश्चरेयुः । अहिरण्यसुवर्णाः पाषण्डाः साधवः । ते यथास्वमुपवासव्रतैराराधयेयुः अन्यत्र पारुष्यस्तेषां साहससंग्रहणेभ्यः । तेषु यथोक्ता दण्डाः कार्याः ।

प्रव्रज्यासु वृथाचारान् राजा दण्डेन वारयेत् ।

धर्मो ह्यधर्मोपहतः शास्तरं हन्युपेक्षितः ॥

विवादपदेषु चैषामिति । व्युत्क्रमागतानामाचार्यादीनां विवादपदेषु रिक्तविषयेषु, यावन्तः पणाः दण्डाः पराजि-तानां शास्त्रोक्ताः, तावतीः तत्समानसंख्याः, रात्रीः, क्षपणाभिषेकाग्निकार्यमहाकृच्छ्रवर्धनानि क्षपणमुपवासः अभिषेकः स्नानं अग्निकार्यं होमः महाकृच्छ्रं चान्द्रायण-प्राजापत्यादिकं प्रशस्तव्रतं तैर्वर्धनानि श्रेयोयोजनानि, राज्ञश्चरेयुः राजार्थं कुर्युः, अर्थात् पराजिता आचार्यादयः । वर्तनानीति पाठे क्षपणादीनां महाकृच्छ्रान्तानां वर्तनानि अनुष्ठानानि राजार्थं कुर्युरित्यर्थः । अहिरण्यसुवर्णा इति । हिरण्यसुवर्णहीनाः, पाषण्डाः, साधवः धर्मशीलाः । ते कथञ्चिद् विवादपदेषु पराजयदण्डं प्राप्ता इत्यर्थे, यथास्वं उपवासव्रतैः, आराधयेयुः धर्ममुपासीरन् राज-श्रेयोऽर्थे । तत्रापवादमाह— अन्यत्र पारुष्यस्तेषां साहस-संग्रहणेभ्य इति । वक्ष्यमाणवाक्पारुष्यदण्डपारुष्यस्तेषां दिविवादव्यतिरेकेण । के तर्हि तेषां पारुष्यादिषु दण्डा-स्तत्राह— तेष्विति । तेषु विषये, यथोक्ताः पारुष्यादि-प्रकरणोक्ताः, दण्डाः, कार्याः । अध्यायान्ते श्लोकमाह—

प्रवज्यास्वित्यादि । प्रवज्यासु वृथाचारान् चतुर्थाश्रमेषु
मिथ्याचारान् । शेषं सुगमम् । श्रीम् ।

उपनिपातप्रतीकारः

उपनिपातप्रतीकारः । दैवान्यष्टौ महाभयानि—
अग्निरुदकं व्याधिर्दुर्भिक्षं मूषिका व्यालाः सर्पा
रक्षांसीति । तेभ्यो जनपदं रक्षेत् ।

ग्रीष्मे बहिराधिश्रयणं ग्रामाः कुर्युः । दशकुली-
संग्रहेणाधिष्ठाता वा । नागरिकप्रणिधावग्निप्रति-
षेधो व्याख्यातः । निशान्तप्रणिधौ राजपरिग्रहे च ।

बलिहोमस्वस्तिवाचनैः पर्वसु चाग्निपूजाः कार-
येत् । वर्षारात्रमनूपग्रामाः पूरवेलासुत्सुज्य वसेयुः ।
काष्ठवेणुनावश्चावगृहीयुः ।

उह्यमानमलावूढतिष्ठवगण्डिकावेणिकाभिस्तार-
येयुः । अनभिसरतां द्वादशपणो दण्डः । अन्यत्र
प्लवहीनेभ्यः ।

पर्वसु च नदीपूजाः कारयेत् । मायायोगविदो
वेदविदो वर्षमभिचरेयुः । वर्षावग्रहे शचीनाथ-
गङ्गापर्वतमहाकच्छपूजाः कारयेत् ।

उपनिपातप्रतीकार इति सूत्रम् । उपनिपाता नाम
दैव्योऽन्यादिनिमित्ता विपदः, तेषां प्रतीकारोऽभिधीयत
इति सूत्रार्थः । कण्टकास्तावद् द्विविधा मनुष्यकण्टका
देवकण्टकाश्चेति । तत्र मनुष्यकण्टकाः कारुकादय
उक्ताः, देवकण्टकास्त्वधुनोच्यन्ते । दैवान्यष्टावित्यादि ।
स्पष्टार्थम् ।

तेष्वष्टसु अग्नितो रक्षणप्रकारमाह — ग्रीष्म इति ।
तस्मिन्, ग्रामाः, अधिश्रयणं पाकस्थाल्याश्चुल्यां निवे-
शनं, बहिः गृहबहिर्देशे, कुर्युः । दशकुलीसंग्रहेण दश-
कुलीरक्षकेण गोपनाम्ना, रक्षकेणेत्येव भाषापाठः । अधि-
ष्ठिता वा 'इहाधिश्रयणं कर्तव्यमिति' चोदिता वा,
कुर्युः । नागरिकप्रणिधौ, अग्निप्रतिषेधः अग्निभयपरिहार
विधिः, व्याख्यातः 'अग्निप्रतीकारं च ग्रीष्मे' इत्यादि-
नोक्तः । निशान्तप्रणिधौ राजपरिग्रहे च व्याख्यातः
'मानुषेणाग्निना त्रिरपसव्यं परिगतमन्तःपुरमग्निरन्यो न
दहती'त्यादिनोपदिष्टः ।

बलीत्यादि । पर्वसु पूर्णिमादिषु, बलिहोमस्वस्तिवाचनैः

(१) कौ. ४।३.

भूतबलिभिः रक्षाहोमैः शान्तिकैः स्वस्तिवाचनैश्च, अग्नि-
पूजाः कारयेत् ।

अथ जलप्रतिषेधमाह— वर्षारात्रमिति । वर्षाकालिक-
रात्रीः, अनूपग्रामाः जलप्रायप्रदेशवासिनः, पूरवेलां
उत्सृज्य जलप्रवाहसंनिवृष्टं तटं परिहृत्य, वसेयुः । इह
वर्षापूर्वपदकाद् रात्रिशब्दात् अचप्रत्ययोऽन्वेष्ट्यः । रात्रि-
मिति वा पाठः । काष्ठवेणुनावश्च काष्ठं वेणुं नावं च
जलप्रवाहतरणार्थाः, अवगृहीयुः संगृहीयुः ।

उह्यमानमिति । प्रवाहेण नीयमानं बाहुतरणाक्षमं,
अलावूढतिष्ठवगण्डिकावेणिकाभिः अलावूस्तुम्भीफलं दृतिः
चर्ममस्त्रा प्लव उडुपं गण्डिका तरुप्रकाण्डकं वेणिका
जलतरणसाधनभेदः ताभिः, तारयेयुः । अनभिसरतां
तारयितुमनभिगच्छतां, द्वादशपणो दण्डः । अन्यत्र
प्लवहीनेभ्य इति । तरणसाधनहीनाश्चेदनभिसरन्तो नाप-
राध्यन्तीत्यर्थः ।

पर्वसु चेति । अमावास्यादिषु, नदीपूजाः कारयेत्
जलविपत्प्रशमार्थम् । मायायोगविद इति । शैवादयो
मान्त्रिकाः, वेदविदः अथर्ववेदनिपुणाः, वर्षे अतिवृष्टिं,
अभिचरेयुः जपहोमादिना प्रशमयेयुः । वर्षावग्रह इति ।
वृष्टिप्रतिबन्धे सति, शचीनाथगङ्गापर्वतमहाकच्छपूजाः
इन्द्रजाह्नवीशैलसमुद्रपूजाः कारयेत् । श्रीम् ।

व्याधिभयमौपनिषदिकैः प्रतीकारैः प्रतिकुर्युः ।
औषधैश्चिकित्सकाः, शान्तिप्रायश्चित्तैर्वा सिद्ध-
तापसाः ।

तेन मरको व्याख्यातः । तीर्थाभिषेचनं महा-
कच्छवर्धनं गवां श्मशानावदोहनं कबन्धदहनं
देवरात्रिं च कारयेत् ।

पशुव्याधिभयके स्थानान्यर्थनीराजनं स्वदैवत-
पूजनं च कारयेत् ।

दुर्भिक्षे राजा बीजभक्तोपग्रहं कृत्वानुग्रहं
कुर्यात् । दुर्गसेतुकर्म वा भक्तानुग्रहेण । भक्तसं-
विभागं वा । देशनिक्षेपं वा । मित्राणि वा
व्यपाश्रयेत । कर्शनं वमनं वा कुर्यात् ।

निष्पन्नसस्यमन्यविषयं वा सजनपदो यायात् ।
समुद्रसरस्तटाकानि वा संश्रयेत । धान्यशाकमूल-

(१) कौ. ४।३.

फलावापान् सेतुषु कुर्वीत । मृगपशुपक्षिव्याल-
मत्स्यारम्भान् वा ।

अथ व्याधिभयप्रतीकारः । व्याधिस्तावद् द्विविधः
कृत्रिमोऽकृत्रिमश्च । आद्य औपनिषदिकोक्तविषधूम-
विषाम्बादिदोषप्रभवः, द्वितीयो धातुदोषजः । तत्र
कृत्रिमव्याधिभयं औपनिषदिकोक्तैर्विधानैः प्रतिकुर्युः,
अकृत्रिमव्याधिभयं भिषज औषधैः सिद्धतापसाश्च
शान्तिकर्मभिर्व्रतोपवासादिभिः प्रतिविदध्युरित्याह—
व्याधिभयमित्यादि ।

तेनेति । उक्तेन व्याधिशमनप्रकारेण, मरको मारी-
नामा महाव्याधिः व्याख्यातः उक्तप्रतीकारः ।
विशेषं त्वाह—तीर्थाभिषेचनमिति । गङ्गादितीर्थस्नानं,
महाकच्छवर्धनं समुद्रपूजनं, गवां श्मशानावदोहनं
श्मशाने दोहनं, कवन्धदहनं तण्डुलसक्तुनिर्मितस्य
कवन्धस्य श्मशाने दहनं, देवरात्रि च देवं क्वचित्
स्थानेऽर्चयित्वा रात्रिजागरणं च, कारयेत् ।

पशुव्याधिभयमरक इति । पशूनां गजाश्वादीनां व्याधौ
मरके च, स्थानानि भिन्नस्थानस्थितीः, अर्थनीराजनं
नीराजनद्रव्यैर्नीराजनं, स्वदैवतपूजनं च कारयेत् । तत्र
गजस्य स्वदैवतं सुब्रह्मण्यः, अश्वस्याश्विनौ, गोः पशुपतिः,
महिषस्य वरुणः, वेसरस्य वायुः, अजस्याग्निरिति
बोद्धव्यम् ।

दुर्भिक्षभयप्रतीकारमाह— दुर्भिक्ष इति । दुर्भिक्षसमये,
राजा, वीजभक्तोऽग्रहं प्रजानां वीजभक्ताभ्यामनुकूल-
चरणं कृत्वा, अनुग्रहं कुर्यात् । दुर्गसेतुकर्म वा दुर्गकर्म
सेतुनिर्माणकर्म वा, भक्तानुग्रहेण भक्तदानेन, कुर्यात् ।
भक्तसंविभागं वा दुर्गसेतुकर्माभावेऽपि केवलान्नदानं,
कुर्यात् । देशानिक्षेपं वा अनन्तरदेशे तद्देशराजान्तिके
'प्रजा इमा मे कश्चित् कालं रक्षित्वा प्रत्यर्पय' इत्युक्त्वा
प्रजानिक्षेपणं वा, कुर्यात् । मित्राणि वा धनदानान्युपकार-
क्षमाणि, व्यापश्येत प्रजाभक्तार्थम् । कर्शनं निरूपयोग-
जनानां तत्काले देशान्तरप्रेषणेनाल्पत्वकरणं, वमनं वा
सुभिक्षविदेशप्रेषणं वा, कुर्यात् ।

निष्पन्नस्यमिति । सत्यसमृद्धं, अन्यविषयं वा अन्य-
देशं वा, सजनपदो जानपदसहितो, यायात् उपजीव-
नार्थम् । समुद्रसरस्तटाकानि वा संश्रयेत्, मत्स्यपक्षि-

कूर्मादिजलचरजन्तुभक्षणेन जीवनार्थम् । धान्यशाकमूल-
फलावापान्, सेतुषु कुर्वीत जलाधारान् निर्माय तत्र
कुर्वीत । मृगपशुपक्षिव्यालमत्स्यारम्भान् वा मृगादीनां
वधारम्भान् वा कुर्वीतेति वर्तते । श्रीमू-

मूषिकभये मार्जारनकुलोत्सर्गः । तेषां ग्रहण-
हिंसायां द्वादशपणो दण्डः । शुनामनिग्रहे च
अन्यत्रारण्यचरेभ्यः ।

स्तुहिक्षीरलिप्तानि धान्यानि विसृजेत् । उप-
निषद्योगयुक्तानि वा । मूषिककरं वा प्रयुञ्जीत ।
शान्तिं वा सिद्धतापसाः कुर्युः । पर्वसु च मूषिक-
पूजाः कारयेत् ।

तेन शलभपक्षिक्रिमिभयप्रतीकारा व्याख्याताः ।
व्यालभये मदनरसयुक्तानि पशुशवानि प्रसृ-
जेत् । सदनकोद्रवपूर्णान्यौदर्याणि वा ।

लुब्धकाः श्रगणिनो वा कूटपञ्जरावपातैश्चरेयुः ।
आवरणिनः शस्त्रपाणयो व्यालानभिहन्तुः । अन-
भिसर्तुर्द्वादशपणो दण्डः । स एव लाभो व्याल-
घातिनः ।

पर्वसु च पर्वतपूजाः कारयेत् । तेन मृगपक्षि-
सङ्घग्रहाहप्रतीकारा व्याख्याताः ।

सर्पभये मन्त्रैरोषधिभिश्च जाङ्गलीविदश्चरेयुः ।
संभूय वोपसर्पान् हन्तुः । अथर्ववेदविदो वाभि-
चरेयुः । पर्वसु च नागपूजाः कारयेत् । तेनोदक-
प्राणिभयप्रतीकारा व्याख्याताः ।

रक्षोभये रक्षोन्नान्यथर्ववेदविदो मायायोगविदो
वा कर्माणि कुर्युः । पर्वसु च वितर्दिछत्रोलोपिका-
हस्तपताकाच्छागोपहारैः चैत्यपूजाः कारयेत् । चरुं
वश्चराम इत्येवं सर्वभयेष्वहोरात्रं चरेयुः ।

सर्वत्र चोपहतान् पितेवानुगृहीयात् ।

मायायोगविदस्तस्माद् विषये सिद्धतापसाः ।

वसेयुः पूजिता राज्ञा दैवापत्प्रतिकारिणः ॥

मूषिकप्रतीकारमाह— मूषिकभय इति । तस्मिन्नु-
त्पन्ने, मार्जारनकुलोत्सर्गः मार्जाराणां नकुलानां चोत्सर्गः
ग्रहेषु स्वैरसंचारघटना कर्तव्या । तेषां मार्जारनकुलानां,
ग्रहणहिंसायां ग्रहणे हिंसने वा, द्वादशपणो दण्डः । शुनां

अनिग्रहे च परोपद्रवादनिवारणे च द्वादशपणो दण्डः ।
अन्यत्रारण्यचरेभ्य इति । वनेचराणां शुनामनिग्रहे दण्डा-
भावः ।

स्तुहीत्यादि । स्तुहिशीरलितानि धान्यानि, विसृजेद्
विकिरेत्, तानि हि भक्षयित्वा मूषिका ग्रियेरञ्जिति ।
उपनिषद्योगयुक्तानि वा उपनिषदुक्तौषधयुक्तानि वा,
धान्यानि विसृजेत् । मूषिककरं वा प्रयुञ्जीत अमुकगृहे
प्रतिदिनमेतावन्तो मूषिका देया इति मूषिकरूपं करं वा
कल्पयेत् । शान्तिं वा मूषिकशमनार्थं जपहोमादिकर्म वा,
सिद्धतापसाः कुर्युः । पर्वसु च पूर्णिमादिषु च, मूषिकपूजाः
कारयेत् ।

उक्तरीत्या शलभभयपक्षिभयक्रिमिभयानां प्रतीकारा
द्रष्टव्या इत्याह— तेन शलभेत्यादि ।

व्यालभयप्रतीकारमाह— व्यालभय इति । व्यालाः
हिंस्रमृगाः व्याघ्रादयः तत्कृते भये, मदनरसयुक्तानि
उपनिषदुक्तेन मदनरसेन युक्तानि, पशुशवानि पशूनां
गोमहिषमेघादीनां तद्रक्षणाणां शवानि कुणपान्, प्रसृजेत्
तद्रोचरे क्षिपेत् । मदनकोद्रवपूर्णानि वनकोद्रवेण
करकेण च पूर्णानि, औदर्याणि वा पशुकोष्ठान् वा
प्रसृजेत् । व्याला हि तद्रक्षणांन्म्रियन्ते ।

लुब्धका इति । व्याधाः, श्वगणिनो वा श्वभिर्मृगान्
ये ग्राहयन्ति ते वा, कूटपञ्जरावपातैः कपटकुलायैः
तृणादिच्छन्नैः पातनगर्तैश्च चरेयुः व्यवहरेयुः । आवर-
णिनः सावरणाः, शस्त्रपाणयस्तीक्ष्णाः, व्यालान् अभि-
हन्त्युः । अनभिसर्तुरिति । व्यालेन द्रुह्यमाणं दृष्ट्वा नभि-
गच्छतः, द्वादशपणो दण्डः । स एव लाभो व्यालघातिन
इति । व्यालं हतवते द्वादशपणं पारितोषिकं देयम् ।

पर्वसु चेति स्फुट्यर्थम् ।

सर्पप्रतीकारमाह— सर्पभय इति । तस्मिन् सति, मन्त्रैः
गारुडादिभिः, ओषधिभिश्च विषघ्नीभिः, जाङ्गलीविदः
विषचिकित्सितकुशलाः, चरेयुः प्रतीकारव्यवहारं कुर्युः ।
संभूय वा, उपसर्पान् दृष्टिगोचरमुपगतान् सर्पान्, हन्युः
अथार्त पौराः । अथर्ववेदविदो वा अभिचारमन्त्राभिज्ञा
वा, अभिचरेयुः मन्त्रप्रयोगैः सर्पान् हन्युः । पर्वसु च
नक्षत्रपूजाः सर्पपूजाः, कारयेत् । तेन उक्तप्रकारेण,
उदकप्राणिभयप्रतीकाराः व्याख्याताः नक्रादिजलचर-

प्राणिभयस्य प्रतिविधय ऊह्याः ।

रक्षःप्रतीकारमाह— रक्षोभय इति । तस्मिन् सति,
अथर्ववेदविदो, मायायोगविदो वा, रक्षोघ्नानि रक्षोघात-
कराणि, कर्माणि कुर्युः । पर्वसु च कृष्णचतुर्दश्यष्टम्यादिषु
च, वितर्दिच्छत्रोहोपिकाहस्तपताकाच्छागोपहारैः वितर्दि-
वेदिका छत्रमातपत्रं उहोपिका भक्ष्यभेदः हस्तपताका
क्षुद्रव्यजः छागोपहारः छागवलिदानं इत्येतैः, चैत्यपूजाः
चिताङ्के रक्षःपूजाः, कारयेत् । चरं वश्वराम इति
युष्मभ्यं हविः पञ्चाम इत्येवं वदन्तः सन्तः, सर्वभयेषु
अहोरात्रं नक्तन्दिवं, चरेयुः संचरेयुः ।

सर्वत्र चेति । सर्वेषु भयेषु, उपहतान् पीडितान्
जनान्, पितेव अनुगृह्णीयात्, राजा ।

श्लोकमाह— मायेत्यादि । तस्मात् विपत्प्रतीकार-
करणेन जनाः सर्वथानुग्राह्या इत्येतस्मात् कारणात् ।
शेषं सुबोधम् । श्रीम्-

* मनुः

ऋत्विज्याज्ययोरन्यतरेणान्यतरस्य त्यागे दण्डः

ऋत्विजं यस्त्यजेद्याज्यो याज्यं चर्त्विक् त्यजेद्यदि ।
शक्तं कर्मण्यदुष्टं च तयोर्दण्डः शतं शतम् + ॥

मातापितास्त्रीपुत्राणामन्योन्यत्यागे दण्डः

न माता न पिता न स्त्री न पुत्रस्त्यागमर्हति ।

त्यजन्नपतितानेतान् राज्ञा दण्डयः शतानि षट् × ॥

आश्रमिद्विजानां कार्याणि तच्छिष्टैर्निर्णयानि, तत्संमतौ राजा

आश्रमेषु द्विजातीनां कार्ये विवदतां मिथः ।

न विब्रूयान्नृपो धर्मं चिकीर्षन् हितमात्मनः॥

* अत्र येषां श्लोकानां व्याख्यासंग्रहो नोद्धृतस्तेषां व्याख्या-
संग्रहः तत्प्रकरणे द्रष्टव्यः ।

* अन्येषु विवादपदेषु अस्माभिर्निवेशिताः श्लोका अपि अत्र
संगृहीताः । मनुना साधारणव्यवहारमातृकायां तथा स्वयं परि-
गणिताष्टादशपदेषु वा ये श्लोका व्यवस्थया नोक्तास्तेऽत्र प्रकीर्ण-
कत्वेन धृताः, यतः एतानधिकृत्यैव अन्यैः स्मृतिकारैः प्रकीर्णकं
नाम पदान्तरं समुद्दिष्टम् ।

+ व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च संभूयसमुत्थानप्रकरणे
(पृ. ७७६) द्रष्टव्यः ।

× व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च साहसप्रकरणे (पृ.
१६२७) द्रष्टव्यः ।

÷ व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च सभाप्रकरणे (पृ. ३७)
द्रष्टव्यः ।

यथार्हमेतानभ्यर्च्य ब्राह्मणैः सह पार्थिवः ।
सान्त्वेन प्रशमय्यादौ स्वधर्मं प्रतिपादयेत् * ॥

निमित्तविशेषेषु प्रातिवेश्यानुवेश्यद्विजानिमन्त्रणे दण्डः
प्रातिवेश्यानुवेश्यौ च कल्याणे विंशतिद्विजे ।
अर्हावभोजयन्विप्रो दण्डमर्हति माषकम् = ॥

श्रोत्रियाभोजने दण्डः

श्रोत्रियः श्रोत्रियं साधुं भूतिकृत्येष्वभोजयन् ।
तदन्नं द्विगुणं दाप्यो ह्यैरण्यं चैव माषकम् = ॥

करदानानर्हाः

अन्धो जडः पीठसर्पी सप्तत्या स्थविरश्च यः ।
श्रोत्रियेषूपकुर्वश्च न दाप्याः केनचित्करम् ॥
श्रोत्रियं व्याधितातौ च बालवृद्धावकिञ्चनम् ।
महाकुलीनमार्यं च राजा संपूजयेत्सदा × ॥

नेजककृत्यम्

शाल्मलीफलके श्रद्धणे नेनिज्यान्नेजकः शनैः ।
न च वासांसि वासोभिर्निर्हरेन्न च वासयेत् ÷ ॥

तन्तुवायकृत्यम्

तन्तुवायो दशपलं दद्यादेकपलाधिकम् ।
अतोऽन्यथा वर्तमानो दाप्यो द्वादशकं दमम् ॥

अर्घ्यस्थापना

शुल्कस्थानेषु कुशलाः सर्वपण्यविचक्षणाः ।
कुर्युर्वर्गं यथापण्यं ततो विंशं नृपो हरेत् ॥
क्रयविक्रयादौ राजनियमातिक्रमे दण्डविधिः
राज्ञः प्रख्यातभाण्डानि प्रतिषिद्धानि यानि च ।
तानि निर्हरेतो लोभात् सर्वहारं हरेन्नृपः ॥
शुल्कस्थानं परिहरन्नकाले क्रयविक्रयी ।
मिथ्यावादी च संख्याने दाप्योऽष्टगुणमत्ययम् ॥

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च सभाप्रकरणे (पृ. ३७) द्रष्टव्यः ।

= व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च साहसप्रकरणे (पृ. १६२८) द्रष्टव्यः ।

× व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च स्तेयप्रकरणे (पृ. १७२७-८) द्रष्टव्यः ।

÷ 'शाल्मलीफलके' इत्यारभ्य 'तुलामानं प्रतीमानं' इत्यन्तानां श्लोकानां व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च स्तेयप्रकरणे (पृ. १७०६-९) द्रष्टव्यः ।

व्य. कां. २४२

आगमं निर्गमं स्थानं तथा वृद्धिक्षयावुभौ ।
विचार्य सर्वपण्यानां कारयेत्क्रयविक्रयौ ॥
पञ्चरात्रे पञ्चरात्रे पक्षे पक्षेऽथवा गते ।
कुर्वीत चैषां प्रत्यक्षमर्घसंस्थापनं नृपः ॥

तुलामानप्रतीमानादिस्थापना

तुलामानं प्रतीमानं सर्वं च स्यात्सुलक्षितम् ।
षट्सु षट्सु च मासेषु पुनरेव परीक्षयेत् ॥

नौयायिव्यवहारः

पणं यानं तरे दाप्यं पौरुषोऽर्धपणं तरे ।
पादं पशुश्च योषिच्च पादार्धं रिक्तकः पुमान् + ॥
भाण्डपूर्णानि यानानि तार्यं दाप्यानि सारतः ।
रिक्तभाण्डानि यत्किञ्चित् पुमांसश्चापरिच्छदाः ॥

दीर्घाध्वनि यथादेशं यथाकालं तरो भवेत् ।
नदीतीरेषु तद्विद्यात् समुद्रे नास्ति लक्षणम् ॥
गर्भिणी तु द्विमासादिस्तथा प्रव्रजितो मुनिः ।
ब्राह्मणा लिङ्गिनश्चैव न दाप्यास्तारिकं तरे ॥
यन्नावि किञ्चिद्दाशानां विशीर्येतापराधतः ।
तद्दाशैरेव दातव्यं समागम्य स्वतोऽशतः ॥
एष नौयायिनामुक्तो व्यवहारस्य निर्णयः ।
दाशापराधतस्तोये दैविके नास्ति निग्रहः ॥

राज्ञा वैश्यशूद्रौ स्वकर्मणि प्रवर्तनीयौ

वाणिज्यं कारयेद्वैश्यं कुसीद कृषिमेव च ।
पशूनां रक्षणं चैव दास्यं शूद्रं द्विजन्मनाम् * ॥

आपदि क्षत्रियवैश्यौ ब्राह्मणेन स्वस्वकर्मणां भर्तव्यौ

क्षत्रियं चैव वैश्यं च ब्राह्मणो वृत्तिकर्षितौ ।
विभ्रयादानृशंस्येन स्वानि कर्माणि कारयेत् ॥

ब्राह्मणेन संस्कृतद्विजा दास्ये न नियोज्याः

दास्यं तु कारयेन्मोहाद्ब्राह्मणः संस्कृतान् द्विजान् ।
अनिच्छतः प्राभवत्याद्राज्ञा दण्ड्यः शतानि षट् ॥

+ 'पणं यानं' इत्यारभ्य 'एष नौयायिनां' इत्यन्त-
श्लोकानां व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च अग्रे नौयायिव्यवहारे
द्रष्टव्यः ।

* 'वाणिज्यं कारयेद्' इत्यारभ्य 'वैश्यशूद्रौ प्रयत्नेन'
इत्यन्तानां श्लोकानां व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च अभ्युपेक्षा-
शुश्रूषाप्रकरणे (पृ. ८१९-२३) द्रष्टव्यः ।

शूद्रो दास्यमेवाहति

शूद्रं तु कारयेद्दास्यं क्रीतमक्रीतमेव वा ।
दास्यायैव हि सृष्टोऽसौ स्वयमेव स्वयम्भुवा ॥
न स्वाभिना निसृष्टोऽपि शूद्रो दास्याद्विमुच्यते ।
निसर्गजं हि तत्तस्य कस्तस्मात्तदपोहति ॥

सप्तविधा दासाः

ध्वजाहृतो भक्तदासो गृहजः क्रीतदत्त्रिमौ ।
पैतृको दण्डदासश्च सप्तैते दासयोनयः ॥

भार्यापुत्रदासा न धनस्वाम्यमर्हन्ति

भार्या पुत्रश्च दासश्च त्रय एवाधनाः स्मृताः ।
यत्ते समधिगच्छन्ति यस्यैते तस्य तद्धनम् ॥

ब्राह्मणेन शूद्रद्रव्यं हरणीयम्

विस्रब्धं ब्राह्मणः शूद्राद्द्रव्योपादानमाचरेत् ।
न हि तस्यास्ति किञ्चित्स्वं भर्तृहार्यधनो हि सः ॥
वैश्यशूद्रौ प्रयत्नेन स्वानि कर्माणि कारयेत् ।
तौ हि च्युतौ स्वकर्मभ्यः क्षोभयेतामिदं जगत् ॥

राजा प्रत्यहं व्यवहारोऽवेक्षणीयः

अहन्यहन्यवेक्षेत कर्मान्तान् वाहनानि च ।
आयव्ययौ च नियतावाकरान् कोशमेव च ॥

(१) राजधर्माणामनुसंधानार्थं कर्मान्ताः कृषिशुल्क-
स्थानानि, वाहनानि हस्त्यादि आयव्ययमिदमस्य
प्रविष्टमिदं निर्यातमित्येवं सततं गवेष्टणीयम् । आकरा
धातवः सुवर्णाद्युत्पादे भवन्ति भूमयः । कोशो द्रव्य-
निश्चलस्थानम् । मेधा.

(२) प्रत्यहं कर्मान्तान् कृषिशुल्कादिस्थानानि धन-
संचयं च, योगक्षेमार्थं प्रति जागृयादिति व्यवहारदर्शना-
शक्तस्यापि राजधर्मापरित्यागार्थं पुनर्वचनम् । गोरा.

(३) कर्मान्तान् शस्त्रपातादिकर्मशालाः । आकरान्
सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानानि । मवि.

(४) प्रत्यहं तदधिकृतद्वारेण प्रारब्धदृष्टादृष्टार्थ-
कर्मणां निष्पत्तिं नृपतिर्निरूपयेत् । तथा हस्त्यादीनि
किमद्य प्रविष्टं किं निःसृतमिति, सुवर्णरत्नोत्पत्ति-
स्थानानि, भाण्डागारं चावेक्षेत । व्यवहारदर्शनाशक्तोऽपि

(१) मस्मृ. ८।४।१९.

१ स्थानादपवाहनम् । हस्त्यादि.

राजा धर्मान्न परित्यजेदिति दर्शयितुमुक्तस्यापि पुन-
र्वचनम् । ममु.

(५) 'राजधर्मान् प्रवक्ष्यामि' इत्युपक्रम्याध्यायद्वय-
समाप्य सार्थवादमुपसंहरति— अहन्यहनीति द्वाभ्याम् ।

*मच.

(६) कर्मान्तान् कर्मनिष्पत्तिं, नियतौ राजशास्त्र-
सिद्धौ । नन्द.

व्यवहारप्रकरणोपसंहारः

एवं सर्वानिमान् राजा व्यवहारान् समापयन् ।
व्यपोह्य किल्बिषं सर्वं प्राप्नोति परमां गतिम् ॥

(१) उक्तेन प्रकारेण व्यवहारानृणादीन् समापयन्
निर्णयावसानं कुर्वन्, यत्किञ्चित्सर्वमविज्ञातदोषं
तत्सर्वं व्यपोह्यापनुद्य पापं परमां गतिमभिप्रेतां स्वर्गाप-
वर्गभूमिं प्राप्नोति लभते । मेधा.

(२) एवमुक्तनीत्या एतानृणादानादीन् व्यवहारान्
निर्णयेनान्तं नयन् राजा अपक्षपातव्यवहारदर्शनेन शास्त्र-
दानसामर्थ्यात् प्रमादकृतसंचितपापं अपनुद्य ब्रह्मलोकं
प्राप्नोति इति समस्तव्यवहारसमाप्तावपि प्रधानविवाद-
समाप्त्यभिप्रायेणेदं फलकथनम् । गोरा.

(३) बह्वर्थविषयत्वेनाध्यायस्य दीर्घत्वादतः परम-
ध्यायानुसंतानेऽतिदीर्घता स्यादिति अपर्यवसित एव
प्रतिज्ञातार्थेऽध्यायमुपसंहरति—एवमिति । समापयन्
संस्थां नयन्, व्यपोह्य निरुह्य । परमां गतिं ब्रह्मप्राप्ति-
लक्षणमिति । मवि.

(४) एवमुक्तप्रकारेणैतान् सर्वान् ऋणादानादीन्
व्यवहारांस्तत्त्वतो निर्णयेनान्तं नयन् पापं सर्वमपहाय
स्वर्गादिप्राप्तिरूपामुत्कृष्टां गतिं लभते । ममु.

नृपाश्रितो व्यवहारः—कण्टकोद्धारः

एवं धर्म्याणि कार्याणि सम्यक्कुर्वन् महीपतिः ।
देशानलब्धांस्त्रिंशे लब्धांश्च परिपालयेत् × ॥

* शेषं मसुवत् ।

× अत्र संगृहीतानां कण्टकोद्धारविषयकश्लोकानां व्याख्या-
संग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च स्तेयसाहससीमाविवादादिप्रकरणेषु
द्रष्टव्यः । अन्ये च श्लोका राजनीतिकाण्डे संग्रहीयन्ते । अत्र
च दण्डमातृकायां ये श्लोका न संगृहीतास्त एव संगृहीताः ।

(१) मस्मृ. ८।४।२०; गोरा. किल्बिषं (कल्मषं);
पमा. ५८३; दीक. ५६ किल्बिषं (कल्मषं) पू. : ५७ उक्तः;

सम्यङ्निविष्टदेशस्तु कृतदुर्गश्च शास्त्रतः ।
 कण्टकोद्धरणे नित्यमातिष्ठेद्यत्नमुत्तमम् ॥
 रक्षणादार्यवृत्तानां कण्टकानां च शोधनात् ।
 नेरेन्द्रास्त्रिदिवं यान्ति प्रजापालनतत्पराः ॥
 अशासंस्तस्करान् यस्तु बलिं गृह्णाति पार्थिवः ।
 तस्य प्रक्षुभ्यते राष्ट्रं स्वर्गाच्च परिहीयते ॥
 निर्भयं तु भवेद्यस्य राष्ट्रं बाहुबलाश्रितम् ।
 तस्य तद्वर्धते नित्यं सिच्यमान इव द्रुमः ॥
 द्विविधांस्तस्करान्विद्यात्परद्रव्यापहारिणः ।
 प्रकाशांश्चाप्रकाशांश्च चारचक्षुर्महीपतिः ॥
 प्रकाशवञ्चकास्तेषां नानापण्योपजीविनः ।
 प्रच्छन्नवञ्चकास्तेवे ये स्तेनाटविकादयः ॥
 उक्तोचकाश्चौपधिका वञ्चकाः कितवास्तथा ।
 मङ्गलादेशवृत्ताश्च भद्राश्चेक्षणिकैः सह ॥
 असम्यक्कारिणश्चैव महामात्राश्चिकित्सकाः ।
 शिल्पोपचारयुक्ताश्च निपुणाः पण्ययोषितः ॥
 एवमाद्यान् विजानीयात्प्रकाशांल्लोककण्टकान् ।
 निगूढचारिणश्चान्यानानार्यान्ार्यलिङ्गिनः ॥
 तान् विदित्वा सुचरितैर्गूढैस्तत्कर्मकारिभिः ।
 चारैश्चानेकसंस्थानैः प्रोत्साह्य वशमानयेत् ॥
 तेषां दोषानभिख्याप्य स्वे स्वे कर्मणि तत्त्वतः ।
 कुर्वीत शासनं राजा सम्यक्सारापराधतः ॥
 न हि दण्डादृते शक्यः कर्तुं पापविनिग्रहः ।
 स्तेनानां पापबुद्धीनां निभृतं चरतां क्षितौ ॥
 सभाप्रपापूपशालावेशमद्यान्नविक्रयाः ।
 चतुष्पथाश्चैत्यवृक्षाः समाजाः प्रेक्षणानि च ॥
 जीर्णोद्यानान्यरण्यानि कारुकावेशनानि च ।
 शून्यानि चाप्यगाराणि वनान्युपवनानि च ॥
 एवंविधान्नृपो देशान् गुल्मैः स्थावरजङ्गमैः ।
 तस्करप्रतिषेधार्थं चारैश्चाप्यनुचारयेत् ॥
 तत्सहायैरनुगतैर्नानाकर्मप्रवेदिभिः ।
 विद्यादुत्सादयेच्चैव निपुणैः पूर्वतस्करैः ॥
 भक्ष्यभोज्योपदेशैश्च ब्राह्मणानां च दर्शनैः ।

व्यनि. ५३४ पयन् (पयेत्) प्राप्नोति (स याति); सवि.
 ५०३ समापयन् (सदा नयन्) प्राप्नोति परमां गतिम् (ब्रह्म-
 लोके महीयते); समु. १६५.

शौर्यकर्मापदेशैश्च कुर्युस्तेषां समागमम् ॥
 ये तत्र नोपसर्पेयुर्मूलप्रणिहिताश्च ये ।
 तान् प्रसह्य नृपो हन्यात् समित्रज्ञातिवान्धवान् ॥
 न होढेन विना चौरं घातयेद्भार्मिको नृपः ।
 सहोढं सोपकरणं घातयेद्विचारयन् ॥
 ग्रामेष्वपि च ये केचिच्चौराणां भक्तदायकाः ।
 भाण्डावकाशदाश्चैव सर्वास्तानपि घातयेत् ॥
 राष्ट्रेषु रक्षाधिकृतान् सामन्तांश्चैव चोदितान् ।
 अभ्याघातेषु मध्यस्थान् शिष्याच्चौरानिव द्रुतम् ॥
 यश्चापि धर्मसमयात्प्रच्युतो धर्मजीवनः ।
 दण्डेनैव तमप्योषेत्स्वकाद्धर्माद्धि विच्युतम् ॥
 ग्रामघाते हिताभङ्गे पथि मोषाभिदर्शने ।
 शक्तितोऽनभिधावन्तो निर्वास्याः सपरिच्छदाः ॥
 राज्ञः कोपापहर्तृश्च प्रतिकूलेषु च स्थितान् ।
 घातयेद्विधैर्दण्डैररीणां चोपजापकान् ॥
 संधि भित्त्वा तु ये चौर्यं रात्रौ कुर्वन्ति तस्कराः ।
 तेषां छित्त्वा नृपो हस्तौ तीक्ष्णे शूले निवेशयेत् ॥
 अङ्गुली ग्रन्थिभेदस्य छेदयेत्प्रथमे ग्रहे ।
 द्वितीये हस्तचरणौ तृतीये वधमर्हति ॥
 अग्निदान् भक्तदांश्चैव तथा शस्त्रावकाशदान् ।
 संनिधातृश्च मोषस्य हन्याच्चौरमिवेश्वरः ॥
 तडागभेदकं हन्यादप्सु शुद्धवधेन वा
 यद्वाऽपि प्रतिसंस्क्रुर्याद्दाप्यस्तूतमसाहसम् ॥
 कोष्ठागारायुधागारदेवतागारभेदकान् ।
 हस्त्यश्वरथहर्तृश्च हन्यादेवाविचारयन् ॥
 यस्तु पूर्वनिविष्टस्य तडागस्योदकं हरेत् ।
 आगमं वाऽप्यपां भिन्द्यात्स दाप्यः पूर्वसाहसम् ॥
 समुत्सृजेद्राजमार्गे यस्त्वमेध्यमनापदि ।
 स द्वौ कार्षापणौ दद्यादमेध्यं चाशु शोधयेत् ॥
 आपद्रतस्तथा वृद्धो गर्भिणी बाल एव वा ।
 परिभाषणमर्हन्ति तच्च शोध्यमिति स्थितिः ॥
 चिकित्सकानां सर्वेषां मिथ्याप्रचरतां दमः ।
 अमानुषेषु प्रथमो मानुषेषु तु मध्यमः ॥
 संक्रमध्वजयष्टीनां प्रतिमानां च भेदकः ।
 प्रतिकुर्याच्च तत्सर्वं पञ्च दद्याच्छतानि च ॥
 अदूषितानां द्रव्याणां दूषणे भेदने तथा ।

मणीनामपवेधे च दण्डः प्रथमसाहसः ॥
 सभैर्हि विषमं यस्तु चरेद्वै मूल्यतोऽपि वा ।
 स प्राप्नुयादमं पूर्वं नरो मध्यममेव वा ॥
 बन्धनानि च सर्वाणि राजा मार्गे निवेशयेत् ।
 दुःखिता यत्र दृश्येरन् विकृताः पापकारिणः ॥
 प्राकारस्य च भेत्तारं परिखाणां च पूरकम् ।
 द्वाराणां चैव भङ्क्तारं क्षिप्रमेव प्रवासयेत् ॥
 अभिचारेषु सर्वेषु कर्तव्यो द्विशतो दमः ।
 मूलकर्मणि चानात्रैः कृत्यासु विविधासु च ॥
 अबीजविक्रयी चैव बीजोत्क्रष्टा तथैव च ।
 मर्यादाभेदकश्चैव विकृतं प्राप्नुयाद्वधम् ॥
 सर्वकण्टकपापिष्ठं हेमकारं तु पार्थिवः ।
 प्रवर्तमानमन्याये छेदयेल्लवशः क्षुरैः ॥
 सीताद्रव्यापहरणे शस्त्राणामौषधस्य च ।
 कालमासाद्य कार्यं च राजा दण्डं प्रकल्पयेत् ॥

सप्ताङ्गराज्यव्यसननिवारणचिन्तनम्

स्वाम्यमात्यौ पुरं राष्ट्रं कोशदण्डौ सुहृत्तथा ।
 सप्त प्रकृतयो ह्येताः सप्ताङ्गं राज्यमुच्यते ॥
 सप्तानां प्रकृतीनां तु राज्यस्यासां यथाक्रमम् ।
 पूर्वं पूर्वं गुरुतरं जानीयाद्व्यसनं महत् ॥
 सप्ताङ्गस्येह राज्यस्य विष्टब्धस्य त्रिदण्डवत् ।
 अन्योन्यगुणवैशेष्यान् किञ्चिदतिरिच्यते ॥
 तेषु तेषु तु कृत्येषु तत्तदङ्गं विशिष्यते ।
 येन यत्साध्यते कार्यं तत्तस्मिन् श्रेष्ठमुच्यते ॥
 चारेणोत्साहयोगेन क्रिययैव च कर्मणाम् ।
 स्वशक्तिं परशक्तिं च नित्यं विद्यान्महीपतिः ॥
 पीडनानि च सर्वाणि व्यसनानि तथैव च ।
 आरभेत ततः कार्यं संचिन्त्य गुरुलाघवम् ॥
 आरभेतैव कर्माणि श्रान्तः श्रान्तः पुनः पुनः ।
 कर्माण्यारभमाणं हि पुरुषं श्रीर्निषेवते ॥

युगकृत् राजा

कृतं त्रेतायुगं चैव द्वापरं कलिरेव च ।
 राज्ञो वृत्तानि सर्वाणि राजा हि युगमुच्यते ॥
 कलिः प्रसुप्तो भवति स जाग्रद्द्वापरं युगम् ।
 कर्मस्वभ्युद्यतस्तेता विचरन्तु कृतं युगम् ॥

(१) मस्य. ९।२९४-३२५.

देवकार्यधारणात् देवतामथो राजा

इन्द्रस्यार्कस्य वायोश्च यमस्य वरुणस्य च ।
 चन्द्रस्याग्नेः पृथिव्याश्च तेजोवृत्तं नृपश्चरेत् ॥
 वार्षिकांश्चतुरो मासान् यथेन्द्रोऽभिप्रवर्षति ।
 तथाऽभिवर्षेत्स्वं राष्ट्रं कामैरिन्द्रव्रतं चरन् ॥
 अष्टौ मासान् यथादित्यस्तोयं हरति रश्मिभिः ।
 तथा हरेत् करं राष्ट्रान्नित्यमर्कव्रतं हि तत् ॥
 प्रविश्य सर्वभूतानि यथा चरति मारुतः ।
 तथा चारैः प्रवेष्टव्यं व्रतमेतद्वि मारुतम् ॥
 यथा यमः प्रियद्वेष्यौ प्राप्ते काले नियच्छति ।
 तथा राजा नियन्तव्याः प्रजास्तद्वि यमव्रतम् ॥
 वरुणेन यथा पाशैर्वद्ध एवाभिवृश्यते ।
 तथा पापान्निगृहीयाद्व्रतमेतद्वि वारुणम् ॥
 परिपूर्णं यथा चन्द्रं दृष्ट्वा हृष्यन्ति मानवाः ।
 तथा प्रकृतयो यस्मिन् स चान्द्रव्रतिको नृपः ॥
 प्रतापयुक्तस्तेजस्वी नित्यं स्यात्पापकर्मसु ।
 दुष्टसामन्तहिंस्रश्च तदाग्नेयं व्रतं स्मृतम् ॥
 यथा सर्वाणि भूतानि धरा धारयते समम् ।
 तथा सर्वाणि भूतानि विभ्रतः पार्थिवं व्रतम् ॥
 एतैरुपायैरन्यैश्च युक्तो नित्यमतन्द्रितः ।
 स्तेनान् राजा निगृहीयात्स्वराष्ट्रे पर एव च ॥

ब्राह्मणरक्षणं राजधर्मः

परामर्ष्यापदं प्राप्तो ब्राह्मणान्न प्रकोपयेत् ।
 ते ह्येनं कुपिता हन्युः सद्यः सबलवाहनम् ॥
 यैः कृतः सर्वभक्ष्योऽग्निरपेयश्च महोदधिः ।
 क्षयी चाप्यायितः सोमः को न नश्येत्प्रकोप्य तान् ॥
 लोकानन्यान् सृजेयुर्ये लोकपालांश्च कोपिताः ।
 देवान् कुर्युरदेवांश्च कः क्षिण्वंस्तान् समृध्नुयात् ॥
 यानुपाश्रित्य तिष्ठन्ति लोका देवाश्च सर्वदा ।
 ब्रह्म चैव धनं येषां को हिंस्यात्तान् जिजीविषुः ॥
 अविद्वांश्चैव विद्वांश्च ब्राह्मणो दैवतं महत् ।
 प्रणीतश्चाप्रणीतश्च यथामिदैवतं महत् ॥
 इमशानेष्वपि तेजस्वी पावको नैव दुष्यति ।
 ह्यमानश्च यज्ञेषु भूय एवाभिवर्धते ॥
 एवं यद्यप्यनिष्टेषु वर्तन्ते सर्वकर्मसु ।
 सर्वथा ब्राह्मणाः पूज्याः परमं दैवतं हि तत् ॥

क्षत्रस्यातिप्रवृद्धस्य ब्राह्मणान् प्रति सर्वशः ।
ब्रह्मैव संनियन्तु स्यात्क्षत्रं हि ब्रह्मसंभवम् ॥
अद्भ्योऽभिर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थितम् ।
तेषां सर्वत्रां तेजः स्वासु योनिषु शाम्यति ॥
नाब्रह्म क्षत्रमृणोति नाक्षत्रं ब्रह्म वर्धते ।
ब्रह्म क्षत्रं च संपृक्तमिह चामुत्र वर्धते ॥
दत्त्वा धनं तु विप्रेभ्यः सर्वदण्डसमुत्थितम् ।
पुत्रे राज्यं समासृज्य कुर्वीत प्रायणं रणे ॥

लोकहितेषु भृत्यनियोजनम्

एवं चरन् सदा युक्तो राजधर्मेषु पार्थिवः ।
हितेषु चैव लोकस्य सर्वान् भृत्यान् नियोजयेत् ॥
एषोऽखिलः कर्मविधिरुक्तो राज्ञः सनातनः ॥

देशधर्मपालनम्

देशधर्मान् जातिधर्मान् कुलधर्माश्च शाश्वतान् ।
पाषण्डगणधर्माश्च शास्त्रेऽस्मिन्नुक्तवान् मनुः ॥
सद्धिराचरितं यत्स्याद्भार्मिकैश्च द्विजातिभिः ।
तद्देशकुलजातीनामविरुद्धं प्रकल्पयेत् * ॥

परस्वानादान-स्वार्थसंग्रहादयो राजधर्माः

अनादेयं नाददीत परिक्षीणोऽपि पार्थिवः ।
न चादेयं समृद्धोऽपि सूक्ष्ममप्यर्थमुत्सृजेत् ॥

करदण्डशुल्कादि शास्त्रविहितं वर्जयित्वा अन्यत्पौरधन-
मनादेयं राज्ञः क्षीणकोशस्यापि । यत्तु शास्त्रन्यायागतं
रक्षानिवेशधनं तत्सूक्ष्मं कार्षापणमात्रमपि न त्यजेत् ।
तदुक्तं— 'वल्मीकपथवद्राजा कोशवृद्धिं तु कारयेत्'
इति । मेधा.

अनादेयस्य चादानादादेयस्य च वर्जनात् ।

दौर्बल्यं ख्याप्यते राज्ञः स प्रेत्येह च नश्यति ॥

अनादानार्हमनादेयम् । अहं कृत्यस्तच्च दर्शितम् ।
दौर्बल्यं ख्याप्यते प्रकृतिभिरस्मान् दण्डयति स्तेनाटविक-
सामन्तादीन् न शक्तो विजेतुमिति । परे अस्याशक्तिं

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दर्शनविधौ (पृ. ७७)
द्रष्टव्यः ।

(१) मस्मृ. १।११८.

(२) मस्मृ. ८।१७०; समु. ७०.

(३) मस्मृ. ८।१७१.

१ स्वश.

प्रथयन्ति राष्ट्रीयाः अतस्तैरभिशीच्यमानो विरक्तप्रकृति-
रिह नश्यति आदानादिह, प्रेत्य बाधर्मदण्डनात् । मेधा.

स्वादानाद्वर्णसंसर्गात्त्वबलानां च रक्षणात् ।

बलं संजायते राज्ञः स प्रेत्येह च वर्धते ॥

स्वस्य न्यायप्राप्तस्यादानं, शोभनं वाऽऽदानं,
भव्यमेव शोभनं, वर्णयोरेव संसर्गः समानजातीयैर्वर्ण-
संसर्गः द्विष्टत्वात्संसर्गस्य च संबन्धिनोरश्रुतत्वाद्वर्णानां
प्रस्तुतत्वात्तत्रैवापेक्षा युक्ता । यस्तु वर्णानामवान्तरप्रभवैः
संसर्गो नासौ वर्णानामेव संबन्धितया व्यपदेष्टुं शक्यते ।
कश्चित्तु नकारं पठति वर्णसंसर्गादिति, सर्वथा वर्ण-
संकरप्रतिषेधानुवादोऽयम् । दुर्बलानां बलवद्विद्वेषिभिरभि-
भूयमानानां तेभ्यस्त्राणाद्धेतोः राज्ञो बलं संजायते ।
सम्यग्व्यवहारदर्शनं कर्तव्यं अधर्मदण्डनं च न कर्तव्यमि-
त्येतद्विशेषाः पठिष्यन्ते श्लोकानामर्थवादाः । मेधा.

तस्माद्यम इव स्वामी स्वयं हित्वा प्रियाप्रिये ।

वर्तेत याम्यया वृत्त्या जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥

तथा चैतदेव प्रपञ्चयति । अयं सेवक आत्मीयोऽतः
प्रियः न केवलं राष्ट्रवासी, यस्यैव राष्ट्रं तमेवावतिष्ठतेऽतो-
ऽप्रियः (?) । तद्धि हित्वा यमवत्प्रजामु तुल्यः परिपालने
व्यवहारे च स्यात् । ईदृशी हि यमस्य वृत्तिर्दृष्टा ।
यमस्येत्यणो बाधकं तत्रौपसंख्यानिकं यकारमिच्छन्ति ।
कः पुनर्यमतुल्यतां भजति जितक्रोधो जितेन्द्रियः । राग-
द्वेषौ जयेत् प्रसङ्गाख्यानेन । मेधा.

याज्ञवल्क्यः

प्रकीर्णकस्वरूपम्

सांप्रतं प्रकीर्णकाख्यं व्यवहारपदं प्रस्तूयते । तल्लक्षणं
च कथितं नारदेन—'प्रकीर्णकेषु विज्ञेया व्यवहारा नृपा-
श्रयाः । राज्ञामाज्ञाप्रतीघातस्तकर्मकरणं तथा ॥ पुरः-
प्रदानं संभेदः प्रकृतीनां तथैव च । पाखण्डिनैगमश्रेणी-
गणधर्मविपर्ययाः ॥ पितापुत्रविवादश्च प्रायश्चित्तव्यति-
क्रमः । प्रतिग्रहविलोपश्च कोपश्चाश्रमिणामपि ॥ वर्णसं-
करदोषश्च तद्वृत्तिनियमस्तथा । न दृष्टं यच्च पूर्वेषु सर्वे

(१) मस्मृ. ८।१७२; मेधा. वर्णसं (वर्णांसं); गोरा.
बलं... राज्ञः (बलवान् ख्याप्यते राजा); मच. वर्ण (धर्म).

(२) मस्मृ. ८।१७३; व्यक. ५; स्मृच. २४ याज्ञ-
वल्क्यः; नृप्र. ७ यम (धर्म); प्रका. ३७ याज्ञवल्क्यः; समु.
९ याज्ञवल्क्यः.

तस्यात् प्रकीर्णकम् ॥' इति । प्रकीर्णके विवादपदे ये विवादा राजाशोहलङ्घनतदाज्ञाकरणादिविषयास्ते नृपसम-
वायिनः । नृप एव तत्र स्मृत्याचारव्यपेतामार्गे वर्त-
मानानां प्रतिकूलतामास्थाय व्यवहारनिर्णयं कुर्यात् । एवं
च वदता यो नृपाश्रयो व्यवहारस्तत्प्रकीर्णकमित्यर्थाल्लक्षितं
भवति । मितः ।

नृपाश्रितो व्यवहारः — राजशासनविपर्यासे पारदार्य-

चौर्यकर्तुमौचने च दण्डः

ऊनं वाऽप्यधिकं वाऽपि लिखेद्यो राजशासनम् ।
पारदारिकचौरं वा मुञ्चतो दण्ड उत्तमः ॥

(१) यत्पूर्वप्रकरणेध्वनुक्तं, तत् पूर्वनिर्णीतव्यवहार-
परिपूर्णायेदानीमाह — न्यूनमिति । शासनवचनं सर्व-
लक्ष्यलक्षणार्थम् । लेखयिता लेखको वा न्यूनातिरिक्तादि-
लेख्यदोषकर्ता, रक्षणार्पितं पारदारिकादिकं मोक्तुकाम
उत्तमसाहसं दण्ड्यः । विश्व. २।२९८

(२) तत्रापराधविशेषेण दण्डविशेषमाह — ऊन-
मिति । राजदत्तभूमेर्निबन्धस्य वा परिमाणान्यूनत्वमा-
धिक्यं वा प्रकाशयन् राजशासनं योऽभिलिखति यश्च
पारदारिकं चौरं वा गृहीत्वा राज्ञेऽनर्पयित्वा मुञ्चति
तावुभावुत्तमसाहसं दण्डनीयौ । मितः ।

(३) अधुना प्रकीर्णकारणं विवादपदं प्रस्तौति — ऊन-
मिति । दत्तस्य भूम्यादे राजनिर्दिष्टं यत्परिमाणं तच्छासने
न लिखति, किन्तु ततो न्यूनमधिकं वा यः शासन-
लेखनेऽधिकृतः स लिखेत् । यश्चौरादिग्रहणेऽधिकारी चौरं
पारदारिकमन्यं वा दण्डनीयं गृहीत्वा राजाज्ञामन्तरेण
मुञ्चेत् स उत्तमसाहसं दण्डनीयः । अपः ।

(१) यास्मृ. २।२९५; अपु. २२७।६३-४ दारिकचौरं
वा (जायिकचौरौ च) : २५८।७४; विश्व. २।२९८ ऊनं
वाऽप्य (न्यूनमभ्य) चौरं (चौरौ); मितः वाऽप्य (वाऽभ्य);
अप. २।२९४ लिखेद्यो (यो लिखेद्) चौरं (चौरौ); व्यक.
१२२ चौरं (चौरौ) यमः; स्मृच. ३३२ वाऽप्य (वाऽभ्य)
चौरं (चौरौ); विर. ३६९ व्यकवत्; पमा. ५८० ऊनं
(न्यूनं) शेषं मितवत्; विचि. १६२ ऊनं (न्यूनं) लिखेद्यो
(लिखतो) चौरं (चौरान्); दवि. २६५ लिखेद्यो (लिखतो)
चौरं वा (चौराणां) : ३३६ चौरं वा (चौरौ च) उक्तः;
वीभिः; व्यप्र. ५६९ पमावत्; व्यम. १०९ व्यकवत्; वित्ता.
८२७ अतो (अते) शेषं मितवत्; राकौ. ४९४ ऊनं

(४) राजाज्ञाप्रतीघातविशेषे केनचित्कृते राज्ञा स्वय-
मन्विष्य भाविते दण्डमाह याज्ञवल्क्यः — ऊनमिति ।
अन्यूनानतिरेकेण लेखनस्यादुष्टलक्षणस्य च राजादिष्यस्या-
तिक्रमे तदाज्ञाप्रतीघातकत्वेनातिदौष्ट्यादुत्तमसाहस-
दण्डोऽत्र ग्राह्य इत्यर्थः । स्मृच. ३३२

(५) आद्येनापिकारेण विरुद्धार्थशिष्टस्य, द्वितीयेन
लेखनस्य समुच्चयः । × वीमि.

नृपाश्रितो व्यवहारः — राजपुरुषाणां कर्मकारिणां कार्येष्वप-

राधविचारः । श्रोत्रियसत्कारः ।

ये राष्ट्राधिकृतास्तेषां चारैर्ज्ञात्वा विचेष्टितम् ।
साधून् संमानयेद्राजा विपरीतांश्च घातयेत् * ॥
उत्कोचजीविनो द्रव्यहीनान् कृत्वा विवासयेत् ।
सदानमानसत्कारान् श्रोत्रियान् वासयेत्सदा * ॥

नृपाश्रितो व्यवहारः — पीडाकृद्भ्यः प्रजा रक्षणीया

चाटतस्करदुर्वृत्तमहासाहसिकादिभिः ।

पीड्यमानाः प्रजा रक्षेत्कायस्थैश्च विशेषतः = ॥

नृपाश्रितो व्यवहारः — कुलजातिश्रेणिगणजानपदात्मको लोकः

स्वकर्मणि स्थाप्यः प्रतिषिद्धाच्च वारणीयः

कुलानि जातीः श्रेणीश्च गणान् जानपदानपि ।

स्वधर्माच्चलितान् राजा विनीय स्थापयेत्पथि + ॥

+ प्रकीर्णकत्वेन संगृहीताः केचिद्व्यवहाराः

अभक्ष्येण द्विजं दूष्य दण्ड उत्तमसाहसम् ।

मध्यमं क्षत्रियं वैश्यं प्रथमं शूद्रमर्धिकम् † ॥

कूटस्वर्णव्यवहारी विमांसस्य च विक्रयी ।

अङ्गहीनस्तु कर्तव्यो दाप्यश्चोत्तमसाहसम् † ॥

(न्यूनं) चौरं (चौरौ); सेतु. ३०७ विचिवत्; समु. १६५
मितवत्.

× शेषं मितवत् ।

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च राजनीतिकाण्डे
संगृहीयते ।

= व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दण्डमालुकाप्रकरणे

(पृ. ५८४, द्रष्टव्यः ।

+ अत्र याज्ञवल्क्येन अन्यप्रकरणेषु अनुक्तोऽध्यायान्ते चोक्तो
व्यवहारः संगृहीतः । व्याख्यानादिकं च तत्तत्प्रकरणे द्रष्टव्यम् ।

† व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च साहसप्रकरणे (पृ.
१६३६) द्रष्टव्यः ।

÷ व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च स्तेयप्रकरणे (पृ.
१७३२-३३) द्रष्टव्यः ।

चतुष्पादकृतो दोषो नापैहीति प्रजल्पतः ।
 काष्ठलोष्टेषुपाषाणबाहुयुग्यकृतस्तथा ॥
 छिन्ननस्येन यानेन तथा भग्नयुगादिना ।
 पश्चाच्चैवापसरता हिंसने स्वास्यदोषभाक् ॥
 शक्तोऽप्यमोक्षयन् स्वामी दंष्ट्रिणां शृङ्गिणां तथा ।
 प्रथमं साहसं दद्याद्विक्रुष्टे द्विगुणं तथा ॥
 जारं चौरैर्यभिवदन् दाप्यः पञ्चशतं दमम् ।
 उपजीव्य धनं मुञ्चंस्तदेवाष्टगुणीकृतम् ÷ ॥
 राज्ञोऽनिष्टप्रवक्तारं तस्यैवाक्रोशकारिणम् ।
 तन्मन्त्रस्य च भेत्तारं छित्त्वा जिह्वां प्रवासयेत् ॥
 मृताङ्गलम्विक्रेतुर्गुरोस्ताडयितुस्तथा ।
 राजयानासनारोहदुर्दण्ड उत्तमसाहसः * ॥
 दिनेत्रभेदिनो राजद्विष्टादेशकृतस्तथा ।
 विप्रत्वेन च शूद्रस्य जीवतोऽष्टशतो दमः * ॥
 दुर्दृष्टास्तु पुनर्दृष्ट्वा व्यवहारान्नुपेण तु ।
 सभ्याः सजयिनो दण्डया विवादाद्द्विगुणं दमम्+ ॥
 यो मन्येताजितोऽस्मीति न्यायेनापि पराजितः ।
 तमायान्तं पुनर्जित्वा दापयेद्द्विगुणं दमम् + ॥
 राज्ञाऽन्यायेन यो दण्डो गृहीतो वरुणाय तम् ।
 निवेद्य दद्याद्विप्रेभ्यः स्वयं त्रिशद्गुणीकृतम् × ॥

नारदः

प्रकीर्णकपदस्य लक्षणं, तद्वेदाश्च

प्रकीर्णके पुनर्ज्ञेया व्यवहारा नृपाश्रयाः ।

राज्ञामाज्ञाप्रतीघातस्तत्कर्मकरणं तथा ॥

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दण्डपारुष्यप्रकरणे (पृ. १८१९-२०) द्रष्टव्यः ।

÷ व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च साहसप्रकरणे (पृ. १६३६) द्रष्टव्यः ।

§ व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च वाक्पारुष्यप्रकरणे (पृ. १७८३) द्रष्टव्यः ।

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च साहसप्रकरणे (पृ. १६३७) द्रष्टव्यः ।

+ व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च पुनर्न्यायप्रकरणे (पृ. ५४७) द्रष्टव्यः ।

× व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दण्डभातृकाप्रकरणे (पृ. ५८६) द्रष्टव्यः ।

(१) नासं. १९११; नास्मृ. २०११ ज्ञेया ... श्रयाः (ज्ञेयो व्यवहारो नृपाश्रयः); अणु. २५३।३० पूर्वार्धे (प्रकी-

पुरप्रदानं संभेदः प्रकृतीनां तथैव च ।

पाषण्डनैगमश्रेणीगणधर्मविपर्ययः ॥

पितापुत्रविवादश्च प्रायश्चित्तव्यतिक्रमः ।

प्रतिग्रहविलोपश्च कोप आश्रमिणामपि ॥

वर्णसंकरदोषश्च तद्वृत्तिनियमस्तथा ।

न दृष्टं यच्च पूर्वेषु सर्वं तत्स्यात्प्रकीर्णकम्* ॥

* मिता. व्याख्यानं 'ऊनं वाऽप्यधिकं' इति याज्ञवल्क्य-
 वचने (पृ. १९३१) द्रष्टव्यम् । पमा., वीमि., व्यप्र., व्यउ.
 मितावत् ।

र्णकः पुनर्ज्ञेयो व्यवहारो निराश्रयः) त्कर्म (त्कर्मा); मिता. २।२९५ (क) णके पुनर्ज्ञेया (णकेषु विज्ञेया); व्यक. १६३ बहून्यक्षराणि गलितानि, अतः पाठो नोद्धृतः; स्मृच. ९ : ३३१ उक्तः; विर. ६२१ पूर्वार्धे (प्रकीर्णकः पुनर्ज्ञेयो व्यवहारो नृपाश्रयः); पमा. ५७९ मितावत्; व्यनि. ५२३ विरवत्; दवि. २६२ नास्मृवत्; सवि. ४९६ त्कर्मकरणं तथा (त्कर्माकरणानि च); वीमि. २।२९५ मितावत्; व्यप्र. ५६८; व्यउ. १६४; राकौ. ४९४ त्कर्म (त्कर्मा) शेषं मितावत्; बाल. २।२९५ 'प्रकीर्णकं पुनर्ज्ञेयो व्यवहारो नृपा-
 श्रयः' इति कल्पतरुपाठः; समु. १६५.

(१) नासं. १९१२ प्रदानं (प्रधान) र्ययः (र्यया); नास्मृ. २०१२; मिता. २।२९५ पुर (पुरः) षण्ड (खण्डि) र्ययः (र्यया); व्यक. १६३ पुरप्रदानं (पुरःप्रधान); स्मृच. ९ प्रदानं (प्रमाणं) र्ययः (र्यया); ३३२ प्रदानं (प्रमाणं); विर. ६२१ षण्ड (षण्डि) शेषं नासंवत्; पमा. ५७९ पुरप्रदानं (पुनः प्रमाण) र्ययः (र्यया); व्यनि. ५२३ प्रदानं (प्रधान); दवि. २६२ व्यनिवत्; सवि. ४९६ प्रदानं संभेदः (प्रमाणसंभेदाः) र्ययः (र्यया); वीमि. २।२९५ संभेदः (भेदश्च) षण्ड (खण्डि) र्ययः (र्यया); व्यप्र. ५६८ पुरप्रदानं (पुरः प्रमाणं) षण्ड (खण्ड) र्ययः (र्यया); व्यउ. १६४ षण्ड (खण्डि); समु. प्रदानं (प्रमाणं).

(२) नासं. १९१३ पिता (पितृ); नास्मृ. २०१३; मिता. २।२९५ (क) कोप आ (कोपश्चा); व्यक. १६३; स्मृच. ९, ३३२; विर. ६२१ कोप (लोप) शेषं नासंवत्; पमा. ५७९ कोप (लोप); व्यनि. ५२३ नासंवत्; दवि. २६२ ग्रह ... कोप (ग्रहावलोपश्च लोप); सवि. ४९६ क्रमः (क्रमाः) कोप (लोप); वीमि. २।२९५ मितावत्; व्यप्र. ५६९; व्यउ. १६४; समु. १६५.

(३) नासं. १९१४ सर्वं ... णकम् (तत्सर्वं स्यात्प्रकीर्णके); नास्मृ. २०१४ नासंवत्; मिता. २।२९५ (ख) णकम्

(१) नृपेण यद्यत्स्वाज्ञातिक्रमादौ प्रतिवादित्वमास्थाय निणेतव्यं, यच्च ऋणादानादिपूर्वोक्तपदेषु नोक्तं, तत्सर्वं प्रकीर्णकाख्यं पदमित्यर्थः । स्मृच. ९

प्रतीघातो भङ्गः । तत्कर्म सिंहासनाधिरोहणादिराजकर्म । पुरप्रमाणं पौरचरितलेख्यप्रमाणम् । संभेदः प्रकृतीनां राज्याङ्गानां मर्मोद्भेदो दूषणैः प्रसिद्धैः । पाषण्डादयः प्राग्नेकधा व्याख्याताः । परधर्माणां करणं धर्मविपर्ययः । पितापुत्रविवादोऽत्र ऋणादानाद्यनन्तर्भूतोऽभिहितः । न दृष्टं यच्च पूर्वेष्विति प्रागुक्त-सर्वशेषतयाऽभिधानात् । स्मृच. ३३२

(२) पुरशब्दश्च पुरवासिलोकपरः । नैगमा वणिजः, श्रेण्यः अन्यदेशपण्योपजीविनो वणिजः, तद्वृत्तिनियम-स्तेषां वर्णानां वृत्तिनियमः, पूर्वेषु विवादपदेषु यत्किञ्चिद्विधेयं निषेध्यं च पूर्वं नोक्तं, तत्प्रतिपादनाय प्रकीर्ण-कमारभ्यते । विर. ६२२

(३) राज्ञ आज्ञाप्रतीघात आदेशलङ्घनं, तत्कर्म-करणं तदसाधारणक्रियाचरणम् । पुरशब्दः पुरवासि-लोकपरः, नैगमाः अत्र वणिजः, नानापौरसमूह इति हल्ययुधः । श्रेण्यो वणिज एवान्यदेशपण्योपजीविनः । एककर्मप्रवृत्ता वणिकृष्णीवलादय इति कल्पतरुः । तद्वृत्ति-नियमस्तेषां वर्णानां प्रवृत्तिनियमः । दवि. २६२

(४) एतद्वचनं नारदीयम् । नारदोक्ताष्टादशविवाद-पदमध्यगतसप्तदशविवादेषु यन्नोक्तं तदेव प्रकीर्णकं कथि-तम् । अस्मदीयस्मृतिनिबन्धस्तु सर्वस्मृतिसमुच्चय इति तदनुसारेण प्रतिपाद्ये तत्तदाकाङ्क्षावशात् तत्र तत्र विवादपदे राजैकनियता अपि व्यवहारा निर्णीताः । अत्र व्यवहारपदे प्रकीर्णकाख्ये मदीयग्रन्थानुसारेण नारदीयानुसारेण च यत्पूर्वं नोक्तं तदेव कथ्यते । तथा हि— राज्ञामाज्ञाप्रतीघात इत्यस्यार्थः, राज्ञाऽस्मै ब्राह्मणाय क्षत्रियाय वा एतावद्द्रव्यं देयं इत्याज्ञायां दत्तायां यस्तु न करोति तेन द्रव्यं तस्मै

(र्णके); व्यक. १६३; स्मृच. ९, ३३२; ममु. ८१८ उक्त.; विर. ६२२; पमा. ५७९; व्यनि. ५२३ दोषश्च (हेतुश्च) शेषं नासंवत्; दवि. ३५, १२२ उक्त. : २६२ पृ.; सवि. ४९६ वर्ण (धर्म); व्यग्र. ५६९ त्तिनि (त्तिर्नि); व्यउ. १६४; वित्तो. ८२६ उक्त.; संमु. १६५.

दापयित्वा स तद्विगुणं दण्ड्य इति । तदाह विष्णुः— 'आज्ञाप्रतिघाते द्विगुणो दमः' इति । अय-मर्थः— द्विगुण इति द्वैगुण्योक्त्यैवाज्ञातं द्रव्यं तस्मै दापयितव्यमिति ज्ञायत इति भारुचिः । तत्कर्मकरणानी-त्यस्यार्थः— तस्य राज्ञः कर्म राज्यं तस्य करणं मुद्रिका-मगृहीत्वेति शेषः । 'अनादिष्टः सन्नध्यक्षतां व्रजति तदनुसारेण दण्ड्यः' इति विष्णुस्मरणात् । पुरप्रमाण-संभेदाः— पुरं प्रसिद्धं प्रमाणानि साधनानि हरत्यश्व-रथपदातिप्रभृतीनि तेषां संभेदः शत्रूणां आवेदनं मर्मो-द्धाटनमिति यावत् । प्रकृतीनां त्वमात्यानां परस्पर-पैशुन्यकथनेन भेदकरणम् । तथा च संवर्तः— 'अमा-त्यानां च पैशुन्ये पुरमानप्रभेदेन । मध्यमं चोत्तमं चैव दण्ड एष क्रमोदितः ॥' इति । यथाक्रमं प्रकृतीनां पैशुन्ये मध्यमसाहसं पुरप्रमाणमर्मकथने उत्तमसाहसं दण्ड्यः । चकाराच्छारीरो दण्डो यथार्ह इति । अत्र पैशुन्यशब्दः भावे ष्यन्तः । पिशुनस्य भावः पैशुन्यम् ।

पाषण्डनैगमश्रेणिगणधर्मविपर्यया इति । अस्यार्थः— पाषण्डिनां धर्माः पट्टणे अस्मिन् स्थले पाषण्डिनः स्थापयितव्याः, नैगमा अपि श्रेण्योऽपि गणा अपीत्यादिप्रतिनियतस्थलावस्थानानि धर्माः तेषां विपर्ययो न तु कुङ्कुमवसन्तान्दोलिकादयस्तेषां समयानपाकर्माख्ये प्रतिपादितत्वात् । तेषां विवादानां वादिप्रतिवादिस्त्रावे चतुर्व्यापित्वसद्भावात् राजैकनियतत्वाभावाच्च ।

पितापुत्रविवादश्चेति । अयमर्थः— यः कश्चिद्वन्दीकृतो वा देशान्तरगतो वा चिरकालमपि स्थित्वा समागत्यासौ मम पिता असौ पुत्र इत्यादि, पितृपुत्रग्रहणं पत्न्यादीना-मुपलक्षकम् । असौ मम पतिरियं पत्नीत्यादि, अत्र साक्षिणो न सन्ति स्वयं तु न जानन्ति दिव्यादिकं नाव-नरति शपथादिभिः शोधयितुमनुचितमिति, अतश्च राजैकनियतत्वात् राजैव निर्णयः कार्य इति । पितापुत्र-संशये निर्णयप्रकारमाह विष्णुः— 'पुत्रसंशये माता तमङ्कमारोपयेद्विकृतिश्चेन्निर्णेतव्यः' इति । विकृतिः काम-विकारः । तद्विशतिवर्षीयमातृकपञ्चदशवर्षीयपुत्रविष-यम् (?) वृद्धमातृविषये तदभावाग्निर्यथान्तरमाह तुः शङ्ख-लिखितौ— 'स्वपन्तं पुत्रमाहूय ज्ञातव्यम्' इति । एकेना-पि प्रकारेण निर्णयाभावे अभिषिक्तस्य राज्ञो हृदयमेव

प्रमाणमित्याह विष्णुः— 'अत्र राज्ञो हृदयमेव प्रमाणम्' इति । अत एवाह कालिदासः— 'सतां हि संदेह-पदेषु वस्तुषु प्रमाणमन्तःकरणस्य वृत्तयः' इति । प्रायश्चित्तव्यतिक्रम इत्यस्यार्थः— प्रायश्चित्तकरण-व्यतिक्रमः । तद्व्यतिक्रमे प्रायश्चित्तं कारयितव्यमिति प्रायश्चित्तकरणस्य राजैकनियतत्वात् राजैव प्रायश्चित्तं कार्यमिति । तथा च देवलः— 'कृच्छ्राणां दापको राजा निर्देष्टा धर्मपालकः' इति । महापापेषु कृच्छ्राणां प्रायश्चित्तानां दापको राजा भवति । ब्रह्महत्यादिप्रायश्चित्तेषु राजाज्ञां विना द्विजाद्यैः प्रायश्चित्तं न प्रवर्तयितव्यमित्य-र्णवकारः ।

प्रतिग्रहविलोपश्चेति प्रतिग्रहशब्देन स्वाध्यायग्रहणं लक्ष्यते । परकृतोपसर्गात्त्रैविद्यवृद्धानामाक्रोशं वेदाध्ययन-विषयं कृत्वा तत्परिपालनं कर्तव्यम् । तस्य राजैक-नियतत्वात् ।

लोप आश्रमिणामपीति, अस्यार्थः— आश्रमिणां ब्रह्मचारिण्यहिवानप्रस्थयतीनां तद्विशेषाणां कुटीचकवहू-दकहंसपरमहंसानां एकतीर्थ्यादीनां लोपः तद्धर्मलोपः स च निर्वाहः । यतीनां मध्ये यस्तु भ्रष्टः स तु राज्ञो दास इति पूर्वमेव प्रतिपादितत्वात् तदेतद्विषयं न भवतीत्यव-गन्तव्यम् ।

सर्वसंकरदोषः स्पष्ट एव । तद्वृत्तिनियमः सोऽपि स्पष्टः । न दृष्टं यच्च पूर्वेष्विति । अयमर्थः— यस्तु ग्रामेऽ-भिशास्तः प्रत्यर्थी नास्ति ग्रामीणास्तु अभिशाप इति बदन्ति तत्र राज्ञा निर्णयः कार्य इत्याद्युह्यम् ।

सवि. ४९६-९

(५) राजाश्रया व्यवहाराः प्रकीर्णकेऽस्मिन् विवादपदे । एते व्यवहाराः— राजाज्ञाप्रतीघातस्तस्य यत्कर्म तत्करणं स्वयं निग्रहकरणं तेन वा यत् कर्म कर्तव्यं एवं चैवं चेति । एते एवमादयः । पूर्वेषु च वादेषु यन्नोक्तमृणादानादिषु परीक्षोपायादि तत्सर्वं प्रकी-र्णके द्रष्टव्यम् । यथैवैते दोषा न संभवन्ति, तथा कर्तव्य-मित्येष संक्षेपः ।

नाभा. १९१-४ (पृ. १७३)

व्य. कां. २४३

राज्ञा चतुर्वर्णाश्रमो लोकः स्वकर्मणि स्थाप्यः प्रतिषिद्धः च निवारणीयः

राजा त्ववहितः सर्वानाश्रमान् परिपालयेत् ।
उपायैः शास्त्रविहितैश्चतुर्भिः प्रकृतीस्तथा * ॥
यो यो वर्णोऽवहीयेत यश्चोद्रेकमनुब्रजेत् ।
तं तं दृष्ट्वा स्वतो मार्गात्प्रच्युतं स्थापयेत्पथि * ॥
अशास्त्रोक्तेषु चान्येषु पापयुक्तेषु कर्मसु ।
प्रसमीक्ष्यात्मना राजा दण्डं दण्ड्येषु पातयेत् ॥
राजेति । चतुर्भिः सामादिभिः । गतार्थः शेषः ।
यो य इति । यो यो वर्णः स्वमार्गादपवहीयेत उत्सृ-
जेत्, यो वोद्रेकं गच्छेत्, तं तं नियम्यानुगृह्य स्वमार्गे
स्थापयेत् ।

अशास्त्रोक्तेष्विति । अशास्त्रोक्तेषु प्रवर्तमानेष्वनुरूपं
दण्डं धारयेत् । नाभा. १९१-७ (पृ. १७३)

श्रुतिस्मृतिन्यायाविरोधिराजशासनं प्रवर्तननिवर्तनात्मकम्

श्रुतिस्मृतिविरुद्धं च भूतानामहितं च यत् ।
न तत् प्रवर्तयेद्राजा प्रवृत्तं च निवर्तयेत् + ॥
न्यायापेतं यदन्येन राज्ञाऽज्ञानकृतं भवेत् ।
तदप्यन्यायविहितं पुनर्न्याये निवेशयेत् + ॥
राज्ञा प्रवर्तितान् धर्मान् यो नरो नानुपालयेत् ।
दण्ड्यः स पापो वध्यश्च लोपयन् राजशासनम् + ॥

कारुण्येऽपि प्रभृतीनां वृत्तिसाधनानि न हरणीयानि
आयुधान्यायुधीयानां वाह्यादीन् वाह्यजीविनाम् ।
वेद्यास्त्रीणामलङ्कारान् वाद्यातोद्यादि तद्विदाम् × ॥
यच्च यस्योपकरणं येन जीवन्ति कारुकाः ।
सर्वस्वहरणेऽप्येतत् न राजा हर्तुमर्हति × ॥

* स्थलादिनिर्देशः दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ. ५८६) द्रष्टव्यः ।

+ स्थलादिनिर्देशः दर्शनविधिप्रकरणे (पृ. ९०) द्रष्टव्यः ।
'न्यायापेतं' इत्यस्य नाभा. व्याख्यानं दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ. ५८६) द्रष्टव्यम् । व्याख्यानान्तराणि च दर्शनविधौ कात्यायने (पृ. १०४) द्रष्टव्यानि ।

÷ स्थलादिनिर्देशः दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ. ५८७) द्रष्टव्यः ।

× व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ. ५९०-९१) द्रष्टव्यः ।

राजशासनं लोकैर्नातिक्रमणीयम् । राजदण्डप्रयोजनम् ।

राजशासनप्रामाण्यम् ।

अनादिश्चाप्यनन्तश्च द्विपदां पृथिवीपतिः ।

दीप्तिमत्त्वाच्छुचित्वाच्च यदि स्यान्न पथश्च्युतः*॥

यदि राजा न सर्वेषां नियतं दण्डधारणम् ।

कुर्यात्पथे व्यपेतानां विनश्येयुरिमाः प्रजाः ॥

ब्राह्मण्यं ब्राह्मणो हन्यात् क्षत्रियः क्षात्रमुत्सृजेत् ।

स्वकर्म जह्याद् वैश्यश्च शूद्रः सर्वान् विशेषयेत् ॥

राजानश्चेन्नाभविष्यन् पृथिव्यां दण्डधारणे ।

शूले मत्स्यानिवापक्ष्यन् दुर्बलान् बलवत्तराः ॥

सतामनुग्रहो नित्यमसतां निग्रहस्तथा ।

एष धर्मः स्मृतो राज्ञामर्थश्चापीडयन् प्रजाः ॥

न लिप्यते यथा वह्निर्दहन् शश्वदिमाः प्रजाः ।

तथा न लिप्यते राजा दण्डं दण्ड्येषु पातयन् ॥

आज्ञा तेजः पार्थिवानां सा च वाचि प्रतिष्ठिता ।

ते यद् व्ययुरसत्सद्वा स धर्मो व्यवहारिणाम् ॥

राजा नाम चरत्येष भूमौ साक्षात् सहस्रदृक् ।

न तस्याज्ञां व्यतिक्रम्य संतिष्ठेरन् प्रजाः क्वचित् ॥

रक्षाधिकारादीशत्वाद् भूतानुग्रहदर्शनात् ।

यदेव कुरुते राजा तत्प्रमाणमिति स्थितिः ॥

विगुणोऽपि यथा स्त्रीणां पूज्य एव पतिः सदा ।

प्रजानां विगुणोऽप्येवं पूज्य एव नराधिपः ॥

राज्ञामाज्ञाभयाद्यस्मान्न च्यवेरन् पथः प्रजाः ।

व्यवहारादतो ज्ञेयं संवृत्तं राजशासनम् ॥

स्थित्यर्थं पृथिवीपालैश्चरित्रविषयाः कृताः ।

चरित्रेभ्योऽस्य तत्प्रादुर्गरीयो राजशासनम् ॥

तपःक्रीताः प्रजा राज्ञा प्रभुरासीत् ततो नृपः ।

तस्मात्तद्वचसि स्थेयं वार्ता चासां तदाश्रया ॥

देवकार्यकरणात् देवतामयो राजा, तस्य कर्तव्यानि

पञ्च रूपाणि राजानो धारयन्त्यमितौजसः ।

अग्नेरिन्द्रस्य सोमस्य यमस्य धनदस्य च + ॥

* 'अनादिश्चाप्यनन्तश्च' इत्यारभ्य 'तपःक्रीताः प्रजा राजा' इत्यन्तानां श्लोकानां व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च दण्डमातृका-प्रकरणे (पृ. ५८७) द्रष्टव्यः ।

+ 'पञ्च रूपाणि' इत्यारभ्य 'तस्य वृत्तिः प्रजारक्षा' इत्यन्तानां श्लोकानां व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ. ५८८) द्रष्टव्यः ।

कारणान्निर्निमित्तं वा यदा क्रोधवशं गतः ।

प्रजा दहति भूपालस्तदाग्निरभिधीयते ॥

यदा तेजः समालम्ब्य विजगीषुरुदायुधः ।

अभियाति परान् राजा तदेन्द्रः समुदाहृतः ॥

विगतक्रोधसंतापो हृष्टरूपो यदा नृपः ।

प्रजानां दर्शनं याति सोम इत्युच्यते तदा ॥

धर्मासनगतः श्रीमान् दण्डं धत्ते यदा नृपः ।

समः सर्वेषु भूतेषु तदा वैवस्वतो यमः ॥

यदातिथिगुरुप्राज्ञान् भृत्यादीनवनीपतिः ।

अनुगृह्णाति दानेन तदा स धनदः स्मृतः ॥

तस्मात्तं नावजानीयान्नाक्रोशेच्च विशेषतः ।

आज्ञायां चास्य तिष्ठेत मृत्युः स्यात्तद्व्यतिक्रमे ॥

तस्य वृत्तिः प्रजारक्षा वृद्धप्राज्ञोपसेवनम् ।

दर्शनं व्यवहाराणामात्मनश्चाभिरक्षणम् ॥

ब्राह्मणसेवा राजधर्मः

ब्राह्मणानुपसेवेत नित्यं राजा समाहितः ।

संयुक्तं ब्राह्मणैः क्षत्रं मूलं लोकाभिरक्षणे + ॥

ब्राह्मणस्य विशेषाधिकाराः

ब्राह्मणस्यापरीहारोऽजघन्यासनमप्रतः ।

प्रथमं दर्शनं प्रातः सर्वेषां चाभिवादनम् × ॥

अग्रं नवेभ्यः सस्येभ्यो मार्गदानं च गच्छतः ।

भैक्षहेतोः परागारे प्रवेशश्चानिवारितः ॥

समित्पुष्पोदकादानेष्वस्तेयं सपरिग्रहात् ।

अनाक्षेपः परेभ्यश्च संभाषश्च परस्त्रिया ॥

नदीष्ववेतनस्तारः पूर्वमुत्तारणं तथा ।

तरेष्वशुल्कदानं च न चेद् वाणिज्यमस्य तत् ॥

वर्तमानोऽध्वनि श्रान्तो गृह्णेत्रेकाशनः स्वयम् ।

ब्राह्मणो नापराप्नोति द्वाविक्षू पञ्च मूलिकान् ॥

नाभिश्स्तान्न पतितान्न द्विषो न च नास्तिकान् ।

न सोपधानानिमित्तं न दातारं प्रपीड्य च ॥

+ व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ. ५८८) द्रष्टव्यः ।

× 'ब्राह्मणस्यापरीहारो' इत्यारभ्य 'वर्तमानोऽध्वनि' इत्यन्तानां श्लोकानां व्याख्यानसंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दण्डमातृकाप्रकरणे (पृ. ५९१) द्रष्टव्यः ।

(१) नासं. १९।३८; नास्मृ. २०।४० न च (नापि) उत्तरार्धे (नोपसन्नानिर्निमित्तं दातारं न प्रपीड्य च) ।

ब्राह्मणेन ग्राह्यमित्युक्तं, तदपवादः । अभिशस्तान्न ग्राह्यम् । न पतितात् । न द्विषः वैरिणः नास्तिकाच्च । भिन्नमर्यादो हि स भवति । सोपधाच्च, व्याजेन यो जीवति, सः । अनिमित्तं च । यज्ञादिनिमित्तमुद्दिश्य यो ददाति, तस्यापीडया ग्राह्यम् । न ददातीत्येव सर्वम् ।

नाभा. १९।३८ (पृ. १७८)

आपदि ब्राह्मणवृत्तिः

आपत्स्वनन्तरा वृत्तिर्ब्राह्मणस्य विधीयते ।

वैश्यवृत्तिस्ततश्चोक्ता न जघन्या कथञ्चन ॥

(१) इदानीं आपद्ब्राह्मणवृत्तिरुच्यते— आपत्स्विति ।

ब्राह्मणस्य आपत्सु स्वकीयवृत्त्या कुटुम्बावर्तनपीडासु अनन्तरवृत्तिरिविद्धा । क्षत्रियवृत्तिरित्यर्थः । तथा अवृष्ट्या कुटुम्बावर्तनपीडासु वृत्त्यसंभवे ततो वैश्यवृत्तिरुक्ता । न जघन्या कथमपि शूद्रवृत्तिर्न तस्येति ।

अभा. ४५

(२) आपत्प्रदर्शनार्थमुच्यते । आपत्स्विति बहुवचननिर्देशान्नैकस्यामापदीति गम्यते । अजीवनावस्थायामित्यर्थः । तथाऽन्यत्राप्युक्तम्— ‘अजीवन्तस्त्वधर्मेणानन्तरा पापीयसीं वृत्तिमातिष्ठेयुरिति । अनन्तरा ब्राह्मणस्य क्षत्रियवृत्तिः, सा विधीयते । क्षत्रवृत्ती राजधर्मेष्वा । तत इति । तयाऽप्यजीवतो वैश्यवृत्तिरुक्ता । न जघन्या शूद्रवृत्तिः कस्याञ्चिदापदि । जघन्यशब्दे ब्राह्मणवृत्त्यपेक्षया सर्वासां जघन्यत्वेऽपि सति द्वयोरनुज्ञातत्वाद् वैश्यवृत्त्यनन्तरवचनाच्च शूद्रवृत्तिविषयः ।

नाभा. २।५२ (पृ. ३६)

न कथञ्चन कुर्वीत ब्राह्मणः कर्म वार्षलम् ।

वृषलः कर्म न ब्राह्मं पतनीये हि ते तयोः ॥

(१) वृषलशब्देन शूद्र उच्यते । तस्य कर्म सर्वाशित्वं सर्वविक्रयत्वं च । एतद्वार्षलं कर्म ब्राह्मणः कथमपि आपद्गतोऽपि न कुर्यात् । तथा ब्राह्मणस्य यत्कर्म तत् शूद्रः सन् यज्ञोपवीतवेदाध्ययनव्याहृतिहोमादिकं न कथञ्चन कुर्वीत । पतनीये हि ते तयोः । इतरे-

(१) नासं. २।५२; नास्मृ. ४।५६; अभा. ४५.

(२) नासं. २।५३ ये हि ते (यौ हि तौ); नास्मृ. ४।५७; अभा. ४५.

तरविरुद्धकर्मणा । तयोर्ब्राह्मणवृषलयोः । पतनीये भवत इत्यर्थः ।

अभा. ४५

(२) ब्राह्मणस्य वृषलवृत्तिनिषेधार्थं ‘न जघन्ये’ति निषिद्धोऽर्थः पूर्वैणार्धेनानुद्यते । उत्कृष्टस्य निकृष्टकर्मप्रतिषेधात् निकृष्टस्योत्कृष्टकर्म गुणवत् स्यादिति तन्निवृत्त्यर्थमाह न केनचिदपि प्रकारेण शौद्रं कर्म ब्राह्मणः कुर्वीत शुश्रूषादि, शूद्रोऽपि तथैव ब्राह्मणकर्माध्यापनादि । यथा ब्राह्मणस्य शूद्रकर्म पतनीयं, तथा शूद्रस्यापि ब्राह्मणकर्म । शूद्रस्य ब्राह्मणकर्मप्रतिषेधात् क्षत्रियवैश्ययोरापदि अध्यापनाद्यस्तीति गम्यते । तथा च श्रुतावप्युक्तं— ‘स ह श्वोभूते समित्पाणिः केशिनी राजानमाजगामे’ति ।

नाभा. २।५३ (पृ. ३६)

उत्कृष्टं चापकृष्टं च तयोः कर्म न विद्यते ।

मध्यमे कर्मणी हित्वा सर्वसाधारणे हि ते ॥

(१) शूद्रस्य ब्राह्मं उत्कृष्टं, ब्राह्मणस्य शूद्रकर्मापकृष्टम् । तत एव तयोस्ते कर्मणी निषिद्धे । ये तु मध्यमे द्वे कर्मणी क्षत्रवृत्तिवैश्यवृत्तिश्च एते ब्राह्मणस्यापि कचिदापत्काले विहिते । शूद्रस्यापि कचिदधिकापत्काले विहिते इति ।

अभा. ४५

(२) उत्कृष्टनिकृष्टे ब्राह्मणशूद्रयोः कर्मणी न विद्येते । नोभे उभयोर्निषिध्येते । ब्राह्मणस्यापकृष्टं शूद्रस्योत्कृष्टम् । कुत एतत् । द्वयोराल्मीययोर्विहितत्वात् । पूर्वोक्त एवायमर्थः प्रयत्नेन वर्जनार्थः । मध्यमे कर्मणी हित्वा वर्जयित्वा सर्वेषां त्रयाणां साधारणत्वात् तयोरापदि अनापदीति विशेषः । सर्वग्रहणाद् ब्राह्मणकर्मणः शूद्रस्य पतनीयवचनाच्च कृष्यादि पालनादि च शूद्रस्यापि कस्यां चिदवस्थायां अनुजानाति । नाभा. २।५४ (पृ. ३६)

आपद् ब्राह्मणस्तीर्त्वा क्षत्रवृत्त्या भृते जने ।

उत्सृजेत् क्षत्रवृत्तिं तां कृत्वा पावनमात्मनः ॥

(१) यदा आपदा ब्राह्मणः क्षत्रियवृत्तिं कारितः, तामापदं तीर्त्वा तां क्षत्रियवृत्तिमुत्सृजेत् । कृत्वा पावनमात्मनः । ब्राह्मणेषु प्रसह्य प्रायश्चित्तं भवतीत्यर्थः ।

अभा. ४५

(१) नासं. २।५४; नास्मृ. ४।५८; अभा. ४५.

(२) नासं. २।५५; नास्मृ. ४।५९ वृत्त्या भृते जने (वृत्त्यजितैर्धनैः); अभा. ४५ भृते (श्रिते).

(२) आपत्सु ब्राह्मणः क्षत्रवृत्तिमाश्रयेदित्युक्तं, तत् क्रियन्तं कालमिति न ज्ञायते इत्यतो विशिनष्टि । आपदं तीर्त्वाऽतिक्रम्य । क्षत्रवृत्त्या भृते जने, क्षत्रवृत्त्येतद् भृते जन इत्यनेनापि संवध्यते । आपदां तरणं देवपितृकर्माद्यनुष्ठानं कृत्वा कलत्रं च भृत्वा जीवयित्वाऽतिक्रान्तायामापद्युत्सृजेत् क्षत्रवृत्तिम् । यथा आरोग्यार्थमौषधपानं रोगनिवृत्तावुत्सृज्यते, तथोत्सृज्य । पावनं शुद्धिं प्रायश्चित्तं, पूयते येन तत् पावनम् । यदत्रोक्तं तत् कुर्यात् ।
नाभा. २।५५ (पृ. ३७)

तस्यामेव तु यो वृत्तौ ब्राह्मणो रमते सदा ।

काण्डपृष्ठश्च्युतो मार्गादपाङ्क्तेयः प्रकीर्तितः ॥

(१) यः पुनस्तत्रैव रतिं व्रजति स ब्राह्मणः काण्डपृष्ठ इति । पतितः क्षत्रिकः पतिताका स्त्रीवत्(?) स्वर्गात् च्यवतेऽसौ, पितृश्राद्धकर्मादिषु अपाङ्क्तेयः प्रकीर्तितः ।
अभा. ४५

(२) यो नोत्सृज्यतिक्रान्तायामापदि, तस्यामेव क्षत्रवृत्तौ रमते रसात् तत्सुखास्वादात्, काण्डपृष्ठ आयुधजीवित्वं आपन्नः क्षत्रियभूत इत्यर्थः । मार्गाद् ब्राह्मणधर्मात् च्युतः प्रतिसिद्धसेवनाद् अपाङ्क्तेयः । काण्डपृष्ठ इति स उक्तः । एतेन वैश्यवृत्तिरपि व्याख्याता—
अस्यामप्येषा गतिः किं पुनर्वैश्यवृत्तिरिति ।
नाभा. २।५६ (पृ. ३७)

वैश्यवृत्तावविक्रेयं ब्राह्मणस्य पयो दधि ।

घृतं मधु मधूच्छिष्टं लाक्षाक्षाररसासवाः ॥

मांसौदनतिलक्षौमसोमपुष्पफलोपलाः ।

मनुष्यविषशस्त्राम्बुलवणापूपवीरुधः ॥

चेलकौशेयचर्मास्थिकुतपैकशफा मृदः ।

उदश्चित्केशपिण्याकशकाद्रौषधयस्तथा ॥

(१) अत्र प्रसिद्धानि प्रतीतानि । मधूच्छिष्टं तुच्छकं मदनं (तुच्छकमदनं) च तदुच्यते (?) । क्षारा गुडाद्याः । रसा घृततैलाद्याः । आसवः सुरा । ओदनः कूरः । क्षौमं तसरः । सोमः यज्ञद्रव्यम् । उपलाः पाषाणाः । मनुष्यः पुरुषः । अम्बु पानीयम् । अपूपाः

(१) नासं. २।५६ ब्राह्म ... सदा (रमते ब्राह्मणो रसात्) दपा (त्तोऽपा) ; नास्मृ. ४।६० ; अभा. ४५.

(२) नासं. २।५७-९ चेल (नील) द्रौष (द्रौष) ; नास्मृ. ४।६१-३ वृत्ताववि (वृत्त्या चावि) ; अभा. ४५.

पक्वान्नम् । वीरुधः गुल्मलतादयः । कौशेयं पट्सूत्रम् । कुतपं ऊर्णासंभूतम् । एकशफाः एकसंतततखुरा अश्वसमाः । उदश्चित्क्रमम् । केशाः चमराद्याः । पिण्याकः खलः । शाकानि आद्रौषधयः, एतद् ब्राह्मणस्याविक्रेयम् । श्लोकत्रयोद्विष्टमिति ।
अभा. ४६

(२) वैश्येति । वैश्यवृत्त्या यदा जीवति, तदा अपवाद उच्यते । पयआदीन्यविक्रेयाणि । एतस्मादेव गम्यते वैश्यस्य पयआदिविक्रये न दोष इति । मधूच्छिष्टं सिक्थम् । क्षारा गुडादयः । रसास्तैलादयः । आसवः सुरा ।

मांसौदनेति । क्षौमग्रहणात् कार्पासानामदोषः । सोमो यज्ञे न विक्रेयः । उपला रत्नादयो दृढदन्ताः । वीरुधो लतावल्लयः । नील्या रक्तं नीलं वस्त्रादि । कौशसंभूतं कौशेयम् । छागरोमभिः क्रियते प्रस्तरणं कुतपः । एकशफा अश्वदयः । मृद्ग्रहणादन्येषां पार्थिवानां हरितालादीनामदोषः । केशाश्चामरादयः । शाकाद्या ओषधयः । ओषधयः फलपाकान्ताः । नाभा. २।५७-९ (पृ. ३७-८)

ब्राह्मणस्य तु विक्रेयं शुष्कं दारु तृणानि च ।

गन्धद्रव्यैरकावेत्रतूलमूलकुशादृते ॥

(१) ब्राह्मणस्य तु वैश्यवृत्तावपि वर्तमानस्य शुष्कदारूणि तृणानि च शुष्काणि विक्रेयाणि । तत्र गन्धद्रव्यं उशीरवालकमुस्ताद्यम् । एरका पर्णिपुष्पग्रन्थीनि । वेत्रतूलमूलकुशाश्च प्रसिद्धाः । एतान् विना ऋते ।
अभा. ४६

(२) अविक्रेयवचनादेव शेषाणां विक्रेयत्वेऽवगतेऽपि विक्रेयवचनं विक्रेयप्रदर्शनार्थम् । एवं च किलाटकूर्चिकादीनां प्रतिषेधः सिद्धो भवति । ब्राह्मणस्य तु विक्रेयमुच्यते— शुष्कदारु तृणानि च । अनेनोत्सर्गेण प्राप्तानां प्रतिषेध उच्यते— गन्धद्रव्याणि चन्दनागरकालेयकादीनि, एरका, तूलं शालमलीतूलादि, मूलं कन्दादि, तुषम् । एतेभ्यो विना । नाभा. २।६० (पृ. ३८)

स्वयं शीर्णं च विदलं फलानां बदरेङ्गुदे ।

रज्जुः कार्पासिकं सूत्रं तच्चेदविकृतं भवेत् ॥

(१) नासं २।६० शुष्कं (शुष्क) कावेत्र (कालेय) कुशा (तुषा) ; नास्मृ. ४।६४ ; अभा. ४६.

(२) नासं. २।६१ शीर्णं च (विशीर्णं) बदरे (बदरे) ; नास्मृ. ४।६५ ; अभा. ४६.

(१) अत्र स्वयं शीर्णं च यदन्यदपि फलं किञ्चित्पतितं भवति । तथा विदलं मुद्गमापादकीवल्याद्यम् । फलाद्यं फलानां मध्ये वदिराणि इङ्गुदानि च । रज्जुः वलिवसु-वादिकम् । तथा यच्च कार्पासोद्भवं सूत्रं तद्यदि अविकृतं रक्तं न भवेत् । एतानि ब्राह्मणस्य विक्रेयाणीति ।

अभा. ४६

(२) विक्रेयमित्यनुवर्तते । स्वयं विशीर्णं वंशादि, ओषधीग्रहणेन प्रतिषिद्धस्य पुनः प्रतिप्रसवः फलत्वात् प्रतिषिद्धयोर्वदरैङ्गुदयोऽनुज्ञा । रज्जुः शुल्वादि । कार्पासिकं सूत्रम् । भेदेन वा कार्पासिकं वस्त्रादि । एवञ्च श्लौमप्रतिषेधोऽर्थवान् भवति । सूत्रमविशेषेण । तदुभयमविकृतं यदि भवति लाक्षाकुसुमादिरक्तं यदि न भवति ।

नाभा. २।६१ (पृ. ३८)

अशक्तौ भेषजस्यार्थं यज्ञहेतोस्तथैव च ।

यद्यवश्यं तु विक्रेयास्तिला धान्येन तत्समाः ॥

(१) अत्र तिला यथा अन्यद्धान्यं विक्रेयम् । तथा तेऽपि तिला धान्यसमा एव यज्ञार्थमभ्यनुज्ञाताः । अथवा अशक्तौ अपाटवे भेषजार्थं चेति ।

अभा. ४६

(२) अशक्तौ व्याधितः औषधार्थं यज्ञसिद्धयर्थं च विक्रीयमाणेषु तिलेषु असंभवे अवश्यं विक्रेयत्वे तिला धान्येन समा विक्रेयाः । प्रतिषिद्धानां विशिष्टे विषये प्रतिप्रसवः ।

नाभा. २।६२ (पृ. ३८)

अविक्रेयाणि विक्रीणन् ब्राह्मणः प्रच्युतः पथः ।

मार्गे पुनरवस्थाप्यो राज्ञा दण्डेन भूयसा ॥

(१) अत्र यानि अविक्रेयाणि निर्दिष्टानि तानि विक्रीणन् ब्राह्मणो मार्गच्युतो भवति । स च राज्ञा पुनरपि मार्गे संस्थापनीयः । महता दण्डेनेति । इति ऋणादाने आपद्ब्राह्मणवृत्तिः ।

अभा. ४६

(२) अविक्रेयाणि प्रतिषिद्धानि विक्रीणानो ब्राह्मणः प्रच्युतः स्वमार्गात् स्वधर्माद् राज्ञा पुनः स्वधर्मेऽवस्थापयितव्यः, भूयसा दण्डेन । भूयोऽग्रहणं न दण्डमात्रार्थं, यावता दण्डेन भीतो न भूयो विक्रीणीते तावतेति ।

नाभा. २।६३ (पृ. ३८)

(१) नासं. २।६२; नास्मृ. ४।६६; अभा. ४६.

(२) नासं. २।६३; नास्मृ. ४।६७; अभा. ४६.

ब्राह्मणस्य वृत्तिः राजप्रतिग्रहेण प्रशस्ता । राजधनप्रशंसा ।

अर्थानां भूरिभावाच्च देयत्वाच्च महात्मनाम् ।

श्रेयान् प्रतिग्रहो राज्ञामन्येभ्यो ब्राह्मणादृते ॥

राज्ञामर्थानां प्रभूतत्वादवश्यं देयत्वाच्च महात्मानः स्वार्थं द्रव्यमार्जयन्ति । तस्मात् पीडाभावाद् राज्ञः सकाशाच्छ्रेयान् प्रतिग्रहो ब्राह्मणस्यान्येभ्यः । ब्राह्मणास्तु ततोऽपि श्रेयान् ।

नाभा. १९।३९ (पृ. १७९)

ब्राह्मणश्चैव राजा च द्वावप्येतौ धृतव्रतौ ।

नैतयोरन्तरं किञ्चित् प्रजाधर्माभिरक्षणात् ॥

ब्राह्मणाच्च राजश्च प्रतिग्रहः प्रशस्यतर इत्युक्तः । तत्र कारणमुच्यते । द्वावप्येतौ धृतव्रतौ । नानयोर्विशेषोऽस्ति प्रजारक्षणात्, एकः पालनेन इतरो धर्मोपदेशेन ।

नाभा. १९।४० (पृ. १७९)

धर्मज्ञस्य कृतज्ञस्य रक्षार्थं शासतोऽशुचीन् ।

मेध्यमेव धनं प्राहुस्तीक्ष्णस्यापि महीपतेः ॥

सदसदुपादानतो मेध्यमेव धनं प्राहुः । तीक्ष्णस्याप्यय(?)त्वादशुद्धं राज्ञो धनम् । तस्मान्नातः प्रतिग्रहः श्रेयानित्याशङ्कानिवृत्त्यर्थमाह—धर्मज्ञस्येत्यादि । साधूनां रक्षणार्थं अशुचीन् दण्डयतो यथोक्तकारिणोऽपि, किं पुनर्धर्मज्ञस्येति । धर्मज्ञस्य शुद्धमित्येवंपरमेतद्, न तीक्ष्णस्य शुद्धताप्रतिपादनार्थम् । तस्य प्रतिषिद्धत्वात्—‘यो राज्ञः प्रतिगृह्णीयाल्लुब्धस्योच्छास्त्रवर्तिनः । स पर्यायेण यातीमान् नरकानेकविंशतिम् ॥’ इति ।

नाभा. १९।४१ (पृ. १७९)

‘यो राज्ञः प्रतिगृह्णाति लुब्धस्योच्छास्त्रवर्तिनः ।

स पर्यायेण यातीमान्नरकानेकविंशतिम् ॥

शुचीनामशुचीनां च संनिपातो यथाम्भसाम् ।

समुद्रे समतां याति तद्ब्राह्मणं धनागमः ॥

(१) नासं. १९।३९; नास्मृ. २०।४१ अर्थानां भूरि (अर्थानां भूरी) प्रति (परि) ज्ञामन्येभ्यो (ज्ञां सर्वेषां).

(२) नासं. १९।४०; नास्मृ. २०।४२ धृत (दृढ) नैत (नान) धर्माभिरक्षणात् (धर्मेण रक्षतोः).

(३) नासं. १९।४१; नास्मृ. २०।४४.

(४) नासं. १९।४१ ज्ञाति (क्षीयात्) [‘धर्मज्ञस्य कृतज्ञस्य’ इत्यस्य व्याख्यानावसरे समुद्धृतोऽयं श्लोकः]; नास्मृ. २०।४३.

(५) नासं. १९।४२ समुद्रे (स तत्र); नास्मृ. २०।४५ ज्ञां (ज्ञो).

अत्र दृष्टान्त उच्यते—शुचीनामिति । गतार्थः
श्लोकः । नाभा. १९।४२ (पृ. १७९)

यथा ह्यग्नौ स्थितं दीप्ते शुद्धिमायाति काञ्चनम् ।
एवं धनागमाः सर्वे शुद्धिमायान्ति राजसु ॥

द्वितीयो दृष्टान्तः—अग्नौ स्थितं दीप्ते अशुद्धमपि
काञ्चनं निर्मलं शुद्धं भवति यथा, एवमेवागमा असदु-
पादाना अपि राजसु स्थिता राजपरिग्रहीताः शुद्धा
भवन्ति । नाभा. १९।४३ (पृ. १७९)

य एव कश्चित्स्वद्रव्यं ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ।
तद्वाज्ञाप्यनुमन्तव्यमेष धर्मः सनातनः ॥

अन्यप्रकारादुचितात् भूमेः षड्भागसंज्ञितात् ।
बलिः स तस्य विहितः प्रजापालनवेतनम् ॥

राज्ञा अनुमन्तव्यमित्युक्तम् । तत्र कारात्, कारः
करः, उचितात् षड्भागाद् धनान्ना (द ?) नुमन्तव्यम् ।
विहितो बलिवृत्तिः स तस्य प्रजापालनवृत्तिः । तस्माद्
राज्ञा नानुमन्तव्यम् । नाभा. १९।४५ (पृ. १८०)

शक्यं तत्पुनरादातुं यत्र ब्राह्मणसात्कृतम् ।

ब्राह्मणाय तु यद् दत्तं न तस्याहरणं पुनः ॥

ब्राह्मणस्य कराननुमानने हेतुः— ब्राह्मणादादातुम-
शक्यं यथा अन्येषां दत्तं शक्यं न तथा तस्य, पुनरा-
दाने प्रत्यवायात् । षड्भागेन विना वृत्त्यभावात् ।

नाभा. १९।४६ (पृ. १८०)

दानमध्ययनं यज्ञः कर्मास्योक्तं त्रिलक्षणम् ।

याजनाध्यापने वृत्तिस्तृतीयस्तु प्रतिग्रहः ॥

त्रीण्यदृष्टार्थानि कर्तव्यानि । त्रीणीच्छातो जीवनानि ।

नाभा. १९।४७ (पृ. १८०)

(१) नासं. १९।४३ यथा ह्यग्नौ (यद्वा चाग्नौ) मायाति
(माप्नोति) एवं धना (एवमेवा) ; नास्मृ. २०।४६.

(२) नासं. १९।४४ य एव (यदा च) त्वद् (त्वं द्र) ;
नास्मृ. २०।४७.

(३) नासं. १९।४५ प्रकारा (त्र कारा) वेतनम् (वेतनः) ;
नास्मृ. २०।४८ ; व्यनि. ५३२-३ कारा (करा) संज्ञि
(संस्थि).

(४) नासं. १९।४६ यज्ञ (यद) ; नास्मृ. २०।४९
दातुं (हर्तुं) णाय (णेभ्यः) तस्या (तस्य).

(५) नासं. १९।४७ ; नास्मृ. २०।५० स्तु (श्व).

स्वकर्मणि द्विजस्तिष्ठन् वृत्तिमाहारयेत् कृताम् ।
नासद्भ्यः प्रतिगृह्णीयात् वर्णेभ्यो नियमे सति ॥

स्वधर्मे ब्राह्मणस्तिष्ठन्, न क्षत्रधर्मादौ, कृतां विप्रः
कामेनोक्तां वृत्तिं गृह्णीयात् । न वृत्तिसंकरं कुर्यात् ।
असद्भ्यो वर्णेभ्यो न प्रतिगृह्णीयात् । प्रशस्तेभ्य एव
गृह्णीयादित्यर्थः । नियमे सति अनापदीत्यर्थः ।

नाभा. १९।४८ (पृ. १८०)

अंशुचिर्वचनाद्यस्य शुचिर्भवति पूरुषः ।

शुचिश्चैवाशुचिः सद्यः कथं राजा न दैवतम् ॥

विदुर्य एव देवत्वं राज्ञो ह्यमिततेजसः ।

तस्य ते प्रतिगृह्णन्तो न लिप्यन्ते कथञ्चन ॥

अथौ मङ्गलानि

लोकेऽस्मिन् मङ्गलान्यथौ ब्राह्मणो गौर्दुताशनः ।

हिरण्यं सर्पिरादित्य आपो राजा तथाष्टमः ॥

एतानि सततं पश्येन्नमस्येदर्चयेच्च तान् ।

प्रदक्षिणं च कुर्वीत तथा ह्यायुर्न हीयते ॥

बृहस्पतिः

प्रकीर्णकपदस्य लक्षणं तद्भेदाश्च

एष वादिकृतः प्रोक्तो व्यवहारः समासतः ।

नृपाश्रयं प्रवक्ष्यामि व्यवहारं प्रकीर्णकम् ॥

(१) वादिकृतः अर्थिप्रत्यर्थिभ्यां राजानि मिथो
विसंवादमावेद्य कृतः । स च ऋणादानादिव्यूतान्त-
विषयो न द्यूतमात्रविषय इति । एषशब्दोऽत्र प्रागुक्त-
सप्तदशपदान्तर्गतशेषगणे वर्तते, न पुनरनन्तरोक्तद्यूत-
समाह्वयान्तर्गतविशेषेष्वेवावतिष्ठते । समासत इत्युभयत्र

(१) नासं. १९।४८ ; नास्मृ. २०।५१ पूर्वार्धे (स्वधर्मे
ब्राह्मणस्तिष्ठेद्वृत्तिमाहारयेन्नृपात्) प्रति (परि).

(२) नासं. १९।४९ ; नास्मृ. २०।५२ पूरुषः (मानवः)
सद्यः (सम्यक्).

(३) नासं. १९।५० य एव (यस्यैव) तस्य ते (तस्य हि)
कथञ्च (कदाच) ; नास्मृ. २०।५३.

(४) नासं. १९।५१ ; नास्मृ. २०।५४.

(५) नासं. १९।५२ ; नास्मृ. २०।५५ च तान् (त्वयम्)
तथा ... ते (यथास्यायुः प्रवर्धते).

(६) व्यक. १६३ ; स्मृच. ३३१ ; विर. ६२१ ; दवि.
२५९ ; सवि. ४९६ ; व्यग्र. ५६८ ; समु. १६५.

संबध्यते । नृपाश्रयं दुष्टचेष्टेपेताश्रयान्तरसापेक्षनृपाश्रयम् ।
एकाश्रयव्यवहाराभावात् प्रकीर्णकं प्रकीर्णकव्यपदेश-
योगिनं, तद्योगश्च विप्रकीर्णानां नृपाश्रयाणामेकत्र संनि-
वेशात् । स्मृच. ३३१

(२) यद्यपि मनुष्यमारणादिव्यवहारा अपि नृपा-
श्रिता एव तथापि तेषु वादिप्रतिवादिभ्यां स्वस्वपक्षेषु
दर्शितेषु विचार्य तयोरेकतरस्यापराधिनो राजानुशासनम् ।
प्रकीर्णके तु शिरोवादिनं विनाऽपि चरादिमुखाद्वर्णा-
श्रमिणां दोषं श्रुत्वा विचार्य तेषां यथाविहितं दण्डं
विधाय धर्म्यं पथि स्थापनमित्येवास्य तेभ्यो भेदः ।

दवि. २५९.६०

(३) पूर्वेषु सप्तदशसु प्रकरणेषु व्यवहारस्य चतु-
र्व्यापित्वं प्रतिपादितम् । चतुर्व्यापित्वं नाम अर्थिप्रत्यर्थि-
सम्यराजल्पान् अवयवान् चतुरो व्याप्नोतीति । अत्र
प्रकीर्णकाख्ये राजैकनियतत्वमिति संगतिः । एष इति
सप्तदशविवादपदात्मकः । सवि. ४९६

षड्भागकरशुल्कं च गते देयं तथैव च ।

संप्रामचौरभेदी च परदारामिभर्शकः ॥

गोब्राह्मणजिघांसा च शस्यव्याघातकृत्तथा ।

एतान् दशापराधांस्तु नृपतिः स्वयमन्विषेत् ॥

निष्कृतीनामकरणमाज्ञासेधव्यतिक्रमः ।

वर्णाश्रमविलोपश्च वर्णसंकरलोपनम् ॥

निधिनिष्कुलवित्तं च दरिद्रस्य धनागमः ।

एतांश्चरैः सुविदितान् स्वयं राजा निवारयेत् ॥

अनामनातानि कार्याणि क्रियावादांश्च वादिनाम् ।

प्रकृतीनां प्रकोपश्च संकेतश्च परस्परम् ॥

(१) व्यक. १६४; विर. ६२२ (=) षड्भाग (सद्भाग)
मर्शकः (मर्दनम्); दवि. २६३ गकर (गस्तर) चतुर्थ-
पादं विना.

(२) व्यक. १६४; विर. ६२३ (=); दवि. २६३
व्याघात (घातन) चतुर्थः पादः.

(३) व्यक. १६४ विलोपश्च (विरोधश्च); विर. ६२३
(=); दवि. २६३ श्रमविलो (श्रमाणां लो).

(४) व्यक. १६४; विर. ६२३ निष्कुल (निष्फल)
(=); दवि. २६३ पू.

(५) व्यक. १६४; विर. ६२३ (=); दवि. २६३
वादांश्च (वादाश्च).

अशास्त्रविहितं यच्च प्रजायां संप्रवर्तते ।

उपायैः सामभेदाद्यैरेतानि शमयेन्नुपः ॥

अत्र षड्भागपदं प्रनष्टाधिगतसुवर्णादिपरं, तत्र राज्ञः
षड्भागग्रहणसंबन्धात् वैश्वदेवमन्त्रमितिवत् । आशासेध-
व्यतिक्रमः राजाज्ञया वादिनोर्यस्य आसेधोऽवरोधस्तस्य
ताभ्यामतिक्रमणं तच्च व्यवहारवर्गे स्फुटम् । निधिर्द्विविधो
वक्ष्यमाणलक्षणः । निष्कुलवित्तमुच्छन्नवन्धोर्मृतस्य धनं
संबन्धिनो ग्राहकस्य दण्डहेतुरित्यर्थः । दरिद्रस्य धनागम
आकस्मिकः, अन्यमुपायं विना निध्यादिलाभनिश्चयात्
दण्डहेतुः । दवि. २६३

देशादिधर्मपालनम्

* देशजातिकुलानां च ये धर्माः प्राक्प्रवर्तिताः ।

तथैव ते पालनीयाः प्रजा प्रक्षुभ्यतेऽन्यथा ॥

जनापरक्तिर्भवति बलं कोशश्च नश्यति ॥

उदुह्यते दाक्षिणात्यैर्मातुलस्य सुता द्विजैः ।

मध्यदेशे कर्मकराः शिल्पिनश्च गवाशिनः ॥

मत्स्यादाश्च नराः पूर्वे व्यभिचाररताः स्त्रियः ।

उत्तरे मद्यपा नार्यः स्पृश्या नृणां रजस्वलाः ॥

खशजाताः प्रगृह्णन्ति भ्रातृभार्यामभर्तुकाम् ।

अनेन कर्मणा नैते प्रायश्चित्तदमार्हकाः ॥

कात्यायनः

प्रकीर्णकपदस्य लक्षणं तद्वेदाश्च

पूर्वोक्तादुक्तशेषं स्यादधिकारच्युतं च यत् ।

आहत्य परतन्त्रार्थनिबद्धमसमञ्जसम् ॥

दृष्टान्तत्वेन शास्त्रान्ते पुनरुक्तक्रियास्थितम् ।

अनेन विधिना यच्च वाक्यं तत्स्यात्प्रकीर्णकम् ॥

राजधर्मान् स्वधर्माश्च संदिग्धानां च भाषणम् ।

पूर्वोक्तादुक्तशेषं च सर्वं तत्स्यात्प्रकीर्णकम् ॥

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दर्शनविधौ (पृ. १०१)
द्रष्टव्यः । स्मृतिचन्द्रिकायां आचाराध्याये देशधर्मप्रकरणे (पृ.
१०) एते श्लोकाः समुपलभ्यन्ते ।

(१) व्यक. १६४; विर. ६२३ (=); दवि. २६३
प्रवर्तते (प्रकीर्त्यते).

(२) व्यक. १६३ न्वार्थ (न्वाच); विर. ६२२.

(३) व्यक. १६३; विर. ६२२.

(४) व्यक. १६४ च भाषणम् (विशेषणम्) उत्तरार्धे

नृपाश्रितो व्यवहारः—राजोपजीविनां राजक्रीडासक्तानां

राज्ञ अप्रियवस्तुश्च दण्डः

राजक्रीडासु ये सक्ता राजवृत्त्युपजीविनः ।
अप्रियस्य च यो वक्ता वधं तेषां प्रकल्पयेत् * ॥

देशादिधर्मपालनम्

× यद्यदाचर्यते येन धर्म्यं वाऽधर्म्यमेव वा ।
देशस्याचरणान्नित्यं चरित्रं तद्धि कीर्तितम् ॥
न्यायशास्त्राविरोधेन देशदृष्टेस्तथैव च ।
यं धर्मं स्थापयेद्राजा न्याय्यं तद्राजशासनम् ॥
धर्मं च व्यवहारं च चरित्रं चापि (?) लोपयेत् ।
स्थित्यैतत् स्थापयेद्राजा धर्म्यं तद्राजशासनम् ॥
प्रतिलोमप्रसूतेषु तथा दुर्गनिवासिषु ।
विरुद्धं नियतं प्राहुस्तं धर्मं न विचालयेत् ॥
तस्माच्छास्त्रानुसारेण राजा कार्याणि साधयेत् ।
वाक्याभावे तु सर्वेषां देशदृष्टमतं नयेत् ॥
यस्य देशस्य यो धर्मः प्रवृत्तः सार्वकालिकः ।
श्रुतिस्मृत्यविरोधेन देशदृष्टः स उच्यते ॥
गोत्रस्थितिस्तु या येषां क्रमादायाति धर्मतः ।
कुलधर्मं तु तं प्राहुः पालयेत्तं तथैव च ॥
लिङ्गिनः श्रेणिपूर्णाश्च वणिग्ग्रातास्तथापरे ।
स्वधर्मैर्णैव कार्याणां कुर्युस्ते निश्चयं सदा ॥
देशपत्तनगोत्रेषु पुरग्रामेषु वादिनाम् ।
तेषां स्वसमर्थैर्धर्मः शास्त्रतोऽन्येषु तैः सह ॥

(प्रागुक्ता ... .. शेषं. ... वक्ष्याम्येतत्प्रकीर्णकम्); विर. ६२२;
व्यनि. ५२३ धर्मान् स्वधर्माश्च (धर्माश्च दण्डांश्च) च भाषणम्
(विशेषतः) उत्तरार्धे (प्रागुक्तार्थस्य शेषं च वक्ष्याम्येतत्प्रकीर्णके);
दवि. २६३ स्वध (त्वध) पू; सेतु. २९१ च सर्वं ... ..
णैकम् (यत् तत्प्रकीर्णकमुच्यते) उक्त.; समु. १६५ धर्मान्
स्वधर्माश्च (धर्माश्च दण्डांश्च) च भाषणम् (विशेषणम्) उत्तरार्धं
व्यनिवत्, बृहस्पतिः.

* व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च साहसप्रकरणे (पृ. १६४९)
द्रष्टव्यः ।

× व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च दर्शनविधौ (पृ. १०३-४)
द्रष्टव्यः ।

पितामहः

देशधर्मपालनम्

देशपत्तनगोत्रेषु पुरग्रामेषु वासिनाम् ।
तेषां स्वसमर्थैर्धर्मशास्त्रतोऽन्येषु तैः सह + ॥

व्यासः

नृपाश्रितो व्यवहारः—उत्कोचजीविराजपुरुषाणां दण्डः
न्यायस्थाने येऽधिकृता गृहीत्वार्थं विनिर्णयम् ।
कुर्वन्त्युत्कोचकास्ते तु राजद्रव्यविनाशकाः * ॥
उत्कोचजीविनो द्रव्यहीनान् कृत्वा विवासयेत् ॥

देवलः

नृपाश्रितो व्यवहारः — प्रायश्चित्तनिर्देशो राज्ञा कार्यः
कृच्छ्राणां दापको राजा निर्देष्टा धर्मपालकः ॥

देशादिधर्मपालनम्

३ येषु देशेषु ये देवा येषु देशेषु ये द्विजाः ।
येषु देशेषु यत्तोयं या च यत्रैव मृत्तिका ॥
येषु स्थानेषु यच्छौचं धर्माचारश्च यादृशः ।
तत्र तन्नायमन्येत धर्मस्तत्रैव तादृशः ॥
यस्मिन् देशे पुरे ग्रामे त्रैविद्ये नगरेऽपि वा ।
यो यत्र विहितो धर्मस्तं धर्मं न विचारयेत् ॥

उशना

नृपाश्रितो व्यवहारः — राज्ञा करः कल्पनीयः

४ देशकाललाभानुरूपतः करान् प्रकल्पयेत् ।
५ शिल्पिनो मासि मासि कर्मैकं प्रोक्तं, तद्भावे
कार्षापणं वा दद्यात् ।

राजप्रशंसा

प्रेकृतीनां बलं राजा ।

+ स्थलादिनिर्देशः दर्शनविधौ (पृ. १०५) द्रष्टव्यः ।

* व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च स्तेयप्रकरणे (पृ. १७६४)
द्रष्टव्यः ।

(१) स्मृच. ३३२; पमा. ५८०; समु. १६५. [वस्तु-
तस्तु नेदं व्यासवचनं याज्ञवल्क्ये अस्यार्थस्य समुपलभ्यमानत्वात्
(यास्मृ. १।३३९)] .

(२) सवि. ४९८. (३) स्मृच. १०.

(४) मभा. १०।२७. (५) मभा. १०।३१.

(६) मेधा. ८।४९.

यमः

नृपाश्रितो व्यवहारः — पौराणिकधर्मप्रवर्तनम्
यैस्किञ्चित्कुरुते राजा शुभं वा यदि वाऽशुभम् ।
भृत्यास्तदनुकुर्वन्ति नर्तक्यो नर्तनं यथा ॥
तस्मात्पौराणिकान् धर्मान् निपुणैर्मन्त्रिभिः सह ।
प्रशिष्यात् नृपतिः सम्यक् ब्रह्मक्षत्रविवृद्धये ॥

प्रकीर्णकप्रकरणोपसंहारः

स्तेनाः सुरापा ब्रह्मघ्ना गुरुदाराभिगामिनः ।
न सन्ति यस्य राष्ट्रेषु स राजा शक्रलोकभाक् ॥
पतितधनव्यवस्था
पतितस्य धनं हत्वा राजा पर्षदि दापयेत् ।
सर्वस्वं तु हरेद्राजा चतुर्थं वाऽवशेषयेत् ॥
भृत्येभ्योऽन्नं स्मरन् धर्मं प्राजापत्यमिति श्रुतिः ॥

संवर्तः

नृपाश्रितो व्यवहारः — अमात्यपैशुन्ये पुरमानप्रभेदेने च दण्डः
अमात्यानां च पैशुन्ये पुरमानप्रभेदेने ।
मध्यमं चोत्तमं चैव दण्ड एव क्रमोदितः ॥
यथाक्रमं प्रकृतीनां पैशुन्ये मध्यमसाहसं पुरप्रमाण-
मर्मकथने उत्तमसाहसं दण्ड्यः । चकाराच्छारीरो दण्डो
यथार्ह इति । अत्र पैशुन्यशब्दः भावे व्यञ्जितः । पिशु-
नस्य भावः पैशुन्यम् । सवि. ४९७

वृद्धहारीतः

नृपाश्रितो व्यवहारः — राजा करः कल्पनीयः
न्यायेन पालयेद्राजा धर्मात् षड्भागमाहरेत् ।
त्रिभागमाहरेद्धान्यात् धनात् षड्भागमेव च ॥

अनिर्दिष्टकर्तृकवचनानि

देशधर्मपालनम्

विरुद्धास्तु प्रदृश्यन्ते दाक्षिणात्येषु संप्रति ।
स्वमातुलसुतोद्वाहो मातृवन्धुत्वदूषितः ॥

- (१) व्यक. १६४ नृपतिः (भूपतिः) ; विर. ६२५.
(२) विर. ६३७; सेतु. ३२९ मनुः.
(३) विर. ६३८ द्वितीयार्थं विना; व्यनि. ५३२ भ्योऽन्नं
(भ्योऽनु) ; दवि. ५० प्रथमार्थः; समु. ७० व्यनिवत्.
(४) सवि. ४९७.
(५) वृहस्प. ७।२१२.
(६) स्मृच. १०-११.

व्य. कां. २४४

अभर्तकभ्रातृभार्याग्रहणं चातिदूषितम् ।
कुले कन्याप्रदानं च देशेष्वन्येषु दृश्यते ॥
तथा मातृविवाहोऽपि पारसीकेषु दृश्यते ॥
तथैकादशरात्रादौ श्राद्धे भुक्तं तु त्रैविजैः ।
तेभ्यः श्राद्धं पुनर्दानं केचिन्नेच्छन्ति देशिनः ॥
दत्त्वा धान्यं वशं त्वन्ये शरादि द्विगुणं पुनः ।
गृह्णन्ति बद्धक्षेत्रं च प्रविष्टे द्विगुणे धने ॥
भुज्यतेऽन्यैरप्रविष्टे भूले तच्च विरुध्यते ।
इत्थं विरुद्धानाचारान् प्रभूताम्बिनिवर्तयेत् ॥
देशजात्यादिधर्मस्य प्रामाण्यमधिरोधिनः ।
शास्त्रेणातो नृपः सर्वं शास्त्रं दृष्ट्वा प्रवर्तयेत् ॥

अग्निपुराणम्

संकीर्णदण्डः

शूद्रादीन् घातयेद्राजा पापान् विप्रान् प्रवासयेत् ।
महापातकिनां वित्तं वरुणायोपपादयेत् ॥
आह्वानकारी वध्यः स्यादनाहूतमथाऽऽह्वयन् ।
दाण्डिकस्य च यो हस्तादभियुक्तः पलायते ॥
हीनः पुरुषकारेण तं दण्ड्यादाण्डिको धनम् ॥

देवीपुराणम्

नृपाश्रितो व्यवहारः — चतुर्वर्णाश्रमधर्मरक्षणार्थं
चारनियोजनम्

वेश्यादिभवने यस्य राष्ट्रे भुञ्जीत संयमी ।
ब्रह्मचारी व्रती यत्र वेश्यादिवृषलीकृतम् ॥
अन्नं भुञ्जीत वै तत्र जायते लोकसंक्षयः ॥
मैद्याद्यैर्गर्हितैर्यत्र संकरश्चैव योगिनाम् ।
नृपराष्ट्रभयं तत्र कारणस्यान्यथागमः ॥
काषायवस्त्रभूयिष्ठो यतिवेशो यतिव्रतम् ।
सङ्गं वेश्यादिभिः कुर्यात्तदा लोकभयं भवेत् ॥
तस्माद्राजा समाचारं धर्माधर्मे व्यवस्थितः ।
सिद्धान्तवेदशास्त्राणां पालनाय नियोजयेत् ॥

- (१) अपु. २२७।५१. (२) अपु. २२७।६६, ६७.
(३) विर. ६२४; दवि. २७०.
(४) विर. ६२४; दवि. २७१ वरश्चैव (करः शिव)
पस्यान्य (णं चान्य).
(५) विर. ६२४; दवि. २७० पूर्वाधे (काषायेण तु
भूमिष्ठो यती वा त्यजति व्रतम्).
(६) विर. ६२४.

नौयायिव्यवहारः । विशेषतस्तत्र तरशुल्कविचारः ।

वसिष्ठः

संयाने दशवाहावाहिनी द्विगुणकरणा स्याद्-
दशपुरुषवती प्रत्येकं प्रपाः स्युः पुंसां चावरार्धं वाहं
वहेत्, अध्यर्धाः स्त्रियः स्युस्तरोऽष्टौ माषाः शर-
मध्याया अशरमध्यायाः पादः कार्षापणस्य निरुद-
कस्तरो माष्यः ।

संयानेनेति व्युत्पत्त्या संयानशब्दो नदीपरः तत्र
वाहिनी नौः, वाहयन्तीति वाहाः, ते दश यस्यां
सा दशवाहा, सा चासौ वाहिनी चेति दशवाहा-
वाहिनी । द्विगुणकरणा द्विगुणानि अरित्रादीनि
यस्याः सा नौस्तथा एकविधा नौः कार्या । तथा
दशपुरुषवती वाहकादन्ये दश पुरुषाः, तेषां प्रयोजनमाह
त एव प्रपाः स्युः त एव दश वाहानां प्रपाः प्रकर्षेण परि-
पालकाः स्युः । अस्यां नावि यावान् भार आरोप्यस्तमाह
पुंसामित्यादिना, सा नौर्यावन्तं भारं वहति तदपेक्षयावरार्धं
अवरं न्यूनमर्थं यस्मिन् वाहे स वाहो भारः । तेन
यावतः पुरुषानसौ परमविधुरा वहति तावन्न तु सम-
धिकमारोप्यमित्यर्थः । अध्यर्धाः स्त्रियः पुरुषापेक्षया
तासामितिभीस्त्वात्, तरः शुल्कः माषः पुराणस्य विंशति-
तमो भागः । शरमध्यायाः यस्यां नद्यां धनुष्मता क्षित-
शरो मध्ये पतति तस्याः, अशरमध्याया यां शरो लङ्घ-
यति तस्याः, पादः कार्षापणस्य चतुर्भागः । निरुदकोऽ-
ल्पोदकः, माष्यः माषपरिमाणः । विर. ६३९

(१) वस्मृ. १९।१५-५ (क) संयाने दशवाहावाहिनी
द्विगुणकारिणी स्यात् । प्रत्येकं प्रयास्यः पुमान् (?) । पुंसां
शतावरार्धं चाऽऽहवयेदव्यर्थाः स्त्रियः स्युः । कराष्टीलमाषः
शरमध्यायः पादः कार्षापणाः स्युः निरुदकस्तरो मोष्यः ।),
(ख) (संयानयेदवाहवाहनीयद्विगुणकारिणी स्यात् प्रत्येकं
प्रयास्यः पुमान्, शतं वा राधर्धं तदेतदव्यर्थाः स्त्रियः कराष्टौ
मानधारमध्यमाः पादः कार्षापणस्य निरुदकोऽन्तरो माना ।);
विर. ६३८-९.

अकरः श्रोत्रियो राजा पुमाननाथः प्रव्रजितो
बालवृद्धतरुणप्रजाताः प्रागमिकः कुमार्यो मृत-
पत्यश्च । बाहुभ्यां तरन् शतगुणं दाप्यः ।

राजा पुमाननाथश्च स्वजनरहितो रोगार्तो वा तरुण-
प्रजाता अचिरप्रसूताः प्रागमिको लेखहारकादिः मृतपत्यो
विधवाः । विर. ६४१

नंदीकक्षवनदाहशैलोपभोगा निष्कराः स्युस्त-
दुपजीविनो वा दद्युः ।

विष्णुः

तारिकः स्थलजं शुल्कं गृह्णन् दश पणान्
दण्ड्यः । ब्रह्मचारिवानप्रस्थभिक्षुगुर्विणीतीर्थानु-
सारिणां नाविकः शौलिकः शुल्कमाददानश्च ।
तच्च तेषां दद्यात् ।

तरिकस्तररूपशुल्कनियुक्तः, आददानश्च दाप्य इत्य-
नुषङ्गः, तच्च तरशुल्कं तेषां ब्रह्मचार्यादीनां जह्यात्
त्यजेत् । विर. ६४१

(१) वस्मृ. १९।१५-६ (क) राजा पुमाननाथः प्रव्र-
जितो (राजपुमाननाथप्रव्रजित) गमिकः (ग्गामिकाः) पत्यश्च
(पत्यश्च) तरन् (उत्तरन्) दाप्यः (दद्यात्), (ख) राजा
पुमाननाथः प्रव्रजितो (राजपुमाननाथ प्रव्रजित) जाताः प्राग
(दाता प्रागा) मृतपत्यश्च (मृतापत्यश्च) तरन् (उत्तरन्)
दाप्यः (दद्यात्); उ. २।२६।१७ प्रजाताः (प्रशान्ताः)
(प्रागमि ... .. दाप्यः०); विर. ६४०-४१; दवि. १११,
२७६ (अकरः ... .. पत्यश्च०) बाहुभ्यां ... .. दाप्यः (बाहु-
भ्यामुत्तरन् पणशतं दण्ड्यः) : २७५ वृद्ध (वृद्धा) (बाहुभ्य
..... दाप्यः०).

(२) वस्मृ. १९।१७ (ख) दाह...भोगा (शैलोपमाङ्गा).

(३) वस्मृ. ५।१३।१-३; विर. ६४१ तारिकः स्थलजं
(तरिकश्च स्थल) दण्ड्यः (दाप्यः) (नाविकः शौलिकः०)
दद्यात् (जह्यात्); दवि. २७५ तारिकः स्थलजं (तरिकः स्थल)
दण्ड्यः (दाप्यः) (शौलिकः०) दद्यात् (जह्यात्).

मनुः

पणं यानं तरे दाप्यं पौरुषोऽर्धपणं तरे ।

पादं पशुश्च योषिच्च पादार्धं रिक्तकः पुमान् ॥

(१) नदीतीरे यानं गन्त्रीशकटादि तरे पणं दाप्यम् ।

भाण्डपूर्णानामुत्तरत्रोपदेशाद्विक्तभाण्डानां यानानां यान-
द्रव्यानयनार्थमुत्तार्यमाणानामयं राजभागः । पौरुषवाह्यो
भारो द्रव्यानयनार्थमानीयमानोऽर्धपणं दाप्यः । पशुगो-
महिष्यादिः पादं स्त्री च, रिक्तको न किञ्चित् गृहीतवान्
भारं स पुमान् पादार्धं दाप्यः । रिक्तस्य पुंसो नदी-
लङ्घनसामर्थ्यसंभावनया लाघवादल्पमादानम् । स्त्री,
अशक्तत्वात्स्वयं तरेण, बहु दाप्यते, तरे तरनिमित्तम् ।

मेधा.

(२) भाण्डपूर्णानि यानानीति वक्ष्यति । अतो रिक्तं
गन्ध्यादि तरमूल्यं पणं राज्ञा दाप्यम् । एवं पुरुषवाह्यो
भारोऽर्धपणं दाप्यः । गवादिश्च पशुः स्त्री च पणचतु-
र्भागं दापनीयः । भाररहितो मनुष्यः पणाष्टभागं दाप-
नीयः ।

* गोरा.

(३) पशुः छागो मेष इत्यादिः ।

मवि.

भाण्डपूर्णानि यानानि तार्यं दाप्यानि सारतः ।

रिक्तभाण्डानि यत्किञ्चित्पुमांसश्चापरिच्छदाः ॥

(१) भाण्डं द्रव्यं वस्त्रव्रीह्यादि तेन पूर्णानि यानानि
सारतस्तार्यं तारार्थं दाप्यानि । यदि महार्थं वस्त्रादि
तत्र बह्वारोपितं तदा बहु दाप्यानि, अथ व्रीह्यादिना
नातिसौरेण तदाऽलम् । एवं नद्याः सुतरदुस्तस्त्वेन
कल्पना कर्तव्या । रिक्तभाण्डानि यानानि यत्किञ्चित्पण-
पादानि । भाण्डशब्दोऽत्र धनवचनः । ये च परिच्छदा-
कोशतो (?)ऽपरिच्छदास्ते न पादार्धमपि तु यत्किञ्चि-

* मसु., मच., नन्द., भाच. गोरावत् ।

(१) मसु. ८।४०४ [पुमान् (नरः) Noted by
Jha]; अप. २।२६३ तरे दाप्यं (तरे [रं] दाप्यः) पौ
(पु) तरे (तरम्) रिक्तकः (द्विकरः); विर. ६४० पूर्वार्धे
(पणं याने तरं दद्यात्पौरुषेऽर्धपणं तरम्) रिक्तकः (रिक्तकः);
वीमि. २।२६३ दाप्यं पौरुषो (दाप्यः पौरुषे); विता.
५८६ पौ (पु); ससु. ९१ पौ (पु).

(२) मसु. ८।४०५; मिता. २।२६३; अप. २।२६३;
विर. ६४०; वीमि. २।२६३; विता. ५८६; ससु. ९१.
१ तरेण पादं दा. २ तरेण. ३ चारेण तदा.

क्ततोऽधिकं न्यूनं वा, अत्र न शक्यो नियमोऽतः कल्प-
नैव शास्त्रार्थः ।

मेधा.

(२) द्रव्यपूर्णानि गन्ध्यादीनि द्रव्यगतोत्कर्षापकर्ष-
गुरुलघुभावापेक्षया तरमूल्यं दाप्यानि । पुमांसश्च परि-
च्छदाह्वं वणिक्प्रभृतयोऽपि अपरिच्छदा आयाता यत्कि-
ञ्चिदापनीयाः । अन्यस्य पुंसः 'पादार्धं रिक्तकः पुमान्'
इत्युक्तं, अत्र नियमस्य कर्तुमशक्यत्वात् । एतावदेवो-
पदेशार्थं, एवं द्रव्यरहितानि मञ्जुषादिनि भाण्डानि
यत्किञ्चित् स्वयं दाप्यानि ।

गोरा.

(३) भाण्डपूर्णानि पण्यद्रव्यपूर्णानि । रिक्तभाण्डानि
चर्मभाण्डादीनि । अपरिच्छदाः परिकरशून्याः । अत्र
यानादीनां दापनं तन्नेतृपुरुषदापनपरम् ।

मवि.

(४) पण्यद्रव्यपूर्णानि शकटादीनि द्रव्यगतोत्कर्षा-
पेक्षया तरं दाप्यानि । द्रव्यरहितानि च गोणीकम्बला-
दीनि, यत्किञ्चित्स्वल्पं तार्यं दाप्यम् । अपरिच्छदा दरिद्राः
उक्तपदार्थदानापेक्षया यत्किञ्चिदापनीयाः ।

* मसु.

(५) सारतः तार्यं भाण्डसारूप्येण तार्यं तरः,
भाण्डानि भाररहितानि यानानि यत्किञ्चिद्द्रव्यं तत्काल-
संनिहितं तार्यं दाप्यानि, परिहितयत्किञ्चित्ताम्बूलादिकं
तार्यं दाप्याः ।

नन्द.

दीर्घाध्वनि यथादेशं यथाकालं तरो भवेत् ।

नदीतीरेषु तद्विद्यात्समुद्रे नास्ति लक्षणम् ॥

(१) पारावारोत्तारणे पूर्वं दानम् । अयं नावा ग्रामा-
न्तरगमने । दीर्घाध्वनि योजनादिपरिमाणेन गन्तव्ये ।
यथादेशं यस्मिन् देशे यत्तरीदानं नाविकैः स्थापितं
तदेव । यथाकालं कालो वर्षादि बहूदकस्तत्रान्यन्मूल्यम् ।
स्वल्पोदकायां सरिति चिरेण ग्रामप्राप्तौ नाविकानामधि-
कतरायासवतामधिकमूल्यं, तरमूल्ये कारणे कार्यशब्द-
स्तरो भवेदिति । यावद्यावद्दीर्घो देशस्तावत्तरपणो वर्धते ।
एतच्च नदीतीरेषु विद्यात् । समुद्रे सागरे नास्ति तरलक्ष-
णम् । न शक्यते लक्षयितुं कति योजनानि नौर्व्यूढा येन
तदनुसारेण मूल्यं कल्प्यते । नदनदीषु शक्यते ज्ञातुमयं
पन्था योजनमात्रो द्वियोजन इति । तत्र हि तत्र ग्रामाः

* विर., मच., भाच. मसुवत् ।

(१) मसु. ८।४०६; विर. ६४०; बाळ. २।२६३;
ससु. ९१.

परिमाणचिह्नं तत्रैकयोजनेऽध्वनि यन्मूल्यं द्विगुणं तद्वि-
योजने । समुद्रे तु बहुवाद्या नौः, न च सुष्ठु शक्यते
योजनादिपरिच्छेदः कर्तुम् । अत एवोक्तं समुद्रे नास्ति
लक्षणमिति । मेधा.

(२) पारावारतरणार्थं पूर्वमुक्तम् । दूराध्वनि पुनः
नदीमार्गेण नावादिना यातव्ये स्वल्पाद्युपलब्धपेतदूर-
देशापेक्षया ग्रीष्महेमन्तादिकालापेक्षया तन्मूल्यं कल्पयि-
तव्यम् । एतच्च नदीतीरेषु बोद्धव्यम् । समुद्रे पुनर्वात-
वशतः पोतवहनात् स्वायत्तत्वाभावे सति तन्मूल्यविशेष-
ज्ञापकं नदीवद्योजनादिकं नास्त्यतोऽत्रोचितमेव शुल्कं
ग्राह्यम् * गोरा.

(३) यथादेशं क्रोशमात्रं नदीपात्रमित्याद्यनुरूपेण ।
यथाकालमल्पवर्त्मत्वेऽपि स्रोतसा विलम्बादिना, नदी-
तीरेषु तद्विद्यादिति । एतद्द्वयं नदीतीरेष्वेवेत्यर्थः । समुद्रे
नास्ति लक्षणं, नियामकं, तत्र विलम्बादि न नियन्तुं
शक्यमतस्तत्तरेऽधिकग्रहोऽपि न दोषाय । मवि.

(४) दीर्घाध्वन्यनेकदिनगन्तव्याध्वनि दैर्घ्यानुगुण्येन,
तः शुल्कं 'पणं यानं' इत्यादिनोक्तस्य विषयमुत्तरार्धेन
नियच्छति, लक्षणं शुल्कनिर्णयम् । नन्द.

गर्भिणी तु द्विमासादिस्तथा प्रव्रजितो मुनिः ।

ब्राह्मणा लिङ्गिनश्चैव न दाप्यास्तारिकं तरे ॥

(१) द्वाभ्यां मासाभ्यां ऋतुदर्शनस्य व्यक्तगर्भा स्त्री
भवति तस्या अनुग्राह्यत्वात्तरपणो न ग्राह्यः । प्रव्रजित-
श्चतुर्थश्रमी, मुनिस्तापसः । ब्राह्मणा लिङ्गिनो ब्रह्मचा-
रिणः, ब्राह्मणग्रहणं विशेषणम् । तेन ब्राह्मप्रव्रज्यालिङ्ग-
धारिणां नैष विधिः । तरप्रयोजनं तारिकं पणादि तर-
निमित्तं न दाप्याः । वृत्तानुरोधात्तारिकमिति सिद्धे
तरग्रहणम् । मेधा.

(२) गृहीतगर्भा स्त्री मासद्वयादूर्ध्वं, प्रव्रजितो मुनिः
भिक्षुः वानप्रस्थो ब्राह्मणश्च लिङ्गिनो ब्रह्मचारिणः
तरमूल्यं ते न दाप्याः । + गोरा.

* मसु., मच., भाच. गोरावत् ।

+ मवि., मसु., मच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।४०७ [तरे (करम्) Noted by
Jha]; मिता. २।२६३ तरे (नराः); अप. २।२६३
ब्राह्मणा (ब्राह्मणो) कं तरे (कान्तरे); विर. ६।४०; बाल.
२।२६३; समु. ९१.

(३) मुनिर्वानप्रस्थः, लिङ्गिनस्तीर्थयात्रादिपराः,
ब्राह्मणग्रहणेन सिद्धेऽपि प्रव्रजितग्रहणं क्षत्रियस्य क्वचि-
त्समृत्यन्तरे संन्यासो भवेदिति । तारिकं तरशुल्कम् ।

नन्द.

(४) प्रव्रजितः यतिः मुनिर्वानप्रस्थः लिङ्गिनो
गैरिकादिना तरे कैवर्ते तारिकं मूल्यं न दाप्याः, न
दातुं योग्याः । भाच.

यन्नात्रि किञ्चिद्दाशानां विशीर्येतापराधतः ।

तद्दाशैरेव दातव्यं समागम्य स्वतोंऽशतः ॥

(१) नाव्यारोपितभाण्डं तरणिकायां यदि दाशानां
नाविकानामपराधादावर्तमानजलेन प्रदेशेन नयतां वा
तत्स्थानं ज्ञात्वा दृढवन्धनेन जलप्रवेशमकुर्वतां वध्या-
दिनहनीभिरयोमयीभिरुर्मवन्धैः सूत्रवन्धैर्वा शिथिली-
कृतवतां यदि भाण्डं विशीर्येत विनाश्येत तदा तैरेव
दातव्यं स्वतोंऽशतः स्वभागाद्भाण्डस्वामिने समागम्य
यावन्तो नाव्यारूढा दाशाः । मेधा.

(२) यत्किञ्चिद्द्रव्यं नाविकापराधेन विपद्येत तन्नाव-
रूढैः संभूय स्वांशाद्दातव्यम् । गोरा.

(३) दाशानामपराधत इति किञ्चिद्वणिजो विशीर्येत
नश्येत । स्वतोंऽशतः स्वधनात् न राजधनात् । मवि.

(४) नौकारूढानां यत्किञ्चिन्नाविकापराधेन नष्टं
द्रव्यं तन्नाविकैरेव मिलित्वा यथाभागं दातव्यम् ।

* मसु.

एष नौयायिनामुक्तो व्यवहारस्य निर्णयः ।

दाशापराधतस्तोये दैविके नास्ति निग्रहः ॥

(१) नौभिर्यान्ति तच्छीला नौयायिनस्तेषामेष
विधिरुक्तो, यथा दाशापराधात् यद् भ्रष्टमुदके तद्द्युः ।
दैविके दोष उत्पाते वातादिना नौमङ्गे नास्ति नाविकानां
द्रव्यनाशे निग्रहः । एष स्थले भाण्डवाहकानां

* मच., नन्द., भाच. मसुवत् ।

(१) मस्मृ. ८।४०८; गोरा. तद्दाशै... व्यं (नावारूढैः
प्रदेयं तत्); विर. ६।४१ दाशा (दासा) दाशै (दासै);
समु. ९१.

(२) मस्मृ. ८।४०९; विर. ६।४१ स्व नि (विनि)
निग्रहः (विग्रहः); समु. ९१.

१. न्यनजल.

भारिकाणां वा न्यायः, यद्यप्रमादेन प्रक्रामति भारिको गृहीतदण्डावलम्बनो दृढबद्धोपरिभागः, अकस्मादिष्टया पथि कर्दमीकृते पतितस्य भाण्डं नश्येन्न भारिकस्य दोषः स्यात् । मेधा.

(२) नाविकापराधेन यदुक्तं तत्सर्वं नाविकैर्दातव्यं इत्येष नौयाथिनां व्यवहारनिर्णय उक्तः । दैविके पुनर्दोषे उत्पातवातनौभङ्गादौ स च न नाविकानां दण्ड-

१ साहस्र्या प.

बन्धनादिनिग्रहो विद्यते ।

* गोरा.

(३) दैविके वात्यादिना द्रव्यनाशे । निग्रहो तद्-
द्रव्यग्रहः । + मवि.

याज्ञवल्क्यः

तरिकः स्थलजं शुल्कं गृह्णन् दाप्यः पणान् दश × ॥

* मसु., मच., भाच. गोरावत् ।

+ नन्द. मविवत् ।

× व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च संभूयसमुत्थानप्रकरणे
(पृ. ७७८-९) द्रष्टव्यः ।

बालानाथधननिधिनष्टापहृतव्यवस्था

गौतमः

प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था

प्रनष्टमस्वामिकमधिगम्य राज्ञे प्रब्रूयुः ।

(१) प्रनष्टं स्वामिसकाशात्प्रभ्रष्टम् । अस्वामिकं अज्ञायमानस्वामिकम् । अधिगम्य भूमौ पतितमुपलभ्य जनपदपालने नियुक्ता एते राज्ञे प्रब्रूयुः । अन्ये वा ये केचिद्दृष्टवन्तस्तेऽपि ब्रूयुः । गौमि.

(२) प्रनष्टं स्वामिसकाशादपगतं अस्वामिकं अविज्ञायमानस्वामिकं-ज्ञायमानस्वामिकं तु स्वामिन एव कथयेत् । अधिगम्य लब्ध्वा राज्ञे नामात्यादिभ्यः प्रब्रूयुः, प्रशब्दादमायया कथयेयुः, इदमस्मिन् देशे एवं चासादितं, अन्विष्यतां कस्यैतदिति । बहुवचनप्रयोगात् सामन्तादिभिरपि वक्तव्यमेवेति । मभा.

(१) गौध. १०१३५; मिता. २१३३ षमस्वा (ष्ट्वा) (राज्ञे प्रब्रूयुः०) : २११७३ षमस्वा (ष्ट्वा); अप. २११७३ राज्ञे (राज्ञः); व्यक्र. ११८ षमस्वा (ष्ट्वा); मभा. ; गौमि. १०१३६; स्मृच. १३३; विर. ३४७ प्रब्रूयुः (तु ब्रूयुः); दवि. २७४ मिता. २१३३ वत्; नृप्र. १७३ प्रब्रूयुः (ब्रूयुः); विता. ५६४ दविवत्; सेतु. २५१ षमस्वा (ष्ट्वा) प्रब्रूयुः (ब्रूयुः); प्रका. ८४; समु. ७२ नष्ट (नष्टा).

^१विख्याप्य संवत्सरं राज्ञा रक्ष्यम् × ।

(१) विख्याप्य, इदमेवंजातीयकं वस्त्वासादितं रक्ष्यते यस्यैतस्य तत्त आगच्छत्विति नगरे पटहेन घोषयित्वा संवत्सरं रक्ष्यम् । प्राक् चेत्संवत्सरात् स्वाम्यागच्छति ततो लक्षणानि पृष्ट्वा साम्यं चेत्तत्तस्मै देयम् । वैषम्ये स दण्ड्यः । तथा च याज्ञवल्क्यः—‘प्रनष्टाधिगतं देयं नृपेण धनिने धनम् । विभावयेन चेद्द्विजैस्तत्समं दण्डमर्हति ॥’ एवमधिगम्याप्रब्रुवन्तो दण्ड्याः । गौमि.

(२) रक्षणस्य तदायत्तत्वात् अधिकाराच्च लब्धस्यापि राजशब्दस्योपन्यासः तद्रक्षणे अत्याप्ता नियोक्तव्या इति तथा चाहोशना—विद्याभिजनयुक्तान्

× मिता. व्याख्यानं ‘प्रनष्टाधिगतं’ इति याज्ञवल्क्यवचने द्रष्टव्यम् ।

(१) गौध. १०१३६; मिता. २१३३ (विख्याप्य०) : २११७३ (क) ख्याप्य (ख्यातं); अप. २११७३; व्यक्र. ११८; मभा.; गौमि. १०१३७; स्मृच. १३३; विर. ३४७; दवि. २७४ (विख्याप्य०) संवत्सरं (वत्सरं); नृप्र. १७३ रक्ष्यम् (रक्ष्यः); विता. ५६४ (विख्याप्य०); सेतु. २५२; प्रका. ८४; समु. ७२.

पूर्वदृष्टप्रमाणान् वृद्धानिधिपालने नियुज्यात्' इति ।

* मभा.

ऊर्ध्वमधिगन्तुश्चतुर्थं राज्ञः शेषः ।

संवत्सरात्परतो येनाख्यातं तस्मै चतुर्थं, राज्ञः शेषम् ।
आख्यातुश्चतुर्थं दत्त्वा शेषं स्वयं गृह्णीयात् उत नियु-
क्ताय देयमिति संदेहः स्यादिति तन्निराकरणार्थं शेषं
राज्ञ इत्युक्तम् । + मभा.

निधिव्यवस्था

१ निधियधिगमो राजधनम् ÷ ।

(१) अथ प्रनष्टाधिगताधिगन्तुश्चतुर्थमित्यस्यापवाद-
माह—निधियधिगम इति । निधिश्रेद्धिगतस्तद्राजधन-
मेव भवति । अधिगन्त्रे अनुग्रहानुरूपं किञ्चिद्देयमिति ।
गौमि.

(२) प्रनष्टाधिगताधिगन्तुश्चतुर्थमुक्तं तद्विशिनष्टि—
निधियधिगम इति । निधेः पूर्वनिहितस्याधिगमो लाभः
स राज्ञ एव, न ततोऽधिगन्तुश्चतुर्थः एवञ्च निधे-
रन्यद्द्रव्यं यत्तस्मादेव चतुर्थांश इति द्रष्टव्यम् । ननु च
निधेर्यदन्यद्द्रव्यं राज्ञः कथं तत्प्राप्तिः, अधिगमस्य
साधारणत्वेनोक्तत्वात् येन पूर्वमधिगम्यते तेनैव तस्य
गृह्यमाणत्वादिति अत्रोच्यते— यस्मिन्ननुभूतचिह्नानि
दृश्यन्ते तद्राज्ञे कथयेत् इतरत् स्वयं गृह्णीयादिति एवं
चानुभूतचिह्नानि मुषित्वा गृह्णतो दोषः, यथाह लोकाक्षिः
—'अनुभूतचिह्नानि मुषित्वा गृह्णतः पूर्वसाहसं दण्डः

* शेषं गौमिवत् ।

+ गौमि. मभावत् ।

÷ विश्व. व्याख्यानं 'इतरेण निधौ' इति याज्ञवल्क्यवचने
द्रष्टव्यम् । मेधा. व्याख्यानं 'ममायमि'ति मनुवचने द्रष्टव्यम् ।

(१) गौध. १०।३७; मिता. २।३३ श्वतुर्थं (श्वतुर्थोऽंशो)
शेषः (शेषम्); व्यक्र. ११८ शेषः (शेषम्); मभा.;
गौमि. १०।३७; स्मृच. १३३ श्वतुर्थं (श्वतुर्थो); विर.
३४७ व्यकवत्; दवि. २७४ मितावत्; विता. ५६४ मितावत्;
सेतु. २५२ व्यकवत्; प्रका. ८४ स्मृचवत्; समु. ७२.

(२) गौध. १०।४२; विश्व. २।३७; मेधा. ८।३५;
मिता. २।३५ धनम् + (भवति); अप. २।३५; मभा.;
गौमि. १०।४३; स्मृच. १३४; विर. ६४३ गमो + (न);
विता. ५६४ राजधनम् (राज्ञो धनम्); सेतु. २९२ गमो
राजधनम् (गमे न राजा धनम्); समु. ७३.

तद्द्रव्यद्विगुणं च राजा हरेत्' इति असति धनग्रहणे
निधियधिगमो राज्ञ इत्युक्ते अराज्ञ इति प्रतिषेधोऽप्या-
शङ्क्येत । मभा.

न ब्राह्मणस्याभिरूपस्य * ।

(१) अभिरूपः पट्कर्मनिरतः तस्य ब्राह्मणस्य चेन्नि-
धियधिगमो न तद्राजधनं किं तर्हि अधिगन्तुर्ब्राह्मण-
स्यैवेति । गौमि.

(२) तस्य कर्मसाधनत्वात् । ×मभा.

अब्राह्मणोऽप्याख्याता षष्ठं लभेतेत्येके ।

(१) अब्राह्मणोऽपि निधिमधिगमस्य यद्याचष्ट इद-
मित्यमासादितमिति स तस्य निधेः षष्ठं लभेतेत्येके
स्मर्तारो मन्यन्ते । ब्राह्मणेऽनभिरूपे कल्प्यः । गौमि.

(२) अब्राह्मणः क्षत्रियादिः, आख्याता पूर्वं ज्ञान-
यिता, षष्ठमंशं लभेतेत्येके मन्यन्ते, चारित्र्यकेशफलं हि
तदिति, एक इति वचनान्न तु गौतमः, अपरिमित-
सारत्वान्निधीनाम् । अतो यत्किञ्चिदस्य देयमिति न तु
षष्ठ एवांश इति । अपिशब्दात् ब्राह्मणोऽप्यनभिरूप
इति । मभा.

बालधनव्यवस्था

२ रक्ष्यं बालधनमा व्यवहारप्रापणात् समावृत्तेर्वा ।

* विश्व. व्याख्यानं 'इतरेण निधौ' इति याज्ञवल्क्य-
वचने द्रष्टव्यम् ।

× शेषं गौमिवत् ।

(१) गौध. १०।४३; विश्व. २।३७ स्यामि (स्यानमि);
मिता. २।३५; अप. २।३५ न ब्रा (तद्ब्रा); मभा.;
गौमि. १०।४४ नकारस्तु पतित इति माति; विर. ६४३.
(न०); विता. ५६४; सेतु. २९२ (न०); समु. ७३.

(२) गौध. १०।४४; विश्व. २।३७; मिता. २।३५
(क) णोऽप्या (णो व्या) षष्ठं (षष्ठमंशं), (ख) षष्ठं
(षष्ठमंशं); अप. २।३५ ख्याता (ख्यातं) षष्ठं (षष्ठमंशं);
मभा.; गौमि. १०।४५; विर. ६४३ णोऽप्या (ण आ)
षष्ठं लभेते (षष्ठमंशं लभत इ); विता. ५६४ ऽप्याख्या
(पाख्या) षष्ठं (षष्ठमंशं); सेतु. २९२ (अब्राह्मण आख्यात्वा
षष्ठमंशं लभते इत्येके); समु. ७३ (इत्येके०).

(३) गौध. १०।४५; अप. २।२५ प्रापणात् (प्राप्तेः)
(समावृत्तेर्वा०); मभा.; गौमि. १०।४८-९; व्यप्र. ४६०
अपवत्, विष्णुः.

(१) बालोऽप्राप्तषोडशवर्षः। तस्य यदि हितैषिणो रक्षकाश्च पित्रादयो न सन्ति सन्तो वा मूर्खाश्चाधार्मिकाश्च तदा तद्धनं राज्ञा रक्ष्यम्। आ कुतः। व्यवहारप्रापणात्। यावदसौ व्यवहारप्राप्तः षोडशवर्षो भवति। आडनुवर्तते। अधीतवेदस्य गुरुकुलान्निवृत्तिः समावृत्तिः। आ वा तस्या इति। गौमि.

(२) बालः अप्राप्तषोडशवर्षः तद्ग्रहणमन्येषामपि रक्षणासमर्थानामुपलक्षणम्। तद्धनं बन्धुभ्यो रक्षेत्। अन्येभ्यस्तु रक्षणस्य 'रक्षणं सर्वभूतानां' इत्यनेनैव सिद्धत्वात्। आ व्यवहारप्रापणात् रक्षणसामर्थ्योपजननात्, आ समावृत्तेर्वा सत्यपि सामर्थ्यलक्षणे। विकल्पस्तु अध्ययनाद्यभियोगापेक्षया वर्णनीयः। मभा.

धने चोरहते व्यवस्था

चौरहृतमपजित्य यथास्थानं गमयेत्। कोशाद्वा दद्यात् *।

बौधायनः

प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था

अब्राह्मणस्य प्रनष्टस्वामिकं रिक्तं संवत्सरं परिपाल्य राजा हरेत्।

असावस्य द्रव्यस्य प्रभुरित्यज्ञानमात्रे प्रनष्टशब्दः। ब्रह्मस्वमिति तु विज्ञाते ब्राह्मण एवाददीत। उक्तं चैतच्छौचाधिष्ठानाध्याये 'न तु कदाचिद्राजा ब्राह्मणस्य स्वमाददीत' इति। बौवि. (पृ. ९१-९२)

बालधनव्यवस्था

^२ तेषामप्राप्तव्यवहाराणामंशान् सोपचयान् सुनिगुप्तान् निदध्यान् व्यवहारप्रापणात्।

अप्राप्तव्यवहाराश्च बाला आ षोडशाद्वर्षात्। तथा हि—'गर्मस्थैः सदृशो ज्ञेय आष्टमाद्वत्सराच्छिष्टः। बाल आ षोडशाद्वत्सराः पौगण्डश्चेति शब्दयते ॥' तेषां पुत्राणां

* व्याख्यासंग्रहः स्थलादिनिर्देशश्च स्तेयप्रकरणे (पृ. १६६३) द्रष्टव्यः।

(१) बौध. १।१०।१७; व्यक. १४०; विर. ११७; विचि. ४८; बाल. २।१७३; सेतु. १४३; विव्य. ३५.

(२) बौध. २।२।४२; व्यक. १६१; विर. ५९९ अंशान्... निदध्यान् (सोपचयानंशान् सुगुप्तान् निदध्यादा); स्मृसा. १३७ सुनिगु... ध्यान् (सुगुप्तान् निदध्यादा).

मध्ये बालानामंशान् सोपचयान् गुप्तान्निदध्यान्। उपचयो नैय्यायिकी वृद्धिः। तथा बालानां द्रव्यं वर्धयेत्। उपचीयमानांशान् वा सुगुप्तान् रक्षितान् परैरनुपहतान् आव्यवहारप्रापणानिदध्यान्। बौवि. (पृ. १३४)

वसिष्ठः

बालधनव्यवस्था

^१ संपन्नं च रक्षयेत् राजा, बालधनान्यप्राप्तव्यवहाराणां प्राप्तकाले तु तदद्यात्।

प्रनष्टस्वामिकधनं राजगामि

प्रहीणद्रव्याणि राजगामीनि भवन्ति।

निधिव्यवस्था

अप्रज्ञायमानं वित्तं योऽधिगच्छेद्राजा तद्धरेदधिगन्त्रे षष्ठमंशं प्रदाय।

ब्राह्मणश्चेदधिगच्छेत् षट्कर्मसु वर्तमानो न राजा हरेत्।

विष्णुः

निधिव्यवस्था

आकरेभ्यः सर्वमादद्यात्।

^६ निधिं लब्ध्वा तदर्थं ब्राह्मणेभ्यो दद्यात्। द्वितीय-

(१) वस्मृ. १६।६ (क) राजा (राज) तदद्यात् (तद्यत्), (ख) (संपन्नतामाचरेत्। राजा बालानामप्राप्तव्यवहाराणां प्राप्तकाले तु तदद्यात्).

(२) वस्मृ. १६।१७ (ख) प्रहीण (गृहिणां).

(३) वस्मृ. ३।१४; मिता. २।३५ अधिगन्त्रे...प्रदाय (षष्ठमंशमधिगन्त्रे दद्यात्); अप. २।३५ नं वित्तं (नवित्तं); स्मृच. १३४; विर. ६४३ तद्धरे (तदुद्धरे); मभा. २२५-६ अप्रज्ञा (अज्ञा) दधिगन्त्रे (दधिकं तु); दीक. ३५ (अप्रज्ञायमानं वित्तं यो गच्छेद्राजा तमुद्धरेत्। अधिगन्त्रे षष्ठभागं प्रदाय स तु सर्वशः); दवि. २८७; वीमि. २।३५ यो (सो) तद्धरे (तदुद्धरे) प्रदाय (प्रदद्यात्); विता. ५६४ प्रदाय (प्रदद्यात्); सेतु. २९२ षष्ठमंशं (अष्टममंशं); प्रका. ८४; समु. ७३.

(४) वस्मृ. ३।१५; अप. २।३५ गच्छेत्... हरेत् (गच्छति षट्सु कर्मसु वर्तमानः सर्वं हरेत्); मभा. १२।४२ षट् (षट्सु); स्मृच. १३४ न राजा (सर्व); विर. ६४३; मभा. २२६; दवि. २८९; प्रका. ८४; समु. ७३.

(५) विस्मृ. ३।५५; विर. ६४४.

(६) विस्मृ. ३।५६-६०; विर. ६४४ दद्यात् + (दत्त्वा)

मर्धं कोशे प्रवेशयेत् । निधिं ब्राह्मणो लब्ध्वा
सर्वमादद्यात् । क्षत्रियश्चतुर्थमंशं राज्ञेऽपरं चतुर्थ-
मंशं ब्राह्मणेभ्योऽर्धमादद्यात् । वैश्यस्तु चतुर्थमंशं
राज्ञे दद्यात् ब्राह्मणेभ्योऽर्धमंशमादद्यात् ।

शूद्रश्चावाप्तं द्वादशधा विभज्य पञ्चांशान् राज्ञे
दद्यात् पञ्चांशान् ब्राह्मणेभ्योऽशद्वयमादद्यात् ।
अनिवेदितविज्ञातस्य सर्वमपहरेत् ।

स्वनिहिताद्राज्ञे ब्राह्मणवर्जं द्वादशमंशं दद्युः । पर-
निहितं स्वनिहितमिति ब्रूवंस्तत्समं दण्डमावहेत् ।

ब्राह्मणेभ्योऽर्धं दद्यादित्यनुपज्जनीयम् । अंशं परिशिष्टं
ब्राह्मणो लब्ध्वा सर्वं (लब्ध्वा ब्राह्मणः स्वयं) राज्ञेऽपरं (राज्ञे
दद्याच्छेषं) भ्योऽर्धमंशमा (भ्यो दद्यादर्धमा) वैश्यस्तु (वैश्यः)
ऽर्धमंशमा (ऽर्धमंशमंशं स्वयमा) ; मपा. २२५ (निधि
लब्ध्वा ... .. प्रवेशयेत्०) निधि ... .. मादद्यात् (निधिं च
ब्राह्मणो लब्ध्वा सर्वमादद्यात् । क्षत्रियश्चतुर्थमंशं राज्ञे दद्या-
च्चतुर्थमंशं ब्राह्मणेभ्योऽर्धमादद्यात् । वैश्यश्चतुर्थमंशं राज्ञे
दद्याद्ब्राह्मणेभ्योऽशमादद्यात्) ; व्यनि. ५३३ श्वतुर्थमंशं राज्ञेऽ-
परं चतुर्थमंशं (श्वतुर्थमंशं राज्ञे दद्यात् । चतुर्थं) वैश्यस्तु
(वैश्यः) ऽर्धमंशमा (ऽर्धम् । चतुर्थमंशमा) ; दवि. २८८
(निधिं लब्ध्वा ब्राह्मणेभ्यस्तदर्धं दत्त्वा द्वितीयमर्धं कोशे प्रवेश-
येत् । निधिं लब्ध्वा ब्राह्मणः स्वयमेवादद्यात् । क्षत्रियश्चतुर्थमंशं
राज्ञे दद्यात् चतुर्थमंशं ब्राह्मणेभ्यः, अर्धं स्वयमेवादद्यात् ।
वैश्यश्चतुर्थमंशं राज्ञे दद्यात् ब्राह्मणेभ्योऽर्धं स्वयमंशद्वयमादद्यात्) ;
सेतु. २९३ (क्षत्रियश्च चतुर्थमंशं राज्ञे दद्याच्चतुर्थमंशं ब्राह्मणेभ्यो
दत्त्वा अर्धमादद्यात् । वैश्यश्चतुर्थमंशं राज्ञे दद्यात् ब्राह्मणेभ्योऽर्धमंशं
स्वयमादद्यात्) एतावदेव ।

(१) विस्मृ. ३।६१-२; विर. ६४४ (शूद्रस्ववानं
द्वादशधा विभज्य पञ्चमं राज्ञे दद्यात् ब्राह्मणेभ्योऽशद्वयमेव
दद्यादवशिष्टं सर्वं स्वयमादद्यात्) ; व्यनि. ५३३ वाप्तं (वाप्त-
निधिं) भ्योऽश (भ्यः स्वयमंशं) सर्वं (सर्वस्व) ; दवि.
२८८ पञ्चांश ... दद्यात् (पञ्चांशं राज्ञे पञ्चांशं ब्राह्मणेभ्योऽशद्वयं
स्वयमादद्यात्) (अनि ... .. हरेत्०) : २९२ (शूद्र ...
दद्यात्०) सर्वमप (सर्वस्वमा) ; सेतु. २९३ पञ्चांशान्
ब्राह्म ... .. दद्यात् (ब्राह्मणेभ्योऽशद्वयमेव दद्यात्) शातस्य ...
हरेत् (शातस्य सर्वस्वमादद्यात्) ;

(२) विस्मृ. ३।६३-४; विर. ६४२ ब्रूवंस्त ... वहेत्
(वदन्तस्तत्समं दण्डमावहेद्युः) ; मपा. २२५ द्राक्षे (द्राक्षे) ;
दवि. २८६ विरवत् ; सेतु. २९१ ब्राह्मण + (धन)
(पर ... .. वहेत्०) ;

स्वयमादद्यात् ।

विर. ६४४

बालानाथस्त्रीधनव्यवस्था

बालानाथस्त्रीधनानि च राजा परिपालयेत् ।

अनाथोऽवेक्षकरहितोऽन्धपङ्गवादिः । मध्येऽनाथपद-
प्रयोगादुभयत्रान्वयेन बालस्त्रियोरप्यनाथत्वं गम्यते । वै.

धने चौरहृते व्यवस्था

चौरहृतं धनमवाप्य सर्वमेव सर्ववर्णेभ्यो दद्यात् ।

अनवाप्य च स्वकोशादेव दद्यात् * ।

शङ्खः शङ्खलिखितौ च

बालानाथस्त्रीधनव्यवस्था

रक्षेत्राजा बालानां धनान्यप्राप्तव्यवहाराणां
श्रोत्रियवीरपत्नीनां प्रहीणस्वामिकानि राजगामीनि
भवन्ति ।

श्रोत्रियवीरपत्नीनां श्रोत्रिये वीरे प्रोपितेऽपगते वा
तत्पत्नीनाम् । विर. ५९३

न हार्य स्त्रीधनं राज्ञा तथा बालधनानि च ।

नार्याः षडगमं विस्रं बालानां पैतृकं धनम् ÷ ॥

कौटिलीयमर्थशास्त्रम्

बालाधिधनव्यवस्था

प्राप्तव्यवहाराणां विभागः । अप्राप्तव्यवहाराणां
देयविशुद्धं मातृबन्धुषु ग्रामवृद्धेषु वा स्थापयेयुर्न्यव-
हारप्रापणात् । प्रोपितस्य वा । संनिविष्टसमसंनि-
विष्टेभ्यो नैवेशनिकं दद्युः । कन्याभ्यश्च प्रादानि-
कम् + ।

अदायादकं राजा हरेत् स्त्रीवृत्तिप्रेतकार्यवर्ज-
मन्यत्र श्रोत्रियद्रव्यात् । तत् त्रैविद्येभ्यः
प्रयच्छेत् × ।

* स्थलनिर्देशः स्तेयप्रकरणे (पृ. १६७१) द्रष्टव्यः ।

÷ व्याख्यानं स्थलनिर्देशश्च दायभागप्रकरणे (पृ. १४७३)
द्रष्टव्यः ।

+ व्याख्यानं स्थलनिर्देशश्च दायभागे (पृ. ११९९-१२००)
द्रष्टव्यः ।

× व्याख्यानं स्थलनिर्देशश्च दायभागे (पृ. १४७४) द्रष्टव्यः ।

(१) विस्मृ. ३।६५; व्यक. १६१; विर. ५९८
(च०) ; स्मृसा. ७४ च राजा (राजा तु) : १३७ :
१४४ (च०) .

(२) व्यक. १६१; विर. ५९९; स्मृसा. १३७.

मनुः

बालानाथधनव्यवस्था

बालदायादिकं रिक्थं तावद्राजानुपालयेत् ।

यावत्स स्यात्समावृत्तो यावच्चातीतशैशवः ॥

(१) ननु च व्यवहारदर्शनं वक्तव्यतया प्रस्तुतम् । तत्र कः प्रसङ्गो बालधनरक्षायाः । उच्यते । विवादपद-
तामेवैतद्विषयान्निवर्तयितुमिदमारभ्यते । बालधनं राज्ञा
स्वधनवत्परिपालनीयम् । अन्यथा पितृव्यादिवान्धवा
मयेदं रक्षणीयं मयेदमिति विवेदेरन् । न चान्यः
प्रसङ्गोऽस्ति । आशङ्क्यमानव्यवहारवच्च । न केवलेषु
राजधर्मेषूपदिश्यते अतोऽस्मिन्नेवावसरे वक्तव्यम् । बालो
दायादोऽस्य तदिदं बालदायादिकम् । दायादः स्वाम्यचो-
च्यते । बालस्वामिकं धनं तावद्राजा रक्षेद्यावदसौ समा-
वृत्तो गुरुकुलात्प्रत्यागतो यावद्वाऽतीतशैशवः अतिक्रान्त-
बालभावः । अयं च विकल्पो यो गृहशैशवो भवति
तदर्धमतीतशैशव इत्युच्यते । यस्तु व्रतकः स निवृत्तेऽपि
शैशवे आ समावर्तनात्प्रतिपाल्यधनः स्यात् । अथवा
द्विजातीनां समावर्तनमवधिरन्येषां शैशवात्ययः । *मेधा.

(२) अनुपालयेत् स्वगोचरीकृत्य स्थापयेत् । समा-
वृत्तः षट्त्रिंशदब्दादिषु । तन्मध्ये चेद्धनेन कार्यं तदा
यावद्वैत्यवध्यन्तरम् । शैशवं षोडशाब्दात्प्राक् । मवि.

(३) अविद्यमानात्पुरुषविषयमेतत् । स्मृच. १३२

(४) अनाथबालस्वामिकं धनं पितृव्यादिभिरन्यायेन
गृह्यमाणं तावद्राजा रक्षेत् । यावदसौ षट्त्रिंशदब्दादिकं
ब्रह्मचर्यमित्याद्युक्तेन प्रकारेण गुरुकुलात्समावृत्तो न भवति
तादृशस्यावश्यकबाल्यविगमात् । यस्त्वशक्त्यादिना बाल
एव समावर्तते सोऽपि यावदतीतबाल्यो भवति तावत्तस्य
धनं रक्षेत् । बाल्यं च षोडशवर्षपर्यन्तम् । 'बाल
आषोडशाद्वर्षात्' इति नारदवचनात् । ममु.

* गोरा. मेधावत् । मच. मेधागतं समुगतं च ।

(१) मस्मृ. ८।२७ ख., यावच्चा (यावद्वा); व्यक.
१६१ दिकं (गतं) यावच्चा (यावद्वा); मवि. मस्मृवत्;
स्मृच. १३२ त्स स्यात् (स्यात् स) शेषं मस्मृवत्; विर.
५९८ व्यकवत्; स्मृसा. १३७ मस्मृवत्; विचि. २४४
यादिकं (यगतं) त्स स्यात् (स्यात्स); प्रका. ८३ स्मृचवत्;
समु. ७२ स्मृचवत्.

व्य. कां. २४५

(५) कार्यादिसामर्थ्यापेक्षया व्यवस्थापनीयो
विकल्पः ।

व्यवस्थापनीयो
नन्द.

(६) बालस्य बन्धुरहितस्य । समावृत्तः लब्धानुज्ञः ।
भाच.

वंशाऽपुत्रासु चैवं स्याद्रक्षणं निष्कुलासु च ।

पतिव्रतासु च स्त्रीषु विधवास्यातुरासु च ॥

(१) यः कश्चिदनाथस्तस्य सर्वस्य धनं राजा यथाव-
त्परिरक्षेत् । तथा चोदाहरणमात्रं वशादयः । एवं प्रजा-
पालनमनुष्ठितं भवति । पूर्वस्तु श्लोकः कालनियमार्थः ।
वशा वन्ध्या, अपुत्राऽसमर्थपुत्राऽविद्यमानपुत्रा दुर्गतपुत्रा
वा । वशाश्चापुत्राश्चेति द्वन्द्वः । ननु च वशाऽप्यपुत्रैव ।
सत्यम् । उभयोपादानं तु सत्यपि भर्तरि तस्याः संरक्षणार्थं,
तस्यां ह्यधिविज्ञायां भर्ता निरपेक्षो भवति । निष्कुला-
ग्रहणं तासां विशेषणं, यासां न कश्चिदेवरपितृव्यमातु-
ल्यादिः परिरक्षकोऽस्ति स्त्रीत्वाच्च स्वयमसमर्थाः, बान्ध-
वास्तु मत्सरिणः, तासां च तदुच्यते । बन्धुभिर्हि स्त्रीणां
शीलशरीरधनानि रक्षितव्यानि । तदुक्तं—'विनियोगात्म-
रक्षासु भरणे च स ईश्वरः ॥ परिक्षीणि पतिकुले निर्मनुष्ये
निराश्रये । तत्सपिण्डेषु वाऽसत्सु पितृपक्षः प्रभुः स्त्रियाः ॥
पक्षद्वयावसाने तु राजा भर्ता प्रभुः स्त्रियाः ॥'

या तु स्वयमेव कथञ्चिच्छ्रद्धा न तत्र बान्धवानां
व्यापारोऽस्ति । अत एवाह । आतुरास्त्विति । असामर्थ्य-
मेतेन लक्ष्यते । अन्यैस्त्वातुरभर्तृका आतुरा व्याख्याता ।
अविधवाऽपि भर्तुरसामर्थ्याद्राज्ञैव रक्ष्या स्यादिति । निर्म-
नुष्याणामेतत् । कुलं बन्धुजातं यासां नास्ति ताः
निष्कुलाः । अन्ये तु कुलटां निष्कुलामाहुः । तासामपि
वेशाद्युपार्जितं धनं अपतितानां राज्ञा रक्ष्यम् । अस्मिन्
पक्षे स्वतन्त्रनिष्कुलाग्रहणम् । पतिव्रतासु विधवासु ।
मृतभर्तृका विधवा । धव इति भर्तृनाम । तद्विरहिता
विधवा । ताश्चेत्पतिव्रता भवन्ति तदा ता रक्ष्यधनाः ।
व्यभिचाररतानां तु स्त्रीधनानर्हत्वं स्मृत्यन्तरे पठ्यते
'अपकारक्रियायुक्ता निर्लज्जा चार्थनाशिका । व्यभि-
चाररता या च स्त्रीधनं न तु साऽर्हति ॥' इति ।

(१) मस्मृ. ८।२८; गोरा. वशा (वन्ध्या); व्यक.
१४८; स्मृच. १३२; विर. ५९२; दवि. ३९९; वित्ता.
४४५ स्वातु (स्वासु) मनुनारदौ; प्रका. ८४; समु. ७२.

तस्यास्तु निष्कासनं विहितम् । निष्कासनं च प्रधानवेदमनो बहिरवस्थापनम् । न तु निर्वासनमेव । यतः पतितानामपि तासां गृहान्तिके वासो भक्ताच्छादन-मात्रदानं च विहितम् । 'एवमेव विधिं कुर्याद्योषित्सु पतितास्वपि । वस्त्रान्नपानं देयं च वसेयुश्च गृहान्तिके ॥' तेन यः कश्चित्स्त्रीणां निर्वासनविधिः 'स्त्रीधनं द्रव्य-सर्वस्वम्' इत्यादिषु श्रूयते स एवंविषय एव द्रष्टव्यः । तथापि यावद्भिक्षोः सर्पणादिना किञ्चिदर्जितं तदर्हत्येव । न बान्धवा अपहरेयुः । इह त्वस्मिन्नेव निमित्ते आधिबेदनं विहितं न तु स्त्रीधनापहारः । तथा ह्याह 'मद्यपाऽसाधुवृत्ता च प्रतिकूला च या भवेत् । व्याधिता चाधिबेत्तव्या हिंसाऽर्थघ्नी च सर्वदा ॥' अतश्च मानवस्मृतिवलेन च 'स्त्रीधनं न तु साऽर्हति' इत्येषा स्मृतिरेवं व्याख्यायते । आधिबेद-निकं स्त्रीधनमेवा नार्हति, नैतस्यै देयमित्यर्थः । यदुक्तम् 'अधिविन्नस्त्रियै दद्यादाधिबेदनिकं समम्' इति, न तु प्राग्दत्तमस्या अपहर्तव्यम् । वयं तु ब्रूमः । पुरुषद्वेषिण्या व्यभिचाररतायाश्च युक्त एवापहारः । यत इहाप्युक्तं— 'अतिक्रमेत्प्रमत्तं या मत्तं रोगार्तमेव वा । सा त्रीन्मासान्परित्याज्या विभूषणपरिच्छदा ॥' भूषणपरि-च्छदैर्वियुक्ता कर्तव्येत्यर्थः । * मेधा.

(२) यथा बालधनस्य राज्ञा रक्षणं स्यादेवं सत्यपि भर्तारि वन्ध्यासु स्त्रीष्वप्रजासु निष्कुलासु च कन्यकासु मृतप्रोषितभर्तृकासु साध्वीषु व्याधितासु च रक्षणं स्यात् । अत्र गोबलीवर्दन्यायेनानेकशब्दोपादानम् । गोरा.

(३) वशा वन्ध्या । अपुत्रा मृतपुत्रा अजातपुत्रा वा । तदा यावत्तत्कुल्यगोचरेण तथोर्यदि सिद्धिस्तावत्तद्वित्तं रक्ष्यं तत्प्रोषणं च कार्यं ते यदि निष्कुले रक्षकस्वकुल्य-रहिते स्यातां तदाऽप्येवं यावज्जीवरक्षणं स्वगोचरेण स्थापनं च राज्ञा कार्यम् । एवंविधासु च पतिव्रतासु पत्युद्देशेन ब्रह्मचर्यादिव्रतकारिणीषु वा । मवि.

(४) निष्कुलाः स्वपक्षहीनाः । स्मृच. १३२

(५) वशासु वन्ध्यासु कृतदारान्तरपरिग्रहः स्वामी निर्वाहार्थोपकल्पितधनोपायासु निरपेक्षः । अपुत्रासु च स्त्रीषु प्रोषितभर्तृकासु, निष्कुलासु सपिण्डरहितासु, साध्वीषु च

स्त्रीषु, विधवासु, रोगिणीषु च यद्धनं तस्यापि बालधन-स्येव राज्ञा रक्षणं कर्तव्यम् । अत्र चानेकशब्दोपादौ गोबलीवर्दन्यायेन पुनरुक्तिपरिहारः । मसु.

एवमेव विधिं कुर्याद्योषित्सु पतितास्वपि ।

वस्त्रान्नपानं देयं च वसेयुश्च गृहान्तिके ॥

जीवन्तीनां तु तासां ये तद्वरेयुः स्वबान्धवाः ।

ताच्छिष्याचौरदण्डेन धार्मिकः पृथिवीपतिः ॥

(१) बान्धवानां स्त्रीधनमपहरतामयं चोरदण्डः । ते हि बहुभिरुपधिभिरपहरन्ति । अस्वतन्त्रैषा स्त्री, किं ददाति किं वा भुङ्क्ते, वयमत्र स्वामिन इति अचौर्याशङ्क्या, चोरदण्डो विधीयते । जीवन्तीनां तासां स्वबान्धवा देवरादयस्तद्धनं ये हरेयुस्तान् शिष्यात् पृथिवीपति-निगृह्णीयात् । चोरदण्डो वक्ष्यमाणः 'येन येन यथाङ्गेन स्तेनो नृषु विचेष्टते । तत्तदेव हरेत्तस्य प्रत्यादेशाय पार्थिवः ॥' इति (मस्मृ. ८।३३४) । स्वबन्धुभ्यश्चैत-द्विशेषेण राज्ञा रक्षितव्यम् । चौररक्षा तु संवराष्ट्रविषया विहिता । मेधा.

(२) भाविस्वाम्यादस्मादधीनत्वादिव्याजेन ये बान्धवास्तासां जीवन्तीनां धनं हरेयुः । वक्ष्यमाणचौर-दण्डेन धर्मप्रधानो राजा दण्डयेत् । + गोरा.

(३) यदि तु तासां वित्तं संभवति तदाह— जीवन्तीनामिति । मवि.

(४) स्त्रीधनस्य रक्षणीयप्रकरणे तदपहर्तृदण्डविधान-माह— जीवन्तीनां त्विति । स्वदेवरादयो बान्धवाः सोदरादयः । जीवन्तीनामिति विशेषणान्मृतासु बान्धवा-नामेव स्त्रीधने स्वामित्वं गम्यते । नन्द.

+ मवि., मसु., मच., भाच. गोरावत् ।

(१) मस्मृ. ८।२८ इत्यस्योपरिष्ठात् प्रक्षिप्तश्लोकोऽयम्, ख. पुस्तके नार्यं प्रक्षिप्तत्वेनोद्धृतः; मसु. १२२ न्नपानं (न्नमातां) यं च (यं तु) .

(२) मस्मृ. ८।२९ [तद्वरेयुः स्वबान्धवाः (हरेयु-र्बान्धवा धनम्) Noted by Jha]; मिता. २।१४७; अप. २।१४३; व्यक. १४८; स्मृच. १३२, २८४; विर. ५१२; रत्न. १६२; मपा. ६७०; दवि. ३२०; व्यम. ७०; विता. ४४५ तासां ये (तासां यत्) मनुनारदौ; प्रका. ८४; मसु. ७२.

* मच., नन्द., भाच. मेधावत् ।

प्रनष्टस्वामिकधनव्यवस्था

प्रनष्टस्वामिकं रिक्तं राजा त्र्यब्दं निधापयेत् ।

अर्वाक् त्र्यब्दाद्धरेत्स्वामी परतो नृपतिर्हरेत् ॥

(१) यद्द्रव्यं स्वामिनो नष्टं प्रमादात्कथञ्चित्पथि गच्छतो भ्रष्टमरण्ये कान्तारे वा स्थापयित्वाऽरण्यपालै-
रन्यैर्वा राजपुरुषैर्लब्धं राजसकाशमानीतं तद्राज्ञा स्वां
रक्षां कृत्वा राजद्वारे राजमार्गे वा प्रकाशं स्थापयितव्यम् ।
पटहघोषणेन वा कस्य किं हारितमिति प्रकाशयितव्यम् ।
यतः प्रदेशाल्लब्धं तस्मिन्नेव प्रदेशे रक्षितपुरुषाधिष्ठितं
कर्तव्यम् । एवं त्रीणि वर्षाणि स्थापयितव्यम् । तत्रा-
र्वाक् त्रिभ्यो वर्षेभ्यो यः कारणत आत्मीयं ज्ञापयेत्तस्यो-
द्धृतवक्ष्यमाणपट्टभागादिभागकं समर्पयितव्यं परतः स्व-
कोष्ठे प्रवेशनीयमिति ।

प्रनष्टः स्वामी यस्य रिक्तस्य तत्प्रनष्टस्वामिकं, प्रन-
ष्टोऽविज्ञातः, रिक्तं धनं, त्रयाणामब्दानां समाहारस्त्र्यब्दं
त्रिवर्षवत् । त्र्यब्दे ङीवभावः । अब्दशब्दः संवत्सरपर्यायः ।
निधापयेत्स्थापयेत् । अर्वाक्त्र्यब्दात्पूर्वं त्रिभ्यो वर्षेभ्यः ।
हरेत्स्वामी स्वीकुर्यात् । अर्वाक्शब्दोऽवधौ दिग्देशा-
दिकान् पूर्वानाह ।

अन्ये तु नृपतिः हरेदिति भोगानुज्ञानमपहारमाहुः ।
न हि ऊर्ध्वमपि त्रिभ्यो वर्षेभ्यः परकीयस्य द्रव्यस्यापहारो
युक्तस्तस्मात्त्रिभ्यो वर्षेभ्य ऊर्ध्वमनागच्छति स्वामिनि
राज्ञा भोक्तव्यम् । तैरयं श्लोकः कथं व्याख्यायनीयो
'यत्किञ्चिद्दशवर्षाणी'ति । यदि च परकीयस्यापहारो
न युक्त इत्युच्यते भोगोऽपि नैव युक्तः । परकीयं वस्त्रादि
च भुज्यमानं नश्यत्येव तत्रानपहारवाचोयुक्तिरेवापहार-

* मिता. व्याख्यानं 'प्रनष्टाधिगतं' इति याज्ञवल्क्यवचने
द्रष्टव्यम् ।

(१) मसृष्ट. ८।३० परतो (परेण); मिता. २।३३ः
२।१७३ रिक्तं (द्रव्यं); अप. २।१७३ मितावत्; स्मृच.
१३३; मपा. २२६ त्र्यब्दं (अब्दं) त्र्यब्दात् (अब्दात्)
परतो (परेण); दवि. २७३ रिक्तं... त्र्यब्दं (द्रव्यं त्र्यब्दं
राजा); नृप्र. १७४ पूर्वार्धे (प्रनष्टस्वामिकद्रव्यं राज्ञे चैतन्नि-
ज्ञामयेत्) त्र्यब्दाद्धरेत् (संवत्सरात्); वीमि. २।१७३
प्रनष्ट... रिक्तं (प्रनष्टाधिगतं द्रव्यं); व्यप्र. २९७ मितावत्;
व्यम. ८७ मितावत्; विता. ५६३ राजा (राजा); राकौ.
४६८ मितावत्; प्रका. ८४; समु. ७२.

फलस्य सद्भावात् । गजतुरगादेस्तु कीदृशो भोग इति
वाच्यम् । तस्मान्न यथाश्रुतार्थत्यागे कारणमस्ति । हर-
तिश्च गृह्णात्यर्थे असकृद्दृष्टप्रयोग ऋक्थं हरेदित्यादौ ।
तस्मात्परेण नृपतिर्हरेत्स्वीकुर्यादित्ययमेवार्थः । * मेधा.

(२) अज्ञायमानस्वामिकं धनं राजा कस्य किं प्रनष्ट-
मित्येवं पटहादिना ख्याप्य द्वारादौ वर्षत्रयं स्थापयेत् ।
वर्षत्रयादर्वाक् स्वाम्यायातो गृह्णीयादूर्ध्वं पुनर्नृपतिर्गृह्णी-
यात् । यावत्स्वाम्यागच्छति तावदपहरेत् । एवं परकी-
यस्य धर्मतो वर्षशतैरपि स्वापहारस्यान्याव्यत्वात् प्रनष्ट-
इत्यादि सोऽर्वाक् । गोरा.

(३) उत्कृष्टगुणब्राह्मणे स्वामिन्येतत् । अप. २।१७३

(४) प्रनष्टोऽदृश्यमानः स्वामी यस्य तद्राजभृत्यैर्लब्धं
धनं प्रनष्टस्वामिकं हरेत् स्वामी कृत्स्नं, परेण नृपतिर्हरेत्
रक्षकभागमात्रं वक्ष्यमाणम् । मवि.

(५) तदत्यन्तदूरदेशस्वामिस्थितिसंभावनाविषयम् ।
निधापनं च स्वधनामिश्रभावेन राज्ञा कार्यम् ।

ननु नृपतिः हरेदित्येतत्परद्रव्यापहारप्रतिषेधकशास्त्र-
विरुद्धम् । सत्यम् । अत एवास्मिन् पृथङ्निहितस्थानात्
नृपतिः स्वधनस्थानमाहरेत् इत्यर्थोऽवगन्तव्यः । एवं
चावधिमतिक्रम्यागतायापि स्वामिने रूपसंख्यादिभिर्भा-
वितं प्रनष्टाधिगतं देयमेव । किन्तु ततः किञ्चिद्द्रव्यमव-
ध्यतिक्रमापराधात् नृपो गृह्णीयात् । X स्मृच. १३३

(६) तद्गृह्णतवृत्तसंपन्नब्राह्मणविषयमिति मदनरत्ने ।
ब्राह्मणमात्रविषयमिति केचित् । व्यप्र. २९७

ममेदमिति यो ब्रूयात्सोऽनुयोज्यो यथाविधि ।

संवाच्य रूपसंख्यादीन् स्वामी तद्द्रव्यमर्हति ॥

(१) कथं पुनः स्वामी प्रनष्टे धने स्वामित्वं
ज्ञापयितुमलम् ? आह । यः कश्चिदागत्य ममेदं
स्वं द्रव्यमिति ब्रूयात्सोऽनुयोज्यो यथाविधि । अनु-
योज्यः प्रष्टव्य इत्यर्थः । कोऽसावनुयोगविधिः, 'को
भवान्, किं द्रव्यं हारितं, किं रूपं, किं परिमाणं,
किं संख्याकं, संपतितमपतितं वा, यदि पतितं
कस्मिन्देसे, तथा कुत आगमितं त्वया' इत्येवं पर्यनुयोगः

* ममु., सच. मेधावत् । X भाच. स्मृचवत् ।

(१) मसृष्ट. ८।३१; व्यक. ११८ रूप (रूपं);
स्मृच. १३३ऽनुयो (नियो); विर. ३४७ व्यकवत्; मपा.
२२६; सेतु. २५२; प्रका. ८४ स्मृचवत्; समु. ७२.

कर्तव्यः । स यदि संवादयति रूपसंख्यादीन्, रूपं प्राणिवस्त्रादिविषयं, शुक्लं वस्त्रं गौर्वैलेवमादि । तथा संख्या दश गावो वा युगानि वा । आदिग्रहणाद्वस्तादि-प्रमाणं सुवर्णादिपरिमाणं प्रकीर्णरूपकं वा एतत्सर्वं संवादयति तदाऽसौ स्वामी भवति । अतस्तद्द्रव्यमर्हति स्वीकर्तुम् । संवाद उच्यते, यादृशमेकेन प्रमाणेन परिच्छिन्नं तादृशमेवास्यानेन परिच्छिद्यते । रूपसंख्यादिग्रहणं च प्रदर्शनार्थं स्वामित्वकारणानामन्येषामपि साक्ष्यादीनाम् ।

* मेधा.

(२) रूपं नीलत्वदीर्घत्वादि । मवि.

(३) सम्यैः संवाद्य सम्यानां सम्यक् वेदयित्वा । नन्द.

अवेदयानो नष्टस्य देशं कालं च तत्त्वतः ।

वर्णं रूपं प्रमाणं च तत्समं दण्डमर्हति ॥

(१) मिथ्या प्रवर्तमानस्य दण्डोऽयमुच्यते । यो न ज्ञापयति नष्टस्य धनस्य देशं कालं चास्मिन्देशे काले वा हारितं, तत्त्वतः परमार्थतो वर्णं शुक्लादिकं रूपं पटी शाटकयुगं वेत्यादिकमाकारं प्रमाणं पञ्चहस्तायामं सप्तहस्तामात्रं वाऽवेदयानस्तदा तत्समं यावति द्रव्ये मिथ्या-प्रवृत्तस्तत्तुल्यं दण्डमर्हति । मेधा.

(२) नष्टद्रव्यस्य देशकालौ यथासंभवं च वर्णं शुक्लादिकं आकारं कटक्त्वादिकं प्रमाणं च यथावदज्ञानतः तत्तुल्यं दण्डमिति । + गोरा.

(३) अवेदयन्नप्रतिपादयन् । देशमस्मिन्देश इति । वर्णं नीलत्वादि । रूपं कटक्त्वादि । प्रमाणं दैर्घ्याद्येकत्वादि । X मवि.

(४) तत्त्वतो वेदयानोऽपि विसंवादं कुर्वाणः तत्समं प्रनष्टाधिगतसमम् । स्मृच. १३३

* गोरा., मसु., मच. मेधावत् ।

+ मसु. गोरावत् । X भाच. मविवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३२ [वर्णं रूपं (वर्णरूप) Noted by Jha]; व्यक. ११९ यानो (यस्तु); स्मृच. १३३; विर. ३४७ व्यकवत्; दवि. २७२; सेतु. २५२ देश (देश) शेषं व्यकवत्; प्रका. ८४; ससु. ७२ यानो... कालं (यन् प्रनष्टस्य देशकालौ); भाच. देशं कालं (देशकालौ).

(५) प्रमाणं संख्यां साक्ष्यादि वा । मच.

आददीताथ षड्भागं प्रनष्टाधिगतान्नृपः ।

दशमं द्वादशं वाऽपि सतां धर्ममनुस्मरन् * ॥

(१) आददीत गृहीयात्षष्ठं भागं दशमं द्वादशं वा प्रनष्टलब्धाद्द्रव्यात्, अवशिष्टं स्वामिनेऽर्पयेत् । तत्र प्रथमे वर्षे द्वादशो भागो द्वितीये दशमस्तृतीये षष्ठ इति । अथवा रक्षाकेशक्षयोपश्चो भागविकल्पः । सतां धर्ममनुस्मरन् शिष्टानामेष समाचार इति जानानः ।

+ मेधा.

(२) अवदात्यरं यदग्राह्यं तदाह— आददीतेति । अतिनिर्गुणवदतिगुणवदपेक्षया विकल्पः । सतां धर्ममिति व्यवहारसिद्धं यावत्तावदेत्यर्थः । X मवि.

(३) अथेत्यतिक्रान्तावधेः स्वामिनः समागमनानन्तर्यमुच्यते । समागमनस्यात्यन्तविलम्बे षष्ठो भागः नातिविलम्बे तु दशमो भागो विलम्बाभावे तु द्वादशो भाग इति व्यवस्थाऽवगन्तव्या । यन्तु गौतमेनोक्तम् ‘ऊर्ध्वमधिगन्तुश्चतुर्थः राज्ञः शेषः’ इति तदतिक्रान्तावधिकस्य स्वामिनो नाशनिश्चयविषये द्रष्टव्यम् । स्वामिनि ध्रियमाणे त्वधिगन्तुर्नृपभागचतुर्थांशो भवतीत्यस्मादेव वचनात् गम्यते । स्मृच. १३३

(४) पूर्वे प्रनष्टः देशान्तरं गतः आगतः पश्चादधिगतः तस्मात्पुरुषात् राजा षड्भागं आददीत स्वीकुर्यात् । भाच.

प्रनष्टाधिगतं द्रव्यं तिष्ठेद्युक्तैरधिष्ठितम् ।

यांस्तत्र चौरान् गृहीयात्तान् राजेभेन घातयेत् ॥

* मिता. व्याख्यानं ‘ प्रनष्टाधिगतं ’ इति याज्ञवल्क्यवचने द्रष्टव्यम् ।

+ गोरा., अप., विर. मेधातिथिद्वितीयपक्षवत्, मच. मेधातिथिप्रथमपक्षवत् ।

X मसु. विकल्पव्यवस्था मविवत्, शेषं मेधावत् । नन्द. मविवत् मेधातिथिद्वितीयपक्षवत् ।

(१) मस्मृ. ८।३३; मिता. २।३३, २।१७३; अप. २।१७३; व्यक. ११९ वाऽपि (चाऽपि); स्मृच. १३३; विर. ३४७; मपा. २२६; दवि. २७३; नृप्र. १७४ तथा (त तु); व्यस. ८७; विता. ५६४; प्रका. ८४; ससु. ७२.

(२) मस्मृ. ८।३४; व्यक. ११९; स्मृच. १३३

(१) प्रनष्टमधिगतं प्रनष्टाधिगतं पूर्वं प्रनष्टं पश्चादधिगतमधिष्ठितं युक्तैस्तत्परैरारक्षपुरुषैस्तिष्ठेत् तथास्थितमपि यदि केचन चोरा गृह्णीयुस्तान् राजा इमेन हस्तिना घातयेत् । हस्तिग्रहणं अष्टाश्रयम् । मेधा.

(२) यद्द्रव्यं कस्यचित्प्रनष्टं सद्राजपुरुषैर्लब्धं तद्रक्षयेत् । निवृत्तं रक्षितं कृत्वा राजा स्थाप्यं तस्मिन् द्रव्ये यान् चौरान् राजा गृह्णीयात् तान् शतादभ्यधिके वध इति दर्शनात् सुवर्णशतनूत्यादिचौर्ये सति हस्तिना घातयेत् । गोरा.

(३) यद्द्रव्यं कस्यापि प्रनष्टं सत् राजपुरुषैः प्राप्तं रक्षायुक्तैः रक्षितं कृत्वा स्थाप्यम् । तस्मिन् द्रव्ये यांश्चौरान् गृह्णीयात्तान् हस्तिना घातयेत् । गोविन्दराजस्तु 'शतादभ्यधिके वधः' इति दर्शनादत्रापि शतसुवर्णस्य मौल्यादिकद्रव्यहरणे वधमाह । तन्न । तत्र संधिं कृत्वा तु यच्चौर्यमिति यत्स्वाम्येऽपि प्रनष्टराजरक्षितद्रव्यहरणेनैव विशेषेण वधविधानाच्छतादभ्यधिके वध इत्यस्य विशेषोपदिष्टवधेतरविषयत्वात् । मसु.

निधिव्यवस्था

ममायमिति यो ब्रूयान्निधिं सत्येन मानवः ।

तस्याददीत षड्भागं राजा द्वादशमेव वा ॥

(१) निखातायां भूमौ गुप्तं स्थापितं धनं निधिरुच्यते । वर्षशतिका वर्षसहस्रिकाश्च निधयो भवन्ति । तत्र यदि भूमेर्विदार्यमाणायाः कथञ्चित्केनचिन्निधिरासाद्यते स तु राजधनम् । तथा च गौतमः—'निध्विधिगमो राजधनम्' इति । एतच्चास्मर्यमाणनिधानुके निधौ द्रष्टव्यम् । तस्य आख्याता षष्ठं

+ मवि. गोरावद्भावः ।

* मच. मसुवत् ।

शांस्त... यात् (ये तत्र चोरा गृह्णीयुः); विर. ३४७ घातयेत् (ताडयेत्); विचि. १४९; दवि. १२३ युक्तै (लुक्तै); प्रका. ८४ स्मृचवत्; समु. ७२ स्मृचवत्.

(१) मसृष्ट. ८१३५ [ममाय (मेमेद) मानवः (हेतुना) Noted by Jha]; मिता. २१३५; अप. २१३५; स्मृच. १३४; विर. ६४२ मानवः (हेतुतः); सपा. २२६; दवि. २८६ विरवत्; वीमि. २१३५; व्यम. ८८ वा (च); विता. ५६५; सेतु. २९१ वा (च) शेषं विरवत्; प्रका. ८४; समु. ७३.

लभेतेत्युक्तम् । अयं तु श्लोको यत्राख्यातैव निधाता तत्पुरुषो वा पितृपितामहादिस्तद्विषयो द्रष्टव्यः । ममायं निधिरिति यो ब्रूयात्सत्येन प्रमाणेन ज्ञापयेदित्यर्थः । तस्याददीत षड्भागमिति निश्चिते तत्स्वामिकत्वे राज्ञः षष्ठादिभागग्रहणम् । विकल्पश्च आख्यातृगुणापेक्षया ।

+ मेधा.

(२) तत्संवन्धीदं निधानमित्येवं निधिं अन्येन वा तथ्ये सति तयोः रूपसंख्यादि पूर्वप्रतिज्ञासंवादेन मनुष्यो ब्रूयात्तस्य ततो निधानादेशकालवर्गाद्यपेक्षया षड्भागं द्वादशमेव वा राजा गृह्णीयात् शिष्टं तस्योत्सृजेत् ।

× गोरा.

अनृतं तु वदन् दण्ड्यः स्ववित्तस्यांशमष्टमम् ।

तस्यैव वा निधानस्य संख्यायास्वीयसीं कलाम् ॥

(१) यस्तु मयाऽयं निहितो मत्पूर्वजन वेति प्रतिज्ञां न साधयति सोऽसत्यवादी दण्ड्यः । यावत्तस्य वित्तमस्ति ततोऽष्टमं भागं तस्यैव वा निधानस्यास्वीयसीं कलां मात्रां भागमित्यर्थः । न तु तदेव द्रव्यं सुवर्गादिकं दापयेत्किन्तु तत्परिमाणमन्यद्वा सममूल्यं यथा धनमात्रया दण्डितोऽवसादं न गच्छेद्विनयं वा ग्राह्येत । अनुबन्धादिविशेषापेक्षया पुरुषगुणापेक्षया च विकल्प आश्रयणीयः । आतिशयनिकात्पूर्वदण्डात्स्वलो दण्ड इति ज्ञापयति । तेन यस्य बहु वित्तं स्वलो निधिसत्तत्र निध्वयेक्षां मात्रामष्टमां अर्वाचीनां दण्ड्यः । सा ह्यस्वीयसी भवति । मेधा.

(२) अस्वीयं स्वीयं ब्रुवन् स्वधनस्याष्टमं भागं दण्ड्यः । यद्वा तस्यैव निधानस्यात्यन्ताल्पं भागं विगणय्य स विषादं न गच्छति विनयं च गृह्णीयात्तं दण्ड्यः । गुणवदगुणापेक्षया विकल्पः । ÷ गोरा.

(३) तस्यैवेति ब्राह्मणस्य दण्डः । तस्य निधानस्य शततमो भागो यावान्भागस्तावतीमस्वीयसीं कलामंशम् । संख्याय व्यवस्थाप्य । मवि.

+ अप., मसु., मच., नन्द. मेधावत् ।

× मिता. गोरावत् । ÷ मसु., मच. गोरावत् ।

(१) मसृष्ट. ८१३६ ख, संख्याया (संख्यया); अप. २१३५ पू.; स्मृच. १३४ स्ववि (स वि) पू.; विर. ६४२ दण्ड्यः (दाप्यः) संख्याया (संख्यया); दवि. २८७ मसृचवत्; सेतु. २९१ संख्याया (मुख्यस्या); प्रका. ८४ स्मृचवत्, पू.; समु. ७३.

(४) स्ववित्तस्य अष्टमं अंशं दण्ड्यः । वा पक्षान्तरं, तस्यैव निधानस्य द्रव्यपूर्णकुम्भस्य संख्यायात्पीयसीं कलां तुच्छककलाम् । कला तु षोडशो भाग इत्यमरः । षोडशीं गृह्णीयादित्यर्थः । भाच.

विद्वान्स्तु ब्राह्मणो दृष्ट्वा पूर्वोपनिहितं निधिम् ।

अशेषतोऽप्याददीत सर्वस्याधिपतिर्हि सः ॥

(१) यदा विद्वान् ब्राह्मणः पूर्वैः पित्रादिभिरुपहितं निधिं पश्येत्तदा सर्वमेवाददीत । न राज्ञे पूर्वोक्तं भागं दद्यात् । अस्यार्थवादः सर्वस्याधिपतिर्हि सः । तथा चोक्तं सर्वत्वं ब्राह्मणस्येदमिति । एतच्चाशेषतो ग्रहणं यो ब्राह्मणस्वामिक एव निधिः । यस्त्वविज्ञातस्वामिकः तस्मिन्विद्वद्ब्राह्मणदृष्टेऽप्यस्येव राज्ञो भागः । यतो वक्ष्यति 'निधीनां तु पुराणानाम्' इति । × मेधा.

(२) शास्त्रविपुनर्ब्राह्मणः पित्रादिस्थापितं निधिं दृष्ट्वा राज्ञो भागं न दद्यात् । अशेषं गृह्णीयाद्यस्मात्सर्वस्य धनजातस्य ब्राह्मणः प्रभुः इत्यशेषग्रहणार्थवादः । एवं च ममायमिति । अयमविद्वद्ब्राह्मणविषयः क्षत्रि-यादिविषयश्च । + गोरा.

(३) विद्वद्ग्रहणं षट्कर्मिणोऽप्युपलक्षणाथम् ।

स्मृच. १३४

(४) विद्वान्पुनर्ब्राह्मणः पूर्वमुपनिहितं निधिं दृष्ट्वा सर्वं गृह्णीयात् । न षड्भागं दद्यात् । यस्मात्सर्वस्य धनजातस्य प्रभुः । अत एवोक्तम् 'सर्वत्वं ब्राह्मणस्येदम्' इति । तस्मात्परनिहितविषयमेतद्वचनम् । तथा च नारदः— 'परेण निहितं लब्ध्वा राजा ह्यपहरेन्निधिम् । राजा स्वामी निधिः सर्वः सर्वेषां ब्राह्मणादृते ॥' याज्ञ-वल्क्योऽप्याह— 'राजा लब्ध्वा निधिं दद्याद्द्विजेभ्योऽर्धं द्विजः पुनः । विद्वानशेषमादद्यात्स सर्वस्य प्रभुर्यतः ॥' अतो यन्मेधातिथिगोविन्दराजाभ्यां 'ममायमिति यो ब्रूयात्' इत्युक्तं, राजदेयार्थनिरासार्थं पित्रादिनिहित-विषयत्वमेवास्य वचनस्य व्याख्यातं तदनार्थम् । नारदा-

× मवि. मेधावत् ।

+ शेषं मेधावत् ।

(१) मसृ. ८।३७ [निधिम् (धनम्) Noted by Jha]; अप. २।३४; स्मृच. १३४; मपा. २२६ तोऽ-प्या (मप्या); दवि. २८९; प्रका. ८४; समु. ७३ व्याधि (स्थापि).

दिमुनिव्याख्याविपरीतं स्वकल्पितं न मेधातिथिगोविन्द-राजव्याख्यानमाद्रिये । * ममु.

(५) इति मनुवचने विद्वत्त्वमपि षट्कर्मनिरत-ब्राह्मणपरमेव । दवि. २८९

[मन्वर्थमुक्तावलीमतं खण्डयति] तत्र यद्यपि नारदवाक्ये सर्वेषामिति षष्ठ्यन्तादुपस्थितेषु स्वामिषु ब्राह्मणादृते इत्यनेन ब्राह्मणस्वामिकस्य निधेः राजगामित्वं प्रतिपिद्यते, न तु ब्राह्मणाधिगतस्य याज्ञवल्क्य-वाक्ये च ब्राह्मणस्य सर्वप्रभुत्वश्रुतिरर्थवादमात्रं सर्वत्वं ब्राह्मणस्येदमित्यादिवत् ।

अन्यथा बहुविरोधोऽतिप्रसङ्गश्च स्यादतो न तदभिधानवैकल्यापत्तेरपि परनिधिपरत्वं कल्प्यते ।

तथापि राजा लब्ध्वेत्यत्र निधिपदस्य परनिधिर-त्वध्रौव्यादादद्यादित्यत्रापि तस्यैवान्वयत उपस्थितत्वात् । स च ब्राह्मणस्वामिकोऽपि यदि तत्त्वेन न निश्चीयते तदा तं राजा हरेदेव । अन्यथा अनध्यवसायेनापरिग्रहे निधि-ग्राहकानेकवचनवैकल्यात् ।

अथ यदि निधिपात्रलिखनाद्वा दैवज्ञप्रश्नादेर्वा तत्तथावश्रियते तदा राजापि न हरेत् । ब्राह्मणादृते इति नारदवचनात् । तस्मादेनं प्राप्य ब्राह्मणेभ्यो दद्यात् ब्रह्मत्वं ब्राह्मणो नयेदिति संभूयसमुत्थानप्रकरणीयवृह-स्पतिवचनसंवादात् ततः सजातिरित्यनपत्यधनप्रकरणीय-नारदवचनस्वरसाच्च ।

नन्वेवं परस्वादानं ब्राह्मणस्य स्यादिति चेत् न अस्मादेव वचनात् परकीयेऽपि निधौ तस्य स्वत्वाव-गमात् । 'स्वामी रिक्थक्रयविभागपरिग्रहाधिगमेध्वि'ति गौतमस्मरणाच्च । अधिगमो निध्यादेः प्राप्तिरिति निबन्धेषु व्याख्यानात् । दवि. २९०

ब्राह्मणस्तु निधिं लब्ध्वा क्षिप्रं राज्ञे निवेदयेत् ।

तेन दत्तं तु भुञ्जीत स्तेनः स्यादनिवेदयन् ॥

यं तु पश्येन्निधिं राजा पुराणं निहितं क्षितौ ।

तस्माद्द्विजेभ्यो दत्त्वाऽर्धमर्धं कोशे प्रवेशयेत् ॥

* मच. ममुवत् ।

(१) मसृ. ८।३७ इत्यस्योपरिष्ठात् प्रक्षिप्तश्लोकोऽयम् ।

(२) मसृ. ८।३८; अप. २।३४ यं तु (यत्र)

(१) यो राज्ञा स्वयं निधिरधिगतस्तस्मान्निधेरयं ब्राह्मणेभ्यो दाननियमो राज्ञः । कोशशब्देन वित्तसंचय-स्थानमुच्यते । पुराणं निहितं क्षिताविति निधिरूपानु-वादः । मेधा.

(२) यं पुनः चिरन्तनमस्वामिकं भूमिप्रक्षिप्तं निधिं लभेत तस्मादर्धं ब्राह्मणेभ्यो दत्त्वा अर्धमात्मनोऽर्थागारं प्रवेशयेत् । + गोरा.

निधीनां तु पुराणानां धातूनामेव च क्षितौ ।

अर्धभागक्षणाद्राजा भूमेरधिपतिर्हि सः ॥

(१) अन्येनापि दृष्टस्य निधे राज्ञा भागः पूर्वोक्तो ग्रहीतव्य इत्यस्य विधेरर्थवादोऽयं निधीनां हि पुराणाना-मिति । धातूनामेव च क्षितावयं त्वप्राप्तविधिः । सुवर्ण-रूप्यादि बीजम् । मृदः सिन्दूरकालाञ्जनाद्याश्च धातवः । सुवर्णाद्याकरभूमिर्यः खनति यो वा पर्वतादिषु गैरि-कादिधातूनुपजीवति तेनापि पूर्ववद्राज्ञे भागो दातव्यः । अर्धभागिति अर्धशब्दोऽशमात्रवचनः समासनिर्देशात् । यथा ग्रामार्थो नगरार्थमिति । नपुंसकलिङ्गस्तु समप्रवि-भागः । इह तु समासे लिङ्गविशेषप्रतिपत्त्यभावात्पूर्वस्य चशब्दवशात् पङ्कदशद्वादशादेर्भागस्य प्रकृतत्वात्तद्वचनो विज्ञायते । अर्धं भजत एकदेशं गृह्णातीत्यर्थः । अत्र हेतुः रक्षणादिति । यद्यपि क्षितौ निहितस्य केनचिदज्ञा-नाच्च राजकीयरक्षोपयुज्यते, तथापि तस्य बलवताऽपहारः संभाव्यते अतोऽस्त्येव रक्षाया अर्थवत्त्वम् । एतदर्थ-मेवाह । भूमेरधिपतिर्हि सः । प्रभुरसौ भूमेस्तदीयायाश्च भुवो यल्लब्धं तत्र युक्तं तस्य भागादानम् । × मेधा.

(२) चिरन्तनानां निधीनामस्वामिकानां अन्येनापि

+ मवि., स्मृच., ममु., मच., नन्द. गोरावत् ।

× नन्द. मेधावत् ।

प्रवे (निवे); स्मृच. १३४ धर्मर्ष (धं शेषं) शेषं अपवत् ; विर. ६४५ यं तु (यत्तु) प्रवे (निवे); मपा. २२६; सेतु. २९३ यं तु (यस्तु) णं नि (णनि) प्रवे (निवे); प्रका. ८४ स्मृचवत् ; समु. ७३ तस्माद् (तस्य) प्रवे (निवे).

(१) मस्मृ. ८१९; मेधा. नां तु (नां हि); स्मृच. १३४ मेधावत् ; विर. ६४५ मेव च क्षितौ (माकरस्य च) अर्ध...द्राजा (रक्षणादर्धभाग्राजा); मच. मेधावत् ; सेतु. २९३ निधीनां तु (निधानानां) शेषं विरवत् ; प्रका. ८४ मेधावत् ; समु. ७३ मेधावत् ; नन्द. मेधावत्.

लब्धानां भूमिगतानां च सुवर्णानां अर्धहरो राज्ञा यस्माद्रक्षणादसौ भूमिस्वामीति । गोरा.

(३) धातूनां हेमादीनामाकरस्थानां चकारादन्ता-नां च । रक्षणादिति भूमेरधिपतिरिति च हेतुद्वयम् । मवि.

(४) तत् उक्तलक्षणब्राह्मणाधिगतास्मर्यमाणस्वामिक-निधिविषयं, पुराणानामित्यभिधानात् । यत्तु वसिष्ठे-नोक्तम्—‘अप्रज्ञायमानं वित्तं योऽधिगच्छेद्राजा तद्धरेदधिगन्त्रे पष्ठमंशं प्रदाय’ इति (वस्मृ. ३।१४) । तदुक्तलक्षणरहिताधिगन्तुविषयम् । स्मृच. १३४

(५) निधीनां पुरातनानामस्वकीयानां विद्रव्यब्राह्मणे-तरलब्धानां सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानानां चार्धहरो राजा । यस्मादसौ रक्षति भूमेश्च प्रभुः । +ममु.

धने चौरहते व्यवस्था

दातव्यं सर्ववर्णेभ्यो राज्ञा चौरैर्हृतं धनम् ।

राजा तदुपयुज्जानश्चौरस्याप्नोति किल्बिषम् ॥

(१) चौरैः यन्नीतं किञ्चिद्धनं तद्राजा प्रत्याहृत्य नात्मन्युपयुज्जीत । किं तर्हि य एव मुपितास्तेभ्य एव प्रतिपादयितव्यम् । सर्वप्रहणेन च चण्डालेभ्योऽपि देयमिति । ‘चौराहृतम्’ इत्यन्यस्मिन्पाठे चौरैः समाहृतमिति विशिष्ट साधनं कृतेति समासः । पाठान्तरे चौरहृतमिति तृतीयेति योगविभागात्पूर्ववद्वा समासः । अयं त्वत्रार्थो, यच्चौरैः हृतमशक्यप्रत्यान-यनं तद्राज्ञा स्वकोशादातव्यम् । उत्तरश्लोकार्थ एवं योजनीयः । राजा तदुपयुज्जान इति । अनेकार्थ-त्वाद्धातूनामुपपूर्वां युजिर्लक्षणया वाऽप्रतिपादन एव द्रष्टव्यः । यो ह्यन्यस्मै प्राप्तकालं धनं न ददाति स्वप्रयोजनेषु विनियुङ्क्ते तेन तदीयमेव तदुपयुक्तं भव-तीति युक्तमुच्यते । राजा तदुपयुज्जानश्चौरस्याप्नोति किल्बिषं पापम् । * मेधा.

+ मच. ममुवत् । अर्धशब्दो मेधावत् ।

* गोरा. मेधावत् ।

(१) मस्मृ. ८।४०; मेधा. चौराहृतं इति, चौरहृतं इति पाठः; मिता. २।३६ चौरैर्हृतं (चौरहृतं); अप. २।३६ मितावत्; वीमि. २।३६; व्यस. ८८ युजा (मुजा); विता. ५६७ व्यमवत्; समु. १५२; नन्द. मितावत्; भाच. मितावत्.

(२) यच्चौरैर्हृतं लोकानां धनं तद्राज्ञा चौरैभ्यश्चा-
हृतं धनं तेभ्यो देयम् । यस्मात् राजा स्वीकुर्वन् चौरस्य
यावत्पापं तावत्प्राप्नोति । +गोरा.

(३) यद्धनं चौरैर्लोकानामपहृतं तद्राज्ञा चौरैभ्य
आहृत्य धनस्वामिभ्यो देयम् । तद्धनं राजा स्वयमुप-
युञ्जानश्चौरस्य पापं प्राप्नोति । +ममु.

याज्ञवल्क्यः

प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था

प्रनष्टाधिगतं देयं नृपेण धनिने धनम् ।

विभावयेन्न चेष्टिङ्गैस्तत्समं दण्डमर्हति ॥

(१) यस्माच्च राजा व्यवहारविधावग्न्यो दण्ड-
धरः, तस्मात्—‘प्रनष्टाधिगतं देयं नृपेण धनिने धनम् ।
विभावयेन्न चेष्टिङ्गैस्तत्समं दण्डमर्हति ॥’ कस्यचित्
प्रनष्टं यदि राज्ञान्येन वाधिगतं लब्धं तद् यदि धनिना
प्रार्थ्यते । ततः, किं तत्, कियत्संख्यं चेत्येवं पृष्ट्वावि-
संवादकस्यान्विष्यार्पणीयम् । न चेदेवं विभावयेत् तत्समं
दण्ड्यः । विश्व. २।३५

(२) परावर्त्य व्यवहारमुक्त्वा इदानीं परावर्त्य
द्रव्यमाह— प्रनष्टाधिगतमिति । प्रनष्टं हिरण्यादि शौल्कि-
कस्थानपालादिभिरधिगतं राज्ञे समर्पितं यत्तद्राज्ञा धनिने
दातव्यम् । यदि धनी रूपसंख्यादिभिर्लिङ्गैर्भावयति ।
यदि न भावयति तदा तत्समं दण्ड्यः । असत्यवादि-
त्वात् । अधिगमस्य स्वत्वनिमित्तत्वात्स्वत्वे प्राप्ते तत्परा-
वृत्तिरनेनोक्ता । अत्र च कालावधिं वक्ष्यति—‘शौल्कि-
कस्थानपालैर्वा नष्टापहृतमाहृतम् । अर्वाकसंवत्सरात्स्वामी
हरेत् परतो नृपः ॥’ इति । मनुना पुनः संवत्सरत्रयमव-
धिन्वेन निर्दिष्टम्—‘प्रनष्टस्वामिकं रिक्तं राजा व्यब्धं
निधापयेत् । अर्वाक्यब्दाद्धरेत्स्वामी परतो नृपतिर्हरेत् ॥’
इति । तत्र वर्षत्रयपर्यन्तमवश्यं रक्षणीयम् । तत्र यदि
संवत्सरादर्वाक् स्वाम्यागच्छेत्तदा कृत्स्नमेव दद्यात् ।
यदा पुनः संवत्सरादूर्ध्वमागच्छति तदा षड्भागं रक्षण-

+ नन्द. गोरावत् ।

÷ मवि., मच., भाच. ममुवत् ।

(१) यास्मृ. २।३३; अणु. २५३।६१-२ दण्ड (दातु);
विश्व. २।३५; मिता.; अप.; गौमि. १०।३७; स्मृच.
१३३ पू.; दवि. २७२; सवि. ४९० देयं (द्रव्य); वीमि.;
चिता. ५६३; प्रका. ८४ पू.; समु. ७२.

मूल्यं गृहीत्वा शेषं स्वामिने दद्यात् । यथाह— ‘ आद-
दीताथ षड्भागं प्रनष्टाधिगतान्नुपः । दशमं द्वादशं
वापि सतां धर्ममनुस्मरन् ॥’ इति । तत्र प्रथमे वर्षे
कृत्स्नमेव दद्यात्, द्वितीये द्वादशं भागं, तृतीये दशमं,
चतुर्थ्यादिषु षष्ठं भागं गृहीत्वा शेषं दद्यात् । राजभागस्य
चतुर्थोऽंशोऽधिगन्त्रे दातव्यः । स्वाम्यनागमे तु कृत्स्नस्य
धनस्य चतुर्थमंशमधिगन्त्रे दत्त्वा शेषं राजा गृह्णीयात् ।
तथाह गौतमः—‘प्रनष्टस्वामिकमधिगम्य संवत्सरं राजा
रक्ष्यमूर्ध्वमधिगन्तुश्चतुर्थोऽंशो राज्ञः शेषम्’ इति । अत्र
संवत्सरमित्येकवचनमविश्वक्षितम् । ‘राजा व्यब्धं निधाप-
येत्’ इति स्मरणात् — ‘हरेत् परतो नृपः’ इत्येतदपि
स्वामिन्यनागते व्यब्धादूर्ध्वं व्ययीकरणाभ्यनुज्ञापम् ।
ततः परमागते तु स्वामिनि व्ययीभूतेऽपि द्रव्ये राजा
स्वांशमवतार्य तत्समं दद्यात् । एतच्च हिरण्यादिविषयम् ।
गवादिविषये वक्ष्यति—‘पणानेकशफे दद्यात्’ इत्यादिना ।
मिता.

(३) न चेद्विभावयति तदा स्तेयप्रवृत्तत्वात्प्रनष्टद्रव्य-
समेन धनेन दण्डनीयः । +अप.

(४) ‘व्यवहारान्न यः पश्ये’दित्युक्तं तत्र न केवल-
मुक्तलक्षण एव व्यवहारो द्रष्टव्यः, किन्तु प्रतिवादिशून्यो-
ऽपि साक्ष्यादिनिबन्धननिर्णयफलकतया पराजयनिबन्धन-
दण्डग्रहणफलकतया च व्यवहारप्रतिरूपकः संदिह्यमान-
स्वत्वनिश्चयादौ ममायमिति प्रतिज्ञातत्साधकप्रमाण-
निर्देशरूपोऽपि तथेत्यभिप्रेत्य निश्चयादौ व्यवस्थामाह
चतुर्भिः—‘प्रनष्टाधिगतमिति । निधिस्तावत्पूर्वनिखातं
चिरप्रतिष्ठं धनम् । तच्च स्वस्वपित्रादिनिहितपरनिहित-
भेदाद्द्विधा । तत्राद्यं प्रनष्टमथाऽधिगतं धनिना
राजपुरपादिना धनं निधिरूपं वा धनिने ममेदं
धनमिति ब्रुवते नृपेण देयं चेत् लिङ्गैः प्रमाणैस्तद्धनं
विभावयेत् स्वीयतया प्रमापयेत् । न चेद्विभावयेत्तदा
विवादविषयीभूतनिधिसमं दण्डं तादृगनृताभिधानापरा-
धेनार्हति । वीमि.

हृतं प्रनष्टं यो द्रव्यं परहस्तादवाप्नुयात् ।

अनिवेद्य नृपे दण्ड्यः स तु षण्णवर्ति पणान् ॥

+ शेषं विश्ववत् ।

(१) यास्मृ. २।१७२; अणु. २५७।२३; विश्व.

(१) यतश्चैतदेवं अतः—‘हृतं प्रनष्टं यो द्रव्यं पर-
हस्तादवाप्नुयात् । अनिवेद्य नृपे दण्ड्यः स तु पणवतिं
पणान् ॥’ स्पष्टार्थः श्लोकः । विश्व. २।१७६

(२) तस्करस्य प्रच्छादकं प्रत्याह— हृतमिति । हृतं
प्रनष्टं वा चौरादिहस्तस्थं द्रव्यं अनेन मदीयं द्रव्यमप-
हृतमिति नृपस्यानिवेद्यैव दर्पादिना यो गृह्णाति असौ
षडुत्तरान्नवतिं पणान् दण्डनीयः । तस्करप्रच्छादकत्वेन
दुष्टत्वात् । *मिता.

(३) अव्यवस्थायां मूलधनानुसारेण वृद्धिक्षयौ ।
व्यवस्थायां तु व्यवस्थानुसारेणैव तावित्यर्थः । विचि. ४५

(४) अस्वामिनो विक्रेतुस्तत्सकाशात् क्रेतुश्च प्रच्छा-
देन स्वामिनो दण्डमाह—हृतमिति । तुशब्देन निवेदने
दण्डं व्यवच्छिन्नति । वीमि.

शौलिकैः स्थानपालैर्वा नष्टापहतमाहृतम् ।

अर्वाक्संवत्सरात्स्वामी हरेत् परतो नृपः ॥

(१) अर्वाक् संवत्सरात् स्वामी गृह्णीयात् । परतो
नृपतिर्गृह्णीयात् । विश्व. २।१७७

(२) राजपुरुषानीतं प्रत्याह— शौलिकैरिति ।
यदा तु शुल्काधिकारिभिः स्थानरक्षिभिर्वा नष्ट-
मपहृतं द्रव्यं राजपार्श्वं प्रत्यानीतं तदा संवत्सरादर्वाक्
प्राप्तश्चेत् नाष्टिकस्तद्द्रव्यमवाप्नुयात् । ऊर्ध्वं पुनः संवत्स-

* अप., स्मृच., विर., पमा., दवि., व्यग्र., विता.
मितावत् ।

२।१७६; मिता.; अप.; व्यक. १३८; स्मृच. २१३;
विर. ११०; पमा. २९१; विचि. ४४; व्यनि. २७६;
स्मृचि. १७; दवि. ३२९; नृप्र. १७१; सवि. ४९५
(=); वीमि.; व्यग्र. २९२; विता. ५७४; राकौ. ४६८;
सेतु. १४०; समु. १०४.

(१) यास्मृ. २।१७३; अपु. २५७।२४ शौलिक
(शौलिक) हरेत् (लभेत्); विश्व. २।१७७ हरेत् (लभेत्);
मिता. २।३३, १७३; अप.; व्यक. ११८; स्मृच. १३३;
विर. ३४६; विचि. १४८ हरेत् (हरेत्); सवि. ४९०
पूर्वार्धे (शौलिके स्थानपाले वा निष्टापहतमाहृतम्) त पर
(तत्पर); वीमि.; व्यग्र. २९७; व्यम. ८७; विता.
५६३ त पर (तत्पर); राकौ. ४६८ हरेत् (उद्धरेत्);
सेतु. २५१ विचिवत्; प्रका. ८४; समु. ७२; विव्य. ५३
विचिवत्.

व्य. कां. २४६

राद्राजा गृह्णीयात् । स्वपुरुषानीतं च द्रव्यं जनसमूहेषू-
द्धोष्य यावत्संवत्सरं राजा रक्षणीयम् । यथाह गौतमः—
‘प्रनष्टस्वामिकमधिगम्य राज्ञे प्रब्रूयुर्विख्यातं संवत्सरं
राजा रक्ष्यम्’ इति । यत्पुनर्मनुना विध्यन्तरमुक्तम्—
‘प्रनष्टस्वामिकं द्रव्यं राजा त्र्यब्दं निधापयेत् । अर्वाक्
व्यब्दाद्धरेत्स्वामी परतो नृपतिर्हरेत् ॥’ इति तत् श्रुत-
वृत्तसंपन्नब्राह्मणविषयम् । रक्षणनिमित्तषड्भागादिग्रहणं
च तेनैवोक्तम्—‘आददीताथ षड्भागं प्रनष्टाधिगतात्
नृपः । दशमं द्वादशं वापि सतां धर्ममनुस्मरन् ॥’
इति (मस्मृ. ८।३३) । तृतीयद्वितीयप्रथमसंवत्सरेषु
यथाक्रमं षष्ठादयो भागा वेदितव्याः । प्रपञ्चितं
चैतत्पुरस्तात् । + मिता.

(३) प्रनष्टाधिगतं संवत्सरादर्वागेव ग्रहीतुम-
र्हतीत्याह याज्ञवल्क्यः—शौलिकैरिति । स्मृच. १३३

पणानेकशफे दद्याच्चतुरः पञ्च मानुषे ।

महिषोष्ट्रगवां द्वौ द्वौ पादं पादमजाविके ॥

(१) पारितोषिकान् राज्ञे—‘पणानेकशफे दद्याच्चतुरः
पञ्च मानुषे । महिषोष्ट्रगवां द्वौ द्वौ पादं पादमजाविके ॥’

विश्व. २।१७८

(२) मनूक्तषड्भागादिग्रहणस्य द्रव्यविशेषेऽपवाद-
माह—पणानेकशफे दद्यादिति । एकशफे अश्वादौ
प्रनष्टाधिगते तत्स्वामी राज्ञे रक्षणनिमित्तं चतुरः
पणान् दद्यात् । मानुषे मनुष्यजातीये द्रव्ये पञ्च
पणान् । महिषोष्ट्रगवां रक्षणनिमित्तं प्रत्येकं द्वौ द्वौ
पणौ अजाविके पुनः प्रत्येकं पादं पादम् । दद्यादिति
सर्वत्रानुषज्यते । अजाविकमिति समासनिर्देशेऽपि पादं
पादमिति वीप्सात्रलात्प्रत्येकं संबन्धोऽवगम्यते ।

× मिता.

+ अप., वीमि. मितावत् ।

× स्मृतिचन्द्रिकायां मिताक्षराऽपराकानुवादः । वीमि.
मितावत् ।

(१) यास्मृ. २।१७४; अपु. २५७।२५; विश्व.
२।१७८; मिता.; अप.; व्यक. ११८; स्मृच. १३३;
विर. ३४६; दवि. २७४ गवां द्वौ (गवादौ); नृप्र. १७४;
वीमि.; व्यम. ८७; राकौ. ४६९; सेतु. २५२ मानुषे
(मांशके); प्रका. ८४; समु. ७२-३.

(३) द्रव्यविशेषं प्रति यावदधिगमे देयं तदाह—
पणानिति । एतच्च प्रतिव्यक्ति देयम् । न तु प्रतिजाति ।

× अप.

निधिव्यवस्था

राजा लब्ध्वा निधिं दद्याद्द्विजेभ्योऽर्धं

द्विजः पुनः ।

विद्वानशेषमादद्यात्स सर्वस्य प्रभुर्यतः ॥

(१) यत्तत्सन्नस्वामिकं निधादिकं तत्र का कथा ।
उच्यते—राजा लब्ध्वा निधिं दद्यादिति । स सर्वस्य
प्रभुरित्यनेन प्रतिग्रहाद्यभावेऽपि स्वत्वसंज्ञोऽस्तीति
ज्ञापयति ।

* विश्व. २।३६

(२) रथ्याशुल्कशालादिनिपतितस्य सुवर्णादेर्नष्टस्या-
धिगमे विधिमुक्त्वा अधुना भूमौ चिरनिखातस्य सुव-
र्णादेर्निधिशब्दवाच्यस्याधिगमे विधिमाह— राजेति ।
उक्तलक्षणं निधिं राजा लब्ध्वा अर्धं ब्राह्मणेभ्यो दत्त्वा
शेषं कोशे निवेशयेत् । ब्राह्मणस्तु विद्वान् श्रुताध्य-
यनसंपन्नः सदाचारो यदि निधिं लभेत तदा सर्वमेव
गृह्णीयात् । यस्मादसौ सर्वस्य जगतः प्रभुः । मितः ।

इतरेण निधौ लब्धे राजा षष्ठ्यंशमाहरेत् ।

अनिवेदितविज्ञातो दाप्यस्तं दण्डमेव च ॥

(१) इतरेण ब्राह्मणेनैवानभिरूपेणेत्यर्थः । गौतमीयं
त्वब्राह्मणविषयं 'निध्यधिगमो राजधनम्' इति । यावान्
निध्यधिगमः स सर्वो राजधनमित्यर्थः । तथा च

× शेषं मितवत् ।

* अप., वीमि., विश्ववत् ।

(१) यास्मृ. २।३४; विश्व. २।३६; मितः.; अप.;
ममु. ८।३७; विर. ६४३-४; व्यनि. ५३३ निधिं (निधीन्);
दवि. २८९; दात. १८३; वीमि.; व्यम. ८८; विता.
५६४ लब्ध्वा निधिं (लब्धनिधिः); सेतु. २९२; समु.
७३; विच. ९७.

(२) यास्मृ. २।३५; विश्व. २।३७ स्तं द (स्तद्);
मितः.; अप.; स्मृच. १३४ माहरेत् (माप्नुयात्); विर.
६४४ ज्ञातो (ज्ञातं) शेषं विश्ववत्; व्यनि. ५३३ दाप्यस्तं
(राज्ञस्तद्); दवि. २८७ पू.: २९२ उक्तः; दात. १८३;
मच. ८।३९ अनि (अना); वीमि.; व्यम. ८८ ज्ञातो
(ज्ञानो); विता. ५६४; सेतु. २९२ पू.; प्रका. ८४
स्मृचवत्, पू.; समु. ७३; विच. ९७

'न ब्राह्मणस्यानभिरूपस्य' इत्युक्त्वाह— 'अब्राह्मणोऽ-
प्याख्याता षष्ठं लभेतेत्येके' इति । अनाख्याय तु गृह्णन्
ब्राह्मणोऽपि सर्वमादाय शक्त्यनुरूपेण दण्ड्यः स्यात् ।
विद्वान्स्तु 'स सर्वस्य प्रभुरिति' वचनादनाख्यायापि
गृह्णन् न दोषभागित्यर्थः । विश्व. २।३७

(२) इतरेण तु राजविद्वद्ब्राह्मणव्यतिरिक्तेन अविद्व-
द्ब्राह्मणश्चात्रियादिना निधौ लब्धे राजा षष्ठ्यंशमधिगन्त्रे
दत्त्वा शेषं निधिं स्वयमाहरेत् । यथाह वसिष्ठः— 'अप्रज्ञा-
यमानं वित्तं योऽधिगच्छेद्राजा तद्वरेत् षष्ठ्यंशमधिगन्त्रे
दद्यात्' इति । गौतमोऽपि— 'निध्यधिगमो राजधनं
भवति, न ब्राह्मणस्याभिरूपस्य, अब्राह्मणोऽप्याख्याता
षष्ठ्यंशं लभेतेत्येके' इति । अनिवेदित इति कर्तरि
निष्ठा । अनिवेदितश्चासौ विज्ञातश्च राज्ञेऽप्यनिवेदित-
विज्ञातः, यः कश्चिन्निधिं लब्ध्वा राज्ञे न निवेदितवान्
विज्ञातश्च राज्ञा स सर्वं निधिं दाप्यो दण्डं च शक्त्य-
पेक्षया । अथ निधेरपि स्वाम्यागत्य रूसखादिभिः
स्वत्वं भावयति तदा तस्मै राजा निधिं दत्त्वा षष्ठ्यं
द्वादशं वांशं स्वयमाहरेत् । यथाह मनुः— 'ममायमिति
यो ब्रूयान्निधिं सत्येन मानवः । तस्याददीत षड्भागं
राजा द्वादशमेव वा ॥' इति (मस्मृ. ८।३५) । अंश-
विकल्पस्तु वर्णक्रमाद्यपेक्षया वेदितव्यः । + मितः ।

धने चौरहृते व्यवस्था

'देयं चौरहृतं द्रव्यं राज्ञा जानपदाय तु ।

अददद्धि समानोति किल्बिषं यस्य तस्य तत् ॥

(१) यतश्च निध्यादिष्वस्वामिकेषु राज्ञः प्रभुत्वं,
तत एव च— 'देयं चौरहृतं द्रव्यं राज्ञा जनपदाय तु ।'
कस्मात् । यस्माद्— 'अददद्धि समानोति किल्बिषं तस्य
यस्य तत् ।' पालकत्वेन हि राजगामिता निध्यादेः ।
पालकश्चेत् किमिति परकीयं चोरादिहृतं न प्रयच्छेदित्य-
भिप्रायः । जनपदग्रहणं सर्वार्थम् । न ब्राह्मणायैवेत्यर्थः ।

+ अप., वीमि. मितवत् ।

(१) यास्मृ. २।३६; अपु. २५३।६२ जान (जन);
विश्व. २।३८ जान (जन) यस्य तस्य (तस्य यस्य);
मितः.; अप. विश्ववत्; व्यनि. ५३२ अपुवत्, पू., नारदः;
दवि. ८५ तु (च) दद्धि (दत्त) यस्य तस्य (तस्य
यस्य); वीमि.; विता. ५६७ अद (आद) यस्य तस्य (तस्य
यस्य); समु. १५२.

तथा च बृहस्पतिः—‘चोरापहृतं तु सर्वेभ्योऽन्विष्यार्पणीयं अलाभे स्वकोशाद् वा, अददच्चोरकिल्बिषी स्यात्’ इत्यादि । विश्व. २।३८

(२) चौरहृतं प्रत्याह—देयमिति । चौरैर्हृतं द्रव्यं चौरैभ्यो विजित्य जानपदाय स्वदेशनिवासिने यस्य तत् द्रव्यं तस्मै राजा दातव्यम् । हि यस्मात् अददत् अप्र-यच्छन् यस्य तदपहृतं द्रव्यं तस्य किल्बिषमाप्नोति । तस्य चोरस्य च । यथाह मनुः—‘दातव्यं सर्ववर्णैभ्यो राजा चौरैर्हृतं धनम् । राजा तदुपयुञ्जानश्चौरस्याप्नोति किल्बिषम् ॥’ इति । यदि चौरहस्तादायाय स्वयमुप-भुङ्क्ते तदा चौरस्य किल्बिषमाप्नोति । अथ चौरहृतमु-पेक्षते तदा जानपदस्य किल्बिषम् । अथ चौरहृताहरणाय यतमानोऽपि न शक्नुयादाहृतं तदा तावद्धनं स्वकोशाद्-द्यात् । यथाह गौतमः—‘चौरहृतमवजित्य यथास्थानं गमयेत्कोशाद्वा दद्यात्’ इति । कृष्णद्वैपायनोऽपि—‘प्रत्या-हृतं न शक्तस्तु धनं चौरैर्हृतं यदि । स्वकोशात्तादृ- देयं स्यादशक्तेन महीक्षिता ॥’ इति । + मिता.

नारदः

निधिव्यवस्था

परेण निहितं लब्ध्वा राजन्युपहरोन्निधिम ।

राजगामी निधिः सर्वः सर्वेषां ब्राह्मणादृते ॥

परेण निहितं निधिं यो लभेत स राज्ञे दौकयेत् । अत्र हेतुमाह—अस्वामिकं राजगामि यतः सर्वं तस्मात् तस्योपहरेद् ब्राह्मणवर्जम् । तेन यल्लब्धं तदात्मन एव । इतरो यद् राजा तुष्टो ददाति तदेव लभत इति ।

नाभा. ८।६ (पृ. १०७)

ब्राह्मणोऽपि निधिं लब्ध्वा क्षिप्रं राज्ञे निवेदयेत् । तेन दत्तं च भुञ्जीत स्तेनः स्यादनिवेदयन् ॥

+ अप., वीमि. मितावत् ।

(१) नासं. ८।६; नास्मृ. १०।६; मसु. ८।३७ राजन्यु (राजा ह्य); विर. ६४३; मपा. २२६ राजन्यु (राजैवो); दीक. ३४-५; दवि. २८९ : २९२ पू.; नृप्र. १७४ परेण निहितं (चिरेण पिहितं); सेतु. २९२ लब्ध्वा (दृष्ट्वा).

(२) नासं. ८।७; नास्मृ. १०।७; विर. ६४३ राजे निवे (राजनि वे) च (तु) वेदयन् (वेदने); मपा. २२७ च (तु); दीक. ३५ मपावत्; दवि. २९२ च (तु)

ब्राह्मणोऽपि लब्ध्वा निधिं राज्ञे निवेदयेत् अयं मया लब्ध इति । तेनानुज्ञातो भुञ्जीत, अन्यथा चोरः स्यात् ।

नाभा. ८।७ (पृ. १०७)

प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था

अस्वामिकमदायादं दशवर्षस्थितं ततः ।

राजा तदात्मसात्कुर्यादेवं धर्मो न हीयते * ॥

अस्वामिकं प्रमीतस्वामिकमदायादं दायदादिक्रय-हरशून्यम् । अत्र च एकाब्दव्यब्ददशाब्दानां शङ्कित-दूरदूरतरदूरतमाद्यवस्थितदायादागमनापेक्षया व्यवस्था कार्या । विर. ११७

स्वमप्यर्थं तथा नष्टं लब्ध्वा राज्ञे निवेदयेत् ।

गृहीयात्तत्र तं शुद्धमशुद्धं स्यात्ततोऽन्यथा ॥

आत्मीयमप्यर्थं नष्टमित्यवधोपितं पुनर्लभेत चेत् तथैव राज्ञे निवेदयेत् । अनुज्ञातं तच्छुद्धं भवति, अशुद्धमन्यथा स्यात् । नाभा. ८।८ (पृ. १०७)

धने चोरहृते व्यवस्था

स्तेनेष्वलभ्यमानेषु राजा दद्यात् स्वकाद् धनात् ।

उपेक्षमाणो ह्येनस्वी धर्मादर्थोच्च हीयते × ॥

बृहस्पतिः

प्रनष्टास्वामिकधनव्यवस्था

राजाददीत षड्भागं नवमं द्वादशं तथा ।

शूद्रविदक्षत्रजातीनां विप्राद्गृहीतं विंशकम् ॥

* स्थलादिनिर्देशः संभूयस्सुधानप्रकरणे (पृ. ७८२) द्रष्टव्यः ।

× व्याख्यानं स्थलादिनिर्देशश्च स्तेयप्रकरणे (पृ. १७५७) द्रष्टव्यः ।

वेदयन् (वेदने) उक्तः; नृप्र. १७४ क्षिप्रं राज्ञे (क्षत्रियाय) पू.; सेतु. २९२ दविवत्.

(१) नासं. ८।८ शुद्धं स्यात् (शुद्धः स्याद्); नास्मृ. १०।८; विर. ६४२ तत्र तं (तु ततः); नृप्र. १७४ उक्त-रार्थे (गृह्णन् शुद्धोऽप्यशुद्धः स्यात्ततो दण्ड्यस्तु नाग्यथा) उक्तः; सेतु. २९१ लब्ध्वा राजे (लब्धं राज्ञि) तत्र तं (तु ततः) शेषं नासंवत्.

(२) व्यक. १४०; विर. ११६; विचि. ४७ द्वादशं (दशमं); व्यनि. २८१ जातीनां (जातानां); बाल. २।१७३; सेतु. १४३; मसु. ७२ व्यन्निवत्; विव्य. ३५ नारदः.

त्र्यब्दादूर्ध्वं तु नागच्छेद्यत्र स्वामी कथञ्चन ।
तदा गृहीत तद्राजा ब्रह्मस्वं ब्राह्मणान् श्रयेत् ॥
ब्राह्मणान् श्रयेत् अन्यब्राह्मणेभ्योऽर्पयेदित्यर्थः ।

विर. ११६

चोरापहृतं तु सर्वेभ्योऽन्विष्यार्पणीयं अलाभे
स्वकोशाद्वा, अददच्चोरकिल्बिषी स्यात् ।

व्यासः

धने चोरहते व्यवस्था

प्रत्याहर्तुमशक्तस्तु धनं चौरैर्हृतं यदि ।
स्वकोशात्तद्धि देयं स्यादशक्तेन महीक्षिता * ॥

उशना

निधिव्यवस्था

विद्याभिजनयुक्तान् पूर्वदृष्टप्रमाणान्वृद्धान्निधि-
पालने नियुञ्ज्यात् ।

* स्थलादिनिर्देशः स्तेयप्रकरणे (पृ. १७६५) द्रष्टव्यः ।

(१) व्यक. १४० द्यत्र (तत्र); विर. ११६; विचि. ४८ त्र्यब्दा (अब्दा) ब्राह्मणान् (ब्राह्मणं); व्यनि. २८२ विचिवत्; बाल. २।१७३ व्यकवत्; सेतु. १४३ ब्राह्मणान् (ब्राह्मणं); समु. ७२ विचिवत्; विच्य. ३५ विचिवत्, नारदः.

(२) विश्व. २।३८.

(३) मभा. १०।३६.

अग्निपुराणम्

निधिव्यवस्था

कोषे प्रवेशयेदूर्ध्वं नित्यं चार्धं द्विजे ददेत् ।
निधिं द्विजोत्तमः प्राप्य गृहीयात्सकलं तथा ॥
चतुर्थमष्टमं भागं तथा षोडशमं (कं) द्विजः ।
वर्णक्रमेण दद्याच्च निधिं पात्रे तु धर्मतः ॥

प्रनष्टात्स्वामिकथनव्यवस्था

अनृतं तु वदन्दण्ड्यः सुवित्तस्यांशमष्टमम् ।
प्रनष्टस्वामिकमृक्कथं राजा त्र्यब्दं निधापयेत् ॥
अर्वाक्त्र्यब्दाद्धरेत्स्वामी परेण नृपतिर्हरेत् ।
ममेदमिति यो ब्रूयात्सोऽर्थयुक्तो यथाविधि ॥
संपाद्य रूपसंख्यादीन् स्वामी तद्द्रव्यमर्हति ॥

वालानाथधनव्यवस्था

बालदायादिकमृक्कथं तावद्राजाऽनुपालयेत् ।
यावत्स्यात्स समावृत्तो यावद्वाऽतीतशैशवः ॥
बालपुत्रासु चैवं स्याद्रक्षणं निष्कुलासु च ।
पतिव्रतासु च स्त्रीषु विधवास्वातुरासु च ॥
जीवन्तीनां तु तासां ये संहरेयुश्च बान्धवाः ।
तान् शिष्याचौरदण्डेन धार्मिकः पृथिवीपतिः ॥

धने चोरहते व्यवस्था

सामान्यतो हृतं चौरैस्तद्वै दद्यात्स्वयं नृपः ।
चौररक्षाधिकारिभ्यो राजाऽपि हृतमाप्नुयात् ॥
अहते यो हृतं ब्रूयान्निःसार्यो दण्ड्य एव सः ।
न तद्राज्ञा प्रदातव्यं गृहे यद्गृहगैर्हृतम् ॥

(१) अपु. २२३।१४-२३.

परिशिष्टम्

व्यवहारस्वरूपम्

गौतमः

व्यवहारविभागाः

द्विरुत्थानो द्विगतिः * ।

व्यवहार इत्यनुषज्यते । तत्र निवन्धनकारेण ऋणा-
दानादिदायविभागान्तानां देयनिवन्धनता साहसादिपञ्च-
कस्य दण्डनिवन्धनत्वमिति द्विरुत्थानतेत्यर्थ इति । यद्यपि
मन्वादिभिः—‘तेषामाद्यमृणादानं निक्षेपोऽस्वामिविक्रयः ।
संभूय च समुत्थानं दत्तस्थानपकर्म च ॥ वेतनस्यैव चादानं
संविदश्च व्यतिक्रमः । क्रयविक्रयानुशयौ विवादः स्वामि-
पालयोः ॥ सीमाविवादधर्मश्च पारुष्ये दण्डवाचिके ।
स्तेयं च साहसं चैव स्त्रीसंग्रहणमेव च ॥ स्त्रीपुंभर्मा
विभागश्च द्यूतमाह्वय एव च । पदान्यष्टादशैतानि व्यव-
हारं विदुर्बुधाः ॥’ इत्येवमुक्तप्रकारेण क्रमिकाणि व्यवहार-
पदान्युक्तानि । अत्र वाक्पारुष्य-दण्डपारुष्य-स्त्रीसंग्रहण-
नन्तरं दायविभागः क्रमिकः, निवन्धनकारेण तु—त्रयोदश-
विवादपदं दाय इत्युक्तम् । उभयोर्महान् विरोधः । स

* अस्मिन् प्रकरणे पूर्व (पृ. १) एतद्वचनं समुद्धृतमपि
तत्र टीकायाः संपूर्णतयाऽनुद्धारादत्र पुनरुद्धृतम् ।

(१) सवि. ४५०.

परिह्रियते, तथोक्तं नारदेन—‘ऋणादानं ह्युपनिधिः
संभूयोत्थानमेव च । दत्तस्य पुनरादानं अशुश्रूषाऽभ्युपेत्य
च ॥ वेतनस्थानपकर्म तथैवास्वामिविक्रयः । विक्रीयासं-
प्रदानं च क्रीत्वानुशय एव च ॥ समयस्थानपकर्म
विवादः क्षेत्रजस्तथा । स्त्रीपुंसयोश्च संवन्धो दायभागोऽथ
साहसम् ॥ वाक्पारुष्यं तथा प्रोक्तं दण्डपारुष्यमेव च ।
द्यूतं प्रकीर्णकं चैव..... ॥’ इति नारदवचनानु-
सारिनिवन्धनकारवचनम् । अतश्च तद्व्याख्येयस्यापि
गौतमसूत्रस्य नारदवचनानुसारित्वमेव । एतदनुसारेणैवा-
स्माभिरप्युक्ता विवादपदानां संगतिः । अतश्च ऋणादा-
नादिदायविभागान्तानां देयनिवन्धनत्वेन प्रतिपादनं साह-
सादिपञ्चकस्य दण्डनिवन्धनत्वमिति सूचयितुं ‘अथ साहस-
मि’त्यथशब्दः प्रयुक्तः । अतश्च देयप्रतिपादनानन्तरं
दण्डप्रतिपादनस्यावसर इति संगतिः । अत्रापि वाक्पा-
रुष्यदण्डपारुष्याणां परस्परं भेदाभावेऽपि दण्डाल्पत्व-
महत्त्वार्थं पृथग्ग्रहणम् । अतश्च प्रकरणत्रयस्यापि संगति-
रुक्तैव । अनेन विज्ञानयोगिना यदुक्तं विवादपदानां
परस्परं संगतिर्नास्तीति, तत्परास्तं वेदितव्यम् ।

सवि. ४५०—५१

सभा

***

महाभारतम्

सभ्यैः सत्यमेव वक्तव्यम्

सभां प्रपद्यते ह्यार्तः प्रज्वलन्निव हव्यवाद् ।
तं वै सत्येन धर्मेण सभ्याः प्रशमयन्त्युत ॥
धर्मप्रश्नमतो ब्रूयादार्थः सत्येन मानवः ।
विब्रूयुस्तत्र तं प्रश्नं कामक्रोधवलातिगाः ॥
यो हि प्रश्नं न विब्रूयाद्धर्मदर्शी सभां गतः ।
अनुते या फलावाप्तिस्तस्याः सोऽर्थं समश्नुते ॥

(१) भा. २।६८।६०, ६१, ६३, ७७-८०.

विद्वो धर्मो ह्यधर्मेण सभां यत्रोपपद्यते ।

न चास्य शल्यं कृन्तन्ति विद्धास्तत्र सभासदः ॥
अर्थं हरति वै श्रेष्ठः पादो भवति कर्तुषु ।
पादश्चैव सभासत्सु ये न निन्दन्ति निन्दितम् ॥
अनेना भवति श्रेष्ठो मुच्यन्ते च सभासदः ।
एनो गच्छति कर्तारं निन्दार्हो यत्र निन्द्यते ॥
वितथं तु वदेयुर्ये धर्मं प्रल्हाद पृच्छते ।
इष्टापूर्तं च ते व्रन्ति सप्त सप्त परावरान् ॥

साक्षी

००००

महाभारतम्

वृषासाक्ष्यनिन्दा । साक्षिणां सत्यवचनापवादविषयः ।
 पृष्ठो हि साक्षी यः साक्ष्यं जानमानोऽन्यथा वदेत् ।
 स पूर्वानात्मनः सप्त कुले हन्यात्तथा परान् ॥
 आदित्यचन्द्रावनिलानलौ च
 द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ।
 अहश्च रात्रिश्च उभे च संध्ये
 धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तम् ॥
 न नर्मयुक्तं वचनं हिनस्ति
 न स्त्रीषु राजन्न विवाहकाले ।
 प्राणात्यये सर्वधनापहारे
 पञ्चानृतान्याहुरपातकानि ॥
 पृष्ठं तु साक्ष्ये प्रवदन्तमन्यथा
 वदन्ति मिथ्योपहितं नरेन्द्र ।
 एकार्थतायां तु समाहितायां
 मिथ्या वदन्तमनृतं हिनस्ति ॥
 ज्ञानन्नविब्रुवन्प्रश्नान्कामाक्रोधाद्भयात्तथा ।
 सहस्रं वारुणान् पाशानात्मनि प्रतिमुञ्चति ॥
 साक्षी वा विब्रुवन्साक्ष्यं गोकर्णशिथिलश्चरन् ।
 सहस्रं वारुणान्पाशानात्मनि प्रतिमुञ्चति ॥
 तस्य संवत्सरे पूर्णे पाश एकः प्रमुच्यते ।
 तस्मात्सत्यं तु वक्तव्यं जानता सत्यमञ्जसा ॥

- (१) भा. (भाण्डा.) १।७।३.
 (२) भा. (भाण्डा.) १।६।२९.
 (३) भा. (भाण्डा.) १।७।१६, १७.
 (४) भा. २।६।७४-८५.

विद्वो धर्मो ह्यधर्मेण सभां यत्रोपपद्यते ।
 न चास्य शल्यं कृन्तन्ति विद्धास्तत्र सभासदः ॥
 अर्धं हरति वै श्रेष्ठः पादो भवति कर्तुषु ।
 पादश्चैव सभासत्सु ये न निन्दन्ति निन्दितम् ॥
 अनेना भवति श्रेष्ठो मुच्यन्ते च सभासदः ।
 एनो गच्छति कर्तारं निन्दाहो यत्र निन्द्यते ॥
 वितथं तु वदेयुर्ये धर्मं प्रल्हादं पृच्छते ।
 इष्टापूर्तं च ते घ्नन्ति सप्त सप्त परावरान् ॥
 हृतस्वस्य हि यद्दुःखं हतपुत्रस्य चैव यत् ।
 ऋणिनः प्रति यच्चैव स्वार्थाद्भ्रष्टस्य चैव यत् ॥
 स्त्रियाः पत्या विहीनाया राज्ञा ग्रस्तस्य चैव यत् ।
 अपुत्रायाश्च यद्दुःखं व्याघ्राघ्रातस्य चैव यत् ॥
 अध्यूढायाश्च यद्दुःखं साक्षिभिर्विहतस्य च ।
 एतानि वै समान्याहुर्दुःखानि त्रिदिवेश्वराः ॥
 तानि सर्वाणि दुःखानि प्राप्नोति वितथं ब्रुवन् ॥

साक्षिलक्षणम्

समक्षदर्शनात्साक्षी श्रवणाच्चेति धारणात् ।
 तस्मात्सत्यं ब्रुवन्साक्षी धर्मार्थाभ्यां न हीयते ॥
 कुलीनस्त्रियः सभायां न नेयाः
 धर्म्या स्त्रियं सभां पूर्वे न नयन्तीति नः श्रुतम् ।
 स नष्टः कौरवे येषु पूर्वो धर्मः सनातनः ॥

अग्निपुराणम्

कौटसाक्ष्यदण्डः

कौटसाक्ष्यं तु कुर्वाणां स्त्रीन् वर्णाश्च प्रदापयेत् ।
 विवासयेत् ब्राह्मणं तु भोज्यो (अन्यो) विधिर्न
 हीरितः ॥

- (१) भा. २।६९।९. (२) अपु. २२।७।७, ८.

दिव्यम्

महाभारतम्

अग्निविधिः

त्वमग्ने सर्वभूतानामन्तश्चरसि नित्यदा ।

- (१) भा. (भाण्डा.) १।५।२३.

साक्षिवत्पुण्यपापेषु सत्यं ब्रूहि कवे वचः ॥
 धर्मे प्रयतमानस्य सत्यं च वदतः समम् ।
 पृष्ठो यद्ब्रुवं सत्यं व्यभिचारोऽत्र को मम ॥

- (१) भा. (भाण्डा.) १।७।२.

स्कन्दपुराणम्

शपथकोशधटविषाग्नितप्तमापफालतन्दुलजलानि दिव्यानि
एवंविधस्त्वसौ देवो भट्टादित्योऽत्र तिष्ठति ।
भूयानतोऽपि बहुशः पापहा धर्मवर्धनः ॥
दिव्यमष्टविधं चात्र सद्यः प्रत्ययकारकम् ।
पापानां चोपमुक्तं हि यथा पार्थ हलाहलम् ॥

अर्जुन उवाच—

दिव्यप्रकारमिच्छामि श्रोतुं चाहं मुनीश्वर ।
कथं कार्याणि कानीह स्फुटं येः पुण्यपापकम् ॥

नारद उवाच—

शपथाः कोशधटकौ विषाग्नी तप्तमाषकौ ।
फालं च तन्दुलं चैव दिव्यान्यष्टौ विदुर्वुधाः ॥
असाक्षिकेषु चार्थेषु मिथो विवदमानयोः ।
राजद्रोहाभिशापेषु साहसेषु तथैव च ॥
अविदस्तत्त्वतः सत्यं शपथेनाभिलङ्घयेत् ।
महर्षिभिश्च देवैश्च सत्यार्थाः शपथाः कृताः ॥
जवनो नृपतिः क्षीणो मिथ्याशपथमाचरन् ।
वसिष्ठाग्रे वर्षमध्ये सान्वयः किल भारत ॥
अन्धः शत्रुगृहं गच्छेद्यो मिथ्याशपथांश्चरेत् ।
रौरवस्य स्वयं द्वारमुद्घाटयति दुर्मतिः ॥
मन्यन्ते वै पापकृतो न कश्चित्प्रश्यतीति नः ।
तांश्च देवाः प्रपश्यन्ति स्वस्यैवान्तरपूरुषाः ॥
आदित्यचन्द्रावनिलोऽनलश्च द्यौर्भूमिरापो हृदयं
यमश्च ।
अहश्च रात्रिश्च उभे च संध्ये धर्मो हि जानाति
नरस्य वृत्तम् ॥

एवं तस्मादभिज्ञाय सत्यार्थशपथांश्चरेत् ।
वृथा हि शपथान्कुर्वन्नेत्य चेह विनश्यति ॥
इदं सत्यं वदामीति ब्रुवन् साक्षी भवान्यतः ।
शुभाशुभफलं देहि शुचिः पादौ रवेः स्पृशेत् ॥
अथ शास्त्रस्य विप्रोऽपि शस्त्रस्यापि च क्षत्रियः ।
मां संपृशंस्तथा वैश्यः शूद्रः स्वगुरुमेव च ॥
मातरं पितरं पूज्यं स्पृशेत्साधारणं त्विदम् ।
कोशस्य रूपं पूर्वं ते व्याख्यातं पाण्डुनन्दन ॥

(१) स्कन्दपु. (कौमारिकाखण्ड) अध्यायः ४३, ४४.

विप्रवर्जं तथा कोशं वर्णिनां दापयेन्नृपः ।

यो यो यदेवताभक्तः पाययेत्तस्य तं नरम् ॥
समभक्तं च देवानामादित्यस्यैव पाययेत् ।
सर्वेषां चोग्रदेवानां स्नापयेदायुधास्त्रकम् ॥
स्नानोदकं वा संकल्पं गृहीत्वा पाययेन्नवम् ।
त्रिसप्तरात्रमध्ये च फलं कोशस्य निर्दिशेत् ॥
अतः परं महादिव्यविधानं शृणु यद्भवेत् ।
संशयच्छेदि सर्वेषां धाष्टर्यात्तदिव्यमेव च ॥
सशिरस्कं प्रदातव्यमिति ब्रह्मा पुराऽब्रवीत् ।
महोग्राणां च दातव्यमशिरस्कमपि स्फुटम् ॥
साधूनां वर्णिनां राजा न शिरस्कं प्रदापयेत् ।
न प्रवाते धटं देयं नोष्णकाले हुताशनम् ॥
वर्णिनां च तथा फालं तन्दुलं मुखरोगिणाम् ॥
कुष्ठपित्तादितानां च ब्राह्मणानां च नो विषम् ।
तप्तमापकमर्हन्ति सर्वे धर्म्यं निरत्ययम् ॥
न व्याधिमरके देशे शपथान्कोशमेव च ।
दिव्यान्यामुरकैर्मन्त्रैः स्तम्भयन्तीह केचन ॥
प्रतिघातविदस्तेषां योजयेद्भर्मवत्सलान् ।
दिव्यानां स्तम्भकान् ज्ञात्वा पापाश्रित्यं महीपतिः ॥
विवासयेत्स्वकाद्राष्ट्रात्ते हि लोकस्य कण्टकाः ।
तेषामन्वेषणे यत्नं राजा नित्यं समाचरेत् ॥
ते हि पापसमाचारास्तस्करेभ्योऽपि तस्कराः ।
प्राग्दृष्टदोषान् स्वल्पेषु दिव्येषु विनियोजयेत् ॥
महत्त्वमपि न चार्थेषु धर्मज्ञान् धर्मवत्सलान् ।
न मिथ्यावचनं येषां जन्मप्रभृति विद्यते ॥
श्रद्धयात्पार्थिवस्तेषां वचनादेव भारत ।
ज्ञात्वा धर्मिष्ठतां राजा पुरुषस्य विचक्षणः ॥
क्रोधाहोभात्कारयश्च स्वयमेव प्रदुष्यति ।
तस्मात्पापिषु दिव्यं स्यात्तत्रादौ प्रोच्यते धटे ॥
सुसमायां पृथिव्यां च दिग्भागे पूर्वदक्षिणे ।
यक्षियस्य तु वृक्षस्य स्थाप्यं स्यान्मुण्डकद्वयम् ॥
स्तम्भकस्य प्रमाणं च सप्तहस्तं प्रकीर्तितम् ।
द्वौ हस्तौ निखनेत्काष्ठं दृश्यं स्याद्वस्तपञ्चकम् ॥
अन्तरं तु तयोः कार्यं तथा हस्तचतुष्टयम् ।
मुण्डकोपरि काष्ठं च दृढं कुर्याद्विचक्षणः ॥
चतुर्हस्तं तुलाकाष्ठमव्रणं कारयेत्स्थिरम् ।
खदिरार्जुनवृक्षाणां शिशपाशालजं त्वथ ॥

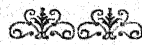
तुलाकाष्ठे तु कर्तव्यं तथा वै शिष्यकद्वयम् ।
 प्राङ्मुखो निश्चलः कार्यः शुचौ देशे धटस्तथा ॥
 पाषाणस्यापि जायेत स्तम्भेषु च धटस्तथा ।
 वणिक्सुवर्णकारो वा कुशलः कांस्यकारकः ॥
 तुलाधारधरः कार्यो रिपौ मित्रे च यः समः ।
 श्रावयेत्प्राङ्विवाकोऽपि तुलाधारं विचक्षणः ॥
 ब्रह्मघ्ने ये स्मृता लोका ये च स्त्रीबालघातके ।
 तुलाधारस्य ते लोकास्तुलां धारयतो मृषा ॥
 एकस्मिंस्तोलेयेच्छिक्ये ज्ञातं सूपोषितं नरम् ।
 द्वितीये मृत्तिकां शुभ्रां गौरां तु तुलयेद्बुधः ॥
 इष्टिकाभस्मपाषाणकपालास्थीनि वर्जयेत् ।
 तोलयित्वा ततः पूर्वं तस्मात्तमवतारयेत् ॥
 मूर्ध्नि पत्रं ततो न्यस्य न्यस्तपत्रं निवेशयेत् ।
 पत्रे मन्त्रस्त्वयं लेख्यो यः पुरोक्तः स्वयंभुवा ॥
 ब्रह्मणस्त्वं सुता देवि तुलानाम्नेति कथ्यते ।
 तुकारो गौरवे नित्यं लकारो लघुनि स्मृतः ॥
 गुरुलाघवसंयोगान्तुला तेन निगद्यसे ।
 संशयान्मोचयस्वैनमभिज्ञस्तं नरं शुभे ॥
 भूय आरोपयेत्तं तु नरं तस्मिन् सपत्रकम् ।
 तुलितो यदि वर्धेत शुद्धो भवति धर्मतः ॥
 हीयमानो न शुद्धः स्यादिति धर्मविदो विदुः ।
 शिष्यच्छेदे तुलाभङ्गे पुनरारोपयेन्नरम् ॥
 एवं निःसंशयं ज्ञानं यच्चान्यायं न लोपयेत् ।
 एतत्सर्वं रवौ वारे कार्यं संपूज्य भास्करम् ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि विषादिव्यं शृणुष्व मे ॥
 द्विप्रकारं च तत्प्रोक्तं घटसर्पविषं तथा ।
 शृङ्गिणो वत्सनाभस्य हिमशैलभवस्य वा ॥
 यवाः सप्त प्रदातव्या अथवा षड्घृतप्लुताः ।
 मूर्ध्नि विन्यस्तपत्रस्य पत्रे चैवं निवेशयेत् ॥
 त्वं विषं ब्रह्मणः पुत्र सत्यधर्मे व्यवस्थितः ।
 त्रायस्वैनं नरं पापात्सत्येनास्य भवामृतम् ॥
 येन वेगोर्विना जीर्णं छर्दिमूर्च्छाविवर्जितम् ।
 तं तु शुद्धं विजानीयादिति धर्मविदो विदुः ॥
 क्षुधितं क्षुधितः सर्पं घटस्थं प्रोच्य पूर्ववत् ।
 संस्पृशेत्तालिकाः सप्त न दशेच्छुध्यतीति सः ॥

अग्निदिव्यं यथा प्राह विरञ्चिस्तच्छृणुष्व मे ।
 सप्तमण्डलकान्कुर्यादेवस्याग्रे रवेस्तथा ॥
 मण्डलान्मण्डलं कार्यं पूर्वेणेति विनिश्चयः ।
 षोडशाङ्गुलकं कार्यं मण्डलात्तावदन्तरम् ॥
 आर्द्रवाससमाहूय तथा चैवाप्युपोषितम् ।
 कारयेत्सर्वदिव्यानि देवब्राह्मणसंनिधौ ॥
 प्रत्यक्षं कारयेदिव्यं राज्ञो वाधिकृतस्य वा ।
 ब्राह्मणानां श्रुतवतां प्रकृतीनां तथैव च ॥
 पश्चिमे दिनकाले हि प्राङ्मुखः प्राञ्जलिः शुचिः ।
 चतुरस्रे मण्डलेऽन्ये कृत्वा चैव समौ करौ ॥
 लक्षयेयुः कृतादीनि हस्तयोस्तस्य हारिणः ।
 सप्ताश्वत्थस्य पत्राणि बध्नीयुः करयोस्ततः ॥
 नवेन कृतसूत्रेण कार्पासेन दृढं यथा ।
 ततस्तु सुसमं कृत्वा अष्टाङ्गुलमथायसम् ॥
 पिण्डं हुताशसंतप्तं पञ्चाशत्पलिकं दृढम् ।
 आदौ पूजां रवेः कृत्वा हुताशस्याथ कारयेत् ॥
 रक्तचन्दनधूपाभ्यां रक्तपुष्पैस्तथैव च ।
 अभिशस्तस्य पत्रं च बध्नीयाच्चैव मूर्धनि ॥
 मन्त्रेणानेन संयुक्तं ब्राह्मणाभिहितेन च ।
 त्वमग्रे वेदाश्चत्वारस्त्वं च यज्ञेषु हूयसे ॥
 पापं पुनासि वै यस्मात्तस्मात्पावक उच्यसे ।
 त्वं मुखं सर्वदेवानां त्वं मुखं ब्रह्मवादिनाम् ॥
 जठरस्थोऽसि भूतानां ततो वेत्सि शुभाशुभम् ।
 पापेषु दर्शयात्मानमर्चिष्मान्भव पावक ॥
 अथवा शुद्धभावेऽपि शीतो भव महाबल ।
 ततोऽभिज्ञस्तः शनैर्कर्मण्डलानि परिक्रमेत् ॥
 परिक्रम्य शनैर्जह्याल्लोहपिण्डं ततः क्षितौ ।
 विपत्रहस्तं तं पश्चात्कारयेद् व्रीहिमर्दनम् ॥
 निर्विकारौ करौ दृष्ट्वा शुद्धो भवति धर्मतः ।
 भयाद्वा पातयेद्यस्तु तदधो वा विभाव्यते ॥
 पुनस्त्वाहारयेल्लोहं विधिरेव प्रकीर्तितः ।
 अथातः संप्रवक्ष्यामि तप्तमाषविधिं शृणु ॥
 कारयेदायसं पात्रं ताम्रं वा षोडशाङ्गुलम् ।
 चतुरङ्गुलखातं तु मृन्मयं वापि कारयेत् ॥
 पूरयेद्घृततैलाभ्यां पलैर्विंशतिभिस्ततः ।
 सुतप्ते निक्षिपेत्तत्र सुवर्णस्य तु माषकम् ॥

बह्वयुक्तं विन्यसेन्मन्त्रमभिशस्तस्य मूर्धनि ।
 अङ्गुष्ठाङ्गुलियोगेन तप्तमाषं समुद्धरेत् ॥
 शुद्धं ज्ञेयमसदिग्धं विस्फोटादिविवर्जितम् ।
 फालशुद्धिं प्रवक्ष्यामि तां शृणु त्वं धनंजय ॥
 आयसं द्वादशपलं घटितं फालमुच्यते ।
 अष्टाङ्गुलमदीर्घं च चतुरङ्गुलविस्तृतम् ॥
 बह्वयुक्तं विन्यसेन्मन्त्रमभिशस्तस्य मूर्धनि ।
 त्रिः परावर्तयेज्जिह्वां लिहन्नस्मात्पडङ्गुलम् ॥
 गवां क्षीरं प्रदातव्यं जिह्वाशोधनमुत्तमम् ।
 जिह्वापरीक्षणं कुर्याद्गधा चेन्न विमोच्यते ॥
 तं विशुद्धं विजानीयाद्विशुद्धा चेत्तु जायते ।
 तन्दुलस्याथ वक्ष्यामि विधिधर्मं सनातनम् ॥
 चौर्ये तु तन्दुला देया न चान्यत्र कथंचन ।
 तन्दुलानुदके सिक्त्वा रात्रौ तत्रैव स्थापयेत् ॥
 प्रभाते कारिणे देया भक्षणाय न संशयः ।
 त्रिःकृत्वः प्राङ्मुखश्चैव पत्रे निष्ठीवयेत्ततः ॥

पिप्पलस्याथ भूर्जस्य न त्वन्यस्य कथंचन ।
 तांस्तु वै कारयेच्छुद्धांस्तन्दुलान् शालिसंभवान् ॥
 मृन्मये भाजने कृत्वा सवितुः पुरतः स्थितः ।
 तन्दुलान्मन्त्रयेच्छुद्धान् मन्त्रेणानेन धर्मतः ॥
 दीयसे धर्मतत्त्वज्ञैर्मानुषाणां विशोधनम् ।
 स्तुतस्तन्दुल सत्येन धर्मतस्त्रातुमर्हसि ॥
 निष्ठीवने कृते तेषां सवितुः पुरतः स्थिते ।
 शोणितं दृश्यते यस्य तमशुद्धं विनिर्दिशेत् ॥
 एवमष्टविधं दिव्यं पापसंशयच्छेदनम् ।
 भट्टादित्यस्य पुरतो जायते कुरुनन्दन ॥
 जलदिव्यं तथा प्राहुर्द्विप्रकारं पुराविदः ।
 जलहस्तं स्मृतं चैकं मज्जनं चापरं विदुः ॥
 बाणक्षेपस्तथादानं यावद्वीर्यवता कृतम् ।
 तावत्तं मज्जयेज्जीवेत्तथा तच्छुद्धिमादिशेत् ॥
 एवंविधमिदं स्थानं भट्टादित्यस्य भारत ।
 ममैव कृपया भानोर्जातमेतन्महीतले ॥

मानसंज्ञाः

अनिर्दिष्टकर्तृकवचनानि

भावसाध्यत्वभावोऽपि केचित्स्यात्संशयेषु च ।
 साक्ष्यादीनामभावेऽत्र दिव्याभावे च कुत्रचित् ॥
 दिव्ये तु मूर्द्धदण्डाभ्यां साध्यार्थं हेम कल्पयेत् ।
 तत्रारभ्यार्धकाकण्याः शूद्रो दूर्वाकरः शपेत् ॥
 त्रिकाकण्यूनपणमानात् कृष्णलालिलहस्तकः ।
 द्विगुणाद्रप्यपाणिस्तु त्रिगुणान् काञ्चनं दधत् ॥
 चतुर्गुणान् करे कृत्वा सृत्तिकां लाङ्गलोद्धृताम् ।
 नीचः पञ्चगुणात्पुत्रदौरैरन्यत्रपातकैः ॥
 पणानां दशमानानां दशकाद्धर्मशोधनम् ।
 तत्रैवार्थेषु लेढव्यं फालं फालोपजीविना ॥
 स्यात्पञ्चदशकात्कोशः त्रिंशतस्तण्डुलाः स्मृताः ।

(१) व्यनि. २१८-२२०.

व्य. कां. २४७

चत्वारिंशत्तवत्ता (?) तु तप्तमाषसमुद्धृतिः ॥
 पञ्चाशतस्तुला ज्ञेयाः सप्तपष्टे जलं भवेत् ।
 पञ्चसप्ततिकादग्निः शातात्स्यात् विपभक्षणम् ॥
 एतानि शूद्रस्योक्तानि द्विगुणेऽर्थे विशः स्मृताः ।
 चत्वारिंशद्धान्यमाषः तौ यवः तौ च कृष्णलम् ॥
 कृष्णलद्वितयं प्रोक्तं अण्विकाऽप्यत्र (?)
 पणोऽप्यसौ ।
 तिस्रोऽण्विकाः कृष्णलं च हेममाष इतीर्यते ॥
 शाणोण्विकाश्चतस्रस्तु दीनारास्था (रुयः?) चतुर्दश ।
 अण्विका विंशतिः निष्कं शाणं साष्टाण्विकं तु तत् ॥
 अष्टाण्विकाधिकं निष्कद्वितयं चित्रको भवेत् ।
 सषोडशाण्विकं निष्कद्वयं कर्षक उच्यते ॥

दशभिर्वा पणं चैका दशभिस्तु चतुष्पणैः ।
 निष्कैर्द्वादशभिर्वेति लौकिको मानसंग्रहः ॥
 यो राजसर्षपस्यार्धो लौकिकः काकणिस्तु सः ।
 काकणिस्त्रितयं गौरो माषः स्यादर्धतण्डुलः ॥
 स काकणिद्वयं मानद्वितयं मध्यमो यवः ।
 काकणिद्वितयं न्यूनसप्तमाषस्तु कृष्णलः ॥
 कार्षापणस्त्वष्टमानो दशमानपणः परः ।
 शाणोष्णिका चतुष्का स्यात् लौकिकेऽप्येवमेव सः ॥
 षट्काकणिकमानाद्यो माषोऽन्यश्चतुराणिकः ।
 कार्षापणोऽन्यो निष्का मा पूर्वदेशे प्रवर्तते ॥
 सुवर्णोऽष्टाणिकायुक्तं निष्कद्वयमिहोच्यते ।
 सुवर्ण एव दीनारः चित्रकश्चेति कथ्यते ॥
 अक्षार्ध द्वयणुकाद्यर्धमानयुक्तं द्विनिष्ककम् ।
 रूप्यमानेन (तु) माषः स्यात् मानैर्धचतुर्दशैः ॥
 सप्ताण्विकाधिकं निष्कं पुराणं (णं ?) मानं
 (मानवं ?) च तत् ॥

शतमानं पलं च स्यात् निष्कैर्धचतुर्दशैः ।
 तैरेव राजतं निष्कं अथ तान्त्रिकमुच्यते ॥

पाञ्चरात्रवैखानसादुसारि निष्कप्रमाणम्
 स्यादण्विकाचतुष्केण त्रिनिष्कः कर्षकः पणः ॥
 पूर्णोऽर्धपादपादोननिष्कषोडशको भवेत् ।
 साहसो द्विगुणो मध्य उत्तमः स्याच्चतुर्गुणः ॥
 अर्धपादोननिष्को द्विनिष्कषोडशकोऽथवा ।
 पूर्वस्तद्विगुणो मध्ये मध्याद् द्विगुण उत्तमः ॥
 यवश्च कृष्णलं माषः सुवर्णो रूप्यनिष्ककः ।
 मानवोक्तयवादिभ्यः षष्ठांशो नास्ति वैष्णवे ॥

विष्णुगुप्तः

पञ्चगुञ्जलको माषः प्राणस्तेषु चतुर्गुणैः ।
 कलञ्जो धरणं प्राहुः मणिमानविशारदाः ॥

(१) सवि. ४५७.

निर्णयकृत्यम्

नारदः

पराजितदण्डविचारः

१ मिथ्याभियोगिनो ये स्युर्द्विजानां शूद्रयोनयः ।
 तेषां जिह्वां समुत्कृत्य राजा शूले निवेशयेत् ॥
 द्विजानां शूद्रयोनयः प्रेषणकारिण एव विहिताः ।
 यदा पुनस्ते एव शूद्रा द्विजानामेव मिथ्याभियोगिनो
 ये स्युः भवन्ति । दर्पाद्वा निजदुर्वचनात् विक्षेपकारिणो

(१) नास्मृ. २।३७ निवेशयेत् (निधापयेत्); अभा.
 २६ नास्मृवत्; व्यक. १०१; दीक. ३२; व्यचि. ९७;
 दवि. ३५१ जिह्वां (जिह्वाः); चन्द्र. १६८; व्यसौ. ९२.

भवन्ति तदा तान् शूद्रान् राजा खण्डितजिह्वान् कृत्वा
 शूले निधापयेत् । ततस्तेन पापेन न गृह्यते । अन्यथा
 शिष्टपालनार्थं दुष्टनिग्रहार्थं कर्माहिणो निर्मितस्य राज्ञ
 एव स दोष इति । अभा. २६

अग्निपुराणम्

पराजितदण्डविचारः

१ यो यावद्विपरीतार्थं मिथ्या वा यो वदेत्तु तम् ।
 तौ नृपेण ह्यधर्मज्ञौ दाप्यौ तद्विगुणं दमम् ॥

(१) अगु. २२।७६-७.

पुनर्न्यायः

७.७७

अग्निपुराणम्

निवर्तनीयं कार्यम् । पुनर्न्यायवादिनो दण्डः ।

अमात्यः प्राड्विवाको वा यः कुर्यात्कार्यमन्यथा ।

(१) अपु. २२७।४९.

तस्य सर्वस्वमादाय तं राजा विप्रवासयेत् ॥
यो मन्येताजितोऽस्मीति न्यायेनापि पराजितः ॥
तमायान्तं पुनर्जित्वा दण्डयेद्द्विगुणं दमम् ॥

(१) अपु. २२७।६५.

दण्डमातृका

महाभारतम्

ब्राह्मणाः स्त्रियश्चावध्याः

न तु ते ब्राह्मणं हन्तुं कार्या बुद्धिः कथंचन ।
अवध्यः सर्वभूतानां ब्राह्मणो ह्यनलोपमः ॥
द्विजोत्तम विनिर्गच्छ तूर्णमास्यादपावृतात् ।
न हि मे ब्राह्मणो वध्यः पापेष्वपि रतः सदा ॥
अवध्याः स्त्रिय इत्याहुर्धर्मज्ञा धर्मनिश्चये ।
धर्मज्ञान् राक्षसानाहुर्न हन्यात्स च मामपि ॥
अवध्यास्तु स्त्रियः सृष्टा मन्यन्ते धर्मचिन्तकाः ।
तस्माद्धर्मेण धर्मज्ञ नास्मान् हिंसितुमर्हसि ॥

मनुः

शूद्रदण्डधनविनियोगः

शूद्रोत्पन्नांशपापीयान्नैवं मुच्येत किल्बिषात् ।
तेभ्यो दण्डाहतं द्रव्यं न कोशे संप्रवेशयेत् ॥

(१) भा. (भाण्डा०) १।२४।३.

(२) भा. (भाण्डा.) १।२५।२.

(३) भा. (भाण्डा.) १।१४६।२९.

(४) भा. (भाण्डा.) १।२०९।४.

(५) मस्मृ. ८।३८५ इत्यख्योपरिष्ठात् एते प्रक्षिप्तश्लोकाः ।

अयाजिकं तु तद्राजा दद्याद् भृतकवेतनम् ।
यथा दण्डगतं वित्तं ब्राह्मणेभ्यस्तु लम्भयेत् ॥
भार्यापुरोहितस्तेना ये चान्ये तद्विधा द्विजाः ॥

अनिर्दिष्टकर्तृकवचनानि

दण्डप्रयोजनम्

दुर्वलानामनाथानां बालवृद्धतपस्विनाम् ।
अनार्यैः परिभूतानां सर्वेषां पार्थिवो गतिः ॥
यदि नैताः प्रजा राजा दण्डेनातोद्य पालयेत् ।
ततोऽन्योन्यमभिघ्नन्त्यो विनश्येयुः परस्परम् ॥

दण्डाज्ञचिन्ता

कालदेशवयःशक्तीश्चिन्तयेत् दण्डकर्मणि ।

अग्निपुराणम्

दण्डेन प्रजारक्षणं राजधर्मः

दण्डे सर्वं स्थितं दण्डो नाशयेद्दुष्प्रणीकृतः ।
अदण्ड्यान् दण्डयन्नश्येदण्ड्यान्

राजाऽप्यदण्डयन् ॥

(१) अभा. ३. शंखलिखितस्मृतौ (आनन्दाश्रम, श्लोकः २५)
समुपलभ्यते अयं श्लोकः ।

(२) अभा. ३.

(३) मेधा. ८।३२४. (४) अपु. २२६।१४-२०.

देवदैत्योरगनराः सिद्धा भूताः पतत्रिणः ।
 उत्क्रमेयुः स्वमर्यादां यदि दण्डान्न पालयेत् ॥
 यस्माददान्तान् दमयत्यदण्ड्यान् दण्डयत्यपि ।
 दमनादण्डनाच्चैव तस्मादण्डं विदुर्बुधाः ॥
 तेजसा दुर्निरीक्ष्यो हि राजा भास्करवत्ततः ।
 लोकप्रसादं गच्छेत् दर्शनाच्चन्द्रवत्ततः ॥
 जगद्व्याप्नोति वै चारैरतो राजा समीरणः ।
 दोषनिग्रहकारित्वाद्राजा वैवस्वतः प्रभुः ॥
 यदा दहति दुर्बुद्धिं तदा भवति पावकः ।
 यदा दानं द्विजातिभ्यो दद्यात्तस्माद्वनेश्वरः ॥
 घनधाराप्रवर्षित्वाद्देवादौ वरुणः स्मृतः ।
 क्षमया धारयँल्लोकान्पार्थिवः पार्थिवो भवेत् ॥
 उत्साहमन्त्रशक्त्याद्यै रक्षेद्यस्माद्वरिस्ततः ॥

महापातकेषु अङ्कनानि

गुरुतल्पे भगः कार्यः सुरापाने सुराध्वजः ।
 स्तेयेषु श्वपदं विद्याद्ब्रह्महत्या (घाते) शिरः पुमान् ॥

मानसोल्लासः

अपराधकृत्सर्वो दण्ड्यः

ऋत्विक् पुरोहितः पुत्रो भ्राता बन्धुस्तथा
 सुहृत् ।

अदण्ड्यो नृपतेर्नास्ति स्वधर्माच्चलितो नरः ॥

क्लेशदण्डप्रकाराः

केशानां कर्णयोरक्ष्णोर्नासिकायास्तथैव च ।

जिह्वायाः करयोस्तद्वदङ्गुलीप्रजनस्य च ॥

(१) अयु. २२७।५०.

(२) मासो. २।२०।१२४५, १२८८-१३००.

पादयोरेवमादीनामङ्गानां छेदनं च यत् ।
 अपराधानुसारेण क्लेशदण्डः स उच्यते ॥
 बन्धनं ताडनं वाचा रूक्षया भर्त्सनं तथा ।
 एवंविधप्रकारोऽपि क्लेशदण्डः प्रकीर्तितः ॥

अर्थदण्डप्रकाराः

पणानां द्वे शते सार्धे प्रथमः साहसः स्मृतः ।
 मध्यमः पञ्च विज्ञेयः सहस्रं चैव चोत्तमः ॥
 विवादेन समः कापि द्विगुणः कापि कथ्यते ।
 त्रिगुणो वा कचित् प्रोक्तः कचिदुक्तश्चतुर्गुणः ॥
 सर्वस्वस्याधिकः कापि दमः सर्वस्वमेव वा ।
 दोषद्रव्यानुसारेण दण्डोऽर्थहरणः स्मृतः ॥

दण्डप्रयोजनम्

दण्डो रक्षति मर्यादां दण्डो धर्मं प्रवर्तयेत् ।
 निवारयेद्धर्माच्च तस्माद् दण्डं प्रयोजयेत् ।
 दण्डहीने यतो राष्ट्रे मात्स्यो न्यायः प्रवर्तते ।
 तस्माद् दण्डं प्रयुञ्जीत दुष्टानां धार्मिको नृपः ॥
 दण्डपातभयाल्लोको धर्मे तिष्ठति सूत्रितः ।
 करीव विजयो मत्तोऽप्यङ्कुशेन वशीकृतः ॥
 तीव्रदण्डभयाल्लोके भृशमुद्विजते जनः ।
 तस्मान्मृदुप्रयोगेण प्रजापालनमाचरेत् ॥
 यथोक्तदण्डविन्यासाद् भूपतेर्धर्मचारिणः ।
 यशो धर्मस्तथा राष्ट्रं कोशश्च परिवर्धते ॥

सप्तविंशतिः राज्यस्थैर्यनिमित्तानि

एवमङ्गानि राज्यस्य सप्त शक्तित्रयं तथा ।
 षाड्गुण्यं च तथा प्रोक्तमुपायश्च चतुर्विधः ॥
 राज्यस्थैर्यनिमित्तानि प्राप्त्यराज्यस्य भूपतेः ।
 विंशतिः सोमभूपालः कृतवान् नीतिकोविदः ॥

ऋणादानम्

वेदाः

ऋणलिङ्गानि

न्यक्रतून् ग्रथिनो मृध्रवाचः पणीन् अश्रद्धाँ
अवृद्धाँ अयज्ञान् ।
प्रप्र तान्दस्यूरभिर्विवाय पूर्वश्चकारापरौ
अयज्यून ॥

अक्रतूनयज्ञान् ग्रथिनो जल्पकान् मृध्रवाचो हिंसित-
वचस्कान् पणीन् पणिनामकान् वार्धुषिकान् अश्रद्धान् यज्ञा-
दिषु श्रद्धारहितान् वृधान् स्तुतिभिरग्निमवर्धयतोऽयज्ञान्
यज्ञहीनान् तान् दस्यून वृथा कालस्य नेतृनग्निः
प्रप्र अत्यन्तं नि विवाय । नितरां गमयेत् । तदेवाह ।
अग्निः पूर्वो मुख्यः सन् अयज्यूनयजमानानपरान्
जघन्यान् चकार । ऋसा.

कदू महीरधृष्टा अस्य तविषीः कदु वृत्रघ्नो
अस्तृतम् ।
इन्द्रो विश्वान् वेकनाटाँ अहर्दश उत क्रत्वा
पणीन् अभि ॥

कदू कदा खल्वस्येन्द्रस्य तविषीर्विलान्यधृष्टा अधृष्टा-
न्यधर्षकाण्यासन् । कदु कदा नु खलु वृत्रघ्नो
वृत्रहन्तुरिन्द्रस्य हन्तव्यमस्तृतमहिंसितमभवत् । न कदा-
चिदित्य.....व्ययंहं अभवदित्यर्थः । अथवास्य महान्ति
त्रलानि सेनालक्षणानि कदाप्यधृष्टान्यन्यत्रलैरहिंसितानि
तथा वृत्रघ्नो शारीरं बलमस्तृतमन्यैरहिंस्यम् । ईदृशेन

(१) ऋसं ७।६।३. (२) ऋसं. ८।६।१०.

द्विविधेन बलेनेन्द्रो विश्वान् सर्वान् वेकनाटान् । अनेन
कुसीदिनो वृद्धिजीविनो वार्धुषिका उच्यन्ते । कथं
तद्व्युत्पत्तिः । वे इत्यपभ्रंशो द्विशब्दार्थे । एकं कार्षा-
पणं ऋणिकाय प्रयच्छन् द्वौ मह्यं दातव्य.....नयेन
दर्शयन्ति ततो द्विशब्देनैकशब्देन च नाटयन्तीति
वेकनाटाः । तानहर्दशः । अहःशब्देन तदुत्पादक
आदित्योऽभिधेयो भवति । तं पश्यन्तीत्यहर्दशः । ननु
सर्वे सूर्यं पश्यन्ति कोऽत्रातिशय इति उच्यते । इहैव
जन्मनि सूर्यं पश्यन्ति न जन्मान्तरे । लुब्धका अय-
ष्टारोऽन्धे तमसि मज्जन्ति । अथवा लौकिकान्येवाहानि
पश्यन्ति न पारलौकिकान्यदृष्टानि । दृष्टप्रधाना हि
नास्तिकाः । अतो.....शान् पणीन् पणिसदृशान् शूद्र-
कल्पान् । उतशब्द एवार्थे । क्रत्वोत कर्मणैव ताडनादि-
व्यापारेणैवाभि भवतीति शेषः । यद्वा । पणीनुत पणी-
नेवाभिभवति न यष्टारम् । पणीनां निन्दा स्मर्यते—
'गोरक्षकानापणिकांस्तथा कारुकुशीलवान् । प्रेष्यान्
वार्धुषिकांश्चैव विप्रान् शूद्रवदाचरेत् ॥' (मत्स्य.
८।१०२) इति । ऋसा.

निरुक्तम्

कुसीदिनः

वेकनाटाः खलु कुसीदिनो भवन्ति द्विगुण-
कारिणो वा द्विगुणदायिनो वा द्विगुणं कामयन्त
इति वा ।

(१) नि. ६।२६.

उपनिधिः

महाभारतम्

न्यासलिङ्गम्

कुंत एव परित्यक्तुं सुतां शक्ष्याम्यहं स्वयम् ।
बालामप्राप्तवयसमजातव्यञ्जनाकृतिम् ॥
भर्तुरर्थाय निक्षिप्तां न्यासं धात्रा महात्मना ।
यस्यां दौहित्रजाँलोकानाशंसे पितृभिः सह ।
स्वयमुत्पाद्य तां बालां कथमुत्सष्टुमुत्सहे ॥

(१) भा. (भाण्डा.) १।१४।३४, ३५.

अग्निपुराणम्

निक्षेपभोगनाशादौ दण्डः

निक्षेपस्य समं मूल्यं दण्ड्यो निक्षेपमुक्तया ॥
वस्त्रादिकस्य धर्मज्ञ तथा धर्मो न हीयते ॥
यो निक्षेपं घातयति यश्चानिक्षिप्य याचते ।
तावुभौ चौरवच्छास्यौ दण्ड्यौ वा द्विगुणं दमम् ॥

(१) अगु. २२७।८-१०.

अस्वामिविक्रयः

अग्निपुराणम्

अस्वामिविक्रितुर्दण्डः

अज्ञानाद्यः पुमान् कुर्यात् परद्रव्यस्य विक्रयम् ।

(१) अपु. २२७।१०.

निर्दोषो ज्ञानपूर्व तु चौरवदण्डमर्हति ॥

(१) अपु. २२७।११.

संभूयसमुत्थानम्

गौतमः

ऋत्विगाचार्यत्यागनियमः

अज्ञानादनध्यापनादृत्विगाचार्यौ पतनीयसेवायां च हेयौ । अन्यत्र हानात्पतति ।

अज्ञानादनध्यापनादिति । यदि कर्मणि प्रवृत्त ऋत्विक् मन्त्रान् कर्मपद्धतिं वा न जानाति स च, य आलस्यादिना नाध्यापयत्याचार्यस्तावुभौ हेयौ त्याज्यौ । इदं पति-

(१) गौध. २१।१२, १३; मेधा. ८।३८८ अज्ञा ... इति (अथायाजकावृत्तिः); मभा. नादनध्या (नाध्या); गौमि. २१।१२, १३.

तेन सह शयनासनादेः सेवायां प्रागप्यब्दात्परित्यागार्थम् । तर्हि संवत्सरेण पततीति वचनमनर्थकम् । न तादृशस्त्यागोऽत्र विवक्षितः । किं तर्हि ऋत्विगाचार्यान्तरमुपादेयम् । अनुपादाने दोष इति ।

अन्यत्रेति । अन्यत्राज्ञानादनध्यापनादन्यत्र तयोस्त्यागो न कर्तव्यः । कुर्वन् पतति । गौमि.

अग्निपुराणम्

मूल्यं गृहीत्वा शिल्पादाने दण्ड्यः

मूल्यमादाय यः शिल्पं न दद्यादण्ड्य एव सः ॥

(१) अपु. २२७।११.

दत्ताप्रदानिकम्

गौतमः

दानाङ्गनियमः

स्वस्ति वाच्य भिक्षादानमपूर्वम् ।

स्वस्तीति भिक्षुकं वाचयित्वा तत उदकदानपूर्वमस्मै भिक्षादानं कर्तव्यम् । भिक्षादाने स्त्रिया अधिकारात् तस्या एव च याचितत्वादतस्तामेवं कारयेत् गृहस्थः । केचिद्व्याचक्षते वैश्वदेवानन्तरमेव विधानादग्रभैक्षस्यायं विधिर्न सामान्यस्येति । तेषां पक्षे स्वस्तिवाचनं पुरुषेणैव

(१) गौध. ५।१९; मभा.; गौमि. ५।१६; सवि. ३८४; समु. ९७.

कारयितव्यमिति द्रष्टव्यम् ।

मभा.

ददातिषु चैवं धर्म्येषु ।

ददातिशब्देन हिरण्यादिदानमुच्यते । धर्म्यग्रहणान्न दृष्टार्थं मित्रादिभ्यो दानम् । एवमेव उदकपूर्वं दद्यात् । चकारादेव सिद्धे एवंशब्दः समस्तप्रापणार्थः । ततश्च यथा भिक्षादानं स्त्रीकृतमपि भर्तुरनुज्ञया प्रमाणं भवति तद्वत् हिरण्यादिदानमपि प्रमाणं भवति । तथा च नारदः— 'स्त्रीकृतान्यप्रमाणानि कार्या-

(१) गौध. ५।२०; मभा.; गौमि. ५।१७; सवि. २८४ ददातिषु (तथाऽतिथिषु); समु. ९७.

प्याहुरनापदि । विशेषतो गृहक्षेत्रदानधर्मान्नविक्रयाः ॥
एतान्येव प्रमाणानि भर्ता यद्यनुमन्यते ॥' इत्यादि ।
भिक्षादानमपि भर्तुरनुज्ञया विना न कार्यम् । तथा च
मनुः—'बालया वा युवत्या वा वृद्धया वाऽपि योषिता ।
न स्वातन्त्र्येण कर्तव्यं कार्यं किञ्चिदगृहेष्वपि ॥' मभा.

आपस्तम्बः

दानाङ्गनियमः

सर्वाण्युदकपूर्वाणि दानानि ।

सर्वाणीति वचनात् भिक्षाऽप्युदकपूर्वमेव देया । उ.

यथाश्रुति विहारं ।

विहारे यज्ञकर्मणि यानि दानानि दक्षिणादीनि, तानि

(१) आध. २।९।८; हिध. २।४; सवि. २८४;

समु. ९७.

(२) आध. २।९।९; हिध. २।४.

यथाश्रुत्येव । नोदकपूर्वाणि । उ.

भारद्वाजः

भयदानलक्षणम्

आक्रोशादर्थहीनानां प्रतीकारं च यद्भयात् ।

प्रदीयते तत्कर्तृभ्यो भयदानं तदुच्यते ॥

स्मृत्यन्तरम्

दानाङ्गनियमः

देवात्कृष्णाजिनं पुच्छे गां पुच्छे करिणं करे ।

केसरेषु तथैवाश्वान् दासीं शिरसि दापयेत् ॥

अग्निपुराणम्

प्रतिश्रुत्याप्रदाने दण्डः

प्रतिश्रुत्याप्रदातारं सुवर्णं दण्डयेन्नृपः ॥

(१) सवि. २८६.

(२) समु. ९७.

(३) अपु. २२७।१२.

अभ्युपेत्याशुश्रूषा

आपस्तम्बः

अन्तेवासिगुरुवृत्तिः

तस्मिन् गुरोर्वृत्तिः ।

तस्मिन्नन्तेवासिनि गुरोर्वृत्तिः । वृत्तेः प्रकारो वक्ष्यते ।

उ.

पुत्रमिवैनमनुकाङ्क्षन् सर्वधर्मेष्वनपच्छादयमानः
सुयुक्तो विद्यां ग्राहयेत् ।

एनं शिष्यं पुत्रमिव अस्याभ्युदयः स्यादिति अनु-
काङ्क्षन् सर्वेषु धर्मेषु किञ्चिदप्यनपच्छादयमानः अगूहन्
सुयुक्तः सुष्ठु अवहितः तत्परो भूत्वा विद्यां ग्राहयेत् ।

उ.

नै चैनमध्ययनविघ्नेनात्मार्येषूपरुन्ध्यादनापत्सु ।
न चैनं शिष्यमध्ययनविघ्नेन आत्मप्रयोजनेष्वना-
पत्सु रुन्ध्यात् । उपरोधः अत्यन्तनीकरणम् । 'अनाप-
त्स्वि'ति वचनादापदध्ययनविघातेनाऽप्युपरोधे न दोषः ।

उ.

(१) आध. १।८।२४; हिध. १।८.

(२) आध. १।८।२५; हिध. १।८.

(३) आध. १।८।२६; हिध. १।८.

अन्तेवास्यनन्तेवासी भवति विनिहितात्मा गुरा-
वनैपुणमापद्यमानः ।

'आपद्यमान' इत्यन्तर्भावितप्यर्थः । योऽन्तेवासी
विनिहितात्मा द्वयोराचार्ययोः विविधं निहितात्मा गुरा-
वनैपुणमापादयति— न अनेन अयं प्रदेशः सम्यगुक्त
इति, सोऽन्तेवासी न भवति । स त्याज्य इत्यर्थः ।
अपर आह— योऽन्तेवासी बाङ्मनःकर्मभिरनैपुणमाप-
द्यमानो गुरौ विसदृशं निहितात्मा भवति अनुरूपं न
शुश्रूषते सोऽन्तेवासी न भवतीति ।

उ.

आचार्योऽप्यनाचार्यो भवति श्रुतात्परिहरमाणः ।
आचार्योऽप्यनाचार्यो भवतीति, त्याज्य इत्यर्थः ।
किं कुर्वन् ? श्रुतात्परिहरमाणः तेन तेन व्याजेन
विद्याप्रदानमकुर्वन् ।

उ.

अपराधेषु चैनं सततमुपालभेत ।

अपराधेषु कृतेष्वेनं शिष्यं सततमुपालभेत, इदमयुक्तं
त्वया कृतमिति ।

उ.

(१) आध. १।८।२७; हिध. १।८.

(२) आध. १।८।२८; हिध. १।८.

(३) आध. १।८।२९; हिध. १।८.

अभित्रास उपवास उदकोपस्पर्शनमदर्शनमिति दण्डा यथामात्रमानिवृत्तेः ।

अभित्रासो भयोत्पादनम् । उपवासो भोजनलोपः । उदकोपस्पर्शनं शीतोदकेन स्नापनम् । अदर्शनं यथा आत्मानं न पश्यति तथा करणम् । गृहप्रवेशनिषेधः । सर्वत्र प्यन्तात् प्रत्ययः । इत्येते दण्डाः शिष्यस्य यथामात्रं यावत्पराधमात्रा तदनु रूपं व्यस्ताः समस्ताश्च । आनिवृत्तेः यावदसौ न ततोऽपराधान्निवर्तते तावदेते दण्डाः । उ. ^३ निवृत्तं चरितब्रह्मचर्यमन्येभ्यो धर्मेभ्योऽनन्तरो भवेत्यतिसृजेत् ।

एवं चरितब्रह्मचर्यं निवृत्तं गुरुकुलात् कृतसमावर्तनमित्यर्थः । एवंभूतमन्येभ्यो धर्मेभ्यो यमसौ आश्रमं प्रति-पित्सते तत्र तेभ्योऽनन्तरो भव यथा त्वमन्तरितो न भवसि तथा भवेत्युक्त्वाऽतिसृजेत् । तं तमाश्रमं प्रति-पत्तुमुत्सृजेत् । उ.

बौधायनः

अध्याप्यः शिष्यः

धर्मार्थौ यत्र न स्यातां शुश्रूषा वाऽपि तद्विधा ।

विद्यया सह मर्तव्यं न चैनामूपरे वपेत् ॥

अनर्हाय विद्या न दातव्येत्याह—धर्मार्थौ यत्रेति ।

यथा कृषीवलः शुभं बीजमूपरे न वपति । तथा शुश्रूषा-दिवर्जिते विद्या न दातव्येत्यर्थः । बौवि. (पृ. २०)

अग्निरिव कक्षं दहति ब्रह्मपृष्ठमनादृतम् ।

तस्माद्वै शक्यं न ब्रूयात् ब्रह्म मानमकुर्वतामिति ॥

अयोग्याध्यापने दोषमाह—अग्निरिव कक्षमिति । शक्यं मानमिति संबन्धः । वैशब्दः पादपूरणः । ब्रह्म विद्या मानं पूजा । बौवि. (पृ. २०)

वसिष्ठः

अध्याप्यः शिष्यः

विद्या ह वै ब्राह्मणमाजगाम गोपाय मां शेष-
धिस्तेऽहमस्मि । असूयकायानृजवेऽयताय न मां
ब्रूया वीर्यवती तथा स्याम् ॥

यमेव विद्याः शुचिमप्रमत्तं मेधाविनं ब्रह्मचर्यो-

(१) आध. १।८।३०; हिध. १।८.

(२) आध. १।८।३१; हिध. १।८.

(३) बौध. १।२।४८. (४) बौध. १।२।४९.

(५) वसु. २।१४-८.

पपन्नम् । यस्तेन द्रुह्येत्कतमच्च नाह तस्मै मां ब्रूया
निधिपाय ब्रह्मन् ॥

य आतृणत्यवितथेन कर्मणा बहुदुःखं कृर्वन्न-
मृतं संप्रयच्छन् । तं मन्येत पितरं मातरं च तस्मै
न द्रुह्येत्कतमच्च नाह ॥

अध्यापिता ये गुरुं नाऽऽद्रियन्ते विप्रा वाचा
मनसा कर्मणा वा । यथैव ते न गुरोर्भोजनीया-
स्तथैव तान्न भुनक्ति श्रुतं तत् ॥

दहत्यग्निर्यथा कक्षं ब्रह्मपृष्ठमनादृतम् ।

न ब्रह्म तस्मै प्रब्रूयाच्छक्यं मानमकुर्वत इति ॥

मनुः

अध्याप्याः शिष्याः

* आचार्यपुत्रः शुश्रूषुर्ज्ञानदो धार्मिकः शुचिः ।
आप्तः शक्तोऽर्थदः साधुः स्वोऽध्याप्या दश धर्मतः ॥

नापृष्ठः कस्यचिद्ब्रूयान्न चान्यायेन पृच्छतः ।

जानन्नपि हि मेधावी जडवल्लोक आचरेत् ॥

अधर्मेण च यः प्राह यश्चाधर्मेण पृच्छति ।

तयोरन्यतरः प्रैति विद्वेषं वाधिगच्छति ॥

धर्मार्थौ यत्र न स्यातां शुश्रूषा वापि तद्विधा ।

तत्र विद्या न वक्तव्या शुभं बीजमिवोपरे ॥

विद्ययैय समं कामं मर्तव्यं ब्रह्मवादिना ।

आपद्यपि हि घोरायां न त्वेनामिरिणे वपेत् ॥

विद्या ब्राह्मणमेत्याह शेषधिष्टेऽस्मि रक्ष माम् ।

असूयकाय मां मादास्तथा स्यां वीर्यवत्तमा ॥

यमेव तु शुचिं विद्याः नियतब्रह्मचारिणम् ।

तस्मै मां ब्रूहि विप्राय निधिपायाग्रमादिने ॥

अब्राह्मणादध्ययनमापत्काले विधीयते ।

अनुब्रज्या च शुश्रूषा यावदध्ययनं गुरोः ॥

अग्निपुराणम्

भार्यापुत्रदासशिष्यादिनाडनविशेषे दोषः

भार्या पुत्राश्च दासाश्च शिष्यो भ्राता च सोदरः ।

कृतापराधास्ताड्याः स्यू रज्जा वेगुदलेन वा ।

पृष्ठे न मस्तके हन्याच्चौरस्याप्रोति कित्विषम् ॥

* मनुस्मृतेः व्यवहारप्रकरणे एतेषां श्लोकानामभावात् टीका
नोद्धता ।

(१) मस्मृ. २।१०९-११५, २४१.

(२) अपु. २२७।४५-६.

वेतनानपाकर्म

कात्यायनः

भाण्डवाहकधर्मः

भाण्डवाहकदोषेण वणिजो यदि द्रव्यं नश्येत्
तद्भाण्डवाहको दद्यात् ।

लघुहारीतः

भाटकम्

अनुच्छिष्टं तु यद्द्रव्यं दासक्षेत्रगृहादिकम् ।
स्वबलेनैव भुञ्जानश्चौरवदण्डमर्हति ॥

(१) मेधा. ८।२१५.

(२) लहास्मृ. ५०, ५१.

अनड्वाहं च धेनुं च दासीदासं तथैव च ।
फलभुक् प्रत्यहं दद्याद्भोगं पणचतुष्टयम् ॥

अग्निपुराणम्

स्वामिभृत्ययोः दोषे दण्डः

भृतिं गृह्य न कुर्याद्यः कर्माष्टौ कृष्णला दमः ।
अकाले तु त्यजन् भृत्यं दण्ड्यः स्यात्तावदेव तु ॥

वेश्याधर्मः

गृहीत्वा वेतनं वेश्या लोभादन्यत्र गच्छति ।
वेतनं द्विगुणं दद्यादण्डं च द्विगुणं तथा ॥

(१) अपु. २२७।१२-३.

(२) अपु. २२७।४४-५.

क्रयविक्रयानुशयः

निरुक्तम्

स्त्रीपुरुषविक्रयविचारः

स्त्रीणां दानविक्रयातिसर्गा विद्यन्ते न पुंसः ।
पुंसोऽपीत्येके शौनःशेषे दर्शनात् * ।

विष्णुः

कन्याविषयानुशयादौ दण्डविधिः

दोषमनाख्याय कन्यां प्रयच्छेत् । तां च
विभृयात् । अदुष्टां दुष्टामिति ब्रुवन्नुत्तमसाहसम् ।

भारद्वाजः

परिवृत्तेः परिवर्तनावधिः

संधिश्च परिवृत्तिश्च विभागश्च समा यदि ।
आदशाहान्निवर्तन्ते विपमा नववत्सरात् × ॥

अग्निपुराणम्

क्रयविक्रयः—कन्याविषयानुशये दण्डविधिः

क्रीत्वा विक्रीय वा किञ्चिदस्येहानुशयो भवेत् ।

* व्याख्यानं दायभागे (पृ. १२५५) द्रष्टव्यम् ।

× स्थलादिनिर्देशः दायभागे (पृ. १५८२) द्रष्टव्यः ।

(१) नि. ३।४.

(२) विस्मृ. ५।४५-७.

(३) अपु. २२७।१३-७.

सोऽन्तर्दशाहात्तत्स्वामी दद्याच्चैवाददीत च ॥
परेण तु दशाहस्य नादद्यान्नैव दापयेत् ।
आददद्धि ददच्चैव राज्ञा दण्ड्यः शतानि षट् ॥
वरदोषानविख्याप्य यः कन्यां वरयेदिह ।
दत्ताऽप्यदत्ता सा तस्य राज्ञा दण्ड्यः शतद्वयम् ॥
प्रदाय कन्यां योऽन्यस्मै पुनस्तां संप्रयच्छति ।
दण्डः कार्यो नरेन्द्रेण तस्याप्युत्तमसाहसः ॥
सत्यङ्कुरेण वाचा च युक्तं पुण्यमसंशयम् ।
लुब्धोऽन्यत्र च विक्रेता षट्शतं दण्डमर्हति ॥

मत्स्यपुराणम्

कन्याविषयानुशये दण्डविधिः

यस्तु दोषवतीं कन्यामनाख्याय प्रयच्छति ।
तस्य कुर्यान्नृपो दण्डं स्वयं पणवति पणान् ॥
यः कन्यां दर्शयित्वाऽन्यां बोदुरन्यां प्रयच्छति ।
उत्तमं तस्य कुर्वीत राजा दण्डं तु साहसम् ॥
वरो दोषं समासाद्य यः कन्यां संहरोदिह ।
दत्ताऽप्यदत्ता सा तस्य राज्ञा दण्ड्यः शतद्वयम् ॥

(१) दवि. १८५-६.

स्वामिपालविवादः

महाभारतम्

पशुपालनभृतिः

वैश्यस्यापि हि यो धर्मस्तं ते वक्ष्यामि शाश्वतम् ।
दानमध्ययनं यज्ञः शौचेन धनसञ्चयः ॥
पितृवत्पालयेद्वैश्यो युक्तः सर्वान्पशूनिह ।
विकर्म तद्भवेदन्यत्कर्म यत्स समाचरेत् ॥
रक्षया स हि तेषां वै महत्सुखमवाप्नुयात् ।
प्रजापतिर्हि वैश्याय सृष्ट्वा परिददौ पशून् ॥
ब्राह्मणाय च राज्ञे च सर्वाः परिददे प्रजाः ।
तस्य वृत्तिं प्रवक्ष्यामि यच्च तस्योपजीवनम् ॥
षण्णामेकां पिवेद्वेनुं शताच्च मिथुनं हरेत् ।
लब्धाच्च सप्तमं भागं तथा शृङ्गे कला खुरे ॥
सस्यानां सर्वबीजानामेषा सांवत्सरी भृतिः ।
न च वैश्यस्य कामः स्यान्न रक्षेयं पशूनिहि ॥
वैश्ये चेच्छति नान्येन रक्षितव्याः कथञ्चन ॥

नारदः

पशुनाशे व्यवस्था

वालाश्चर्मापरे सक्थी वस्तिस्नायूनि रोचनाम् ।
दद्यात्पशुमते सर्वं मृतेष्वङ्गांश्च दर्शयेत् ॥

व्यासः

द्विजबान्धवगोकुलमस्यमक्षणं क्षम्यम्

आक्रम्य च द्विजैर्भुक्तं परिक्षीणं च बान्धवैः ।
गोभिश्च नरशार्दूल वाजपेयाद्विशिष्यते ॥

(१) भा. १२।६।२१-७.

(२) Dr. Jolly—Narada Preface page 8—Nepalese MS.

(३) स्मृच. २१२ च द्विजैर्भुक्तं (यद्द्विजैर्भुक्तं) णं च

स्मृत्यन्तरम्

सस्यनाशे दण्डः

वत्सानां द्विगुणः प्रोक्तः सवत्सानां चतुर्गुणः ॥

अनिर्दिष्टकर्तृकवचनम्

सस्यनाशे दण्डः

गुरोः क्षुद्रात् पशो रात्रावहि कामादकामतः ।
महानल्पः शस्यनाशो दण्डभेदाय भिद्यते ॥

अग्निपुराणम्

पालधर्माः सस्यरक्षा च

दद्याद्वेनुं न यः पालो गृहीत्वा भक्तवेतनम् ।
स तु दण्ड्यः शतं राज्ञा सुवर्णं वाऽप्यरक्षिता ॥
धनुःशतं परीणाहो ग्रामस्य तु समन्ततः ।
द्विगुणं त्रिगुणं वाऽपि नगरस्य च कल्पयेत् ॥
वृत्तिं तत्र प्रकुर्वीत यामुष्ट्रो नावलोकयेत् ।
तत्रापरिवृते धान्ये हिंसिते नैव दण्डनम् ॥

(गैश्च); व्यउ. १०१; व्यप्र. ३५३; विता. ६८२-३
णं च (गैश्च) नर (राज); समु. १०४ च (यत्) णं च
(गैश्च).

(१) पमा. ३८१; दवि. २८४ (सन्नानां द्विगुणो दण्डो
वसतां तु चतुर्गुणः) नारदः.

(२) दवि. २८२.

(३) अपु. २२७।१८-२१.

सीमाविवादः

नारदः

बलाद्भूमिर्न हर्तव्या

अतो भूमिर्न हर्तव्या जानता भूमिजं भयम् ।
बलाद्धृताया भूमेस्तु करणं न प्रमाणकम् ॥

(१) स्मृचि. २३.

अग्निपुराणम्

गृहाद्याहरणे दण्डः

गृहं तडागमारामं क्षेत्रं वा भीषया हरन् ।
शतानि पञ्च दण्ड्यः स्यादज्ञानाद्द्विशतो दमः ॥

(१) अपु. २२७।२१-२२.

स्त्रीपुंघर्माः

वेदाः

एका द्वयोः पत्नी

आ वां रथं दुहिता सूर्यस्य कार्मर्षेवातिष्ठदर्वता
जयन्ती ।

विश्वे देवा अन्वमन्यन्त दृष्टिः समु श्रिया
नासत्या सचेथे ॥

सविता स्वदुहितरं सूर्याख्यां सोमाय राजे प्रदातुमै-
च्छत् । तां सूर्यां सर्वे देवा वरयामासुः । तेऽन्योन्यमृचुः ।
आदित्यमवधि कृत्वाजिं धावाम । योऽस्माकं मध्ये
उज्येति तस्येयं भविष्यतीति । तत्राश्विनावुदजयताम् ।
सा च सूर्या जितवतोस्तयोः रथमारुरोह । अत्र प्रजा-
पतिर्वै सोमाय राजे दुहितरं प्रायच्छत् (ऐत्रा. ४।७) ।
इत्यादिकं ब्राह्मणमनुसंधेयम् । इदं चाख्यानं सूर्याविवा-
हस्य स्तावकेन सत्येनोत्तमिता भूमिरिति सूक्तेन विस्पष्ट-
यिष्यते । हे अश्विनौ वां युवयो रथं कार्मर्षेव । कार्मर्ष-
शब्दः काष्ठवाची । यथा काष्ठमाजिधावनस्यावधितया
निर्दिष्टं लक्ष्यमाशुगामी कश्चित् सर्वेभ्यो धावद्भ्यः पूर्वं
प्राप्नोति एवमेव सर्वेभ्यो देवेभ्यः पूर्वमवता शीघ्रमवधिं
प्राप्नुवता युष्मदीयेनाश्वेन करणभूतेन युवाभ्यां जयन्ती
जीयमाना सूर्यस्य सवितुर्दुहितातिष्ठत् आरूढवती ।
विश्वे सर्व इतरे देवा एतदारोहणस्थानं ह्यद्विर्हृदयैरन्व-
मन्यन्त अन्वजानन् । तदानीं हे नासत्यावश्विनौ श्रिया
ऋक्सहस्रलाभरूपया संपदा कान्त्या वा युवां सं सचेथे
संगच्छेथे ।

ऋसा.

वेश्या

कैमाय पुंश्चलम् । नर्माय पुंश्चलम् ।

वसिष्ठः

स्त्रीरक्षा, रजरवलाधर्माश्च

अस्वतन्त्रा स्त्री पुरुषप्रधाना । अनग्निकाऽ-
नुदक्या वा अनृतमिति विज्ञायते ।

(१) ऋसं. १।११६।१७.

(२) शुमा. ३।०।५, २०.

(३) वस्मृ. ५।१-१६.

अथाप्युदाहरन्ति—

पिता रक्षति कौमारे भर्ता रक्षति यौवने ।

पुत्रश्च स्थाविरे भावे न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति ॥

तस्या भर्तुरभिचार उक्तः प्रायश्चित्तरहस्येषु ।

मासि मासि रजो ह्यासां दुष्कृतान्यपकर्षति ॥

त्रिरात्रं रजस्वलाऽशुचिर्भवति, सा नाञ्ज्यान्ना-
भ्यञ्ज्यान्नाप्सु स्नायात्, अधः शयीत, दिवा न
स्वप्यात्, नाग्निं स्पृशेत्, न रज्जुं सृजेत्, न दन्तान्
धावयेत्, न मांसमश्नीयात्, न ग्रहानिरीक्षेत्,
न हसेत्, न किञ्चिदाचरेत्, अखर्वेण पात्रेण
पिबेत्, अञ्जलिना वा पिबेत्, लोहितायसेन वा ।

विज्ञायते हीन्द्रस्त्रिशीर्षाणं त्वाष्ट्रं हत्वा पाप्मगृहीतो
महत्तमाधर्मसंबद्धोऽहमित्येवमात्मानं अमन्यत, तं
सर्वाणि भूतान्यभ्याक्रोशन्, भ्रूणहन् भ्रूणहन्
भ्रूणहन्निति, स स्त्रिय उपाधावन्, अस्यै मे ब्रह्म-
हत्यायै तृतीयं भागं प्रतिगृहीतेति गत्वैवमुवाच, ता
अब्रुवन्, किं नोऽभूदिति, सोऽब्रवीद्वरं वृणीध्व-
मिति, ता अब्रुवन्तु तां प्रजां विन्दामहा इति,
काममा विजनिताः संभवाम इति, तथेति ताः
प्रतिजगृहुस्तृतीयं भ्रूणहत्यायाः । सैषा भ्रूणहत्या
मासि मास्याविर्भवति । तस्माद्रजस्वलान्नं नाश्नीयात् ।
अतश्च भ्रूणहत्याया एवैषा रूपं प्रतिमुच्य आस्ते
कञ्चुकमिव । तदाहुर्ब्रह्मवादिनः । अञ्जनाभ्यञ्ज-
नमेवास्या न प्रतिग्राह्यम् । तद्धि स्त्रिया अन्नमिति ।
तस्मात्तस्यास्तत्र न च मन्यन्ते । आचारायाश्च
योषित इति सेयमुपयाति ।

उदक्यास्त्वासते येषां ये च केचिदनम्रयः ।

कुलं चाश्रोत्रियं येषां सर्वे ते शूद्रधर्मिणः ॥ इति ॥

ऋतुकालगामी स्यात्पर्ववर्जं स्वदारेषु । अतिर्य-
गुपेयात् ।

अथाप्युदाहरन्ति —

यस्तु पाणिगृहीताया आस्ये कुर्वीत मैथुनम् ।

भवन्ति पितरस्तस्य तन्मासं रेतसो भुजः ॥

(१) वस्मृ. १२।१८-२४.

या स्यादनित्यचारेण रतिः साऽधर्मसंश्रिता ॥
अपि च काठके विज्ञायते । अपि नः श्रो-
विजनिष्यमाणाः पतिभिः सह शयीरन्निति स्त्रीणा-
मिन्द्रदत्तो वर इति ।

महाभारतम्

स्त्रीणां भर्तृश्रूषा धर्मः । भार्यामहिमा । स्त्री अवध्या ।

बहुपत्नीकता नाधर्मः । स्त्री त्याज्या ।

भार्या पुत्रोऽथ दुहिता सर्वमात्मार्थमिष्यते ॥
एतद्वि परमं नार्याः कार्यं लोके सनातनम् ।
प्राणानपि परित्यज्य यद्वर्तुहितमाचरेत् ॥
उत्सृष्टमामिषं भूमौ प्रार्थयन्ति यथा खगाः ।
प्रार्थयन्ति जनाः सर्वे पतिहीनां तथा स्त्रियम् ॥
व्युष्टिरेषा परा स्त्रीणां पूर्वं भर्तुः परां गतिम् ।
गन्तुं ब्रह्मन्सपुत्राणामिति धर्मविदो विदुः ॥
यज्ञैस्तपोभिर्नियमैर्दानैश्च विविधैस्तथा ।
विशिष्यते स्त्रिया भर्तुर्नित्यं प्रियहिते स्थितिः ॥
इष्टानि चाप्यपत्यानि द्रव्याणि सुहृदः प्रियाः ।
आपद्धर्मप्रमोक्षाय भार्या चापि सतां मतम् ॥
आपदर्थे धनं रक्षेद्वारान् रक्षेद्वनैरपि ।
आत्मानं सततं रक्षेद्द्वारैरपि धनैरपि ॥
दृष्टादृष्टफलार्थं हि भार्या पुत्रो धनं गृहम् ।
सर्वमेतद्विधातव्यं बुधानामेष निश्चयः ॥
एकतो वा कुलं कृत्स्नमात्मा वा कुलवर्धनः ।
न समं सर्वमेवेति बुधानामेष निश्चयः ॥
अवध्यां स्त्रियमित्याहुर्धर्मज्ञा धर्मनिश्चये ॥
न चाप्यधर्मः कल्याण बहुपत्नीकृतां नृणाम् ।
स्त्रीणामधर्मः सुमहान्भर्तुः पूर्वस्य लङ्घने ॥
भृशं दुःखपरीताङ्गी कन्या तावभ्यभाषत ॥
धर्मतोऽहं परित्याज्या युवयोर्नात्र संशयः ।
त्यक्तव्यां मां परित्यज्य त्रातं सर्वं मयैकया ॥
इत्यर्थमिष्यतेऽपत्यं तारयिष्यति मामिति ॥
आत्मा पुत्रः सखा भार्या कृच्छं तु दुहिता किल ॥

(१) भा. १।१५।८।३, ४, १२, २२, २४, २६-२९, ३१, ३६.

(२) भा. (भाण्ड.) १।१४।१।३, ४, ११.

याज्ञवल्क्यः

व्यवहारप्रकरणे स्त्रीपुंसधर्मपदव्यवस्था

व्यवहारप्रकरणमध्ये स्त्रीपुंसयोगाख्यमप्यपरं विवाद-
पदं मनुनारदाभ्यां विवृतम् । तत्र नारदः— 'विवाहा-
दिविधिः स्त्रीणां यत्र पुंसां च कीर्त्यते । स्त्रीपुंस-
योगसंज्ञं तद्विवादपदमुच्यते ॥' इति । मनुरप्याह—
'अस्वतन्त्राः स्त्रियः कार्याः पुरुषैः स्वैर्दिवानिशम् ।
विषयेषु च सज्जन्त्यः संस्थाप्या ह्यात्मनो वशे ॥' इत्यादि ।
यद्यपि स्त्रीपुंसयोः परस्परमर्थिप्रत्यर्थितया नृपसमक्षं
व्यवहारो निषिद्धस्तथापि प्रत्यक्षेण कर्णपरस्परया वा
विदिते तयोः परस्परतिचारे दण्डादिना दम्पती निज-
धर्ममार्गे राज्ञा स्थापनीयौ । इतरथा दोषभागभवति ।
व्यवहारप्रकरणे राजधर्ममध्येऽस्य स्त्रीपुंसधर्मजातस्यो-
पदेशः । एतच्च विवाहप्रकरण एव सप्रपञ्चं प्रतिपादित-
मिति योगीश्वरेण न पुनरत्रोक्तम् । मिता. २।२९५

नारदः

कन्यादानकालः

व्यञ्जनैस्तु समुत्पन्नः सोमो भुङ्क्तेऽथ योषितः ।
पयोधरास्तु गान्धर्वो रजस्यग्निः प्रकीर्तितः ॥
तस्मादव्यञ्जनोपेतामरजामपयोधराम् ।
अमुक्तपूर्वां सोमाद्यैर्दद्याद्दुहितरं पिता ॥

चतुःस्वैरिणीदोषतारतम्यम्

स्वैरिणीनां चतसृणां सा श्रेष्ठा तूत्तरोत्तरा ।
विकल्पं तदपत्यानां रिक्थपिण्डोदकादिषु ॥

श्रोपितभर्तृकशूद्रावृत्तम्

न शूद्रायाः स्मृतः कालो न च धर्मव्यतिक्रमः ।
विशेषतोऽप्रसूतायाः संवत्सरपरा स्थितिः ॥
प्रजाप्रवृत्तौ भूतानां दृष्टिरेषा प्रजापतेः ।
जीवति श्रूयमाणे तु स्यादेव द्विगुणो विधिः ॥

उशना

ज्येष्ठपूर्वं यवीयसः विवाहः

प्रेत्रजिते ज्येष्ठे क्षपणं नास्ति सद्य एव निविशेत् ।

(१) Dr. Jolly—Narada preface page 11—Nepalese MS.

(२) Dr. Jolly—Narada Preface page 12—Nepalese MS. (३) मभा. १।८।१९.

स्मृत्यन्तरम्

पतिप्रीणनं धर्मः

यद्यदिष्टतमं लोके यद्यत्पत्युः समीहितम् ।
तत्तद्गुणवते देयं पतिप्रीणनकाम्यया ॥

कन्याविक्रयनिन्दा

तं देशं पतितं मन्ये यत्रास्ते शुल्कविक्रयी ।

अग्निपुराणम्

विविधाः स्त्रीपुंभर्माः

विप्रदुष्टां स्त्रियं भर्ता निरुन्ध्यादेकवेदमनि ।
यत्पुंसः परदारेषु तदेनां चारयेद् व्रतम् ॥
साध्वीस्त्रीणां पालनं च राजा कुर्याच्च धार्मिकः ।
स्त्रिया प्रहृष्टया भाव्यं गृहकार्यैकदक्षया ॥

(१) दात. १९०. (२) मच. ९।९८.

(३) अपु. १६९।३९. (४) अपु. २२२।१९-२६.

सुसंस्कृतोपस्करया व्यये चासुक्तहस्तया ।

यस्मै दद्यात्पिता त्वेनां शुश्रूषेत्तं पतिं सदा ॥

मृते भर्तरि स्वर्गायाद्रुद्धचर्ये स्थिताऽङ्गना ।

परवेशमरुचिर्न स्यान्न स्यात्कलहशालिनी ॥

मण्डनं वर्जयेन्नारी तथा प्रोषितभर्तृका ।

देवताराधनपरा तिष्ठेद्भर्तृहिते रता ॥

धारयेन्मङ्गलार्थाय किञ्चिदाभरणं तथा ।

भर्ताऽग्निं या विशेषेन्नारी साऽपि स्वर्गमवाप्नुयात् ॥

श्रियः संपूजनं कार्यं गृहसंमार्जनादिकम् ।

द्वादश्यां कार्तिके विष्णुं गां सवत्सां ददेत्तथा ॥

सावित्र्या रक्षितो भर्ता सत्याचारव्रतेन च ।

सप्तम्यां मार्गशीर्षे तु सितेऽभ्यर्च्य दिवाकरम् ॥

पुत्रानान्नोति च स्त्रीह नात्र कार्या विचारणा ॥

दायभागः

वेदाः

पितुः कन्यायां संततिः । यावज्जीवं भर्तृरहिताः

कन्याः, तासां तत्पुत्राणां च भागः ।

द्यौर्मै पिता जनिता नाभिरत्र बन्धुर्मै माता
पृथिवी महीयम् । उत्तानयोश्चम्वोर्योनिरन्तरत्रा
पिता दुहितुर्गर्भमाधात् ॥

दीर्घतमा ब्रवीति । मे मम द्यौर्दुलोकः पिता पालकः ।
न केवलं पालकत्वमात्रं अपि तु जनिता जनयितोत्पाद-
यिता । तत्रोपपत्तिमाह । नाभिरत्र नाभिभूतो भौमो
रसोऽत्र तिष्ठतीति शेषः । ततश्चाद्यं जायते अन्नाद्रेतः
रेतसो मनुष्य इत्येवं पारम्पर्येण जननसंवन्धिनो हेतो
रसस्यात्र सन्नावात् । अनेनैवाभिप्रायेण जनितेत्युच्यते ।
अत एव बन्धुव्रन्धिका तथेयं मही महती पृथिवी मे
माता मातृस्थानीया स्वोद्भूतौपध्यादिनिर्मात्रीत्यर्थः ।
किञ्चोत्तानयोरुर्ध्वतनयोश्चम्वोः सर्वस्यात्त्रयोर्भोगसाध-
नयोः द्यावापृथिव्योरन्तर्मध्ये योनिः सर्वभूतनिर्माणाश्रय-

मन्तरिक्षं वर्तत इति शेषः । अत्रास्मिन्नन्तरिक्षे पिता
द्युलोकः । अधिष्ठात्रधिष्ठानयोरभेदेन आदित्यो द्यौरुच्यते ।
स्वरदिमभिः । अथवा इन्द्रः पर्जन्यो वा । दुहितुर्दूरे
निहिताया भूम्या गर्भं सर्वोत्पादनसमर्थं वृष्टयुदकलक्षण-
माधात् । सर्वतः करोति । ऋता.

अमाजूरिव पित्रोः सचा सती समानादा सद-
सस्त्वामिये भगम् । कृधि प्रकेतमुप मास्या भर
दद्धि भागं तन्वो येन मामहः * ॥

वन्नीभिः पुत्रमग्रुवो अदानं निवेशनाद्धरिव आ
जभर्थ । व्यन्धो अख्यदहिमाददानो निर्भूदुख-
च्छित्समरन्त पर्व × ॥

उत त्वं पुत्रमग्रुवः परावृत्तं शतक्रतुः । उक्थे-
ष्विन्द्रं आभजत् ॥

* व्याख्यानं स्थलनिर्देशश्च दायभागे (पृ. १४१५)
द्रष्टव्यः ।

× व्याख्यानं स्थलनिर्देशश्च स्त्रीपुंभर्मप्रकरणे (पृ. ९७१)
द्रष्टव्यः ।

(१) ऋसं. ४।३०।१६.

(१) ऋसं. १।१६।४।३३; असं. ९।१०।१२; नि.
४।२१.

उतापि च शतक्रतुः शतकर्मैन्द्रस्य तं प्रसिद्धमश्रुवः
एतन्नाम्न्याः पुत्रं परावृत्तमेतन्नामकमुक्थेषु स्तोत्रेष्वामजत्
भागिनं कृतवान् । ऋसा.

वातोपधूत इषितो वशोऽनु तृषु यदन्ना वेवि-
षद्विषिष्टसे । आ ते यतन्ते रथ्यो यथा पृथक्
शर्वास्यग्ने अजराणि धक्षतः ॥

हे अग्ने यद्यदा त्वं वातोपधूतो वायुना कम्पितो
वशान् कान्तान् वनस्पतीन्नु प्रति तृषु क्षिप्रमिषितः
प्रेरितश्च सन् अन्नान्यदनीयानि वनस्पत्यादीनि स्थाव-
राणि वेविषद्याप्नुवन् वितिष्टसे इतस्ततो गच्छसि तदानीं
धक्षतः काननानि दहतस्ते तवाजराणि जरारहितानि
शर्वासि तेजांसि यथा रथ्यो रथिनस्तद्वत् पृथगा यतन्ते
गच्छन्ति । ऋसा.

पुत्रप्रतिग्रहः (दत्तकलिङ्गम् ?)

ये यज्ञेन दक्षिण्या समक्ता इन्द्रस्य सख्यममृ-
तत्वमानश । तेभ्यो भद्रमङ्गिरसो वो अस्तु प्रति
गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥

नामानेदिष्टः स्वपित्रा मनुनाभ्यनुज्ञातः सत्रमासीनान्
अङ्गिरसोऽभ्येत्य मां प्रतिगृह्णीत युष्मभ्यं यज्ञं प्रज्ञापया-
मीति यदुक्तवान् तदुच्यते । इतिहासस्त्विदमित्येति पूर्व-
सूक्ते नामानेदिष्टं शंसति नामानेदिष्टं वै मानवमिति
ब्राह्मणानुसारेण 'मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यभजदि'ति तैत्ति-
रीयब्राह्मणानुसारेण च सप्रपञ्चमभिहितः । तथा चास्या
ऋचोऽयमर्थः । यज्ञेन यजनीयेन हविषा दक्षिण्यात्विग्भ्यो
देयया समक्ताः संगता येऽहीनैकाहसत्राणि कुर्वन्तो यूयं
इन्द्रस्य सख्यं सखिकर्म अत एवामृतत्वममरणधर्मं देव-
त्वमानश आनशिष्वे प्राप्ताः स्थ । हे अङ्गिरसः तेभ्यो
वो युष्मभ्यं भद्रं कल्याणं कर्मास्तु । हे सुमेधसः सुप्रज्ञा
हे अङ्गिरसः ते यूयमिदानीमागतं मानवं मनोः पुत्रं मां
प्रति गृभ्णीत प्रतिगृह्णीत । मयि प्रतिगृहीते सति यज्ञं
साधु करिष्यामीति तदर्थं प्रतिगृह्णीत । ऋसा.

(१) ऋसं. १०।९।१७; मैसं. ४।१।१४; सासं.
२।३।३३; आपश्रौ. ३।१।५।५; माश्रौ. ५।१।७।३७.

(२) ऋसं १०।६२।१; ऐवा. ५।१३।१२; कौवा.
२३।८; आश्रौ. ८।१।२१; शाश्रौ. १०।८।१४, १२।८।८,
१६।१।३०.

य उदाजन् पितरो गोमयं वस्यूतेनाभिन्दन् परि-
वत्सरे वलम् । दीर्घायुत्वमङ्गिरसो वो अस्तु प्रति
गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥

हे अङ्गिरसः पितरोऽस्माकं पूर्वजत्वेन पितृभूता ये
यूयं गोमयं गवात्मकं पणिभिरपहृतं वसु धनमुदाजन्
तैरधिष्ठितात्पर्वतादुदगमयन् । किञ्चर्तेन सत्यभूतेन यज्ञेन
परिवत्सरे पर्यागते वत्सरे संपूर्णे सत्रान्त इत्यर्थः । तत्र
वलं वलनामानं गवामपहर्तारमसुरमभिन्दन् व्यनाशयन्
तेभ्यो वो युष्मभ्यं दीर्घायुत्वं प्रभूतजीवनमस्तु । शेषं
पूर्ववत् । ऋसा.

य ऋतेन सूर्यमारोहयन् दिव्यप्रथयन् पृथिवीं
मातरं वि । सुप्रजास्त्वमङ्गिरसो वो अस्तु प्रति
गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥

हे अङ्गिरसः ये भवन्त ऋतेन सत्यभूतेन यज्ञेन
दिवि द्युलोके सूर्यं सुष्ठु सर्वस्य प्रेरकमादित्यमारोहयन्
अस्थापयन् किञ्च मातरं सर्वेषां निर्मात्रीं पृथिवीं व्यप्र-
थयन् प्रसिद्धामकुर्वन् सत्त्वादिकर्मकरणेन तेभ्यो
युष्मभ्यं सुप्रजास्त्वं सुपुत्रत्वमस्तु । ऋसा.

अयं नाभा वदति वल्गु वो गृहे देवपुत्रा
ऋषयस्तन् शृणोतन । सुब्रह्मण्यमङ्गिरसो वो
अस्तु प्रति गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥

हे देवपुत्रा देवानां पुत्रा अग्नेः पुत्रा ऋषयोऽतीन्द्रि-
यार्थस्य द्रष्टारो हे अङ्गिरसः अयं नाभा नामानेदिष्टः
पुरोवर्ती जनो वो युष्माकं गृहे गृहभूते यज्ञे वल्गु
कल्याणं वचो वदति । तद्वाक्यं यूयं शृणोतन महतादरेण
शृणुत । तेभ्यो युष्मभ्यं सुब्रह्मण्यं शोभनं ब्रह्मवर्चसमस्तु ।
इदानीं आगतं मानवं मां प्रति गृभ्णीत प्रतिगृह्णीत ।

ऋसा.

कानीनः

प्रमदे कुमारीपुत्रम् ।

सिलाची नाम कानीनोजबभ्रु पिता तव ।

अश्वो यमस्य यः श्यावस्तस्य हास्तास्युक्षिता ॥

(१) ऋसं. १०।६२।२. (२) ऋसं. १०।६२।३.

(३) ऋसं. १०।६२।४.

(४) शुमा. ३०।६ ; तैवा. ३।४।१।२ मदे (सुदे).

(५) असं. ५।५।८.

स्वयंदत्तः । ज्येष्ठत्वं पुत्रत्वं दायादत्वं च पितुः संकेताधीनम् ।

अथ ह शुनःशेषो विश्वामित्रस्याङ्गमाससाद स होवाचाजीगर्तः सौयवसिर्ऋषे पुनर्मे पुत्रं देहीति नेति होवाच विश्वामित्रो देवा वा इमं मह्यमरास- तेति स ह देवरातो वैश्वामित्र आस तस्यैते कपिलेयवाभ्रवाः * ।

अथामिषेचनीयसमातेरनन्तरं हरिश्चन्द्रसहितेषु ऋत्विक्षु विस्मितेषु स शुनःशेष इत ऊर्ध्वं कस्य पुत्रोऽस्त्विति विचारे सति तदीयेच्छेव नियामिकेति महर्षीणां वचनं श्रुत्वा शुनःशेषः स्वेच्छया विश्वामित्रपुत्रत्वमङ्गीकृत्य सहसा तदीयमङ्गमाससाद । पुत्रो हि सर्वत्र पितुरङ्के निपीदति । तदानीं सुयवसपुत्रोऽजीगर्ता विश्वामित्रं प्रत्येव- मुवाच । हे महर्षे मदीयपुत्रमेनं पुनरपि मह्यं देहीति, स विश्वामित्रो नेति निराकृत्यैवमुवाच । प्रजापत्यादयो देवा एवेमं शुनःशेषं मह्यमरासत दत्तवन्तस्तस्मात्तुभ्यं न दास्यामीति । स च शुनःशेषो देवैर्दत्तत्वादेवरात इति नामधारी विश्वामित्रपुत्र एव आस । तस्य च देव- रातस्यैते कपिलगोत्रोत्पन्ना बभ्रुगोत्रोत्पन्नाश्च बन्धवोऽ- भवन् । ऐत्रासा.

यथैवाङ्गिरसः सन्नुपेयां तव पुत्रतामिति, स होवाच विश्वामित्रो ज्येष्ठो मे त्वं पुत्राणां स्यास्तव श्रेष्ठा प्रजा स्यात् । उपेया दैवं मे दायं तेन वै त्वोपमन्त्रय इति * ।

विश्वामित्रेणैवं बोधितः शुनःशेषः पुनरपि गाथया विश्वामित्रं प्रत्येवमुवाच । अयं विश्वामित्रो जन्मना धन्विः सन् स्वकीयेन तपोमहिम्ना ब्राह्मण्यं प्राप्तवानि- त्येवं तद्वृत्तान्तं सूचयितुं हे राजपुत्रेति संबोधितवान् । स वै तथाविधो राजजातीय एव सन् यथा येन प्रकारेण नोऽस्माभिः सर्वैरा समन्ताज्जपय ब्राह्मणत्वेन ज्ञायसे तथै- वास्मद्विषयेऽपि त्वं वद । कथं वदितव्यमिति तदुच्यते । अहमिदानीमङ्गिरोगोत्रः सन् तत्परित्यागेन तव पुत्रत्वं येनैव प्रकारेणोपेयां तथैवानुगृहाणेति शेषः । ऐत्रासा.

* पूर्वमिदं वचनं अस्मिन् प्रकरणे (पृ. १२६०) गृहीत- मपि व्याख्यानोद्धरणार्थं पुनरुद्धृतम् ।

(१) ऐत्रा. ३३।५. (२) ऐत्रा. ३३।५.

पितुः दायादिसर्वस्वहरः पुत्रः । पुत्रस्य गृहे पितुर्वासः ।

अथातः पितापुत्रीयं संप्रदानमिति चाचक्षते पिता पुत्रं प्रेष्याह्वयति नवैस्तृणैरगारं संस्तीर्याग्नि- मुपसमाधाय उदकुम्भं सपात्रं उपनिधायाहतेन वाससा संप्रच्छन्नः इयेत एत्य पुत्र उपरिष्टादभि- निपद्यत इन्द्रियैरस्येन्द्रियाणि संस्पृश्यापि वास्याभि- मुखत एवासीताथास्मै संप्रयच्छति वाचं मे त्वयि दधानीति पिता वाचं ते मयि दध इति पुत्रः प्राणं मे त्वयि दधानीति पिता प्राणं ते मयि दध इति पुत्रश्चक्षुर्मे त्वयि दधानीति पिता चक्षुस्ते मयि दध इति पुत्रः श्रोत्रं मे त्वयि दधानीति पिता श्रोत्रं ते मयि दध इति पुत्रो मनो मे त्वयि दधानीति पिता मनस्ते मयि दध इति पुत्रोऽन्नरसान्मे त्वयि दधा- नीति पिता अन्नरसोऽस्ते मयि दध इति पुत्रः कर्माणि मे त्वयि दधानीति पिता कर्माणि ते मयि दध इति पुत्रः सुखदुःखे मे त्वयि दधानीति पिता सुखदुःखे ते मयि दध इति पुत्र आनन्दं रतिं प्रजातिं मे त्वयि दधानीति पिता आनन्दं रतिं प्रजातिं ते मयि दध इति पुत्र इत्यां मे त्वयि दधानीति पिता इत्यां ते मयि दध इति पुत्रो धियो विज्ञातव्यं कामान्मे त्वयि दधानीति पिता धियो विज्ञातव्यं कामांस्ते मयि दध इति पुत्रोऽथ दक्षिणावृद्धुपनिष्कामति तं पिताऽनुमन्त्रयते यशो ब्रह्मचर्यसमन्नाद्यं कीर्तिस्त्वा जुपतामित्यथेतः सव्यमंसमन्ववेक्षते पाणिनान्त- र्धाय वसनान्तेन वा प्रच्छाद्य स्वर्गां लोकान् कामा- नवानुहीति स यद्यगदः स्यात् पुत्रस्यैश्वर्यं पिता वसेत्परि वा ब्रजेद्ययुर्वै प्रेयाद्यदेवैनं समापयति तथा समापयितव्यो भवति ।

विद्यापणलब्धं द्रव्यम्

जनको ह वैदेहः । बहुदक्षिणेन यज्ञेनेजे तत्र ह कुरुपञ्चालानां ब्राह्मणा अभिसमेता बभूवुस्तस्य ह जनकस्य वैदेहस्य विजिज्ञासा बभूव कः स्वदेषां ब्राह्मणानामनूचानतम इति ।

स ह गवां सहस्रमवसरोध । दश दश पादा

(१) कौउ. २।१५.

(२) शत्रा. १४।६।१।१-३.

एकैकस्याः शृङ्गयोरावद्धा बभूवुस्तान् होवाच
ब्राह्मणा भगवन्तो यो वो ब्रह्मिष्ठः स एता गा उद-
जतामिति ते ह ब्राह्मणा न दधुषुः ।

अथ ह याज्ञवल्क्यः । स्वमेव ब्रह्मचारिणमुवा-
चैताः सौम्योदज सामश्रवा इति ता होवाचकार ते
ह ब्राह्मणाश्चुकुधुः कथं नु नो ब्रह्मिष्ठो ब्रवीतेति ।

द्विमातृकः— मातृद्वारा ब्रामुध्यायणः

भारद्वाजीपुत्रो वात्सीमाण्डवीपुत्रात् वात्सी-
माण्डवीपुत्रः पाराशरीपुत्रात् गार्गीपुत्रः पाराशरी-
कौण्डिनीपुत्रात् पाराशरीकौण्डिनीपुत्रो गार्गी-
पुत्रात् । शौनकीपुत्रः काश्यपीबालाक्यामाठरीपुत्रात्
काश्यपीबालाक्यामाठरीपुत्रः कौत्सीपुत्रात् ।

पुत्रप्रकाराः

अथोदक्षेत्रजकृत्रिमपुत्रिकापुत्रस्त्रीद्वारजासुराध्यु-
दजदक्षिणाजानां पित्रोश्च ।

ज्येष्ठपुत्रांशे पितुः अस्वान्यम् । भूमिशूद्रौ अदेयौ ।

ज्येष्ठं पुत्रमपभज्य भूमिशूद्रवर्जं योगाविशेषात्स-
र्वेषाम् ।

ज्येष्ठपुत्रस्य विभागं दत्त्वा भूमिशूद्रवर्जं ददाति ।
कुत एतत् ? सर्वमनुध्याणां हि भूम्या योगोऽविशिष्टः ।
धारणं चङ्क्रमद्वारेण शूद्रस्य च शूश्रूषोपनततेति ।

कर्कभाष्यम् (पृ. ८७५)

शूद्रदानं वा दर्शनाविरोधाभ्याम् ।

वाशब्दः पक्षव्यावृत्तौ । शूद्रस्य दानं भवति । दृश्यते
हि शूद्रस्य दानं पुरुषमेधे स पुरुषं प्राचीदिग्घोतुरिति ।
न च विरोधो गर्भदासस्य । तस्माच्छूद्रो दीयत एव ।
अनेन च न्यायेन भूमेरप्येकदेशदाने नैव विरोधः ।
कचिच्च दृश्यते सभूमि सपुरुषमिति ।

कर्कभाष्यम् (पृ. ८७५)

गौतमः

स्त्रीधनमविभाज्यम्

सैयं तु न भजेरन् ।

- (१) शब्दा. १४।१।४।३०-३१.
(२) दमी. ८ (सत्याषाढसूत्रमेतत्)
(३) काश्रौ. २२।१०. (४) काश्रौ. २२।११.
(५) गौध- २१।१६; मभा.; गौमि. २१।१६.

दायं तदीयं धनं न भजेरन् न गृह्णीयुरित्यर्थः । मातु-
दायं स्त्रीधनम् । दायाभावे आत्मीयादपि द्रव्यादशना-
च्छादने दातव्ये इति तुशब्दोपादानम् । निस्स्वयोः पति-
तावस्थायामपि अशनाच्छादनचोदनादपतितयोरप्यर्थ-
सिद्धम् । अत्र पतिताया अपि मातुस्त्यागो नास्तीति द्रष्ट-
व्यम् । कुतः ? स्मृत्यन्तरदर्शनात् । यथाह वसिष्ठः—‘माता
तु पुत्रं प्रति न पतति’ इत्यादि । पतितावस्थायामपि
पुत्रेण माता न त्यक्तव्येत्यभिप्रायेण तदुक्तमिति । मभा.

हारीतः

एकेनोद्धृताऽपि भूविभाज्या

‘चिरप्रनष्टां वसुधामेक एवोद्धरेच्छृणात् ।

भागं तुरीयकं दत्त्वा विभजेयुर्यथांशतः ॥

अविभाज्यम्

योगक्षेमं प्रचारान् न विभजेरन् ।

अप्राप्तस्य प्रातिर्योगः । प्राप्तस्य रक्षणं क्षेमः ।

सवि. ३७०

वसिष्ठः

पुत्रप्रशंसा

पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ।

उपासते सुतं जातं शकुन्ता इव पिप्पलम् ॥

मधुमांसैश्च शकैश्च पयसा पायसेन वा ।

एष नो दास्यति श्राद्धं वर्षासु च मघासु च ॥

संतानवर्धनं पुत्रमुद्यतं पितृकर्मणि ।

देवब्राह्मणसंपन्नमभिनन्दन्ति पूर्वजाः ॥

नन्दन्ति पितरस्तस्य सुवृष्टैरिव कर्षकाः ।

यद्रयास्थो ददात्यन्नं पितरस्तेन पुत्रिणः ॥

विष्णुः

धनागमविचारः तत्प्रकाराश्च

अथ गृहाश्रमिणस्त्रिविधोऽर्थो भवति । शुक्रः

(१) विर. ४९९ (पूर्वजान्तु यो भूमिमेक एवोद्धरेच्छृ-
णात् । यथाभागं लभन्तेऽन्ये दत्त्वांशन्तु तुरीयकम् ॥); स्मृसा.
६१ मेक... मात् (मेकः पूर्वोद्धरेद्यदि); स्मृचि. ३०
मेक... मात् (मेक उद्धरते यदि).

(२) सवि. ३७०.

(३) वस्मृ. ११।३६-९ (क)नन्दन्ति (तन्वन्ति) वृष्टै (कृष्टै)
(ख) एष नो (अधनो) त्रमुद्यतं (त्रं तृप्यन्तं).

(४) विस्मृ. ५८।१-१२.

शबलोऽसितश्च । शुक्लेनार्थेन यदौर्ध्वदेहिकं करोति तेनास्य देवत्वमासादयति । यच्छबलेन तन्मानुष्यम् । यत्कृष्णेन तत्तिर्यक्त्वम् । स्ववृत्त्युपार्जितं सर्वेषां शुक्लम् । अनन्तरवृत्त्युपात्तं शबलम् । एकान्तरवृत्त्युपात्तं च कृष्णम् ।

क्रमागतं प्रीतिदायः प्राप्तं च सह भार्यया ।
अविशेषेण सर्वेषां धनं शुक्लमुदाहृतम् ॥
उत्कोचशुल्कसंप्राप्तमविक्रयस्य विक्रयैः ।
कृतोपकारादाप्तं च शबलं समुदाहृतम् ॥
पार्थिवकृतचौर्याप्तप्रतिरूपकसाहसैः ।
व्याजेनोपार्जितं यच्च तत्कृष्णं समुदाहृतम् ॥
यथाविधेन द्रव्येण यत्किञ्चित्कुरुते नरः ।
तथाविधमवाप्नोति स फलं प्रेत्य चेह च ॥

पित्रा कृतः पुत्रो भागहरः, अकृतः स्वस्थानानुसारेण

कृतत्वेन प्रथमं धनपिण्डभागित्वं अकृतत्वेन च स्वस्वस्थाने ।

विभाज्याविभाज्यविवेकः

अपित्र्यं गार्भं धार्मं मैत्रं वैद्यमाकस्मिकमा-
दशाब्दं प्रविभाज्यमत ऊर्ध्वं सर्वमविभाज्यम् ।

अत्राह भारुचिः— अपित्र्यं अविद्यमान-
पितृद्रव्यम् । एतत् त्रितयविशेषणम् । गार्भं स्त्रीधनम् ।
धार्मं इष्टापूर्तादिकम् । मैत्रं मित्रसकाशाह्वधम् । वैद्यं
विद्यातो लब्धम् । आकस्मिकं अकस्माद्वधं निध्या-
दिकं प्रतिग्रहादिना वा लब्धम् । सवि. ४४७

महाभारतम्

विभागनिन्दा

आसीद्विभावसुर्नाम महर्षिः कोपनो भृशम् ।
भ्राता तस्यानुजश्चासीत्सुप्रतीको महातपाः ॥
स नेच्छति धनं भ्रात्रा सहैकस्थं महामुनिः ।
विभागं कीर्तयत्येव सुप्रतीकोऽथ नित्यशः ॥
अथाब्रवीच्च तं भ्राता सुप्रतीकं विभावसुः ।
विभागं बहवो मोहात्कर्तुमिच्छन्ति नित्यदा ।
ततो विभक्ता अन्योन्यं नाद्रियन्तेऽर्थमोहिताः ॥

(१) दसी. ४१.

(२) सवि. ४४७.

(३) भा. (भाण्डा.) १।२५।१०-१७.

व्य. कां. २४९

ततः स्वार्थपरान् मूढान् पृथग्भूतान् स्वकैर्धनैः ।
विदित्वा भेदयन्त्येतानमित्रा मित्ररूपिणः ॥
विदित्वा चापरे भिन्नानन्तरेषु पतन्त्यथ ।
भिन्नानामतुलो नाशः क्षिप्रमेव प्रवर्तते ॥
तस्माच्चैव विभागार्थं न प्रशंसन्ति पण्डिताः ।
गुरुशास्त्रे निबद्धानामन्योन्यमभिश्ङ्किनाम् ॥
नियन्तुं न हि शक्यस्त्वं भेदतो धनमिच्छसि ।
यस्मात्तस्मात्सुप्रतीको हस्तित्वं समवाप्स्यसि ॥
शप्तस्त्वेवं सुप्रतीको विभावसुमथाब्रवीत् ।
त्वमप्यन्तर्जलचरः कच्छपः संभविष्यसि ॥

पितृपुत्रोरविभागप्रशंसा

न च पित्रा विभज्यन्ते नरा गुरुहिते रताः ।
युज्यते धुरि नो गाश्च कृशाः संयुक्ष्यन्ति च ॥

ज्येष्ठकनिष्ठवृत्तिः । भ्रातृणां सहवासविधिः । भागानर्हः । भ्रातृणां
भागः । विभाज्याविभाज्ये । मातरि तत्समासु च वृत्तिः ।

युधिष्ठिर उवाच ।

यथा ज्येष्ठः कनिष्ठेषु वर्तते भरतर्षभ ।
कनिष्ठाश्च यथा ज्येष्ठे वर्तेरस्तद्रवीहि मे ॥
भीष्म उवाच ।

ज्येष्ठवत्तात वर्तस्व ज्येष्ठोऽसि सततं भवान् ।
गुरोर्गरीयसी वृत्तिर्या च शिष्यस्य भारत ॥
न गुरावकृतप्रज्ञे शक्यं शिष्येण वर्तितुम् ।
गुरोर्हि दीर्घदर्शित्वं यत्तच्छिष्यस्य भारत ॥
अन्धः स्यादन्धवेलायां जडः स्यादपि वा बुधः ।
परिहारेण तद्ब्रूयाद्यस्तेषां स्याद्व्यतिक्रमः ॥

प्रत्यक्षं भिन्नहृदया भेदयेयुः कृतं नराः ।
श्रियाऽभितप्ताः कौन्तेय भेदकामास्तथारयः ॥
ज्येष्ठः कुलं वर्धयति विनाशयति वा पुनः ।
हन्ति सर्वमपि ज्येष्ठः कुलं यत्रावजायते ॥
अथ यो विनिकुर्वीत ज्येष्ठो भ्राता यवीयसः ।
अज्येष्ठः स्यादभागश्च नियम्यो राजभिश्च सः ॥
निकृती हि नरो लोकान्पापान्गच्छत्यसंशयम् ।
विदुलस्येव तत्पुष्पं मोघं जनयितुः स्मृतम् ॥

(१) भा. (भाण्डा.) १।५७।११.

(२) भा. १।३।१०५.

सर्वानर्थः कुले यत्र जायते पापपूरुषः ।
 अकीर्तिं जनयत्येव कीर्तिमन्तर्दधाति च ॥
 सर्वे चापि विकर्मस्था भागं नार्हन्ति सोदराः ।
 नाप्रदाय कनिष्ठेभ्यो ज्येष्ठः कुर्वीत यौतकम् ॥
 अनुपपन्नं पितुर्दायं जङ्घाश्रमफलोऽध्वगः ।
 स्वयमीहितलब्धं तु नाकामो दातुमर्हति ॥
 भ्रातृणामविभक्तानामुत्थानमपि चेत्सह ।
 न पुत्रभागं विषमं पिता दद्यात्कदाचन ॥
 न ज्येष्ठो वाऽवमन्येत दुष्कृतः सुकृतोऽपि वा ।
 यदि स्त्री यद्यवरजः श्रेयश्चेत्तत्तदाचरेत् ॥
 धर्मं हि श्रेय इत्याहुरिति धर्मविदो जनाः ।
 दशाचार्यानुपाध्याय उपाध्यायान्पिता दश ॥
 दश चैव पितृन्माता सर्वा वा पृथिवीमपि ।
 गौरवेणाभिभवति नास्ति मातृसमो गुरुः ॥
 माता गरीयसी यच्च तेनैतां मन्यते जनः ।
 ज्येष्ठो भ्राता पितृसमो मृते पितरि भारत ॥
 स ह्येषां वृत्तिदाता स्यात्स चैतान्प्रतिपालयेत् ।
 कनिष्ठास्तं नमस्येरन् सर्वे छन्दानुवर्तिनः ॥
 तमेव चोपजीवेरन् यथैव पितरं तथा ।
 शरीरमेतौ सृजतः पिता माता च भारत ॥
 आचार्यशास्ता या जातिः सा सत्या साऽजराऽमरा ।
 ज्येष्ठा मातृसमा चापि भगिनी भरतर्षभ ॥
 भ्रातुर्भार्या च तद्वत्स्याद्यस्या बाल्ये स्तनं पिबेत् ॥

ज्येष्ठमहिमा

ज्येष्ठस्त्राता भवति वै ज्येष्ठो मुञ्चति कृच्छ्रतः ।
 ज्येष्ठश्चेन्न प्रजानाति कनीयान् किं करिष्यति ॥
 ज्यङ्गो ज्येष्ठः राज्यानर्हः । गुणश्रेष्ठ एव राज्यानर्हः तत्पुत्रादयश्च ।
 ज्येष्ठोऽयमिति राज्ये च स्थापितो विकलोऽपि सन् ।
 निर्जित्य परराष्ट्राणि पाण्डुर्मह्यं न्यवेदयत् ॥
 कुलधर्मस्थापनाय ज्येष्ठोऽहं ज्येष्ठभाङ्गुन च ।
 बहूनां भ्रातृणां मध्ये श्रेष्ठो ज्येष्ठो हि श्रेयसा ॥
 कनीयानपि स ज्येष्ठः श्रेष्ठः श्रेयान्कुलस्य वै ।
 तस्माज्ज्येष्ठश्च श्रेष्ठश्च पाण्डुर्धर्मभृतां वरः ॥

(१) भा. (भाण्डा.) १।२२३।४.

(२) भा. (भाण्डा. परिशिष्टं) १।८२।११-१६ (पंक्तिः).

जङ्गे क्रमेण चैतेन तेषां दुर्योधनो नृपः ।
 जन्मतस्तु प्रमाणेन ज्येष्ठो राजा युधिष्ठिरः ॥
 युधिष्ठिरो राजपुत्रो ज्येष्ठो नः कुलवर्धनः ।
 प्राप्तः स्वगुणतो राज्यं न तस्मिन्वाच्यमस्ति नः ॥
 अयं त्वनन्तरस्तस्मादपि राजा भविष्यति ।
 एतद्वि ब्रूत मे सत्यं यदत्र भविता ध्रुवम् ॥
 प्रेक्षाचक्षुरचक्षुष्ट्वाद्भूतराष्ट्रो जनेश्वरः ।
 राज्यमप्राप्तवान् पूर्वं स कथं नृपतिर्भवेत् ॥
 स एष पाण्डोर्दायाद्यं यदि प्राप्नोति पाण्डवः ।
 तस्य पुत्रो ध्रुवं प्राप्तस्तस्य तस्येति चापरः ॥

पुत्रमहिमा

नै हि धर्मफलैस्तात न तपोभिः सुसंचितैः ।
 तां गतिं प्राप्नुवन्तीह पुत्रिणो यां व्रजन्ति ह ॥
 तपो वाप्यथवा यज्ञो यच्चान्यत्पावनं महत् ।
 तत्सर्वं न समं तात संतत्येति सतां मतम् ॥
 भार्या पतिः संप्रविश्य स यस्माज्जायते पुनः ।
 जायाया इति जायात्वं पुराणाः कवयो विदुः ॥
 यदागमवतः पुंसस्तदपत्यं प्रजायते ।
 तत्तारयति संतत्या पूर्वप्रेतान्पितामहान् ॥
 पुत्रान्मनो नरकाद्यस्मात्पितरं त्रायते सुतः ।
 तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयंभुवा ॥
 न वाससां न रामाणां नापां स्पर्शस्तथा सुखः ।
 शिशोरालिङ्ग्यमानस्य स्पर्शः सूनोर्यथा सुखः ॥
 ब्राह्मणो द्विपदां श्रेष्ठो गौर्वरिष्ठा चतुष्पदाम् ।
 गुरुर्गरीयसां श्रेष्ठः पुत्रः स्पर्शवतां वरः ॥
 स्पृशतु त्वां समाश्लिष्य पुत्रोऽयं प्रियदर्शनः ।
 पुत्रस्पर्शात्सुखतरः स्पर्शो लोके न विद्यते ॥
 त्रिषु वर्षेषु पूर्णेषु प्रजाताहमरिंदम ।
 इमं कुमारं राजेन्द्र तव शोकप्रणाशनम् ॥

(१) भा. (भाण्डा.) १।१०७।२४, २६, २७.

(२) भा. (भाण्डा.) १।१२९।५, १५.

(३) भा. (भाण्डा.) १।१३।२१.

(४) भा. (भाण्डा.) १।४।१।२८.

(५) भा. (भाण्डा.) १।६।१३६-३८, ५५-६५.

आहर्ता वाजिमेधस्य शतसंख्यस्य पौरव ।
इति वागन्तरिक्षे मां सूतकेऽभ्यवदत्पुरा ॥
ननु नामाङ्गमारोप्य स्नेहाद्ग्रामान्तरं गताः ।
मूर्ध्नि पुत्रानुपात्राय प्रतिनन्दन्ति मानवाः ॥
वेदेष्वपि वदन्तीमं मन्त्रवाद् द्विजातयः ।
जातकर्मणि पुत्राणां तवापि विदितं तथा ॥
अङ्गादङ्गात्संभवसि हृदयादभिजायसे ।
आत्मा वै पुत्रनामालि स जीव शरदः शतम् ॥
पोषो हि त्वदधीनो मे संतानमपि चाक्षयम् ।
तस्मात्त्वं जीव मे वत्स सुसुखी शरदां शतम् ॥
त्वदङ्गेभ्यः प्रसूतोऽयं पुरुषात्पुरुषोऽपरः ।
सरसीवामलेऽऽत्मानं द्वितीयं पश्य मे सुतम् ॥
यथा ह्याहवनीयोऽग्निर्गार्हपत्यात्प्रणीयते ।
ततः त्वत्तः प्रसूतोऽयं त्वमेकः सन्दिग्धा कृतः ॥

पुत्रमाहिमा । पुत्रप्रकारः ।

कुलवंशप्रतिष्ठां हि पितरः पुत्रमब्रुवन् ।
उत्तमं सर्वधर्माणां तस्मात्पुत्रं न संयजेत् ॥
स्वपत्नीप्रभवान्पञ्च लब्धान्क्रीतान्विवर्धितान् ।
कृतानन्यासु चोत्पन्नान् पुत्रान्यै मनुरब्रवीत् ॥
धर्मकीर्त्यावहा नृणां मनसः प्रीतिवर्धनाः ।
त्रायन्ते नरकाज्जाताः पुत्रा धर्मप्लवाः पितॄन् ॥
स त्वं नृपतिशार्दूल न पुत्रं त्यक्तुमर्हसि ।
आत्मानं सत्यधर्मौ च पालयानो महीपते ।
नरेन्द्रसिंह कपटं न वोढुं त्वमिहार्हसि ॥
वरं कूपशताद्वापी वरं वापीशतात्क्रतुः ।
वरं क्रतुशतात्पुत्रः सत्यं पुत्रशताद्वरम् ॥
एतावदुक्त्वा वचनं प्रातिष्ठत शकुन्तला ।
अथान्तरिक्षे दुःषन्तं वागुवाचाशरीरिणी ।
ऋत्विक्पुरोहिताचार्यैर्मन्त्रिभिश्चावृतं तदा ॥
भस्त्रा माता पितुः पुत्रो येन जातः स एव सः
भरस्व पुत्रं दुःषन्तं मावमंस्थाः शकुन्तलाम् ॥
रेतोधाः पुत्र उन्नयति नरदेव यमक्षयान् ।
त्वं चास्य धाता गर्भस्य सत्यमाह शकुन्तला ॥
जाया जनयते पुत्रमात्मनोऽङ्गं द्विधा कृतम् ।
तस्माद्भरस्व दुःषन्तं पुत्रं शाकुन्तलं नृप ॥

(१) भा. (भाण्ड.) १।६९।१७-२१, २८-३३.

अभूतिरेषा कस्यज्याजीवजीवन्तमात्मजम् ।
शाकुन्तलं महात्मानं दौःषन्ति भर पौरव ॥
भर्तव्योऽयं त्वया यस्मादस्माकं वचनादपि ।
तस्माद्भवत्वयं नाम्ना भरतो नाम ते सुतः ॥
भृशं दुःखपरीताङ्गी कन्या तावभ्यभाषत ॥
धर्मतोऽहं परित्याज्या युवयोर्नात्र संशयः ।
त्यक्तव्यां मां परित्यज्य त्रातं सर्वं मयैकया ॥
इत्यर्थमिष्यतेऽपत्यं तारयिष्यति मामिति ।
तस्मिन्नुपस्थिते काले तरतं प्लवन्मया ॥
इह वा तारयेद्दुर्गोदुत वा प्रेत्य तारयेत् ।
सर्वथा तारयेत्पुत्रः पुत्र इत्युच्यते बुधैः ॥
आकाङ्क्षन्ते च दौहित्रानपि नित्यं पितामहाः ।
तान्स्वयं वै परित्रास्ये रक्षन्ती जीवितं पितुः ॥
आत्मा पुत्रः सखा भार्या कृच्छ्रं तु दुहिता किल ।
सं कृच्छ्रान्मोचयात्मानं मां च धर्मेण योजय ॥
वाक्यं चोवाच । स्वचापल्यादिदं प्राप्तवानहम् ।
शृणोमि च नानपत्यस्य लोकाः सन्तीति ॥

पुत्रिणा

तौः सर्वास्त्वनवद्याङ्गयः कन्याः कमललोचनाः ।
पुत्रिकाः स्थापयामास नष्टपुत्रः प्रजापतिः ॥
ददौ स दश धर्माय सप्तविंशतिमिन्दवे ।
दिव्येन विधिना राजन्कश्यपाय त्रयोदश ॥
ततः पञ्चाशतं कन्याः पुत्रिका अभिसंदधे ।
प्रजापतिः प्रजा दक्षः सिसृक्षुर्जनमेजय ॥
ददौ स दश धर्माय कश्यपाय त्रयोदश ।
कालस्य नयने युक्ताः सप्तविंशतिमिन्दवे ॥
पुत्रो ममेयमिति मे भावना पुरुषोत्तम ।
पुत्रिका हेतुविधिना संज्ञिता भरतर्षभ ॥
एतच्छुलकं भवत्वस्याः कुलकृज्जायतामिह ।
एतेन समयेनेमां प्रतिगृहीष्व पाण्डव ॥

(१) भा. (भाण्ड.) १।१४।१, ३-६, ११.

(२) भा. (भाण्ड.) १।९०।६७.

(३) भा. (भाण्ड.) १।६०।११, १२.

(४) भा. (भाण्ड.) १।७०।७, ८.

(५) भा. (भाण्ड.) १।२०७।२१-३.

स तथेति प्रतिज्ञाय कन्यां तां प्रतिगृह्य च ।
उवास नगरे तस्मिन्कौन्तेयब्रिहिमाः समाः ॥

दौहित्रमहिमा

एवं राजा स महात्मा ह्यतीव

स्वैदौहित्रैस्तारितोऽभिन्नसाहः ।

त्यक्त्वा महीं परमोदारकर्मा

स्वर्गं गतः कर्मभिर्व्याप्य पृथ्वीम् ॥

नियोगेन त्रिभ्योऽधिका नोत्पाद्याः

नातश्चतुर्थं प्रसवमापत्स्वपि वदन्त्युत ।

अतः परं चारिणी स्यात्पञ्चमे बन्धकी भवेत् ॥

स त्वं विद्वन्धर्ममिमं बुद्धिगम्यं कथं नु माम् ।

अपत्यार्थं समुत्क्रम्य प्रमादादिव भाषसे ॥

पुत्र-पुत्री-परिग्रहः

तैयोः पुमांसं जग्राह राजोपरिचरस्तदा ।

स मत्स्यो नाम राजासीद्भार्मिकः सत्यसंगरः ॥

या कन्या दुहिता तस्या मत्स्या मत्स्यसगन्धिनी
राज्ञा दत्ताऽथ दाशाय इयं तव भवत्विति ॥

पुत्रेषु मातृपितृस्वाम्यं समम्

मौतापित्रोः प्रजायन्ते पुत्राः साधारणाः कवे ।

तेषां पिता यथा स्वामी तथा माता न संशयः ॥

दत्तककन्या

चैशंपायन उवाच ।

शूरो नाम यदुश्रेष्ठो वसुदेवपिताऽभवत् ।

तस्य कन्या पृथा नाम रूपेणासदृशी भुवि ॥

पैतृष्वसेयाय स तामनपत्याय वीर्यवान् ।

अग्न्यमग्रे प्रतिज्ञाय स्वस्यापत्यस्य वीर्यवान् ॥

राज्याधिकारः

सेयं त्वामनुसंप्राप्ता विक्रमेण वसुन्धरा ।

निर्जिताश्च महीपाला विक्रमेण त्वयाऽनघ ॥

तेषां पुराणि राष्ट्राणि गत्वा राजन्सुहृद्वृतः ।

भ्रातृपुत्रांश्च पौत्रांश्च स्वे स्वे राज्येऽभिषेचय ॥

(१) भा. (भाण्डा.) १।८।१२६.

(२) भा. (भाण्डा.) १।११।६५, ६६.

(३) भा. (भाण्डा.) १।५७।५१, ५४.

(४) भा. (भाण्डा.) १।९९।२८.

(५) भा. (भाण्डा.) १।१०४।१, २.

(६) भा. १।२।३।४२-४.

बालानपि च गर्भस्थान् सान्त्वेन समुदाचरन् ।
रञ्जयन् प्रकृतीः सर्वाः परिपाहि वसुन्धराम् ॥

कौटिलीयमर्थशास्त्रम्

वानप्रस्थाद्याश्रमिरिक्थविभागः

आश्रमिणः पाषण्डा वा महत्यवकाशे परस्पर-
मबाधमाना वसेयुः । अल्पां बाधां सहेरन् । पूर्वा-
गतो वा वासपर्यायं दद्यात् । अप्रदाता निरस्येत ।

वानप्रस्थयतिब्रह्मचारिणामाचार्यशिष्यधर्मभ्रातृ-
समानतीर्थ्या रिक्थभाजः क्रमेण ।

आश्रमिण इत्यादि । सुबोधम् । अल्पां बाधां सहेर-
न्निति । अमहति अवकाशे परस्परबाधमल्पं जायमानं
क्षमेरन् । पूर्वागतो वा, वासपर्यायं वासवारं, दद्यात्
नवागताय । अप्रदाता पूर्वागतः, निरस्येत बहिष्कृत्येत ।

वानप्रस्थयतिब्रह्मचारिणामित्यादि । तत्र धर्मभ्राता
सखा, समानतीर्थ्यः समानगुरुकुलवासी । क्रमेण
आचार्याभावे शिष्यः शिष्याभावे धर्मभ्रातेत्यादिक्रमेण ।
शेषं प्रतीतम् ।

श्रीमू.

मनुः

धनागमाः

श्रुतशौर्यतपःकन्यायाज्यशिष्यान्वयागतम् ।

धनं सप्तविधं शुद्धं उभयोऽप्यस्य तद्विधः * ॥

तत्र श्रुततपसी प्रतिग्रहनिमित्तं, एकोऽपि प्रतिग्रहो
निमित्तभेदाद्रेदेनोक्तः । प्रतिग्राह्यगुणा अपि सामर्थ्या-
त्तत्र द्रष्टव्याः, यदि नात्यन्तदुष्टो दाता भवति तस्मादागतं
शुद्धं भवति । याज्यशिष्यशब्दाभ्यां याजनाध्यापने
गृह्येते । अन्वयागतं पितृपैतामहादि । कन्यादानकाले
श्वशुरगृहाल्लब्धम् । शौर्येण क्षत्रियस्य । कन्यान्वयौ
सर्वसाधारणौ ।

मेधा.

कुंसीदकृषिवाणिज्यशिल्पसेवानुवृत्तिः ।

कृतोपकारादाप्तं च शबलं समुदाहृतम् ॥

सेवा प्रेष्यकरत्वं, यथेच्छविनियोज्यता अनुवृत्तिः
प्रियतानुकूला । तत्र कुंसीदकृषिवाणिज्यान्यवैश्यस्य ।
वैश्यस्य प्रशस्तान्येव । सेवा द्विजातिशुश्रूषा शूद्रस्य

* मेधातिथिभाष्ये एतत् श्लोकत्रयं समुपलभ्यते ।

(१) कौ. ३।१६. (२) मस्मृ. ४।२२७.

(३) मस्मृ. ४।२२८.

प्रशस्तैव । अन्या तु तस्य निन्दिता । शबलग्रहणेनाचिर-
स्थायिता फलस्योच्यते । न यावज्जीवं तत्फलं भवति ।
मेधा.

पार्थिकद्यूतचौर्यातिप्रातिरूपकसाहसैः ।

व्याजेनोपार्जितं यच्च तत्कृष्णं समुदाहृतम् ॥

पार्थिकः पार्श्वस्थः उत्कोचादिना धनमर्जयति ।
ज्ञात्वा धनागमं कस्यचिदहं ते दापयामि मह्यं त्वया
किञ्चिद्दातव्यमिति यो गृह्णाति स पार्थिकः । न कर्ता
कारयिता, तटस्थो न त्वज्ञतया गृह्णाति । यथा च
गृहीत्वाऽधमर्णाय प्रतिभूत्वेनावतिष्ठते । प्रतिरूपको
दाम्भिकः । कुसुम्भाद्युपहितकुङ्कुमादिविक्रयो व्याजः ।
आर्तिः परपीडा । प्रच्छन्नहरणं चौर्यम् । प्रसभं साहसम् ।
ननु चौर्यसाहसाम्यां स्वाम्यमेव नास्ति तन्निमित्तेष्वपठित-
त्वात् । 'स्वामी रिक्थक्रयसंविभागपरिग्रहाधिगमेष्विति ।
तथा 'विद्याशिल्पं भृतिमेवेत्यादि । तथा 'सप्त वित्ता-
गमा धर्म्याः' इति च । अथास्मादेव वचनात्स्वाम्य-
कारणत्वमनयोरिति । कथं तर्हि बलाद्भुक्तं न जीर्यतीति ।

केचित्तावदाहुः । नैवायं पाठोऽस्ति 'द्यूतचौर्याति'ति ।
अपि तु वैयार्ताति, वैरिणः सकाशात् गृह्यते संधान-
काले, यद्येतावद्दासि तदा त्वया संधिं करोमि, शक्तिवि-
हीनतया ददाति । साहसमपि न प्रसह्य हरणं, किं तर्हि,
यत्प्राणसंदेहेनार्ज्यते पोतयानुत्तया, रहसि राजप्रतिषिद्ध-
प्रतिक्रयेण च । अन्ये तु मन्यन्ते । नैव बलादपहरणेन
स्वाम्यं भोगेन वा जरणं विरुध्यते, यत्र बलं प्रथम-
मपहारकाले, असत्यपि बले उपेक्षया भोगस्तत्र स्वाम्यम् ।
यत्र त्वारम्भात्प्रभृति सार्वकालिको बलोपभोगस्तत्र
जीर्यतीति कथ्यते । तस्मादुभयमविरुद्धम् । इदं युक्तं,
यच्चौर्यसाहसाम्यां स्वत्वानुत्पत्त्या पाठविभागः कृतः,
अन्यैश्च स्मृतिकारैः स्वत्वहेतुष्वपरिगणनात् । मेधा.

ज्येष्ठमहिमा

ज्येष्ठेन जातमात्रेण पुत्री भवति मानवः ।

पितृणामनृणश्चैव स तस्मात्सर्वमर्हति ॥

(१) मस्मृ. ४।२२९.

(२) मस्मृ. ९।१०६, १०७.

१ (न०). २ यावत्. ३ यतो ब. ४ त्वत्.

५ त्यत्तिपा. ६ गङ्गातां अ.

यस्मिन्नृणं संनयति येन चानन्यमश्नुते ।

स एव धर्मजः पुत्रः कामजानितरान् विदुः* ॥

मेधातिथिना तु "उत्पन्नमात्रेण ज्येष्ठेन संस्काररहिते-
नापि मनुष्यः पुत्रवान् भवति । ततश्च नापुत्रस्य लोकोऽ-
स्तीत्यलोकता परिहृता । तथा 'प्रजया पितृभ्यः' इति श्रुतेः
'पुत्रेण जातमात्रेण पितृणामनृणश्च' इत्युक्तम् । यस्मिन्नृण-
मिति तु साधारणम् । अत एव तत्र यस्मिन् जाते ऋणं
शोधयति येन जातेनामृतत्वं च प्राप्नोति । तथा च
श्रुतिः 'ऋणमस्मिन्नि'ति । स एव पितुर्धर्मेण हेतुना
जातः पुत्रो भवति । तेनैकेनैव ऋणापनयनाद्युपकारस्य
कृतत्वात् । इतरांस्तु ऐच्छिकान्मुनयो जानन्ति" इति
तेनोक्तम् । मेधा. (बाल. २।१३५) [पृ. २४१]

अविभाज्यद्रव्यविशेषः, स्त्रियोऽविभाज्याः

तण्डुलानि च वस्त्राणि अलङ्कारश्च वाहनम् ।

उदकं च स्त्रियश्चापि न विभाज्याः समा अपि ॥

बृहस्पतिः

पुत्रमहिमा

वृषोत्सर्गं गयाश्राद्धमिष्टार्पणं तथैव च ।

पालयिष्यति वार्धक्ये श्राद्धं दास्यति चान्वहम् ॥

यथा जलं कुप्लवेन तरन् मज्जति मानवः ।

तथा पिता कुपुत्रेण तमस्यन्दे निमज्जति ॥

गुणाधिक्ये भागाधिक्यम्

वैयोविद्यातपोभिश्च त्र्यंशं हि लभते धनम् ॥

कात्यायनः

विषमविभागहेतुः कर्मानुष्ठानतारतम्यम्

यथा यथा विभागात्तं धनं यागार्थंतामियात् ।

तथा तथा विधातव्यं विद्वद्भिर्भागौरवम् ॥

* इदं श्लोकद्वयं पूर्वं दायभागे (पृ. ११९६) समुद्धृतमपि
बालम्भट्ट्यां समुपलब्धमेधातिथिभाष्यस्य समुद्धरणार्थं पुनः समु-
द्धृतम् ।

(१) सवि. ३७२ (मनुस्मृतौ नोपलभ्यते).

(२) विर. ५८६.

(३) विर. ५८६; दात. १७२; विच. ८०.

(४) नृप्र. २१८.

(५) स्मृच. २६५ गाप्तं (गात्रं) यागा (याथा); पमा.
४९०; नृप्र. ३५; दानि. २ गाप्तं (गस्थं); समु. १२८.

तत्रापि कर्मानुष्ठातृत्वतारतम्येन लभ्यधनपरिमाण-
तारतम्यं भवति न पुनर्विधातारतम्येनेति । अत आह
कात्यायनः— यथा यथेति । द्रव्यबाहुल्ये सतीति
शेषः । स्मृच. २६५

वृद्धहारीतः

स्त्रीधनविभागः । अनेकपितृकाणां द्वैमातृकाणां च भागविधिः ।
यत्पैतृकं धनं पुत्रा विभजेयुः सुनिर्णयम् ।
मातृकं चेद्दुहितरस्तदभावे तु तत्सुतः ॥
अविभक्तपितृकाणां पितृतो भागकल्पना ॥
द्वैमातृणां मातृतश्च कल्पयेद्वा समोऽपि वा (?) ॥

लघुहारीतः

अविभाज्यम् । पितृप्रसादलब्धमपि स्थावरं न भोक्तव्यम् । सर्वो-
नुमत्या एव स्थावरद्विपदानां व्यवहारः ।

अविभाज्यं सगोत्राणामासहस्राद्वनादपि ।
यज्ञं क्षेत्रं च पत्रं च कृतान्नमुदकं स्त्रियः ॥
पितृप्रसादात् भुज्यन्ते धनानि विविधानि च ।
स्थावरं न तु भुज्येत प्रसादे सति पैतृके ॥
स्थावरं द्विपदं चैव यद्यपि स्वयमर्जितम् ।
असंभूय सुतान् सर्वान्न दानं न च विक्रयः ॥

अग्निपुराणम्

गुणज्येष्ठ एव ज्येष्ठांशभाक्

निवर्तयेरस्तस्मात्तु ज्येष्ठांशं भाषणादिके ।
ज्येष्ठांशं प्राप्नुयाच्चास्य यवीयान् गुणतोऽधिकः ॥

पतितस्त्रीणां वृत्तिः

एवमेव विधिं कुर्युर्योषित्सु पतितास्वपि ।
वस्त्रान्नपानं देयं तु वसेयुश्च गृहान्तिके ॥

(१) बृहस्प. ७।२२५, २६०, २६१.

(२) लहास्प. ११४, ११६, ११७.

(३) अगु. १७०।५-८.

शुक्रनीतिः

स्थावरे न पितुः पितामहस्य वा प्रभुत्वम्

मणिमुक्ताप्रवालाणां सर्वस्यैव पिता प्रभुः ।
स्थावरस्य तु सर्वस्य न पिता न पितामहः ॥

स्वत्वार्थागमयोर्विचारः

वैर्तते यस्य यद्वस्ते तस्य स्वामी स एव न ।
अन्यस्वमन्यहस्तेषु चौर्याद्यैः किं न दृश्यते ॥
तस्माच्छास्त्रत एव स्यात्स्वाम्यं नानुभवादपि ।
अस्यापहृतमेतेन न युक्तं वक्तुमन्यथा ।
विदितोऽर्थागमः शास्त्रे यथावर्णं पृथक् पृथक् ॥
शास्ति तच्छास्त्रधर्मं यत् म्लेच्छानामपि तत्सदा ।
पूर्वाचार्यैस्तु कथितं लोकानां स्थितिहेतवे ॥
पितृकृतो विभागः । अपुत्रमृतरिक्थहराः क्रमेण । अविभाज्यम् ।
समानभागिनः कार्याः पुत्राः स्वस्य च वै स्त्रियः ।
स्वभागार्धहरा कन्या दौहित्रस्तु तदर्धभाक् ॥
मृतेऽधिपेऽपि पुत्राद्या उक्तभागहराः स्मृताः ।
मात्रे दद्याच्चतुर्थांशं भगिन्यै मातुर्धकम् ॥
तदर्धं भागिनेयाय शेषं सर्वं हरेत्सुतः ।
पुत्रो नप्ता धनं पत्नी हरेत्पुत्री च तत्सुतः ॥
माता पिता च भ्राता च पूर्वालाभाच्च तत्सुतः ॥
पित्रादिधनसंबन्धहीन यद्यदुपार्जितम् ।
येन स काममश्नीयादविभाज्यं धनं हि तत् ॥

(१) शुनी. ४।८०३-४.

(२) शुनी. ४।८०५-८. [पास्तदृशाः श्लोकाः अस्मिन्
प्रकरणे संग्रहकारे निर्दिष्टाः (पृ. ११४२)].

(३) शुनी. ४।८०९-१२, ८१४-१५.

साहसम्

७.७७

स्मृत्यन्तरम्

शूद्रस्य विप्रवेषधारणे दण्डः

शूद्रस्य विप्रवेषधारिणस्तप्तशलाकया यज्ञोपवीत-
चद्वपुष्यालिखेत् ।

(१) मिता. २।३०४; अप. २।३०३ यज्ञो ... लिखेत्

गर्भवातिनी तदन्तारश्च दण्ड्याः

या पातयित्वा स्वं गर्भं ब्रूयादहमगर्भिणी ।

तामप्सु प्रक्षिपेद्राजा जारैश्च नरमारिणीम् ॥

(यज्ञोपवीतं दद्याद्वपुष्यपि लिखेत्); विता. ८२९ लिखेत्+
(वृत्त्यर्थं तल्लिङ्गधारणे वध एव ।) .

(१) विश्व. २।२८२.

दण्डपारुष्यम्

वेदाः

याननिमित्तकहिंसा

वृशो वैजानस्यरुणस्य त्रैधात्वस्यैक्ष्वाकस्य पुरो-
हित आसीत्स ऐक्ष्वाकोऽधावयत् ब्राह्मणकुमारं रथेन
व्यच्छिन्नत्स पुरोहितमब्रवीत्तव मा-पुरोधायाभिद-
मीदृगुपागादिति तमेतेन साम्ना समैरयत्तद्वाव स
तर्ह्यकामयत कामसनि साम वार्श काममेवै-
तेनावरुन्धे ।

विजानस्य पुत्रो वृशो नाम कश्चिदृषिः स ऐक्ष्वा-
कस्य इक्ष्वाकुकुलजस्य त्रैधात्वस्य त्रिधातुः पुत्रस्य व्यरु-
णस्य एतन्नाम्नो राज्ञः पुरोहितः पुरोधा आसीत् स च

(१) ताम्रा. १३।३।१२.

ऐक्ष्वाको राजा रथवाहनाश्वानधावयत् शीघ्रं गमयत्,
पथो मध्ये व्यवस्थितं कश्चिद्ब्राह्मणकुमारं ब्राह्मणपुत्रं
रथेन रथावयवेन चक्रेण व्यच्छिन्नत् विच्छिन्नावयवमक-
रोत्, स कुमारः पुरोहितं वृशमब्रवीत् तव पुरोधायां
पौरोहित्ये वर्तमाने मां इदानीं ईदृक् एवरूपं हिंसनं
उपागात् प्राप्नोदिति एवमुक्तवन्तं एतेन वार्शेन साम्ना
समैरयत् सङ्गतावयवमकरोत् तद्वाव तत् खलु तर्हि
तस्मिन् काले स ऋषिरकामयत यस्मादेवं तस्माद्वार्शं साम
कामसनि कामप्रदं अतोऽनेन स्तुवन् एतेन साम्ना
अभिलषितं सर्वमेव काममेति कामयितव्यं फलं अवरुन्धे
लभते ।

ताया.

॥ समाप्तं व्यवहारकाण्डम् ॥

श्लोकार्थानुक्रमणिकायां निर्दिष्टाः संक्षेपाः

अङ्गि. अङ्गिराः
अग्निः अग्निः
अनि. अनिर्दिष्टकर्तृकवचनानि
अपु. अग्निपुराणम्
आदि. आदिपुराणम्
आप. आपस्तम्बः
आश्व. आश्वलायनः
उत्त. उत्तथ्यः
उश. उशना
ऋष्य. ऋष्यशृङ्गः
कण्व. कण्वः
कात्या. कात्यायनः
कार्णा. कार्णाजिनिः
कालि. कालिकापुराणम्
कालौ. कातीयलौगाक्षिसूत्रम्
कौ. कौटिलीयमर्थशास्त्रम्
गरु. गरुडपुराणम्
गार्ग्य. गार्ग्यः
गुप्त. विष्णुगुप्तः
गोभि. गोभिलः
गौत. गौतमः
जातू. जातूकर्णिः
जाबा. जाबालिः
जैमि. जैमिनीयसूत्रम्
दक्ष. दक्षः
देव. देवलः
देवी. देवीपुराणम्
नार. नारदः
नि. निरुक्तम्
निघ. निघण्टुकारः
पञ्चा. पञ्चाध्यायी
पद्म. पद्मपुराणम्

परा. पराशरः
परि. परिशिष्टकारः
पार. पारस्करः
पिता. पितामहः
पैठी. पैठीनसिः
प्रचे. प्रचेताः
प्रजा. प्रजापतिः
प्रव. प्रवराध्यायः
वृष. वृहत्पराशरः
वृम. वृहन्मनुः
वृय. वृहद्यमः
वृह. वृहस्पतिः
बौका. बौधायनकारिका
बौधा. बौधायनः
बौशे. बौधायनगृह्यशेषसूत्रम्
ब्रह्म. ब्रह्मपुराणम्
भवि. भविष्यपुराणम्
भा. महाभारतम्
भार. भारद्वाजः
भाष्य. भाष्यकारः
मत्स्य. मत्स्यपुराणम्
मनु. मनुः
मरी. मरीचिः
मार्क. मार्कण्डेयपुराणम्
मासो. मानसोल्लासः
यम. यमः
याज्ञ. याज्ञवल्क्यः
लहा. लघुहारीतः
लिङ्ग. लिङ्गपुराणम्
लौगा. लौगाक्षिः, लोकाक्षिः
वसि. वसिष्ठः
वारा. वाल्मीकिरामायणम्

विध. विष्णुधर्मः
विपु. विष्णुपुराणम्
विरा. विराट्
विष्णु. विष्णुः
वृका. वृद्धकात्यायनः
वृगौ. वृद्धगौतमः
वृप्र. वृद्धप्रपितामहः
वृम. वृद्धमनुः
वृया. वृद्धयाज्ञवल्क्यः
वृव. वृद्धवसिष्ठः
वृशा. वृद्धशातातपः
वृहा. वृद्धहारीतः
वेदा. वेदाः
व्याघ्र. व्याघ्रः
व्यापा. व्याघ्रपात्
व्यास. व्यासः
शंख. शंखः शंखलिखितौ च
शाक. शाकलः
शाता. शातातपः
शुनी. शुक्रनीतिः
शौन. शौनकः
षट्त्रि. षट्त्रिंशन्मतम्
संग्र. संग्रहकारः
संव. संवर्तः
सुम. सुमन्तुः
सूत. सूतः
स्कन्द. स्कन्दपुराणम्
स्मृत्य. स्मृत्यन्तरम्
हरि. हरिवंशः
हारी. हारीतः

* एतच्चिह्नाङ्कितानि वचनानि पाठभेदरूपाणि स्थलादिनिर्देशे द्रष्टव्यानि ।

+ वचनस्योपरि २, ३ इत्याद्यङ्कः तत्पत्रगततद्वचनसंख्याबोधकः ।

× एतच्चिह्नाङ्कितानि निरुक्तवचनानि व्याख्याग्रन्थे समुद्धृतान्यपि श्लोकार्थानुक्रमणिकायां तेषां संग्रहस्यावश्यकत्वात् संगृहीतानि ।

विवादपदेषु निर्दिष्टश्लोकार्थानुक्रमणिका

श्लोकः	ऋषिः	पृष्ठम्	श्लोकः	ऋषिः	पृष्ठम्	श्लोकः	ऋषिः	पृष्ठम्
अंशं च लभे	कौ.	८६२	अकुर्वतस्तु	कात्या.	६५६	अक्षय्या वृद्धि	नार.	६२६
*अंशं दायाद्ध	मनुः	१२४६	*अकुर्वन्तं त	,,	८७६	अक्षराजाय	वेदाः	१८९७,
अंशं हरेत्	देव.	१५२६	*अकुर्वन्स त	,,	,,			१८९८
*अंशं हरेत् द	,,	,,	अकुर्वन्स्वामि	बृह.	९५४	*अक्षवज्रश	नार.	१९१०
अंशग्राहिभि	विष्णुः	१३८९	अकूटं कूट	याज्ञ.	१७२९	अक्षवज्रश	,,	,,
अंशपिण्डवि	नार.	१३४७;	*अकूटं कूट	,,	१७३०	*अक्षवधिश	,,	,,
	देव.	१४०४	अकृतः स तु	मनुः	७६०;	*अक्षवधिश	,,	,,
अंशभाजं न	शौन.	१३६५	नार.	७६२; यमः	७६९	अक्षस्याहमे	वेदाः	१८९४
अंशमंशं य	मनुः	११९१	अकृतामपि	विष्णुः	६१०	अक्षाः फलव	,,	१९०१
*अंशांशं तस्क	,,	१६९२	अकृता वा कृ	मनुः	१३००;	अक्षान् यद्	,,	१९०२
अकन्येति तु	,,	८८२;		देव.	१३५०	*अक्षाभावे च	मनुः	१८०७
	नार.	१०९७		बृह.	१५१६	अक्षार्थं द्युगु	अनि.	१९६८
अकरः श्रोत्रि	आप.	१६६६;	*अकृतो वा कृ	मनुः	१३००	अक्षावापस्य	वेदाः	१८९७
	वसि.	१९४४	अकृत्वा प्रेत	शंखः	१४७३	अक्षास इदं	,,	१८९४
अकरणे द्वा	कौ.	८६२	अकन्कर्म क	वेदाः	६०४	अक्षासो अस्य	,,	,,
अकरदाः प	,,	९३२	अकस्मिं पि	,,	११२२	अक्षुण्णवेद	शंखः	१२८१
अकर्ता नित्य	बृह.	१६४८	*अक्रमेण च	नार.	८५१	अक्षेषु मृग	भा.	१०३१
अकर्मा दस्यु	वेदाः	८१०	अक्रमेण तु	,,	,,	अक्षर्मा दीव्यः	वेदाः	१७९९,
अकर्मिणः	बौध.	१३८७	अक्रमोढा सु	कात्या.	१३५०,			१८९५
अकस्मात्क्रोध	भा.	८६१			१४०३	अक्षयौ नौ मधु	,,	९९७
अकामतः का	याज्ञ.	९१४	अक्रियाकारि	बृह.	१७५८	अक्षयौ वृषण्य	,,	९९६
अकाममन	कात्या.	६५५	अक्लिष्टं फल	भा.	१२८४	*अगतस्यापि	वृम.	८५५
अकामां दूष	मत्स्य.	१८९२	अक्लिष्टानां तु	कौ.	१६१९	अगन्तस् देवः	वेदाः	१००३
अकामायाः श	कौ.	१८४९	अक्षता च क्ष	याज्ञ.	१०८८	अगम्यागामि	नार.	१८८४
अकामे पित	शंखः	११४८	*अक्षताभिः स	नार.	८३३	अगस्त्यः खन	वेदाः	९६८,
अकमो वा स	भा.	१२८६	अक्षता भूयः	विष्णुः	१२७९			११२०
*अकारणं च	याज्ञ.	१६३४	अक्षतायां क्ष	याज्ञ.	१३३१	अगुणान् की	कात्या.	१७९१
अकारणे च	,,	,,	*अक्षता वा क्ष	,,	१०८८;	*अगुप्तं लिङ्ग	मनुः	१८६२
*अकारणेन	,,	,,		मनुः	१३००	अगुप्तमङ्ग	,,	,,
अकार्यकारि	पैठी.	१६५३	अक्षदुग्धो रा	वेदाः	१४६४,	*अगुप्तां क्षत्रि	,,	१८६०
अकार्यकार्य	वेदाः	१६०३			१६००	*अगुप्तां खलु	,,	१८६७
अकार्यमेत	वृम.	१११६	*अक्षबन्धश	नार.	१९१०	अगुप्तमप्यु	गौत.	१८४२
अकार्यवश	वारा.	१०७७	*अक्षबन्धनश	,,	,,	अगुप्ते क्षत्रि	मनुः	१८६०
अकाले तु त्य	अपु.	१९७५	अक्षभङ्गे च	मनुः	१८०७	*अगुप्तेऽङ्गैक	,,	१८६२
अकीर्तिं जन	भा.	१९८४	*अक्षभङ्गे तु	,,	,,	*अगुप्ते वैश्य	,,	१८६०
अकीर्तिः परि	,,	१०२६,	अक्षभूमिह	कौ.	१९०४	*अगुप्तेकाङ्ग	,,	१८६२
		१३९०	अक्षर्मा चान	कात्या.	१११०	अगृहीते स	याज्ञ.	८४६,
*अकुर्वन्तं त	कात्या.	८७६	अक्षमायां लि	कौ.	१८४९	अगोपयन्तो	व्यासः	७८९
अकुर्वन्तस्त	,,	,,	अक्षमाला व	मनुः	१०५१	अपनये यवि	वेदाः	९२४
*अकुर्वन्स्तु त	,,	,,	अक्षया वृद्धि	वसि.	६०९			

अथ देया तु	भा. १२८७	अथवा भर्त	भा. १०३०	अथाप्यत्र भा	बौधा. १९२०
*अथ द्वयोर	कात्या. ७६८	अथवा मित्रैः	शंखः १६७२	अथाप्युदाह	,, १०२०,
अथ द्वादश	विष्णुः १२७९	अथवा याव	विष्णुः १४२८	१२६८, १२६९, १२७०, १२९८,	
अथ पत्न्याचा	हारी. १०१४	अथवार्यमा	कौ. ८१७	१४६९, १६०८, १६६७, १८४५;	
अथ पुत्रस्य	,, १२६४;	अथवा शुद्ध	स्कन्द. १९६६	वसि. १६०८, १६६८, १९७७;	
वसि. १२७२; विष्णुः १२७९;		अथवाऽहम	वेदाः १०१०	आप. १६६५	
शंखः १२८२; मनुः १२८९		अथ विष्णुप्र	भा. १०३०	अथाब्रवीच्च	भा. १९८३
*अथ प्रच्छन्न	नार. १७५१	अथ व्याहृति	बौशे. १३८५	अथाभ्यगच्छ	,, १०३३
अथ प्रतिप्र	वेदाः १००८,	अथ शक्तिवि	नार. ७२४	*अथायाजका	गौत. १९७२
	१८४१	अथ शास्त्रस्य	स्कन्द. १९६५	*अथार्पितान्	याज्ञ. ९१२
अथ प्रवृत्ति	शंखः १०२४;	अथ शूद्रापु	विष्णुः १२४१	अथावस्कन्दं	कौ. ८६३
	कात्या. ११०९	अथ श्वाभूते	वेदाः १८९७	अथावेद्य प्र	कात्या. ९६०
अथ प्रागेव	,, ८०५	अथ संग्राम	ब्रह्म. १३७४	अथासद्व्यव	हारी. ७९४
अथ बन्धूनां	,, १३८४	*अथ संसृष्टि	गौत. १४६५	अथासपत्नी	वेदाः ९९०
अथ ब्रह्मा म	वेदाः १००९	Xअथ स ओकः	नि. १२५४	अथास्मै पञ्चा	,, १८९७
*अथ ब्राह्मण+	विष्णुः १२४०	अथ सप्तमे	वेदाः ६०४	*अथस्य वेद	गौत. १७६८
अथ ब्राह्मणो	वेदाः ७९२	अथ संपेण	नार. ९१८	*अथास्यानुम	नार. ७६३
अथ भृत्ये रा	आप. १८४४	अथ सोमम	वेदाः ११८१	अथैकपुत्रा	विष्णुः १२४०
अथ भ्रातृणां	वसि. ११८४,	अथ स्त्रीणां भ	विष्णुः १०२३	अथैको दर्श	बृह. ६७१
	१४०७, १४६९	*अथ स्त्रीधर्माः	,, ,	अथैतयोः प	वेदाः १५९२
अथ महापा	विष्णुः १६०९,	अथ स्त्रीभ्यः पु	वेदाः १००८	Xअथैतां जाम्या	नि. १२५४
	१८४७	अथ ह याज्ञ	,, १०१०,	Xअथैतां दुहि	,, १२५५
अथ मूलम	मनुः ७५९	१४०५, १४२४, १९८२		अथैनं वल्ल	बौशे. १३८५
अथ य आत्मा	वेदाः ९२५	अथ ह विश्वा	,, १२६१	अथैनामक्र	वेदाः ९९८
अथ यदि त	,, १६५६	अथ ह शुनः	,, १२६०,	अथो खल्वाहु	,, ९९४
अथ यदेव	,, १२६२		१९८१	अथोदक्षेत्र	,, १९८२
अथ यद्यपः	,, ८१३	अथ ह सीता	,, १००६	अथो ततस्य	,, ९२२
अथ यदेषां	कालौ. १३५६;	अथ हास्य वे	गौत. १७६८	अथो तप ए	,, १००६,
	प्रव. १३८४	अथ हैतदे	वेदाः १५९४		१८४०
अथ यस्मादु	वेदाः ८१४	अथ होता प	,, १००९	अथोत्तमर्णो	विष्णुः ६१०
अथ यस्मान्न	,, १००८	अथागच्छेत्स	कात्या. ११०९,	अथोत्तरतः	बौधा. १९१९
अथ यस्य जा	,, १८४१	१४६०; नार. १४५०		अथोदस्थात्स	वेदाः ९७०
अथ ये दत्त	कालौ. १३५६	अथातः पिता	वेदाः १९८१	अथोदीच्यः प	कात्या. ८९८;
अथ ये पञ्च	वेदाः १८९८	अथातः पुत्र	बौशे. १३८४		सुम. ९००
अथ यो दाक्षि	,, ७९१	अथातः संप्र	वेदाः १२६२	अथोद्गाता वा	वेदाः १००९
अथ यो विनि	भा. १९८३	२, , , +	स्कन्द. १९६६	अथो नि शुष्य	,, ९९७
अथ राजध	विष्णुः १९२१	अथातो दाक्षि+	वेदाः ७९२	अथोपगम	नार. ८३२
*अथ राज्ञा भृ	आप. १८४४	अथादायाद	वसि. १२७३	अथो यो मन्यु	वेदाः ९९७
अथर्त्विजि भृ	विष्णुः ७७०	*अथादायादा	,, ,	अथोऽष्टांशं त्व	शुनी. १७६७
अथर्ववेद	कौ. १९२५	अथाध्वर्युः कु	वेदाः १००९	अदण्डयित्वा	बृहा. १६५३
अथर्वहन्ता	विष्णुः १६१२	अथान्तरिक्षे	भा. १९८५	*अदण्डो मुच्य	मनुः ७५९
*अथ वल्लन्न	ब्रह्म. १३७४	अथापि तस्मा	आप. ११६६	अदण्ड्यः काम	आप. १६६५
अथवा कित	नार. १९११	अथापि नित्या	,, ,	अदण्ड्यदण्ड	कौ. १८५१
*अथवाप्यध	यमः १६५२	अथापि भाह्न	वसि. १९२१	अदण्ड्याः काण	उश. १९२०
अथवा बन्ध	,, ,	*अथापुत्रस्य	शंखः १४७१	अदण्ड्यागन्तु	नार. ९१९;
*अथवा ब्राह्म	विष्णुः १२४०	अथाप्यत्र य	हारी. ११६३		उश. ९२०

*अदण्ड्या गर्भि	नार.	९१९	*अदायकं रा	कात्या.	१५२३	अदेयदान	गौत.	७९४
अदण्ड्यान् द	अपु.	१९६९	अदायादकं	कौ.	१४७४,	*अदेयदाय	नार.	८०१
अदण्ड्या मृत	उश.	९२०			१९५०	अदेयदेय	बृह.	८०२
अदण्ड्याश्चोत्स	"	"	* " "	देव.	१५२६	* " "	"	७२७
अदण्ड्या स्त्री	अपु.	१८९१	अदायादा भ	कौ.	१३९१	अदेयमथ	नार.	७९८
अदण्ड्या हस्ति	नार.	९१९;	*अदायिकं तु	देव.	१५२६	*अदेयमाहु	"	७९९
	उश.	९२०	अदायिकं रा	कात्या.	१५२३	अदेयादिक	बृह.	८३४
*अदण्ड्ये मुच्य	मनु.	७६०	अदास इति	नार.	८३३	अदेयान्याहु	नार.	७९८
अदण्ड्यो नृप	मासो.	१९७०	*अदास इत्य	"	"	* " "	बृह.	८०२
अदण्ड्यो मुच्य	मनु.	७५९	*अदासीदास	शंख.	१६१३	अदेवृन्त्यप	वेदा.	१००२
अदण्ड्यो हि ब्रा	शंख.	१८४७	अदितिकौशि	कौ.	८६३	अदेशकाल	नार.	१७५३;
*अदण्ड्यो काण	उश.	९२०	अदितिरिव	वेदा.	९९४,	याज्ञ. १८७१; व्यासः १८८९		
*अदत्तं तु क्ष	नार.	८००			१००७	*अदेशकाले	नार.	१७५३;
अदत्तं तु भ	"	"	अदीयमाना	मनु.	१०४२		व्यासः १८८९	
अदत्तं ल्यक्त	कात्या.	७६७	अदीव्यन्तुणं	वेदा.	६०४	अदो यत् ते	वेदा.	९९७
*अदत्तं यश्च	मनु.	७९६;	अदुर्मङ्गलीः	"	९८६	अदोषस्त्यक्तु	कौ.	७७२
	नार.	८०१	अदुर्मङ्गली	"	१००३	अद्विदत्ता स्व	वारा.	१०७६
अदत्तत्यक्त	कात्या.	७६७	*अदुष्टं ऋत्वि	नार.	७८३	अद्विददौ सु	हरि.	१३७६
अदत्तभोक्ता	बृह.	८०४	अदुष्टं चर्त्वि	"	" ;	अद्विवाचा च	वसि.	१०२१
*अदत्तमूल्ये	नार.	८८८		शुनी.	७९०	*अद्विश्च वाचा	"	"
अदत्तादान	याज्ञ.	१७४४	*अदुष्टं वर्त्वि	नार.	७८३	अदभ्योऽग्निर्ब्रह्म	मनु.	१९३१
*अदत्तादाय	नार.	८०१	अदुष्टत्यक्त	"	१८८१	अद्वसन्न स	वेदा.	९६५
*अदत्तादायि	मनु.	१६९७	* " "	कात्या.	१८८८	अद्यप्रभृति	भा.	१०२६,
अदत्तान्याहु	भार.	८०७	*अदुष्टमान	दक्षः १११५			१३९०	
अदत्तायां तु	ब्रह्म.	१३७४	अदुष्टमेव	कात्या.	८९७	अद्याप्यनुवि	"	१०२७,
*अदत्ता सुता	वसि.	१२७३	*अदुष्टश्चार्त्वि	नार.	७८३		१२८४, १२८५	
अदत्तेऽन्यत्र	नार.	८८८	अदुष्टश्चेद्	"	१०९७	अथैव त्वं व	भा.	१२८६
अदत्तेऽर्थेऽखि	बृह.	६५१	*अदुष्टस्यैव	"	१७८७	अद्रव्यां मृत	मत्स्य.	१८९२
*अदत्त्वा तन्मृ	कात्या.	८०६	*अदुष्टां च त्य	याज्ञ.	१०७९	अद्वारि न च	भा.	१०२८
*अदत्त्वा तु गृ	"	"	अदुष्टां तु त्य	"	"	अद्वैधमुप	वारा.	१०७७
अदत्त्वा तु मृ	"	७१०,	अदुष्टां दुष्टा	विष्णुः १६०९,		अधः पश्यस्व	वेदा.	९७४
		८०६		१९७५		*अधनस्य स्त्री	विष्णुः ६७८	
*अदत्त्वाऽपि मृ	"	"	*अदुष्टां यस्त्य	याज्ञ.	१०७९	अधनस्य ह्य	नार.	७००
अददत्कार	नार.	८५०	अदुष्टां योषि	कात्या.	१६५१	अधनास्त्रय	"	८३४,
*अददत् स	याज्ञ.	१९६०	अदुष्टां लभ	देव.	१११२		१४०२	
अददद्धि स	"	"	अदुष्टापाति	परा.	१११७	*अधनो दास्य	वसि.	१९८२
अददद्याच्य	नार.	७०५	अदुष्टास्ते तु	बृह.	९५१	अधमः सर्व	कालि.	१३७७
*अदम्या हस्ति	उश.	९२०	अदृषितानां	मनु.	१६३१,	अधमर्णात्	शुनी.	७३१
*अदर्शयश्च	मनु.	६६२		१९२९		अधमर्णार्थ	मनु.	७१८
अदर्शयन् स	"	"	अदृष्या हि लि	भा.	१०२६	*अधमवर्ण	हारी.	१७९४
अदर्शयित्वा	"	६८१	अदृष्टबुद्धि	"	१०३२	अधमोत्तम	कात्या.	९२०
अदातरि पु	"	६६४	*अदृष्टमेव	कात्या.	८९७	अधमो भार	नार.	८२८
अदाद्यमोऽव	वेदा.	११२२	अदेयं दत्त्वा	शंख.	७९४	अधममूलै	भा.	१२८६
अदान्मे पौर	"	८११	अदेयं न दे	विष्णुः	"	अधमार्दापि	मनु.	१७००
*अदायकं च	देव.	१५२६	अदेयं यश्च	मनु.	७९६	अधमर्णेण च	"	१५७४
अदायकं तु	"	"	अदेयदानं	हारी.	७९४	अधमर्णेण न	भा.	१२८६

अधस्तात् प्र	यमः १८३५	अध्युहः सम	भा. १२८७	*अनर्थशीला	नार. १०३९
अधस्ते अश्म	वेदाः ९९९	अध्युहायाश्च	" १९६४	अनर्थित्वान्म	भा. १०३२
अध स्या योष	" ८११	अध्युश्व य	वेदाः ८१४	अनर्पितं तु	नार. ७६४
अधा चिदोकः	" १२५३	*अनंशाश्चाश्च	वसि. १३८९	२ अनर्हता रा+	भा. ८१९
अधारितत्र	बृह. १६४८	अनंशास्त्वाश्च	" "	अनर्हता लो	" "
अधार्मिकं त्रि	मनुः १७०१	अनंशौ क्लीब	मनुः १३९२	अनर्हमय	वारा. १०७५
अधा सरस्व	वेदाः १००२	अनयनंभावु	वेदाः १००४	अनर्हेषु च	भार. ८०७
अधिकं तव	हारी. ६३६	अनयना चाप्र	शुनी. १११९	अनवाप्य च	विष्णुः १६७१,
अधिकं वाऽपि	नार. ७९९	अनयनिकाऽनु	वसि. १९७७		१९५०
अधिकस्य च	बृह. १४६२	अनइवाहं च	लहा. १९७५	*अनवाप्य स्व	" १६७१
अधिका किल	भा. १२८३	अनइवाहं त	नार. ७६४	*अनवेक्षित	मनुः १७०१
अधिकाधिक	विष्णुः ८१६	अननुगच्छ	कौ. ९३२	अनश्रवोऽन	वेदाः ९७८
अधिके न वृ	गौत. १६६२	*अननुज्ञातां	विष्णुः ९०५	अनसां दोह्या	विष्णुः ८९१
*अधिकेन वृ	" "	अननुज्ञातो	" "	अनाकारित	नार. ६२६
अधिक्रियत	नार. ६४८	अननुज्ञाप्य	कात्या. ८९८	अनाकालभृ	" ८२९,
अधि पेशासि	वेदाः ८४१	*अनन्तरं स	मनुः १४७६		८३१
अधिरुक्मा वि	" ८११	अनन्तरः स	" "	*अनाकाले भृ	" "
अधिविज्ञस्त्रि	याज्ञ. १४४२	अनन्तरः स्मृ	नार. ११०४,	अनाकारित	कात्या. १६५०
अधिविज्ञा तु	मनुः १०५७;		११०५	अनाक्षपः प	नार. १९३६
	याज्ञ. १०८७	अनन्तरम	भा. १०२९	अनाख्यातं व्य	बृह. ७५०
अधिष्ठाता ऋ	बृह. ७०८;	अनन्तरवृ	विष्णुः १९८३	अनाख्याय द	याज्ञ. १०७९
	कात्या. ७१४	अनन्ताः पुत्रि	वसि. १२७१	अनागसस्त्वा	वेदाः ११४३
*अधिष्ठानाज्ञ	वसि. १६६८	अनन्यक्रमा	भा. १०३२	अनाचरन्तीं	वारा. १०७३
अधिष्ठानाग्नि	" "	अनन्यपुरु	हारी. १०१५	अनाच्छेद्यक	बृह. ८७२
*अधिष्ठानाज्ञो	" "	अनन्यभावा	वारा. १०७६	अनाजानन्म	वेदाः ६०५
*अधीते देव	वेदाः १२६१	अनन्वयिनः	बृह. १४०३	अनात्मीयस्य	शंखः ७५७
अधीयत दे	" "	अनपत्यः शु	भा. १२८४	अनाथस्य श	कौ. १६१६
*अधोवर्गस्यो	हारी. १७९४	अनपत्यतै	" १२८३	अनाथान्कृप	भा. १०२९
अधोवर्णना	" १७६९,	अनपत्यरि	विष्णुः १४७१	अनादिश्चाप्य	नार. १९३६
	१७९४	*अनपत्यस्य	" १४७०	अनादिष्टः स	विष्णुः १९२१
*अध्यग्न्यध्याव	मनुः १४३१;	" "	मनुः १४७४;	अनादेयं ना	मनुः १९३१
नार. १४४९; कात्या. १४५२		बृह. १४०३, १५५८		अनादेयम	कौ. ९३२
अध्यग्न्यध्यावा	मनुः १४३१;	Xअनपत्योऽश	नार. १५५२	अनादेयस्य	मनुः १९३१
नार. १४४९; कात्या. १४५२		अनपत्योऽस्मि	वारा. १३२९	अनापदि पु	गौत. ७९४
*अध्यग्न्यध्याह	मनुः १४३२;	अनपेक्षित	मनुः १७०१	अनापदिस्थः	कात्या. ८३८
	नार. १४४९	अनभिज्ञो जि	कात्या. १९१५		बृह. १७६०
अध्यर्थ वैद्यः	गौत. १७६९	अनभिसर	कौ. १९३४	*अनापृच्छन्	" "
अध्यापकं कु	बौध. १६०८	अनभिसर्तु	" १९२५	अनापृच्छ्य तु	" "
अध्यापिता ये	वसि. १९७४	*अनयंश्चापि	नार. ८५०	*अनापृच्छ्य हि	" "
*अध्यावसानि	कात्या. १४५३	*अनयन्नाद	" "	*अनापृष्टं तु	" "
*अध्यावहनि	" १४५२	अनयन्माट	" "	अनाप्रातानि	" १९४१
अध्यावाहनि	" "	*अनयन्माण्ड	" "	अनायैः परि	अनि. १९६९
	अनि. १४६३	*अनयन्भार	" "	अनावृतं चे	नार. ९१६
* " "	कात्या. १४५३	अनयन् वाह	" "	अनावृताः कि	भा. १०२७,
*अध्याहवनि	" "	अनर्थजन	" ११००		१२८४
अध्युहं विद्य	भा. १२८७	अनर्थशीलां	" १०९९	अनावृताः पु	अनि. १११८

अनावृता हि	भा. १०२७, १२८५	अनिवेदित	शंखः १८४७;	अनुपूर्व	वेदाः १०००
*अनावृते चे	नार. ९१७	विष्णुः १९५०; याज्ञ. १९६०		अनुबन्धं त	कौ. १६१८
अनावृष्टिः क	हरि. १३७६	अनिवेद्य नृ	” १९५८	अनुभूतचि	लौगा. १७६६
*अनावेदित	याज्ञ. १९६०	अनिश्चित्य भृ	” ८४७	अनुमतेन्वि	वेदाः ९९७
अनावेद्य तु	बृह. ७२७	अनिषिद्धा य	कात्या. ९५९	अनुमानेन	बृह. १५८१
अनाव्याधां दे	वेदाः १००१	अनिषिदैर्ग्र	मनुः १७२३	अनुमार्गेण	कात्या. ७५३
अनाश्रित्य पि	व्यासः १२३०	*अनिषेधक्ष	कात्या. १६५०	अनुयुञ्जीत	कौ. १६१६
अनाहिताग्निः	कौ. ७७२;	*अनिषेधे त	याज्ञ. १८७२	*अनुरूपाम	नार. १०९९
अनिगृहीते	हारी. १०१६	अनिषेद्धा क्ष	कात्या. १६५०	अनुलोमासु	विष्णुः १८४७
*अनिच्छतः प्र	कौ. ८६३	*अनिष्टां न ल	देव. १११२	अनुवर्तेत	विरा. १११७
अनिच्छतः प्रा	मनुः ८२०	*अनिष्टां लभ	” ”	अनुव्रज्या च	मनुः १९७४
	” ”	अनिष्टष्टेप	कौ. ६३८	अनुव्रतः पि	वेदाः ९९८
	१९२७	अनीयाः पूर्व	बृह. १५६७	अनुशयते	विष्णुः ८९१
अनिच्छन्तम	व्यासः १७६४	*अनीयाः पूर्व	” ”	*अनुशास्य च	नार. ८२६
*अनिच्छन्तीं तु	बृह. १८८७	अनीयाः स्त्रीध	कात्या. १४५८	अनुशास्यश्च	” ”
अनिच्छन्ती तु	” ”	अनीश्वराः पि	कौ. ११४९	*अनुशास्यस्स	” ”
अनिच्छन्त्या य	” ”	अनीश्वराः स	” १२३४	अनुशास्याथ	” ”
*अनिच्छन् दत्त	नार. ८५१	अनीश्वरा वि	भा. ८६०	*अनुशास्यो गु	” ”
अनिच्छन् शुल्क	” ”	अनुकुर्याद्	कात्या. १७९१	अनुशिष्टा ज	वारा. १०७७
*अनिच्छया त्व	बृह. १८८५	अनुकूलक	दक्षः १११५	अनुशिष्टाऽस्मि	” १०७६
*अनिन्द्रिया अ	मनुः १०४९	अनुकूला त्व	” १११४	*अनुशिष्य च	नार. ८२६
अनियस्यांश	कात्या. ७८९	अनुकूलाम	नार. १०९९	*अनुशिष्यश्च	” ”
अनियुक्तः श	विष्णुः १६१०	*अनुक्तद्रव्य	विष्णुः १६७०	*अनुसृत्य प्र	” १७४६
*अनियुक्तश	” ”	अनुक्तद्रव्या	” ”	अनुसृत्य तु	” ”
अनियुक्तस्तु	कात्या. ८०६	अनुक्तानां द्वि	” ६१०	अनुसृतिः कृ	प्रजा. ८९९
अनियुक्ता तु	नार. ११०१,	*अनुक्तानां हि	” ”	*अनुस्यूतिः कृ	” ”
	१४०२	अनुक्रमत्र	नार. १०९५	अनुहाय त	वेदाः १४६४,
अनियुक्ताया	वसि. १०२२,	*अनुक्रमानु	” ”		१६००
	१२७२	अनुगृहीत	कौ. १६८२	*अनूढानां क	विष्णुः १४१६
अनियुक्ता सु	मनुः १३९५	अनुगृह्णाति	नार. १९३६	*अनूढानां च	” ”
*अनिरुद्धा य	कात्या. ९५९	अनुच्छिष्टं तु	लहा. १९७५	अनूढानां तु	” ”
अनिर्गते द	बृह. ६५३	*अनुज्ञया त	नार. १०९५	*अनूढानां स्व	” ”
अनिर्दशाहां	मनुः ९११	अनुज्ञया व	” ”	अनूढानाम	” ”
अनिर्दिष्टं च	कात्या. ६५७	अनुज्ञातक	कौ. १६७८	*अनुक्थभाज	नार. १३४७
अनिर्दिष्टं तु	नार. ७६४	अनुज्ञाता त्व	भा. १२८६	अनुक्षरा ऋ	वेदाः ९८२
*अनिर्दिष्टे	” १९१२	अनुज्ञातेऽनु	आप. १६६४	अनुष्णा अस्मि	” ६०२
अनिर्दिष्टस्तु	कौ. १६७३	अनुज्ञातो गु	शंखः १०२४	अनुष्णा गृहा	” ६०४
*अनिर्दिष्टाच्च	नार. १९१२	अनुत्यन्नप्र	नार. ११०१	अनृतं तु व	मनुः १९५५;
*अनिर्दिष्टो धा	कात्या. ६५७	अनुदकमु	कौ. १६१९	अनृतं सत्य	अपु. १९६२
अनिर्दिष्टो वा	बृह. ७८५	अनुदिष्टं तु	नार. ७६४	अनृतं स्त्री अ	भा. १०३२
*अनिर्मुक्तस्य	” ”	अनुनोऽस्यां पृ	वेदाः ११४४	*अनृताख्यमे	वेदाः ९९५
अनिर्वृतं नि	मनुः ६३८	अनुपन्नन्	विष्णुः १२०५,	अनृताख्यान	कात्या. १७९२
*अनिर्वृतं नि	” १०६५	” १२१२; भा. १९८४	मनुः १२१२	अनृतान्मे भ	” ”
*अनिर्वृतं नि	” ”	*अनुपस्थाप	” ७६०;	अनृतान्मोक्ष्य	भा. १०२८
*अनिर्वृतं नि	” ”	कात्या. ७६७	कात्या. ७६७	अनृताभिर्शं	हारी. १७६९

*अनुताभिर्शं	हारी. १७९४	*अन्तरेण तं	याज्ञ. १६३५	अन्यं वृणीध्व	भा. ८१८
अनुतावतु	मनुः १०५९	*अन्तरे तु त	" "	*अन्यक्षेत्रे तु	कात्या. ९६०
अनुते तु पृ	याज्ञ. ९४१	*अन्तरेव त	" "	" " " "	प्रजा. ९६१
अनुतेऽपि हि	भा. १०३१	अन्तरे वा भृ	कौ. ७३६	अन्यक्षेत्रेषु	कात्या. ९६०
अनुते या फ	" १९६३	*अन्तर्गृहव	बृह. ७६५	अन्यक्षेत्रोप	नार. ९४६
अनेकदोष	कात्या. १११०	अन्तर्गृहे ब	" ७६४	अन्यगोत्राय	स्मृत्य. १११८
अनेकधा कृ	बृह. ११०९,	*अन्तर्धनं च +	प्रजा. १५६१	अन्यग्रामात्स	बृह. ९५१
	१३४९	*अन्तर्धनं तु	" "	अन्यग्रामोत्त	भार. ९००
अनेकधा ते	" ८३४	अन्तर्धानम	कौ. १६८१	Xअन्यतरः सं	नि. १२५४
*अनेकधा त्व	" "	अन्तर्वेद्यां तु	नार. १०९८	अन्यतरादा	कौ. ७३७
अनेकपितृ	याज्ञ. १२००;	अन्तर्वेद्याम्	कौ. १०३४	अन्यतराभा	आप. १०१७;
	विष्णुः १२८०	अन्तर्वेदमन्य	बृह. १८३२	कौ. १०३४, १४१०	
अनेकानि स	मनुः १०६२	अन्तिमा स्वैरि	नार. ७०२	Xअन्यतरोऽर्द्ध	नि. १२५४
अनेकार्थाभि	नार. ७४९	अन्तेवासी गु	याज्ञ. ८२४	*अन्यतु ब्राह्म	नार. १५१२
अनेकेभ्योऽपि	कात्या. ११०९	*अन्तेवासी वा	आप. १४६६	*अन्यत्र करा	" १९४०
अनेके यस्य	बृम. १५८८	अन्तेवासी स	नार. ८२८	*अन्यत्र कारा	" "
अनेकमूका	हारी. ११९५	अन्तेवास्यन	आप. १९७३	अन्यत्र क्षेत्र	भा. १२८७
*अनेन कर्म	मनुः ७७६	अन्त्यजातिर्द्वि	अपु. १८३५	*अन्यत्र गोत्रा	सुम. १६५३
" "	बृह. १९४१	अन्त्यवृद्धौ प्र	विष्णुः ६३६	अन्यत्र जाम	भा. १२८६
"अनेन किं न	वृव. ६७७	अन्त्यागमने	" १८४६	अन्यत्र दीव्य	कौ. १९०४
*अनेन क्रम	मनुः ७७६	अन्त्याभिगम	याज्ञ. १८७४	अन्यत्र नेनि	" १६७४
अनेन क्रमे	विष्णुः १२४१	अन्धः शत्रुगृ	स्कन्द. १९६५	अन्यत्र ब्राह्म	नार. १५१२;
अनेन तु वि	मनुः १२९४	अन्धः स्यादन्ध	भा. १९८३	वसि. १९२०	
अनेन नारी	" १०६४	अन्धजडह्नी	बौधा. १३८७	कौ. १६७३	
अनेन विधि	" ७५९,	अन्धमृकव	आप. १६६७	वेदाः १०१०	
	७७६, १०७५, १७२७,	अन्धादिषु श	व्यासः ८०६	नार. ६९९	
	१९०७; याज्ञ. ७७९,	*अन्धोऽचिकित्स	याज्ञ. १३९८	विष्णुः १६०९	
	१०८९; कात्या. ८०५,	अन्धोऽचिकित्स्य	" "	अन्यत्र राजा	" "
	१९४१	अन्धो जडः पी	मनुः १७२७,	अन्यत्र संप्र	वसि. १०२२
अनेन शाधि	बौधा. १६६७		१९२७	" "	
अनेनसमे	वेदाः १५९४,	अन्नं पानं च	भा. १२४४	*अन्यत्र संस्था	" "
	१६५६	अन्नं भुञ्जीत	देवी. १९४३	अन्यत्रातता	बौधा. १६०७
अनेन सर्व	नार. ९१६	अन्नं यो ब्रह्म	वेदाः १४६४,	अन्यत्रापि व	विष्णुः १६०९
अनेना भव	" १७५१;		१६००	अन्यत्रापि शु	गौत. १६६०
	भा. १९६३, १९६४	अन्नं ह प्राणः	" १००५,	अन्यथा कर्म	कौ. १६८६
अनेनाधेण	कौ. ९२८		१२६०	अन्यथा कारि	कात्या. ६३१
अनेनैव क्र	स्मृत्य. १३७३	अन्नपानम	नार. १७५५	अन्यथा क्रिय	बृह. ७३४
अनेनैव गृ	नार. ९४६	अन्नप्रदाता	बृह. १७६०	अन्यथा चेत्कृ	" ८९६
*अनेनैव प्र	" १६४२	अन्नमावस	वेदाः १८९७	अन्यथा चेत्क	" "
अनो मनस्स	वेदाः १०००	*अन्नाकालभृ	नार. ८३०,	*अन्यथा तु न	" ९५१
अन्तः कृष्ण	" ९९७		८३१	अन्यथा तु भ	" "
अन्तःकोशमि	" ९९६	*अन्नाच्छादन	कात्या. १४५७	*अन्यथा तुल्य	कात्या. १७९२
अन्तःकः पव	भा. १०३२	अन्नादे भूण	आप. १६६६;	अन्यथा त्वल्प	" "
अन्तःभाजो वै	वेदाः १००५	वसि. १६६८; मनुः १७०३;	शंखः १७६२	*अन्यथा द्विगु	व्यासः ७८९
अन्तरं तु त	स्कन्द. १९६५		बृह. १५२०	*अन्यथा न तु	कात्या. ८०४
अन्तरे च त	याज्ञ. १६३५	अन्नार्थं तण्डु		अन्यथा न प्र	" "

अन्यथा न भ	बृह.	९५१	अन्यापदेश	नार.	१८३६	*अन्योन्यमनु	बृह.	१८८५
अन्यथा नश्य	हारी.	६३६	अन्यामिच्छ पि	वेदाः	१७८७	अन्योन्यस्याव्य	मनुः	१०५४
* " " "	कात्या.	६५८	अन्यामिच्छ प्र	" "	९८२	अन्योन्यापह	याज्ञ.	१५७२;
अन्यथा निक्षे	कौ.	७३७	अन्यायच्छन्न	नार.	९१६	*अन्योन्यापाह	कात्या.	१५७४
अन्यथा निचि	"	१६७८	अन्यायवादि	वृह.	१७५९	अन्योन्यार्थस्य	याज्ञ.	१५७२
अन्यथा पूर्वः	"	९३२	अन्यायोपात्त	वृम.	१७६६	*अन्योऽपि शङ्क	बृव.	६७७
*अन्यथा प्राति	याज्ञ.	१८७६	*अन्या वो अन्या	वेदाः	८५७	अन्योऽप्यथ न	याज्ञ.	१७४१
अन्यथा यथो	कौ.	१६२१	अन्यासां चैव	उश.	१११३	*अन्योऽप्यसति	भा.	१२८६
अन्यथा राज	भा.	१०३३	*अन्याहृतादि	वृह.	७२५	अन्यो यदि द	नार.	७८२
अन्यथा वा नि	कौ.	७३५	अन्यूनभावे	शंख.	१६७२	अन्यो वाऽसति	कात्या.	१५२३
अन्यथा शास्त्र	नार.	११५५	अन्ये जायां प	वेदाः	१८९४	*अन्वये सति	नार.	७८२
अन्यथा स्तेय	कौ.	१६८४	अन्ये त्वाहुर	वृह.	१३४८	अन्वर्तिता व	याज्ञ.	७९६
अन्यथा हिंसा	"	१८५०	अन्येन व्रज्जा	गौत.	८१५	*अन्वादेयं च	वेदाः	१८३८
अन्यदीया तु	कात्या.	८३९	अन्येन मत्प्र	वेदाः	९७८,	*अन्वाधानादि	मनुः	१४३९
अन्यदुर्मं जा	मनुः	१०७१	अन्येन मदा	"	९७७,	अन्वाधेयं च	शान.	१३६३
अन्यद्रव्यव्य	नार.	७४७		"	१८३६	अन्वाधेयं त	मनुः	१४३८
अन्यप्रकारा	"	१९४०		"	१८३६	*अन्वाधेयं तु	कात्या.	१४५३
अन्यमुद्दिश्य	मत्स्य.	८५५	*अन्येनानुम	बौधा.	१२६९	अन्वाहृता जी	मनुः	१४३९;
अन्यमू पु त्वं	वेदाः	८५७,	*अन्येनापह	याज्ञ.	१५७२	अन्वाहितं च	कात्या.	१४५३
	९७८, १८३६		अन्येऽपि शङ्क	"	१७४१	अन्वाहितं या	वृह.	११०७
अन्यवर्णस्त्री	शंख.	१२४३	*अन्येऽपि शङ्कि	"	७७२	अन्वाहितादि	दक्षः	८०७
अन्यशाखोद्भू	वसि.	१२७८	अन्ये वा स्वप्न	कौ.	७७२	अन्वाहिते या	नार.	७९८
अन्यशोणितो	कौ.	१८४९	अन्येषां चैव	नार.	६२६;		वृह.	७२५
अन्यसंज्ञानि	कात्या.	१७९१		मनुः	१७१८	*अन्वेक्षणं चा	"	७५२
*अन्यसंज्ञानु	"	"	*अन्येषां त्वा श्र	वसि.	१३८९	अपकर्षन्ति	आप.	८४२
अन्यसंज्ञां ग	भा.	१०३१	अन्येषां लभ	वृह.	७८६	अपकारकि	व्यासः	१७६४
*अन्यस्मिंश्च नि	मनुः	१०६६	अन्येषामपि	भा.	१२८६;	अपकारक्ष	कात्या.	१४५७
*अन्यस्मिन् वि	"	"		बौधा.	१६६७		"	६७३
अन्यस्मिन् हि	"	"	*अन्येषामेव	मनुः	१७१८	*अपकारप	"	१४५७
अन्यस्मै विधि	बौधा.	१०१९;	अन्येष्वपरि	"	१७१९	*अपकुदय च	नार.	१७८८
	वसि.	१०२१	*अन्यैरपि व्य	नार.	१८८१	अपघ्नन्नेपि	वेदाः	९७५
अन्यस्यां यो म	नार.	१०९५	*अन्यैर्वाऽपि व्य	"	"	अपघ्नन् प	"	१५९४
अन्यस्या गर्भ	वेदाः	१२५७	अन्यैश्च विवि	"	"	*अपचारकि	कात्या.	१४५७
अन्यस्यापि ज	वारा.	१०७६	अन्यो अन्यम	वेदाः	९९८	Xअपततं भ	नि.	१२५३
अन्यस्यै वै प्र	वेदाः	१५९६	अन्यो अन्यस्मै	"	"	अपतत्रसि	भा.	८६०
अन्यस्वमन्य	संघ.	११४२;	अन्योद्वस्तु	"	"	अपतिरप	गौत.	१०१२
	शुनी.	१९८८		याज्ञ.	१५४६;	अपतीनां तु	भा.	१०२६,
अन्यहस्ताप	नार.	१७५२;		वृथा.	१५६२			१३९०
	कात्या.	१७६२	*अन्योद्वस्त्य	याज्ञ.	१५४६	अपत्यं कर्म	"	१२८३
अन्यहस्ते च	याज्ञ.	८८५	*अन्यो धर्मोऽस्ति	अङ्गि.	१११६	Xअपत्यं कस्मा	नि.	१२५३
* " " "	नार.	८८८	अन्योन्यं त्यज	नार.	१०९९	अपत्यं गुण	भा.	१२८४
*अन्यहस्ते तु	याज्ञ.	८८५;	अन्योन्यं नाभि	भा.	८६१	अपत्यं जड	गौत.	१३८६
	नार.	८८८	अन्योन्यं परि	वृह.	१९१३	अपत्यं धर्म	भा.	१०३३,
*अन्यहस्तेन	याज्ञ.	८८५	अन्ये न्यगुण	मनुः	१९३०		१२८४; मनुः	१०५२
अन्यां चेदृशं	मनुः	८८१	अन्योन्यचक्षू	वृह.	१८८५	अपत्यं नाम	भा.	१२८४
अन्या किल त्वां	वेदाः	९७८,	*अन्योन्यपरि	"	१९१३	*अपत्यं भ्रातु	मनुः	१३१८

अपत्यमन	भा. १२८४	*अपालकायाः	विष्णुः ९०५	अपुत्रस्य ध	विष्णुः १४७२
अपत्यमुत्पा	नार. ११०२	*अपालान्वा वि	मनुः ९११	अपुत्रस्य प	व्यासः १५२४
*अपत्यलोभा	देव. १११२	*अपालान्वा स	" "	अपुत्रस्य पि	बृष. १३६२
अपत्यलोभा	मनुः १०६३	अपालायाः स्वा	विष्णुः ९०५	*अपुत्रस्य प्र	बृह. १५१३
अपत्यहेतो	भा. १०३१	*अपालायान्तु	" "	*अपुत्रस्य भ्रा	शंखः १४७१
अपत्यार्थं म	वारा. १३२९	अपाले स्वामि	स्मृत्य. ९२१	अपुत्रस्य मृ	परा. १५२७
अपत्यार्थं स	भा. १९८६	अपास्ताश्च त	भा. १०३३	अपुत्रस्य स्व	शंखः १४७१;
अपत्यार्थं त्रि	नार. ११०२	अपास्मत् त	वेदाः १००३	पैठी. १५२७; यमः १५२७	देव. १५२५
अपत्यार्थं श्वे	भा. १२८५	अपास्य श्रोत्रि	काल्या. १५२३	* " "	काल्या. १५२१
अपत्येनानृ	" १२८३	अपास्याः केच्यं	वेदाः १००४	अपुत्रस्याथ	" "
अपत्योत्पाद	" १२८४	अपि च काठ	वसि. १९७८	*अपुत्रस्यार्थ	" "
अपत्या तु भ	दक्षः १११४	*अपि च प्रपि	बौधा. १४६७	*अपुत्रस्यस्य	" "
*अपत्याऽभि भ	" "	अपि ताः संप्र	भा. १०३२	अपुत्रां गुर्व	याज्ञ. १०८९
अपदेशैश्च	मनुः ७४२	*अपि तान् घा	नार. १८२८	*अपुत्राः क्षत्र	बृह. १५१८
अपपात्रित	शंखः १३९०	अपितृका ब	कौ. ११९९	*अपुत्रा चेत्स	" १४५०
*अपपात्राकृ	" "	अपितृद्रव्या	" १५४३	अपुत्रा जात	यमः १११३
अपमित्य धा	वेदाः ६०२	अपित्र्यं गर्भं	विष्णुः १९८३	*अपुत्रा दुहि	वसि. १२७३
अपमित्यम	" "	*अपित्र्यं तद्ध	काल्या. १४०३	अपुत्रा पति	कौ. १४३०
*अपमूत्रय	मनुः १८०२	अपित्र्यं द्रवि	" "	अपुत्रापुत्र	उश. १५२६
*अपयातित	शंखः १३९०	अपि नः श्वे वि	वसि. १९७८	अपुत्रा प्राप्नु	यमः १११३
*अपयात्रिते	" "	अपि या निर्न	वारा. १०७५	*अपुत्रा मृत	शौन. १३६३
अपराजयि	वेदाः १८९७	अपि वस्त्राज	ब्रह्म. १३७४	अपुत्रायां मृ	मनुः १२९८
अपराधेषु	आप. १७९५,	अपि वा कर्म	जैमि. ७७०	अपुत्रायाः दु	कौ. १४३०
	१९७३	अपि वा गुण	बौधा. १०१९	अपुत्रायाश्च	स्मृत्य. १४६३;
*अपरिगृही	गौत. १३८६	Xअपि वा धव	नि. १२५७		भा. १९६४
*अपरुद्धासु	याज्ञ. १८७७	अपि विश्वकृ	भा. १०३३	*अपुत्रायास्तु	पार. १४६२
अपरेभ्यस्त्र	नार. ११०५	अपि वृश्च पु	वेदाः ८१०	अपुत्रा योषि	याज्ञ. १४००;
अपरी दुह्या	वेदाः १००५	*अपि सपेण	नार. ९१८		बृहा. १४०४
*अपवक्तुश्च	नार. १७८८	अपीव योषा	वेदाः ९७०	अपुत्रा शय	काल्या. १४५६,
अपविद्धः प	वसि. १२७८	*अपुत्रकस्य	देव. १५२५		१५२०; वृम. १५२७
अपविद्धः स	शंखः १२८३;	अपुत्रको द्वि	शाक. १३५५	*अपुत्राश्च पि	व्यासः १४१४
	यमः १३५१	*अपुत्रधनं	विष्णुः १४७०	*अपुत्रिकस्य	देव. १५२५
अपविद्धश्च	ब्रह्म. १३७४	अपुत्रपितृ	काल्या. १५२४	अपुत्री भार्य	भा. १२८५
अपविद्धस्त्वे	विष्णुः १२७९	अपुत्रपौत्र	विष्णुः १४७१	अपुत्रेण तु	ब्रह्म. १३७४
अपव्ययमा	कौ. ८४३	*अपुत्रमृत	परा. १५२७	अपुत्रेण प	याज्ञ. १३४२
अपहतं ब्र	वेदाः १६०१	अपुत्रकथस्य	विष्णुः १२४०	अपुत्रेण सु	मनुः १३१६;
अपहवे तद्	मनुः ७२०	अपुत्रस्त्वङ्ग	वारा. १३२९	बृह. १३४८; यमः १३५२	अत्रिः १३५२
*अपहवे तु	" "	*अपुत्रस्य अ	पैठी. १५२७	अपुत्रेणैव	मनुः १२९४
अपां प्रचार	शंखः १२०७	*अपुत्रस्य ऋ	विष्णुः १२४०	अपुत्रोऽनेन	" १३०५;
अपाः सोमम	वेदाः ९७०	अपुत्रस्य ग	गरु. १३७६	अपुत्रो ब्राह्म	अनि. १३७४
अपाङ्गहृन्म	" १००४	" " +	कालि. १३७७		शौन. १३६३
अपाङ्गप्रेक्ष	बृह. १८८५	*अपुत्रस्य च +	बृय. १३५५	अपुत्रो मृत	कालि. १३७७
२ " " +	व्यासः १८८९	* " "	काल्या. १५२१	अपुत्रो पुत्र	बृह. ६५३
*अपाङ्गप्रेष	बृह. १८८५	" "	देव. १५२५	अपूर्णं तु प्र	" "
अपात्रे पात्र	नार. ८००	*अपुत्रस्य जा	पैठी. १५२७	*अपूर्णंऽपि प्र	" "
अपापां लज	भा. १०३०	*अपुत्रस्य तु	देव. १५२५	अपो मा प्राप	वेदाः १००४

अप्यकार्यश	मनुः १३९४	*अप्रवृत्तौ तु	नार. ११००	अब्राह्मणाश्च	भा. ८१९
अप्यन्योन्यं प्र	भा. १०३२	अप्रवृत्तौ स्मृ	" " ;	*अब्राह्मणोपा	गौत. १९४८
अप्यहीनक	गौत. १६६०		देव. १११२	अब्राह्मणोऽप्या	" "
*अप्रकाशाश्च	नार. १७४६	अप्रशस्तास्तु	विष्णुः १३९०	अब्राह्मणो ब्रा	शंखः १६७२
अप्रकाशास्तु	" "	*अप्रसन्नापि	कात्या. ७१४	*अब्राह्मणो व्या	गौत. १९४८
*अप्रजःस्त्रीध	याज्ञ. १४४५	अप्रसूतां प्र	भा. १०३०	*अभक्षणे प्र	हारी. ६६१
अप्रजस्त्रीध	" "	अप्रसूता च	देव. १११२	अभक्ष्यभक्ष्ये	अपु. १६५४
अप्रजस्य स	भा. १२८३	अप्रसूता तु	नार. ११००	अभक्ष्यमथ	मनुः १६२८
अप्रजां दश	बौधा. १०२०	अप्राणिभिर्य	मनुः १९०५	*अभक्ष्यस्य चा	विष्णुः १६११
अप्रजां नव	हारी. १०१६	अप्राप्तव्यव	नार. ६९५;	अभक्ष्यस्यावि	" "
* " "	बौधा. १०२०	कौ. ११९९, १९५०;		अभक्ष्यपेय	बृह. १७८९
*अप्रजाः सन्तु	वसि. १२७१	कात्या. १२०१; याज्ञ. १६४०		अभक्ष्येण द्वि	याज्ञ. १६३६,
अप्रजाः सन्त्व	" "	अप्राप्तमपि	मनुः १०४१		१९३२
*अप्रजा चेत्स	बृह. १४५०	*अप्राप्तेऽपि स	कात्या. ७५५	अभक्ष्येण ब्रा	विष्णुः १६१०
अप्रजाता वि	वसि. १०२२	*अप्राप्तेऽर्थकि	" ८८९	*अभक्ष्यैर्दूष	याज्ञ. १६३६
* " "	" १८४६	*अप्राप्तेऽर्थे कृ	" "	अभयवन	कौ. ९०६
*अप्रजायां सृ	मनुः १२९८	अप्राप्तेऽर्थे कि	" "	*अभयस्य तु	मनुः १७००
अप्रजायां ह	देव. १४६२	अप्राप्ते वै स	" ७५५	अभयस्य हि	" "
अप्रजायाम	मनुः १४३९;	अप्रियं च हि	भा. १०२९	अभये प्रत्य	हारी. ६६१
याज्ञ. १४४४; यमः १४६२;		*अप्रियं चास्य	कात्या. १६४९	अभर्तुकश्चा	अनि. १९४३
	वृका. १४६३	अप्रियं प्रिय	भा. १०३२	अभवद्दुःख	भा. ८४०
* " "	मनुः १४४०	अप्रियशीलां	शंखः १०२४	अभावयंस्त	बृह. ७६५
अप्रजा विध	प्रजा. १३५०	अप्रियस्य च	कात्या. १६४९,	*अभावैऽशह	कात्या. १५६०
अप्रजास्ता वि	वसि. १८४६		१९४२	*अभावे च दु	नार. १५१२
*अप्रजास्त्रीध	याज्ञ. १४४५	*अप्रियस्य तु	" १६४९	अभावे ज्ञात	याज्ञ. १०८३
अप्रज्ञायमा	वसि. १९४९	अप्रियोक्तिस्ता	बृह. १७८८	अभावे ज्ञातृ	" ९४१
अप्रतिवादि	वेदाः ८१३,	अप्सरसः स	वेदाः १००२,	*अभावे ज्ञान	" "
	१००५		१९०२	अभावे तद	कात्या. १४५९
अप्रतिविहि	कौ. १०३९	*अप्सु जलका	वसि. १०२१	अभावे तु दु	नार. १५१२
अप्रतीकारे	" ९३०	अबध्यं यश्च	याज्ञ. १६४०	*अभावे त्वन	विष्णुः १०२३
अप्रत्ता चेत्स	बृह. १४५०	*अबध्यं यस्तु	" "	*अभावे दुहि	नार. १४४९,
अप्रत्ता दुहि	वसि. १२७३	अबन्धके स्या	वृहा. ७३१		१५१२
अप्रत्तायास्तु	पार. १४६२	*अबन्ध्यं यश्च	याज्ञ. १६४०	*अभावे पूर्व	कालि. १३७७
अप्रदाता नि	कौ. १९८६	अबन्ध्वेके द	वेदाः ६०३,	अभावेऽर्थह	कात्या. १५६०
अप्रपन्नाऽपि	कात्या. ७१४		६०६	अभिक्षुद्वाव	वेदाः १७९३
अप्रमत्ता च	भा. १०२८	अबीजविक्र	मनुः १७०५,	*अभिगन्ताऽसि	याज्ञ. १०८०
अप्रमत्ता र	आप. १२६७;		१९३०	अभिगन्ताऽस्मि	" १७८०
	बौधा. १२७१	अबुद्धिपूर्व	आप. १८४३	अभिगम्य प	भा. १०२६,
अप्रमत्ता स	भा. १०२८	*अब्दादूर्ध्वं तु	बृह. १९६२		१३९०
अप्रमत्तो र	पैठी. १११५	अब्दान्मण्यादि	विष्णुः ८९१	अभि गावो अ	वेदाः ९७५
अप्रमादं पु	भा. १०२९	अब्राह्मणं तु	भा. १२४३	अभिघाते त	याज्ञ. १८२१
अप्रमोदात्पु	मनुः १०५३	अब्राह्मणः सं	मनुः १८५६	अभिचारं च	मत्स्य. १६५५
अप्रयच्छंस्त	नार. ८५१	अब्राह्मण आ	गौत. १९४८	*अभिचाराणि	" "
अप्रयच्छन् दो	गौत. १०१२	अब्राह्मणस्य	बौधा. १८४५,	अभिचारेषु	मनुः १६३१,
अप्रयच्छन् पि	बृह. ११०६		१९४९		१९३०
अप्रयच्छन् स	याज्ञ. १०७८	अब्राह्मणाद	मनुः १९७४	अभिजिघ्रन्ती	वेदाः ९६९

अभिज्ञानेन	कौ.	७३७	*अभ्याघाते तु	नार.	१७५६	अमृत्युर्ह वा	वेदा:	१६०१
अभिज्ञानैश्च	नार.	९४५	अभ्याघातेषु	मनु:	१६९८,	अमेध्यं योध	कात्या.	९५९
अभिज्ञाऽस्मि य	वारा.	१०७७		नार.	१७५६	अमेध्यपार्ष्णि	याज्ञ.	१८१४
अभि तिष्ठामि	वेदा:	९९९	*अभ्यादद्युश्च	मनु:	१८६५	अमेध्यो वा ए	वेदा:	७९१
*अभि तेऽथां स	,,	९९०	अभ्यादद्युश्च	,,	,,	अमोक्षो धर्म	कौ.	१०३६
अभिज्ञास उ	आप.	१७९५,	अभ्यावर्ती चा	वेदा:	८११	अमोक्ष्या भर्तु	,,	,,
		१९७४	अभ्युपगम्य	बौधा.	१२६८	अम्बष्ठेऽथौ त	नार.	११०५
अभि त्वा मनु	वेदा:	९९७	अभ्युपेताह	नार.	६९८	अम्बष्ठो माग	,,	,,
अभि त्वा योध	,,	९७५	*अभ्युपेत्य च	,,	८२४	*अम्बुवाताह	मनु:	१०७४
अभि द्वितीयां	,,	१००५	अभ्युपेत्य तु	,,	,,	अम्बे अम्बिके	वेदा:	८४१
अभि नः सुष्ठु	,,	१००६	अभ्रातर इ	वेदा:	९९६,	अयं त्वनन्त	भा.	१९८४
*अभिज्ञदोष	बृह.	१७५८		१२५९		अयं द्विजैर्हि	मनु:	१०६८
अभि प्रवन्त	वेदा:	९७१	अभ्रातरो न	,,	९७०	अयं धर्मान्	भा.	८१९
अभिभूरस्ये	,,	१८९६,	अभ्रातृकां प्र	वासि.	१२७३;	अयं नामा व	वेदा:	१९८०
		१८९७		मनु:	१२९४	अयं भारस्त्व	शुनी.	८५६
अभियाति प	नार.	१९३६	Xअभ्रातृका इ	नि.	१२५९	अयं योनिश्च	वेदा:	९७०
अभियोक्ता ध	कात्या.	७६७	अभ्रातृका पुं	वासि.	१२७२	अयं राजा द	वारा.	१३२९
अभियोगे गू	कौ.	१६८२	*अभ्रातृका हि	,,	,,	अयःसंदान	कात्या.	१७६२
अभि वर्धतां	वेदा:	९९९	Xअभ्रातृकेव	नि.	१२५५	*अयःसंधान	,,	,,
अभिवाद्याऽभ्य	भा.	१२८६	अभ्रातृको ह	याज्ञ.	१३३८	अयज्ञिया वै	वेदा:	१००५
अभिशास्तस्य	स्कन्द.	१९६६	अभ्रातृघ्नीं व	वेदा:	१००१	अयज्ञो वा ए	,,	१००६
अभिशास्तस्य	वेदा:	१५९५	Xअभ्रातृमती	नि.	१२५५	अयज्वनां तु	मनु:	१७२७
अभिशापाद गु	नार.	१०९४	अभ्रातेव पुं	वेदा:	१२५४	*अयथाशास्त्र	नार.	११५५
*अभिषज्य तु	मनु:	१८६७	*अभि बोभय	मनु:	१७०२	अयमुक्तेो वि	मनु:	१९०५
Xअभिषहमा	नि.	१२५४	अमतेनैव	कात्या.	७११	अयमेमि वि	वेदा:	८१०
अभिषह्य तु	मनु:	१८६७	*अमनुष्यकृ	याज्ञ.	१८१९	अयाजिकं तु	मनु:	१९६९
अभिषेकं क	वारा.	१०७६	अमाजुरश्चि	वेदा:	९७९	अयुक्तं चैव	कात्या.	८७६
अभिषेकतुका	भा.	१३९१	अमाजूरिव	,,	१४१५,	*अयुक्तं तत्र	,,	,,
अभिसंधिमा	गौत.	१२६२		१९७९		अयुक्तं शप	याज्ञ.	१६३४
*अभिसह्य तु	मनु:	१८६७	अमात्यः प्राड्	अपु.	१९६९	अयुक्तं साह	नार.	१६४४
अभिहराणि	वेदा:	१८९७	अमात्यानां च	संव.	१९४३	*अयुक्तशप	याज्ञ.	१६३४
*अभीषणेन	कात्या.	१८३३	अमानुषप्रा	कौ.	१६२१	अयुक्तो कार	कात्या.	७११
अमुक्तपूर्वा	नार.	१९७८	अमानुषेषु	मनु:	१६९९,	अयोप्यकर्म	विष्णु:	१६१०
अभूतं गोपा	वेदा:	९८१,		१९२९		*अयोनौ क्रम	नार.	८५१
		१००१	अमावास्या च	वेदा:	८४२	अयोनौ गच्छ	याज्ञ.	१८७९
अभूतं वा प	कौ.	९२६	अमितस्य प्र	शुनी.	१११९	अयोनौ यः स	नार.	८५१
अभूतिरेषा	भा.	१९८५	अमितस्य हि	वारा.	१०७७	*अयोनौ वाऽभि	,,	,,
*अभूतैरथ	कात्या.	१७९१	अमी ये सुभ	वेदा:	६०५	*अयोनौ वा स	,,	,,
अभूतैर्वाथ	,,	,,	अमुक्तहस्त	विष्णु:	१०२३	अरं दासो न	वेदा:	८१०
अभूम यजि	वेदा:	१००४	अमू च मां च	वेदा:	९९७	अरक्तमन	भा.	१०३३
अभोगमुभितः	कात्या.	९५४	*अमू ये दिवि	,,	६०५	*अरक्षकांश्च	कात्या.	१७६२
*अभोगे भुक्तिः	,,	,,	अमूयां यन्ति	,,	९९६,	अरक्षमाणः	भा.	१०३१
अभ्यङ्क्ते तस्यै	वेदा:	९९२		१२५९		अरक्षिता गृ	मनु:	१०४८
अभ्यनुज्ञात	बृह.	१९१३	*अमूलैर्वाथ	कात्या.	१७९१	अरक्षितारं	,,	१७०१
अभ्यन्तरकृ	कौ.	१६८५	अमृत इत्प	वेदा:	११५९	अरक्षितार	,,	,,
अभ्यागच्छद्दि	भा.	१२८४	अमृत्युर्वा अ	,,	१६०२	अरजांसि च	भा.	१०२८

*अरण्यस्य रे	नि. १२५३	अर्थप्रत्यय	भार. ६६०;	अर्मेभ्यो हस्ति	वेदाः ९०३
अरण्यपशु	विष्णुः १७९७		मरी. "	अर्वाङ्गिरश्चे	" ११५८
अरतिद्वय	कात्या. ९५९	*अर्थमार्गेण	कात्या. ७५३	*अर्वाक चेदप	नार. ८८७
अराजकाः प्र	भा. ८६०	अर्थमिद्वा उ	वेदाः ९६४	अर्वाक त्र्यब्दा	मनुः १९५३
*अराजदैव	कात्या. ७५३;	*अर्थशस्त्राग	बृह. १५६९		अपु. १९६२
	याज्ञ. ८४६	*अर्थसंप्राम	ब्रह्म. १३७४	अर्वाक पक्षा	कात्या. ८९८
अराजदैवि	कात्या. ७५३;	अर्थस्य वृद्धि	व्यासः १७६३	*अर्वाक्संवत्स	मनुः १९५३
	याज्ञ. ८४६	अर्थस्य संप्र	मनुः १०४७	" "	याज्ञ. १९५९
अरावाणो वा	वेदाः १५९४	*अर्थस्य न्हासं	याज्ञ. १७३०	अर्हः पूरि	भा. १३९१
अरिक्थभाज	नार. १३४७:	अर्थाः प्रत्यय	भा. ८६१	अर्हन्नश्चे पे	वेदाः ८११
	शंखः १३९०	*अर्थान्चेदव	नार. ८८७	अर्हवभोज	मनुः १६२८.
अरिष्टं यत्कि	वेदाः १०११	अर्थानां भूरि	" १९३९		१९२७
अरिष्टासू स	" १००४	*अर्थानां सार्व	" ६२५	अलङ्कारं ना	" १०४२
अरींश्च विजि	भा. ८६१	अर्थार्थैवाधि	भा. ८६१	अलङ्कारो भा	आप. १४१५
अरीणामुप	मत्स्य. १६५५	*अर्थानां भूरि	नार. १९३९	अलङ्कृता ह	याज्ञ. १८७५
* " "	मनुः १६९८	अर्थप्रत्ययि	" ९४४	अलङ्कृत्य य	भा. १०२९
अरुनुदः सू	बृह. ८७४	अर्थेन च स	जैमि. १४२४	अलङ्कृत्यमाना	कौ. ८६३
अरुन्धतीव	भा. १०२८	अर्थेऽप्यव्यय	मनुः ७१९	अलाभात्पुरु	भा. १०३२
*अरुपं रूप	मनुः १०४८	*अर्थे पैंताम	विष्णुः ११७५	अलाभे पूर्व	कालि. १३७७
अर्कोपस्थान	बृह. १६४८	*अर्थे विवद	मनुः ७१९	अलोकाचरि	अनि. १११८
अर्धपतने	कौ. ७३७	अर्थेऽविशेषि	विष्णुः ६६२;	अत्पं चापि प्र	भा. १२४३
अर्धप्रक्षेप	याज्ञ. ७७८		नार. ६७०	अत्पधान्याप	व्यासः १५६५
अर्धवशाद्	विष्णुः ८७८	अर्थेऽधिकृ	" ८२८	अत्पमृत्यं तु	बृह. १७५९
*अर्धश्चेदत्र	नार. ८८७	अर्थप्रकाराः	कौ. १६७३	*अत्पमृत्याप	व्यासः १७६५
अर्धश्चेदप	" "	*अर्थ त्रयोद	याज्ञ. ९१२	अत्पां वाधां स	कौ. १९८६
*अर्धश्चेदव	" "	अर्थ द्वयोर	बृह. ७६६;	अत्पामप्याप	वारा. १०७६
*अर्धस्य वृद्धि	याज्ञ. १७३०		कात्या. ७३८	*अत्पेनापि च	कात्या. ७५५
*अर्धस्य वृद्धि	व्यासः १७६३	*अर्थ द्वयोरु	बृह. ७६६	अत्पेषु परि	यमः १७६६
*अर्धस्य हानिं	याज्ञ. १७३०	अर्थ भार्या म	भा. १०२६	*अत्पेश्वपरि	मनुः १७१९
*अर्धस्य हानौ	" "	अर्थ वा राज	शुनी. १७६७	अत्पो वा बहु	भा. १२८६
अर्धस्य न्हासं	" "	अर्थ हरति	भा. १९६३,	*अवकृष्य च	नार. १७५५
*अर्धस्य न्हासे	" "		१९६४	*अवक्रम्य च	" १७८८
*अर्धाच्चेदप	नार. ८८७	अर्धक्षयान्तु	नार. १७४८	अ(व)पक्रम्यस्त्रि	कात्या. ८९८
*अर्धान्चेदेव	" "	अर्धत्रयोद	याज्ञ. ९१२	अवक्रम्यस्त्रि	भार. ९७०
*अर्धाधावर	बृह. १७५८	अर्धपादक	अपु. १८३५	अवक्रम्यो नि	सुम. ९००
अर्धोऽनुग्रह	याज्ञ. १७३२	अर्धपादोन	अनि. १९६८	अवकुदय च	नार. १७८८
*अर्धोऽनुग्रह	" "	अर्धभाप्रक्ष	मनुः १९५७	*अवगूरण	" १८२४
अर्धार्थाशाति	" १६३४	अर्धाधमेपु	याज्ञ. १७८०	अवगूर्णे नि	कौ. १७९९
*अर्धाक्षेपाति	" "	अर्धाधिके क	कात्या. ८९८	*अवगूरहन	नार. १८२४
*अर्थ प्रक्षेप	" ७७८	अर्धाधिकेन	वृका. ९०१	अवगूरण	" "
अर्थकार्ये पु	भा. १०२९	अर्धाधिक्ये क	व्यासः ८९९	*अवघाते त	याज्ञ. १८२१
अर्थदानम	सुम. ९००	अर्धावरं च	बृह. १७५८	अवघुष्य च	नार. १७५५
अर्थदानम	कौ. ७९४	अर्धोऽधमेपु	याज्ञ. १७८०	*अवघाप्य च	" "
*अर्थदानैर्म	नार. १७५५	अर्धो वा एष	वेदाः ९९४,	*अवजित्य च	" "
*अर्थधर्मप	शंखः ११४८		१००७	अव ज्यामिव	वेदाः ९९९
अर्थधर्मयो	" "	*अर्पयेत्कृत	कात्या. ८५४	अव दीक्षाम	" १००३

अवयमिव	वेदाः १७०	व्यासः १७६४	अविभाज्ये च	लौगा. १२३३
*अव यामिव	" १९९	" "	*अविभाज्ये तु	" "
*अवधेनाथ	नार. ८२६	कात्या. ७६८	*अविभाव्य स	गौत. १२०४
*अवध्यं यस्तु	याज्ञ. १६४०	याज्ञ. १६४०	अविरोधेन	कात्या. ८७५
अवध्यः सर्व	भा. १९६९	बृह. ७६६;	अविर्धान्याय	गौत. ११८२
अवध्यां स्त्रिय	" १९७८	कात्या. ७६८	अविवाद्याः स	नार. १०९४
अवध्याः स्त्रिय	" १९६९	" ८०५	अविवीतानां	कौ. १६२०
अवध्या ब्राह्म	यमः १६५२	स्कन्द. १९६५	अविशेषण	नार. ११३१;
अवध्यास्तु स्त्रि	भा. १९६९	बौधा. १०१९;	१६४३; वेदाः १३८५;	विष्णुः १९८३
*अवध्या ब्राह्म	यमः १६५२	नार. ११०२, १५८४	२ " " +	नि. १२५५
अवध्या वै ब्रा	बौधा. १६०६	*अविद्याः समं	" " " +	" १४१५
अवनिष्ठीकृ	मनुः १८०३	*अविद्यानां च	" " " +	मनुः १८६७
अवनिष्ठीव	" १८०२;	अविद्यानां तु	" " " +	" "
अवमूत्रय	नार. १८२९	अविद्वान्श्चैव	" " " +	कात्या. ८३७
अवमेहय	मनुः १८०२;	अविद्वान् या	" " " +	वेदाः ९८७
अव राजन्	नार. १८२९	*अविधानं वि	" " " +	मनुः १०६०;
अवरुद्धं व	मनुः १८०३	अविधाय वि	" " " +	बृह. ११०७
अवरुद्धासु	वेदाः १६५६	अविधिनाथ	" " " +	गौत. १६५९
अवरुध्य प	वारा. १०७७	*अविभक्तं वि	" " " +	कात्या. ८३७
अवरोधनं	याज्ञ. १८७७	अविभक्तं स्था	" " " +	मनुः १९५४
*अवर्तमान	आप. ९०४	*अविभक्तध	" " " +	" "
अवशार्थयि	मनुः १७०८	अविभक्तप	" " " +	गौत. १२०४
अवशिनः की	विष्णुः १७९६	अविभक्तपि	" " " +	मनुः १२११
अवशिष्टं हि	आप. ८४२	अविभक्तवि	" " " +	शुनी. ७६९
अवरयं भर	" १०१८	अविभक्ताः पृ	" " " +	वेदाः ५९९
अवरयं हि ध	भा. ८१८	अविभक्ताः सु	" " " +	कौ. ८४४
अवरयकार्याः	" १२४३	अविभक्ता ऋ	" " " +	" १७७२
अवरयपोष्य	नार. १५८४	अविभक्ता वि	" " " +	नार. ९४८
*अवधीवय	शुनी. ८५६	" " "	" " " +	" "
अवस्करं अ	मनुः १८०३	" " "	" " " +	याज्ञ. १७८१
अवस्करस्थ	कौ. ९२६	" " "	" " " +	नार. ९१६
अवहार्यो भ	नार. ९४६	*अविभक्ते कु	" " " +	बृह. ७८४
अवहीनान् वा	मनुः ७५८	अविभक्ते ध	" " " +	नार. ९१६
अवाप्तुष्टानु	कौ. ८६२	अविभक्ते नि	" " " +	कात्या. ९६०
अवाच्या वै प	व्यासः ११११	*अविभक्तेऽनु	" " " +	विष्णुः १९२१
अवाप्तार्थस्त	भा. ८१८	*अविभक्ते मृ	" " " +	कात्या. ७२९
अवि वृको य	कौ. ८६३	*अविभक्ते सु	" " " +	" "
अविक्रयं सु	वेदाः १९००	अविभक्तैः कु	" " " +	नार. १९३९
अविक्रयाणि	वारा. १३२९	अविभक्तैः कृ	" " " +	गौत. ८१५,
अविज्ञातं तु	नार. १६४५,	अविभक्तैश्च	" " " +	१७९४
अविज्ञातक	१९३९	अविभज्य पृ	" " " +	वेदाः १५९६,
अविज्ञातनि	कात्या. ८९७	*अविभागः स	" " " +	१५९७
	बृह. ७६६;	*अविभागः स्त्री	" " " +	नार. ८२९
	कात्या. ७६८	अविभाज्यं स	" " " +	बृह. ६५१
	मरी. ७६९;	उश. १२३२; लहा. १९८८		

अशासं त्वा वि	वेदाः १८९	अश्वमेधाव	कौ. १३२१	असंभोज्या ह्य	मनुः १६२७
अशासंस्तस्क	मनुः १६९२,	*अश्वस्तननि	मनुः १७२५	असंमोहार्थ	कात्या. १९१४
	१९२९	अश्वस्तनवि	" "	*असंसृष्टवि	गौत. १४६५
अशासन् त	नार. १७५१	अश्वस्तूष्टो ग	विष्णुः ९०५	असंसृष्टिवि	" "
अशासनात्तु	बौधा. १६६७	अश्वस्थेव ज	वेदाः १८९४	*असंसृष्टोऽपि	याज्ञ. १५४६
* " "	नार. १७५१	अश्वहर्ता ह	व्यासः १७६५	असंसृष्टवपि	" "
अशासित्वा तु	मनुः १७०२	*अश्वपहर	" "		" "
अशास्त्रविहि	बृह. १९४१	अश्वो यमस्य	वेदाः १९८०	असंसृक्ता भ्रा	वृधा. १५६२
अशास्त्रोक्तेषु	नार. १९३५	अश्वोऽगोघा	विष्णुः १९९७	असंसृक्ताम	बृह. १५८६
अशीतिभागं	मनुः ६११;	अष्टधा तु म	भा. १२४४	*असंसृक्ताश्च	बौधा. १२७०
	नार. ६२४	*अष्टपादं हि	मनुः १७२१	असंसृक्तास्तु	याज्ञ. १४१९
अशीतिभागो	याज्ञ. ६१९;	अष्टमांशाधि	व्यासः ८९९;		" "
बृह. ६३१; वृहा. ७३१			स्मृत्य. ९०१	व्यासः. १४२२, १५८७	
अशुचयो हि	कौ. ७३७	अष्टशतं सी	शंखः १६७२	*असंसृक्ते तु	व्यासः ९६१
अशुचिर्वच	नार. १९४०	अष्टाङ्गुलम	स्कन्द. १९६७	असंसृक्तेन	कात्या. १५२३
अशुचिहस्ता	कौ. १६७४	अष्टाण्विकाधि	अनि. "	*असंहितानां	मनुः १७१२
*अशुद्धं कित	नार. १९११	अष्टादशसु	मनुः १९०७	*असत्कालस	बृह. ७८४
अशुद्धः कित	" "	अष्टापदी च	वेदाः १६००	असज्जन्त प्र	भा. १०३३
अशुद्धस्तत्त्व	कौ. १६८४	*अष्टपाद्यं च	मनुः १७२१	*असति पित	बौधा. ११८३
अशुभं कर्म	नार. ८२९	अष्टपाद्यं तु	" "	असत्प्रतिप्र	कौ. ७७२
अशुभं दास	" "		नार. १७५२	असत्प्रलापो	व्यासः ११११
*अशुल्लोपग	" १३४७	अष्टपाद्यं स्ते	गौत. १६५६	असत्यः सर्व	वारा. १०७६
अशुल्लोपन	" ११०२,	*अष्टपाद्यं हि	मनुः १७२१	असत्यशीला	" "
	१३४७	अष्टाशीतिस	यमः १११३	असत्यामपि	संघ. १५३०
*अशुल्लोपह	" ११०२	*अष्टौ तु त्रपु	याज्ञ. १७३४	असत्सङ्गे वि	बृह. ११०६
अनुश्रवाक	बौधा. १०२०	अष्टौ त्रपुणि	" "	असत्सु देव	नार. ७०३,
अनुश्रवाऽभ्यु	नार. ८२४;	अष्टौ दश द्वा	वसि. १०२२		११०३
	बृह. ८३४	अष्टौ पुत्रासो	वेदाः ९८२	असत्स्वङ्गजे	बौधा. १४६८
*अनुश्रवामु	नार. ८२५	अष्टौ मासान्	मनुः १९३०	*असत्स्वन्येषु	" "
अशेषतोऽप्या	मनुः १९५६	अष्टौ वर्षाभ्यु	नार. ११००	असद्धर्मस्त्व	भा. १०३२
*अशेषमप्या	" "	२ " " +	देव. १११२	असद्वा हसि	" १०२८
अशेषात्मज	संघ. १५२९	अष्टौ विप्रसु	विष्णुः १०२३	असद्वायातू	नार. १७५३
अदमकृदाश्च	व्यासः ९६१	अष्टौ विवाहा	नार. १०९८	*असमर्क्षं स	व्यासः ७८९
अदमनोऽस्थीनि	मनुः ९३४	अष्टौ संस्कार	स्मृत्य. १४२२	असमप्रदा	विष्णुः ६७९
*अदमादिभिश्चो	नार. १८२४	*अष्टौ हि त्रपु	याज्ञ. १७३४	*असमन्याव	" "
अश्रद्धयाऽदे	वेदाः ७९२	असंख्यातदे	कौ. ६७९	असमञ्ज इ	वारा. १३२९
अश्रवं हि भू	" ९६४	असंख्यातम	नार. ७४७	असमानप्र	गौत. १०११
अश्रीर इव	" ९७३	असंहितानां	मनुः १७११	असमापत्तौ	आप. १६०६,
अश्रीरा तनू	" ९८४	*असंहिष्टं च	नार. ७८१		१६६४
अश्रूणि कृप	" १६०१	*असंहिष्टं तु	" "	असमाप्ते तु	कौ. ७७२
*अश्लीला तनू	" ९८४	असंहिष्टश्च	" "	असमाहार्य	कात्या. ७६७
अश्वं यजमा	" १००९	*असंहितानां	मनुः १७११	असम्यक्कारि	मनुः १६९४,
अश्वः कनिक	" ९९६	असंप्रत्यय	व्यासः ७६८	*असवर्णः प्र	कात्या. १३५०
अश्वः खरो वृ	नार. ६९५	*असंबोध्य सु	" १५८७	असवर्णप्र	" "
*अश्वतरग	शंखः ९०५	असंभूय सु	" "	*असवर्णाः स	" १३४९
अश्वर्माहयो	गौत. ९०४		लहा. १९८८	असवर्णा भ्रा	कौ. १२८८

*असवर्णात्प्र	कात्या. १३५०	अस्मभ्यामिन्द्र	वेदाः १९००	अहं पितेव	वेदाः ११६०
असवर्णानु	स्मृत्य. १८९१	अस्माकमपि	भा. १२८५	अहं वदामि	,, ९९७
*असवर्णाप्र	कात्या. १३५०	*अस्मात्तु कार्य	कात्या. १८८७	अहं विशिष्टः	भा. ८१९
असवर्णास्वा	यमः १८९०	अस्मादकार्य	,, ,	अहं वि प्यामि	वेदाः १००१
*असवर्णे तु	कात्या. ८३६	अस्मिस्तु लोके	भा. १०२७,	अहत्वा भ्रूण	बृह. १६४८
असाक्षिकह	याज्ञ. १८१३		१२८४	अहन्यहन्य	मनुः १९२८
असाक्षिके घा	कौ. १८००	अस्मै कामायो	वेदाः ९९८	अहमस्मि स	वेदाः ९९०
असाक्षिकेषु	स्कन्द. १९६५	अस्य स्नुषाश्च	,, १००६	अहश्च रात्रि	भा. १९६४;
*असाक्षिके ह	याज्ञ. १८१३	*अस्यां जनिष्य	वसि. १२७३		स्कन्द. १९६५
असाक्षिप्राणि	शंखः १६७२	अस्यां यो जाय	,, ,	अहश्च रात्री	वेदाः ८४२
असाधुजन	कात्या. १९१४		मनुः १२९४	अहिंसितौ पि	,, ६०४
असाध्वी या प	हारी. १०१७	*अस्या दुष्टश्च	,, १८६५	अहितानि च	भा. १०२८
असाध्व्यश्चापि	भा. १०३३	अस्यान्यथाक	विष्णुः ८५९	अहिरप्यसु	कौ. १९२३
असाध्व्यस्तु स	,, ,	अस्यापहत	संग्र. ११४२;	अहिर्युिनयो	वेदाः १८९७
असारं बाल	कौ. ६६२		शुनी. १९८८	अहते यो ह	अपु. १९६२
*असिं चोभय	मनुः १७०२	*अस्यापि दृष्टं	नार. १८२४	अहोदान वि	नार. १७५२
असितस्य ते	वेदाः ९९६	*अस्यापमत्यं	शंखः १२८२	अहोरात्रसु	मनुः १३९२
असिन्वन्दैः	,, ११२०,	अस्येदं क्रय	कात्या. ८९८	आ अष्टपण	कौ. १६८८
	११५९	*अस्वतन्त्रत	संग्र. ११५७	आकरशुल्क	विष्णुः १९२१
असि सत्य ऋ+	,, ५९९	*अस्वतन्त्रता	विष्णुः १०२३	आकरेभ्यः स	,, १९४३
असिमावरो	कौ. १६२०	*अस्वतन्त्राः पि	शंखः ११४७	आकाङ्क्षन्ते च	भा. १९८५
असुतस्य प्र	बृह. १५१३	अस्वतन्त्राः स्त्रि	मनुः १०४४	आकाङ्क्षेताष्ट	देव. १११२
*असुताः स्वपि	व्यासः १४१४	अस्वतन्त्रा ध	गौत. १०१२	*आकाममन	कात्या. ६५५
*असुताश्च पि	,, ,	अस्वतन्त्रा स्त्री	वसि. १९७७	आकाशभूत	,, ६५७
असुतास्तु पि	मनुः १४०८;	अस्वतन्त्रेण	बृह. ८८९	आकुर्वते स	नि. १२५७
	व्यासः १४१४	अस्वातन्त्र्यं प	देव. १११२	*आकुर्वन्तु स	बृह. १८३१
असूयकाय	मनुः १९७४	अस्वातन्त्र्यम	नार. १०९८,	*आक्रन्दनेऽप्य	मनुः १८०७
असूयकाया	वसि. ,		१५५५	आ क्रन्दय ध	वेदाः ९९८
असूयवस्त्व	भा. १२८६	अस्वामिकम	,, ७८२,	आक्रन्दे चाऽप्य	मनुः १८०७
असौ च या न	वेदाः ९२२		१९६१	*आक्रन्दे वाऽपि	,, ,
असौ मे कामः	,, १००६	अस्वामिकस्य	भा. १२८७	*आक्रन्दे वाऽप्य	,, ,
असौ मे जार	,, ,	अस्वामिकेभ्य	शुनी. ७६९	*आक्रन्दे सत्य	,, ,
	१८४०	अस्वामिना कृ	मनुः ७६०;	आक्रमणमे	वेदाः ९२४
असौ मे स्मर	,, ९९७	नार. ७६२; यमः ७६९		*आक्रमेण च	नार. ८५१
असौ वा आदि	,, १०१०	अस्वामिनि या	कौ. १६२१	आक्रम्य च द्वि	व्यासः १९७६
*अस्कञ्चवेद	शंखः १२८१	अस्वामिप्रति	,, ९२८	*आक्रम्य यद्	,, ,
अस्तं ननक्षे	वेदाः ९८८	अस्वामिविक्	,, ७५७;	*आक्रुस्य चैव	नार. १७८८
अस्ति ज्यायान्	,, १५९१,		कात्या. ७६६	*आक्रुष्टस्तु य	बृह. १८३१
	१८९३	अस्वाम्यं तु भ	,, ८३९	आक्रुष्टस्तु स	,, ,
अस्ति वै तव	भा. १२८४	* , ,	देव. ११५६	*आक्रोशश्च	,, १७९०
अस्ति वै पत्न्या	वेदाः १००७	अस्वाम्यं हि भ	,, ,	आक्रोशकस्तु	,, ,
अस्तेयमम	यमः १७६६	अस्वाम्यनुम	नार. ७६३;	*आक्रोशयन्	मनुः १७७७
अस्थूरि त्वा गा	वेदाः १००७		कात्या. ९६०	आक्रोशयिता	विष्णुः १७७०
अन्नस्ते मध्ये	,, १६००	अहं गमिष्या	वारा. १०७६	आक्रोशादर्थ	भार. १९७३
अस्पृश्यः काम	विष्णुः १६१०	अहं चाप्यनि	भा. १०२७	आक्रोशाद् दे	कौ. १७७३
अस्पृश्यधूर्त	कात्या. १८३३	अहं दुर्गं ग	वारा. १०७६	आक्रोशे ब्राह्म	शंखः १७७१

आक्रोष्टैव स	नार. १७८६	आचार्यपत्नीं	याज्ञ. १८७४	*आत्मत्यागात् प	देव. १६५१
आक्षारयन्	मनुः १७७७	आचार्यपुत्रः	मनुः १९७४	आत्मत्राणे व	वसि. १६०८;
*आक्षिप्तमोघ	नार. १०९४	आचार्यशास्ता	भा. १९८४		विष्णुः १६१२
”	” १०९५	*आचार्यस्थिति	गौत. १८४१	आत्मनश्च प	मनुः १६२३
आक्षिप्तो मोघ	” १०९४	आचार्यस्य व	नार. ८२७	*आत्मनाशः प	देव. १६५१
*आक्षेपो निष्ठु	” १७८५	आचार्यस्याप्य	संभ्र. १५३०	*आत्मना स्वप	मनुः १६२३
*आख्यातव्यं च	मनुः १७२६	आचार्यं त्रिगु	बृह. ८०३	आत्मनो जन्म	भा. १०२७
आख्यातव्यं तु	” ”	आचार्योऽप्यना	आप. १९७३	आत्मनो मृग	” १२८४
आख्याय प्रोषि	कौ. १०४०	आचूडान्तं न	कालि. १३७७	आत्मन्वत्युर्वे	वेदाः १००२
आगःसु ब्राह्म	मनुः १६२७	आचौलान्मध्य	स्मृत्य. १३७३	*आत्मपितुः स्व	वृशा. १५२८
आगच्छत आ	वेदाः ९९९	आजामि त्वाज	वेदाः ९९८	आत्मपितृष्व	” ”
आगच्छन्त्याश्च	वारा. १०७७	आजीवन्स्वेच्छ	याज्ञ. ७४६	*आत्मभावेन	नार. ८४९
आगतं तु प	भा. १०२९	आज्ञयाऽपि क्र	वृका. ९०१	आत्ममातुल	वृशा. १५२८
*आगतस्यापि	बृम. ८५५	आज्ञा तेजः पा	नार. १९३६	आत्मवंशस्व	भा. १०३०
आगधिता प	वेदाः ९६६	आज्ञाधिर्नाम	मरी. ६६०;	आत्मवत्तस्य	” १२८७
आगन्तुकाः क्र	बृह. ७८६		भार. ”	आत्मवद् द्वे प्र	” ”
आगमं च प्र	” ९५०	आज्ञाधिस्तत्क	” ९००	आत्मविक्रयि	कौ. ८१७
*आगमं चाप्य	मनुः १६३०	आज्ञाप्रतिष्ठा	विष्णुः १९२१	आत्मशुक्राद	भा. १२८४
” ”	यमः १६५२	आज्ञायां चास्य	नार. १९३६	आत्मात्मनैव	” १०२६
*आगमं निग	मनुः १७०७	आज्ञासंपादि	याज्ञ. १०८८,	आत्माधिगतं	कौ. ८१७
आगमं निर्ग	” ”		१४००	आत्मानं घात	यमः १६५२
	१९२७	आज्यं विना य	बृह. १३४८	*आत्मानं दर्श	मनुः १३०९
आगमं वाप्य	” १६३०,	आञ्जनस्य म	वेदाः ९९७	आत्मानं पित	वेदाः १०००
	१९२९	आढकं भर्तु	प्रजा. १५२६	आत्मानं बुद्धि	देव. १६५१
*आगमं वाप्यु	” १६३०;	आढकस्यार्ध	कौ. १६७७	आत्मानं सत	भा. १९७८
	यमः १६५२	आढकांस्तु च	नार. १४०२	आत्मानं सत्य	” १९८५
आगमेनोप	याज्ञ. ७६२	*आढकास्तु च	” ”	आत्मानं स्पर्श	मनुः १३०९
आ गर्भसंभ	” १०८९	आढ्यं वा रूप	भा. १०३०	आत्मानमात्म	” १०४८
आ घा ता गच्छा	वेदाः ९७७,	आण्डात् पत	वेदाः १००३	आत्मा पुत्रः स	भा. १९७८,
	१८३६	आतताथिद्वि	संभ्र. १६५५		१९८५
आ घा योषेव	” ९६३	आततायिनं	वसि. १६०८	आत्मा पुत्र इ	शंखः १२८१
आचक्षणेन	मनुः १७०२;	आततायिन	” ” ;	आत्मा पुत्रश्च	भा. १२८६
	नार. १७५१	विष्णुः १६१२; मनुः १६२५;		आत्मार्थं विनि	काल्या. ८७६
आचक्षीत रा	गौत. १६६०	बृह. १६४८; कात्या. १६५१;		Xआत्मा वै पुत्र	नि. १२५५
आचतुरं वा	वेदाः १०१०	मत्स्य. १६५५		” ”	बौधा. १२६८;
आ चतुर्थात्तु	कात्या. १२०२	कात्या. १६५१		वेदाः १४१५; भा. १९८५	
आ चतुष्पण	कौ. १६८८,	संव. १६५३		*आत्मासि पुत्र	वेदाः १४१५
	१६८९	सुम. ”		आत्मा हि जज्ञे	” १२६०
आ चत्वारिंश	” ”	*आततायिव	” ”	आत्मिके शत	बृह. ८०३
आचारहीनः	बृह. १४०२	आतिपातिका	कौ. ८७९	आत्मीकृत्य तु	लिङ्ग. १३७६
आचारायाश्च	वसि. १९७७	आ ते नयतु	वेदाः ९९८	आत्मीकृत्य सु	स्कन्द. १३७५
आचार्यं च प्र	मनुः १६२७	आ ते यतन्ते	” १९८०	आत्मीयस्य वि	काल्या. ८९७;
आचार्यं धर्म	शौन. १३६३	आत्मजं पुत्र	भा. १२८७		व्यासः ८९९
आचार्यः शिक्ष	नार. ८२७	आत्मजाः पर	देव. १३५०	आत्मैवेदम	वेदाः १०१०
आचार्य ऋत्वि	आप. १६०६,	*आत्मज्ञे शत	बृह. ८०३	आ त्रिंशत्पण	कौ. १६८९
	१६६४	आत्मत्यागः प	देव. १६५१	आ त्रिपक्षादि	” ८७९

आ त्रिपादम्	कौ. १६८८, १६८९	आदौ मध्येऽथ नार. ८४८	आधिवेदिनि विष्णुः १४२८;
आत्रिभोगात्	सुम. ९००	*आदौ मध्ये वि	याज्ञ. १४४३; वृह. १४६२
आत्रेय्या वधः	बौधा. १६०६	आद्यमभ्योत्त व्यासः १७९२	आधिश्रुतिर्वि भार. ६६०
आथर्वणेन	विष्णुः १६१२;	*आधे तु वित विष्णुः ६६२;	*आधिश्रु द्विवि नार. ६४९;
मनुः १६२६; कात्या. १६५०		याज्ञ. ६६५	कात्या. ६६०
आददद्धि द	अपु. १९७५	आधेषु पादो हारी. १७६९,	*आधिश्रु भुज्य याज्ञ. ६८५
*आददद्धि स	याज्ञ. १९६०	१७९४	*आधिश्रु त्रिवि भार. ६६०
आददानः प	मनुः १७२३;	आद्यौ तु वित विष्णुः ६६२;	*आधिश्रु द्विगु नार. ६४९
	यमः १७६६	याज्ञ ६६५; वृह. ६७१	आधिश्रु द्विवि
आददानो द	मनुः ८८०	आ द्विपणम् कौ. १६८८,	" ;
*आददीत तु	" १९५४	१६८९	वृह. ७३१
आददीत न	" १०४३	आ द्विपादम् " १६८८,	भार. ६६०
आददीताथ	" १९५४	१६८९	याज्ञ. ६८५
आददीतार्थ	कात्या. ७२७	आधत्त पित वेदाः १२५९;	*आधिश्रु सोद वृह. ६५३
आदद्यादत्रा	" ८३८	शंखः १२८१	आधीकृतं तु कात्या. ६५५
आदध्यात् त	" ६५७	नार. ८३२	आधीपर्णा का वेदाः ९९८
आ दशपण	कौ. १६८८,	*आधत्तोऽथ ध नार. ८३२	आधेः प्रवेश कात्या. ६६०;
	१६८९	आधयो द्विवि कात्या. ६६०	भार. "
*आदशाहं नि	भार. १५८२	आधाता यत्र " ६५६	आधेः समधि हारी. ६३६
आ दशाहात्रि+	व्यासः ८९९	आधानं विक्र " ;	*आधेः साहस नार. १६४१
" "	सुम. "	याज्ञ. १७३३	आधेः स्वीकर याज्ञ. ६४१
१५८२; भार. १५८२, १९७५		कौ. ७३५	*आद्यौ तु वित " ६६५
*आदातरि पु	मनुः ६६४	आप. १०१७	*आद्यौ नष्टे तु कात्या. ६५६
आदानकालि	कात्या. ७३०	कौ. ९३०	आद्यौ नष्टे ध हारी. ६३६
आदाननित्या	मनुः १७२५	नार. ७८०	आद्यौ प्रतिप्र याज्ञ. ७३२;
*आदाने च वि	कात्या. १४५८	*आधारभूताः " "	वृह. ७३४
*आदाने वाऽपि	" "	आधार्याणि वि भा. ८१८	भार. ७३१
आदाने वा वि	" "	आधि दुष्टेन कात्या. ६५६	नार. ६४९
*आदाय तत्तु	देव. १५२६	आधि प्रविदय स्मृत्य. ६६१	लौगा. १४६३
*आदाय दद्या	वृह. १५१३	आधि विना ल हारी. ६०८	विष्णुः ६३६
आदाय दाप	" ;	आधिः प्रणदये याज्ञ. ६४३	आ नः प्रजां ज वेदाः ९८५
	प्रजा. १५२६	आधिः साहस नार. १६४१,	" ९९५
आदित्यं चरुं	वेदाः ९९१	१७४४	आनन्दाय स्त्री " १८९९
आदित्यः सत्य	" १००६	आधिक्यं न्यून कात्या. ९५४	आनयित्वा त भा. १२८८
आदित्यचन्द्रा	भा. १९६४;	*आधिदृष्टेन " ६५६	आ नस्तुजं र वेदाः ११५९
	स्कन्द. १९६५	आधिपालकृ पिता. ६७५	भा. १०२७,
आदित्या वा अ	वेदाः १५९६	आधिपालप्र कौ. ६३८	१२४३
आदिनवं प्र	" १९०२	आधिभोगस्त्व कात्या. ६३१	देव. १२५२
आदिप्रभृति	भा. १०३०	आधिमन्यं स " ६५५	*आनुलोम्येन " "
आदिशेत्प्रथ	बौधा. १२६८	आधिमैकं द्व " ६५६	" " + नार. ११०५
*आदित्यां तु	ब्रह्म. १३७४	आधिरन्यः प्र स्मृत्य. ६६१	" " ११०४;
*आदौ कोऽहं द	वृह. ६७१	आधिरन्योऽथ नार. ६५०	विष्णुः १८४६; स्मृत्य. १८९१
*आदौ पितृकृ	" ७०७	* " " स्मृत्य. ६६१	आनुष्यार्थं हि " १३७३
आदौ पूजां र	स्कन्द. १९६६	*आधिरन्योऽधि नार. ६५०;	आनुष्यस्यं प भा. १२४४
*आदौ प्रतिप्र	याज्ञ. ७३२	स्मृत्य. ६६१	आ नो अग्ने सु वेदाः ९९७
		वृह. ६५०	आ नो भर प्र " ६००
		नार. ६४९	आन्तरेऽथपि भा. १०२८

आपः सप्त सु	वेदाः १००३	आबन्ध्यानि यं	कौ. १४३०	आरभेतैव	मनुः १९३०
आ पञ्चपण	कौ. १६८९	आभाषितश्च	भा. ८६०	*आरम्भकः स	बृह. १६४७;
आ पञ्चाशत्प	" "	आभिर्मत्प्रत्ता	वेदाः ८१४		कात्या. १६४९
आ पणमूल्या	" १६८८,	आभिर्विश्वा अ	" ८१०	आरम्भकृत्स	बृह. १६४७;
	१६८९	आभीषणेन	कात्या. १८३३		१६४९
आपत्कालकृ	कात्या. ६३१	आभूतिरेषा	वेदाः १००५	आरम्भकोऽनु	" १८३१
* " "	नार. ६९८	आभ्यन्तरं भ	भा. ८६१	आरम्भास्ते तु	कात्या. १८८७
* आपत्कालाद्	" "	आमन्त्रिता च	नार. ८५१	*आरामप्रति	शंखः १६१३
आपत्काले कु	स्मृत्य. १५८८	*आमन्त्रिता चे	" "	आरामायत	याज्ञ. ९४२
* आपत्काले कृ	कात्या. ६३१	*आमन्त्रिता तु	" "	आरुह्य संश्र	कात्या. १२२७
आपत्काले तु	" ८०४	आमन्त्रितो द्वि	मत्स्य. १६५५	आ रोह चर्मो	वेदाः १००२
* आपत्कालेऽपि	" "	आमोहमस्मि	वेदाः १००४	आ रोह तल्पं	" "
* आपत्काले प्र	" "	आम्नाये स्मृति	बृह. १५१२	आरोहत् सूर्या	" "
आपत्कृताद्	नार. ६९८	*आयच्छेच्छक्ति	" ९१९	आ रोह सूर्ये	" १००१
आपत्सु च नि	अनि. १११८	आयत्नां च त	भा. ८६०	आ रोहोऽमु	" १००३
आपत्स्वनन्त	नार. १९३७	आयव्ययज्ञैः	बृह. ७८४	*आर्तः कुर्यात्सु	मनुः ८४५
* आपत्स्वपि च	" ७९८	आयव्ययेऽञ्च	" ११०६	आर्तस्तु कुर्या	" "
आपत्स्वपि न	दक्षः ८०७	*आयव्ययेऽर्थ	मनुः १९२८	आर्तते मुदि	बृह. ११०७
आपत्स्वपि हि	नार. ६२७,	आयव्ययौ च	नार. ७८१	*आर्तोऽपि कुर्या	मनुः ८४५
	७९८	*आयव्ययौ यं	स्कन्द. १९६७	आर्द्रवासस	स्कन्द. १९६६
आपदं निस्त	" ६२७	आयसं द्वाद	कालि. १३७७	आर्पणात्पूर्व	भार. ६६०
आपदं ब्राह्म	" १९३७	आयान्ति पुत्र	विष्णुः १०२३	आर्षपुत्र पि	वारा. १०७५
आपदर्थे ध	भा. १९७८	आयुः सा हर	नार. ६२६	आर्षप्राणो ध्व	कौ. ८१७
आपद्रतस्त	मनुः ९३९,	आयुधानां चा	" १९३५	*आर्षस्त्रीगम	गौत. १८४१
	१६३१, १९२९	आयुधान्यायु	बृह. ८३५	आर्षस्त्र्यभिग	" "
* आपद्रतोऽथ	" ९३९	आयुधीं चोत्त	नार. ८२८;	आर्षाः शुचयः	आप. १९०३
आपद्रतोऽभ्यु	हारी. १२६६	*आयुधीं तूत	बृह. ८३५	*आर्षक्रोशाति	याज्ञ. १६३४
आपद्रतो ह्यु	यमः १३५२	आयुधीयस्यो	कौ. १६१९	आर्षवर्तः प्रा	वसि. १९२१
आपद्रमर्ष	भा. १९७८	आयुधैश्च प्र	बृह. १८३०	आर्षे किमव	वारा. १०७७
आपद्रपत्य	मनुः १०७५,	*आयुर्हरति	विष्णुः १०२३	*आर्षश्चैव हि	नार. १०९८
	११२७	आयुषः क्षप	लहा. १४०४;	आर्षश्चैवाथ	" "
* आपद्रपि च	नार. ७९८		हारी. १४६६	आर्षे गोमिधु	भा. १२८६
" "	दक्षः १३५२;			आवपातिक	शंखः १३९०
	संग्र. १३८४	*आयुषः रक्ष	" "	*आवरणिनः	कौ. १९२५
आपद्रपि वि	हारी. ७९४	आयुषा वा ए	वेदाः १५९६	*आवर्तनं नि+	वेदाः ९०२
आपद्रपि हि	मनुः १९७४	आयुष्कामेन	मनुः १०७१	आवसथे श्री	" १८९७
आपस्तसत्य	वेदाः १००६	*आयुष्यक्षप	हारी. १४६६	आवहेयुर्भ	नार. ८७१
*आ पुनः संस्का	हारी. १०१४	*आये व्ययेऽञ्च	बृह. ११०६	*आवां प्रजां ज	वेदाः ९८६
आपो न सिन्धु	वेदाः ९२४	आयोर्ह स्कम्भ	वेदाः १५९१	" "	" १००३
आपो वरुण	" १००५	आरक्षकांस्तु	कात्या. १७६२	आ वां रथं दु	" १९७७
आप्तः शक्तोऽर्थ	मनुः १९७४	आरक्षकान्	नार. १७५७	आ वामगन्तु	" ९८१,
आप्तदोषं क	कौ. १६८७	*आरक्षिकान्	" "		१००१
आप्तभावेन	नार. ८४९	आरप्यपशु	विष्णुः १६०९,	आवासदा दे	नार. १७५५
*आनुयात्साह	कात्या. ८५४		१७९७	आवाहयामि	भा. १२८६
*आप्नोति तस्य	बृह. १५५८	आरब्धधारस्तु	कौ. १६८०	आ विंशतिप	कौ. १६८९
आप्या अमृज	वेदाः १५९२	आरभेत त	मनुः १९३०	आ विद्याग्रह	नार. ८२६

आविष्टिताघ	वेदाः १४६४, १६००	आऽस्यार्धं वत्रा	वेदाः १००६	इतरेण नि	याज्ञ. १९६०
आ वृषायस्व	,, ९९६	*आस्येनास्यं प	नार. ११०१	इतरेणानु	स्मृत्य. १५८९
आवेदयित्व	बृह. ६५४	आस्वेव तु भु	,, १८८३	इतरेषां तु	पैठी १११५;
आवेष्टनं चां	व्यासः १८३४	आहं खिदामि	वेदाः ९९६	भा. १२४४; मनुः	१८५८
*आवेष्टनं वां	,, ,	आहं तनोमि	,, ,	इतरेषां व	आप. १९१८
आ वै मऽइद	वेदाः १४२४	*आह नैवं पु	कात्या. १७९१;	*इतरेषु तु	पैठी. १११५
आशसनं वि	,, ९८४	Xआहर नः प्र	उश. १७९२	इतस्ताः सर्वा	वेदाः ९९९
आशासाना सौ	,, ९९१, १०००	*आहरन्मूल	नि. ६००	इति कुन्ति वि	भा. १२८४
आशुदेः संप्र	याज्ञ. १०८४	*आ हरतैव	कात्या. ७६६	इति क्षेत्रप	कौ. ९०६
आशुमृतक	कौ. १६१५	आहरेत् त्री	मनुः १३२६	इति चत्वारो	वेदाः १८९६
आश्रमिणः पा	,, १९८६	आहरेद्विधि	,, १७२४	इति ते कथि	भा. १०३०
आश्रमेषु द्वि	मनुः १९२६	आहरेन्मूल	कात्या. ७६६	इति तेन पु	,, १०२७,
आश्रयः शस्त्र	कात्या. १६४९	आहर्ता वाजि	भा. १९८५	इति त्रयो वा	वेदाः ९०३
*आश्रयशस्त्र	,, ,	आहारकाले	कात्या. ७२८	इति दत्तस्या	कौ. ७९४
आश्रितस्तद	,, ७११	आहारमयं	शंखः १०२५	इति द्वेषः	,, १०३६
आ संयतमि	वेदाः ८०९	*आहितं चैव	दक्षः ८०७	इति निष्पत	,, १०३८
*आ संस्कारं भ	नार. १५५४	आहिताभिश्चे	हारी. १०१६	इति पथ्यनु	,, ,
आ संस्कारात्	,, ,	आहितोऽपि ध	नार. ८३२	इति पारुष्य	,, १०३५
आसंस्काराद्	शंखः १४७३	आ हि वावापृ	वेदाः ११५९	इति पुनात्ये	वेदाः ९०३
आसनशय	गौत. १७९४	आ हि ध्मा सून	,, ११५८	इति पृष्ठा सु	भा. १०२८
आसनानि च	भा. ८६०	आहुत्पाद	मनुः १०७०	इति प्रतिषे	कौ. १०३७
आसनार्हस्या	विष्णुः १६०९	आहुता तत्स	भा. १०२९	इति भर्तृव्र	भा. १०२९
आसनेनोप	भा. १०२८	*आहुय स्थाप	बृह. ८७२	इति भर्म	कौ. १०३५
आसन्नमेते	कौ. १०४०	आहुत्य पर	कात्या. १९४१	इति मर्यादा	,, ९२९
आ सप्तमात्	नार. १०९४	आहुत्य स्त्रीध	,, ७११	इति यास्ताः क	भा. १०३२
आसप्तमाह	अनि. १५२९	आहुत्य स्थाप	बृह. ८७२	इति राजप	कौ. १६८९
आसमापतेः	आप. १६०६, १६६४	आहैको दर्श	,, ६७१	इति रुद्रदे	वेदाः ९०३
आसहस्रात्	वेदाः १५९७, १६०१, १६०३	आह्वानकारी	अपु. १९४३	इति वागन्त	भा. १९८५
आसां भोगे न	कात्या. १११०	*आह्वापकादे	नार. १७५५	इति वास्तुवि	कौ. ९२९
आसां शुद्धौ वि	भा. १०३०	*आह्वायकादे	,, ,	इति विवाह	,, १४३०
आसामन्यत	नार. १८८२	इक्ष्वाकूणां कु	वारा. १३२९	इति स्त्रीधन	,, ,
आसीतामर	मनुः १०६२	इच्छतः स्वामि	नार. ८२९	इत्थं विरुद्धा	अनि. १९४३
आसीत् सुन	पद्म. १३७६	इच्छन्ति पित	,, ६९२	इत्यतिचारः	कौ. १०३६
आसीद्विभाव	भा. १९८३	इच्छन्तीमिच्छ	,, १०९८	इत्यनुलोमाः	,, १२८८
आसीनोऽधो गु	नार. ८२६	इच्छन्त्यामाग	व्यासः १८८९	इत्यर्थमिष्य	भा. १९७८,
आसुराधि	भा. १२८६	इच्छाकृता का	अनि. ६३५	इत्याचार्याः	कौ. १८००
आसुरादिषु	कात्या. १४५९;	इच्छामि सरि	वारा. १०७६	*इत्यादिप्रत्य	कात्या. ६५८
आसेधयस्व	यमः १४६२	इच्छेयं सुखि	,, ,	इत्याधिः प्रत्य	,, ,
आस्तुत्य साधु	बृह. ७२७	इडा देवी भा	वेदाः १००६	इत्युक्ताहं त	भा. १२८६
आस्मै रीयन्ते	शुनी. १११९	इतरदित	बौधा. १९१९	इत्येतेऽदाया	वसि. १२७८
आस्य श्रवस्या	वेदाः ९८०	*इतरस्मिन् कु	,, ,	इत्येते दाया	,, १२७३
	,, ९७१	इतरा तु ध	दक्षः १११४	इत्येतेऽन्ये चा	कौ. ११८५
		*इतरानपि	मनुः ९३६	*इत्येते मुनि	यमः १३५१
		,, ,	कात्या. १७६१	इत्येते वै स	भा. १२८७
		इतरे कृत	मनुः १६२७		

इत्येते संक	यमः १३५१	इमां खनाम्यो	वेदाः ९९०	इह लोके च	वारा. १०७६
इत्येवं मुनि	मार्क. १५३०	इमां त्वमिन्द्र	॥ ९८६	इह वा तार	भा. १९८५
*इत्येवमाद+	नार. १७४६	इमाः प्रजा म	भा. १०३३	इहाभ्यां कीर्ति	मनुः १०६४
*इत्येष मुनि	मार्क. १५३०	*इमान् धर्मा	संग्र. १६५५	इहेदसाथ	वेदाः ९९८,
इदं खनामि	वेदाः ९९७	इमानप्यनु	मनुः ९३६		१०००
इदं तदग्रे	॥ ६०२	इमा नारीर	वेदाः ९७८	इहेमाविन्द्र	॥ १००४
इदं तद्रूपं	॥ १००१	इमानि त्रीणि	॥ ९२२	इहैव सन्तः	॥ ६०२
इदं सत्यं व	स्कन्द. १९६५	इमा रामाः स	॥ ८१४	इहैव सन्नि	॥ ६०१
इदं सु मे न	वेदाः १००२	इमे मयूखा	॥ १०००	*इहैव सा च	वसि. १०२१
इदं हिरण्यं	॥ ९९८	इमे ये नार्वा	॥ ११२१	इहैव सा ति	॥ १०२२;
इदमन्यच्च	भा. १०३२	इमे वै बन्धु	भा. १२८४		यमः १११३
इदमस्येति	काल्या. ८९७	इयं नारी प	वेदाः १००४,	इहैव सा शु	याज्ञ. १०८५
इदमुग्राय	वेदाः १९०१		१४२३	इहैव स्तं मा	वेदाः ९८५
इदानीं भाग	वृय. १३५५	इयं नार्युप	॥ १००४	इक्षितः प्रति	भा. ८६०
इदानीमह	बौधा. १२७१	इयं भूमिर्हि	मनुः १०७१	इडे अग्निं स्वा	वेदाः १९००
इदानीमेवा	आप. १२६७	इयं ह मह्यं	वेदाः ९९७	ईदं धर्म	भा. १०३०
इदावत्सरा	वेदाः ८४२	इयमग्रे ना	॥ ॥	ईदं त्वनु	काल्या. १११०;
इन्द्रं जुषाणा	॥ १००६	इयमददा	॥ ६००,		कौ. १८५०
इन्द्रं दुरः क	॥ १००५		१२५८	ईर्ष्याषण्डश्च	नार. १०९४
इन्द्र आसीत्सी	॥ ९२४	इरा पुंश्चली	॥ ८४२	ईर्ष्याषण्डाद	॥ १०९५
इन्द्रं कर्तुं न	॥ ११५९	इषवस्तस्य	नार. ९४७,	ईर्ष्याया प्रा	वेदाः ९९७
इन्द्रश्च विष्णो	॥ ११८०		९४८, ११३१	ईर्ष्यारोषौ ब	वारा. १०७५
इन्द्रश्च वै न	॥ १५९७	इषिरेण ते	वेदाः ११५९	*ईर्ष्याषण्डाद	नार. १०९५
इन्द्रश्चिद्धा त	॥ ९७४	इषुः कामस्य	॥ ९९८	*ईर्ष्यासूयस	॥ ११०२
इन्द्रस्य वृत्र	॥ ९९९	इषुरिव दि	॥ १६००	ईर्ष्यासूयास	॥ ॥
इन्द्रस्यार्कस्य	मनुः १९३०	इष्टकृताहाव	॥ ९२३	ईशानासः पि	वेदाः ११२०,
इन्द्राग्नी द्यावा	वेदाः १००१	इष्टं दत्तं त	भा. १२८४		११५८
इन्द्राणीमासु	॥ ९८७	*इष्टं विना तु	बृह. १७८९	ईशाना स्त्री ध	लौगा. १४६३
इन्द्राणीव सु	॥ १००२	इष्टकाङ्गार	व्यासः ९६१	ईशा वशस्य	वेदाः १०००
इन्द्राणीवावि	॥ १००७	इष्टकापूर्ण	बृह. १७६०	ईशास्तु सर्वे	भा. ८१८
इन्द्रापतिर्त्नी	॥ १००१	*इष्टकाफल	॥ १८३०	इषच्च कुरु	॥ १०३२
इन्द्रियं वै सो	॥ १००५	इष्टकौपल	॥ ॥	उक्तं तुष्टिक	काल्या. ७१३
इन्द्रियमेव	॥ ॥	*इष्टतः स्वाभि	नार. ८२९	उक्तं ते विधि	भा. १२४४
इन्द्रेण प्रेषि	॥ ११४३	इष्टानि चाप्य	भा. १९७८	उक्तलाभक	वृका. ९०१
इन्द्रो मरुत्वा	॥ ७९१	इष्टापूर्तं च	॥ १९६३,	उक्तलाभात्सं	भार. ९००
इन्द्रो यतीन्	॥ १५९५		१९६४	उक्तलाभाद्वा	॥ ॥
इन्द्रो विश्वस्य	॥ ८०९	इष्टापूर्तस्य	वसि. १९२०	उक्तलाभे आ	विष्णुः ८९१
इन्द्रो विश्वान्	॥ १९७१	इष्टिकाभस्म	स्कन्द. १९६६	उक्तवाक्ये मु	वारा. १३२९
इन्द्रो वै वृत्र	॥ ११८१	इह कीर्तिम	हारी. १०१६	*उक्तश्चेति स	व्यासः १८८९
इमं कुमारं	भा. १९८४	* ॥ ॥	मनुः १०६४;	*उक्तश्चेति स्व	॥ ॥
इमं धर्मप	॥ १०२८		याज्ञ. १०८५	उक्तादप्यत	काल्या. ८९८
*इयं निगूह्य	मनुः ७४३	इह तस्मात्प्र	भा. १२८४	उक्ता पञ्चगु	बृह. ६३०
इमं नु सोम	वेदाः ९६८	इह प्रजां ज	वेदाः १००२	उक्तो दण्डः शू	विष्णुः १६७०
इमं लोकम	भा. १०२८	इह प्रियं प्र	॥ ९८३	उक्तो नियोगो	बृह. ११०९
इमं वि प्यामि	वेदाः ९९१	इह प्रेत्य च	वारा. १०७५	*उक्त्वा नियोगो	॥ ॥
इमं हि सर्व	मनुः १०४६	*इह लोकम	मनुः १०६४	उक्त्वा परुष	वृका. १८३५

उक्थेष्विन्द्रं आ
उग्रं पर्यच
उग्रं पश्यच्च
उग्रं पश्यच्च
उग्रं पश्ये उ

वेदाः १९७९
भा. १२८५
वेदाः ६०५
॥ ६०१
॥ ६०२
॥ १९०२
॥ ६०१
॥ ६०३,
६०५, १९०२
॥ ६००
॥ १५९६
नार. ११०४
वेदाः १८९५
विष्णुः १९२१
कौ. ११८५
वेदाः १४६४,
१६००

उचितस्तस्य
उच्चैःश्रवा हि
उच्चैर्विक्रोश
उच्छेद्याः सर्व
उज्झितप्रन
उज्जामादिक
उत त्वं पुत्र
उत वा नेमो

कौ. ११८५
भा. ८४०
संव. १८९१
कात्या. ८७६
कौ. १६८४
बृह. ७०८
वेदाः १९७९
॥ ९७२,
१५९५

उत त्वा स्त्री श
उत दासा प
उत प्रहाम
उत यत्पत

॥ ९७१
॥ ८१०
॥ १९००
॥ ९९८,
१८३९

उत वै याच
उताश्विनाव
उताहमस्मि
उतो अह क
उत्क्रमेयुः स्व
उत्कर्षं योषि
*उत्कृत्य लिङ्गं
उत्कृत्य लिङ्गं
उत्कृष्टं चाप
उत्कृष्टायाभि
उत्कृष्टासन
*उत्कृष्टेन ए
*उत्कोचकाः सा
*उत्कोचकाः सो

॥ ८१४
॥ १००४
॥ ९८७
॥ ९७४
अपु. १९७०
मनुः १०५१
बृह. १८८६
॥ ॥
नार. १९३७
मनुः १०४१
अपु. १८३५
विष्णुः १७९६
नार. १७४६
मनुः १६९३
नार. १७४६

उत्कोचकाश्चौ

मनुः १६९३,

उत्कोचजीवि

विष्णुः १६११;

याज्ञ. १६३९,

१९३२; कात्या.

१७६१;

व्यासः १९४२

*उत्कोचयूत

नार. ११३०

उत्कोचशुल्क

विष्णुः १९८३

*उत्कोदकाः सो

नार. १७४६

उत्क्रम्य तु वृ

॥ ९१७

उत्क्रोशतां ज

॥ १७५६

उत्क्रोशन्तम

विष्णुः १७९७

*उत्क्षेपकः कु

व्यासः १७६४

उत्क्षेपकः सं

विष्णुः १६७०;

उत्क्षेपकश्च

व्यासः १७६४

*उत्क्षेपकस्तु

॥ १७६४

उत्क्षेपकस्य

बृह. १७६०

उत्क्षेपकाः श

॥ १७५८

उत्तमं चेति

नार. १६४२

उत्तमं तस्य

मत्स्य. १९७५

उत्तमं द्वाद

स्मृत्य. १३७३

*उत्तमं वेति

नार. १६४२

उत्तमं सर्व

भा. १९८५

उत्तमं साह

विष्णुः १६६९

*उत्तमः कार्य

नार. ८२८

उत्तमः साह

अपु. १७९२

उत्तममध्य

विष्णुः १६७०

*उत्तमर्णर्ण

बृह. ७०८

उत्तमर्णश्च

विष्णुः ७१६

उत्तमर्णाध

नार. ६९२;

*उत्तमश्चायु

बृह. १४०२

*उत्तमश्चास्थि

नार. ८२८

उत्तमश्चेति

व्यासः १८८९

उत्तमस्तबस्थि

बृह. १८३१

उत्तमस्त्वायु

नार. ८२८

*उत्तमस्याधि

बृह. १७८९

*उत्तमस्याधि

॥ ॥

उत्तमस्याधि

॥ ॥

*उत्तमां भज

मनुः १८६६

उत्तमां सेव

॥ ॥

*उत्तमां सेव्य

॥ ॥

उत्तमागम

विष्णुः १८४६

उत्तमादव

भा. १०३३,

उत्तमानां तु

१२८४

उत्तमानामी

भा. १०२९

उत्तमायां व

हारी. १७६९

उत्तमावर

शंखः १८४८;

*उत्तमा स्वैरि

नार. १८८३

उत्तमेभ्यस्त्र

कौ. १६१८

उत्तमे राज

नार. ७०२

उत्तमे साह

॥ ११०४

उत्तमो वाऽथ

शुनी. १७६७

*उत्तमो ह्यायु

नार. १६४३

उत्तराहमु

याज्ञ. १६३७

उत्तरे मय

नार. ८२८

उत्तरेषु च

वेदाः ९९०

उत्तरेषु म

बृह. १०२७,

उत्तरात्तर

१२८४

*उत्तरौ च वि

॥ ७३४

उत्तरौ तु वि

॥ ६७१

उत्तानपर्ण

वेदाः ९९०

उत्तानयोश्च

॥ १९७९

उत्तिष्ठेतः कि

॥ १००२

उत्तिष्ठेतां वि

॥ १९८

उत्तुदस्त्वैत

॥ ९९८

उत्थाप्य शय

शुनी. १११९

*उत्पत्त्यैवार्थ

गौत. ११२४

उत्पत्त्यैवार्थ

॥ १३०६

उत्पद्यते गृ

नार. ७०३,

उत्पन्नसाह

११०३

*उत्पन्ने चौर

कात्या. १३४९

उत्पन्ने त्वौर

॥ १४३

उत्पन्ने स्वामि

कात्या. ८३९

उत्पादको य

मनुः १०५२

उत्पादनम

आप. १२६७

उत्पादयितुः

मनुः १३०८

उत्पादयेत्पु

बृह. ११०६

उत्सवे तु पि

॥ १९७०

*उत्सवे पितृ

नार. १९३७

उत्साहमन्त्र

भा. १९७८

उत्सृजेत् क्ष

विष्णुः ९०५

उत्सृष्टमाभि

याज्ञ. १३३४

उत्सृष्टवृष

मनुः १९८७

उत्सृष्टो गृह्य

उदकं च स्त्रि

उदकं चैव	कात्या. १२२८	उद्यच्छध्वम	वेदाः १००१	*उपचारकि	नार. १८८१
उदकधार	कौ. १६१९	उद्यतानां तु	कात्या. १६५१	उपचारस्त	,, ६४८
उदकयोग	गौत. १२०४	*उद्यतासि क	विष्णुः १६१२;	उपचाराभि	भा. १२८६
उदकुम्भान	वेदाः ८११		कात्या. १६५०	*उपचारार्था	शंखः १२०७
उदक्यास्त्वास	वसि. १९७७	*उद्यतासि च	,,	*उपचार्यः खि	मनुः १०६०
*उदगातां भ	वेदाः ६०५	*उद्यतासि वि	विष्णुः १६१२	*उपचिह्नानि	,, ९३४
उदपात्राण्य	कौ. १२०७	उद्यतासिः प्रि	,,	उपच्छन्नानि	याज्ञ. १८२२
उदरदास	,, ८१६	उद्यतासिर्वि	मनुः १६२६;	उपजीव्यद्रु	,, १६३६,
उदवसानी	वेदाः ७९१,		कात्या. १६५०	उपजीव्य ध	,, १९३३
	८१४	उद्यतासिवि	विष्णुः १६१२		
उदधित्केश	नार. १९३८	* , ,	कात्या. १६५०	उप तेऽधां स	वेदाः ९९०
उदासीनव	कौ. १६२१	*उद्यते तु शि	बृह. १८३०	उप ते स्तोमा	,, ९०२
उदितः स्यात्	कात्या. १२२९	उद्यतेऽश्मशि	,,	उप त्वाऽयानि	,, १००६
उदितोऽयं वि	मनुः १९०७	*उद्यतेऽन्नशि	,,	उपधाभिश्च	मनुः ७४४
*उदितो विस्त	,,	उद्यन्नय वि	वेदाः ११६३	*उपधाभिस्तु	,,
उदीची च प्र	सुम. ९००;	उद्यम्य शन्न	देव. १६५१;	उपधिदेवि	विष्णुः १६६९,
	जातू. ९०१		गालवः १६५४		१९०३
उदीर्घ्व नार्थ	वेदाः १७८,	उद्यास्यन्वाऽअ	वेदाः १४०५,	उपधौ स्तेय	कौ. १९०४
	१००४, १२५७		१४२४	उपनिधिः ऋ	,, ७३५
उदीर्घ्वतः प	,, ९८२	उद्रिणं सिञ्चे	,,	उपनिधिभो	,,
उदीर्घ्वतो वि	,,	उद् व ऊर्मिः	,, १००२	उपनिपात	,, १९२४
उदुह्यते दा	बृह. १९४१	*उद्रसतः की	आप. ८४२	उपनिषदे	वेदाः १००७
*उद्गर्गिं प्रथ	याज्ञ. १८१५	उद्रहेत्पञ्च	स्मृत्य. १११८	उपनिषद्यो	कौ. १९२५
*उद्गूरणानु	कात्या. १८३२	उद्वाहकारि	वसि. १९२१	*उपन्यस्ते च	कात्या. १२२५
उद्गूरणे तु	,,	उद्वाहिता तु	शाता. १११६	उपन्यस्ते तु	,,
उद्गूर्णे प्रथ	याज्ञ. १८१५	उद्वाहिताऽपि	नार. ११०१	*उपन्यस्तेन	,,
उद्गूर्णे हस्त	,,	उद्देगजन	मनुः १८५६	*उपन्यस्तेषु	,,
*उद्गूरणे तु	कात्या. १८३२	उद्देजनक	,, १८५५	*उपन्यस्य तु	,,
उद्गालकस्य	भा. १०२७,	उन्मत्तं पति	,, १०५६,	उपपन्नो गु	मनुः १३२६
	१२८५		१३९३	उपपातक	विष्णुः १७७०;
उद्दिश्यात्मान	नार. १७८६	उन्मत्तः किल्बि	स्मृत्य. १११८		याज्ञ. १७८२
उद्दिष्टमेव	,, ७६४	*उन्मत्तः पति	नार. १०९८	उप प्र जिन्व	वेदाः ९६३
उद्दिष्टानां से	कौ. ९२९	उन्मत्तजड	मनुः १३९२	उपप्लवनि	कात्या. ७१२
*उद्धरन्ति त	कात्या. ९५७	उन्मत्तपति	नार. १०९८	उप बर्बुहि	वेदाः ९७७,
उद्धरन्ति पु	,,	*उन्मत्ताजड	मनुः १३९२		१८३६
*उद्धर्ताऽन्यस्य	बृम. ८५५	उन्मुञ्च पाशां	वेदाः ९९९	उपभोक्ता तु	नार. ७६४
उद्धारं ज्याय	बृह. १२३७;	उपकारं य	पैठी. १११५	उपभोगनि	कौ. ७३५
	मनुः १२४९	उपकारः कि	नार. १८८१	उपमङ्क्ष्यति	वेदाः ७९२
उद्दारादिक	कात्या. ७१४	*उपकारकि	मनुः १८५२	उप मा वर्त	,, १००६
उद्धरेऽनुधृ	मनुः ११९०	,,	नार. १८८१	उप मा श्यावाः	,, ८१०
उद्धारो न द	,,	*उपकुश्य च	,, १७८८	उपरि निवि	कौ. ९३०
उधृतद्रव्या	विष्णुः १२८१	*उपकुश्य तु	,,	उपलब्धवि	,, १६८१
उधृत्य कूप	बृह. १२२२	उपगच्छेत्प	,, ७०३,	उपलब्धिक्रि	कात्या. ८०५
उधृत्यान्यस्तु	बृम. ८५५		११०३	उपलब्धे ल	नार. १७५७;
उद्धिन्दती स	वेदाः १८९८	उपचर्यः खि	मनुः १०६०	कात्या. १७६३	
उद्धिन्नै राज्ञः	,, १८९६	उपचारकि	,, १८५२	कौ. १८५०	

उपवासांश्च	व्यासः ११११, १५२४	उप्यते याद्वि	मनुः १०७१	उशाना वेद	भा. १०३२
उपश्रवण	कात्या. ९५७	उभयं चैव	बौधा. १९२०	उशान्ति घा ते	वेदाः ९७६, १८३६
उपसंगृह्य	नार. ७४८;	उभयं तु स	मनुः १०७०	उशान् ह वै	,, ७९१
उपसर्जनं	अनि. ७५६	उभयं दृश्य	भा. १०३३	उष ऋणेव	,, ६०१
उप स्तुणीहि	मनुः १३१७	उभयत उ	कौ. १६८५	उषस्तमद्यां	,, ८०९
उपस्थानाय	वेदाः १००२	उभयनेत्र	विष्णुः १७९६	उषाः पुंश्चली	,, ८४२
उपस्थायवि	नार. ६६९	उभयस्य पा	वसि. १९२१	उद्यते वा मृ	बृह. १११६
उपस्थितम	बृह. ६७१	उभये प्राजा	वेदाः ११४३	उद्यमानम	कौ. १९२४
उपस्थितस्य	कौ. ८४४	२ " " +	,, ११४४	ऊढया कन्य	कात्या. १४५३
उपस्थितस्या	याज्ञ. ६४५;	*उययोरथ	यमः १३५१	ऊढाऽपि देया	शाता. १११६
उपस्पृष्टं ग	बृह. ७३१	उभयोरपि	बृह. १९१४	*ऊढायाः कन्य	कात्या. १४५३
उपहन्तृषु	कौ. ६३८	उभयोरप्य	याज्ञ. ८४८, १३४२	ऊढायाः पुन	आदि. १३८४
उपहन्येत	भा. १२८७	उभयोरर्थ	यमः १३५२	ऊनं वाऽप्यधि	याज्ञ. १९३२
*उपांशु जन	कौ. ८६२	उभयोश्चित्त	लिङ्ग. १३७६	ऊनं वाऽभ्यधि	,, १६४०
उपांशु येन	नार. ८८७	उभा जिम्यथु	वेदाः ११८०	* " " "	,, १९३२
*उपागच्छेत्प	बृह. ७६४	उभावन्यत्र	भार. ९००	ऊनां चेत् षोड	विष्णुः ६३७
*उपाधिदेवि	,, " "	*उभावपि च	मनुः १८६४	*ऊना चेत्तु सु	,, " "
*उपानयति	नार. ७०३	उभावपि तु	,, " "	*ऊना चेत् षोड	,, " "
*उपानयेद्वा	विष्णुः १६६९	*उभावपि हि	,, " "	*ऊनाधिकवि	याज्ञ. ११६९
उपानयेद्वा	नार. ९१५	उभा हिरण्य	वेदाः ९७४	ऊने षष्ठमं	कौ. १६७६
*उपानयेद्वा	,, " "	उभे त एक	मनुः ८८१	ऊर्जं पृथिव्या	वेदाः १८३९
उपायनीकृ	,, " "	उभे धुरौ व	वेदाः ९८९	ऊर्णातुलायाः	कौ. १६७३
उपायैः शास्त्र	,, ९१६	उभे सहस्र	,, ९९०	ऊर्ध्वं गच्छति	भा. १०३०
उपायैः साम	कौ. ८०८	उभौ क्रियानु	वसि. ७३२	*ऊर्ध्वं च पञ्च	कालि. १३७७
उपायैर्विवि	नार. १९३५	उभौ चार्थानु	बृह. ७३४	ऊर्ध्वं तु काला	मनुः १०४२
*उपार्जितं ज्ये	बृह. १९४१	*उभौ तौ चौर	मनुः ७४३	ऊर्ध्वं तु पञ्च	कालि. १३७७
उपासते सु	नार. १७४५	,, " "	,, ७९६	ऊर्ध्वं दायदं	कौ. १४३५
उपासन्ते हि	शंखः १२८३	उभौ तौ नार्ह	,, १३९५	ऊर्ध्वं पितुः पु	गौत. ११४४
*उपेक्षकः श	देव. १३५०;	*उभौ निगृह्य	,, ७४३	ऊर्ध्वं पितुश्च	मनुः ११४९
,, " "	वसि. १९८२	उभौ वर्णावृ	वेदाः ९६८, ११२०	ऊर्ध्वं मासत्र	कात्या. ६३२
उपेक्षकोऽनि	भा. ८६१	*उभौ वार्थानु	बृह. ७३४	* " " "	,, ६३३
उपेक्षणाद्दि	कात्या. १६५०	उरुं लोकं सु	वेदाः १००१	*ऊर्ध्वं मासप्र	,, ६३२
उपेक्षमाणो	पैठी. १६५३	उरुगूलाया	,, ८१२	*ऊर्ध्वं लब्धं च	,, १४५४
उपेक्षया वि	कात्या. १६५०	उर्वशी हाप्स	,, १००९	ऊर्ध्वं लब्धं तु	,, १४५३
*उपेक्षाकार	स्मृत्य. ७५६	उर्वारकमि	,, १००८	ऊर्ध्वं विभागा	मनुः १५६३;
उपेक्षाकार्य	नार. १७५७,	उल्लखले प	नार. ७६४	ऊर्ध्वं संवत्स	कात्या. ६३३;
*उपेक्षी कार्य	१९६१	*उल्काभिदाय	यमः १६५२	मनुः १०५५, १३९३	
उपेया दैवं	बृह. ६५४	*उल्कादिदाय	,, " "	ऊर्ध्वं सप्तमा	गौत. १०११
उपोष मे प	कात्या. १६५०	उवाच चैनां	वारा. १०७६	ऊर्ध्वमाधिग	,, १९४८
उप्ते वीजे प	,, " "	उवाच नर	,, १३२९	*ऊर्ध्वं सुषि	बृह. ७८७
	वेदाः १२६१,	उवाच वच	भा. ८४०	ऊर्ध्वं मूष	,, ७८६
	१९८१	उवास नग	,, १९८६	*ऊर्ध्वं मूषि	,, ७८७
	,, ९६६	उवे अम्ब सु	वेदाः ९८६	*ऊर्ध्वं प्रीतिप्र	कात्या. १२०२
	कात्या. ११११	उशतीः कन्य	,, १००३	*ऊर्ध्वं मृदायां	बौधा. १४२७

* ऋक्थं मृतायाः	बौधा. १४२७	* ऋणं स दाप	कात्या. ७१०	ऋणिनः प्रति	भा. १९६४
* ऋक्थगोत्रे ज	मनुः १३२७	ऋणं सलाभं	॥ ६५८	ऋणिष्वप्रति	नार. ६६९
* ऋक्थग्राहिणि	विष्णुः १३८९	ऋणं ह वै जा	वेदाः १२६१	* ऋगी च न ल	बृह. ६५२
ऋक्थग्राहिभि	॥ ॥	ऋणं ह वै पु	॥ ६०४	* ऋणी न प्राप्नु	॥ ६५३
* ऋक्थन्यायेन	बृह. १२२३	* ऋणग्राहिणि	विष्णुः ६७८	ऋणी न लभ	॥ ६५२;
ऋक्थापिण्डप्र	॥ १३४८	ऋणभाग् द्व	बृह. ७०८		कात्या. ६६०
* ऋक्थापिण्डाभ्यु	॥ ॥	ऋणमस्मिन्सं	वेदाः ६०४,	ऋणे देये प्र	मनुः ७२०
* ऋक्थापिण्डार्ध	॥ ॥	१२५९; वसि. १२७१;	विष्णुः १२७९	ऋणे धने च	॥ १५७१
* ऋक्थादर्धं स	नार. १३४७		बृह. ७०७	ऋणेष्वज्ञाय	गोमि. ७१५
* ऋक्थादर्धांश	॥ १३४६	ऋणमात्मीय	कात्या. १२२९	ऋणैश्चतुर्भिः	भा. १२८३
ऋक्थिभिर्वा प	कात्या. ८०४	* ऋणमेवं कृ	नार. ६९७;	* ऋणोदयं प्र	मनुः ७२०
ऋक्सामाभ्याम	वेदाः १०००	ऋणमेवं वि	कात्या. ७१२,	ऋतं वै सत्यं	वेदाः १८३७
ऋग्वेदवादा	ब्रह्म. १११९		७१३, १२२९	ऋतस्य योनौ	॥ ९८३
* ऋणं क्षेत्रं गृ	बृह. १५६९	ऋणरिक्थयोः	कौ. १२०७	ऋतावृतौ रा	भा. १२८५
ऋणं गृहीत्वा	कात्या. ७१४	ऋणा च धृष्णुः	वेदाः ६००	ऋतुकालगा	वसि. १९७७
* ऋणं च कार	बृह. ७८५	ऋणा चित्रत्र	॥ ६००	ऋतुकाले तु	भा. १०३०
* ऋणं च सोद	नार. ८३२	* ऋणाच्च मोक्षि	नार. ८३०	ऋतुत्रयमु	विष्णुः १०२२
* ऋणं चार्त्तीय	बृह. ७०७	ऋणात्पिता मो	॥ ६९२	ऋतुत्रयस्यो	कात्या. ६३२
* ऋणं चोदुः स	नार. ७००	* ऋणात्पिता स	॥ ॥	ऋतुत्रये व्य	विष्णुः १०२२
* ऋणं तद्वर्मे	हारी. ७९४,	ऋणादहम	भा. १२८५	ऋतुप्रतिरो	कौ. १८४८
	८०८	ऋणादानं प्र	बृह. ७५०	ऋतुप्राप्तासु	भा. १०२८
ऋणं तयोः प	नार. ७०२	ऋणादानप्र	॥ ६२८	ऋतुमत्यां हि	वसि. १०२१;
ऋणं तु दाप	कात्या. ७१०	* ॥ ॥	॥ ७५०		मनुः १०४२
ऋणं तु सोद	नार. ८३२	* ऋणादानोदप्र	॥ ६२८	ऋतुस्नातां तु	बौधा. १०१९
* ऋणं दद्यात्प	याज्ञ. ६८३	ऋणानां सार्वे	नार. ६२५	ऋतुस्नातां न	॥ १०२०
ऋणं दद्यात्पि	नार. ६९६	ऋणानुरूपं	बृह. ७२६	* ऋतुस्नातां भ्रा	यमः १११३
ऋणं दातुम	मनुः ६८०;	ऋणाज्ञो नर्ण	वेदाः ६०३,	ऋतुस्नाता तु	मनुः १०५७
	अनि. ७३१		१९०२	* ऋतौ तु तस्यां	यमः १११३
* ऋणं दाप्यं तु	कात्या. ६५८	ऋणार्थमाह	कात्या. ७११	ऋतौ नोपैति	बौधा. १०१९
ऋणं दाप्यस्तु	॥ ॥	ऋणावा बिभ्य	वेदाः ६००,	ऋतौ विमुञ्च	भा. १०३०
ऋणं दाप्याः प्र	व्यासः ६७६		१८९५	ऋतौ स्नातायां	यमः १११३
* ऋणं देयं मू	प्रजा. ७१५		नार. ६७०	* ऋत्विक् च त्रि	नार. ७८३
ऋणं देयम	नार. ६२२	* ऋणिकं तं प्र	बृह. ७२६	ऋत्विक् तु त्रि	॥ ॥
* ऋणं धर्मादि	बृह. ७०९	* ऋणिकं निर्ध	नार. ७२४;	ऋत्विक् पुरो	मासी. १९७०;
* ऋणं पतिकृ	नार. ६९९	ऋणिकः सध	यमः ७३०		भा. १९८५
ऋणं पुत्रकृ	बृह. ७०८;	ऋणिकस्तं प्र	विष्णुः ६६२;	ऋत्विगाचार्या	वसि. ७७०
	कात्या. ७१३		नार. ६७०	* ऋत्विग्यदि मृ	मनुः ७७३
ऋणं पैताम	व्यासः ६७६	* ऋणिकस्तु प्र	॥ ॥	ऋत्विग्यदि वृ	॥ ॥
* ऋणं प्रदाप	कात्या. ७१०	ऋणिकस्य ध	भार. ७३१	ऋत्विग्यज्यम	नार. ७८३;
ऋणं प्रीतिप्र	॥ १२०२	ऋणिकस्यापि	नार. ७०६		शुनी. ७९०
* ऋणं लाभं च	॥ ६५८	ऋणिकस्यार्थ	भार. ७३१	* ऋत्विग्वा तद	आप. १४६६
ऋणं लेख्यं गृ	बृह. १५६९	* ऋणिकेन कृ	कात्या. ६३१	ऋत्विग्न्यायेन	बृह. १२२३;
ऋणं लेख्यकृ	याज्ञ. ६८५	ऋणिकेन तु	॥ ॥	कात्या. १२२५	
* ऋणं लेख्यग	॥ ॥	ऋणिको दाप्य	बृह. ७२५	ऋत्विजं यस्त्व	मनुः ७७६,
* ऋणं वा यत्कृ	नार. ६९६	ऋणिद्वयं त	बृह. ६७७	ऋत्विजः सम	॥ ७७३
ऋणं बोदुः स	॥ ७००				

ऋत्विजां व्यस	नार.	७८३	*एकत्र शय	बृह.	१८८५	एकां स्त्रीं कार	बृह.	१२२३
*ऋत्विजा येन	कात्या.	१२२५	एकदेशद	कौ.	१०४०	एकाङ्गवध	कौ.	१६१७
ऋषभषोड	गौत.	१२३३	एकदेशे स	"	८६३	एका चेत्पुत्रि	बृह.	१३४८;
ऋषभोऽधिको	"	"	एकद्वित्रिच	कात्या.	७८८	बृष. १३६२; संप्र.	१३८४	
* " "	शंखः	१२८३	एकधनेन	आप.	११६४	एकातिथिम	वेदाः	१५९४,
ऋषयो वै स	वेदाः	८१२	एकपदीप्र	कौ.	९२६		१६५६	
ऋषिदेवम	भा.	१२८४	एकपाकेन	बृह.	११४१;	एकादशगु	याज्ञ.	८६८
ऋषिपुत्रस्त	"	१०२७,	देव. ११४२; शाक.	१५८८;	आश्व.	१३७४	ब्रह्म.	१३७४
		१२८५			"	मनुः	१०५७	
ऋषिपुत्रोऽथ	"	१०२७,	*एकपाके नि	बृह.	११४१	एकादशे स्त्री	"	११९१
		१२८५	*एकपात्रे च	कात्या.	८७६	एकाधिकं ह	भा.	१०२९
ऋषीणामपि	"	१०२७	*एकपात्रेण	"	"	एकान्तचर्या	विष्णुः	१९८३
ऋषीनध्यासि	"	"	एकपात्रेऽथ	"	"	एकान्तरस्तु	नार.	११०५
*एकं प्लतां ब	विष्णुः	१७९७	*एकपात्रे स	"	"	एकान्तेनैव	कात्या.	६३१
"	याज्ञ.	१८१८	एकपुत्रो ह्य	भा.	१२८३	एका माता द्व	विष्णुः	१२४३
एकं चक्षुर्य	भा.	१२८३	एकभागाति	कात्या.	८९८	एकमुत्कम्य	देव.	१११२
एकं चेद्बृह	कात्या.	१६४९	एकमुत्पाद	मनुः	१०६५	एकम्बरा कृ	शुनी.	१११९
*एकं तु बह	बृह.	१६४७	एकमेव क	कालि.	१३७७	एकार्थतायां	भा.	१९६४
एकं बहूनां	विष्णुः	१७९७	एकया प्रज	भा.	१२८५	एका शताधि	"	१२८३
एकं भवेद्वि	बृह.	११४१	एकरूपा द्वि	कात्या.	१९१५	एकासनोप	विष्णुः	१७९६
एकं रजस	वेदाः	८१२	*एकरूपो द्वि	"	"	*एकाहे ग्रह	कात्या.	७२९
एकं वृषभ	मनुः	१२३५	एकवर्णे वि	भा.	१०३०	एकाहे लिखि	"	"
एकं शूद्रः+	विष्णुः	१२४०	एकवासा घृ	यमः	१११३	*एकेच्छया कृ	याज्ञ.	६६७
एक एव प	भा.	१०२६,	एकव्रतस्क	हारी.	१०१४	एकेनैवावि	मरी.	१५८७
		१३९०	*एकव्रते क	"	"	*एकैकं च द्वि	बृह.	१७८९
एक एव स	देव.	१२०३	एकशतं ता	वेदाः	१६००	एकैकं तु त्रि	"	१७८८
एक एव सो	वेदाः	१०१०	*एकशफद्वि	गौत.	११८३	एकैकं पुन	बृह.	८३४
एक एवौर	मनुः	१२२४;	एकशय्यास	बृह.	१८८५;	एकैकं वा ध	गौत.	११८२
	बृह.	१३४८		व्यासः	१८८९	एकैकः पुन	बृह.	८३४
*एककूलनि	"	९५२	एकश्चेदुच	नार.	९४५	एकैकमित	गौत.	११८२
एकक्रियानि	कात्या.	६५६	*एकश्चैव न	"	"	एकैकस्मिन्	बौधा.	१०१९
*एकक्रियाप्र	बृह.	७८६	एकस्तु चतु	आश्व.	१५८८	एकैव हि भ	भा.	१२४४
*एकक्रियावि	कात्या.	६५६	एकस्त्रीपुत्रा	कौ.	११८४	एकोढानाम	विष्णुः	१२७९
एकचक्राप	शंखः	१६७२	एकस्थानास	कात्या.	१८८७	एकोदरे जी	बृम.	१५६२
*एकचक्राह	"	"	एकस्था हि श	कौ.	८६३	एकोद्दिष्टं पि	कालि.	१३७७
*एकच्छायां प्र	कात्या.	७१२	एकस्मिंस्तोल	स्कन्द.	१९६६	एकोऽपि स्थाव	स्मृत्य.	१५८८
*एकच्छायाकृ	"	"	एकस्मिन् य	बृह.	१७६०	*एकोऽप्यनीशः	बृह.	१५८५
एकच्छायाप्र	"	"	*एकस्य चेत्त	नार.	७८२	एको बह्वीर्जा	वेदाः	९९४
एकच्छायाश्रि	याज्ञ.	६६७;	एकस्य चेत्स्था	"	"	एको भर्ता हि	अनि.	१११८
कात्या. ७१२; विष्णुः	१२८१		एकस्य चैव	अनि.	११९४	एको यद्वन्न	कात्या.	९५७
*एकच्छायास्थि	याज्ञ.	६६७	एकस्य बह	बृह.	१६४७	एको विड्वर्ण	भा.	१२८७
एकजातिर्द्वि	मनुः	१७७५,	एकस्य बह्वयो	भा.	१०२७	एकोऽश्वीयाद्य	विष्णुः	६३७
		१७८८	एकस्यां बह	अनि.	११९४	एको ह्यनीशः	बृह.	८०३,
एकतो वा कु	भा.	१९७८	एकस्यापि सु	बृह.	१३४८;		१५८५; व्यासः	१५८७
एकत्र कूल	बृह.	९५२		संप्र.	१३८४	एजदेजद	वेदाः	९९८
*एकत्र जल	"	"	एकां वृद्धिम	अनि.	६३५	*एतं दण्डवि	मनुः	८६५

एतै ह वाव	वेदाः १५९६	एताँ ह वै सु	वेदाः १६०१,	एतेनैव प्र	नार. १६४२
*एतच्च गुरु	नार. ८२६		१६०२	एते पतिभ्य	वेदाः ९९८
एतच्छुल्कं भ	भा. १९८५	एताः कृत्याश्च	भा. १०३३	एते पापस्य	भा. १२८६
एतत्तदमे+	वेदाः ६०१	*एतानपति	याज्ञ. १६३५	*एते राज्ये व	मनुः १७१०
” ”	” ६०४	एतानाहत्य	शौन. १३६३	एते राष्ट्रे व	” ” ”
एतत्तु न प	मनुः १०४४	*एतानि कुम्भे	बृह. ९५०		१९०७
एतत्ते सर्व	भा. १२८७	एतानि तु य	भा. १२८३	एते वै सर्वे	वेदाः १८९७
एतत्पतिव्र	” १०२९	एतानि लोक	आदि. १३८४	एते शास्त्रेष्व	कौ. १६१९
एतत्तपुरुष	नार. ६९२;	एतानि वै स	भा. १९६४	एतेषां कार	” १६८६
	वृष. ७१५	एतानि शूद्र	अनि. १९६७	एतेषां निप्र	मनुः १८७०
*एतत्पूर्वश्च	नार. ८३०	एतानि सत	नार. १९४०	एतेषां परि	वसि. ८१६
एतत्संग्रह	बृह. ११०६,	एतानुक्रम्य	कौ. १०४०	एतेषां पूर्वः	विष्णुः १२८०
१८८५; व्यासः १८८९		एतान् दशाप	नार. १९४१	*एतेषां यः पू	” ”
एतत्संबोध	भा. १३९१	एतान् हरन्तु	” ७०४	एतेषु विहि	भा. १२४३
एतत्सर्वं पि	कात्या. १२२४	एतान् हि लो	मत्स्य. १६५५	एते सर्वे पृ	मनुः १६२७
एतत्सर्वं प्र	” ७१२	एतामेतस्ये	वेदाः ९९७	*एते हि कथि	मत्स्य. १६५५
एतत्सर्वं म	भा. १२४३	एतामेवामि	” १५९४	*एतैरप्यव	नार. १७५३
एतत्सर्वं य	” १२८७	एतावता का	शुनी. ८५६	एतरुपाय	मनुः १०४७
एतत्सर्वं र	स्कन्द. १३६६	एतावतीं भृ	” ”	एतरुपायै	” १९३०
एतत्सर्वं वि	कात्या. १२२७	एतावदुक्त्वा	भा. १९८५	*एतैरेव प्र	नार. १६४२
*एतत्सर्वं स	” ७६८	एतावदेव	बृह. १५२०	एतैर्लिङ्गैर्न	मनुः ९३५
*एतदष्टाद	बृह. ८७५	एतावद्विर्कृ	नार. ७०३	एतैर्त्रैतैर	” १७०२
एतदाख्याय	भा. १०२८	एतावानर्थः	कौ. १५७१	एधन्ते अस्या	वेदाः ९८३
एतदाचष्ट	” १२८८	एतावानेव	मनुः १०७२	एतश्च वैर	” १५९६,
एतदार्याव	वसि. १९२१	एतावान् पु	वेदाः १०१०		१५९७
एतदिच्छामि	भा. १०३१,	एताश्चान्याश्च	मनुः १०५१	एना पत्या त	” ९८३
	१२४३	एतासां यान्य	हारी. १०१७	एनो गच्छति	भा. १९६३,
एतदिच्छाम्य	” ८६१	*एतासामौर	बृह. १४५०		१९६४
एतद्वयं स	बृह. ७६६;	एता हि मनु	भा. १०३३	एनो राजान	वसि. १६६८
	कात्या. ७६८	एता हि स्वीय	” १०३२	*एभिस्तृष्ट	नार. १७५०
एतादि पर	भा. १९७८	एते कर्मक	नार. ८२५	एभिरेव गु	दक्षः १११४
एतादि व्रत	” १९८४	एते दोषानु	विष्णुः १६६९	एभिश्च व्यव	याज्ञ. १७२९
एतद्राजन्	” ८१९	एते द्वादश	देव. १३५०	एभिश्चिह्नैः स	कात्या. १८८७
एतद्वः सार	मनुः १०७५	एतेन देश	आप. १९१८	*एभिस्तु व्यव	याज्ञ. १७२९
एतद्विधाध	कात्या. १२२५	एतेन मिथः	कौ. ७३७	*एभिस्तृष्ट	नार. १७५०
एतद्विधान	मनुः ९११,	एतेन वै दे	वेदाः १३८५	एभ्यस्तृष्ट	” ”
	१२४५	एतेन वैया	कौ. ७३७	एभं पन्थाम	वेदाः १००२
एताद्विभज्य	भा. १०३०	एतेन सम	भा. १९८५	एयमगन् प्र	” ९९६
एतद्वै ब्राह्म	वेदाः १००५	*एतेन सर्व	नार. ९१६	*एवं कार्याणि	मनुः १९०७
एतन्म आच	” १००६	एतेन स्कन्धा	कौ. ८६३	एवं कालम	कात्या. ७०९
एतन्मम ध	भा. ८१९	एतेन हि प	वेदाः १०१०	एवं कृतव	भा. १२८५
एतमेव त	वेदाः १५९७	एतेन हेन्द्रो	” १६०१	एवं क्रियाप्र	बृह. ७८६
एतमेव वि	मनुः १३९३	*एतेनात्मनो	गौत. १६६२	एवं गच्छति	भा. १०३०
एतस्मात्कार	भा. १०२६,	एतेनात्मोप	” ”	एवं गच्छन्	याज्ञ. १०८०
	१०३१	एतेनादेशो	कौ. ६३८	एवं गते ध	अनि. १११८
एतांश्चरैः सु	बृह. १९४१	*एतेनैव गृ	नार. ९४६	एवं चरन्	मनुः १९३१

एवं चैव व	भा. १०२७	एवं वृत्तां स	मनुः १०७५	एवा त्वं सम्रा	वेदाः १०००
एवं चोरान	कौ. १६७६	एवंवृत्तो रा	आप. १९१८	एवा दुष्वन्यं	,, ६००,
एवं जातिषु	भा. ११८४,	एवं वृद्धिवि	भार. ६३५	एवा नि शुष्य	,, ६०१
	१२४५	एवं वैरयो रा	वसि. १८४५	एवा नि हन्मि	,, ९९७
एवं तयोर्वि	शंखः १२८२	एवं व्याधित	शंखः ७७१	एवा परि ष्व	,, ९९६
एवं तस्माद	स्कन्द. १९६५	एवं व्रतस	भा. १०३०	एवा पर्येमि	,, ,
एवं ते जीवि	भा. ८१९	*एवं षड्भिर्मा	हारी. ६०८	एवा भगस्य	,, ९९८
एवं ते सम	,, ८४०	एवं सद्विमा	,, ,	एवा मथ्नामि	,, ९९६
एवं दण्डवि	मनुः ८६५	एवं समुद्ध	मनुः ११९०	एवामाममि	,, ,
एवं दासीत्व	ब्रह्म. ८४०	एवं सर्वानि	,, १९२८	एवाहमद्य	,, १८९९
एवं दुहित	भा. १२८८	एवं सह व	,, ११२८	एवेधूने यु	,, ९७९
*एवं द्वित्रिच	कात्या. ७८८	*एवं स्त्रीपुंस	,, १०७५,	एष एव क	कौ. १०४०;
एवं धनाग	नार. १९४०		११२७	एष एव वि	भा. १२४४
एवं धर्म वि	मनुः १०७२	एवं स्वभावं	,, १०४९	एष एव वि	नार. ७४९;
एवं धर्मम	भा. १४२९	एवं हि भार्या	भा. १०३१	याज्ञ. ९४२,	१९१०
*एवं धर्मवि	मनुः ८६५	एवं हि विन	नार. ९१८	एष एवोदि	बृह. ७५२
*एवं धर्मोऽखि	,, ८४६	एवं ह्याह अ	शंखः १२८१	एष ते रुद्र	वेदाः ९९१,
एवं धर्मो द	कात्या. ८८९	एवमङ्गानि	मासो. १९७०		१४१५
*एवं धर्म्यवि	मनुः ८६५	एवमतिंस	कौ. १६८७	एष दण्डः स	बृह. १७९०,
एवं धर्म्याणि	,, १९०७,	एवमत्याज्या	शंखः १६१३		१८३०
	१९२८	*एवमध्वा ग	कात्या. ८५४	एष दण्डवि	मनुः १८०१
एवं नार्यो न	भा. १०३१	एवमर्थच	कौ. १६९०	एष दायवि	भा. ११८४
एवं निःसंश	स्कन्द. १९६६	एवमष्टवि	स्कन्द. १९६७	एष दास्यति	शंखः १२८१;
*एवं पञ्च ब्रा	वसि. १०२२	एवमस्मात्स्व	वारा. १०७६	यमः १३५१	वारा. १०७५
एवं परम्प	बृह. ९५०	एवमादिषु	कौ. ८६३	एष धर्मः पु	बृह. ७८७;
एवं परिच	शुनी. १११९	*एवमादीन्	मनुः १६९४	एष धर्मः स	मनुः १०५४
एवं प्रवर्त	भा. १०३०	एवमाद्यान्	,, १६९४,	एष धर्मः स्मृ	नार. १९३६
एवं प्रव्याह	,, १०२७		१९२९	एष धर्मोऽखि	मनुः ८४६
एवं ब्राह्मणी	वसि. १०२२	एवमाद्यान्वि	,, १६२६;	एष धर्मो ग	,, १०७४
एवं भगस्य	वेदाः १००६		कात्या. १६५०	एष धर्मो धृ	भा. १०२७
एवंभूतोऽपि	भा. १०३०	एवमुक्तः श्वे	भा. १२८५	एष नः सम	,, ,
एवं मृताया	,, ,	एवमुक्ता त	,, ,	एष नो दास्य	देव. १३५०;
एवं यत्रार्णि	बृह. ७२७	एवमुक्ता तु	वारा. १०७५	एष नौयाथि	वसि. १९८२
एवं यद्यप्य	मनुः १९३०	एवमुद्धृत्य	परा. १११७		मनुः १९२७,
*एवं यस्तृणि	बृह. ७२७	एवमुभय	कौ. ८६२	एष पन्था उ	वेदाः १२६०
एवं ये भूति	भा. ८६०	एवमतद्य	भा. १०२८	एष वः कुशि	,, १२६१
एवं राजा स	,, १९८६	एवमेतन्म	,, १२८३	एष वादिक्	बृह. १९४०
एवं वर्षस	वारा. १०७६	एवमेतासु	,, १०३३	एष वृद्धिवि	नार. ६२७
एवं वादिक्	बृह. १९१४	*एवमेव वि	मनुः १३९३	एष स्त्रीपुंस	मनुः १०७५,
एवंविधप्र	मास्त्र. १९७०	,, ,	,, १९५२;		११२७
एवंविधमि	स्कन्द. १९६७		अपु. १९८८	एष स्वभावो	वारा. १०७६
एवंविधस्त्व	,, १९६५	एवमेव स	भा. १४२९	*एषां चैताः क्रि	नार. १५८०
एवंविधान्तु	मनुः १६९५,	*एवमेवाग	नार. १९४०	*एषां ज्येष्ठः क	मनुः १५४४
	१९२९	एवमेवैता	वेदाः ६०४		
एवंविधाश्च	वारा. १०७७	एवमेवोप	संघ. १५३०		
*एवं विधिश्च	नार. ७४९	एवा कामस्य	वेदाः ९९७		

एषां तु धर्म्या	नार. १०९८
* एषां पतित	देव. १४०४
एषां लोकाना	वेदाः १००६
एषां षड्बन्धु	नार. १३४६
* " "	देव. १३५०
एषां हि विर	मनु. १०५९
एषाऽखिलेना	बृह. ८०२
एषा ते कुल	वेदाः ९९६
एषा ते राज	" "
एषा त्रयी पु	भा. १२८३
* एषा धर्मवृ	हारी. ६०८
एषा धर्म्या वृ	" "
एषामपति	याज्ञ. १६३५
एषामभावे	" १४७९;
	देव. १५२५
* एषामेताः क्रि	नार. १५८०
एषा हि स्वाभि	बृह. ८७२
एषेण्या चिद्र	वेदाः ९९०
एषोऽखिलः क	मनु. १९३१
एषोऽखिलेना	" १६९०,
	१७७३
एषोदिता घा	बृह. १६४७
एषोदिता लो	मनु. १०५१
* एषोऽपि घात	बृह. १६४५
एषुव्या बह	वारा. १३२८;
	अत्रि. १३५२
एहि सार्धं म	भा. ८४०
X एते नो वाजी	नि. १२५४
एन्द्र स्थानम	मनु. १६२२
* एन्द्रस्थानम	" "
X ओक इति नि	नि. १२५४
* ओघवाताह	मनु. १०७४
ओघवाताह	" ;
	नार. ११०२; परा. १११७
ओ चित्सखायं	वेदाः ९७५,
	१८३६
ओत्सूर्यमन्या	" ९९८
* औत्कोचिकाः सो	नार. १७४६
* औत्कोचिकाश्चौ	मनु. १६९३
औद्धत्याद्वा ब	बृह. ७३१
औपनिधिक	कौ. ७३५
* औरसं तं वि	मनु. १३०३
औरसं पुत्रि	बौधा. १२७०
औरसः क्षेत्र	शंखः १२८२;
	मनु. १३२०; नार. १३४६;
	परा. १३५२; कापु. १३७६

औरसः पुत्रि	स्मृत्य. १३७३
औरसक्षेत्र	मनु. १३२५
* " "	याज्ञ. १३९९
औरसाः क्षेत्र	" "
औरसा अपि	नार. १४०१
औरसानपि	वारा. १३२९
औरसे तूत्प	बौधा. १२३९;
	कौ. १२८८
औरसेन स	बृह. १३५५
औरसे पुन	देव. १३५१
औरसो दत्त	बृह. १३५५
औरसो धर्म	याज्ञ. १३३०
औरसो नाम	देव. १३५०
औरसो यदि	ब्रह्म. १३७४
औरसो विभ	मनु. १३२४
औषधैश्चिकि	कौ. १९२४
क आसं जन्याः	वेदाः १०००
क इमं दश	" ८७८,
	११२०
* कटाक्षवीक्ष	व्यासः १८८९
* कटाक्षवेक्ष	" "
* कटिदेशेऽङ्ग्य	नार. १८२८
कट्यां कृताङ्को	मनु. १८०२;
	नार. १८२८
कठोराणि न	भा. १०२९
कण्टकोद्धर	मनु. १६९२,
	१९२९
* कण्टकोद्धर	" १६९२
* कण्टकेशाश्च	कात्या. १८८७
कण्टकेशाम्ब	" "
कण्टेऽक्षमाला	नार. १९१३
कण्डूषाय त्व	हरि. १३७६
कण्वे हि पित	भा. १२८८
कथं कार्याणि	स्कन्द. १९६५
कथं ज्येष्ठान	भा. १३९१
कथं तत्र वि	मनु. १२३५
कथं धर्मोऽप्य	भा. १०३१
कथं शुक्रस्य	" १३९१
कथमस्य प्र	" १२८७
कथितं दाय	संप्र. ११४२
कदन्नं च कु	नार. १०९९,
	१४०२
* कदन्नं वा कु	" १०९९
कदलीकमु	प्रजा. ९६२
* कदा कश्चित्प्र	बृह. १५५८
कदाचिच्चिन्त	ब्रह्म. ८४०

* कदाचिद्वा प्र	बृह. १५५८
कदा सूनुः पि	वेदाः ९८९
कदू महीर	" १९७१
कदश्चापि त	ब्रह्म. ८४०
* कदूवा ममाभ	" "
कनात्काभां न	वेदाः १००६
कनिष्ठाश्च य	भा. १९८३
कनिष्ठास्तं न	" १९८४
कनीयानपि	" "
कनीयान् ज्ये	मनु. १३१६
कनीस्तुनदि	वेदाः १००६
कन्धराबाहु	याज्ञ. १८१७
कन्यकानां त्व	कात्या. १४२१
कन्यां च बहु	भा. १०३०
कन्यां चेद्दृश	शाता. १११६
कन्यां तां ऋष्य	वारा. १३२९
* कन्यां प्रकुर्या	मनु. १८६९
कन्यां भजन्ती	" १८६६
कन्यां लक्षण	लिङ्ग. १३७६
कन्यां वा जीवि	भा. १२८६
कन्यां शुल्के चा	" ८६०
कन्या इव व	वेदाः ९७१
कन्या कुत्सिता	सुम. १११७
कन्यागतं तु	कात्या. १२२८
कन्यागर्भः का	कौ. १२८८
कन्या चास्य म	वारा. १३२९
कन्यादानं क	कौ. १०३४
कन्यादूषको	विष्णु. १८४७
कन्यादोषमौ	कौ. ८७९
कन्यादोषौ च	नार. १०९८
कन्या नर्तुमु	" १०९६
कन्यानां विश्व	वेदाः ९९६
कन्यानामस	आदि. १३८४
कन्याप्रकर्म	कौ. १८४८
कन्याप्रदः पू	याज्ञ. १०७७
कन्याभ्यश्च पि	देव. १४२२
कन्याभ्यश्च प्रा	कौ. १२००,
	१४१७, १९५०
* कन्याभ्यस्तु पि	देव. १४२२
कन्यामन्यां द	कौ. ८७९,
	१८४९
कन्यामाहिति	" ८१७
कन्यायां दत्त	वसि. १०२१;
	मनु. १०४३
कन्यायां प्राप्त	नार. १०९७
* कन्या याऽक्षत	" ७०३

कन्यायामस	शंखः १८४८;	*कर्ता ममेदं	नार.	८००	कलहे धनतः	कौ.	१६१८
	नार. १८८३	*कर्ताऽहमेत	"	"	कलहे तीक्ष्णाः	"	८६३
कन्यायास्तद्ध	व्यासः १२३१	*कर्तुं वा कृत	भा.	१०३३	कलहे द्रव्य	"	१८००
कन्यावैवाहि	कात्या. ७१२;	कर्तुमर्हसि	"	१०२७	कलहे पूर्वा	"	"
पैठी. १४२२, १४६३		कर्मकरस्य	कौ.	८४३	कलिः प्रसुप्तो	मनुः	१९३०
कन्याहरण	यमः १७६६	कर्म कारय	"	१६९०	कलिः सः	वेदाः	१८९८
कन्येव तन्वा	वेदाः ९६५	कर्मकालानु	"	८४३	कलौ पञ्च न	आदि.	१३८४
कन्यैव कन्यां	गौत. १८४३;	कर्म कुर्यात्प्र	बृह.	८३५	कलौ युगे त्वि	स्मृत्य.	१३७३;
	मनुः १८६८	कर्म च व्यव	कौ.	१६१६		संग्र.	१६५५
*कन्यैव कन्या	"	कर्मणश्च प्र	"	१६८६	कल्पितं मूल्य	कात्या.	८९८
कन्यैव या क	"	*कर्मणा क्षत्र	कात्या.	७२९	कल्यां तेन तु	भा.	८१८
कन्यैवाक्षत	नार. ७०३,	कर्मणाऽपि स	मनुः	७२०	कल्याणे च वि	भार.	८०७
	११०३	कर्मणा वच	भा.	१०२९	*कल्याणेषु वि	"	"
कमद्युवं वि	वेदाः ९८२	कर्मणा वैष्यो	कौ.	११८५	*कश्चित्च संस	नार.	७८२
करण कार	बृह. ७८५	कर्मणा व्यव	कात्या.	७२७	कश्चित्चेत्संच	"	"
करणहीनं	कौ. ७३७	कर्मण्यवसि	भा.	१२८४	कश्चित्कृत्वात्म	"	१८२९;
करदं तु प्र	"	कर्मण्यसमा	कौ.	७७२		बृह.	१८३२
करदाः कर	"	कर्म तत्त्वामि	बृह.	८३४	कश्चित् संश	भा.	१२४३
करपादद	विष्णुः १७९६;	कर्मनिष्ठाप	कौ.	८४४	कस्ताः शक्तो र	"	१०३३
	याज्ञ. १८१७	कर्मनिष्पाकं	"	"	कास्मात्तु विष	"	१२४४
*करवद्भूत	"	कर्मवियोग	गौत.	१६५९	कस्माद्यज्ञेऽपि	वेदाः	१६०२
*कराद्युद्धोप	नार. ११३१	कर्म शूदे कृ	भा.	८१८	*कस्मिंश्चित्प्रति	वसि.	१२७७
कार्यं कर	कात्या. ८९८	कर्मस्वभ्युद्य	मनुः	१९३०	*कस्मैन्विद्याच	मनुः	७९५
करिष्यति वृ	बृह. १३४९	कर्माकरणे	कौ.	८६१	कस्यचित् कु	विष्णुः	६७९
करिष्ये सर्व	वारा. १०७७	कर्माकुर्वत्	नार.	८४९	कस्यापराधा	ब्रह्म.	८४०
करीव विज	मासो. १९७०	कर्माण्यारभ	मनुः	१९३०	काकणिद्वित	अनि.	१९६८
करीषमिष्ट	मनुः ९३४	कर्मानुरूपं	बृह.	७८७	काकणिस्त्रित	"	"
* " " "	बृह. ९५०	*कर्मानुरूप	"	"	काकणी चास्य	कौ.	१६७५
करीषास्थितु	"	कर्मापराधे	कौ.	१६७६	काकणीद्वयं	"	"
*करोति क्षेत्रि	मनुः १०७४	कर्मापि द्विवि	नार.	८२९	काकण्यक्षाणा	"	१९०४
करोति ब्राह्म	पैठी. १११५	कर्माभिग्रह	कौ.	१६८५	काकिन्यो वाग्नि	मनुः	१९०५
*करोत्युत्तर	व्यासः १७६४	कर्मारम्भं तु	कात्या.	८५३	काङ्क्षन्ति पित	बृह.	१३४९
कर्णकीलाय	कौ. ९२६	कर्मादकमा	कौ.	९३१	काङ्क्षिद् वृद्धिं	कात्या.	६५८
*कर्णप्राणप	कात्या. १८३३	कर्मापकर	नार.	८४९	काणं खजं च	बृह.	७८७
कर्णनासाक	बृह. १८३१	कर्शनं वम	कौ.	१९२४	*काणं खजं वि	"	"
कर्णौ चर्म च	मनुः ९०९	कर्षकः सस्या	"	८४३	काणं वाऽप्यथ	विष्णुः	१७७०;
कर्णौष्ठप्राण	कात्या. १८३२	कर्षकगोपा	"	९२९	मनुः १७७७; नार.	१७८७	
*कर्णौष्ठपाद	"	कर्षकवैदे	"	७७१	*काणं वा यदि	मनुः	१७७७;
कर्तव्यं वच	याज्ञ. ८६७,	कर्षकस्य प्रा	"	८६१		नार.	१७८७
८६८; बृह.	८७४	कर्षकाणां त्रि	"	८७८	काणः खोडः कू	गौत.	११८२
कर्तव्यमित	कात्या. १५२३	कर्षकान् क्षत्र	कात्या.	७२९	काणखज्जादी	विष्णुः	१७७०
कर्तव्या न प्र	"	कर्षणे पूर्वो	कौ.	९३२	काणखोरकू	गौत.	११८१
कर्तव्या भ्रातृ	नार. १५८४	कर्षहीनाति	"	१६७७	*काणमप्यथ	नार.	१७८८
*कर्तव्यास्त्ववि	कात्या. ९५५	कलजो धर	गुप्तः	१९६८	काणलिङ्गास्ते	कौ.	११८४
कर्तव्यो मध्य	बृह. १८३१	कलये सभा	वेदाः	१८९८	काण्डपृष्ठश्च्यु	नार.	१९३८
कर्ता ममायं	नार. ८००	कलहापहृ	याज्ञ.	१८१८	कानीनं च स	बौधा.	१२७०

*कानीनं तं व	मनुः १३०६
कानीनः कन्य	याज्ञ. १३३१
कानीनः पञ्च	वसि. १२७३;
	विष्णुः १२७९
कानीनश्च स	मनुः १३२०;
नार.	१३४६, १३४७;
बृह.	१३४९; कापु. १३७६
कानीनसहो	गौत. १२६३
कानीनाध्यूढ	भा. १२८७
कानीयात्मम	,, १३९१
कान्तारगास्तु	याज्ञ. ६२०
कान्तारे मध्य	कौ. १९२२
कान्तरिष्वपि	भा. १०२६
कामं तां नाभि	नार. ११००
कामं तु क्षप	मनुः १०६२
कामं दीने प्रो	हारी. ११४६
कामं देशजा	कौ. १६७६
कामं पतित	शंखः ७७१
*कामं भर्तुर	,, १०२५
कामं भार्याया	कौ. १८५०
कामं मातुरे	शंखः १६१२
*कामं वसेयु	,, ११९५
कामं वा परि	वसि. ६०९
कामं सह व	शंखः ११९५
कामकारणी	कौ. १४३०
*कामकारेणा	विष्णुः १६१०
कामक्रोधसु	नार. ६९५
कामक्रोधास्व	कात्या. ८०५
कामचारवि	भा. १०२७,
	१२८४
कामचारिणी	शंखः १०२४,
	१३९०
*कामतः संधि	कात्या. ८३८
कामतश्च मि	भा. १०२८
कामतश्च शू	बृह. १४०३
*कामतस्तु भ	नार. ७०३,
	११०३
कामतो नाभि	,, ११०३
कामतोऽपि च	भवि. १६५५
कामदानम	कौ. १६७६
*कामदाने प्रो	हारी. ११४६
*कामपतित	शंखः ७७१
कामंसात्मानं	आप. ८१६
काममा मर	मनुः १०४२
काममृता व	वेदाः ९७७,
	१८३६

काममेवं वि	वारा. १०७६
कामयेत्तत्र	बृह. १८८६
कामवक्तव्य	वारा. १०७७
कामस्य तृति	वेदाः १००६
कामाचारः स	कौ. ११८५,
	१३९१
कामाच्चेदप	शंखः ७७१
कामानु संधि	कात्या. ८३८
कामात्पारश	बौधा. १२७०
कामात्पुरीषं	बृह. ९५४;
	कात्या. ९५९
*कामात्संस्तुज	,, ८३८
कामात्समाश्र	नार. ७०३,
	११०३
*कामाद्या संध्र	,, ७०३
कामानामपि	भा. १०३२
कामाभिपाति	मनुः १८६६
कामाय पुंश्च	वेदाः १९७७
कामार्ता स्वैरि	कात्या. १८८८
कामी तु संस्थि	,, ,,
कामेक्षितेषु	बृह. १८९१
*कामे दाने प्रो	हारी. ११४६
काम्बोजसुरा	कौ. ८६२
कायक्लेशेन	भा. १०२९
कायाविरोधि	नार. ६२४;
	व्यासः ६३४
कायिकां भोग	बृह. ६२९
कायिका कर्म	,, ,,
*कायिका काय	,, ,,
कायिका कालि	नार. ६२४;
	बृह. ६२९
कारणादाने	कौ. ९२९
कारणाभिर्नि	नार. १९३६
*कारणे तु वि	व्यासः ७३०
कारणे विधि	,, ,,
कारयेत्तद्व	कात्या. ११०९
कारयेत्प्रत्य	,, ६७३
कारयेत्सर्व	स्कन्द. १९६६
कारयेदाय	,, ,,
कारयेद्दास	कात्या. ८३६
कारयेद्वा ऋ	बृह. ७२६;
	यमः ७३०
*कारयेद्वा ध	बृह. ७२६
कारयेत्षिष्ट	,, १८८७
कारिता कायि	गौत. ६०७
कारिता च शि	बृह. ६२९

*कारिताऽथ शि	बृह. ६२९
कारकरक्ष	कौ. १६७३
काररहं त	वेदाः ११२१
कारशिल्पिकु	कौ. ८४३,
	१६१७
कारशिल्पिनां	,, १६७७
कार्तान्तिकव्य	,, ८६३
कार्तान्तिकादि	,, ,,
कारमारो अश्म	वेदाः ११२१
कार्मिके रोम	याज्ञ. १७३५
कार्यं तु साध	कात्या. १६४९
*कार्यं वा धर्म	बृह. ८०४
कार्यं संप्रति	कात्या. ९१९
*कार्यः कृतानु	बृह. १८३०
कार्यः क्षतानु	,, ,,
कार्यमाना का	शुनी. ८५६
कार्यमुच्छ्राव	बृह. १५८४
कार्यस्यान्यथा	कौ. १६७३
कार्यानुहपं	शुनी. ७९०
कार्यार्थ निर्ग	भा. १०२८
*कार्याविरोधि	व्यासः ६३४
कार्ये चाधर्म	बृह. ८०४
*कार्ये चाधर्म	,, ,,
कार्यौ द्वितीया	याज्ञ. १७३७
*कार्यौ द्वितीये	,, ,,
कार्षापणस्त्व	अनि. १९६८
कार्षापणोऽन्यो	,, ,,
*कार्षाणांकाष्ठं गां	वसि. ११८४
कार्षाण्यसं गु	,, ,,
*कार्ष्य (फालो) मा	मनुः १७१७
कालदेशव	अनि. १९६९
कालमासाद्य	मनुः १७१२,
	१७१७, १९३०
कालस्य नय	भा. १९८५
कालहीनं द	कात्या. ७५४
*कालहीने द	,, ,,
कालातिपात	कौ. १६७३
कालायसका	,, १६१४
कालायसपि	,, १६७५
*कालिका कारि	नार. ६२४
काले कालकृ	याज्ञ. ६४३
काले तु विधि	कात्या. ७१०
कालेऽदाता पि	मनुः १०४५
*काले द्विगुणं	हारी. ६०८
कालेऽपूर्णे त्य	नार. ८४९
*कालेऽप्यतीते	कात्या. ६७४

काले प्रतीते	कात्या.	६७४	किमु श्रेष्ठः किं	वेदाः	११४३	कुर्याच्छशुर	याज्ञ.	१०८५
*काले विनीत	"	१२२७	किमतयोर्ब	वसि.	७३२	कुर्यात्पथो व्य	नार.	१९३६
*काले व्यतीते	"	६७४	क्रियती योषा	वेदाः	९७९	*कुर्यादनुदि	व्यासः	१५२४
*काशान् कुञ्ज	मनुः	९३४	क्रियस्त्रिदिन्द्रो	"	१२५७	कुर्याद्यः प्राणि	परि.	१८३५
काषायवस्त्र	देवी.	१९४३	किंकुमात्रमा	कौ.	९२६	*कुर्याद्यत् प्रा	"	"
*काषायेण तु	"	"	कीटोपघाती	विष्णुः	१६०९,	*कुर्याद्धानुदि	व्यासः	१५२४
*काष्ठकाण्डतृ	नार.	१७४९	कीदृशः कृत	"	१७९८	*कुर्याद्विनिर्ण	मनुः	७४४
काष्ठभाण्डतृ	"	"	कीदृशी संत्य	भा.	१२८७	कुर्यान्निर्ण	कौ.	१६८५
काष्ठलोष्टपा	कौ.	१७९९	कीदृश्यां कीदृ	"	१०३१	कुर्यान्निर्ण	"	१६८७
काष्ठलोष्टेषु	याज्ञ.	१८१९,	कीदृश्यां कीदृ	"	१२८६	कुर्यान्निर्ण	वृह.	७३४
		१९३३	कीदृश्यां कीदृ	वृह.	९५१	कुर्यान्निर्ण	यमः	१३५१
*काष्ठलोष्टेषु	"	१८१९	कीदृश्यां कीदृ	मनुः	१२४६	कुर्यान्निर्ण	भा.	८१९
*काष्ठलोष्टेषु	"	"	कीदृश्यां कीदृ	कात्या.	९५८	कुर्यान्निर्ण	कात्या.	१७६२
काष्ठलोष्टेषु	कौ.	१६७७	कीदृश्यां कीदृ	वेदाः	८४२	कुर्यान्निर्ण	आश्व.	१५८८
काष्ठलोष्टेषु	"	१९२४	कीदृश्यां कीदृ	नार.	१२२१	कुर्यान्निर्ण	मनुः	१७०८,
काष्ठलोष्टेषु	भार.	६३५	कीदृश्यां कीदृ	कौ.	१४३०	कुर्यान्निर्ण	१९२७	
काष्ठलोष्टेषु	विष्णुः	१७९६	कीदृश्यां कीदृ	वृह.	८०२	कुर्यान्निर्ण	कात्या.	९५७
काष्ठलोष्टेषु	भा.	८४०	कीदृश्यां कीदृ	नार.	७९९	कुर्यान्निर्ण	मनुः	७७३
काष्ठलोष्टेषु	स्मृत्य.	१३७३	कीदृश्यां कीदृ	कौ.	१०३९	*कुर्यान्निर्ण	"	"
काष्ठलोष्टेषु	वेदाः	१२६०	कीदृश्यां कीदृ	नार.	६९६	कुर्यान्निर्ण	नार.	१५८३
काष्ठलोष्टेषु	वारा.	१०७७	कीदृश्यां कीदृ	मनुः	१७२३	कुर्यान्निर्ण	अनि.	१५८९
काष्ठलोष्टेषु	वेदाः	९७७,	कीदृश्यां कीदृ	कात्या.	७१२	कुर्यान्निर्ण	नार.	७८१
काष्ठलोष्टेषु		१८३६	कीदृश्यां कीदृ	नार.	११९८	कुर्यान्निर्ण	"	"
काष्ठलोष्टेषु	"	९८७	कीदृश्यां कीदृ	"	"	कुर्यान्निर्ण	भा.	८६०
काष्ठलोष्टेषु	"	"	कीदृश्यां कीदृ	"	१५८४	कुर्यान्निर्ण	मनुः	१०७४
काष्ठलोष्टेषु	भार.	९००	कीदृश्यां कीदृ	भा.	१०२८	कुर्यान्निर्ण	व्यासः	१७६४,
काष्ठलोष्टेषु	कात्या.	७५४;	कीदृश्यां कीदृ	कौ.	१६८९	कुर्यान्निर्ण	१९४२	
काष्ठलोष्टेषु	व्यासः	७५६	कीदृश्यां कीदृ	आप.	१४०७	कुर्यान्निर्ण	"	१७६४.
काष्ठलोष्टेषु	मनुः	१८५५	कीदृश्यां कीदृ	भा.	१९७१	कुर्यान्निर्ण	"	"
काष्ठलोष्टेषु	"	"	कीदृश्यां कीदृ	कौ.	१०३८	कुर्यान्निर्ण	"	८९९
काष्ठलोष्टेषु	"	"	कीदृश्यां कीदृ	वृह.	६२८	कुर्यान्निर्ण	"	१७६४
काष्ठलोष्टेषु	व्यासः	७५६	कीदृश्यां कीदृ	वेदाः	१५९२	कुर्यान्निर्ण	मनुः	१७०७
काष्ठलोष्टेषु	कात्या.	७५४;	कीदृश्यां कीदृ	भा.	१०२९	कुर्यान्निर्ण	"	१७०७,
काष्ठलोष्टेषु	व्यासः	७५६	कीदृश्यां कीदृ	कात्या.	६३२	कुर्यान्निर्ण	१९२७	
काष्ठलोष्टेषु	विष्णुः	६१०	कीदृश्यां कीदृ	याज्ञ.	१८७४	कुर्यान्निर्ण	कात्या.	१२०१
काष्ठलोष्टेषु	"	"	कीदृश्यां कीदृ	कौ.	१७७२	कुर्यान्निर्ण	मनुः	१६९५,
काष्ठलोष्टेषु	मनुः	१७१०,	कीदृश्यां कीदृ	"	८६२	कुर्यान्निर्ण	१९२९	
काष्ठलोष्टेषु		१९०७	कीदृश्यां कीदृ	वेदाः	१८९४	कुर्यान्निर्ण	विध.	१११९
काष्ठलोष्टेषु	"	१७१०	कीदृश्यां कीदृ	आप.	१६६६	कुर्यान्निर्ण	हारी.	१२६६;
काष्ठलोष्टेषु	नार.	१९११	कीदृश्यां कीदृ	वेदाः	१००९	कुर्यान्निर्ण	यमः	१३५२
काष्ठलोष्टेषु	"	"	कीदृश्यां कीदृ	आप.	१८४४	कुर्यान्निर्ण	वसि.	१९७७
काष्ठलोष्टेषु	विष्णुः	१४७१	कीदृश्यां कीदृ	वसि.	१०२१	कुर्यान्निर्ण	मनुः	७३८;
काष्ठलोष्टेषु	नार.	१८८३	कीदृश्यां कीदृ	वृह.	९५२	कुर्यान्निर्ण	नार.	७४७
काष्ठलोष्टेषु	वेदाः	१८९३	कीदृश्यां कीदृ	पिता.	६७६	कुर्यान्निर्ण	वृह.	१६५३
काष्ठलोष्टेषु	भा.	८४०	कीदृश्यां कीदृ	व्यासः	१५२४	कुर्यान्निर्ण	आज्ञि.	१११६
काष्ठलोष्टेषु	वारा.	१०७५	कीदृश्यां कीदृ	पिता.	६७६	कुर्यान्निर्ण	कात्या.	१९४२

कुलधर्मस्था	भा.	१९८४
कुलनीवीप्रा	कौ.	१९२२
कुलवंशप्र	भा.	१९८५
कुलश्रेणिग	बृह.	८७४
*कुलश्रेणिग	"	"
कुलसंतान	नार.	११०१
कुलानि जातीः	याज्ञ.	१९३२
कुलानुबन्ध	बृह.	१५८१
कुलान्येव न	विष्णुः	१०२३
*कुलायनं नि	बृह.	८७३
कुलायननि	"	"
कुलाय हि स्त्री	आप.	१०१८
कुलानदक्षा	बृह.	७८४
कुलीना रूप	भा.	१०३२
कुले कन्या प्र	अनि.	१९४३
कुले तदव	नार.	११०१
कुले विनति	कात्या.	१२२७
कुलेषु कल	भा.	८६१
*कुल्या दुहित	देव.	१५२५
*कुल्यानयन	बृह.	८७३
कुल्याभावे तु	"	८०३
कुल्याभावे स्व	"	१२५१
कुल्येषु विद्य	"	१५१३
कुशकरका	शंखः	१६८२
*कुशचर्मभा	"	"
*कुशीलवांश्च	मनुः	१७१०
कुशीलवा व	कौ.	१६७६
कुशीलवैश्वा	"	"
कुष्ठपित्तार्दि	स्कन्द.	१९६५
*कुष्ठिनीं पति	देव.	१११२
कुष्ठिनीमुन्म	कौ.	१०३४
कुष्ठोन्मादक्लै	"	१७७२
कुष्ठोन्मादयो	"	"
कुसीदं पशू	गौत.	६०७
कुसीदं वा ए	वेदाः	६०४
कुसीदकृषि	नार.	११३०;
	मनुः	१९८६
कुसीदपथ	"	६१४
*कुसीदपद	"	"
कुसीदवृद्धि	गौत.	६०६;
	मनुः	६१२
कुसीदादिवि	बृह.	६५३
कुह स्विहोषा	वेदाः	१२५७
कूटकर्मणि	कौ.	१९०४
कूटकाकण्य	"	१६१७
कूटतुलामा	शंखः	१६७१

कूटपण्यस्य	शुनी.	१७६७
कूटमानाः कू	विष्णुः	१६६९
कूटहपं का	कौ.	१६७५
कूटलेख्यका	विष्णुः	१६०९,
		१६७१
*कूटवादिन	"	१६६९
*कूटवादी स्व	याज्ञ.	१७३२
कूटशासन	विष्णुः	१६०९,
		१६७१; शंखः १६१३;
	मनुः	१६३२
कूटसाक्षिणां	विष्णुः	१६११
*कूटस्य बह	बृह.	१६४७
कूटस्वर्णव्य	याज्ञ.	१७३२,
		१९३२
*कूटाक्षदेवि	विष्णुः	१६६९
" "	नार.	१७५९,
		१९१३, १९१४
कूपं तटाकं	बृह.	८९६
कूपवप्रख	भार.	६६०
*कूपवापीत	बृह.	९५०
कूपोद्यानत	कात्या.	९६०
कूष्माण्डैर्जुहु	वेदाः	१६०३
कृच्छ्रं चान्द्राय	मनुः	१०५८
कृच्छ्रः परग्रा	कौ.	१६८१
कृच्छ्रसंवत्स	आप.	१६६५
कृच्छ्राणां दाप	देव.	१९४२
कृच्छ्रान्मातुष	कात्या.	१११०
कृच्छ्रास्वापत्सु	भा.	८६१
कृतं कार्यं स	नार.	१७५३
कृतं चेदेक	बृह.	७३४
*कृतं चैकत्र	"	"
कृतं तत्	वेदाः	१८९८
कृतं तीर्थं सु	"	९८१
*कृतं तु यद्	नार.	६९६
कृतं त्रेतायु	मनुः	१९३०
कृतं मे दाक्षि	वेदाः	१९०१
कृतं यत्रैक	वसि.	७३२
कृतं रूपार्थ	बृह.	१८८५
*कृतं रूपाव	"	"
*कृतं लोभार्थ	"	"
*कृतं वा यदि	नार.	६९६
कृतं वा यद्	"	"
कृतं संवादि	कात्या.	७१३
कृतकाभिमु	कौ.	१६८०
*कृतकार्यस	नार.	१७५३
कृतकार्या त	भा.	१२८७

कृतकालव्य	नार.	८३२
*कृतकालव्यु	"	"
*कृतकालाद्यु	"	"
*कृतकालाप	"	६४८
*कृतकालाभ्यु	"	८३२
*कृतकालेऽप	"	६४८
कृतकालोप	"	"
कृतकाष्टाश्म	शंखः	१६७२
कृतकृत्या भ	भा.	१२८३
कृतशी दृढ	"	८६०
कृतत्वेन प्र	विष्णुः	१९८३
*कृतदण्डोऽप्य	नार.	१६४४
कृतपूर्वाह्न	शुनी.	१११९
कृतप्रत्युप	कात्या.	८०६
कृतमप्यकृ	"	८९८
*कृतर्णालवभ्यु	नार.	८३२
*कृतलक्षण+	कौ.	१६८१
कृतलक्षणे	"	७३७
कृतशिल्पोऽपि	याज्ञ.	८२४
*कृतशिष्योऽपि	"	"
कृतशौचा पु	शुनी.	१११९
कृतस्य वेत	कौ.	८४४
कृताऽकृता वा	बृह.	१५१६
कृताञ्जलिः	वारा.	१०७७
कृतानन्यासु	भा.	१९८५
कृतानीदस्य	वेदाः	६००
कृतानुसारा	मनुः	६१४
कृताञ्च चाकृ	बृह.	१२२२
*कृताञ्च वाकृ	"	"
कृताञ्चसाध	शुनी.	१११९
कृतापराधा	अपु.	१९७४
कृताय सभा	वेदाः	१८९८
*कृता वाप्यकृ	बृह.	१५१६
*कृताश्चैकत्र	"	७३४
कृते कर्मणि	"	८५३
*कृतेऽकृते वा	"	१५६९
कृतेऽकृते वि	"	"
कृते देवाति	हारी.	१०१५
कृते परित्र	बृह.	७३४
कृते पौनर्भ	कालि.	१३७७
*कृतोद्धारम	कात्या.	६३२
कृतोद्वाहस्य	स्मृत्य.	१३७३
कृतोपकारा	नार.	११३०;
	विष्णुः १९८३; मनुः १९८६	
कृत्यं कर्मक	नार.	१७५३
*कृत्यं कर्म स	"	"

कृत्यपक्षोप	कौ.	८६२	कैकेयी सुम	भा.	१०२८	*क्रमात्ते ते प्र	नार.	१३४६
कृत्याभिचारा	"	१६२१	को अस्य वेद	वेदा:	९७६,	क्रमादभ्याग	याज्ञ.	१२१५
कृत्यैषा पद	वेदा:	९८३			१८३६	क्रमादव्याह	नार.	६९१
कृत्रिमः कण्ट	"	१००४	को घोष इति	"	११४४	क्रमादुते तु	कात्या.	१११०
कृत्रिमः पञ्च	ब्रह्म.	१३७५	*कोटिशते तु	नार.	६९५	क्रमादुते प्र	नार.	१३४६
*कृत्वा चौरस्य	याज्ञ.	१७४२	को दम्पती स	वेदा:	९८९	*क्रमाद्वैते प्र	"	"
*कृत्वा तदर्थे	आप.	१४६६	कोपात्कमल	भा.	१०२७,	*क्रमायाते गृ	व्यास:	११८०
कृत्वा तदाधि	प्रजा.	६६०			१२८४	*क्रमेण स वि	मनु:	७५९
कृत्वाऽनुज्ञात	गौत.	८१५	कोऽर्थः पुत्रेण	बृह.	१४०२	क्रमेणाचार्य	याज्ञ.	१५०९
कृत्वा पौनर्भ	कालि.	१३७७	*कोऽर्थस्तेन तु	"	"	क्रमेणैते त्र	भा.	१२८८
*कृत्वा मूल्यं तु	नार.	८९३	को वां शयुत्रा	वेदा:	९८०,	क्रयः प्रोथित	कात्या.	७५२
कृत्वोद्धारम	कात्या.	६३२			१२५७	क्रय एवं भ	सुम.	८९९
*कृत्स्नमेवं ल	मनु:	७७४	कोशभाण्डागा	कौ.	१६८९	क्रय एव भ	बृका.	९०१
कृत्स्नमेव ल	"	"	कोशस्य रूपं	स्कन्द.	१९६५	क्रयकाले प	बृह.	८८९
कृधि प्रकृत	वेदा:	१४१५,	*कोशाद् दद्या	गौत.	१६६३	क्रयक्रीता तु	स्मृत्य.	१११८
		१९७९	कोशाद्वा दद्या	"	"	क्रयमूल्यं क	कात्या.	७५४
कृमिचौरव्या	नार.	९१६	*कोशानां स्यात्	भार.	६३५	क्रययोग्या नि	स्मृत्य.	९०१
कृमिचौरव्या	बृह.	९१९	*कोशेण लेख	बृह.	८७३	क्रयविक्रय	नार.	८८६;
कृशातिवृद्धं	"	७८७	*कोशे तु लेख्य	"	"		बृह.	८८९; प्रजा.
*कृषिकान् क्ष	कात्या.	७२९	कोशेन लेख्य	"	"		सुम.	९००; विष्णु:
कृषिगोरक्ष्य	नार.	११३१	कोशे प्रक्षिप	कौ.	१६७५	२ " " +	कात्या.	८९८
कृषिद्रव्याप	कौ.	१६१७	*कोषाणामप	मनु:	१६९९	क्रयविक्रया	बृह.	९४९
कृषिपण्यादि	शुनी.	१११९	भेषे प्रवेश	अपु.	१९६२	क्रयसिद्धिस्तु	स्मृत्य.	९०१
कृष्णं च तस्य	नार.	११२९	कोष्ठकाङ्गण	कौ.	९२७	क्रयसिद्धि(द्धि)स्तु	बृह.	८९६
कृष्णद्वैपाय	भा.	१२८५	कोष्ठपण्यकु	"	१६८९	क्रयस्य धर्म	जैमि.	१४२४
कृष्णलद्वित	अनि.	१९६७	कोष्ठगारायु	मनु:	१६२९,	क्रयेण स वि	मनु:	७५९
कृष्णबालम	भा.	८४०			१७१३, १९२९	क्रयो मूल्यस्य	व्यास:	८९९
*कृष्यमाणेषु	नार.	९४८	कौटसाक्ष्यं तु	अपु.	१९६४	क्रयोऽर्थस्य प	कात्या.	८९७
*कैदाराराम	"	९४५	कौमारं पति	नार.	७०३,	क्रयो वा निःस्र	याज्ञ.	१७३१
कैदाराराम	कौ.	९३०;			११०३	*क्रयो वा निश्च	"	"
	नार.	९४५	कौले रिक्थवि	वृया.	१५८८	*क्रयो वा विक्र	"	"
केन प्रतिवि	भा.	१२४४	कौलोत्सववि	लहा.	"	*क्रयो वा विस्र	"	"
केन वा किं त	"	१२४३	कौशेयं चोत्त	बृह.	१६४६	क्राणा यदस्य	वेदा:	११६०
केन वृत्तेन	"	१०२८	कौशेयवल्क	नार.	१७४७	क्रियते स्वं वि	संप्र.	११४२
*केनाप्यंशेन	कात्या.	८९८	क्रमशः कथ्य	बृह.	८३४	*क्रियर्णादिषु	नार.	७३३
केनायमिहा	कौ.	१६१६	*क्रमशः कल्प्य	"	"	क्रियाभ्युपग	मनु:	१०७४
केनेदानीं प्र	संप्र.	१५२९	क्रमशः क्षेत्रे	मनु:	१९०५	क्रियासमूह	कात्या.	१५८२
केवलः प्रथ	भार.	७३१	क्रमशः संप्र	बृह.	६२८	*क्रियाहानिर्य	बृह.	७८५
केवलमेवं	कौ.	११८५	क्रमस्वर्श इ	वेदा:	९९६	*क्रियोपकर	नार.	८४९
केशनीवीद्	"	१०३६	क्रमागतं गृ	अनि.	८०७;	क्रीडते पति	व्यास:	११११;
केशकेशिकं	"	१८५०			स्मृत्य.	१५८९	अङ्गि.	१११६
केशकेशिप्र	व्यास:	१८८९	क्रमागतं प्री	नार.	११३१;	क्रीडां शरीर	याज्ञ.	१०८५
केशानां कर्ण	मासी.	१९७०	क्रमागते गृ	विष्णु:	१९८३	*क्रीडा शरीर	"	"
केशेषु गृह	मनु:	१८०३;	क्रमागतेष्वे	व्यास:	११८०	*क्रीडोपघाती	विष्णु:	१७९८
	नार.	१८२९	क्रमागतेष्वे	नार.	७८३	*क्रीणीयावत्त्व	मनु:	१३०८
केसरेषु त	स्मृत्य.	१९७३	*क्रमागते स्व	"	"	क्रीणीयावत्त्व	"	"

क्रीतं क्षेत्रादि	स्मृत्य.	८९०
क्रीतं तत्स्वामि	कात्या.	८९७
क्रीतमक्राण	विष्णुः	८९०, १६११
क्रीतश्च ताभ्यां	याज्ञ.	१३३४
क्रीतश्च नव	विष्णुः	१२७९
*क्रीतश्च पञ्च	यसः	१३५१
*क्रीतस्तु ताभ्यां	याज्ञ.	१३३४
क्रीतस्तृतीय	वसि.	१२७८
क्रीतानुशय	नार.	८९३
क्रीता या रमि	कालि.	१३७७
(क्रीते) केते च	बृह.	८९६
*क्रीतेऽपि विक्रे	"	"
*क्रीत्वा गच्छत्य	कात्या.	८९७
क्रीत्वा गच्छन्न	"	"
क्रीत्वा चानुश	"	"
*क्रीत्वा त्वनुश	"	"
क्रीत्वा नानुश	याज्ञ.	८९२;
	नार.	८९५
*क्रीत्वानुशय	"	८९३;
	कात्या.	८९७
क्रीत्वा पण्यम	कौ.	८७९
*क्रीत्वाऽप्यनुश	कात्या.	८९७
क्रीत्वा प्राप्तं न	"	८८९
क्रीत्वा मूल्येन+	नार.	८९३
*क्रीत्वा वानुश	कात्या.	८९७
क्रीत्वा विक्रीय	मनुः	८७९, ८८१; अपु. १९७५
क्रीत्वा सदोषं	बृह.	७६५
* " "	"	८८९
*क्रीत्वा सानुश	कात्या.	८९७
क्रीळन्तौ पुत्रौ	वेदाः	९८५
कुदं तं तु पि	भा.	१०२७, १२८५
*कुदकृष्टप्र	बृह.	८०४
कुदहृष्टप्र	"	"
कुदहृष्टभी	गौत.	७९३
कूरमस्या आ	वेदाः	१६००
*कूरमेतत्क	"	९८४
क्रेता पण्यं प	नार.	८९४
*क्रेता मूल्यं स	याज्ञ.	७६१
*क्रेतामूल्यम	विष्णुः	७५७
" "	याज्ञ.	७६१
क्रेतारश्चैव	नार.	१७५५;
	कात्या.	१७६२
*क्रेतारश्चौर	"	"

केतुर्मूल्यं प्र	बृह.	१७५९
*केतुराज्ञोर्ध्व	"	७६५
*केतुराज्ञोर्मु	"	"
केतुविक्रेत्रो	कौ.	१६७८
*केत्रा नानुश	याज्ञ.	८९२
*केत्रे मूल्यं प्र	बृह.	१७५९
केत्रे राज्ञे मू	"	७६५
केत्रे स दाप्य	भार.	९००
क्रोधं कामस्य	भा.	१०३३
क्रोधादिना नि	बृह.	१६४७
क्रोधाहोभात्का	स्कन्द.	१९६५
क्रोधो भेदो भ	भा.	८६१
*क्रोशान्तमन	विष्णुः	१७९७
क्रोशो ग्रामेभ्यः	आप.	१६६४
क्रीवं त्यक्त्वा प	बौधा.	१२७०
क्रीवं विहाय	कात्या.	१३५०
क्रीवभावे स्त्रि	कौ.	१७७२
क्रीवोऽथ पति	याज्ञ.	१३९८
क्रीवोन्मत्तप	वसि.	१३८९
कचिच्च कृत	भा.	१२८७
*कचित्समान	विष्णुः	१०२३
Xक स्विद्रात्रौ भ	नि.	१२५७
कैकं चक्र वा	वेदाः	९८२, १०००
	गौत.	१६६१
*क्षणधर्मित्वा	भा.	१०३३
क्षणस्त्रीसङ्ग	कात्या.	१६४९
*क्षतं भङ्गाव	"	"
क्षतं भङ्गोप	"	"
*क्षतं भङ्गोऽव	बृह.	१६४७
क्षतस्याल्पम	याज्ञ.	१३३१
*क्षतायामक्ष	कात्या.	१६४९
*क्षतिर्भङ्गोऽव	कौ.	११८५
क्षतायामुग्रा	नार.	११०५
क्षतारं क्षत्रि	वेदाः	११२२
क्षत्रं वै यमो	याज्ञ.	१२४९
*क्षत्रजातास्त्रि	"	" ;
क्षत्रजास्त्रिभ्ये	बृह.	१२५१
क्षत्रविदूशू	कात्या.	८३६
क्षत्रस्यातिप्र	मनुः	१९३१
*क्षत्राद्याः प्रति	नार.	११०५
क्षत्रियं चैव	मनुः	८२०, १९२७
	कौ.	८१७
क्षत्रियं त्रिगु	विष्णुः	१६१०
क्षत्रियं दूष	याज्ञ.	१६३६
*क्षत्रियं मध्य		

क्षत्रियं मध्य	बृह.	१७९०
क्षत्रियः प्रथ	अपु.	१८९१
*क्षत्रियदूष	विष्णुः	१६१०
*क्षत्रियब्राह्म	मनुः	१३९६
क्षत्रियवधे	बौधा.	१६०६
क्षत्रियवर्ज	विष्णुः	१२४०
*क्षत्रियवैश्य	"	"
" "	कौ.	१२४५;
	शंखः	१८४८
*क्षत्रियवैश्यौ	विष्णुः	१२४०
क्षत्रियश्चतु	"	१९५०
क्षत्रियस्य क्ष	"	"
क्षत्रियस्य तु	वसि.	१६०८
क्षत्रियस्य रा	विष्णुः	१२४०
क्षत्रियस्य वि	गौत.	११२३
क्षत्रियस्य शू	कौ.	१२८८
क्षत्रियस्य हि	मनुः	१७२७
क्षत्रियस्यापि	भा.	१२४४
क्षत्रियस्यापानु	अपु.	१७९२
क्षत्रियां चैव	मनुः	१८५९
*क्षत्रिया चेत्	गौत.	१२३९
क्षत्रियाच्चेत्	"	"
*क्षत्रियाणां क्ष	शौन.	१३६५
*क्षत्रियाणां स	"	"
क्षत्रियाणां स्व	"	"
क्षत्रियात्सुतः	कौ.	११८५
क्षत्रियादीनां	बौधा.	१६०६
क्षत्रियादेस्तु	नार.	१५१२;
	कात्या.	१५२४
क्षत्रियापुत्र	विष्णुः	१२४०
क्षत्रियायां त	भा.	१२४४
क्षत्रियायाम	मनुः	१८६०
क्षत्रियायास्त	भा.	१२४४
क्षत्रियायास्तु	"	१२४३
क्षत्रियाया ह	"	१२४४
क्षत्रिया षट्	नार.	११००;
	देव.	१११२
*क्षत्रियेण वै	विष्णुः	१२४१
क्षत्रिये त्रिगु	बृह.	८०३
क्षत्रियो हि स्व	भा.	१२४४
क्षन्तव्यं प्रभु	मनुः	१७०१
क्षमया धार	अपु.	१९७०
क्षयं वृद्धिं च	याज्ञ.	८९२;
	नार.	८९५
क्षयः संस्क्रिय	"	१७४६
*क्षयवृद्धि च	"	८९५

क्षयव्ययम्	भा.	८६१	क्षेत्रं सशस्य	बृह.	९५२	क्षेत्रिकस्यात्य	मनु:	१७१४
क्षयव्ययौ त	नार.	७८१	*क्षेत्रं साधार	,,	१५६९	क्षेत्रिकस्यावि	शंख:	१२८२
*क्षयहानिर्य	बृह.	७८५	क्षेत्रकूपत	मनु:	९३७;	क्षेत्रिकस्यैव	मनु:	१०७४
*क्षयाक्षयौ त	नार.	७८१		कात्या.	९५८	* , , ,	,,	१३१८
क्षयी चाप्यायि	मनु:	१९३०	क्षेत्रजं केचि	भा.	१२८७	क्षेत्रिकानुम	नार.	११०३
क्षये मूल्यं स्ते	कौ.	७५७	क्षेत्रजः कानि	बृह.	१३५५	* , , ,	कात्या.	१३४९
क्षयोदयेन	बृह.	९५२	क्षेत्रजः क्षेत्र	याज्ञ.	१३३०	क्षेत्रिणः पुत्रो	वसि.	१२७२
क्षयोदयौ जी	,,	,,	*क्षेत्रजादिसु	मनु:	१३१०	क्षेत्रियः पार	गौत.	१३८७
क्षयो हानिर्य	,,	७८५	क्षेत्रजादीन्सु	,,	,,	*क्षेत्रियस्य म	कात्या.	१३४९
क्षिप्वानमपि	भवि.	१६५५	क्षेत्रजायाः सु	बृह.	१३४८	*क्षेत्रियस्यात्य	मनु:	१७१४
*क्षिपन् विप्रा	बृह.	१७९०	क्षेत्रजेणु च	नार.	११९२	*क्षेत्रियस्यावि	शंख:	१२८२
*क्षिपन् श्वरन्वा	,,	,,	क्षेत्रजेष्वपि	,,	,,	क्षेत्री तल्लभ	परा.	१११७
क्षिपन् स्वस्वा	,,	,,	क्षेत्रजो गर्हि	बृह.	१३४९	क्षेत्रे वा जन	कौ.	१२८८
*क्षिप्यतेऽन्यगृ	,,	७५०	क्षेत्रजो वाऽप्य	भा.	१२८७	क्षेत्रेष्वन्येषु	मनु:	९११
क्षीणदायकु	कौ.	१६८२	क्षेत्रदारह	वसि.	१६०८;	क्षेत्रोपकर	बृह.	१६४६
क्षीणांश्च विभ	हारी.	११६३		मनु:	१६२६	क्षेत्रोपभोग	मार्क.	९६२
क्षीबोऽन्यो यदि	शाता.	१११६	*क्षेत्रदाराप	वसि.	१६०८;	क्षेपं करोति	याज्ञ.	१७७९
क्षीरं यदस्याः	वेदा:	१६००		मनु:	१६२६	*क्षेमं पूर्तं या	लौगा.	१२३३
*क्षीरादपेतं	बृह.	८९६	क्षेत्रबीजस	,,	१०७०	क्षेमं पूर्तं यो	,,	,,
क्षीरेण स्नातः	वेदा:	९६४	क्षेत्रभूता स्मृ	,,	,,	क्षेमकृद्राजा	आप.	१६६४
क्षुद्रकद्रव्य	कौ.	१८००	क्षेत्रमर्यादा	शंख:	९२६	*क्षेमपूर्तयो	लौगा.	१२३३
क्षुद्रकाणां प	मनु:	१८१०	क्षेत्रमिव वि	वेदा:	९२२	क्षौमकौशेया	कौ.	१६७३
क्षुद्रद्रव्याप	विष्णु:	१६७०	*क्षेत्रमेकं त	बृह.	६५४	खण्डशच्छेद	यम:	१७९२
क्षुद्रपशवः	शंख:	९०५	क्षेत्रमेकं द्व	,,	,,	खदिरार्जुन	स्कन्द.	१९६५
*क्षुद्रपशवो	,,	,,	*क्षेत्रवस्तुत	कात्या.	९५५	खनिरत्ननि	कौ.	१६७५
क्षुद्रपशुम	कौ.	९३१	क्षेत्रवास्तुत	,,	,,	खनिसारक	,,	१६८८
क्षुद्रपशूनां	,,	९०६,	क्षेत्रविवादं	कौ.	९२९	खरगोमहि	कात्या.	१८३४
		१८००	*क्षेत्रवेश्मप्रा	याज्ञ.	१६३९	खर्चूरवद	बृह.	१७६१;
क्षुद्रमध्यम	याज्ञ.	१७३८	क्षेत्रवेश्मव	,,	,,		कात्या.	१७६३
* , , ,	नार.	१७४४	*क्षेत्रशस्यं स	बृह.	९५२	खलाक्षेत्राद	मनु:	१७२६
क्षुद्रमध्योत्त	,,	,,	क्षेत्रसीमावि	नार.	९४४	खराजाताः प्र	बृह.	१९४१
क्षुद्रशाखाच्छे	कौ.	१८००	क्षेत्रस्य हर	याज्ञ.	९४२	खातखातस्य	नार.	९४८,
*क्षुद्राणां च प	मनु:	१८१०	क्षेत्रादिकं य	बृह.	६५२			११३१
क्षुधितं क्षुधि	स्कन्द.	१९६६	क्षेत्राद्युपेतं	,,	८९६	खातप्रावृत्ति	कौ.	९३०
क्षुरधारा वि	भा.	१०३२,	*क्षेत्राधिकारा	नार.	९४४	खातसोपान	,,	९२७
		१०३३	क्षेत्राधिकारो	,,	,,	खादको वित्त	हारी.	६६१
क्षेत्रं गृह्णत्वा	बृह.	९५४;	क्षेत्राभावे त	भार.	७३१	*खादयेत्सार	बृह.	१८८७
	व्यास:	९६१	क्षेत्रारामगृ	कात्या.	८९८,	खादयेद्वा सा	,,	,,
क्षेत्रं चेद् विकृ	नार.	९४८			१२०१	खिलोपचारं	नार.	९४८
क्षेत्रं तत्सदृ	शंख:	७५७;	क्षेत्रारामवि	,,	९२०	खेदमास्थाय	भा.	१०३३
	कात्या.	७६७	क्षेत्रारामादि	बृह.	७३१	गङ्गायमुन	बौधा.	१९२०;
क्षेत्रं त्रिपुर	नार.	९४९	क्षेत्रिकस्य त	कात्या.	९६०		वसि.	१९२१
क्षेत्रं परिगृ	आप.	८४२	क्षेत्रिकस्य तु	मनु:	१३१८	*गच्छतः स्वामि	नार.	८२९
क्षेत्रं बीजव	नार.	११०२	क्षेत्रिकस्य म	कात्या.	१३४९	गच्छेत या तृ	अनि.	१११८
*क्षेत्रं सदस्त	बृह.	१६४६	क्षेत्रिकस्य य	नार.	११०२	*गजाश्वगवो	विष्णु:	१७९७
*क्षेत्रं समस्त	,,	९५२	क्षेत्रिकस्याक्षि	कौ.	९३२	गजाश्वोष्ट्रगो	,,	१६०९,

गणका वञ्च	वृह. १७५९, १९१४
गणद्रव्यं ह	याज्ञ. ८६७
गणद्रव्यस्या	विष्णुः ८५९
*गणनावञ्च	वृह. १९१४
गणमुख्यैस्तु	भा. ८६१
गणमुद्दिश्य	कात्या. ८७६
*गणवृद्धाद	नार. ९४६
गणानां च कु	भा. ८६१
*गणानां वञ्च	वृह. १९१४
गणानां वृत्ति	भा. ८६१
गणानां श्रेणि	कात्या. ८७६
गणिकादुहि	कौ. १८४९
*गणितं तुलि	नार. ८८६
*गणिनां शिल्पि	कात्या. ८७६
गणिम तुलि	नार. ८८६
*गणिवृद्धाद	" ९४६
गण्यपण्येष्व	कौ. १६७७
गन्तुं ब्रह्मन्त	भा. १९७८
गन्धद्रव्यस्य	स्मृत्य. १११८
गन्धद्रव्यैर	नार. १९३८
गन्धमाल्यम	" १६४५
गन्धमाल्याम्ब	कात्या. १८८७
गन्धमाल्यैः स	वृह. १२२३
गन्धर्वाप्सर	वेदाः १००८
गन्धर्वाप्सरो	" "
गन्धर्वो अप्सव	" ९७६, १८३६
गम्यं त्वभावे	याज्ञ. १०७८
गम्याः स्फुरातु	नार. १८८३
गम्या अपि हि	" "
गम्यास्वपि पु	याज्ञ. १८७७
*गम्यास्वपि हि	नार. १८८३
गम्येन वा पुं	कौ. १०३८
गयां यास्यति	वृह. १३४९
गयायां च त	शाता. १३५२
गयायां पिण्ड	देव. १३५०
गरदामिद	विष्णुः १६०९, १६७१
गरीयसि ग	नार. १७४९
×गतेः सभास्था	नि. १२५५
गर्तानुपं सु	वृह. ७८७
×गर्तारोहिणी	नि. १२५५
गर्दभाजावि	मनुः १८११
*गर्भन्मीमध	हारी. १०१४

गर्भन्मीमधो	हारी. १०१४
गर्भपातो न	कात्या. १८८७
गर्भभर्तृव	वसि. १०२१; याज्ञ. १०८६
गर्भस्थैः सह	नार. ६९५
गर्भस्य पात	कात्या. १६५१
*गर्भानुपं सु	वृह. ७८७
गर्भिणां मासा	कौ. १६१९
गर्भिणी तु द्वि	मनुः १९२७, १९४६
गर्भिणी या सं	विष्णुः १२७९
गर्भेणाविज्ञा	वेदाः १६००
गर्भे नु नौ ज	" ९७६, १८३६
गर्भे भर्तृव	याज्ञ. १०८६
गर्ह्यः स पापो	कात्या. ८७६
*गर्ह्यश्च पापो	" "
*गलत्समिक	याज्ञ. १९०८
गवत्रं गोमि	नार. ९१८
*गवत्रं स्वामि	" "
*गवयाजावि	मनुः १८११
गवां क्षीरं प्र	स्कन्द. १९६७
*गवां क्षीरशु	मनुः ९०७
गवां निर्गच्छ	कात्या. ९१९
*गवां शतं व	नार. ९१५
गवां शताद्व	" "
गवादिषु प्र	" १७५३
*गवादिष्वप	" "
*गवार्थं ब्राह्म	बौधा. १६०७
गवाश्चखरा	कौ. ९०६
*गवाश्चगजो	विष्णुः १७९७
*गवाश्चोप्राघा	" "
गान्धर्वासुरो	कौ. १४३०
गायन्तं स्त्रियः	वेदाः ९९४
*गार्हस्थ्यं गां च	वसि. १७९५
गार्हस्थ्यज्ञानां	" १६६८, १७९५
*गार्हस्थ्यज्ञे च	" "
गावः पादं प्र	नार. ९१७
*गावस्तु गोमि	" ९१८
गावो घृतस्य	वेदाः ९९६
गावो नवतु	भा. १०३२
गावो यवं प्र	वेदाः ९०२
गिरा च शुष्टिः	" ९२३
*गिरिभैक्ष्यं कु	मनुः ११२७
गुडे मधुनि	वृह. ६३०

*गुणवान् अ	बौधा. १२३९
गुणवान् हि	" "
गुणश्रेष्ठ ए	भा. १९८४
गुणहीनस्य	वृह. १७९०
*गुणाधिकस्य	" ९५२
गुणाधिकाय	" "
गुणापेक्षं भ	नार. १०९६
गुप्तगुह्या स	भा. १०२८
गुप्तपरदा	विष्णुः १८४६
*गुप्तां चेत् शू	मनुः १८६४
गुप्तां चेद्वधो	गौत. १८४२
गुप्ताङ्गस्पर्श	नार. ८२९
*गुप्ता चेद्वधा	गौत. १८४२
गुप्ता चेद्वधो	" "
*गुप्ता चेद्वरो	" "
*गुप्तायां संप्र	व्यासः १८८९
गुप्तायाः संप्र	" "
गुप्तास्त्वेवं भ	मत्स्य. १८९२
गुप्ते तु बन्ध	यमः १६५२
*गुप्तौ लिङ्गाङ्ग	मनुः १८६२
गुरवस्तोषि	भा. १२८३
गुरुं वा ताप	मत्स्य. १६५५
गुरुं वा बाल	विष्णुः १६१२; मनुः १६२४
गुरुतल्पे भ	" १६२७; अपु. १९७०
गुरुत्वादस्य	नार. ९४५
गुरुप्रसूता	गौत. १०१२
गुरुरात्मव	नार. १७५१
गुरुर्गरीय	भा. १९८४
गुरुलाघव	स्कन्द. १९६६
गुरुवच्च स्तु	मनुः १०६६
गुरुशास्त्रे नि	भा. १९८३
गुरुणां चैव	" १०२८
गुरुनाक्षार	विष्णुः १७७०
*गुरुनाक्षिप	" "
गुरोः क्षुद्रात्	अनि. १९७६
गुरोर्गरीय	भा. १९८३
गुरोर्हि दीर्घ	" "
गुरोर्हि वच	" १०२८
गुरौ क्षिप्रश्च	वसि. १६६८;
शंखः १६७२; मनुः	१७०३
गुर्वाचार्यन्तु	कात्या. ९५९
*गुर्वादेशानि	संप्र. १५२९
गुर्वादेशाशि	" "
गुल्मगुच्छक्षु	याज्ञ. १८२३

*गुल्मानन्यांश्च	मनुः	९३३
गुल्मानेष्वंश्च	"	"
गुहा चरन्ती	वेदाः	९६७
गुह्याङ्गस्पर्श	नार.	८२९
गूढं चैवाप	बौधा.	१२७०
*गूढः प्रकाशः	बृह.	१९१४
गूढजं चाप	बौधा.	१२७०
*गूढजं वाप	"	"
*गूढद्रव्यवि	कात्या.	१२३०
*गूढद्रव्यादि	"	"
गूढद्रव्याभि	"	"
*गूढां द्विजाति	बृह.	१२५१
गूढाजीविनां	कौ.	१६७९
*गूढोत्पन्नः ष	विष्णुः	१२७९
गूढोत्पन्नश्च	ब्रह्म.	१३७४
गूढोत्पन्नोऽप	मनुः	१३२०;
	कालि.	१३७६
गूहमानस्तु	नार.	१६४४
गूहयित्वात्म	शाता.	१११६
गूहणामि ते सौ	वेदाः	९८५
गूहं क्षेत्रं च	नार.	९४९
गूहं क्षेत्रमा	कौ.	९२६
गूहं गूहस्य	कात्या.	९५६
गूहं तडाग	मनुः	९३९;
	अपु.	१९७६
गूहं द्विजात	युम.	१२५२
गूहकुड्यादि	विष्णुः	१६१०
*गूहकुड्याद्यु	"	"
गूहक्षेत्रयो	शखः	९२५
गूहक्षेत्रवि	वसि.	" ;
	बृह.	९५१
गूहक्षेत्राणि	प्रजा.	१२३२
गूहक्षेत्राप	अपु.	१६५४;
	मत्स्य.	१६५५
*गूहक्षेत्राभि	"	"
*गूहक्षेत्रे च	नार.	९४९
गूहजातदा	कौ.	८१७
गूहजातस्त	नार.	८२९
गूहद्वाराशु	"	"
गूहपांडाक	विष्णुः	१६१०
*गूहप्रसादा	कात्या.	९५८
गूहप्रसादा	"	"
*गूहभङ्गाद्यु	विष्णुः	१६१०
*गूहभार्याप	बृह.	६५४
*गूहभूकुड्या	विष्णुः	१६१०
गूहमध्ये त	शौन.	१३६४

गूहमागत्य	बृह.	१८८६
गूहमेधा भ	ऋष्य.	१११७
*गूहमेधो भ	"	"
गूहवार्याप	बृह.	६५४;
	कात्या.	८५४
गूहवासः सु	दक्षः	१११४
गूहविभागो	स्मृत्य.	१२३३
गूहस्थः सह	गौत.	१०११
गूहस्थो विनी	वसि.	१०२०
*गूहात्तोषः फ	बृह.	६२९
*गूहात्तोषः श	"	"
गूहात् स्तोमः	"	"
गूहान्गच्छ गृ	वेदाः	९८३,
		१००४
गूहाश्रमात्प	दक्षः	१११४
*गूहीणां द्रव्या	वसि.	१९४९
गूहीतं पाल	बृह.	७५१
गूहीतं स्त्री ध	याज्ञ.	१४४७
गूहीतः शङ्क	बृह.	१६४८;
	याज्ञ.	१७४१
*गूहीतगर्भा	वसि.	१४२७
*गूहीतदोषा	कात्या.	६५८
*गूहीतदोषो	"	"
*गूहीतद्रव्य	बृह.	७५१
गूहीतधन	विष्णुः	६३६
गूहीतबन्धो	व्यासः	६७६
गूहीतमूल्यं	विष्णुः	८७८,
		१६११; याज्ञ. ८८३
*गूहीतमूल्यः	विष्णुः	८७८
*गूहीतमूल्या	ब्रह्म.	९२१
गूहीतमूल्यो	"	"
* " "	विष्णुः	८७८
गूहीतमौप	याज्ञ.	७४५
गूहीतवेत	"	८४६.
		१८७९; बृह. ८५३
* " "	नार.	८५१
गूहीतशस्त्र	उश.	१६५२
गूहीतशिल्पः	नार.	८२८
गूहीतानुक	याज्ञ.	७२२
गूहीतान् पू	कौ.	१६८१
गूहीतान् स	"	"
गूहीतायाम	"	८६३
*गूहीतार्थः क्र	याज्ञ.	९२२
*गूहीते शिल्पि	नार.	८२८
गूहीत्वा तस्य	कात्या.	१७६२
गूहीत्वा पञ्च	अनि.	१३७४;

गूहीत्वाऽपहु	कालि.	१२७७
गूहीत्वा बन्ध	बृह.	७५१
गूहीत्वा मुस	कात्या.	६७४
गूहीत्वा वाह	मनुः	१७०२
गूहीत्वा वेत	बृह.	९५४
	कौ.	८४४;
मत्स्य.	८५५; अपु.	१९७५
* " "	बृह.	८५३
गूहीत्वोपग	नार.	७०५
गूहे गूढोत्प	बौधा.	१२६९
गूहे च गूढ	यमः	१३५१
गूहे च गूढो	वसि.	१२७३;
	विष्णुः	१२७९
*गूहे जातस्त	नार.	८३०
*गूहे तु गूढ	यमः	१३५१
*गूहे तु मुषि	नार.	१७५७;
	कात्या.	१७६२
*गूहे पीडाक	विष्णुः	१६१०
गूहे प्रच्छन्न	याज्ञ.	१३३१
गूहे वै मुषि	नार.	१७५७
गूहेषु मुषि	कात्या.	१७६२
गूहोद्यानत	"	९६०
गूहोपभोग	व्यासः	६३४
*गूहोपभोग्य	"	"
गूहोपयोगि	नार.	७८४
गूहोपस्कर	बृह.	१२२२;
	कात्या.	१२३०,
		१४५४
*गृह्णन्ति छन्न	बृह.	१७५९
" "	व्यासः	१७६४
गृह्णन्ति बद्ध	अनि.	१९४३
*गृह्णन् शुद्धो	नार.	१९६१
गृह्णात्यदत्तं	"	८०१
गृह्णीयातां वि	बौधा.	१६०७
गृह्णीयात्तत्र	"	१९६१
गृह्णीयात्तस्व	कात्या.	१७६३
*गृह्णीयात्तु त	नार.	१९६१
*गृह्णीयाद् द्यू	याज्ञ.	१९०८
गृह्णीयाद्दूतं	"	"
*गृह्णीयुर्धूतं	"	"
*गृह्यते तु क्षे	बृह.	६२९
*गृह्य दायोऽन्य	नार.	१७५६
गृह्या चेत् कुटु	कौ.	८१७
गौ अश्वमिह	वेदाः	८१४,
		९२४
*गोकुमारीं दे	मनुः	१८१२

गोकुमारीदे	मनुः १८११;	गोप्याधिर्दिगु	बृह. ६५४	*ग्रहणं लक्ष	कात्या. ७२९
*गोकुमारीदे	कात्या. १८१४	गोप्याधिस्तु प	भार. ६६०;	*ग्रहीता निहु	बृह. ७५१
गोगमने च	मनुः १८११	गोप्रचारश्च	मरी. ,	*ग्रहीताऽपहु	,, ,
*गोगन्यर्थं तृण	विष्णुः १८४६	गोब्राह्मणं य	कात्या. १२२८	ग्रहीता प्रति	व्यासः ७५६
*गोगन्यर्थी तृण	गौत. १६५७	गोब्राह्मणजि	संव १६५३	ग्रहीता यदि	मनुः ६८०
गोऽन्यर्थं तृण	,, ,	गोब्राह्मणार्थ	बृह. १९४१	ग्रहीतुं वा न	स्मृत्य. १३७४
*गोघातेऽप्येक	,, ,	गोभिर्विनाशि	याज्ञ. १७४४	ग्रहीतुः सह	नार. ७४८;
गोचरे यस्य	विष्णुः १७९७	गोभिश्च नर	उश. ९२०	ग्रहीतुराभ	कात्या. ७५३
गोचर्ममात्रा+	नार. १७५६	*गोभिश्च भक्षि	व्यासः १९७६	*ग्रहीतुर्वा भ	नार. ८५२
*गोजधं गोमि	विष्णुः ६३७	गोभिष्टरेमा	नार. ९१८	*ग्रहीतुर्दोषं	,, ,
गोजिद भूया	नार. ९१८	गोभिस्तु भक्षि	वेदाः १९००	ग्रहीतुर्दोषा	कात्या. ६५८
गोत्ररक्तथानु	वेदाः १९०१	गोमयप्रदे	नार. ९१८	ग्रहीतुर्द्रव्य	,, ,
*गोत्रजेनाथ	मनुः १३२७	गोमिथुनादा	कौ. १६८९	ग्रामकूटम	बृह. ७५१
गोत्रजेनापि	नार. १४०१	गोमिनामेव	,, १०३४	ग्रामकूटम	कौ. १६८०
गोत्रजैश्चाप	,, ,	गोरक्षकाणां	मनुः १०७३;	*ग्रामघाते इ	बृह. ९४९
*गोत्रजैश्चाप्य	शंखः १५७५	गोरसधान्या	वसि. १२७२	*ग्रामघाते त	मनुः १६९८
गोत्रद्वयेऽप्य	,, ,	गोरसेशुवि	कौ. ८७८	*ग्रामघाते से	,, ,
गोत्रभागवि	प्रव. १३८४	*गोरसे तद्वि	हारी. १०१५	ग्रामघाते हि	,, ,
गोत्ररिक्थे ज	शंखः १५७५	गोऽश्वोष्ट्रगजा	नार. १७४९		१९२९
गोत्रसाधार	मनुः १३२७	*गोऽश्वोष्ट्रदास	,, ,	ग्रामचारी नृ	ब्रह्म. ९२१
गोत्रस्थितिस्तु	बृह. १५६९	गोषु ब्राह्मण	विष्णुः १६६९	ग्रामजातिस	मनुः ८६५
गोत्रस्य नाश	कात्या. १९४२		मनुः १०७३	ग्रामदेववृ	कौ. ९०६
गोत्रान्तरप्र	भा. ८६१		,, १७१३;	ग्रामदेशयोः	विष्णुः १७७०
	मरी. १३५२;	*गोष्टागारायु	नार. १७४९	ग्रामदोषाणां	,, १९२१
गोत्रेण विव	संभ. १३८४	गोसहस्रं श	मनुः १६२९	*ग्रामद्वयम	शंखः ९२६
गोदेवार्थं ह	स्मृत्य. १११८	*गोसहस्रमृ	देव. १५२६	*ग्रामपशुघा	विष्णुः १७९७
गोपः क्षीरमृ	अपु. १७६६	गोस्तेयं सुरा	बौधा. १६०६	ग्रामयोरुभ	बृह. ९५२;
*गोपदे यस्य	मनुः ९०७	*गोस्वाम्यनुभृ	वेदाः १५९२		व्यासः ९६१
*गोपशाकुनि	नार. १७५६	गोस्वाम्यनुम	मनुः ९०७	ग्रामशोभाश्च	कौ. ८६२
गोपशौण्डिक	,, ९४४	गोहर्तुर्नासि	,, ,	ग्रामश्रेणिग	बृह. ८७२
	विष्णुः ६७९;	गोः प्रसूता द	वृह. १७६०	*ग्रामश्रेणीग	,, ,
गोपस्ताड्यस्तु	याज्ञ. ६८३	गोजिकचार्मि	नार. ९१९	*ग्रामसामन्त	स्मृत्य. ९०१
गोपाः शाकुनि	,, ९१४	गौतमानाम	विष्णुः १९०३	*ग्रामसीमादि	कात्या. ९५५
*गोपाः सीमाक	नार. ९४४	गौरवानुक्र	कात्या. १७६२	ग्रामसीमासु	नार. ९४४;
गोपाः सीमाकृ	याज्ञ. ९४०	गौरवेणाभि	नार. १७८५		कात्या. ९५५
	,, ,	गौरेव तान्	भा. १९८४	ग्रामादयश्च	,, ६५७
*गोपाः सीमाः कृ	बृह. ९६२		वेदाः १४६४,	ग्रामान्तरं व	अनि. १५८९
गोपालहस्त	याज्ञ. ९४०	गौश्चेत्तदर्थ	१६००	*ग्रामान्तरानु	याज्ञ. ६२०
*गोप्ता चेद्वधो	ब्रह्म. ९२१	ग्रन्थिभेदका	विष्णुः ९०५	ग्रामान्तराह	हारी. १०१५
गोप्ता तस्माद्	गौत. १८४२		,, १६११,	*ग्रामान्तरे ह	कात्या. १७६३
गोप्याधिं दिगु	भा. ८६०	प्रसितारः स्व	१६६९	*ग्रामान्ते तु ह	,, ,
*गोप्याधिभोग	कात्या. ६५९	प्रसेत्प्रविश्य	मनुः १६२८	ग्रामान्तेषु वा	कौ. १६२०
*गोप्याधिभोगि	याज्ञ. ६४२	*ग्रहः प्रकाशः	कात्या. ९१९	ग्रामान्तेषु ह	कात्या. १७६३
गोप्याधिभोगे	,, ,	ग्रहणं तत्प्र	बृह. १९१४	ग्रामारम्भा	कौ. १६२०
	,, ,	ग्रहणं रक्ष	कात्या. ९२०	ग्रामार्थेन ग्रा	,, ९३२
	बृह. ७३१		,, ७२९		

ग्रामिकस्य ग्रा	कौ.	९३२	गलहे शक्ति	याज्ञ.	१९०८	चतस्रश्च जा	वेदा:	७९१,
*ग्रामीणककु	मनु:	९३६	घनधाराप्र	अपु.	१९७०			८१४
*ग्रामीयककु	,,	,,	*घातः संदश्य	बृह.	१६४७	चतस्रस्तु प	वसि.	१०२१;
*ग्रामे एककु	,,	,,	*घातके निष्कृ	देव.	१६५१		व्यास:	११११
ग्रामेच्छया गो	याज्ञ.	९१२	घातयेत् स्वय	कौ.	१६१६	चतस्रो जाया	वेदा:	१००९
ग्रामेयककु	मनु:	९३६	घातयेद्विवि	मनु:	१६९८,	चतस्रो विहि	भा.	१२४३
ग्रामे व्रजे वि	नार.	१७५४		१९२९		चतुःशतांशं	शुनी.	१७६७
*ग्रामेषु च भ	याज्ञ.	१७४३	घाताभियोग	कौ.	१८००	*चतुःशालं स्य	बृह.	९५३
*ग्रामेषु चार्था	आप.	१६६४	*घातितेऽथ ह	याज्ञ.	१७४३	*चतुःशालः स्य	,,	,,
ग्रामेषु नग	,,	,,	घातितेऽपह	,,	,,	चतुःशालस्य	,,	,,
ग्रामेष्वन्तः सा	कौ.	१६२०	घृतं मधु म	नार.	१३३८	*चतुःशाले स्य	,,	,,
ग्रामेष्वन्वेप	नार.	१७५४	*घृतं वस्त्रम	कात्या.	१२२८	*चतुःशाल्यं स्य	,,	,,
ग्रामेष्वपि च	मनु:	१६९७;	घृतप्रतीका	वेदा:	१००६	चतुःशिखण्डा	वेदा:	१००६
		१९२९	घृतमप्सरा	,,	१९०१	चतुःसामन्त	कात्या.	८९८;
*ग्रामेष्वेककु	,,	९३६	घृतस्य स्तेकं	,,	९८९	सुम.	९००; जातू.	९०१
ग्रामे ससोमिन्	नार.	९४७	*घृतस्याष्टगु	नार.	६२६	*चतुःसुवर्ण	मनु:	८६४;
ग्रामो ग्रामस्य	कात्या.	९५६	,,	भार.	६३५		बृह.	८७३
ग्रामोपान्ते च	नार.	९१६	*घृते त्वेकाद	नार.	१७५०	*चतुःसुवर्ण	,,	,,
*ग्रामोपान्ते तु	,,	,,	घृतेन कलिं	वेदा:	१९०१	चतुःसुवर्णाः	,,	,,
*ग्रामोपान्तेषु	,,	,,	घृतेनाभ्यज्य	नार.	११०१	चतुःसुवर्णा	मनु:	८६४
ग्राम्यपशुघा	विष्णु:	१६०९,	*घृतेनाभ्युक्ष्य	,,	,,	*चतुरंशान्	,,	१२४७
		१७९७	घोषायै चिति	वेदा:	९६५	चतुरङ्गुल	स्कन्द.	१९६६
ग्राम्यपशुपी	,,	,,	घोषितस्तेन	बृह.	१७६०	चतुरश्विद्	वेदा:	१८९३
*ग्राम्येच्छया गो	याज्ञ.	९१२	घ्नतः साहसः	कौ.	१६९०	चतुरस्रे म	स्कन्द.	१९६६
ग्रासाच्छादन	वसि.	१०२२;	चकार चैव	भा.	१०२७,	चतुरोऽशान्	बृह.	७८८;
वृया. १३५५; कौ.	१३९१;			१२८५		विष्णुः १२४०; मनुः	१२४७	
मनुः १३९३; कात्या.	१४०३,		Xचकारैनां ग	नि.	१२५४	*चतुर्गुणं चा	बृह.	६२८
	१४५७		चक्रकालवृ	गौत.	६०७	चतुर्गुणं वा	,,	,,
ग्राहकं सर्व	,,	१८८७	चक्रयुक्तां ना	कौ.	१६१७	चतुर्गुणात्	अनि.	१९६७
*ग्राहकस्य च	,,	७५३	चक्रवृद्धिं स	मनुः	६१८	चतुर्गुणा स्या	भार.	६३५
*ग्राहकस्य तु	,,	,,	चक्रवृद्धिः का	,,	६१५	चतुर्णां वर्णा	बौधा.	११८३
ग्राहकस्य हि	,,	,,	चक्रवृद्धिश्च	नार.	६२४	चतुर्णामपि	मनुः	१६२७,
ग्राहकैर्गृह्य	याज्ञ.	१७४०	*चक्रवृद्धिस्त	,,	,,		१८५६	
ग्राहको यदि	नार.	६९६	*चक्रवृद्धिस्तु	,,	,,	चतुर्थं तस्य	भा.	८६०
*ग्राहो तु यदि	,,	,,	*चक्रवृद्ध्या प्र	कात्या.	७५४	*चतुर्थः पौन	विष्णुः	१२७९
ग्राह्यं स्याद् द्वि	कात्या.	७२९	,,	,,	८९८	चतुर्थः सांप्र	मनुः	१३१५
*ग्राह्यः स पापो	,,	८७६	चक्रवृद्ध्या वि	,,	७५४	चतुर्थकाला	आप.	१६६५
ग्राह्यस्तूपनि	,,	७५४	चक्षुनिरोध	आप.	१६०६	चतुर्थपुरु	कार्णा.	१३५६
ग्राह्या गृह्याः सं	वेदा:	१२५९	*	,,	१६६४	चतुर्थमन्या	कौ.	११८५,
ग्राह्यो दाप्योऽथ	नार.	१७५६	चक्षुरेकं च	भा.	१२८३		१३९१	
*ग्राह्यो दाप्योऽन्य	,,	,,	चक्षुर्नाशि ते	,,	,,	चतुर्थमष्ट	अपु.	१९६२
ग्रीष्मे बहिर	कौ.	१९२४	चक्षुर्निरोध	आप.	१६६४	चतुर्थाशभा	गौत.	१२६४
ग्लहं दीव्यामि	भा.	८१९	*चक्षुर्निरोधो	,,	,,	*चतुर्थाशिन	,,	,,
ग्लहः प्रकाशः	बृह.	१९१४	चणकग्रीहि	मनुः	१७२३	*चतुर्थाशिनी	,,	,,
ग्लहवृद्धिं ग	विष्णुः	१९०३	चण्डालारण्य	कौ.	१६१७	*चतुर्थेन तु	कात्या.	७०९
ग्लहे कृतार्नि+	वेदा:	१८९८	चण्डालो जाय	नार.	११०५	चतुर्थेन न	,,	,,

*चतुर्थेन य	कात्या.	७०९	चाटचोरभ	बृह.	८७२	चैत्यदैवत	कौ.	८६३
चतुर्थे पति	अनि.	१११८	चाटतस्कर	याज्ञ.	१९३२	चैत्यस्मशान	याज्ञ.	१८२३
चतुर्थे यथा	कौ.	१६१७	चाण्डालदास	मार्क.	८३९	*चोरं चोरैत्य	,,	१६३६
चतुर्थो भागो	विष्णु:	८९१	चाण्डालेनान	,,	,,	चोरं त्वभय	कौ.	७७२
चतुर्दशवि	नार.	१०९४	चाण्डालो ब्राह्म्य	भा.	१२८७	चोरं पारदा	,,	१६१८,
चतुर्धातस्य	विष्णु:	८९१	चातुर्वर्ण्यपु	कौ.	१२४५			१६८५
चतुर्विंशति	कौ.	१०३४,	चारकमभि	,,	१६९०	चोरडामरि	,,	१६९०
१४३१;	याज्ञ.	१८७९	चारकादभि	,,	,,	*चोरतः सलि	कात्या.	७८८
चतुर्विधः क	नार.	८२५	*चारचोरभ	बृह.	८७३	चोरसमः स	गौत.	१६५९
*चतुर्विधाः क	,,	,,	चारमन्त्रब	भा.	८६१	चोरस्यान्नं न	वेदा:	१५९२
चतुर्हस्तं तु	स्कन्द.	१९६५	चारमन्त्रवि	,,	,,	चोरहस्तान्न	कौ.	१८५०
चतुर्होतारं	वेदा:	१००६	चारा ह्युत्साद	नार.	१७५४	चोराणां भक्त	नार.	१७५५
चतुष्टयीं वृ	बृह.	६२९	चारेणोत्साह	मनु:	१९३०	*चोराणां मुख्य	कात्या.	७८९
*चतुष्पथं चै	मनु:	१६९५	चारैर्विचेया	नार.	१७५४	चोराणामभि	कौ.	१६८९
चतुष्पथसु	नार.	९४६	चारैश्चानेक	मनु:	१६९५,	चोरापहृतं	बृह.	१९६२
चतुष्पथश्चै	मनु:	१६९५,			१९२९	*चोरापहृत	नार.	८३३
१९२९; नार.	१७५४		*चार्मिके रोम	याज्ञ.	१७३५	*चोरोपहृत	,,	,,
*चतुष्पथेष्व	,,	९४६	चिकित्सकानां	मनु:	१६९९,	चोरा ह्युत्साह	,,	१७५४
*चतुष्पदकृ	याज्ञ.	१८१९			१९२९	चोरेणाभिश	कौ.	१६८६
चतुष्पदाना	कौ.	१६८४	चिकित्स्यश्चाचि	नार.	१०९४	*चोरेष्वलभ्य	नार.	१७५७
चतुष्पदाभा	,,	११८४	चित्तिरा उप	वेदा:	१०००	चौरं प्रदाप्या	याज्ञ.	१७३९
चतुष्पादकृ	याज्ञ.	१८१९,	चिरकालं प्रो	बृह.	१५६९	चौरतः सलि	कात्या.	७८८
		१९३३	चिरकालप्रो	,,	,,	चौररक्षाधि	अपु.	१९६२
चतुष्प्रकारः	बृह.	६७१	*चिरकालव्य	गौत.	६०७	*चौरराजारा	बृह.	७५०
चतुस्त्रिंशेक	याज्ञ.	१२४९;	*चिरकालात्प्रो	बृह.	१५६९	चौरहस्तान्न	कात्या.	१११०
	बृह.	१२५१	*चिरकालाव	गौत.	६०७	चौरहृतं ध	विष्णु:	१६७१,
चत्वारिंशत्	अनि.	१९६७	चिरप्रनष्टां	हारी.	१९८२			१९५०
*चत्वारिंशत्प	याज्ञ.	१८७९	चिरप्रवासः	कौ.	६११	*चौरहृतं प्र	नार.	१७५७
चत्वारिंशद्वा	अनि.	१९६७	चिरस्थाने द्वै	गौत.	६०७	*चौरहृतं वि	गौत.	१६६३
चन्द्रस्याग्नेः पृ	मनु:	१९३०	चिरावसजे	बृह.	९५४;	चौरहृतम	,,	,,
चरन्नलाक्षे	कात्या.	१७६१		व्यासः	९६१			१९४९
चरिते यथा	आप.	१०१८,	*चिरावस्थाने	गौत.	६०७	चोराणां भक्त	कात्या.	१७६२
		१८४४	*चिरेण पिहि	नार.	१९६१	*चोराणां मुख	,,	७८९
*चरित्रं बन्ध	याज्ञ.	६४५	*चिह्नालङ्कार	संव.	१८९१	चोराणां मुख्य	,,	,,
चरित्रबन्ध	,,	,,	चौरवासा द्वि	मनु:	१७०२	*चोरापहृतं	विष्णु:	१६७१
चरित्रेभ्योऽस्य	नार.	१९३६	चीर्णाः पीताश्च	नार.	९१५	चोरापहृत	नार.	८३३
चरुं वक्षरा	कौ.	१९२५	चुम्बने तालु	बृह.	१८९१	चौरेण वा प	,,	१७५२;
चरेयुः पृथि	मनु:	१६२७	चूडाया यदि	कालि.	१३७७		कात्या.	१७६२
चर्मकाष्ठेष्ट	व्यासः	८९९	*चूडोपनय	,,	,,	*चौरेण वा प्र	नार.	१७५२
चर्मचार्मिक	मनु:	१६३०,	*चूडोपायन	,,	,,	*चौरेणाधि प	,,	,,
		१८०६	*चेष्टचारण	स्मृत्य.	७१५	*चौरे लब्धे ल	,,	१७५७
*चर्मवर्मास्थि	वसि.	६०९	*चेष्टक्षयित्वो	विष्णु:	९०५	*चौरेर्वाऽपि प्र	,,	१७५२
चर्मशस्यास	कात्या.	६३३	चेलकौशेय	नार.	१९३८	चौरैर्हृतं ज	मनु:	७४१;
चलतश्चैता	गौत.	१९१७	*चेष्टाभेदन	याज्ञ.	१८१७		नार.	७४८
चलस्वभावा	भा.	१०३२	चेष्टाभोजन	विष्णु:	१७९६;	चौरैर्हृतं प्र	,,	१७५७;
चाटचारण	स्मृत्य.	७१५		याज्ञ.	१८१७		कात्या.	१७६३

*चौर्यकर्मप	मनुः १६९६	*छेत्तारश्चैव	कात्या. १७६२	जनयितुर	कौ. १२८८
चौर्यपारुष्य	शंखः १६१२	छेदने चैव	मनुः १८०७	जनापरक्ति	बृह. १९४१
चौर्यं तु तन्दु	स्कन्द. १९६७	छेदने चोत्त	कात्या. १८३२	जनियन्ति ना	वेदाः १००४
छत्रं वेष्टन	भा. ८११	*छेदने तूत्त	" १८३३	जनिष्ट योषा	" ९८०
छदमना काम	बृह. १८८६	छेदनभेद	कौ. १८००	जनिष्टो अपो	" ९८८
*छदमना कार	" "	छेदवर्जं प्र	मनुः १७७९	जनीरिव प	" ९७३
छदमना गृह	" १८८५	जगद्भ्यान्नोति	अपु. १९७०	*जन्मज्येष्ठस्य	मनुः १२३६
*छदमना याच	" ७२५	जन्मतुः स्वगृ	भा. ८४०	जन्मज्येष्ठेन	" "
छदमना याचि	" "	जग्राह ब्राह्म	" १०२७,	*जन्मज्यैष्ठ्यस्य	" "
छन्दः पक्षे उ	वेदाः ९९३		१२८५	*जन्मज्यैष्ठ्येन	" "
छन्दस्वती उ	" "	जघनार्धो वा	वेदाः १००७	जन्मतस्तु प्र	भा. १९८४
छन्दास्येव त	" ९९४	जघनेन गा	" १००९	जन्मनामप	बृह. १५६९
छर्दिमूत्रपु	कात्या. १७९८,	जघन्यं सेव	मनुः १८६६	जन्मनामस्मृ	बृम. १५२७
	१८३२	जघन्यं सेव्य	" "	*जन्मनाम्नोः स्मृ	" "
छलमेतदि	कौ. १२०७	जघन्यकर्म	नार. ८२९	जन्मना स्वत्व	विष्णुः ११२५
छागवृषभा	शंखः ९०५	जघन्यजाश्च	बृह. १५६७	जन्मप्रभृति	आनि. ८०७
छायेवानुग	शुनी. १११९	*जघन्यजास्तु	" "	जन्मविद्यागु	बृह. ११९३
छित्त्वा लिङ्गं व	याज्ञ. १८७४	जघन्यमध्य	मनुः १६२८	जपं तपस्ती	शुनी. १११९
छिद्रं च पूर	मनुः ९१०	जघन्यशायी	नार. ८२६	Xजमतेर्वा स्या	नि. १२५४
*छिद्रं च वार	" "	*जघन्याश्चैव	बृह. १५६७	जयं तस्याप	नार. १९११
*छिद्रं निवार	" "	जघन्यासन	" ११०६	*जयस्तस्य प	" "
*छिन्यात्तं तं वृ	कात्या. १७६१	*जघन्यास्तेऽपि	नार. ९४५	जयावेदत्र	वेदाः ९६७
*छिन्यात्तत्तन्वृ	" "	जङ्गमं स्थाव	बृह. ६५०,	जरतीभिरो	" ११२१
*छिन्यात्तत्तस्य	" "	८८९, १५१३; कात्या. ६५५;	प्रजा. १५२६	जरा वै देव	" १५९६
छिन्यात्तु वृ	" "		कात्या. ८९८;	जलतस्कर	शुनी. ७९०
*छिन्यादङ्गं वृ	" "	जङ्गमेषु द्वा	वृका. ९०१	जलदिव्यं त	स्कन्द. १९६७
छिन्ननस्यं भ	कौ. १६२१	जज्ञिष इत्था	वेदाः ९८९	जलमार्गादि	बृह. ८९६
छिन्ननस्येन	याज्ञ. १८२०,	जज्ञे क्रमेण	भा. १९८४	जलहस्तं स्मृ	स्कन्द. १९६७
	१९३३	जठरस्थोऽसि	स्कन्द. १९६६	*जलका रक्त	दक्षः १११४
छिन्ननस्ये भ	मनुः १८०७	*जडक्लीबौ तु	गौत. १३८६	*जलकावत्	" "
*छिन्ननस्ये मि	" "	जडक्लीबौ भ	" "	*जलकैव स्त्रि	" "
*छिन्ननासे मि	" "	जडोन्मत्तान्ध	कौ. १३९१	जले क्षिप्तं त	प्रजा. ७१५
छिन्ननासौष्ठ	बृह. १८८७	जनकस्य कु	संप्र. १३८४	जलैका रक्त	दक्षः १११४
*छिन्ननास्येन	याज्ञ. १८२०	जनको ह वै	वेदाः १९८१	जलैकावत्	" "
*छिन्ननास्ये भ	मनुः १८०७	*जननार्था म	मनुः १०५१	जलैकैव स्त्रि	" "
*छिन्ननास्ये मि	" "	*जननी त्वध	देव. १४१४	जवनो नृप	स्कन्द. १९६५
छिन्नभोगे गृ	नार. १५८१	जननेनैव	संप्र. १३८४	*जवीयान् ज्ये	मनुः १३१६
छिन्नालङ्कार	संव. १८९१	*जनने मर	ब्रह्म. १३७४	जही चिकित्वा	वेदाः १५९३
छिन्ने दग्धेऽथ	बृह. ७३१	जनन्यस्वध	देव. १४१४	जह्नुनां चाऽऽधि	" १२६१
*छिन्ने नस्ये यु	मनुः १८०७	जनन्यां संस्थि	मनुः १४३२	जातं पुत्रं प्र	शंखः १२८१;
छेत्तव्यं तत्त	नार. १७४९;	जनमेजयं	वेदाः १६०१	जातकर्मक	यमः १३५१
	मनुः १८०१	जनयामास	भा. १२८७;	जातकर्मणि	नार. ८२५
छेत्तव्यं तद्भ	बृह. १८३१	जनयितुः पु	हरि. १३७६	जातकर्मणि	भा. १९८५
छेत्तव्याः क्षेत्रि	प्रजा. ९६२		आप. १२६७;	जातकर्मं वा	कौ. ८६३
*छेत्तव्ये अङ्गु	मनुः १८६७		बौधा. १२७१	जातकामाना	" "
*छेत्तव्ये द्यङ्गु	" "			जातद्रुमाणां	याज्ञ. १८२३

जातमात्रेण	अत्रिः १३५२	जाया पत्ये म	वेदाः ९९८	जीवति क्षेत्र	हारी. १२६४
जातमुत्सृज्य	भा. १२८७	जायापत्योर्न	आपं. १४०५	जीवति पित	” ११४६;
जातवैराश	कौ. १७७३	*जायापत्योर्वि	” ”	” शंखः ११४८	कौ. १४३०
जातशस्यात्	बृह. ८३५	जायायां रक्ष	स्मृत्य. १११८	जीवति भर्त	” ११४८
*जातसस्यात्रि	” ८५२	*जायायाः स्याद्धि	मनुः १०४७	*जीवति वा पि	शंखः ११४८
*जातसस्यात्	” ८३५	जायाया अनु	वेदाः १००५	जीवति श्रूय	नार. ११००,
जातसस्यात्त्रि	” ८५२	जायाया अन्ते	” १००९	१९७८; देव. १११२	” १११२
*जातसस्यो त्रि	” ”	जायाया इति	भा. १८९४	*जीवतैव वा	हारी. ११६३
जाता जनिष्या	” ११८०	जायायास्तद्धि	” १०२६;	जीवतो वाक्य	देव. १३५०
जातानां सम	भा. ११८४		मनुः १०४७	*जीवत्युत्रेभ्यो	आप. ११६४
*जातान्धबन्धि	बृह. ७०७	जायेदस्तं म	वेदाः ९७०	जीवत्यर्धश	बृह. १५१३
जातापत्यां ना	यमः १११३	जायेव पत्य	” १२५४	*जीवत्यर्धे श	” ”
जाता ये त्वनि	नार. १३४७	जायेव पत्ये	” ९७७,	*जीवद्विभाग	” ११७२
*जातिकर्मक	” ८२५		१८३६	जीवद्विभागे	कौ. ११४९;
जातिकर्मक	” ”	जारं चोर इ	कौ. १८४९	बृह. ११७२; कात्या. ११७३	” ११७३
जातिश्रंशक	विष्णुः १६११;	जारं चौरेत्य	याज्ञ. १६३६,	*जीवन्ती तद्धि	विरा. १११७
	कात्या. १७९१		१९३३	जीवन्तीनां तु	मनुः १९५२;
जातिविशिष्टा	कौ. १८५०	जारजातम	नार. ११०१,		अपु. १९६२
जातिशुद्धाः क	बृह. १३४८		१४०२	जीवन्त्याः पति	कात्या. १४५८
जातिश्रेण्याधि	भा. १९२२	जारस्त्रीदातृ	कौ. १०४०	जीवन्त्या हि स्त्रि	वारा. १०७५
जातिष्पि च	” १०२९	जिघांसन्तं जि	वसि. १६०८;	जीवन्नेव वा	हारी. ११६३
जातिसंज्ञाधि	नार. ७२५		कात्या. १६५१	*जीवन्नेव वि	” ”
जातेष्वन्येषु	वृगौ. १३७२	*जितं तद्वाह	याज्ञ. १९०८	*जीवन्नेवार्थ	” ”
जातेऽस्मिन्संश	भा. १२४३	जितं वै सभि	कात्या. १९१४	जीवन पुत्रे	आप. ११६४,
जातोऽपि दास्यां	याज्ञ. १३३८	जितं ससभि	याज्ञ. १९०९		१३८७
*जातो हि दास्यां	” ”	जितद्रव्याद	कौ. १९०४	जीवन्वाऽपि पि	कात्या. ६५३
जात्यन्धपति	बृह. ७०७	जितमुद्रयाह	याज्ञ. १९०८	जीवितविवा	कौ. ६६२
जात्यपहारि	विष्णुः १६१०	जितो यदि प	विष्णुः १९०३	जीवितुं चेच्छ	भा. ८१९
जात्या च सह	भा. ८६१	जिह्वं त्यजेयु	याज्ञ. ७७९	*जीविनामपि	कात्या. ७११
*जात्या निस्पृष्टं	कात्या. १४५७	जिह्वाच्छेदनं	आप. १७६९	जीवेद्दुर्तहि	विरा. १११७
जानन्नपि हि	मनुः १९७४	जिह्वाच्छेदाद्भु	नार. १७८८	जुष्टा वरेषु	वेदाः ९९७
जानन्नविबु	भा. १९६४	जिह्वा ज्या भव	वेदाः १४६४,	जैतुर्दद्यात्स्व	कात्या. १९१४
जामयो यानि	मनुः १०५३		१६००	जैह्म्ये त्रिरात्रि	विष्णुः ७९४
जामिः सिन्धूनां	वेदाः ९६३	जिह्वानासोप	कौ. १६१९	ज्ञातयः कुल	स्मृत्य. १३७३
जामिमिच्छ पि	” १००२	जिह्वापरिक्ष	स्कन्द. १९६७	ज्ञातयो वा ह	याज्ञ. ७७९
Xजामिरन्ध्रेऽस्यां	नि. १२५४	जिह्वायाः कर	मासो. १९७०	*ज्ञातिचिह्नवि	बृह. ९५१
जामिवदस्मे	वेदाः ९७९	जिह्वायाः प्राप्नु	मनुः १७७५;	ज्ञातित्वं च नि	मरी. १३५२
जायऽएहि स्वो	” १००८		नार. १७८८	ज्ञातिबन्धुसु	बृह. १२५२
जायमानो वै	” १२५८	*जिह्वायाश्छेद	मनुः १७७५;	ज्ञातिभिर्भाग	नार. १५७९
जायां जनित्रीं	” १०००		नार. १७८८	ज्ञातिसंबन्धि	बृह. ७८६;
जायां यामस्मा	” ९९९	जीर्णोद्यानान्य	मनुः १६९५,		मनुः १६२७
जायाः पुत्राः सु	” ९९८		१९२९	*ज्ञातिसामन्त +	कात्या. ८९८
जाया जनय	भा. १९८५	जीवं रुदन्ति	वेदाः ९८०,	” ”	बृह. ८९६;
जाया तप्यते	वेदाः १८९५		१००१	प्रजा. ८९९; भार. ९००;	पञ्चा. ९०१; कौ. ९२८
जायानांशे कु	हारी. १०१४	जीवतश्च क्षे	गौत. १२६३	ज्ञातिहस्ताद	कौ. १४३०
जायापति व	वेदाः १४२३	जीवतामपि	कात्या. ७११		

ज्ञातीनामपि	भा.	८६०	ज्येष्ठस्त्राता भ	भा.	१९८४	तं ते तपामि	वेदा:	९९७
*ज्ञातृचिह्नवि	बृह.	९५१	ज्येष्ठस्य दक्षि	कात्या.	१२०१	तं त्रयो वेदा	”	१००६
*ज्ञातृचिह्नावि	”	”	ज्येष्ठस्य दश	देव.	११९३;	तं देशं पति	स्मृत्य.	१९७९
ज्ञातृचिह्नेषु	”	”		उश.	११९४	*तं नृपोऽकारि	कात्या.	६३३
ज्ञात्यादिप्रत्य	”	८९६;	ज्येष्ठस्य भागो	भा.	११८४	तं पत्नीभिर	वेदा:	९९३
	कात्या.	८९८	ज्येष्ठस्य विश	मनु:	११८६	तं पत्न्योऽपघा	”	१०१०
ज्ञात्यादीनन	”	”;	*ज्येष्ठस्यांशोऽधि	नार.	११९२	तं पशुभिश्च	”	११६१
	मुम.	९००	*ज्येष्ठांशं ज्याय	बृह.	१२३७	तं पश्यन्ति प	”	१२६०
*ज्ञात्याधिप्रत्य	बृह.	८९६	ज्येष्ठांशं प्राप्नु	मनु:	११३२;	तं पुत्रं प्रति	बौधे.	१३८४
ज्ञात्वा तु घात	व्यास:	१६५१		अपु.	१९८८	*तं प्रदाप्याकृ	याज्ञ.	९४३
ज्ञात्वा द्रव्यवि	कात्या.	७५३	ज्येष्ठांशहीन	शात.	१२३८	तं मन्येत पि	वसि.	१९७४
ज्ञात्वा धर्मिष्ठ	स्कन्द.	१९६५	ज्येष्ठा मातुस	भा.	१९८४	तं राजा चानु	”	१९२०
ज्ञात्वा निसृष्टं	कात्या.	१४५७	ज्येष्ठाय श्रेष्ठ	विष्णु:	११८४	तं राजा निर्ध	मनु:	१६२९
*ज्ञात्वा विसृष्टं	”	”	ज्येष्ठायशोऽधि	नार.	११९२,	तं वनस्थम	बृह.	७३२
ज्ञात्वा सदांशं	बृह.	८८९			१४२१	तं वने विज	भा.	१२८७
*ज्ञात्वा सम्यक्त	”	१६४६	ज्येष्ठावधि स	अनि.	६६१	तं विशुद्धं वि	स्कन्द.	१९६७
ज्ञात्वा सम्यक् ध	”	”	ज्येष्ठेन जात	मनु:	११९६,	तं वृक्षा अप	वेदा:	१४६४,
ज्ञानवृद्धाः प्र	भा.	८६१			१९८७			१६००
*ज्ञानेन हि वि	कात्या.	९५८	ज्येष्ठेन वा क	बृय.	१३५५	तं वै पुनाति	अङ्गि.	१११६
ज्यायसा दृषि	अपु.	१८९१	ज्येष्ठेन हि कृ	”	१५८८	*तं वै ब्रह्मज्य+	वेदा:	१६०१
ज्यायसीमपि	वसि.	१०२२	ज्येष्ठे मासि न	मनु:	९३३	तं वै सत्येन	भा.	१९६३
ज्यायसो ज्याय	नार.	१३४६	*ज्येष्ठे मासे न	”	”	तं शतं दण्ड	मनु:	१७२०
ज्यायस्वन्तश्चि	वेदा:	९९८	ज्येष्ठे ज्येष्ठिने	वेदा:	१०१०	तं शुश्रूषेत	”	१०५९
ज्येष्ठं पुत्रम	”	१९८२	ज्येष्ठे दायाद	आप.	११६५	तं ह कदयपो	वेदा:	७९२
Xज्येष्ठं पुत्रिका	नि.	१२५४	ज्येष्ठे भ्राता पि	भा.	१९८४	तं ह कुमार	”	७९१
ज्येष्ठं प्रति य	भा.	१३९१	ज्येष्ठेऽयमिति	”	”	तं ह स्मोत्थितं	”	”
ज्येष्ठं माता सू	वेदा:	११५९	ज्येष्ठे यवीय	मनु:	१०६४	*तं हीनवेग	नार.	१०९५
ज्येष्ठं यदुम	भा.	१३९१	ज्योक् पितृष्व	वेदा:	९९६	तं हीनवेप	”	”
ज्येष्ठं वा श्रेष्ठ	याज्ञ.	११६८;	ज्योतिर्ज्ञानं त	बृह.	१७५९	*तं होवाच+	वेदा:	१००६
	नार.	११७०	तं कानीनं व	मनु:	१३०६	त आसं जग्या	”	१०००
*ज्येष्ठं श्रेष्ठवि	”	”	*तं कानीनं वि	”	”	त एते प्रति	कौ.	११८५
ज्येष्ठः कुलं व	मनु:	११९७;	तं कामजम	”	१३९६	त एते वाच	वेदा:	११२१
	भा.	१९८३	*तं चार्थं साध	नार.	७४८	त एवागम्य	कौ.	१०३७
ज्येष्ठः पूज्यत	मनु:	११९७	तं चेत्संघो नि	कौ.	८६३	त एतैरजु	वेदा:	१६०३
ज्येष्ठ एव तु	”	११९६	तं चेत्संभूय	”	८६२	त एव तत्र	नार.	१९११
*ज्येष्ठ एव पि	शंख:	११४७	तं चेद्भातय	वसि.	१६६८	*त एव तस्य	”	”
*ज्येष्ठ एव प्र	मनु:	११९६	तं चेद्द्विष्या	वेदा:	१८४१	*त एव दण्ड	कात्या.	१८३३
ज्येष्ठता च नि	”	१३९२	तं चैव धर्म	भा.	१०२७,	त एव द्विगु	कौ.	१८००
ज्येष्ठपुत्रप्र	शंख:	१२८१			१२८४	तक्मन् व्याल	वेदा:	८१२
*ज्येष्ठपुत्रस्य	”	”	तं छन्दोभिर	वेदा:	११४४	तक्षा रिष्टं रु	”	११२०
ज्येष्ठभार्या क	नार.	११०१	तं जानीयादु	नार.	७४७	तच्चतुष्टोम	”	१८९८
*ज्येष्ठमासि न	मनु:	९३३	तं तं दृष्ट्वा स्व	”	१९३५	तच्च तेषां द	विष्णु:	१६११,
ज्येष्ठवतात	भा.	१९८३	*तं ततः कारि	कात्या.	६३३			१९४४
ज्येष्ठश्चैन प्र	”	१९८४	तं ततोऽकारि	”	”	तच्च द्रव्यं रा	कौ.	७५७
ज्येष्ठश्चैव क	मनु:	११८९	Xतं तत्र यापु	नि.	१२५५	*तच्चापि प्रति	मनु:	१६२९;
ज्येष्ठस्तु जातो	”	१२३६	तं तु शुद्धं वि	स्कन्द.	१९६६		यम:	१६५२

तच्चेत्रिवेदि+	कौ. १६८३	ततः प्रभृति	नार. ८३३;	ततो विभक्ता	भा. १९८३
तच्छक्यं नाधु	बृह. ११०९,		मनुः १०६८	*तत्कर्म स्वामि	बृह. ८३५
	१३४९		भार. ९००	तत्कारिणो ना	१६४६
*तच्छास्त्रविप्र	आप. ११६६	*ततः सजातिः	नार. १५१२	तत्कालकृत	याज्ञ. ६४६;
*तच्छास्त्रे विप्र	,, ,,	ततः सजात्याः	,, ,,		बृह. ७३१
तच्छास्त्रैर्विप्र	,, ,,	ततः सा विन	भा. ८४०	तत्कालावधि	बृह. ६५४
तच्छेषमाधु	बृम. १७६६	ततः सीतां म	वारा. १०७७	*तत्कालिकास्तु	व्यासः ८९९
तच्छ्रुत्वा ताप	भा. १२८४	ततः स्वमातृ	मनुः १२३६	तत्कुसांदिमि	नार. ६२४
तज्जातं पश्चा	कौ. १८४९	ततः स्वार्थप	भा. १९८३	तत् कृष्णो ब्र	वेदाः ८५८,
*तज्जानीयादु	नार. ७४७	तत उर्ध्वं न	आप. ९०४		९९८
तज्जाया जाया	वेदाः १००५	तत क्रस्मै मां	वेदाः ७९१	तत्कृताचार	कात्या. १९१५
तज्जाया स्थाव	बृह. १५१८	ततश्चतुर्थे	बौधा. १०१९	तत्तथा स्थाप	मनुः ९३७
*तज्ज्ञेयं क्षेत्रि	मनुः १०७४	ततस्त ईर्ष्या	वेदाः ९९७	तत्तदेव ह	,, १७२०
*तटाकछेद	,, १६२९	ततस्तद्वच	नार. ११०२	तत्तदेवाग्र	कात्या. ७२९
*तटाकभेद	,, ,;	ततस्तद्वज्र	कौ. ८६३	*तत्तदेवास्य	नार १७४९
	यमः १६५२	ततस्तान् धा	बृम. १७६६	तत्तदगुणव	स्मृत्य. १९७९
तटाकसेतु	कौ. ९३०	ततस्तु सुस	स्कन्द. १९६६	तत्तत्राऽऽहृत्यं	वेदाः १००५
*तडाकभेद	मनुः १६२९	ततस्ते तं ह	भा. ८४०	*तत्तन्मूलानु	कात्या. ९५७
*तडाकोद्यान	कात्या. ९५९	ततस्तेषाम	विष्णुः १६७१	तत्तस्माद्ग्रह	,, १८८८
*तडागदेव	मनुः १६२९	ततस्तौ तेन	कालि. १३७७	*तत्तस्य नाप	व्यासः १२३१
तडागभेद	,, ,;	ततस्त्वं पुन	वेदाः ९९७	तत्तारयति	भा. १९८४
	१९२९; यमः १६५२	ततो दायम	देव. १५२५	तनु दत्तं ह	,, १२४३
तडागसेतुं	बृह. १६५३	ततो दास्याद्वि	भा. ८४०	तनुर्थे पञ्च	कात्या. ८९८
तडागान्युद	मनुः ९३४	ततो देवाः	वेदाः ११४४	*तनुत्यः पुत्रि	बृह. १३४८
तडागोद्यान	कात्या. ९५९	ततो दौहित्र	भा. १२८३	,, ,	देव. १३५०
तडागोऽष्टश	अनि. ९६२	ततो द्वारापो	कौ. १६८१	तनुत्या पुत्रि	बृह. १३४८
तण्डुलानि च	मनुः १९८७	*ततोऽनाकारि	कात्या ६३३	तनु खीधनं	कौ. १४३०
ततं तनुम	वेदाः ६०३,	*ततोऽन्तरा ध	,, ६५८	तत् तं विद्वा	वेदाः ८१२
	६०५	ततोऽन्नसाध	शुनी. १११९	तत् त्रैविद्ये	कौ. १४७४,
ततः कदाचि	कालि. १३७७	ततोऽन्यमुप	कौ. ८४४		१९५०
ततः कालान्त	कौ. ७३७	ततोऽन्ये बाह्याः	,, ९२८	तत्परापत	वेदाः १६०१
ततः कौटिश	नार. ६९५	*ततोऽन्ये ये ज्ये	मनुः १२३५	तत्पापमति	हारी. १६६३
ततः त्वत्तः प्र	भा. १९८५	ततोऽन्योन्यम	अनि. १९६९	*तत्पिण्डदाः क्षे	बृह. १४०२
ततः पश्चाश	,, ,	ततोऽपरूपं	वेदाः ८१२	तत्पिण्डदाः श्रो	,, ,
ततः पतिश्च	वेदाः १०१०	ततोऽपरेऽज्ये	मनुः १२३५	तत्पुत्राः पितृ	देव. १४०४
ततः पतिसो	कौ. १०४०	ततोऽपि बान्ध	जातू ९०१	तत्पुत्रा विष	बृह. ११९३,
ततः परं क	,, ६११	ततोऽभिशास्तः	स्कन्द. १९६६		१२००, १२२२
ततः परं ध	,, १०४०	ततो मनुं व्या	भा. ८६०	*तत्पुनः भाग	बृह. १५५७
ततः परं वे	,, १६७४	ततो महीं प	,, ,	तत्पुनद्वाद	नार. ११३०
ततः परम	,, १६७८,	ततो यथाद	कौ. १०३९	तत्पुनान्निवि	,, ११२९,
	१८४८	*ततो यदि स्वा+	वेदाः ९९९		१६४२; बृह. १८८५
ततः पुत्रार्थी	,, १०३४,	ततो राजा द	वारा. १३२९	तत्पुरस्तात्ति	वेदाः १००७
	१४३१	ततोऽर्थं मभ्य	मनुः ११८६	*तत्प्रदेशस	याज्ञ. १६४०
ततः पूर्वस्या	,, १६८६	ततोऽर्थदण्डो	,, १७१४	तत्प्रदेशानु	नार. ९४५
ततः पोगण्ड	बृह. ९५०	ततो लभेत	बृह. ८७५	तत्प्रमाणं तु	बृह. ९५१
ततः प्रकाश	कौ. ८६३	*ततो लभ्येत	,, ,	*तत्प्रवर्तित	,, १९१३

तत्प्राज्ञेन वि	मनुः १०७१	तत्र स्यात्सद	याज्ञ. ११७५	*तत्सपिण्डाः श्रो	बृह. १४०२
तत्र कर्म च	नार. ८२७	तत्र स्यात्स्वामि	,, ८४७	तत्सपिण्डा बा	,, १५१४;
तत्र कार्पासि	,, १७४७	तत्र स्वमाद	कात्या. १४५७	प्रजा. १५२६	
तत्र कार्यं प	याज्ञ. १८१४	तत्र स्वस्वप्रा	विष्णुः १९२१	नार. १५५५	
तत्र कार्यं प्र	उश. १७९२	तत्र स्वामी भ	मनुः १८०८	,, ८५१	
तत्र कोव्यन्त	वृका. ९०१	तत्र ह्यष्टाव	नार. ७९८	तत्समुत्थेषु	मनुः १८५६
तत्र क्षेत्रं प्र	भा. १२८७	*तत् राजा चा	वसि. १९२०	तत्समुत्थो हि	हारी. ६३६
तत्र गावः कि	वेदाः ९७९,	तत्रादानेन	भा. ८६१	तत्सर्व न स	भा. १९८४
	१८९५	तत्राद्यावप्र	नार. १०९५	तत्सर्व लभ	,, १०२९
तत्र चेदनु	शंखः ७७१	*तत्राधिं दाप	बृह. ६५१	तत्सर्वमक्र	प्रजा. १२३२
*तत्र जाताः स	मनुः १२४९	*तत्राधिरन्यः	नार. ६५०	*तत्सर्वस्यैव	वृगौ. १३७२
तत्र जातेषु	भा. १२४३	तत्रान्यं दाप	बृह. ६५१	*तत्सहायैः स	मनुः १६९६
तत्र जातेष्व	,, ,	*तत्रान्यं दाप्य	,, ,	*तत्सहायैः स्वा	,, ,
तत्र ज्येष्ठत	हारी. १२६६;	*तत्रान्यं प्राप्य	,, ,	तत्सहायैर	,, ,
	यमः १३५२	तत्रापरिवृ	मनुः ९१०;	तत् साहस	नार. १६४१.
तत्र तत्र दे	बौधा. १९१९	*तत्रापि गम	अपु. १९७६		१७४४
तत्र तत्राव	देव. १९४२	तत्रापि गूह	बृह. ८७२	*तत्सुतश्च ध	बृह. १४५०
तत्र तेनैव	भा. १२४३	तत्राऽपि गृही	कौ. १०३८	*तत्सुताः पितृ	देव. १४०४
तत्र त्रीजन	,, १२८४	तत्रापि दण्ड्यः	,, ७१६	तत्सुता गोत्र	याज्ञ. १४७९
*तत्र त्वष्टाव	नार. ७९८		नार. ७४८;	*तत्सुता वा ध	बृह. १४५०
*तत्र दण्डः कि	,, १६४३	*तत्रापि दृष्टं	व्यासः ७५६	*तत्सुतो गोत्र	याज्ञ. १४७९
तत्र धन्वन्त	विष्णुः १९२१	तत्राऽपि दोष	नार. १८२४	,, ,	लहा. १५२७
तत्र पूर्व प	गौत. ८१५	तत्रापि नाप्नु	आप. १२६६	*तत्सुतो बान्ध	बृह. १४५०
तत्र पूर्वश्च	नार. ८३०	तत्रापि नाशु	नार. १९१२	तत्सुतो वा ध	वेदाः ९९९,
*तत्र प्रातं तु	कात्या. १२२७	*तत्रापि स भ	कात्या. ८३६	तत् सूर्यः प्र	१८३९
तत्र ब्राह्मणी	विष्णुः १२४०	तत्राप्यसद	नार. ७४८	तत्स्त्रीणां जीव	नार. १५१२
तत्र भुक्तानु	वसि. ११२६	तत्राप्येष म	व्यासः ८९९	*तत्स्त्रीणामपि	कात्या. ७१४
तत्र भेदमु	बृह. ८७३	तत्रारभ्यार्ध	भा. १२४४	तत्स्त्रीणामुप	,, ,
तत्र मूलं द	,, ७६५	तत्रासन्नत	अनि. १९६७	*तत्स्त्रीभ्यो जीव	नार. १५१२
तत्र मे गच्छ	वेदाः ९९६	*तत्रेहाष्टाव	कात्या. ८९८	तत्स्यात्पालय	बृह. ७५०
तत्र यदुक्थ	मनुः १३१९	*तत्रैव त्राय	नार. ७९८	तत्स्यादेवंवि	कात्या. ७०९
तत्र यन्मुष्य	आप. १६६४	तत्रैवार्थेषु	हारी. १२६४	तत्स्वं तस्यैव	वृगौ. १३७२
तत्र यल्लभ	अनि. १४६३	तत्रोत्तमो द	अनि. १९६७	*तत्स्वभावेन	नार. ८४९
*तत्र यो रिक्थ	मनुः १३१९	*तत्रोपगम	कौ. ७९४	तत्स्वामिना प	बृह. १९१३
तत्रर्णं सोद	कात्या. ६५५	तत्रोपविश्य	बृह. ८७२	*तत्स्वामिने प	,, ,
तत्रर्णं नाप्नु	बृह. ६५३	तत्रोपशम	वेदाः १००२	*तत्स्वामिनो भो	याज्ञ. ९४३
*तत्र लब्धं च	कात्या. १२२७	तत्रोभयथा	बृह. ८७२	तथा च श्रुत	मनुः १७१६
तत्र लब्धं तु	,, ,	तत् संलभ	वसि. १२७२	तथा चान्यार्थ	१०५०
तत्र विद्या न	मनुः १९७४	तत्संभूयस	वेदाः १००४	*तथा चान्ये प्र	जैमि. १४२४
तत्र वै त्राय	हारी. १२६४	तत्संविदं य	नार. ७८०	तथा चौरैः प्र	नार. १७५४
तत्र श्लोकः	वसि. १२७२	तत्संशयान्नो	विष्णुः ८५९	*तथा चौराः	मनुः १९३०
*तत्र साक्षीकृ	कात्या. १८३४	*तत्संसकृतेषु	गौत. १२६३	तथा चौराः	नार. १७५५
तत्र सा भर्तु	व्यासः ११११;	तत्संसकृतैस्तु	कात्या. ९५५		,, ,
	अङ्गि. १११६	तत्सधर्मा ब	,, ,		,, ,
तत्र सोपाधि	कात्या. १४५४	तत्सधर्मा मा	कौ. १२८८		,, ,
*तत्र सोपाधि	,, ,		,, ,		,, ,

काल्या. १२०; स्मृत्य.	१२१
*तथा तं च नि	मनु: १३६
तथातथा द	,, १८०४;
काल्या.	१८३४
तथा तथा वि	,, १९८७
*तथा तां च नि	मनु: १३६
*तथाऽतिथिषु	गौत. १९७२
तथा तुष्टिक	काल्या. १८३३
तथा त्वमपि	भा. १२८४
तथा दत्तक	,, १२८६
तथा धरिम	मनु: १७१६
तथाऽधिकृता	शंख: १७७१
तथा धेनुभृ	बृह. ११९
तथा न लिप्य	नार. १९३६
तथा नश्यति	मनु: १०७२
तथाऽनाथद	बृह. ८७३
तथा नित्यं य	मनु: १०५५
तथानियुक्तो	नार. ११०१
*तथाऽन्यहस्त	,, ८८८
तथाऽन्यहस्ते	,, ,,
*तथापराधं	यम: १६५२
तथा परिमे	मनु: १७१६
तथा पशुप	आप. ८४२
*तथा पशुपा	,, ८४३
तथा पान्थमु	बृह. १७६०
तथा पापानि	मनु: १९३०
*तथा पिता कु	बृह. १९८७
*तथापि नित्या	आप. ११६६
*तथापि प्रति	मनु: १६२९
*तथा पुण्याक्रे	आप. १४०५
तथा पुण्यफ	,, ,,
तथाप्यगुप्ता	कौ. १६२०
तथा प्रकृत	मनु: १९३०
तथा प्रतिषि	कौ. १०३७
तथा प्रत्युद्ग	हारी. १०१५
*तथा प्रागेव	काल्या. ८०६
तथा बुवाणा	वारा. १०७६
तथा ब्रूहि म	भा. १०३३
तथा भद्रज	मार्क. ९६२
*तथा भागानु	बृह. १२२२
तथाऽभिवर्षे	मनु: १९३०
तथा मातृवि	अनि. १९४३
तथा यशोऽस्य	मनु: १७२५
तथा रक्ताङ्गु	भा. १२८५
तथा राज्ञा नि	मनु: १९३०
तथाविधम	नार. ११३०;

तथावृत्तिश्च	विष्णुः	१९८३
तथा शक्तः प्र	वारा.	१०७७
तथा शतस	याज्ञ.	१७८१
*तथा शुद्धज	भा.	१०३१
*तथा शौर्यप	मार्क.	९६२
तथाप्रगुण	नार.	१७५५
*तथा सर्व ऋ	,,	६२६
तथा सर्वाणि	मनुः	१२४७
तथा हरेत्	,,	१९३०
*तथा हि श्रुत	,,	,,
तथेतेरेषा	,,	१०५०
तथेति वायु	स्मृत्य.	१२३३
*तथैकपात्रे	वेदाः	१००६
तथैकादश	हारी.	१०१४
तथैव कन्या	बृह.	१३४८;
तथैव कुर्या	अनि.	१९४३
*तथैव तच्च	यमः	१११३
तथैव तत्सु	भा.	१०२९
तथैव तस्य	बृह.	७५१
तथैव ते पा	,,	१५१७
	,,	७५१
	,,	११७३,
	१९४१; अनि.	११९४
*तथैव तैः पा	बृह.	११७३
तथैव दण्ड	कात्या.	१८३३
*तथैव दण्डे	,,	,,
तथैव दत्त	,,	१३५०
तथैव बहु	भा.	१०३२
*तथैव भोज	कात्या.	८७७
*तथैव भोज्यं	,,	,,
तथैव भोज्य	,,	,,
*तथैवमुक्त्वा	याज्ञ.	१६३३
तथैव मुनि	भा.	१०२८
तथैव सप्त	मनुः	१७२५
तथैवाक्षेत्रि	,,	१०७४
*तथैवाधर्म	बृह.	८०४
तथैवानुग्री	भा.	१०२९
तथैवान्ये प्र	नार.	१७५४
तथैवार्धाधि	विष्णुः	८९१
*तथैवाशन	बृह.	१५२०
तथैवास्मिन्	भा.	१२८४
*तथैषां स्वामि	नार.	८३१
तथैत्कोचप	,,	८००
तथैद्धारवि	संभ्र.	११९४
*तथोपधाभि	नार.	१७५२
तथोपनिधि	मनुः	७४३

तथोर्णा कार्पा	हारी.	६०९
तथ्येनापि ब्रु	मनुः	१७७७;
	नार.	१७८७
तथ्येनाऽपि व	विष्णुः	१७७०
* ,, ,,	मनुः	१७७७;
	नार.	१७८८
*तदकूटवा	विष्णुः	१६११,
		१६६९
तदकूटे कू	,,	१६११,
		१६६९
तदभ्रे अन्तु	वेदाः	६०४
*तदङ्गं तस्य	मनुः	१८०१
,, ,,	नार.	१८२८
तदङ्गच्छेद	,,	१६४३
*तदङ्गमेव	,,	१८२८
तदध्यमिकृ	कात्या.	१४५२
तदनन्तर	स्मृत्य.	१२३३
तदनपाक	शंखः	८५९
*तदनेन वि	मनुः	८८१
तदन्तरा ध	बृह.	६५२;
	कात्या.	६५८
तदन्नं द्विगु	मनुः	१६२८,
		१९२७
तदन्यदापि	बृह.	६७२
तदन्वयस्या	,,	१५६९
तदन्वीक्ष्य प्रं	आप.	१२६७,
		१६०६
*तदपत्यं त	नार.	११०३;
	कात्या.	१३४९
तदपत्यं द्व	नार.	११०३
* ,, ,,	कात्या.	१३४९
तदपत्यस्य	शंखः	१४१६,
		१४२९
तदपि त्रिवि	नार.	१७४४
*तदपि द्विवि	,,	,,
तदपि भूमिः	वेदाः	७९२
तदप्यन्याय	नार.	१९३५
तदप्यस्मै द	कौ.	९३२
*तदभावाय	नार.	७८२
तदभावे आ	अ.प.	१४६६
तदभावे क	बृह.	७०८
तदभावे तु	,,	१२२२,
		१४१३, १५५९; नार. १७५७;
	कात्या.	१५२१, १७६३; व्यासः
		१५२४
*तदभावे तु	नार.	७८२;

तदभावे दु	बौधा. १४२७
*तदभावे नि	विष्णुः १४७०
तदभावे पि	वसि. १२७२
शंखः १४७१; कौ. १२४५,	विष्णुः १४७०;
१४७४; कात्या. १५२१	१४७४;
* " " "	कौ. १७६३
तदभावेऽय	कौ. १०४०
तदभावे व	विष्णुः १४७०
*तदभावे ब्रा	बौधा. १४६८
" "	विष्णुः १४७०
तदभावे भ	बौधा. १४२७;
कौ. १४३०; देव. १४६२	कौ. १४३०; देव. १४६२
२ तदभावे भ्रा+	विष्णुः १४७०
" "	बृह. १५१८
तदभावे मा	विष्णुः १४७०
तदभावे रा	बौधा. १४६८
तदभावे वि	कात्या. ७१४;
वृथा. १३५५; व्यासः ११४२,	वृथा. १३५५; व्यासः ११४२,
११९९	११९९
*तदभावेऽय	आप. १४६६
तदभावेऽस	शौन. १३६५
* " " "	संप्र. १५३०
तदभावे स	कात्या. १३५०;
संप्र. १५३०	संप्र. १५३०
२ " " +	विष्णुः १४७०
* " " "	मनुः १४७६
तदभावे सु	नार. ७८२;
संप्र. १३८४	संप्र. १३८४
*तदभावे स्व	नार. ७८२
तदर्थं गुरु	बृह. ८३४
तदर्थं द्रव्य	" ८९६
तदर्थदान	भार. ८०७
तदर्थमशु	बृह. ८५३
तदर्थोऽस्य नि	गौत. ८१६
तदर्थं क्षत्रि	बृह. १७९०
तदर्थं भागि	शुनी. १९८८
*तदर्थं मध्य	मनुः ११८६
तदर्थं शोषि	कात्या. १८८८
तदर्थं वैश्ये	गौत. १७६९
तदर्थमजा	विष्णुः ९०५
तदर्थो कट	शुनी. १७६७
तदर्थं तु त	मार्क. ९६२
*तदर्थेन त	" "
तदलामे नि	वसि. १२७२
*तदष्टभाग	नार. ९४८

तदष्टभाग	कात्या. ९६०
तदष्टभागा	नार. ९४८
*तदष्टभागो	" "
*तदसाक्षिक	कात्या. १८३४
*तदसाक्षीक	" "
तदस्माऽइदं	वेदाः १४६४
तदा गृहीत	बृह. १९६२
*तदा तच्छान्त	" ६५३
*तदा तत्र व	" ७८६
*तदा तुष्टिक	कात्या. १८३३
*तदा तु स्वामि	याज्ञ. ८४७
तदात्मपुत्र	कौ. १४३०
*तदा दद्यात्स्व	नार. ७०४
तदा दद्याद्भि	" "
तदाऽनुमर	भा. १०३०
तदाप्रभृति	" १०२७,
२ " " +	१२८५
" " " +	" १०२९
* " " "	मनुः १०६८
*तदा प्राप्तं च	कात्या. १२२४
तदा भूयस्तु	ब्रह्म. १११८
तदा यदाधि	बृह. ७३२
तदा राजा द्व	नार. ९४६
तदा रोहनु	वेदाः १००२
तदा विचार	बृह. ८७४
*तदाष्टभाग	कात्या. ९६०
तदा स एव	ब्रह्म. ९२१
तदा स गोप	" "
तदा साक्षिक	कात्या. १८३४
*तदा स्रोतःप्र	बृह. ९५२
तदा हरस्य	कालि. १३७७
तदाहुः	वेदाः १६०२
तदाहुर्ब्रह्म	वसि. १९७७
तदाहु राकां	वेदाः १००५
तदिन्द्रमेवा	" ११८१
तदिन्द्रियदौ	आप. १०१८
तदिन्मे छंत्स	वेदाः ११६०
तदिमं साम	" ११८१
तदुच्यते सं	बृह. ९५३
तदुत्पन्नास्तु	" ९५१
तदुद्धार म	वेदाः ११८१
तदुभयं प	कौ. ९२९
तदु हापि कु	वेदाः १००८
तदु होवाचा	" ११४४
तदूनमेका	विष्णुः १६६९
तदूर्ध्व स्थाप	कात्या. ७५५

*तदूर्ध्व हाप	कात्या. ७५५
तदूर्ध्वमपि	शंखः ११९५
तदूर्ण धनि	कात्या. १२२९
*तदूर्ण सोद	" ६५५
Xतदेतदृक्	नि. १२५५
" "	" १४१५
तदेतदेव	वेदाः १००९
तदेतन्मिथु	" १०१०
तदेव छेद	अपु. १८३५
तदेव द्विगु	बृह. ७६५,
" "	८८९
तदेव नीति	कौ. ९२९
तदेवमेनं	वारा. १०७७
तदेव यद्य	कात्या. १४५८
तदेव षण्ड	कौ. ९०६
तदेव स्त्रिया	" १०३५
तदेव हतो	" १६१५
तदेवाध्यक्षे	" १६९०
तदेषां याचि	" ८६३
तदैव तस्य	बृह. ६५२
तदैव द्विगु	" ८८९
तदोत्तमर्ण	शुनी. ६३५
तद्वर्ति स च	कौ. १६१६
*तदगृहं चापि	कात्या. १६४९
तदगृहं चैव	" "
तद्विज्ञो वा	ब्रह्म. १३७५
तद्विज्ञोवन्धु	भा. १२८७
तदायं	बृह. ११४१
तदाशौरेव	मनुः १९२७,
" "	१९४६
*तदाशौरेव	" "
*तददुहिता वा	आप. १४६७
तददूषकांश्च	विष्णुः १६१२
*तददूषकान्	" "
तद दृश्यमा	कात्या. १२२९
*तदेयं सुह	नार. ७९९
*तदेयमप	" "
*तदेयमवि	" "
तदेयमुप	" "
तदेशकुल	मनुः १९३१
*तद्दोषेण च	विष्णुः ८४३
तद्दोषेण य	" "
*तद्वद्रव्यं तेन	कात्या. ७५३
तद्वद्रव्यं वर्ध	नार. ६९५
*तद्वद्रव्यं सदृ	व्यासः १७६४
तद्वद्रव्यं सोद	कात्या. ७५३

तद्व्यवस्थामणि	कात्या. ७३०	तद्वै ब्रह्मज्य	वेदाः १६०१	तप्तमाषक	स्कन्द. १९६५
तद्व्यवस्थसह	व्यासः १७६४	तद्वै राष्ट्रमा	,, १६००	*तप्तमासिञ्च	नार. १७८८
*तद्वनं द्विगु	मनुः १६२८	तद्वै तिक्रमे	आप. १०१८	तप्तमासेच	मनुः १७७६;
तद्वनं पुत्र	कात्या. ७०९	*तन्तुवायः प	मनुः १७०९	तप्तमासेच	नार. १७८८
*तद्वनं पुत्रि	मनुः १२९८	तन्तुवाया द	कौ. १६७३	तप्तमासेच	वेदाः ९६६
*तद्वनं वर्ध	नार. ६९५	तन्तुवायो द	मनुः १७०९,	तप्तमासेच	मनुः ८८१
तद्व स्मैतत्पु	वेदाः १००७		१९२७	तप्तमासेच	कौ. ७३७
तद्वतूनाम	नार. १७४७	तन्त्रमेके यु	वेदाः १०००	तप्तमासेच	भा. ८६०
तद्वि एभ्य ए	वेदाः १२६२	तन्दुलस्याथ	स्कन्द. १९६७	तप्तमासेच	वेदाः ९७०
तद्विरण्यम	,, १००५	तन्दुलानुद	,, "	तप्तमासेच	भा. १२८५
तद्वि स्त्रिया अ	वसि. १९७७	तन्दुलान्मन्त्र	,, "	तप्तमासेच	वेदाः १००१
*तद्वेतूनाम	नार. १७४७	*तन्नाम्नाध्याहा	कात्या. १४५३	*तप्तमासेच	मनुः १७२०
तद्वन्धुजाति	बृह. ७२७	तन्निमित्तं श्रे	कौ. १९२२	तप्तमासेच	याज्ञ. १९३३;
*तद्वन्धुजातु	,, "	तन्निमित्तं वा	,, १०३८	तप्तमासेच	अपु. १९६९
तद्वन्धुना कि	,, ७८६	तन्मन्त्रस्य च	याज्ञ. १७८३,	तप्तमासेच	मनुः १७०१
तद्वब्रह्महणं	वेदाः १५९२		१९३३	तप्तमासेच	कालि. १३७७
*तद्वब्राह्मणस्या	गौत. १९४८	*तन्मन्त्रस्य तु	,, १७८३	तप्तमासेच	भा. १९८४
*तद्वक्षितं य	नार. ८३२	तन्मा प्राप्त	वेदाः १००४	तप्तमासेच	कौ. १६१५
*तद्वभृत्योऽन्यस्तु	वृम. ८५५	तन्मूलत्वात्	कात्या. ९५७	तप्तमासेच	,, "
तद्य इह र	वेदाः १५९२	तन्मूलत्वात्	,, ९५६	तप्तमासेच	मनुः १३०३
तद्यत् साचा	,, १०१०	*तन्मूलाद्विगु	याज्ञ. १६३३	तप्तमासेच	बृह. १४०२
Xतद्यथा जन	नि. १२५३	तन्मूल्यमुत्त	बृह. ७२५	तप्तमासेच	दक्षः १११४
तद्यदब्रवी	वेदाः १०१०	तन्मूल्यद्विगु	याज्ञ. १६३३	तप्तमासेच	बृह. ९१९
तद्योषितां तु	भा. १०३०	तन्मूल्यद्विगु	नार. ९४७	तप्तमासेच	कात्या. १२२४
तद्रक्षणध	गौत. १६६१	तन्मूल्यद्विगु	मनुः १०५०	तप्तमासेच	,, "
*तद्रक्षणार्थे	कात्या. ७८९	तन्मूल्यद्विगु	कात्या. ७८९	तप्तमासेच	,, १२२४
तद्राज्ञाप्यनु	बृह. ८७४;	तन्मूल्यद्विगु	शुनी. ७९०	तप्तमासेच	वेदाः १००७
	नार. १९४०	तन्मूल्यद्विगु	कात्या. ७८९	तप्तमासेच	कात्या. १२२४
*तद्राज्ञोऽप्यनु	बृह. ८७४	तन्मूल्यद्विगु	वसि. १९८२	तप्तमासेच	वेदाः ९९७
तद्राज्ञस्याग	,, १५६९	तन्मूल्यद्विगु	नार. १९३६	तप्तमासेच	स्मृत्य. १११८
*तद्राज्ञस्याग	,, "	तन्मूल्यद्विगु	,, १७८५	तप्तमासेच	वेदाः १००७
*तद्राज्ञस्याग	अङ्गि. १११६	तन्मूल्यद्विगु	भा. १०३०	तप्तमासेच	भा. ८१९
तद्राज्ञियत	कात्या. ८३९	तन्मूल्यद्विगु	नार. ६९५;	तप्तमासेच	वेदाः ९२४
तद्राज्ञितार	व्यासः ११११;	तन्मूल्यद्विगु	कात्या. ७१४	तप्तमासेच	भा. १९८६
	अङ्गि. १११६	तन्मूल्यद्विगु	वेदाः १०००	तप्तमासेच	कात्या. ६५६
तद्रा अस्यैत	वेदाः १६०२	तन्मूल्यद्विगु	मनुः १७०२	तप्तमासेच	,, "
तद्राऽएतत्	,, १००७	तन्मूल्यद्विगु	नार. ६९५	तप्तमासेच	बृह. ७०७
तद्राऽएतत्स्त्री	,, १००९	तन्मूल्यद्विगु	आप. १६६६	तप्तमासेच	वेदाः १००९
तद्रापि प्रति	यमः १६५२	तन्मूल्यद्विगु	नार. ६९५	तप्तमासेच	,, ९९८
* , ,	मनुः १६२९	तन्मूल्यद्विगु	,, "	तप्तमासेच	नार. १०९३
तद्रिधानवि	स्मृत्य. १३७३	तन्मूल्यद्विगु	कात्या. ७१४	तप्तमासेच	आप. १४०७
*तद्रिभाग इ	नार. ११३२	तन्मूल्यद्विगु	नार. ६९५;	तप्तमासेच	मनुः १९७४
तद्रवृत्तिगुरु	,, ८२६	तन्मूल्यद्विगु	कात्या. ७१४	तप्तमासेच	कौ. १६७४
*तद्रवृत्तोऽन्यस्तु	वृम. ८५५	तन्मूल्यद्विगु	बृह. ११०९	तप्तमासेच	भा. १२४४
तद्रै देवाः शु	वेदाः ११४४	तन्मूल्यद्विगु	भा. १०३३	तप्तमासेच	मनुः १७२५
तद्रै देवाना	,, १८४०	तन्मूल्यद्विगु	,, १९८४	तप्तमासेच	वसि. १४७०

तयोर्हं प	वेदाः १०००	तस्मात्तु पुरु	भा. १०३०	तस्मादाहुर्न्य	वेदाः ११६०
*तयोर्दण्डम	नार. १८२७	तस्मात्तु संश	शंखः १२८२	तस्मादुत्तमे	॥ ११६३
तयोर्नित्यं प्र	मनुः १९०६	तस्मात्ते द्वे द्वे	वेदाः १००५	तस्मात्तु ह खि	॥ १००६
*तयोर्नित्यप्र	॥ ॥	*तस्मात्ते नाक्षि	नार. ९४९	तस्मादेकस्य	॥ १०११
तयोर्मातृषो	कौ. ११८५	तस्मात्ते नोक्षि	॥ ॥	तस्मादेकाकी	॥ १०१०
*तयोर्नित्यपि	नार. १३४७	तस्मात्त्वं जीव	भा. १९८५	तस्मादेतद्	भा. १०२८
तयोर्नित्यस्य	विष्णुः १२४३;	तस्मात्पापिषु	स्कन्द. १९६५	तस्मादेतद्	वेदाः १८४०
मनुः १३२३; नार. १३४७		*तस्मात्पितृध	बृह. १५१५	तस्मादेतस्य	॥ १००९
तयोर्हि माता	मनुः १२९७,	तस्मात्पितृध	॥ ॥	तस्मादेताः स	मनुः १०५३
१४७४; देव. १३५०		तस्मात्पुत्र इ	विष्णुः १२७९;	*तस्मादेभिश्चो	नार. १८२४
तयोश्चतुर	कौ. ९२६	मनुः १२९०; वारा. १३२८;	भा. १९८४	तस्माद् दण्डं	मासो. १९७०
तयोश्चतुर्वि	गौत. १९१६		नि. १२५५	तस्माद्दासस्य	ब्रह्म. १३७५
तारिकः स्थल	याज्ञ. ७७८,	Xतस्मात् पुमा	॥ ॥	*तस्माद्दासाच्च	॥ ॥
	१६३५, १९४७	॥ ॥	॥ १३८५,	तस्माद्दे श च	नार. ८८८
* ॥ ॥	विष्णुः १९४४		१४१५	तस्माद् भूतं	मनुः १९०६
*तारिकः स्थानि	याज्ञ. ७७८	तस्मात्पुरस्ता	वेदाः ८१३	तस्माद् द्विजे	॥ १९५६
*तारिकश्च स्थ	विष्णुः १९४४	*तस्मात्पूज्याः खि	याज्ञ. १०७९	तस्माद् द्विजे	भा. १२८६
*तारिते स्थल	याज्ञ. ७७८	तस्मात्पूर्व व	वेदाः ११६३	तस्माद् द्विजे	॥ १९६९
*तारिते स्थल	॥ १६३५	तस्मात्पौराणि	यमः १९४३	तस्माद् द्विजे	वेदाः ८१२
तरेष्वशुल्क	नार. १९३६	तस्मात्प्राजावि	मनुः १०४७	तस्माद् द्विजे	भा. १०३३
तर्पणं प्रत्य	स्मृत्य. १११८	तस्मात्प्रहृष्या	भा. १२८४	*तस्माद् द्विजे	॥ १२८८
तव गृहे या	वेदाः ८५८	तस्मात् वस्त	आप. ११६६	॥ ॥	॥ १९८५
तव दुहिते	॥ १००७	तस्मात् शूद्रस्य	भा. ८१८	तस्माद् द्विजे	॥ ॥
तव दैवत	वारा. १०७७	तस्मात्संघातः	॥ ८६१	तस्माद् द्विजे	॥ १०२६
*तवास्मीति य	नार. ८३३	*तस्मात्संघातः	शंखः १२८२	तस्माद् द्विजे	आप. १२६७;
तवाहमिति	॥ ॥	तस्मात्संघातः	भा. १९६४	तस्माद् द्विजे	बौधा. १२७१
तवाहमित्यु	॥ ७०३,	तस्मात्संघातः	॥ ॥	तस्माद् द्विजे	वेदाः ११८१
	८३०, ८३२, ११०३	तस्मात्संघातः	कौ. १६८६	तस्माद् द्विजे	मनुः १९३१
* ॥ ॥	नार. ८३३	*तस्मात्समाना	वेदाः १००७	तस्माद् द्विजे	पैठी. १११५
तवैव पादा	वारा. १०७६	तस्मात्समानो	॥ १००५	तस्माद् द्विजे	वसि. १९७७
तवैव वंशे	॥ १३२९	तस्मात्सर्वेषु	बृह. ९५२	तस्माद् द्विजे	गौत. १९१८
तस्करप्रति	मनुः १६९५,	तस्मात् साक्षि	कौ. ७३७	तस्माद् द्विजे	काल्या. १९१४
	१९२९	तस्मात्साधार	मनुः १०५५	तस्माद् द्विजे	बौधा. १४६९
*तस्माच्चतुष्टो	वेदाः १८९८	तस्मात्साध्यः	मत्स्य. १११८	तस्माद् द्विजे	देवी. १९४३
तस्माच्चैव वि	भा. १९८३	तस्मात्सायं प	वेदाः ९०३	तस्माद् द्विजे	नार. ११०६
तस्माच्छत्रं च	॥ ८६०	Xतस्मात् खियं	नि. १२५५	तस्माद् द्विजे	हारी. १०१४
तस्माच्छात्रत	संघ. ११४२;	॥ ॥	॥ १३८५,	तस्माद् द्विजे	॥ १७६९
	शुनी. १९८८		१४१५	तस्माद् द्विजे	बौधा. १९७४
तस्माच्छात्रानु	कात्या. १९४२	तस्मात्स्त्रियः पु	वेदाः ९९५	तस्माद् द्विजे	भा. ८६१
तस्माज्ज्येष्ठं पु	बौधा. ११४६	तस्मात् स्नात	आप. ११६६	तस्माद् द्विजे	मासो. १९७०
तस्माज्ज्येष्ठश्च	भा. १९८४	तस्मादधिक	नार. ६९२	तस्माद् द्विजे	भा. १२८५
तस्मात्कनीय	वारा. १३२९	तस्मादनूची	वेदाः १००५	*तस्मिन्नेतपरि	वसि. १२७८
तस्मात्ता नाव	नार. १९३६	तस्मादर्थोत्स	कात्या. ७२८	तस्मिन्नेतप्रति	॥ १२७७
तस्मात्तद्वच	॥ ॥	तस्मादव्यञ्ज	नार. १९७८	तस्मिन्नेतप्रति	वृम. १७६६
तस्मात्तस्यास्त	वसि. १९७७	तस्मादस्य व	मनुः १८५९	तस्मिन्नेतप्रति	भा. ८४०
तस्मात्तु पुत्रो	वेदाः १२६०	तस्मादाहुः श	वेदाः १५९६	तस्मिन्नेतप्रति	काल्या. १२२७

तस्मिन् गुरो	आप. १९७३	तस्य पुत्रो धु	भा. १९८४	तस्या उ ह स्था	वेदाः १००६
तस्मिन् जाते	बृगौ. १३७२	तस्य पूतस्य	वेदाः १५९५	तस्या ऋणं ह	नार. ६९९
तस्मिन् दृष्टे	भा. १२८४	तस्य प्रक्षुभ्य	बृह. १६४६;	*तस्या ऋणी ह	” ”
तस्मिन् देशे	वसि. १९२१	मनुः १६९२, १९२९		तस्या एताव	वेदाः १५७०
तस्मिन्पक्वा	कौ. ८६३	तस्य प्रतिदे	कौ. ७३७	तस्यागतस्य	विष्णुः १५६९
तस्मिन्नपि प्र	कात्या. ८०५	*तस्य प्रतिभु	मनुः ६६४	तस्यामे भाज	वेदाः १००६
*तस्मिन्नाय प्र	” ”	तस्य प्रदान	वसि. १२७३	तस्यामे त्वं व	” १००३
*तस्मिन्नर्थे प्र	” ”	*तस्य प्रभ्रद्य	बृह. १६४६	तस्याञ्जलिना	” १५९८
*तस्मिन्ने कृ	” ७५५	*तस्य भयम	वसि. १९२१	तस्यातिक्रम	कौ. १६८७
*तस्मिन्ने मृ	” ”	तस्य भागद्व	व्यासः १२३१	तस्यातिक्रमे	” ८४४,
तस्मिन्ने ह	” ”	तस्य भाण्डं द	बृह. ७८६	८७९, ९२७, ९३०, १०३४,	
तस्मिन्पुस्थि	भा. १९८५	*तस्य यद्वृथ	मनुः १३१९	१०३५, १४३१, १६७६	
तस्मिन्ने हि	भार. ७३१	तस्य रेतः प	वेदाः १००५	उ ” ”+ कौ. ९२६	
*तस्मिन् प्रति	वसि. १२७७	तस्य वा त्वं म	” ८५७,	तस्याददीत	मनुः १९५५
तस्मिन्भोगः प्र	कात्या. ९५५	तस्य विभागे	९७८, १८३६	*तस्या दद्युः पृ	मत्स्य. ८५५
तस्मै कृणोमि	वेदाः १८९५	तस्य वृत्तिं प्र	वेदाः ११८१	*तस्या द्रव्यं ह	नार. ६९९
तस्मै मां ब्रूहि	मनुः १९७४	तस्य वृत्तिः प्र	भा. ८१८,	तस्यानुरूपं	कात्या. १८३४
तस्मै होवाच	वेदाः ११४४	तस्य वृत्तिः प्र	१९७६	तस्यापत्यं न	पद्म. १३७६
तस्य कष्टकं	कौ. १६७९	तस्य वृत्तिः प्र	नार. १९३६	तस्यापत्यं पु	शंखः १२८२
तस्य कन्या पृ	भा. १९८६	तस्य वेद्याव	व्यासः १८८९	तस्यापसार	कौ. १६८६
तस्य कर्मानु	मनुः ७७३	तस्य व्ययक	कौ. ८४४	तस्यापि दृष्टं	नार. १८२४
*तस्य कार्यानु	” ”	तस्य षड्भाग	मनुः १७००	तस्याप्येष भ	” ७४९
तस्य कुर्यान्नु	” ८८२;	तस्य संवत्स	भा. १९६४	*तस्याप्येष वि	” ”
नार. १०९७; मत्स्य. १९७५		तस्य सर्वस्य	वेदाः १२६२	” ”	” १२२०
तस्य गोमिथु	शंखः १३९०	तस्य सर्वस्व	अपु. १९६९	तस्या भनुर	वसि. १९७७
तस्य च ब्रह्म	विष्णुः १६०९	तस्य सुनन्दि	पद्म. १३७६	*तस्याभिवर्ध	मनुः १६९३
तस्य चेच्छास्त्र	आप. १९१८	*तस्य स्वेच्छा स्व	विष्णुः ११७५	तस्याभिशस्ता	कौ. १६८७
*तस्य चेस्याद्य	नार. ७८२	तस्य ह त्रय	वेदाः १२६०	तस्यामकल्ये	वेदाः ११८१
तस्य तद्वच	भा. १३९०	तस्य हत्वा तु	बृह. १७६०	तस्यामप्रकृ	नार. १०९५
तस्य तद्वर्ध	मनुः १६९२,	तस्य ह नाचि	वेदाः ७९१	तस्यामरोच	मनुः १०५३
	१९२९	*तस्य हि प्रति	नार. १९४०	तस्यामविद्य	संप्र. १५३०
तस्य तद्वित	” १०४१	तस्यां जाताः स	मनुः १२४९	तस्यामात्मनि	भा. १२८६,
तस्य तन्नाप	बृह. १२२३	तस्यां त्वरोच	” १०५३	१४७३; मनुः १२९४,	
” ” + व्यासः १२३१		*तस्यां पितृध	बृह. १५१५	१४७४; नार. १५१२	
तस्य तस्य प्र	भा. १२८६	तस्यां पुनर्न	वेदाः १००५	” ”	” १५१५
तस्य ते प्रति	नार. १९४०	तस्यां पौनर्भ	कात्या. १३५०	तस्यामेव तु	नार. १९३८
तस्य ते यस्य	” ११०३	तस्यां यो जाय	कालि. १३७७	*तस्या रिक्थं ह	” ६९९
तस्य दण्डः क्रि	” १६४३	*तस्यां वेद्याव	व्यासः १८९०	*तस्या वेद्याव	व्यासः १८९०
*तस्य दण्डक्रि	” ”	तस्यांशं तु ह	बृह. १५५८	*तस्याशु कर्ते	मनुः १८६७
तस्य दण्डवि	मनुः १९०६	तस्यांशं दश	” ७८५	*तस्याशु कर्त्या	” ”
तस्य दण्डो भ	मत्स्य. ८५५	*तस्यांशं यद	” ”	तस्याशु कर्त्ये	” ”
*तस्य दानवि	वसि. १२७४	तस्यांशो दश	कात्या. ७८८	*तस्याशु कल्ये	” ”
तस्य दृष्ट्वा म	भा. ८६०	*तस्यां संजन	कालि. १३७७	तस्याहं हरि	वारा. १३२९
*तस्य द्विजेभ्यो	मनुः १९५७	तस्यां स जन	” ”	तस्येदं वच	कालि. १३७७
तस्य नाम्ना व	संव. १८९१	*तस्याः पितृध	बृह. १५१५	तस्येह भागि	मनुः १०७४;
तस्य परिचा	कौ. १६१५	तस्या उ ह त्री	वेदाः १००६	कात्या. १३५०	

तस्यै द्युः पृ	मत्स्य. ८५५	तात्कालिकाः स	व्यासः ८९९	तामर्यमा भ	वेदाः १००२
तस्यैव द्विगु	बृह. १८३०	तात्कालिकास्तु	" "	तामेव नृप	वारा. १०७७
तस्यैव भेदः	नार. १६४१,	तादर्थ्यात्कर्म	जैमि. १४२४	ता मे हस्तौ सं	वेदाः १९०२
	१७४४	*तादृक् दुहि	संप्र. १५२९	ताम्बुलाभ्यञ्ज	प्रचे. १११७
तस्यैव वा नि	मनुः १९५५	तादृक्पत्न्या अ	" "	ताम्रपिण्डो द	कौ. १६७५
तस्यैवाचर	कात्या. ८७५	तादृग्गुणा सा	मनुः १०५१	ताम्रवृत्तकं	" १६१४,
तस्यैवानुचि	व्यासः ८९९	तादृग्गोहति	" १०७०		१६७५
तस्यै विस्पति	वेदाः ९९३	तादृग्मातुर	संप्र. १५२९	*ताम्राणां कांस्य	वसि. ६०९
तस्यै विस्पत्यै	" ९६९	*तादृशं गुण	मनुः १३१६	ताम्रायः कांस्य	" "
तस्यैष व्यभि	मनुः १०५०	तादृशं फल	" "	ताम्रे पञ्चप	नार. १७४७
*तस्यैष व्यव	" "	तादृशमेव	विष्णुः १७९६	तारयत्युभ	व्यासः ११११,
*तस्योत्तरा भू	नि. १२५४	तादृशी सा भ	भा. १०२९		१५२४
तस्योपकर	कौ. १६८७	ताननुगुणा	कौ. ८६२	*तारिकः स्थल	याज्ञ. ७७८
*तस्योपदृष्ट	नार. १८२४	तानाचार्योप	गौत. १९१८	" "	विष्णुः १६११,
तां गतिं प्राप्नु	भा. १९८४	तानि कृत्याह	मनुः १०५३		१९४४
तां ग्राममध्ये	बौधा. १०१९;	तानि दिवस	कौ. १६७९	तालशो लभ	बृह. ७८७;
	मनुः १०५७	*तानि निक्षिप	मनुः १७०६	तालावचर	शुनी. ७९०
तां च पुत्रीं गृ	पद्म. १३७६	तानि निर्हर	" १७०६,	तावता हि का	कौ. १०३८
तां च बिभृथा	विष्णुः १६०९,		१९२७	तावतीर्हि स	" ८७९
	१९७५	तानिन्द्रस्य गृ	वेदाः ८५८	*तावत्कालं व	वेदाः १५९६
×तां तत्राक्षैरा	नि. १२५५	तानि संधिषु	मनुः ९३४	" "	अङ्गि. १११५
तां तु कन्यां पि	भा. १०२८	तानि सर्वाणि	भा. १९६४	तावत्कुल्याः स	परा. १११७
तां तु विख्याप्य	मनुः १०५७	*तानि सिद्धिषु	मनुः ९३४	तावत्तं मज्ज	देव. १२०३
तां दमं दाप	मत्स्य. ८५५	तान्तवस्य च	नार. १७४७	तावत्तस्या भ	स्कन्द. १९६७
*तां धनं दाप	" "	*तान्तवस्य तु	" "	तावत्यो भ्रूण	लहा. १५२७
तां निष्ठयायां द	वेदाः १००६	*तान्तवानां तु	" "	तावत्सा बन्ध	नार. १०९६
तां पूषच्छिव	" ९८५	*तान् प्रगृह्य	मनुः १६९६	तावदविच्छि	कात्या. १८८८
तां पृथी वैन्यो	" ९२४	तान् प्रसह्य	" १६९६,	तावदेव तु	कौ. ११९९
तां भुजाभ्यां प	वारा. १०७६		१९२९	तावद्दुहित्र	भार. ६६०
तां यदनुयौ	वेदाः ६४०	×तान्व आत्मजः	नि. १२५४	*तावद्वर्षाणि	संप्र. १५२९
तां वहन्त्वग	" १००४	तान् विदित्वा	मनुः १६९५,	*तावान्ति भूता	अङ्गि. १११५
तांश्च देवाः प्र	स्कन्द. १९६५	" १९२९; नार. १७४६	अपु. १९६२	तावन्त्यब्दानि	वसि. १०२१
तांश्चापदेशैः	कौ. १६८५	तान् शिष्याचौ	मनुः १९०६	तावन्न मुच्य	अङ्गि. १११५
तां श्वभिः खाद	मनुः १८६५;	तान् सर्वान् घा	" १६९६	तावपि स्वावि	" १११६
	यमः १८९०	*तान् सहायै	भा. १९८५	तावानेव स	भा. १२८७
तां साध्वीं बिभृ	मनुः १०५५	तान्स्वयं वै प	वेदाः १००६	तावनेव स	मनुः ७४४
*तांस्तत्र चोरा	नार. १७५५	तान् हस्तेऽकु	नार. १७८५	ताविह सं भ	वेदाः १००४
तांस्तु वै कार	स्कन्द. १९६७	*तापनीयैरु	वेदाः ९७२	तावुभौ चोर	मनुः ७४३;
तां ह मनुषु	वेदाः १००७	ताभिर्यासि दू	भा. १०३३	नार. ७४९; मत्स्य. ७५६;	
तां होदीक्ष्यो	" १००६	ताभ्यः कामान्य	शुनी. १११९	कात्या. १७६१	
ताः कामलुब्धाः	भा. १०३३	ताभ्यां भर्त्रा पि	मनुः १०६९	*तावुभौ चौर	मनुः ७९६
ताः समभव	वेदाः १००५	तामनेन वि	वेदाः ९८१	" "	अपु. १९७१
ताः सर्वाः संवि	" ८५७	तामन्वर्तिष्ये	" १००१	तावुभौ पति	मनुः १०६६
ताः सर्वास्त्वन	भा. १९८५	तामपृच्छन्	" १०१०	*तासां चेदनि	नार. ९१६
ता अभिरभ्य	वेदाः १००५	तामपु प्रक्षि	स्मृत्य. १९८८	तासां चेदव	मनुः ९०९;
ताच्छिष्याचौर	मनुः १९५२			नार. ९१६	

तासां जरां प्र	वेदाः ९६६	तीर्थोपरोधो	कौ. १०४०	तुल्ययोः क्षेत्र	कात्या. ८९८
तासां तु लोकाः	वसि. १०२२	तीव्रदण्डम्	मासो. १९७०	तुल्यशीलपुं	कौ. १६८७
*तासां दुहितृ	संग्र. १५२९	तुकारो गौर	स्कन्द. १९६६	तुल्यांशो वा मा	,, १२४५
तासां पुत्रेषु	मनुः १२४६	तुज्जाते वृष्ण्यं	वेदाः ९६४	तुल्यातुल्ययो	,, ,,
तासां प्रभाव	अङ्गि. १११६	*तुभ्यमग्रे प	,, ९८५,	तुल्या दुहित	देव. १५२५
तासां राज्ञा प्र	मत्स्य. १११८	तुभ्यमग्रे प	,, ९८५,	तुल्यावेतौ सु	भा. १२८७
तासां वर्णक	मनुः १०५३	तुभ्यमग्रे प	१००१, १४२३	तुषाङ्गारक	नार. ९४४;
तासां व्युच्चर	भा. १०२७,	तुराणामतु	वेदाः १८९९	तूले तु द्विगु	व्यासः ९६१
	१२८४	तुरो भगस्य	,, ९९७	तूष्णीं भौमं ज	हारी. ६०८
*तासामनव	नार. ९१६	तुलाकाष्ठे तु	स्कन्द. १९६६	तृणं काष्ठं फ	भा. १०३०
तासामुतासां	वेदाः १००८	*तुलाघृतं त्रि	वसि. ६०९	तृणं च गोभ्यो	याज्ञ. १७४४
तासामेकाम	,, १६०३	*तुलाघृतम	,, ,,	तृणं वा यदि	मनुः १७२२
ता सुसन्नतां	,, ९९८	*तुलाधरिम	मनुः १७१६	तृणकाष्ठेष्ट	बृह. १७६०
तास्तथा सम	भा. ८६०	,, ,,	नार. १७५०	* , , ,	,, ६३०
तास्ते जनित्र	वेदाः १००३	तुलाधारध	स्कन्द. १९६६	*तृणकाष्ठेष्टि	व्यासः ८९९
तास्त्वा जरसे	,, १००१	तुलाधारस्य	,, ,,	*तृणच्छेद्यर्ध	,, ,,
तास्त्वा वधु प्र	,, १००२	*तुलाधारिम	नार. १७५०	तृणच्छेद्येक	विष्णुः १७९८
तिर्यक्षु प्रथ	विष्णुः १६६९	तुलाघृतम	वसि. ६०९		,, १६०९,
*तिर्यग्योनौ च	मत्स्य. १८९२	*तुलानाणक	विष्णुः १६११,	तृणवन्मन्य	१७९८
तिर्यग्योनौ तु	,, ,,	*तुलापरिम	मनुः १७१६;	*तृणे द्विगुणं	दक्षः १११४
*तिष्ठति त्रिगु	कात्या. ६३२	तुलामानं प्र	नार. १७५०	तृतीयः पञ्च	हारी. ६०८
तिष्ठति द्विगु	,, ,,	तुलामानकृ	मनुः १७०७,	*तृतीयः पुत्रः	बृह. १५६९
तिष्ठति तिष्ठेति	नार. १८८१	तुलामानप्र	१९२७	तृतीयः पुत्रि	वसि. १२७२
तिष्ठते विव	व्यासः ११११	तुलामानभा	विष्णुः १६११,	तृतीया च भ	,, ,,
*तिष्ठतो द्विगु	कात्या. ६३२	तुलामानवि	१६६९	*तृतीया पुत्रि	यमः १३५१
*तिष्ठेत्पतिकु	,, १४५८	तुलामानान्त	शंखः १६७१;	तृतीयिनस्तृ	भा. १२४४
तिष्ठेद्भर्तृकु	,, ,,	तुलामानाभ्या	कात्या. १७६१	तृतीये दक्षि	वसि. १२७२
*तिष्ठेद्भर्तृगृ	,, ,,	तुलामानानि	कौ. १६७७	तृतीयो अभि	मनुः ७७५
*तिष्ठेद्वा कृत	बृह. ७२६	तुलामानान्त	,, ,,		कौ. १६१७
तिस्रभिर्हि सा	वेदाः १०११	तुलामानाभ्या	व्यासः १७६३	तृष्टमेतत्क	वेदाः ९८४
तिस्रः कृत्वा पु	भा. १२४४	तुलायाः कर्ष	कौ. १६७८	ते अस्यै वच्चै	,, १००४
तिस्रः कोट्यर्थ	परा. १११७	तुलाशासन	,, १६७७	ते एनमभि	,, ९९२
तिस्रः कोट्योऽर्ध	अङ्गि. १११५	तुलाहीने ही	,, ,,	ते कृषिं च स	,, ९२४
तिस्रः पुनर्भव	शंखः १०२६	तुलितो यदि	याज्ञ. १७२९	ते गवामिव	वृव. ६७७
तिस्रोऽण्विकाः	अनि. १९६७	तुल्यं सद्भिस्त	कौ. १६७३	ते ग्रामाणाम	कौ. १६७९
तिस्रो देवीर्ह	वेदाः ९९५,	तुल्यकालं रु	स्कन्द. १९६६	ते चिदवासु	वेदाः ९६७
	१००६	तुल्यकाले नि	भार. ९००	ते चेत तथा	कौ. १६८०
तिस्रो मातृव्री	,, १२५६	*तुल्यकालेऽभि	विष्णुः १७७१	ते चेत दधु	नार. १०९६
तीक्ष्णं वा तप	आप. १६६४	*तुल्यकाले वि	वसि. ६३६	तेजसा दुर्नि	अपु. १९७०
तीक्ष्णेष्वो ब्रा	वेदाः १४६४,	तुल्यकालोप	,, ,,	तेजो गोषु प्र	वेदाः १००३
	१६००	तुल्यमाहुस्त	,, ,,	तेजो राष्ट्रस्य	,, १६००
*तीरे नदी प्र	बृह. ९५२		विष्णुः ६३७;	*तेजो वै पुत्र	,, १४१५
तीर्थगूहना	कौ. १०३४		बृह. ६५४	ते तदष्टगु	बृह. ८७५
तीर्थघातप्र	,, १६१७		बौधा. १०१९	*ते तदष्टगु	,, ,,
तीर्थसमवा	,, १०३४				
तीर्थाभिषेच	,, १९२४				

*ते तन्मूल्यं प्र	बृह. १७५९	तेन सृगम	कौ. १९२५	तेभिर्ब्रह्मा वि	वेदाः १४६४,
तेऽतिमृजाना	वेदाः १५९१	तेन रागस्या	,, १६८०		१६००
*ते तु वै सस्य	मनुः १०७३	*तेन विटक्षत्र	कात्या. १७६२	*तेऽभिसृत्य अ	नार. १७५५
हो देवा अति	वेदाः ९९५,	तेन शलभ	कौ. १९२५	तेभ्यः एताः स	वेदाः १५७०
	१५९२	तेन श्रुतोप	,, १७७२	तेभ्यः श्राद्धं पु	अनि. १९४३
ते देवा अनु	,, १००४	तेन सङ्घमृ	,, ८४४	तेभ्यो जनप	कौ. १९२४
ते देवा आप्ये	,, १५९२	तेन समाह्व	,, १९०४	तेभ्यो दण्डाह	मनुः १९६९
ते धामान्यम्	,, १२५७	तेन सर्वत्रा	,, ८४३	तेभ्यो भद्रम	वेदाः १९८०
तेन आधिप्र	कौ. ७३५	तेन रूप्येनाधि	वेदाः १८९६	तेभ्यो व इन्द्र	,, १९०२
*तेन कर्षोत्त-	,, १६७७	तेन हि भर्त	गौत. १६६०	तेभ्यो वृत्ति लि	गौत. ८१५
तेन कूटश्वा	,, १६८०	तेना जनीय	वेदाः ९९९	ते यथा ब्रूयु	कौ. १६१६
तेन कृत्याभि	,, ,	*तेनाधिबुद्धि	मनुः ६४०	ते यथास्तुमु	,, १९२३
तेन क्रयो वि	नार. ११३०	तेना नि कुर्वे	वेदाः ९९७	ते यद् ब्रूयुः	नार. १९३६
तेन गृह्णामि	वेदाः १००१	तेनान्यस्य सु	पद्म. १३७६	तेऽवदन् प्र	वेदाः १८३८
तेन चण्डाला	कौ. १७९९	तेनायंशेन	कात्या. ८९८	ते वा ऋषयो	,, ८१३
*तेन चाऋण	शंखः १२८२	तेनार्धवृद्धौ	कौ. १६७७,	ते वाचं वादि	,, ६०३,
,, ,	पैठी. १३५६		१६७९		१८४०, १९०३
तेन चातृण	शंखः १२८२	तेनार्धवृद्धि	मनुः ६४०;	ते वै पुत्राः प	वेदाः १२६१
* , ,	पैठी. १३५६		नार. ६५०	ते वै सस्यस्य	मनुः १०७३
तेन चेक्षत्र	कात्या. १७६२	तेना सहस्ये	वेदाः ९९८	तेषां अभावे	कौ. ८१७
तेन चैव प्र	भा. १०३०	तेनास्य ब्रह्म	,, ९९६	*तेषां अर्थह	बृह. १५१८
तेन चोत्तरः	गौत. ८१५	तेनाहर्गण	कौ. ७७२	तेषां ऊर्ध्व पि	कौ. ११४९
तेन जायाम	वेदाः १८३९	तेनेदानीम	बृह. १२२४	*तेषां एवौर	विष्णुः १३८९
तेन तत्पूय	कौ. १८५१	तेनेन्द्रियेण	वेदाः १००५	*तेषां औरसः	,, ,
तेन तपोव	,, ९२९	तेनेन्धनाव	कौ. ९२६	तेषां कृतोत्सा	कौ. १६८१
तेन तुल्यः पु	,, १२८८	तेनेमां नारीं	वेदाः १००१	तेषां ग्रहण	,, १९२५
तेन त्रिवर्ण	,, १२४५	तेनेमामाधि	,, ,	तेषां च कृत	,, १३९१
तेन दत्तं च	नार. १९६१	तेनेकेन तु	भा. १०३३	*तेषां च तत्प	नार. ६९९
*तेन दत्तं तु	,, ,	तेनैनं हन्या	आप. १६६४	*तेषां च प्रसृ	कात्या. ७८९
,, ,	मनुः १९५६	तेनैनमाहा	कौ. १६८०	तेषां चेत्प्रसृ	,, ,
तेन दुश्चरि	हारी. १२६६;	*तेनैव तत्सु	बृह. १५१७		शुनी. ७९०
यमः १३५२; संग्र.	१३८४	तेनैव तद्ग	,, ७८५	तेषां चौरसाः	विष्णुः १३८९
तेन देशजा	कौ. ८६२	तेनैव सा प्र	,, ७८७	तेषां छित्त्वा नृ	मनुः १७११,
तेन द्विपट	,, १६७३	तेनैव सार्ध	मनुः १३९३		१९२९
तेन द्विशतो	,, १६७८	*तेनोत्तरं व्या+	कौ. १६७४	तेषां जिह्वां स	नार. १९६८
तेन धर्मेण	भा. ८६०	,, , +	,, १६७५	*तेषां जिह्वाः स	,, ,
*तेन धान्यप+	कौ. १६७८	तेनोदकप्रा	,, १९२५	तेषां तत्प्रत्य	,, ६९९
तेन पलोत्त	,, १६७७	तेनोदरदा	,, ८१७	*तेषां तु तत्प	,, ,
तेन पितृभ्य	वेदाः १२६२	ते पदेनातु	व्यासः १७६५	तेषां तु सम्य	कालि. १३७७
तेन प्रदेष्टा	कौ. १६७९	तेऽपि स्युः संग्र	नार. १७५५	तेषां तेजोवि	आप. १२६७,
तेन भूतेन	वेदाः ९९९	*ते पृष्टाश्च य	मनुः ९३७		१६०५
तेन मदन	कौ. १६८०	ते पृष्टास्तु य	,, ९३६,	*तेषां दोषम	मनुः १६९५
तेन मध्यम	,, ११८५		९३७	तेषां दोषान	,, ,
तेन मन्त्रेण	भा. १२८६	ते प्रजापति	वेदाः १४२४	तेषां द्वैधीभा	कौ. ९२९
तेन मरको	कौ. १९२४	ते ब्राह्मणस्य	,, १४६४,	तेषां धनह	बृह. १५१८
तेन मामब्र	वेदाः ९९९		१६००		

तेषां न दद्या	मनुः ७४३	*तेषामेताः क्रि	नार. १५८०	तौ होचतुः	वेदाः १४३०
तेषां निष्ठा तु	८८३	*तेषामेव च	बौधा. १६०६	*त्यक्तदुष्टांश्च	कात्या. ९५६
तेषां पतित	देव. १४०४	तेषामेव तु	गौत. १६६१	त्यक्तप्रवज्यो	विष्णुः ८१६
तेषां पिता य	भा. १९८६	तेषु तु नित्य	मनुः १९३०	त्यक्तव्यां मां प	भा. १९७८,
तेषां पुराणि	आप. १६६४	तेषु तेषु तु	गौत. १६६१		१९८५
*तेषां पुरुषा	विष्णुः १२८०	*तेषु नित्यं यु	॥ ॥	*त्यक्तव्यास्ते प	नार. १०९५
तेषां प्रथम	बौधा. १२७१	*तेषु नित्ययु	कौ. १९२३	त्यक्ताग्निं संध्य	बृह. १६४८
तेषां ब्राह्मणो	वसि. १९२०	तेषु यथोक्ता	भा. १२४४	त्यक्ता भर्तृगृ	ब्रह्म. १११८
*तेषां यत्किञ्च	नार. ८३४	तेषु राजा प्र	नार. १३४६	त्यक्तो मातापि	भा. १२८७
तेषां वै सम	वारा. १३२९	*तेषु षड्वन्धु	वसि. १९२१	त्यक्त्वा ज्ञातिज	वारा. १०७७
तेषां वोढा पि	नार. १३४७	*तेष्वधर्मप	॥ ॥	*त्यक्त्वा दुष्टांश्च	कात्या. ९५६
तेषां शुश्रूष	भा. ८१८	तेष्वपचर	कौ. १६७९	त्यक्त्वा दुष्टांस्तु	॥ ॥
*तेषां षड्वन्धु	मनुः १३१९;	तेष्विक्रिती	वेदाः ८१४	त्यक्त्वा महीं प	भा. १९८६
॥ ॥	नार. १३४६	ते संप्रपद्य	॥ ॥	त्यजन्ति पुरु	बौधा. १०२०
	देव. १३५०;	ते सम्यञ्चो वै	॥ ॥	त्यजन्दाप्यस्तृ	याज्ञ. १०८८,
	यमः १३५१	ते सोमं प्राप्नु	१६०१, १६०३		१४००
तेषां संदध्मो	वेदः ९९८	ते ह देवा ऊ	वेदाः १८४०	त्यजन्नपति	मनुः १६२७,
तेषां स एव	नार. ११७२	ते हिविर अ	॥ ॥		१९२६
तेषां सर्वत्र	मनुः १९३१	ते हि पापस	स्कन्द. १९६५	त्यजन् भार्या	नार. १०९९
तेषां सर्वस्व	॥ ॥	ते हि राज्ञो ध	विष्णुः १६७१	त्यजेत्पथि स	कात्या. ८५४
अपु. १६५४; नार. १७४८;	कात्या. १७६१	ते होचुः	वेदाः ११४४	*त्यजेत्पथ्य स	॥ ॥
	देव. १३५१	ते होचुः हन्ते	॥ ॥	*त्यजेन्नारीम	नार. १०९९
*तेषां सर्वे च	॥ ॥	ते ह्येनं कुपि	मनुः १९३०	त्रपुषे वारु	बृह. १७६१;
तेषां सवर्णा	शंखः १२८३	*तैः कृतं च स्व	बृह. ८७४		कात्या. १७६३
तेषां सारानु	कौ. ११८५	*तैः कृतं यच्च	॥ ॥	त्रपुषोर्वारु	मत्स्य. १७६७
तेषां स्वयोनौ	कात्या. १९४२;	तैः कृतं यत्स्व	॥ ॥	*त्रय व्यपोह	बृह. १५२०
तेषां स्वसम	पिता. ॥	*तैः कृतौ यौ	॥ ॥	त्रयः किलेमे	भा. ८१८,
तेषामध्यक्षाः	कौ. १९०४	तैरेव राज	अनि. १९६८		१३९१
तेषामन्तर्ग	भा. १०३३	तैरेवामेध्वैः	कौ. १७९८	त्रय एवाध	॥ ॥
तेषामन्यथा	कौ. ९०६	*तैलानां च स	कात्या. ६३२	त्रयश्च पिण्डा	बौधा. १२६९
तेषामन्योन्य	भा. ८६१	तैलानां चैव	नार. ६२६;	त्रयाणामपि	बृह. ७३४,
तेषामन्वेष	स्कन्द. १९६५	तैलानां षड्गु	कात्या. ६३२		१८८५
तेषामप्राप्त	बौधा. १९४९	*तैलानि चैव	भार. ६३५	त्रयाणामित	भा. १२८४
तेषामभवे	कात्या. ९५५	तैलाभ्यक्तमा	कात्या. ६३२	त्रयाणामिति	वसि. ७३२
* ॥ ॥	देव. १५२५	तैस्तैरुपायैः	कौ. १६१५	त्रयाणामुद	मनुः १३१५
तेषामयश्शु	कौ. १६७६	तौयप्रवर्त	मनुः ७१६	त्रया वै नैर्ऋ	वेदाः ९१५,
तेषामर्थ द	शंखः १२८२	*तौयप्रवर्ति	नार. ९४६		१८९७
तेषामलाभे	वास. १४७०	तौलयित्वा त	॥ ॥	त्रयोदशं त्व	नार. ७६४
तेषामाक्रोशे	कौ. १६१९	तौ क्षयव्य	स्कन्द. १९६६	त्रयोदशं स्व	ब्रह्म. १३७५
तेषामाधिः स	॥ ॥	तौ नृपेण ह्य	भा. ८६१	*त्रयोदशम	नार. ७६४;
*तेषामुत्पत्ति	मनुः १३९४	तौ नृपेण ह्य	अपु. १९६८		ब्रह्म. १३७५
तेषामुत्पन्न	॥ ॥	तौ वै संभवा+	वेदाः १०१०	त्रयो दासा आ	वेदाः ८१२
तेषामुत्पाद	हारी. १२६५	तौ हि च्युतौ स्व	मनुः ८२३,	*त्रयोऽपि तं ध	वसि. ७३२
तेषामुपरि	वृहा. १८३५	तौ हि शुल्कह	१९२८	त्रयोऽपि तद्	॥ ॥
			कौ. १०३४,	त्रयो वर्णा ब्रा	वसि. १९२०

त्रयो वा कार्षा	विष्णुः १७७१
त्रायन्ते नर	भा. १९८५
त्रायस्वेन न	स्कन्द. १९६६
*त्रिशत कोट्योऽर्ध	अङ्गि. १११५
त्रिशदवर्षोद्ध	मनुः १०४३
*त्रिशद्वर्षो व	,, ,
त्रिशांशो रोम	नार. १७४७
त्रिः कृत्वः प्राङ्मु	स्कन्द. १९६७
त्रिः परावर्त	,, ,
त्रिः स्म माह्वः श्र	वेदाः ९८८
त्रिकाकण्यून	अनि. १९६७
त्रिगुणं धान्य	वसि. ६०९
त्रिगुणा तिष्ठ	,, ,
*त्रिगुणा त्विष्य	,, ,
*त्रिगुणो द्वाद	कात्या. १८३४
त्रिगुणो वा क	मासो. १९७०
त्रिते देवा अ	वेदाः ९९९
त्रिपक्षपक्ष	कात्या. ९५८
*त्रिपक्षपञ्च	,, ,
त्रिपक्षात्पर	बृह. ६७२;
	कात्या. ६७५
त्रिपक्षादथ	बृह. ८९६
त्रिपञ्चाशः क्री	वेदाः १८९५
त्रिपणो द्वाद	कात्या. १८३४
त्रिपदीप्रति	कौ. ९२६
*त्रिपलं तु स	नार. १७४७
त्रिपलं तु सु	,, ,
*त्रिपला तु सु	,, ,
त्रिभागं क्षेत्र	ब्रह्म. १३७५
त्रिभागं पञ्च	बृह. ८५२
त्रिभागमाह	बृह. १९४३
त्रिभिर्वर्णः स	भा. १२४४
त्रिभिस्सिद्धः क	बृह. ८९६
त्रिभोगेनाज्ञ	भार. ९००
त्रिरात्रं रज	वसि. १९७७
त्रिरात्रादूर्ध्व	कौ. १६८६
त्रिधौतस्य ना	विष्णुः ८९१
त्रिर्वा इदं वि	वेदाः १८९६
त्रिवर्षप्रजा	कौ. १८४८
त्रिवर्षमूल	विष्णुः ८९१
त्रिवर्षोत्प्रागु	स्मृत्य. १३७३
त्रिविधं क्षत्रि	नार. ११३१
त्रिविधं तत्स	व्यासः १८८९
त्रिविधः प्रति	नार. ६६९
त्रिविधास्ते स	बृह. ७८६
*त्रिचतं तु सु	नार. १७४७

त्रिषु वर्णेषु	कात्या. ८३५;
	भा. १२४३,
	१२८७
त्रिषु वर्णेषु	,, १९८४
त्रिसप्तरात्र	स्कन्द. १९६५
त्रिसहस्रप	भा. १४२९
त्रीणि वर्षाण्यु	मनुः १०४२
त्रीणि वर्षाण्यु+	बौधा. १०१९
त्रीण्याहुरति	वेदाः ७९२
त्रीण्येतान्यवि	नार. १२२०
*त्रीण्येव साध	,, १८२४
त्रीण्येव साह	,, ,
त्रीण्येव हि प्र	बृह. ७३४
त्रीनंशान् क्षत्रि+	विष्णुः १२४०
त्रीनृतून सम	नार. १०९६
त्रीन्कुमार्युतू	गौत. १०१२
त्रीन् राजन्यः	विष्णुः १२४०
त्रेताया आदि	वेदाः १८९८
त्रैवार्षिकाय	भा. १२४४
त्रैविद्यं वृत्ति	याज्ञ. ८६५
त्रैविद्यनृप	,, १७८२
त्रैविद्यवृद्धा	विष्णुः १७७०;
	वसि. १९२१
त्रैविद्यसाधु	,, १४७०
त्रैविद्याः शुच	मनुः १४७८
*त्रैविद्यान् वृत्ति	याज्ञ. ८६५
*त्र्यंशं दायं ह	मनुः १२४६
त्र्यंशं दायार्द्ध	,, ,
*त्र्यंशं ब्राह्मण्याः	वसि. १२३९
*त्र्यङ्गहीनः प्र	याज्ञ. १७३३
त्र्यङ्गहीनस्तु	,, १७३२
*त्र्यङ्गहीनाश्च	,, १७३३
*त्र्यङ्गहीनास्तु	,, १७३२
त्र्यब्दादूर्ध्वं तु	बृह. १९६२
त्र्यम्बकं यजा	वेदाः १००८
त्र्यष्टवर्षोऽष्ट	मनुः १०४३
*त्र्यहं दोहं प	नार. ८९४
त्र्यहादोहं प	,, ,
त्र्यहाशौचे तु	ब्रह्म. १११९
*त्र्यहाशौचे नि	,, ,
त्वं गुरुः सर्व	भा. ८६१
त्वं चास्य धाता	,, १२८८,
	१९८५
त्वं तस्यामित्र	वेदाः ८१०
त्वं मुखं सर्व	स्कन्द. १९६६
त्वं विष ब्रह्म	,, ,

त्वं सोम पितृ	वेदाः ८५७
त्वं ह त्यदृण	,, ६०१
त्वं हि कर्तु व	वारा. १०७६
*त्वक्छेदकः श	मनुः १८०३
,, ,	नार. १८२९
त्वग्भेदकः श	मनुः १८०३
त्वग्भेदे प्रथ	बृह. १८३१
त्वत्कृतेऽहं पृ	भा. १२८५
त्वतोऽनुज्ञाप्र	,, १२८६
त्वदङ्गैः प्र	,, १९८५
त्वदिधास्तु गु	वारा. १०७७
त्वमग्ने वेदा	स्कन्द. १९६६
त्वमग्ने सर्व	भा. १९६४
त्वमप्यन्तर्ज	,, १९८३
त्वमस्यै धेह्यो	वेदाः ९९८
त्वया मम न	वारा. १०७६
त्वया यदप	,, १०७५
त्वया वियुक्तां	,, १०७६
त्वयैतच्छान्त	बृह. ६५३
त्वयैव संभ	वेदाः १०१०
त्वय्यासक्ता म	भा. ८६१
*त्वर्वाग्मुक्ते स	यमः ६६०
त्वष्टा जायाम	वेदाः ९९९
त्वष्टा दुहित्रे	,, १००४,
	१४२३
त्वष्टा पिपेश	,, १००१
त्वष्टा वासो व्य	,, ,
त्वष्टा सहस्र	,, ९९९
त्वामासाद्य य	भा. ८६१
त्वार्ष्ट्रेणाहं व	वेदाः ९९७
दक्षा प्रियंव	कात्या. ११०९
दक्षिणां गुर	शौन. १३६४
दक्षिणानां तु	अनि. ७८९
दक्षिणानां प्र	वेदाः १००६
दक्षिणासु च	मनुः ७७४
*दक्षिणासु तु	,, ,
*दक्षिणासु प्र	,, ,
दग्धस्य हृद	कौ. १६१५
दण्डं चैकाद	कात्या. ८०५
दण्डं दद्यात्स	याज्ञ. १८७५
*दण्डं प्रदाप्यो	,, १७२८
दण्डं वा दण्ड	कात्या. ७१४
दण्डं स त्रिगु	भार. ६६०
दण्डं स दाप्यो	याज्ञ. १७२८
*दण्डं स प्राप्नु	मनुः १७१८
*दण्डः काणख	विष्णुः १७७०

दण्डः कार्यो न	अपु.	१९७५
दण्डः क्षुद्रप	याज्ञ.	१८२२
दण्डः पुंसो द्वि	कौ.	१०३७
*दण्डः स्यात् स	याज्ञ.	१८७५
दण्डकर्मसु	कौ.	१६१४
दण्डनीया त	याज्ञ.	९१३
दण्डनीयावु	नार.	८०१
दण्डपातभ	मासो.	१९७०
२ दण्डपारुष्यं +	कौ.	१७९८
*दण्डपाषाण	बृह.	१८३०
दण्डप्रणय	याज्ञ.	१७८३
दण्डप्रणीतः	कौ.	८१७
दण्डभयादा	”	७९४
*दण्डमुन्मोच	विष्णुः	१६१२
दण्डयित्वा च	बृह.	७३१
दण्डयेत्ताह	नार.	९४६
दण्डशुल्काव	मनुः	६६३;
वसि. ६७८; बृह.	वसि.	७१५
दण्डस्तु देश	वसि.	१७९५
दण्डस्त्वभिह	बृह.	१८३१
दण्डहीने य	मासो.	१९७०
दण्डाजिनादि	बृह.	१७५९
*दण्डादियुक्त	”	”
दण्डेनैव त	मनुः	१६२९,
		१६९८, १९२९
*दण्डेनैव स	”	१६२९
दण्डे सर्व स्थि	अपु.	१९६९
दण्डो दमना	गौत.	१९१७
दण्डो रक्षति	मासो.	१९७०
दण्डो वा दण्ड	कात्या.	७१४
*दण्ड्यं प्रमोच	विष्णुः	१६१२
*दण्ड्यः काणख	”	१७७०
दण्ड्यः शोणिते	”	१७९६
दण्ड्यः स पापो	नार.	१९३५
*दण्ड्यः स मूलं	मत्स्य.	८५५
दण्ड्यः स मूल्यं	”	”
*दण्ड्यः स राज्ञा	नार.	७४८
दण्ड्यः स राज्ञो	”	” ;
बृह. ७५२; व्यासः	व्यासः	७५६
दण्ड्य मुन्मोच	विष्णुः	१६१२
*दण्डयानुन्मोच	”	”
दण्डयास्तत्पुत्र	यमः	१६५२
दण्डयोत्सर्गं रा	वसि.	१६६८
*दत्तं चैकाद	कात्या.	८०६
*दत्तं यस्याद	नार.	८००
दत्तं सप्तत्रि	”	७९८

दत्तः क्रीतः कृ	भा.	१२८४
*दत्तः क्रीतः स्व	स्मृत्य.	१३७३
*दत्तः क्रीतको	हारी.	१२६५
दत्तः क्रीतोऽप	”	”
दत्तः पुत्रः पि	शाता.	१३५२
दत्तः पुत्रत्व	जाबा.	१३५६
दत्तकश्च स्व	ब्रह्म.	१३७४
दत्तकश्चाष्ट	विष्णुः	१२७९
दत्तकानां तु	संप्र.	१३८४
दत्तको द्विती	वसि.	१२७३
दत्तक्रीतस्व	स्मृत्य.	१३७३
दत्तक्रीतादि	बृम.	१३५८
दत्तक्रीता हि	कात्या.	७६७
दत्तपुत्रे य	वृगौ.	१३७२
दत्तमव्यव	कौ.	७९४
दत्तमूल्यस्य	नार.	८८८
दत्तशुल्कं प	कौ.	१०४०
*दत्तश्चाष्टम	विष्णुः	१२७९
दत्तस्य जन	वसि.	१२७८
दत्तस्य तृभ	मनुः	१३२८
दत्तस्यानपा	कौ.	७९४
दत्तस्यापदा	”	”
दत्तस्यैषोदि	मनुः	७९६
*दत्तां न्यायेन	नार.	१०९७
दत्तात्मा तु स्व	याज्ञ.	१३३४
दत्ताया अपि	कालि.	१३७७
दत्तायास्तन	”	”
दत्तानूढा च	कात्या.	१३५०
दत्ताऽप्यदत्ता	अपु.	१९७५;
	मत्स्य.	”
दत्ताप्रदानि	नार.	७९७
दत्तामपि ह	याज्ञ.	१०७८
दत्ता यस्य भ	भा.	१०२८
दत्तोऽपविद्ध	बृह.	१३४८
दत्तोऽपि न त्य	पार.	१३५६
दत्तौरसेत	शौन.	१३७१;
	आदि.	१३८३
दत्तिमोऽपि स्व	विष्णुः	१२८१
दत्त्वर्ण पाट	याज्ञ.	६९०
दत्त्वा कन्यां ह	”	१४४७
दत्त्वा चौरस्य	”	१७४२
*दत्त्वा तु ब्राह्म	”	७२२
*दत्त्वा तु सोद	नार.	८३२
*दत्त्वात्मा तु स्व	याज्ञ.	१३३४
*दत्त्वा द्रव्यं च	नार.	७९७
दत्त्वा द्रव्यं भ	”	”

दत्त्वा धनं तु	मनुः	१९३१
दत्त्वा धान्यं व	अनि.	१९४३
दत्त्वा न्यायेन	नार.	१०९७
दत्त्वा पुनः प्र	मनुः	१०४१
दत्त्वा समस्तं	नार.	८९५
ददतो यद्वा	बृह.	७५०
ददाति दीय	”	११४१
ददाति मह्यं	वेदाः	९६६
ददातिषु चै	गौत.	१९७२
ददाति हि स	भा.	१२८६,
		१४७३
‘ददामि’ इती	बौधे.	१३८४
ददामीत्यभि	वेदाः	१००६
ददो स दश	मनुः	१२९४
२ ” ” +	भा.	१९८५
*दद्याच्चापह	याज्ञ.	१५४६
दद्यातां पित	स्मृत्य.	१३७३,
		१३७४
दद्यात्कृष्णाजि	”	१९७३
*दद्यात्तदर्थ	कात्या.	१७६३
दद्यात्तमथ	”	”
दद्यात्तस्यैव	नार.	१५११
*दद्यातु ब्राह्म	याज्ञ.	७२२
*दद्यात्स्वपुत्रा	नार.	६९८
दद्यात्पशुम	”	१९७६
दद्यात्पिण्डं कु	हारी.	१०१६,
		१३८७
दद्यात्स्वमिति	कात्या.	७५३
दद्यादपह	विष्णुः	१५४१;
	याज्ञ.	१५४६
*दद्यादपुत्र	नार.	६९८
दद्यादपुत्रा	”	”
दद्यादते कु	याज्ञ.	६८२
दद्याद्गुणव	बौधा.	१०१९
दद्याद्वर्णं त	नार.	७६३
*दद्याद्वर्णं य	”	”
*दद्याद्वर्णं च	बृह.	१५१९
*दद्याद्वर्णं वा	”	”
दद्याद्वर्णं न	अपु.	१९७६
दद्याद्वा प्रति	प्रजा.	१३५०
दद्यान्माता पि	याज्ञ.	१३३२;
	परा.	१३५२
*दद्युः पृथक् पृ	मत्स्य.	८५५
दद्युः पैताम	नार.	६९१
*दद्युर्वालिङ्ग	याज्ञ.	६२०
दद्युर्वा स्वङ्ग	”	”

दद्युस्तत्रिभिश्च	याज्ञ.	६८२	दशकं पशू	गौत.	११८३	दातव्यं बान्ध	मनुः	६८०
दद्युस्ते बीजि	नार.	१३४७	दशकं पार	याज्ञ.	१७३१	दातव्यं सर्व	,,	१९५७
दध्नः क्षीरस्य	मनुः	१७१८	दशकुम्भीधा	विष्णुः	१६७०	दातव्या भोजि	लिङ्ग.	१३७६
*दध्यक्षतपू	शंखः	१०२४	दशकुलीसं	कौ.	१९२४	*दाता त्वयैत	बृह.	६७१
दन्तचर्मास्थि	वसि.	६०९	दशग्रामश	कात्या.	९५८	दाता न लभ	कात्या.	६३१
*दन्तपादन	कात्या.	१८८७	*दश चैव पि	भा.	१९८४	दाता प्रतिप्र	देव.	८०६;
*दन्तिचर्मास्थि	वसि.	६०९	*दशतं पशू	गौत.	११८३		कौ.	८७९
*दमः समः स	बृह.	१८८६	*दशतः पशू	,,	,,	*दाता यत्र तु	कात्या.	६५६
दमदानर	,,	११०९	*दशतश्च प	,,	,,	दातारः सुवि	भा.	१०२९
*दमदानव	,,	,,	दश दश पा	वेदाः	१९८१	दाताहमेत	बृह.	६७१
दमनाहण्ड	अपु.	१९७०	दशधा प्रवि	भा.	१२४३	*दातुं तु न स	नार.	७०४
दमयन्त्याः प	भा.	८१९	दश नागस	वेदाः	८१३	दातुः समर्क्ष	शौन.	१३६३
दमेन शोभ	,,	,,	दशपुत्रा न	,,	१५७०	*दातुः स्त्रीमातृ	कात्या.	७१२
*दमो ज्ञेयः स	बृह.	१८८६	दशभिर्वा प	अनि.	१९६८	*दातुमर्हति	नार.	९१६
*दमो नेयः स	,,	,,	दशमं द्वाद	मनुः	१९५४	दातृगोत्रस	स्मृत्य.	१११८
दमोऽन्तिमः स	,,	,,	*दशमहिषी	गौत.	९०४	दानं क्रयध	आप.	१२६८
दम्पती विव	नार.	११०२	दशमांशं ह	कात्या.	१५२४	*दानं ग्रहण	नार.	६२२
दम्पत्योः पिता	कौ.	६८०	दश वन्ध्यां च	देव.	१११२	दानं लौकिक	भार.	८०७
दायितं याऽन्य	व्यासः	११११	दशवर्षेपि	कौ.	६८०	*दानं वा स्वेच्छ	बृह.	१२२२
दरिद्रं व्याधि	परा.	१११७	दशहोतारं	वेदाः	१००६	दानग्रहण	नार.	६२२,
दरिद्रांश्च वि	भा.	१०३०	दशाचार्यानु	भा.	१९८४		१५८०	
दर्पाद्वा यदि	मनुः	१८५३;	दशातिवर्त	मनुः	१८०७	दानप्रतिभु	मनुः	६६४
	नार.	१८८१	दशाध्यक्षान्	विष्णुः	१९२१	*दानप्रभृति	,,	१०६०
दर्पेण धर्मो	विष्णुः	१७७०	*दशानां चैक	बौधा.	११४६	दानमध्यय	नार.	१९४०;
दर्शं च मासि	अनि.	१५८९	दशानां वैक	,,	,,		भा.	१९७६
दर्शनं व्यव	नार.	१९३६	*दशापरे च	मनुः	१३२५	दानमेकात्म	भार.	८०७
दर्शनप्रति	याज्ञ.	६६६	दशापरे तु	,,	,,	दानवादप्र	व्यासः	६७६
" " +	कात्या.	६७३	दशावरं च	कौ.	१६१९	*दानवादे प्र	,,	,,
दर्शनप्राति	मनुः	६६४	*दशावरे तु	मनुः	१३२५	दानात्प्रभृति	मनुः	१०६०
*दर्शनाद्भुत	कात्या.	८०६	दशास्यां पुत्रा	वेदाः	९८६	दानानि विप्र	व्यासः	११११,
दर्शनाद्वृत्त	,,	,,	*दशाहं सर्व	नार.	८९४		१५२४	
*दर्शनाद् वृत्ति	,,	,,	दशाहः सर्व	,,	,,	दाने क्रये वा	कौ.	८७९
*दर्शनाग्रष्ट	,,	,,	*दशाहात् सर्व	,,	,,	दाने शुचिः अ	,,	७३७
दर्शनेऽथ उ	बृह.	६७७	दशाहाद्यास्तु	पद्मा.	९०१	दाने शुद्धिः	,,	,,
*दर्शने प्रति	कात्या.	६७३	दशाहे सम	स्मृत्य.	८९०	दाने समर्थो	शौन.	१३६३
दर्शने प्रत्य	विष्णुः	६६२;	दशैकपञ्च	याज्ञ.	८९२	दानोपस्थान	कात्या.	६७३
याज्ञ. ६६५; बृह.	६७१		दस्यवः संप्र	नार.	१७५४	दानतो युक्तज	कौ.	८६३
*दर्शनोद्भुत	कात्या.	८०६	*दस्यवश्च प्र	,,	,,	*दापयित्वा ग	याज्ञ.	१७४१
*दर्शयेयुर्नि	बृह.	९५१	दस्युनिष्क्रिय	मनुः	१७२६	दापयित्वा ह	,,	,,
दर्शयेयुश्च	,,	,,	दस्युभिर्हिय	भा.	१२४४	दापयेच्छिल्पि	कात्या.	७५५
*दर्शयेयुस्त्रि	,,	,,	दस्युवृत्ते य	नार.	१७५३	दापयेत्पण	,,	९२०
*दशकं च श	नार.	१९११;	दहत्याभिर्य	वसि.	१९७४	दापयेद्दनि	मनुः	७१८,
	कात्या.	१९१४	दहेत्कटाभि	बृह.	१८९१		७१९	
दशकं तु श	नार.	१९११;	दहेत्पापकृ	यमः	१८९०	*दाप्यः परर्ण	नार.	६९७
	कात्या.	१९१४	दह्यमाना म	भा.	१०२६	दाप्यः परर्ण	,,	,,
*दशकं पर	याज्ञ.	१७३१	दाण्डिकस्य च	अपु.	१९४३	दाप्यः स भोग	कात्या.	६६०

दाप्यः स्यादद्वि	व्यासः ७६८
*दाप्यश्चाष्टगु	याज्ञ. ७७८
*दाप्यस्तदद	" ८४७
*दाप्यस्तदद्वि	व्यासः १७६५
दाप्यस्तु दश	याज्ञ. ८४७
दाप्यस्तु द्विगु	व्यासः १७६५
दाप्यस्त्वष्टगु	याज्ञ. ७७८
दाप्यो दण्डं च	" १८१९
दाप्यो मृत्तिच	नार. ८५०
*दाप्यो मृत्तिश्च	" "
दाप्यो यत्तत्र	" "
*दाप्यो यत्र तु	" "
*दाप्यो यदत्र	" "
दायं तु न	गौत. १९८२
*दायं दद्यात्क	बृह. ७८५
दायभाग इ	नार. ११३२
*दायभागमि	" "
दायविभागः	कौ. ११४९
*दायादवान्ध	वसि. १२७३
दायादानां वि	कात्या. १२३०
दायादा वा रि	कौ. ६७९
दायादेभ्यो न	याज्ञ. १२१५;
	व्यासः १२३०
* " "	मनुः १२१२;
	कात्या. १४५३
दायादे सति	नार. ७८२
दायादेर्नाभ्य	प्रजा. १२३२
दायाद्यस्य प्र	मनुः १३९२
दायेन चाऽव्य	आप. १२६६
*दायेनाऽव्यति	" "
दारं चास्य क	आप. १८४४
*दारग्रहण	नार. १५८०
दारपुत्रप	बृह. ७२५
दारमूलाः क्रि	नार. ७०४
*दारांश्चास्य चा	आप. १८४४
*दारांश्चास्याप	" "
दाराः पुत्राश्च	कात्या. ८०४
*दाराः पुत्रास्तु	" "
दारा इत्युच्य	भा. १२४४
दाराधीनस्त	मनुः १०५२
दाशापराध	" १९२७,
	१९४६
दासं दासीं वा	कौ. ८१७
दासकर्मक	" ८१६
दासत्वमग	ब्रह्म. ८४०
*दासत्वात्परि	नार. ८३१

*दासत्वात्स प्र	नार. ८३१
दासत्वात्स वि	" "
दासद्रव्यस्य	कौ. ८१७
दासपरिचा	" १८५०
दासभावं ग	भा. ८१९
दासभावं न	उश. ८३९
दासमनुरु	कौ. ८१७
*दासस्त्रीभ्रातृ	कात्या. ७१२
दासस्त्रीमातृ	" "
*दासस्त्र्यमाल	" "
दासस्य तु ध	" ८३७
दासस्य दास्या	कौ. १८४९
दासस्य पत्नी	भा. ८१८,
	१३९१
*दासस्य हि ध	कात्या. ८३७
दासाश्वरथ	मनुः १७११
*दासीं च हर	नार. १७४९
दासीं तु हर	" "
दासीं निष्टक	वेदाः ८१२
दासीघटम	मनुः १३९२
दासीत्वमाप्ता	ब्रह्म. ८४०
दासीदासब	भा. १०२९
दासी नौका त	नार. ७६४
दासीभूता त्वं	भा. ८१८
दासभूताऽस्मि	" ८४०
दासीव दिष्ट	शुनी. १११९
*दासीषु हर	नार. १७४९
दासीसुताश्च	कात्या. ८३९
*दासीसुतास्तु	" "
दासेन या प	विष्णुः ८१६
*दासेनोढा च	कात्या. ८३७
दासेनोढा त्व	" "
दासो दस्यते	नि. ८१४
*दासोपस्थान	कात्या. ६७३
दासोऽस्मीति त	भा. ८१९
दास्यं तु कार	मनुः ८२०,
	१९२७
दास्यते तां त	वारा. १३२९
*दास्यां च दास	मनुः १३१०
दास्यां पूर्वः	कौ. १६९०
दास्यां वा दास	मनुः १३१०
*दास्या गृहीतो	कात्या. ८३७
*दास्यात् मोच	नार. ८३३
दास्याद्वो विप्र	भा. ८४०
दास्यामि कार्य	शुनी. ८५६
*दास्याम्यहं ते	बृह. ६७१

दास्यायैव हि	मनुः ८२१,
	१९२८
दाहयित्वाऽग्नि	याज्ञ. १०९१
दाहयेत्तप्त	बृह. १८९१
दाहयेदग्नि	मनुः १०७५
दिवस्त्रं गम	स्मृत्य. ८७७
दिस्सतोऽवरु	गौत. ६०८
दिनक्रमेण	कात्या. ११०९
दिनमासार्ध	बृह. ८३५
दिनैकागम	व्यासः ११११
दिवं गतानि	मनुः १०६२;
	यमः १११३
दिवं वोषसं	वेदाः १८४०
दिवः पुनरि	कात्या. १११०
दिवसान्तर	कौ. १६८७
*दिवसे द्विगु	नार. ७६४
दिवसे द्विप	" "
दिवस्पुत्रा अ	वेदाः ११२१
दिवा गृहीतं	मरी. ७६९
दिवा त्रीन् सु	शंखः ९०५
दिवा पशूनां	विष्णुः ९०४
दिवा पृथिव्या	वेदाः ९७७,
	१८३६
दिवा रात्रौ वा	कौ. १६२०
दिवा वक्तव्य	मनुः ९०७
दिवा ह्यपिक्षा	कौ. १०३६
दिवि ज्योतिर	वेदाः १००७
दिव्यप्रकार	स्कन्द. १९६५
दिव्यमष्टवि	" "
दिव्या अङ्गारा	वेदाः १८९५
दिव्यानां स्तम्भ	स्कन्द. १९६५
दिव्यान्यासुर	" "
दिव्ये तु मूर्ध	अनि. १९६७
दिव्येन विधि	भा. १९८५
दिव्यैर्विशुद्धो	बृह. १६४८
*दिशानुरूप	" ६७२
दिशोऽभ्ययं रा	वेदाः १८९७
दीनानाथवि	नार. ८००;
	दक्षः ८०७
दीप्तिमत्त्वाच्छु	नार. १९३६
दीयते स्यात्प्र	बृह. ६७७,
	७१५
दीयमानं न	याज्ञ. ६२२
" " " +	नार. ८८८
* " " "	कात्या. ६३२
दीयमानं प्र	विष्णुः ६१०

दीयमानम्	कात्या. १११०	दुर्मन्त्रव्याप्त	वेदाः १००४	दृष्टो धमव्य	आप. १२६७,
दीयसे धर्म	स्कन्द. १९६७	दुर्वागभावं र	भा. १०३३	१६०५; गौत. १६०४	गौत. १६०४
*दीर्घ तीव्राम	नार. १४०१	दुर्विभक्तम्	कौ. १५७१	दृष्ट्वा कर्माणि	शुनी. १७६७
दीर्घकुत्सित	,, १०९७	दुष्करं वा ए	वेदाः ७९२	*दृष्ट्वा निसृष्टं	कात्या. १४५७
*दीर्घतीव्राम	मनुः १३९८	*दुष्टं तत्स्वामि	कात्या. ८९७	दृष्ट्वा प्रयोज	भार. ८०७
,, ,,	नार. १४०१	*दुष्टं संग्रह	नार. १८८१	दृष्ट्वा प्रियं त	,, ,,
दीर्घप्रवासि	कात्या. ७११;	दुष्टसामन्त	मनुः १९३०	दृष्ट्वा मुहुः प्रे	बृहा. १८९१
,, ,,	कौ. १०४०	दुष्टस्यैव तु	,, १७८७	दृष्ट्वा शयानं	भा. १२८७
दीर्घसत्रव्या	,, ६११	*दुष्टस्यैव हि	,, ,,	दृष्ट्वैव पुरु	,, १०३२
दीर्घाधियो र	वेदाः ५९९	दुष्टां जायां प	स्मृत्य. १११८	देयं चौरह	याज्ञ. १९६०
दीर्घाध्वनि य	मनुः १९२७,	दुष्टाः साहसि	यमः १८९०	देयं तद्वनि	कात्या. ७१०
	१९४५	दुष्टाचाराः पा	भा. १०३२	*देयं त्वयेति	,, ७५३
दीर्घायुत्वम्	वेदाः १९८०	दुष्टाऽन्यगत	नार. १०९७	देयं पुत्रकृ	,, ७१३
दीर्घायुरस्तु	,, १००४	दुहितर ए	अनि. १३७४	*देयं पैताम	नार. ६९१
दीर्घायुरस्या	,, ९८५,	दुहिताऽचार्य	नार. १८८२	देयं प्रतिश्रु	कात्या. ७१३;
	१००१	*दुहिता दुर्हि	नि. १२५५		याज्ञ. ७९७
दुःखं रक्तं त्र	परि. १८३५	दुहिताऽन्यत्र	भा. १२८६	*देयं बधिर	बृह. ८७५
*दुःखं व्रणं र	,, ,,	दुहिता वा	आप. १४६६	*देयं बालिश	,, ,,
दुःखमुत्पाद	याज्ञ. १८१९	दुहिता पुत्र	वेदाः १२६२	देयं भार्याकृ	कात्या. ७१३
दुःखासिका क	दक्षः १११५	दुहितृणां प्र	याज्ञ. १४४५	देयं वा निः स्व	बृह. ८७५
दुःखिता यत्र	मनुः १९३०	दुहितृणाम	कात्या. १४५९;	देयं सवृद्धया	बृहा. ७१५
*दुःखिते शोणि	याज्ञ. १८२२		उश. १४६२	देयं स्वामिनि	कात्या. ९६०
दुःखे च शोणि	,, ,,	दूतीप्रस्थाप	नार. १८८१	देयः पिण्डोऽन	भा. ८१८
*दुःखेऽथ शोणि	,, ,,	*दूतीसंप्रिष	,, ,,	देया कन्या क	,, १२८७
*दुःखेन विनि	कात्या. ९१९	दूतोपचार	कात्या. १८८७	देयानादेय	बृह. ७२७
दुःखेन हि नि	,, ,,	दूषणे तु क	याज्ञ. १८७६	देवतानां पि	भा. १०२८
*दुःखेनेह नि	,, ,,	*दूषयन् सि	कात्या. ९५९	देवताराध	ऋग्य. १११७;
*दुःखेषु शोणि	याज्ञ. १८२२	*दूषयेत्सर्वे	,, ,,	शुनी. १११९; अपु. १९७९	
दुःखात्पादनं	कौ. १८००	दूषयेत्सिद्ध	,, ,,	देवतार्थं च	कौ. ८०८
दुःखात्पादने	,, १७९९	दृश्यते च ज	,, १९१५	देवता वा ए	वेदाः १५९५
दुःखादि गृ	याज्ञ. १८२१	*दृश्यते विज	,, ,,	देवदत्तां प	मनुः १०५५
दुःखोपहत	कौ. १६१५	दृश्यते ह्यचो	कौ. १६८६	देवदैत्योर	अपु. १९७०
दुःशीलः काम	वारा. १०७७	दृश्यमानं वि	कात्या. १२३०	देवपशुप्र	कौ. १६१८
* ,,	मनुः १०६०	दृश्यमाना वि	बृह. १२२२;	देवपशुमृ	,, १६२१
दुरोकशोचिः	वेदाः ९६३	दृश्याद्वा तद्वि	कात्या. १२३०	देवपीयुश्च	वेदाः १६००
दुर्गमकृत	कौ. १६१७	*दृश्याद्वाऽथ वि	याज्ञ. १५६५	देवपूजां नै	शुनी. १११९
दुर्गसितुक	,, १९२४	दृष्टं संग्रह	,, ,,	देवप्रतिमा	विष्णु. १६११
दुर्दृष्टांस्तु पु	याज्ञ. १९३३	*दृष्टप्रयोज	नार. १८८१	देवब्राह्मण	नार. १७४५;
दुर्वलं वैश्व	कौ. १६२०	दृष्टमेव फ	भार. ८०७	वसि. १९८२	
दुर्वलहिंसा	गौत. १६०४	दृष्टलिङ्गे मै	दक्षः १११४	देवभागस्त	हरि. १३७६
दुर्वलानाम	अनि. १९६९	दृष्टादृष्टफ	कौ. १०३६	*देवरः कस्मा	नि. १२५७
दुर्व्राह्मण वि	भा. १२८५	दृष्टान्तत्वेन	भार. १९७८	देवरक्त्या	गौत. १३८७
दुर्भिक्षे धर्म	याज्ञ. १४४७	दृष्टिपातं प्र	कात्या. १९४१	*देवराजभ	बृह. ७८५
दुर्भिक्षे राजा	कौ. १९२४	*दृष्टिपाते प्र	,, ९५९	*देवराजोप	,, ६५१
दुर्भिक्षे राष्ट्र	प्रजा. ७१५	*दृष्टिप्राप्तं प्र	,, ,,	देवराताय	वेदाः १२६१
*दुर्भिक्षे न्याधि	याज्ञ. १४४७		,, ,,	देवरादा स	मनुः १०६५

देवराय प्र	वसि. १०२१;
देवरेण सु	मनुः १०४३
देवलोके म	स्मृत्य. १३७३;
देवविप्रस्व	अनि. १३७४
देवस्ते सवि	नि. १२५७
देवस्य त्वेति	वारा. १०७७
देवाँ उप प्रे	बृहा. १६५३
देवाः प्र हिणु +	वेदाः १००१
देवा अग्रे न्य	शौन. १३६४
देवा इव च	वेदाः ९८२
देवा इवामु	१९७
देवा एतस्या	१००२
देवानां पत्नीः	भा. ८६०
देवानृणं नि	१९८
देवान् कुरु	१८३९
देवान् यज्ञा	१००५
देवा भागं य	६०४
देवा मनुष्या	मनुः १९३०
देवा वा असु +	वेदाः १९०२
*देवा वा एत	८५७
देवा वै न स	१००५
देवा वै यज्ञ	१५९६
देवाश्च च वा	१८३९
देवाश्च वाऽअ	८५८
२, , +	१७९३
देवाश्चासुरा	११४४
देवाश्चैतामु	११४३
देवासो नित्य	११४४
देवीरापो अ	१००५
२ देवीस्तिष्ठस्ति	९७३
देवैर्दत्तं म	९२४
देशं कालं च	९९५
	१००३
*देशं कालं त	याज्ञ. ८४७,
*देशं कालं दि	१७३५
*देशं कालं व	नार. १७५३
देशं ग्रामं दि	१७३८
*देशकालकु	नार. १७५३
देशकालला	बृह. १७८९
देशकालव	उश. १९४२
*देशकालवि	याज्ञ. १७३८
देशकालाति	७६१
७५७, ८४४; याज्ञ.	को. ७३६,
	७६१

देशकालान्त	कौ. ७३७,
	१६७९
देशकालौ क्रि	कात्या. ६७४
देशकालौ च	देव. ८०६
देशग्रामकु	बृह. १७८९
देशग्रामगृ	नार. १७४६
देशजातिकु	१७८४;
गौत. १९१८; बृह.	१९४१
* , ,	१७८९
देशजात्यादि	अनि. १९४३
*देशधर्मकु	बृह. १७८९
*देशधर्मजा +	वसि. १९२१
देशधर्मान	नार. ७०३,
	११०३
देशधर्मान् जा	मनुः १९३१
देशनिक्षेपं	कौ. १९२४
देशपत्तन	कात्या. १९४२;
	पिता. ,
देशविशेषे	आप. ११६५
देशस्थित्या प्र	बृह. ७८६
देशस्यजातेः	कात्या. १२२९
देशस्य जात्याः	कौ. ११८५
देशस्याचर	कात्या. १९४२
*देशाचारवि	नार. ६२५
देशाचारस्थि	, ,
देशाचारेण	कात्या. ७२७
देशादिकं क्षि	बृह. १७९०
देशाध्यक्षांश्च	विष्णुः १९२१
देशाध्यक्षोपि	, ,
*देशाध्वरूप	बृह. ६७२
देशानलब्धां	मनुः १९०७,
	१९२८
*देशानुरूपं	बृह. ६७२
देशानुरूप	, ,
देशान्तरग	याज्ञ. ७७९
देशान्तरमृ	ब्रह्म. १११९
२ देशान्तरे पृ +	अनि. १५८९
*देशापहृत	नार. ७०३,
	११०३
देहनाशे ध्रु	भा. १२८३
देहेन्द्रियवि	कात्या. १८३३
दैवतं ब्राह्म	बृहा. १८३५
दैवतं सत	भा. १०२९
दैवतप्रति	कौ. १८५०
दैवतस्कर	नार. ७८१
*दैवपित्रति	मनुः १०५४

दैवपित्र्याति	विष्णुः १०२३;
	मनुः १०५४
दैवमेव भ	भा. १०२९
दैवराजकु	नार. ७४८;
	कात्या. ७५३
* , ,	बृह. ७८५
दैवराजभ	, ,
*दैवराजह	नार. ७४८
दैवराजोप	विष्णुः ६३६;
हारी. ६३६; बृह.	६५१,
७५१; कात्या.	६५८
* , ,	याज्ञ. ८८४
दैवान्यष्टौ म	कौ. १९२४
दैवे वा यदि	हारी. १०१६
दैवेषु वै गौ	वेदाः ८१४
*दैवोत्पातक	बृह. १७५८
दैवोत्पातवि	, ,
दैवोद्दिष्टं न	भा. १२८४
Xदोगधेर्वा	नि. १२५५
दोषगौरव	भा. १०३०
दोषद्रव्यानु	मासो. १९७०
दोषनिग्रह	अपु. ,
दोषमनाख्या	विष्णुः १६०९,
	१९७५
दोषवत्कर	नार. ८७१
*दोषवत्कार	, ,
*दोषश्चेन्मार्गि	याज्ञ. ७४५
दोषानुविद्धाः	विष्णुः १६७०
दोषान्सर्वाश्च	भा. १०३१
दोषास्पदेऽशु	, , १०३३
दोषे तु सति	नार. १०९७
दोषे सति न	दक्षः १११४
दोषो भवेत्	बृह. ७५१
दोहदस्याप्र	याज्ञ. १०८३
दोह्यवाह्यक	व्यासः ६३४
*दोह्यवाह्यकि	, ,
दौर्बल्यं ख्याप्य	मनुः १९३१
२ दौहित्रं भागि +	शाक. १३५५
* , ,	शौन. १३६५
दौहित्र एव	भा. १२८६,
१४७३; मनुः	१२९५, १४७४
दौहित्रकेण	भा. १२८६
दौहित्रस्य मा	विष्णुः १२८१
दौहित्रान्ताना	, , १४७०
*दौहित्रेण वि	व्यासः १५२४
दौहित्रेणार्थ	, ,

दौहित्रोऽपि ह्य	विष्णुः १२७९;	द्रव्याणां कुश	याज्ञ. १७३५	द्वादशमंशं	कौ. १६७५
दौहित्रो भागि	मनुः १३०२	द्रव्याणां दूष	अपु. १७६६	द्वादश वर्षा	गौत. ८१५,
दौहित्रो ह्याखि	शौन. १३६५	द्रव्याणां प्रति	विष्णुः १६११,	१०१३; कौ. १०३५	
	मनुः १२९५,		१६६९	द्वादशवार्षि	गौत. ७९४
	१४७४	द्रव्याणामाधा	कौ. १९०५	द्वादशाब्दं ध	स्मृत्य. १३७३
*दौहदस्याप्र	याज्ञ. १०८३	*द्रव्याणि यो ह	मनुः १८०६	*द्वादशाहं स	कात्या. ८९६
यूतं कारये	विष्णुः १९०३	*द्रव्याणि हिंसे	,, १८०६	द्वादशाहः स	,, ,
यूतं निषिद्धं	बृह. १९१३	द्रव्याणि हिंस्या	,, १६३०,	द्वादशैव तु	वसि. १०२२
यूतं नैव तु	कात्या. १९१४		१८०६	*द्वादशैव पु	,, १२७२
यूतं समाह	मनुः १९०६	द्रव्यादानं वि	गौत. १६५९	द्वादशैवाथ	बौधा. ७८९
यूतमेकमु	याज्ञ. १९१०	*द्रव्यादि हिंस्या	मनुः १८०६	द्वादश्यां कार्ति	अपु. १९७९
यूतमेतत्पु	मनुः १९०६	द्रव्यापेक्षो द	बृह. १६४५	द्वापराय व	वेदाः १८९८
यूतसमाह	कौ. १९०४	द्रव्येण वाऽवि	मरी. १५८८	द्वापरे च क	बृह. ११०९
यूतस्त्रीपान	याज्ञ. १७४१;	द्रव्ये पिताम	बृह. ११७९	द्वाभ्यां सहाथ	काष्णा. १३५६
	व्यासः १७६५	द्रष्टव्यो व्यव	याज्ञ. १८१३	द्वादशेशग	विष्णुः १०२३
*यूतात्पुरात	मनुः १९०६	द्रष्टारो व्यव	,, १९०९	*द्वादशेशे ग	,, ,
यूताध्यक्षो यू	कौ. १९०४	द्रष्टुं सर्वत्र	वारा. १०७६	द्वादशां चैव	मनुः १६३०,
यूताभियोगे	,, ,	द्रष्टुना चानु	भा. १३९१		१९३०
*यूते कपटा	विष्णुः १६६९	*द्रोहभवां कु	मनुः १०४९	द्वादशे देवीर	वेदाः १००५
यूते कूटाक्ष	,, ,	द्रोणमुखप	कौ. ९३२	द्वादशपवेश	व्यासः ११११
	१९०३	द्रोणाहावम	वेदाः ९२३	*द्वादशपसेव	,, ,
*यूते च कप	,, १६६९	*द्रोहभावं अ	मनुः १०४९	*द्वादशौ आत्म	नार. ११७१
*यूते च कूटा	,, ,	द्रोहभावं कु	,, ,	द्वादशौ क्षेत्रि	प्रजा. ९६१
द्यौर्भूमिः कोश	वेदाः १०००	*द्रोहभावं च	,, ,	द्वादशौ प्रति	नार. ११७१
द्यौर्मै पिता ज	,, १९७९	द्रोहेण च ना	विष्णुः १७७०	*द्वादशौ वैश्यः+	विष्णुः १२४०
द्रविणाहंश्च	कात्या. ७१०	*द्वन्द्वयुद्धे तु	बृह. १९१३	द्वादशौ वैश्या	,, ,
द्रव्यं गृहीत्वा	,, ६५५	द्वन्द्वयुद्धेन	,, ,	द्वादशौ सपि	कौ. १२४५
द्रव्यं तदीयं	बृह. ७२६	द्वन्द्वयुद्धे स	विष्णुः १९०३	*द्वाविंशतिप	याज्ञ. १७२८,
द्रव्यं तदीप	याज्ञ. ७४५	द्रव्यं निगृह्य	मनुः ७४३		१८१६
*द्रव्यं तद् द्वि	नार. ८८८	द्रव्या अग्रे र	वेदाः ८११	द्वावेव कर्म	नार. ८३१
*द्रव्यं तु दाप	कात्या. ७१०	*द्रव्योः पूर्वत	कात्या. ६५६	*द्विः पादस्त्रिस्तु	,, १७४८
*द्रव्यं पिताम	बृह. ११७९	द्रव्योः प्रहर	बृह. १८३१	द्विः पादस्त्रि	,, ,
द्रव्यं यत्त्वध	संम. ७१६	*द्रव्योरपि कु	मनुः १७२५	द्विकं त्रिकं च	वसि. ६०९;
*द्रव्यं यद्यध	,, ,	द्रव्योरापन्न	नार. १८२७	विष्णुः ६१०; मनुः ६१२;	
द्रव्यं विना तु	बृह. १७८९	*द्रव्योर्निक्षिप्त	विष्णुः ६३७	नार. ६२४	
द्रव्यं स्वं पञ्च	कात्या. ८५७	द्रव्योर्नौवेशि	कात्या. १५६१	*द्विकं शतं तु	मनुः ६११
द्रव्यपरिग्र	आप. १४०५	द्रव्योर्वा	गौत. १२६३	द्विकं शतं प	विष्णुः १६७१
द्रव्यभोगाना	कौ. ७३७	द्रव्योर्विवादे	कात्या. ९५५	द्विकं शतं वा	मनुः ६११;
द्रव्यमपुत्र	,, १४७३	द्रव्योर्हि कुल	मनुः १०४६	नार. ६२४	
द्रव्यमस्वामि	नार. ७६३	द्वात्रिंशतं प	याज्ञ. १८१६	द्विकं शतं हि	मनुः ६११;
द्रव्यमादाय	अपु. १७६६	*द्वात्रिंशत् प	,, ,	नार. ६२४	
द्रव्यवत्वात्तु	जैमि. १४२४	*द्वादश इत्ये	वसि. १२७२	द्विकर्षहीना	कौ. १६७७
द्रव्यवन्तश्च	भा. ८६१	*द्वादश एव	,, ,	द्विकेनार्थं स	बृह. ७३४
द्रव्यस्य कल्प	अनि. ११९४	द्वादश त्वेव	,, ,	द्विगुणं कालि	कात्या. ७३०
*द्रव्यहानिर्य	बृह. ७८५	द्वादशधा नि	वेदाः ९९९	*द्विगुणं तत्	नार. ८९३
द्रव्यहृदाप	कात्या. ७१०	द्वादशपणं	कौ. ७३५	द्विगुणं तत्प्र	बृह. ६७७

द्विगुणं तत्र	बृह.	७१५
*द्विगुणं तत्र	याज्ञ.	६६७
द्विगुणं तु तृ	नार.	८९३
द्विगुणं त्रिगु	,,	६२६;
हारी.	६६१; लहा.	६७७;
	अपु.	१९७६
द्विगुणं दाप	,,	१६५४
द्विगुणं न प्र	उत.	६७६
द्विगुणं प्रति	याज्ञ.	६६७
*द्विगुणं वा च	मनु.	१७२१
द्विगुणं हिर	वसि.	६०९
*द्विगुणः कल्प	बृह.	१६४६
द्विगुणः शोणि	,,	१८३०
*द्विगुण उल्को	विष्णु.	१७९७
द्विगुणस्त्रिगु	बृह.	१८३०
द्विगुणस्योप	,,	७२६
द्विगुणां तु भृ	नार.	८५०
द्विगुणा त्विष्य	वसि.	६०९
द्विगुणादापि	कात्या.	७३०
*द्विगुणा दाप्य	वसि.	६०९
द्विगुणादिक्र	कात्या.	७३०
द्विगुणाद्रूप्य	अनि.	१९६७
द्विगुणा वा च	मनु.	१७२१
द्विगुणास्तूत	कात्या.	९५७
*द्विगुणा हीष्य	वसि.	६०९
द्विगुणोत्तरा	गौत.	१६५७
*द्विगुणे दिश	याज्ञ.	१७३४
द्विगुणे वा क	बृह.	१६४६
*द्विज प्रदूष्या	याज्ञ.	१६३६
द्विजस्तृणैधः	,,	९१२
*द्विजस्तृणैध	,,	,,
द्विजस्त्रीणाम	शुनी.	१११९
*द्विजस्त्रीषु च	कात्या.	१११०
द्विजस्य भार्या	विष्णु.	१०२३
द्विजस्य स्त्रीषु	कात्या.	१११०
द्विजातय इ	मनु.	१७०१
द्विजातिप्रव	बौधा.	१२७०
द्विजातीनां च	मनु.	१६२३
द्विजातीनां गृ	भार.	७३१
द्विजातीनां शु	विष्णु.	१२४०
*द्विजातीनां शौ	,,	,,
द्विजानां च गु	भा.	१०३३
द्विजानां परि	,,	८१९
*द्विजानामस	आदि.	१३८४
द्विजे भोज्ये तु	मत्स्य.	१६५५
द्विजोत्तम वि	भा.	१९६९

द्विजोऽध्वगः क्षी	मनु.	१७२३
द्वितीयं तु पि	,,	१३०२
द्वितीयं शुल्कं	कौ.	१४३०
*द्वितीयः पुत्रः	वसि.	१२७२
*द्वितीयः पुत्रि	,,	,,
द्वितीयमर्ध	विष्णु.	१९५०
द्वितीयमायु	मनु.	१०७५
द्वितीयमेके	,,	१०६५
*द्वितीयस्तु न	,,	१०६३
द्वितीया तु भ	भा.	१२४४
द्वितीये चैव	नार.	१७४८
द्वितीये छेद	कौ.	१६१७
द्वितीये पञ्च	,,	१६७४
द्वितीये पित	बौधा.	१२६८
द्वितीये पुत्रं	हारी.	१२६५
*द्वितीयं पुत्र	,,	,,
द्वितीये मृत्ति	स्कन्द.	१९६६
द्वितीये हस्त	मनु.	१७१३,
	१९२९; बृह.	१७६०
द्वितीयेऽहि द	नार.	८९३
द्विधा सूतवो	वेदा.	११६०
द्विनेत्रभेदि	याज्ञ.	१६३७,
	१९३३	
*द्विपणद्वाद	कात्या.	१८३४
द्विपणे दिश	याज्ञ.	१७३४
*द्विपणो द्वाद	कात्या.	१८३४
द्विपदश्चतु	कौ.	८७९
द्विपदामर्ध	नार.	८९४
द्विपदो नश्च	वेदा.	८१३
द्विपितुः पिण्ड	बौधा.	१२६९
द्विप्रकारं च	स्कन्द.	१९६६
*द्विप्रकारा भा	बृह.	८३५
द्विप्रकारो भा	,,	,,
*द्विप्रकारो भो	,,	,,
द्विप्रकारो वि	,,	१२२४
द्विभागधन	वेदा.	११६२
द्विरंशस्तेन	भा.	१२४३
द्विरन्येनाहि	कौ.	८१७
द्विरभ्यस्ताः प	नार.	१९११
*द्विरष्टापाद्यं	,,	१७५२
*द्विरामुष्याय	,,	१३४६
द्विरुत्थानो द्वि	गौत.	१९६३
*द्विर्द्वादशप	याज्ञ.	१८७९
द्विर्धौतस्य ना	विष्णु.	८९१
द्विविधास्तस्क	मनु.	१६९३,
	१९२९	

द्विविधास्तस्क	नार.	१७४५
द्विविधो विभा	विष्णु.	११२५
द्विशतं तु द	मनु.	१८६८
*द्विशतं तु प	,,	,,
*द्विशते खर्व	याज्ञ.	९१३
*द्विषस्तदध्य	वेदा.	६००
द्विषस्तरध्या	,,	,,
द्विसहस्रप	व्यास.	१४६०
*द्विसाहस्रः प	,,	,,
*द्विसाहस्रप	,,	,,
*द्विसाहस्रात्	,,	,,
द्वे नप्तुर्देव	वेदा.	८११
*द्वे पारुष्ये प्र	नार.	१६४२
द्वे भार्ये क्षत्रि	,,	१०९३
*द्वेशते कर्प	याज्ञ.	९१३
*द्वे शते कर्व	,,	,,
द्वे शते खर्व	,,	,,
*द्वेषाद्वा यदि	मनु.	१८५३
द्वेष्टि श्वशूर	वेदा.	१८९४
द्वैमातृणां मा	बृह.	१९८८
द्वौ तु यौ विव	मनु.	१३२३
*,, ,,	नार.	१३४७
द्वौ त्रयः पञ्च	बृह.	८७४
*द्वौ भागौ पितु	शंख.	१२८२
द्वौ राजा रत्नं	कौ.	१६७५
द्वौ लोके धृत	गौत.	१९१६
*द्वौ वैश्यासुतः	विष्णु.	१२४०
द्वौ सकुल्याः स	बृह.	१२५१
द्वौ सपिण्डः स	देव.	१२५२
*द्वौ सपिण्डः स्व	,,	,,
द्वौ समुद्रौ वि	वेदा.	९२४
द्वौ सुतो विव	नार.	१३४७
द्वौ हस्तौ निख	स्कन्द.	१९६५
द्व्यंशं ज्येष्ठो ह	वसि.	११८४
*द्व्यंशं वा पूर्व	गौत.	११८२
द्व्यंशहरोऽर्ध	कात्या.	११७४
द्व्यंशी वा पूर्व	गौत.	११८२
द्व्यन्तरः प्राप्ति	नार.	११०५
द्व्यन्तरश्चानु	,,	११०४
द्व्यष्टापाद्यं तु	,,	१७५२
द्व्यामुष्यायण	,,	१३४६;
	प्रव.	१३८४
द्व्यास्या द्विजिह्वा	वेदा.	१६००
*धनं ऋणिकृ	बृह.	६५२
धनं तत्पुत्रि	मनु.	१२९८
*धनं तु बिभृ	,,	१३१८

धनं पत्रनि	कात्या. १२२८	धर्म मनसि	भा. १०३३	*धर्मेण विनि	मनुः १३०४
*धनं प्राप्नोति	बृह. १५५८	धर्म हि श्रेय	,, १९८४	धर्मेण व्यव	,, ७१७३
धनं भवेत्स	,, १२२२	धर्म एकः प	अनि. १११८		नार. ७२३
धनं मूलकृ	,, ६५२	धर्मकामा भु	कौ. १४३०	धर्मे प्रयत	भा. १९६४
*धनं यत्र नि	कात्या. १२२८	धर्मकार्ये तु	भा. १०२९	धर्मोपदेश	मनुः १७७६३
धनं यो विभू	मनुः १३१८	धर्मकौर्त्याव	,, १९८५	नार. १७८८; अपु.	१७९२
धनं व्यपोह्य	बृह. १५२०	धर्मज्ञस्य कृ	नार. १९३९	धर्मोपदेश	बृह. १७९०
*धनं शौर्यादि	व्यासः १२३१	धर्मज्ञाः शुच	याज्ञ. ८६८	*धर्मो राज्ञः पा	वसि. १९२०
धनं सप्तवि	नार. ११२९;	धर्मज्ञा धर्म	भा. १२८६	धर्मो ह्यधर्मो	कौ. १९२३
	मनुः १९८६	धर्मज्ञान् रा	,, १९६९	धर्म्य विभागं	मनुः १२४६
धनग्राहिणि	विष्णुः ६७८	धर्मतन्त्रपी	गौत. १६६१	धर्म्य स्त्रियं स	भा. १९६४
धनदानास	कात्या. ७२९	धर्मतन्त्रस	,, १६५९	*धर्म्यादिनोदया	बृह. ७०९
धनमूलाः क्रि	नार. ११२९	धर्मतोऽहं प	भा. १९७८,	धर्म्येण विधि	स्कन्द. १३७५
*धनमेकं वा	बौधा. ११४६		१९८५	*धर्म्येण व्यव	मनुः ७१७
*धनमेकमे	,, ,	धर्मदानम	कौ. ७९४	धाता च सम	भा. १०३०
धनमेवंवि	कात्या. १२२८	*धर्मदानर	बृह. ११०९	धाता विपश्चि	वेदाः १००१
*धनसर्वस्व	नार. १६४३	धर्मपत्नी स	दक्षः १११४	धातुदैवस्य	,, ९९७
धनस्त्रीहारि	,, ७००;	धर्मप्रजासं	आप. १०१७	धातुश्च योनौ	,, ९९१
	बृह. ७०८	*धर्मप्रजासु	,, ,	धातूनां कूट	शुनी. १७६७
धनिकार्णिक	नार. ७०६	धर्मप्रश्रम	भा. १९६३	धात्रीपरिचा	कौ. ८१७
*धनिकस्य ऋ	पिता. ६७६	धर्ममात्रं वा	विष्णुः ११२५	धात्रीमाहिहि	,, ,
धनिकस्य त	कात्या. ८९८	धर्ममावाह	भा. १२८६	धान्यं दशभ्यः	मनुः १७१४३;
धनिकस्य तु	भार. ७३१	धर्ममेवं ज	,, १२८५	नार. १७५०	
धनिकस्य ध	पिता. ६७६	धर्मवंशप	देव. ११११	धान्यं हिरण्यं	भार. ७३१
*धनिकस्यैव	नार. ७०६	धर्मविवाहा	कौ. १०४०	धान्यशाकम्	कौ. १९२४
धनिकाश्चक्र	शुनी. ६३५	धर्मशालेषु	भा. १२८७	धान्यस्नेहक्ष	,, १६७८
*धनिकेन तु	कात्या. ६३१	*धर्मसंकर	नार. १९३४	धान्यस्य दश	भा. ८६०
धनिकेन ऋणि	वृव. ६७७	धर्मस्थं प्रदे	कौ. १६७९	धान्यहर्ता द	बृह. १७६०
*धनी चोपग	याज्ञ. ६८९	धर्मस्थश्च स्वा	,, ७५७	*धान्यहारा द	,, ,
धनी तावत्स	बृह. ६३०	धर्मस्थीयाच्चा	,, १६९०	*धान्यानि वाप	कात्या. ९५९
धनी धनेन	प्रजा. ६६०	धर्मस्य ह्यंश	गौत. १९१७	धान्यापहार्ये	विष्णुः १६६९
धनी वोपग	याज्ञ. ६८९	धर्मादिनोदया	बृह. ७०९	धान्ये चतुर्गु	बृह. ६३०
धनुः शतं प	मनुः ९०९;	धर्मादिचलि	वारा. १०७७	धान्येनैव र	वसि. ६०९
याज्ञ ९१३; अपु.	१९७६	धर्मार्थ कारि	नार. ९४७	धान्ये सदे ल	मनुः ६१२
*धनुः शतप	मनुः ९०९	धर्मार्थ प्रीति	कात्या. १२२९	धारणं पर	कात्या. १८८७
धनुः शत्रोर	वेदाः ११२२	धर्मार्थ येन	मनुः ७९५	धारणकसं	कौ. ६३८
धनेन वैश्यः	भा. ८१९	धर्मार्थ वर्जि	देव. १४०४	धारयन्ति म	भा. १०३३
धनोष्मणा प	मनुः १६३२	धर्मार्थ वर्धि	नार. १३४७	*धारयेद्वा ऋ	बृह. ७२६
धन्यं यशस्य	भा. ८६०	धर्मार्थकाम	,, १०९७	धारयेन्मङ्ग	शुनी. १११९;
धन्वना गा ध	वेदाः ११२२	धर्मार्थो यत्र	बौधा. १९७४;	अपु. १९७९	
धरकस्य मा	कौ. १६७८		मनुः ,	धार्मिकश्च कु	भा. १२८६
धरिममेया	विष्णुः १६०९,	धर्मासनग	नार. १९३६	धार्म्यं शुल्कम	आप. १६६६
	१६७१	धर्मिष्ठान् ध	विष्णुः १९२१	धार्था सा वर्ष	शंखः १०२४;
धर्म च व्यव	कात्या. १९४२	धर्मिष्ठान् व्य	भा. ८६१	धार्योऽवखद	कात्या. ११०९
धर्म पुराण	वेदाः १००४,	धर्मं चार्थे च	आप. १०१७	धारा देवेषु	,, ७२८
	१४२३	धर्मेण चाऽपि	भा. १२८६		वेदाः ९२३

धुरंधरा भ	भा. १०२९	*न खलु कुली	वासि. १०२२	न च स्वमुच्य	संप्र. ११४३
धूमावसानि	बृह. १५२०	*न खलु तत्कु	” ”	न चादत्त्वा क	मनु. १३९८
*धूमावसारि	” ”	*नखिनां दंष्ट्रि	विष्णु. १६१२	न चादेयं स	” १९३१
धूर्त पतित	बृह. १६५३	नखिनां शृङ्गि	” ” ;	न चाधेः काल	” ६३८;
धूर्ता वैनसि	शंख. १०२४	न गच्छेत् गर्भि	कात्या. १६५१	न चानिवेद्य	नार. ६५०
धूर्तं बन्दिनि	स्मृत्य. ७१५	न गणाः कृत्स्न	नार. ११०१	न चान्यत्कार	कौ. ८४४,
धूर्तं वल्लभ	कात्या. १२२८	न गणिकाधू	भा. ८६१	न चान्यसंश्रि	१६८३
धृतदण्डोऽप्य	नार. १६४४	नगरं यास्य	शंख. १०२५	न चाप्यधर्मः	नार. ८२७
धृतव्रता आ	वेदा. ९६९,	नगरग्राम	वारा. १३२९	*न चाप्यसंश्रि	भार. ६३५
	१२५८		नार. ९४४;	न चास्ति विभा	भा. १९७८
धृतिर्भैक्ष्यं कु	मनु. ११२७	नगरस्थो व	बृह. ९५१	न चासां मुच्य	भार. ६३५
*धृष्टाऽन्यगत	नार. १०९७	न गुरावक्त्र	वारा. १०७७	*न चासारं न	कात्या. ७२८
धेन्वनडुहो	बौधा. १६०६	न गुरुर्न स	भा. १९८३	न चास्य माता	भा. १०३२
ध्यायत्यनिष्टं	मनु. १०५०	न गृहेताग	उश. ८३९	न चास्य मूल्यं	मनु. ८९१
ध्रुवं धृतात्क	कात्या. १९१४	न गृहेदाग	नार. ७६३	न चास्य व्यय	शंख. १२०७
ध्रुवा अस्मिन्गो	वेदा. ९०२,	न गृहं गृह	” ”	न चास्य शल्यं	भा. १२८७
	९०३	न ग्रे विनग्रे	स्मृत्य. १११८		कौ. ६३८
ध्रुवा एवास्मि	” ”	न ग्राह्यो ह्यन्य	कौ. १०३५		शुनी. १११९
ध्रुवाननप	” ”	*न च तं प्राप्नु	कात्या. १८८७		भा. १९६३,
ध्वजाहृतं भ	कात्या. १२२७	न च तं हातु	नार. १९१२		१९६४
ध्वजाहृतो भ	मनु. ८२१,	न च तद्दण्ड	भा. १०२७	न चेच्छुक्लं तु	कात्या. ८३९
	१९२८	न च तान् ज	नार. १८२७	न चेत्तद्यव	जातु. ९०१
ध्वजिनी मत्स्य	नार. ९४४	*न च तान् य	विष्णु. १६१०	न चेत्स धनि	पिता. ६७५
*ध्वजिनी संधि	” ”	*न च तौ दम्प	” ”	*न चेत्स्वधनि	” ”
न कथञ्चन	” १९३७	न च त्वमाभि	वासि. १०२१	न चेद्ददाति	अनि. ७५६
न करिष्यति	भा. १२८५	न च दत्तोऽप्य	भा. १०३१	न चेद्दद्यात्	नार. ७४८
न कश्चिद्योषि	मनु. १०४७	न च पित्रा वि	बृह. १३५५	न चैकमका	कात्या. ६५५
न कांचन प	वेदा. १०११	न च प्राकाम्य	भा. १९८३	न चैकस्मिन्	कौ. ११४९
न कामभोगा	भा. १०३२		कौ. ७७२,	न चैनमध्य	भा. १०३३
*न कारके नि	कात्या. ७२८		१८४८	न चैवं स्त्रीव	आप. १९७३
नकिरस्य प्र	वेदा. ९७६,	२ ” ” +	” १८४९	न चैव स्त्रीव	मनु. १०५८
	१८३६	न च भार्याकृ	नार. ६९८	न चैवैनां प्र	यम. १११३
न किल्बिषेणा	नार. १७८७	न च भोगे न	भा. १०२९	न चैवोपग	मनु. १०४२
न कुर्यात्तत्	भा. १०२७	न च मन्त्रोप	वासि. १०२१	न चोत्तमां न	बृह. ७०९
*न कुर्यात्प्रति	कात्या. १५२३	न च मुण्डा च	भा. १०२८		कात्या. १११०;
न कुर्याद् भृति	शुनी. ८५६	*न च याचते	बृह. ७८६		कौ. १८५०
न कुर्याद्यदि	कात्या. १५२३	*न च याचते	” ”	न चोद्योगेन	भा. ८६१
न कुलं न कृ	वारा. १०७६	न च योनिगु	मनु. १०७१	न चोपलम्भः	मनु. ७१९
नकुलो ग्लह	भा. ८१९	न च वासांसि	” १७०९,	न जातु ब्राह्म	” १८५८
*न कूटं कूट	याज्ञ. १७२९		१९२७	न जामये ता	वेदा. १२५४
न केनचिच्च	शुनी. १११९	न च वैश्यस्य	भा. १९७६	*न जामये भ	नि. ”
*न क्रयेदाग	नार. ७६३	न च व्याधिता	विष्णु. १०२२	*न जिह्वां च प्र	नार. ८८८
न क्षयो न च	याज्ञ. १७३५	न च व्रतोप	शंख. १०२५	*न जिह्वेन प्र	” ”
न क्षेत्रजादि	कालि. १३७६	न च संदेहे	आप. १९१८	*न जीवति पि	शंख. ११४८
*न क्षेत्रजादी	” ”	न च स्त्रीणां कि	भा. १०३३	न जैह्वेन प्र	नार. ८८८
नखदन्तक्ष	संव. १८९१	न च स्म सीतां	वारा. १०७६	न ज्ञातिकुल	भा. १०३२

*न ज्ञानेन हि	कात्या. १५८	न तस्याज्ञां व्य	नार. १९३६	*न त्वेवैकं पु	वसि. १२७४
*न ज्येष्ठं पुत्रं	वसि. १२७४	न तां देवाः प	वसि. १०२१	*न दण्ड्यः काम	आप. १६६५
न ज्येष्ठो वाऽव	भा. १९८४	न तान् पङ्क्ति	हारी. १०१७	*न दत्तं वा ध	याज्ञ. १४०८
*न तं द्विषन्त्या	मनुः १०५६	न ता वाजेषु	वेदाः ९७३	न दत्तं स्त्रीध	,, , ,
न तं नयेत	,, ७५८	न तासां रक्ष	भा. १०३३		१४४२
न तं भजेर	विष्णुः १२०६;	न तिष्ठन्ति न	वेदाः ९७७,	न दत्त्वा कस्य	मनुः १०४१
	मनुः १२०८		१८३६	न दद्यादृण	कात्या. ८०५
*न तं विभजे	,, ,	न तु खलु कु	वसि. १०२२	न दद्याददि	मनुः ७४१;
न तच्छक्यम्	बृह. १२२४	न तु चारण	बौधा. १८४५		नार. ७४८
न तत्पुत्रा ऋ	याज्ञ. ६६६	न तु जाल्या स	भा. १२४४	*न दद्याद्याच्य	,, ७०५;
न तत्पुत्रैर्भ	विष्णुः १२०५;	न तु ते ब्राह्म	,, १९६९		बृह. ७५१
	मनुः १२१३	न तु दाप्यो ह	बृम. ८५४	न दद्याल्लोभ	विष्णुः ६१०
न तत्प्रवर्त	नार. १९३५	न तु दृष्टार्थे	गौत. १६०४	न दस्य मा रु	वेदाः ९६८
न तत्र कार	भा. १२८७	न तु नामापि	मनुः १०६२	*न दातव्यं च	कात्या. ७१४
न तत्र गोमि	नार. ९१७	न तु पतित	विष्णुः १३८९	न दातव्यं तु+	,, ,
*न तत्र दाता	कात्या. ८०६	न तु ब्राह्मण	वसि. १४७०	न दातव्यं न	व्याघ्रः ८०७
न तत्र दोषः	नार. ९१८	न तु राजप्र	कौ. १८५०	न दाता तत्र	कात्या. ८०६
*न तत्र पाल	,, ,	न तु कल्मीक	बृहा. ९६२	न दाप्याऽपह	बृहा. ७३२;
न तत्र प्रण	मनुः ९१०	*न तु स्त्री पुत्रं	वसि. १२७४		याज्ञ. ७४५
न तत्र बीजि	कात्या. ९६०;	,, ,	बौधे. १३८४	न दायं निरि	बौधा. १३८८
	नार. ११०२	*न ते तत्सू त	वेदाः ९७८	न दाेषु न	कात्या. ८०५
न तत्र भागं	मनुः १२१४	न ते दुःखं क	वारा. १०७६	नदीक्षव	वसि. १९४४
न तत्र रेतः	भा. १२८७	न तेन तदु	संप्र. ७१५	*नदीतीरं प्र	बृह. ९५२
*न तत्र रोध	कात्या. ९५९	न तेन भ्रूण	बौधा. १६०८;	नदीतीरे प्र	,, ,
न तत्र रोप	,, ,		वसि. ,	*नदीतीरेषु	,, ,
न तत्र विद्य	मनुः ७४२;	न ते मयाऽतो	वारा. १०७६	,, ,	मनुः १९२७,
	बृह. ७६४	*न तेषां मातृ	मनुः १२३६		१९४५
*न तत्र विष	मनुः १२१४	न ते सखा स	वेदाः ९७५,	*नदीनां चैव	,, १८५१
*न तत्र स्वाभि	नार. ९१७		१८३६	नदीनां केनां	वेदाः ९९९,
,, ,	स्मृत्य. ९२१	न त्यागोऽस्ति द्वि	मनुः १०५६,		१६०२
*न तत्रान्यक्रि	कात्या. ७६७		१३९३	नदीनां वाऽपि	मनुः १८५१
न तत्रान्या क्रि	,, ,	*न त्यागोऽस्ति वि	,, १०५६	नदीनां संग	नार. १८८०
*न तत्रारिव	मनुः १६२६	न स्वन्ये प्रति	वसि. १९२१	नदीविगज्वा	कौ. ८४३
*न तत्सुतैर्भ	विष्णुः १२०५	न त्वमल्पेन	भा. १०२८	नदीष्ववेत	नार. १९३६
*न तद् भजे	मनुः १२०८	न त्वहोदान्वि	नार. १७५१	नदीस्रोतःप्र	बृह. ९५२
न तद्राज्ञा प्र	अपु. १९६२	न त्वेकं पुत्रं	वसि. १२७३;	न दुरुक्ताय	वेदाः १८९३
न तद्यतिह	नार. ७८३		बौधे. १३८४	×न दुहितर	नि. १२५५
*न तद्यभिच	,, ,	न त्वेनमव	वारा. १०७७	,, ,	,, १३८५,
न तास्मिन् धार	मनुः १७२७	न त्वेव कदा	बौधा. १४६८		१४१५
न तस्य प्रति	नार. ८३१	न त्वेव द्विजः	विष्णुः १०२३	न दूताय प्र	वेदाः १८३८
न तस्य लोकाः	भा. १२८३	न त्वेव स्त्रियं	कौ. १६८७	न दृष्टं यच्च	नार. १९३३
न तस्य विद्य	वेदाः ९८०	न त्वेवाधौ सो	मनुः ६३८;	न देवदास्या	कात्या. ८३९
*न तस्य विप्र	नार. ८३१		नार. ६५०	*न देवभूत	शंखः १०२४
न तस्य वेत	मनुः ८४५	न त्वेवान्यत्कु	वेदाः १७६८	न देवमृत्या	,, ,
*न तस्य हि वि	नार. ८३१	न स्वेवाभिप्र	कौ. ८७९	न देवानाम	वेदाः ९७४
न तस्यां जातु	भा. १२४४	न त्वेवार्थस्य	,, ८१७	न दोषं प्राप्नु	मनुः १८५३

नयश्च नार्य	भा. १०३१	न ब्राह्मणस्या	गौत. १९४८	नमो गन्धर्व	वेदाः १००३
नयोत्सृष्टा रा	बृह. ९५१	न ब्राह्मणो हिं	वेदाः ११४३,	न म्रियेत स	व्यापा. १११७
न द्वितीयश्च	मनुः १०६३		१४६४, १६००	न यत्पुरा च	वेदाः ९७६,
न नर्मयुक्तं	भा. १९६४	न भयाच्चाप्य	भा. १०३२		१८३६
न नर्मयुक्त	,, १०३१	न भर्ता नैव	कात्या. १४५८	नयत्यरिच	भा. ८६१
ननन्दरि स	वेदाः ९८६	न भर्तारं द्वि	शंखः १०२५	नय मां वीर	वारा. १०७५
*ननान्दुः सप्ता	,, ,,	*न भार्यया कृ	नार. ६९८	नयस्व मां सा	,, १०७६
,, ,,	,, १०००	*न भाषणं प	मनुः १८५४	न याचते च	बृह. ७८६
न निन्दिम च	,, ११४३	न भिक्षकार्षा	वसि. १६६८	न याचते चे	बौधा. १०१९
न निर्हारं छि	मनुः १४३२	न भुङ्क्ते यः स्व	बृह. ६५४	*न याचते तु	बृह. ७८६
*न निषिद्धोऽल्प	याज्ञ. ९४२	न भूमिं वातो	वेदाः ९९८	नयेयुरेते	याज्ञ. ९४०५
*न निषेधोऽल्प	,, ,,	न भूमिः स्यात्	जैमि. ७९३		वृहा. ९६२
न निषेधोऽल्प	,, ,,	न भैक्षलब्धे	वसि. १६६८	*नयेयुरेतैः	याज्ञ. ९४०
न निष्कयवि	मनुः १०७२	*न भैक्षवृत्तौ	,, ,,	*नयोपधाभि	नार. १७५२
न निखवति	कात्या. ७३०	*न भैक्ष्यलब्धे	,, ,,	न योषित् पति	याज्ञ. ६८२
ननु नामाङ्क	भा. १९८५	*न भैक्ष्यसंधे	,, ,,	नरकादुद्ध	वेदाः ७९२
*ननु बाधौ सो	मनुः ६३८	*न भोक्तव्यं व	मनुः ६४०	नरहर्ता ह	व्यासः १७६५
न नूनं ब्रह्म	वेदाः ६००	न भोक्तव्यो व	,, ,,	न राज्ञा धृत	नार. १७८७
*नन्ददत्तं त	बृह. ८०४		नार. ६५०	*न राज्ञोद्धृत	,, ,,
नन्दन्ति पित	वसि. १९८२	न भ्रातरो न	मनुः १३१४	*न राज्ञो धृत	,, ,,
न पतितैः सं	बौधा. १३८८	न भ्रातृन् च	भा. १०३१	न राज्ञो राज्य	कालि. १३७७
न पिता नात्म	वारा. १०७५	न मर्कटे च	नार. १८२९	नराणां त्यज	भा. १०३०
न पिता पुत्र	विष्णुः ६७९	*न मर्कटे तु	,, ,,	*न रिक्तकार्षा	वसि. १६६८
*न पित्र्यं तद्ध	कात्या. १४०३	*न मर्कटेन	,, ,,	नरेन्द्रसिंह	भा. १९८५
न पुत्रः प्रति	शंखः १६१२,	न मत्प्रतिच्य	वेदाः ९८६	नरेन्द्रास्त्रिदि	मनुः १६९२,
	१६१३	न मल्त्री सुभ	,, ,,		१९२९
*न पुत्रभागं	मनुः १२१४	न मस्ते अस्तु	,, १००६	न रोद्धव्यः क्रि	बृह. ७२७
,, ,,	भा. १९८४	नमस्येरंश्च	भा. ८६०	नर्तकानामे	,, ७८७;
न पुत्रर्णं पि	नार. ६९५	न माता न पि	मनुः १६२७,		शुनी. ७९०
न पुत्रिकागा	विष्णुः १४७१		१९२६	*नर्ते क्षेत्रं भ	नार. ११०३
*न पुत्रैर्विभ	मनुः १२१३	न मातापित	शंखः १६१३	*नर्ते क्षेत्राद्	,, ,,
Xनपारमुपा	नि. १२५५	न मातापित्रो	,, १६१२	नर्मदत्तं त	बृह. ८०४
न प्रजाः प्रजा	वेदाः १००६	न मातृतो ज्यै	मनुः १२३६	नर्माय पुंश्च	वेदाः १९७७
न प्रतिग्रह	बृह. १२५१	न मा मर्त्यः	वेदाः ७९१	न लब्धयेत्	नार. ९१७
न प्रदद्यात्	वृहा. ७३२	न मामसज्ज	वारा. १८७७	न लिप्यते य	,, १९३६
न प्रवाते ध	स्कन्द. १९६५	न मा मिमेथ	वेदाः १८९४	न लुप्यते त	बृह. १५५८
न प्रातिभाव्य	कौ. ६७९	न मित्रकार	मनुः १६२३	नवं वसानः	वेदाः १००३
*न प्राप्तव्यव	कात्या. ७१०	न मिथ्यावच	स्कन्द. १९६५	Xनवजातः स	नि. १२५४
न प्रोषितेऽल	हारी. १०१६	न मूत्रं फेनि	कात्या. १३५०	न वधं न च	मनुः १०५८;
*न प्रोषिते सं	,, ,,	न मूत्रमुण्डः	मनुः १८५९		यमः १११३
न ब्रह्म तस्मै	वसि. १९७४	न मृषा भ्रान्तं	वेदाः ९६७	नव प्रतिभु	वृ. ६७६
*न ब्राह्मणः प	आप. १६०५	न मे दासो ना	,, ८१२	नवभागं स	ब्रह्म. १३७५
न ब्राह्मणव	मनुः १८५९	न मे वागनु+	भा. १०२७	*नवर्मांशं स	,, ,,
न ब्राह्मणस्य	वेदाः १४६४,	न मे स्तेनो ज	वेदाः १५९३	न वर्धते प्र	व्यासः ६३४
	१६०१	*न मोक्तव्याः प्र	बृह. १६४६	*न वर्धतेऽव	गौत. ६०८
* ,, ,,	यमः १६५२	न मोक्तव्याः सा	,, ,,	न वर्ष मैत्रा	वेदाः १६०१

न वा उ ते त	वेदाः १७८, १८३६	न शेषो अमे	वेदाः १२५३	न स राज्ञाऽभि	नार. ७४७
न वाचाटाम्	विष्णुः १०२२	× , , ,	नि. , ,	* , ,	मनुः ७१८, ७४०
*न बाधेः काल	मनुः ६३८	न शोचन्ति तु	मनुः १०५२;	न स खो दक्षो	वेदाः १५९१, १८९३
न वाससा न	भा. १९८४	न श्मशानवि	बृह. ११०६	न सहाऽऽसीत	,, ९९२
न वास्तुनि वि	प्रजा. १२३३	नश्यतीषुर्य	कौ. १६१६	न सा देया न	कात्या. १११०
न वास्तुविभा	शंखः १२०७	नश्यतो विनि	मनुः १०७२	न सा दैवे न	स्मृत्य. १११८
न विकर्णः पृ	वेदाः १८४०	*नश्येतां विनि	,, ७४०	न सामन्तैर्न	कात्या. ८९७
*न विद्यते त	बृह. ७६४;	*नश्येद् द्रव्य	नार. ७२५	न सावर्धं न	मनुः ८९१
न विद्यते पृ	ब्रह्म. १३७४	*न श्रुतोऽविनि	मनुः ७४०	न सा सुखम	हारी. १०१७
*न विप्रद्विष	शुनी. १११९	*नष्टं जगधं च	,, ९०८	न साहासिक	मनुः १८६९
न विब्रूयाद्	मनुः १०५६	नष्टं देयं वि	बृह. ७३१	*न सेशे यस्य+	वेदाः ९८८
*न विभाज्यानि	,, १९२६	नष्टं दैवेन	अनि. ६६१;	न सोन्मत्ताम	वसि. १०२२
न विवाहवि	नार. १२२०	नष्टं विनष्टं	षट्त्रि. ७५६	न सोपधाज्ञा	नार. १९३६
न विषं विष	मनुः १०६७	नष्टः प्रव्रजि	मनुः ९०८;	न सोमो अप्र	वेदाः ६००
नवीकृतं च	बौधा. १४६९;	*नष्टविनष्टं	नार. ९१६	न स्तेयमग्नि	,, १००१
न वृत्तिं पर	वसि. १४७०	नष्टस्यान्वेष	देव. १११२	न स्त्रीकृतं प	विष्णुः ६७९
*न वृद्धिः प्रति	वारा. १०७७	नष्टापहत	नार. ९१६	न स्त्रीधनं तु	बृह. १४६२
न वृद्धिः प्रीति	भा. ८१९	नष्टापहत	कौ. ७५७,	न स्त्री पतिकृ	नार. ६९८
न वृद्धिः स्त्रीध	नार. ६२६	नष्टा भग्ना च	१६८३; याज्ञ. ७६१	न स्त्री पतिपु	विष्णुः ६७९
न वृद्धेर्वृद्धि	,, ,	*नष्टा या पाल	नार. ९१९	न स्त्री पुत्रं द	वसि. १२७३
नवेन कृत	संव. ६३५	नष्टे भर्तारि	,, ९१७	न स्त्रीभ्यः किञ्चि	भा. १०३२
नवेन कृत	भार. ,	नष्टे मृते प्र	गौत. १०१३	न स्त्रीषु राज	कात्या. ६३१
न वै तामाधे	स्कन्द. १९६६	नष्टे मृते वा	नार. ११००;	न स्त्री स्वातन्त्र्यं	बौधा. १०२०,
न वै तामाधे	वेदाः १५९६	नष्टो देयो वि	१११७	न स्यात्क्षेत्रं वि	नार. ११०३
नवैते पुत्र	बृह. १३५५	*न संभार्षं स	वृह. ६५४	न स्याद्द्रव्यप	,, ७२५
न वै योषा कं	वेदाः १००८	न संभार्षां प	याज्ञ. ६४२	*न स्वर्कं पुत्रं	वसि. १२७४
नवैव ता न	,, १६०१	*न संभार्षां स	मनुः १८५४	न स्वतन्त्रत	संभ्र. ११५७
न वैष्टिकं जा	शंखः १९२२	*न सगोत्रस्था	,, ,	*न स्वतन्त्रेण	मनुः १०५८
न वै स्त्रेण स	वेदाः १००९	न सगोत्रां न	आप. १०१८	न स्वामिना नि	,, ,
न वै स्त्रेणानि	,, ९८९	न स तं प्राप्नु	विष्णुः १०२२	*न स्वामिनाऽति	,, ८२१,
न व्याधिमर	स्कन्द. १९६५	*न स तत् प्रा	नार. ८३३,	*न स्वामिना वि	१९२८
न व्रतेनोप	शंखः १०२५	*न सतन्त्राः स्त्रि	१९१२	न स्वामी न च	,, ८२१
*न शक्तो धनि	कात्या. ६७२	न सन्ति यस्य	,, ८३३,	*न स्वामी नापि	,, ,
*न शक्यन्तेऽधु	बृह. १३४९	न सन्ति साक्षि	१९१२	*न स्वाम्यं हि भ	,, ,
न शक्या रक्षि	भा. १०३३	*न समं प्राप्नु	कात्या. १८८८	न हार्यं स्त्रीध	देव. ११५६
*न शक्यास्तेऽधु	बृह. १३४९	न समं सर्व	वृह. ७३१	न हार्यं स्त्रीध	शंखः १४७३,
न शारीरो ब्रा	विष्णुः १६०९,	न स राज्ञा नि	नार. ८३३	*न हिंस्याद्ब्रह्म	१९५०; पैठी. १५२७
१८४७; यमः १६५२;	गौत. १६५९	* , , ,	भा. १९७८	न हिंस्याद्ब्राह्म	मनुः १६२७
न शास्ता तत्र	भीवि. १६५५		नार. ७२४;	न हि प्रभाया	वेदाः १२५३
न शूद्रपुत्री	शंखः १३९०		मनुः ७४०	× , , ,	नि. १२५४
न शूद्रायाः का	विष्णुः १०२४		नार. ७४७		
न शूद्रायाः स्मृ	नार. ११००,				
१९७८; देव. १११२	गौत. १७६९				

न हि प्रहीत	नि. १२५४
न हि तस्यास्ति	मनुः ८२३, १९२८; देव. ८३९
न हि तृमिनं	व्यासः ११११
न हि ते नाम	वेदाः ९९०
न हि दण्डाद	मनुः १६९५, १९२९
न हि धर्मफ	भा. १९८४
*न हि भर्तुर्वि	आप. १४०५
न हि भर्तुर्वि	,, ,,
न हि मे ब्राह्म	भा. १९६९
न हि शूद्रस्य	मनुः १७२४
न हि स्त्रीभ्यः प	भा. १०३३
न हि स्वमस्ति	,, ८१८
न हि स्वल्पेन	कात्या. ११०९
*न हीनकार्षा	वसि. १६६८
न हीनाङ्गीम्	विष्णुः १०२२
न हेडेन वि	मनुः १६९६, १९२९
न ह्यस्या अप	वेदाः ९८७
न ह्यस्या नाम	,, ९९०
न ह्यात्मा शक्य	भा. १२८७
नाकन्यासु क	मनुः ८८२
नाऽक्रामा संनि	बौधा. १०२०
नाकुलीनाम्	विष्णुः १०२२
नागरिकप्र	कौ. १९२४
नाग्निं चित्वा रा	वेदाः ९९४
नाग्निप्रवेशा	अङ्गि. १११६
नाग्निस्तृप्यति	भा. १०३२
नाडक्या राज्ञा ल	मनुः १६२७
*नाज्ञानेन वि	कात्या. ९५८
नाज्ञानेन हि	,, ,,
नाततायिव	विष्णुः १६१२;
मनुः १६२६; बृह. १६४८;	
सुम. १६५३; मत्स्य. १६५५	
नातन्त्री वाद्य	वारा. १०७७
नातश्चतुर्थ	भा. १९८६
नातिकपिला	विष्णुः १०२२
नातिचरेद्भ	गौत. १०१२
नातिवृत्ता स्व	शुनी. १११९
नातिद्वितीयं	गौत. १२६३
नाऽतिपातये	आप. ९०४
नातिवर्तव्य	भा. १२८५
नातिसावत्स	गौत. ६०६;
मनुः ६१५	
नातो विशिष्टं	वारा. १०७७

नात्यन्तं पीड	बृह. ६७२
*नात्यन्तपीड	,, ,,
*नात्यर्थं पीड	,, ,,
नाथक्या प	नार. १८८१
नादद्यान्न च	कात्या. ८९७
नादुष्टां दूष	नार. १०९७
नादेवरादि	गौत. १०१३
नाधर्मोऽभूद्	भा. १०२७, १२८४
नाधिः सोपका	कौ. ६३८
नाधिकं दश	भा. १२४४;
मनुः १२४८	
नाधिकाङ्गीम्	विष्णुः १०२२
नाधिकारो भ	नार. १४४९
*नानयोरन्त	,, १९३९
नानर्णसम	कौ. ७१६;
कात्या. ५२९	
नानाधियो व	वेदाः ११२१
नानानं वा उ	,, ११२०
नानापण्यानु	व्यासः ७८९
नानामृगग	वारा. १०७६
नानारूपाणि	मनुः १०७१
नानावर्णस्त्री	बौधा. १२३९
नानास्त्रीपुत्रा	कौ. १२३४
नानाहिताग्नि	वेदाः १५९३
नानिलोऽभिर्न	भा. १०३१
*नानुकूलं च	नार. ८७१
नानुशुश्रुम	मनुः १०४४
Xनानेन पत	नि. १२५३
नान्तकः सर्व	भा. १०३२
नान्तरेणोद	नार. ९४७
नान्तर्वेद्यासा	वेदाः १००७
नान्धः कुरुणां	भा. १३९०
नान्यं गतिम	,, १०२९
नान्यः शक्तस्त्रि	,, १०३३
नान्यत्र धन	,, ८६०
नान्यत्र बुद्धि	,, ,,
*नान्यदन्यसं	मनुः ८९१
नान्यदन्येन	,, ,,
नान्यद्वर्तुवि	ब्रह्म. १११८
नान्ययोनौव	विपु. १८९२
नान्यस्त्वया का	कौ. ८४४
नान्यस्मिन्विध	मनुः १०६६
नान्योत्पन्ना प्र	,, १०६३
*नान्यो धर्मोऽत्र	अङ्गि. १११६
नान्यो धर्मोऽस्ति	,, ,,

*नान्यो धर्मो हि	अङ्गि. १११६
नान्वये सति	याज्ञ. ७९६
नापतिः सुख	वारा. १०७७
नापहारं स्त्रि	भा. १४३९
नापुत्रस्य लो	वेदाः १२६०
नापृष्टः कस्य	मनुः १९७४
*नाप्यपत्यं प	नार. १८८१
नाप्रक्षालित	हारी. १०१५
नाप्रदाय क	भा. १९८४
नाप्राप्तव्यव	कात्या. ७१०
नाप्रोक्ष्याविमृ	हारी. १०१५
नाब्रह्म क्षत्र	मनुः १९३१
नाभानेदिष्टं	वेदाः ११६२
नाभिरोचय	वारा. १०७६
नाभिःशस्ताञ्च	नार. १९३६
नाभेरधःका	कौ. १७९८
नाभेरुपरि	,, ,,
Xनाभ्राश्रीमुप	नि. १२५५
नामगोत्रादि	संभ्र. १३८४
नामजातिप्र	मनुः १७७५;
नार. १७७८	
नामावास्यायां	वेदाः ९९२
नाम्ना दशर	वारा. १३२९
नावासयामि	भा. १०२८
नारकाय वी	वेदाः १५९६
नारदस्य च	भा. १०३२
नारी खल्वन	कात्या. १५२३
नारीणां स्वैर	भा. १०३२
नारी रजोभिः	,, १०३१
नारां स्वर्गम	शंखः १०२५
नार्षयेत्कृत	कात्या. ८५४
नार्याः षडंग	शंखः १४७३,
१९५०; पैठी. १५२७	
नार्वाक् संवत्स	नार. ६९६
नार्हन्ति ते प्र	बृह. ८९६;
स्मृत्य. ९०१	
नार्हन्ति प्रम	भा. १०३१
नावसाय श	अनि. ७३१
*नावारूढैः प्र	मनुः १९४६
*नाविज्ञाते गृ	कात्या. ६७३
नाविज्ञातो प्र	,, ,,
नाविद्यानां तु	,, १२२७
*नावैद्यानां तु	,, ,,
*नाशः पञ्चज्ञ	नार. १६४२
नाशतो धनि	कात्या. ६७२
नाशन्ति पितृ	विष्णुः १०२३;

नास्य आर्यः शू	मनुः १०५४	निकृष्टे द्विगु	विष्णुः १६७०	निग्रहः पण्डि	भा. ८६१
*नास्य आर्यस्तु	आप. १८४४	*निकृध्यमाणे	नार. ९४८	निग्रहाद् वड	नार. ८३२
नास्यशूकरा	शंखः ९०५	*निकेतयितु	विष्णुः १६०९	निग्रहानुग्र	बृह. १६४८
नाष्टिकं च स्व	कौ. ७५७	*निकृष्टपेत स्व	नार. ७०४	निग्रहेण च	मनुः १७०१
नाष्टिकश्चेत्	१६८४	*निकृष्टपेतस्व	१६२	निघाते सह	वेदाः १७९३
*नाष्टिकस्तत्र	कात्या. ७६७	*निकृष्टं च प	७५६	*निचयैतत्स	नार. ७०४
नाष्टिकस्तु प्र	१८२६	निकृष्टं तत्र	स्मृत्य. ७५६	निजधर्मावि	याज्ञ. ८६६
*नासंदिग्धः प्र	१२०३	निकृष्टं यस्य	कात्या. ७५३	नितरां परि	वेदाः १००५
नासंदिष्टः प्र	१९४०	निकृष्टं वा प	नार. ७६२	नि ते मनो म	१७६, १८३६
*नासकुल्याः स	देव. १२०३	*निकृष्टं वृद्धि	कात्या. ६३२	नित्यं त्रयाणां	भा. ८१९
*नासद्भ्यः परि	नार. १९४०	निकृष्टस्य ध	मनुः ७४४	नित्यं न स्रुतं	वेदाः ९६८
नासद्भ्यः प्रति	१०३२	*निकृष्टान्वाहि	बृह. ७६४	नित्यं नैमित्ति	बृह. ८७२
नासां कश्चिद्	भा. १०३२	*निकृष्ट्य कुम्भे	१५०	नित्यं पौर्वाहिक	भा. १०२९
नासामस्ति प्रि	१०३३	निकृष्ट्यते प	नार. ७४७	*नित्यं ज्ञात्वा कृ	ऋष्य. १११७
नासु स्नेहो न	७२७	*निकृष्टं नाम	व्यासः ७५५	नित्यं ज्ञानकृ	१६१
*नासद्व्यः कि	बृह. ७२७	निकृष्टं निहु	नार. ७९८	नित्यप्रवाहि	भा. ८६१
नासौ गच्छति	स्मृत्य. १३७४	*निकृष्टं पुत्र	कात्या. ६३२,	नित्ययुक्ता म	ऋष्य. १११७
नासौ विभागो	मनुः १५७२	निकृष्टं वृद्धि	७५४	*नित्यज्ञानकृ	नि. १२५३
*नासितकस्तु प्र	कात्या. ७६७	निकृष्टः पुत्र	नार. ७९८	Xनित्यस्य रायः	बृह. ९५२
नासितक्यसाह	शुनी. १११९	निकृष्टः प्राति	७३१	*निदेशकाला	मनुः १९५७
नासित त्रिलोके	भा. १०३१	निकृष्टश्चोप	कौ. ७३७	*निधानानां पु	ब्रह्म. १११९
नासित भर्तुस	शुनी. १११९	निकृष्टस्य स	अपु. १९७१	निधाथोरसि	विष्णुः १९५०
नासित स्त्रीणां कि	मनुः १०४९	निकृष्टस्याधु	बृह. ७५०	*निधिं च ब्राह्म	अपु. १९६२
नासित स्त्रीणां पृ	विष्णुः १०२३;	निकृष्टस्याप	मनुः ७४१,	निधिं द्विजोत्त	विष्णुः १९५०
	मनुः १०६०		७४३	निधिं ब्राह्मणो	१९४९
नासित स्वतन्त्र	भा. १०३१	निकृष्टपाधर	अनि. ७५६	निधिं लब्ध्वा त	१९५०
नास्त्यपकारि	कौ. १८००	निकृष्टपानन्त	बृह. ७६४	*निधिं लब्ध्वा ब्रा	बृह. १९४१
नास्मि संप्रति	वारा. १०७६	निकृष्टान्वाहि	७३५;	निधिर्निष्कुल	१९५७
नास्मै पृश्नि वि	वेदाः १८४०	निकृष्टपापहा	कौ. ७३७	*निधिर्निष्फल	मनुः १९५७
नास्मै समितिः	१६०१		मनुः ७४१	निधोनां तु पु	१९५०
नास्य क्षत्ता नि	१८४०	निकृष्टेष्वेषु	नार. ७४६	*निधीनां हि पु	मनुः १७७५
नास्य क्षेत्रे पु	८४२,	निकृष्टपो नाम	मनुः ७४०	*निधेयानि त	गौत. १९४८
नास्य जाया श	१८४०	निकृष्टपोपनि	नार. ६४७	*निधेयोऽयोम	७३५
नास्य धेनुः क	१८४०	निकृष्टपो मित्र	मनुः ७४४	*निधेयोऽयोम	नार. ११०२
नास्य श्वेतः कृ	१११८	निकृष्टपो यः कृ	१७७५	निन्दितेऽहनि	मनुः १३९२
*नास्या भर्तुवि	कात्या. १८८८	*निकृष्टपो यत्कृ	नार. १७८८	*निन्दैव लोके	१०६४
नास्वतन्त्राः स्त्रि	भा. १०२८	निकृष्टयोऽयोम	१७७५	निन्दैव सा म	१११०
नाहं काषाय	८१८	*निगूढकारि	१६९४	निन्दैव सा स्मृ	कात्या. १११०
नाहं कुप्ये सू	वारा. १०७६	निगूढचारि	१९२९	निपतन् दिवो	अनि. १३७४
नाहं शक्या म	वेदाः ९८७		भा. १२८५	निपुणानर्थ	विष्णुः १९२१
नाहमिन्द्राणि	कात्या. १७९१;	निगूढनिश्च	मनुः ८६४	निबध्नीयात्	मनुः ९३६
नाहमेवं पु	उश. १७९२	निगूढदाप		*निबध्यमानं	कात्या. ९५७
निक्कृती हि न	भा. १९८३				

*निबन्धं दाप	कात्या.	६७४
*निबन्धं वा व	"	६७३
निबन्धमाव	"	"
*निबन्धमाह	"	"
*निबन्धमाह	"	६७४
निमङ्क्ष्येऽहं स	वेदाः	७९१
निमन्त्रयितु	विष्णुः	१६०९
निमन्त्रयित्वा	"	"
निमन्त्रितस्त	"	"
निमन्त्रितो द्वि	मत्स्य.	७८९
* " "	"	१६५५
निमित्तानि स	लिङ्ग.	१३७६
निम्नगापह	नार.	९४५
निम्नवर्ती भ	"	८२६
निम्नोन्नता च	व्यासः	९६१
निम्नोपलक्षि	"	"
नियच्छेयुर्ध्व	वृम.	८५४
नियतं क्षेत्रि	शंख.	१२८२
नियन्ता चात्म	हारी.	१२६४
नियन्तुं न हि	भा.	१९८३
नियमातिक्र	बौधा.	१०२०;
आप.	१६०६, १६६४	
नियमारम्भ	आप.	१०१८
नियुक्तश्चाप्य	विष्णुः	१६१२
नियुक्तां सर्वा	उश.	१११३
नियुक्ता गुरु	नार.	११०१
नियुक्ता पति	भा.	१०२७
*नियुक्तायां क्षे	विष्णुः	१२७९
नियुक्तायां स	"	"
नियुक्तायाम	मनुः	१३९६
*नियुक्ता सर्वा	उश.	१११३
नियुक्तो गुरु	नार.	११०१
नियुक्तो यस्तु	कात्या.	८०६
नियुक्तौ यौ वि	मनुः	१०६६
*नियोगमुक्त्वा	बृह.	११०९
नियोगात्पाव	कात्या.	१११०
नियोजयत्य	मनुः	१०६८
निरन्वयं भ	"	१६२२,
		१६९१
*निरन्वयः श	"	१७१९
*निरन्वये भ	"	१६९१
निरन्वये श	"	१७१९
*निरन्वये स	नार.	७०४
निरन्वये स्ते	कौ.	१६१३
निरन्वयोऽन	मनुः	७५८
*निरन्वयो ना	"	"

निरस्तस्य प्र	कौ.	९३२
निरस्त्यतश्चा	"	९२७
निरादिष्टध	मनुः	६६५
निराधाने द्वि	व्यासः	६३४
*निराधारे द्वि	"	"
*निरायव्यय	याज्ञ.	१७४१
निराया व्यय	"	"
निराहावान्कृ	वेदाः	९२३
*निरिन्द्रिया अ	मनुः	१०४९
*निरिन्द्रियाया	बौधा.	१३८८
निरिन्द्रिया स्त्री	वेदाः	९९५
निरिन्द्रिया ह्य	भा.	१०३३;
	मनुः	१०४९
	बौधा.	१३८८
* " " "	नार.	११५२
*निरिष्टे वाप्य	भा.	१२८६
निरुक्तजश्च	कात्या.	६७४
*निरुद्धमाह	"	६७२
निरुद्धो दण्डि	कौ.	६३८
निरुपकारः	वेदाः	१८९६
निरुप्तं हवि	कात्या.	१११०
निरोद्धव्या च	मनुः	१७०१
निरोधनेन	नार.	८५२
निर्गच्छंस्तृण	व्यासः	८५४
निर्गच्छतस्त	नार.	८५२
*निर्गच्छेतृण	"	१७५६
*निर्गतं तु प	"	"
निर्गते तु प	"	"
*निर्गते तु य	"	"
*निर्गते पुन	"	"
निर्धृणाः क्रूर	अपु.	१६५४
निर्जने तु व	भा.	१२८८
निर्जने विपि	"	१२८७
निर्जिताश्च म	"	१९८६
निर्जित्य पर	"	१९८४
निर्दया निर्न	मनुः	१६२७
निर्दहनी या	वेदाः	१००३
निर्दिश्यैवैनं	"	१००६,
		१८४०
निर्दिष्टकाला	कौ.	१०३५
निर्दिष्टदेश	"	१६७३
निर्दोषं दर्श	नार.	८८७
निर्दोषं नोद्धृ	कात्या.	७०९
निर्दोषां परि	विष्णुः	१०२३
*निर्दोषायां प	"	"
निर्दोषो ज्ञान	अपु.	१९७२
निर्धनं ऋणि	बृह.	७२६

निर्धनस्तु श	वृहा.	७३१
*निर्धनस्य स्त्री	विष्णुः	६७८
निर्धनैरन	कात्या.	७१४
*निर्धोर्याः स्युः प्र	नार.	९१९
निर्मयं तु भ	मनुः	१६९२,
		१९२९
*निर्मयं वा भ	"	१६९२
*निर्मयं हि भ	"	"
*निर्भाजयेन्न	कात्या.	११७३
निर्भाजयेन्न	"	"
निर्मन्थ्येन प	आप.	१०१९
निर्मर्षादानां	विष्णुः	१४२८
निर्मलाः स्वर्ग	वसि.	१६६८;
	मनुः	१७०४; नार.
		१७५१
*निर्ययकृत	कात्या.	८५४
निर्वपेत्तत्स	नार.	७०४
*निर्वपेतु स	"	"
निर्वासं कार	कात्या.	८३७
निर्वास्या व्यभि	याज्ञ.	१४००;
	वृहा.	१४०४
निर्विकारौ क	स्कन्द.	१९६६
निर्विष्टं वैश्य	गौत.	११२३
निर्वेषाभ्युपा	आप.	१८४४
निर्वै क्षत्र न	वेदाः	१४६४,
		१६००
निर्वर्त्येरं	अपु.	१९८८
निर्वर्तितानि	आदि.	१३८४
निर्वर्तेश्च	मनुः	१३९२
निवारयेद्	मासो.	१९७०
निवार्याः स्युः प्र	नार.	९१९
*निवार्यास्तु प्र	"	"
निवृत्तं चरि	आप.	१९७४
निवृत्तकर्ण	वृहा.	१६५३
निवृत्तदृष्टि	कौ.	६३८
*निवृत्तस्तु य	कात्या.	१६५१
*निवृत्तानां त	"	"
निवृत्तास्तु य	"	"
*निवृत्ते चापि	गौत.	११४५;
	नार.	११५२
निवृत्ते रज	गौत.	११४५
*निवृत्ते रम	नार.	११५२
निवृत्ते वाऽपि	"	"
निवेद्य च त	भा.	१०२९
निवेद्य दद्या	याज्ञ.	१९३३
निवेद्य मान	भा.	१०३३
निवेशकालं	कौ.	१४३०

निवेशकाला	बृह.	१५२	नीत्वा भोगं न	मत्स्य.	८५५	नैता वाच्या न	भा.	१०३०
निवेशकाले	"	१४९	नीरजस्काम	नार.	११०१	नैनः किंचिद	मनु.	१०४२
निवेशसम	कात्या.	१५९	*नीलकौशेय	"	१९३८	नैर्ऋतं चरुं	वेदा.	९९१
नि वो नु मन्यु	वेदा.	१८९६	नीललोहितं	वेदा.	९८३	नैवं इत्यप	कौ.	१६८४
निशान्तप्रणि	कौ.	१९२४	नीवीस्तनप्रा	याज्ञ.	१८७१	नैव कस्याप	ब्रह्म.	८४०
निशाम्य च ब	भा.	८४०	*नृत्तादिकं च	बृह.	८३४	नैव तु पुन	वेदा.	१००६
नि शीर्षतो नि	वेदा.	९९७	नृत्यगीतैश्च	शौन.	१३६४	नैव भागं व	बृह.	१४०४
निषसाद धृ	"	१८९६	नृत्यादिकं च	बृह.	८३४	*नैव राजनि	कात्या.	६७२
*निषाद एकः	देव.	१२५२	नृपराष्ट्रभ	देवी.	१९४३	*नैव राजा नि	"	"
निषाद एक	बृह.	१२५१;	नृपाज्ञयाऽऽप	प्रजा.	८९९	नैव रिक्थी न	"	"
	देव.	१२५२	नृपाश्रयं प्र	बृह.	१९४०	नैवान्तरीक्षा	नार.	१७५४
*निषिद्धयोस्त	याज्ञ.	१८७२	नृपाश्रयास्त	"	१९१४	नैवार्हः पैतृ	मनु.	१३९६
निषिद्धो भाष	मनु.	१८५४	नृपो दमं दा	कात्या.	६५६	नैष चारण	"	१८५४
निष्कारणं न	मत्स्य.	७८९,	*नृपो दमं प्रा	"	"	नो चेन्मूलमि	भार.	९००
		१६५५	*नृपो धनं दा	"	"	नोच्चैर्न वित	हारी.	१०१५
निष्कालको वा	वसि.	१६६८	नृपो रात्र्यार्ध	शौन.	१३६४	नोच्चैर्वदेन्न	शुनी.	१११९
निष्कर्णमूत्र	कौ.	१६१५	*नृपो रात्र्यार्ध	"	"	नोत्थापयामि	भा.	१०२८
निष्कृतानाम	बृह.	१९४१	नृशंसकारि	भा.	१२८४	नोत्पादकः प्र	मनु.	१०७३
निष्कैर्द्वादश	आनि.	१९६८	*नृहर्ता हस्त	व्यास.	१७६५	नोदकेन न	यम.	१११३
निष्कयानुरू	कौ.	१८४९	नेच्छन्त्या यानि	संव.	१८९०	नोद्वाहिकेषु	मनु.	१०६७
निष्ठितेषु पा	वेदा.	१००९	नेति कौटल्यः	कौ.	८४४,	*नोन्मत्तया न	"	८८१
निष्ठीवने कृ	स्कन्द.	१९६७	नेतुमर्हसि	१८००,	१९०४	नोन्मत्तया न	"	"
निष्ठीव्योष्ठ	विष्णु.	१७९६	नेत्यब्रवीत्	वारा.	१०७६	*नोपसन्नाशि	नार.	१९३६
निष्ठुरालील	नार.	१७८५	*नेत्रकन्धर	वेदा.	१०१०	नोपक्षेत् क्ष	मनु.	१६२२
निष्पतितप्रे	कौ.	८१७	नेत्रकन्धरा	विष्णु.	१७९६	नौकामश्वं च	नार.	७६४
*निष्पद्यमानं	कात्या.	९५७	*नेत्रस्कन्धवा	"	"	*नौकामश्वान्श्च	"	"
निष्पन्नसस्य	कौ.	१९२४	नेत्र ऋणानृ	वेदा.	६०५	नौचक्रीवन्त	गौत.	१६६३
निष्पाद्यमानं	कात्या.	९५७	नेमां हिंस्युर्व	भा.	१२८७	*नौद्वाहिकेषु	मनु.	१०६७
निसर्गजं हि	मनु.	८२१,	नेम्न ऋणानृ	वेदा.	६०१	*न्यकारगूह	कात्या.	१७९१
		१९२८	*नैकं पुत्रं द	वसि.	१२७४	न्यक्रतून् प्र	वेदा.	१९७१
निसर्गपण्डो	नार.	१०९४	नैकः कुर्यात्क	व्यास.	१५८६	*न्यग्भावकर	कात्या.	१७९१
*निसर्गत्वं हि	मनु.	८२१	नैकः समुन्न	नार.	९४५	*न्यङ्गतायुक्ता	विष्णु.	१७७०
निसृष्टायां हु	बौधा.	१०१९	नैकपुत्रेण	शौन.	१३७०	न्यङ्गतायुक्ते	"	"
निस्तब्धगुदा	कौ.	१६१५	नैकशफट्टि	गौत.	११८३	न्यङ्गावगूर	कात्या.	१७९१
निस्तारयित्वा	"	१८५०	नैकस्या बह	भा.	१०२७	*न्यङ्गावपूर	"	"
*निस्तार्य वास	कात्या.	१११०	नैगमाद्या भू	व्यास.	१७६४	न्यसेयुर्बन्धु	"	१२०१
निस्तार्य वाऽपि	"	"	नैगमा वैद्य	बृह.	१७५८	न्यस्तिका हरो	वेदा.	९९७
निहत्य भ्रूण	देव.	१६५१;	नैतदाश्चर्य	वारा.	१०७७	न्यायशास्त्रावि	कात्या.	१९४२
	गाल.	१६५४	नैतयोरन्त	नार.	१९३९	*न्यायस्थाने ग	व्यास.	१७६४
निहन्यादन्य	भा.	१०३३	नैतां ते देवा	वेदा.	१४६४,	न्यायस्थाने र्ये	"	"
निहितानि त	बृह.	९५०		१६००		*न्यायस्थानेष्व	"	१७६४
निहिता यत्र	व्यास.	९६१	नैताः प्रमुञ्च	भा.	१०३१	*न्यायस्थाने ह्य	"	"
नीचः पञ्चगु	आनि.	१९६७	नैता जानन्ति	"	"	न्यायापेतं य	नार.	१९३५
नीचत्वं पर	कौ.	१०३४	नैता रूपं प	मनु.	१०४८	न्यायेन पाल	बृह.	१९४३
नीचा वर्तन्त	वेदा.	१८९५	*नैता रूपं प्र	"	"	न्यायोपगता	कौ.	१४३०
नीता हि दक्षि	कौ.	७७२						

न्याय्यः प्रतीक्षि	वसि. १०२२	पञ्च माषा ग	गौत. ९०४	पणानां दश	अनि. १९६७
न्यासं कृत्वा त	बृह. ७३४	*पञ्च माषान् ग	" "	पणानां द्वे श	मासो. १९७०
*न्यासं कृत्वा प	" "	पञ्च माषास्तु	वसि. ६०९	पणानेकश	याज्ञ. १९५९
*न्यासं कृत्वोत्त	" "	पञ्चमीं मातृ	" १०२१	*पणान् दण्ड्यः	" १८२१
*न्यासः स परि	" ६५१	पञ्चमीं सप्त	बृम. १३५८	पणान् दाप्यः	" "
न्यासदोषादि	कात्या. ७५५	पञ्चमे अर्धा	विष्णुः ८९१	पणान् द्वादश+	मनुः ८८१
न्यासद्रव्यं न	बृह. ७५१	पञ्चमो भागः	" "	पणान्माषक	कौ. १६७५
न्यासद्रव्येण	" ७५२	पञ्चरात्रिकं	कौ. १६७४	पणिकं वा प्र	" १०३६
न्यासवत्परि	" ६५१	पञ्चरात्रे प	मनुः १७०७,	पण्यं गृहीत्वा	कात्या. ६३२
*न्यासस्थाने ये	व्यासः १७६४		१९२७	*पण्यं च द्विगु	बृह. १७५८
न्यासादिकं प	कात्या. ७५४	*पञ्चरात्रे स	मनुः १७०७	पण्यं तद्विगु	" "
न्युत्ताश्च बभ्र	वेदाः १८९४	पञ्च रूपाणि	नार. १९३६	*पण्यं तु द्विगु	" "
*न्यूनं वाऽप्यधि	याज्ञ. १९३२	पञ्चवर्षात्र	" ९४८	*पण्यं भवेद्वि	व्यासः ८८९
*न्यूनं वाऽभ्याधि	" "	पञ्चवर्षाप	कौ. ९३०	पण्यं भवेद्वि	" "
न्यूनं वैकाद	नार. १७५०	*पञ्चवर्षाऽव	नार. ९४८	*पण्यं मूल्यं शृ	नार. ६२७
*न्यूनमभ्याधि	याज्ञ. १९३२	पञ्चविंशति	बौका. ७८९;	" "	भार. ८०७
न्यूनाद्धि प्रजा	वेदाः ९९४		कौ. १६१७	पण्यं वणिग्भि	गौत. १६६३
न्यूनाधिकवि	याज्ञ. ११६९	पञ्चसप्तति	अनि. १९६७	पण्यदोषो दो	कौ. ८७८
पक्षपक्षं प्र	व्यासः १७६५	पञ्चस्वाप्तु	नार. ११००;	*पण्यभावेन	व्यासः ८८९
*पक्षानां चैव	मनुः १७१८	बृह. ११०७; परा.	१११७	पण्यभूमिभ्यो	कौ. १६८८
*पक्षानां तु कृ	नार. १७५०	पञ्चस्वेषु प्र	हारी. ६६१	*पण्यमाला शृ	नार. ६२७
पक्षाज्ञानां कृ	" "	पञ्चहोतारं	वेदाः १००६	*पण्यमूलं शृ	" "
पक्षाज्ञानां च	विष्णुः १६७०;	पञ्चांशार्थ्यश	कात्या. ८९८	*पण्यमूल्यं धृ	" "
	मनुः १७१८	पञ्चानूतान्या	भा. १०३१	पण्यमूल्यं शृ	" "
*पक्षद्वयाप	नार. १५५५	*पञ्चाशतं भ	मनुः १८११	पण्यमेव नि	व्यासः ८८९
पक्षद्वयाव	" "	पञ्चाशतस्तु	अनि. १९६७	पण्यसमवा	कौ. ७३७
*पक्षद्वये चा	" "	पञ्चाशतस्त्व	मनुः १७१७	पण्यस्य पादौ	स्मृत्य. ९२१
पक्षिघाती म	विष्णुः १६०९,	पञ्चाशत्तु भ	" १८१०	पण्यस्योपरि	याज्ञ. १७३२
	१७९७	पञ्चाशत्पणि	याज्ञ. १६३४	पण्यभ्यक्षः स	कौ. १६७९
*पक्षिमत्स्यघा	" "	*पञ्चाशदुत्त	मनुः १८११	*पण्यानां सार्व	नार. ६२५
पङ्गुष्वथ च	भा. १०३२	पञ्चाशद्ब्राह्म	" १७७४;	*पण्यान् तद्वि	बृह. १७५८
पङ्गुस्तथा च	अनि. १११८		नार. १७८८	*पण्ये तद्विगु	" "
पञ्चकं च श	याज्ञ. ७२२	पञ्चाशद्भिर्भ	अनि. ९६२	पण्येषु प्रक्षि	याज्ञ. १७२९
*पञ्चकं तु श	" "	पञ्चोदनं च	वेदाः ९९९	*पण्येषु हीनं	" "
पञ्चगुल्ल	गुप्तः १९६८	*पणं तु दाप	याज्ञ. १७८०	पण्योपघाते	कौ. १६७९
पञ्चग्रामी ब	याज्ञ. १७४३	पणं यानं त	मनुः १९२७,	पतत्यर्थं श	हारी. १०१६;
पञ्चधा तु भ	भा. १२४४		१९४५	पतनीयकृ	वसि. १०२२
पञ्चधा विप्र	बौधा. १९१९	*पणं याने त	" "	पतनीये क	याज्ञ. १७८२
पञ्चबन्धो द	याज्ञ. ७६२	पणं वितथ	भा. ८४०	*पतनीये कृ	विष्णुः १३८९
पञ्चमः क्रीत	यमः १३५१	पण्यर्थादाव	नार. १९१०	" "	" "
*पञ्चमः पुत्रि	" "	*पणपूर्वं व	" "	पतनीयैह	याज्ञ. १७८२
पञ्चमस्तु स्मृ	भा. १२४४	पणशतं च	विष्णुः ८४३	पतिं च तद	नार. १७८५
पञ्चमांशो च	शुनी. १७६७	*पणशतं रा	" "	पतिं न पत्नी	शुनी. १११९
पञ्चमांशह	स्मृत्य. १३७३	पणस्य दश	मनुः ८८१	वेदाः ९६३	मनुः १०५३
*पञ्चमांशो द	याज्ञ. ७६२	पणाः शत्रे भ	" १६२८		
*पञ्च मार्षास्तु	वसि. ६०९	*पणा दाप्यः प	याज्ञ. १८२१		

पतिं या नाभि	१०६४	*पतिर्भार्या प्र	मनुः १०४७	पत्युः पूर्वं स	भा. १०२९३
मनुः १०५३,		*पतिर्दद्याद्	नार. ६९९	शुनी.	१११९
१०६४		पतिर्भार्या सं	मनुः १०४७	वेदाः	१०००
पतिं वा अनु	वेदाः १००८	पतिर्यद्भवो	वेदाः ९८४	पत्युरनुव्र	कात्या. १११०
पतिं शुश्रूष	विष्णुः १०२३;	पतिर्हि दैव	भा. १०२९	*पत्युरप्यभि	बृह. १५१५
	मनुः १०६०	पतिलोकं न	याज्ञ. १०८५	*पत्युरर्थह	कात्या. १५२१
पतिं हित्वाऽप	॥ १०६४	पतिलोकम्	मनुः १०६०	*पत्युर्धनह	भा. १०२९
*पतिं हित्वाऽव	॥ ॥	पतिविप्रका	कौ. १०३८	पत्युर्भावं वि	बृम. १५२७
पतिः शुश्रूष्य	॥ १०६०	पतिव्रता तु	हारी. १०१६	*पत्ये दद्याच्च	दैव. ८३९;
पतिः सुतः पि	स्मृत्य. १११८	पतिव्रतात्वं	भा. १०२९	पत्यौ जीवति	विष्णुः १०२३, १२०६;
पतिकुल्यानि	कौ. १०३८	पतिव्रतानां	वसि. १०२२;	मनुः १२०८, १४३८	
पतिकुल्याभि	॥ ॥	भा. १०२६; वारा. १०७७		*पत्यौ प्रव्रजि	नार. ११००
पतिगुरुप्र	॥ १६१९	*पतिव्रताम	याज्ञ. १०८६	*पत्रार्थं शोध	॥ ७४८
*पतिघ्नी च वि	वसि. १०२१	पतिव्रतामे	भा. १०२७,	पत्रे मन्त्रस्त्व	स्कन्द. १९६६
॥ ॥	व्यासः ११११		१२८५	पत्रेर्णाक्रम्य	कौ. १६७३
पतिघ्नी तु वि	वसि. १०२१	पतिव्रतासु	मनुः १९५१;	पथिकः क्षीण	यमः १७६६
पतितं पति	॥ १७७०;	पतिशुश्रूष	अपु. १९६२	पथि क्षेत्रेऽना	गौत. ९०३
मनुः १७७८; नार.	१७८६	वारा. १०७७; कात्या. १११०;	भा. १०२६;	पथि क्षेत्रे प	मनुः ९१०
*पतितः कुत्सि	याज्ञ. १३९८	पैठी. १११५		पथि क्षेत्रे वृ	नार. ९१७
पतितः पति	कौ. १३९१;	देव. १११२		*पथि ग्रामप	याज्ञ. ९१४
	देव. १४०४	कौ. १८४९		*पथि ग्रामप्रा	विष्णुः ९०५
पतितक्रीबा	विष्णुः १३८९			*पथि ग्रामवि	॥ ॥
*पतिततज्ज	बौधा. १३८७	*पतिश्चेत् क्ष	॥ ६८०	॥ ॥	याज्ञ. ९१४
पतिततज्जा	॥ ॥	पतिस्तु ग्राह्यः	वारा. १०७६	पथि ग्रामे वि	विष्णुः ९०५
*पतितस्तत्सु	याज्ञ. १३९८	पतिहीना तु	भा. १३०२	* ॥ ॥	याज्ञ. ९१४
*पतितस्तत्सू	॥ ॥	पतीनुपच	॥ १०३०	पथिप्रमाणं	कौ. ९३१
*पतितस्तद्व	देव. १४०४	पत्नयोऽभ्यञ्ज	वेदाः १००६	पथि विक्रीय	बृम. ८५५
पतितस्य तु	भा. १२८६	पत्नीं वाचय	॥ ॥ ॥	पथि व्यन्तरे	कौ. १०३८
पतितस्य ध	यमः १९४३	पत्नी त्वमसि	॥ १००१	*पथि शय्याया	आप. १७९५
पतितस्योद	मनुः १३९२	पत्नी दुहित	याज्ञ. १४७९;	पशुयुधानोद	विष्णुः ९२५,
पतिताः स्त्रिय	गार्ग्यः १११७		लहा. १५२७		१६१०
पतितामपि	बौधा. १३८८	*पत्नी पत्युर्ध	कात्या. १५२१	*पदस्यान्वेष	नार. १७५३
पतिताध्वंश	हारी. १०१६;	पत्नी भर्तुर्ध	॥ ॥	पदाङ्गसहि	बृह. ६२८
	वसि. १०२२	पत्नीव पूर्व	वेदाः ९६५	पदेनान्वेष	नार. १७५३
पतितौ भव	मनुः १०६४	पत्नी वा ज्येष्ठा	पैठी. १५२७	*पदे प्रगूढे	॥ १७५४
पतिदायं वि	कौ. १४३०	पत्नी वै धाट्या	वेदाः १०११	पदे प्रमूढे	॥ ॥
पतिधर्मं म	भा. १०२८	पत्नी हि परि	॥ १४०५	पयो गोषु प्र	वेदाः १००३
पतिपक्षः प्र	कात्या. १५६१	पत्नी हि सर्व	॥ ९९४	पयोधारस्तु	नार. १९७८
पतिप्रियहि	याज्ञ. १०८५	पत्येव दद्या	बृम. १५२७	परं निरस्य	कात्या. १२२५
पतिप्रिया हि	हारी. १०१६	पत्न्योऽभ्यञ्जन्ति	वेदाः १००९	परं पापक	कौ. १६८७
* ॥ ॥	याज्ञ. १०८५	पत्यनुज्ञात	व्याघ्रः ८०७	परक्रुणा सा	वेदाः ५९९
पतिमत्या दि	भा. १०२९	पत्या चाप्यवि	कात्या. १११०	परकुड्यम	कौ. १८००
पतिमुल्लङ्घ्य	कात्या. १११०	पत्या नियुक्ता	भा. १२८५	परकुड्यमु	॥ ९२७
पतिरन्यः स्मृ	नार. १०९५	*पत्यावप्याभि	कात्या. १११०	परक्षेत्रस्य	नार. ९४७
पतिर्जायां प्र	वेदाः १००५	*पत्यावप्यावि	॥ ॥	परक्षेत्रे स	प्रजा. ९६२
*पतिर्जायां सं	मनुः १०४७			परगोत्रेष्व	नार. १८२४

परगृहाति	कौ. १०३८	परमं ह्येत	बौधा. १४६९	पराध्यानां प	कौ. १६७४
परगृहाभि	,, १६२०	परमुद्दिश्या	कौ. १८४९	*परावरुद्धा	व्यासः १८९०
परगृहेष्व	विष्णुः १०२३	परराष्ट्राद्ध	कात्या. ७८८;	परा शुभ्रा अ	वेदाः ८४१
परचक्राट	कौ. ७३५,		शुनी. ७९०	पराश्रयम	कात्या. ६७३
	१८५०	परवस्त्रवि	कौ. १६७४	परा स्थालीर	वेदाः १२५८
परजनस्य	,, ८१७	*परवस्त्रस्य	कात्या. १८८७	परिक्रम्य श	स्कन्द. १९६६
परजातः सं	,, १२८८	परवेष्टमनो	कौ. १६२०	परिक्रीतः क्री	कौ. १२८८
परतो व्यव	नार. ६९५	परवेष्टमरु	शुनी. १११९;	परिक्लेशय	,, १६९०
*परदारस	यमः १८९०		अपु. १९७९	परिक्लेशेन	,, १६१८;
परदारान्	ब्रह्म. १६५४	*परशयना	हारी. १०१४		उश. १६५२
*परदाराप	मनुः १८५६	परशुल्कात्र	कौ. १८४८	परिक्षीणे प	नार. १५५५
परदाराभि	विष्णुः १६०८,	परस्त्रियं न	अपु. १८९१	परिगृहीतां	कौ. १६९०
	१६१२; गौत. १८४१;	परस्त्रियं यो	मनुः १८५१	*परिचर्येः स्त्रि	मनुः १०६०
	मनुः १८५५	*परस्त्रियाऽभि	,, ,	परिचर्या चो	गौत. ८१५
परदारे स	यमः १८९०	*परस्त्रिया यो	,, ,	परिचर्यात्म	भा. ८१८
*परदारोप	मनुः १८५५	परस्त्रिया स	नार. १८८०	परिचारक	कात्या. ८३८
परदेशप	विष्णुः १६७१	परस्त्रीषु द्वि	कौ. १७७२,	*परिग्रहीता	कालौ. १३५६
परदेशाध्व	कात्या. १७६२		१७९८	परितोष्यं य	कौ. ८०८
परदेशावा	विष्णुः १९२२	परस्परं तु	याज्ञ. १८१५	परि त्वा परि	वेदाः ९९६
परदेशीया	कौ. १६७८	परस्परं द्वे	कौ. १०३६	परि त्वासते	,, ९२४
*परदेशे तु	याज्ञ. १७३१	*परस्परं प	विष्णुः १७७०	परिपूतेषु	मनुः १७१९
परद्रव्यगु	,, १७४१	परस्परं भ	भा. ८६०	परिपूर्णं गृ	बृह. ६२८
परद्रव्यादि	बृह. १६५३,	परस्परं ह	बृह. १८३०	परिपूर्णं य	मनुः १९३०
	१८९१	परस्परम	,, १५६८	*परिपूर्णं कृ	बृह. ६५२
परद्रव्येऽभि	बृह. ७६५	*परस्परस्य	याज्ञ. १८१६	परिपोष्या भृ	शुनी. ८५६
परद्विसाह	कौ. १४३०	परस्परस्या	मनुः १८५२;	*परिभाण्डं च	आप. ११६५
परधेनुभृ	बृह. ९१९		नार. १८८१	,, ,	,, १४१५
परनिहितं	विष्णुः १९५०	*परस्परानु	व्यासः ७८९	परिभाषण	कौ. १६१९;
*परपत्न्या तु	मनुः १८५३	परस्परोप	नार. ८७१	मनुः ९३९, १६३१, १९२९	१६३१, १९२९
परपरिग्र	कौ. १२८८;	परस्मात्तस्य	गौत. १२६३	परिभाष्य य	बृह. ६५३
	आप. १६६५	परस्य पत	विष्णुः १७७०	*परिभुक्तं च	नार. ८९५
परपुंसः प्र	संव. १८९०	परस्य पत्न्या	मनुः १८५३	परिभुक्तं तु	,, ८९४
परपूर्वलि	कात्या. ७१३	*परस्यार्थे ये	कात्या. ६७५	परिभूताम	याज्ञ. १०८६,
परपूर्वाः स्त्रि	नार. ७०२,	परहस्ताद् गृ	बृह. ७०६		१४००
	११०३	*परा च पथि	कात्या. ८५४	परिमाणाद्गो	कौ. १६७७
परपूर्वाश्चि	कात्या. १११०	पराजितस्य	कौ. १९०४	परिवर्तने	,, ७३५,
*परभक्तप्र	,, १२२४	पराजितो न	भा. ८१८		१६७४
परभक्तोप	,, ,	*पराजिरे गृ	नार. ८५१	परिवसतां	,, ९०६
परभार्याव	कौ. १०३८	परा तत् सि	वेदाः १४६४,	परिवित्तो वी	वेदाः १५९२
*परभुक्तप्र	कात्या. १२२४		१६००	परिवृक्तेव	,, ९९०
*परभूमि प	याज्ञ. ९४२	परा देहि शा	,, ९८३	परिवृक्ते ह	,, १००९
परभूमि ह	,, ,	परामप्याप	मनुः १९३०	परिवृत्तिवि	विष्णुः ८९०
परभूमौ गृ	नार. ८५१	परामेव प	वेदाः ९९०	परिवृत्तिस्स	व्यासः ८९९
*परभूमौ ह	याज्ञ. ९४२	परायतो नि	,, ९९७	परिवृत्तौ कृ	कात्या. ८९८
परमं यत्न	मनुः १०४९,	परायत्तश्च	ब्रह्म. १३७४	परि वो रुद्र	वेदाः ९०२,
	१६९९	परार्थं दिति	व्यासः ८८९		९०३

*परिव्रज्यां गृ	नार. ८३१;	पशवो रदिम	कौ. ९०६	पश्चात्प्रतिभु	मनुः ६६४
परिषन्नामि	दक्षः ८३९	*पशुं गच्छन्	याज्ञ. १८७७	पश्चात्प्राप्तं वि	कात्या. १५७४
परिषद्यं ह्य	शंखः १४७३;	*पशुकीडाव	नार. १९१०	पश्चात्सिन्धुर्वि	बौधा. १९२०;
Xपरिषयामि	पैठी. १५२७	पशुगमने	विष्णुः १८४७		वसि. १९२१
*परिष्वजन्ता	वेदाः १२५३	*पशुग्रामवि	,, ९०५	पश्चादात्मवि	कात्या. ७६७
परिष्वजन्ते	नि. ,	*पशुपीडने	गौत. ९०३	पश्चादाहृतः	विष्णुः ७७०
Xपरिहर्तव्यं	वेदाः ९८१	पशुपीडिते	,, ,	पश्चाद्दृश्येत	मनुः १५७१
परिहारेण	,, ,	पशुप्रचारा	कौ. ९०६	पश्चाद्देयं त	कात्या. ७१०
परिहासकृ	नि. १२५३	पशुभिर्वा ए	वेदाः ७९२	पश्चाद्यः सोऽय्य	नार. १८२६
परीक्षाकाः सा	भा. १९८३	पशुयोनाव	नार. १८८४	*पश्चाद्यस्योद्य	,, १८२७
*परीक्षाभिम	नार. १९१२	*पशुयोग्याम	,, ,	पश्चाद्वरेण	कात्या. ११०९,
*परीक्षार्थम	बृह. ७८५	पशुर्ह नाम	वेदाः ९८८		१४६०
परीक्षार्थोऽपि	नार. ८९४	पशुवस्त्राच	बृह. १६४६	पश्चाच्चिषिष्ट	कौ. ९३०
परीक्षितं व	आप. १६०५	पशुव्याधिम	कौ. १९२४	पश्चिमे दिन	स्कन्द. १९६६
परीक्षित स्व	,, ,	पशुषु विन	विष्णुः ९०५	*पाखण्डनैग	नार. १९३३
*परीक्ष्यः पुरु	बृह. ८९५	*पशुषु स्वाभि	मनुः ९०९	*पाखण्डनैग	,, ८६९,
परीक्ष्य त्यज	,, ,	,, ,	,, ९०७		८७०, १९३३
परीक्ष्य पुरु	नार. १०९४	*पशुस्वामिनि	,, ९०९	पाञ्चालस्य हु	भा. ८१८
परीक्षाभिम	भा. १०३१	पशुस्वामिने	विष्णुः १६०९,	पाणिग्रहण	नार. १०९३;
परेण तु द	नार. १०९४		१७९७		यमः १११३
परेण निहि	,, ८९४	पशुस्वामिषु	मनुः ९०९	पाणिग्रहणा	आप. १४०५
परोपनिहि	मनुः ८८०;	पशुहर्तुश्चा	व्यासः १७६५	पाणिग्रहाणि	मनुः ८८२,
	अपु. १९७५	पशुहर्तुस्त्व	,, ,		८८३
	नार. १९६१	पशुहिरण्य	गौत. १६६१	पाणिग्रहे मृ	वसि. १०२१
	अनि. ६६१;	पशूनां गोपी	वेदाः ९०३	पाणिग्राहस्य	भा. १०३३;
	षट्त्रिं. ७५६	*पशूनां च पुं	विष्णुः १६१०		मनुः १०६०
परोपरुद्धा	व्यासः १८९०	*पशूनां चैव	मनुः १७१३	पाणिपादद	कौ. १७९९
पर्यरक्षन्त	भा. १२८७	*पशूनां दिने	विष्णुः ९०४	पाणिप्रदान	वारा. १०७७
पर्याणद्धं वि	वेदाः १००२	*पशूनां पुंस्त्व	,, १७९७	पाणिमुद्यम्य	मनुः १८०१
पर्याप्तं दिवस	कात्या. ७५५	*पशूनां पुंस्त्वा	,, १६१०,	*पाणौ यच्च नि	नार. १८८१
पर्याप्तः क	कौ. १८००	पशूनां पुंस्त्वो	१७९७	पाणौ यश्च नि	,, ,
पर्युषु प्र ध	वेदाः ६००		,, १६१०,	*पाणौ यश्चापि	,, ,
पर्वते नग	बृह. ७८६	पशूनां रक्ष	१७९७	पण्डुरवाच	भा. १२८३
पर्वसु च न	कौ. १९२४		मनुः ८१९,	पातके निष्कृ	देव. १६५१
पर्वसु च ना	,, १९२५		१९२७	पातकेऽपि तु	भा. १०३१
पर्वसु च प	,, ,	पशूनां रूप	वेदाः १००६	पातकेऽपि भ	,, १३९१
पर्वसु च मू	,, ,	पशूनां सस्य	भाष्य. ९२१	पातनभञ्ज	कौ. १८००
पर्वसु च वि	,, ,	पशूनां हर	मनुः १७१३	*पातनीयैरु	नार. १७८५
पलद्वयं त	विष्णुः ६११	पशूनामधि	भा. ८६०	पातयित्वाऽप	कौ. १७९८
पलहीनाति	कौ. १६७७	पशूनामप्य	मनुः ८८१	पातनीवतो गृ	वेदाः १३८५
पलहीने ही	,, १६७५	पशूनामप्य	याज्ञ. १८७६	पादं पशुश्च	मनुः १९२७,
पलायिते तु	कात्या. ८९८	पशूनामप्य	गौत. ६०७		१९४५
*पलालं गोमि	नार. ९१८	*पशूनामप्य	मनुः ७९५	पादकेशांशु	विष्णुः १७९६;
पलाशस्य प	संभ्र. ७१६	पश्चाच्च न त	याज्ञ. १८२०		याज्ञ. १८१६
पलाष्टकम	विष्णुः ६११	*पश्चाच्चैवानु	,, ,	*पादकेशाङ्कु	,, ,
षवने पाव	वसि. १९२१	पश्चाच्चैवाप	,, ,	पादजाः परि	भा. ८१९

पादताडने	हारी. १७९४	पारुष्यं द्विवि	बृह. १८८४	पाषण्डपति	बृह. १४०४
पाददंशी च	व्याघ्रः ६७७	पारुष्यं मध्य	" १७८९	*पाषण्डिनैग	नार. ८६९,
पादमात्रा भृ	शुनी. १७६७	*पारुष्यदोष	नार. १८२६		८७०, १९३३
पादयोरेव	मासो. १९७०	पारुष्यदोषा	" "	पाषाणस्यापि	स्कन्द. १९६६
पादयोर्दाढि	मनुः १८०३;		सुम. १८३५	पाषाणेन म	विष्णुः १७९६
	नार. १८२९.	*पारुष्यमुत्त	बृह. १६४५	पाह्यस्मान् स	भा. ८६०
*पादयोर्नासि	मनुः १८०३;	" "	" १७८९	पिण्डं तेभ्यः त्रै	प्रव. १३८४
	नार. १८२९	पारुष्यमुभ	नार. १६४१;	पिण्डं हुताश	स्कन्द. १९६६
पादवन्दनि	काल्या. १४५३		बृह. १६४५	पिण्डगोत्रिभि	गौत. १०१३,
पादवस्त्रह	कौ. १७९८	पारुष्ये सति	नार. १८२६		१४६४
पादश्चैव स	भा १९६३,	*पारुष्ये साह	" "	*पिण्डगोत्रार्थ	" "
	१९६४	पार्थेन विजि	भा. १०२७	पिण्डज (द)श्च	बृह. १३५५
पादुके चास्य	वारा. ७४५	पार्थक्यूत	नार. ११३०	पिण्डदः सप्त	मत्स्य. १३८३
पादुकेति रा	नार. १६४५	पार्थहानिक	बृह. १५७३	पिण्डदोऽशह	याज्ञ. १३३५;
पादेन ताड	बृह. १८३५	पार्थिक्यूत	विष्णुः १९८३,		स्मृत्य. १३७३
पादेन द्विगु	कौ. १७९९		१९८७	पिण्डलेपमु	मार्क. १५३०
पादेन प्रह	मनुः १८०१	पालः शास्यो भ	नार. ९१७	पिण्डसंबन्धि	" "
पादेन विंश	विष्णुः १७९६	*पालकदोषे	विष्णुः ९०४	*पिण्डाकर्षांशु	याज्ञ. १८१६
*पादेनावेष	नार. १७५३	पालकारिते	स्मृत्य. ९२१	पिण्डोदकक्रि	मनुः १३१६;
*पादे प्रमृडे	" १७५४	पालग्रहे ग्रा	व्यासः ९२०		बृह. १३४८; यमः १३५२;
पादोपचयात्	बृह. ६३०	*पालग्रहे ग्रा	" "	अत्रिः	" "
पाद्यासनाभ्यां	भा. १०२९	*पालदोषवि	विष्णुः ९०४	*पितरं त्राय	हारी. १२६४
पानं दुर्जन	मनुः १०४८	" "	याज्ञ. ९१२	पितरं नाब्दि	सुम. १३५५
पानाटनदि	बृह. ११०६	*पालदोषाद्वि	" "	पितरस्तस्य	उश. ९२०;
पापं पुनासि	स्कन्द. १९६६	*पालनीयाः स	बृह. ८७३	पितरि प्रेषि	बौधा. १०१९
पापभीत्याथ	कौ. ८०८	पालनीया स	" "		याज्ञ. ६८४;
पापमूलं स	बृह. १८८४	पालने च स	बृह. ६७७	पितरौ धर्म	भा. १०२६
पापानां चोप	स्कन्द. १९६५	पालयिष्यति	बृह. १३४९,	*पितरौ भ्रात	काल्या. ११७३
पापासः सन्तो	वेदाः ९७०		१९८७	पितरौ भ्रात	" "
पापास्तु यस्य	हारी. १६६३	पालसंयुक्ते	गौत. ९०३		१४१३; बृह. १५२७
पापीयसो न	भा. १०३२	*पालस्ताड्यस्तु	याज्ञ. ९१४	पितर्यविय	संघ. १५३०
पापीयान् हि	" ८१८	*पालस्ताडयेत	" "	पितर्यशक्ते	शंखः ११४७
पापेन योज	बृह. १७९०	*पालस्ताडयोऽथ	" "	पितर्युपर	नार. ६९०;
पापेषु दर्श	स्कन्द. १९६६	पालागलि ह	वेदाः १००९		काल्या. ८३९; देव. ११५६
पापोपपाप	व्यासः १७९२	*पाला येषां तु	याज्ञ. ९१५	* " " " ग	नार. ११५२
पायसं तत्र	वृगौ. १३७३	पालिनामर्ध	कौ. ९०६	पितर्यूर्ध्वं ग	" "
*पारजातीया	विष्णुः १८४६	पालो दण्डयो भ	नार. ९१७	*पिता ऋणान्मो	" ६९२
*पारजायिक	याज्ञ. १९३२	*पालो येषां च	याज्ञ. ९१५	पिता कुर्यात्त	स्मृत्य. १४२२
पारजायी स	विष्णुः १८४६	*पालो येषां तु	" "	*पिताभ्रयणः	हारी. ११६३
पारदारिक	याज्ञ. १६४०,	पालो येषां न	" "	पिताभ्रेणः पु	" "
	१९३२; मत्स्य. १८९२	पावकः सर्व	" १०८६	पिता चेत्पुत्रा	विष्णुः ११७५
*पारदारे स	यमः १८९०	पावीरवी क	वेदाः ९७२	*पिता चेद्विभ	याज्ञ. ११६८
पारिभाषिको	विष्णुः ६३७	पाशजालकू	कौ. १६१७	" "	वृगौ. १३७२
पारित्राज्यं गृ	नार. ८३१;	पाषण्डगण	मनुः १९३१	*पिता चैव स्व	नार. ११७०
	दक्षः ८३९	पाषण्डनैय	नार. ८६९,	पिता ज्येष्ठं अ	वारा. १३२९
*पारुष्यं द्विवि	नार. १६४१		८७०, १९३३		

पिता तं ऋण	भा. १२८५	पितुः प्रसादा	वसि. १०२१	पितृभ्यां यस्य	याज्ञ. १२१९
पिता दद्यात् स्व	नार. १०९५	*पितुः प्रसादा	नार. १२१९	पितृभ्यो भ्रातृ	बृह. १४६२
पिता पिताम्	याज्ञ. १०७७;	पितुः सकाशा	स्मृत्य. १५२९	*पितृभ्रातृगृ	व्यासः १४६०
शंखः १२८१; देव. १३५०;		पितुः सापत्न	संग्र. १४६३	पितृभ्रातृपु	कौ. ११४९
यमः १३५१; मार्क. १५३०;		पितुः स्वसारं	याज्ञ. १८७४	पितृभ्रातृसु	स्मृत्य. १४६३
वसि. १९८२		पितुरनुम	बौधा. ११४६	पितृमातृप	याज्ञ. १४४३;
पितापुत्रयो	शंखः १६१३;	पितुरसत्य	कौ. ११९५		कात्या. १४५४
कौ. १९२२		पितुरुर्ध्वं वि	याज्ञ. १४११;	*पितृमातृष्व	गौत. १२३४
पितापुत्रवि	विष्णुः १६११;		संग्र. ११५७	पितृमातृसु	याज्ञ. १०८४;
मनुः १६२८; याज्ञ. १६३५;		पितुरेव नि	नार. ६९६	विष्णुः १४२८; वृहा. १४६२	
नार. १९३३		पितुर्गोत्रेण	कालि. १३७७	*	याज्ञ. १४४३
*पितापुत्रसु	याज्ञ. १६३५	*पितृद्रव्यावि	याज्ञ. १२१५	*पितृमातृस्व	विष्णुः १४२८
पिता पुत्रस्य	वेदाः ६०४,	पितुर्नपात	वेदाः ९७५,	पितुरिक्थह	बृह. ११९३
१२५९; वसि. १२७१;			१८३६	पितृवृत्पाल	भा. १९७६
विष्णुः १२७९		पितृमाताम	देव. १३५०	*पितृविभक्त	विष्णुः १५६२
पितापुत्रस्व	याज्ञ. १६३५	पितृमातुल	वृशा. १५२९	पितृविभक्ता	
पिता प्रधानं	मनुः १३१७	पितृर्वित्तस्य	वृगौ. १३७२	पितृवेरमनि	१०२३;
पितामहपि	बृह. १२२३;	*पितृर्विभक्ता	विष्णुः १५६२		मनुः १३०६
व्यासः १२३१		पितृश्च गर्भं	वेदाः १२५७	पितृवेरमन्य	भा. १२८५
पितामहेन	॥ ॥	पितृश्चावही	कौ. १८४८	पितृव्यगुरु	बृह. १५१३;
*पितामहे स्मृ	बृह. १२२१	पितृगृहेऽसं	विष्णुः १२७९		प्रजा. १५२६
*पितामहो मा	नार. १०९५	पितृदेवर्षिं	भा. १२८३	पितृव्यपितृ	विष्णुः १५४१
पितामह्यश्च	मनुः १४०८;	पितृद्रव्यं त	नार. १२२०	पितृव्यभ्रातृ	बृह. ७०८
व्यासः १४१४		*पितृद्रव्यं भ्रा	बृह. ७०८	पितृव्यश्चैव	भा. १०२८
पितामह्या अ	संग्र. १५२९	*पितृद्रव्यं वि	निघ. ११४२	पितृव्यसाखि	नार. १८८२
*पितामह्याद	व्यासः १४१४	Xपितृद्रव्यं स	नार. १२२०	पितृव्येण चै	प्रव. १३८४
पिता माता भ्रा	वेदाः १८९४	पितृद्रव्यवि	संग्र. ११५७	पितृव्येणाथ	बृह. १५५६
*पिता माताम	याज्ञ. १०७७	पितृद्रव्याद	कौ. ११९९	*पितृव्येणापि	॥ ॥
*पिता यत् पुत्रा	विष्णुः ११७५	पितृद्रव्यादा	॥ १८४८	पितृव्येणावि	नार. ६९१
पिता यत्र दु	वेदाः १२५५	पितृद्रव्यावि	याज्ञ. १२१५	*पितृव्येनाथ	बृह. १५५६
X ॥ ॥	नि. ॥	पितृद्रव्येणा	बृह. १५५६	*पितृव्यसां मा	याज्ञ. १८७४
पिता यत्स्वां दु	वेदाः ९८१,	पितृद्वाराग	संग्र. ११४२	*पितृणां शोध	कालि. १३७६
१८३७, १८४१		पितृद्विद् पति	नार. १४०१	*पितृणां साध	॥ ॥
पिता रक्षति	भा. १०३१;	*पितृपतिसु	याज्ञ. १४४३	पितृणां सूनु	कात्या. ७१०
मनुः १०४५; वारा. १०७६;		*पितृपुत्रवि	विष्णुः १६११;	पितृणामनु	मनुः ११९६,
नार. १०९९, १५५५;			नार. १९३३	१९८७; शंखः १२८१	
बौधा. १३८८; वसि. १९७७		*पितृपुत्रस्व	याज्ञ. १६३५	पितैव पाल	मनुः ११९७
पिता वा एष	वेदाः ११६१	पितृपुत्राच्चा	विष्णुः १६१०	*पितैव वा स्व	नार. ११७०
पिता वै प्रया	॥ ११६०	पितृप्रमाणा	कौ. १०३४,	पितैव वा स्व	॥ ॥
पिता हरेद	मनुः १४७५		१४३०	पितोत्सृजेत्	गौत. १२६२
*पिता ह्याप्रय	हारी. ११६३	पितृप्रसादा	नार. १२१९;	पित्रर्णशोध	कालि. १३७६
पितुः परिव्रा	कौ. ११८४	वृया. १२३३; लहा. १९८८		*पित्रर्णे विद्य	कात्या. ७१०
*पितुः पितुः स्व	वृशा. १५२९	पितृभनृगु	व्यासः १४६०	पित्रादिधन	शुनी. १९८८
पितुः पितृष्व	॥ ॥	पितृभिभ्रातृ	मनुः १०५२	पित्रा दृष्टम्	कात्या. ७०९
पितुः पुत्रेण	बृह. १२५१	पितृभ्यां चैव	वृका. १४६३	पित्रा भर्त्रा सु	मनुः १०५९
*पितुः प्रदाना	वसि. १०२१	* ॥ ॥	याज्ञ. १२१९	* ॥ ॥	बृह. ११०६

*पित्रा भ्रात्रा सु	मनुः १०५९
पित्रा मात्रा च	विष्णुः १२७९
पित्रा मात्राऽथ	कात्या. १४५४
*पित्रा वाथ स्व	बृह. ८०३
*पित्रा विभक्ता	विष्णुः १५६२
*पित्रा सह वि	नार. ११७२
” ”	बृह. १५६७
पित्रे न दद्या	मनुः १०४२
*पित्रे शतगु	व्यासः ८०६
*पित्रैव च वि	नार. ११७२
पित्रैव तु वि	” ”
पित्रोरभावे	बृह. ११५५
*पित्र्यं चाथ स्व	” ८०३
*पित्र्यं द्रव्यं स	नार. १२२०
*पित्र्यं पितृण	कात्या. १२२९
*पित्र्यं पितृर्ण	” ”
*पित्र्यं पितृयं तु	” ”
पित्र्यं पितृयर्ण	” ”
*पित्र्यं पूर्वम्	बृह. ७०७
*पित्र्यं पौत्रैर्क	याज्ञ. ६८४
पित्र्यं वाऽथ स्व	बृह. ८०३;
”	प्रजा. ८०७
*पित्र्यं वा यत्	” ”
*पित्र्यभावे तु	कात्या. ७०९
पित्र्यमेवाग्र	बृह. ७०७
पित्र्यर्णे विद्य	कात्या. ७१०
*पित्र्यस्येव ध	नि. १२५३
पित्र्यादंशात्स	ब्रह्म. १३७४
*पित्र्यादकथात्स	” ”
पित्र्यादणाद	भा. १२८३,
”	१२८४, १२८५
पित्र्ये शतगु	व्यासः ८०६
पिप्पलस्याथ	स्कन्द. १९६७
पीडनानि च	मनुः १९३०
पीडनावेष्ट	कौ. १७९८
पीडनेनोप	कात्या. ७२७
*पीडयेत्तु ध	” ७२८
पीडयेत् भ	” ६५५
पीडयेद्यो ध	” ७२७
पीडाकर्षांश्च	याज्ञ. १८१६
*पीडाकर्षाङ्कु	” ”
*पीडाकर्षाञ्ज	” ”
पीड्यमानाः प्र	” १९३२
पीनशाखाच्छे	कौ. १८००
पुंसः कार्योऽधि	बृह. १८८६
पुंसः पूर्वः सा	कौ. १०३८

पुंसां च षोड	कात्या. १२०१
*पुंसां संदाह	मनुः १८६५
पुंसे पूर्वस्मै	वेदाः १००८
पुंसो द्विगुणः	कौ. १६१७
पुंसोऽपीत्येके	नि. ७९२,
” ”	१९७५
X ” ”	” १२५५
पुण्यस्थानत	कौ. १८००
पुण्यस्य गन्ध	वेदाः १६०२
पुण्यानि पाव	कात्या. ९५९
*पुण्यानि यानि	” ”
पुण्येन गन्धे	वेदाः १६०२
पुण्येऽनुकूल	अनि. १४६३
X पुत्रं अवर्द्धि	नि. १२५४
*पुत्रं च जन	कात्या. १११०
पुत्रं तु जन	” ”
पुत्रं पुत्रगु	विष्णुः १२८०;
”	मनुः १३०५
पुत्रं प्रतिग्र	वसि. १२७३;
”	बौधे. १३८४
पुत्रं प्रत्युदि	मनुः १०६९
पुत्रं ब्रह्माण	वेदाः १२६०
पुत्रं वा किल	भा. १०३१
पुत्रं संस्कृत्य	संभ्र. १३८४
पुत्रः कनिष्ठो	मनुः १२३५
*पुत्रः पितृद्र	विष्णुः १२८१
*पुत्रः पितृध	” ”
पुत्रः पितृवि	” ”
पुत्रः पित्रे लो	वेदाः १२६१
पुत्रः पौत्रश्च	बृह. १३५५
पुत्रः प्रमुदि	वेदाः ६०४
पुत्रः शिष्यस्त	भवि. १६५५
* ” ”	यमः १८३५
पुत्रकामो हि	भा. १२८७
पुत्रत्वेऽधिकृ	कौ. १२८८
X पुत्रदायाद्य	नि. १२५५
पुत्रदारप	भा. १०३१
* ” ”	बृह. ७२५
पुत्रदारादि	विष्णुः ७९४
पुत्रदौहित्र	शंखः १२८२;
” भा. १२८६, १४७३	मनुः १२९७
* ” ”	शंखः १२८१
पुत्रपौत्रप्र	अनि. ८०७;
पुत्रपौत्रस	स्मृत्य. १५८९
पुत्रपौत्रैर्क	याज्ञ. ६८४;

पुत्रप्रतिनि	बृह. ७१५
”	मनुः १३१०;
”	स्मृत्य. १३७३
पुत्रभरणा	कौ. १४३०
पुत्रमिवैन	आप. १९७३
*पुत्रवचानु	मनुः ११९७
पुत्रवच्चापि	” ”
पुत्रवर्ती ध	कौ. १०३४
पुत्रवती वि	” १४३०
पुत्रवत्परि	बृह. ७५०
पुत्रवद्धि पि	भा. १२८६,
”	१४७३
पुत्रश्च दुहि	नार. १५११
पुत्रश्च स्थावि	वसि. १९७७
पुत्रश्चाभक्त	बृह. ११०६
पुत्रश्चोत्पत्ति	सुम. १३५५
पुत्रसंशये	विष्णुः १९२१
पुत्रसेतुप्र	भा. १०३०
पुत्रस्तु नैव	पार. १४६३
*पुत्रस्तु स्थवि	मनुः १०४५
*पुत्रस्तु स्थावि	” ”
” ”	बौधा. १०२०,
” ”	१३८८; भा. १०३१
पुत्रस्पर्शात्सु	भा. १९८४
*पुत्रस्य भर्त	मनुः १०५९
*पुत्रस्य स्थवि	” ”
पुत्रस्वीकार	जाबा. १३५६
पुत्रा औरस	गौत. १२६३
पुत्राणां च त्र	कात्या. १४२१
*पुत्राणां तु त्र	” ”
पुत्राणां भर्त	मनुः १०५९
पुत्राणां मध्य	देव. ११९३
पुत्रादिभिर्न	बृह. ६७७,
”	७१५
*पुत्रादीन् य	शंखः १६१२
पुत्रानामोति	अपु. १९७९
पुत्रान्गुणस	भा. १२८५
पुत्रान्वादश	मनुः १३१९
पुत्रान् भ्रातृ	भा. ८६१
पुत्रापरार्थे	नार. १८२९
*पुत्रापरार्थे	” ”
*पुत्राभावे च	” १५११
पुत्राभावे तु	कात्या. ७०९;
”	बृह. १२५१, १५५९;
”	नार. १५११
*पुत्राभावे दु	” १५१२

*पुत्राभावे प्र	आप. १४६६	*पुत्रोऽथ पुत्रि	बृह. १३४८	पुना राजाऽभि	वासि. ६१०
पुत्राभावे यः	" "	पुत्रोऽनन्याश्रि	याज्ञ. ६८६	पुत्रामा निर	हारी. १२६४
*पुत्राभावे स	" "	पुत्रो नमा ध	शुनी. १९८८	पुत्रान्नन्नाय	शंखः १२८१
पुत्रा रक्षन्ति	वारा. १०७६	पुत्रो न स्वाश्रि	बृह. ७१५	पुत्रान्नो नर	विष्णुः १२७९;
पुत्रार्तिहर	देव. १४६१	पुत्रो नान्याश्रि	याज्ञ. ६८६	मनुः १२९०; वारा. १३२८;	
पुत्रार्थो हि स्त्रि	कौ. १०३४,	पुत्रो ममेय	भा. १९८५	बृह. १३४८; भा. १९८४	
	१४३१	पुत्रो यस्त्वानु	" १३९१	पुमांश्चेदवि	नार. १०९४
पुत्रासो न पि	वेदाः ११५८	पुत्रोऽसतोः स्त्री	नार. ७००	पुमांसं घात	गौत. १८४३
पुत्रास्तु दाद	यमः १३५१	*पुत्रोऽसुतः स्त्री	" "	पुमांसं दाह	मनुः १८६५
*पुत्रास्तु स्थवि	मनुः १०४५	पुनः पतिभ्यो	वेदाः ९८५,	पुमानेनद्	वेदाः १०००
*पुत्रास्तु स्थावि	" " ;		१४२३	पुमान् पुत्रो	" १२५९
	नार. १०९९	पुनः पःनीम	" ९८५,	पुमान् संग्र	याज्ञ. १८७०
पुत्रास्ते भग	वेदाः ११४४		१००१	*पुमान्संदाह	मनुः १८६५
पुत्रास्त्रयोद	बृह. १३४८	पुनः पत्युर्गु	नार. ७०३,	पुमान् स्याद्द	नार. १०९४
पुत्रा हास्य दा	वेदाः ११४४		१२०३	पुरं जनप	भा. ८१९
पुत्रा ह्येते न	भा. १२८७	*पुनः पुनः प्र	संव. १८९०	*पुरः प्रधान	नार. १९३३
पुत्रिकाः स्थाप	" १९८५	*पुनः प्रमाण	नार. १९३३	*पुरः प्रमाणं	" "
पुत्रिका तु ह	लहा. १३५५	पुनः प्रमादे	आप. ९०४	.पुरः सदः श	वेदाः ९६४
पुत्रिका पुत्र	शंखः १२८२	पुनः संस्कार	नार. ११०१	पुरप्रदानं	नार. १९३३
पुत्रिकापुत्र	विष्णुः १२७९	पुनः सायं पु	शुनी. १११९	*पुरप्रधान	" "
पुत्रिकायां कृ	मनुः १२९७	पुनः स्तेये प्र	कौ. ७७२	*पुरप्रमाणं	" "
पुत्रिकायाः प्र	जाबा. १३५६	पुनराधेये	वेदाः १५९६	*पुरप्रमाण	" "
पुत्रिकाविधि	विष्णुः १२७९	पुनरेता नि	" ९०२	*पुरश्रेणिग	बृह. ८७४
*पुत्रिका हि पु	शंखः १२८२	पुनर्दाय ब्र	" १८३९	पुरस्त्वा सर्वे	वेदाः १२६१
पुत्रिणा ता कु	वेदाः ९७४	पुनर्दारकि	मनुः १०७५	पुरागतश्च	कात्या. ११०९
*पुत्रिणी च स	नार. ६९९	*पुनर्भवश्च	स्मृत्य. १३७३	पुराणचोर	कौ. १६८१,
पुत्रिणी तु स	" "	*पुनर्मुवां ए	नार. ११०४		१६८२
पुत्रिका हेतु	भा. १९८५	पुनर्मुवां वि	" "	पुराणदृष्टो	भा. ११८५
पुत्री च भ्रात	बृह. १३५५	*पुनर्भूः कौमा	वासि. १२७३	पुराणपञ्च	हारी. ६०८
पुत्री माताम	वासि. १२७३;	पुनर्भूः प्रथ	नार. ७०३,	पुराणमृषि	भा. १०२७,
	देव. १३५०		११०३		१२८४
* " "	मनुः १३००	पुनर्भूतायाः	कौ. १२८८	पुराणे पणि	हारी. ६०८
पुत्रे जाते नि	नार. ११०१	*पुनर्भूद्विवि	नार. ७०२	*पुराणे पनि	" "
पुत्रेण लोका	हारी. १२६४;	पुनर्भूद्विवि	" "	पुरुषं चाप	कौ. १६१८
वासि. १२७१; विष्णुः १२७९;			११०३	*पुरुषं दाह	मनुः १८६५
शंखः १२८२; मनुः १२८९			" ११०४	पुरुषं सोम्यो	वेदाः १६५६
पुत्रेणापि स	बृह. ६७२;	*पुनर्भूवां च वि	" ११०४	पुरुषं हर	नार. १७५०;
	कात्या. ६७५	पुनर्विभागः	मनुः १५७५		व्यासः १७६५
पुत्रेणैवाप	" ७११	पुनर्विभाग	बृह. १५५७	पुरुषप्रेक्षा	कौ. १०३६
पुत्रेभ्यः प्रित	वेदाः ११५९	पुनर्वै देवा	वेदाः १८३९	पुरुषमधि	" १८५०
*पुत्रेभ्यो दायं	बौधा. ११४६	पुनस्तदा वृ	" ९८१,	पुरुषमव	" १९२२
पुत्रेभ्यो लोकं	वेदाः ११६२		१८३६	*पुरुषवध	आप. १६६४
पुत्रे राज्यं स	मनुः १९३१	पुनस्तान्यस्मि	" ९८४,	पुरुषवधे	" १६०६,
पुत्रैः श्राद्धैः पि	भा. १२८४		१००२		१६६४
पुत्रैः सह वि	बृह. १५६८	पुनस्त्वाहार	स्कन्द. १९६६	पुरुषविप्र	कौ. १०३६
पुत्रैश्च तद	कात्या. ७१०	पुनाति त्रिकु	अङ्गि. १११६	पुरुषस्य स्त्रि	मनुः १०४४
		*पुनात्यविध	" "		

पुरुषाणां कु	मनुः १७११	पूर्व चैके	गौत. १४२६	पूर्ववैरानु	बृह. १६४७
पुरुषोपस्था	कौ. ७७१	पूर्व त्वकृत	कालि. १३७७	*पूर्वसंनिपा	आप. १८४३
पुरुतमासः	वेदाः ८४१	पूर्व दद्याद्ध	कात्या. ७१०	पूर्वसर्गे तु	भा. १०३३
पुरुवोऽनु	,, ९८८	पूर्व दोषान	मनुः ८८१	पूर्वस्तद्विगु	अनि. १९६८
पुरुवो मा	,, ९८९	पूर्व नष्टां तु	शंख. १२०७	पूर्वस्मिन् पूर्व	आप. ८१६
पुरोपवन	कौ. १८००	पूर्व पश्चाद्	कौ. १८००	पूर्वस्मृताद्	याज्ञ. १८२३
*पुरोहिते द	वसि. १९२१	पूर्व पूर्व गु	मनुः १९३०	*पूर्वस्वामीति	बृह. ७६५
पुष्करिण्यस्त	अनि. ९६२	पूर्व पैताम	कात्या. ७१०	पूर्वस्वामी तु	,, ,
पुष्पफलच्छा	कौ. १८००	*पूर्व प्रणीता	बृह. १५१३	*पूर्वाकृष्टः स	,, १८३१
*पुष्पफलमू	वसि. ६०९	पूर्व प्रमीता	,, , ;	पूर्वागितो वा	कौ. १९८६
पुष्पफलशा	कौ. १६१४		प्रजा. १५२६	पूर्वाचार्यैस्तु	शुनी. १९८८
पुष्पफलोप	वसि. १७९५		मनुः १८५३	*पूर्वापदानै	नार. १७५४
पुष्पमूलफ	,, ६०९		,, , ;	पूर्वापराधै	,, ,
*पुष्पशाकाद्	याज्ञ. १७४४		नार. १८८१	*पूर्वापवादै	,, ,
पुष्पहारित	विष्णुः १६७०	पूर्व मृतं तु	भा. १०२६	पूर्वा पूर्वा ज	नार. ११०४
*पुष्पाणि फला	गौत. १६५७	*पूर्व मृता त्व	बृह. १५१३	पूर्वावरगा	कौ. ११८५
*पुष्पाणि स्वव	,, ,	पूर्व मृता ह	व्यासः ११११	*पूर्वाशनी च	नार. ११००
पुष्पेण प्रय	भा. १२८४	*	बृह. १५१३	*पूर्वाशिनी च	,, ,
पुष्पे शाकाद्	याज्ञ. १७४४	*पूर्व वाऽपकृ	कात्या. १८३३	पूर्वाशिनी च	,, १०९९
पुष्पेषु हरि	मनुः १७१९	पूर्व वा पीडि	,, ,	पूर्वाह्ने अश्वा	वेदाः १८९५
*पुष्पे हरित	,, ,	*पूर्व वैके	गौत. १४२६	*पूर्वाह्ने ग्राम	स्मृत्य. ९०१
*पुष्पोपगद्गु	विष्णुः १७९८	पूर्व ह्यधिकृ	नार. ९४८	पूर्वाह्नेऽभ्युदि	भार. ९००
पुष्पोपगम	,, १६०९	पूर्वः पूर्वः स्मृ	,, १३४६	पूर्वारहं श	वेदाः ९६७
पुष्पोपभोग	,, १७९८	पूर्वकर्माप	याज्ञ. १७४०	पूर्वणापर	कौ. १७७२
*पुष्पोपभोग्य	,, ,	पूर्वकृताप	कौ. १६८७	पूर्वेषां तु स्व	विष्णुः १४७१
*पूगश्रेणिग	बृह. ८७२,	पूर्वदत्ता तु	कात्या. ११०९	*पूर्वेषां हि स्व	,, ,
	८७४	*पूर्वनष्टां च	शंख. १२०७	पूर्वेषामानु	भा. १०२७
पूजनयिात्र	नार. ६९२;	पूर्वनष्टां तु	,, ,	*पूर्वोक्तादुक्तं	कात्या. १९४१
	वृष. ७१५	*	हारी. १९८२	पूर्वोक्तेन वि	नार. ११०२
पूजयेत्कव्य	बृह. १५१३;	*पूर्वनिष्टां तु	शंख. १२०७	*पूर्वोक्तेनैव	,, ,
	प्रजा. १५२६	पूर्वपूर्वत	भा. १२८४	पूर्वोत्थानं गु	बृह. ११०६
पूजयेद्दालि	भा. १०२९	*पूर्वप्रमीता	बृह. १५१३	पूर्वोत्थानप	व्यासः ११११
पूजार्हमपू	विष्णुः १६०९	*पूर्वप्रवर्त	नार. ९४७	पूर्वो दुह्याज्ज्ये	वेदाः १००५
पूज्या भूषयि	मनुः १०५२	पूर्वप्रवृत्त	,, ,	पूषणं न्वजा	,, ९७२
पूतो वधमो	गौत. १६५८	पूर्वभुक्त्या च	मनुः ९३५	पूषा त्वेतो न	,, ९८३
पूरयेद्घृत	स्कन्द. १९६६	*पूर्वभुक्त्याऽपि	,, ,	पूषा वः पर	,, ९०३
पूरुणा मे कृ	भा. १३९१	*पूर्वमाकार	नार. १८२७	पृथक्कर्मगु	नार. १५८३
पूर्णाविधौ शा	बृह. ६५३,	*पूर्वमाक्षर	,, १८२६	*पृथकार्यगु	,, ,
	७०६, ७२६	पूर्वमाक्षर	,, ,	पृथक् निर्ति	उश. १११३
*पूर्णे च सोद	,, ६३१	पूर्वमाक्षारि	मनुः १८५३	पृथक्पिण्डं पृ	बृह. १५८८
पूर्णे प्रकर्षे	,, ६५३	*पूर्वमेव ब	कृष्य. १११७	पृथगायव्य	बृह. १५८१
*पूर्णे विधौ सा	,, ,	पूर्वमेव र	,, ,	पृथग्गणस्य	भा. ८६१
पूर्णेऽर्धपाद्	अनि. १९६८	*पूर्वमेवानु	बृह. १६४७	पृथग्गणांस्तु	नार. ८७१
पूर्व कृता कि	बृह. ७३४	पूर्ववच्च गु	कौ. १६८२	*पृथग्गणान् ये	,, ,
*पूर्व चाऽऽपीडि	कात्या. १८३३	पूर्ववत्याम्	आप. १२६६	*पृथग्गणाश्च	,, ,
*पूर्व चेत्येके	गौत. १४२६	पूर्ववृत्तस्यै	विष्णुः ७७०	*पृथग्वा वर्ध	मनुः ११२८

पृथग्विवर्ध	मनुः ११२८	पौगण्डाः पर	कात्या. १२०१	१९२९; नार. १७४६;
पृथां दुहित	हरि. १३७६	*पौगण्डात्पर	" "	व्यासः १७६३
पृथुकीर्तिः पृ	" "	पौतुद्रवाव	वेदाः १६०२	बृह. १६४६
पृथोरपीमां	मनुः १०७२	पौत्रदौहित्र	विष्णुः १२७९;	नार. ७६३
पृष्टं तु साक्ष्ये	भा. १९६४	मनुः १२९७, १३०२,	१४७४; देव. १३५०	मनुः १६९३,
पृष्टो यदशु	" "			१९२९
पृष्टो हि साक्षी	" "	*पौत्रश्च पुत्रि	बृह. १३४८	व्यासः १७६३
*पृष्टतश्च श	मनुः १८१२	*पौत्री माताम	वसि. १२७३;	कौ. ९२६
*पृष्टतश्चानु	कात्या. ७२८		देव. १३५०	नार. १७४५;
पृष्टतस्तु श	मनुः १८१२		मनुः १३००	बृह. १७५७; व्यासः १७६३
पृष्टतो वाऽनु	कात्या. ७२८	पौत्रोऽथ पुत्रि	बृह. १३४८	नार. ७६३
पृष्टे न मस्त	अपु. १९७४	पौनर्भवं तु	कालि. १३७७	*प्रकाशे वा क
पेत्वस्तेषामु	वेदाः १६००	पौनर्भवं स्व	" "	*प्रकाशे वाऽप्र
*पैतामहं अ	बृह. १२२१	पौनर्भवश्च	वसि. १२७३;	प्रकाशोरप्र
*पैतामहं कृ	" "	विष्णुः १२७९, १३९०;		प्रकाशोपांशु
पैतामहं च	कात्या. १२३०	भा. १२८४; यमः १३५१;		प्रकीर्णकं तु
पैतामहं तु	" ७०९	स्मृत्य. १३७३; ब्रह्म. १३७४		*प्रकीर्णकं पु
*पैतामहं भृ	बृह. १२२२	पौनर्भवस्तु	" १३७५	*प्रकीर्णकः पु
पैतामहं स	" ७०७;	* " "	विष्णुः १३९०	प्रकीर्णकानि
	कात्या. ११७३	*पौनर्भवस्त्वे	ब्रह्म. १३७५	प्रकीर्णके पु
	बृह. १२२१	पौनर्भवेन	बौधा. १०१९;	*प्रकीर्णकेपु
पैतामहं ह	" "		मनुः १३०९	प्रकृत्युः सर्व
*पैतामहम	" "	पौनर्भवोऽप	नार. १३४६	प्रकृतीनां प्र
*पैतामहे तु	विष्णुः ११७५	*पौराणं कर्म	बृह. ८७२	प्रकृतीनां ब
पैतामहे त्व	" "	पौराणां कर्म	" "	प्रकृत्युपवा
*पैतामहे पि	" "	पौराणिकस्त्व	कौ. ११८५	प्रकृष्टं च कृ
पैतृकं क्रीत	वसि. ११२६	पौराहित्यं आ	नार. ९४७	प्रकृत्यावक
पैतृकं तु पि	विष्णुः १२०५;	पौर्वपौरुषि	कौ. १६७६	प्रकान्ते तु क
	मनुः १२१३	प्रकर्मण्यकु	" १८४८	प्रकान्ते सप्त
*पैतृकं तु य	विष्णुः १२०५	*प्रकाशं कय	नार. ७६३	प्रक्षिप्य कुम्भे
*पैतृकं मातृ	" ६७९	प्रकाशं च क	कात्या. ७६७	*प्रक्षिप्य भाण्डे
पैतृकधनं	" ११२५	प्रकाशं देव	नार. १९११	प्रक्षेपं पण्य
*पैतृकमवि	" ६७९	*प्रकाशं न क	कात्या. ७६७	प्रक्षेपवृद्धि
पैतृकमृणं	" "	प्रकाशं वा क	" ७६६	प्रक्षेपानुरु
*पैतृकेण वि	व्यासः ११८०	प्रकाशं वाऽप्र	विष्णुः १६१२;	प्रक्ष्यामि त्वेव
पैतृके न वि	" "	मनुः १६२६; मत्स्य. १६५५		प्रगृह्य चिह्न
पैतृके विभ	पैठी. ११९४	*प्रकाशं विक	कात्या. ८३७	*प्रगृह्याचिह्न
पैतृको दण्ड	मनुः ८२१,	*प्रकाशं क्रय	नार. ७६३	*प्रगृह्याऽऽच्छिन्न
	१९२८	*प्रकाशघात	बृह. १६४६	प्रचारश्च य
पैतृकसेया	भा. १९८६	प्रकाशचिह्ना	" ९५०	प्रच्छर्जं वा प्र
*पैत्रिको दण्ड	मनुः ८२१	*प्रकाशतः क	नार. ७६३	
पैशुन्यहिंसा	शुनी. १११९	*प्रकाशतस्क	" १७४६	
पैशुन्ये न प्र	भा. १०२८	" "	बृह. १७५८	
पोषो हि त्वद	" १९८५	*प्रकाशदेव	नार. १९११	
पौश्वल्याचल	मनुः १०४८	प्रकाशमेत	मनुः १९०६	
*पौश्वल्याचल	" "	प्रकाशवच्च	" १६९३,	
पौश्वल्याद्वाल	" "			

प्रच्छन्नश्रव	कौ.	८६१	प्रजावती वी	वेदा:	१००२	*प्रतिदानं त	नार.	६४८
प्रच्छन्नादाने	"	१६७६	प्रजा हि तस्याः	यमः	१११३	"	"	७४७
*प्रच्छादितं च	कात्या.	१५७३	*प्रजेप्सयाऽधि	मनुः	१०६५	प्रतिदाने व्य	कात्या.	८९८
प्रच्छादितं तु	"	"	प्रजेप्सिताऽधि	"	"	*प्रतिदेयं त	नार.	७४७
प्रच्छाद्य दोषं	बृह.	१७५८	प्रजेप्सिताऽभि	"	"	प्रति द्वादश	गौत.	८१५
प्रच्छाद्याधिमृ	भार.	६६०	प्रज्ञाचक्षुर	भा.	१९८४	*प्रतिपन्नं ऋ	बृह.	७२५
*प्रजनार्थं म	मनुः	१०५१	प्रज्ञातः कूट	कौ.	१६८०	प्रतिपन्नं रा	कौ.	८६३
प्रजनार्थं स्त्रि	"	१०५५	*प्रज्ञानशंस	कात्या.	१२२५	*प्रतिपन्नं सा	याज्ञ.	७२१
प्रजनार्था म	"	१०५१	प्रज्ञासामर्थ्य	बृह.	१७५७	प्रतिपन्नं स्त्रि	"	६८३;
प्रजयैनौ स्व	वेदा:	१००४	प्रणयादेव	वारा.	१०७५		वृहा.	७१५.
प्रजां कृष्वाथा	"	१००३	प्रणाली गृह	कात्या.	९५८	प्रतिपन्नमृ	बृह.	७२५
प्रजां यस्ते जि	"	९९१,	प्रणालीमोक्षो	कौ.	९२७	प्रतिपन्नस्य	"	७२७
		१८३७	प्रणीतमृषि	भा.	१२४४	प्रतिपन्नेषु	कौ.	८६३
प्रजां हिसित्वा	"	१६००,	प्रणीतश्चाप्र	मनुः	१९३०	प्रतिपूज्य व	वारा.	१०७७
		१६०१	*प्रणयुरेते	याज्ञ.	९४०	प्रतिप्राशव्याँ	वेदा:	९७३
प्रजाः सन्त्वपु	वसि.	१२७१	प्रतदेनो ह	वेदा:	१६०३	प्रतिबन्धः ऋ	भार.	९००
प्रजा इमा म	भा.	१०३३	प्रतापयुक्त	मनुः	१६३०	प्रतिबन्धक	विष्णुः	८९१
प्रजा दहति	नार.	१९३६	प्रतिकालं द	कात्या.	६३१	*प्रतिभक्ताप्र	कात्या.	१२२४
प्रजानां दर्श	"	"	प्रतिकुर्याच्च	मनुः	१९३०,	प्रतिभागं च	मनुः	१७०१
प्रजानां दोष	कौ.	१६१४			१९२९	*प्रतिभाव्यव	गौत.	६७७
प्रजानां विगु	नार.	१९३६	*प्रतिकुर्यात्स	"	१६३०	प्रतिभुवा प्र	उत्त.	६७६
प्रजापतिः प्र	भा.	१९८५	*प्रतिकुर्याद्य	"	"	प्रतिभूः प्राण	वृव.	६७७
प्रजापतिः सो	वेदा:	१००६	प्रतिकूलं च	नार.	८७१	प्रतिभूर्दापि	याज्ञ.	६६७
प्रजापतिः स्त्रि	"	"	प्रतिकूलः पि	भा.	१३९१	प्रतिभूर्व्यव	वृव.	६७७
प्रजापतिः स्वां	"	९९५	प्रतिकूलक+	दक्षः	१११५	प्रतिभूस्तद	नार.	६६९
प्रजापतिम	भा.	१०३१	प्रतिकुष्ठस्य	कौ.	१६२१	*प्रतिभूस्तु ऋ	"	"
प्रजापतिरु	वेदा:	१८४१	प्रतिकुष्ठाति	"	९२९	*प्रतिभागं च	"	"
प्रजापतिर्म	"	८५७	प्रतिगृह्णाति	नार.	७४९	*प्रतिमावृत्तो	गौत.	१२३४
प्रजापतिर्वै	"	१८४०	प्रतिगृह्य च	"	१०९६	*प्रतिमावृ बा	"	"
प्रजापतिर्हि	भा.	८१८,	प्रतिगृह्य त	याज्ञ.	१७४४	प्रतिमावृ वा	"	"
	१९७६; वेदा:	१८४०	*प्रतिगृह्य तु	नार.	१०९६	*प्रतिमावृ स्व	"	"
			"	"	१०९७;	प्रतिमाराम	शंखः	१६१३
प्रजापते न	वृगौ.	१३७३			वारा.	१३२९	अपु.	१६५४
प्रजापतेर	वेदा:	१६०१	प्रतिग्रहः प्र		याज्ञ.	७९७	नार.	६२४
प्रजापरिपा	विष्णुः	१९२१	प्रतिग्रहवि		नार.	१९३३	"	"
प्रजाप्रवृत्तो	नार.	११००,	प्रतिग्रहाजि		संग्र.	११४२	कौ.	११८४
	१९७८; देव.	१११३	प्रतिग्रहाधि		नार.	७३३	नार.	१७४६
प्रजाभावे तु	बृह.	१५१९	*प्रतिग्रहाव		"	१९३३	कात्या.	१६४९
प्रजाभिरग्ने	वेदा:	९७१,	प्रतिग्रहीता		कालौ.	१३५६;	कौ.	१४३०
	१२५३; वसि.	१२७१			गौत.	१६५९	बृह.	८०४
प्रजाभ्यः पुष्टिं	वेदा:	११२०,			नार.	११३१	वसि.	१०२२,
		११५९	प्रतिग्रहेण		"	७८४		१८४६
प्रजाभ्यो बल्य	विष्णुः	१६७१	प्रतिग्रहो द्वि		गौत.	१६५९	कौ.	९२७
प्रजायते प्र	वेदा:	१००५	*प्रतिग्राहिण		स्कन्द.	१९६५	कात्या.	१४०३,
प्रजायां रक्ष्य	मनुः	१०४६	प्रतिघातवि		वेदा:	१००२		१९४२
प्रजारणिमि	भा.	१२८५	प्रतिघातं वि		याज्ञ.	६८३	"	१८३३
प्रजारणिस्तु	"	"	*प्रतिघातं स्त्रि					

*प्रतिलोमाप	याज्ञ. १७८४	प्रत्यक्षचार	नार. ९१७	प्रदायः स्वामि	व्यासः १७६५
प्रतिलोमासु	विष्णुः १३८९	प्रत्यब्दं सर्व	बृह. १६४८	*प्रदाय स्वामि	,, ,,
*प्रतिलोम्याप	याज्ञ. १७८४	प्रत्यभिलेख्य	वसि. ९२५	प्रदाय्यापह	बृह. १७६०
*प्रतिलोम्ये व	,, १८७२	प्रत्ययाधेरु	स्मृत्य. ६६१	*प्रदायोऽपह	,, १७६१
प्रतिवेशगृ	कौ. १०३८	प्रत्ययाधौ तु	भार. ६६०	प्रदाय कन्यां	अपु. १९७५
*प्रतिवेशयानु	मनुः १६२८;	*प्रत्यर्थ लोक	मनुः १०५२	*प्रदाय गच्छे	कात्या. ११०९
	बृह. १६४७	प्रत्यहं गृह्य	बृह. ६२९	प्रदाय शुल्कं	शंखः १०२४;
प्रतिशीर्षप्र	नार. ८३२	प्रत्यहं लोक	मनुः १०५२		कात्या. ११०९
प्रतिश्रुतं त	बृह. ८०२	*प्रत्यासन्नत	बृह. १५१८	प्रदायोपनि	भा. ७३५
*प्रतिश्रुतम	,, ,	प्रत्याहर्तुम	व्यासः १७६५,	प्रदिशेद्भूमि	मनुः ९३९
प्रतिश्रुतस्या	विष्णुः ७९४		१०६२	प्रदीयते त	भार. १९७३
*प्रतिश्रुताप्र	मत्स्य. ८०८	प्रत्युवाच व	भा. १२८५	प्रदुष्ट्यक्त	कात्या. १८८८
प्रतिश्रुतार्थ	हारी. ,	प्रत्येकं तु ज	नार. ९४५	* , ,	नार. १८८१
प्रतिश्रुतार्था	,, ७९४	प्रत्येकं दण्ड	बृह. १८९१	प्रदेशारस्त्र	कौ. १६७३
प्रतिश्रुत्य न	बृह. ८५३;	प्रत्येकं विक्री	विष्णुः १६११,	प्रनष्टमस्वा	गौत. १९४७
	वृम. ८५४		१६६९	प्रनष्टमेतु	कौ. ९२९
प्रतिश्रुत्याप्य	गौत. ७९३	*प्रत्येकस्य वि	,, १६११,	*प्रनष्टस्वामि	गौत. १९४७
प्रतिश्रुत्याप्र	अनि. ८०७;	प्र त्वा पये	वेदाः १००६	,, ,	मनुः १९५३;
मत्स्य. ८०८; अपु.	१९७३	प्र त्वा मुञ्चामि	,, ९८३,	*प्रनष्टाधिग	अपु. १९६२
*प्रतिश्रुत्यार्थ	हारी. ८०८		१००१	,, ,	मनुः १९५३
प्रति श्रेणः स्था	वेदाः ९६९	प्रथमं दण्ड	बृह. १८३०		,, १९५४;
प्रतिषिद्धभा	शंखः १६७१	प्रथमं दर्श	नार. १९३६	प्रपन्नं साध	याज्ञ. १९५८
प्रतिषिद्धम	याज्ञ. ७७७	प्रथमं संस्थि	भा. १०२६	प्रपितामहः	,, ७२१
प्रतिषिद्धयोः	कौ. १०३६	प्रथमं साह	याज्ञ. १८२०,	प्र पुनानाय	बौधा. १४६७
प्रतिषिद्धस्य	,, ९२७		१९३३	प्र पुनानाय	वेदाः ८४१
प्रतिषिद्धा पि	मनुः १०५८	प्रथमनेज	कौ. १६७४	प्रप्र तान्दस्यू	,, १९७१
*प्रतिषिद्धापि	,, ,	प्रथमा धर्म	दक्षः १११४	प्र बुध्यस्व सु	,, १००४
प्रतिषिद्धायां	कौ. १०३८	प्रथमे प्रस्थि	नार. १७०८;	प्र बोधाय पु	,, ९६६
प्रतिषिद्धा स्त्री	,, १०३६		बृह. १७६०	प्रभाते कारि	स्कन्द. १९६७
प्रतिषेधे प्र	विष्णुः १८४६	*प्रथमोत्तम	कात्या. ९२०	प्रभुणा विनि	बृह. ८५३
प्रतिषेधे वा	कौ. १०३८	प्रथिष्ट यस्य	वेदाः ९८१,	प्रभुणा शास	कात्या. १८८८
प्रतिषेधे त	याज्ञ. १८७२		१८३६	*प्रभृत्याद्यास्त्र	मार्क. १५३०
प्रतिषेधे पु	गौत. १८४१	प्रदक्षिणं च	नार. १९४०	प्रभृत्युक्तास्त्र	,, ,
प्रतिषेधेऽर्ध	कौ. १०३८	प्रदत्तान्यस्य	बृह. ९५२	प्रमदाश्च य	भा. १०३३
प्रतिसंवत्स	नार. ९१५,	प्रददात्येव	,, १५१९	प्रमदे कुमा	वेदाः १९८०
	१४०२; विष्णुः	प्रदद्यात्ताम्र	वृगौ. १३७३	प्रमाणं सभि	कात्या. १९१५
प्रतिहन्यास्त्र	नार. १९११	*प्रदद्यात्त्वेव	बृह. १५१९	प्रमाणदृष्टो	भा. १०२७,
प्रतीचीं शाखा+	वेदाः ९०३	प्रदद्यादर्थ	वृगौ. १३७३		१२८४
प्रतीची विश्वा	,, ९९७	*प्रदद्याद्वत्स	बृह. १५१९	प्रमाणरहि	बृह. ९५२
प्रतीची सोम	,, ,	प्रदातव्यं य	,, ७२७	प्रमाणहीन	,, ७६५
प्रतीयात्स्वगृ	नार. ८२६	*प्रदानं चेच्छ	,, १२२२	*प्रमाणहीने	,, ,
प्रत्यक्षं कार	स्कन्द. १९६६	प्रदानं प्रागृ	गौत. १०११	प्रमाणेन तु	कात्या. १६४९
प्रत्यक्षं क्षेत्रि	मनुः १०७४	प्रदानं स्वेच्छ	बृह. १२२२	प्रमादमद	कौ. १७७२,
प्रत्यक्षं भिन्न	भा. १९८३	प्रदाने विक्र	विष्णुः ६३८;		१७९८
*प्रत्यक्षः क्षेत्रि	मनुः १०७४		बृह. ६५४	प्रमादमृत	याज्ञ. ९१२
*प्रत्यक्षक्षेत्रि	,, ,			*प्रमादहत	,, ,

प्रमादादर	आप.	९०४	प्रविशेत् प्र	मत्स्य.	१८९२	प्रसह्यादाना	कौ.	१०३४
प्रमादाद्धनि	नार.	६४९	*प्रविशेद्भूमि	मनु:	९३९	प्रसह्यादाने	"	९२९
प्रमादाधैर्म	अपु.	१७९२	प्रविश्य राज्ञः	भा.	८१८	प्रसह्यापह	"	८६३
प्रमादानाशि	नार.	७८१;	प्रविश्य सर्व	मनु:	१९३०	प्रसादविक	कात्या.	८३७
	वृम.	८५४	*प्रविश्यौद्धारि	"	१२४६	प्रसादात्स्वामि	नार.	८३०
प्रमादोन्माद	शुनी.	१११९	प्रविष्टे सोद	बृह.	६५३	*प्रसादाद्धनि	"	"
प्रमापणे प्रा	कात्या.	१८३४	प्र वीराय प्र	वेदा:	९०२	प्रसादार्थं म	भा.	१२८५
प्रमापयेत्प्रा	मनु:	१८०९	प्रवृत्तोन्वत	"	८१४	प्रसाधनं च	"	१०२८
*प्रमीतपितृ	याज्ञ.	१२००	प्रवृत्तमपि	नार.	८७१	प्रसाधनं नृ	बृह.	११०७
प्रमीतसाक्षि	बृह.	६५४	प्रव्रजिताग	कौ.	१८५०	*प्रसाधिते क	कात्या.	७६७
प्रमीतस्य पि	"	१२५२	प्रव्रजिते ज्ये	उश.	१९७८	प्रसूतिरक्ष	गौत.	१९१६
प्रमुञ्चतश्च	कौ.	९०६	प्रव्रजिते तु	गौत.	१०१३	प्रस्थानविघ्न	याज्ञ.	८४६
प्रयच्छेन्नभि	वसि.	१०२१;	प्रव्रजिष्यन्वा	वेदा:	१४०५,	प्रस्थे हिमव	भा.	१२८७
	मनु:	१०४२			१४२४	प्रस्वापनम	कौ.	१६८१
प्रयप्स्यन्निव	वेदा:	१००६	प्रव्रज्यागति	व्यापा.	१११७	प्रस्वापनान्त	"	"
प्रयुक्तं सप्त	बृह.	६३१	*प्रव्रज्यापारि	नार.	८३१	प्रहरणाव	"	१६१९
प्रयुक्तं साध	मनु:	७१७;	प्रव्रज्याभिमु	कौ.	७३७	प्रहरन्ते कृ	बृह.	१९१३
	नार.	७२३	प्रव्रज्यावसि	याज्ञ.	८२४;	प्रहवणेषु	कौ.	८६२
प्रयुक्तमर्थ	विष्णु:	७१६	२ " " +	कात्या.	१४०३	प्रहारेण ग	"	१६१८
प्रयुज्यते वि	मनु:	१०५९	प्रव्रज्यासु वृ	"	८३७	प्रहारेण तु	उश.	१६५२
प्रयोगं कुर्व	बृह.	७८४;	प्रव्रज्योपनि	कौ.	१९२३	प्रहारोद्यमे	शेख.	१७९८
	शुनी.	७९०	*प्रसाधित्वा तु	नार.	८३१	प्रहीणद्रव्या	वसि.	१९४९
प्रयोगः कर्म	मनु:	११२६	Xप्रसास्ति वोढा	मनु:	१७०२	प्रहृष्टमान	दक्ष.	१११५
प्रयोगः पूर्व	बृह.	७८६	प्रशिष्यात् नृ	नि.	१२५५	प्राकारं भेद	कात्या.	१६४९
प्रयोगे यत्र	कात्या.	६३१	प्रष्टव्याः संनि	यम:	१९४३	प्राकारस्य च	मनु:	१६३०,
*प्रयोगो यत्र	"	"	प्रष्टव्याः सीम	बृह.	८९६		१९३०	
प्रयोजकाऽसं	कौ.	६३८	प्रष्टव्या योषि	मनु:	९३६	*प्राकारस्यानु	"	१६३०
प्रयोजकेऽस	याज्ञ.	६४५;	प्रष्टव्या राज	याज्ञ.	१६४०	*प्राकारस्याव	"	"
	वृहा.	७३१	प्रसङ्गविनि	बृह.	१६४७	*प्राकाराणां च	"	"
प्रयोजनं ज	भा.	८१८	प्रसङ्गोपनि	कात्या.	७६७	प्राक्तनस्य ध	कात्या.	८७६
प्रयोजनम	भार.	८०७	प्रसमीक्ष्यात्म	कौ.	१६१८	*प्राक्तनस्याध	"	"
प्रयोज्यं न वि	कात्या.	१२२८	प्रसमीक्ष्यात्म	नार.	१९३५	*प्राक्प्रतिपन्न	विष्णु:	६७९
*प्ररोहंशाखि	याज्ञ.	१८२२	प्रसह्य कन्या	कौ.	१८४९	प्रागदर्शना	बौधा.	१९२०
प्ररोहिशाखि	"	"	*प्रसह्य ग्राहि	याज्ञ.	१७३७	*प्रागुक्तार्थस्य	कात्या.	१९४२
*प्रलपन्त्या र	बृह.	१८८५	*प्रसह्य घात	"	१७३६	प्रागुदक्प्रव	मार्क.	९६२
प्रलपन्त्या वा	"	"	प्रसह्य घाति	"	"	प्राग्गर्भमथ	ब्रह्म.	१३७४
*प्रलये यत्तु	"	"	प्रसह्यतस्क	विष्णु:	१६०९,	प्राग्दृष्टदोषा	स्कन्द.	१९६५
प्रलोभनं चा	व्यास:	१८८९			१६७१	प्राग्वाससः प्र	गौत.	१०१२
*प्रलोभनं वा	"	"	प्रसह्य दाप	कात्या.	१९१४	*प्राग्विनशना	बौधा.	१९२०
प्रवर्तमान	मनु:	१७०८,	प्रसह्य दास्य	याज्ञ.	१८७८	प्राङ्न्यायवादे	व्यास:	७३०
		१९३०	*प्रसह्य दास्या	"	"	प्राङ्मुखो निश्च	स्कन्द.	१९६६
प्रवासं यदि	भा.	१०२८	२ प्रसह्य दिवा+	कौ.	१६८९	प्राचीनपक्षा	वेदा:	९९८
प्रवासने च	कौ.	१६२१	*प्रसह्य वेद्या	याज्ञ.	१८७८	प्राजकश्चेद्भू	मनु:	१८०९
प्रवासयत	"	"	"	व्यास:	१८९०	प्राजापत्ये मु	वसि.	१०२२
प्रवासयेत्स्व	बृहा.	१६५३	प्रसह्य स वि	बृह.	७२७	प्राज्ञस्य पुरु	भा.	१०३२
प्रवास्या निष्क	कौ.	१६८०	प्रसह्य हर	नार.	१०९८	प्राज्ञान शूरा	"	८६१

प्राणद्रव्याण	कात्या. १६५०	*प्राप्तं शिल्पैश्च	कात्या. १४५५	प्राहेदं वच	कालि. १३७७.
प्राणभृत्सु म	मनुः १८१०	प्राप्तं शिल्पैस्तु	" "	प्रियं ज्ञातिं रु	वेदाः १००६.
*प्राणवत्सु म	" "	*प्राप्तं सकाशा	" १४५३		१८४०
प्राणसंशय	कात्या. ८०५	प्राप्तः स्वगुण	भा. १९८४	प्रियाः स्त्रीणां य	भा. १०३१
प्राणसंशये	गौत. १६०४	प्राप्तकाले कृ	कात्या. ७५५	प्रिया चिद्यस्य	वेदाः ८४१
प्राणात्यये स	भा. १०३१,	प्राप्तनिमित्ते	आप. १६६५	प्रियैव भव	" १००६
	१९६४	प्राप्तफलां प्र	कौ. १८४८	प्रियोस्त्रियस्य	" ९८०
प्राणानपि प	" १९७८	प्राप्तमेतैस्तु	कात्या. ८०६	प्रीणीताश्चान्	" ९२३
*प्राणापरोधि	नार. १६४३	प्राप्तव्यवहा	कौ. ११९९,	प्रीतिं भोगं च	मनुः १७०१
प्राणाबाधिकं	कौ. १८००		१९५०	प्रीतिदत्तं तु	नार. ६२७;
प्राणाबाधिके	" १७९९	प्राप्ता देशाद्	नार. ७०३,		अनि. १४६३
प्राणाभिहन्ता	" १०३४		११०३	* " "	कात्या. ६३३
प्राणिभिः क्रिय	मनुः १९०५	*प्राप्तापराध	मनुः १८१२	प्रीतिदत्तं न	" "
*प्राणिहृत्सु म	" १८१०	प्राप्तापराधा	" " ;	*प्रीतिदत्तं हि	" १४५३
प्राणैर्वा एष	वेदाः ७९२		यमः १८३५	*प्रीतिभोगं च	मनुः १७०१
प्राणोपरोधि	नार. १६४३	प्राप्तार्थश्चोत्त	विष्णुः ७१६	*प्रतिर्थ लोक	" १०५२
प्रातरुथाय	भा. १०२८	*प्राप्ते काले कृ	कात्या. ७५५	प्रत्या तु सकृ	नार. १९१३
*प्रातिभाव्यं च	बृह. ६७२;	प्राप्ते नृपति	याज्ञ. १९०९	*प्रत्या दत्तं च	कात्या. १४५३
	कात्या. ६७५	*प्राप्ते भागे च	" "	प्रीत्या दत्तं तु	" "
प्रातिभाव्यं तु	बृह. ६७२;	प्राप्नुयात्ताद	भा. १०३०	प्रीत्या निसृष्ट	" १४५६
	कात्या. ६७५	प्राप्नुयात्साह	कात्या. ६५५,	*प्रत्याऽनुसकृ	नार. १९१३
प्रातिभाव्यं द	कौ. ६८०;	७२९, ८३५, ८५४, १६४९	यमः १११३	*प्रत्या प्रदत्तं	कात्या. १४५३
	बृह. ७०८	प्राप्नुयात्स्वर्ग	वारा. १०७७	*प्रत्याऽभिसृष्ट	" १४५६
प्रातिभाव्यं भु	व्यासः ६३४	प्राप्नुवन्त्यय	वृह. १५५८	*प्रत्या विसृष्ट	" "
प्रातिभाव्यं वृ	मनुः ६६३;	प्राप्नोति तस्य	कात्या. १२२८	*प्रोत्या संसृष्ट	" "
	वसि. ६७८	*प्राप्तोद्यं न वि	कौ. १९०४	प्रोत्यापनीता	भा. ८१९.
प्रातिभाव्यम्	वृह. ६७७,	प्रायशो हि कि	वसि. १२७२	प्रेक्षायामनं	कौ. ८६१
७१५; याज्ञ. ७२१	गौत. ६७७	*प्रायश्चित्तं चा	मनुः १६२७	प्रेक्षासमाजं	मनुः १०५८
प्रातिभाव्यव	बृह. ६७२;	प्रायश्चित्तं तु	भा. १०३०	*प्रेक्षासमाजे	" "
प्रातिभाव्याग	कात्या. ६७५	प्रायश्चित्तं य	वसि. १०२२,	*प्रेक्षासमाजौ	" "
		प्रायश्चित्तं वा	१२७२	*प्रेक्ष्यश्च तम्	नार. ७२४
प्रातिलोम्यप्र	" १८३३	प्रायश्चित्तवि	नार. १८८४	प्रेतं व्यसन	कौ. ७३५
प्रातिलोम्याप	याज्ञ. १७८४	प्रायश्चित्तीय	भा. १२४३	प्रेतपत्नी ष	वसि. १०२२
प्रातिलोम्यास्त	बृह. १८३२	प्रायश्चित्ते तु	मनुः १३९३	*प्रेतप्रजां प	बौधा. १०२०
*प्रातिलोम्येऽध	याज्ञ. १८७२	*प्रायेण धनि	बृह. ७२५	प्रेतविष्मूत्रो	कौ. ८१७
प्रातिलोम्येन	नार. ११०४;	प्रायेण वा ऋ	" "	प्रेतव्याधिव्य	" १०३८
	विष्णुः १७७०	प्रायेण हि न	वारा. १३२९	प्रेतस्य पुत्राः	" ६७९
२ " " +	नार. ११०५	*प्रायोज्यं न वि	कात्या. १२२८	प्रेतानां योज	काष्णी. १३५६
प्रातिलोम्ये व	याज्ञ. १८७२	प्रायो दासीसु	" ८३६	*प्रेतायां तु पु	पैठी. १४६३
प्रातिवेशिक	कौ. १०३८	प्रार्थनादभि	संव. १८९१	प्रेतायां पुत्रि	" "
प्रातिवेश्यत्रा	विष्णुः १६०९	*प्रार्थनेऽप्याभि	" "	प्रेतायाः पुत्रि	शंखः १४२९
प्रातिवेश्यानु	मनुः १६२८,	प्रार्थयन्ति ज	भा. १९७८	*प्रेतेषु तु न	नार. ६९७
१९२७; बृह. १६४७	मनुः ९३९	प्रार्थयमाना	कौ. ९०६	प्रेतेषु न तु	" "
*प्रादेशेदभूमि	वेदाः १०००	प्रावेपा मा वृ	वेदाः १८९३	*प्रेतो मुद्यातु	वेदाः ९८३
प्राण्या तन्तुस्ति	हारी. ६३६	प्रासादाप्रैर्वि	वारा. १०७६	प्रेतो मुद्यामि	" "
आपणीयस्त				प्रेत्यभावेऽपि	वारा. १०७६

*प्रेत्येह च शु	मनुः १०५१	फलहेतोरु	नार. ७८०	*बन्धुभिः साऽभि	नार. ११००
प्रेत्येह च सु	" "	*फलानां चैव	मनुः १७१८	बन्धुभिश्च स्त्रि	याज्ञ. १०८३
प्रेषणं गन्ध	बृह. १८८५	*फलानि चाप	गौत. १६५७	बन्धुरदण्डयः	कौ. १०३८
" " " +	व्यासः १८८९	*फलाहितम	याज्ञ. ९४३	*बन्धुवर्गह	कात्या. १५७४
*प्रेषश्चेन्मार्गि	याज्ञ. ७४५	फलितं पुष्पि	बृह. १६५३	बन्धुस्तेषां तु	कौ. १६१६
प्रेषितस्याप्र	विष्णुः १६१०	फलेषु हरि	यमः १७६६	बन्धूनन्नेन	शौन. १३६३
*प्रेष्यासु चैक	मनुः १८५५	फलोत्साहावि	जैमि. १४२४	बन्धूनामप्य	कात्या. १४०३
प्रेहामृतस्य	वेदाः ६०५	*फलोपगद्गु	विष्णुः १७९८	*बन्धूनामभा	" १४५९
प्रेष्यासु चैक	मनुः १८५५	*फलोपगम	" १६०९,	बन्धूनामवि	" १५७४
प्रोक्तं तु छिन्न	नार. ९१९		१७९८	बन्धूनाहूय	वृगौ. १३७२
*प्रोक्तः स द्विगु	" ९१७	फलोपभोग	" "	बन्ध्वभावे तु	प्रजा. ७१५
प्रोक्तेन चैव	भा. १२४४	*फलोपभोग्य	" "	*बन्ध्वभावेऽथ	" "
प्रोक्षणीयानि	शुनी. १११९	फल्गुद्वयक	कौ. १६८८	*बन्ध्वभावेऽपि	" "
प्रोत्साहकः स	पैठी. १६५३	फालं च तन्दु	स्कन्द. १९६५	बभूवाद्दाल	भा. १०२७,
प्रोषितपति	कौ. १८४९	फालशुद्धि प्र	" १९६७		१२८४
प्रोषितपत्नी	वसि. १०२२	फालाहतम	याज्ञ. ९४३	बहिः कुशम	शौन. १३६३
प्रोषितस्य तु	कात्या. १२०१	बजस्तान्तसह	वेदाः १८४०	बलं संजाय	मनुः १९३१
*प्रोषितस्य मृ	" ७१२	बतो बतासि	" ९७८,	बलाविशेषे	आप. १९१८
प्रोषितस्य वा	कौ. १२००,		१८३६	बलाच्चेत्प्रह	बौधा. १०१९;
	१९५०	*बध्नीयादथ	कात्या. १६४९	बलात्कारयि	वसि. १०२१
*प्रोषितस्य सु	कात्या. ७१२	बध्नीयादम्भ	" "	बलात्कारेण	कात्या. ८५३
*प्रोषितस्य हि	" १२०१	बध्वा स्वगृह	बृह. ७२५	बलात् परि	नार. ७६४
*प्रोषितस्याग	" ७१२	*बध्वाऽऽत्मगृह	" "	बलात्संक्ष	मत्स्य. १८९२
प्रोषितस्याम	" "	*बन्दिग्रहांस्त	याज्ञ. १७३६,	बलात्संक्ष	" "
प्रोषितस्वामि	" १८८८		१७३७	बलात्संक्ष	कात्या. ६५५
प्रोषिते तत्सु	" ७१२	बन्दिग्रहांस्त	" १७३६	*बलादपह	वसि. १०२१
प्रोषिते त्ववि	मनुः १०६०	बन्दिमागध	कौ. ८०८	बलादगृहीतो	बृह. १३५५
प्रोषितो धर्म	" १०६१	*बन्दीग्रहांस्त	याज्ञ. १७३६	बलादासीकृ	याज्ञ. ८२३
प्रोष्ठशया व	वेदाः ९७३	बन्धं च दद्या	कौ. १०३५	बलाद्धृताया	नार. १९७६
प्रोष्ठशयास्त	" ९९८	बन्धं यथा स्था	हारी. ६३५	बलाद्धृत्त स	यमः ६६०
प्रोष्ठ्य प्रत्याग	शंखः ७७१	बन्धकस्य ध	बृह. ६५२;	बलाद्वासाय	नार. ८२७
*फलं चान्यकृ	नार. १७४५		कात्या. ६५८	*बलानुबन्ध	बृह. १५८१
फलं त्वनभि	मनुः १०७४	बन्धकीपोष	कौ. ८६३	बलयानुच	वेदाः ८१२
फलं पुष्पं च	कात्या. ९६०	*बन्धके द्विगु	बृह. ३५२	बलिः स तस्य	नार. १९४०
फलपुष्पं च	नार. ९४६	बन्धनं ताड	मासो. १९७०	बलिहोमस्व	कौ. १९२४
*फलपुष्पोप	वसि. १७९५	*बन्धनागारा+	कौ. १६९०	बलेः कुम्भीन	भा. १०३२
फलभाग् यस्य	नार. ११०२	बन्धनानि च	मनुः १९३०	*बलोपाधिकृ	बृह. १८८५
*फलभाङ्निय	मनुः १०७४	*बन्धभावे तु	प्रजा. ७१५	बलोपाधिकृ	" "
*फलमुक्तस्य	नार. ११०२	बन्धहस्तस्य	बृह. ६५१	*बलोपाधिह	" "
फलमुक् प्र	लहा. १९७५	बन्धामिविष	" १६४७	*बहवः स्युः प्र	नार. ६७०
*फलभोगदु	विष्णुः १७९८	*बन्धुदत्तं च	कात्या. १४५९	बहवः स्युर्य	याज्ञ. ६६७
फलभोग्य पू	बृह. ६५२;	बन्धुदत्तं त	याज्ञ. १४४४	बहवश्चेत्तु	शंखः १२८३;
	कात्या. ६५८	बन्धुदत्तं तु	कात्या. १४५९		मनुः १३२१
फलमूलाश	वारा. १०७६	बन्धुनापह	" १५७४	बहवश्चेत्प्र	विष्णुः ६६२;
फलमूलोद	नार. १६४२	बन्धुनोत्प्रेष्टो	कौ. १२८८		नार. ६७०
फलहरित	गौत. १६५७	बन्धुभिः सा नि	नार. ११००	*बहवस्तु य	याज्ञ. ६६७

*बहवो जात	बृह.	१५१८	बाधां कुरुये	बृह.	८७४	बीजस्य चैव	मनुः	१०७०
बहवो ज्ञात	"	"	बाधाकाले तु	"	८७२	*बीजस्यैव च	"	"
*बहवो यय	याज्ञ.	१८७८	बान्धवादप्र	नार.	११२९	*बीजाच्चैव हि	"	"
बहिरालोक	भा.	१०२९	बाल आपोड	"	६९५	*बीजापचार	नार.	९४८
बहिर्ग्रामस्थ	कौ.	१८४९	*बालदायग	मनुः	१९५१	बीजायोवाह्य	याज्ञ.	८९२
बहिर्वर्णेषु	देव.	११९४	*बालदायाग	"	"	बीजिनश्च	गौत.	१०११
बहुगुणही	कौ.	८७८	बालदायादि	"	"	बीजिने तु तृ	प्रजा.	९६१
बहुदक्षिणे	वेदाः	१९८१		अपु.	१९६२	*बुद्धिपूर्व चै	आप.	१८४३
*बहुधाऽन्नमृ	बृह.	८३५	*बालधात्रीं म	कात्या.	८३८	बुद्धिपूर्व तु	"	"
*बहुधाऽर्थकृ	"	"	*बालधात्रीं स्व	"	"	बुभुक्षितस्य	याज्ञ.	१७४४
बहुधाऽर्थमृ	"	"	बालधात्रीम	"	"	*बृहत्वे द्विगु	बृह.	१७९०
*बहुना यय	याज्ञ.	१८७८	*बालपुत्रादि	"	७११	बृहन्मित्रस्य	वेदाः	९७६,
बहुपत्नीकृ	अनि.	१११८	बालपुत्राधि	"	"			१८३६
बहुपशोही	गौत.	१६६०	बालपुत्रासु	अपु.	१९६२	बृहस्पतिः प्र	"	१००१
बहुपुत्रेण	शौन.	१३७०	बालपुत्रे मृ	कात्या.	१२०१	बृहस्पतिना+	"	१००३
बहुपुरुष	कौ.	१४३०	*बालप्रमूढा	नार.	८००	बृहस्पतिप्र	भा.	१०३३
बहुभार्यासु	भा.	१०३०	बालप्रमूढास्व	"	"	बृहस्पतिर्म	वेदाः	१००१
बहुभिः साधु	विष्णुः	८५९	बालया वा यु	मनुः	१०५८	बृहस्पतिस	कौ.	७७२
बहुभिर्भुक्त	व्यासः	१८८९	बालवद्वृद्ध	भा.	१०२९	बेकनाटाः ख	नि.	१९७१
बहुमूल्यं य	बृह.	६५१	बालवृद्धातु	मनुः	१७०१	*बोद्धव्यं तद्भ	नार.	१७५४
*बहुमूल्यो य	"	"	बालसंवधे	बृह.	११०६	ब्रह्म क्षत्रं च	मनुः	१९३१
बहुरक्ष्यस्य	कात्या.	१५२४	*बालस्त्रीब्राह्म	मनुः	१६३२	ब्रह्मक्षत्रिय	बृह.	१२५१
बहुषु प्रत्या	कौ.	१०४०	बालाधिष्ठित	कौ.	१६२१	ब्रह्मगवी प	वेदाः	१६००
बहूनां कन्या	"	१८४९	बालानपि च	भा.	१९८६	ब्रह्मर्क्षं च सु	बृहा.	१६५३
बहूनां तु गृ	कात्या.	९५७	बालानाथस्त्री	विष्णुः	१९५०	ब्रह्मन्ने ये स्मृ	स्कन्द.	१९६६
बहूनां भव	बृह.	१७६०	बालामप्राप्त	भा.	१९७१	ब्रह्मन्ने वा कृ	व्यासः	११११
*बहूनां भुञ्ज	मत्स्य.	८५५	बालाश्चर्माप	नार.	१९७६	*ब्रह्मन्ने वा कृ	आज्ञ.	१११६
बहूनां भ्रातृ	भा.	१९८४	बालिकाक्षत	आदि.	१३८४	*ब्रह्मन्ने वाऽथ	"	"
बहूनां यय	याज्ञ.	१८७८	बालिशजाती	कौ.	७३७,	ब्रह्मचर्येण	वेदाः	१०००
बहूनां व्रज	मत्स्य.	८५५			१९०४	ब्रह्मचारिवा	विष्णुः	१६११,
बहूनां संम	बृह.	७८५	बाले यातरि	"	१६२१			१९४४
बहूनामेक	हारी.	१२६४;	बाल्ययौवन	विष्णुः	१०२३	ब्रह्मचारी च	नार.	८२६;
	वासि.	१२७२	बाल्ये पितुर्व	मनुः	१०५९	वेदाः	८४१, १८३९	
* " "	मनुः	१२९०,	*बाल्ये पितृव	"	"	ब्रह्मचारी व्र	देवी.	१९४३
		१२९३	बाहुग्रीवाने	याज्ञ.	१७८१	ब्रह्मचार्यैव	याज्ञ.	१०७९
बहूनामेका	कौ.	१८५०	बाहुभ्यां तर	वासि.	१९४४	ब्रह्म चैव ध	मनुः	१९३०
बह्वाशित्वं दि	भा.	१०२९	बाह्याश्च मैत्रीं	भा.	८६१	ब्रह्मणस्त्वं सु	स्कन्द.	१९६६
*बह्नीनां द्वाद	वासि.	१२७२	बाह्येषु तु प्र	कौ.	१६८९	ब्रह्मणस्पते	वेदाः	१०००
बह्नीनामेक	हारी.	१२६४;	*बिभृयात्वेक	नार.	११९८	ब्रह्मणाग्निः सं	"	८५७
	वासि.	१२७२; बृह.	बिभृयादानृ	मनुः	८२०,	*ब्रह्मदायं ग	बृम.	१२५२
	वृष.	१३६२; सप्त.			१९२७	ब्रह्मदायाग	"	"
बह्विषु चैक	मनुः	१२४५	बिभृयाद वे	नार.	११९८	ब्रह्मवादिनो	वेदाः	११९५
बह्व्यः समांश	बृह.	१२२३	*बिभृयाद वै	"	"	ब्रह्मसोमार	कौ.	९३०
बाणक्षेपस्त	स्कन्द.	१९६७	बिभेमि कर्म	भा.	८६०	ब्रह्मस्वं तु वि	वासि.	१४७०
बाधकं च य	नार.	८७१	बिभ्विहार	कौ.	१६१७	ब्रह्मस्वं पुत्र	बौध्वा.	१४६९
*बाधनं च य	"	"	बीजप्रहणा	विष्णुः	१४७०	ब्रह्महत्यां च	वासि.	६०९

मृता जलैक	वसि. १०२२
मृतानुगम	पैठी. १११५
मृतायां दत्त	याज्ञ. १४४७
* , ,	नार. १४५०
मृतायां पुन	, ,
मृतायां वधः	कौ. १८४८
*मृतायां संस्थि	मनु. १४३३
*मृतायां सर्व	याज्ञ. १४४७
मृताहे त्वेक	काष्णी. १३५६
मृते जीवति	भा. १०२६,
	१३९०; याज्ञ. १०८८;
मृते तु स्वामि	सूतः १४६३
मृतेऽधिपेऽपि	नार. ९४७
*मृते न पित	शुनी. १९८८
*मृते पतौ तु	देव. १४०४
*मृते पत्यौ तु	नार. १५५५
मृते पितरि	, ,
	कात्या. ७१२;
	ब्रह्म. १३७४; देव. १४०४
मृते प्रवजि	कात्या. १५६१
मृते भर्तारि	नार. ७०३,
	११०३, १५५५; मनु. १०४५,
	१०६३; कात्या. १११०, १५२३;
	व्यासः ११११, १५२४;
	देव. १११२; आत्रि. १११५;
	परा. १११७; शुनी. १११९;
	याज्ञ. १३३८; कौ. १४३०;
मृते भर्तारि+	अपु. १९७९
२ " " +	विष्णुः १०२४
मृते भर्तार्य	ब्रह्म. १११८
मृते त्रियेत	नार. १५५५
*मृतेऽपि स्वामि	बृह. ११०७
*मृते वा स्वामि	नार. ९४७
मृतेषु च वि	, , ९१६
*मृतेषु तु न	, , ६९७
*मृतेषु तु वि	, , ९१६
*मृतोऽनपत्य	बृह. १५६०
मृतोऽनपत्यो	, ,
मृतोऽमेधेन	, , १६४८;
	यमः १६५२
मृत्यवे त्वा द	वेदाः ७९१
मृत्यवे त्वाऽदा	, ,
मृत्युदेशस	याज्ञ. १६४०
मृत्युमेव आ	वेदाः १६०२

मृत्योरात्मना	वेदाः ६०४
मृदुत्वं च त	भा. १०३१
मृदुनिमग्न्युः	वेदाः ९९८
मृद्वाण्डासन	नार. १७४५
मृद्भिस्तु शोध	शुनी. १११९
मृन्मयानां च	मनु. १७१८
मृन्मये भाज	स्कन्द. १९६७
*मृन्मयाधूम	कात्या. ९५९
मृन्मयाधूम	, , ९५८
*मृद्वोन्माद	, , १३५०
मृद्वफलोप	कौ. १६१९
मृद्वोन्माद	कात्या. १३५०
मृद्वमेव ध	नार. १९३९
मृद्वामेवैनौ	वेदाः १००६,
	१८४०
मेने इव त	, , ९७०
मैत्रमौद्वाहि	मनु. १२११;
	याज्ञ. १२१५; प्रजा. १२३२
मैत्रेयी च का	वेदाः १०१०,
	१४०५, १४२४
मैत्रेयीति हो	, , १४०५,
	१४२४
*मैत्र्यमौद्वाहि	मनु. १२११
मैथुने द्वाद	कौ. १८५०
मोक्षधर्मस्थि	भा. १०३१
मोक्षितो मह	नार. ८३०
*मोघं वसा कु	आप. १२६७
मोघं वेत्ता कु	, ,
*मोचितो मह	नार. ८३०
मोच्य आधिस्त	याज्ञ. ६४७
*मोच्यश्चाधिस्त	, ,
मोच्योऽभिज्ञोऽपि	बृह. १९१३
मोदः प्रमोद	वेदाः १००६
*मोदते पति	व्यासः ११११
मो ध्वय दुर्ह	वेदाः ९७३
मोहात्प्रमादा	कात्या. १७९१;
	उश. १७९२
*मोहात्प्रमोहा	कात्या. १७९१
मोहादियं म	विष्णुः १८४६
मोहेन द्विश	कौ. १६१८
*मौण्डयं प्राणान्त	मनु. १८५८
मौण्डयं प्राणान्ति	, ,
*मौनवृद्धाद	नार. ९४६
मौलवृद्धाद	, ,
मौलाः सामन्ता	विष्णुः १५६९
मौलास्तु ते स	बृह. ९५१

*मौलोदयं प्र	बृह. ६५३
*मौलोदयो प्र	, ,
प्रियेतान्यत	मनु. १५४४
म्लेच्छधृपाक	कात्या. १९१५
म्लेच्छानामदो	कौ. ८१७
यं कामयेता	वेदाः ८५८
यं कामयेतै	, , ८१४
*यं कामाती स्वै	कात्या. १८८८
यं च कञ्चिद्	भा. ८१८
यं च धर्मं च	, , ८६०
यं चात्र गृह	कौ. १६७९
यं चात्रापस	, , १६८२
यं चार्थं प्रति	विष्णुः ६६२;
	नार. ६७०
*यं चार्थं साध	, , ७४८
यं चार्थमाश्र	गौत. ८१५
यं तु पश्येति	मनु. १९५६
*यं ते समधि	नार. ८३४
यं देवाः स्मर	वेदाः ९९७
यं देवासो अ	, , ९७२
यं धर्मं स्थाप	कात्या. १९४२
यं परम्पर	बृह. १५६९
*यं पितृगृहे	वसि. १२७३
यं पुत्रं परि	मनु. १३०६
*यं पुत्रं प्रति	, ,
यं पूजयेम	भा. ८६०
यं पूर्वतर	वसि. ७३२
यं बलवजं न्य	वेदाः १००२
यं ब्राह्मणस्तु	मनु. १३०९
*यं मातापितृ	वसि. १२७८
यं मित्रावरु	वेदाः ९९७
यं मे दत्तो ब्र	, , १००३
यं यं देवं त्व	भा. १२८६
यं वा नानालो	कौ. १६८०
यं वा मन्त्रयो	, ,
यं वा रसस्य	, ,
यं विश्वे देवाः	वेदाः ९९७
यः कन्यां दर्श	मत्स्य. १९७५
यः कन्यां पूर्व	विष्णुः १०२३
यः कर्मकाले	श्रम. ८५५
यः कश्चिद्वज्र	बृह. ७८५,
	८९६
यः कुर्यात्तु व	बृह. १६५३,
	१८९१
यः क्षिप्तो मर्ष	मनु. १७०२
यः परः एवं	कौ. १७७२

यः पश्चिमः किं	बृह.	७३४
यः पुत्रो गुण	भा.	१३९१
*यः पूर्वतर	वसि.	७३२
*यः प्रदत्तोऽपि	स्मृत्य.	१३७४
यः सदारः स	भा.	१०२६
यः साधयन्तं	मनुः	७१८
*यः साध्यमान	"	"
यः साहसं का	याज्ञ.	१६३३
यः साहसं प्र	कौ.	१६१४
*यः स्त्रीणामुप	कात्या.	७१४
*यः स्वकं साध	मनुः	७१८
"	नार.	७२३
यः स्वयं साध	मनुः	७१८
यः स्वामिनाऽन	"	६४०
"	भा.	६६०
यः स्वामिनाऽभ्य	नार.	६५०
*यः स्वार्थं साध	"	७४८
य आतृण्य	वसि.	१९७४
य आस्ते यश्च	वेदाः	९९८
य इत्थं स्वां दु	"	१८४०
य उदाजन्	"	१९८०
य उदानद्वय	"	९०२
य ऋते चिद	"	१००३
य ऋतेन सू	"	१९८०
य एतावद्धि	कौ.	१६१४
य एतेऽभिहि	मनुः	१३१४
*य एते विहि	"	"
य एनं हन्ति	वेदाः	१४६४, १६००
य एवं वेद	"	१००५
य एव कश्चि	नार.	१९४०
*य एव तत्र	"	१९११
*य एवात्युद	"	९४७
य एवानुद	"	"
यच्च पुत्रः पु	वेदाः	१२६२
यच्च भर्ता ध	व्यासः	१४६०
यच्च यस्योप	नार.	१९३५
यच्च सातिश	मनुः	११८९
*यच्च सोपाधि	कात्या.	१४५४
*यच्च स्यात्परि	"	१७९१
यच्चानुचित	बृह.	८९६
यच्चान्यद्रक्ष्यं	हारी.	१०१५
यच्चापि कार्य	कात्या.	७५३
यच्चैषां वृत्त्यु	नार.	८७०
*यच्चैषां प्रत्यु	"	"
यच्छबलेन	विष्णुः	१९८३

यच्छिष्टं पितृ	नार.	१२२१
*यच्छिष्टं प्रीति	"	"
यजतेऽहर	मनुः	१७००
यजमानस्य	वेदाः	९०२
" " " +	"	९०३
यजेत तेन	भा.	१२४४
यजेत वाऽश्व	अत्रिः	१३५२
*यजेताहर	मनुः	१७००
यजामयो य	वेदाः	१००३
यजार्ः सन्तं	"	१००६, १८४०
यज्ञं क्षेत्रं च	लहा.	१९८८
यज्ञश्चेत्प्रति	मनुः	१७२३
यज्ञस्य काम्यः	वेदाः	१००६
यज्ञस्य युक्तौ	"	१००७
यज्ञादुपग	वसि.	११२६
यज्ञार्थं द्रव्य	शंखः	१३९०;
	कात्या.	१४५७
*यज्ञार्थं विहि	"	"
*यज्ञार्थान्युप	मनुः	१७२०
यज्ञियस्य तु	स्कन्द.	१९६५
यज्ञैस्तपोभि	भा.	१९७८
यज्ञैस्तु देवा	"	१२८४
यतः परि जा	वेदाः	९७३
यतः पातकि	ब्रह्म.	१११८
यतः पुमांसः	भा.	१०३२
यतन्ते रक्षि	मनुः	१०४६
यतश्च भूता	भा.	१०३२
यतश्चोत्तिष्ठे	कौ.	१५४३
यतात्मा गर्भ	यमः	१११३
यतिश्च ब्रह्म	प्रचे.	१११७
यत्तेतां जात	कालि.	१३७७
यतो द्रव्यं वि	बृह.	७२५
यतो यमस्य	बौधा.	१२७१
यत्कन्याया वि	व्यासः	१४६०
यत्काम इद	वेदाः	९९९
यत्किञ्चित्कुरु	कात्या.	७१४;
	यमः	१९४३
यत्किञ्चित्पति	भा.	१०२९
यत्किञ्चित्पित	मनुः	१२१०
यत्किञ्चिदेव	"	११९०
यत्कुमारी म	वेदाः	१०११
यत्कुसीदम+	"	६०१
"	"	६०४
यत्कुसीदमि	संप्र.	७१६
यत्कृष्णेन त	विष्णुः	१९८३

*यत्तत्संग्रह	बृह.	११०६
*यत्तस्याः स्याद्	मनुः	१४४०
*यत्तस्यै स्याद्	"	"
*यत्तु कार्यस्य	कात्या.	८०५
यत्तु तत्राधि	भा.	६६०
*यत्तु पश्येभि	मनुः	१९५७
*यत्तुल्या पुत्रि	बृह.	१३४८
*यत्तु सोपाधि	कात्या.	१४५४
यत्त पाणावि	वेदाः	१००६
यत् ते प्रजा	"	१००३
यत्तेषां वृत्त्यु	नार.	८७०
यत्ते समधि	मनुः	८२२,
		१३९३, १९२८; नार. ८३४,
		१४०२; भा. १३९१
यत्तैः प्राप्तं र	बृह.	८७५
*यत्त्वय्येकत	कात्या.	१४५८
*यत्त्वसत्संज्ञि	"	१७९१
यत्त्वस्याः स्याद्	मनुः	१४४०
*यत्त्वस्यै स्याद्	"	"
*यत्त्वेवं लिखि	बृह.	८७३
*यत्तैः प्राप्तं र	"	८७५
यत्पत्नयः	वेदाः	१००६
यत्पराद्रव्य	कात्या.	१७६१
यत्पराचीमु	वेदाः	९०३
यत्पुंसः पर	मनुः	१०५८;
	अपु.	१९७९
*यत्पुनर्नय	कात्या.	१४५३
यत्पुनर्लभ	"	१४५२
यत्पैतृकं ध	बृहा.	१९८८
*यत्पैत्र्यं स्याद्	मनुः	१४४०
*यत्प्रनष्टं मृ	व्यासः	९२०
यत्प्रनष्टं ह	"	"
*यत्प्रसह्य वृ	मनुः	९०९;
	नार.	९१६
*यत्र कार्पासि	"	१७४७
यत्र कचन	शंखः	१२८२;
	पैठी.	१३५६
यत्र कचनो	विष्णुः	१२७९
यत्र कचोत्पा	स्मृत्य.	१३७३
यत्र तत्र स	भा.	१२४४
यत्र तत्स्यात्क	मनुः	७१९
*यत्र तेऽभिहि	"	१३१४
*यत्र दद्याह	संप्र.	७१५
यत्र नार्यस्तु	मनुः	१०५२;
	बृह.	११०६
यत्र नोक्तो द	उश.	१७९२;

*यत्र पश्येजि	याज्ञ. १८१४	*यथा गवोष्ट्र	मनुः १०७३	*यथा श्रुतिच	नार. ८५०
*यत्र प्रवर्त	मनुः १९५६	यथा गावः स्थि	भा. १०२७,	यथा मम क्र	वेदाः ९९६,
*यत्र यद्वक्थ	” १८०८		१२८५		९९८
यत्रर्णा दाप्य	बृह. ७२५	यथा गोऽध्वोष्ट्र	मनुः १०७३	यथा मम स्म	” ९९७
*यत्र वास्य भ	नार. ८८८	यथाङ्गं वर्ध	वेदाः ९९६	यथा मां कामि	” ९९६
यत्र स्यात्परि	कात्या. १७९१	यथा च ते न	भा. ८६१	यथायं बाहो	” ”
यत्र स्वत्पोप	प्रजा. ९६२	यथा च दाता	कौ. ७९४	यथा यथा तु	शुनी. ८५६
यत्र ह क च	वेदाः ११६३	*यर्थो च पथि	कात्या. ८५४	*यथायथा भ	मनुः १८०५
यत्र हिंसां स	कात्या. ७१३	यथा जलं कु	बृह. १९८७	यथायथा म	” ”
*यत्रातिवर्त	मनुः १८०८	यथा जायामा	वेदाः ९९४		कात्या. १८३४
*यत्राधिकं गृ	बृह. ६५३	यथा ज्येष्ठः क	भा. १९८३	यथा यथा वि	” १९८७
यत्रानुकूल्यं	याज्ञ. १०८७	यथा तव व	वेदाः ८४२	यथा यमः मि	मनुः १९३०
*यत्रापरिवृ	मनुः ९१०	*यथा ते न नि	व्यासः १७६४	*यथा यशोऽस्य	” १७२५
यत्रापवर्त	” १८०८	यथा ते नाति	” ”	यथारूपवि	शंखः १७७१
*यत्रापि वर्त	” ”	*यथास्मा गति	यमः १११३	यथार्थमव	हारी. १०१५
यत्रार्थ साध	नार. ७४८;	यथा त्वां प्राप्य	भा. ८६०	यथार्पितान्	याज्ञ. ९१२
	व्यासः ७५६	यथा दण्डय	मनुः १९६९	यथार्हमेता	मनुः १९२७
*यत्रार्थी दाप्य	बृह. ७२५	यथा धने त	बृह. १५६८	यथावत्प्रति	भा. ८६१
*यत्रार्थे साध	नार. ७४८	यथा नकुलो	वेदाः ९९७	यथावशो न	वेदाः ९९९
यत्राहितं गृ	बृह. ६५३	*यथा न बीजं	मनुः १०७१	यथा वा कुश	कौ. ८४३
यत्रैतमेवं	वेदाः ११६२	यथा नरेण	भा. १२४३	यथा वा निक्षे	” १६८७
यत्रैतल्लिखि	बृह. ८७३	यथा न सदृ	” १२४४	यथाविधेन	नार. ११३०;
*यत्रैतल्लेखि	” ”	यथा नातिच	मनुः १०५५		विष्णुः १९८३
*यत्रैता न प्र	मनुः १०५२	*यथा नाभिच	” ”	यथाविध्यधि	मनुः १०६९
यत्रैतास्तु न	” ”	यथा नियोग	सप्र. ११९४	*यथाविध्युप	” ”
	बृह. ११०६	यथापराधं	यमः १६५२;	यथा वृक्षं लि	वेदाः ९०६
यत्सीमागश्च	वेदाः ९६८		कौ. १६८९	यथा वृक्षम	” १८२९
यत् सुपर्णा	” ९९६	यथापराध	” १६१४	*यथाशक्ति द्वि	कात्या. १४५८
यत्स्थाली परा	” ९९५	यथा पितृध	बृह. १५१७	यथाशक्ति प्र	प्रजा. ७१५
यत्स्थाली रिञ्च	” १३८५	*यथा पुत्रः स्मृ	मनुः १२९५	यथाशक्त्यनु	कात्या. १६५०;
*यत्स्वामिनाऽन	मनुः ६४०	*यथाप्राप्तं वि	कात्या. १५७४		पैठी. १६५३
*यथाशं कर्म	कात्या. ७८८	यथा बीजं न	मनुः १०७१	यथाशक्त्या द्वि	कात्या. १४५४
*यथाशं तु ल	शंखः १२०७	यथा बीजं प्र	” ”	*यथाशक्त्यानु	” १६५०
यथा कथा च	आप. १६६५	यथा ब्राह्मण	” १०५४;	*यथाशब्दानु	” ”
यथा कलं य	वेदाः ६००,		भा. १२४४	यथाश्रुति वि	आप. १९७३
	६०१	यथा भर्ता त	” १०२९	यथासंभाषि	कौ. ७३७,
यथाकामी भ	याज्ञ. १०८१	यथा भवेम	वेदाः ११५९		८४३
यथाकालम	नार. ८२६	यथाभागं भ	शंखः १२०७	यथा संमन	वेदाः ९९९
यथाकालमु	विष्णुः १७७१;	*यथाभागं ल	” ”	यथा स तुष्टः	भा. १०२९
	शंखः ”		हारी. १९८२	यथासमयं	बृह. १९१३
यथाकालोप	कात्या. १२२८	यथाभागं ह	वेदाः १९०१	यथा सर्वाणि	मनुः १९३०
यथा कुडुम्ब	भा. १०२९	*यथाभागप	बृह. १२२२	यथा सिन्धुर्न	वेदाः १०००
यथा कृताय	वेदाः १८९८	यथाभागानु	” ”	यथासुखं प	भा. १०३०
यथाखरो म	” ९९७	यथाभियोग	मनुः ७६०;	यथा सुपर्णाः	वेदाः ९९६
यथा गणाः प्र	भा. ८६१	यथा भूमिर्भृ	कात्या. ७६७	यथासेतुभो	कौ. ९२६
			वेदाः ९९७	यथासो मम	वेदाः ९९७

यथा स्तेनो य	वेदाः १६०३	*यद्वर्वाचीन+	वेदाः १६०३	यदासामौर	बृह. १४५०
यथा स्त्री तृप्य	,, १००६	यदक्षिना पृ	,, १०००	*यदा स्वग्रह	,, ७२५
यथाहमन	भा. १२८५	यदस्याः पल्पू	,, ८१२	यदा हतः प्रा	सुम. १६५३
यथाऽहमस्या	वेदाः १००६	यदा कश्चित्प	बृह. १५५८	*यदि कश्चित्प्र	बृह. १५५८
यथा ह वै यो	,, १००७	यदा कश्चित्स	,, ७८६	यदि कार्यप्र	कात्या. ८०५
यथा ह्यग्नौ स्थि	नार. १९४०	यदागमन्	भा. १९८४	*यदि कार्यस्य	,, "
यथा ह्याहव	भा. १९८५	यदा गार्हप	वेदाः १००२	यदि कुर्यात्स	याज्ञ. १४०८
यथेदं भूम्या	वेदाः ९९६	*यदा च कश्चि	नार. १९४०	*यदि च न स्यु	नार. ९४६
यथेमे धावा	,, "	यदा चतुर्गु	शुनी. ७३१	*यदि चैकत	कात्या. १४५८
यथेयमिन्द्र	,, ९८३	*यदा च न स	नार. ७०४	यदि जिह्वा स	भा. १०३२
यथेष्टं प्रभ	स्मृत्य. १११८	*यदा च न स्यु	,, ९४६	*यदि तस्मिन्	वृम. १७६६
यथेह पुरु	वेदाः १२५९;	यदा च पथि	कात्या. ८५४	यदि तेनोप	प्रजा. ९६२
	शंखः १२८१	*यदा चाग्नौ स्थि	नार. १९४०	यदि त्वं प्रस्थि	वारा. १०७५
यथैतदनु	बौधा. १९१९	*यदा चेत्स द्वि	कात्या. १४५६	*यदि न्वेकत	कात्या. १४५८
यथैव ते न	वसि. १९७४	यदातिथिगु	नार. १९३६	*यदि दद्यात्स	याज्ञ. १४०८
यथैवाङ्गिर	वेदाः १२६०,	यदा तत्र व	बृह. ७८६	यदि देशे च	मनुः ९०८;
	१९८१	यदा तु द्विगु	याज्ञ. ६४७		नार. ९१६
यथैवात्मा त	भा. १२८६,	यदा तु न स	नार. ७०४	यदि द्वौ ब्राह्म	विष्णुः १२४१
१४७३; मनुः १२९४, १४७४;	नार. १५१२	यदा तु न स्यु	,, ९४६	यदि धर्मार्था	वसि. १०२२
		यदा तु नैव	,, १०९५	यदि नाम म	भा. १२८३
यथैवाहं पि	भा. १२८४	*यदा तु पथि	कात्या. ८५४	यदि नैताः प्र	अनि. १९६९
यथोक्तं वा	गौत. १८४३	*यदा तु स्थुर्न	नार. ९४६	*यदि नोपलि	नार. ७०६
यथोक्तदण्ड	मासो. १९७०	यदा तेजः स	,, १९३६	यदि नो लेख	,, "
यथोक्तमार्तः	मनुः ८४५	*यदात्र न स्यु	,, ९४६	यदिन्द्र पूर्वो	वेदाः ११५९
यथोक्तेन न	,, ९३८	यदा दत्ता भ	भा. १०२९	यदि पुंसां ग	भा. १०३२
यथोत मधु	वेदाः ९९७	यदा दहति	अपु. १९७०	यदि प्रकर्षि	बृह. ६५२
यथोदकम	,, "	यदा दानं द्वि	,, "	यदि प्रविष्टो	व्यासः ११११
यथोपकारं	कौ. ९२९	यदा दासी तु	ब्रह्म. ८४०	यदि ब्राह्मण	वसि. १२३९
यदभिर्गाहं	वेदाः १००५	यदादीध्ये न	वेदाः १८९४	*यदि ब्राह्मणी	विष्णुः १२४१
यददीव्यवृ	,, ६०३,	*यदा दुर्गन्त	नार. १५५४	यदि मां दुःखि	वारा. १०७६
	६०४	*यदा नियोग	संग्र. ११९४	यदि राजा न	नार. १९३६
यदधीते य	मनुः १७००	यदानीतं भ	व्यासः १४६०	यदि वा दाप्य	,, १७५७
यदन्तरं त	वेदाः ९९६	*यदानेतुं भ	,, "	*यदि वादाव	कात्या. ७२९
यदन्नं नाभि	भा. १०२८	यदापिपेष्ट	वेदाः ६०१,	*यदि वा दोष	नार. १७५७
यदन्नमग्नि	वेदाः ६०६		६०४	*यदि वा नोप	,, ७०६
यदन्नमदभ्य	,, ६०२,	यदानोति प	भा. १०२६	*यदि वा प्रति	मनुः १६२९
	६०६	यदा प्रैष्यन्म	वेदाः १२६२	यदि वासि ति	वेदाः ९९७
यदन्यगोषु	मनुः १०७३	यदा मूलमु	कात्या. ७६६	यदि वाहम	,, १८९३
यदन्यस्य प्र	,, १०४४	यदा यमस्य	आप. १२६७	यदि वै पुरु	,, १०१०
*यदन्यस्याभ्य	,, "	यदा रोगादि	ब्रह्म. ९२१	यदि शक्या कु	भा. १०३३
यदपत्यं भ	,, १२९४	यदा विद्वेषि	बृह. १९१४	यदि शूद्रो ने	बृह. ९५१
यदपत्यं म	भा. १२८३	यदा वृत्राणि	वेदाः ८७८,	यदि संशय	मनुः ९३५
यदयातं शु	वेदाः ९८२		११२०	यदि संसाध	,, ७९५
*यदर्णादिषु	नार. ७३३	*यदा सकुल्या	नार. ७०४	*यदि स गोप	ब्रह्म. ९२१
यदर्थं तच्च	भा. १०३३	यदासन्धामु	वेदाः १००४	यदि सत्यं त	भा. १२८३
*यदर्थं दापि	बृह. ६७२	यदा सर्वे त्र	भा. १२४४	यदि सा बाल	ब्रह्म. १११८

यदि स्त्री यद्य	भा. १९८४
*यदि स्पृशति	नार. १७५३
यदि स्पृश्येत	" "
यदि स्यादन्य	शौन. १३६५
*यदि स्यादुहि	नार. १५५४
यदि स्वं नैव	कात्या. ७६७
यदि स्वयं कृ	" ६३१
*यदि स्वाः स्वाव	मनु. १०५४
*यदि स्वाश्च प	" १०५३
यदि स्वाश्चाप	" "
यदि हि स्त्री न	" "
*यदि ह्यन्यत	कात्या. १४५८
यदि ह्यादाव	" ७२९
यदि ह्येकत	" १४५८
यद्गयास्थो द	वसि. १९८२
यद् गृहीतं	बृह. ५०८
*यद् ग्राहितं	" "
यदीतरे प्र	हारी. ११६३
यदीदं मातु	वेदाः ९९९
यदी मातरौ	" १२५४
X " "	नि. "
यदीमे केशि	वेदाः १००३
यदीयं दुहि	" "
यदु नाहम	भा. १३९१
यदुर्ज्येष्ठस्त	" "
यदुस्तुर्वश्च	वेदाः ८१०
यदृच्छया च	नार. ७८३
यदृच्छया नै	" १७५५
यदृच्छाघाते	कौ. १६१९
यदृणादिषु	नार. ७३३
*यदेकदिव	वसि. ६३६
यदेकस्मिन्	वेदाः ९९४
यदेताः शता	" १५९६
*यदेव किं च	" ६०६
यदेव कुरु	नार. १९३६
*यदेव हि पि	मनु. १३९६
यदेवास्थ पि	" "
यदृत्तं तत्पा	कौ. ८०८
यदृत्तं दुहि	सूतः १४६३
यदृत्तं स्याद	नार. ८००
यदृत्तं स्यादभ्रा	अनि. १४६३
यद् दुष्कृतं य	वेदाः १००४
यद् दृष्टं दत्त	कात्या. ७०९
यदेयं पितृ	" "
*यदेवानां च+	वेदाः ६०६
यदेव्यमृण	" ६०१

यद्द्रव्यं तत्स्व	कात्या. ८०५
*यद् द्रव्यं दीय	" ८०४
यद्धनं यज्ञ	मनु. १७२७
*यद्धरिणो य+	वेदाः १८३८
यद्धस्ताभ्यां च	" ६०१, ६०५, १९०२
यद् धावसि	" ९९७
यद्ब्रूयात्तत्	भा. १२८५
यद् ब्रूयात् स	संव. १८९१
*यद्भूगहत्या+	वेदाः १६०२
यद्यत् कृष्णः	" ८१२
यद्यत्तदाऽस्य	कात्या. ६५७
यद्यदाचर्य	" १९४२
यद्यदिच्छति	भा. १०२९
यद्यदिष्टत	स्मृत्य. १९७९
यद्यद्वाभि	भा. १०२९
*यद्यद्यदास्य	कात्या. ६५७
यद्यन्यो गोषु	वसि. १२७२
यद्यपि बह्व्य	वेदाः १००७
यद्यपि स्यात्तु	मनु. १२४८
यद्यपि स्यात्प	शंख. ११४८
*यद्यपि स्यात्स	मनु. १२४८
*यद्यपि स्यान्न	" "
*यद्यप्यस्य पि	बृह. १२५१
यद्यप्याचरि	भा. १२८६
यद्यप्येष भ	वारा. १०७७
यद्यप्येष स	भा. १२४४
यद्यप्येषां पि	बृह. १२५१
यद्यप्रकाशं	विष्णुः ७५७
यद्यर्थिता तु	मनु. १३९४
यद्यवश्यं तु	नार. १९३९
यद्यसमाप्त	हारी. ११९५
यद्यसौ दर्श	कात्या. ६७३, ६७४
यद्यस्ति चेद्ध	भा. १०२६, १३९०
यद्यस्य पैतृ	मनु. १३२२
*यद्यस्य स्वपि	बृह. १२५१; विष्णुः १२८०
यद्याधर्मूल	नार. ६४९
*यद्यापदस्थो	हारी. ११६३
*यद्यासामौर	बृह. १४५०
यद्युपदस्थे	हारी. ११६३
यद्येकः प्रमी	विष्णुः ११८४
यद्येकजाता	बृह. १२३७, १३४८; संप्र. १३८४;

यद्येकदिव	नार. १५८३
*यद्येकपुत्रः	वसि. ६३६
यद्येकरिक्थि	शंखः ११६६
यद्येवं कृते	मनु. १३२२
यद्यच्चः प्रति	बौधे. १३८५
यद्वाऽदास्यन्तं	नार. १७८४
यद्वा दास्याद्	वेदाः ६०४
यद्वापि प्रति	" ८१२
*यद्विभक्तं ध	मनु. १६२९, १९२९
यद्विभक्ते ध	बृह. १५१८
यद्विरूपाच	" "
*यद्वोपदेश	वेदाः ९८९
यद्वै किं चानू	कात्या. १६५०
यन्नः पिता स	वेदाः १२६२
*यन्न भुक्तं भ	" १२६१
यन्नावि किञ्चि	बृह. ६५४
यन्नियानं न्य	मनु. १९२७, १९४६
यन्निसृष्टमु	वेदाः ९०२
यन्मन्युर्जाया	कौ. १६७८
यन्मे माता प्र	वेदाः १०००
*यमयोश्चैक	मनु. १०५०
यमयोश्चैव	" १२३६
*यमर्थे प्रति	" "
यमस्य माता	विष्णुः ६६२; नार. ६७०
यमस्य मा य	वेदाः १००४
यमस्य यो म	" ९७७, १८३६
यमिन्द्राग्नी स्म	" १००४
यमिन्द्राणी स्म	" ९९७
यमुद्दिश्य त्य	" "
*यमेते ह्यति	बृका. १८३५
यमेव तु शु	नार. १८२८
*यमेव त्वाति	मनु. १९७४
यमेव विद्याः	नार. १८२८
*यमेव व्यति	वसि. १९७४
यमेव ह्यति	नार. १८२८
यमो ह जातो	वेदाः ९६३
यमो ह वा अ	" ११२२
यया दासान्या	" ८१०
यया सपत्नी	" ९९०
ययोनिक्षिप्त	विष्णुः ६३७
यल्लब्धं दान	कात्या. १२२८

*यल्लब्धं लभ	काला. १२२८
*यल्लब्धं लाभ	" "
यवश्च कृष्ण	अनि. १९६८
यवाः सप्त प्र	स्कन्द. १९६६
यवीयसस्तु	मनुः १०६४
यवीयसो वा	नार. ११०१
*यवीयसोऽथ	" "
यवीयान् ज्येष्ठ	मनुः १३१६
*यवीयान् श्रेष्ठ	" "
यशः श्रीः श्रय	वेदाः १००६
यशश्च धर्म	वारा. १०७७
यशस्यमिह	शुनी. १११९
यशो गोषु प्र	वेदाः १००३
यशो धर्मस्त	मासो. १९७०
यशो यज्ञस्य	वेदाः १००६
यशोवित्तह	विष्णुः १६१२
यशोवृत्तह	काला. १६५०
यशोऽस्मिन् प्रा	मनुः १७२७
यश्च नः सम	भा. ८६०
यश्च शुश्रूष	" ८१९
*यश्च संचार	मत्स्य. १८९२
*यश्च संश्रिय	काला. ७५५
*यश्च संस्क्रिय	" "
*यश्चांशहरः	विष्णुः १२८१
*यश्चाधि कर्म	काला. ६५५
यश्चानिक्षिप्तं	विष्णुः ७३५
यश्चान्तरे ति	शंखः १६१३
यश्चापि धर्म	मनुः १६२९,
	१६९८, १९२९
*यश्चार्थ साध	नार. ७४८
यश्चार्थहरः	विष्णुः १२८१
*यश्चासन्नत	बृह. १५१८
यश्चेदं पाण्ड	भा. १०२८
यश्चैतान्युप	मनुः १७२०
यश्चैतान् द	कौ. १६१८
*यश्चैवमुक्तो	याज्ञ. १६३३
यश्चैवमुक्त्वा	" "
यश्चैषां स्वामि	नार. ८३१
यस्तत्र विप	याज्ञ. ८६७
*यस्तत्र शीक	काला. ९५९
यस्तत्र संक	बृह. ९५४;
	काला. ९५९
*यस्तत्र संस	बृह. ९५४
यस्तत्स्वशक्त्या	नार. ७८१
*यस्तद्गर्ता प्र	काला. ८३७
*यस्तयोः सान्त	विष्णुः १६११

यस्तयोः सान्त	मनुः १६२८
*यस्तयोरन्त	विष्णुः १६११
यस्तयोश्चान्त	" "
यस्तत्पजः प्र	मनुः १३०४
यस्तस्याः पुत्रः	विष्णुः १२७९
यस्तिष्ठेत् स	शंखः १६१३
*यस्तु कार्यस्य	काला. ८०५
यस्तु तत्कार	मनुः १०५४
यस्तु दद्याद्	संभ. ७१५
यस्तु दोषव	मनुः ८८२,
	१०४१; नार. १०९७;
	मत्स्य. १९७५
यस्तु न ग्राह	काला. ८३५
*यस्तु पश्येन्नि	मनुः १९५७
यस्तु पाणिगृ	वसि. १९७७
*यस्तु पूर्वं नि	मनुः १६३०
यस्तु पूर्वनि	" " ,
	१९२९; यमः १६५२
यस्तु रज्जुं घ	मनुः १७१८
*यस्तु रज्जुघ	" "
यस्तु संचार	मत्स्य. १८९२
*यस्तु संस्क्रिय	काला. ७५५
*यस्तु सर्व स	" ६५७
*यस्तु सर्वम	" "
यस्तु सर्वस्व	" "
यस्तु साधार	बृह. ८७४
*यस्तु स्वशक्त्या	नार. ७८१
" "	शुनी. ७९०
यस्तुत्तमव	विष्णुः ८१६
यस्तेड्कुशो व	वेदाः ९९९
यस्तेन दुह्ये	वसि. १९७४
यस्त्यजेत्कामा	शंखः १६१३
यस्त्वधर्मेण	आप. १३८७
*यस्त्वनाकारि	मनुः १८५३
यस्त्वनाक्षारि	" "
*यस्त्वप्रजप्र	" १३०४
*यस्त्वसत्संज्ञ	काला. १७९१
यस्त्वसत्संज्ञि	" "
*यस्त्वस्याः पुत्रः	विष्णुः १२७९
यस्त्वार्थि कर्म	काला. ६५५
*यस्त्वाधिकर्म	" "
यस्त्वा भ्राता प	वेदाः ९९१,
	१८३७
यस्त्वासन्नत	बृह. १५१८;
	नार. १७५४
यस्त्वा स्वप्ने नि	वेदाः १८४०

यस्त्वा हृदेत्यु	शौन. १३६४
*यस्त्वेतान्युप	मनुः १७२०
*यस्त्वेवमुक्त्वा	याज्ञ. १६३३
यस्त्वैश्वर्यान्न	मनुः १७०२
यस्मा ऋणं य	वेदाः ६०३,
	१८४०, १९०३
यस्मात्कुलध	शंखः १२८२
यस्मात्तदानृ	काला. १४५५
यस्मात्तस्मात्सु	भा. १९८३
यस्मात्तस्मात्त्रि	याज्ञ. १०७९
*यस्मात्सर्वेषु	बृह. ९५२
यस्माददान्ता	अपु. १९७०
यस्मादपहृ	वृम. १७६६
*यस्माद्गर्ता प	काला. ८३७
यस्माद्गर्ता प्र	" "
*यस्मिन्मत्प्रति	वसि. १२७७
*यस्मिन् कर्म	मनुः ७७४
यस्मिन्काले य	संभ. ११४२
यस्मिन् देशे	देव. १९४२
यस्मिन्नुणं सं	मनुः ११९७,
	१९८७
यस्मिन्नेतत्कु	" १०५३
*यस्मिन्नेव कु	" "
यस्मिन् भावो	शंखः १०२४
यस्मिन् यस्मिन्कृ	मनुः ८८१
यस्मिन् राष्ट्रे	वेदाः १८४०
यस्मिन् वीरो	" १००२
यस्मै दद्यात्पि	मनुः १०५९;
	अपु. १९७९
यस्य कर्मणि	मनुः ७७४
*यस्य कस्य कु	विष्णुः ६७९
यस्य ग्रामस्य	काला. ९५५
यस्य जातस्य	देव. ११९४
यस्य तत्पज	विष्णुः १२७९
*यस्य तु पूर्वं	वसि. १२७८
यस्य ते बीज	मनुः १३१४
यस्य त्रैवर्धि	नार. ७९९
यस्य देशस्य	काला. १९४२
यस्य दोषेण	नार. ६७०;
	काला. ७५३
यस्य द्रव्येण	" ७३०
यस्य नोपर	बृह. १५१३
*यस्य नोपह	" "
यस्य पुत्रः शु	हारी. १२६४
यस्य पूर्वेषां	वसि. १२७८,
	१४७०

*यस्य प्रक्षुभ्य	मनुः १६९२
*यस्य भुक्तिः फ	विष्णुः ६३७
यस्य भुक्तिर्ज	" "
*यस्य भुक्तिर्ब	" "
*यस्य भुक्तिर्भु	" "
यस्य यत्पैतृ	" १२८०
* " "	मनुः १३२२
यस्य राष्ट्रे न	यमः १८९०
यस्य वा प्रभुः	जैमि. ७९२
*यस्य संस्क्रिय	कात्या. ७५५
यस्य स्तेनः पु	मनुः १८६९
*यस्य हिंसां स	कात्या. ७१३
यस्य हि प्रजा	वेदाः १२६१
यस्यां कामी भ	भा. १०२९
यस्यां दौहित्र	" १९७१
यस्यां स धर्म	हरि. १३७६
*यस्यासु पुत्र	नार. १०९४
यस्या भ्रियेत	मनुः १०६९
*यस्यार्थे न च	कात्या. ६७५
यस्यार्थे येन	" "
यस्या वाक्यं वि	ब्रह्म. ८४०
यस्येदमर्थं	वेदाः ९८७
यस्येह प्रथि	बृह. ११९३
यस्यैतानि वि	दक्षः १११५
*यस्यैते बीज	मनुः १३१४
यस्यैव रेतो	वेदाः १०१०
यां कामयेत	" १००६
यां प्रसह्य वृ	मनुः ९०९;
	नार. ९१६
यां मलवद्वा	वेदाः १५९९
यां मृतायानु	" १६०१
यां विनोपद्र	शंखः ८५९
यां वृत्तिं वर्त	वारा. १०७७
यास्तत्र चौरा	नार. १७५५;
	मनुः १९५४
याः पत्न्यो विध	नार. १४०१
*याः प्रसह्य वृ	" ९१६
*याः स्युस्तासां दु	मनुः १४३७
याः भ्रयः सम	वेदाः ९९२
या अकृन्तन्न	" १००१
या अक्षेषु प्र	" १८९९
या आपो दिव्या	" ९२४
या ओषधयो	" १००२
*या कन्यां विप्र	मनुः १८६९
या कन्या दुहि	भा. १९८६
*या काममाश्र	नार. ७०३

या कौमारं भ	वसि. १२७३
या गर्भिणी सं	बौधा. १२७०;
	मनुः १३०७
या च क्लीबं प	वसि. १२७३
याचनानन्त	व्यासः ७५६
याचमानस्य	वारा. १३२९
याचमानाय	बृह. ७०६
*या च सप्रध	नार. ६९९
याचितं स्वाम्य	बृह. ७५२
याचितकाव	कौ. १९२२
याचितमव	" ७३६
*याचितस्ते न	कात्या. ६३२
*याचितानन्त	व्यासः ७५६
याचितान्वाहि	बृह. ७३२;
याज्ञ. ७४६;	व्यासः ७६८
*याचितेऽर्धकृ	कात्या. ७५४
याचितोऽर्धकृ	" "
याचित्वा प्रगृ	" ७५३
*याच्यमानं न	" ६३२,
" " " +	६३३,
" " "	नार. ६९५
" " "	" ७३१;
याच्यमानम	कात्या. ७५४
	नार. ६२७;
कात्या. ६३२, ६३३, ८९८	
याच्यमानस्तु	नार. ७४८;
	व्यासः ७५६
याच्यमाना न	बृह. ६३०
*याच्यमानेन	कात्या. ६३२,
	६३३
*याच्यमानो न	" ६३२
" " "	बृह. ७५१
*याच्यमानोऽपि	नार. ७४८
याजकाः स्वप्र	कौ. ७७२
याजनाभ्याप	" १६१६;
मनुः १६९७; नार. १९४०	
याज्ञवल्क्यो मै	वेदाः १४०५,
	१४२४
याज्यं क्षेत्रं च	व्यासः १२३१;
	उश. १२३२
याज्यश्चैव त	शंखः ७७१
यातयामानि	भा. ८१८
यातश्चेदन्य	याज्ञ. ६४१
या तस्य दुहि	शंखः १४७३;
	नार. १५५४
या तस्य भगि	बृह. १५५८

या तु कन्यां प्र	मनुः १८६९
*या तु काम्यप्र	कात्या. ८०५
*या तु कार्यप्र	" "
*या तु कार्यस्य	" "
*या तु पत्या प	मनुः १३०८
*या तु सप्तदि	नार. ७००
या तु सप्रध	" ६९९
*याथाकामी भ	याज्ञ. १०८१
या दम्पति स	वेदः ९७३
यादवाः कुकु	भा. ८६०
या दुर्हर्दा यु	वेदाः १००२
यादृग्गुणेन	मनुः १०५१
यादृच्छिकः सा	बृह. ६५०
*यादृच्छिकान्	नार. १७५५
*यादृच्छिके तु	" ७८३
यादृच्छिकेषु	" "
*यादृशं गुण	मनुः १३१६
यादृशं तूप्य	" १०७०
यादृशं फल	" १३१६
यादृशं भज	" १०४७
यादृशस्य च	संप्र. ११४२
*यादृशस्य य	" "
यादृशस्यो ह	वेदाः १०१०
*या देशवस्थि	नार. ६२५
या न ऊरु उ	वेदाः ९८५
*या नष्टाः पाल	नार. ९१७
या नष्टा पाल	" "
यानस्य चैव	मनुः १८०७
*यानस्यैव हि	" "
यानि कर्माण्य	कात्या. १८८७
यानि चान्यान्वे	कालौ. १३५६
यानि चैवं प्र	मनुः ९३४
यानि दक्षिण	बौधा. १९१९
या नियुक्ताऽन्य	मनुः १३९६
यानुपाश्रित्य	" १९३०
यान्त्यायान्ति ज	बृह. ९५३
*यान्त्यायान्त्यध्व	" "
यान्त्येव तृण	नार. ८५२
या पातयित्वा	स्मृत्य. १९८८
या पतिं तोष	भा. १०३०
या पत्या वा प	मनुः १३०८
*या पत्या संप	" "
या पितृगृहे	वसि. १२७३
*या पुत्रिणी सं	मनुः १३०८
*या पुनः सध	नार. ६९६
या पूर्वं पतिं	वेदाः ९९३

था लहानं शो	वेदाः १९८	यावद्विरण्य	कौ. १६१४	युद्धावहारि	भा. १२४४
*या ब्राह्मणी सु	वसि. १०२१	यावद्वा कृष्ण	वसि. १९२१	युद्धोपदेश	कात्या. १६५०
या ब्राह्मणी स्या	,, , ;	यावद्वै भागि	वेदाः ११४४	युद्धोपलब्धं	नार. ११३१
याभिः पत्नीर्वि	यमः १११३	*यावन्तः कन्या	वसि. १०२१	युधिष्ठिर उ	भा. १४७३
याभिः सोमो मो	वेदाः ९६४	यावन्तः पितृ	काष्णी. १३५६		१९८३
*यामयो यानि	,, ९७९	यावन्तः पृथि	वेदाः १२५९	युधिष्ठिरो रा	,, १९८४
या मातुः कुरु	मनुः १०५३	यावन्तश्चर्त	नार. १०९६	युनक्त सीरा	वेदाः ९२३
यामाहुस्तार	लहा. ७३२	यावन्तो अप्सु	वेदाः १२५९	युवं ब्रह्मणे	,, १००३
*यामुत्पल्य वृ	वेदाः १८३९	यावन्तो अस्मा	,, ९९९	युवं भगं सं	,, १०००
यामुत्पल्य वृ	मनुः ९०९	यावन्न दद्या	कात्या. ७२८	युवं रथेन	,, ९८०
	,, , ;	यावन्न पेतु	,, ७१०	युवं शचीभि	,, ९६५
*यामुपेत्य वृ	नार. ९१६	यावन्नामौ द	अङ्गि. १११६	युवं श्यावाय	,, ,
	मनुः ९०९ ;	यावर्भगाय	वेदाः ९६४	युवं हवं व	,, ९८०
या मे प्रियत	नार. ९१६	या वा अपुत्रा+	,, १००८	युवत्यः पाप	वारा. १०७६
यायैः परितृ	वेदाः १००३	*या वा तद्विक्थ	नार. ६९८	गुष्माश्च दायं	वेदाः १२६१
*या राज्ञा काम	,, १८९८	*यावानध्वग	कात्या. ८५४	ये अन्ता याव	,, १००३
या राज्ञा क्रोध	बृह. ९५२	यावानध्वा ग	,, ,	ये कार्थिकेभ्यो	मनुः १६३२
या रोगिणी स्या	,, ,	*यावाननुद	नार. ९४७	ये केसरप्रा	वेदाः १४६४
*या रोहिणी स्या	मनुः १०५७	या वा स्याद्वीर	कात्या. ११०९		१६००
यावच्च कन्या	,, ,	*या वै ब्राह्मण	अङ्गि. १११६	*येऽक्षेत्रिका बी	मनुः १०७३
*यावच्चाग्नौ मृ	वसि. १०२१	या शश्वन्तमा	वेदाः १२५८	येऽक्षेत्रिणो बी	,, ,
*यावच्चेदाह	अङ्गि. १११६	याश्च शश्वद्	भा. १०३२	ये गन्धर्वा अ	वेदाः १००२
यावज्जीवं न	वसि. १०२१	याश्चानपत्याः	वसि. १४०७	ये गर्भा अव	,, १८३९
यावज्जीवं स	कात्या. १५२३	यासां नाभिरा	वेदाः ९९६	ये च धान्यं द	विष्णुः १६०९
*यावज्जीवं हि	यमः १११३	यासां स्त्रीणां पि	वारा. १०७७	ये च विद्यार्था	आप. १६६६
यावज्जीवति	कात्या. १५२३	*या सा तद्विक्थ	नार. ६९८	ये चाकुलीना	विष्णुः १६०९
यावतीः कृत्या	वारा. १०७५	या सुपाणिः स्व	वेदाः ९९३	*ये चाज्ञकान्	बृह. १७५९
यावतीभ्यो ह	वेदाः १००३	या सुबाहुः स्वं	,, ९६९	ये चास्य हत	कौ. १६१६
यावती संभ	,, ६०४	यास्तासां स्युर्दु	मनुः १४३७	ये चिदि पूर्व	वेदाः ९६७
*यावत्कृष्णा वि	मनुः ६८१	या स्त्री ब्राह्मण	अङ्गि. १११६	ये जाता येऽपि	लहा. १५६८
यावत्कृष्णोऽभि	बौधा. १९२०	या स्त्री योन्वङ्गु	शंखः १८४८	ये जाता येऽप्य	व्यासः १५८७
यावत्कृष्णो वि	वसि. १९२१	या स्यादनित्य	वसि. १९७८	*ये जातास्तु नि	नार. १३४७
यावत्क्षीणद	बौधा. १९२०	*यास्त्वस्याः स्युर्दु	मनुः १४३७	ये त आसन्	वेदाः ११६२
*यावत्तु कन्या	नार. १७४८	*यास्त्वसां स्युर्दु	,, ,	*ये तत्र चोरा	मनुः १९५५
यावत्प्रकर्षि	वसि. १०२१	या स्वपुत्रं तु	कात्या. ७११	ये तत्र नोप	,, १६९६
*यावत्यो विध	कात्या. ६५९	*युक्ता भव्याश्च	बृह. ८७२		१९२९; नार. १७५५
यावत्संजीव	नार. १४०१	युक्तियुक्तं च	कात्या. ८७६	*ये तत्र पूर्व	कात्या. ९५६
यावत्संस्थं वि	,, १४४९	*युक्तियुक्तं तु	,, ,	ये तत्र पूर्व	,, ,
	याज्ञ. ९१४ ;	*युक्तियुक्तं व	,, ,	*ये तत्र सर्व	,, ,
यावत्स स्यात्स	कात्या. ९१९	*युक्तिहेत्वर्थ	नार. १८२९	येदं पूर्वांग	वेदाः १००४
यावत्स्थितिप्र	मनुः १९५१	युक्त्या विभज	बृह. १२२२	ये देवयानाः	,, ६०२
*यावत्स्यात्स स	हारी. ६७८	*युक्त्योपदेश	कात्या. १६५०	येन कृशं वा	,, ९९६
,, ,	मनुः १९५१	*युगक्रमाद	बृह. ११०९	येन केनचि	मनुः १८०१
*यावद्दयात	अपु. १९६२	युगन्हासाद	,, ,	येन केनायु	गरु. १३७६
यावद्विरण्य	कात्या. ७२८	युग्यस्थाः प्राज	मनुः १८०९	येन कीर्तं तु	बृह. ७६४
	वेदाः १५९६	युजते धुरि	भा. १९८३		

*येन गृहीतः	विष्णुः १२७९
*येन चैषां य	वसि. १२०५
*येन चैषां स	" "
येन चैषां स्व	" "
*येन तेषां य	" "
येन देवा न	वेदाः ८५८,
	९९८
येन दोषेण	कात्या. १७६२
*येन भुक्तं त	बृह. ६५४
येन भुक्तं भ	वसि. ६३६;
	बृह. ६५४
येन मूलह	मनुः १८५६
येन मृतं स्त	वेदाः १६०१
येन यत्र य	बृह. ७०६
येन यत्साध्य	मनुः १९३०
*येन यावत्त	बृह. ९५३
येन यावद्य	" ९५२
येन येन प	कात्या. १७६१
येन येन य	मनुः १७२०;
	नार. १७४९
*येन येनाङ्गे	शंखः १८४७
*येन येनाव	नार. १८२८
*येन येषां य	वसि. १२०५
ये नवासं स्ता	वेदाः १५७०
येन वेगैर्वि	स्कन्द. १९६६
*येन वैषां स्व	वसि. १२०५
येन स काम	शुनी. १९८८
येन सूर्यां सा	वेदाः ९९९
येनांशो याह	बृह. १५८४
येनाभिरस्या	वेदाः १००१
येनाङ्गेन द्वि	बृह. १८३१
*येनाङ्गेनाव	मनुः १८०१
" "	नार. १८२८
येनात्यन्तं भ	कात्या. १८३३
येना निचक्र	वेदाः ९९७
येनाहतः स	कौ. १६१६
ये नित्या भाक्ति	आप. ८१६
ये नियुक्ताः स्व	अपु. १६५४
*येऽनियुक्तास्तु	मनुः १६३२
ये नियुक्तास्तु	" "
येनेमा विश्वा	वेदाः ८०९
ये नो युवे ध	" १९०२
येऽन्ये ज्येष्ठक	मनुः ११८९
ये पितरो न	वेदाः १००४
येऽपुत्राः क्षत्र	बृह. १५१८
*येऽपुत्राः ब्रह्म	" "

*येऽप्येकजाता	बृह. १३४८
*ये बालकान्	" १७५९
ये बृहत्सामा	वेदाः १६००
ये ब्राह्मणं प्र	" "
ये ब्राह्मणास्त्रि	" १५९७,
	१६०१, १६०३
येभिः पाशैः प	" ९९९,
	१६०१
ये भूतस्य प्र	" १००३
ये मर्त्यं प्रत	" ५९९
ये मानं मेऽनु	" १२६१
ये यज्ञेन द	" १९८०
*ये यत्र पूर्व	कात्या. ९५७
ये राष्ट्राधिकृ	याज्ञ. १६३९,
	१९३२
*ये राष्ट्रेऽधिकृ	" १६३९
ये वध्वश्चन्द्र	वेदाः ९८४,
	१००२
*ये वा कुलीना	विष्णुः १६०९
ये वै चत्वारः	वेदाः १८९८
*ये वै समाः स्युः	बृह. ७८६
ये व्यर्था द्रव्य	आप. १६६७
*येषां च न कृ	नार. १५८४
येषां ज्येष्ठः क	मनुः १५४३
येषां तु न कृ	नार. १५८४
येषां देयः प	विष्णुः १६०९
*येषां द्विधा कि	नार. १५८०
*येषां वै न कृ	" १५८४
*येषां सवर्णा	देव. १३५१
येषामेताः कि	नार. १५८०
येषु देशेषु+	देव. १९४२
येषु स्थानेषु	" "
*ये समाः स्युस्तु	बृह. ७८६
ये सामानास्तु	" "
ये सहस्रम	वेदाः १४६४,
	१६००
ये सूर्यात् प	" ९९९
ये स्वा न संजा	" ८५८
येः कृतः सर्व	मनुः १९३०
येऽयैरुपायै	" ७१६
यैव प्रथमा	वेदाः १००८
*यैश्च संस्क्रिय	कात्या. ७५५
*यैश्चित्संस्क्रिय	" "
यैस्तु संस्क्रिय	" "
योऽकामां दूष	मनुः १८६६;
	नार. १८८३

*योऽकामां दूष	मत्स्य. १८९२
*योगः पूर्तं क्षे	लौगा. १२३३
*योगक्षेमं प्र	विष्णुः १२०६
" "	मनुः १२०९;
	हारी. १९८२
योगक्षेमप्र	विष्णुः १२०६
* " "	मनुः १२०९
योगक्षेमव	बृह. १२२३
*योगक्षेमन्य	मनुः ९०७
*योगक्षेमाव	" "
योगक्षेमोऽन्य	" "
*योगक्षेमोऽन्य	" "
यो गच्छेत्पर	बृह. १८९१
योऽगुणान् की	कात्या. १७९१
यो गृहीत्वा ऋ	विष्णुः ६१०
योऽग्निं चित्त्वान्य	वेदाः ९९५
यो ग्रामदेश	मनुः ८६४
योजं पञ्चौद	वेदाः १०००
योजनाद्वाद्दि	मार्क. ९६२
यो ज्येष्ठो ज्येष्ठ	मनुः ११९८
यो ज्येष्ठो विनि	" १३९७
*यो ज्येष्ठो हि नि	" "
*योऽस्मिन् राज	बृह. ९५१
योऽदत्तादायि	मनुः १६९७
यो ददाति स	दक्षः ८०७
यो दर्शनप्र	कात्या. ७२८
*यो दास्यं कार	मनुः ८२०
यो देवकामो	वेदाः १९००
*यो धनं आद	विष्णुः १२८१
यो धर्मः कर्म	नार. ८७०
यो धर्म एक	मनुः १०६२;
	यमः १११३
यो न आगो	वेदाः १५९३
यो नरस्त्यज	भा. १०३१
*यो न हन्याद्वा	बृह. १६४८
यो न हन्याद्वा	" "
*यो नार्पयति	मनुः ७४३
" "	मत्स्य. ७५६
योऽनाहिताग्निः	मनुः १७२५
यो निक्षेपं घा	अपु. १९७१
यो निक्षेपं ना	मनुः ७४३;
	नार. ७४९
* " "	मत्स्य. ७५६
यो निक्षेपं या	मनुः ७४२
योनिमात्राद्वा	गीत. १०१३
योनिरुत्स्विद्य	भा. १०३१

योनेरि प्र	वेदाः ६०५	यो वा तद्विक्थ	नार. ६९८	रक्षितारं न	भा. १०३२
*योऽन्यहस्ते तु	नार. ८८८	यो वा बुभूषे	वेदाः १००५	रक्षेत शय्यां	नार. १५११
*योन्या इव प्र	" "	यो विद्यमानं	कात्या. ६५७	रक्षेत्कन्यां पि	याज्ञ. १०८३
योऽपत्नीकः	वेदाः १००६	यो वै ब्राह्मणं	वेदाः ८१४	रक्षेद्वाजा वा	शंखः १९५०
यो ब्रह्मणे चि	" १००३	यो वै भागिनं	" १५७०	रक्षेद्वा कृत	बृह. ७२६
यो ब्राह्मणं दे	" १६००	यो वैश्यः स्याद्वा	मनुः १७२३	रक्षोभये र	कौ. १९२५
यो ब्राह्मणं म	" १४६४, १६००	*यो वैषां स्वामि	नार. ८३१	रक्ष्यं बालध	गौत. १९४८
यो ब्राह्मणस्य	" १४६४, १६००	*योषा यांते:	नि. १२५७	रक्ष्यमाणोऽपि	नार. ६५०
यो ब्राह्मण्याम	मनुः १८५९	योषा वै सिनी	वेदाः १००८	रक्ष्याश्चैवान्य	भा. १०३०
यो भाटयित्वा	वृम. ८५५	योषितो नित्य	शुनी. १११९	रक्ष्ये चात ऊ	आप. १८४४
यो भुङ्क्ते पर	बृह. ८३४	योषिद्ब्राह्मः सु	कात्या. ७१०	रजकाः काष्ठ	कौ. १६७४
यो भुङ्क्ते बन्ध	" ९५१	योषेव शिक्ते	वेदाः ९७३	रजकस्तुत्र	" "
यो मनुष्यः स्व	भा. १२८६	योऽसाधुभ्योऽर्थ	मनुः १७२६	रजसो दर्श	शुनी. १११९
यो मन्येताजि	याज्ञ. १९३३; अपु. १९६९	यो हिंसार्थम	वेदाः १६०२	रजस्वलां शि	विष्णुः १६१०
यो मोहादध	मनुः १६२९	यो हि प्रश्नं न	आप. १६०५	रजस्वलां सू	बृह. ११०६
योऽयं देवः प	वेदाः १८४०	*यो हि याचित	भा. १९६३	रजस्वला पुं	हारी. १०१६
यो यत आद	विष्णुः १२८१	*यो ह्यासन्नत	मत्स्य. ७५६	रज्जुः कापांसि	नार. १९३८
यो यत्र विहि	देव. १९४२	*यो ह्यासन्नत	बृह. १५१८	रज्जुना राज	कौ. १६१६
यो यथा निक्षि	मनुः ७३९; नार. ७४७	यौतकं मातुः	विष्णुः १४२८	रज्जयन् प्र	" "
यो यदङ्गं च	अपु. १८३५	यौवने वर्त	भा. १०३२	रतिं प्रीतिं च	भा. १९८६
*यो यस्य आर	विष्णुः १२८१	*यौषेयं चोत्त	बृह. १६४६	*रत्नं भूदांस	" १०२७
यो यस्य प्रति	मनुः ६६२; पिता. ६७६	रक्तचन्दन	स्कन्द. १९६६	रत्नसारफ	भार. ७३१
यो यस्य हर	नार. ७०४	रक्तमाल्याम्ब	नार. ९४५; बृह. ९५१	*रत्नानां चैव	कौ. १६१४
*यो यस्य हिंस्या	मनुः १८०६	रक्तमेकं वि	दक्षः १११४	" "	मनुः १७११, १७१६
*यो यस्याथमा	विष्णुः १२८१	रक्तस्रग्भवस	याज्ञ. ९४०	रत्नापहार	नार. १७५०
यो याचितक	कात्या. ६३३, ७५४; मत्स्य. ७५६	रक्तागमास्त्री	कात्या. ११०९	रत्नापहार्यु	कौ. १६७५
यो यावत्कुरु	याज्ञ. ८४८	रक्तागमान्	शंखः १०२४	रत्नार्थमेव	विष्णुः १६७०
यो यावद्विप	अपु. १९६८	*रक्षणं वर्ध	नार. ११२९	रथं हरेत	" १०२३
यो यथेव	स्कन्द. १९६५	रक्षणात् भ	गौत. १२६३	*रथं हरेद	मनुः ७७५
यो यो वर्णोऽव	नार. १९३५	*रक्षणात् भ	" "	रथः पितुः प	" "
*यो यो ह्यनन्त	मनुः १४७६	*रक्षणादर्थे	मनुः १९५७	रथजितां रा	आप. ११६५
योऽरक्षन् व	" १७०१	रक्षणादार्थे	" १६९२, १९२९	रथजितां रा	वेदाः ९९७
यो राजसर्प	अनि. १९६८	रक्षन्ति वार्ध	नार. १०९९, १५५५	रथैरिव प्र	" १९००
यो राज्ञः प्रति	नार. १९३९	*रक्षन्ति शय	शंखः १४७३	रमणीयम	भा. १०३०
यो लोभादध	मनुः १६२९	रक्षन्ति शय्यां	" " ; नार. १५५३	रथि च पुत्रां	वेदाः ९८५, १००१
*यो लोभाद्विनि	" १३९७	रक्षन्ति स्थावि	मनुः १०४५	रथिर्न यः पि	" ११५८
यो वः सेनानी	वेदाः १८९५	रक्षन् धर्म	" १७००	रथ्या सहस्र	" ९९९
यो वर्णः पोष	भा. १२८७	*रक्षमाणोऽपि	नार. ६५०	रसस्याष्टयु	नार. ६२६
यो वाऽऽगतश्रीः	वेदाः १००५	रक्षया स हि	भा. १९७६	*रसा अपि नि	वसि. ६०९
*यो वा तद्विक्थ	नार. ६९८	रक्षाधिकारा	नार. १९३६	रसो गोषु प्र	वेदाः १००३
		रक्षार्थाधिकृ	अपु. १६५४	रहसि वृद्धो	कौ. ७३७
		रक्षिता यत्न	मनुः १०४८	रहसीह न	भा. १०३१
				रहस्यमर	" १०२८
				रहस्येकास	" १०२९

रहोजितोऽह	बृह.	१९१३	राजन्यवैश्या	गौत.	१२३९	राजानं तत्सृष्ट	नार.	१७५१
रहोदत्ते नि	"	७५१	राजन्विशेषो	भा.	१२४४	राजानं स्वामि	कात्या.	७२७
राक्षमहं सु	वेदाः	१५९५	राजपत्न्यभि	याज्ञ.	१६३९	राजानः सत्यं	वेदाः	१८३९
राक्षसपैशा	कौ.	१४३०	*राजपालगृ	नार.	९१८	*राजानमथ	नार.	९४७
राक्षसोऽनन्त	नार.	१०९८	राजपुत्रा इ	भा.	८१९	राजानमाम	"	"
*राक्षसोऽनव	"	"	राजपुत्राप	शंखः	१६७१	राजानश्चेना	"	१९३६
राजकार्यनि	कात्या.	६७२	राजपुरुष	कौ.	१०३९	राजा नाम च	"	"
*राजकोषाप	मनुः	१६९८	*राजप्रख्यात	मनुः	१७०६	राजानुमत	वसि.	६१०
राजक्रीडासु	कात्या.	१६४९,	*राजप्रवर्ति	कात्या.	८७६	*राजान्तकर	मनुः	१९०५
		१९४२	राजप्रसाद	बृह.	८७५	*राजान्तकारि	"	"
राजगामि तु	हारी.	६६१	राजप्रसादा	नार.	९४९	राजा पुरोहि	आप.	१९१८
राजगामी नि	नार.	१९६१	*राजभिः कृत	मनुः	१७०४	राजा पृथक्पृ	अपु.	१७६६
*राजगृहगृ	"	९१८	*राजभिः स्थापि	याज्ञ.	१७३१	*राजा भाण्डं तु	नार.	७८२
*राजग्रहगृ	"	"	राजभिर्भूत	वसि.	१६६८;	राजार्थमेष	कात्या.	१६४९
राजग्राहगृ	"	"	मनुः	१७०४; नार.	१७५१	*राजा लब्धनि	याज्ञ.	१९६०
राजग्राह्यं च	लहा.	६७७	राजयक्षमाम	स्मृत्य.	१११८	राजा लब्ध्वा नि	"	"
राजचौराग्न्यु	कौ.	८७८	*राजयानस	याज्ञ.	१६३७	राजा विनिर्ण	मनुः	७४४
*राजचौरादि	बृह.	७५०	राजयानास	"	"	*राजा वेदवि	बृह.	८७२
राजचौरारा	"	"			१९३३	राजा संग्रामं	वेदाः	११२२
राजदुष्टानि	यमः	१६५२	राजविनिधि	विष्णुः	१६११	राजा संदाप	शुनी.	७३१
*राजदेवोप	याज्ञ.	८८४	राजवृद्धिः स	बृह.	१९१३	राजा सर्वस्ये	गौत.	१९१६
*राजदैवक	बृह.	६५१	राजशब्दिभि	कौ.	८६३	राजा साहसि	बृह.	१७६०
*राजदैवकृ	नार.	७४८	*राजशय्यास	याज्ञ.	१६३७	राजा स्तेनेन	मनुः	१७०२;
*राजदैवभ	बृह.	७८५	राजशासन	नार.	९४४		नार.	१७५१
राजदैविक	वृव.	६७७	राजा कृत्वा पु	याज्ञ.	८६५	राजाऽस्य भाण्डं	"	७८२
* " "	कात्या.	७५३	राजाक्रोशक	कौ.	१६१९	*राजा हत्वा पु	याज्ञ.	८६५
*राजदैवोप	बृह.	६५१;	राजा क्षेत्रं द	बृह.	९४९	राजेतरेषा	गौत.	१४६५
	कात्या.	६५८	राजा गवाभि	अपु.	१६५४	राजेव हि ज	वेदाः	९७३
" "	याज्ञ.	८८४	राजाभिनिबान्ध	ब्रह्म.	१३७४	राज्जुदालम	"	१६०२
राजद्रोहाभि	स्कन्द.	१९६५	राजा च जाज्ञ	विष्णुः	१९२१	राज्ञः कोषाप	मत्स्य.	१६५५,
राजद्विष्टाति	कौ.	१०३७,	राजा च प्रजा	"	१६७१		१६९८, १९२९	
	१३९२, १४३१		*राजा चानुशि	वसि.	१९२०	राज्ञः परैः प	भा.	८६०
*राजद्विष्टानि	यमः	१६५२	राजा ततः स्पृ	नार.	१७५१	राज्ञः प्रख्यात	मनुः	१७०६,
*राजधर्माश्च	कात्या.	१९४२	राजा तदात्म	"	७८२,		१९२७	
राजधर्मान्	"	१९४१			१९६१	राज्ञ एव तु	नार.	८३१
राजनि प्रह	नार.	१८२९	राजा तदुप	मनुः	१९५७	*राज्ञ एव स	"	"
*राजनिर्भूत	मनुः	१७०४	राजा तु धर्मे	वसि.	१९२०	*राज्ञ एव हि	"	"
*राजनिर्भिर्दे	विष्णुः	१६११	*राजा तु स्वामि	कात्या.	७२७	राज्ञश्च द्विगु	मत्स्य.	८५५
*राजनि स्थापि	याज्ञ.	१७३१	राजा त्ववहि	नार.	१९३५	राज्ञश्च प्रकृ	कौ.	१६१८
राजनि स्थाप्य	"	"	राजा दण्डध	भा.	१२४४	राज्ञस्ततः स	कात्या.	६५६
राजन्यबन्ध	वेदाः	१००९	राजादवीत	बृह.	१९६१	*राज्ञस्त्वृणः स	"	"
राजन्ययोग	कौ.	६११	*राजा दाप्यः सु	मनुः	७९५	राज्ञां तु शाप	ब्रह्म.	१३७४
राजन्यवैश्य	कात्या.	८३६;	राजा देशहि	कौ.	८६२	राज्ञा च पण	विष्णुः	८७८,
	मनुः	१७७४	राजादेशेन	कात्या.	१८८८		१६११	
राजन्यवैश्यौ	विष्णुः	१८४६	राजाधिदेवी	हरि.	१३७६	*राज्ञा चापि प	"	८७८
राजन्यवेद प्रा	वसि.	१८४५	राजानं चात्र	भा.	८१९	*राज्ञा ज्ञात्वा नि	बृह.	८७४

*राज्ञा ततः स	कात्या.	६५६	राज्ञो वृत्तानि	मनुः	१९३३	रिक्थिन ऋणं	गौत.	६७७
राज्ञा तदकृ	,,	८३८	राज्ञो हि रक्षा	१९३०		*रिक्थे पिण्डाम्बु	बृह.	१३४८
*राज्ञा तु पण	विष्णुः	८७८	राज्यकामुक	कौ.	१६३१	Xरिच्यते प्रय	नि.	१२५३
राज्ञा तु विनि	बृह.	८७४	राज्यमप्राप्त	भा.	१९८४	रिरिचान इ	वेदाः	७९१
*राज्ञा ते विनि	,,	,,	राज्यस्थैर्यनि	मासो.	१९७०	रुक्मप्रस्तर	,,	१००२
राज्ञा दत्ताऽथ	भा.	१९८६	*राज्यस्यान्तक	मनुः	१९०५	रुद्रस्य हेतिः+	,,	९०३
राज्ञा दापयि	नार.	७२४;	राज्यान्तकर	,,	,,	रुद्रादेवैना	,,	,,
यमः ७३०; बृह.	८५३		*राज्यान्तकारि	,,	,,	रूपं कुलं य	भा.	१०३०
राज्ञा दाप्यः सु	मनुः	७९५	रात्रिसंचारि	,,	,,	रूपदर्शक	कौ.	१६७५
राज्ञा दास्ये नि	,,	१८६६	रात्रीभिरस्मा	नार.	१७५४	रूपव्याज्याव	,,	१६१४
*राज्ञा देशाद्वि	कात्या.	१८८८		वेदाः	९७७,	रूपसंख्यादि	बृह.	७२७
राज्ञाऽधमर्णि	याज्ञ.	७२२		१८३६		रूपाजीवायाः	कौ.	१८५०
राज्ञाऽन्यायेन	,,	१९३३	*रात्रौ चरतां	शंखः	९०५	रूपाभिग्रह	,,	१६८३
राज्ञा परीक्ष्यं	नार.	११०६	रात्रौ चरन्ती	,,	,,	रूयं पञ्चगु	पिता.	६३४
*राज्ञा प्रख्यात	मनुः	१७०६	रात्रौ द्विगुणः	कौ.	१०३६	रूप्यधरणा	कौ.	१६७४
*राज्ञा प्रतिष्ठि	कात्या.	८७६	रात्रौ निष्कास	,,	,,	रूप्यमानेन	अनि.	१९६८
राज्ञा प्रवर्ति	,,	,,	रात्रा वयं सु	वेदाः	१००३	Xरेकण इति ध	नि.	१२५३
	नार.	१९३५	राष्ट्रादेनं व	मनुः	१८५८	रेतजं विद्य	भा.	१२८७
राज्ञामाज्ञाप्र	,,	१९३३	*राष्ट्रान्तकर	,,	१९०५	रेतजो वा भ	,,	,,
राज्ञामाज्ञाभ	,,	१९३६	राष्ट्रान्तरेषु	कात्या.	८९८	रेतोधाः पुत्रं	आप.	१२६७;
राज्ञामुपरि	कौ.	७९४	*राष्ट्रे पुरे वा	मनुः	१६९८	बौधाः	१२७१	
*राज्ञामेव तु	नार.	८३१	*राष्ट्रेषु रक्षा	,,	१६३१	रेतोधाः पुत्र	भा.	१२८८, १९८५
*राज्ञा मोक्षयि	,,	८३३	,,	,,	१६९८,			
राज्ञा मोक्षयि	,,	,,	,,	,,	१९२९			
राज्ञा राजान	वेदाः	११४३	*राष्ट्रेषु राष्ट्रा	,,	१६९८	*रेतोऽस्योत्पन्न	नार.	१०९४
राज्ञा वा सम	भा.	८१८	,,	नार.	१७५६	रेष्मच्छिन्नं य	वेदाः	९९६
*राज्ञा विवृत्य	नार.	७२४	रासभोऽधिको	शंखः	१२८३	रेभ्यासीदनु	,,	८११,
*राज्ञा संस्थाप्य	याज्ञ.	१७३१	रिक्तभाण्डानि	मनुः	१९२७,		१०००	
राज्ञा सचिह्नं	,,	१९०९		१९४५		रोगिभ्योऽर्थं स	बृह.	१७५९
*राज्ञा सचिह्ना	,,	,,	रिक्तं दिवं ग	बौधा.	११४७	*रोगिभ्योऽर्थमु	,,	,,
राज्ञा सभ्यैः स	संव.	१८९१	रिक्तं पुत्रव	कौ.	१४१६,	*रोगिभ्यो ह्यर्थ	,,	,,
*राज्ञा सम्यग्व	बृह.	१६४६		१४७३		*रोगी दोषाद	नार.	८४९
*राज्ञा सर्वे गृ	,,	८७४	*रिक्तं प्रतिप्र	कात्या.	१२०२	रोषयन्ति तु	,,	९४६
राज्ञा प्रव्रजि	नार.	१८८२	रिक्तं मृतायां	देव.	१४६२	रोमोत्पादन	हारी.	१७९४
*राज्ञे कर्मक	,,	८२५	*रिक्तगोत्रानु	मनुः	१३२७	रोषदानं प	कौ.	७९४
राज्ञे च पण	विष्णुः	८४३	रिक्तग्राह ऋ	याज्ञ.	६८६	रोषनिमित्तो	,,	१६१६
राज्ञे च बलि	कौ.	८०८	*रिक्तग्राही ऋ	,,	,,	रोहिणी न वि	वारा.	१०७७
*राज्ञे ततः स	कात्या.	६५६	,,	,,		रौरवस्य स्व	स्कन्द.	१९६५
राज्ञे दत्त्वा तु	बृह.	७८८	,,	वृहा.	७१५	लक्ष्यं गोवृ	भा.	१२४३
राज्ञे दशांश	कात्या.	,,	*रिक्तग्राही ध	याज्ञ.	६८६	लक्ष्येयुः कृ	स्कन्द.	१९६६
*राज्ञे पणश	विष्णुः	८४३	रिक्तभाज ऋ	गौत.	६७७	लक्षकं कार	कात्या.	६७३
राज्ञे बलिदा	गौत.	१६६१	रिक्तमूलं हि	शंखः	११४७	*लक्षकं दाप	,,	,,
राज्ञे षष्ठांश	शुनी.	७९०	रिक्तलोभाच्चा	वसि.	१२७२	*लतसु हरि	मनुः	१७१९
*राज्ञो दशांश	कात्या.	७८८	रिक्तहर्जा ऋ	कात्या.	७१०	लब्धं दानक	नार.	११२९
*राज्ञो दाप्यः सु	मनुः	७९६	*रिक्त्यादर्धं स	नार.	१३४६	लब्धाच्च सप्त	भा.	१९७६
राज्ञोऽनिष्टप्र	याज्ञ.	१७८३,	*रिक्त्यादर्धांश	,,	,,	लब्धायां सिद्धः	कौ.	८६३
			रिक्थिनं सुह	कात्या.	७२७	*लब्धे च चौरै	कात्या.	१७६३

लब्धे तु चौरै	कात्या.	१७६३
*लब्धेऽपि चौरै	"	"
लब्ध्वा वा विन्द	कौ.	१४३०
*लभतेऽंशं हि	कात्या.	१२०१
*लभते तत्सु	"	"
*लभते तद्गृ	गौत.	१३८६
*लभते दक्षि	नार.	७८३
लभेत चेन्न	कात्या.	७२९
*लभेत जीव	बृह.	१४०३
लभेत तन्सु	कात्या.	१२०१
लभेत दक्षि	नार.	७८३
लभेत पुंश्च	कौ.	८४३
*लभेत स पि	कात्या.	१२०१
लभेत सान्यं	नार.	१०९५
*लभेतांशं च	कात्या.	१२०१
*लभेतांशं तु	"	"
लभेतांशं स	"	"
*लभेतांशं स्व	"	"
लभेताजीव	बृह.	१४०३
*लभेत्पतित्र	"	१५१३
*ललाटे गर्द	नार.	१६४४
ललाटे चाभि	"	"
*ललाटे वाभि	"	"
लवणस्नेह	बृह.	६३०
*लवणस्वेद	"	"
*लामं गोबीज	नार.	८४९
*लामं गोवीर्य	"	"
लामं तत्र प्र	बृह.	७३४
*लामगोबीज	नार.	८४९
लामगोवीर्य	"	"
लामश्चतुर्थो	कात्या.	८९७
लामाद्याजान्त	विष्णुः	८९१
*लामाद्याजान्ति नि	वसि.	१२७२
लामार्थं वणि	नार.	८८८
*लामार्थं वणि	"	"
*लामार्थो वणि	"	"
*लामालाभौ त	याज्ञ.	७७७
लामालाभौ य	"	"
*लामे गोवीर्य	नार.	८४९
लिखितं तु य	शुनी.	७३१
लिखितं मुक्त	कात्या.	७१३
लिखितं साक्षि	नार.	६६९
लिखितस्येति	कात्या.	१४५७
*लिखित्वा मुक्त	"	७१३
*लिखित्वा सूक्त	"	"
*लिङ्गं छित्वा व	याज्ञ.	१८७४

लिङ्गस्य छेद	याज्ञ.	१८२२
लिङ्गिनः श्रेणि	कात्या.	१९४२
लिच्छिविक्र	कौ.	८६२
लीलायन्तयः कु	भा.	१०३१
*लुप्यते नास्य	बृह.	१५५८
लुप्यमानं स्व	भा.	१२४४
लुब्धकाः श्वग	कौ.	१९२५
लुब्धातिवृद्ध	बृह.	८७३
लुब्धोऽन्यत्र च	अपु.	१९७५
लेखयेत्तद्	बृह.	७१५
लेखयेद्वस्त	कात्या.	९५५
*लेखस्य पृष्ठे	याज्ञ.	६८९
*लेख्यं दत्त्वा ऋ	नार.	७०६
*लेख्यं दद्याद्	"	"
लेख्यं दद्याद्दि	"	"
लेख्यं यस्य भ	हारी.	६३६
*लेख्यस्य पृष्ठ	याज्ञ.	६८९
लेख्यस्य पृष्ठे	"	"
लेख्यारूढं सा	बृह.	६२८
लेख्यारूढश्चे	कात्या.	९५५
*लेख्यारूढश्चो	"	"
लेख्ये कृते च	व्यासः	६७६
लेख्ये तु लिखि	भार.	६६०
लेख्येन भोग	नार.	१५८१
लेख्येन साक्षि	बृह.	७२७
*लेख्यैरप्यव	नार.	१७५३
लेपभाजश्च	मत्स्य.	१३८३
*लेख्यैरप्यनु	नार.	१७५३
लेख्यैरप्यव	"	"
लेख्यप्रचारै	शुनी.	१७६७
लोकप्रसादं	अपु.	१९७०
लोकयात्रा स	भा.	८६१
लोकवेदवि	"	१०२७
लोकश्चार्थं व	"	१२८६
लोकानन्त्यं दि	याज्ञ.	१०७९
*लोकानन्त्यदि	"	"
लोकानन्यान्	मनुः	१९३०
लोकान्तरग	देव.	१११२
लोकान्तरस्थं	व्यासः	११११, १५२४
*लोकान्तरस्थ	"	"
लोकैऽप्याचरि	भा.	१०३३
लोकैऽस्मिन् द्वा	नार.	१७८७
लोकैऽस्मिन् द्वि	"	८८६
लोकैऽस्मिन् म	"	१९४०
लोपामुद्रा वृ	वेदाः	९६८

*लोप्यादिरहि	नार.	१७५१
लोभमेको हि	भा.	८६३
लोभाद्वायाद्वा	बृह.	१६४६
लोभाद्यास्ति नि	वसि.	१०२२
* " "	"	१२७२
लोभान्मूढैर	बृह.	१११६
लोभदोहवा	कौ.	१६२१
लोलन्द्रियेति	भा.	१०३१
*लोहानां चैव	नार.	१७४७
लोहानामपि	"	१७४६
लोहितदर्श	वेदाः	१७९३
लोहेऽर्था वा स	शुनी.	१७६७
वंशजानाम	संय.	१३८४
*वंशपिण्डेषु	नार.	१५५५
वक्ष्यन्तीवेदा	वेदाः	९७३
*वक्ष्यमाणोऽपि	नार.	६५०
वङ्गं च जस	शुनी.	१७६७
वचनात्तत्र	कात्या.	१७९१
वचनानुल्य	वसि.	१७८०
मनुः १७७८; नार.	१७८६	
वचसा यत्प्र	हारी.	८०८
वज्रशुक्तिप्र	वसि.	६०९
वणिक्पथं च	बृह.	१५८१
वणिक्प्रभृत	नार.	७८०
वणिक्सुवर्ण	स्कन्द.	१९६६
*वणिक्वीथि प	बृह.	७६६
वणिक्वीथीप	"	"
कात्या. ७६८; मरी.	७६९	
वाणिजः कर्ष	कात्या.	७२७
वाणिजां कर्ष	"	७८९
वाणिजानां क	शुनी.	७९०
वत्सप्रियं वै	वेदाः	१६५६
वत्सरे वत्स	शुनी.	८५६
वत्सानां द्विगु	स्मृत्य.	१९७६
वत्सावते त्व	हरि.	१३७६
वदन्त्यष्टगु	व्यासः	६३४
वधं जारश्च	कौ.	१८४९
वधः सर्वस्व	नार.	१६४३
वधः सर्वस्वा	गौत.	१८४२
वधदण्डो भ	मत्स्य.	१८९२
वधबन्धनि	भा.	८१९
वधबन्धम	"	१०३२
वधस्तत्र तु	कात्या.	१६५१
वधस्तत्र प्र	"	१८८८
वधास्ते ब्रा	नार.	१६४३
वधूरियं प	वेदाः	९७१

चधूर्जजान	वेदाः १९३	वरिष्ठा सर्व	वारा. १०७७	वर्णोत्कर्षम	कौ. १६७४
*चधूर्जिगाय	" "	वरुणं देवा	वेदाः ११४३	वर्णोत्तमानां	" १६१८
*चधूर्मिमाय	" "	वरुणस्ते अ	" "	*वर्तते चेत्प्र	कात्या. १९१४
*वधे चोरभ	बृह. ८७२	वरुणस्त्वा न	" ७९२	वर्तते यस्य	संप्र. ११४२१
*वधे तत्र प्र	कात्या. १८८८	वरुणाय म	कौ. १८५१	वर्तते हि म	शुनी. १९८८
*वधे तस्य प्र	" "	वरुणेन य	मनुः १९३०	*वर्ततेनादभि	भा. १०२७
वधेन गोपो	नार. ९१८	वरुणोऽपाम	वेदाः १६०३	वर्तमानोऽव	संव. १८९१
*वधेन पालो	" "	वरो दोषं स	मत्स्य. १९७५		नार. १७५२
वधेन शुद्धय	मनुः १७०२	*वर्चःस्थानं ब्र	बृह. ९५३		१९३६
वधे योक्षो भ	बौधा. १६६७	वर्चःस्थानं व	" "	वर्तते चेत्प्र	कात्या. १९१४
वधे वधः	कौ. १६१८	वर्चो गोषु प्र	वेदाः १००३	वर्तते याम्य	मनुः १९३१
*वधो दण्डो भ	मत्स्य. १८९२	वर्चो न्वस्यै सं	" १००२	वर्धनं रक्ष	नार. ११२९
वध्यः शूद्र आ	आप. १८४४	वर्जयन्ति च	भा. १९२२	वर्धितं द्विगु	लहा. ७३२
वध्ये कर्मणि	यमः १८३५	वर्जिताः पञ्च	ब्रह्म. १३७४	*वर्मसस्यास	कात्या. ६३३
*वनस्थस्य ध	विष्णुः १४७१	वर्णं रूपं प्र	मनुः १९५४	वर्षाण्यष्टाव	कौ. १३०४
वनस्पतिभ्यः	भा. १०३१	*वर्णक्रमाच्च	याज्ञ. ६१९		१४३१
वनस्पतीनां	मनुः १८०४	वर्णक्रमाच्छ	" "	वर्षाण्यष्टौ स	कात्या. ९६०
	कात्या. १८३४	*वर्णक्रमाच्छु	" "	*वर्षानष्टौ स	" "
वने निवत्स्या	वारा. १०७६	*वर्णक्रमानु	कात्या. ८३६	वर्षारात्रम	कौ. १९२४
वने निवास	" "	वर्णक्रमेण	अपु. १९६२	वर्षावग्रहे	" "
वन्ध्यां स्त्रीजन	नार. ११८०	*वर्णत्रयस्य	कात्या. ८३५	*वर्षा ह्यष्टौ स	कात्या. ९६०
*वन्ध्याऽपुत्रासु	मनुः १९५१	वर्णयोश्च द्व	भा. १२८७	वह्निगुल्मल	विष्णुः १६०९
वन्ध्या वा मृत	शौन. १३६३	*वर्णरूपप्र	मनुः १९५४		१७९८
वन्ध्याष्टमेऽधि	मनुः १०५७	वर्णश्चतुर्थः	भा. ८१८	वशा चोत्पन्न	बौधा. १०२०
वर्माभिः पुत्र	वेदाः ९७१	वर्णसंकर	नार. १९३३	वशाऽपुत्रासु	मनुः १९५१
	१९७९	वर्णस्वराका	" १७५३	वश्यां कुमारीं	भा. १२८६
वयं घाते अ	" ८४१	*वर्णा आश्रमा	गौत. १९१७	वसनं त्रिप	बृह. १५२०
वयं जयेम	" १९००	वर्णानां परि	भा. ८१८	वसनस्याऽश	" "
वयं तदस्य	" ८१०	वर्णानां प्राप्ति	नार. ८२९	वसनाशन	" "
वयं राजसु	" १९००	वर्णानां यद्	शंखः १४७३	वसानस्त्रीन्	याज्ञ. १७३६
वयोव्यष्टक	बृह. १२२४	वर्णानां संक	मनुः १०६८	वसिष्ठकश्य	शंखः १२८२
वयोविद्यात	" १९८७	वर्णानामनु	उश. १२३८	वसिष्ठवच	वसि. ६०९
वरं कूपश	भा. १९८५	वर्णानामानु	याज्ञ. ८२४	वसिष्ठविहि	मनुः ६११
वरं क्रतुश	" "		१७८४; कात्या. ८३६		नार. ६२४
वरं रूपमु	बौधा. १६६७	* " "	नार. ८२९	वसिष्ठाग्रे व	स्कन्द. १९६५
वरं वा रूप	" ११४६		उश. १२३८	*वसुकुड्यहि	व्यासः ८९९
वरणाद् ग्रह	नार. १०९३	वर्णानाश्रमां	गौत. १९१६	वसुकुड्यहि	" "
वरदस्तु व	भा. १०३१	वर्णानुक्रमे	विष्णुः १२४०	वसुदेवो म	हरि. १३७६
वरदानेन	" १३९१	*वर्णान्त्येष्वानु	याज्ञ. १७८४	वसेयुः पूजि	कौ. १९२५
वरदोषं वि	विष्णुः १०२३	वर्णावरेष्वं	नार. १२५०	वसेयुर्दश	कात्या. १५८२
वरदोषान्	अपु. १९७५	वर्णाश्रमावि	बृह. १९४१	वसेयुर्द	नार. १५८१
वरयितुर्वा	कौ. ८७९	वर्णाश्रमाः स्व	गौत. १९१७	* " "	कात्या. १५८२
वरयित्वा तु	कात्या. ११०९	वर्णाश्रमाणां	विष्णुः १९२१	वस्त्रं चतुर्गु	याज्ञ. ६६८
वरयित्वा द्वि	भा. १२८४	* " "	बृह. १९४१	*वस्त्रं छत्रम	विष्णुः १२०६
वरयित्वा व	शंखः १०२४	वर्णानां च त	स्कन्द. १९६५		मनुः १२०९
वरस्य दत्त	शाता. १११६	वर्णो तृतीये	भा. १२४३	वस्त्रं पत्रम	विष्णुः १२०६

*वल्लं पात्रम	मनुः १२०९	वाचा च वध	भा. १०३३	*वार्द्धकेन शि	बृह. ९५०
*वल्लं पुष्पम	" "	वाचा यच्च प्र	हारी. ७९४,	वार्द्धके च शि	" "
वल्लं भूर्दास	भार. ७३१	वाचि पथि श	आप. १७९५	*वार्द्धकेन शि	" "
वल्लं वेष वि	कौ. १६१६	*वाचैव यत्प्र	हारी. ८०८	वार्धिकांश्चतु	मनुः १९३०
*वल्लकुप्यहि	व्यासः ८९९	वाजिवारण	कात्या. १७६१	वाचाते ह्ये	वेदाः १००९
*वल्लकूप्यहि	" "	वाञ्छ मे तन्वं	वेदाः ९९६	वासः कौशेय	नार. १७४५
वल्लगोमिथु	नार. १०९८	*वाटचोरभ	बृह. ८७२	वासः पश्वन्न	" १६४२
वल्लधान्यहि	याज्ञ. ६२१;	वाटभेदे द्वि	कौ. ९०६	वासनस्थम	याज्ञ. ७४५
	बृह. ७३१	वाणिज्यं कार	मनुः ८१९,	* " "	नार. ७४७
	व्यासः ८९९		१९२७	*वासरं राज्ञा	गौत. १९४७
*वल्लारूप्यहि	बृह. ८५२	*वाणिज्यं चैव	बृह. १५८१	वाससी कुण्ड	शौन. १३६३
*वल्लारुच्छादम्	" १२२२	वाणिज्यं पाशु	भा. ८१९	वासंसि फल	मत्स्य. १७६७
वल्लादयोऽवि	भा. १९७१	*वाणिज्यमथ	बृह. १५८१	वासो यत् पत्नी	वेदाः १००३
वल्लादिकस्य	शौन. १३६४	वाणिज्याद्याः स	" ७८४	वासो हिरण्यं	" १०००
वल्लादिभिर	मनुः १३९३,	वातायनं प्र	" ९५३	वास्तुकम्	कौ. ९२६
वल्लान्नपानं	१९५२; अपु. १९८८	*वातायनः प्र	" "	*वास्तुनि विभा	प्रजा. १२३३
*वल्लान्नमानं	मनुः १३९३	*वातायनप्र	" "	वाहयन् सा	मनुः १८११
*वल्लान्नमासां	" "	*वातायनाः प्र	" "		कात्या. १८३४
	१९५२	वातोपधूत	वेदाः १९८०	*वाह्यः समांश	बृह. १२२३
वल्लाभरण	कौ. १८००	*वादी चेन्मार्गि	व्यासः ७६८	वाह्यकर्षक	" ७८६
वल्लाङ्कार	शुनी. १११९;	वादी चोन्मार्ग	" "	*वाह्यबीजात्प	" ७८७
	बृह. १२२३	वादेष्वावच	मनुः १७७४;	वाह्यबीजात्य	" "
वल्लैराभर	नार. १८८१		नार. १७८७	*वाह्यबीजादि	" "
वह्न्युक्तं विन्य+	स्कन्द. १९६७	वानप्रस्थध	विष्णुः १४७१	*वाह्यवाहक	" ७८६
वाक्चक्षुः कर्म	गौत. १०१२	वानप्रस्थय	याज्ञ. १५०९;	*वाह्यैः कर्षक	" "
वाक्पारुष्यं प्र	नार. १७८७		कौ. १९८६	विंशतिः सोम	मासो. १९७०
वाक्पारुष्यम्	कौ. १७७१	वानलव्याश्चो	" ९२६	विंशतिभागः	गौत. ११८१,
वाक्पारुष्यम्	" "	*वानस्पत्यं फ	मनुः १७२२		१६६३
वाक्पारुष्यादि	बृह. १८३१	वानस्पत्यं मू	" "	*विंशतिभागाः	" "
वाक्पारुष्ये कृ	" १८३०	वापीकूपत	नार. ९४८;	*विंशत्संवत्स	कात्या. ७११
वाक्पारुष्ये य	कात्या. १८३३		बृह. ९५०	विंशत्संवत्स	" "
वाक्प्रतिपन्नं	विष्णुः ६७९	* " "	शंखः १६१३	विकर्णकर	याज्ञ. १६३८
वाक्यं चोवाच	भा. १९८५	वापीतडागो	" "	विकर्मक्रिय	मनुः १७१०
वाक्यकर्मानु	कौ. १६८५	*वा बघ्नीयाद	कात्या. १६४९		१९०७
वाक्यानुयोगो	" १६८७	वामं पितृभ्यो	वेदाः ९८०,	विकर्म तद्ग	भा. १९७६
वाक्याभावि तु	कात्या. १९४२		१००१	विकर्मस्थः स	शाता. १११६
वाक्यैर्मेधुर	भा. १०२९	वायव्यं गोमृ	" १५९४	विकर्मस्थान्	मनुः १७१०,
वाक्यशूरो दण्ड	" ८६०	वायुप्रोक्तां त	वृम. १११६		१९०७
वाक्यदण्डस्ताड	कात्या. १८३३	वायुष्टे अस्त्व	वेदाः ११४३	विकल्पं तद्	नार. १९७८
वाग्दुष्टात्तरक	मनुः १६२२	वारणाज्ञान	कौ. १०३८	*विकल्पमाणः	" ९४८
*वाग्धिगदण्डप	बृह. ८७४	वारुणी यस्य	हारी. १०१६	विकल्पमाणे	" "
वाग्धिगदमं प	" "	वारे वा तोय	कौ. ९३०	विकर्मकाले	कौ. ८६३
*वाग्धिगदमौ प	" "	*वार्ता तु यां चा	नार. १७५७	*विकल्प्य तु ह	मनुः ९०८६
वाचः सत्यम	वेदाः १००६	वार्ता त्रयीम	" "	विकल्प्यं चैव	नार. ९१६
*वाचा च यत्प्र	हारी. ८०८	*वार्द्धके च शि	बृह. ९५०	विकल्प्यं वा कि	कात्या. ८०४

विक्रयप्रति	कौ.	९२८	*विख्यातं संव	गौत.	१९४७	विट् चास्य पुव	नार.	१०९४
विक्रयायो ध	मनुः	७५९	विख्याप्य संव	"	"	विट्शूद्रयोरे	मनुः	१७७९
*विक्रयापक	याज्ञ.	१७३६	विगतक्रोध	नार.	१९३६	विष्मूत्रशङ्का	कात्या.	७२८
विक्रयावक	"	"	विगुणान् भेद	कौ.	८६२	*विष्मूत्रसंज्ञा	"	"
*विक्रये चैव	बृह.	६५४	विगुणोऽपि य	नार.	१९३६	*विष्मूत्रोत्सर्ज	"	८३६
" "	कात्या.	८०५,	विग्रहे च ज	कात्या.	१९१५	विष्मूत्रोदक	"	९५९
		१४५५	*विग्रहेऽथ ज	"	"	विष्मूत्रोन्मार्ज	"	८३६
विक्रयेषु च	बृह.	८९६	विघुष्य तु ह	मनुः	९०८;	वितथं तु व	भा.	१९६३.
विक्रीणतां वा	याज्ञ.	१७३०		नार.	९१६			१९६४
विक्रीणताम	"	"	*विघुष्यापह	"	"	वितथेन ब्रु	मनुः	१७७६
*विक्रीणाति प	मनुः	७५८	*विघुष्योपह	मनुः	९०८	*वितथेन व	"	"
*विक्रीणाति स्व	नार.	८३१	*विघ्नं यो वाह	कात्या.	८५३	वि तिष्ठन्तां मा	वेदाः	१००२
विक्रीणानस्त	"	८८८	विघ्नयन् वाह	"	"	वि ते मुच्यन्तां	"	९९९.
*विक्रीणीत त	"	"	*विघ्नेन तु ह	मनुः	९०८;			१६०१
विक्रीणीते द	याज्ञ.	८८५		नार.	९१६	वित्तापहारि	कौ.	८१७
*विक्रीणीते प	मनुः	७५८	विचार्य तस्य	मनुः	७४१;	वित्वक्षणः स	वेदाः	८०९
*विक्रीणीते य	नार.	८३१		नार.	७४८	वि त्वा नरः पु	"	११५८
विक्रीणीते स्व	"	"	*विचार्य सर्व	मनुः	१७०७	विदध्यादौर	कात्या.	१३५०
*विक्रीतं च त	"	८८८	विचार्य सर्व	"	"	विदितं तु म	वारा.	१०७७
विक्रीतक्रीता	कौ.	८७८		"	१९२७	*विदितोऽर्थांग	संग्र.	११४२
विक्रीतमपि	याज्ञ.	८८५	*विचित्रैश्चार	नार.	१७५४	" "	शुनी.	१९८८
विक्रीतासु हि	भा.	१२८६	विचिन्वतीमा	वेदाः	१८९८	विदित्वा चाप	भा.	१९८३
विक्रीते त्वाज्ञ	नार.	८९५	*विच्छिन्नकर्ण	याज्ञ.	१६३८	विदित्वा भेद	"	"
*विक्रीयते द	याज्ञ.	८८५	विच्छिन्नपिण्डाः	कौ.	११९९	विदुर्य एव	नार.	१९४०
विक्रीयते प	नार.	७६२	विजयभागं	वेदाः	१८९७	*विदुर्यस्यैव	"	"
विक्रीयतेऽस	"	"	विजयाय हि	भा.	८६०	विदुलस्येव	भा.	१९८३
विक्रीयते स्वा	व्यासः	७६८	विजानिर्यत्र	वेदाः	८४२,	विदुषोऽतिक्र	गौत.	१६५७
*विक्रीय पण्यं+	नार.	८८६		१८४०		विदुषो वास	आप.	१६६५
विक्रीय पण्य	कौ.	८७८	*विजितं क्षात्रि	गौत.	११२३	विदो धर्मो ह्य	भा.	१९६३,
विक्रीय वस्त्रा	बृह.	१२२२	विजित्यै शर	वेदाः	१८९७			१९६४
विक्रियासंग्र	नार.	८८६	विजिहीर्ष्व लो	"	६०५	*विद्यते तत्र	ब्रह्म.	१३७४
*विक्रिय तु ह	"	९१६	*वि जिहीष्व लो	"	"	विद्यते न हि	"	"
विक्रेता चात्म	"	८३०	*विज्ञातं राज	बृह.	७६६	विद्यमानमु	कौ.	१२८८
विक्रेता चेद्	कौ.	७५७	विज्ञानमुच्य	"	८३४	*विद्यमाने च	कात्या.	७११
विक्रेता दार्शि	बृह.	७६५	विज्ञायते ब्र	वसि.	१९२१	*विद्यमाने तु	"	"
विक्रेता स्वामि	नार.	७६३	विज्ञायते हा	वेदाः	८१४	" "	"	१४५६,
विक्रेतुः प्रति	"	८९३;	विज्ञायते हि	वसि.	१९७७			१५२०
	बृह.	८९५	विज्ञायते हो	"	१२७३	विद्यमानेऽपि	"	७११
विक्रेतुरेव	नार.	८८७	विज्ञाय वच	वारा.	१०७७	" " " +	संग्र.	१५२९
विक्रेतुर्दश	याज्ञ.	७६१	*विज्ञाय सर्व	मनुः	१७०७	विद्यमानेऽप्य	"	"
विक्रिय मध्य	वारा.	१३२९	विज्ञाय साक्षि	शुनी.	७३१	विद्यमानेषु	कात्या.	१४५६
*विक्रोशकस्तु	बृह.	१७९०	*विज्ञेयः साधु	बृह.	१६४७	विद्यया क्रय	बृह.	११४१
विक्रोशन्यो य	मनुः	१६९३	*विज्ञेयः साध्य	"	"	विद्यया सह	बौधा.	१९७४
विक्रोशमानां	कात्या.	८३८	*विज्ञेयाः साधु	"	"	विद्ययैव स	मनुः	"
विक्षिप्तवस्त्र	कौ.	१६१५	विज्ञेया लक्ष	भा.	१०३३	विद्याकर्मसु	बृह.	११९३
*वि क्षेत्रियस्य	वेदाः	६०५	विज्ञेयोऽसाधु	बृह.	१६४७	विद्या त्रयी स	"	८३४

विद्यादुत्साह	मनुः १६९६, १९२९	विधाय वृत्तिं	मनुः १०६०; बृह. ११०७	विनिर्गच्छंस्तु	नार. ८५२
*विद्यादुत्साह	,, १६९६	*विधायनाद्वे	नि. १२५७	*विनिर्वायोः प्र	,, ९१९
*विद्याधनं च	कात्या. १२२५	विधिः पञ्चवि	नार. १८२५	विनिवृत्ताभि	भा. ८६१
विद्याधनं तु	मनुः १२११	विधिना गोत्र	वृगौ. १३७२	विनीतांश्च प्र	,, ,,
उ " " +	कात्या. १२२५	विधिरेष स	देव. १२०३	*विनेयः सोऽन्य	नार. १०९७
*विद्याधर्मयु	बृह. ११९३	विधिर्हि बल	ब्रह्म. ८४०	विनेयः सोऽन्य	,, ,,
विद्याधिकः स	कण्व. ८३९	विधिवत्प्रति	मनुः १०४१	विनेयाः प्रथ	,, ९४६
विद्यान्ते गुरु	गौत. ८१५	*विधिवत्संप्र	,, ,,	*विनेयौ तावु	,, ११०२
*विद्यापणकृ	कात्या. १२२५	विधूय सर्व	भा. १०२८	विनेयौ सुभृ	,, ,,
विद्यापि च वि	नार. १७५२	*विधेयोऽयम	मनुः १७७५	*विनेयौ स्वभ	,, ,,
विद्याप्रतिज्ञ	बृह. १२२३;	*विधेयोऽयोम	,, १७७६	विन्देत्पतित्र	बृह. १५१३;
	कात्या. १२२५	वि न इन्द्र मृ	वेदाः १००६	विपत्तौ कण्ट	प्रजा. १५२६
*विद्याप्राप्तं तु	,, १२२७	*विनयं च मू	विष्णुः ९०४	विपत्तौ श्रेणी	कौ. १७९९
विद्याप्राप्तं शौ	व्यासः १२३१	विनयं दाप	नार. ७२४	विपत्रहस्तं	,, १६७३
विद्याबलकृ	कात्या. १२२५	विनयः कल्प	बृह. १८८५	विपरीतं न	स्कन्द. १९६६
विद्या ब्राह्मण	मनुः १९७४	*विनयोऽभिभ	,, १७८९	विपर्ययाद्	मनुः ९३८
विद्याभिजन	उश. १९६२	विनयोऽभिहि	,, ,,	विपर्यये तु	नार. ११३१
विद्यार्थं षड्य	मनुः १०६१	*विनयो विहि	,, ,,	विपर्यये बा	,, ७६३
*विद्यालब्धं कृ	कात्या. १२२५	विनष्टपशु	विष्णुः ९०४	विपर्यये म	कौ. १६८५
विद्याविज्ञान	बृह. ८३४, ११९३	*विनष्टपशू	,, ,,	विप्रः क्षत्रिय	नार. १८८२
विद्या शिल्पं मृ	मनुः ११२७	विनष्टे मूल	नार. ६४९	*विप्रः पञ्चाश	मनुः १८६०
विद्याशौर्यश्च	प्रजा. १२३२	*विनष्टे वाप्य	,, ११५२	,, १७७४;	,, १७८८
विद्याशौर्यादि	बृह. १२२१	विना गर्भं स	भा. १०३०	*विप्रः शतार्थ	बृह. १७९०
*विद्याशौर्याद्य	,, १२२२	विना चिह्नैस्तु	कात्या. १६५०	विप्रक्षत्रिय	मनुः १७७४
विद्या ह वै ब्रा	वसि. १९७४	विना तोयप्र	भार. ८०७	*विप्रचिह्नेन	याज्ञ. १६३७
विद्युत्पुंश्चली	वेदाः ८४२	विना धारण	याज्ञ. ६४६;	विप्रत्यये ले	व्यासः ६७६
विद्युन्न या प	,, ९८८	*विना धारणि	वृह. ७३२	विप्रत्वेन च	याज्ञ. १६३७,
विद्वुतं न तु	शुनी. १७६७	विना पित्रा ध	याज्ञ. ६४६	*विप्रत्वेन तु	,, १९३३
*विद्वान्श्वेद्व्यास	आप. १६६५	विनाशका भ	कात्या. ६७४	,, १६३७	,, १६३८
विद्वान्स्तु ब्राह्म	मनुः १९५६	विनाशकार्थ	भार. ६६०	*विप्रदुष्टां प	,, १६३८
विद्वानशेष	याज्ञ. १९६०	विनाशयत	बृह. १६४८	विप्रदुष्टां त्रि	मनुः १०५८;
*विद्वान् प्रजन	नि. १२५५	विनाशयन्	कौ. ९२७	याज्ञ. १६३८; अपु.	१९७९
*विद्विषा तु ह	मनुः ९०८	विनाशहेतु	बृह. १६४६	विप्रपीडाक	याज्ञ. १८१५
विद्वेषिणो व्य	बृह. ८७३	विनाशार्थिन	कात्या. १६५१	विप्रवर्जं त	स्कन्द. १९६५
विधनस्य स्त्री	विष्णुः ६७८	*विनियुक्ताश्च	बृह. १६४८	विप्रवादाः सु	भा. १२८६
*विधवनाद्वा	नि. १२५७	*विनियुक्तास्तु	मनुः १६३२	विप्रस्योद्धारि	मनुः १२४६
विधवायां नि	मनुः १०६५,	विनियोगात्म	,, ,,	*विप्राः पञ्चश	,, १७७४;
	१०६६		नार. १५५५;	विप्राः प्राहुस्त	नार. १७८८
विधवायां प्र	आदि. १३८४	*विनियोगार्थ	कात्या. १५६१	विप्राणां न नि	मनुः १०७२
विधवा यौव	लहा. १४०४;	*विनियोगेऽर्थ	नार. १५५५	*विप्राणां विप्र	वृम. १११६
	हारी. १४६६	विनियोगोऽत्र	,, ,,	विप्रेण क्षत्रि	मनुः १६२३
*विधवा विधा	नि. १२५७	विनियोगोऽपि	संभ. ११४२	विप्रे शतार्थ	बृह. १२५१
*विधानं पूज	,, १२५५	*विनियोगोऽस्ति	,, ,,	विफलं तद्भ	,, १७९०
विधाय प्रोषि	मनुः १०६०	*विनियोगोऽस्य	नार. १५५५	विब्रूयुस्तत्र	कात्या. १५२३
			संभ. ११४२		भा. १९६३

विभक्तं स्थाव	यमः १५६१	*विभज्याधि स	वसि. ६३६	*विवादोदेर्वि	नार. १०९३
विभक्तजः पि	गौत. १५६२	विभज्याधिः स	" "	विवादेन स	मासो. १९७०
विभक्तजस्य	बृह. १५६८	विभागं कीर्त	भा. १९८३	विवादे न्याय	कात्या. ७३०
विभक्तदाया	बौधा. १४६८	विभागं चेत्पि	याज्ञ. ११६८	विवादे साक्षि	संव. १८९१
विभक्तव्यं पि	निघ. ११४२	विभागं बह	भा. १९८३	विवादोऽष्टाद	बृह. ७३४
विभक्तस्यास्य	बृहा. १५२६	विभागकाले	कात्या. १२२९;	विवासयेत्	यमः १८३५;
विभक्ताः पितृ	कात्या. १५६१		व्यासः १२३१		अपु. १९६४
विभक्ताः सह	विष्णुः १५४१;	*विभागार्हं पि	निघ. ११४२	विवासयेत्स्व	स्कन्द. १९६५
	मनुः १५४३	विभागे तु ध	गौत. ११२४	विवास्यो वा भ	मनुः १६२७
*विभक्ता अवि	नार. ६९०	*विभागे धर्म	" "	विवाहकर	भा. १०२९
" "	बृह. १५८५;	विभागधर्म	नार. १५७९;	विवाहकाले	व्यासः १२३१;
	व्यासः १५८७		बृया. १५८२		कात्या. १४५२
*विभक्तानभि	नार. १५८०	विभागनिह	याज्ञ. १५७५	विवाहपूर्वो	कौ. १०३४
विभक्तानव	" "	विभागभाव	" "	विवाहविधि	बृम. १३६२;
विभक्तानां पृ	" "		बृया. १५८२		वृगो. १३७१
विभक्ता भ्रात	बृह. १५५७;		व्यासः १२३१	विवाहवैशि	भा. ११८४,
	नार. १५८०, १५८१	*विभागलेख्य	याज्ञ. १५७५		१२३४
* " "	कात्या. १५८२	*विभागस्य तु	मनुः १५७२	विवाहसंयु	कौ १०३४
विभक्तारं ह	वेदाः ११५८	विभागे तु कृ	" १५७५	विवाहस्वासु	नार. १०९८
*विभक्ता वाऽवि	नार. ६९०;	विभागे यत्र	नार. १५७९	विवाहात्पर	कात्या. १४५३
	बृह. १५८५	विभागे सति	" ११३२	विवाहादिवि	नार. १०९२
विभक्ताश्च दा	विष्णुः ६७९	विभागोऽर्थस्य	बृह. ७५१	विवाहादिषु	कौ. ८०८
विभक्ता ह्यवि	नार. ६९०	विभावकं त	याज्ञ. १९५८	विवाहानां तु	" ८७९
* " "	बृह. १५८५	विभावयेन्न	नार. ७४९	विवाहार्थं तु	पद्म. १३७६
*विभक्ते तु सु	याज्ञ. १५६५	विभाव्यैक	बृह. ७५१	विवाहाश्च त	भा. १०२८
विभक्तेनैव	कात्या. १५७४	विभाव्य दाप	कात्या. ६७४	विवाहे कृत्यां	वेदाः १००४
*विभक्तेऽपि स	याज्ञ. १५६५	*विभाव्यो वादि	" "	विविक्ते ताडि	बृह. १८३२
विभक्तेषु सु	" "	विभिन्नमात्	व्यासः १२३८	विविधाचर	हारी. ७९४,
विभक्तेष्वनु	बृहा. १५६८	विभिर्द्वा चर	वेदाः ९९		८०८
विभक्ते संस्थ	कात्या. १५२२	विमांसविक्र	विष्णुः १६०९,	विविधाश्च प्र	नार. ११३०
विभक्तेस्तु पृ	मरी. १५८७		१७९७	विवीतं भक्ष	कौ. ९०६
विभक्तो यः पु	बृह. १५५६	विमानस्था शु	भा. १०२८	विवीतक्षेत्र	" १६१९
विभजन्ते ह	वेदाः ११४४	विमोक्षस्तु य	कात्या. ७१०	विवीतभर्तु	याज्ञ. १७४३
विभजिष्यमा	हारी. ११८३,	वि या जानाति	वेदाः ९७२	विवीतस्थल	कौ. ९३०
	१२६५	विरुद्धं निय	कात्या. १९४२	*विवीते च ग	बृह. ७८६
विभजेन्मह	अनि. ७८९	विरुद्धास्तु प्र	अनि. १९४३	*विवीते नग	" "
विभजेयुः पु	कात्या. १५६१	विरूपं रूप	भा. १०३२	विवीते स्वामि	कात्या. १७६३
*विभजेयुः सु	याज्ञ. ११५१		मनुः १०५८	विवृतानां च	कौ. ९२७
*विभजेयुर्थ	नार. १५५३	* " "	" १८६४	विवृद्धयर्थं स्व	मनुः १२९४
विभजेरन्ध	शंखः १४७३;	विलुप्तौ शूद्र	शुनी. १११९	*विशस्तथाऽर्थ	बृह. १७९०
	नार. १५५३	विलोक्य भर्तु	याज्ञ. १६३८	विशस्तथाऽर्थ	" "
विभजेरन् सु	याज्ञ. ११५१	*विवर्णकर	मनुः ९०७	विशिष्टं कुत्र	मनुः १०७०
विभज्य ब्रह्म	भा. १०३१	विवादं संप्र	बृह. ६२८	विशिष्टानां चै	कौ. ८६२
विभज्यमाने	शंखः १४१६,	विवादपदे	कौ. ८६२,	विशिष्टेषु द्वि	" १७७२,
	१४२८		१९२३		१७९८
विभज्य सह	कात्या. ११०९	विवादविधि	नार. ९४६	विशिष्यते कि	भा. १९७८

विशालः काम	मनुः १०६०	विषामिदां प	याज्ञः १६३८	वृत्तस्थायाय	बृहः १७६०
विशुद्धिर्दण्ड	नारः १८२५	*विषामिदां स्त्रि	,, ,,	वृत्तिं च तेऽभि	व्यासः १५८७
विशेषतः पु	भा. १२८५	विषामिदाय	यमः १६५२	*वृत्तिं च ते हि	,, ,,
*विशेषतः प्र	देवः १११२	विषोद्धन्धन	बृहः १६४८	वृत्तिं तेऽपि हि	लहा. १५६८
विशेषतोऽप्र	नारः ११००,	विष्णुप्रसादा	भा. १०३०	* ,, ,,	व्यासः १५८७
१९७८; देवः १११२	देवः १११२	*विष्णुर्वदत्य	व्यासः ६३४	*वृत्तिं तेऽप्यभि	,, ,,
विशेषतो म	भा. ८६०	विष्णोराराध	,, ११११,	वृत्तिः सकाशा	भा. ८१९
विशेषलिखि	कात्या. ६५७		१५२४	वृत्तिराबन्धं	कौ. १४३०
विशेषश्चापि	देवः १३५०	विसंवदेज	मनुः ८६४	वृत्तिराभर	देवः १४६१
विशेषश्चेज	नारः १८२६;	विसंवादितं	कौ. ८६३	वृत्तिश्चेनास्ति	भा. ८१९
	सुम. १८३५	विसंवादेऽथ	कात्या. ६७३	*वृत्तेर्देशकु	कात्या. १७९१
*विशेषश्चैव	देवः १३५०	विसृज्य धन	शुनी. १११९	*वृत्तेर्देशकु	,, ,,
विशेषेण प्र	मनुः ९३५	विस्मृतं वाऽपि	भा. १०२९	*वृत्था क्षेपं च	देवः १४६१
विशोधिते क	कात्या. ७६७	दिसब्धं ब्राह्म	मनुः ८२३,	वृत्थादानं त	याज्ञः ६८५
विश्रब्धं ब्राह्म	,, ८३९		१९२८	वृत्थादानाक्षि	नारः ६२७
*विश्रब्धवच्च	बृहः १७५९	दिसम्भहेतु	नारः ६६९	*वृत्था दाने च	देवः १४६१
*विश्वं पुराण	वेदाः १४२३	विद्वज्जमहि	मनुः १०७४	वृत्था मोक्षे च	,, ,,
विश्वकर्मन्	,, ७९१	विहाय कर	बृहः ७३४	वृत्था हि शप	स्कन्द. १९६५
विश्वजन्यामि	मनुः १०६९	विहारकाले	भा. १०२९	वृद्धां वन्ध्यां सु	भा. १०३०
विश्वजिति स	अनि. ८०७	विहितं दृश्य	,, १२४४	*वृद्धा लुब्धाश्च	बृहः ८७३
विश्वञ्चो विप्र	गौत. १९१८	विहितोऽर्थार्ण	संघ. ११४२	वृद्धा वा यदि	कात्या. ९५७
विश्वरूपो वै	वेदाः १५९७	वीतिहोत्रा कृ	वेदाः ९७४	वृद्धाश्रमं वा	हारी. ११६३
विश्वस्तवच्च	बृहः १७५९	वीरं विदेय	,, १२५९	*वृद्धिं क्षयं वा	याज्ञः ८९२
विश्वस्मारसीम	वेदाः ८०९	वीरसूदेव	,, ९८६	*वृद्धिं च भ्रूण	वसि. ६०९
विश्वामित्रं तु	हरि. १३७६	वीरसूदेव	,, १००२	वृद्धिं वृद्धयेक	प्रजा. ७१५
विश्वामसो ब्र	वेदाः १००३	वरिहत्यां वा	,, १५९७	वृद्धिः सा कारि	नारः ६२५
*विश्वासं पर	बृहः ८७३	वीरहा ब्रह्म	,, १५९२	*वृद्धिक्षयौ तु	,, ८९५
विश्वासं प्रथ	,, ,,	३ वीरहा वा ए+	,, १५९६	वृद्धिच्छेदे छे	कौ. १६७३
*विश्वासहेतु	नारः ६३९	,, ,,	,, १५९७	वृद्धिरष्टगु	नारः ६२६;
विश्वासाथं कृ	हारी. ६३६	वीराणां राज	वारा. १०७५	*वृद्धिराभर	कात्या. ६३२
विश्वासाथं च	भा. ८६०	वीरा ये तुह्य	वेदाः १८३९	वृद्धिश्चतुर्गु	देवः १४६१
विश्वे देवा अ	वेदाः १९७७	वीरुद्वेषा अ	,, ५९९	वृद्धिश्चतुर्वि	बृहः ६२८
विषण्णरूपां	भा. ८४०	वीरुहरास्त	,, १८३८	वृद्धिस्तु योक्ता	,, ,,
विषदायकं	कौ. १६१९	वृक्षं तु विफ	अपु. १८३५	वृद्धिस्तु योक्ता	नारः ६२७
*विषप्रदां स्त्रि	याज्ञः १६३८	वृक्षं फलं वा	बृहः ८९६	वृद्धे जनप	,, ९४९
विषमग्निं ज	वारा. १०७६	*वृक्षक्षुद्रप	याज्ञः १६३४	वृद्धेरपि पु	,, ६२५;
विषमां नृप	कात्या. ९५८	वृक्षच्छेदने	कौ. १६२१		यमः ७३०
*विषमेकाकि	बौधा. १४६९	वृक्षमिवाश	वेदाः १९०२	*वृद्धेर्वृद्धिश्च	नारः ६२५
,, ,,	वसि. १४७०	*वृक्षमूलफ	वसि. ६०९	,, ,,	बृहः ६२९;
विषमेतद्दे	वेदाः १४६४,	वृत्तिं च तत्र	मनुः ९१०		अनि. ६३५
	१६०१	*वृत्तिं तत्र प्र	,, ,,	वृद्धो विरूपो	भा. १०३०
*विषयान् नृप	कात्या. ९५८	,, ,,	अपु. १९७६	वृद्धौ च माता	मनुः १३९४
विषयेषु च	मनुः १०४४	*वृत्तं हि वर्त	मनुः १७००	*वृद्धयर्थं तु स्व	,, १२९४
*विषये सज्ज	,, ,,	वृत्तदेशकु	कात्या. १७९१	वृशो वैजान	वेदाः १९८९
विषहतस्य	कौ. १६१५	वृत्तपाणिप्र	कौ. ८७९	वृषक्षुद्रप	याज्ञः १६३४
*विषामिदां नि	याज्ञः १६३८	वृत्तस्थापि कृ	बृहः १५१८	वृषभो ज्येष्ठा	शंखः ११६६

*वृषभोऽधिको

वृषभो न ति

वृषलं सेव

वृषलः कर्म

*वृषशूद्रप

*वृषषोडशा

वृषाणं यन्तु

वृषोत्सर्गं ग

*वृष्टिपातं प्र

वेणुदलर

वेणुवेणव

*वेणुवैदल

वेतनं द्विगु

वेतनं वा य

वेतनस्यान

वेतनागाने

वेतालभैर

*वेदज्ञाः शुच

वेदविद्यावि

वेदेष्वपि व

वेदोक्तविधि

*वेदो वै पुत्र

वेधा ऋतस्य

वेशशौण्डिके

वेरमखलव

वेद्याः प्रधाना

वेद्यागामी द्वि

वेद्यादिभव

*वेद्याप्रधाना

वेद्यास्त्रीणाम

वैदिकं च त

वैदेहकर

वैदेहकानां

वैदेहकानां

वैदेहिकाया

*वैद्यो न विद्य

*वैद्यो विद्याध

*वैद्योऽविद्याय

वैद्योऽवैयाय

*वैद्यो वैद्याय

वैयापुत्यावि

वेरसंदीप

वेरहत्याय

शंखः ११६६;

गौत. १२३३

वेदाः ९८७

यमः १८९०

नार. १९३७

याज्ञ. १६३४

गौत. १२३३

वेदाः १००५

बृह. १९८७

कात्या. ९५९

कौ. १०३५

मनुः १७१८;

नार. १७४९

मनुः १७१८

अपु. १९७५

नार. ८२८

बृह. ८३४;

नार. ८४८

कौ. ८४३

कालि. १३७७

याज्ञ. ८६८

बृह. ८७२

भा. १९८५

पद्म. १३७६

वेदाः १४१५

, ९८७

कौ. ८६२

, ९०६

नार. ८५१

, १८८४

देवी. १९४३

नार. ८५१

, १९३५

, १५८८

कौ. १६७७

, १६७८

, ८७८

, ११८५

नार. १२२०

, ,

, ,

, ,

, ,

कौ. ७३६

भा. ८६१

वेदाः १५९६

वैरूप्यं मर

*वैरूप्यकर

*वैवाहिकं ऋ

वैवाहिकं तु

वैवाहिकीं कि

वैवाहिके ऋ

*वैवाहिको वि

वैवाह्यां यस्व

वैशेषिकं ध-+

*वैश्यं चैवार्ध

वैश्यं दूषयि

वैश्यं द्विगुणः

वैश्यं पञ्चश

वैश्यं वा क्षत्रि

*वैश्यः सर्वस्वं

वैश्यः सर्वस्व

*वैश्यः सहस्रं

वैश्यक्षत्रिय

वैश्यमाक्षार

वैश्यवर्जम

वैश्यवृत्ताव

वैश्यवृत्तिस्त

वैश्यवृत्त्यपि

वैश्यवृत्त्या चा

वैश्यशूद्रप्रा

वैश्यशूद्रो प्र

*वैश्यश्च द्विश

वैश्यश्चेत्क्षत्रि

वैश्यश्चेद् ब्रा

वैश्यस्तु क्षत्रि

वैश्यस्तु चतु

वैश्यस्य क्षत्रि

* , ,

*वैश्यस्य चार्ध

*वैश्यस्य चेत्स्या

वैश्यस्य चैत

*वैश्यस्य त्वर्ध

वैश्यस्य वर्त

वैश्यस्य वैश्यः

वैश्यस्याधिकं

वैश्यस्यापि हि

*वैश्यस्याप्यर्ध

वैश्यागमे तु

वैश्याजः सार्ध

याज्ञ. १०८३

, ,

बृह. ८०३

कात्या. १२२८

भा. १०२६

बृह. ८०३

नार. १०९३

यमः ६६०

नार. ११३१

, १७८८

विष्णुः १६१०

कौ. ८१७

मनुः १८६४

यमः १८९०

मनुः १८६३

, ,

, ,

, १७७४

बृह. १७९०

विष्णुः १२४०

नार. १९३८

, १९३७

कात्या. ७५२

नार. १९३८

विष्णुः १९२१

मनुः ८२३,

१९२८

, १७७३

, १८५९

वसि. १८४५

बृह. १७९०

विष्णुः १९५०

उश. १७६६

बृह. १७९०

, ,

, ,

, ,

मनुः १७७४;

बृह. १७९०

भा. १२४४

विष्णुः १२४०

गौत. ११२४

भा. १९७६

मनुः १७७४

अपु. १८९१

मनुः १२४६

*वैश्याजतो ह

*वैश्याजो ब्रांश

*वैश्याजोऽध्यर्ध

वैश्यानां वैश्य

वैश्यान्मागध

वैश्यापुत्रस्तु

वैश्यापुत्रास्तु

वैश्यापुत्रेण

वैश्यापुत्रो ह

वैश्या प्रसूता

वैश्यायां चैव

वैश्याया द्वौ प

*वैश्यासुतो धं

वैश्ये चेच्छति

*वैश्ये वाऽप्यर्ध

*वैश्ये सर्वस्व

वैश्ये स्यादर्ध

वैश्यो धनार्ज

*वैश्योऽध्यर्धं श

, ,

वैश्योऽध्यर्धं श

, , ,

*वैश्योऽध्यर्धं श

*वैश्यो ह्यर्धं श

वैश्वदेवं त

वैश्वदेवः क्ष

वैश्वदेवोऽवृ

वैश्वानरः प

वैश्वानरस्य

वैश्वानराय

वैश्वानरो नो

वैश्वानरादथ

वैश्वानरोऽवृ

वोढव्यं तद्ग

वोढुः स गर्भो

वोढुमर्हति

*व्यञ्जता उक्ते

*व्यञ्जतायुक्ते

व्यजनेनोष्णे

व्यञ्जनैस्तु स

व्यतिक्रमं न

मनुः १२४७

, ,

, १२४६

शौन. १३६५

कौ. ११८५

भा. १२४४

नार. ११०५

भा. १२४४

मनुः १२४७

नार. ११००;

देव. १११२

भा. १२८७

नार. १०९३

मनुः १२४७

भा. १९७६

मनुः १७७४

, १८६३

, १७७४;

नार. १७८८

भा. ८१८

मनुः १७७३

नार. १७८८

मनुः १७७३

नार. १७८८

मनुः १७७३

, ,

देव. ११४२;

शाक. १५८८

अनि. १५८९

शुनी. १११९

वेदाः ६०५

, ६०२

, ६०३,

६०५

, ६०३

भा. १२४३

व्यासः ८९९

नार. ६७०,

१७५४

मनुः १३०८

नार. ९१६

विष्णुः १७७०

, ,

हारी. १०१५

नार. १९७८

चारा. १०७६

व्यत्यासपरि	कात्या. ८०५	व्याधिता वाऽधि	मनुः १०५६	*शक्ताश्च यदु	नार. १७५६
*व्यत्यासाच्च प	" "	*व्याधिता संभ्र	नार. ८५१	शक्ताश्च ये उ	" "
*व्यत्यासात्परि	" "	व्याधिता सभ्र	" "	*शक्तास्त्वनभि	मनुः १६९८
व्यन्धो अख्यद	वेदाः ९७१, १९७९	व्याधितोन्मत्त	" ६९७;	शक्तिं चोभय	" १७०३
*व्यपोह्य कल्म	मनुः १९२८	व्याधितो बन्ध	कात्या. ७१२	शक्तितत्त्वानु	नार. ८२८
व्यपोह्य किल्बि	" "	*व्याधिना संभ्र	भा. १०३०	शक्तिततोऽनभि	मनुः १६९८, १९२९
*व्यभिचरन्तीं	बृह. १८८७	व्याधिप्रकोपं	नार. ८५१	*शक्तितो न हि	" १६९८
*व्यभिचार ऋ	याज्ञ. १०८६	व्याधिभयमौ	व्यासः १६५१	*शक्तितो नाभि	" "
व्यभिचारर	कात्या. १४५७	*व्यापादने तु	कौ. १९२४	*शक्तितो भक्तानु	नार. ८२८
व्यभिचारानु	मनुः १०५३	व्यापादनेन	कात्या. १६४९	शक्तितो भक्त्यनु	" "
* " "	" १०६४	व्यापादो विष	" "	शक्तितोऽप्यमोक्ष	याज्ञ. १८२०, १९३३
व्यभिचाराह	वसि. १०२१;	*व्यापारो विष	नार. १६४३	*शक्तितोऽप्यमोक्ष	" १८२०
	याज्ञ. १०८६	व्याप्नोति सक	" "	*शक्तितो ह्यमोक्ष	" "
व्यभिचारे तु	मनुः १०६४	व्यामिश्रणां उ	सुम. ९००	*शक्तितो ह्यमोच	" "
व्यभिचारे स्त्रि	नार. १०९९, १४०२	व्यायच्छेच्छक्ति	कौ. ८७८	*शक्तौ च ये उ	नार. १७५६
			नार. ९१६;	शक्त्यपेक्षम्	" ७२४
व्ययं दयात्क	बृह. ७८५;	व्यायामः कर्क	बृह. ९१९	*शक्त्यपेक्षम्	" "
	शुनी. ७९०	व्यालग्राहानु	भा. १०३१	शक्त्यपेक्षम्	" "
*व्ययं स्वामिनि	कात्या. ९६०	व्यालग्राही य	मनुः ९३७	शक्त्यपेक्षम्	" "
व्ययानन्याश्च	कौ. १६७९	अङ्गि. १११६; परा. १११७	व्यासः ११११;	शक्त्यपेक्षम्	" १९४०
व्यवहाराद	नार. १९३६	व्यालभये म	कौ. १९२५	शक्त्यपेक्षम्	" १७५२
*व्यवहारान्	शंखः ११४७	व्यावहारिकं	" १६८७	शक्त्यपेक्षम्	कौ. १६८६
*व्यवहारेण	नार. ७९८	व्यासिद्धं राज	याज्ञ. ७७८	शक्त्यपेक्षम्	" १६८२
*व्यवहारे तु	" "	व्युच्चरन्त्याः प	भा. १०२७,	शक्त्यपेक्षम्	कात्या. १५८२
व्यवहारेषु	" "		१२८५	शक्त्यपेक्षम्	कौ. १०३६
*व्यवहारे स	" "	व्युष्टिरेषा प	" १९७८	शक्त्यपेक्षम्	वेदाः ११२१
व्यवहारोऽन	शुनी. १७६७	व्युद्धयो या अ	वेदाः १००३	शक्त्यपेक्षम्	गौत. १७६९
व्यवाये तीर्थ	वसि. १०२१	*व्रणितुष्टिक	कात्या. १८३३	शक्त्यपेक्षम्	वेदाः ९९७
*व्यसनस्थम	याज्ञ. ७४५	व्रतं च पति	भा. १०३०	शक्त्यपेक्षम्	" ८१०
व्यसनाभिष्टु	कात्या. ७१०	व्रतधारणं	हारी. १०१५	शक्त्यपेक्षम्	मनुः १७७३;
*व्यसनासक्त	नार. ११५५	व्रतमेव दी	वेदाः १००९	शक्त्यपेक्षम्	नार. १७८८
व्यस्यै मित्राव	वेदाः ९९८	*व्रतस्वाध्याय	बृह. १७६०	शक्त्यपेक्षम्	वेदाः ८१०
व्याख्यातस्त्वधु	बृह. ७३४	व्रतोपवास	वारा. १०७५;	शक्त्यपेक्षम्	" ११२१
व्याप्रादिभिर्ह	नार. ९१८		बृह. ११०९	शक्त्यपेक्षम्	बौधा. १६०६
व्याजीपरिशु	कौ. १६७५	*व्राजकश्चेद्	मनुः १८०९	शक्त्यपेक्षम्	याज्ञ. १८७६
व्याजेनोपार्जि	नार. ११३०;	व्रात्यया सह	" १८६१	शक्त्यपेक्षम्	गौत. १६६०
विष्णुः १९८३; मनुः १९८७		व्रीडादानमि	भार. ८०७	शक्त्यपेक्षम्	वृगौ. १३७३
व्याधांश्लानुकि	" ९३७	व्रीहयः शाल	मनुः १०७१	शक्त्यपेक्षम्	वेदाः १५९६
व्याधितं व्यस	कात्या. १४५७	शंसेदेष ह	वेदाः १००५	शक्त्यपेक्षम्	नार. १७४७
व्याधितः कुपि	नार. ११५५	*शकुनादि च	बृह. १७५९	शक्त्यपेक्षम्	अनि. १९६८
व्याधितां विप्र	मनुः १०४१	शकुन्तला च	भा. १२८८	शक्त्यपेक्षम्	कौ. १६७६
व्याधितां स्त्रीप्र	देव. १११२	शकुन्तलेति	" "	शक्त्यपेक्षम्	विष्णुः १९२२
*व्याधिता चाऽधि	मनुः १०५६	शक्तं कर्मण्य	मनुः ७७६,	शक्त्यपेक्षम्	मनुः ९३९,
व्याधिता प्रेत	कात्या. १४५७		१९२६	शक्त्यपेक्षम्	१८५८, १८६०; अपु. १९७६
*व्याधिता मृत्यु	" "	शक्तस्यानीह	याज्ञ. ११६९	शक्त्यपेक्षम्	वेदाः १४६४, १६००

शतायुर्वै पु	वेदाः १५९६	शत्रं द्विजाति	मनुः १६२३	*शास्त्रशौर्यादि	बृह. १४०२
शतावरेषु	कौ. १६१४	*शस्त्रावघाते	याज्ञ. १६३७	शास्त्रशौर्यार्थ	" "
*शते त्वष्टृषु	नार. १७४७	शस्त्रावघाते	" "	शास्त्रेणातो नृ	आनि. १९४३
शते दशप	याज्ञ. १७३५	शस्त्रेण ग्रह	कौ. १६१८	शास्त्रैरधिग	आप. १९१८
*शतेष्वेकाद	मनुः १७१७	शस्त्रेणोत्तम	विष्णुः १७९६	शिक्षयच्छेदे तु	स्कन्द. १९६६
*शत्यस्ततोऽधि	याज्ञ. १७८१	शार्कं स्तोत्रप्र	मत्स्य. १७६७	*शिक्षकाबीज	कात्या. ७८८
*शत्यस्तदर्ध	" "	शार्ककार्पास	व्यासः ६३४	शिक्षकाभिज्ञ	" "
शत्यस्तदर्धि	" "	*शार्कपाषाण	" "	शिक्षयन्तम	नार. ८२७
शपथवाक्या	कौ. १९२२	शार्कमूलफ	विष्णुः १६७०	शिक्षाणो अस्मि	वेदाः ११५९
शपथाः कोश	स्कन्द. १९६५	*शार्कहरित	नार. १७४९	शिक्षाविशेषे	कौ. १६७५
शपथेन वि	बृह. १६४८	*शार्कानां सार्द्र	" "	*शिक्षितश्चानु	नार. ८२८
*शपथेनात्र	" "	शार्कानामार्द्र	" "	शिक्षितोऽपि कृ	" ८२७
शपथैः शपि	" ९५१	*शार्कहरित	" "	*शिक्षितोऽपि श्रि	" "
*शपथैः संवि	" ७८५	शार्कुन्तलं म	भा. १९८५	शिक्षा अपि च	आनि. १३७४
शपथैः स वि	" १, १	शार्खा छेद्या तु	प्रजा. ९६२	शिक्षाकर्णाङ्ग	हारी. १७९४
८९६; कात्या. १६५०		*शार्खानामार्द्र	नार. १७४९	शिक्षावृद्धिं का	बृह. ६३०
* " "	बृह. १६४८	शार्णोष्णिका च	आनि. १९६८	*शिक्षिनां शृङ्गि	कात्या. १६५१
*शपथैः सोऽपि	" ७८५	शार्णोष्णिकाश्च	" १९६७	शिक्षेव वध	बृह. ६२९
शपन्तं दाप	याज्ञ. १७८०	शार्णिली निम्बु	भा. १०२८	*शिक्षोपचारं	नार. ९४८
शस्त्रेवेवं सु	भा. १९८३	शान्ता तव सु	वारा. १३२९	*शिविराजं कृ	" १७४५
शमयन् सर्व	" ८६०	शान्ता शान्तेन	" "	शिरसश्चाव	हारी. १०१५
शमीधान्यं कृ	नार. १७४५	शान्ति वा सिद्ध	कौ. १९२५	शिरसि चतु	कौ. १७९८
शम्बरस्य च	भा. १०३२	*शपिताः शप	बृह. ९५१	शिरसो मुण्ड	नार. १६४४
शम्यापाताह्न	मनुः ९०९	शारङ्गी मन्द	मनुः १०५१	यमः १८९०	वेदाः ९२२
शम्योषा युग्य	आप. १६६६	शारीरं धन	" १६२७	शिरोभिस्ते गृ	मनुः ९३७
शम्यासनम	भा. १०३३	*शार्गी च मन्द	" १०५१	*शिलां वद्ध्वा क्षि	याज्ञ. १६३८
शम्यासने वि	मनुः १०४९	*शार्ङ्गी च मन्द	" "	*शिल्पाकरज	कात्या. ७८८
*शरकुञ्जक	व्यासः १८८९	*शार्ङ्गी मन्दपा	" "	*शिल्पिदोषादि	" ७५५
*शरकुञ्जक	" ९६१	शालाया देव्या	वेदाः १००१	*शिल्पिनापि च	" "
शरकुञ्जक	" "	शालीनस्यापि	नार. १०९५	शिल्पिनो मासि	गौत. १६६२
*शरान् कुञ्ज	" "	*शाल्मलीन् सा	मनुः ९३३	शिल्पिपूपनि	उश. १९४२
शरान् कुञ्ज	मनुः ९३३	शाल्मलीफल	" १७०९,	*शिल्पिष्वपि हि	नार. ७४९
शरीरं यज्ञ	" १९२७	शाल्मलीसाल	" ९३३	*शिल्पे चोपनि	कात्या. १२२५
शरीरकृत्प्रा	वेदाः ६०१	शाल्मले फल	" १७०९	*शिल्पेष्वपि च	नार. ७४९
शरीरप्रकृ	भा. १२८८	शासद्बहिर्दु	वेदाः १२५५	शिल्पेष्वपि हि	कात्या. १२२५
शरीरमेतौ	कौ. १७७१	शासनं वा कु	बृह. ९४९	*शिल्पैलेब्धं तु	" "
शरीरार्थं स्मृ	भा. १९८४	शासनाद्वाऽपि	नार. १७५१	*शिल्पोपकार	" १४५५
शरीरार्थं स्मृ	बृह. ११०७,	शासनाद्वा वि	मनुः १७०२	शिल्पोपचार	मनुः १६९४
*शरीरार्थः स्मृ	१५१३	* " " "	नार. १७५१	शिवा नारीय	" १९२९
*शरीरार्थह	" "	शासने वा वि	बौधा. १६६७	शिशोरालिङ्ग्य	वेदाः १००२
शर्म वर्मैत	वेदाः १००२	*शासितारः स्व	मनुः १६२८	शिश्रस्योत्कर्त	भा. १९८४
शर्मिष्ठायाः सु	भा. १३९१	शास्ता हि वरु	कौ. १८५१	शिष्टभार्या शु	नार. १८८२
शवकेशैर्वा	स्मृत्य. ८७७	शास्ति तच्छास्त्र	शुनी. १९८८	शिष्टस्मृतिवि	दक्षः १११५
शशाङ्ककिर	भा. ८४०	*शास्त्रकार्यार्थ	बृह. १४०२		बौधा. १९२०
शश्वत्पुत्रेण	वेदाः १२६०	*शास्त्रविप्रति	आप. ११६६		

शिष्टाकरणे	गौत. १६०५	शुल्कं गृहीत्वा	नार. ८५१	शूद्रः क्षत्रिय	अपु. १७९२
*शिष्टागमवि	बौधा. १९२०	*शुल्कं च त्रिगु	मनुः १८६८	*शूद्रः प्रव्रजि	याज्ञ. १६३४
शिष्टा ते दम	भा. ८१९	शुल्कं च द्विगु	" "	शूद्रः शूद्रस्य	विष्णुः १२४०
*शिष्टा भार्या शु	दक्षः १११५	*शुल्कं त्वष्टगु	नार. ८५१	शूद्रः सर्वस्व	शौन. १३६४
शिष्यं क्रोधेन	कात्या. १८३३	शुल्कं दत्त्वा तु	कात्या. ८३९	शूद्र एतान्	भा. ८१८
*शिष्यकाभिज्ञ	" ७८८	*शुल्कं दद्यात्	बृह. १७५८	शूद्र एव वै	कौ. १२८८
*शिष्यते प्रय	नि. १२५३	शुल्कं दद्यात्से	मनुः १८६६	शूद्रदानं वा	वेदाः १९८२
शिष्यशिष्टिर	गौत. ८१५,	शुल्कं दद्युस्त	बृह. १७५८	*शूद्रदूषयि	विष्णुः १६१०
	१७९४	*शुल्कं दाप्यः से	मनुः १८६६	शूद्रप्रव्रजि	" "
*शिष्यादाचार्य	कात्या. १२२५	शुल्कं सोऽष्टगु	नार. ८५१	शूद्रमाकुर्य	याज्ञ. १६३४
शिष्यादार्तिव्यज	" "	शुल्कं स्त्रीधन	कौ. १०३४,	शूद्रवधेन	उश. १७९२
शिष्यान्तेवासि	नार. ६९६,		१४३१	शूद्रविद्वक्षत्र	बौधा. १६०६
	८२५	शुल्कं हि गृह	मनुः १०४३	शूद्रश्चतुर्थो	बृह. १९६१
*शीर्णोद्यानान्य	मनुः १६९५	शुल्कमन्वाधे	कौ. १४३०	शूद्रश्च धर्म	भा. ८१८
शीलाध्ययन	कात्या. ८३६	*शुल्कमष्टगु	नार. ८५१	शूद्रश्च पादा	जैमि. ७९३
शुक्तवाक्याभि	विष्णुः १७७१;	*शुल्कवाक्याभि	विष्णुः १७७१	शूद्रश्च पादा	आप. १६६७
	शंखः "	शुल्कव्ययक	कौ. १८४९	शूद्रश्चावाप्तं	विष्णुः १९५०
शुक्रं क्षेत्रं प्र	भा. १२८७	शुल्कसंज्ञेन	मनुः १०४४	*शूद्रश्चावाप्त	" "
*शुक्रशोणित	वसि. १२७४	शुल्कस्त्रीधना	कौ. १०३५	शूद्रश्चेद्ब्राह्म	वसि. १८४५
शुक्रावनड्वा	वेदाः १०००	शुल्कस्थानं प	नार. ७८४;	शूद्रसधर्मा	कौ. ११८५
शुक्ले च व	भा. १३९१	मनुः १७०६, १९२७		*शूद्रस्तथाङ्क्य	याज्ञ. १८७४
शुक्लः शबलो	विष्णुः १९८२	शुल्कस्थानं व	नार. ७८३	शूद्रस्तथान्य	" "
शुक्लेनार्थेन	" १९८३	शुल्कस्थानम	विष्णुः १६६८	*शूद्रस्त्ववाप्तं	विष्णुः १९५०
शुचयो वेद	बृह. ८७३	*शुल्कस्थानाद	" "	शूद्रस्य तु स	मनुः १२४९
शुचा विद्धा व्यो	वेदाः ९९८	शुल्कस्थानेषु	मनुः १७०८,	शूद्रस्य द्विजा	विष्णुः ८१६
शुचिश्चैवाशु	नार. १९४०		१९२७	शूद्रस्य ब्राह्म	कौ. १६१८
शुची ते चक्रे	वेदाः १०००	शुल्कादानादा	कौ. १०३४	शूद्रस्य विप्र	स्मृत्य. १९८८
शुचीनामशु	नार. १९३९	शुल्के चापि मा	वसि. १६६८	शूद्रस्य स्यात्स	भा. १२४४
शुच्याचारा भ +	हारी. १०१७	शुश्राव वा अ+	वेदाः ११४४	शूद्रस्यापि वि	" ८१९
शुद्धं ज्ञेयम	स्कन्द. १९६७	शुश्रूषकः प	नार. ८२५	शूद्रस्यापि हि	" ८१८
शुद्धं परिवा	कौ. १६८६	*शुश्रूषकः प	" "	शूद्रस्यैकोद	संप्र. १५३०
शुद्धश्चित्रश्च	" १६१८	शुश्रूषमाणा	वारा. १०७६	शूद्रां शयन	भा. १२४३
शुद्धाः पूता यो	वेदाः ९९९	शुश्रूषा क्रिय	" १०७५	शूद्राकोशे क्ष	बृह. १७९०
शुद्धा अपः सु	" ९०३	शुश्रूषापौष	भा. १०२९	*शूद्राक्षेपे क्ष	" "
शुद्धात्मन् प्रे	वारा. १०७६	*शुश्रूषामभ्यु	नार. ८२५;	*शूद्राण क्षत्रि	मनुः १८५९
*शुद्धानुग्रह	बृह. ८०४		बृह. ८३४	शूद्राणां च प्र	कौ. ८७९
शुनःशेपः स्व	वारा. १३२९	शुश्रूषामेव	वारा. १०७५	शूद्राणां दास	ब्रह्म. १३७४
शुनःशेपो वै	वसि. १२७८	शुश्रूषा शूद्र	आप. ८१६	शूद्राणामेव	बृम. १११६
*शुनःशेपो ह	" "	*शुश्रूषाक्याभि	विष्णुः १७७१	शूद्राणां	गौत. १६६०
शुनामनिप्र	कौ. १९२५	शुश्रूषा मयि	वेदाः ९९७	शूद्रादायोग	कौ. ११८५
शुभं यतीरु	वेदाः १०००	शूद्रं कटामि	बौधा. १८४४	शूद्रादीन् घा	अपु. १९४३
शुभकर्मक	नार. ८२९	शूद्रं तु कार	मनुः ८२१,	शूद्रा पारश	नार. ११०५
शुभाशुभफ	स्कन्द. १९६५		१९२८	शूद्रापुत्र ए	वसि. १२७८
शुभाशुभस	भा. १०२९	शूद्रं तु घात	यमः १८९०	शूद्रापुत्रव	गौत. १३८६
शुभ्रस्त्वमिन्द्र	वेदाः ८०९	शूद्रं दूषयि	विष्णुः १६१०	शूद्रापुत्रस्त्वे	विष्णुः १२४०
शुम्भनी यावा	" १००३	शूद्रः कटामि	कौ. १८५०	शूद्रापुत्राः स्व	हारी. १२६६

शूद्रापुरोडास्य	गौत. १३८५	शृगालयोनं	मनुः १०६४	शोषयित्वा तु	शुनी. १११९
शूद्रा यदर्थ	वेदाः १३८५,	शृङ्गिणा दंष्ट्रि	कौ. १६२१	*शौचधर्मे च	मनुः १०४७
	१८३७, १८३८	शृङ्गिणी वत्स	स्कन्द. १९६६	*शौचधर्मेऽन्न	” ”
शूद्रायां क्षत्रि	नार. ११०५;	शृङ्गिदंष्ट्रिभ्या	कौ. १६२१	शौचामिकार्ये	बृह. ११०६
	मनुः १८५९	शृणु कुन्ति क	भा. १२८४	*शौचेऽधिकार्ये	” ”
शूद्रायां चापि	भा. १२४४	शृणोमि च ना	” १९८५	*शौचे धर्मे च	मनुः १०४७
*शूद्रायां तु द्वि	देव. १२५२	शृते प्रक्षाल्यो	हारी. १०१५	शौचे धर्मेऽन्न	” ”
शूद्रायां ब्राह्म	भा. १२४३,	शेषं तु दश	भा. १२४३	शौचेयो ज्ञप्तः	वेदाः १२६१
	१२४४	Xशेष इत्यप	नि. १२५३	शौण्डिकव्याध	बृह. ७०८;
शूद्रायाः प्राति	नार. १०९३	शेषमुपनि	कौ. ६३८,		कात्या. ७१४
शूद्रायैव प्र	भा. ८१८		७३७	शौण्डिकायां ब्रा	बृह. ७२६
शूद्रेण तु न	” ८१८	” ” ” +	” ७३६	शौनकीपुत्रः	वेदाः १९८२
शूद्रे त्वेकमु	बृह. ८०३	शेषाः प्रतिभु	बृव. ६७७	शौनकोऽहं प्र	शौन. १३६३
शूद्रे न किञ्चि	गौत. १७६९	शेषाणां कर्म	कौ. १६७६	शौर्यकर्माप	मनुः १६९६,
शूद्रेषु पूर्वे	बौधा. ८१६	शेषाणामात्र	मनुः १३२४		१९२९
*शूद्रे समगु	बृह. ८०३	शेषश्चेदत्र	नार. ९४५	*शौर्यकर्मोप	” १६९६
शूद्रे निर्माज	भा. ८१९	शेषास्तमुप	मनुः ११९६	*शौर्यप्राप्तं च	कात्या. १२२७
शूद्रो गुप्तम	मनुः १८६२	* ” ”	देव. १३५१	शौर्यप्राप्तं तु	” ”
*शूद्रो गुप्तम	” ”	*शेषे चैकाद	मनुः १७१७	शौर्यप्राप्तं वि	” ”
*शूद्रो गुप्ते चा	” ”	*शेषे त्वेकाद	” १७१५,	शौर्यभार्याध	नार. १२२०
शूद्रोत्पन्नांश्च	” १९६९		१७१७	शौर्यादिनाप्रो	व्यासः १२३१
शूद्रो दासः पा	ब्रह्म. १३७४	शेषेऽप्येकाद	” १७१४	*शौर्याद्याप्तं तु	कात्या. १२२७
*शूद्रो द्विजाति	देव. १२५२;	* ” ”	” १७१७	*शौक्तिके स्थान	याज्ञ. १९५९
	गौत. १७६८	शेषेषु च पि	विष्णुः १४२८	शौक्तिकैः स्थान	” ”
शूद्रो द्विजाती	” ” ,	शेषेष्वन्येषु	भा. १२८५	*शौत्तिकैः स्थान	” ”
	१७५४	*शेषे त्वेकाद	मनुः १७१४	श्मशानग्राम	कौ. ९३२
शूद्रो ब्राह्मणी	वसि. १८४६	” ”	” १७१७	श्मशानेष्वपि	मनुः १९३०
शूद्रो यदर्या	वेदाः १८३८	*शेषरैष्यन्तु	नार. १७५३	श्यामः शमीको	हरि. १३७६
शूद्रो येनाज्ञे	कौ. १७९९	शोचन्ति जाम	मनुः १०५२	श्यावदक्षग्र	वेदाः १५९२
शूद्रो ह्येतान्य	भा. ८१८	*शोचन्ति याम	” ”	श्यावपाणिपा	कौ. १६१५
शूद्रायां द्विजाति	बृह. १२५१;	शोचन्ति योधि	बृह. ११०६	श्रद्धयात्पार्थि	स्कन्द. १९६५
	देव. १२५२	शोचेदेवंवि	संव. १८९१	श्रद्धया देय	वेदाः ७९२
शूनपाणिपा	कौ. १६१५	शोणितं तत्र	बृह. १८३२	श्रद्धानुग्रह	बृह. ८०३
शून्यागाराण्य	नार. १७५४	शोणितं दृश्य	स्कन्द. १९६७	श्रद्धा पुंश्चली	वेदाः ८४२
शून्यानि चाप्य	मनुः १६९५,	शोणितशुक्र	वसि. १२७३	श्रद्धामु स का	” १००६
	१९२९	शोणितानुसि	कौ. १६१५	श्रद्धामु स च	” ”
*शून्यानि वाप्य	” १६९५	शोणितेन वि	विष्णुः १७९६;	श्रद्धया राग	कौ. १६७४
शून्येषी निर्द्ध	वेदाः १००२		याज्ञ. १८१६	श्रमदुःखभ	देव. १६५१
*शूरः शस्त्रस	कात्या. ७८९	*शोणितेन स	” १८१७	श्रवो बृहद्वि	वेदाः ९७४
शूरान् संग्रा	विष्णुः १९२१	शोणितात्पाद	कौ. १७९९,	श्राद्ध माताम	व्यासः १५२४
शूरोऽश्लीन्	कात्या. ७०९		१८००	श्राद्धादि दास	ब्रह्म. १३७४
शूरो नाम य	भा. १९८६	*शोधनाद्यान्वि	व्यासः १७६४	श्रान्तः पारिकु	वेदाः ८१३
शूरस्य च प	नार. ७६४	शोधयित्वा तु	वृह. ७३१	श्रान्तान् क्षुधा	बृह. १८३१,
*शूले तमग्नौ	” १८२९	शोधयेद् यज्ञ	शुनी. १११९		कात्या. १८३४
शूले मत्स्यानि	” १९३६	शोधयेद्युक्थ	कौ. १६९०	*श्रान्तान् तृष	” ”
शूल्यं तमग्नौ	” १८२९	शोभनाक्षिद	” १७७२	श्रावणं श्राव	भार. ९००-

आवणात्पूर्व	मरी.	६६०
" "	भार.	"
आवयन्त्यर्थ	बृह.	१७५९
*आवयित्वर्णि	"	६५४
आवयेत्प्राड्वि	स्कन्द.	१९६६
*आव्य विभाव	बृह.	७८६
श्रियः संपूज	अपु.	१९७९
श्रियमेवास्मि	वेदा.	१००६
श्रिया देयम्	"	७९२
श्रियाऽभितप्ताः	भा.	१९८३
श्रिया वा एत	वेदा.	१००६
श्रियै वाऽएत	"	१००९
श्रीश्च राज्यं च	भा.	१२४४
श्रुतं च विश्रु	वेदा.	८४२
श्रुतं देशं च	मनु.	१७७६
श्रुतदेशजा	विष्णु.	१७७०
श्रुतदेशादि	अपु.	१७९२
श्रुतशौर्यत	नार.	११२९;
	मनु.	१९८६
*श्रुताध्ययन	कात्या.	८३६
श्रुतिर्हि श्रय	वारा.	१०७६
श्रुतिस्मृतिवि	नार.	१९३५
श्रुतिस्मृत्यवि	कात्या.	१९४२
श्रुत्वा तममु	भा.	८४०
*श्रुत्वा ये नापि	नार.	१७५६
श्रुत्वा ये नाभि	"	"
श्रूयतां कर्ष	बृह.	७८६
श्रूयतां तं प्र	"	७६४
*श्रूयतां तत्प्र	"	"
श्रूयते हि पु	भा.	१०२७
श्रूयमाणेऽभि	गौत.	१०१३
श्रेणिनैगम	याज्ञ.	८६९
श्रेणिपूगनु	बृह.	८७४
*श्रेणीनैगम	याज्ञ.	८६९
*श्रेणीपुरोनु	बृह.	८७४
श्रेयसः शय	हारी.	१८४३
श्रेयसः श्रेय	शंख.	१२८३;
	मनु.	१३२१
	नार.	१३४६
* " "	"	१९३९
*श्रेयान् परि	"	"
श्रेयान् प्रति	"	"
*श्रेष्ठ एव तु	मनु.	११९६
श्रेष्ठिनि संव	वेदा.	८१४
श्रेष्ठो ह वेद	"	१६०१
श्रोतुमिच्छाम्य	भा.	१०२८
श्रोत्रियं व्याधि	मनु.	१७२८,

श्रोत्रियः श्रोत्रि	मनु.	१९२७
	१९२८,	
	१९२७	
श्रोत्रियस्वह	कण्व.	१७६६
श्रोत्रिया ब्राह्म	गौत.	१४६५
श्रोत्रिये तच्च	बृह.	८०३
*श्रोत्रिये शत	"	"
श्रोत्रियेषूप	मनु.	१७२७,
	१९२७	
*श्रोत्रियो ब्राह्म	गौत.	१४६५
श्रोत्रे ते चक्रे	वेदा.	१०००
*श्वः पचनभा	शंख.	१०२४
श्वः श्वः पचन	"	"
श्वघ्नीव यो जि	वेदा.	८०९
श्वपदं स्तेये	विष्णु.	१६०९
श्वपदेनाङ्क	नार.	८३१;
	दक्ष.	८३९
	नार.	१८२७
श्वपाकपण्ड	"	"
*श्वपाकपशु	"	"
*श्वपाकमेद	"	"
*श्वपाकशिल्पि	"	"
*श्वपाकषण्ड	"	"
*श्वपाकषण्ड	"	"
श्वपाकस्यार्या	कौ.	१८५०
श्वपाकीगम	"	"
*श्वपादेनाङ्क	दक्ष.	८३९
*श्वपादेनाङ्क	"	"
श्वभिः खादये	गौत.	१८४२
*श्वभिरादये	"	"
श्वभिर्वा दंश	भा.	१०३०
*श्वभिश्च खाद	गौत.	१८४२
*श्वभिस्तां खाद	यम.	१८९०
*श्वभिस्तु खाद	गौत.	१८४२
श्वशुरकुल	कौ.	१०३५
*श्वशुरगुरु	विष्णु.	१०२३
श्वशुरप्राति	कौ.	१४३०
श्वशूः पूर्वज	बृह.	१४५०
श्वशूश्चशुर	विष्णु.	१०२३
*श्वश्र्वादिभिः पा	बृह.	११०६
श्वश्र्वादिभिर्मु	"	"
*श्वश्र्वादिभिश्च	मनु.	१४३९
श्वेत एकाश्च	भा.	८४०
श्वेतकेतुरि	"	१०२७,
	१२८४	
श्वेतकेतोः कि	"	१०२७,
	१२८५	

श्वेतकेतोः पि	भा.	१२८४
श्वो भूते प्रति	हारी.	१०१५
षट्काकणिक	अनि.	१९६८
षट्सु दायादे	शंख.	१२८२
षट्सु षट्सु च	मनु.	१७०७,
	१९२७	
षट्सुवनभिच	बौधा.	१६०७.
षडपध्वंस	भा.	१२८६
" " " +	"	१२८७
षडिल्येके	गौत.	१०१४
षडुष्टखरे	"	९०४
*षडुष्टे	"	"
षडैवाबन्धु	भा.	१२८४
षडगुणः काय	कात्या.	१८३२
षडुडोतारसु	वेदा.	१००६
षडबन्धुदाया	हारी.	१२६५
षडभागं तत्र	कात्या.	८९७
*षडभागं तस्य	"	"
षडभागकर	बृह.	१९४१
षडभागश्रुतो	बौधा.	१९१८
*षडभागस्तर	बृह.	१९४१
षडविधस्तस्य	नार.	८८६
*षडविधाऽन्यैः स	बृह.	६२८
षडविधाऽस्मिन्	"	"
षडविधा ह्यात	वसि.	१६०८
षण्डान् स्त्रीषु	विष्णु.	१९२१
षण्णामेकां पि	भा.	१९७६
षण्मासाद्वत्स	कात्या.	८९८
षण्मासानिति	बौधा.	१०२०
*षट्वासनं पा	नार.	१६४५
षष्ट्यंशकी म	शुनी.	१७६७
*षष्टं च क्षेत्र	मनु.	१३२४
षष्टं तु क्षेत्र	"	"
षष्टे त्विच्छातो	विष्णु.	८९१
षष्ठ्याँ आति	वेदा.	८११
षाड्गुणस्य वि	भा.	८६०
षाड्गुण्यं च त	मासो.	१९७०
*षाण्मासिकं मा	बृह.	८७५
*षाण्मासं मासि	"	"
षाण्मासिकं मा	"	"
*षाण्मासिकं व	"	"
षोडशमासै	गौत.	६०७
*षोडशर्तुनि	याज्ञ.	१०७९
षोडशर्तुनि	"	"
षोडशांशं त्व	शुनी.	१७६७
षोडशाङ्गुल	स्कन्द.	१९६६

षोडशाद्यः प	याज्ञ. १८२१	संज्ञानाय स्म	वेदाः ८५८	संनिविष्टस	कौ. १२००
*षोडशाद्ये प	" "	संततिः स्त्रीप	याज्ञ. ६६८	१४१७, १९५०	वेदाः ९९१,
*षोडशास्य तु	मनुः १७२१	संततिस्तु प	" ६२१	सं पत्नी पत्या	१००७
*षोडशैव च	" "	संतत्यनाशा	देव. १११२	संपन्नं च र	वसि. १९४९
षोडशैव तु	" "	सं तस्येन्द्रो ह	वेदाः १४६४,	*संपन्नतामा	" "
सं काशयामि	वेदाः १००२	संतानः पित	१६००	संपश्यतः स	मनुः १६९३
संक्रमध्वज	मनुः १६३०,	संतानकार	देव. ११९४	*संपातास्तु त्र	" ९१०
	१९२९	संतानवर्ध	बृह. १३४८	संपाद्य रूप	अपु. १९६२
*संक्रामयति	काल्या. ८३८	*संतानिकादि	वसि. १९८२	सं पितरावृ	वेदाः १००३
संक्रामयेत	" "	संतुष्टो भार्य	बृह. ८७५	*संपीडयेद्	काल्या. ७२८
*संक्रामयेत्	" "	संत्यक्तव्याः प	मनुः १०५३	संपूज्यमानाः	भा. १०३३
*संक्रामयेद्	" "	सं त्वा नह्यामि+	नार. १०९५	*संप्रदद्युः पृ	मत्स्य. ८५५
*संक्षयः स्तूय	नार. १७४७	*संदिग्धः प्रति	वेदाः १००४	*संप्रदाप्यः कृ	याज्ञ. ९४३
सं गच्छन्वं सं	वेदाः ८५७	*संदिग्धाऽर्थे व	नार. ८२६	संप्राप्तव्यव	काल्या. १२०१
संगच्छमाने	" ९६९	संदिग्धे प्राति	बृह. ७८५	*	याज्ञ. १६४०
संगता भूद्	भा. १०२८	*संदिग्धे प्रीति	संव. ६३५	*संप्राप्ते चाष्ट	नार. ९४८
संगृहीता प	कौ. १८४९	संदिग्धेऽर्थे व	" "	*संप्राप्ते त्वष्ट	" "
*संगृह्य चिह्न	काल्या. १७६२	*संदिष्टः कर्म	बृह. ७८५	संप्राप्तो यात	व्यासः ११११
*संगोपयन्तो	व्यासः ७८९	संदिष्टः प्रति	नार. ८२६	संप्राप्य निर	बृह. १६५३
संग्रहस्त्रिवि	" १८८९	संदिष्टमर्थ	" "	संप्रीत्या साध	बृह. १५७३
संग्रामचौर	बृह. १९४१	संदिष्टस्याप्र	कौ. १९२२	संप्रेष्यमाणै	नार. १८८१
संग्रामादाह	काल्या. १२२७	संदेहे चोत्प	याज्ञ. १६३४	संबन्धिवान्ध	बृह. १५२७
संग्रभृताः सं	कौ. ७७१	संधये जारं	वसि. १२७३	*संबन्धे भाग	व्यासः ६३४
संग्रमुख्यपु	" ८६३	संधाता संधि	वेदाः ९९६	संभक्षितं य	नार. ८३१
संग्रमुख्यश्च	" "	*संधि कृत्वा तु	" १००३	संभगस्फुटि	कौ. १६१५
संग्रमुखांश्च	" "	*संधि क्रियां वि	मनुः १७११	संभले मलं	वेदाः १००४
संग्रलामो द	" ८६२	*संधि छित्वा तु	बृह. ८७४	संभारैश्च प	" १००६
संग्रानां वा वा	" ८६३	*संधि छित्वाऽने	मनुः १७११	*संभाषणं गृ	मनुः १८५३
संग्राश्चाप्येव	" "	संधि भित्त्वा तु	व्यासः १७६५	संभाषणं च	बृह. १८८५;
संग्रा हि संह	" ८६२	*संधि भित्त्वाऽने	मनुः १७११,	व्यासः १८८९	मनुः १८५४
संग्रेन परि	" ८४४	संधिक्रियां वि	१९२९	संभाषणं स	" १८५३
संग्रेष्वेवमे	" ८६३	संधिच्छिदः पा	व्यासः १७६५	संभाषितवे	कौ. ८४३
संग्रयांश्च न	भा. ८१८	*संधिच्छिदः प्रा	बृह. ८७४	संभाषिताद्	" ८४४
सं चेन्नयाथो	वेदाः ९९६	*संधिच्छिदोऽस	" "	संभूयकारि	विष्णुः १५४२
*संजाताः पित	देव. ११९४	*संधिच्छिदो ह	" १७६०	संभूय कुर्व	बृह. ७८७;
सं जानते म	वेदाः ९७९	संधिच्छेत्ताऽने	व्यासः १७६५	शुनी. ७९०; याज्ञ.	१७३०
संजावानौ वि	" १००७	संधिच्छेदकृ	बृह. १७६०	संभूयकये	कौ. १६७९
सं जानामहै	" ८५९	संधिश्च परि	व्यासः ८९९;	*संभूय च स	नार. ७८०
सं जास्पत्यं सु	" १००७	सुम. ८९९, १५८२; वृका. ९०१;	भा. १५८२, १९७५	संभूयवणि	विष्णुः १६११,
संज्ञातेषुः प	" १००९	संनिधातृश्च	मनुः १६९७,	१६६९; याज्ञ.	१७३०
संज्ञानं नः स्वे	" ८५८,	संनिपाते वृ	१९२९	संभूय वा गृ	कौ. ९२६
	" ८५९	*संनिपाते शि	आप. १८४३	संभूय वा द	" १४३०
संज्ञानं नो दि	" ८५८		" "	संभूय वोप	" १९२५
संज्ञानमधि	" ८५९			संभूय समु	" ७७१
संज्ञानमसि	" ८५८				
संज्ञानमस्तु	" "				

संभूय स्वानि	मनुः ७७६	संशयच्छेदि	स्कन्द. १९६५	संस्कृताऽपि प्र	कात्या. ११०९.
संभूयैकम	बृह. ८७५	संशयान्मोच	" १९६६	*संस्कृतायां च	देव. १३५०
*संभूताश्चाह	दक्षः १११४	*संश्रित्य कार	कात्या. ९५३	*संस्कृतायां तु	मनुः १३०२
*संभोगे विप्र	मनुः १०४४	संसक्तकास्तु	" "	" "	देव. १३५०
सं मा कृतस्य	वेदाः १९०१	संसक्तसक्त	नार. ९४५;	*संस्कृतायां स्व	मनुः १३०३;
सं मातरिष्वा	" ९८६	कात्या. ९५५, ९५६	कात्या. ९५५, ९५६		देव. १३५०
*संमिश्रं कार	कात्या. ९५६	*संसक्तास्त्वथ	कात्या. "	*संस्कृतायां स्वे	वसि. १२७२
*संमिश्रां कार	" "	संसदि ग्रीड	भार. ८०७	संस्थाध्यक्षः प	कौ. १६७७
संमिश्र्य कार	" "	संसरन्तम	भा. १०२६	संस्थितस्थान	मनुः १३१९
*संमील्य कार	" "	संगर्गचिह्न	बृह. १७६०	संस्पृशेत्तालि	स्कन्द. १९६६
संयतोपस्क	याज्ञ. १०८५	*संसर्गलोपत्र	" १७६१	संस्मयमाना	वेदाः ९६५
संयाने दश	वसि. १९४४	*संसर्गैश्चिह्न	" १७६०	संहरन्ति ह्य	शुनी. ६३५
संयुक्तं ब्राह्म	नार. १९३६	संसर्गैर्यन्ति	बौधा. १८४५	संहोत्रं स्म पु	वेदाः ९८७
संयोगः क्रिय	बृह. १८८५	संसिद्धे तूद्ध	कौ. ७७१	*स आमजेद	नार. ७००
संयोगघट	शुनी. १७६७	संसृष्टं धन	वेदाः १५४०	*स आमजेद	" "
संयोगे विप्र	मनुः १०४४	संसृष्टधनं	विष्णुः १५४२	स इममेवा	वेदाः १०१०
संरक्षेत्सम	नार. ८७०	*संसृष्टस्य तु	नार. १५५३	स उक्तलाभ	भार. ९००
संरुद्धस्य वा	कौ. १६९०	*संसृष्टाः सह	मनुः १५४३	स उभे एक	शाता. १११६
संरुद्धिकामा	" "	संसृष्टानां तु	नार. १५५२;	स ऋणिचिह्न	वेदाः ५९९
संरोधश्चाका	" ८१७,	बृह. १५५८; कात्या. १५६०	कात्या. १५६०	स एतान् पाशा	" ६०३,
	८४४	संसृष्टास्तेन	मनुः १५६३;		६०५
संलोभनापा	विष्णुः १८४६		नार. १५६७	स एनं बन्ध	कौ. ७३७
*संवत्सरं उ	मनुः १०५५	*संसृष्टिनः सं	बृहा. १५४१	स एव तस्य	बृप. १३६२
संवत्सरं प्र	" "	संसृष्टिनस्तु	विष्णुः " ;	स एव ता आ	मनुः ७७४
	१३९३		याज्ञ. १५४६	स एव ताड	बृह. १८३१
संवत्सरं प्रे	बौधा. १०२०	*संसृष्टिनां तु	नार. १५५२;	*स एव ताश्वा	मनुः ७७४
*संवत्सरं रा	गौत. १९४७	बृह. १५५८; कात्या. १५६०	कात्या. १५६०	स एव तासां	प्रजा. ९६१
संवत्सरमि	विष्णुः १०२४	संसृष्टिनां पि	विष्णुः १५४१	स एव दण्डः	नार. १७५०
संवत्सराभि	मनुः १८६१	संसृष्टिनि प्रे	गौत. १५४०	*स एव दण्ड	कात्या. १८३३
संवत्सरेण	कौ. १६१६	संसृष्टी गृह्णा	बृहा. १५४१	स एव दद्या	मनुः १२९५,
संवत्सरेणा	नार. ९४८	*संसृष्टो बान्ध	बृह. १५५८	१४७४; देव. १३५०	विष्णुः १२८०
*संवत्सरेऽभि	मनुः १८६१	संसृष्टौ यौ पु	" १५५७	स एव दाय	कात्या. १८३२
संवन्नम	कौ. १६८१	*संस्कृतां च क	" ७८७	स एव द्विगु	बौधा. १२६९
संवन्ननी स	वेदाः ९९७	*संस्कृतां तत्क	" "	*स एव द्विपि	मनुः ११९७,
*संवर्धनत्रय	मनुः १८०५	" "	शुनी. ७९०	स एव धर्म	१९८७
संवसव इ	वेदाः १९०२	संस्कृतां तु क	बृह. ७८७	स एव लाभो	कौ. १९२५
सं वां भगासो	" ९९६	*संस्कृतां तु फ	" "	स एव विन	नार. १८२८
*संवाद्य रूपं	मनुः १९५३	संस्कृतां वर्ण	भा. १२८७	स एव साक्षी	बृह. १९१४
संवाद्य रूप	" "	संस्काराद्यस्त्रि	वसि. १२७८	स एवांशस्तु	कात्या. १२०१
संविच्च मे	वेदाः ८५८	*संस्काराश्च	नार. ११०५	स एवास्य भ	नार. ८८८
*संवित्क्रियां वि	बृह. ८७४	संस्कारोदक	कात्या. १५२४	स एष द्विपि	बौधा. १२६९
संविदा देय	वेदाः ७९२,	संस्कार्याः पूर्व	बृह. १५८६	स एष पाण्डे	भा. ११८४
	८५९	संस्कार्याः पैतृ	हारी. ११९५	सकलं द्रव्य	कात्या. ११७३,
संविद्विधान	बृह. ८७२	संस्कार्या भ्रातृ	व्यासः १४२२,		१४१३
*संविधातृश्च	मनुः १६९७		१५८७	स काकणिद्ध	अनि. १९६८
संविभागे वि	प्रजा. ८९९	* " "	बृह. १५८६		

*स कानकप	याज्ञ. १७२९
स कानीनः सु	ब्रह्म. १३७४
सकामां दूष	मनुः १८६६,
१८६८; मत्स्य. १८९२	
*सकामा तदे+	कौ. १८५०
सकामायां च	" १८४८
*सकामायां तु+	नार. १८८३
सकामास्त्वनु	याज्ञ. १८७६
*सकामास्त्वानु	" "
*स कारके नि	कात्या. ७२८
*सकुल्या दुहि	देव. १५२५
सकुल्या बान्ध	बृह. १५१८
*सकुल्यैभ्योऽस्य	नार. ७०४
*सकुल्यैर्विद्य	बृह. १५१३
सकृतिमिन्द्र	वेदाः १००६
स कृच्छ्रान्मोच	भा. १९८५
स कृतप्रति	कात्या. ७२८
सकृत्प्रदीय	याज्ञ. १०७८
स कृत्वा प्लव	मनुः १७२६
सकृत्सु ते सु	वेदाः ९६९
सकृदंशो नि	मनुः १०७२,
१५७५; नार. १०९२	
सकृदा गर्भा	" ११०२
सकृदात्माधा	कौ. ८१७
सकृदाह द	मनुः १०७२,
१५७५; नार. १०९६	
सकृदुक्तं तु	अनि. १११८
सकृदुभौ प	कौ. ८१७
*सकृदेव द	मनुः १०७२
*सकृदेव स	" "
*सकृदानं द	" "
सकृद् दृष्टास्व	वारा. १०७७
सकृद्भूतस्य	विष्णुः ८९१
सक्थिग्रीवाम	कौ. १७९९
स क्रीतकः सु	मनुः १३०८
*स क्रीतकस्तु	" "
स क्वचित् क्रि	विष्णुः ६३७
सखायः प्रवि	भा. १९२६
सखायाविव	वेदाः ९९९
सखा सख्ये व	" ११५८
सखा ह जाया	" १००५,
१२६०	
सख्यं तस्याज्ञ	वारा. १३२९
*सगणो वञ्च	बृह. १९१४
सगर्भोऽढायाः	कौ. १२८८
स गृहे गूढ	मनुः १३०६

स गोध्नो निष्कृ	बृह. १८३१
सगोत्रशिष्य	शंखः १४७१
सगोत्रस्थानी	आप. १०१८
सगोत्राय दु	" "
सगोत्रेणान्य	कौ. १२८८
सगोत्रेषु कृ	वृगौ. १३७२
सगोपस्थाने	कौ. १६८५
स गोपालांश्चा	वेदाः ९०३
*स ग्राह्याः पाशा+	" ९९९
सङ्गं वेद्यादि	देवी. १९४३
सङ्गीतैर्मधु	शुनी. १११९
*स च तां अभि	नार. ११०१
स च तां प्रति	" "
*स च द्विपिता	बौधा. १२६९
*स च पाणिग्रा+	विष्णुः १२७९
स च मातापि	" "
*स च मात्रा पि	" "
स च यद्यन्य	शाता. १११६
स च यस्योप	विष्णुः १२७९
स च येन क्री	" "
स च येन गृ	" "
*स च राज्ञांऽश	बृह. १५८५
*स च राज्ञा च	मनुः ७१८
स च लाभोऽर्घ	नार. ८८८
*स च लाभोऽर्घ्य	" "
स चान्यान्विष्ट	विष्णुः १२८०
*स चापि द्विवि	नार. ६४८
सचा पूतक	वेदाः ८११
स चारके नि	कात्या. ७२८
सचिह्नं ब्राह्म	याज्ञ. १७३९
स चेत् कोपं	कौ. १६१४
स चेत् तथा	" १६७९
३ " " +	" १६८०
स चेत् पथि	मनुः १८०९
*स चेत् प्रति	" "
*स चेत्पथि न	" "
स चेदपसा	कौ. ७५७
स चेदपम	" ८४४
स चेदाचार	" ७५७
स चेदृष्योऽर्थि	शंखः १६७२
*स चेद्वनिक	कात्या. ६५५
स चेद् ब्रूयात्	कौ. १६८३,
१६८४	
स चेन्न कुर्या	बृह. ८५३;
	वृम. ८५४
सच्छूद्रस्याय	बृह. १७९०

सच्युति जघ	वेदाः १००६
स जघन्यत	नार. ८३१
स जातमात्रा	भा. ७३५
सजातावाप्नु	बृह. १२५१;
	देव. १२५२
सजातावुत्त	याज्ञ. १८७२
*सजातिः श्रेय	नार. १०९३
सजातीयः सु	वृया. १३५५
सजातीययो	विष्णुः ८९०
सजातीयेष्व	याज्ञ. १३३७
*सजात्यतिश	नार. १८८२
*सजात्यामुत्त	याज्ञ. १८७२
स जायमान	वेदाः १२६१
सज्यन्ति हि	मनुः १८५४
*स जेष्ठः स्याद	" १३९७
*सततं प्राप्नु	नार. १०९७
*स तत्र सम	" १९३९
*स तत्राकारि	कात्या. ६३३
स तथेति प्र	भा. १९८६
स तथैव प्र	मनुः ७३९;
	नार. ७४७
स तदगृहीत्वा	" ८५१
स तद्व्याद्वि	याज्ञ. ७७७
स तमर्थं प्र	कात्या. ६७४
स तयोर्दण्ड	नार. १८२७
स तस्मै तत्स	व्यासः ७६८
*स तस्य कारि	कात्या. ६३३
स तस्य दासो	नार. ६९२;
बृह. ७०८; कात्या. ७१४	
स तस्या भर	नार. १५५५
*स तस्या रक्ष	" "
स तस्योत्पाद	मनुः १६३०,
१८०६	
*स तस्योत्पाद्य	" "
सतामनुग्र	नार. १९३६
सति कर्तर्य	विष्णुः १२८१
सति भार्यार्थे	कौ. १३९१
*स तु क्रीतः सु	मनुः १३०८
स तु दण्डयः श	अपु. १९७६
*स तु पाणिग्रा	विष्णुः १२७९
स तु मातुर्वि	भा. १२४३
*स तुल्यं भूण+	बौधा. १०१९
सतृणं च स	कात्या. ९५५
सतोऽर्थस्य वि	कौ. १२०७
सत्कृतो स्त्वज	भा. ८६०
सत्कृतासत्कृ	" १०३३

*सत्कृत्य स्थाप	बृह.	८७२	*सदृशं यं प्र	मनु:	१३०५	स नो देवो ह	वेदा:	१९०२
सत्कृत्याहूय	नार.	१०९८	सदृशं यं स	बौधा.	१२६९	सन्त्यपवादा:	आप.	१६६५
सत्यं शौचं व	बृह.	७५०	*सदृशं सका	"	"	सन्नानां द्विगु	नार.	९१७
*सत्यङ्कारं कृ	याज्ञ.	८८५	*सदृशस्त्रीप्र	मनु:	१२३६	* " "	स्मृत्य.	१९७६
सत्यङ्कारं च	व्यास:	८८९	सदृशस्त्रीषु	"	"	सन्नानामा द	कौ.	७७२
सत्यङ्कारकृ	याज्ञ.	६४५,	सदृशाच्छ्रेय	भा.	१२८४	स पणं प्राप्नु	मत्स्य.	१८९२
		८८५	*सदृशा सह	बृह.	१५१६	स पत्त एव	वेदा:	८१४
सत्यङ्कारवि	कात्या.	६५६	सदृशी मम	भा.	१२८५	सपत्ना वाचं	"	१००६
सत्यङ्कारिण	अपु.	१९७५	सदृशी सह	बृह.	१५१६	सपत्नी मे प	"	९९०
सत्यमहं ग	वेदा:	८१२	स देवलोकं	भा.	१०२८	सपत्नीकः कि	मनु:	१३०५
सत्यमिथ्यास्तु	कौ.	१७७२	सदोषं व्याह	कात्या.	७०९	सपत्नीककि	आन.	१३७४
सत्यव्रतः सो	बृह.	९५१	*सदोषं व्याह	"	"	स पत्नीमुदा	वेदा:	१००८,
×सत्यसंगरो	नि.	१२५५	सदोषमपि	नार.	८९४		१८४१	
सत्यामन्यां स	याज्ञ.	१०९१	*सदोषव्याह	कात्या.	७०९	स पर्यायेण	नार.	१९३९
सत्यासत्यान्य	"	१७७९	*स दौहित्रोऽप्य	मनु:	१३०२	सपादपणा	कौ.	६११
*सत्रं विवर्ध	मनु:	१७००	सदानमान	याज्ञ.	१६३९,	स पारयज्ञे	मनु:	१३०९
सत्रं हि वर्ध	"	"		१९३२		सपालः शत	"	९१०
सत्रिप्रयोगा	कौ.	१६८१	*सद्भागकर	बृह.	१९४१	*सपालान्गत	"	९११
सत्री वा स्त्रीलो	"	८६३	सद्भिराचरि	मनु:	१९३१	सपालान्वा वि	"	"
स त्वं केसरि	वारा.	१३२९	सद्यः स्याद्वाद	पिता.	६३४	सपिण्डता तु	बृह.	१५२७
स त्वं जातब	भा.	८६०	सद्य एवेति	कात्या.	६३२	*सपिण्डदातुः	"	"
स त्वं नृपति	"	१९८५	सद्यो वा काम	याज्ञ.	१८७०	सपिण्डस्याप्र	"	११४१
स त्वं विद्वन्ध	"	१९८६	*सद्यो वा कित	कात्या.	१९१४	सपिण्डापत्य	शाक.	१३५५
स त्वमु तं घ	मनु:	१३९३	सद्यो वा सभि	"	"	*सपिण्डा बान्ध	बृह.	१५१४
स त्वया नाव	वारा.	१०७६	सद्यो विध्वंसि	संव.	१८९१	सपिण्डाभावे	बौधा.	१४६८
सत्स्त्रीणां समु	भा.	१०२८	*सद्यो विश्वासि	"	"	*सपिण्डेभ्योऽस्य	नार.	७०४
सत्स्वं त्रैविद्य	बौधा.	१४६८	सद्वृत्तभावा	अङ्गि.	१११६	*सपिण्डेष्वपि	"	१५५५
*सत्स्वज्ञेषु	"	"	*स द्विकार्षप	मनु:	९३९	सपिण्डो वा स	याज्ञ.	१०८९
*सत्स्वन्येषु त	"	"	स द्वौ कार्षप	१६३१, १९२९	"	स पितरमे	वेदा:	११६२
सत्स्वपत्येषु	संभ.	११५७		बृह.	१२३७	स पुत्रः पुत्र	भा.	१३९१
स दण्डं प्राप्नु	मनु:	१७१८	*सधनैस्तैर्वि	वेदा:	९९८	स पुत्रस्य वा	विष्णु:	६७८
स दण्डयः कृष्ण	"	८४४	सधीचीनान्	"	१००१	*सपुत्रस्यापु	"	"
स दत्त्वा निय	"	६८०	स नः पतिभ्यो	भा.	१९६४	स पुनर्द्विवि	नार.	६४८,
*स दत्त्वा निर्जि	"	"	स नष्टः कौर	"	१०३१		७४७	
*स दत्त्वा निर्मि	"	"	स नष्टवंशः	याज्ञ.	१७२९	सपुरुषं वा	कौ.	१०३८
सदानमान	याज्ञ.	८६७	स नाणकप	मत्स्य.	७५६	स पूर्वोनात्म	भा.	१९६४
* " "	"	१६३९	*स निगृह्य त	मनु:	७४३	स पृथिवीमु	वेदा:	१५९८
स दाप्यस्तद्ध	कात्या.	८०६	*स निगृह्य दा	मत्स्य.	७५६	*स पैतृकं पि	मनु:	१२१३
*स दाप्यो यत्प्र	नार.	८५०	स निगृह्य व	"	७६९	सप्त एव म	वेदा:	१६०३
सदा प्रहृष्ट	मनु:	१०५९	स निर्दोषो ज्ञा	मनु:	१२१२	सप्तजन्म भ	परा.	१११७
सदा श्रोत्रिय	नार.	७८४	स निर्भाज्यः स्व	भा.	८६०	सप्त प्रकृत	मनु:	१९३०
*स दीर्घस्यापि	मनु:	८४५	स निर्ययौ म	मनु:	१२१२	*सप्तमः पिण्ड	मत्स्य.	१३८३
सदृशं तु प्र	"	१३०५	*स निर्वास्यः स्व	"	"	सप्तमण्डल	स्कन्द.	१९६६
*सदृशं प्रति	"	"	*स निर्वाह्यः स्व	भा.	१९८३	सप्त मर्यादाः	वेदा:	१५९१,
सदृशं प्रीति	"	१३०४	स नेच्छति घ	वेदा:	११२२		१६०३	
सदृशं यं प्र	विष्णु:	१२८०	सनेम वाजं			सप्तमीं चाशु	गौत.	१६६०

*सप्तमी पञ्च	बृह. १३५८	*सभ्याश्चान्येन	नार. १६४४	*समामितर	गौत. ११८२
सप्तम्यां मार्ग	अपु. १९७९	सभ्याश्चास्य न	" "	समामितरे	बौधा. ११४६
सप्तमरात्रस्या	कौ. १६१८	*सभ्याश्चास्य प्र	" "	*सममीशत्व	बृह. ११७९
सप्तमरात्राद्	" ९२९	*सभ्यास्तस्य न	" "	*सममेतां वि	याज्ञ. ९१३
सप्त वित्तग	मनु. ११२६	स आरुभिर्बु	" ११९८,	*सममेवेत	गौत. ११८२
सप्तहोतार	वेदा. १००६		१५८४	सममेषां वि	याज्ञ. ९१३
*सप्तांशे चाप	ब्रह्म. १३७५	*समं चेतार	गौत. ११८२	समयस्यान	कौ. ८६१;
सप्तांशकञ्चा	" "	समंजन्तु वि	वेदा. ९८६		नार. ८६९
*सप्तांशश्चाप	" "	समं दद्यात्	व्यासः ६७६	समयादन्य	गौत. १२६३
सप्तागमादशु	बृह. ८०३;	*समं दद्यात्	" "	समर्ध धन	वसि. ६०९
	प्रजा. ८०७	*समं दशुस्त	" "	*समर्ध धान्य	" "
सप्ताङ्गस्थेह	मनु. १९३०	*समं दाप्यस्त	" "	समर्थः सन्न	शुनी. ७३१
सप्ताण्विकाधि	अनि. १९६८	*समं विद्याध	कात्या. १२२७	समर्थश्चेद्	बृह. ८५३
सप्तानां प्रकृ	मनु. १९३०	*समं सर्वे स	शंखः १४२९	*समर्थस्तु द	" "
*सप्तारामशु	बृह. ८०३	समं सर्वे सो	" "	*समर्थस्तु भ	" ७८८
*सप्तारामादशु	" "	समं स्यादशु	जैमि. ७७०	समर्थस्तु ह	" "
	प्रजा. ८०७	*समं स्वामित्व	बृह. ११७९	समर्थस्तोष	देव. १११२
सप्तार्तवप्र	कौ. १८४८	*समः सर्वेषा	बौधा. ११४६	समर्थान् संप्र	वारा. १३२९
सप्तारवे म	भा. १२८६	समः सर्वेषु	नार. १९३६	समर्पयन्ति	बृह. ६७७
सप्ताध्वत्थस्य	स्कन्द. १९६६	समक्षदर्श	भा. १९६४	*समर्पिताश्च	नार. ९१५
*सप्रकाशं ह	मनु. ९०८	समक्षमस	व्यासः ७८९	समर्थमा सं	वेदा. ९८२
स प्रदायः कृ	याज्ञ. ९४३	समप्रधन	ब्रह्म. १३७५	*समवर्ण तु	कात्या. ८३६
*स प्रदाप्योऽकृ	" "	*समघाती तु	बृह. १६४७	*समवर्णद्वि	मनु. १७७४;
स प्राप्नुयाद्	मनु. १७०५,	समजातिगु	" १७८९		नार. १७८७
	१९३०	*समजातौ तु	मनु. १७७५	*समवर्णव्य	शंखः १७७१
सफलं जाय	बृह. १३५५	समत्वेनैक	उश. १२३८	*समवर्णाः पु	विष्णुः ११८४
सन्धे भाग	व्यासः ६३४	स मत्स्यो नाम	भा. १९८६	समवर्णाको	" १७७१
सब्रह्मचारी	संग्र. १५३०	समदण्डाः स्मृ	नार. १७५५;	समवर्णासु	भा. ११८४.
स ब्राह्मणस्य	वेदा. १४६४,		कात्या. १७६२		१२३४; बृह. १२३७;
	१६००	*समधा चेत	गौत. ११८२	*समवर्णास्तु	मनु. १२४९
स ब्राह्मणान्	आप. १९१८	समधा वाऽज्यै	" १२३३	समवर्णे द्वि	" १७७४
*स भर्त्राऽऽकारि	कात्या. ६३३	समधेतर	" ११८२		" "
स भवत्या न	वारा. १०७५	*स मन्यते यः	नार. १८२६	समवर्णेऽपि	नार. १७८७
सभां प्रपद्य	भा. १९६३	समन्यूनाधि	बृह. ७६५,	*समवर्णेऽपि	कात्या. ८३६
सभाप्रपादे	बृह. ८७३	७८४, ११७३, १७९०;	शुनी. ७९०	*समवर्णोऽपि	नार. १७८७
*सभाप्रपाद्यु	मनु. १६९५		स्कन्द. १९६५	समवायेन	कात्या. ८३६
सभाप्रपाद्यु	" "	समभक्तं च	बृह. १३५५	समवायेन	कौ. ८६३
	१९२९; नार. १७५४	समभागप्र	भा. १२४४	समविद्याधि	याज्ञ. ७७७
सभामेति कि	वेदा. १८९४	समभागाश्च	याज्ञ. ७७७	समवेतास्तु	कात्या. १२२७
सभाया मध्ये	आप. १९०३	*समभागेन	बृह. १४६२	समवेतास्तु	" ७८८
सभिकः कार	नार. १९११;	समभागो प्र	बृह. ११७९	समवेतेस्तु	बृह. ७८६,
	कात्या. १९१४	*सममंशं स	" "		११९३, १२००, १२२२;
सभिकाधिष्ठि	बृह. १९१३	*सममंशत्व	" "		कात्या. ८९८
सभिको ग्राह	" "	सममंशित्व	" "	*समशः सर्वे	बौधा. ११४६
सभ्याः सजयि	याज्ञ. १९३३	सममत्तप्र	नार. १७४६	समस्तत्र वि	मनु. १२११,
*सभ्याः प्रायवि	कात्या. ७५३	सममिच्छन्ति	देव. १२०३		१२९७, १३१६, १५४३;

स महीमखि	विष्णुः १५४१	समाहर्तृप्र	कौ. १६७९,	समेऽध्वनि द्व	नार. १७५४
स महेन्द्रोऽभ	मनुः १०६८	समाहितं मे	१६८८	*समेनैव मृ	हारी. ११८३
*समांशभागाः	वेदाः ११८१	समित्पुष्पोद	वारा. १०७७	समेऽभिचार	भा. १२८५
समांशभागि	नार. ११९२		नार. १७५२,	समेध्वेव प	याज्ञ. १८१४
* , ,	बृह. ११९३		१९३६	*समेध्वेव प	" "
समांशभाजः	नार. १४१३	*समीक्ष्य कार	कात्या. ९५६	समेतु विश्व	वेदाः १८९९
	" ११९२,	समुच्छितौ म	कौ. १८००	समेहि विष	मनुः १७०५,
	१४२१	समुच्छिता ध्व	व्यासः ९६१		१९३०
*समांशभाज	बृह. ११९३	समुत्कर्षाप	मनुः १७७४	*समैश्च विष	" १७०५
समांशहारि	नार. १४१३	*समुत्थानं व्य	बृह. १८३१;	समोऽशः सर्वे	बौधा. ११४६
समांशा मात	बृह. "		कात्या. १८३३	समोऽतिरिक्तो	नार. ७८१
*समां शुल्कमा	शंखः १८४८	*समुत्थानव्य	विष्णुः १७९७	*समो न्यूनाऽधि	बृह. ७८५
समाः शतम	कात्या. ८९८	" "	कौ. १७९९;	समो न्यूनाऽधि	" "
समाः सहस्रं	वेदाः १०१०	मनुः १८०५; बृह. १८३१;			शुनी. ७९०
समाज्ञातातृ	भा. १०३२	समुत्पन्नाद्ध	कात्या. १८३३	समोऽपकृष्ट	मनुः ७२०
*स मात्रा पित्रा	विष्णुः १२७९	समुत्सृजेत्सा	बृह. १५६०	*समोऽवकृष्ट	" "
समानं मन्त्र	वेदाः ८५८	समुत्सृजेद्रा	मनुः १६२३	*समो न्यूनाऽधि	बृह. ७८५
समानऽएव	" १००७		" ९३९,	*सम्यक्कर्मसु	नार. १५८३
समानगोत्र	शाक. १३५५	समुद्रपरि	१६३१, १९२९	सम्यक् सिद्धि	कालि. १३७७
समानजाति	व्यासः १२३८	*समुद्रं नानु	याज्ञ. १७३३	सम्यङ्निविष्ट	मनुः १६९२,
*समानतो मृ	हारी. ११८३	समुद्रग्रह	मनुः ७४०		१९२९
समानभागि	शुनी. १९८८	*समुद्रपरि	विष्णुः १६१०	सम्यञ्चः सत्र	वेदाः ९९८
समानमस्तु	वेदाः ८५८	*समुद्रयात्रा	याज्ञ. १७३३	सम्यञ्चोऽग्निं स	" ८५९,
समानयोः स	बृह. १७८९	समुद्रयान	मनुः ६१९		९९८
समानयोको	वेदाः १०००		" "	*सम्यापातास्त्र	मनुः ९१०
समानवर्णा	विष्णुः १०२३	समुद्रसर	बृम. ८५४	सम्राज्ञी क्षत्र	वेदाः ९८६
समानश्चानु	कौ. ८७९	समुद्रार्था याः	कौ. १९२४	*सम्राज्येधि श्व	" "
समानसलि	जातः ९०१	समुद्रे नानु	वेदाः ९२४	" "	" १०००
समानी प्रपा	वेदाः ८५९,	समुद्रेषु पृ	मनुः ७४०	" स यत्र देवा +	" १००७
	९९८	समुद्रे सम	भा. १०३१	स यदि प्रति	मनुः ७४२
समानी व आ	" ८५८	समन्त्रयेयुः	नार. १९३९	* , , ,	" १६२९
समानोदक	बृम. १५२७	समुपाकृढा	" ९४४	स यथेकपु	शंखः ११६६
समानो मन्त्रः	वेदाः ८५८	समूधो रोम	कौ. ९३०	स याच्यः प्राङ्वि	मनुः ७४२
समानो मृते	हारी. ११८३	समूलसस्य	वेदाः ९७४	*स येन गृही	विष्णुः १२७९
स मान्यते यः	नार. १८२६	*स मूल्यं द्विगु	नार. ९१८	सरकपांसु	कौ. १६७५
समाप्ते त्वष्ट	" ९४८	*स मूल्यात् द्वि	" ८८७	सरसीवाम	भा. १९८५
*समाप्नुयाद्	मनुः १७०५	स मूल्याहश्च	" "	*स राक्षर्णच	मनुः ७१८
*समाप्नुयाच्च	" "	समूहकार्ये	कात्या. ८८९	*स राज्ञां शक्य	बृह. १५८५
समायां शुल्क	शंखः १८४८		याज्ञ. ८६७,	स राज्ञां शे स्व	" "
*समायां सका	" "	*समूहकार्ये	८६८	स राज्ञा तच्च	मनुः ७१८
समायुषा सं	वेदाः ९९१	*समूहस्थेऽश	" "	स राज्ञा नाभि	" "
समारोहति	व्यासः ११११	समूहस्थोऽश	कात्या. ८७७	स राजानं द	वारा. १३२९
समावृत्तश्च	नार. ८२६	*समूहानां च	" "	*सरूपं वा वि	मनुः १०४८
*समावृत्तस्तु	" "	समूहानां तु	" "	स रोक्ष्यन् जा	वेदाः १००८
समासेनोदि	बृह. ८८९	समेत्य तास्त	" "	सर्पभये म	कौ. १९२५
समाहर्ता ज	कौ. १६७९		भा. ८६०	सर्पमार्जार	कात्या. १८३४

*सर्वं च रिक्थ	मनुः १२४७
सर्वं प्रदक्षि	वेदाः ९९८
सर्वं यज्ञं सं	११४४
सर्वं वा पूर्वं	गौत. ११९५
सर्वं वा रिक्थ	मनुः १२४६
*सर्व एव वा	विष्णुः १६७१
सर्वं एव वि	कौ. ९३०;
	मनुः १३९८
सर्वकष्टक	१७०८,
	१९३०
सर्वकर्मस्व	विष्णुः १०२३
*सर्वकर्मस्व	११
सर्वकार्यप्र	बृह. ८७३
*सर्वकार्ये प्र	११
सर्वकार्येषु	कात्या. ८०५
सर्वकालम	भा. १०२९
सर्वज्ञख्याप्र	कौ. १६८२
सर्वज्ञां सर्व	भा. १०२८
सर्वतो धर्म	मनुः १७००
सर्वतो योज	आप. १६६४
सर्वत्र चोप	कौ. १९२५
सर्वत्र तु स	मनुः ९११
*सर्वत्र त्वशि	११
*सर्वत्र दायि	देव. १५२६
सर्वत्र योग्यं	वारा. १०७७
सर्वत्र राज	कौ. १८५०
*सर्वत्र स दो	मनुः ९११
*सर्वत्र स्थाव	बृह. ९५१
सर्वत्र स्वामि	विष्णुः ९०५
सर्वत्रादाय	देव. १५२६
*सर्वत्रादायि	११
सर्वत्रानुम	आप. १६६६
सर्वथा तार	भा. १९८५
सर्वथा ब्राह्म	मनुः १९३०
सर्वथा राज	भा. १०३३
सर्वबन्धुवि	स्मृत्य. १५२९
सर्वभक्ष्या च	हारी. १०१७
सर्वभूतप्र	मनुः १०७०
*सर्वभूतिर्हि	११
सर्वमहति	भा. १३९१
सर्वमेतद्वि	११
सर्वमेव ह	संघ. ११९९
सर्वमेवान	भा. १२८४
सर्ववर्णानां	आप. १६६६
सर्ववास्तुक	कौ. ९२६
सर्ववेदसं	वेदाः ७९२

सर्वविनाशे	गौत. ९०४
सर्वशास्त्रवि	भा. १२४३
सर्वसस्येभ्य	विष्णुः १६७१
सर्वस्मिन्स्थाव	बृह. ९५१
सर्वस्मै तस्मै	वेदाः १६०२
*सर्वस्य दाय	देव. १५२६
सर्वस्य वा ए	वेदाः १५९९
सर्वस्वं गृह	कात्या. ८०५
*सर्वस्वं च व्य	मनुः १८०५
सर्वस्वं तस्य	कात्या. ८०५
सर्वस्वं तु ह	यमः १९४३
*सर्वस्वं ते प्र	कात्या. ८०५
सर्वस्वं पुत्र	कौ. ७९४
*सर्वस्वं वा पू	गौत. ११९५
सर्वस्वं स्त्रीं तु	नार. १७५०
*सर्वस्वं हर	११
११	कात्या. १७६१;
	व्यासः १७६५
*सर्वस्वगृह	कात्या. ८०५
*सर्वस्वग्रह	याज्ञ. ८६७
सर्वस्वस्याधि	मासो. १९७०
सर्वस्वहर	याज्ञ. ८६७;
बृह. ८७३; कात्या. १७६१;	
बृह. १८९१; नार. १९३५	
सर्वस्वहार	मनुः १६२७
सर्वस्वेऽपि जि	कात्या. १९१५
*सर्वस्वे विजि	११
सर्वहितमे	कौ. ८६२
सर्वास्तांस्तेन	मनुः १२९०
*सर्वास्तान् घा	११
सर्वास्तु कुर्या	कालि. १३७७
सर्वाणि ज्ञाति	मनुः १३९३
सर्वाण्युदक	आप. १९७३
सर्वाण्येतान्य	भा. १२८३
सर्वाधिनां ब	यमः ६६०
सर्वाधिकर	कौ. १६८८
सर्वानर्थः कु	भा. १९८४
*सर्वात्रस्त्राय	शंखः १२८१
सर्वापराधे	कौ. १६८७
सर्वापलाप्ये	विष्णुः ७१६
सर्वापायवि	कात्या. ७५३
सर्वाभावेऽपि	विष्णुः १५७५
सर्वाभावे रा	आप. १४६७
सर्वावस्थाग	वारा. १०७६
सर्वासां प्रेषि	शंखः १०२६
सर्वासामेक	मनुः १२९३

*सर्वासामेव	अङ्गि. १११६
सर्वास्तास्तेन	हारी. १२६४;
वसि. १२७२; मनुः १२९३	
सर्वास्वापत्सु	बृह. १२५१
सर्वाहमस्मि	वेदाः ९६६
सर्वे काङ्क्षन्ति	बृह. ११८०
सर्वे च तत्स्वा	विष्णुः १६०९,
	१७९८
सर्वे च पुरु	१७९७
*सर्वे चानौर	देव. १३५१
सर्वे चापि वि	भा. १९८४
सर्वे चोत्तरो	गौत. ८१६
सर्वेच्छया क	नार. ११९८
*सर्वे जनप	कात्या. ९५९
सर्वे जनाः स	११
*सर्वे जानप	११
*सर्वे तत्स्वामि	विष्णुः १७९८
सर्वे ते गोत्रि	हारी. १२६६
सर्वे ते तेन	१२६४;
	वसि. १२७२
* ११ ११	मनुः १२९०
*सर्वे तेनैव	११
सर्वे ते मनु	हारी. १२६६;
	यमः १३५२
*सर्वे ते शौद्रि	हारी. १२६६
सर्वे देवा उ	वेदाः १०००
*सर्वे धर्मयु	आप. १३८७
*सर्वेऽपि काङ्क्ष	बृह. ११८०
*सर्वेऽपि धर्म	आप. १३८७
*सर्वे पुरुष	विष्णुः १७९७
सर्वे पृथक्	मनुः ९३८;
	नार. ९४५
*सर्वेऽप्यनौर	देव. १३५१
सर्वे प्रतिभु	हारी. ६६२
सर्वे वर्णा वा	विष्णुः ६१०
*सर्वेषां च वि	कात्या. ७५३
सर्वेषां चैव	शौन. १३६५
सर्वेषां चोप्र	स्कन्द. १९६५
सर्वेषां धन	मनुः ११८९
सर्वेषां धर्म	भा. १०२७
सर्वेषां पुत्र	स्मृत्य. १५२९
सर्वेषां प्रीत्या	कौ. १४३०
सर्वेषां महि	भा. १०२७
*सर्वेषां मूल्य	नार. १७५०
सर्वेषां वा स्त्री	कौ. १६१५
सर्वेषां स्वदा	शंखः १८४७

*सर्वेषां स्वल्प	नार.	१७५०
सर्वेषामस	कौ.	११८५
*सर्वेषामपि	शौन.	१३६५
” ”	मनु.	१३९३
सर्वेषामप्य	”	१४७८
*सर्वेषामर्थ	”	११८९
सर्वेषामर्थि	”	७७५
सर्वेषामत्प	नार.	१७५०
सर्वेषामास	कौ.	८६२
*सर्वेषामेक	मनु.	१२९०
सर्वेषामेव	बृह.	७८५;
शंखः ९०५; नार.	११३१;	
भा.	११८४, १२४४;	
बौधा.	१८४५	
*सर्वेषामेव	शौन.	१३६५;
मनुः १३९४, १८५६	गौत.	८१५
सर्वेषु ग्रह	बौ.	८६२
सर्वेषु च क	कात्या.	१८८८
सर्वेषु चाप	”	७५४
सर्वेषूपनि	नार.	८२८
*सर्वेष्वधिकृ	याज्ञ.	७३२
सर्वेष्वर्थवि	विष्णुः	१४२८
सर्वेष्वेव प्र	याज्ञ.	७३२
*सर्वेष्वेव वि	बृह.	७३४
” ”	नार.	१५५५;
सर्वे सपिण्डाः	बृह.	१५६०
सर्वे हि धर्म	आप.	१३८७
सर्वे ह्यनौर	देव.	१३५१
सर्वैरनुम	मरी.	१५८८
सर्वैरलक्षि	शुनी.	१११९
सर्वैरुपायै	मनु.	७४१
*सर्वोपायवि	कात्या.	७५३
*सर्वोपायैर्वि	”	”
*स लाभस्य च	मनु.	७१८
स वनस्पती	वेदाः	१५९८
*सवर्णजोऽप्य	बृह.	१४०२
सवर्णतश्च	कौ.	१०३९
सवर्णमनु	नार.	१०९६
*सवर्णमस	”	७०३
*सवर्णलिङ्ग	बृह.	१२३७
सवर्णव्यति	शंखः	१७७१
*सवर्णा पूर्व	आप.	१२६६
*सवर्णा शास्त्र	”	”
सवर्णाः पुत्राः	विष्णुः	११८४
सवर्णा अस	कात्या.	१३४९

*सवर्णाक्रोश	विष्णुः	१७७१
सवर्णाजोऽप्य	बृह.	१४०२
सवर्णाज्जन	ब्रह्म.	१११८
*सवर्णाद्भ्रात	देव.	१५२५
सवर्णापुत्रा	बौधा.	१२३९
सवर्णापुत्रो	गौत.	१३८६
सवर्णापूर्व	आप.	१२६६
सवर्णा भिन्न	बृह.	१२३७
सवर्णा भ्रात	देव.	१५२५
*सवर्णमपू	आप.	१२६६
सवर्णमप्रा	कौ.	१८४८
सवर्णाय स	नार.	७०३,
सवर्ण्यां सं	”	११०३
*सवर्ण्या अ	बौधा.	१२६८
*सवर्ण्यास	विष्णुः	१०२३
सवर्णसु चै	नार.	७०३
सुवर्णसु तु	कौ.	१२८८
भा.	११८४,	
१२४३	विष्णुः	१०२३
सवर्णसु ब	याज्ञ.	१०९१
सवर्णसु वि	कात्या.	१३४९
*सवर्णस्वस	”	८३६
*सवर्णोऽपि तु	”	”
*सवर्णोऽपि तु	”	”
*सवर्णोऽपि हि	”	”
सवर्णा ब्राह्म	नार.	११०५
*स वाच्यः प्राङ्वि	मनु.	७४२
स विचिन्त्यात्र	भा.	८४०
सवितारं च	वेदाः	११५८
स विद्वां अप	”	९६९
स विनाशं ब्र	मनु.	१६२३
*स विनेयस्त्व	नार.	१०९७
*स विभाज्यः स्व	मनु.	१२१२
स वृत्रहेन्द्रः	वेदाः	८०९
सवृद्धि प्रति	कात्या.	१४५८
सवृद्धिकं गृ	”	६५६
*सवृद्धिकं प्र	”	१४५८
*सवृद्धिकं स	”	”
स वै नैव रे	वेदाः	१०१०
स वैरदेय	”	१५९५
स वै वार्धुषि	वसि.	६०९
स शतं प्राप्नु	मनु.	८८२;
नार.	१०९७	
* ” ”	मंस्य.	१८९२
सशिरस्कं प्र	स्कन्द.	१९६५
स शूद्रवद्	हारी.	१०१६

*सप्तोऽष्टाष्टि	अनि.	१९६७
ससंकराः श्व	नार.	११०५
*ससंतति स्त्री	याज्ञ.	६६८
*स सपिण्डकि	बृह.	१५२०
” ”	”	११७९
*ससमांशित्व	याज्ञ.	१९०८
स सम्यक्पालि	भा.	१०३०
ससर्ज ताभ्यां	वेदाः	८४१
ससस्यश्चकः	मनु.	७४४
ससहायः स	बृह.	७५०
ससाक्षिकं र	विष्णुः	६७९
*ससाक्षिकम	”	”
*ससाक्षिकमा	”	”
ससाक्षिकम्	कौ.	१८४९
ससुवर्णासु	वेदाः	९२४
स सेतुर्विध	”	९९२,
स स्त्रीषसाद	”	१५९९
सम्यग्भक्षणे	कौ	९०६
स्यात् । सर्व	भा.	१०७६
सस्यान्निवार	बृह.	९१९
सस्यापहारी	विष्णुः	१६६९
सह खट्वास	मनु.	१८५२;
नार.	१८८१	
स ह गवां स	वेदाः	१९८१
स ह घोष आ	”	११४४
सह त्वया ग	वारा.	१०७६
सह त्वया वि	”	”
सह धर्म च	नार.	१०९६,
”	”	१०९८
सहधर्मच	कौ.	१०३४;
अनि.	१११८	
बृह.	१५२०	
कौ.	१९२२	
वेदाः	१५९३	
बृह.	१८८६	
वारा.	१०७६	
मनुः	१३२६	
” ”	”	”
वेदाः	१८९६	
मनुः	१८५२;	
नार.	१८८१	
विष्णुः	१७९६	
बृह.	१८८६	
” ”	”	”
नार.	१६४१,	
१७४४		

सहसा यत्कु	कात्या. १६४८	साक्षिप्रत्यय	कौ. ८४३;	साधारण्याप	विष्णुः १६१०
सहस्रं क्षत्रि	मनुः १८६३		मनुः ९३५,	साधितं प्रति	कात्या. ६७४
सहस्रं ब्राह्म	" १८५८,		१९०७	साधुत्वाच्चेन्म	बृह. ६७२
	१८५९			साधूनां वर्णि	स्कन्द. १९६५
*सहस्रं वारु+	भा. १९६४	*साक्षिभिः साधि	कात्या. ६७५	साधून् संमान	याज्ञ. १६३९,
सहस्रगोश्वा	गौत. १६६०	साक्षिभिर्भावि	" "		१९३२
सहस्रशृङ्गो	वेदाः ९९८	साक्षिभिर्वाऽथ	व्यासः ७५५	साध्यमानश्चे	विष्णुः ७१६
सहस्रे किल	भा. १०३१	साक्षिमच्च भ	याज्ञ. ६९०	साध्यमानो नृ	याज्ञ. ७२१
*सहासनं वि	व्यासः १८८९	साक्षिजेऽयवि	हारी. ६०८	*साध्याचाराच्च	कात्या. १११०
सहासनम्	मनुः १८०२;	साक्षिबत्पुण्य	भा. १९६४	साध्याचारेऽव	" "
	नार. १८२८	साक्षी वा विबु	" "	साध्वीं तपस्वि	बृह. १६५३
*स हि कार्षाप	मनुः १६३१	साक्षेपं निष्ठु	नार. १७८५	साध्वीनां हि स्थि	वारा. १०७६
सहितास्तास्त	भा. ८६०	*साक्ष्यभावाद्व	व्यासः ९६१	साध्वीनामेव	अङ्गि. १११६
स हि शर्थो न	वेदाः ९२२	*साक्ष्यभावे च	मनुः ९३६	साध्वीन्नीपां पा	अपु. १९७९
स हि संताना	वसि. १२७३	साक्ष्यभावे तु	" "	साध्वीनामेव	हारी. १२६५
स हि स्वाम्याद	मनुः १०४२	साक्ष्यभावे द्व	व्यासः ९६१	*साध्वीनामेव	वेदाः १८९८
सहोदं सोप	" १६९६,	*साक्ष्यभावेऽपि	मनुः ९३६	सा नः कृतानि	" "
	१९२९	साक्ष्यभावे प्र	" ७४२	सा नः पयस्व	मनुः १०५७
सहोदः सप्त	विष्णुः १२७९	साक्ष्यादीनाम	अनि. १९६७	साऽनुज्ञायाऽधि	याज्ञ. १६३५
सहोदग्रह	नार. १७५२	*सा च त्वक्षत	वसि. १०२१	*सान्तरश्च त	वारा. १०७७
सहोदमस	कात्या. १७६२	सा च दत्ताऽप्य	बृह. १५५८	सान्त्वयन्त्यत्र	मनुः १९२७
*सहोदोऽन् वि	नार. १७५२	सा चाप्युक्तव	भा. १०२८	सान्त्वेन प्रश	मत्स्य. १८९२
सहोदोऽन् सो	" १७५१	साचिव्यावका	कौ. १८४९	*साक्षां परिगृ	बृह. ७०७
*सहोदोऽन् स्ते	" "	सा चेत्पुनः प्र	मनुः १०५८	साभिध्ये तु पि	" "
सहोदो ज्ञाति	भा. १२८४	सा चेदक्षत	बौधा. १०१९;	*साभिध्येऽपि ऋ	" "
स होवाच	वेदाः ७९१,	वसि. १०२१; मनुः १३०९	नार. ९१६	*साभिध्येऽपि पि	कात्या. १६४८
	११४४	*सा चेद गौर्व्य	वसि. १२७२	*सान्वयस्तु प्र	" "
२ " " +	" ८१४	*सा चेन्नियोग	भा. १२४४	सान्वयस्त्वप	" "
स होवाच प	" ७९१	सा ज्येष्ठा सा च	" १२८६	सापत्नास्तैर्वि	बृह. १२३७
स होवाच म	" १२६१	सा तथोक्ता त	वेदाः १०१०	सा पत्नी या वि	दक्षः १११४
स होवाचालो	" ८१३	सा तृतीया वि	मनुः १०५६,	*सापत्न्यास्तैर्वि	बृह. १२३७
सहृदयं सां	" ९९८	सा त्रीन्मासान्प	१३९३	*सापत्न्यास्तैर्वि	" "
स ह्येषां वृत्ति	भा. १९८४	सा त्वेवमुक्ता	वारा. १०७७	सा पराङ्मव	वेदाः १०१०
सांतानिकादि	बृह. ८७५	*साधैर्वा काम	याज्ञ. १८७०	साऽपुनीत य	" "
सांव्यवहारि	कौ. ७३७	सा द्वितीयां वि	वेदाः १०१०	सा प्रजापति	" १४२४
सा कन्या वृष	विष्णुः १०२३	*साधनं च य	नार. ८७१	साऽब्रवीत्पुत्र	ब्रह्म. ८४०
साक्षताभिः स	नार. ८३३	साधनाज्ञान्वि	व्यासः १७६४	सा ब्रवीन्न वै	वेदाः १०१०
*साक्षताभिः सु	" "	*साधनायान्वि	" "	सा ब्रह्मजाया	" १८३९
साक्षादधीत	लिङ्ग. १३७६	साधारणं तु	कात्या. ८९७	सा ब्राह्मणस्य	" १४६४,
*साक्षिक्रियां वि	बृह. ८७४	साधारणं स	व्यासः १२३१		१६००
*साक्षिणं ख्याप	याज्ञ. ६९०	साधारणं स्या	नार. ११३०	सा ब्राह्मणस्ये	" "
साक्षिणश्चान्य	बृह. १७५९	साधारणः स्या	" १०९८	*सा भर्तृलोक	मनुः १०५३
साक्षिणश्चार्थ	कात्या. ९५५	साधारणऋ	बृह. १५७३	" "	" १०६०,
साक्षिणमभा	कौ. ८४३	साधारणस्या	याज्ञ. १६३४	सा भर्तृलोका	" १०६४
साक्षिणो वावि	बृह. १८५४	*साधारणाप	विष्णुः १६१०		" १०५३
साक्षित्वं प्राति	नार. १५८०	साधारणेषु	कार्ष्णा. १३५६	* " "	" १०६४

सा भार्या या गृ	भा.	१०२६	सामान्या हि प	कौ.	७७१	साहसस्य न	मनु.	१६२२
सा भार्या या प	"	"	सामान्ये वेदम	"	९२७	साहसस्याधु	बृह.	१६४५
सा भूयसा क	वेदा:	८७८	सामुद्रः शुल्कः	बौधा.	१६६७	*साहसात् क्रि	नार.	१६४१
साम कृष्णन्सा	"	९७५	*सामुद्रशुल्कः	"	"	साहसानीति	संभ्र.	१६५५
सामन्तकुलि	याज्ञ.	१६३४	सा मृता जाय	परा.	१११७	साहसी भेद	कात्या.	८७६
सामन्तग्राम	कौ.	९२८	सा मृता लभ	"	"	साहसे वर्त	मनु.	१६२३
सामन्तचत्वा	"	"	साम्प्रतं साह	बृह.	१६४५	साहसेषु य	नार.	१७५०
सामन्तप्रत्य	"	९२६;	*साम्राज्यकृत	मनु.	१८७०	साहसो द्विगु	अनि.	१९६८
	मनु.	९३७	साम्राज्यकृतस्व	"	"	साहसं ब्राह्म	मनु.	१८५९
सामन्तभावा	कात्या.	९५५	*साम्राज्यकृतस्व	"	"	सा हिवा सर्व	हारी.	१०१६
*सामन्तभावे	"	"	साम्राज्याय सु	वेदा:	१८९६	सा हि पुत्रस	भा.	१४२९
सामन्तविरो	वसि.	९२५	सायं समर्प	बृह.	९१९	सिक्तेष्टक	बृह.	९५०
* " "	शंखः	"	सा यत्नं पर	भा.	१०२९	सिञ्चामहा अ	वेदा:	९२३
*सामन्तस्य श	नार.	९१८	सा यथाकाम	नार.	१४४८	सिद्धप्रयोगा	कौ.	१६८२
*सामन्ताः शास	कात्या.	९५७	सायमाहुत्या	वेदा:	१००९	सिद्धमुपचा	"	८१७
सामन्ताः साध	"	"	*सारङ्गी मन्द	मनु.	१०५१	सिद्धव्यञ्जनै	"	१६८१
सामन्तात्पर	नार.	९४५	सारभाण्डमि	कौ.	१६७७	सिद्धान्तवेद	देवी.	१९४३
सामन्ता धनि	बृह.	८९६	साऽरुन्धतीस	कात्या.	१११०;	*सिद्धिरत्रोभ	नार.	६४९
सामन्तानाम	मनु.	९३६		अजि.	१११५	सिद्धिरस्योभ	"	"
सामन्तानुम	नार.	९१८;	सार्थेनान्वाधि	कौ.	७३६		कात्या.	६६०
	व्यासः	९६१	सा वः प्रजां ज	वेदा:	१००२	सिध्यते वाचि	"	८९८
सामन्तात् मार्ग	नार.	१७५६	सा वसु दध	"	९८८	*सिनीवालि प्र +	वेदा:	१००२
*सामन्ताभावे	कात्या.	९५५	*सा वा दद्याद	नार.	६९९	सिनीवाली सु	"	९९३,
सामन्ता वा स	याज्ञ.	९४०	सावित्री पति	वारा.	१०७७			१००८
सामन्ताश्चेन्द्र	मनु.	९३८	सावित्र्या राक्षि	अपु.	१९७९	सिलान्नी नाम	"	१९८०
*सा मन्दसान्ना	वेदा:	९८१	साऽवित्वा न्यष्ट	वेदा:	१०१०	सीताद्रव्याप	मनु.	१७१७,
" "	"	१००२	सा वीरपत्नी	भा.	१२८४			१९३०
सामर्थ्यं चानु	बृह.	१६४७	सा वै द्वितीया	वेदा:	१०१०	सीमन्तोन्नय	यमः	१११४
सा मां प्रतिक्व	कौ.	१६८०	सा वै पुनोष्वे	"	"	सीमवृक्षेषु	कौ.	१८००
सा मातुर्बन्ध	वेदा:	९९६	साशङ्का बाल	दक्षः	१११४	सीमां प्रति स	मनु.	९३३
*सामान्यं च भ	बृह.	१५६९	साश्रमं नैव	संभ्र.	१३८४	सीमाचङ्क्रम	कात्या.	९५८
*सामान्यं चेद्भ	"	"	सा सद्यः संनि	मनु.	१०५७	सीमाज्ञाने नृ	मनु.	९३४
सामान्यं चेद्भा	"	"	सा स्वर्गमात्म	अजि.	१११६	*सीमातिक्रम	याज्ञ.	९४२
*सामान्यं तु भ	"	"	सा हन्ति दाता	वसि.	१०२१	*सीमात्र चिहि	व्यासः	९६१
सामान्यं पुत्र	बृह.	८०२;	सा ह पितरं	वेदा:	१००६	*सीमाध्वनि द्व	नार.	१७५४
	देव.	१४६२	*साहमस्मीत्य+	"	१०१०	*सीमान्तभावा	कात्या.	९५५
सामान्यं याचि	दक्षः	८०७	साऽहमेवं ग	वारा.	१०७७	*सीमान्तवासि	"	"
सामान्यग्राह	वृह.	६७७	साहसम्	कौ.	१६१३	सीमा प्रचिहि	व्यासः	९६१
सामान्यतो द्व	अपु.	१९६२	साहसं च भ	कात्या.	१६४८,	*सीमा प्रतिचि	"	"
सामान्यद्रव्य	याज्ञ.	१६३३			१७६१	सीमामेतार	विष्णुः	९२५
*सामान्यपुत्र	बृह.	८०२	साहसं च म	गौत.	१६०४	सीमामध्ये तु	नार.	९४६३
*सामान्यप्रभ	याज्ञ.	१६३३	*साहसं तु भ	कात्या.	१६४८		कात्या.	९६०
*सामान्यप्रस	"	"	साहसं पञ्च	बृह.	१६४६	*सीमाया निर्ण	मनु.	९३६३
*सामान्यप्राभ	"	"	साहसं स्थाव	"	१५८१	सीमायामवि	नार.	९४४
सामान्यमस्व	नार.	८२५	*साहसं स्यात्	मनु.	१६९१	सीमाविनिर्ण	मनु.	९३९
सामान्यार्थस	याज्ञ.	११९२	साहसमन्व	कौ.	१६१३		"	९३६

सीमाविवादं	कौ.	१२९	सुमादानान्	कौ.	१०३४	सुवीरा वीरं	वेदा:	१००५
*सीमाविवादे	विष्णु:	१२५	*सुमान् मत्तान्	नार.	१७४६	सुमश्रुनख	यम:	१११३
*सीमावृक्षांश्च	मनु:	१३३	सुते पत्नी त	शुनी.	१११९	सुसंकाशा मा	वेदा:	९६५
सीमावृक्षांस्तु	,,	,,	सुप्रजसस्त्वा	वेदा:	९९१	सुसंरब्धोऽपि	भा.	१०२७
सीमासंधिषु	,,	१३४	सुप्रजास्त्वम	,,	१९८०	*सुसंस्कृतायां	वसि.	१२७२;
सीम्नोऽपवादे	बृहा.	९६२	सुवद्वजत्रु	नार.	१०९४	सुसंस्कृते तु	मनु:	१३०३
सीम्नो विवादे	याज्ञ.	९४०	सुवद्वजत्रु	वेदा:	१९८०		बृह.	९५४;
सीरा युजन्ति	वेदा:	९२३	*सुभूताऽपि कृ	दक्ष:	१११४		व्यास:	९६१
सीव्यत्वपः सू	,,	१५९५	सुमङ्गली प्र	वेदा:	१००२	*सुसंस्कृतेऽपि	,,	,,
सीसत्रपुपि	कौ.	१६७५	सुमङ्गलीरि	,,	९८४,	*सुसंस्कृतेषु	,,	,,
सुकन्ये कमि	वेदा:	१००८		,,	१००२	सुसंस्कृतोप	विष्णु:	१०२३;
सुकिंशुकं व	,,	१००१	सुमङ्गन्युप	,,	,,	मनु:	१०५९;	अपु. १९७९
सुकृतैः शापि	मनु:	९३७	सुम्नैरिद्व आ	,,	१८९३	*सुसंस्थितोप	मनु:	१०५९
*सुकृष्टं च कृ	बृह.	७८७	सुरतं याच	वृहा.	१८९१	सुसमायां पृ	स्कन्द.	१९६५
सुखं वने नि	वारा.	१०७६	*सुरया ब्राह्म	विष्णु:	१६१०	सुसमृद्धोऽपि	कात्या.	७१०
सुखस्य नियं	मनु:	१०५९	सुरया वध्यः	,,	,,	सुस्थ इन्दौ स	याज्ञ.	१०८०
सुखस्य नियं	,,	,,	सुराकामयू	याज्ञ.	६८५;	सुस्थेनार्तेन	कात्या.	७१०
सुखार्थं या प्र	कात्या.	१११०		वृहा.	७१५	* , , ,	,,	८०६
सुखे धात्यसि	भा.	८६०	सुराध्वजं सु	विष्णु:	१६०९	सुहितोऽपि कृ	दक्ष:	१११४
*सुगं तीर्थं सु	वेदा:	९८१	*सुरापानं बू	याज्ञ.	६८५	सुहृत्संबन्धि	बृह.	७२५
, , ,	,,	१००२	*सुरापानयू	,,	,,	सूक्ष्मेभ्योऽपि प्र	मनु:	१०४६;
*सुगुमता	विष्णु:	१०२३	सुरापी व्याधि	,,	१०८७		बृह.	११०६
सुगुमभाण्ड	,,	,,	सुरापी वृष	कौ.	७७२	सूक्ष्मो धर्मो म	भा.	१०२७
सुगुमां ब्राह्म	बृह.	१८८६	सुराल्लशुन	शंख:	१०२५	सूतके सूत	ब्रह्म.	१३७४
सुगु सुपुत्रौ	वेदा:	१००३	सुरा वाव सा	वेदा:	९९४	सूतमागध	कौ.	१२३४
सुगेन दुर्गे	,,	१००२	*सुरूपं वा कु	मनु:	१०४८	सूतश्च माग	नार.	११०५
सुगेभिर्दुर्गे	,,	९८४	सुरूपं वा वि	,,	,,	*सूतिभागं च	मनु:	१७०१
*सुचिह्नैरेव	व्यास:	१७६३	सुवरिति प	वेदा:	१००६	सूत्रकर्पास	नार.	६२६
*सुजघन्यत	नार.	८३१	सुवर्णं तु भ	नार.	१८८४	सूत्रकर्पास	विष्णु:	१६७०;
*सुज्ञानशंस	कात्या.	१२२५	सुवर्णं द्विश	शुनी.	१७६७		मनु:	१७१८
सुते निक्षि	स्कन्द.	१९६६	सुवर्ण एव	अनि.	१९६८	*सूत्रकर्पासि	नार.	१७४७
सुतसेहेन	बृह.	७०८	सुवर्णकारा	कौ.	१६७४	सूत्रपरिव	कौ.	१६७३
सुतां कण्वस्य	भा.	१२८८	सुवर्णरज	विष्णु:	१६६९;	सूत्रमूलं वा	,,	,,
सुता अपि त	वृह.	६७७	शंख:	१६७२; मनु:	१७१६;	*सूत्रमौण्ड्यमि	शंख:	१६७२
सुता ताराधि	भा.	१०२८		नार.	१७५०	सूर्यपत्नी वि	वेदा:	९९३
सुतादिब्राह्म	संप्र.	७१६	*सुवर्णरत्ना	शंख:	१६७२	सूर्या यत् पत्ये	,,	१०००
सुतायाः प्रति	नार.	११०५	सुवर्णस्तेय	मनु:	१७०२;	सूर्या यो ब्रह्मा	,,	९८४
सुताध्वेषां प्र	याज्ञ.	१४००		उश	१७६६	सूर्याभिनिष्ठ	,,	१५९२
सुतास्त्वेषां प्र	,,	१३९९	सुवर्णस्य क्ष	नार.	१७४७	सूर्याभ्युदितः	,,	,,
*सुदायश्च स्व	कात्या.	१४५३	सुवर्णस्याष्ट	कौ.	१६७५	सूर्यायाः पश्य	,,	९८४
सुदीर्घस्यापि	मनु:	८४५	सुवर्णन्माष	,,	१६७४	सूर्याया अधि	,,	१०००
*सुप्तप्रमत्त	नार.	१७४५	*सुवर्णे तु क्ष	नार.	१७४७	सूर्याया भद्र	,,	८११,
*सुप्तप्रमत्तो	,,	१०९८	*सुवर्णेषु क्ष	,,	,,	सूर्याया वह	,,	१०००
सुप्तप्रमत्त	कौ.	१०३६;	*सुवर्णोऽष्टाधि	अनि.	१९६८		,,	,,
सुप्तप्रमत्तोप	नार.	१७४५, १७४६	सुवाना पुत्रा	वेदा:	९९७		,,	१४२३
	नार.	१०९८	सुविचित्रं वि	आप.	१९१८	सूर्यायै देवे	,,	१००३

सूर्येव नारि	वेदाः १००२	सोऽनुज्ञातो ह	मनुः १३१०	सौदायिकं ध	कात्या. १४५५
सूर्यो देवीमु	" ९६४	सोऽन्तर्दशाहा	" ८७९;	*सौदायिकं स	" १४५६
सृगालयोनिं	मनुः १०५३		अपु. १९७५	सौदायिकं स्त्री	विष्णुः १४२८
सृजयुर्बान्ध	कौ. १३९१	*सोऽन्तर्दशाहे	मनुः ८७९	*सौदायिकक्र	बृह. ८०३
सृत्वेव काम	वेदाः १००६	सोऽपत्यं भ्रातु	" १३१८	सौदायिके स	कात्या. १४५५
*सेच्छानुपेयु	नार. १८८२;	सोऽपसर्गस्त	पिता. ६७६	सौदासेन च	भा. १२८५
	कात्या. १८८८	*सोऽपि कर्मक	नार. ८२८	सौभाग्यमस्मै	वेदाः ९८४,
*सेतुं प्रकल्प	नार. ९४७	*सोऽपि कर्मकृ	" "		१००३
सेतुं प्रवर्त	" "	*सोऽपि तद्द्विगु	" ८८७	सौभाग्यवद	कात्या. १११०
*सेतुकुञ्जक	मनुः ९३४	" " ८८८	" ८८८	सौराक्षिकं वृ	बृह. ७०८
सेतुकूपपु	कौ. ९३१	२ " " ८८८	भा. १२४४	*सौराक्षिकवृ	" "
सेतुकेदार	नार. ९४४	सोऽपि दत्तं ह+	याज्ञ. ८६६	*सौराक्षि वृ	" "
सेतुभेदक	याज्ञ. १६२८	सोऽपि यत्नेन	विष्णुः १९२१	सौवर्णैर्माण	भाग्य. ९२१
सेतुभेदकां	विष्णुः १६०९	सोऽप्यशक्तः श	" "	स्कन्धवधे पू	कौ. १८००
*सेतुभेदकृ	" "	सोऽप्यशक्तो दे	वेदाः १०१०	स्कन्धवाद्यं च	नार. ७८४,
सेतुभ्यो मुख	कौ. ९३०	सोऽब्रवीदत्र	" १७९३	स्कन्धादादाय	" ८३३
सेतुवनप	" ९३२	सोऽब्रवीद्विरं	भा. १२८४	स्कन्धेनादाय	बौधा. १६६७;
सेतुवल्मीक	याज्ञ. ९४०	सोऽब्रवीद्विज	वेदाः १००६		मनुः १७०२
*सेतुश्च द्विवि	नार. ९४६	सोम राजानं	" "	स्तम्भकस्य प्र	स्कन्द. १९६५
सेतुस्तु द्विवि	" "	सोमं वै राजा	" ९८५	स्तम्भैः समन्त	कौ. ९०६
सेदोशे यस्य +	वेदाः ९८८	सोमः प्रथमो	याज्ञ. १०८६;	स्तुतस्तदुल	स्कन्द. १९६७
सेना वा इन्द्र	" १००५	सोमः शौचं द	बौधा. १८४५	स्तुत्ये प्रातस्स	कौ. ७७२
सेयं ऋगस्मि	" १०१०	सोमजुष्टं ब्र	वेदाः ९९७	स्तेनः प्रकीर्ण	गौत. १६५८;
सेयं ऋगिदं	" "	सोमपे शत	बृह. ८०३		आप. १६६४
सेयं त्वामनु	भा. १९८६	सोम राजन्सं	वेदाः ८५९	स्तेनः प्रकीर्य	बौधा. १६६७
सेह कीर्तिम	याज्ञ. १०८५,	सोमविक्रया	कौ. ७७२	स्तेनः प्रमुक्तो	आप. १६६६
	१०८८	*सोमस्य जाया	वेदाः ९८५,	स्तेनपारदा	कौ. १६१७
सेह निन्दाम	मनुः १०६३		१००१	*स्तेनसाहस	कात्या. ८०६
सैतां दशह	वेदाः १४२४	सोमस्येव मौ	" १८९३	*स्तेनसाहसि	" "
सैषा भूणह	वसि. १९७७	सोमाय राज्ञे	मनुः १२९४	स्तेनस्यातः प्र	मनुः १६९०
सैषा संज्ञानी	वेदाः ८५८	सोमो ओषधी	वेदाः ११८१	*स्तेनस्याथ प्र	" "
सोऽभिमव्रवी	" ११८१	सोमो दददि	शौन. १३६४	*स्तेनाः सर्व ए	विष्णुः १६७१
सोऽकायमते	" "	सोमो ददद्ग	वेदाः ९८५,	*स्तेनाः सर्वम	" "
सोऽजीगर्तं सौ	" १२६०		१००१	स्तेनाः सुरापा	यमः १९४३
सोऽज्येष्ठः स्याद	मनुः १३९७	सोमो राजा प्र	" १८३८	स्तेनानां निग्र	मनुः १६९९
सोऽत्सेधनं स	मार्क. ९६२	*सोमो राजा भ	वसि. १९२०	स्तेनानां पाप	" १६९५,
*सोऽत्सेधवप्र	" "	सोमो वधूयु	वेदाः १०००		१९२९
सोदयं तस्य	याज्ञ. ८८३	सोमोऽस्य राजा	वसि. १९२०	स्तेनानामेत	बृह. १६४५
सोदराश्च स	बृह. ८९६	सोमो ह्यस्य दा	वेदाः ११४३,	स्तेनान् राजा	मनुः १९३०
सोदर्याः सन्त्य	संग्र. १५२९		१४६४, १६००	*स्तेनाभिशास्त	वसि. १६६७
सोदर्याणाम	कौ. १२८९	सोऽयं ते श्वश्रु	वारा. १३२९	स्तेने निपात	नार. १७४९
सोदर्या विभ	मनुः १५४४	सोऽस्या दद्याह	नार. ६९९	स्तेनेष्वलभ्य	" १७५७,
सोऽधिकर्मक	नार. ८२८	सोऽस्योद्धारो य	वेदाः ११८१		१९६१
*सोऽधिकर्मकृ	" "	सोहं भगव	" ८१४	स्तेनोऽनुप्रवे	वसि. १६६७
सोऽनिबद्धः प्र	कात्या. ७२८	सोऽहमेवं वि	भा. १२८४	स्तेनो हिरण्य	वेदाः १५९२
*सोऽनिरुद्धः प्र	" "	सौदायिकं क्र	बृह. ८०३	स्तेयं कृत्वा सु	आप. १६६५

स्तेयं तत्पारो	वेदाः १६०३	१९८	*स्त्री नानुक्त्वा व	शंखः १०२५
स्तेयं ब्रह्मस्व	विष्णुः ६११	भा. १०३२	*स्त्री नानुक्त्व	" "
स्तेयसाहसि	कात्या. ८०६	" १०३१	स्त्री निर्वायाऽनि	वेदाः ९९५
स्तेये च श्वप	मनुः १६२७	बृह. ७०८	*स्त्री निषिद्धा श	याज्ञ. १८७२
*स्तेये ब्रह्मस्व	विष्णुः ६११	गौत. १४६४	स्त्री निषेधे श	" "
स्तेये श्वा मनु	कौ. १६८७	बृह. ८०३	स्त्री पराननु	शंखः १०२५
स्तेयेषु श्वप	अपु. १९७०	वारा. १०७६	स्त्रीपुंसोऽश्वप	व्यासः १७६४
स्तोमं जुषेथां	वेदाः ९७५	कौ. १०३६	*स्त्रीपुंसो हेम	बृह. १६४६
*स्तोमं विना व	नार. ८५२	भा. १४२९	*स्त्रीपुंसोषः प	व्यासः १७६४
स्तोमवाहीनि	" "	नि. ७९२,	*स्त्रीपुंसयोः प	" "
स्तोमा आसन्	वेदाः १०००	१३८५, १९७५	स्त्रीपुंसयोग	नार. १०९२
*स्तोमादिना व	नार. ८५२	" १२५५	*स्त्रीपुंसयोर्न	" १०९९
स्तोमाद्विना व	" "	गौत. १३८७	स्त्रीपुंसयोर्नि	" "
स्तोमाद्विना ह्यु	" "	वारा. १०७६	स्त्रीपुंसयोर्मै	कौ. १०३६
स्त्रियं दृष्ट्वाय	वेदाः १८९५	ब्रह्म. १११८	स्त्रीपुंसयोस्तु	नार. १०९३
*स्त्रियं पुत्रव	नार. ११०१	भा. १०३३	स्त्रीपुंसवर्त	बृह. ११०६
स्त्रियं पुरुषं	कौ. १६१४	अङ्गि. १११६	*स्त्रीपुंसो वञ्च	व्यासः १७६४
*स्त्रियं स्पृशत्य	मनुः १८५२	कात्या. ११०९	*स्त्रीपुंसोश्च प	" "
स्त्रियं स्पृशेद	" "	भा. १०३२	*स्त्रीपुंसो हेम	बृह. १६४६
* " " "	नार. १८८१	" "	स्त्रीपुंसौ यस्स	नार. १८८०
स्त्रियं हि यः प्रा	भा. १०३२	अनि. १११८	स्त्रीपुंसौ वञ्च	व्यासः १७६४
स्त्रियः पवित्र	बौधा. १८४५	भा. १९७८	स्त्रीपुंसौ हेम	बृह. १६४६
स्त्रियः श्रियश्च	मनुः १०५१	" १०२७,	*स्त्री पुमांश्च स	नार. १८८०
स्त्रियः साध्व्यो म	भा. १०३३	१२८४	स्त्री प्रकृता स	कौ. १८४९
स्त्रियः स्वर्गे च	वारा. १०७७	वारा. १०७७	*स्त्री प्रसूता वा	नार. ७०३
स्त्रियमथ उ	वेदाः १०१०	कौ. १०३४	*स्त्रीप्रसूति च	मनुः १०४६
*स्त्रियमवश	विष्णुः १८४७	याज्ञ. १६४०	स्त्रीप्रसूत्वाधि	याज्ञ. १०८७
स्त्रियमशक्त	" १६०९,	शंखः १४२८	स्त्री प्रसूताऽप्र	नार. ७०३,
	१८४७	गौत. १४२५;	११०३; स्मृत्य.	१३७३
*स्त्रियमसक्त	" "	बृह. १४५०	स्त्रीबालकान्	बृह. १७५९
स्त्रियश्च सर्वाः	वेदाः ९९८	नार. १४४९	स्त्रीबालपुरु	विष्णुः १६०९
स्त्रियस्तोषक	भा. १०३०	गौत. १४२५	स्त्रीबालब्राह्म	मनुः १६३२
*स्त्रियां तु यद्	मनुः १४४०	बौधा. १४२७	स्त्रीबुद्ध्या न वि	भा. १०३२
स्त्रियां तु रोच	" १०५३	बृह. ८०३	*स्त्रीभक्त्यनुग्र	नार. ७९९
स्त्रियाः पत्या वि	भा. १९६४	" "	*स्त्रीभिर्भर्तुर्व	याज्ञ. १०८४
स्त्रियाः पुरुष	" १०३१	" १४५०	स्त्रीभिर्भर्तुव	" "
*स्त्रियाः श्रुतौ वा	यमः १११३	नार. "	*स्त्रीभुक्तानुग्र	नार. ७९९
स्त्रिया प्रहृष्ट	अपु. १९७९	" १०९९	स्त्रीस्तं दुष्कु	भा. १०२६
स्त्रियामयोनौ	कौ. १८५०	कात्या. १४५९	*स्त्रीलक्षण्यप	मनुः १०५०
*स्त्रियाश्च यद्	मनुः १४४०	" "	स्त्रीवन्मूर्खज	स्मृत्य. १११८
स्त्रियास्तु यद्	भा. १४२९;	" "	*स्त्री वानपत्य	गौत. १४६४
	मनुः १४४०	कण्वः १४६२	*स्त्रीवितादिवि	मनुः १६२३
स्त्रियास्त्वर्धक	कौ. १६८७	कौ. १०३७,	स्त्रीविप्रकारा	कौ. १०३६
स्त्रिये चाभारः	वेदाः १००७	१३९२, १४३१	*स्त्रीविप्राद्युप	मनुः १६२३
स्त्रियो गृहदे	पैठ. १११५	अनि. १११८	*स्त्रीविप्राभ्यव	" "
स्त्रियो याः पुण्य	वेदाः ९७३,	शंखः १०२५	स्त्रीविप्राभ्युप	" "

१ स्त्रियो हि मूलं +

स्त्रीगुणा ऋषि

*स्त्रीग्राही न त

स्त्री चानपत्य

स्त्रीज्ञातिस्वाम्य

स्त्रीणां गृह्णाति

स्त्रीणां ग्रामम

स्त्रीणां तु पति

स्त्रीणां दानवि

X " "

स्त्रीणां दायवि

स्त्रीणां पवित्रं

स्त्रीणां पुनर्वि

स्त्रीणां बुद्धयर्थ

स्त्रीणां वियोग

स्त्रीणां सौभाग्य

स्त्रीणां स्वभाव

स्त्रीणामगम्यो

स्त्रीणामधर्मः

स्त्रीणामनुग्र

स्त्रीणामार्थस्व

स्त्री तु पुत्रार्थ

स्त्रीद्रव्यश्रुति

*स्त्रीधनं च क

*स्त्रीधनं तद

" "

स्त्रीधनं दुहि

स्त्रीधनं मातु

*स्त्रीधनं खासि

स्त्रीधनं खास्वि

स्त्रीधनं स्याद

* " "

स्त्रीधनभ्रष्ट

*स्त्रीधनस्य तु

*स्त्रीधनस्य वि

स्त्रीधनस्येति

स्त्रीधनस्येशि

स्त्रीधनानीत

स्त्रीधर्मः पूर्व

*स्त्री नानुक्त्वा व

*स्त्रीश्रुतिद्रव्य	याज्ञ. १६४०	*स्थाप्यतेऽत्र य	बृह. ७५०	स्तुषा श्वशुरा	वेदाः १००५
स्त्रीश्रुत्कानुग्र	नार. ७९९	स्थाप्यतेऽन्यगृ	" "	स्तुषा सप्तनाः	" १००७
स्त्रीश्रुत्के च न	कात्या. ६३३	*स्थाप्यतेऽन्यस्य	" "	स्तुहिर्क्षीरलि	कौ. १९२५
*स्त्रीश्रुत्के न च	" "	स्थापिनामेष	नार. ८८७	स्नेहेन तु चि	व्यासः ८५४
*स्त्रीश्रुत्केषु न	" "	*स्थावरं च न	" १२१९	*स्नेहेन स्थण्डि	" "
*स्त्रीषु कृतोप	" १८८८	*स्थावरं जङ्ग	व्यासः १५८७	स्पर्धमानः क्षे	वेदाः ९२४
स्त्रीषु च संयु	गौत. १२०४	स्थावरं तु न	नार. १२१९	स्पर्धया वा मू	कौ. ९२८
*स्त्रीषु च संस	" "	स्थावरं द्विप	व्यासः १५८७;	*स्पर्शो भूषणं	बृह. १८८५
*स्त्रीषु यः कृत	कात्या. १८८८		लहा. १९८८	स्पर्शो भूषण	" "
स्त्रीषु वृत्तोप	" "	*स्थावरं द्विवि	व्यासः १५८७		व्यासः १८८९
*स्त्रीषु संयुक्ता	गौत. १२०४	स्थावरं न तु	लहा. १९८८	स्पृशतु त्वां स	भा. १९८४
*स्त्रीष्ववरुद्धा	" "	*स्थावरं सक्ष	नार. ८८६	स्पृहणीयान्सु	" १०३०
स्त्री स्मैवाग्ने सं	वेदाः १०१०	स्थावरजङ्ग	विष्णुः ८९१	स्पृहा यस्यास्त	" १०२९
स्त्रीहर्ता लोह	व्यासः १७६५	स्थावरस्तु प्र	कौ. ६३८	स्मृताश्च वर्णा	" १२४३
*स्त्रीहारी च त	बृह. ७०८	स्थावरस्य क्ष	नार. ८८६	स्मृत्वा नियोग	शुनी. १११९
स्त्रीहारी तु त	" "	*स्थावरस्य च	" १२१९	स्याच्चतुर्विंशति	मनुः ८८१
*स्त्रीहारी धन	वसि. १६०८	स्थावरस्य तु	" "	स्याच्चेद्भ्रव्यस	नार. ९१६
स्त्र्यखलतिर्भा	वेदाः ९९५		शुनी. १९८८	स्याच्चेन्नियोगि	वसि. १०२२,
*स्त्र्यपराधे तु	व्यासः १७६५	स्थावरस्य स	व्यासः १५८६		१२७२
*स्थलं निम्नं न	बृह. ९५०	*स्थावरस्यैव	नार. १२१९	स्यातां संव्यव	नार. १६४४
स्थलनिम्न	" "	*स्थावरस्योद	" ८८६	*स्यातु चेत् दुहि	" १५५४
स्थलस्य द्वैव	कौ. ९३०	*स्थावराजीव	बृह. १२२४	स्यात्पञ्चदश	अनि. १९६७
स्थविमत उ	वेदाः ८१३	स्थावराणि न	वृथा. १२३३	स्यात्साहसं त्व	मनुः १६२२,
स्थाणुच्छेदस्य	मनुः १०७२,	स्थावरादि ध	बृह. १२२४		१६९१
	११२७	स्थावरेऽप्येव	बृम. १५६२	स्यादण्विकाच	अनि. १९६८
स्थानं गृहं गृ	बृह. ७५०	स्थावरे विक्र	अनि. १५८९	*स्याद् यस्य दुहि	नार. १५५४
स्थानत्यागाद्रा	व्यासः ७५५	स्थावरे षट्प्र	कात्या. ९५५	स्याच्चः सूनुस्त	वेदाः ९७०,
स्थानलाभनि	नार. ६२४	स्थिता पञ्चवि	व्यासः ९६१		१२५८
स्थानसंभाष	" १८८०	*स्थित्यर्थं तु स्व	मनुः १२९४	स्थोनं ध्रुवं प्र	" १००१
स्थानान्यत्वं ग	कौ. १६९०	स्थित्यर्थं पृथि	नार. १९३६	स्थोनाद्योनेर	" १००३
स्थानासनाभ्यां	आप. १६६५	स्थित्येतत् स्था	कात्या. १९४२	स्थोना भव श्व	" १००२
*स्थानिनामेष	नार. ८८७	स्थिरानुरागो	वारा. १०७७	स्थोना श्वश्र्वै प्र	" "
स्थानीयराष्ट्र	कौ. ९३२	*स्थिरा पञ्चवि	व्यासः ९६१	स्थोनास्ते अस्यै	" "
*स्थाने गृहं गृ	बृह. ७५०	स्थूलकद्रव्यं	कौ. १८००	स्थोनास्यै सर्व	" "
*स्थाने गृहं स्थ	" "	स्थूलकद्रव्या	" १६१७	स्रोतांसि नद्यो	भा. १०३१
*स्थाने लाभनि	नार. ६२४	स्थूलकानां मा	" १६७४	स्रोतोवहेव	नार. ८२६
*स्थानेषु द्रव्य	कात्या. १४५८	*स्थूलघाटस्त	नार. १०९४	स्रोतसोऽपहृ	स्मृत्य. ६६१
स्थानेषु धर्म	" "	स्थूलघाटात	" "	स्वं कुटुम्बावि	याज्ञ. ७९६
स्थापयन्ति च	मनुः ६१९	*स्थूलसूत्रव	" १७४७	स्वं च धर्मं प्र	मनुः १०४६
*स्थापयन्ति तु	" "	*स्थूलस्तन्तुव	" "	स्वं च श्रुत्कं व	पैठी. १४६३
*स्थापयन्तीच्छ	" "	*ज्ञातः प्रायश्चि	सुम. १६५३	स्वं च श्रुत्कं वो	शंखः १४२९
स्थापितं येन	बृह. ७५१	ज्ञाता प्रतिदि	व्यासः ११११,	स्वं दासमिच्छे	नार. ८३३
स्थापितां चैव	वृम. ९६२		१५२४	स्वं द्रव्यं दीय	कात्या. ८०४
स्थापिता येन	भा. १०२७,	ज्ञानं प्रसाध	भा. १२४४	स्वं द्रव्यं यत्र	नार. ७४६
	१२८४	ज्ञानोदकं वा	स्कन्द. १९६५	स्वं लभेतान्य	याज्ञ. ७६०
*स्थापिताश्चैव	वृम. ९६२	ज्ञायीत सा त्रि	शुनी. १११९	*स्वं शिल्पमिच्छ	नार. ८२७

*स्वं स्त्री शुल्कं वो	शंखः १४२९	*स्वज्ञानशास	कात्या. १२२५	स्वप्र स्वप्राप्ति	वेदाः ९९८
स्वकरणभा	कौ. ७५७,	स्वतन्त्रस्यात्म	,, ८३५	*स्वप्रोऽन्यगृहे	मनुः १०४८
	१६७६	स्वत्व गच्छेदा	भार. ९००	स्वप्रोऽन्यगृहे	,, ,,
स्वकर्म ख्याप	मनुः १७०२	स्वत्वे सति प्र	संघ. ११४२	*स्वप्रोऽन्यगृहे	,, ,,
स्वकर्म जहा	नार. १९३६	स्वदाने सर्व	जैमि. ७९२	*स्वप्रसूतिं च	,, १०४६
स्वकर्मणि द्वि	,, १९४०	स्वदारानिर	याज्ञ. १०८१	स्वबलेनैव	नार. ७६४३
स्वकादपि च	मनुः १४३२	स्वदारास्त्यज	देव. ११११		लहा. १९७५
*स्वकामे वर्त	दक्षः १११४	*स्वदासमिच्छे	नार. ८३३	स्वभर्त्रा च स	भा. १०३०
स्वकाम्ये वर्त	,, ,,	स्वदासीं यस्तु	कात्या. ८३७	*स्वभागं यदि	नार. १५८३
*स्वकुम्भबावि	याज्ञ. ७९६	स्वदेशग्राम	कौ. १७७३	*स्वभागानपि	,, ,,
स्वमुलं पृष्ठ	हारी. १२६६;	स्वदेशघाति	नार. १७४८;	स्वभागान् य	,, ,,
यमः १३५२; संघ. १३८४			कात्या. १७६१	स्वभागार्थह	शुनी. १९८८
*स्ववृत्तैः शापि	मनुः ९३८	स्वदेशपण्य	विष्णुः १६७१	*स्वभावाद्यदि	नार. १५८३
स्वकोशात्तद्धि	व्यासः १७६५,	स्वदेशपण्य	याज्ञ. १७३१	*स्वभूताऽपि कृ	दक्षः १११४
	१९६२	*स्वदेशस्थोऽपि	कात्या. ६३३	स्वमग्यर्थं त	नार. १९६१
*स्वकोशाद्व्या	गौत. १६६३	स्वदेशाद् ब्रा	विष्णुः १६०९,	स्वमातुलमु	अनि. १९४३
*स्वकोशाद्वा द	,, ,,		१८४७	स्वमेव ब्रह्म	वेदाः १९८२
*स्वक्षेत्रे संस्कृ	विष्णुः १२७९	स्वदेशोऽपि स्थि	कात्या. ६३३	स्वयं कुर्यात्	भा. १०२९
" "	मनुः १३०२	स्वदेशो यस्य	,, १७६३	*स्वयं कृतं ऋ	याज्ञ. ६८३
*स्वगोत्रजसु	शाक. १३५५	*स्वदेशपण्य	याज्ञ. १७३१	*स्वयं कृतं च	,, ,,
*स्वगोत्रेण कृ	वृगौ १३७२	*स्वदोषेण च	विष्णुः ८४३	स्वयंकृतं तु	वृहा. ७१५
स्वगोत्रेण स्व	वसि. १२७८	*स्वद्रव्यं यत्र	नार. ७४६	स्वयं कृतं वा	याज्ञ. ६८३
स्वगोत्रे दत्त	मनुः १३२८	स्वद्रव्यमर्प्य	व्यासः ७५५	स्वयं गच्छन्ति	भा. १०३३
*स्वगोत्रेषु कृ	वृगौ १३७२	स्वधनं च स्थि	बृह. ७२७	स्वयं प्रसिता	कौ. १६२०
स्वग्रामज्ञाति	स्मृत्य. ९०१,	*स्वधनं तु स्थि	,, ,,	स्वयं चोपग	नार. १३४६
	११४२, १५८९	*स्वधनान्पुत्र	कात्या. ७०९	*स्वयं चोपाग	,, ,,
स्वग्रामिणां त	भार. ९००	स्वधनात्स तु	भार. ६६०	*स्वयं चोपार्जि	कात्या. ११७३
स्वग्रामे दश	कात्या. ८९८	स्वधनादेव	मनुः ६६५	स्वयं जातः कृ	कौ. १२८८
स्वचापल्यादि	भा. १९८५	*स्वधनैस्तेर्वि	बृह. १२३७	स्वयं जातः पि	,, ,,
स्वचिह्नैरेव	व्यासः १७६३	*स्वधर्मं हि प्र	मनुः १०४६	स्वयं जातः प्र	भा. १२८४
स्वच्छन्दं विध	याज्ञ. १६३४	स्वधर्मत्यागि	नार. ८२९	स्वयं तृपार्जि	कात्या. ११७३
स्वच्छन्दगा च	मनुः १०५८	स्वधर्माच्चलि	याज्ञ. १९३२	*स्वयंदत्तं च	बौधा. १२७१
* " "	यमः १११३	स्वधर्मेण नि	मनुः १३०४	स्वयंदत्तं नि	,, ,,
*स्वच्छन्दगा तु	मनुः १०५८	स्वधर्मेणैव	कात्या. १९४२	स्वयंदत्तश्च	मनुः १३२०;
" "	यमः १११३	*स्वधर्मं ब्राह्म	नार. १९४०		कालि. १३७६
स्वच्छन्दगा व	व्यासः ९६१	स्वधर्मो राज्ञः	वसि. १९२०	*स्वयं दद्यात्	व्यासः ६७६
*स्वच्छन्दविध	याज्ञ. १६३४	स्वनिहिताद्रा	विष्णुः १९५०	*स्वयं द्विजैर्हि	मनुः १०६८
स्वच्छन्दव्यभि	मनुः १०५८;	*स्वनिहितान्ना	,, ,,	*स्वयं निगृह्य	,, ७४३
	यमः १११३	स्वपत्नीप्रभ	भा. १९८५	स्वयं प्रकृता	कौ. १८४९
स्वजनेन त्व	भा. ८६०	स्वपन्तं पुत्र	शंखः १९२२	स्वयं बन्धुभि	,, १२८८
*स्वजातावाप्तु	बृह. १२५१	स्वपन्त्वस्यै ज्ञा	वेदाः ९९८	*स्वयं यः साध	मनुः ७१८
*स्वजातावुत्त	याज्ञ. १८७२	*स्वपर्याप्तु	नार. ८३२	स्वयं वा रसे	कौ. ८६३
*स्वजातिः श्रेय	नार. १०९३	*स्वपर्याप्तु तद्ध	कात्या. १४०३	*स्वयं विशीर्ण	नार. १९३८
स्वजात्यतिक्र	,, १८८२	स्वपुत्रैर्ध्यातु	कालि. १३७७	स्वयं शीर्णं च	,, ,,
स्वजात्या श्रेय	,, १०९३	स्वपेदभूमाव	शुनी. १११९	*स्वयं शुल्कं वो	शंखः १४२९
स्वज्ञानशंस	कात्या. १२२५	स्वपुतु माता स्व	वेदाः ९९८	*स्वयञ्चोपाग	विष्णुः १२७९

*स्वयमभिप्र	कौ. १२७	स्वशरीरेण	यमः १६५२	स्वामिना चान	भार. ६६०
स्वयमर्जितं	गौत. १२०४	स्वशिल्पमिच्छ	नार. ८२७	*स्वामिनामेव	मनुः १०७३
*स्वयमर्हति	मनुः १२१२	*स्वशिल्पमिच्छे	" "	*स्वामिने तत्स	व्यासः ९६१
स्वयमदिष्ट	कौ. १६१६	*स्वसंस्कृते तु	बृह. ९५४	" "	" १७६५
*स्वयमर्जनं	गौत. १२०४	*स्वसाक्ष्येण नि	" ६७२	स्वामिने तद्ध	बृह. १७६०
*स्वयमर्जितं	" "	स्वसाक्ष्ये न नि	" "	स्वामिने नार्प	कात्या. ८५४
स्वयमर्जित	कौ. १२०७	स्वसारः श्यावी	वेदाः ९६३	*स्वामिने योऽनि	याज्ञ. ९४३
स्वयमीहित	विष्णुः १२०५;	स्वसा स्वस्त्रे ज्या	" ९६६	स्वामिने वाऽनि	" "
मनुः १२१२; भा. १९८४		स्वसाम्नि दद्या	याज्ञ. १७४३	*स्वामिनेऽविनि	" "
स्वयमुत्पादि	वसि. १२७२;	स्वसूर्यो जार	वेदाः ९७२	स्वामिने स श	बृह. ९५४;
	यमः १३५१	स्वस्ति वाच्य मि	गौत. १९७२		व्यासः ९६१
* " "	हारी. १२६५	स्वस्थेनार्तेन	कात्या. ८०६	*स्वामिनो नार्प	कात्या. ८५४
स्वयमुपाद्य	भा. १९७१	स्वस्य भोगः स्थ	बृह. १५८१	*स्वामिनो योऽनि	याज्ञ. ९४३
स्वयमुद्बद्ध	कौ. १६१५	*स्वस्त्रादिभिर्गु	" ११०६	*स्वामिनो ह्यनि	" "
स्वयमुपग	विष्णुः १२७९	*स्वस्वभोगः स्था	" १५८१	स्वामिप्राणप्र	" ८२३
स्वयमुपाग	वसि. १२७८	*स्वां दासीं यस्तु	कात्या. ८३७	*स्वामी चेदपू	विष्णुः ८४३
स्वयमेव तु	मनुः ७४०;	स्वां प्रजां पित	वेदाः ११६०	स्वामी चेदभूत	" "
	नार. ७४७	स्वां प्रसूतिं च	मनुः १०४६	स्वामी तु विव	कात्या. ९२०
स्वयमेवाग	कात्या. १८८८	*स्वाकाम्ये वर्त	दक्षः १११४	स्वामी दत्त्वाऽर्ध	बृह. ७६६;
*स्वरवर्णाका	नार. १७५३	स्वा चैव कुर्या	मनुः १०५४		कात्या. ७६८
स्वर्गं गच्छत्य	विष्णुः १०२४;	स्वातन्त्र्यं च क	ब्रह्म. १११८	*स्वामी द्रव्यम	विष्णुः ७५७
	मनुः १०६३	*स्वातन्त्र्यं च स्मृ	नार. ६९५	स्वामी द्रव्यमा	" "
स्वगा स तेन	शंखः १२८१	*स्वातन्त्र्यं तु स्मृ	" "	स्वामी रिक्थक्र	गौत. ११२२
स्वर्गे तेनाभि	भा. १२८३	स्वातन्त्र्यं हि स्मृ	" "	*स्वामी शतद	बृह. ९१९
स्वर्गेऽपि च वि	वारा. १०७६	*स्वातन्त्र्यादि प्र	" १०९८	स्वामी शतद	" "
स्वर्गेऽपि दुर्ल	दक्षः १११४	स्वातन्त्र्यादिप्र	" "	*स्वामी सदं द	" "
स्वर्गस्योत्तम	शुनी. १७६७		१५५५	स्वाम्यं विभाव	" ७८६
*स्वर्गस्तस्य ह्य	शंखः १४७१	स्वात्माधाने वि	कौ. ९३०	*स्वाम्यदत्त्वाद्	" ७६६
" "	याज्ञ. १४७९;	स्वात्स्वादशाच	मनुः १४१७	*स्वाम्यभावे प्रा	कौ. ९३१
	अनि. १५२९	स्वादानाद्वर्ण	" १९३१	स्वाम्यमाल्यदु	विष्णुः १६१२
स्वर्ग्यते स्वामि	कात्या. १५२२	स्वादुको दित्त	लहा. ६७७	स्वाम्यमात्यसु	" "
*स्वल्पं वा विभ	हारी. ११६३	स्वाध्यायिनं कु	वसि. १६०८;	स्वाम्यमात्यौ पु	मनुः १९३०
*स्वल्पं वा संवि	" "		बृह. १६४८	स्वाम्यर्थे जीवि	कात्या. १२२७
स्वल्पमपि द्र	विष्णुः ८९१	स्वाध्वोऽजनय	वेदाः ९८१,	*स्वाम्याज्ञया च	बृह. ७८८
*स्वल्पमूल्यं तु	बृह. १७५९		१८३७	स्वाम्याज्ञया तु	" "
स्वल्पेन वा वि	हारी. ११६३	*स्वानंशान् य	नार. १५८३	*स्वार्थसिद्धौ च	कात्या. ९५५
*स्वल्पेन वा सं	" "	स्वानि पुण्यानि	वारा. १०७५	स्वार्थसिद्धौ प्र	" "
स्वल्पेनापि च	कात्या. ७५५	*स्वान् भागान् य	नार. १५८३	स्वालक्ष्यप	मनुः १०५०
स्ववत्तामपि	जैमि. १४२५	स्वामित्वादादि	हारी. १७६९	*स्वासेधर्गस्व	बृह. ७२७
स्ववाक्यसंप्रति	नार. ७२४	स्वामिदत्तां तु	कात्या. १११०	स्विष्टकृदादि	शौन. १३६४
स्ववृत्त्युपार्जि	विष्णुः १९८३	स्वामिदोषाद	नार. ८४९	स्वीकारे कृत	स्मृत्य. १३७३
स्ववेदमनो वि	कौ. १६२०	स्वामिनं तं वि	कात्या. ९६०	*स्वे क्षेत्रे च कृ	मनुः १३०३
स्वशक्ति पर	मनुः १९३०	स्वामिनः स्वस्था	कौ. ८१७	स्वे क्षेत्रे संस्कृ	विष्णुः १२७९
स्वशक्त्यापह	कात्या. १२२४	स्वामिनश्चानि	" ९०६	*स्वे क्षेत्रे स्वयं	" "
*स्वशक्त्या रक्ष	नार. ७८१	स्वामिनस्ता वि	नार. ९४६	*स्वेच्छया कृत	बृह. १५८५
*स्वशक्त्या ह्युध्द	कात्या. १२२४	स्वामिनां च प	मनुः ९११	स्वेच्छया यः प्र	कात्या. ८०५

*स्वेच्छया यत्प्र	कात्या.	८०५
स्वेच्छयोपेयु	॥	१८८८
स्वेच्छाकृतवि	बृह.	१५८४
*स्वेच्छागतवि	॥	१५८५
स्वेच्छादेयं हि	॥	७८६
स्वेच्छादेयं स्व	॥	८०३
स्वेच्छाउपेयु	नार.	१८८१
* ॥ ॥	कात्या.	१८८८
स्वेदं मूत्रं पु	भा.	१२८६
स्वे परे वा ज	कौ.	७३७
*स्वेभ्यः स्वेभ्यस्तु	मनु:	१४१७
*स्वेभ्योऽश्वेभ्यश्च	॥	॥
स्वेभ्योऽश्वेभ्यस्तु	॥	॥
स्वैरिणी च पु	हारी.	१०१७
स्वैरिणीनां च	नार.	१९७८
स्वैरिणी या प	याज्ञ.	१०८८
स्वैरिण्यब्राह्म	नार.	१८८३
हंसकारण्ड	वारा.	१०७६
हंसभासव	बौधा.	१६०६
हतः संदश्य	बृह.	१६४७
*हतः स दश्य	॥	॥
*हतस्तु दश्य	॥	॥
हत्वाततायि	॥	१८३१
हत्वा तु प्रह	भवि.	१६५५
*हत्वाऽपराधि	बृह.	१८३१
हनाममामे	वेदा:	१४२४
हनूमानिति	वारा.	१३२९
*हन्ता च घात	बृह.	१६४६
हन्ता तदनु	॥	१८३२
हन्ताभिश्चरते	वेदा:	११४३,
		१६००
हन्ता मन्त्रोप	पैठी.	१६५३
*हन्ता वा घात	बृह.	१६४६
हन्ति सर्वम	भा.	१९८३
हन्तेति सत्यं	वेदा:	१००६
*हन्याच्चित्रव	व्यास:	१६५१
हन्याच्चित्रैर्व	॥	॥
हन्यादुपायै	नार.	१७५७
हरस्य मन्दि	कालि.	१३७७
हरिश्चन्द्रो ह	वेदा:	१००५;
	वसि.	१२७८
हरेच्च दश	भा.	१२४३
हरेज्येषुः प्र	॥	११८४,
		१२३४
हरेत्तत्र नि	मनु:	१३१८
हरेद्विन्धाद्	कात्या.	१६४९

हरैरनुति	मनु:	१४७७
*हर्ता च घात	बृह.	१६४६
*हर्तारो घात	॥	॥
हर्ता वा घात	॥	॥
हर्म्यं देवगृ	॥	७८७;
	शुनी.	७९०
हर्षदानं त	भार.	८०७
हवा इदर्यो	वेदा:	९०२
हवामहे त्वा	॥	११५८
हव्यं कव्यं च	भा.	१२४४
हसन्तं प्रह	॥	१०३२
हस्तग्राभस्य	वेदा:	९७८,
	१००४, १२५७	
हस्तपाषाण	बृह.	१८३०
हस्तस्याङ्गुलि	बृहा.	१८९१
*हस्तादिना प्र	व्यास:	१८३५
*हस्तादिना प्रा	॥	१८३४
हस्तिक्षेत्रप	कौ.	९३२
हस्तिना रोषि	॥	१६२१
हस्तिपत्राथ	नार.	१८२७
हस्तेनावगू	कौ.	१७९९
*हस्तेनावगो	विष्णु:	१७९६
हस्तेनैव प्रा	वेदा:	१८३८
हस्तेनोद्गूर	विष्णु:	१७९६
*हस्तेनोद्गूर	॥	॥
*हस्तेऽपलप	मनु:	७१९
हस्त्यश्वगोख	कात्या.	८५४
*हस्त्यश्वगोर	शंख:	१६७२
*हस्त्यश्वगोवृ	॥	॥
हस्त्यश्वरथ	मनु:	१६२९,
	१७१३, १९२९;	
	शंख:	१६७२
हस्त्यश्वानां त	विष्णु:	१६१२;
	कात्या.	१६५१
हानिर्विक्रेतु	याज्ञ.	८८४
*हानिश्च क्रेतु	॥	॥
*हानिश्च क्रेतु	॥	८८५
हानिश्चक्रेतु	॥	॥
हानिस्तत्र स	मरी.	७६९
*हारयन् चोर	बृह.	१६४६
*हासं परगृ	याज्ञ.	१०८५
हास्यं परगृ	॥	॥
*हिसन्तश्छद्म	बृह.	१७५९
हिसन्ति छद्म	॥	॥
हिसयन् चौर	॥	१६४६
हिसाप्रतीका	कौ.	९०६

हिस्युर्धनानि	बृह.	१५१४३
	प्रजा.	१५२६
हिसयन्त्रप्र	बृहा.	१६५३
हिसन्तेनानां	कौ.	१६१९;
	बृहा.	१६५३
हितेषु चैव	मनु:	१९३१
हिस्वा व्रजमा	आप.	९०४
हिन्वानासो र	वेदा:	८११
*हिरण्यं रक्त	नार.	१७४५
*हिरण्यं रत्न	॥	॥
हिरण्यं सर्पि	॥	१९४०
हिरण्यकुप्य	बृह.	७८७
हिरण्यधान्य	नार.	६२६;
	भार.	६३५
*हिरण्यरज	नार.	१७५०
हिरण्यरत्न	॥	१७४५
*हिरण्यरूप्य	बृह.	७८७
हिरण्यवर्ज	नार.	१७४५
*हिरण्यवर्ज्य	॥	॥
*हिरण्यवस्त्र	॥	६२६
*हिरण्यस्य द्वि	विष्णु:	६१०
हिरण्यस्य प	॥	॥
*हिरण्ये त्रिगु	कात्या.	६५८
हिरण्ये द्विगु	बृह.	६३०,
	६५२, ७२६; कात्या.	६५८
हिरण्येन मु	कौ.	१८४९
हिरण्योदक	स्मृत्य.	९०१,
	११४२, १५८९	
*हीनं जातिप	याज्ञ.	७२३
हीनं पुरुष	मनु:	९०८;
	नार.	९१६
हीनं यद्धनि	यम:	६६०
हीनं यावत्तु	भार.	॥
हीनं सुघटि	शुनी.	१७६७
हीनः पुरुष	अपु.	१९४३
हीनक्रयप	विष्णु:	८९१
हीनजातिं प	याज्ञ.	७२३
हीनजातिस्त्रि	विष्णु:	१०२३
*हीनमध्योत्त	बृह.	८३५,
	१६४५; नार.	१८२४
हीनमूल्यं च	बृह.	७६४
*हीनमूल्यं तु	॥	॥
॥ ॥ +	कात्या.	८९८
हीनमूल्यम	नार.	७६३
हीनवर्णाक्रो	विष्णु:	१७७१
हीनवर्णाग	॥	१८४६

*हीनवर्णे का	विष्णुः १७७१	हीयमानो न	स्कन्द. १९६६	*हेत्यादिभिर्न	कात्या. १८३४
*हीनवर्णेन	बृह. १८८७	हुङ्कारं कास	कात्या. १७९१	हेत्वर्थगति	नार. १८२९;
हीनवर्णोऽधि	विष्णुः १७७०,	*हुङ्कारं चैव	" "		बृह. १८३२
	१७९६	*हुङ्कारः कास	" "	*हेत्वर्थमति	" "
हीनवर्णोप	बृह. १८८७	हुताशनशि	भा. १०२८	हेत्वादिभिर्न	कात्या. १८३४
हीनस्यापूर	यमः ६६०	हूयमानश्च	मनुः १९३०	हेमकाराद	बृह. ७८७३
हीनाद्रहो ही	याज्ञ. ७६०	हतं नष्टं च	कात्या. १५७४		शुनी. ७९०
हीना न स्याद्वि	" १०८४	हतं प्रनष्टं	याज्ञ. १९५८	हेममुक्ताप्र	बृह. १७५९
हीनान् वा वि	कौ. ८६२	*हतं भग्नं च	कात्या. १८३३	*हेमरत्नप्र	" "
हीनास्तमुप	देव. १३५१	*हतं भग्नं तु	" "	हेमरूप्याम्ब	व्यासः ८९९
*हीनास्समुप	" "	हतं भग्नं प्र	" "	होता चापि ह	मनुः ७७५
हीने तदर्धा	शुनी. १७६७	*हतं लब्धं च	" १५७४	*होता निविद्ध	" "
*हीने पणे तु	याज्ञ. १७३४	हतस्वस्य हि	भा. १९६४	होता यक्षत्पे	वेदाः ९९५
हीनेषु अर्धे	कौ. १७९८	हताधिकारां	याज्ञ. १०८६,	*होता वापि ह	मनुः ७७५
*हीनेष्वर्धं द	याज्ञ. १८१४		१४००	ह्रस्वप्रवासि	कौ. १०३९
हीनेष्वर्धद	" "	हते तद्विगु	बृह. १८३१	हिया देयम्	वेदाः ७९२
	कौ. १७७२	हत्वा तदर्थे	आप. १४६६	ह्लादते जनि	भा. १०२६
हीनो(ने)यदि वि	कात्या. ८९८	हृदयादुद्धृ	कौ. १६१५	ह्लादन्ते स्वेषु	" "
हीयते हीय	नार. ९४९	हेतिपुष्पफ	बृह. ६३०		

Index of the important Sanskrit Words.

अंश a share; part; inheritance ६७९, ९०, ७१५, १६, २४, ३२, ३४, ३७, ७१, ७२, ७३, ७४, ७५, ७७, ८०, ८१, ८४, ८५, ८७, ८८, ८९, ९०, ८६१, ७५, ९३, ९६, ९९, ९०१, ४७, ६१, १०७२, ८८, ९६, ११४१, ४६, ५९, ७१, ७२, ८४, ८५, ९०, ९१, ९२, ९९, १२०१, ०७, १२, २०, २३, ३९, ४०, ४१, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७, १३१०, २४, ४७, ४९, ७४, ९१, १४००, ०१, ०३, ०४, ०८, ११, १३, १४, १६, १७, १९, २१, २२, २८, ७०, १५१८, २४, २६, २७, ४१, ४३, ४४, ५४, ५५, ५८, ६०, ६१, ६९, ७१, ७२, ७५, ८४, ८५, १६७१, ७५, ७६, ८६, १७२८, ४७, ४८, ६७, १९००, ०३.

अंशक a share; small share १३७५, १७६७.

अंशकल्पना division; allotment of shares ११९०, १२२४, ४१.

अंशग्राहिन् a co-heir १३८९.

अंशप्रकल्पना see अंशकल्पना ७७६.

अंशप्रदान allotment of shares १५४३.

अंशभागिन् entitled to a share; a co-heir ८७७, १३५१, १४०१.

अंशभाज् see अंशभागिन् ८७७, ११९९, १३६५, १५५२, १६७१, १९१७.

अंशभू a partner; associate ११४३.

अंशहर see अंशभागिन् १२३९, ८८, १३३८, ५५, ७३.

अंशहानि a decrease in the share १२५०.

अंशहारिन् see अंशभागिन् १५४१.

अंशिव the state of a sharer ११७९.

अंशिन् see अंशभागिन् १२६४, १४५०.

अंशुक a garment; cloth १७३६, ९६, १८१६, ३४.

अंस the shoulder १६६४, १७९६, १९८१.

अंसत्रकोश having a cask for its tunic (probably a Soma filter) ९२३.

अहस्वत् sinful १६०३.

अहुर distressed; sinful १५९१, १६०३.

अक्रयता non-indebtedness १३५६.

अकन्या not a virgin; a maiden who has lost her virginity ८८२, १०९७.

अकर free from tax ९३२, १६६६, १९४४.

अकर्मन् non-performer of religious duties or sacrifices ८१०.

अकर्मिन् see अकर्मन् १३८७.

अकाम reluctant; unwilling; not desiring ६५१, ५५, ८०, ८१७, ६२, ९१४, १०२०, ३४, ३६, ९७, १११०, ४७, ४८, १२०५, १२, १३, २०, ८६, १६२७, १७५२, ६२, १८४८, ४९, ५०, ६६, ७८, ८३, ९२, १९७६, ८४.

अकारण without cause or reason ८१७, ४४, ११४९, १३०९, १६३४.

अकारिता (वृद्धिः) (interest) not stipulated; not agreed upon ६३३.

अकार्य a criminal or improper action; evil doing १०७७, १११६, १३९४, १६०३, ५३, १८८७.

अकाल improper time १६८३, १७५३, १८३१, ३४, ८०, ८९, १९२७, ७५.

अकिञ्चन an indigent man १७२८, १९२७.

अकूपार unbounded; sea १८३८.

अकृत invalid; not made १२३२, १६१७, १८४०, १९८३.

अकृतदार unmarried १३७७.

अकृतस्त्रिय unmarried १२८५.

अकृता (दुहिता) a daughter who has not been made *putrikā* १३००, ५०, १५१६.

अकृता (वृद्धिः) see अकारिता ६१०.

अकृष्ट unploughed; untilled; a waste (piece of ground) ९४४, ११८१.

अक्रमोढा a woman married not according to the order given in *śāstra* (e.g. when a *Brāhmana* first marries a *ksatriyā* and then a *Brāhamanī* both these women become *Akramodhās*; since the order laid down by the *śāstra* is violated) १३५०, १४०३.

अक्रमोढासुत son of an अक्रमोढा १३५०, १४०३.

अक्रिया negligence of duty; improper act ११०६, १७५७.

अक्रीत unbought; not purchased ८२१, १९२८.

अक्ष a die for gambling; axle ६०१, ०२, ०५, ९७९, ९५, १०००, ३१, १२५५, १६१७, १८०७, ९४, ९५, ९६, ९७, ९९, १९०१, ०२, ०३, ०४, ०५, १०, ११, १५, ६८.

अक्षत uninjured; uncrushed १६०९.

अक्षतयोनि (a maiden) not deflowered or defiled ७०३, १०१९, २१, ११०३, १७, १३०९, ८४.

अक्षता a virgin; (a woman) not enjoyed or defiled १०८८, १२७९, १३३१.

अक्षदेविन् a gambler १९११, १५.

अक्षदुग्ध hated by (or unlucky at) dice; injuring with dice (a sharper) १६००.

अक्षमाला N. of *Arundhati* (wife of *Vasistha*); a string of beads १०५१, १९१३.

अक्षय exempt from decay; undecaying ८०६, १०३०, १६२२, १९८५.

अक्षया(स्या)(वृद्धिः) unlimited interest ६०९, १०२६.

अक्षरपङ्क्ति containing five syllables १५९६.

अक्षराज a king of dice; the die called *Kali* १८९७, ९८.

अक्षवृत्त anything that happens in gambling ६०१, ०७, ०३, ०५, १९०२.

अक्षशाला office of a superintendent १६८९.

अक्षावपन a dice-board १८९७.

अक्षावप the keeper or superintendent of gambling table १८९७.

अक्षि the eye १६००, १७७२, १८३२, १९७०.

अक्षेत्र a bad field १२६४.

अक्षेत्रिन् having no fields १०७३, ७४.

अक्षय्या कृत wrongly done १२६२.

अखर्व unbaked pot ९९२, १५९९, १९७७.

अखलति not bald-headed ९९५, १५९९.

अगम्य not to be approached (sexually etc.)

१०२०, ३२, ३७, १११८, १८४४.

अगभिणी not pregnant १६१९, ३८, १९८९.

अगस्त्य N. of a sage ९६८, ११२०.

अगार a house; home ९३२, १३८४, १६२९, ८५.

८९, ९५, १७१३, २६, ५४, १९२९, ३६, ८१.

अगुप्त unprotected १८४२, ५०, ५९, ६०, ६२, ६४.

अग्नि fire; the god of fire ६००, ०१, ०२, ०४,

०६, ७१५, ३५, ४१, ४८, ८१, ८८, ९०, ८११,

५७, ५९, ७८, ९७१, ८५, ८९, ९१, ९४, ९५,

९७, ९८, १००१, ०२, ०४, ०५, ०६, ११, ३३,

७६, ७७, ९१, ११०९, १०, ११, १६, १८, १९,

४३, ४४, ५८, ५९, ६२, ८१, १२५३, ५८, ६१,

६२, ७१, १३४८, ५६, ७४, १४२३, ५२, ६४,

१५९३, ९६, १६००, १२, १५, १९, २६, ४७,

४८, ५०, ५७, ६४, ७२, ८९, १७२०, २३, ३४,

४२, ४६, ६२, ६६, १८२९, ३८, ४१, ४५, ९३,

९५, ९७, १९००, ०१, २४, ३०, ३१, ३६, ४०,

६४, ६५, ६६, ६७, ७१, ७४, ७७, ७८, ७९,

८०, ८१, ८५.

अग्निकार्य duty pertaining to sacred fire; care of the sacred household fire ११०६,

१९२३.

अग्निचित् one who has arranged the sacrificial fire ९९५.

अग्निद a fire-giver; incendiary १६०८, ०९, १९, २६, ३८, ५३, ५४, ५५, ७१, १९२९.

अग्निदान performing the last funeral ceremony; supplying fire १५२३, १६१९.

अग्निदायक see अग्निद १६५२.

अग्निदिव्य fire-ordeal १९६६.

अग्निप्रपतन falling in the fire; self-immolation of a widow on her husband's funeral pile १११६.

अग्निप्रवेश entering into the fire; see अग्निप्रपतन १११६.

अग्निमुख having mouth towards the *Agni* १३८५.

अग्निशाला house or place for keeping the sacrificial fire ९२७.

अग्निष्टोम N. of a sacrifice ७७२.

अग्निष्ठ a place for keeping the sacrificial fire ९२६, १६०२.

अग्निस्नान exposure in fire १७४६.

अग्निहोत्र the sacred fire; oblation to *Agni* ६९५, ७१४, १०७५, ९१, १२८१, ८३, १३७४, १५१३, २६, १६७२.

अग्निहोत्रिन् one who has placed the sacred fire on the altar ६९५, ७१४, ८०३, ७२.

अग्न्यगार see अग्निशाला १००९.

अग्न्याधान a ritual of placing the fire on the sacrificial fire-place १३६३.

अग्न्युपयम kindling of the domestic fire १०१४.

अग्रज elder or eldest १०६४, ११८९, १३५२.

अग्राह्य not to be arrested ६८०.

अग्र्य unmarried; a virgin; poetical name of ten fingers; end ९६६, ७१, १००४, १९७९.

अग्नेदधिपु see अग्नेदधिपु १५९२.

अग्नेदधुस् a man who though a younger brother, marries before his elder brother ९९५, १५९२.

अग्नेदिधिपु a man who weds a girl before the marriage of her elder sister १५९२.

अग्न्य best ११८९.

अघमर्षण sin-effacing १६०३.

अघविषा fearfully venomous १६००.

अघशंस wishing evil; wicked १५९३.

अङ्क a mark; the lap १६४४, ८७, १८५०, १९२१, ७६, ८१, ८५.

अङ्ककण the act of marking or stamping १६५९.

अङ्कन branding १६५३.

अङ्कित branded; sealed ७५०.

अङ्कुश a hook १८९४, १९७०.

अङ्क्य proper to be marked १८७४.

अङ्ग a limb of the body ६२८, ७७, ९०९, १०२२, २५, २६, ५८, १११३, ९५, १६१७, १९, ३७, ७४, १७२०, २३, ३२, ४९, ६१, ६४, ६८, ७०, ७९, ९१, ९४, ९६, ९९, १८०१, ०५, १२, १५, २२, २८, ३१, ३५, ३९, ४३, ४७, ६२, ८७, ८८, १९३०, ३२, ३३, ७०, ८५.

अङ्गच्छेद amputation of a limb १६१३, ४३, ७१, ७२, १७६१, ९४.

अङ्गज a son १४६८.

अङ्गना a woman १०२७, ७२, ७३, १२८५, ८६, १३७६, १९७९.

अङ्गराज a king of *Angas* १३२९.

अङ्गाधिप see अङ्गराज १३२९.

अङ्गार charcoal; cinder ६१०, ९३४, ४४, ५०, ६१, ६२, १६८०, १७६५, १८९५, ९७.

अङ्गिरस् N. of a *Rshi* ११२१, ६१, ६२, १२६०, १९८०, ८१.

अङ्गुल a finger ९२६, १७७०, ७५, ८८, १८४८, ८३, १९६६, ६७.

अङ्गुली a finger १६८७, १७१३, ४८, ६०, १८४८, ६७, ६८, ६९, ९१, १९२८, ६७, ७०.

अङ्गुलीयक a finger-ring १३६३, ८४, ८५.

अङ्गुष्ठ the thumb १७४८, ६०, १९६७.

अङ्घ्रि a foot १८३१.

अचरितव्रत one who has not performed the necessary rite १२८८.

अचिकित्स्य incurable १०९४, १३८९, ९८.

अन्वित्ति infatuation १५९१, १८४०, ९३.

अचेतान infatuated १२५३.

अच्छल without mincing of words; without having recourse to artifice or stratagem ७४१, ४८.

अज a he-goat ९०४, ०५, ०९, १३, १६, २०, २१, ९९, १०००, ११६६, ८७, ८३, ८४, १२०८, १६६९, ७२, १८११, १९५९.

अजपाल a goat-herd ९०३.

अजवज्र N. of a *Rshi* १९८०.

अजर undecaying १९८०, ८४.

अजा a she-goat ६०९, १०७३.

अजामि not of kin; not related; not having

sister-brother relation १७७, १८३६.
 अजिन hairy skin of an antelope १२६०,
 १६७१, १७५९, १९७३.
 अजीगर्त N. of a *Rishi* १२६०, ७८, १९८१.
 अजूर्य not subject to oldage or decay ९२४.
 अज्ञातपितृक one whose father is unknown
 १३४७.
 अज्ञातयोनि of unknown origin or birth ८३९.
 अज्ञान unconsciousness; ignorance ७५४, ५६,
 ५७, ५९, ६९, ९३९, ५८, ६०, १६३०, १७१४,
 १८०६, १९३५, ७२, ७६.
 अज्येष्ठ not eldest; not most excellent ११९८,
 १२३५, ३६, १३९७, १९८३.
 अज्यैष्ठिन्येय the son who is born of a later
 married wife १२३३.
 अञ्जल the border of a garment १८८१.
 अञ्जन paint (esp. as a cosmetic) ९९२,
 १०००, २६, २८, १११७, १२४४, १५९९,
 १६१८, १७९८, १९७०.
 अटन roaming or wandering १०४८, ११०६.
 अटवी a forest ८६३, ९४८, १६१९, १८५०.
 अण्ड an egg १८४०.
 अण्विका a particular measure १९६७, ६८.
 अतिक्रम transgression; violation ८४४, ७९,
 ८८, ९२६, २७, २९, ३०, ४२, १०२०, ३५,
 ११८५, १४३१, १६१३, ३४, ५०, ५७, ७६, ८७,
 १७७१, १८२४, २७, ३२, ८२, ८३.
 अतिक्रमण transgression ८१७, १८८८.
 अतिक्रमणी a female transgressor; an unfaith-
 ful wife १६०९.
 अतिक्रमिन् see अतिक्रामिन् १६०६, १२, ६४.
 अतिक्रामिन् a transgressor १६०९, १८४७.
 अतिचार transgression; violation of any
 fixed rule or law १०३६, ३७, १३९२,
 १४३१, १६२०.
 अतिचारिणी transgressing ९२०.
 अतिथि a guest ८१४, १०२३, २४, २९, ११८१,
 १२८५, १५१३, २६, ९४, १६५६, १९३६.
 अतिदान an excellent gift ७९२.
 अतिप्रलपिन् one who bewails too much १६८५.

अतिप्रसवा a woman whose time for procrea-
 tion has exceeded १११२.
 अतिलब्ध cruelly treated १६१५.
 अतिवाद excessive praise १६७६.
 अतिवृद्ध very old ७८७, ८०४, ७३.
 अतिव्यवहार taking in too great a quantity
 १६६६.
 अतिष्कंदरी jumping over; transgressing ८४२.
 अतिसंधान treachery; betrayal ८६३.
 अतिसर्ग dismissal; giving away ७५७, ९२,
 १२५५, १३८५, १६८३, १९७५.
 अतिसांवसरी (वृद्धिः) (interest) to be paid
 longer than a year ६०६, १५.
 अतीतव्यवहार one incapable of transacting
 legal business १३८७.
 अतीतशैशव one who has passed his minority
 १९५१, ६२.
 अतीतवरी a female transgressor; bad woman
 ८४२.
 अतुर not-liberal १८९९.
 अतुल (ल्य) unequal (by caste etc.) ७७०,
 १८४८, १९८३.
 अत्यन्तवासिन् a student who perpetually
 resides with his teacher ६७२.
 अत्यय punishment; fine; perishing; passing
 away ७८४, ८७, ८६१, ६३, १०३१, ३५, ४०,
 १५६१, १६६८, १७०६, १४, १९२७, ६४, ६५.
 अत्रि N. of a sage १२५८.
 अथर्ववेदविद् a person acquainted with the ri-
 tuals of the *Atharvaveda* १९२५.
 अथर्वहन्तु one who kills by spells or magic
 १६१२.
 अदण्ड exempt from punishment ९०५, १७६२.
 अदण्डन absence of punishment १८१४.
 अदण्ड्य exempt from punishment; not to be
 punished ७५९, ९०५, ०६, ०७, १९, २०,
 १०३८, १६१२, २०, २१, ६५, ६८, १८४७, ५१,
 ९१, १९६९, ७०.
 अदत्त invalid gift; not given; not delivered
 as gift ७४५, ६७, ९८, ८००, ०१, ०२, ०४,

०७, ८८, ९८, १००, १२२४, ४३, ४४, १६४५,
९७, १७४४.
अदत्ता a girl not betrothed; a girl not
given in marriage १३७४, १४२१, १५५८,
१९७५.
अदन a demon; scratching १२७१, १६१९.
अदातृ not giver or giving ७७१, १०४५, १७२५.
अदान not giving; being devoured or swallow-
ed ८६१, ९५९, ७१, १९२२, ७९.
अदान्त untamed १६२१, १९१७, ७०.
अदाय not entitled to a share १३८८, १६७८.
अदायाद not entitled to become an heir ७८२,
१२६१, ७८, ८३, १९५०, ६१.
अदायादक that for which no heir or claimant
is found १४७४.
अदायादबन्धु not-heir-kinsman १२७३.
अदायादबान्धव not-heirs-kinsmen १३१९, २०,
४६, ५१.
अदायादा see अदायाद १२५५, १३८५, ९१, १४१५.
अदायादी see अदायाद १३८५.
अदायि(य)क see अदायादक १५२३, २६.
अदास free from slavery; not a slave ८१७,
३३.
अदासी not a slave; a free woman ८३७, ३८,
१६१३, १८४९.
अदिति N. of a *vaidika* goddess ९०३, ८२,
९४, १००७.
अदितिकौशिकस्त्री a harlot (by *Shāmashāstri*);
[अदितिस्त्री a woman getting livelihood by
showing pictures of deities, कौशिकस्त्री
a female snake-catcher; wife of a
snake-catcher (by *Ganapatishāstri*)]
८६३.
अदुर्मङ्गला not inauspicious ९८६, १००३.
अदुष्ट faultless; free from disqualifications;
without defect ७७६, ८३, ९०, ८२७, ८५,
९७, ९५१, १०७९, ९७, १११२, १७, १६०९
५१, १८८१, १९२६, ७५.
अदुष्टा भावना faultless thought १११२.
अदूरेबान्धव not a distant relative १२७३.

अदूषित unspotted; unspoiled ८८९, १६३१,
१९२९.
अदूष्या not to be defiled १०२६.
अदृष्ट invisible; unapproved by *Shāstra*
१०३२, ११४४, १९७०.
अदृष्ट (वृद्धिः) (interest) not prescribed by
Shāstra; unapproved ६१५.
अदेय not to be paid, discharged or given
६२२, ७०६, ९२, ९४, ९६, ९८, ८०१, ०२, ०४,
०५, ३४, १२४३, १९३१.
अदेयधन unfit for giving property १२४४.
अदेवृद्धी (a woman) not killing her brother-
in-law १००२.
अदेश improper place १६८३, १७५३, १८७१,
८०, ८१, ८९.
अदोष free from guilt; faultless ७५७, ८१७,
१०३५, ३८, १४३०, १६५३, ६१, ७७, १८२०
४८, १९३३.
अदुस्त seated (with others) at meal; a
cook; house-dweller; mother ९६५.
अद्रव्य having no possessions or property
१०८८, १४००, २४, १८९२.
अधन propertyless; having no property
८१८, २२, ३४, १३९१, ९३, १४०२, १९२८.
अधनिन् see अधन ७००.
अधम lowest ८२८, ३५, ९२०, ४२, १०९८,
१३७७, १६२९, ३७, ७०, १७८०, १८७५८९.
अधमयोनिजा of low origin १०५१.
अधमर्ण a debtor; low or bad debt ६१०, ९२,
७१६, १८, ३१, १४०२.
अधमर्णिक a debtor ६३५, ५५, ५९, ७१०, १६, १८,
२०, २२, २४, २६, ३४.
अधर lower १७७२, ८३.
अधर्म unrighteousness; injustice; wickedness
७९३, ८००, ०४, १०२७, ३१, १११८, १२८४,
८६, १३८७, १६५९, १७००, १८५६, ५९,
१९२३, ४२, ४३, ६३, ६४, ७०, ७४, ७७, ९८.
अधर्मिष्ठ lawless; violating religious duties,
criminal १२८६, १६१४.
अधर्म्य unlawful; contrary to law or religion

१०९८, ११३१.
 अधिक additional; superior ७११, ३४, ६५, ८४,
 ९०, ९५२, १०२२, ११६९, ७२, ७३,
 १६४०, १७५०, ५२, ६७, ९०, १८३०, ३१, ४२,
 ८५, ८६, ९२, १९२७, ३२, ६७, ६८, ७७, ८८.
 अधिकरण government department १६८८.
 अधिकरणी a stove १६८०.
 अधिकर्मकर an overseer; superintendent ८२८.
 अधिकर्मकृत see अधिकर्मकर ८२५.
 अधिकवर्ग a higher or superior caste १७७०,
 ९६.
 अधिकार authority; right; capability; ap-
 pointment १०२४, ८६, १३९०, १४००, ४०,
 १६०८, १९३६, ४१.
 अधिकारिन् possessing authority; an official
 ११९९, १९६२.
 अधिकृत authorised; appointed ६७२, ८२८,
 १२८८, १३९०, १६३१, ३९, ५४, ९८, १७५६,
 ६४, ७१, १९२९, ३२, ४२, ६६.
 अधिगन्तु one who attains or acquires; one
 who goes १६८२, १९४८, ४९.
 अधिगम decision; profit; gain; trespass;
 adultery; finding ६१९, ९३२, ११२२, १९८८.
 अधिवन a table or board for gambling
 १८९६, ९७, १९०३.
 अधिप a master; father; owner १९८८.
 अधिपति see अधिप १५१८, १९५६, ५७.
 अधिराज a king; emperor ११८१.
 अधिवाद offensive words १६५६.
 अधिवास a neighbour; original place ७२५,
 ११९२.
 अधिविधवा a superseded wife; a woman whose
 husband has married again after her
 marriage १४४२.
 अधिविधवा a superseded wife २०५७, ८७.
 अधिविधवा (wife) to be superseded १०५६,
 ५७, ८७.
 अधिविद्वान् related to the marrying of an
 additional wife १०३४, ३५.
 अधिविद्या see अधिविधवा १०५७.

अधिष्ठातृ a protector; lord ७०८, १४, १९२४.
 अधिष्ठान a settlement १६६८.
 अधिष्ठित settled; superintended ६३८, ७१५,
 १६७१, १९१३, ५४.
 अधीतवेद one whose studies are finished १३७६.
 अधोवर्ग co-habiting with a member of the
 lower caste १०१४, १७६९, ९४.
 अध्यक्ष a head; chief ८७४, ९०३, १६२०, ७९, ८०,
 ८८, ८९, ९०, १९०४, २१.
 अध्यासि (property given to the bride) over
 the nuptial fire १४३१, ४९, ५२, ६३.
 अध्यास्युपागत property received by a wife at
 the wedding १४२८, ४३.
 अध्ययन study ८३६, १९४०, ७३, ७४, ७६.
 अध्यापक a preceptor; teacher ७७०, १६०८.
 अध्यापन teaching १६१६, ९७, १९४०, ७२.
 अध्यावाहनिक that part of a wife's property
 which she receives when led in proce-
 ssion from her father's to her hus-
 band's house १४३१, ४९, ५२, ६३.
 अध्यासन sitting over (the body of another
 person) १७९८.
 अध्यू the son of a woman pregnant before
 marriage १२८६, ८७.
 अध्यूज see अध्यू १२८७, १९८२.
 अध्यूडा a wife whose husband has married
 an additional wife १९६४.
 अध्वग a traveller १७२३, १९८४.
 अध्वर a sacrifice (esp. the soma sacrifice)
 ९८०, १००१.
 अध्वर्यु a priest ६०४, ७७५, ९२, ९७२, १००९,
 १२५८, १८९६.
 अनंश not entitled to a share in the inheri-
 tance १३८९, ९१, ९२.
 अनंशद not paying the allotted share ८६१.
 अनसंभावका not being naked; not disposed to
 nakedness १००४.
 अनसि not maintaining sacred fire १९७७.
 अरुद्ध an ox; bull ६२१, ७६४, ८४२, १०००,
 १६०६, १८४०, १९७५.

अनतिसृष्टा not permitted १२७०.
 अनन्तर next ११०४, ०५, ४७, १४७६, १९३७, ७४, ८३, ८४.
 अनन्तरज next born; younger son; one's own son १२३३, ८६.
 अनन्तरापुत्र a son born from the mother belonging to the caste next lower to her husband's १२३९, ४५, ८८.
 अनन्यपूर्वा previously unmarried १०११.
 अनन्याश्रितद्रव्य one whose property is not encumbered; one whose property has not gone to another ६८६.
 अनपक्रमिन् not departing from; devoted to १८९७.
 अनपक्रिया see अनपाकर्मन् ७९६, ८४४.
 अनपत्य sonless; childless; not having progeny ८१८, १२६२, ८३, ८४, १३१९, २९, ८५, १४०३, ६४, ६५, ७४, १५५८, ६०, १९८५, ८६.
 अनपत्यधन property of a childless person १५१८.
 अनपत्यरिक्थ inheritance of a childless person १४७१.
 अनपत्या a childless woman १३९०, १४०७, ६९, ७३.
 अनपसर without legal source; a usurper ७५८.
 अनपाकरण see अनपाकर्मन् ८५९.
 अनपाकर्मन् non-payment; non-delivery; non-remittance ७९४, ८३४, ४८, ६१, ६२, ६९.
 अनर्थ wrong value or price; worthless १६११, ६९, ७८, १७३०, ६६.
 अनर्थ loss; difficulty; danger; misfortune ७९४, ८६१, ८७, १०९९, १२२२, १६७९, ८०.
 अनर्पण not giving; not delivering ९००.
 अनर्बन् irresistible १८३६.
 अनर्ह undeserving; unworthy; unentitled ७९४, ८०७, १०७५, ११४८.
 अनल fire; the god of fire १२८४, १९६४, ६५, ६९.

अनवस्थित unsteady १६८५, १७६१.
 अनसु a cart ७७५, ८९१.
 अनसुया N. of a woman १०७७.
 अनाकारिता see अकारिता ६२६.
 अनाकालभृत (a servant) maintained during a famine ८२९, ३१.
 अनागम् blameless ८१०, ११४३, ५९, १७५१.
 अनाच्छेद्यकर exempt from taxation ८७२.
 अनाजीव्य that which cannot be enjoyed or used; that which yields no profit १२२२.
 अनाथ having no master or protector; poor; helpless ८००, ०७, ७३, ९७७, १०२९, १५१३, २६, १६१६, १८३६, १९१४, ६९.
 अनाथधन property of a helpless person १९५०.
 अनादिष्ट unappointed; not instructed १९२१.
 अनादित्य not to be accepted or taken ७२७, ९३२, १९३१.
 अनादेया (वृद्धिः) (interest) improper to be received ६३५.
 अनाद्य not eatable; not a source of subsistence १९२०.
 अनाप्त not a relative; a stranger १६३१, १८०९, १९३०.
 अनाज्ञात not mentioned in scriptures १९४१.
 अनाम्नायप्रकल्पित not prescribed by the *shāstra*; against the rules of *shāstra* ८७१.
 अनार्थ not an *Arya* १६९४, १७६८, १९२९, ६९.
 अनार्थेय not belonging or connected with the *Rshi* १३५६.
 अनावृत unenclosed or unfenced (field) ९०३, ०५, १६.
 अनावृता unrestrained (woman) १०२७, १११८, १२८४, ८५.
 अनावृष्टि N. of a son of the king *Shūra* १३७६.
 अनाव्याधा impossible to be broken or forced open; invincible १००१.
 अनाश्रम one who does not belong to any *Ashrama* (i. e. who is not invested with the sacred thread) १३८४.
 अनस्तेश्य not to be restrained or arrested ७२७.

अनाहार्य not producible ७५९.
 अनाहूत not summoned १९४३.
 अनिपात continuance of life ७४०.
 अनियुक्त not authorised or appointed ८०६,
 १०२२, ११०१, १२७२, १३४७, १४०२, १६१०.
 अनियुक्तासुत the son of a woman not appointed
 or authorised (one of the illegitimate
 sons) १३९५.
 अनिर्दिशह within ten days of impurity
 after childbirth or death ९०५, ०६, ११.
 अनिर्भक्त not excluded from participation
 ११४४.
 अनिर्मुक्त not liberated or released १२८४, ८५.
 अनिर्वीर्य not impotent; virile ९९५.
 अनिवारित unforbidden १९३६.
 अनिवार्य not to be warded off; inevitable ९०५.
 अनिविष्ट unmarried १०२२, २७.
 अनिवेदन not reporting १९२२.
 अनिवेदित unreported १९५०, ६०.
 अनिवेध one who connives at १६५०.
 अनिष्ट evil; wrong; not propitious १७६२, ८३
 १९३०, ३३.
 अनिष्टोक्ति evil speaking; wrong speech ९५७.
 अनीश powerless; not a master; one devoid
 of ownership ८०३, ११४९, १४५८, १५६७,
 ६८, ८५, ८७.
 अनीश्वर see अनीश ८६०, ११४९, १२३४.
 अनु N. of a son of the king *Yayāti* १३९१.
 अनुकल्प a substitute; alternative १०२४.
 अनुकूल well-disposed; obedient १०२४, २९,
 ९९, ११११, १४, १५, १४६३.
 अनुक्रम order; succession ७२२, १२५०, ५१,
 १७५०, ८५.
 अनुक्षिप्त settled ७९०.
 अनुगत consistent with or prescribed १६१९
 ९६, १९२९.
 अनुगम constant following; persuasion ७२५.
 अनुगमन going after; self-immolation of a
 widow; co-habitation १११५, १८९१.
 अनुग्रह favour ७९९, ८०३, ३३, १०२५, २७, ११३१,

७४, १२८२, ८४, १६४८, ७८, ७९, १७३२,
 १९२४, २६.
 अनुचर a follower; servant; henchman ७९१,
 ८१२, १४, १००९.
 अनुच्छवासोपवेशिन् sitting silent; one who
 pants while sitting by (*Shāmarshāstri*)
 १६८३.
 अनुज born after; younger ८४०, १०६४,
 ११९१, ९९, १३७३, १५६८, १९८३.
 अनुजीविन् a dependant ७०८, १००५.
 अनुज्ञात permitted; consented ६३८, ४०, ७५२,
 ८०३, ०७, १५, ९०५, १०२०, ८९, १११९, १२३२,
 ८६, १३१०, १६६४, ७८, १९१३.
 अनुज्ञातृ one who permits or consents १६६४.
 अनुज्ञाप्या one whose consent should be
 obtained १०५७.
 अनुत्पन्नप्रजा childless; not having progeny
 ११०१.
 अनुदक (सेतु) (a tank) without water १६१९.
 अनुदत्त granted; remitted ६०१, ०२, ०३, ०५,
 १९०२.
 अनुदेयी a bride's maid; gift ८११, १०००.
 अनुद्धत not separated; not granted separa-
 tely as a privilege-share ११९०.
 अनुपदस्वती not decaying ९९८.
 अनुपूर्ववत्सा (धेनुः) (a cow) which calves regu-
 larly १०००.
 अनुत्तबीजत्व the non-sowing of seed १२६४.
 अनुबन्ध inseparable adjunct; antecedent;
 contention १५८५, १६१८, ४७.
 अनुबन्धिन् habitual (mischief-maker) १८३१.
 अनुबन्ध्यावध slaughter of a cow at the funeral
 ritual of a deceased *Agnihotrin* ११९४.
 अनुभव experience; human proof ११४२, १९८८.
 अनुभुक्त continuously possessed or enjoyed
 ११२६.
 अनुभूतचिह्न a mark previously known १७६६.
 अनुभूत inserted १८३६.
 अनुमत approved; assented ६१०, ९२९, ११४७,
 ४८, १८५२, ८१, १९१२.

अनुमति approval; assent ११४६, १५८८, १६६६.

अनुमरण see अनुप्रपत्तन १०३०.

अनुमान inference; circumstantial evidence

९४५, १५८१, १६४७, ७६, १८३२.

अनुमोदक an approver; assentor १६५०, ५३.

अनुमोदित consented; approved ७०८, १२.

अनुयोग examination १६८५, १९२२.

अनुयोज्य to be examined or questioned १९५३.

अनुरूप suitable; corresponding ७३४, ७३, ८७,

९०, १०९६, १११०, १२२८, १३९०, १४३१,

१६४६, ५०, ५३, १७६४, १८३४, ४९, ५०,

१९४२.

अनुलिप्त anointed १६८५.

अनुलेपन anointment १०२२, २८, १६२१, १७७१.

अनुलोम descending order (of castes etc.);

offspring of a mother inferior in caste

to the father ११०४, ०५, १२३८, ८८,

१७९२, १८३३, ४७, ७६.

अनुवर्णित described with consent ७१३.

अनुवाक्या the verse to be recited by the

Hotṛ or *Matrāvaruṇa* priest १५९६.

अनुवृत्ति servile attendance ११३०, १९८५.

अनुवेश्य (श) an adjacent neighbour १६२८,

४७, १९२२, २७.

अनुव्रज्या homage; following १९७४.

अनुव्रत devoted to; faithful to ९९१, ९८,

१११३, १८९४.

अनुशय repentance ७९४, ८४३, ४४, ७८, ७९,

८१, ८९, ९२, ९५, ९६, ९७, ९९, १९७५.

अनुशयिन् a repentant ७९४.

अनुशासन law; ordinance; decree ७२०, ८०५,

१६२७, १७४९, १८०१, २७.

अनुशास्य to be punished or fined ८२६.

अनुशिष्ट taught; instructed १०७६, ७७, १२६२.

अनुष्ठान performance; religious practice

१९२०.

अनुस्मृति cherished recollection ८९९.

अनूचान one so well-versed in *Vedas* and

Vedāṅgas as to be able to repeat them

१९८१.

अनूढ not borne; not carried ८५५.

अनूढमातृक one whose mother is not married

१३४७.

अनूढा an unmarried woman ११०९, १३५०,

१४०७, १६, १५२१, २४.

अनूपग्राम villager living on the bank of a

river १९२४.

अनृण unindebted; negation of debt ६०१,

०२, ०४, ०६, १२५८, ८१, १६०१, १९८७.

अनृणता unindebtedness १२८२.

अनृणिन् unindebted; free from debt १३५२.

अनृत not true; false; not right ६०२, ०६,

७९३, ९४१, ४५, ४६, ७०, ७६, ९५, १०२७, २८,

३१, ३२, ३३, ४१, ४९, ९७, ११४४, ९६,

१५९१, ९४, ९५, १६५६, ६६, १७६९, ९२, ९४,

१८३६, ३७, ९३, ९६, १९५५, ६२, ६३, ६४,

७७.

अनृतोद्य telling lie or falsehood १६०३.

अनेकपितृक having many fathers (respect-

ively) १२००, ८०, ८९.

अनेकशततार with several hundred descents

१२६२.

अनेकार्थाभियुक्त charged with more than one

offence ७४९.

अनेडमूक deaf and dumb ११९५.

अनेनस् blameless; sinless १५९४, १६५६,

१७५१, १९६३, ६४.

अनौरस one having no body-begotten son

१३५१.

अन्तःपुर a harem १६१९.

अन्तक a king or lord of death १०३२.

अन्तर्भाज् being at the end; taking meals in

the end १००५.

अन्तरदायक see अवकाशद १७५५.

अन्तराल of mixed caste ११८५.

अन्तरास्थित a judge; commissioner; inter-

mediary; arbitrator १६१८.

अन्तरिका intervening space ९२६.

अन्तर्गृहनिवस one who always hides himself

in the interior of his house १६८२.

अन्तर्धन hidden property १५६१.
 अन्तर्धानमन्त्र an incantation of rendering a
 person invisible १६८१.
 अन्तर्हित (धन) concealed (property) १५७१.
 अन्तावसायिन् a *chandāla* १७७२.
 अन्तिम last; highest १८८६.
 अन्तेवासिन् a pupil; student ६९६, ८२४, २५,
 २७, २८, १२४५, १४६६, ६८, ७०, १९७३.
 अन्तेवासिविधि the practice of a pupil १३८६.
 अन्त्य see अन्त्यज १८३२, ७४.
 अन्त्यकर्मन् funeral rites १०७५.
 अन्त्यज a man of the lowest caste; a
S'ūdra १८०१.
 अन्त्यजस्त्री a woman of the *S'ūdra* caste १८६०.
 अन्त्यजा see अन्त्यजस्त्री १८९१.
 अन्त्यजाति a member of the lowest caste
 १८३५.
 अन्त्ययोनि of the lowest origin ८३९.
 अन्त्यवृद्धि maximum amount of interest ६३६.
 अन्त्या see अन्त्यजस्त्री १८४६, ७४, ८४.
 अन्त्यावसायिन् see अन्तावसायिन् १८८४.
 अन्ध blind ८०६, ८७, ९७१, १०३२, १३८७, ९०,
 ९१, ९८, १४०१, ०४, १६१८, ६७, ७९, १७२७,
 १८९६, १९२७, ६५, ७९, ८३, ८७.
 अन्धकवृष्णि descendants of *Andhaka* and
uṣṇi ८६०.
 अन्ध्य blindness १२८३.
 अन्न food ६०२, ०६, ८१४, ५६, १०९९, १२४४,
 ६०, ८८, १३६३, ७४, ८४, ९३, १४०२, ६४,
 १५२०, ८०, ९२, ९५, ९६, ९९, १६००, ०९,
 २१, २८, ४२, ४६, ६६, ६८, ७२, ९०, ९५,
 १७०३, ५४, ५५, ६०, १८३७, ८५, ८९, ९६,
 ९७, १०१३, २७, २९, ४३, ५२, ७७, ८०, ८१,
 ८२, ८८.
 अन्नपक्ति cooking of food १०४७.
 अन्नभाग a share of food ९९८.
 अन्नसंस्कार preparation of food ११०६.
 अन्नसाधन see अन्नसंस्कार १११९.
 अन्नाद a food-eater; meal-taker १६६८, ७२,
 १७०३.

अन्नादन eating of food; N. of the head of an
Asura slain by *Indra* १५९७.
 अन्नाद्य proper food १९८१.
 अन्यक्षेत्र field owned by another ९४६, ६०,
 ६१, ६२.
 अन्यगतभावा one whose intercourse with an-
 other man is proved (by Dr. Jolly);
 one whose mind is attached to another
 १०९७.
 अन्यगमन going to live with another man
 (after the fixed period has elapsed)
 ११००, ०१, १३.
 अन्यगोत्र belonging to a different family
 १११८, १२८८, १३२६, ५५.
 अन्यजात a son begotten by another (by
 illicit relation) १२५३, १३८७.
 अन्यजाति another family or caste ९००,
 १११७.
 अन्यजातीय belonging to a different caste
 १११६, १३६५.
 अन्यथागम see अन्यगमन ११००.
 अन्यथानिचित collection (of articles) without
 permission १६७८.
 अन्यथावादिन् one who falsely denies; a pre-
 varicator १७७०.
 अन्यथास्तोत्र irony १७७९.
 अन्यदेशस्थ residing in a different region;
 a stranger; foreigner ११११.
 अन्यप्रसक्त attached to another १६१५, ८५.
 अन्यबीज begotten from the seed of a man
 other than husband १३१४.
 अन्यबीजसमुद्भव see अन्यबीज १३७७.
 अन्यमातुज a half-brother (who has the same
 father but another mother) १५४६, ६२.
 अन्यवर्णस्त्री a woman of another caste १२४३.
 अन्यशाखोद्भव born in another *Vedika* school
 or branch (शाकल, बाष्कल, आपस्तम्ब, बौधायन
 etc. are the different schools or branch-
 es of *Vedika* studies) १२७८.
 अन्यसंश्रय recourse to another man (than

husband) १११६.
 अन्यसङ्गा having sexual intercourse with
 another (than husband) १०३१.
 अन्यस्त्रीग an adulterer १८६९.
 अन्यापति (an impotent) who is potent with
 another woman (than his wife) only
 १०९४, ९५.
 अन्याय injustice ११११, ८५, १३८६, ९१, १७०८,
 ६६, १९३०, ३३, ३५, ६६, ७४.
 अन्यायवादिन् an unjust arbitrator १७५९.
 अन्योत्पन्ना begotten from another (than
 husband) १०६३.
 अन्योदर्य born from another womb; a step-
 mother's son १००५, १२५३, ५४, १५४६,
 ६१, ६२.
 अन्योन्यापहृत (property) secreted from one
 another १५७१, ७२, ७४.
 अन्य kinship; issue; progeny; descendant;
 family relation; trace ७९६, ९८, ८०७,
 १४४१, ४९, १५६९, १६१३, २२, ९१, १९६५,
 ८५.
 अन्ययागत inherited; acquired by inheritance
 ११२९.
 अन्ययान्वित see अन्ययागत ११४१.
 अन्ययिन् a kin; belonging to the same
 family १४०३, १५६९.
 अन्वाधि a sub-deposit ६३८, ७३६, ५३.
 अन्वाधिकुल a community of guardians १०३६,
 ३८.
 अन्वाधेय (property) presented after marriage
 to the wife by her husband's relatives
 ११२६, १४२८, ३०, ३८, ४४, ५३.
 अन्वामक्त entitled to take a share after or
 with another (Monier Williams); one
 who took a share after or with an-
 other ७९२.
 अन्वारूढा one who ascended the funeral pile
 after the death of her husband ११०७,
 ११.
 अन्वारोहण (a widow's) ascending the fune-

ral pile after or with the body of her
 husband १०२४.
 अन्वाहित a bailment for delivery; deposited
 with a person to be delivered ulti-
 mately to the right man ७२५, ३२, ४६,
 ४९, ५२, ५४, ६४, ६८, ९८, ८०७.
 अन्वित accompanied by; endowed with ९५५,
 ५७, १११४, १२५१, ८५, १६४७, १७५१, ५२,
 ६२, ९०, १९१३.
 अन्वेषण investigation; search १६२६, ५०,
 १७५४, ५७, ६३, १९६५.
 अन्वेष्य to be submitted to investigation
 or punishment १८३१.
 अपकर्ष decrease १६७७, १७७४.
 अपकर्षण seizure १७४४, ४५.
 अपकार offence; injury १४५७, १६३४.
 अपकारिन् doing ill to; cruel; injurious. ७८३,
 ९०, ९४, १८००.
 अपकृष्ट inferior ७२०, १०५१, ६४, १६०६, १८०२,
 २८, १९३७.
 अपक्रमण going away; leaving ७७२.
 अपक्रय see अवक्रय ८९८.
 अपगल्भ wanting in boldness ९९२, १५९०.
 अपवाटिला a kind of lute १०१०.
 अपचय reduction; decrease ९४८, १६६३, ६५,
 १७४८.
 अपचरण improper act; contamination १६७४.
 अपचरन्ती acting wrongly; infidel १८४९.
 अपचारज arising from fault १८५१.
 अपचारिणी see अपचरन्ती १६६८, ७२, १७०३.
 अपचिता honoured or respected ९९९.
 अपचिति honour; worship १६५६.
 अपति without a husband; a widow १०१२,
 २६, ७७, १२५५, १३९०.
 अपतिघ्नी not killing a husband ९८६, १००१,
 ०२.
 अपतित not being an out-caste ७७१, १११७,
 १६१०, १३, २७, ३५, १९२२, २६.
 अपत्नीक not having a wife १००६, १४.
 अपत्य an offspring; descendant; child ६९९,

१६८, १०१८, २६, २७, ३१, ३३, ५२, ६८,
 ११०२, ०३, १३, २०, ५७, १२४३, ४४, ५३,
 ५४, ६२, ६३, ६४, ६८, ६९, ७०, ८२, ८३, ८४,
 ८८, ९४, १३०८, २९, ५५, ५६, ७३, ७६, ८४,
 ८६, ९१, ९४, १४१६, २९, ४०, ४९, ५०,
 ५९, ६२, १६३८, १८५०, १९७८, ८४, ८५, ८६.
 अपत्यप्राप्ति the manner of raising an offspring
 १०७५, ११२७.
 अपत्यलिप्सु desirous of an offspring १०१२.
 अपत्यलोभ greedy or avarice for an offspring
 १०६३.
 अपत्यहेतु intention of begetting an offspring
 १०३१.
 अपत्यार्थिन् see अपत्यलिप्सु १२८५.
 अपत्योत्पादन begetting of an offspring १२८४.
 अपथदायिन् showing or giving a wrong way
 १६०९.
 अपदान circumstances; evil action; offence
 ७३७, १६८१, ८३, ८७.
 अपदिष्ट notorious १६८३.
 अपदिष्टक one attributed (wrongly) १६८६.
 अपदेश a pretext or excuse ७४२, १६७३, ८२,
 ८५, ९६, १७५५, ८७, १९२९.
 अपध्वंसज a child of mixed or impure caste
 [(whose father belongs to a higher
 caste than its mother's) In *Manusmṛti*
 X 41, 46 the meaning is—whose father
 belongs to a lower caste than its
 mother's] १२८६, ८७.
 अपपात्रित an out-caste; not allowed to use
 vessels for food belonging to caste-
 people १३९०.
 अपमारी having a sudden or accidental
 death; one who dies before age, acci-
 dentally or badly ९९२, १५९९.
 अपमित्य debt ६०२, ०४.
 अपर second; stranger १००१, १७७२, १९७१,
 ७६, ८३, ८४, ८५.
 अपराध offence; fault; transgression; mistake
 ७३५, ८४०, ६२, १११०, १६०६, १४, १७, १८,

५०, ५२, ८६, ८७, ८९, ९५, १७३७, ४०, ५४,
 ७०, ९०, ९५, ९६, १८१२, २९, ३१, ३३,
 ३५, ४७, ६२, ८८, १९२२, २७, २९, ४१, ४६,
 ७०, ७३, ७४.
 अपलपिन् one who conceals, denies or
 evades १६१०, ३४.
 अपवाद abuse; reproach; punishment (by
Ganapati's āstī) १०३९, १६६५, १७८४.
 अपवार्थ to be warded off ९०५.
 अपविद्ध a son abandoned (by his natural
 fathers) १२६३, ६५, ७०, ७८, ७९, ८३, ८८,
 १३०६, २०, ३४, ४६, ४८, ५१, ७३, ७४, ७५,
 ७६.
 अपवेध piercing anything in the wrong
 direction or manner १६३१, १९२९, ३०.
 अपव्ययन expenditure; prodigality; conceal-
 ing fraudulently ७३५, १६१३, २२, १९२२.
 अपव्ययमान being denied fraudulently ७१९,
 ३७, ८४३.
 अपशुघ्नी not killing a cattle १००१.
 अपसद an out-caste १२८६, ८७.
 अपसर्पदेश advice of a spy १६८२.
 अपसार escape ७५७, १६८४, ८६.
 अपसृत gone away; escaped ९०६.
 अपहन्तु a robber १६५५, ९८.
 अपहरण appropriation; robbery; theft ९२९,
 १६७०, ७२, १७१७, ६५, १९२२, ३०.
 अपहर्तव्य to be taken away or confiscated
 १२२३, ३१.
 अपहर्तु an appropriator; one who steals; a
 thief ७४१, ४३, ८६३, १६५४, ५५, ७०, ८०,
 ८२, १९२९.
 अपहार misappropriation; confiscation; sei-
 zure; stealing ७३५, १०३१, ३६, १६११,
 १२, १७, ४८, ५०, ७०, ७१, ७२, ७४, ७५,
 ८३, ८७, ८९, १७६१, १९६४.
 अपहारिन् see अपहर्तु ७३५, ८१७, १६१२, १८, ६९,
 ७०, ९३, १७४५, १९२९.
 अपहार्य see अपहर्तव्य ७११, ८४२.
 अपहृत mis-appropriated; stolen ७४५, ८३३,

६३, ९४५, ११४२, १२२४, १६७१, ८३, १७३९,
४३, ५३, ६०, ६६, १८१८, ३१, १९५९, ६२,
८५.
अपह्नव concealment; denial ७२०, ५४.
अपाङ्क्तेय ejected from caste १९३८.
अपाङ्गदर्शन side glance १८४६.
अपाङ्गप्रेक्षण see अपाङ्गदर्शन १८८५, ८९.
अपार्थक useless ६५४.
अपाला without having a guard or herds'-
man ९०५, २१.
अपाट the barb of an arrow ९८४.
अपितृक fatherless १०३५, ११९९.
अपितृद्रव्य not having the paternal or inheri-
ted property १५४३.
अपित्र्य not paternal; not inherited १२११,
१४०३, १९८३.
अपुत्र having no son; sonless ७००, १००५, ०८,
२०, २४, ३४, ६३, ८०, ११०९, १३, १२४४,
४८, ५५, ६०, ७१, ७९, ८३, ८६, ९४, ९५,
९८, १३०५, १६, १८, २९, ४२, ४८, ५२, ५५,
६२, ६३, ७४, ७६, ७७, १४००, ०४, २९, ३०,
३१, ५६, ६३, ७०, ७१, ७३, ७४, ७५, १५१६,
१८, २०, २१, २४, २५, २६, २७, २९, ५५,
१९५१, ६४.
अपुत्रवर्ध the inheritance of a sonless person
१२४०.
अपुत्रिन् not having an offspring ६९८, १२७१,
८५.
अपुरुष having no man १०३८.
अपुष्पिणी (a woman) not in menstruation;
(a girl) before the age of puberty
१०३०.
अपूत impure; not purified (by purifactory
rites) १०१०, १५९४, १६०३.
अपूप a cake १९३८.
अपूपशाला a bakery १६९५, १७५४, १९२९.
अपूर्ण non-fulfilment ६६०.
अपूर्वा (a woman) not belonged to another
man १२६६.
अपेय unfit for drinking १६२०, २८, १७८९,

१२३०.
अम्रस्वती fertile fields ९२२.
अप्रकाल without fixed time ७०६.
अप्रकाश in secret; hidden; not visible ७५७.
६०, ९३४, ४०, १६२६, ५५, ९३, १७४५, ४६,
५७, ६३, १९२९.
अप्रचयायुक्ता not decaying; not transitory; not
fragile; not fickle १००५.
अप्रज without progeny; without an off-
spring ११२९, ४१, १२७१, ८३.
अप्रजम् see अप्रज १४४०, ७३, १५५३, १८४६.
अप्रजस्त्रीधन property of a woman having no
offspring १४४५.
अप्रजस्य without the efficacy of giving off-
spring ९९४.
अप्रजा unprolific; without progeny १०१६,
२०, १३५०, १४२८, ३९, ४४, ४९, ६२, ६३.
अप्रजाता not having brought forth (any
issue) १०२२, ३९.
अप्रजायमाना (a women) who brings forth
no (live) children १०३४, १४३१.
अप्रतिकर्मक्रिया not decorating with ornaments
१०२३.
अप्रतिकर्मन् not discharging marital duties;
not taking responsibility १०९५.
अप्रतिवारित see अनिवारित १८५३.
अप्रतिश्राविणी (a wife) who does not accept
the debt (of her husband) ६८०.
अप्रतिष्ठिता not well established (in her hus-
band's house); poor; without offspring
१४१६, २५.
अप्रतीकार not keeping in order; incurable
(impotent person) ९३०, १०९५ (षण्ड).
अप्रतीत्त not given back (debt) ६०१, ०२, ०४.
अप्रता (a maiden) not given away (in
marriage) ११९२, १२५५, ७३, १४२१,
२५, ५०, ६२.
अप्रत्ययसोऽग्राधि an enjoyable deposit given for
the redemption of interest and not of
principle amount ६५५, ५८.

अप्रपन्ना one who does not accept or consent
७१४.

अग्रमत्त attentive १०२८, १११५, १९, १२६७,
७१, १७५७, १९७४.

अग्रसूता having no issue ७०३, १०३०, ११००,
०३, १२, १३७३, १७९८.

अग्रसूतिका (a woman) having no issue १०३१,
१११२.

अग्रसूतफल unmatured १८४८.

अग्रसूतवयस् not in age १९७१.

अग्रसूतव्यवहार a minor in law ६९५, ७१०, ८१७,
११९९, १२०१, १६४०, १९२२, ४९, ५०.

अग्रसूता not full-grown; not in proper age;
one who has not attained the age १०४१.

अग्रिय disagreeable १०२०, २४, २९, ५७, ६०,
१११९, १७८८, १९३१, ४२.

अग्रस्त्र a class of female divinities ६०१, ०२,
०३, ०५, १००२, ०३, ०८, ०९, ११११, १८४०,
९८, ९९, १९०१, ०२, ०३.

अग्रस्त्र the hidden part of the body १२५४.

अफल unfruitful १०५२.

अवन्धक (debt) without pledge ७३१.

अवन्धु without kindred ६०३, ०६.

अवन्धुदायाद not kinsmen-heirs १२६५, ८४.

अवान्धव not a relative ७७१.

अवाह्य an outsider; not to be excluded ९२९,
१२८३.

अवीज destitute of manly strength; seedless
१०५६, १२६४, १३९३, १७०५, १९३०.

अवीजिन् see अवीज ११०२.

अब्द year १९५३, ६२, ८३.

अब्राह्मण not a *Brāhmaṇa* ८१२, १९, ४२, ९९८,
१२४३, १६७२, १७४४, ९३, १८१५, ३९, ४५,
५६, १९४८, ४९, ७४.

अब्राह्मणी not being a woman of the *Brāh-*
mana-caste ८३८, १८८३.

अभक्तद one who does not support or main-
tain ११०६.

अभक्ष्य not to be eaten; forbidden food
१०२५, १६१०, ११, २०, २८, ३६, ५४, ८२,

१७८९, १९३२.

अमर्तुका widowed १९४१, ४३.

अमाग not a co-heir; not entitled to a share.

११४४, १३८५, ८७, ८९, ९७, १५७०, १९८३.

अमागिन् see अमाग १३८९.

अमार्य without a wife १५२४, ५८, ६०.

अमाषित not asked; not made to accept ६७२.

अमिगन्तु one who co-habits १७८०.

अमिगम see अमिगमन १८७८.

अमिगमन going; co-habitation १०१३, २३, ३८,

१६२०, १८४१, ४६, ४८, ७४.

अभिगामिन् see अभिगन्तु १६३९, १९४३.

अभिग्रह seizing १८८८.

अभिघात striking; attack १८००, २१.

अभिचार magic; employment of spells for a
malevolent purpose (one of the minor
crimes) १२८५, ८६, १६२१, ३१, ५५, ८०,
१९३०, ७७.

अभिचारिन् enchanting १६५४.

अभिजन noble descent १९६२.

अभिजात born of a high family ८६३.

अभिजिति victory; conquest १००६.

अभिज्ञ learned ७८८, ८९८, १९१३, १५.

अभिज्ञात proved; known १६८०.

अभिज्ञान sign of remembrance; a sign serv-
ing as a proof ७३७, ८६३, ९४५, १६८१.

अभित्रास intimidating १७९५, १९७४.

अभिद्रोह malicious assault १७७५, ८८, १८२४,
१९२२.

अभिप्रातिनी assailing १८६६.

अभिपित्व evening (when all come to rest)
(by Macdonald & Monier-Williams.);
arrival (by *Yāska*) १२५७.

अभिप्रतारण N. of a prince १११४.

अभिप्रवर्षण intimidation १६८९.

अभिप्राप्ति arrival १२५७.

अभिप्रेत intended ११९४.

अभिभव humiliation; disrespect १७६९, ९४.

अभिभू one who surpasses; a superior १००२,
१८९६, ९७.

अभिमर्श seizing; grasping; adultery १८५५, ९१.

अभिमर्शन see अभिमर्श १८९१.

अभिमाति an enemy ११८१.

अभिमृष्ट touched १४३०, १८४१.

अभियुक्त charged; accused १६७९, ९०, १७४४ १९४३.

अभियोक्तव्य to be prosecuted, charged or accused ७१८, ४७.

अभियोक्तृ a prosecutor; accuser; plaintiff ७३७, ६७.

अभियोग prosecution; charge; accusation; plaint ७३०, ६०, ६७, १६८२, ९०, १८००, १९०४.

अभियोगिन् see अभियोक्तृ १९६८.

अभियोज्य see अभियोक्तव्य ७६५, ६८, १०३५, १८००.

अभिरूप handsome १०४१, १९४८.

अभिलेखित a document १५७५, ८२.

अभिलेख्य a document ९२५.

अभिवादन respectful salutation १९३६.

अभिशासन accusation; insult १७६९, ७४, ८८, ९०, ९४, १८४९, ७६.

अभिशासिन् making a false accusation १८४९.

अभिशास्त accused; blamed; charged with a heinous offence or mortal sin ७७१, ९९२, १५९४, ९९, १६४४, ५६, ८५, ८६, १८६१, १९३६, ६६, ६७.

अभिशास्ताङ्क mark of an accusation १६८७.

अभिशास्तिपा defending from imprecations or accusation of sin ११४३, १४६४, १६००.

अभिशास्तृ a punisher ११४३, १६००.

अभिशास्यमान being accused or calumniated १५९४, ९५.

अभिशाप a curse १२७१, ८४, १९६५.

अभिशापण्ड one who has been deprived of his potency by a curse १०९४.

अभिषहमाण overpowering १२५४.

अभिषेक ablution; consecration १०७६, १३९१, १९२३.

अभिषेचन see अभिषेक १९२४.

अभिसंधान an intrigue; special agreement; consideration ८६१, १६८६.

अभिसंधि intention; agreement १२६२.

अभिसारक one who goes to meet a prostitute १६१८.

अभिसारिणी (a cow) being laid to meet a bull ९१९.

अभिहत killed १८३१.

अभीक near; in the presence of १८३७.

अभीषाद् overpowering the enemies १२५३.

अभीष्ट desired १५९६, १८९६.

अभुक्तपूर्वा (a woman) who has not been enjoyed before १९७८.

अभूति calamity १९८५.

अभूमिश्र a simpleton १७३४.

अभृत not maintained; unpaid ८५२, ९०७.

अभोगमुक्ति enjoyment or seizure without possession ९५४.

अभ्यावात assault; attack १६९८, १७५६, १९२९.

अभ्युदय prosperity; [funeral ceremonies customary on joyful occasion (by Dr. Jolly); a ceremony offered to Manes on joyful occasion] ७७०, १०१८, ५८, १५२०, १९२०.

अभ्युद्यतायुध (a murderer) who has raised the weapon (with the intention of killing) १६५४, ५५.

अभ्युद्यत a kind of son; one who has offered himself as son after going near १२६६.

अभ्युप (भयव) पत्ति protection १६२३.

अभ्युपेत promised; accepted ६९८.

अभ्रातृ brotherless ९७०, ९६, १२५४, ५९, १५५५, ६०.

अभ्रातृक see अभ्रातृ १३३८.

अभ्रातृका see अभ्रातृ १२५५, ५९, ६३, ७२, ७३, ८२, ९४.

अभ्रातृघ्नी not killing a brother १००१.

अभ्रातृमतीवाद discussion regarding brotherless maiden १२५५.

अभ्रात्री brotherless १२५५.

- अमण्डयमाना (a woman) not celebrating her menstrual discharge by offering herself to her husband १०३५.
- अमन्तु ignorant; silly ८१०.
- अमन्त्रक unaccompanied by *Vedika Mantras* १५२९.
- अमन्त्रा unentitled to *Vedika Mantras* १०४९.
- अमर immortal १९८४.
- अमर्याद unrestrained; immodest १०३२, १७०१.
- अमाजुर् living at home; growing old at home (as a maiden) ९७९, १४१५, १९७९.
- अमातृक motherless १०३५.
- अमात्य a minister; councillor १६१२, ७३, १९३०, ४३, ६९.
- अमानुष not human; anything but a man ८१०, १६२१, ९९, १९२९.
- अमावास्या new-moon day (by Macdonald); last day of the waning-moon fortnight ८४२, ९९२.
- अमित unlimited १०७७, १११९.
- अमित्र an enemy ८१०, १६१९, १९८३, ८६.
- अमुतस् from the other world; from heaven ९६८, ८३.
- अमुत्र in the next world १३०२, १९३१.
- अमूल्यक्षय without deterioration in value ६३८.
- अमृत not dead; immortal; imperishable ६०५, ८४०, ९७४, ७६, ९८, १०००, ०१, ०४, १२५७, ६२, १८३६, १९६६, ७४.
- अमृतत्व immortality ६०४, ९७१, १२५३, ५९, ७१, ७९, १९८०.
- अमृत्यु immortality १६०१, ०२.
- अमेध्य not able or fit for sacrifice; impure; polluted ७९१, ९३९, १००७, १६३१, ४८, १७९८, १८१४, १९२९.
- अमोक्ष non-divorce; unlossening; non-liberation १०३६, १८२०.
- अमोक्ष्या not to be divorced, freed or liberated १०३६.
- अम्बर wearing apparel; garment; clothes ७५०, ८९९, ९४५, ५१, १११९, १५१३, २६, १८८७.
- अम्बरीष N. of a king १३२९.
- अम्बष्ठ the offspring of a man of *Brāhmana* and a woman of the *vaishya* caste ११०५, ८५, १२८८.
- अम्बा mother; a good woman ८४१.
- अम्बालिका see अम्बा ८४१.
- अम्बिका mother; a good woman; N. of a sister of *Rudra* ८४१, ९९१, १००८, १४१५.
- अय a die १८९७, ९८.
- अयज्ञ not a sacrifice १००६, १६०२, १९७१.
- अयज्यु not sacrificing १९७१.
- अयज्वन् see अयज्यु १७२५, २७.
- अयत unrestrained १९७४.
- अयश्शूल iron-rod १६७६.
- अयस् iron; metal; an iron or metal weapon ६०९, ८९२, ११८२, १६०६, १७३३, ३४, ४७, ६७, ७५, ८८.
- अयस्संदान iron-fetter १७६२.
- अयाचित (ऋण) (debt) not asked for (by the creditor) ६२७.
- अयाजिक not to be used for sacrifice १९६९.
- अयुक्त improper; unsuitable; unappointed ८७६, १६१५, ३४, ४४, ५०, १९२२.
- अयोग्य incapable; not qualified for १६१०, ३४.
- अयोनि any place other than the pudendum muliebre ८५१, ९९४, १०१९, १६०३, १८५०, ७९, ९२.
- अरण inimical person; foreign; free from debt; strange; disagreeable ८५८, ५९, १२५३, ५४.
- अरण्य a foreign land; forest ९०३, ०४, ९२, १२६०, १५९४, ९९, १६१७, ६४, ८२, ९५, १७०२, ५४, १८३२, ५०, ५१, १९२९.
- अरण्यचर a forester १९२५.
- अरत्ति a cubit of the middle length from the elbow to the tip of the little finger ९२६, ५९.

अरला a strip of leather (required in gambling) १६१७, १९०४.

अराजक having no king; anarchical ८६०.

अराजवाच्य not condemned by the king ७३७.

अराति particular evil spirits (who frustrate the good intention and disturb the happiness of man); an enemy ७५०, ९८४, १००२, ०७, १८९६.

अराधस् not liberal; selfish ९७१.

अरि an enemy ८६१, १६४७, ५५, ९८, १९२९, ८३, ८४.

अरिक्थमाज् not entitled to a share in the property १३४७, ९०.

अरिक्थीय incapable of inheriting ११०१, १३९६, १४०२.

अरिष्ट misfortune १०११.

अरिष्टम् unhurt; undefeated १९००.

अरिष्टा N. of *Durgā* १००४.

अरुण N. of the father of the fabulous bird *Jatāyū*; reddish brown ८४०, १२५७.

अरुणद् an acrimonious or malicious man ८७४.

अरुन्धती N. of a woman १०२८, ६०, १११०, १५.

अरुन्मुख N. of a certain *Yati* १६०३.

अरुणी reddish ९६३.

अरेपस् sinless १६०३.

अर्क the sun १०५१, १६४८, १९३०.

अर्थ price; value ६३८, ७३०, ३६, ९२८, १६६३, ६८, ७७, ७८, ७९, ८४, १७०८, ३०, ३१, ३२, ८४, १९२७.

अर्थपतन fall in the price ७३७.

अर्थप्रक्षेपण fixing up of the price of commodities ७७८.

अर्थवित् knowing the value or price; expert in fixing up price ८८८, १६७९.

अर्थसंस्थापन see अर्थप्रक्षेपण १६७१, १७०७, १९२७.

अर्जुन N. of the third of the *Pāṇḍava* princes; N. of a tree ८१८, १९६५.

अर्णव the ocean ९७५, १९३६.

अर्थ meaning; subject matter; aim; purpose;

wealth; property; sum; principal ६१०, १९, ५१, ५३, ६०, ६२, ६९, ७०, ७२, ७४, ७५, ७६, ७७, ७९, ७११, १६, १७, १८, १९, २१, २३, २४, २५, २७, २८, ३१, ३२, ३४, ३६, ३७, ३९, ४७, ४८, ५२, ५५, ५६, ६३, ८५, ९०, ९४, ८०५, ०८, १५, २८, ३९, ५४, ६१, ६३, ८९, ९७, ९६४, १०१७, २२, २८, २९, ३१, ३२, ४७, ७४, ७७, ९७, १११२, १४, १९, ३२, ४६, ४७, ४८, ७५, ९३, ९५, १२०७, ४१, ८३, १३५२, ८९, ९४, १४०२, २४, ६६, ६८, १५११, १३, २६, ७१, ८४, १६१६, ३२, ४६, ५१, ५४, ७२, ७९, ८०, १७२६, ५७, ५९, ६३, ६४, ८४, १८२९, ३२, ३३, ८५, १९०३, १८, २२, २४, ३६, ३९, ४१, ४२, ६१, ६२, ६४, ६५, ६७, ६८, ७१, ७३, ७४, ८२, ८३, ८४.

अर्थकारण the purpose of *Artha* (one of the three objectives of human life) १०२९.

अर्थकार्य occupation of obtaining wealth १०३९, १९२१.

अर्थकिल्बिषिन् one who has committed sin or crime in property-matters ६११, २४.

अर्थगौरव importance of the affair or purpose ९५५.

अर्थग्राहिन् a debtor ११४९.

अर्थघ्नो wasteful १०५६, ८७.

अर्थचर an officer १६९०.

अर्थद a money-giver १९७४.

अर्थदण्ड fine १७६६, १८२८.

अर्थदम fine १६४६, १८८८.

अर्थदान gift of wealth ७९४, ८०७.

अर्थनाशिका wasteful; damaging property १४५७.

अर्थनिष्कृति acquittance of property obligation १५२४.

अर्थप्रत्यग्रहेतु (a pledge) which recovers the whole amount (principal and interest) ६६०.

अर्थभागिन् entitled to a share in the division of property १३९०.

अर्थभृत a wage-worker ८३४, ३५.

अर्थविवाद dispute about property ७३२.

अर्थशास्त्र science of governance or polity

१०३३, ३४.

अर्थसमुत्थान acquisition of property ११९२.

अर्थसिद्धि recovery of money ७१८.

अर्थस्वामित्व ownership of the property ११२४.

अर्थहर inheriting property; an inheritor of property १२८१, १५६०.

अर्थहरण seizure of property १९७०,

अर्थहारक stealing property १६१२, ५०.

अर्थहीन deprived of wealth; destitute of property; poor १०२९, १९७३.

अर्थगम mode of acquisition of property; the source of property (the source of ownership of property) ११४२, १९८८.

अर्थादान enjoyment of property ११४६.

अर्थिन् a creditor; plaintiff; one who desires or asks anything ६७६, ९४४, ६४, १२८५, १५२६, १६४८, ७२, १८५०.

अर्थप्रकार (प्रतीकार) of desirable or good nature; one who does not refuse to a needful (person) १६७३.

अर्थसीतिक a joint-cultivator; serf ६००, ८१७.

अर्थहर entitled to receive half (the property) ११७४.

अभिग youthful ९६४.

अर्थ a master; lord; *Vaishya*; man of high-caste ८११, ९०२, १८९५.

अर्थजारा the mistress of a *Vaishya* or high-caste person १३८५, १८३७, ३८.

अर्थमन् a bride-wooer; N. of an *Aditya* (he is supposed to be the chief of the Manes) ९८१, ८२, ८५, ८६, ९७, १००१, ०२, ०३.

अर्या a *Vaishya*-woman १८३८.

अर्वन् a horse ११५८.

अलघन having enough property; wealthy ६६५.

अलङ्कार decoration; ornament ९५१, १००६, १२, २६, ३२, ३३, ४२, ४९, ११०६, १९, १२०६

०७, ०८, ०९, २२, २३, २८, १४१५, २७, १८८७
९१, १९३५, ८७.

अलङ्कृत decorated १०९८, १२७३, ९४, १७६६,
१८४३, ४८, ७५.

अलभ्यमान an absconder १७५७.

अलातु bottle gourd १९२४.

अलाभ not gain; loss; failure ७७७, १२७२,
८१, १३२१, १९६२, ८८.

अलोकाचरित uncommon practice (not practised by the people) १११८.

अलवाय causing little annoyance or inconvenience ९४२, ४७.

अल्पनिर्वेश little income १६८२.

अल्पमूल्य of small value १७५०, ५९.

अल्परक्ष्य having little property १५२४.

अवकाश dwelling place; shelter १०३८, १६०९,
८७, १७४२, १८४९, १९२९, ८६.

अवकाशद one who gives shelter ८७६, १६७१,
९७, १८९२, १९२९.

अवकाशदातृ see अवकाशद १७५६.

अवकीर्णिन् one who has violated his vow of chastity १६०३.

अवक्रय a bargain in which the whole price of the commodity is not paid ८९९, ९००,
२७, ३०, १६७४, ७९, १७३६, १९०४.

अवक्रयण rent; revenue ९२७.

अवक्रीतक hired property ७३६, १६८४, १९२२.

अवक्षिप्त thrown down १६१४.

अवगूरण assailing with threats १७९१, ९४.

अवगूर्ण assailed with threats १७९८, ९९.

अवगोरण see अवगूरण १७९३, १८२४.

अवग्रह drought १९२४.

अवघोषक one who spreads false or contemptuous rumours १६१८.

अवघोषण proclamation १६८९.

अवचनीय not to be spoken; improper १७७४,
८७.

अवत a well ९२३.

अवदावद having no bad reputation १२६०.

अवध not punishing (corporally) ८१५.

१७९४.
 अवध्य not to be killed; not liable to corporal-punishment ९०६, १६०६, ५२, १७८७, १९६९, ७८.
 अवनीपति a king १९३६.
 अवपात falling; dropping १६३७.
 अवपातन falling down १८२१.
 अवशुश्रूषा bathing or ablution after a sacrificial ceremony १६२१.
 अवमर्द disfiguring; destruction; damage १६४२.
 अवमर्दन see अवमर्द ९१८.
 अवमर्शन touch १८७१.
 अवमर्शमिति a compound wall ९२७.
 अवमान्या to be treated with disrespect १०५७.
 अवर the lowest degree; posterity १०७७, ११८५, १६०३, ०४, ०६, १४, १७, १८, १९, ४३, ७४, ८७, १७५८, ६६, ७०, ७७, ८७, ९९, १८२८, १९६३, ६४, ८४.
 अवरुद्ध forcibly prevented ६०८, १८४८, ७७.
 अवरोध obstruction ८४४.
 अवरोधज born in the harem १४०३.
 अवरोधन confiscation; imprisonment; restriction ८४२.
 अवरोपित killed by stretching out on a stake; impaled १६१५.
 अवर्जुनी not abandoning १८९९.
 अवर्ति poverty ११६२.
 अवलम्बन clinging to १७९८.
 अववदितु one who speaks finally; one who gives definitive opinion ११६२.
 अवशर्षयितु one who breaks wind against १७९६.
 अवशा not obedient १०२२.
 अवशिन् not independent ८४२.
 अवश्यवार्थ to be performed invariably or necessarily १५८४.
 अवस्थ a habitation; house; dwelling ९५८.
 अवसाद defeat १९१३.

अवसान resting place; settlement ११२२.
 अवस्कन्द assault ८६३.
 अवस्कन्दक a highway-man १६१८, १८४७.
 अवस्कर a privy; a place for sweepings ८२९, ९२६, २७, ४६, १०९९, १४०२.
 अवस्थान dwelling; habitation ११६६, १८७१.
 अवहर्ष to be caused to pay ७५८.
 अवहीन compensation; fee १८४८.
 अवागृष्टा pleasant-spoken १०९९, ११११, १४.
 अवाचीन directed downwards १००७.
 अवाच्य blameless; faultless ८१८, ५१.
 अवार sluice-gate; this side (of a river) ९३०.
 अवि a sheep ६०६, ९०४, ११६६, ८२, ८३, ८४, १९००.
 अविक a sheep ९०५, ०९, १३, १६, २०, २१, १२०८, १६७२, १८११, १९५९.
 अविकल्प doubtless १०९४.
 अविका a ewe ९६६, १०७३.
 अविकृत being in its natural condition १३९०, १४७३.
 अविक्रय unsaleable ८७९, १३२९, १६११, ४५, १९८३.
 अविच्छिन्न (विण्ड) uninterrupted line or pedigree ११९९.
 अविज्ञात unknown ७४७, ६६, ६८, ६९, ८०५, ९६, ९७, १२७०, १५७१, १६४०, ७२, ८२, १७६४.
 अविज्ञान unconsciousness ८००, १६१९.
 अविद्य unlearned १२११, १७.
 अविद्वम् unlearned १११६, १५९३, १६६५, १७६१, १९३०.
 अविधवा not a widow ९७८, ९४, १००७.
 अविधि not a rule or injunction; without restrain or care ८२६, ११६६.
 अविपाल a shepherd ९०३.
 अविभक्त not separated; undivided ६७९, ८०, ८२, ९०, ९१, ७१४, २१, ८०३, १२०१, ०३, १४, १५२२, ६१, ७४, ७९, ८०, ८५, ८७, ८८, ८९, १९८४, ८८.
 अविभक्तदायाद sharer of an undivided oblation १४६७.

अविभक्तपत्नी wife of a co-heir who has not divided his inheritance १५२९.
 अविभक्तोपगत acquired by means of undivided (property) ११९९.
 अविभाज्य indivisible १२०७, २०, २२, ३१, ३२, ३३, १९८३, ८८.
 अविभावित not proved; unperceived ७६२, १७६४.
 अविरोध being in agreement with; non-opposition ८७५, ७९, १५८४, १९४२, ८२.
 अविरोधिन् not opposed १९४३.
 अविवक्षित not being under special agreement (of yielding interest) ६२७.
 अविवाहिन् not to be married १६२७.
 अविवाह्य ineligible for marriage १०९४.
 अविविशेष without distinction, speciality or discrimination १२३६, ५५, १३८५, १४१५, १६४३.
 अविरह्य intolerable (occurrence) ८७८, ७९, ९३२, ३९.
 अवीतक place other than a forest १७४३, ६३.
 अवीरा (a woman) having no son ९८७.
 अवृत्ति want of subsistence १०६०, ११०७, १६५९.
 अवृद्धिक not bearing interest ६४६.
 अवृष not rendering prosperous or refreshing (the gods with sacrifices) १९७१.
 अवैद्य unlearned १२०४, २०.
 अवैधव्यकाम्या desirous of obtaining non-widow-hood १११०.
 अव्यती not longing for copulation; a frigid woman ९८८.
 अव्यभि(भी)चार non-failure; non-transgression conjugal-fidelity ७८१, १०५४.
 अव्यभिचारिणी not adulterous; faithful १५२१, २७.
 अव्यय imperishable १०७७, १६२२.
 अव्यवहार्य invalid; unfit for transaction ७९४.
 अव्याकृत unexpounded ७४७.
 अव्याहत not opposed; unresisted ९२८.

अशक्त incapable; weak १७७२, ८१, ९४, १९२१, ३९, ६२.
 अशक्तभर्तृका (a woman) whose husband is incompetent १६०९, १८४७,
 अशन food १०५३, ७६, ८३, ९९, १११४, १४०१, १५२०, १६९८, १७५२, १९३६.
 अशनया hunger १५९६, ९७.
 अशनि the thunderbolt ९१८, १८९९, १९०२.
 अशरीरिणी not coming from a visible body १९८५,
 अशान्तलभ (a debt) the interest of which has not ceased to accrue ६५१.
 अशास्त्र unentitled to *S'āstra*; unscriptural १०३३, १९४१.
 अशास्य unblamable; not to be punished ९७४.
 अशिरस् headless १६०९, २७, १९७०.
 अशीतिभाग eighteenth part ६११, १९, २४, ३१, ७३१.
 अशुचि impure ७३७, ८२९, ७९, ९२५, १६१०, ७४, १७५४, ९९, १९३९, ४०, ७७,
 अशुद्ध impure; guilty १६४८, ८४, १७४०, १९११, ६१, ६७.
 अशुभ not fair; inauspicious ८२९, ५३, १११९, १९४३, ६५, ६६.
 अशुल्कस्त्रीधना (a woman) having neither nuptial present nor woman's property १०३४, १४३१.
 अशुल्कोपनता not obtained for price or nuptial present ११०२, १३४७.
 अशुश्रूषा breach of contract of service; neglect of service ८२४, ३४, १०२०, ३५.
 अशुद्र not a *S'ūdra* ८४२.
 अ(आ)शौच impurity (caused by death or birth) ८७९, १३५२, ७४, ९२, १५६८, १६७९.
 अश्मक N. of a king (procreated by *Vasistha* on *Madayanti* by *Niyoga*) १२८५.
 अश्मन् a stone; rock ९२३, ३४, ५०, ६१, १९३१.
 अश्ममाण्ड an article of stone १६७१, ७२.

अश्रद्धा want of belief; distrust ७९२.
 अश्रीर unpleasant; ugly ९७३.
 अश्रुत ignorant १२२१.
 अश्लीला (वाच्) rustic language; low abuse
 १५९४, ९५, १७८५, ९१.
 अश्व a horse ६११, ९५, ७६४, ७५, ८११, १४,
 ४०, ४१, ५४, ९०४, ०५, ०६, १७, १९, २०,
 २३, २४, १०७३, ७४, ११२१, ८३, ८४, १६०१,
 १२, १८, ५१, ६९, ७२, १७६४, ९७, १८३५,
 ९४, १९०१, २९, ७३, ८०.
 अश्वघातिन् horsebane; killing a horse १६०९.
 अश्वत्थ N. of a tree १९६६.
 अश्वप a groom ९०३.
 अश्वबुध्य consisting of horses (as wealth)
 ८०९.
 अश्वमेध the horse-sacrifice १३५२, १५९९, १६०१,
 २१, ४८.
 अश्वस्तनविधान non-provision for the future
 १७२५.
 अश्वहर्तृ a horse-stealer १६२९, १७११, १३, ६५.
 अश्विना (नौ) N. of the two divinities (who
 are considered as the physicians of the
 heaven) ८५८, ५९, ९६५, ८०, ८१, ८३, ९९,
 १०००, ०१, ०२, ०४, ०८, १२५७.
 अष्टकपाल (an oblation) prepared or offered
 in eight pans १५९६.
 अष्टापाद्य eightfold १६५६, १७२१, ५२.
 अष्टावक्र N. of a sage १०३१.
 अष्टौवल N. of a disease (*Smṛtichandrikā*)
 १०२५.
 असंदिष्ट not authorised; unasked ७८१, ८२६.
 असंपाठ्य one with whom it is forbidden to
 read or study; not to be taught १६२७.
 असंपात without impediment; without coll-
 ission; without easy access ९२६.
 असंभाष्य unfit for conversation १६४४.
 असंभेद non-contact; the being separate;
 non-confusion ९२४, २५.
 असंभोज्य one with whom one ought not to
 eat १६२७.

असंयता unbridled; unrestrained १०३३.
 असंयाज्य one with whom nobody is allowed
 to sacrifice १६२७.
 असंसृष्टिन् not reunited (brothers etc.) १५४६,
 ६२.
 असंसृष्टिविभाग the heritage of not reunited
 (brothers etc.) १४६५.
 असंस्कृत one whose initiatory rite has not
 been performed १२३४, १४२२, २३, १५८६,
 ८७.
 असंस्कृता not married; vide असंस्कृत १०२३,
 १२६६, ७०, ७३, ७९, १४१९.
 असत्प्रतिग्रह receipt of unfit presents or from
 improper persons ७७२.
 असत्प्रलाप nonsensical and false talk ११११.
 असत्य untrue; false ८०६, ९७०, १०३२, ७६,
 १७७९, १९७७.
 असत्स्त्री a bad woman १०३२, ७७.
 असद्द्रव्यदान gift of an improper thing ७९४.
 असद्धर्म a false religion १०३२.
 असत्वर्ण of a different caste; not belonging
 to the same caste १२३९, ८८, १३४९, ५०,
 ८४, १८४६, ९०, ९१.
 असाक्षिक unwitnessed १८००, १३, १९६५.
 असाक्षिप्रणिहित not ascertained by a witness
 १६७२.
 असाधु a wicked man ७९४, १०५६, १६४७,
 १७२६, १९१४.
 असाध्य not proper or able to be accompi-
 shed ८४८.
 असाध्वी an unchaste woman १०१७, ३३.
 असार incapable; poor; without strength
 ६११, ६२, ८६१, १६७४, ७७.
 असारता unfitness; fragility; worthlessness
 ६४१, ५१, ५४.
 असित black (wealth) १९८३.
 असिन्वन् insatiable (Monier Williams); not
 building or working (by *Sāyana*)
 ११२०, ५९.
 असुत having no male issue १५१३.

असुता having no female issue १४०८, १४.
 असुर supreme spirit; the chief of the evil
 spirits ६०४, ९७५, ११२१, ४३, ४४, ६०,
 १५९६, ९७, १८३६.
 अस्यासमुत्थ having its roots in scorn ११०२.
 असोदर्य not born from the same womb
 १०४०, १५२९.
 अस्त home ६००, ९७०, ८४, ८८, १०००, ०२,
 १८९५.
 अस्तमित dead १११६.
 अस्तित्व the being partly true and partly
 not ९५४.
 अस्तेय not-stealing १७२२, ४४, ५२, ६६,
 १९३६.
 अस्थि a bone ६०९, ३०, ९३४, ४०, ५०, ६१, ६२,
 १६००, १७४५, ४९, १९३८, ६६.
 अस्थिभेद fracturing a bone १८३१.
 अस्थिभेदक a bone-fracturer १८०३, २९.
 अस्पृश्य an untouchable १६१०, १८३३.
 अस्पृष्टमैथुना a virgin १०२०.
 अस्वजाति belonging to a different caste
 १०५४.
 अस्वतन्त्र dependant; one who is not the
 owner ८००, ०५, १८, २५, ३३, ८९, १०१२,
 २३, ३१, ४४, १३६१, १८८८, १९७७.
 अस्वधना not having one's own property
 १४१४.
 अस्वर्ग्य not leading to the heaven ७९४,
 १७९३.
 अस्वातन्त्र्य dependence; not independence
 १०९८, १११२, ४६, ४८, १२६४, १५५५.
 अस्वामिक not being an owner; unowned; not
 having an owner ७६९, ८२, १२८७,
 १९६१.
 अस्वामिन् not an owner ७५८, ६०, ६२, ६३, ६५,
 ६९, १६२१.
 अस्वामिप्रतिक्रोश bidding (for property) in the
 absence of its rightful owner (*S'ams'-*
āstri); bidding of the non-owner
 ९२८.

अस्वामिविक्रय sale effected by another than
 the rightful owner ७५७, ५९, ६२, ६३,
 ६४, ६६, ६८.
 अस्वामिविक्रीत sold by a person who is not the
 rightful owner ७६३.
 अस्वान्य absence of right to property; ab-
 sence of property ८३९, १०३७, ११५६,
 १३९२, १४३१.
 अस्वान्मन्युमत consented by one who is not the
 rightful owner ७६३, ९६०.
 अहः the deity presiding over day १९६४,
 ६५.
 अहार्य not to be taken or seized (by
 the king) १४७८.
 अहि a snake; the serpent of the sky ९९७.
 अहिर्बुध्निय N. of a deity १८९७.
 अहीन a particular son १३५५.
 आकर a mine १६८७, १९२१, २८, ४९.
 आकस्मिक (property) accidentally gained १९८३.
 आक्रमण ascending; a step ९२४.
 आक्रुष्ट calumniated १८३१.
 आक्रोश shouting; slander or abuse ७९४, १६१९,
 ३४, १७६९, ७१, ७३, ८३, ८४, ९०, ९४, ९५,
 १०३३, ७३.
 आक्रोशक a slanderer १६१९, १७९०.
 आक्रोशयितृ see आक्रोशक १७७०.
 आक्रोष्टृ see आक्रोशक १७८६.
 आक्षारयन् one who calumniates १७७०, ७७,
 ९०.
 आक्षारित calumniated १६५०, १८५३.
 आक्षिक contracted at dice (as debt) ६६३,
 ७८, ८०, ७०८.
 आक्षिकपण (money) won at play; a stake in
 dice ६२७.
 आक्षिप्त (पण्ड) (an impotent) who spills his
 semen (by Dr. Jolly); (an impotent)
 who enjoys without being able to dis-
 charge his semen १०९४, ९५.
 आक्षेप remonstrance (*Smṛtichandrikā* and
Madanaratna); receiving back the

- loan from a debtor (*Vivādaratnākara*); reviling ११४६, १६४२, १७७०, ७१, ८५, ९४, १९३६.
- आख्यान rumour; tale; story ९५७, १०२८, १७९२.
- आगत occurred, obtained; come ७५०, ५२, १११०, २९, १२१५, १६२१, १७, ५५, १८००, ८१, ८२.
- आगतश्च one who has obtained wealth १००५.
- आगमिना embraced ९६६.
- आगन्तुक a visitor without invitation; stray (as cattle) ७८६, ९१५, १९, २०.
- आगम legal proof or source of property-ownership; a claim; origin; source; stream; import ७२५, ३७, ६२, ६३, ८०३, ०७, ९५, ९३५, ५०, ११११, १२८७, १४७३, १५२७, ८०, १६३०, ५२, ८३, ८४, १७०७, ९५, १८१३, ९१, १९२७, २९, ४३, ५०, ८४.
- आगम् offence; fault; sin ६०६, ९६८, ६९, १०९७, ९९, १२५८, १५९३, १६२७, १८२९, ४०.
- आग्नीध्र a particular priest ८१४.
- आग्नेय belonging or relating to the fire or its deity ९५१, १५९६, १९३०.
- आग्रयण the first *Soma* libation at the *Agnistoma* sacrifice ११६१.
- आग्नेय see आग्रयण ११६३.
- आघात a stroke १०३५.
- आङ्गिरस् a descendant of *Angiras* १११६, १२८२, १६००.
- आचरण practice; behaviour ८७५, १९४२.
- आचरित the usual way or customary mode (of calling in debts); behaviour; acted ७१७, २३, २५, १९३१.
- आचामोदकमार्ग an outlet for used up water ९२६.
- आचार behaviour; custom; way ६२५, ७२८, १०१६, १७, २३, २८, ३०, ३२, ८५, १११०, १५, ८५, १३९१, १६८३, ८५, १९१५, २०, २१, २३, ४३, ६५, ७७, ७९.
- आचारक्रम the course or order of acquirement ७५७.
- आचारदत्त customary gift ८०८.
- आचारहीन unobservant of customs १४०२.
- आचार्य a spiritual teacher; preceptor ७७०, ८८, ९८, ८०३, २७, ४४, ६२, ९५९, १०३८, ११२४, १२०७, ४५, ५१, ८८, १३६३, ८४, १४६६, ६८, ७०, ७१, ७६, १५०९, ३०, १६०६, १०, १४, २७, ३५, ६४, १८००, २७, ३३, १९०४, १८, २२, ७२, ७३, ७४, ८४, ८५, ८६, ८८.
- आचार्यघातक murderer of a teacher १६१९.
- आचार्यतनया daughter of a preceptor १८७४.
- आचार्यपत्नी wife of a preceptor १८७४.
- आचार्यभार्या see आचार्यपत्नी १८८२.
- आचार्यव्यञ्जन guise of a preceptor ८६२.
- आचार्यानी see आचार्यपत्नी १८५०.
- आच्छादन clothing; garment ८५६, १०२२, ३५, ५३, ८३, १११४, ९८.
- आच्छेद cutting off ७९४, ८०८, १४५७.
- आजि a battle ११२२, ४२.
- आजीवक a member of a religious sect founded by *Goshāla Makkhaliputra* १९२२.
- आज्ञा order; precept; injunction ८४५, ६२, ९१, १०२९, ८८, ११०९, १४००, १९२१, ३३, ३६.
- आज्ञाक्रय a purchase by order; purchased by partial payment ९००, ०१.
- आज्ञाधि a pledge by authoritative order ६६०, ९००.
- आज्ञासेध arrest by royal order १९४१.
- आज्य ghee १३४८, ६३, ७३, ८५, १६७२.
- आञ्जन ointment (esp. for the eyes) ८१२, ९७८, ९७.
- आडविक a forest-dweller ७३५, १६८२, १३, १९२९.
- आटिथी N. of the wife of *Ushasti* १०१०.
- आढक a particular measure १४०२, २८, १५२६, १६७७.
- आढ्य wealthy ८६३, १०३०.

आग्निद्वार the front door १२६,
 आततायिन् a desperado; endeavouring to kill
 some one; a murderer (incendiaries,
 ravishers, thieves etc.) १६०७, ०८, १२,
 २५, २६, ४८, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४, ५५,
 १८३१.
 आततायिवध killing of a आततायिन् १६१२, २६, ४८,
 ५३, ५५,
 आतिथ्य see आतिथ्य १०२३.
 आतिथ्य hospitality ११८१.
 आतिपातिक (पण्य) (a commodity) which is
 likely to perish soon ८७९.
 आतुर sick; diseased ७०३, ८०४, ७५, ११०३,
 १६५१, १७०१, १९५१, ६३.
 आतेष a musical instrument १९३५.
 आत्मवातिनी a suicide १११७, १९.
 आत्मघ्ननिष्कृति atonement of a suicide १६५१.
 आत्मज self-begotten १०२९, ७७, १२४९, ५४,
 ८७, १३५०, १५२९, १९८५.
 आत्मत्याग suicide १६५१.
 आत्मत्राण see आत्मरक्षा १६०८, १२.
 आत्मनः विक्रेतृ (a slave) self-sold ८३०.
 आत्मनाश self-annihilation १०१४.
 आत्मबान्धव one's own kinsman १५२८.
 आत्मरक्षा protection of one's self १५५५, ६१.
 आत्मविक्रेयिन् a self-sold (slave) ८१७.
 आत्मशुक्र one's own semen virile १२८४.
 आत्मायातृ one who has voluntarily enslaved
 himself ८१७.
 आत्मापक्रमण (woman's) wandering at will;
 roaming १०३७, १३९२, १४३१.
 आत्मोपजीविन् a labourer; actor १६६२.
 आत्ययिक one who feels urgency; urgent
 ७७१.
 आत्रेयी a woman who has bathed after her
 courses १६०६.
 आथर्वण incantation; magic; sorcery of
 Atharvaveda १६१२, २६, ५०.
 आदर्श N. of a hill १९२१.
 आदातृ a creditor ६११.

आदान receipt; seizure ८६१, १०३४, ३५, १४५८,
 १६१७, २१, ५७, ५९, ७६, ८६, १७२५, ४४,
 ५२, १८४८, १९३१, ६७.
 आदित्य N. of a deity ८५८, ९६९, ९१, १००६,
 १०, ११८१, १२५८, १५९६, ९७, १९३०, ४०,
 ६४, ६५.
 आदिनव want of luck in dice १९०२.
 आदिनवदर्श having in view misfortune (of
 others) १८९७, ९८.
 आदिवर्ण the first caste १७६९, ९४.
 आदीपिक one who sets on fire; incendiary
 १६१९.
 आदेश a pledge which is to be delivered
 immediately to a third person; bidd-
 ing; order ६३८, ११०९, १५२९, १६३७, १९३३.
 आद्य source of subsistence १७९२, ९४.
 आधमन mortgage ८०३, १५२३, ८५, ८७, ८८.
 आधमर्ण्य the state of being a debtor ७०८.
 आधातृ a pledgor ६५५, ५६.
 आधान a pledge; surety; deposit; placing a
 sacred fire ६५४, ५६, ७३२, ३५, ८१७, ९३०,
 ३१, ३२, १०१७, १५६८, ७५, १६७४, ७७, ८१,
 ८३, १७३३, ३६, १९०४.
 आधार a tank; pond; reservoir; dam ९२३,
 २८, ३०.
 आधि a pledge; security; mortgage; a cri-
 minal act; unhappiness; torture ६०८,
 २८, ३६, ३७, ४०, ४१, ४३, ४५, ४७, ४८,
 ४९, ५०, ५१, ५२, ५३, ५५, ५६, ५८, ६०,
 ६१, ६९, ८५, ९५, ७३१, ३२, ३३, ३४, ३५, ६६,
 ९८, ८०२, ०७, ४४, ८९, ९०, ९८, ९३०,
 १४६३, १५१८, ८९, १६४१, ८३, ८५, १७४४,
 १८३८.
 आधिकर्मन् the act of depositing; dispute
 regarding a deposit or mortgage
 ६३६.
 आधिग्राह a pledgee ६६०.
 आधिनिष्क्रय redemption of a deposit; re-
 turning of a deposit ७३१.
 आधिपत्य supremacy १२६१.

आधिपाल a pledgee ६३८, ७५.

आधिप्राप्त spoliation or loss of a pledge or deposit ७३५.

आधिभोग enjoyment or use of a deposit or pledge ६०७, ३१.

आधिलिखित deed of mortgage or deposit ६६०.

आधिलिख्य see आधिलिखित ६५६.

आधिवेदनिक (property) received by a woman on supersession १०३४, ३५, १४२८, ३१, ४२, ४३, ६२.

आधिस्तेन the robber of a deposit or pledge ७३१.

आधीकृत a thing pledged or mortgaged ६३७, ५५.

आधेय a pledge; to be kindled or placed (as fire) ६४१, ११२६, १५९६.

आध्यर्थ price of a deposit ६४९, ६०, ७३१.

आनन्त्य eternity; immortality १०७९, ११९७, १२६४, ७१, ७९, ८२, ८९, १७९२, १९८७.

आनीतशुल्क property brought from father's house १३९२, १४३१.

आनुपूर्व्य succession; order ७१६, १०२४, २७, ११८३, १२४३, ४६, १३५०.

आनुलोम्य order of the castes etc. from higher to lower ८२४, ३६, १०९३, ११०४, ०५, १२५२, १७८४, १८४६, ७२, ८३, ९०, ९१.

आनुत्थ acquittance of debt १३७३.

आनृशंस्य compassion; pity ८२०, १२४४, ८४, १३२४, १४५५, १९२७.

आन्त्र the bowel ९५१.

आपण a market ६५४, ८५४, ९९, ९५२, १६८९, १७६३.

आपत् misfortune; difficulty; calamity ६२७, ३१, ६०, ७१५, ९४, ९८, ८०४, ०७, १८, ३८, ६१, ९३०, ३९, १०३३, ६४, ७५, ११०७, १७, १८, २७, ३१, १२५१, ८४, १३०४, ५२, ७३, ८४, १४६१, १५८८, १६२०, १९२०, २२, २५, २९, ३०, ३७, ७३, ७४, ७८, ८६.

आपकृत (debt) contracted in times of distress ६९८, ७१२.

आपद्गत fallen into misfortune; unhappy ९३९, १०४०, १२६६, १६३१, १९२९.

आपदत्त (a son) given in times of distress १३५२.

आपूपिक a baker १६७९.

आप्त skilled; a reliable person १८०९, १९२१, ७४.

आप्तकारिन् a trusted servant १०४८.

आप्तभाव the state of being trustworthy ८४९.

आवन्ध्व jewellery (*Shāmskhāstri*); tying ornaments १४३०, १८४९.

आवाध trouble ९३०.

आभरण an ornament ६११, ८६०, ६३, १०२५, ३५, ३८, १११९, ८४, १२१९, २२, ३०, ३३, ४४, १३९१, १४३०, ५४, ६१, १६८४, १८००, ४८, ८१, १९७९.

आभृति superhuman power or strength १००५.

आमन्त्रण deliberation १८९६.

आमपात्र an unannealed vessel १८४१.

आमय disease १०२२, १११६, १८, १४०१.

आमिक्षा clotted curds १००७.

आमिष an object of enjoyment; flesh १६८२, १७५०, १९७८.

आसुप्तिक belonging to the other world ७२४.

आमोद dalliance १८८०.

आम्राय texts of the *Veda*; scriptures १५१२, १९१८.

आम्र a mango १७६१, ६३.

आय the receipt ११०६, १९, १५६५, ८१, १७४१, ५२, ६५, १९२८.

आयतन house; resting place; sanctuary ९२५, २६, ३०, ४२, ४४, ४६, ६१, १८९६.

आयति the future ८६०.

आयव्ययस्त skilled in revenue and expenditure ७८४.

आयस of metal or iron १७०२, १८६५, ९०, १९६६, ६७, ७७.

आयुध a weapon ६१०, २६, १२३१, १६०५, ०७,

१८२४, ३०, ८७, १९३५, ३६, ६५.
 आयुधागार an armoury १६२९, ८९, १७१३,
 १९२९.
 आयुधिन् a warrior ८३५.
 आयुधीय a warrior; member of a martial
 race ८२८, १६१९, १९१९, ३५.
 आयोगव a man sprung from a *S'ūdra*-man
 and *Vaishya*-woman ११०५, ८५.
 आरकूट a kind of brass १६७५.
 आरक्षक a guard १७५७, ६२.
 आरक्षिन् see आरक्षक १६८१.
 आरण्य a wild animal; belonging to a forest
 १५९४, १६०९, १७९९.
 आरम्भ beginning १०१८, १६४७, ४९, १८३१,
 ८७, ८८, १९२५.
 आराधन worship ११११, १७, १९, १५२४, १९७९.
 आराम a garden ७३१, ८७३, ९२०, २६, २८, ३०,
 ३७, ३९, ४२, ४५, ५०, ५८, १२०१, १६१३,
 १७६५, १८८०, १९७६.
 आर्त distressed; afflicted ७१०, ९३, ८००, ०४,
 ०५, ०६, ४३, ४४, ४५, ७८, १०९७, ११०७,
 ३०, १७०२, २८, ४६, १८३१, ३४, ८८, १९२७,
 ६३.
 आर्तदान help rendered to an afflicted per-
 son ८४३.
 आर्तना waste (field) ९२२.
 आर्तव the menstrual discharge १११२, १८४८.
 आर्ति disease ११४६, १४६१, १९८७.
 आर्विज्य the office or business of a sacri-
 ficing priest (ऋविज्) ७८३, १०१०,
 १२२५, १५९४.
 आर्पण entrusting; delivering ६६०.
 आर्य a member of the three high castes;
 lord; a freeman ७२८, ३८, ४७, ८०९, १०,
 १२, १५, १६, १७, ९५५, १०३३, ४९, १६६४,
 १७२८, १८४४, १९०३, १४, २७, ६३.
 आर्यप्राण an *Ārya* by birth ८१६, १७.
 आर्यमाव the privilege or status of an *Ārya*
 ८१७.
 आर्यलिङ्गिन् wearing an emblem of *Ārya* १६९४,

१७६४, १९२९.
 आर्यवृत्त behaving like an *Ārya* १९२, १९२९.
 आर्यस्त्री wife of an *Ārya*; woman of *Ārya*-
 caste १८४१.
 आर्यी woman of *Ārya*-caste १६९०, १८४४,
 ५०, ७४, १९२२.
 आर्यवर्त N. of the country of *Āryas* १९२०,
 २१.
 आर्य a form of marriage derived from *Rakhs*
 (the father of the bride receiving one or
 two pairs of kine from the bridegroom)
 १०३४, ९६, ९८, १२८६, १४३९.
 आर्यम produced by a bull १०७३, ११०२, १२७२.
 आलिङ्गन embracing १८८५, ८९.
 आवरण a fence; cover ९१, १११६, १६१९,
 १९२५.
 आवर्तन returning around; circuit ९०२.
 आवसथ a house १८९७.
 आवाप sowing १९२५.
 आवार shelter ८६३.
 आवार्यभाग the part to be covered ९२६.
 आवासद see अवकाशद १७५५.
 आविक woolen cloth ६३२.
 आविष्टिना enveloped १६००.
 आवेशन a workshop १६९५, १९२९.
 आवेष्टन tying १७९८, १८३४.
 आशाकारिकवर्ग the class of people that works
 according to its own wish ८४३.
 आशासाना asking, praying or craving for
 ९९१, १०००.
 आशुमृतक suddenly or instantly dead १६१५.
 आश्रम a hermitage; a stage in the life of a
Brāhmaṇa १३७३, ८४, ८९, १९१६, १७,
 २१, २६, ३५, ४१.
 आश्रमिन् a hermit १९३३, ८६.
 आश्रय refuge; resort ७६६, ८४, ११३०, ५५,
 १६२०, ४९, १८८९, १९१४, ३६.
 आश्रित depending on; supported ७१५,
 १७४६, १९२९.
 आसञ्जन the act of clinging to १७९४.

आसन a seat ८६०, १०२९, ४९, ११०६, ११, ८४, १२३३, १३९२, १६०९, ३७, ६५, ९०, १७४५, ९४, ९५, ९६, १८०२, २८, ३५, ५२, ८१, ८५, ८७, ८९, १९३३, ३६.

आसन्दी a chair or stool १००४.

आसन्न near or proximate ८९८, १०४०, १२४५, १४६६, १५१८, १६१६, ४०, ८५, १७५४, १९२२.

आसव spirituous liquor; distillation ६३३, ३४, ८९९, १९३८.

आसुर a form of marriage (in which the bride-groom purchases the bride from her father and paternal kinsmen); relating to *Asura* १०३४, ९६, ९८, १२८६, १४३०, ४०, ५९, ६२, १७२७, १९६५, ८२.

आसुरि N. of a *Rshi* ९९७.

आसेध arrest; custody ७२७.

आस्कन्द a die (esp. the fourth) १८९७.

आस्पद abode; dwelling place १०३३.

आस्य the mouth १६००, १७७०, ७५, ८८, १९६९, ७७.

आहरण robbing; seizing ९२६, १९४०.

आहर्तृ an officer (of a sacrifice) १२०५.

आहवनीय a particular sacred fire १८९६, १९८५.

आहार meal; eating १६८०, १८८७.

आहाव a bucket; vessel ९२३.

आहित mortgaged; pledged; deposited; kept ६५३, ६१, ७६७, ८१७ २९, ३२, ४९, १९०१, ६४.

आहितक see आहित ८१७, १६८४, १८५०, १९२२.

आहिताग्नि one who has placed the sacred fire upon the altar; a sacrificer ७७२, ८०३, १०१६, १५९३, १६६०, १७२५.

आहितिका (a woman) pledged ८१७, १६९०.

आह्ता taken; seized ६१२, ७८७, १९५९.

आह्वानकारिन् a summoner १९४३.

शुक्ल sugar-cane ६३०, ३४, १०७१, १७२३, ४९, ५२, ६६, १९३६.

इक्ष्वाकु N. of a king १३२०.

इक्षुद a particular tree and its fruit १९३८.

इज्या a sacrifice १०२५, १७०१.

इतिहास traditional accounts of former events १०३२.

इत्या gait १९८१.

इधम fuel used for the sacred fire १३६३, ८४, १६७२.

इन्दु the moon or its deity १०८०, ११२०, २१ १९०२, ८५.

इन्द्र a particular deity ६०१, ०४, ७९१, ८०९, १०, ११, ४१, ५८, ५९, ७८, ९०३, २२, २४, ६९, ७०, ७२, ७३, ७४, ८३, ८६, ८७, ८८, ९५, ९७, ९९, १००१, ०३, ०४, ०५, ०६, ११११, १६, २०, २१, ४३, ५९, ८०, ८१, ९५, १२५७, १४६४, १५९५, ९७, १६००, ०१, ०३, १९००, ३०, ३६, ७१, ७७, ७८, ७९, ८०.

इन्द्रधनुः *Indra's* bow; rain-bow १६१५.

इन्द्रपत्नी the wife of *Indra* ९८७.

इन्द्राणी the wife of *Indra* ९८७, ९४, ९७, १००२, ०७.

इन्द्रिय an organ ८१९ ६०, ९९५, १०१६, ३१, ८५, १३८७, १७७९, १८३३, १९१८, ८१.

इन्द्रोत्त upheld or promoted by *Indra*; N. of a teacher १६०१.

इन्धन fuel ९२६, १५२०, १६६१.

इम an elephant १९५४.

इरा speech; the goddess of speech ८४२.

इरावती full of food; N. of a river १२६०.

इरिण a hole in the ground; barren soil १५९८, १८९३, ९५, १९७४.

इधिरा vigorous; active ९६९, ७१, १२५८.

इधु an arrow ९४७, ४८, ९८, ११३१, १४६४, १६००, १९, १८१९, १९३३.

इष्ट a sacrifice १०५०, १२३३, ८४, १६१९, १९०६, ७८, ७९.

इष्टका a brick ६१०, २६, ३०, ८५१, ९९, ९३४, ५०, ६१, १६८९, १७३०, १८३०, १९६६.

इष्टापूर्त the merit of sacred rites stored up in heaven १३४९, १९२०, ६३, ६४, ८७.

इष्टि a sacrifice ६०४, ८५८, १४२४.

ईक्ष्णिक a fortune-teller १०२५, १६०३, १९०९.
ईर्ष्याण्ड one jealous (a kind of semi-impotent man) १०९४, ९५.

ईर्ष्यासमुत्थ having its root in jealousy ११०२.

ईश a lord; master ८१८, १५८३, १९३६.

ईशान a master ११२०, ५८, १४६३, १७३९, ९४.

ईशिनी one who has supremacy; mistress १४६२.

ईश्वर master; lord; N. of a sage ८१३, १४, ६०, १११८, १५५५, ६१, १९२९.

ईहा labour १२११.

उक्तलभ (क्रय) (a purchase) where a creditor secures a pledge with the condition that if the lent amount is not recovered in the stipulated time the pledged thing should be understood to have been purchased by him (the creditor) for the given amount ८९१, ९८, ९००, ०१.

उक्थ a particular *vaidika* verse १९७९.

उक्षन् an ox or bull ९०६, १६२१, १८११, ३४.

उग्र powerful; ferocious; violent; warlike;

N. of a mixed tribe from (a *Kṣatriya* father and *Sūdra* mother) ६००, ०१,

०२, ०३, ०५, ११०४, ०५, ८५, १२८८, १५९६,

९७, १६००, १८३८, ९५, १९०१, ०२, २१, ६५.

उग्रजित् N. of an *Apsaras* ६०२.

उचित customary; usual ९३१, ११८५.

उच्चैःश्रवस् N. of the horse of *Indra* ८४०.

उच्छास्त्रवर्तिन् transgressor of the law १९३९.

उच्छ्रावणालेख्य the deed of partition १५८४.

उज्जाम debt ७०८.

उच्छजीविन् a gleaner ९५१.

उच्छृष्टि a gleaner ९३७.

उत्कृष्ट excellent; eminent; best १०२६, ४१,

६४, ७०, १६२८, ४८, ५१, १८०२, २८, ३५,

६६, १९३७.

उत्कृष्टकर्म avocation of a higher caste १६२९.

उत्कृष्टमूल्य very valuable १७५०.

उत्कृष्टवर्णा of the highest caste १८४२.

उत्कोच bribery ८००, ०५, ०६, १६९०, १९८३.

उत्कोचक receiving a bribe १६८०, ९३, १७४६, ५८, ६४, १९२९, ४६.

उत्कोचजीविन् see उत्कोचक १६११, ३९, ६९, १७५९, ६१, १९३२, ४२.

उत्कोशत् calling for help १७९७.

उत्क्षेपक a pick-pocket १६११, ७०, १७३७, ५८, ६०, ६४, ६५.

उत्तम highest; excellent ८१७, २८, ३५, ६१, ९२०, ३१, ४२, १०१६, ३१, ६२, ७५, १११०, १६१४, १८, १९, २०, २१, ३४, ३७, ४०, ४२, ४३, ४५, ४९, ५२, ५५, ६९, ७०, ८५, ८७, ८८, ८९, ९०, ९२, १७१६, २७, २९, ३०, ३२, ४२, ४४, ४५, ५०, ६६, ६७, ६९, ७०, ७१, ७३, ८०, ८९, ९२, ९६, ९८, १८११, १२, १४, २४, ३१, ३२, ३४, ३५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ६६, ७२, ७५, ७६, ८२, ८३, ८५, ८९, १९२२, २९, ३२, ४३, ६७, ६८, ७०, ७५, ८५.

उत्तमदण्ड highest punishment; vide उत्तमसाहस ७९४, ९३२.

उत्तमद्रव्य fine article १६४६.

उत्तमर्ण a creditor; highest or excellent debt ६१०, ३६, ९२, ७१६, १८, २४, २५, ३१, ९००, १४०२.

उत्तमर्णमूल the principal of a creditor ६३५.

उत्तमर्णिक belonging to a creditor; a creditor ७१४, १६, २२.

उत्तमवर्ण a member of the highest caste ८१६, १२७९, १७६९, ७१, ९४.

उत्तमसंग्रह adulterous act of the highest degree १८८९.

उत्तमसाहस the highest of the three fixed mulcts or fines (a fine of 1000 or of 80,000 *panas*; capital punishment, branding, banishing, confiscation, mutilation and death) ७९६, ८१६, ९२५, ४६, ५७, ५८, १०७९, १६०९, ११, २७, २८, २९, ३६, ३७, ४३, ४४, ५२, ७०, १७२९, ३०३, ३२, ४९, ५०, ६५, ६६, ७०, ८२, ९०, ९८, १८४६, ५९, ८२, १९२९, ३२, ३३, ७५.

उत्तर higher; superior ६०३, ९३०, ८६, ८७, ८८, ९०, १७७२, ८३, १८२७, ३६, ४०, ४६, १९०३, १९, २१, ४१, ७८.

उत्तरकुरु the country of the northern *Kurus* situated in the north of India and described as the country of eternal beauty १०२७, १२८४, ८५.

उत्थान effort; exertion ११०६, ११, १९, १२१४, १९८४.

उत्थानव्यय see समुत्थानव्यय १७९७.

उत्पत्ति birth; produce १३४८, ५५, १६०९, १७९८.

उत्पन्नसाहसा an adulteress (*Mitāksarā*, *Nārā-dīya Bhāṣya*); one who is not deflowered (*Smṛticandrikā*) ७०३, ११०३.

उत्पत्त unusual public calamity १७५९.

उत्पादक a generator; producer ८३९, १०७०, ७३, १३५०.

उत्पादयितु a begetter १२६५, ६७, ७२, १३५६, १७९६.

उत्पादितसंस्कारा one who has performed a rite or sacrament १०१४.

उत्सृष्ट neglected; (a son) deserted ९३०, ३१, १२७०, ८८, १३०६, ३४, १६१९, १८५०, १९७८.

उत्सृष्टपशु a bull set at liberty ९१५.

उदक water; a flood; the ceremony of offering water to a dead person; any ceremony with water ७३५, ८१२, ७८, ९०१, २५, २६, २७, ३०, ३१, ३५, ४२, ४७, ५९, १०२६, १११३, १८, ४२, १२०४, ०६, ०७, ०९, २८, ३१, ३२, ८२, १३१५, ९०, ९२, १५२४, ८९, १६००, १०, १९, ४२, ५२, ६५, १७४२, ४४, ५२, ५५, ६२, ९५, १८९२, १९०४, २४, २५, २९, ३६, ४४, ६५, ६७, ७३, ७४, ७८, ८७, ८८.

उदकक्रिया the offering of water-oblation १२५१, १५६८.

उदकनालिका a water-tube (a means of torture) १६८७.

उदकहत drowned in water १६१५.

उद्वया a woman in her courses १९७७.

उद्वज्रस्थान a water butt ९२६.

उदपान a well ९२६, ३४, १६१३.

उदय profit; income; interest, swelling up; fruit ६११, ५३, ७२३, २४, २६, ३१, ३२, ३६, ३७, ८५०, ९५२, १०७७, ११२९, १५६१.

उदरदास a born-slave ८१६, १७.

उद्वसनीया the end or conclusion (of a sacrifice); closing offering ७९१, ८१४.

उदश्चित् butter-milk १९३८.

उद्वाज leading out (soldiers to war) ११२२.

उदासीनव्य death of an indifferent passer-by (by an elephant) [*Shāmskāstri*]; murder of one who is not aimed at १६२१.

उदाहरण recitation १७६८, ९०.

उदित proclaimed by law; taught ७३२, ५२, ८३, ८६, ९६, ८४०, ४४, ८९, ९४५, १०५५, ६९, ११११, १२२९, १५२४, १६२७, ४७, १७५६, ६०, ९०, १९०७, ११, २९.

उद्भूत raising (for threatening) १८३२.

उद्भूत raised (for threatening) १८१५.

उद्भूत one of the four chief priests (a *Sāma*-singer) ७७५, ९२, १००५, १२५८.

उद्भूत N. of a sage १०२७, १२८४, ८५, १३५५.

उद्धार loan; preferential share; decision ६३२, ७१४, ८१, ९५५, ११८१, ८४, ८६, ९०, १२३५, ३७, ४९.

उद्धारविभाग division with preferential share ११९४.

उद्भूत debt; loan; people who know the traditional account (of boundary) ६३१, ७०९, ९५५, ५७, ११९०.

उद्भूतपण्य a manufactured commodity ७७१.

उद्भूत hanged १६१५.

उद्भूत hanging १६१५, ४८.

उद्भूत one who hangs up ९९२, १५९९.

उद्यतासि having an uplifted sabre or sword १६१२, २६, ५०.

उद्यान a park; garden ९२५, ४२, ४६, ५९, ६०, १०२६, १६१०, ९५, १९२९.

उद्वेक transgression १९३५.

वद्राह marriage १३८४, १९२१, ४३.

वद्राहसि a marriage-fire १०१५.

वद्राहिक relating to a marriage १०६७.

वद्राहिता married ११०१, १६.

वन्नता boundary (raised) ९४५, ६१.

उन्मत्त insane; mad ६९७, ७०७, ११, १२, ७१, ९३, ८००, ०४, ०५, ८१, ८९, १०२२, ३४, ५६, ९८, १११२, १८, ६४, १२७३, १३८७, ८९, ९१, ९२, ९३, १४०१, ०४, १६०७, २०, ७९, ८६, १८८५.

उन्मत्तक a mad-man १३९८.

उन्मत्तुक fond of drinking ९९२, १५९९.

उन्मान weight; measure (of altitude) १६६८.

उपकरण implement ७८६, ८४९, ६०, १०१५, २९, ११८४, १६१९, ४२, ४६, ८३, ८५, ८६, ८७, ९६, १७४२, ५१, १९०५, २९, ३५.

उपकर्तृ a helper; see उपकारिन् १६५५.

उपकार use; advantage; assistance ७९९, ८०५, ०६, ०७, ९२९, ३०, ३९, १११५, ३०, १८८१, १९८३, ८५.

उपकारिन् a benefactor; doing favour; a helper ७९४, ८००, ०३, ०७, १६२१.

उपक्रोश reproach १७८५.

उपगत a receipt; (the son) who offers himself ६८९, ७०५, ०९, १२८८, १३५२.

उपगम acquisition; blossoms १०३६, ११२६, १६०९.

उपग्रह hoarding; provision १९२४.

उपघात damage; injury ६३५, ३६, ५१, ५८, ७५१, ८४३, ४४, ७१, ९०६, १६१०, १९, ३४, ७७, ७९, ८०, १७९७, १८२४.

उपघातक hurting; injuring १६५२.

उपघातिन् see उपघातक १९२२.

उपचय increase; interest १९४९.

उपचार dealing; preservation; behaviour; decoration; act of courtiousness ६४८, १००९, १२८६, १६९४, १८५२, ८७, १९२९.

उपचारिका a slave-woman ८१७.

उपजापक instigator; conspirator १६९८, १९२९.

उपजीवन livelihood; maintenance ८१८, १९,

१२१२, १४५५.

उपजीविन् dependant ८६२, १३७४, १६४९, ६२, १८५४, १९४२, ४४, ६७.

उपजीव्य to be revered ६९२, ७१५.

उपदाग्राहक a bribe-taker १६७९.

उपदेश advice; counsel १६८१, ८५, ९६, १७७०, १९१८, १९.

उपदेष्टु an adviser १६५३, ८४.

उपधा fraud; pretence ७४७, १७५२, १९३६.

उपधान imposition; pretension; १६७८, १८४९, १९०४.

उपधि artful management; fraud; trick ७२५, ६४, ८४०, १४५४, १६७४, ७७, १७४६, १९०४.

उपधिदेविन् a false gambler १६६९, १९०३, ०९.

उपनायित one initiated १२७८.

उपनिधि a deposit ६३८, ७३५, ३६, ३७, ४०, ४७, ४९, ५२, ५४, १४७३, १५२७, १६८४.

उपनिधिभोक्तृ one who enjoys or uses a deposit ७३५.

उपनिधिहर्तृ one who smuggles a deposit ७४३.

उपनिपात calamity ७३६, ३७, ८७८, ७९, ९३२३, १६७३, १९२४.

उपनिषद् secret १९२५.

उपपति a paramour; gallant ९९५.

उपपातक minor sin १७७०, ८२, ८७, ८९.

उपपाप see उपपातक १७९२.

उपप्लवनिमित्त (ऋग) (debt incurred) for the purpose of (meeting) a difficulty or calamity ७१२.

उपभोक्तृ one who makes use of or possesses (property) ६३८, ७६४, ९३०.

उपभोग use; enjoyment; possession ६३६, ३७, ७३५, ६२, ८९६, ९३०, ६२, १४२९, १६१६, १७५२, ९८, १८०४, ३४, ५०, ८८, १९४४.

उपभोगफल (only) for the sake of enjoyment or use १४२९.

उपमर्द complete violation or destruction १६४९.

उपयमनप्रतिषेध objection to marriage १२५५.

उपयुक्तस्त्रीवासस् a garment which is used by a woman १२०७.

उपरतत्पृष्ट free from desire ११५२.

उपरिनिबन्ध suspension from above १६८७.

उपल stone ११२१, १८३०, १९३८.

उपलब्धि discovery; attainment; acquisition; observation (by prof. P. V. Kane) ८०५.

उपलम्भ ascertainment; proof ७१९.

उपलङ्घन inference १६८४, १८००, ५०.

उपवन a grove; garden ९५५, १६९५, १८००, १९२९.

उपवाद censure १७७१, ७२.

उपवास a neighbour; fast ९३२, ४५, ५१, १०१६, २३, २५, ७५, ११०९, ११, १५, १९, १५२४, १६८६, १७९५, १९२३, ७४.

उपवासन a dress; garment १०००, ०४.

उपवेशक a burglar १६१८.

उपश्रवण known from generation to generation; range of hearing; traditional knowledge ९५७.

उपश्रोतृ a listener; hearer १६८४.

उपसर्जन a substitute; alternative १३१७.

उपसाल a wall; fence ९०६.

उपस्कर an article of house-hold use; utensil ७३१, ८७, ९०, ८४६, १०२३, २५, ५९, ८५, ११०६, १२२२, ३०, १४५४, १६८८, ८९, १९७९.

उपस्थ the lap ९६८, ६९, १००१, ०२.

उपस्थान appearance; attendance; a substitute ६६१, ६९, ७३, ७७, ७७१, ८७०.

उपस्थाय to be presented ६७१.

उपस्थित presented; approached ६३८, ४५, ५४, ७३१, ८१, ९०, ८४४.

उपहत afflicted; injured १११७, १६१५, १९२५.

उपहार a present; offering १९२५.

उपहास a joke १८४१.

उपांशुघातक a secret assassin १६४६.

उपांशुचिह्न a secret mark ९४९.

उपादान appropriating to one's self ८२३, २९,

७०, ११६३, १९२८.

उपाधि see उपधि ११६३, १८८५.

उपाध्याय a teacher; preceptor ८०३, १९८४.

उपाय expedients; means; purpose ७१६, ४१, ८०, ८६१, १६५१, ६९, ८५, १७४५, ५७, १८४४, १९३०, ३५, ४१, ७०.

उपाययोग employment of expedients १०४७.

उपाणिन acquired ११३०, १२२१, १९८३, ८७, ८८.

उपावर्जन rejection ८७९.

उभयसंमत mutually consented ९५१.

उमा N. of a woman १०२८, २९.

उरग a serpent १९७०.

उरगूल a kind of serpent ८१२.

उर्वरा fertile soil; field yielding corn ७९१, ९२२.

उर्वशी N. of an *Apsaras* ९८८, १००९, १३७७.

उर्वी the earth ९३७.

उरुप a species of soft grass १६७२.

उरुक् an owl १६०६.

उरुखल a wooden mortar ७६४, ८१२, ४२.

उरुक्षीमत् accompanied by firey phenomenon; meteor १८३९.

उलम्बन hanging १६८७.

उल्लुञ्चन the act of pulling १८१६.

उल्लेखन making lines १३८४.

उल्लोपिका a kind of food; drawing १९२५.

उशनस् N. of a sage १०३२, १२८२, १३९१.

उषस् dawn (personified) ८०९, ४२, ९६३, ६४, ६५, ६७, ८८, ९३, ९५, १००२, ०३, १२५४, १८४०, ४१.

उष्ट्र a camel ८५४, ९०४, ०५, ०६, १०, १३, १७, १०७३, ७४, १६६९, १७९७, १८१०, ३४, ३५, १९५९, ७६.

उष्ट्रघातिन् killing a camel १६०९.

उष्णकाल summer-time १९६५.

उक्ता a married woman ८३७, ११००, ०९, १६, १२५०, १३८४, १४५३, १५२७, १९८२.

ऊरुवेष्ट binding of the thigh १६८७.

ऊर्व sap १८३९.

ऊर्णा wool ६०९, ८१०, १००९, १६७३, १७४७,

१९२९.
 ऊपर saline (soil) ७८६, १९७४.
 ऋतृ property; inheritance १०२६, १२४०,
 ८३, १३१९, ४७, ४८, १४२७, १५६१, ८०,
 १९६२.
 ऋतृमाहिन् one who takes inheritance १३८९.
 ऋतृहर an heir ७८६, १५१७.
 ऋतृविच्छिन्ति continuity or non-cessation of
 inheritance १५२९.
 ऋतृन् an heir ६९१, ८०४, १२२३, १३५०, ५५,
 १५६९.
 ऋग्वेदवाद saying or proclamation of
Rgveda १११९.
 ऋण debt ५९९, ६००, ०१, ०३, ०४, ०५, १०,
 ११, २२, २५, २८, ४७, ५१, ५५, ५८, ६०,
 ६२, ६४, ६६, ६९, ७२, ७४, ७५, ७६, ७७,
 ७८, ७९, ८०, ८२, ८३, ८४, ८५, ८६, ९०,
 ९१, ९२, ९५, ९६, ९७, ९८, ९९, १००, ०२,
 ०३, ०४, ०६, ८७, ०८, ०९, १०, ११, १२, १३,
 १४, १५, २०, २१, २३, २५, २६, २९, ३०,
 ३१, ३३, ३५, ८६, ९४, ८०५, ०८, ३०, ३२,
 ७५, ७६, ९००, ११५१, ९७, १२०२, ०७, २१,
 २२, २९, ५९, ६१, ६२, ७१, ७९, ८३, ८४, ८५,
 १३५६, १४४१, ५८, १५६८, ६९, ७१, ७३,
 १६१३, १७८७, १८४०, १९०२, ०३, ८७.
 ऋणकृति one to whom praise is due as debt
 ६००.
 ऋणकृय purchase by money lent out be-
 forehand ९००.
 ऋणचित् giving heed to worship (paid as a
 debt by men to gods) ५९९.
 ऋणच्युत् inciting to fulfilment of obligation
 ६००, १२५८.
 ऋणनिर्मुक्त free from debt १२८५.
 ऋणभाज् liable for debt ६९५, ७००, ०८.
 ऋणमोचन discharge of debt १३५५.
 ऋणया going after or demanding (fulfil-
 ment of) obligation ५९९, ६००, ०१.
 ऋणयावत् relieving from debt or obligations
 ५९९.

ऋणव being in debt; indebted ६०५.
 ऋणवत् debtor; being in debt ६०१, ९५, ७१४.
 ऋणवन् see ऋणवत् १२५८.
 ऋणशेष balance of debt ७३१.
 ऋणसमवाय aggregate of debts; several debts
 ७१६, २९,
 ऋणादान recovery of debt ६२२, २८, ७५०,
 ९४.
 ऋणावत् being under obligations; indebted
 ५९९, ६००, १८९५.
 ऋणिक a debtor ६३१, ५१, ५४, ५५, ५६, ६०,
 ६२, ६७, ७०, ७६, ८९, ७०५, ०६, २४, २५,
 २६, २७, २८, २९, ३०, ३१.
 ऋणिकुल family of a debtor ६५४.
 ऋणिद्रव्यार्पण discharge of debt ६७६.
 ऋणिन् a debtor ६२९, ४९, ५१, ५२, ५३, ५८,
 ६०, ६९, ७१, ७६, ७०६, २४, २५, २६, ३०,
 ८३२, १२२१, १९६४.
 ऋत truth; sacrifice; right; rite ५९९, ९६७,
 १२५५, १५९६, १८३६, ३७, ३८, ९५, १९८०.
 ऋतु the menstruation; female puberty
 १०१९, २०, २१, २२, २८, ४२, ५७, ९६, १८४८
 १९७७.
 ऋविङ्न्याय occupation of an officiating priest
 १२२३, २५.
 ऋविज् a priest who officiates at the sacri-
 fice ७७०, ७१, ७२, ७३, ७६, ७९, ८३, ९०,
 १०३४, १२५२, ७८, १३९२, १४३८, ७७,
 १६०६, १०, ६४, १९२६, ७०, ७२, ८५.
 ऋतु N. of a semi-divine being ९२२.
 ऋश्य the male antelope १८४०.
 ऋषभ a bull १००२, १२३३, १६०६, २१.
 ऋषि a sage ८१२, १३, ६१, ९५६, ११०९, १२५८,
 ६०, ६१, ६२, ८२, ८३, ८४, १३४९,
 ७४, १६५६, १८३९, ४०, १९८०, ८१.
 ऋषिस्तन्व relation by descent from the
 same *Rshi* १०३३, १४६४.
 ऋष्यशृङ्ग N. of a sage १३२९.
 एकच्छायाप्रविष्ट vide एकच्छायाश्रित ७१२.
 एकच्छायाश्रित involved in similarity (of debt)

with one debtor (said of a surety who binds himself to an equal liability with one debtor i. e. to the payment of the whole debt) ६६७, ७१२, १२८१.
 एकजात sprung from one father १२३७, ३८, ४५, ६४, ७२, ७९, ९०, १३४८, ८४, १५८३.
 एकजाति a *Sūdra*; once born १७७५, ८८.
 एकतीर्थिन् inhabiting the same hermitage १५०९.
 एकदेश a portion or division of the whole ७४९, ८६३, १०४०, १६८७.
 एकद्रव्य the whole undivided property ११८४.
 एकधन some choice portion of the entire wealth ११६४, ८३.
 एकपत्नी a woman who has only one husband १०६२, १११३, १२६४, ७२, ९३, १३४८, ६२, ८४.
 एकपर्व one joint १६८७.
 एकपाक cooking food in one house (i. e. living jointly) ११४१, ४२, १५८८.
 एकपुत्र having only one son; an only son ११६६, १२४५, ५१, ५२, ८३, १३७०, १५७०.
 एकभक्ता faithful to only one १८५५.
 एकमुख having only one chief, superintendent or agent १६७९, १९०४, १०.
 एकयोनि of the same caste or origin १२४५.
 एकरिण्यन् sharing the same heritage १३२२.
 एकवर्णिक belonging to one and the same caste ९५५, १०३०.
 एकशफ one-hoofed beast ११८३, १२०८, १९३८, ५९.
 एकस्त्रीपुत्रा: sons born of the same mother ११८४.
 एकस्थ living together; joint ८६३, १६७६, १९८३.
 एकांश a single part or share ११८४, १२४३, ४६.
 एकान्तर next but one ११०४, ०५, १२८८, १८४७, १९८३.

एकोढा wife of one husband १२७९.
 एकोदक a kind of relative १५३०.
 एकोदर a uterine-brother १५६२.
 एकोदित् a funeral ceremony having reference to one individual recently dead ११५७, १३७७.
 एदिषुःपति the husband of a younger sister whose elder sister has not been yet married ९९६.
 एध fuel ९१२, १६५७, ६५, १९१७.
 एनस् sin; offence १५१२, ९४, १६५६, ५९, १७५१, ५७, ९३, १९६१, ६३, ६४.
 एरका a kind of grass १९३८.
 ऐक्ष्वाक a descendant of *Iksvāku* १००५, १९८९.
 ऐन्द्र belonging to *Indra* १६२२.
 ऐल्लष a descendant of *Ilūsā* ८१२.
 ऐश्वर्य ownership; supremacy; abundance of property १०२९, १२३४, १७०२, १९८१.
 ऐहिक pertaining to this world ७२४, २७.
 ओक an abode; dwelling place १२५३, ५४.
 ओदन boiled rice; grain mashed and cooked with milk १६७९, १७१८, १८९६, १९३८.
 ओषधि a plant ६०१, ८६३, ९९०, ९७, ९८, १००२, ०४, ११२१, ८१, १६७१, १७५९, ६०, १८२३, १९२५, ३८.
 ओष्ठ the lip १६३८, ५३, १७९६, १८०२, २९, ३२, ८७.
 औक्ष pertaining to a bull ९९८.
 औक्ष्ण see औक्ष ११४४.
 औदनिक a cook १६७९.
 औदन्य(व) N. of a *Rshi* १६०१, ०२.
 औदुम्बर made of *Udumbara* tree १६६८.
 औदारिक forming the part to be set aside as a preferential share १२४६.
 औदाहिक a present received on marriage १२११, १५, ३२.
 औपजङ्घनि a descendant of *Upajanghan* १२७१.
 औपनिधिक relating to or forming a deposit

७३५, ४५, ४७, ५०.
 औपनिषदिक concerning secrecy १९२४.
 औपपातिक one who has committed a secondary crime; relating to उपपातिक १४०१.
 औपासनावक्षणाग्नि half burnt fire used for domestic worship १०१६.
 औपा(प)थिक fraudulent ८९९, १६९३, १७६४, १९२९.
 औरस a self-begotten legitimate son १२३९, ६३, ६४, ६५, ६८, ७०, ७७, ७९, ८२, ८८, १३०२, १८, २०, २२, २४, २९, ३०, ४६, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५५, ७१, ७२, ७३, ७४, ७५, ७६, ८३, ८४, ८५, ८९, ९९, १४०१, ५०.
 और्ण woolen १७३५.
 और्वदेहिक any funeral ceremony १११४, १३५०, १५२३, १९८३.
 और्व N. of a *Rshi* १२५८.
 औशनस originated from *Us'anas* ११८४, १६१४.
 औषध a herb; medicine १०२४, १६६१, १७१२, १७, १९२२, २४, ३०.
 कंस brass metal १६१४, ७५.
 कक्ष a dry forest १९४४, ७४.
 कक्ष्या a rope; girdle ९७८, १८३६.
 कच the hair (esp. of the head) १७९४, १८९१.
 कच्छप a tortoise १९८३.
 कञ्चुक a dress fitting close to the upper part of the body १९७७.
 कट dry grass or straw ९२६.
 कटक a bracelet १७६७.
 कटाग्नि fire kept up with dry grass or straw १६३९, ५३, १७६०, ६५, १८४४, ५०, ६४, ८६, ९१.
 कटि the buttock १७६५, ९६, १८०२, २८.
 कण्टक a thorn; any troublesome seditious person; a certain bird १६०६, ९२, ९४, १७०८, १९२९, ३०, ६५.
 कण्टकशोधन extirpating thieves or rogues १६७३, ७९, १७९९, १८२४.

कण्टकोद्धरण see कण्टकशोधन १६९२.
 कण्ठ the neck १६१५, १८८७, १९१३.
 कण्ठू N. of a man १३७६.
 कण्व N. of a *Rshi* १२८८.
 कदर्य a miser १५९३.
 कदली the plantain or banana tree ९६२.
 कद्रू N. of a daughter of *Dakṣa* ८४०.
 कनक N. of a man १३७६.
 कना see कन्या ९८१, १८३६.
 कनिष्ठ youngest ११४९, ८४, ८५, ८९, ९२, ९४, ९८, ९९, १२३५, ६०, १३२९, ५५, ९८, १४२१, १५४३, १९८३, ८४.
 कनिष्ठाश a share of the youngest ११८४.
 कनी see कन्या ९६३, ६९.
 कनीनक a youth ९८०.
 कनीयस् younger ११५९, ८४, ९५, १२३४, ८३, १३२९, ९१, १५९१, १८४१, ९३, १९८४.
 कन्द a bulbous or tuberous root १६१४.
 कन्धरा the neck १६१७, १७९६, १८१७.
 कन्यका see कन्या ९७५, १११६, ९५, १३७५, १४१३, २१, २२, १५८७.
 कन्यकाजात the son of an unmarried maiden १३३१.
 कन्यना see कन्या ९७५.
 कन्यला see कन्या १००३.
 कन्या a girl; (unmarried) daughter; virgin; maiden ७०३, १२, ८१७, ६०, ६३, ७९, ८१, ८२, ९६५, ७१, ७२, ७५, ९६, १०००, ०२, १४, १९, २१, २३, २४, २८, २९, ३०, ३४, ४१, ४२, ४३, ६९, ७२, ७८, ८३, ९४, ९५, ९६, ९७, ९८, ११०१, ०३, ०९, १३, १६, १७, १८, १२००, २८, ३१, ३४, ७३, ८५, ८६, ८७, ९४, १३०६, २९, ५०, ७४, ७६, ८४, १४१६, १७, २२, २७, २९, ४०, ४७, ५३, ६०, ६२, ६३, ७३, १५२५, ७५, १६०९, १८, १७६५, ७०, १८३३, ४७, ४८, ४९, ५०, ६६, ६७, ६८, ६९, ७५, ८३, ९२, १९५०, ७५, ७८, ८५, ८६, ८८.
 कन्यागत acquired at the time of daughter's marriage ११२९, १२२८.
 कन्यागर्भ the son of a maiden (before wed-

lock) १२८८.

कन्यादातृ (a father) who gives a girl in marriage १०४१.

कन्यादान giving a girl in marriage १०३४.

कन्यादोष fault, crime or blemish relating to an unmarried girl ८७९, १०९७, ९८.

कन्यापहरण abduction of a girl १७६१.

कन्यापहारीन् an abductor of a girl १८४९.

कन्याप्रकर्म defilement of a girl १८४८.

कन्याप्रद see कन्यादातृ १०७७.

कन्याप्रदान giving a daughter १०४३.

कन्याप्रसविनी begetting only a female offspring १०३४, १४३१.

कन्याभाग the share of a maiden १४१६, २९.

कन्यालङ्कार ornaments worn by a girl १४१६, २८.

कन्यासमुद्भव offspring of an unmarried girl १३०६.

कन्याहरण see कन्यापहरण १७६६.

कपाल a cup १५९६, १९६६.

कपिजल the francoline partridge १५९७.

कपूय bad; detested १५९२.

कण्ठ the penis ९८८.

कन्ध headless trunk or body १६८७, १८५०, १९२४.

कण्डलु a vessel made of wood used for water by ascetics १३८४.

कम्बू N. of a woman ९८२.

कमल lotus १९८५.

कम्बल a woolen blanket १६७३.

कर tax; hand; a doer ८९८, १६११, १२, २६, ३८, ५०, ६९, ८२, १७०१, २७, ३७, ४६, ८१, ९६, ९७, १८१६, १७, ३०, ३१, ३२, ३४, ३५, ७६, ८७, १९०३, २७, ३०, ४१, ४२, ६६, ६७, ७०, ७३.

करक a water-vessel १६७२.

करच्छेद cutting off of the hand १६६९.

करण document; evidence; act; transaction; act of proving ६३८, ८०, ७१५, १९, ३४, ३७, ८५, ८५९, ६१, ६२, ७१, ७२, ९९७,

१०२९, १२६१, १५५७, १६०५, १३, ६१, ७३, ७६, ८०, १७७२, ९५, १८५०, ८७, १९०५, १५, ३३, ४१, ४४, ७६.

करद a tax payer ८९८, ९३२.

करप्रतिभू a surety for tax-payment ८९८.

करप्रद that on which tax has been levied १९१४.

करादान collection of tax १६७१.

करार्थ revenue ७५४.

करिन् an elephant १९७०, ७३.

कर्ण N. of a king (the son of *Kunti*); the ear ८१८, ९०९, २६, १६१७, ३८, ५३, १७६९, ८१, ९४, ९६, ९९, १८१७, ३१, ३२, ४०, ४९, ५०, ७२, ८७, १९६४, ७०.

कर्णकील the transverse beam ९२६.

कर्तन cutting ९८४, १०५८, १११३, १७०९, ९६, १८२३, ४६, ७२, ८२, ८३, ८८, ९१.

कर्तृ a maker; doer; perpetrator ६११, १२५४, १३५५, १६०९, ३२, ४८, ४९, ५६, ७१, ८२, ८४, ८७, ९०, १७९०, १८४९, १९६३, ६४, ७३.

कर्त्तु to be cut off १८६७.

कर्तव्य deed १८३७.

कर्पास cotton ६२६.

कर्मकर a wage-earner; labourer; servant ८१६, २५, २९, ४३, १९४१.

कर्मकाल the time or period of work ८१७, ४०, ५५.

कर्मकृत् a labourer ८२९, १७४७.

कर्मचण्डाल a *Chandāla* by work or action ८३१.

कर्मन् work; act; duty; occupation; product; the invisible result of good or bad conduct ६२७, ३४, ५५, ९५, ७०३, २०, २३, २६, २७, ५५, ७०, ७१, ७२, ७३, ७४, ७६, ७७, ८०, ८३, ८४, ८५, ८७, ९०, ९४, ८०८, १४, १७, १८, २०, २३, २९, ३१, ३४, ३५, ४३, ४४, ४५, ४६, ४८, ४९, ५३, ६०, ६१, ६३, ७०, ७९, ९४, ९३१, ४५, १०१२, २९, ४०, ११११, १७, १९, ८५, ९३, १२२३, ४३, ५५, ५९, ६२, ६६, ८३, ८४, ८६, १३२९, ५५, ८४,

१४०२, ०४, ०५, २२, २४, ३१, ४९, ५४, १५८३,
 १६०३, १०, १६, १७, १९, ४१, ४८, ५२, ५८,
 ५९, ६२, ६४, ७३, ७६, ७७, ८०, ८१, ८२, ८३,
 ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, ९१, ९५, ९६,
 १७०२, ४०, ४४, ४६, ५१, ६२, ६५, ७०, ७६,
 १८३३, ३५, ३६, ४७, ४९, ८७, १९०४, १७,
 १८, २१, २२, २४, २५, २६, २७, २८, २९, ३०,
 ३१, ३३, ३५, ३७, ४०, ४१, ४२, ४९, ७४,
 ७५, ७६, ८१, ८२, ८६.
 कर्मनिष्ठापन termination of work ८४४.
 कर्मनिष्पाक completion of the work (*Shām-
 shāstri*); the result of the previous
 work (*Ganapatishāstri*) ८४४.
 कर्मन्यास the giving up of work; leaving
 one's duties ८४२.
 कर्मप्राप्त subject to torture; criminal १६८६.
 कर्मफल fruit of labour ६५५.
 कर्ममूल regarding the religious duties ११२५.
 कर्मयोग performance of work ११२६.
 कर्मवन्ध one who has committed culpable
 crime १६८७.
 कर्मवेतन wages for work; remuneration ८६१.
 कर्मवैषम्य inequality according to work ७७०.
 कर्मशुद्ध irreproachable as to the conduct
 १३४८.
 कर्मसंकरनिश्चय conviction regarding the error
 of religious duties ७७२.
 कर्मसंबन्ध relating to work or duty (agree-
 ment etc.); relation of religious duties
 ८४३, १०२२.
 कर्मसंयुक्ता connected with (bodily) labour;
 (interest) to be recovered only by
 physical labour ६२९.
 कर्मस्पर्धा competition in profession १६१५.
 कर्मस्वामिन् a master ८४८.
 कर्मन्ति completion of work; work-shop
 १९२८.
 कर्मापराध mistake in treatment १६७६.
 कर्माभिग्रह seizure in (criminal) act १६८२,
 ८५.

कर्मिन् a labourer; workman; performer of
 an act ७७९, १०२२, ३०, १६५४.
 कर्षट् a village; market-town; capital of a
 district ९६२.
 कर्शन making thin (the wealthy by exac-
 ting additional revenue) १९२४.
 कर्ष a particular measure; pulling १६७७,
 १८१६.
 कर्षक a cultivator; peasant ६८०, ७२७, २९,
 ७१, ७९, ८६, ८९, ९०, ८४३, ६१, ९१८, १९,
 २९, ३२, ६०, १६६१, १९६७, ६८, ८२.
 कर्षण tormenting; torture; cultivation;
 tillage ८६१, ९३२, १७९५.
 कलञ्ज the flesh of an animal struck with
 a poisonous weapon ७९४, १६७०, १९६८.
 कलत्र a wife १११५.
 कलविङ्क a sparrow १५९७.
 कलह strife; quarrel ८६१, ६२, ६३, १६१८, ४०,
 १८००, १८, १९, ३१, १९७९.
 कलाभिज्ञ knowing the craft ७८७, ९०.
 कलि N. of the last and worst of the four
yugas or ages; quarrel; strife; N. of the
 die or side of a die marked with one
 dot; the losing die ११०९, १५, १८, १३७३,
 ७४, ८४, १६५५, १८९७, ९८, १९०१, १४, ३०.
 कलियुग N. of the last and worst of the
 four *yugas* or ages; the present age
 १११८.
 कल्प a sacred precept; law ८१६, १०२४.
 कल्पना ascertainment १७७४.
 कल्याण happiness; beauty; agreeable; a
 festival ८०७, ९२४, २६, ४२, १०५२, ५३,
 ७६, १३९१, १६२८, १९२७, ७८.
 कल्याणो beneficial; a good lady ९७०, ७१, ७९,
 ९७, १२८४, १८४०.
 कवच N. of a sage ८१२, १३.
 कव्य oblation offered in *Shrāddha*; offering
 to Manes ८१९, १२४४, १५१३, २६.
 कशष्ठकौ the hinder parts (originally of
 beasts of burden) ९७४.

कशा flogging १६८७.

कशीका N. of an animal; a weasel (by *Sāyana*); pole-cat (by Fick); female ichneumon (by Geldner) ९६६.

कश्यप N. of a *Rshi* ७९१, ९२, ८४०, ९९६, १२८२, ९४, १९८५.

कांस्य white copper or bell-metal ६०९.

कांस्यकारक a worker in white copper or bell-metal १९६६.

काक a crow १६०६.

काकणी a cowrie used as a coin १६१७, ७५, १९०५, ६७, ६८.

काकुत्स्थ a descendant of *kakutstha* (here *Dasharatha* and *Rāma*) १०७५, ७६.

काचभाण्ड a vessel or article of glass १६१४.

काञ्चन gold १९४०, ६७.

काठक a particular branch of Black *Yajur-veda* १९७८.

काग one eyed; monocular ७८७, ९२०, ९२, ११८१, ८४, १५९९, १७७०, ७१, ७२, ७७, ८७.

काण्डपुत्र any other than a natural son; the son who has left his original family १२६६, १३५२, ८४, १९३८.

काण्व a patronymic १६६५.

कात्यायन N. of a sage ६५७.

कात्यायनी N. of one of the wives of *Yajñ-valkya* १०१०, १४०५, २४.

कानिक see कानीन १३५५.

कानीन the son of an unmarried damsel १२६३, ६५, ७०, ७३, ७९, ८२, ८४, ८६, ८७, ८८, १३०६, २०, ३१, ४६, ४७, ४९, ५१, ७३, ७४, ७५, ७६, ९०, १९८०.

कान्ता a wife १३०५, ७४, १६८२.

कान्तार a forest १११०, १८५०, १९२२.

कान्तारग woodgoing; a forester, an outcaste ६११, २०.

कापिलेय derived from *kapila* १२६०, १९८१.

काम desire; love; passion; lust; sensuality; love or desire personified ६८५, ९६, ७०३, १५, ७१, ८०५, १६, १८, ३४, ५१, ५८, ६३,

९५४, ५९, ६८, ७२, ७७, ८१, ८६, ९२, ९६, ९७, ९८, ९९, १००१, ०६, १०, १७, २८, २९, ३४, ४९, ५३, ६०, ६१, ६६, ६८, ७५, ७७, ८८, ९७, ११००, ०१, ०३, १०, १२, १४, १९, ८५, १२०४, ४३, ७०, ७३, ८४, ८५, १३०९, ३८, ९१, १४०३, २८, ३०, ४८, ६०, १६१६, २७, ४०, ५५, ७६, १७२४, १८३५, ३६, ३७, ४७, ५०, ६६, ८८, ९१, ९४, ९६, ९७, १९००, ०४, १२, ३०, ६३, ६४, ७४, ७६, ७७, ८१, ८३, ८८, ८९.

कामकारणीय (property) to be enjoyed according to one's own free will १४३०.

कामकृत (debt) contracted through lust or sensuality ७१३, १६६५.

कामकलि amorous sport १११९.

कामक्रोधप्रतिश्रुत (debt incurred) by promises made under the influence of love or anger ७०८.

कामचार free or unrestrained act ९१४, १०१७, २७, १२८४, १६१०, ५३.

कामचारिणी a licentious woman १०१७, २४, १३९०.

कामज (son) begotten of desire or sensuality ११९७, १३९५, ९६, १८७०, १९८७.

कामदान voluntary payment; gift for the sake of satisfying passion ६८०, ७९४, ८०७, १६७६.

काममृता strongly affected by love ९७७, १८३६.

कामशल्या love-pointed ९९८.

कामसाधक means of sexual enjoyment १८८७, ८८.

कामिन् desirous; amorous, enamoured ९७२, ९६, ९८, १८८८.

कामुक enamoured or in love with; a lover ८५१, ६३, ९९४, १६१९.

कामोत्थाय to be sent away at will ८१३.

काम्पीलवासिनी dwelling in the town named *Kāmpila* ८४१.

काम्बोज a native of *kāmboja* ८६२.

काम्य voluntary rite; desirable; lovely, beautiful ८७२, ९८८, १००६, ११२८, ८२, १९७९.

काय body १०५३, १७९८, १८३२.

कायकर्मन् bodily work or labour ६३५.

कायस्थ a particular caste of scribe १९३२.

कायाविरोधिनी (interest) paid regularly without diminishing the principal ६२४, ३४.

कायिका (वृद्धिः) (interest) paid regularly without reducing the principal ६०७, १५, २४, २९, ३०, ३४, ३५.

कार a doer; (property) obtained in the shape of taxes ६७४, ७३४, ८८९, ११३१, १६७५.

कारक a doer ८६१, ९४२, १५११, १६३४, ८०, १७६५, १९६५.

कारण cause; reason ६२८, ७१०, ११, ३०, ८०६, ४०, ५५, ९८, १०२८, २९, ५९, ७६, १२८१, ८५, ८६, ८७, १३४८, १५५८, १६१६, १८, २३, ५५, ८४, ८६, १७५३, ५७, ८७, १८३४, ५३, ८५, १९१०, २२, ३६, ४३.

कारणादान possession (of a holding) on some reasonable ground ९२९.

कारणपदेश some (reasonable) cause; proposition of reason ६११.

कारयितु a person causing to exceed (the rate of interest); see कारक ६११, १६८७, ९०.

कारिता (वृद्धिः) stipulated (interest) ६०७, १५, २४, २५, २९, ३१, ३५, १६८३, १९१०.

कारिन् a servant; worker; doer of an act ८११, ४१, १०१४, १११५, १३२९, १६००, १०, १७, ५०, ५३, ९४, १७५७, ८३, ९७, १८२६, ८७, १९२१, २९, ३३, ६७, ७१.

कारु an artizan ७३७, ८४३, ११२१, १६१७, ७६, ७७, ७९, १७३०, ७२, १८५३.

कारक see कार १६७३, ९५, १९२९, ३५.

कारयामसितु a master of artisans १६७३.

कार्तान्तिक an astrologer ८६३, १६७९.

कार्तिक N. of the 8 th month १९७९.

कार्पास cotton ६०९, १०, ३४, ३५, १६७०, १७१८, ३५, ४७, १९३८.

कार्पासलौत्रिक cotton-cloth or thread १७३५.

कार्पासास्थि a cotton seed ९५०.

कार्मार a mechanic ११२१.

कार्मिक an embroider; artisan ७६४, १७३५.

कार्य law-suit; duty; affairs; work; subject of dispute ७५२, ५३, ५४, ५५, ९०, ८००, ०४, ०५, ०६, ०७, ०८, १८, ३८, ४९, ५१, ५६, ६१, ६७, ६८, ७३, ८१, ८९, ९४५, ५२, ५७, १०१५, ७७, ९५, १११२, १६, १९, ८५, ९८, १३२९, ८४, ८५, ९१, ९४, १५७९, १६०३, २१, ३२, ४८, ४९, ५०, ५२, ५३, ५४, ७३, १७१२, १३, १७, ५३, ६७, १८१४, ८७, १९०७, २२, २६, २८, ३०, ४१, ४२, ६५, ६९, ७८.

कार्यकालमिता vide कार्यकालमिति ८५६.

कार्यकालमिति (wages) stipulated for a certain work to be done in the fixed period ८५६.

कार्यघातिन् one who spoils work ८०८.

कार्यचिन्तक taking care of a business; manager of a business ८६८, ७३.

कार्यज्ञ prudent ११४७.

कार्यनिर्णय decision of a dispute ९५१.

कार्यप्रसाधन accomplishment or fulfilment of work ८०५.

कार्यप्रसिद्धि vide कार्यप्रसाधन ८०५.

कार्यमाना (wages) fixed according to the estimation of work ८५६.

कार्यविपत्ति failure or loss in action or enterprise ७९५.

कार्यसिद्धि fulfilment of the object ७५३, ८९९.

कार्यिक vide कार्यिन् १६३२.

कार्यिन् a party to a suit either as plaintiff or defendant; a doer १६३२, १७०१.

कार्षापण a particular copper coin ९०५, ३९, १४२८, १६०९, १३, ३१, ६८, ७२, १७७०, ५१, ७७, ८७, ९६, ९८, १८४७, १९२९, ४२, ४४, ६८.

काष्णीयस iron ११८४.

कार्पन् a particular wood १९७७.

काल time ६१८, १९, ३१, ७२४, ५४, ५७, ६१, ८०४, ५४, ८४, ८९, ९२०, १०२१, २४, ३१, ४२, १२३१, १४५२, १६१८, ७३, ७९, ८२, ८३, ८४, १७०६, १२, १७, ३५, ३८, ७१, ९५, १८७१, १९००, २०, २१, २२, २७, ३०, ४२, ४५, ५४, ६४, ६६, ६९, ७४, ७८, ८५.

कालकवन black-forest; N. of a forest १९२०, २१.

कालकृत (आधि) (a pledge) redeemable within a certain period ६४३.

कालखज N. of a race of *Asuras* १६०३.

कालमाना periodical-wages; salary ८५६.

कालवृद्धि periodical interest ६१५.

कालसंरोध lapse of the (stipulated) period; keeping for a long time ६३८, ५०.

कालस N. of a hell १२८६.

कालायस iron १६१४, ७५.

कालिका periodical interest ६२४, २९, ३५, ८५६.

काव्य coming from the sage *Us'anas* १३९१.

काश्यप N. of a sage ११८४, १२४५, ८५.

काश्यपीवालाक्यामाठरीपुत्र N. of a teacher १९८२.

काषायवसना wearing a brown garment (as by a widow) १०२८.

काषायवस्त्र brown garment १९४३.

काष्ठ wood ६३०, ३५, ८७, ८५१, ५२, ९९, १६१४, १५, २१, ३०, ७२, ७४, ७७, १७३३, ४४, ४९, ६०, ६६, ९६, ९९, १८००, ०६, १६, १९, ३०, ४३, ६५, ९०, १९२४, ३३, ६५, ६६.

कासन coughing १७९१.

किंशुक N. of a tree ९३३, ३५.

किङ्कर a servant ११११.

किण cicatrix १६८५.

किण्व substance from which spirituous liquor is extracted ६१०, २६, ३०, १७१८.

कितव a gambler ७१५, ८१२, ४२, ९७९, १६६९, १३, १७१०, ४६, ५८, ५९, ६४, १८९०, ९४, ९५, ९७, ९८, ९९, १९०२, ०४, ०८, ११, १३,

१४, १५, २९.

किद्विष fault; blame; sin ६०१, ०२, ०३, ०५, ७५८, ८३, ९०९, १६, १६००, ०८, ४८, ५६, ६७, ६८, ७०, ७२, १७०२, ०३, ११, २१, ५१, ५२, ८७, १८१०, १२, ३९, १९०२, २८, ५७, ६०, ६९, ७४.

किद्विषिन् guilty; sinful ९०९, १६, २०, १११८, १६७२, १७६३, १८३५, १९६२.

किष्कु a kind of measure ९२६.

कीट a worm; insect १६०९, १५, १७९७.

कीनाश a peasant; cultivator ७८७, ८४२, ९२४, ५१, १२४६.

कीर्ति fame; renown ८४२ ९९७, १०१६, २६, ६४, ८५, ८८, ११९३, १३९०, १६४८, १९८१, ८४, ८५.

कुकुर N. of a people ८६०, ६२.

कुडूल chaff; a hole filled with stakes; fire of chaff १६७०.

कुक्कुट a cock १६१७.

कुक्कुटक the offspring of a *Ugra* by a *Nisāli* woman ११८५.

कुचेल a bad or dirty garment १०१६, २४, १३८७, ९०.

कुञ्जर an elephant ९१९, १७३६.

कुडम्ब a family ६७९, ८०, ८२, ९१, ९६, ९८, ९९, ७०८, १२, ९९, ८०२, ०५, २८, १०२८, २९, ३९, ११४७, १२२१, २९, ७३, १४३२, १५८८, १६८२, १७२३, २५.

कुडुम्बकामा desirous of a second marriage; desirous of progeny १४३०.

कुडुम्बार्थ household expenses; the family property ६९८, ८१७, ११९८, १५८४.

कुडुम्बाविरोध without harm to the family ७९६.

कुडुम्बिक a householder १६८९.

कुडुम्बिन् head of the family; a householder ६७९, ९६, ९४९, १४०७.

कुड्य a wall ९२६, २७, ५३, ५९, १६१०, ८३, ८५, १८००, २१.

कुण्ड lame; mutilated ९२०.

कुण्ड son of a woman by another man while the husband is alive १०१४.

कुण्डल an ear-ornament १३६३, ८४, ८५.

कुतप a garment made of goat's hair १९३८.

कुत्स N. of a *Rshi* ११६०.

कुनखिन् having bad or diseased nails ९९२, ९५, १५९१, ९२, ९९.

कुन्ती N. of a woman १०२८, १२८४, ८५, १३७६.

कुपित angry; enraged ११५५, १९३०.

कुपुत्र a bad son १३१६, १९८७.

कुप्य base metal ६३०, ३२, ३५, ५०, ८७, ८३५, ९९, १५१३, २६, १६३४, ८२, ८४, ८९.

कुलव a bad boat १३१६, १९८७.

कुब्ध headless body; vagina १८७४.

कुनेर N. of a deity ८६०.

कुञ्जक a plant ९३३, ६१.

कुमार a youth; child ७९१, १२५९, ८१, १३७४, १६६६, १८९४, १९८४, ८९.

कुमारक see कुमार ८६२, १००७.

कुमारिन् having youngsters ९७४.

कुमारी a maiden; virgin; daughter ७९१, ८१४, ९७४, ९७, १००८, ०९, ११, १२, २१, ४०, ४२, १२८६, १४२९, ६३, १५२७, १८४३, ४४, ४९ १२४४.

कुमारीदाय inheritance of an unmarried daughter १४२८.

कुमारीपुत्र son of a virgin १९८०.

कुमारीभाग the share of an unmarried daughter १४२९, ३७.

कुमार्य virginity १००१.

कुम्भ a jar; a particular measure ९५०, ६१, ८११, ६३, १३९३, १६०९, २१, ७१, १७१४, ५०, १९८१.

कुम्भी a particular measure (of grain)

कुम्भीनसि N. of a demon १०३२.

कुम्भीपाक burning in a vessel १८५०.

कुम्भ N. of a demon ९६४.

कुर्तर a kind of ornament १०००.

कुरु N. of a people ८६२, १०१०, २७, ३३,

१२४३, ४४, ८५, ८६, १३९०, १४२९, १९६७, ८१.

कुल a family; clan; congregation ६४५, ७३१, ८१४, १७, ६१, ६२, ६३, ७४, ९३६, ६३, १०१४, १८, २३, ३०, ३१, ३५, ३६, ३८, ४६, ५२, ५३, ५९, ७६, ९६, ९८, ११०१, ०२, ०६, १६, ९७, ९८, १२२७, ३१, ३२, ६१, ६६, ८३, ८५, १३२९, ५२, ५६, ७३, ७६, ८४, १४०१, ५६, १५२०, ५५, ७५, ८१, १६०८, ४८, ८५, १७८४, ८९, ९१, १९१७, २२, ३१, ३२, ४१, ४३, ४४, ६४, ७७, ८३, ८४, ८५.

कुलघ्ना destroying a family १०३३.

कुलज born in a good family ७३८, ४७, १५२१.

कुलजात see कुलज १३७३.

कुलया an unchaste woman १६५३.

कुलधर्म family custom १२८२, १९१८, २१, २२, ३१, ४२, ८४.

कुलपा the chief of a family or race or tribe; the head of a house ९२४, २६.

कुलपालिका vide कुलयोषित् १५२३.

कुलयोषित् a high-born woman ११११.

कुलवृद्ध the oldest member or head of a family ८६१.

कुलसंकर violation of a family; family-confusion १०१४.

कुलसंतति propagation of a family; a descendant १०६२, १११३.

कुलसंनिधि the presence of the member of a family ७४४, ५९, १०५७.

कुलसंबन्ध relation of a good family १०३२.

कुलस्त्री a high-born woman १०२६, ३२.

कुलानुबन्ध a family-feud १५८१

कुलाय a receptacle; home १००१.

कुलिक a kinsman १६३४.

कुलीन belonging to a good family ७८४, १०२२, ३२, १३५६, १०६९, ७१, १७११, १९२७.

कुलोद्भव sprung from a good family ८७३.

कुलोपाध्याय family-priest ७११.

कुल्ल the rod of an arrow ९९६, १४६४, १६००.

कुल्य a kinsman; relative ८००, ६३, ९२८, ५१,
१०४०, १२०३, ४५, ५१, १५१३, २५, १६००,
१९२२.
कुल्या a small river; canal ९२४.
कुश grass १३६३, ८४, १६७२, १०३८.
कुशल expert ७८८, ८४३, १६७४, १७०८, ३५,
४६, ६८, १९१८, २७, ६६.
कुशिक N. of a *Rshā* १२६१, १३७६.
कुशीलव an offspring of a *Vaidēhaka* by an
Ambasthā woman; a bard; actor ८४३,
११८५, १६१७, ७६, ७९, १७१०, ७२, १८९२,
१९०७.
कुष्ठ leprosy; a kind of plant ८७९, ८१,
९९७, १०३०, ३४, १७७२, १९६५.
कुष्ठिन् leprous ८८१, १०३४, १११८, १३९१,
१४०४.
कुसिन्धु a trunk १६०६.
कुसीद loan; debt; usury; lending money
at interest; lending in kind (and not
in coin) ६०१, ०४, ०७, २४, २८, ५३, ७९,
७१५, १६, ८१९, ११२४, २७, ३०, १५८१,
१९२७, ८५.
कुसीदपथ usurer's way (of behaviour) ६१४.
कुसीदविधि law of debt ७०६.
कुसीदवृद्धि legal interest for money lent
६०६, १२.
कुसीदिन् a usurer; money-lender ६०४, २४,
१९७१.
कुहक a cheat; rogue १०२५, १६७६, ७९, १७५८,
१९०५.
कुचक्र a wheel by which water is raised
from a well (Zimmer); female breast
(Roth) ९९०.
कूट hornless; false; fraudulent ११८१, १६१३,
१७, ४९, ६९, ७५, ८२, ८९, १७२९, १८१३,
१९२५.
कूटक a cheat १७२९.
कूटकर्तृ see कूटक १६११, ६९, १७६६.
कूटकर्मन् fraudulent act १९०४.
कूटकारिन् see कूटक १७६७.

कूटकृत् see कूटक १७२९.
कूटतुला a false scale १६६९, ७१, १७४६.
कूटदेविन् a cheating gambler १९०४, १४, १५.
कूटपण्य fraudulent commodity १७६७.
कूटप्रतिमान a false weight १६७१.
कूटमान a false measure १६६९, ७१, १७४६.
कूटरूप counterfeit coin १६७५, ८०.
कूटलेखकार one who produces a falsified or
fabricated document १६०९, ७१.
कूटवादिन् one who charges falsely १६११, ६९.
कूटव्यवहारिन् a deceitful merchant १६१८.
कूटशासन a forged grant or decree; a false
edict १६०९, १३, ३२, ७१.
कूटश्रावणकारक one who makes a false claim
(of debt) १६८०.
कूटसाक्षिन् a false witness १६११, १२, ८०,
१७५८.
कूटसुवर्ण (स्वर्ण) counterfeit gold (coin) १६८०,
१७३२, १९३२.
कूटाक्ष a false dice १९१३.
कूटाक्षदेविन् gambling with false dice १६६९,
१७५९, १९०३, ०९, १३, १४.
कूटावपात a hidden or unknown pitfall १६१७,
२०, १९२५.
कूप a well ६६०, ८९६, ९२६, ३१, ३७, ४२, ४४,
४८, ५०, ५५, ५८, ६२, १२२२, १६१३, २०,
१७१८, १९८५.
कूर्म a tortoise ९६१.
कूटमाण्ड a kind of pumpkin-gourd; N. of a
sacrifice १६०३.
कृच्छ्र difficulty; hardship; painful; auster-
ity; penance १६६५, ६८, ८१, १८४६, ८७,
१९२३, ४२, ७८, ८४, ८५.
कृत done; decided; the son made; the first
and best of the four *yugas*; N. of the
die or of the side of a die marked
with four points or dots ६१४, ४२, ४५,
४९, ५२, ७६, ९५, ७१३, ४८, ५३, ५६, ८५,
८५०, ६०, ६७, ८५, ९५२, १००१, ३३, ७६,
११११, १६, १८, १९, ३०, ८४, १२३४, १३४६,

४८, १४५२, १५८४, १६०१, ७२, ७४, ८३,
८५, ८७, १७०२, १८१३, १९, २९, ३०, ५०,
८५, ९०, ९१, ९४, ९७, ९८, ९९, १९००, ०१,
०३, ०८, ११, १२, १५, २९, ३०, ३३, ३५,
३६, ३९, ४०, ४३, ६६, ८३, ८५.
कृतक one enslaved for a stipulated period;
the son made; artificial ८३२, १२८७, ८८,
१६८१, १८५०.
कृतकामियुक्त one under the pretence of havi-
ng been charged १६८०.
कृतकाल (a pledge) deposited for a certain
time; appointed time ६५४, ८२४, ३२.
कृतकालोपनेय (a pledge) to be redeemed
within a certain stipulated period ६४८.
कृतदार married; one who has obtained a
wife १०७५, १३९१.
कृतदुर्ग one who has built a fortress १६९२.
कृतवण one on which wager has been laid
१९१३.
कृतप्रतिभू one who has furnished a surety
७२८.
कृतभार्य see कृतदार १३७३.
कृतयुग the first and the best of the four
Yugas or ages ११०९.
कृतलक्षण marked; branded ७३७, ९१९, २०,
१६२७, ८१.
कृतेवतन paid ९१२.
कृता an appointed daughter १२९७, १३००,
५०, १५१६.
कृतागस् one who has committed an offence
१८२९.
कृताङ्ग marked; branded १६०९, १७९६, १८०२,
२८, ४७.
कृतान्न prepared food १२०४, ०६, ०९, २२, ३१,
३२, १७४५, ५०, १९८८.
कृतोद्वाह married १३७३.
कृत्तिका a constellation १००८.
कृत्य occupation; festival ६०९, ८६२, १११९,
१९३०.
कृत्या a kind of female evil spirit or sorcer-

ess; sorcery; magic; enchantment ९८३,
१००३, ०४, ३३, ५३, १६२१, ३१, ८०, १९३०.
कृत्रिम artificial; the son made ९२९, १२६३,
६९, ७०, ८०, ८४, ८७, १३०५, २०, ३४, ५१,
५५, ५६, ७३, ७४, ७५, ७६, १७३३, ५९,
१९८२.
कृत्रिमक see कृत्रिम १३५२.
कृमि a worm; insect ९०८, १६, १९.
कृषि tillage; agriculture ७८६, ८७, ८१८, १९,
३५, ६३, ९८, ९२४, ४४, ७९, १११९, २४,
२७, ३०, ३१, १६१७, १८९५, १९२७, ८५.
कृषीवल a cultivator of the soil; an agricultu-
rist servant ७८७, ८२८, ४९, ९६२, १०७१.
कृष्ट ploughed; cultivated ९३०.
कृष्टफल the product of a harvest ९४३.
कृष्टराशि successful in agriculture ९२४.
कृष्टसद see कृष्टफल ९५४.
कृष्ण the god *Kṛṣṇa*; black (wealth);
a black deer ८६०, ११२९, ३०, १८४०, ४५,
१९२०, २१, ७३, ८३, ८७.
कृष्णद्वैपायन N. of a sage १२८५.
कृष्णधान्य black-grain ११८४, १३९०.
कृष्णमृग a black deer १९२१.
कृष्णयोनी black-race ८०९.
कृष्णल a particular coin ८४४, १०५८, १६५४,
५७, ७०, १७१९, ६५, ६६, १८९०, १९६७, ६८,
७५.
कृष्णा (त्वच्) black (race); N. of *Draupadī*
८०९, १०२७.
कृष्णायस iron ११८४, १३९०.
क्रेत desire; wish; abode (*Sāyana*) २८८.
क्रेदार a field ९००, ३०, ४४, ४५, ४८, ५८,
१०७१, ७२, ११२७, ३१.
क्रेलि amorous sport १८५२, ८१.
केश the hair of the head १६८५, १७९६, ९८,
१८०३, १६, २९, ७१, ८७, ९१, १९३८, ७०.
केशव N. of *Viṣṇu* ८६०.
केशाकेशि hand to hand or hair to hair
१८५०, ७०, ८९.
केशिन् N. of a people १००३.

केसर the mane १९७३.

केसरिन् a lion; N. of a monkey (husband of the mother of *Hanūmān*) ८०७, १३२९.

कैकेयी N. of the wife of *Das'aratha* १०२८.

कैट produced from an insect (cloth, silk etc) ६३२.

कैलास N. of a mountain १३७७.

कैवर्त a fisherman ९३७, ५१.

कोप anger १६१४, ५१, १७७२, १८०१, १९३०, ३३, ४१, ८३.

कोप्या acceptable (current coin) १६७५

कोश store-room (indicating corn); wealth; a kind of ordeal; treasury; body of the chariot ६३५, ८६०, ६१, ६२, ६३, ७३, ९२८, ४९, ५८, १०००, १२२२, ३०, ४४, १५८२, १६१२, ५५, ६३, ७१, ७५, ८९, १७६५, १९२८, २९, ३०, ४१, ४९, ५०, ५६, ६२, ६५, ६७, ६९, ७०.

कोष्ठ a granary ९२७, १६२९, ८९, १७१३, १९२९.

कौटल्य N. of the author of *Arthashastra* ८४४, १०३८, ४०, १२०७, ८८, १६१४, १८००, १९०४.

कौटसाक्ष a false evidence १९६४.

कौटिलीय relating to *Kautalya* १०३४.

कौटुम्बिक relating to family ८२८.

कौत्स N. of a *Rṣi* १६६५, १९८२.

कौत्सीपुत्र N. of a teacher १९८२.

कौन्तेय a son of *kuntī* १०३३, १२४४, १९८३, ८६.

कौमार infancy; youth ७०३, १०२०, २७, ३१, ४५, ६२, ७६, ९९, ११०३, १८, १२७३, ८४, ८५, ८७, १३८८, १५५५, १९७७.

कौमारी a maiden १११५.

कौरव relating or belonging to *kurus* १२८३, १९६४.

कौल belonging or relating to a family १५८८.

कौलाल potter's ware १६७२.

कौशिक a descendant of *Kushika* १३७६, १७६१.

कौशिय silk-cloth १६४६, ७३, १७३५, ४५, ४७, १९३८.

कौटल्या N. of *Rāma's* mother १०२७.

कौमीदी connected with or relating to loan; usurious ६३८, ५०.

क्रतु a sacrifice; performing designs; intelligence; intention ७७१, ७२, ८११, ९६३, ७०, ७४, ९६, ९८, १०१९, २१, २२, २८, ४२, ५७, ९६, ११५९, १८९६, १९७१, ७७, ८५.

क्रम order; succession ६२८, ३०, ९१, ७०२, ०८, २५, ३०, ३१, ६८, ८३४, ४८, ५१, ६२, ९००, २८, १०४०, ९४, १११०, १२१५, २४, १५०९, २२, २७, ८४, १६४७, ५२, १७४८, ८५, ९२, १८२२, २४, ३३, ८०, ९६, १९०५, ३०, ४२, ४३, ६२, ८४, ८६.

क्रमागत hereditary; (property) obtained by inheritance ७८३, ८०७, ३०, ९४९, १११०, ३१, ८०, १२२८, ५२, १४७३, १५२७, ६९, ८९, १९८३.

क्रमायात descended; hereditary ७०९, ८६, ८०३.

क्रमुक the betel nut tree ९६२.

क्रमोद्य married in order (of the castes) १३५०.

क्रय a purchase ६३२, ६०, ७३१, ५२, ५४, ५९, ६०, ६२, ६४, ६६, ६७, ६८, ७५, ८९, ८७९, ८९, ९०, ९१, ९६, ९८, ९९, ९००, ०१, १११८, २२, २६, २९, ३०, ४१, १४२४, ६३, १५६८, ७५, ८६, १६७४, ७७, ७८, ८१, १७०७, ३१, १९०४, २७.

क्रयधर्म the right to purchase १२६८.

क्रयमूल्य price of a commodity purchased ७५४.

क्रयविक्रय sale and purchase; trade ७८५, ८८८, ९८.

क्रयविक्रयण see क्रयविक्रय ८९८, ९९.

क्रयविक्रयधर्म law regarding purchase and sale ८८६, ९८.

क्रयविक्रयानुशय rescission of purchase and sale

९४९.

क्रयविक्रयिन् one who purchases and sells; a trader ७७८, ८४, १७०६, ३१, १९२७.

क्रयसिद्धि validity of purchase ८०६, ९८, ९०१

क्रयिन् a purchaser ८८८, ९३, ९७, ९९.

क्रव्याद consuming flesh; a carnivorous animal ११६२, १२५९, ८७.

क्राणा willingly (Monier Williams); doing; doer ११६०.

क्रिमि a worm; insect ११२५.

क्रिया evidence; transaction; work; duty

६६२, ७०, ७४, ८०, ७०४, ३२, ३३, ३४, ८४,

८६, ८०५, ७२, ७३, ७४, ८२, ८६, ८९, ९४५,

१०५५, ११०६, १२, २९, ३०, ९३, १२३४, ८८,

१३०५, १४५७, १५८०, ८२, १६१६, ४३, १७१०,

४६, १८५२, ८१, १९०५, ०७, १४, ३०, ४१.

क्रि(क)यान्त (a pledge) ending in purchase ६३७.

क्रियाभेदाः various claims ६२८, ७३४.

क्रियभ्युत्पन्न a contract १०७४.

क्रियालोप discontinuance of any of the essential rites १३१०

क्रियावाद a law-suit १९४१.

क्रियावादिन् claiming judicial investigation ७२७.

क्रियानुसूहकतैव performance of a joint transaction १५८२.

क्रीडा sport; play ८६३, १०२६, ८५.

क्रीत purchased (a thing; son; slave) ७३२,

३३, ३५, ६४, ६६, ६७, ६८, ८१७, २१, २९,

३२, ८८, ९०, ९४, ९७, १११८, २६, १०६३,

६५, ७०, ७८, ७९, ८३, ८४, ८८, १०२०, ३४,

४६, ४८, ५५, ५६, ५८, ७२, ७३, ७४, ७५,

७६, १५२०, १६११, ८३, १८३७, ८५, ८९,

१९२८, ८५

क्रीतक (the son) purchased १२६६, १३०८, ५१ ८४.

क्रीता purchased ९९५, १३७७.

क्रीतानुशय rescission of purchase ८९३.

क्रुद्ध enraged ७०३, ८०४, १३, १०७५, १५७३,

१६५४, १७९३.

क्रूर a rogue; criminal १६८५, १७१०, १९०७, १४.

क्रेतु a purchaser ७५७, ६०, ६१, ६३, ६५, ६७,

६८, ६९, ८१७, ७८, ८३, ८५, ८६, ९०, ९१,

९३, ९४, ९६, ९८, १००, ०१, २८, १६११, ७८,

८०, १७३२, ५५, ७९, ६२.

क्रेय commodity ८९१.

क्रोध wrath; anger ६९५, ७१३, ८००, ०५, १३,

१९, ६१, ९५२, १०२०, ४९, १२८४, ८५,

१६१६, ४५, ४७, १७८७, ९१, १८३३, ४१, ९९,

१९१४, ३१, ३६, ६३, ६४, ६५.

क्रोश a measure of distance १६६४, १७४३.

क्रीव impotent ८०५, ४२, ९९२, १०३४, ५६, ९८,

११००, ०७, १२, १६, १७, १८, ६४, १२६९,

७०, ७३, १३०४, ५०, ८७, ८९, ९१, ९२, ९३,

९४, ९८, १४०४, १५१९, १७७२, १८४०, ८१,

८८.

कृच्छ्रांश prescribed share १५२३.

कुश pain; torture ९४७, १६१९, ८६.

कुशदण्ड painful punishment १६१९, १९७०.

कुम्ब्य impotency; imbecility ९५१, १७७२.

क्षत wound; injury ८९३, १११६, १६४७, ४९, ८२, १८२४, ९१.

क्षतयोनि deflowered १०९५.

क्षता (a woman) enjoyed; defiled १०८८, १३३१.

क्षत्त (त्ता) see क्षत्तृ ११८५.

क्षत्तृ a chamberlain; the son of a *Sūdra* man and a *Kṣatriya* woman १००९, ११०५, ८५, १८४०

क्षत्र vide क्षत्रिय ७२९, ८३६, ३७, ११२२, ८५, १४६४, १५१८, १६००, १७६२, ७४, १९३१, ३६, ४३, ६१.

क्षत्रज begotten by a *Kṣatriya* १२४९, ५१.

क्षत्रधर्म the duty of a *Kṣatriya* १६६७.

क्षत्रवृत्ति occupation of a *Kṣatriya* १९३७.

क्षत्रिय a member of the second caste; a member of the warrior-race ८०३, १३, १४, १७, १८, १९, २०, १०२२, ३३, ३९, ९३,

११०५, १६, २२, २३, ३१, ८४, ८५, १२३९,
४०, ४३, ४४, ४५, ५१, ८७, ८८, १३६५, ९६,
१५१२, २४, ३०, १६०६, ०८, १०, २०, ३६,
७०, १७२१, २६, २७, ५२, ६६, ६९, ७१, ७२,
७३, ७४, ८८, ९०, ९२, १८३८, ४६, ५०, ५९,
६०, ६३, ६४, ९०, १९२७, ३२, ३६, ५०, ६५.
क्षत्रिययोनि a race of *Kṣatriya* १५९२.
क्षत्रियवध homicide of a *Kṣatriya* १६०६.
क्षत्रियश्रेणि a corporation of warriors ८६२.
क्षत्रियस्व property of a *Kṣatriya* १२४४.
क्षत्रिया a woman of the second caste ११००,
०५, १२, १२३९, ४३, ४४, ८७, १८५९, ६०.
क्षत्रियाजात a son by a *Kṣatriya* wife १२५१.
क्षत्रियापति a husband of a *Kṣatriyā* १०९३.
क्षत्रियापुत्र see क्षत्रियासुत १२४०, ४४, ४५.
क्षत्रियासुत son of *Kṣatriyā* ११०५, १२४६, ४७.
क्षपण abstinence; interruption; spending
१४०४, ६६, १९२३, ७८.
क्षय expenditure; loss; decrease ७०७, ३७,
५७, ८१, ८५, ८१८, ६१, ८६, ९२, ९५, ९४७,
५२, १०१४, ६५, ११०२, १२८३, १३७३, १४७३,
१५५३, १६७४, ७५, १७०७, ३५, ४६, ४७, ४८,
१९२७, ३०, ४३, ८५.
क्षयाह a lunar day that is omitted in the
adjustment of the lunar and solar
calendar १५८९.
क्षत्र the dignity of a ruler १९३६.
क्षत्रसंमहीनृ charioteer and driver १००९.
क्षार caustic alkali १६७८, ८०, १९३८.
क्षिति the earth; the soil of the earth; des-
truction ९४०, ४५, ५७, १२४३, १६०१, ९५,
१९२९, ५६, ५७, ६६.
क्षीण diminished; wasted; lost १६८२, १७२३,
४८, ६६, १९६५.
क्षीब intoxicated १११६.
क्षीर milk ८३५, ९१९, १६००, ७०, १७१८, ६५,
१९०१, २५, ६७.
क्षीरभूत (a servant) receiving wages in the
form of milk ९०७.
क्षीरिन् N. of several plants containing a

milky sap ९३३.

क्षुद्(ध्) hunger ७०३, ११०३, १६८६, १७२७,
१८३१, ३४, १९००, ६६.

क्षुद्र very small; trifle ७८७, १६३४, १७४४,
५९, १८००, १०, १९१४, ७६.

क्षुद्रकद्रव्य minute or trifling thing १०३६,
१६१४, १७, १८००.

क्षुद्रद्रव्य see क्षुद्रकद्रव्य १६७०, १७३८, ४५.

क्षुद्रपशु a small cattle; a minor quadruped
९०५, ०६, ३१, १६१४, १७, २१, १७४९, १८००,
२२, १९२२.

क्षुप a small tree १८२३.

क्षेत्र a field; landed property; woman; wife
६०७, २९, ५३, ५४, ५७, ५८, ६१, ७३१, ५७,
६४, ६७, ८६, ८७, ८०३, ०७, १४, ४२, ९०,
९५, ९६, ९८, ९९, १०३, १०, ११, १३, १४,
१६, १७, १९, २०, २२, २५, २६, २८, ३२,
३७, ३९, ४०, ४२, ४३, ४६, ४८, ४९, ५२,
५४, ५५, ५६, ५८, ६०, ६१, ६२, १००२, २७,
७०, ७४, ११०२, ०३, १५, १७, ८०, १२०१,
२२, ३०, ३२, ५२, ६३, ६४, ६७, ६९, ७१, ७९,
८४, ८७, ८८, १३२९, ७४, १५६९, ७५,
८०, ८१, ८९, १६१४, १८, १९, ३९, ४२,
४६, ८९, १७२६, १८४०, ९६, १९२२, ४३, ७५,
७६, ८८.

क्षेत्रज the son begotten on the wife (by
an appointed man); the son of an app-
ointed wife (by an appointed man)
९४४, १०८९, ११९२, १२६३, ६४, ६५, ६९,
७०, ७२, ७९, ८२, ८३, ८७, ८८, १३०४, १०,
२०, २२, २४, २५, २९, ३०, ४६, ४८, ४९, ५०,
५१, ५२, ५५, ७३, ७४, ७५, ७६, ९९, १४०१,
१९०५, ८२.

क्षेत्रजात see क्षेत्रज १२८८, १३३०.

क्षेत्रपथहिंस्र the destruction of fields and
roads ९०६.

क्षेत्रमर्यादा boundary of a field ९२६.

क्षेत्रविरोध dispute or quarrel regarding land-
ed property ९२५, ४४.

क्षेत्रविवाद see क्षेत्रविरोध ९२९, ५१.

क्षेत्रस्वामिन् owner of a field १४६, ६०, १२८७.
 क्षेत्रहर one who illegally takes possession of
 a field १६०८, २६.
 क्षेत्रहानि damage of a harvest ७८७.
 क्षेत्रांश a portion of the arable land १५१९.
 क्षेत्राधिकार ownership of land ९४४.
 क्षेत्रापहर्तु see क्षेत्रहर १६५४, ५५.
 क्षेत्रिक a land-owner; husband ९०३, ११, ३२,
 ४८, ६०, १०७४, ११०२, ०३, १२८२, १३१८,
 ४७, ४९, १७१४.
 क्षेत्रिन् see क्षेत्रिक ८३९, ९५, ९१४, ६१, ६२, १०७०,
 ७४, १११७, १२७२, ८२, ८८.
 क्षेत्रिय an adulterer १३८७.
 क्षेप a throw; abuse १६२१, १७६९, ७०, ७९,
 ८१, ८२, ८९, १९६७.
 क्षेम residence १२३३, १६६४, १७६०, ८१.
 क्षौणी the earth ६३७.
 क्षौम linen १६७३, १९३८.
 क्ष्मा the earth १८३७, ४१.
 खग a bird १९७८.
 खञ्ज lame ७८७, ९२०, १७७०, ७१, ७२, ७७, ८७.
 खट्वा a cot १७४५, १८५२, ८१.
 खण्डाधि a pledge or security for the specific
 interest on the amount lent ६३७.
 खदिर a kind of tree १९६५.
 खनमान a digger ९६८.
 खनि a mine (esp. of precious stones)
 १६७५, ८८.
 खनित्र a spade; shovel ९६८.
 खनित्रिम produced by digging ९२४.
 खर an ass; donkey ६९५, ८५४, ९०४, ०५,
 ०६, १३, १७७१, १८३४, ४५, ६९.
 खरपट्ट N. of a book (dealing with robbery)
 [by *Ganapatishāstri*]; the back of an
 ass (*Shāmskhāstri*) १६८७.
 खरयान a donkey-cart १६७२.
 खर्जूर a kind of date १७६१, ६३.
 खर्व crippled; a baked pot (*Sāyana*); a
 dwarf ९९२, १५९९.
 खर्वट a mountain-village ९१३.

खल threshing-floor; granary ९०६, ३०,
 १६१९, ३९, ८९, १७२६.
 खलति bald-headed ९९२, १५९९.
 खराजात N. of a people १७०२.
 खात digged; ploughed ९२७, ३०, ४८, ११३१,
 १५९८.
 खादक a debtor ६६१.
 खादिर made of *khadira* wood १७०२.
 खिल a piece of uncultivated or waste land
 ९४८, ६०.
 खिलोपचार expense incurred in tilling the
 waste piece of land ९४८.
 खुर a hoof १९७६.
 खेट a village; residence of peasants and
 farmers ९६२.
 खोर old ११८१.
 गङ्गा the river Ganges १९२०, २१, २४.
 गज an elephant ९०५, १६०९, ६९, १७४५, ९७,
 १८१०, ३५.
 गण a guild; assemblage of kinsmen; flock;
 tribe; corporation ५९९, ८६१, ६९, ७०,
 ७१, ७२, ७५, ७६, १०७६, ९८, ११०५, ११,
 १५२७, १८९५, १९२२, ३२, ३३.
 गणक an arithmetician; accountant १७५९,
 १९१४.
 गणद्रव्य goods belonging to a corporation
 or tribe ८५९, ६७, ७६.
 गणन counting; calculation १७६३.
 गणनाकुशल an accountant ७२७.
 गणभेद division or difference in a tribe ८६१.
 गणमुख्य the head of a tribe or guild ८६१.
 गणिका a courtesan १०२५, १८४९.
 गणिन् member of a community or tribe
 ९४४, ५१, ५५.
 गणिम anything that is computed ८८६,
 १७५०.
 गण्डिका trunk of a tree १९२४.
 गण्डूष N. of a son of *S'ūra* १३७६.
 गण्य to be calculated १६७७.
 गतप्रत्यागता (a damsel) who having gone to

her husband's house has returned back (upon his death) १०१९, १३०९.
 गन्ध perfume; smell ९७३, ९८, १०२६, ७६, १११३, १८, १२२३, १३७६, १६०२, ४५, ६५, ७१, ७८, ८२, ८५, १७२९, ९८, १८८१, ८५, ८७, ८९, १९३८.
 गन्धर्व a class of deities ९७६, ८५, १००१, ०२, ०३, ०८, ८६, १८३६, ४५, १९०२.
 गन्धारि N. of a people ९६६.
 गम the vulva १८३७.
 गम see गमन १८७४, ७९.
 गमन going; co-habitation; sexual-intercourse ८३९, ६२, ६३, १०३०, ३६, ९८, १६०६, ०९, ८२, १८४२, ४६, ४७, ४८, ५०, ८३, ८६, ९०, १९१९.
 गम्या approachable; (a woman) fit for co-habitation १०२०, १८७७, ८३.
 गय N. of a *Rshi* (son of *Plati*) ९९६.
 गया N. of a city in Northern India १३२९, ४९, ५०, ५२, १९८२, ८७.
 गरगीर्ण poisoned १६००.
 गरद a poisoner १६०८, ०९, २६, ५३, ५४, ५५, ७१.
 गरप्रद see गरद १६१२.
 गरुड N. of a mythical bird ८४०.
 गर्त a hollow; a table for playing at dice ९५३, ६१, १२५५, १९४१.
 गर्तानूप (a field) which has many holes and is wet ७८७.
 गर्तरुह ascending the seat of dice १२५४.
 गर्तरोहिणी see गर्तरुह १२५५.
 गर्दभ an ass ८१०, ९०५, १११३, १६४४, ५३, १८११, ४८, ८६, ९०.
 गर्भ the womb; an embryo ६०५, ८१७, ९६८, ७६, १००५, २१, ३८, ४७, ८३, ८६, ११०२, १३, १८, १२३६, ५४, ५७, ५९, ८७, ८८, १३०८, ३४, ७४, १५६८, ८७, १६००, १८, ३४, ३७, ५१, ५२, १८३६, ३९, ८७, १९२२, ७९, ८५, ८९.
 गर्भघ्नी an embryo-killer; procuress of abor-

tion १०१४, १६५३.
 गर्भपात miscarriage; abortion १८८७.
 गर्भमर्मण्या provision for confinement ८१७.
 गर्भवध abortion १०२१, ८६.
 गर्भविच्छेदिनी see गर्भघ्नी १०९९.
 गर्भसंभव pregnancy; impregnation १०८९.
 गर्भस्थ situated in the womb ६०५, ११८०.
 गर्भाधान impregnation; impregnation rite ११०२, १४२२.
 गर्भिणी a pregnant woman ९३९, ११०१, ०६, १२७०, ७३, १३०७, १४०२, १६१९, ३१, ८७, १९२७, २९, ४६.
 गल the throat १७६०, ९४.
 गव्व a cow ९१८.
 गवाक्ष an air-hole ९५८, ११११.
 गवालम्ब killing a cow at a sacrifice १३७४.
 गवाशिन् a cow-eater १९४१.
 ग(गा)वेषुक a particular grain १८९७.
 गात्र a limb १६८५, १८२४.
 गाथा a verse; song ८११, १०००, ७१, ११३६, १२८६, १९२१.
 गाथिन a son of *Gāthīn* १२६१.
 गाधि N. of the father of *Vishvāmītra* १३७६.
 गान्धर्व a horse; the form of marriage called after the *Gandharvas* which requires only mutual agreement ८९९, १०३४, ९६, ९८, १४३०, ३९, १९७८.
 गान्धार N. of a people or country (*Afgānistāna*) १७७२.
 गायन a singer ७८७, ९०, ८६३.
 गार्गीपुत्र N. of a teacher १९८२.
 गार्गीयमानव a descendant of *Garga* and *Manu* ८०५.
 गार्भे woman's property १९८३.
 गार्हपत्य the householder's fire ९८३, ८५, १००२, ०५, ०७, ०९, १८९६, १९८५.
 गार्हस्थ्यनैयमिक rites obligatory on the order of a house-holder १९२१.
 गार्हस्थ्यार्ह household affair १६६८, १७९५.

शिरि a mountain १९२१.

गीत a song ११०७, १३६४.

गुच्छ a bush १८२३.

गुञ्जल a particular measure १९६८.

गुड a kind of sugar ६०९, २६, ३०, ३२, १६७०, १७१८, २९.

गुण quality; virtue; fold ६०७, ०८, ०९, १०, २१, २६, २८, ३०, ३२, ३४, ३५, ६०, ६१, ६८, ९५, ७३१, ३५, ५०, ५४, ५६, ६४, ७८, ८४, ८०३, ५१, ६०, ७५, ७८, ८५, ९४, ९०६, ०९, १७, १९, ४७, ५२, ५७, १०१९, २६, ३१, ४२, ५१, ६०, ७०, ७१, ७७, ९६, १११४, ९३, १२३८, ४४, ५१, ८०, ८४, ८५, १३०५, २६, ७३, ९१, ९२, १४०२, १५८३, १६१४, १३, ३५, ६४, ६९, ७०, ७२, ७३, ७७, १७०६, १४, १७, २१, ३३, ६७, ८४, ८९, ९०, ९१, ९८, १८०६, ३०, ३२, ४९, ५१, ६५, १९२७, ३०, ३६, ४४, ६७, ६८, ७०, ७६, ७९, ८४, ८८.

गुणवत् endowed with good qualities ८५६, १०१९, १२३९, १३२८, १४०३, १६१३.

गुद the anus १७९६, १८०२, २९.

गुप्त secret; hidden; protected ९०६, १०२३, १६००, ५२, १७६२, १८४२, ४६, ५८, ५९, ६२, ८५, ८६, ८७, ८९, ९२, १९४९.

गुरु any venerable or respectable person (father, mother or any relative older than one's self); a spiritual parent or preceptor; *Bṛhaspati*; weighty ७०३, ८००, ०७, १५, २४, २६, ३४, ३९, ६०, ६१, ९४५, ५९, ९९, १०२०, २२, २३, ६६, ८९, ११०१, ०२, ०३, १०, १२८३, ८४, १३६४, ९२, १४३०, ५६, ७३, १५१३, २६, २९, १६१२, १३, १८, २४, २७, ३७, ५५, ६८, ७२, १७०३, ५१, ७०, ७१, ७७, ८५, १८२६, २७, ३५, १९३०, ३३, ३६, ६५, ६६, ७३, ७४, ७६, ८३, ८४.

गुरुकुल the house of a teacher ६११.

गुरुणा having sexual intercourse with *Guru* १०२१, ११११.

गुरुगोत्र teacher's family १३६५.

गुरुघातिका a woman who murders her *Guru*

१६१९.

गुरुतल्य a teacher's bed; the violation of a *Guru's* bed (intercourse with his wife) १५९२, १६०६, ०९, २७, ८७, १८४७, १९७०.

गुरुतल्यग see गुरुतल्य ७७२, १०६६, ११०१, १५९२, १६०३, २७, १८७४, ८२.

गुरुदक्षिणा the fee given to a preceptor ८२६, १०२१.

गुरुनियोग appointment by a *Guru* ११०१.

गुरुपत्नी wife of a *Guru* १०६४.

गुरुपरिकर्म requiring much skill १६७४.

गुरुप्रमापणी one who murders her *Guru* १६३८.

गुरुप्रसूता one who has obtained the permission of her *Guru* १०१२.

गुरुलाघव importance and unimportance; gravity or otherwise १६१८, १९३०, ६६.

गुरुशास्त्र the great law १९८३.

गुरुशुश्रूषण obedience or service to one's *Guru* १११०, १५२३.

गुरुशुश्रूषा see गुरुशुश्रूषण ८३४.

गुरुस्त्री wife of a *Guru* ११०६, १८९१.

गुर्विणी a pregnant woman १६११, १९४४.

गुल्फ the ankle १०२५.

गुल्म a bush; shrub ९३३, ५०, १६०९, ७०, ९५, १७१९, ९८, १८००, २३, १९२२, २९.

गूढ concealed; concealed property; the son begotten secretly १०३८, ९९, १२२२, ३०, १३०६, ४७, ५१, १६७०, ८२, ९५, १८५४, १९२९.

गूढचारिन् going about secretly; spy १६९४, १७४१, १९२९.

गूढज a son born secretly; a kind of son १२६९, ७०, ८८, १३३१.

गूढजात see गूढज १२८८.

गूढजीविन् living by foul means १६७९.

गूढद्रव्य hidden property १६८५.

गूढप्रणिहित secretly spying १७४६.

गूढबल secret army १६८२.

गृहसंभव see गृहज १३७३, ७५.

गृहाजीव living by fraud १६८०,

गृहाजीवा a harlot ८६३.

गृहाजीविन् see गृहाजीव १६७९, ८३, १९०४.

गृहोत्पन्न see गृहज १२६३, ६५, ६९, ७३, ८२, १३२०, ४६, ४९, ७४, ७६, ९०.

गृहजनक a kind of onion or garlic १०२५.

गृह्णिम N. of a son of *S'ūra* १३७६.

गृह a house; abode; dwelling ६०४, २९, ३४,

५३, ५४, ५७, ९२, ७०३ ०८, १४, २५, २६, ३१, ३७, ४७, ५०, ५७, ६४, ८४, ९१, ८०३, ०५, ०७, १४, २६, २८, २९, ४०, ५१, ५४, ५८, ६०, ६३, ९६, ९८, ९०७, २०, २१, २६, २७, २८, ३७, ३९, ४६, ४९, ५२, ५६, ५८, ६०, ७०, ८०, ८३, ८५, ९१, ९४, ९८, १००२, ०३, ०४, ०५, ११, १४, २२, २६, २९, ३८, ५१, ११०६, १४, १५, १७, १८, १९, ४१, ४२, ६५, ६६, ८०, ८२, ८४, ८५, १२०१, २२, २३, ३०, ३२, ४४, ५२, ५९, ६९, ७३, ८८, १३०६, ३१, ५१, ६४, ७४, ९३, १४१५, ५२, ५४, १५६१, ६९, ७५, ८०, ८१, ८८, ८९, १६१०, १४, १८, २०, २४, ४२, ४६, ४९, ५४, ५५, १७२०, ४१, ५७, ६०, ६२, ६५, १८२१, ६६, ८१, ८५, ८६, ८७, ८८, ९६, ९७, १९२२, ५२, ६२, ६५, ७५, ७६, ७८, ७९, ८०, ८८.

गृहकर्मकृत् a servant doing household work ८३५.

गृहकार्य domestic affair १०५९, १९७९.

गृहक्षेत्रविवाद dispute regarding a house and land ९५१.

गृहह्न a house-breaker १७४६.

गृहज born in the house (a slave) ८११, २५, १९२८.

गृहजात see गृहज ८१७, २९.

गृहपति the master of a house १००१, ०५.

गृहपत्नी the mistress of a house ९८३, १००४

गृहविभाग division of a house १२३३.

गृहविरोध dispute about a house ९२५.

गृहविवाद see गृहविरोध ९५१.

गृहस्थ a house-holder ७५०, १०११, २०.

गृहस्वामिन् see गृहस्थ ९२६.

गृहाश्रम the order of a house-holder १११४, १९८२.

गृहिणी the mistress of a house १११८.

गृहिन् the head of a family ७०८.

गृहीत taken; received ६३६, ७१६, २२, ५१, ५३, ६९, ८२८, ४४, ४६, ५३, ६३, ७८, ८३, ९१८, २१, ५७, १००८, ३६, १६५२, ५६, ८१, ८२, ८७, ९०, १७४१, १८७९, १९१४, ३३, ७७.

गृह a house; dwelling ९९६, १०४८.

गो an ox; cow; cattle ६०६, ७७, ७३१, ९२, ८०८, १०, ११, ३१, ५४, ९८, ९९, ९०७, ०३, ०४, ०५, ०६, ११, १३, १५, १७, १८, १९, २०, २१, २४, ६३, ७५, ७९, ९०, ९६, १०००, ०३, ३४, ३६, ७३, ७४, ११०२, २१, २२, ६५, ८३, ८४, १२७२, ८५, १४०२, ६४, १५२६, १६००, ०१, ०६, ०७, १९, २७, ३८, ५२, ५३, ५४, ५५, ५७, ६९, ७२, १७१३, २२, २४, ४४, ४५, ४९, ५३, ६४, ६६, ९७, १८१०, ३४, ३५, ४६, ७६, ८४, ९२, ९५, ९६, ९७, १९००, ०१, २४, ४०, ४१, ५९, ६४, ६७, ७३, ७६, ७९, ८१, ८२, ८३, ८४.

गोकुमारी a female calf १६२१, १८११, ३४.

गोघातिन् a cow-killer १६०९.

गोघ्न see गोघातिन् १८३१.

गोचर्ममात्रा a piece of land large enough to be encompassed by straps of leather from a cow's hide ६३७.

गोजीविन् an owner of cattle; living on (trade with) cattle ८३५.

गोत्र a family name; tribe ८६१, १११८, १२८२, ८५, ८७, १३२७, ४७, ५६, ७२, ७४, ७६, ७७, ८४, १५२७, १६७६, ८२, ८५, १९४२.

गोत्रज a kinsman १३७५ १४०१, ६३, ७९, १५२७, ६९, ७५.

गोत्रवन्धुज a kinsman; relative १२८७.

गोत्रभागविभाग division of the property of clan १५७५.

गोत्रभाज् belonging to the family; inheriting the family name १२६३, ७१.

गोत्ररिक्तांशभागिन् inheriting the family name and a share in the property १३२५.

गोत्ररिक्थानुग that which follows the family name and the property १३२७.

गोत्रसंबन्ध a relation bearing a common family name १०१३, १४६४.

गोत्रसाधारण joint estate of the family १५६९, ८६.

गोत्रान्तरप्रविष्ट one who has gone into a family of different nomenclature १३५२, ८४.

गोत्रित्व the state of being a member of a family of specific nomenclature १३५८.

गोत्रिन् belonging to the same family १२६६.

गोधूम wheat १७२३.

गोप a herdsman; cow-herd ६०९, ८३, ९९, ७०८, १४, ८४९, ९०२, ०७, १२, १४, १५, १६, १८, ३७, ४०, ४४, ५१, ६२, ८१, ९८, १००१, १६८५, १९७४.

गोपति the lord of cow-herds ९०२, ०३, २१, १६००.

गोपाल see गोप ६७७, ९०३, २१, २९.

गोपालक see गोप ६८०, ८४३, १०३८, १६८२.

गोपीथ see गोपीथ ९०३, ९२, १५९९.

गोपीथ granting protection (of the earth) ९८९.

गोप्य (a pledge) to be preserved or kept ६४८, ५०, ६०, ७३१.

गोप्याधि a pledge to be kept and preserved ६३५, ३७, ४२, ५४, ५९, ६०, ७३१.

गोप्रचार driving of the cattle; pasture for cattle ९१२, १२२८.

गोमय cow-dung; full of cows १६७०, ६८, ८९, १७१८, ७१, १९८१.

गोमायुलोक the world of jackals १०२२.

गोमिथुन a bull and cow १०९८, १२८६, १३९०.

गोमिन् the owner of cattle or cows ९१४, १७, १८, १९, १०७३, १२७२.

गोमृग the Gayal (a species of ox) १५९४.

गोरक्षक see गोप ८७८.

गोरक्ष्य rearing of cattle ११२७, ३१.

गोरस cow-milk १७४९.

गोलक N. of a tree; a widow's bastard ७१५, १०१४.

गोवध the killing of a cow १३८४, १६०६.

गोवाल a cow's hair ९३४, ५०.

गोविकर्त see गोवातिन् १८९७.

गोवीर्य milk of a cow ८४९.

गोवृष a bull ११८१, १२४३, ४६.

गोशकट a carriage drawn by cattle ११८४.

गोष्ठ cow-station १९४२.

गोस्तेय stealing a cow १५९२.

गोस्वामिन् see गोमिन् ९०७.

गोहर्तु a cow-stealer १७६०.

गौञ्जिक a jeweller १९०३.

गौतम N. of a Rsi ८१४, १३४८, १७६२, १९१९.

गौतमकुमार N. of a Rsi ७९१.

गौतमी a female descendant of Gotama १०२७.

गौरव importance; gravity १०३०, १७८५, १९६६, ८५, ८७,

ग्रथिन् false १९७१.

ग्रन्थिमेद a purse-cutter; pick-pocket १६१७, १७१३, ३७, ४८, ६०, ६५, १९२९.

ग्रन्थिमेदक see ग्रन्थिमेद १६११, ६९, ७०, १७६४.

ग्रन्थिनोचक see ग्रन्थिमेद १७४६.

ग्रह a vessel used for taking up a portion of fluid (esp. of Soma:) recovery; confinement; imprisonment; a planet; taking ७३९, ४७, ८६२, ९२५, ११६१, ६३, १३७९, १७१३, ७५, ८८, १८८७, ८९, ९१, १९२९, ७७.

ग्रहण taking a deposit; capture; completion of studies; receipt; adoption; imprisonment; adultery ७२९, ८९, ९०, ८१५, २६, ३६, ६३, ९२०, ११३०, १२८३, १३७३, १४७०, १५७५, ८०, १६५१, ८१, ८५, ८६, १७५२, ५४, ९४, १८८८, ९१, १९२५, ४३.

ग्रहीतृ one who receives; a depository; a hirer; one who adopts a child ६५८, ८०, ७४८, ५१, ५३, ५५, ५६, ८५२, १३५६, ७३२.

८४.

ग्राम village; village-court; villager; group; corporation ६५७, ७३५, ६४, ८१४, ५४, ६१, ६२, ६४, ६५, ७२, ७४, ९६, ९७, ९८, ९००, ०३, ०४, ०५, ०६, ०९, १०, १२, १३, १४, १६, १९, २०, २१, २५, २९, ३१, ३२, ३३, ३६, ३७, ४२, ४४, ४६, ४७, ४९, ५१, ५२, ५५, ५६, ५८, ६१, ६२, १०३६, ३८, १२२०, ६०, १३७२, १५८९, ९४, १६२०, ३९, ६४, ७९, ८१, ८२, ९७, १७४३, ४६, ५३, ५४, ६३, ७०, ७३, ८२, ८९, १८३९, ४९, १९२१, २२, २४, २९, ४२, ७६, ८५.

ग्रामकूट the chief of a village; village-assembley १६८०.

ग्रामघात village-calamity १६९८, १९२९.

ग्रामणी the chief of a village १००९.

ग्रामदेव the god or deity of a village ९०६, ४७.

ग्रामभर्तृ the head-man of a village १७४३.

ग्रामवृद्ध an old-villager ६३८, ९२८, २९, ११९९, १९५०.

ग्रामसीमा village-boundary ९४४, ५५.

ग्रामस्वामिन् see ग्रामभर्तृ १६२०.

ग्रामाधिप see ग्रामभर्तृ १९२१.

ग्रामाध्यक्ष see ग्रामभर्तृ १७६३, १९२१.

ग्रामिक a villager; head-man of a village ९३२, १०३८.

ग्रामीण see ग्रामिक ९४९.

ग्रामेयकुल a crowd of villagers ९३६.

ग्राम्य domesticated; tamed (animals) ९०३, १५९४, १६०९, १७९३.

ग्राम a mouthful lump; food ९०५, १०२२, ३५, १६६५, १७२२.

ग्रामाच्छादन food and clothing ११९८, १२८८, १३४९, ५१, ५५, ८७, ९०, ९१, ९३, १४०३, ५७, १५२२, ८४.

ग्राह an alligator ९१८.

ग्राहक a creditor; one who seizes or takes captive ६३६, ९६, ७५३, १७४०, १८८७, १९१३, २२.

ग्राहण teaching १०३५.

ग्राहि a disease ९९९.

ग्राह्य to be seized or arrested १६८६, १७४१, १८४१, ४६, ७०, ८१, ८७, ८८, १९१४.

ग्रीवा the neck ९५१, १७८१, ९४, ९९, १८०३, २९, ४०.

ग्रीष्म summer-season १९२४.

ग्लह a game at dice ८१८, १९, १८९८, १९०८, ११, १४.

ग्लहन gambling १९०२.

ग्लहवृद्धि the fee at dice १९०३.

घट a jar १३९२, ९३, १७१८, १९६६.

घटसर्प an ordeal of serpent in a jar १९६६.

घात destruction; murder; corporal punishment; beating ९१३, १७, १८, २०, २१, १६१६, १८, ८९, ९०, १७४३, ९३, १८००, २७.

घातक a murderer; destroyer; १६१९, ४७, ४९, ५१, ५२, १८३५, १९१८, ६६.

घातन see घात १८३१.

घातनीय to be punished corporally १६४६.

घातिन् a killer; slayer; destroyer; pillager १६०९, ४७, ४९, १७३६, ४८, ६१, ९७, १९२५.

घातुक injurious ९०३.

घृत ghee ६०९, ३५, ९८९, ९६, १००७, १३८५, १६७०, ७१, १७१८, १९०१, ०२, ३८, ६६.

घृतप्रतीका one whose face is brilliant with ghee १००६.

घृताक्त one who has anointed his or her limbs with ghee १०६५, १११३, १६६८.

घृतभ्यक्त see घृताक्त १०८९, ११०१, १३.

घोषा N. of a woman ९६५, ७१.

घ्राण the nose १८३२.

चक्र the wheel of a carriage ९५९, १००१, १६१७, २१, ७२, १८०७, ३६.

चक्रचर a juggler; traveller १६७९.

चक्रवाक N. of a bird १६०६.

चक्रवृद्धि compound interest ६०७, १५, १८, २४, २५, २९, ३१, ३५, ६०, ७०६, ३०, ५४, ५६, ८९८.

चक्रिस्थान a stable for sheep and cattle ९२६.

चक्रीवत् driving a carriage १६६३.
 चक्षुस् the eye ९८६, १००२, १२, १२८४, १६०६,
 ६४, ९३, १८३६, ८५, १९०१, २९, ८४.
 चणक chickpea १७२३.
 चण्ड cruel १८९०.
 चण्डाल a man of the lowest and most des-
 pised of the mixed tribes (born from
 a *Sūdra* father and *Brāhmaṇa* moth-
 er) १०२९, ३६, ११०५, ८५, १६१६, १७, ३४,
 १७५४, ९९, १८२७, १९२२.
 चण्डालयोनि *chandāl's* race १५९२.
 चतुःशाल a four-squared building ०५३.
 चतुष्टोम a particular sacrifice १८९८.
 चतुष्पथ a cross way ९४३, ५९, १२८४, १६९५,
 १७५४, ६५, १९२९.
 चतुष्पद् see चतुष्पद् १९८२, १९८४.
 चतुष्पद a quadruped ८१३, ७९, ९८, ९२१, ४६,
 ८६, १००३, ११६६, ८४, १२३०, १६२१, ८४,
 १७५८.
 चतुष्पाद see चतुष्पद् १८१९, ३७, १९३३.
 चतुर्होतृ N. of a litany १००६.
 चतुर्वात्र lasting for four days १२१८.
 चन्दन sandal-wood ६३५, १९६६.
 चन्द्र glittering or shining as gold; the
 moon or its deity ९२२, ८४, १००२, ७७,
 १९३०, ६४, ६५, ७०.
 चन्द्रमस् the moon or its deity १००६.
 चर a spy १७४६.
 चरण behaviour; wandering ९२१, १५९२,
 १६७६, १७१३, १९२२, २९.
 चरथ going; wandering (cattle) ९२२.
 चरित evidence of the witness; conduct;
 behaviour ६५१, १२६६, १३५२, ८४, १६९५,
 १८४४, १९२९, ७४.
 चरित्र character; conduct; nature ६११,
 १०४६, १९३६, ४२.
 चरित्रबन्धक a friendly pledge; merit as a
 pledge; a pledge received in mutual
 confidence of good behaviour (चरित्र)
 [where the pledge is not compatible

with the value of the lent amount] ६४५.
 चरु an oblation offered to gods or manes
 ९९१, १३६४, १८९७, १९२५.
 चर्मन् hide; skin ६०९, १०, २६, ३०, ३३, ७८७,
 ८९९, ९०९, १६७७, १७३३, ४५, ४९, १८०६,
 १९३८, ७६.
 चर्मभाण्ड a leather bag or vessel १६१४, ३०,
 ७२.
 चलन moving on feet (i. e. beasts) १९१६.
 चलस्वभाव (a woman) of unsteady or want
 on nature १०३२.
 चला moving; changing (boundary) ९६१.
 चलित turned off from १९३२.
 चाट a cheat; rogue ७१५, ८७२, १९३२.
 चाण्डाल see चण्डाल ८३९, १२८७, १६०३, १८६१.
 चाण्डालदासता the state of being a slave of a
Chandāla ८३९.
 चातुर्वर्ण्यपुत्राः sons begotten in the four castes
 १२४५.
 चातुर्वर्षिक lasting for four years ९३०.
 चातुर्वेद्य familiar with the four *vedas* ९४९.
 चाद्रव्रतिक one who takes upon himself the
 office of the moon १९३०.
 चान्द्रायण (व्रत) the penance or expiation re-
 gulated by moon १०२२, ५८, १६०६, १८४६.
 चार a spy; conduct; course; wandering
 ८६१, १६३९, ८२, ९०, ९३, ९५, १७४६,
 ५४, ५५, ६३, १९२९, ३०, ३२, ४१, ७७, ७८.
 कारक a prison; herdsman ७२८, ९१७, १६९०,
 ९२.
 चारण a wandering actor or singer ७१५,
 १०३८, १६७६, ७९, १८४५, ५४.
 चारिणी adulterous (woman) १९८६.
 चारित्र्य behaviour; conduct १०२५, २६, ११९४.
 चार्मिक leathern ७८७, १६३०, १८०६, १९०३.
 चिकितुष learned ११५८.
 चिकित्सक a physician ८४३, १६७९, ९४, ९९,
 १७७२, १९२४, २९.
 चिकित्स्य curable १०९४.

चिति pile; a funeral pile १११३.

चित्त mind १०३२, ४८, १११४.

चित्र documentary evidence; of various kinds ६५१, १६१८, ४९, ५१, ८९, १७५२, ५५.

चित्रक a particular measure १९६७, ६८.

चित्रदर्शन visiting a theatre of entertainment १०२६.

चित्रवादिन् speaking in different ways or attractively १७५४.

चित्रायुस् possessed of wonderful vitality ९७२.
चिरकालप्रोक्षित absent for a protracted time १५६९.

चिरप्रवास undertaking journey for a long time ६११.

चिरस्थान (the loan) that remains outstanding for a long time ६०७.

चिह्न a mark; spot; sign ६०९, ९४१, ४५, ४९, ५०, ५१, ५७, ५८, १६४७, ५०, १७३९, ६०, ६२, ६३, ६६, १८१३, २९, ३२, ७०, ८७, ९०, १९०९.

चीर्ण grazed ९१५, १९.

चुम्बन kissing १८८५, ८९, ९१.

चूडा the hair on the top of the head १३७७.

चेतन mind ८१९, १०६८.

चेतस् mind ११४७, ४८, १६३२.

चेल clothes; garment १११९, १६०५, १९३८.

चेष्टा gesture; movement ८४०, १७९६, ९९, १८१७.

चैत्य an abode of worship; a sanctuary near a village; a funeral monument ८६३, ९३१, ५०, ६०, ६२, १६९५, १७५४, ७३, १८००, २३, १९२५, २९.

चैलपिण्ड food and clothing १५२३.

चोर (चौर) a thief; robber ७१५, ३२, ३५, ४१, ४३, ४८, ४९, ५०, ५६, ५७, ५८, ५९, ६४, ६७, ६९, ७२, ८८, ८९, ९०, ९६, ८२३, ३३, ५४, ७२, ७८, ९०८, १४, १६, १९, १०२३, ९७, १११०, १५९२, १६१६, १८, ३६, ४०, ४६, ५२, ५३, ५९, ७४, ७६, ८१, ८५, ८६, ८९, ९०, ९६, ९७, ९८, १७११, ३९, ४०, ४२, ५१, ५२, ५४,

५५, ५६, ५७, ६२, ६३, ६४, ६५, ६७, ७०, ७७, ८६, १८१०, १२, ४९, ५०, १९२९, ३२, ३३, ४१, ५४, ६२, ७१, ७४.

चोररञ्जक the officer called चोररञ्जक १६२०.

चोरित robbed ६३४.

चौरग्राह a thief-catcher १७५७, ६२.

चौरदण्ड punishment inflicted upon a thief

६५६, ९१७, १०७८, १५१४, २६, १७४१, ६१, ६६, १९५२, ६२.

चौरहृत taken by theft १६६३, ७१, १९४९, ५०, ५७, ६०, ६२.

चौरद्वर्त see चौरग्राह १७४३, ६३.

चौर्य theft; robbery ११४२, १६१२, ४५, १७११, ४१, ५५, ६०, १९२९, ६७, ८३, ८७, ८८.

चौल the tonsure ceremony १३५५, ७३.

छत्र an umbrella ८६०, १९२५.

छदिस् roof of a carriage १०००.

छद्मन् deception; design; fraud ७२५, ८४०, १०४१, १७५९, ६४, १८८५, ८६.

छन्द desire; will; fraud ६६२, ७०, ७१८, ४७, ८६२, १३५६, १७६६, १९८४.

छन्दवासिनी living independently; see स्वच्छन्दया १९२२.

छन्दस् a sacred vedic hymn ८१४, १११४, ८१.

छर्दि vomiting १७९८, १८३२, १९६६.

छल trick; false pretense; fraud; strata. gem ७१७, २३, २७, ८००, ९५२, १०३८, १२०७, १५७३, १६४१, १७४४.

छग a he-goat ९०५, १९२५.

छादन clothing १४०१.

छिन्न cut off; broken; interrupted १००६, १२६४, १५८१, १६२१, १८०७, २०, ८७, ९१, १९३३.

छूरिका, ख(खु)रिका, स्थूरिका, स्फुरिका, नासिका, तूलिका load; cow's nostril; an ox; a load placed on an ox etc.; beast of burden; a barren cow; the lower part of a leg १७१३.

छेत्तव्य to be cut off १७४९, ६०, १८०१, २८, ३१, ४७.

छेद cutting १०७२, ११२७, १६११, ५३, ६९, ७०, ७३, ८५, १७६०, ६२, ६५, ७५, ७९, ८८, ९४, १८२१, ३१, ३५, ४३, ४८, ६८, ६९, ७६, ९१, १९०३, ६६.

छेदक a cutter १८२९.

छेदन amputation; cutting १६१७, ७२, १७१७, ४९, ६०, ९९, १८००, ०१, ०७, १७, २२, ३१, ३२, ३५, ४२, ४३, ४९, ५०, १९६७, ७०.

छेदिन् a cutter १६०९, १७९८.

जगत् the world १७८७, १८३९, १९२८, ७०.

जगत्पति earthlord; king १०७५.

जघन्य inferior; younger ८२६, २९, ३१, ९४५, १००७, ११०४, ०६, ११, १३४६, ७५, १५६७, १६२८, १७७५, ८८, १८४८, ६६, १९३६.

जङ्गम movable property ६४९, ५०, ५५, ६०, ८८६, ८९, ९१, ९८, ९०१, ११७९, १५१३, २६, १६९५, १९२९.

जङ्घा the thigh १९८४.

जटिला wearing twisted hair १०२७, २८.

जठर the stomach १९६६.

जट a dunce ७११, १११८, १३८६, ८७, ९१, ९२, ९८, १४०१, ०४, १६७९, १७२७, १९२७, ७४, ८३.

जलु lac १७६८.

जलु the collar-bone १००३.

जम्ब people ६०४, ७३७, ६३, ६४, ८१८, ९८, ९५३, ५९, ६२, ७०, १००२, ०३, ३८, ४८, ७५, ११२०, १३२९, १६१५, ४०, ७२, ८५, १७५२, ५३, ५४, ५६, १८२८, ८७, ८९, १९३१, ३७, ४१, ७०, ७८, ८४.

जनक a progenitor १११८, १२६७, ७१, ७८, १३५२, ८४, १९८१.

जनता people १६००.

जनन birth; procreation; generative organ १२८४, १३७७, ८४, १९१४.

जननी a mother १००५, ७७, १३५०, १४१३, १४, ३२, १५२२.

जनपद a nation; inhabited country; people ८१९, ७०, ९४९, १५९३, १६७९, १७७१, ७२, १९२४.

जनमेजय N. of the celebrated king १६०१.

जनयितृ a begetter १२५३, ६३, ६७, ७१, ७२, ८१, ८८, १३२७.

जनसंसद् assembly of men ७२६, २८.

जनाग्नि fire in general १०१६.

जनाधिप a king १२४४.

जनि(नी) a woman; wife ९६३, ७०, ७३, ७८, ८०, ८१, ९५, १००१, ०५.

जनिका generating; producing; mother ९९६.

जनितृ a father; begetter १०२६, १२५७, १८३६, १९७९.

जनित्र a birthplace; place of origin १००३.

जनित्री a mother ९९३, १०००.

जनित्र the state of a wife; to be born or produced ९६३, ७८, १००४, १२५७.

जनिमन् an offspring ९७०.

जनिष्य to be begotten ११८०.

जनेश्वर a king १९८४.

जन्मव्येष्ट elder by birth १२३६, ५१.

जन्मन् birth १०१२, ११९३, १२३४, ३६, ८४, ८५, १५६९, १६५१, १९१७, ६५.

जन्य produced ९९४, १०००.

जन्यु a begetter; creature ९७६, १८३६.

जप muttering of prayer ७९२, १११९.

जय conquest; victory ८६१, ११२६, १९०१, ०३, ११, १५, ३३, ७७.

जरदृष्टि attaining great age; very old ९८५, १००१.

जरा old age ९६६, १११५, १५९६, १९२०.

जरिमान् decrepitude ९६७.

जल water; water ordeal ७१५, ४१, ४८, ९०, ८६०, ९६१, १०७६, १३१६, १९६७, ८३, ८७.

जलमार्ग water-course ८९६.

जलवाहिका a flow of water (as boundary) ९४८.

जलाशय a pond १३९३, १६५४.

जलौका a leech १०२२, १११४.

जवन N. of a king १९६५.

जसद zinc १७६७.

जसुरि starved ९७३.

जहु N. of a king १२६१.
जाघन the hip ९८७.
जाङ्गल arid; full of flora १९२१.
जाङ्गलीविद् expert in applying remedies against snake-poison १९२५.
जाङ्घिक obtained by labour १९२२.
जातक see जातकर्मन् १३५०.
जातकर्मन् a birth ceremony १३७४, ७७. १९८५.
जातवेदस् all possessor; fire; all created beings ८१२, १००१, १११९, १२५९, ६१, १८९३.
जाति caste; race ६२०, ७२०, २५, ३७, ८२५, ३४, ६१, ६२, ६५, ९७, ९९, १००७, २९, १११६, ८४, ८५, १२२९, ३७, ३८, ४४, ४५, १३६५, १६२९, ७६, ८२, ८५, १७४१, ५३, ७०, ७३, ७५, ७६, ८२, ८३, ८४, ८८, ८९, १८५०, १९१७, २२, ३१, ३२, ४१, ६१, ८४.
जातिकरण giving the genuine form by fraud १७३३.
जातिधर्म caste-duty; caste-custom १९१८, २१, ३१, ४३.
जातिवधिर born deaf १३९२.
जातिभ्रंश loss of caste १६११, १७९१.
जातिशुद्ध pure by caste १३४८.
जाल्य of superior quality १६७४, ७७.
जात्यन्ध born-blind ७०७, १३९२.
जाल्यपहारिन् implying loss of caste १६१०.
जान birth ११६०.
जानपद inhabitant of a country १६७६, ८१, ९०, १९३२, ६०.
जामातृ a son-in-law ९७३, १२८६.
जामि a sister; brother ९६३, ६९, ७५, ७६, ७७, ७९, ९६, १००२, ०३, ०५, ५२, ५३, १२५४, ५९, ८६, १८३६.
जाया a wife ६०३, ७९१, ८१४, ९६३, ६४, ६५, ७०, ७७, ७९, ८२, ८३, ८५, ९३, ९४, ९५, ९८, ९९, १०००, ०१, ०३, ०४, ०५, ०७, ०८, ०९, १०, ११, १४, २६, ४७, ७२, ११०७, १८, १२५४, ६०, १४२३, १५१३, १८, ७०, १७७७, १८३६, ३९, ४०, ४१, ९४, ९५, १९०३, ८४.

८५.
जायाव the character or attributes of a wife १०११, २६, ४७.
जायनाश seduction of a wife १०१४.
जायापती husband and wife १४०५.
जार a paramour; lover ८६६, ९६३, ६६, ७२, ७३, ७५, ९१, ९६, १००६, ४०, १६३६, १८३७, ३८, ४०, ४१, ४९, १९३३, ८९.
जारज a child by a paramour; bastard १०१४.
जारजात see जारज ११०१, १३०५, १४०२.
जारिणी adulterous १८९४.
जास्पत्य the state of the father of a family (Monier Williams); a couple of husband and wife. ९८२, १००७.
जाल a net १६१७, ८५.
जित defeated; restrained; controlled ७३०, १०१६, ८५, १८९६, १९०३, ०८, ०९, १३, १४, १५, १९३१, ३३, ६९, ८६.
जितेन्द्रिय one who has subdued his senses ८६०, १०७७, १११९, १९३१.
जित्ति old ११५८.
जिह्वा crooked; deceitful ७४८, ७९, ८१९, १९१०.
जिह्वा the tongue १०१६, १६००, १९, १७६९, ७०, ७५, ८३, ८८, ९२, १८३२, १९३३, ६७, ६८, ७०.
जिह्वाच्छेद cutting off of the tongue १६१९, १७६८, ६९, ८८, ९०, ९२, १८९१.
जीर्ण worn out १३९०, १४७३, १६९५, १७४८, १९२९, ६६.
जीव life १०२६, १७७३, १८८७, १९५२, ६२.
जीवद्विभाग partition made during (father's or parent's) lifetime ११४९, ७२, ७३.
जीवन maintenance; life ९५२, ११२७, १२०१, १४०३, ०४, ६६, ७३, १५१२, ५३, १९१६, ७६.
जीवलोक the world of living beings (as opposed to that of the deceased) ९७८, १००४, १२५७.
जीवित maintenance ६६२, १०४०, १२८६, १९८५.

जीविन् a living being; subsisting ७८७, ९४४, १७५८.

सुहृत्पिता co-habited with a member of degraded caste १०२१, ११११.

ज्येन्ती becoming old ९६५.

जेतु victorious; gainer १९०४, ०८, १३, १४.

जेन्य genuine १२५७.

जैमिनी N. of a sage ७६४.

जैह see जैहम्य ८८८.

जैहम्य crookedness; falsehood ७९४, ८४९.

ज्ञातसार (merchandise) of known value १६२०.

ज्ञाति kinsman; community; relation; caste ६०६, २७, ६७, ७९, ८२, ८६, ८०३, १७, ६०, ९६, ९८, ९९, १००, ०१, २८, ८३, ९८, १००६, ०८, ३८, ३९, ८३, ११०२, ४२, १२५२, १३५२, ६३, ७३, ९२, १४३०, ५४, ७१, १५१८, ७५, ७९, ८९, १६२७, १७५५, १८४०, ४१, ६५, १९२९.

ज्ञातिकार्य duty of a kinsman १३९३.

ज्ञातिकुल a group of kinsmen १०३६, ३८.

ज्ञातिजन a relative १०७७.

ज्ञातिधन wealth received from relation १४१५.

ज्ञातिरेतस्य a particular son; begotten by a kinsman (other than husband) १२८४.

ज्ञातिसंबन्ध a relation १०३२.

ज्यातु one who knows; a witness ७६७, ९४१, ४६, ५१.

ज्ञान knowledge; consciousness ७५९, ६९, ८६१, ९३४, १०७१, ११०९, ९३, १२२५, १४०२, १५६९, १६३०, १८०६, १९१०, १३, ६६, ७२, ७४.

ज्यायस् elder ११५९, ९०, ९९, १२३७, ४९, १३४६, १८९१, ९३.

ज्येष्ठ most excellent; eldest ६९५, ९३३, १००५, १०, ६४, ११४६, ४७, ४९, ५९, ६२, ६४, ६५, ६६, ६८, ७०, ८१, ८३, ८४, ८५, ८६, ८९, ९१, ९२, ९३, ९४, ९५, ९६, ९७, ९८, ९९, १२०१, ०८, १०, २४, ३३, ३४, ३६, ३८, ५४, ६०, ६६, ६८, १३२९, ५२, ५५, ८७, ९१, ९७, ९८,

१४०१, २१, २२, ६५, १५४३, ८७, ८८, १९७८, ८१, ८२, ८३, ८४, ८७.

ज्येष्ठता seniority १२३६, ९७, १३९२.

ज्येष्ठपुत्र eldest son १२८१, १३२९.

ज्येष्ठभार्या wife of an elder brother ११०१, १३१६.

ज्येष्ठभाव primogenitureship १२३४.

ज्येष्ठवर a chief wooer १०००.

ज्येष्ठवृत्ति behaving like the eldest brother ११९८.

ज्येष्ठंश additional share of the eldest son; the best share ११८३, ८४, ८५, १२३८, ३९, १३७२, ८४, ९१, ९२, १९८८.

ज्येष्ठा eldest १०२३, ९१, ११०९, १२३५, ४४, ७१, १५२६, २७.

ज्येष्ठवाप्य to be received by the eldest १३९२.

ज्यैष्ठिन्य a son of the father's first wife १००५, १०, १२३३.

ज्यैष्ठ्य the right of primogenitureship; the eldest son-ship ६९५, ८६२, १००२, ५३, ९४, ११०९, १२३६, १३५१, १५४१, ४३, ५७.

ज्योतिर्ज्ञान knowledge of the heavenly bodies १७५९.

झष a large fish ९६१.

झक a chisel १६८०.

डामरिक a particular lower caste; a man dead in epidemic (*Shāmshāstri*) १६९०.

डिडिक a small mouse १६०६.

डेरिका a musk rat १६०६.

तक्र butter-milk १६७०, १७१८.

तक्षन् a carpenter ११२०.

तटाक a tank ८९६, ९२६, २८, ३०, १९२४.

तटाकवामन emptying a tank of its water ९३०.

तडाग a tank ८७३, ९३४, ३७, ३९, ४७, ४८, ५०, ५५, ५८, ५९, ६०, ६२, १६१३, २९, ३०, ५२, १९२९, ७६.

तण्डुल rice १५२०, १९६७, ६८, ८७.

तत a father ९२२, ११२१.

तत्त्वदर्शिन् perceiving truth; a philosopher

८०७, १२३३, १३५१.
 तनय propagating a family; a son १७०,
 १०३३, १२२२, ५८, १३३७, ७६, ७७, १४१३,
 १५१७.
 तनु body १४१५, ६४, १६७४, १७९४, १९०१, ७९.
 तन्तु a thread; progeny; children ६०३, ०५,
 ९२४, १००६, १११५, ६०, १२६४, ६७, ७१,
 १३९४.
 तन्तुनाश loss of thread (progeny) १०१४.
 तन्तुवाय a weaver १६७३, १७०९, १९२७.
 तण्डुल rice-grain १९६५, ६७.
 तपःश्रीता bought by austerity १९३६.
 तपस् religious austerity; penance ६९५, ७१४,
 १०००, ०६, २८, ३०, ३३, ७७, ११०९, ११,
 १९, २९, १२६०, ८३, ८४, १३७६, ७७, ९०,
 १४०२, ६४, १६००, ५१, ६४, १७०२, १८३८,
 ३९, १९३६, ७८, ८३, ८४, ८६, ८७.
 तपस्विन् an ascetic ६९५, ७१४, १३७६, १६१७,
 १९, २७, ६६, ८७, १९१५, ६९.
 तपस्विनी pitiable, poor, wretched woman; a
 female devotee १११४, १६५३.
 तपोवन a grove in which religious austerities
 are performed ६७७, ९२९, १८००.
 तप्तमाष the ordeal with a hot coin (*Māṣa*)
 १९६५, ६६, ६७.
 तमस् a dark or black house १६१९, १९८७.
 तर carrying across or beyond; a boat ६९८,
 १९२१, २२, २७, ३६, ४४, ४५, ४६.
 तरिक a ferry-man ७७८, १६३५, १९४७.
 तरुणगृह vide तोरणगृह ९२५.
 तरुणप्रजात an infant १९४४.
 तर्जन threatening १७९४.
 तर्पण a particular ceremony performed
 with a magical *Mantra* १११८.
 तल palm-beat १६८७.
 तल्प a couch; bed ९७३, ९८, १००२, १३०४,
 ०६, १८४०.
 तल्पारोहण having sexual intercourse with
 (a preceptor's wife) १६०३.
 तवाहमित्युपगत a particular son; a son come

forward declaring 'I am thine' ८३०, ३२.
 तवाहमित्युपगता (a woman) who gives herself
 upto a man saying 'I am thine' ७०३,
 ११०३.
 तविष strong १२५८, १९७१.
 तसर a shuttle १०००.
 तस्कर a thief; robber ७३२, ४५, ६०, ८१, ९०,
 १६२२, ४७, ६४, ७०, ८५, ९२, ९३, ९५,
 १७११, ४५, ४६, ५३, ५४, ५७, ६१, ६३,
 १९१०, १३, २९, ३२, ६५.
 ताडन beating; striking ७२५, ९१९, २०,
 १७७१, ८८, ९४, १८३०, ३३, ३४, ९१,
 १९७०.
 ताडयितु one who strikes १६३७, १९३३.
 ताड्य to be chastised ९१४, १११०, १८१२,
 १९७४.
 ताण्डव dancing (esp. with violent gesti-
 culation) १०२६.
 तानुपाणा satisfying or delighting much ९८९.
 तान्तव made of fibre १७४७.
 तान्त्रिक prescribed in the *Tantra* scripture
 १९६८.
 तान्व one's own son १२५४.
 तापस an ascetic १२८४, १६०३, ५५, ७९, १९२४, २५.
 ताम्बूल a betel १११७.
 ताम्र copper ६०९, २६, ३५, १३७३, १६१४, ७५,
 १७३४, ४७, १९६६.
 तासु a thief १६५६.
 तार see तर १९३६.
 तारका a star ६०५, १८३९.
 तारिक a ferry-man १६११, १९२७, ४४, ४६.
 तार्य freight १९२७, ४५.
 ताल a kind of tree ९३३.
 तालज्ञ knowing the measure (in music)
 ७८७, ९०.
 तालावचर an actor १०३८.
 तालु the palate १८९१.
 तास्कर्य theft १९०६.
 तित्तिरिः a partridge १५९७.
 तिरीदिन् furnished with a head-dress;

secretly going about १८४०.
 तिल sesamum १००१, १११८, १३९०, १५२४,
 १९३८, ३९, ६७.
 तीक्ष्ण sharp; fiery ८६२, ६३, १०३३, १४६४,
 १६००, ६४, १७११, ६५, १९२९, ३९.
 तीर a bank ९५२, १९२७, ४५.
 तीर्थ a passage for landing into a river;
 place of pilgrimage; woman's courses;
 intercourse ८१४, ९५९, ८१, १००२, ३०,
 ४०, १११२, १८५१, ८०, १९२४.
 तीर्थगमन visiting a place of pilgrimage
 १०२१, ३८.
 तीर्थगूहन concealing the fact of being in
 menses १०३४.
 तीर्थघात violation of sacred institutions
 १६१७.
 तीर्थसमवाय (of many wives) being in men-
 ses at one and the same time १०३४.
 तीर्थसेवा pilgrimage १११९.
 तीर्थगमन not having intercourse while in
 menses १०३४.
 तीर्थानुसारिन् a pilgrim १६११, १९४४.
 तीर्थोपरोध neglect of intercourse १०४०.
 तीव्र strong; severe १११५, १४०१, १६४४,
 १७८५, ८९, ९१.
 तीव्रदण्ड heavy punishment १६४४, १९७०.
 तुभ्य N. of an enemy of *Indra* ११६०.
 तुच्छश्रावण a false claim or suit ६११.
 तुज frightful (to the enemy) ११५९.
 तुलवाय a tailor १६७४.
 तुर quick; prompt ९०२, १८९९.
 तुवं N. of a hero and ancestor of the
Āryan race ८१०.
 तुवंसु N. of a son of *yayāti* १३९१.
 तुला a balance ६०९, १६७३, ७७, ७८, १७०७,
 २८, २९, ५०, ६१, ६३, १९६५, ६६, ६७.
 तुलामान a balance १६११, १३, ६९, ७१, ७७,
 १९२७.
 तुलित weighed १९६६.
 तुल्लिम weighable ८८३.

तुल्य similar; equal ७३४, ६३, ८६२, ९००,
 १०३८, ११७५, ८४, १२३८, ४५, ७३, ८७, ८८,
 १३४८, ५०, १५११, २५, १६२१, ८५, ८७,
 १७७०, ७१, ७२, ७८, ८६, ९२, १८२७, ४८,
 ४९, ६६, ६८.
 तुल्यवध murder of a person (equal in caste)
 १६०६.
 तुल्यंश taking equal share १२४५.
 तुष the chaff of grain ९३४, ४०, ४४, ५०, ६१,
 ६२.
 तुष्टि satisfaction; compensation ७१३, १६३०,
 १८०६, ३३.
 तूल panicle of a plant or flower ६०८, १९३८.
 तुण grass ६०९, ३०, ८५१, ५२, ९१२, १६०९,
 ५७, ६१, ७०, ७२, १७१८, २२, ४४, ४५, ४९,
 ६०, ६६, ९८, १८९०, १९३८, ८१.
 तृतीयिन् entitled to a third part or share
 ७७५.
 तेजस् splendour; lustre; power ९०३, १२६७,
 १५९४, १६००, ०५, १२, १९३०, ३१, ३६, ४०,
 ७०.
 तैमात N. of a snake; a species of snake
 १४६४.
 तैल oil ६२६, ३२, ३५, ११०१, १३४८, १६१५, ७०,
 ८५, १७१८, ४९, ७०, ७६, ८८, १८९१,
 १९६६.
 तोक an offspring १२५५.
 तोय water ८०७, ९३०, ४६, १९२७, ३०, ४२,
 ४६.
 तोरण (गृह) arched doorway of a house ९२६,
 १९१४.
 त्यक्त abandoned ७६७, १०९५, १११०, १८, १९,
 १३०९, १६४८, १८५०.
 त्यक्तदार one who has abandoned his wife
 १८८१, ८८.
 त्यक्तप्रज्य one who has abandoned the life
 of a religious mendicant ८१६.
 त्यक्तबान्धव one who has forsaken his rela-
 tives १०९८.
 त्याग forsaking; abandonment ७५५, ७१, ८३,

८२३, ९९, १०२१, ५६, ५८, ८६, १११३,
१२७३, १३९३, १६२७, १९२६.
त्यागिन् a forsaker ८२९, १६१०.
त्याजक one who abandons or expells ८४७.
त्याज्य to be abandoned १०३१, ३४, ५७,
१११७, १६१३, १८८७.
त्रपुष cucumber १७६१, ६३.
त्रपुस् tin ६०९, २६, १६७५, १७३४, ४७, ६७,
६८, ६९.
त्रयी consisting of three *Vedas* ११०६,
१२८३.
त्रसदस्यु N. of a prince ८११.
त्रिदिव heaven १६९२, १९२९, ६४.
त्रिदिवेश्वर the *Indra* १९६४.
त्रिदिवौकस् heaven-residing; a god ९२०.
त्रिपुरस् extending over three generations
९४९, १२८१, १३५६.
त्रिपौरुष(धी) see त्रिपुरस् १३५६, ८४.
त्रिभोग possession for three generations
८९५, ९८, ९००, ०१.
त्रिलोक the three worlds १०३१, ३२.
त्रिवर्ग the three things viz. religion, wealth
and desire १०२६, ८७, १११४.
त्रिवर्गाः the three castes १२४५.
त्रिविष्टप *Indra's* heaven १२८१.
त्रिशिर्षन् three-headed; N. of a *Rsi* १६०३,
१९७७.
त्रिसुपर्ण N of *R.V.* 10/114/3-5 (or of *Taittiriya*
Aranyaka 10/48-50) १५९७, १६०१, ०३.
त्रेता the *Tretā* age १८९७, ९८.
त्रेतायुग see त्रेता ११०९, १९३०.
त्रैपुराणिक see त्रिपुरस् १३८४.
त्रैवार्षिक see त्रैवार्षिक ९३०.
त्रैवार्षिक lasting for three years १२४४.
त्रैविद्य well-versed in the three *Vedas* ८६५,
७४, १४६८, ७०, ७४, ७८, १७७०, ८२, १९२१,
४२, ५०.
त्र्यम्बक three-eyed; *Rudra* १००८.
त्र्यरुण N. of a king १९८९.
त्वच् skin १६१९, १८०३, २९, ३१.

त्वष्टृ N. of a deity १००१, ०४, १४२३, १८३६.
त्वाष्टृ the son of त्वष्टृ १५९७, १६०३, १९७७.
त्वोत् protected; loved ११५८.
दंष्ट्रिन् an animal with tusks १६१२, २१, ५१,
१८२०, १९३३.
दक्ष able; industrious; skilful ६००, ७८४,
८७३, ७८, १०२६, ५९, ८५, ८८, ९९, ११०९,
११, १४, १२६४, ९४, १४००, १५९१, १८९३,
१९७९.
दक्षिण southern; right (not left); excellent
७९१, ८२८, ९००, ९८, १००१, ०६, १२, १३,
१५, ११८३, १२०१, ८६, १६१७, १७००,
१९००, ०१, १९, २०, २१, ४०, ६५, ८१.
दक्षिणा fee or present to the officiating pri-
est; gift; cow; south ७७०, ७१, ७२,
७३, ७४, ८३, ८९, ९१, ९२, ८११, १४, ९००,
०१, १०००, ०६, ०९, १२८१, ८३, १३६४, ८५,
१५२६, ९७, १६२३, १९८०, ८१.
दक्षिणाज a particular son १९८२.
दग्धव्य to be burnt १७६०, ६५, १८६४, ८६.
दण्ड punishment (corporal, verbal and
fiscal; chastisement and imprisonment,
reprimand, fine) ६११, २७, ३८, ५५, ६०,
६१, ६३, ७२, ७६, ७७, ७८, ८५, ७१४,
१५, १६, ३१, ३५, ४४, ४५, ४९, ५४,
५९, ६३, ६४, ६५, ६७, ६८, ६९, ७१,
७६, ८०५, १७, ४३, ४४, ५५, ६१, ६२,
६३, ७३, ७८, ७९, ८१, ८२, ९६, ९८,
९००, ०५, ०६, १०, १२, १४, १७, १८,
२०, २१, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१,
३२, ४२, ५२, ५४, ५९, ६१, १०३०, ३४,
३५, ३६, ३७, ३८, ९७, ९९, १११०, ३१,
१४३१, ५८, १६०६, ०९, ११, १२, १३,
१४, १७, १८, १९, २०, २१, २२, २७,
२८, २९, ३०, ३१, ३३, ३४, ३६, ३७,
४०, ४३, ४४, ४५, ४९, ५०, ५२, ५३,
५७, ७०, ७१, ७२, ७३, ७४, ७६, ७७,
७८, ८४, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, ९५,
९८, १७०१, ०२, १२, १४, १७, १८, १९,
२३, २७, २८, ३०, ३४, ४९, ५०, ५५,

५७, ५८, ६२, ६५, ६६, १७६७, ७१, ७२,
 ७३, ७४, ७७, ७९, ८२, ८५, ८७, ८८, ८९,
 ९०, ९१, ९२, ९५, ९७, ९८, १८००, ०१,
 ०५, ०६, ०७, ०९, १०, ११, १४, १५, १७,
 १८, १९, २२, २३, २५, २७, ३१, ३२, ३३,
 ३४, ३५, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१,
 ५४, ५५, ५७, ५९, ६०, ६३, ६६, ७२, ७५,
 ७८, ७९, ८२, ८४, ८७, ८९, ९०, ९२,
 १९०४, ०६, १७, १८, २१, २२, २३, २५,
 २६, २७, २९, ३०, ३१, ३२, ३३, ३५, ३६,
 ३९, ४३, ५०, ५४, ५८, ६०, ६७, ६९, ७०,
 ७२, ७४, ७५, ७६.
 दण्डकर्मन् act of punishment ९२१, १६१४, १८,
 ६५, १७३८, १९६९.
 दण्डकल्प division of punishment १६१८.
 दण्डकल्पना decision of punishment १७३३.
 दण्डकारिन् a punisher १६१२.
 दण्डकोपक one who incites disaffection in
 the army १६१९.
 दण्डम् committing an assault १८६९.
 दण्डताडन flogging ८४२, १७९५.
 दण्डदास a slave or one enslaved for (non-
 payment of) fine ८२१, १९२८.
 दण्डधर a rod-bearer; punisher १२४४.
 दण्डधारण punishment १७९२, १८१४, १९३६.
 दण्डन the act of punishing १६६८, १८५१,
 ८९, ९१, १९७०, ७६.
 दण्डनिग्रह curbing or subjection by punish-
 ment १६४५.
 दण्डनीति political administration; science of
 state ८१८, १७५७.
 दण्डनीय to be punished or fined ८०१, ९१३,
 ४६, १६११, ६९, १७८१, ९०.
 दण्डपरुष one who commits violence ८६०.
 दण्डपारुष्य violence; assault ९०६, १०२२, ३५,
 १६१५, २०, ७६, ९०, १७६८, ९४, ९८, १८०१,
 २४, २७, ३०, ३१, ३३, ३४, ३५.
 दण्डप्रणयन infliction of punishment १७८३.
 दण्डप्रणीत one enslaved for fine or court
 decrees ८१७.

दण्डप्रयोग see दण्डप्रणयन १६७१.

दण्डभय threat of punishment ७९४, १६१५.

दण्डभाज् liable for punishment ८९२, ९१९.

५८, ५९, १६३५, १७८७, ९२, १८२६, २९.

दण्डलेश small fine ७१९.

दण्डविधि law of punishment ८६५, १६४३,
 १८०१.

दण्डवृद्धि enhancement of punishment १६७७,
 ७८, ७९.

दण्डशेष balance of fine ६८०, ७०८, १४.

दण्डित punished; convicted ६७२.

दण्ड्य to be fined or punished ६३७, ७६,
 ७१६, २१, २७, ३२, ४६, ४८, ५२, ५४, ५६,
 ६९, ७१, ९४, ८०४, ०६, २०, ३८, ४४, ५५,
 ७६, ७८, ८०, ९१, ९०५, ११, २१, ३८, ३९,
 ४१, ४५, ५८, ६२, १०५८, ७९, ९७, ११०६,
 १४४७, ५८, १६०९, ११, १२, १३, २१, २७,
 ४६, ५२, ५४, ६९, ७०, ७२, १७३६, ५९,
 ६४, ६७, ७०, ७१, ७४, ७९, ८८, ९०, ९४,
 ९६, ९७, १८०३, ४१, ४३, ४७, ५८, ६०,
 ६३, ६४, ८४, ८६, ९०, ९१, ९२, १९१४,
 २१, २६, २७, ३३, ३५, ३६, ४३, ४४,
 ५५, ५८, ६२, ७१, ७२, ७५, ७६.

दण्डयोत्सर्ग release of a convict १६६८.

दत् a tooth ९९२, ११८१, १५९९, १८१७.

दत्त given; granted; a gift; the son given;
 a particular son ६०३, ०५, १०, ७५,
 ७१५, ३१, ३६, ५०, ५३, ६७, ७४, ७६,
 ८६, ८९, ९०, ९४, ९५, ९६, ९८, ९९, ८००,
 ०२, ०३, ०४, ०५, ०६, ०७, ०८, ८८,
 १००३, २१, ४०, ४३, ११०९, १८, १९,
 २२, १२०५, १९, २०, २३, २४, ३१, ४३,
 ४४, ६३, ६५, ६९, ७०, ७८, ७९, ८३, ८४,
 ८६, ८८, १३२०, २८, ३४, ४६, ४८, ५१,
 ५२, ५५, ५६, ५८, ७१, ७२, ७३, ७४,
 ७६, ७७, ८३, ८४, १४०८, २८, २९, ३०,
 ३१, ३८, ४०, ४२, ४३, ४७, ४८, ५०,
 ५२, ५३, ५४, ५५, ६०, ६३, १९४०, ५६,
 ६१, ७८.

दत्तक the son given; a particular son.

१२७३, ७७, ७९, १३३२, ५२, ५५, ५६, ७४, ८४.
 दत्तगोत्र adopted family-name १११८, १३२८.
 दत्तनाश resumption of gift १११६.
 दत्तपुत्र see दत्तक १३५०, ७२.
 दत्तशेष a part of (debt) which remains to be paid ७०९.
 दत्तस्तोम one who has paid the rent ८५४.
 दत्ता given; betrothed; given away (in marriage) ९५१, ५२, १०५५, ७८, ११०९, १२७९, १३२९, ५०, ७४, ७६, १५५८, १९७५, ८६.
 दत्ताप्रदानिक resumption of gift ७९७.
 दत्त्रिम see दत्तक ८२१, १२८१, १३०४, २६, २७, १९२८.
 ददाति a gift १९७२.
 दधि co-agulated milk १००७, १६७०, १७१८, १९३८.
 दधिषु striving after; a suitor १००४.
 दन्त a tooth ६०९, १०२६, १२४४, १६००, २१, १७७२, ७६, ९९, १८३१, १९७७.
 दन्तमाण्ड an article of ivory १६१४.
 दम् fine; punishment ६३४, ५६, ६०, ७२८, ४३, ५८, ६०, ६१, ६२, ६५, ६७, ८०६, १९, ३८, ५३, ५४, ५५, ६७, ७४, ८५, ९००, १३, १९, ३०, ३८, ३९, ६२, ११०९, १६२८, ३१, ३३, ३५, ३६, ३७, ४०, ४५, ४६, ४७, ५२, ५४, ५५, ७०, ९०, ९९, १७०४, ०९, १८, १९, २९, ३०, ३२, ३३, ३८, ४२, ५०, ५९, ६०, ७०, ७४, ७६, ८०, ८१, ८४, ८८, ९०, ९२, १८०४, ०८, १०, १४, १५, १८, २१, २२, २३, ३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५, ५९, ६०, ६१, ६८, ७२, ७६, ७७, ८४, ८६, ८९, ९०, ९२, १९२१, २७, २९, ३०, ३३, ४१, ६८, ६९, ७०, ७१, ७५, ७६.
 दमन the act of punishment १९१७, ७०.
 दमयन्ती N. of Nala's wife ८१९.
 दम्पती a house-master; husband and wife ६८०, ७२१, ९७०, ७३, ७६, ८४, ८९, १००२, ०४, ८७, ११०२, १३७४, १४३०, १६३५, १८३६, १९२२.
 दम्प्य tameable १६२१.

दरिद्र poor ८६३, ७३, १०३०, १३१७, १६८५, १९४१.
 दर्प pride; arrogance ७९५, १११९, १६४१, १७४४, ७०, ७१, ७६, ८८, ९०, १८०२, २९, ५३, ६५, ६७, ८१.
 दर्पक्रीडा amorous sport १०३६.
 दर्पदान gift through pride or haughtiness ७९४.
 दर्भ a kind of grass १८४५.
 दर्शक (लोहितस्य) making (blood) appear (by striking any one) १८०३, २९.
 दर्शन seeing; showing; (surety for) appearance ६६२, ६४, ६५, ७१, ७४, ७६, ७६१, ७०, ९२, ८०६, ९०५, १६, १९, ३५, ४७, १०५०, ८५, ११०७, १२८५, १३४८, १६८३, ८६, ९६, ९८, १७५५, ६५, ९३, ९५, १८१६, २४, ८७, १९२०, २९, ३६, ६४, ७०, ७४, ७५, ८२, ८४.
 दर्शनप्रतिभू surety for appearance ६६६, ७३, ७२८.
 दर्शश्राद्ध a *S'rāddha* performed on new-moon १५८९.
 दल bamboo १६७०, ७१, १७९४, १९३८.
 दलमाण्ड an article of bamboo १६७२.
 दशकुली a group of ten families १९२४.
 दशग्रामी a group of ten villages १२९, १६२०, १७४३.
 दशबन्ध ten times (the amount of wages) ८४३.
 दशमोद्धार the tenth part as the preferential share ११९४.
 दशरथ N. of the king of *Ayodhyā* ८१०, १३२९.
 दशहोत्र symbolizing ten parts of a sacrifice १००६.
 दशाध्यक्ष a chief of ten villages १९२१.
 दस्यु enemy of *Ārya*; N. of a people ६००, ८०९, १०, १२४४, १६६३, ९६, १७५३, ५४, १९७१.
 दहन burning १६८७, १८९१, १९२४.
 दाक्षिणाजी a woman inhabitant of Deccan

१२५५.

दाक्षिणात्य belonging to Deccan १९४१, ४३.

दाडिम a kind of fruit १७६१, ६३.

दाढिका the beard १८०३, २९.

दाण्डिक a police १९४३.

दातृ a giver (of gift, daughter, child etc.)

६३१, ६४, ७१, ७४८, ५३, ५६, ९४, ८०६,

१४, १७, ७९, १०४०, ४०, ७७, ७८, ११५९,

१२५१, ५२, १३६३, ८४, १६३३, ८७, १७००,

१९३६, ८४.

दातृगोत्र family of the one who has given
a child as gift १११८.

दान gift; giving; (surety for) payment;

giving in marriage; liberality ६५६, ६१,

६२, ६६, ६९, ७१, ७३, ७६, ७१०, ३२, ३७,

६६, ९२, ९४, ९९, ८०३, ०४, ०५, ०६, ०७,

११, ३५, ६१, ६२, ६७, ७७, ७९, ९८, ९५२,

१०२५, २८, ३०, ३४, ३८, ६०, ९६, ११०९,

११, २९, ३०, ९३, १२२९, ४५, ५५, ६३,

१४४९, ६३, ६८, १५२३, २४, ६८, ७५, ८०,

८५, ८६, ८७, ८८, १६१९, २१, ३९, ७४, ८४,

९०, १७५५, ९६, १८४८, ४९, १९३२, ३६, ४०,

४३, ७०, ७३, ७५, ७६, ७८, ८८.

दानकाल the time of giving (a maiden in
marriage) १२२८.

दानग्रहण delivery and receipt ६२२, २४.

दानप्रतिभू surety for payment ६६४, ७६.

दानमार्ग law of gift ७९८.

दानादानविधि rule regarding the gift and
receipt (of merchandise) ८४८, ८६.

दापक causing to give १६८४, १९४२.

दाय inheritance; partible wealth; heritage;

delivery ६७९, ७३९, ४७, ६०, ६९, ८१७,

६३, ११२६, ४२, ४४, ६१, ६४, ८१, ९३,

१२०३, ३९, ४१, ४६, ५५, ६१, ६६, ७८, १३२४,

५२, ८५, ८७, ८८, ९३, ९४, १४१५, २९, ६०,

६७, ७५, १५२५, २९, ६०, १६१५, ८२,

१८३९, १९८२, ८४.

दायक a giver ८०४, १६८४, १७५५.

दायमर्ष law of inheritance ११८५.

दायभाग the division of inheritance ११२७,

३२, ४६, १२२९.

दायमूल regarding inheritance ११२५.

दायविधि see दायमर्ष ११८४, १५१२.

दायविभाग see दायभाग ११८४, १२०३, ८९, १३८७,

१४०७, ६९.

दायहर one who takes the inheritance

१२८०, १३५१, १५२९.

दायांशभागिन् entitled to a share in the in-
heritance १४०४.

दायागत acquired as a share in the property

८१७.

दायाद a co-parcener; receiver of inheri-

tance; co-heir ६६४, ७९, ८०, ७३६, ५०, ५५,

८२, ८०३, १७, ९०१, १०४०, ११४२, ४३, ६५,

१२०६, ०८, १५, २४, ३०, ३२, ४३, ५४, ७३,

७८, ८२, ८८, १३२०, ५०, ५५, ७६, ८५, ९१,

१४१४, ३०, ५६, ६२, ६४, ७०, १५१२, २०,

५९, ७५, ७९, ८५, ८९, १६००.

दायाददर्शन appearance of an heir for claim
७८२.

दायादबान्धव heir and kinsman ७७९.

दायादुपागत (a slave) obtained by inheri-
tance ८२९.

दायाय inheritance; ancestral property ११९४,

१३९२, १४१६, २८, १६१५, ८३, १९८४.

दायापवर्तन forfeiture of property १०५६,
१३९३.

दायार्थ inheritable property १२०३.

दायिन् a giver; depositary ७४८, ९४, १६०९,
९७, १७६२, १९७१.

दार a wife ६६१, ७०४, २५, ३५, ५६, ९४, ९३,

९८, ८०२, ०४, ०५, ०७, १४, २९, ३५, ४३,

६३, १०१७, २४, २६, ९१, ११११, १२२८, ४४,

१३७३, ९४, १६१९, १८४४, ४५, ४७, ५०, ५६,

८१, ८८, ८९, १९६७, ७७, ७८.

दारदान giving a wife ७९४.

दारपरित्यागिन् a repudiator of wife १०३१.

दारमूल originating in wife ७०४.

दारलक्षण sign of wife-hood ८८३.

दारहर one who abducts another's wife
१६०८, २६.

दाराधीन dependant on a wife १०५२.

दार a piece of wood १३८५, १६७१, १७२२,
४५, १९३८.

दारुण frightful ११११, १७७५, ७८.

दाश a mariner; ferry-man १९२७, ४६, ८६.

दास a slave; servant ६३१, ९२, ९५, ९६, ७०८,
१२, १४, ६३, ६४, ८०९, १०, १२, १४, १६,
१७, १८, १९, २२, २४, २५, ३०, ३३, ३४,
३७, ३९, ४०, ९२५, १०२९, १२२३, १३७४,
७५, १६१३, १७, १८१२, २७, ३३, ३५, १८४९,
५०, १९२८, ७४, ७५.

दासकर्मन् work done by a slave or labourer
८२९, ३६.

दासकल्प law regarding a slave ८१६, १७.

दासता slavery ८२९, ३९.

दासत्व slavery ८२९, ३०, ३१, ३३, ३५, ३६, ३७,
४०.

दासदासी a female slave of a slave १३१०.

दासद्रव्य property of a slave ८१७.

दासधन see दासद्रव्य १३९१.

दासधर्म duty of a slave ८१८.

दासपुत्र son of a slave १३७७.

दासप्रवर्ग a multitude of servants ८०९.

दासभार्य servants and wives ८१४, ९२५.

दासभाव slavery ८१७, १९, ३९.

दासयोनि race of slaves ८२१, १९२८.

दासवर्ग class of slaves ७३१.

दासवृत्ति having the occupation of a slave
१३७४.

दासहर्तु one who kidnaps a slave १७११.

दासी a female slave ६११, ७६४, ८०९, १०, ११,
१२, १३, १४, १६, १७, १८, ३८, ४०, १०२९,
७३, ७४, १११८, १९, १३१०, ३८, ७५, ७७,
९२, १६१७, १८, ३४, ९०, १७४९, १८३५,
४९, ७७, ७८, ८३, १९२२, ७३, ७५.

दासीकृत enslaved ८३३.

दासीत्व female-slavery ८३७, ४०.

दासीभाव the condition of a female-slave

८४०.

दासीशत a hundred female-slaves ८१४.

दासीसहस्र a thousand female-slaves ८१४.

दासीपुत्र son of a female-slave ८३६, ३९.

दास्य slavery; servitude ८१४, १६, १८, १९,
२०, २१, २४, ३०, ३१, ३२, ३५, ३६, ३९, ४०,
१८४९, ६६, १९१८, २७, २८.

दास्याः पुत्र the son of a female-slave; low
wretch or miscreant ८१२.

दाह fire; a place of cremation १९४४.

दाहक an incendiary १६३९.

दिक्पाल a gurdian of regions; sentry १७५६
६२.

दिग्गलम profit arising from dealing in for-
eign countries ८८३, ८७.

दिग्निचारिन् one who travels abroad ८८७.

दिधिषु striving for; a suitor ९७२, ७८, १२५७.

दिधिषूपति the husband of a woman (a
widow remarried or an elder sister
married after the younger) १५९२.

दिवस a day १६७८, ७९, ८७.

दिवस्पुत्र the son of sky ११२१.

दिवाकर the sun १९७९.

दिवोदास N. of one of the leading princes
of the early Vaidika age ६००, १२५८.

दिव्य divine; ordeal ६७६, ७३१, ४८, ५१, ५५,
१२८४, १६४८, ७२, १८३४, ९१, ९५, १९६५,
६७, ८५.

दीक्षण see दीक्षा ७७२.

दीक्षा consecration for a religious ceremony
१००९.

दीक्षित consecrated १८५३, ९७.

दीन(ना) depressed; poor ८००, ०७, ७८, ११११,
१९, ४६, १६२७.

दीनार a particular coin ८८८, १९६७, ६८.

दीर्घतमस् N. of a sage १०२६, १३९०.

दीर्घतम a long continued Soma-sacrifice
६११.

दीवित् a gambler १९०३.

दीव्यमान playing dice; entertaining one self

१००७.
 दुःख trouble; pain १११०, १५, १६१५, ५१,
 १७९६, ९९, १८००, ०५, १६, १९, २१, २२,
 ३४, ३५, १९३०, ६४, ७४, ७८, ८१, ८५.
 दुःषन्त N. of a king १९८५.
 दुकूल fine cloth १६७३.
 दुग्ध milk ९०५.
 दुःखिना misfortune; calamity (personified)
 १६००, १८३९.
 दुरित sin ६०५, ९९९, १६०१, ०२, १८४५.
 दुर्वे evil-doer; criminal ९७०.
 दुरोक्ताश्चिस् glowing unpleasantly (too bri-
 ght or hot) ९६३.
 दुरोण home; abode ९६५, ८१.
 दुर्ग a fortress ७३५, १६१२, १७, ८५, १९८१, २४,
 ४२, ८५.
 दुर्गनिवासिन् living in a fort ८७४.
 दुर्गनिवेश construction of a fort ९३१.
 दुर्गराष्ट्रकोपक one who foments discontent
 among the people living in a fort १६१९.
 दुर्जय a particular name १२८४.
 दुर्दृष्ट wrongly decided १९३३.
 दुर्बल weak १६८६, १९३६, ३९.
 दुर्मात्रिण a bad *Brāhmaṇa* १२८५.
 दुर्मिक्ष famine; privation ८३१, १११०, १४३०,
 ४७, १८५०, १९२४.
 दुर्य home ९८१, १००१.
 दुर्योधन N. of a king १९८४.
 दुर्वासस् N. of a sage १२८५.
 दुर्विभक्त divided illegally or badly १५७१, ७४.
 दुश्चर्मन् afflicted with skin-disease ९९२,
 १५९९.
 दुष्कुल a low-family १०२६.
 दुष्कृत wrongly or wickedly done; wicked
 deed १००२, ०४, ११११, १६०३, ६८, ७१,
 १९७७, ८४.
 दुष्क्रीत badly or dearly bought; a foolish
 bargain ८९३.
 दुष्ट defective; blemish; wicked; severe
 ८८५, ९७, ९५६, १०१४, ३३, ९७, १११८,

१६०९, १७५४, ६६, ८७, ९९, १८४३, ६१, ६९,
 ९०, १७६०, १९३०, ७०, ७५.
 दुष्यन्त N. of a king १२८८.
 दुहितु a daughter ७११, ८०६, १२, ६३, ९८१,
 ९५, १००३, ०४, ०५, ०६, ०७, ०९, १८, ३४,
 ४३, १२५५, ६०, ६२, ६८, ७३, ८३, ८६, ८८,
 ९४, १३३८, ७४, ७६, ८५, १४०७, १५, १६,
 २३, २५, २७, ३०, ३७ ४१, ४५, ४९, ५०,
 ६२, ६३, ६६, ७३, ७४, ७९, १५११, १२, १५,
 २१, २४, २५, २६, २७, २९, ५४, १६८०,
 १८३६, ३७, ४०, ४१, ४९, ५०, ८२, ९०,
 १९१९, ७७, ७८, ७९, ८५, ८६, ८८.
 दुहितुगामि (property) inheritable by daug-
 hter १४२८, ७०.
 दुहितुदायाच daughter's property १२५५.
 दुहितुविक्रय sale of a daughter १०४३, ४४.
 दूत a messenger ११३०, १६६८, १८३८, ८७.
 दूती a female messenger १८८१, ८५, ८९.
 दूत्य work of a messenger ११४३.
 दूरवहिष्कृत ex-communicated ८३१.
 दूरेवान्धव a distant relative १२७३.
 दूर्वा a kind of grass १९६७.
 दूषक offender; causing dissension; one
 who spoils १६१२, ३२, १७६६, १८४७.
 दूषण fault; offence; spoiling ११०६, ११,
 १६१३, ३१, १७८९, १८७६, १९२९.
 दूषमाण one who defiles १८९२.
 दूषयितु see दूषक १६१०.
 दूषित blamed; spoiled १०३१, ८४, ११०३,
 १८९१, १९४३.
 दृति a leather bag १९२४.
 दृष्ट ordained; mentioned; ascertained; app-
 lied; visible ६६९, ७१, ७०९, ४९, ८३,
 ८०७, २५, १०५४, ७७, १११०, १४, १२४४,
 १६४३, ८६, ८७, १७५३, १९३३, ६२, ७८.
 दृष्टलिङ्ग an eyewitness १०३६.
 दृष्टान्त standard; example; precedent; pro-
 mised by *Shāstra* १२४३, ४४, १७९५, १९४१.
 दृष्टान्तोपगत promised by *Shāstra*, ordained
 in the *Veda* १२८७.

दुष्टपराध one whose offence is previously ascertained १०६.

दुष्टार्थ whose purpose is purely secular ८०७, १६०४.

दृष्टिपात a window ९५९.

देय to be paid or given; liability; present

६२२, ३६, ४९, ५१, ६१, ७२, ७४, ७५, ७६, ७७, ७९, ८३, ८४, ८५, ७०४, ०६, ०७, ०९, १०, ११, १३, १४, १५, २०, २७, २८, ३१, ४९, ५१, ५६, ६६, ७३, ८५, ८६, ८८, ९२, ९४, ९५, ९७, ९८, ९९, ८०२, ०५, ०६, ०७, १४, १८, ३९, ४३, ४४, ४५, ४७, ५४, ५९, ७५, ७९, ९११, १८, ४७, ६०, ११०९, ९९, १२२७, २९, ३१, ४३, ४४, ४६, ५२, ८३, १३९१, ९३, १४०३, २२, २९, ३७, ५८, ६०, १५२०, ८९, १७६३, ६५, १८९६, १९०३, ११, १३, १४, २२, ३९, ४१, ५०, ५२, ५८, ६०, ६७, ७९, ८८.

देया to be presented or given; to be or being given in matrimony; to be appointed; to be divided; proper to be given ७९१, ८५६, ११०९, १०, १६, १२२३, ८७.

देव a deity; god ६०२, ०३, ०४, ०६, ८१०, १३, ५७, ५८, ६०, ९२३, २४, ६५, ६७, ६८, ७१, ७२, ७३, ७४, ७५, ७७, ८१, ८२, ८४, ८५, ८६, ८७, ९३, ९५, ९७, ९८, ९९, १००१, ०२, ०३, ०४, ०५, ०७, १४, १५, २१, २३, २४, ३०, ३३, ५५, ६०, ७५, १११३, १८, १९, ११२०, २२, ४२, ४३, ४४, ६२, ८१, ९५, १२४४, ५८, ६०, ६२, ८३, ८४, ८६, १३६४, ८४, ८५, १४६४, ७३, १५८८, ९४, ९५, ९६, ९७, १६००, ०१, ०२, २१, ४९, ५५, १७४५, ६६, ७३, ८२, ९३, १८११, ३६, ३७, ३९, ४०, ४१, ९३, ९५, ९६, १९०० ०१, ०२, ०३, २२, २४, ३०, ४०, ४२, ६५, ६६, ७०, ७७, ८१, ८२, ८३, ८५.

देवकुलस्थान a temple ९२९.

देवक्रोध (षण्ड) (an impotent) who has been deprived of his potency by the wrath

of a deity १०९४.

देवगृह a temple; sanctuary ७८७, ९०, ८७३, ९५८, ६१.

देवजून incited by the god ९९०, १४६४, १६००.

देवता god; divinity ६०३, ०४, ०५, ८०८, १४, ५८, ६०, ९९४, १००८, २३, २८, ५२, ७७, ११०६, १५, १७, १९, १२४४, ७८, ८३, १५२४, ९५, ९६, १७२७, १९६५, ७९.

देवतागार sanctuary of a divinity १६२९, १७१३, १९२९.

देवतागृह see देवतागार ११८३.

देवतायतन see देवतागार ९३४, १७५४.

देवद्रव्य property of gods १६१८.

देवधन see देवद्रव्य १६४६.

देवन game at dice १९०६, १०, ११.

देवपत्नी wife of a god ६०३, १८४०, १९०३.

देवपशु an animal consecrated to a deity ९११, १६१८, २१, १८३४.

देवपुत्र the son of a god १९८०.

देवपीयु reviling or despising the god १४६४, १६००.

देवपुरा divine fortress १००१.

देवप्रतिमा image of a god १६११, १८.

देवबन्धु related to the gods १६००.

देवभाग N. of a son of the king s'ūra १३७६.

देवयान leading to the gods ६०२.

देवयानी N. of the wife of yagyāti १३९१.

देवर a brother-in-law ७०३, ९८०, १०१२, १३, २०, २१, ४३, ५२, ६५, ६९, ८९, ११०१, ०३, १६, १८, १२५७, १३७३, ७४, ८४, ९५, ९६, १४०२, ५८.

देवरवती having a brother-in-law १३८७.

देवरात god-given; N. of a sage १२६१, १९८१.

देवरातो वैश्वामित्र a god-given son of Vishvā-mitra; N. of a sage १२६०, १९८१.

देवलोक the world or sphere of a divinity; heaven १०२८, ७७, १२६२.

देववत् N. of a king ८११.

देवव्रत any religious observation १००९.
 देवश्रवस् N. of a son of the king *Sūra*
 १३७६.
 देवस्थान a temple ९३०.
 देवस्व see देवधन १७२७.
 देवायतन a temple ९२६, ३१.
 देवी a female deity ७९२, ९२४, ६४, ७९, ९५,
 १००१, ०२, ०३, ०५, ०६, १२८४, १८३८,
 १९६६.
 देव्य a brother-in-law ९८६, १०००.
 देवृकामा loving a brother-in-law १००२.
 देवेन्द्र excellent among the gods; N. of
Indra or *S'iva* ८६०.
 देश a place; country ६१८, १९, २५, २६, ६२,
 ७२, ७३, ७४, ७९, ७०३, ११, २८, ३५, ३६,
 ५७, ६१, ७९, ८२, ८८, ८०६, १७, ४४, ४७,
 ५४, ६२, ६४, ८८, ९०८, १६, ३०, ४५, ५१,
 ५५, ५६, १०३८, ११०३, १०, १९, ६५, ८५,
 १५६९, ८९, १६०९, १८, ४०, ७१, ७३, ७६,
 ७९, ८२, ८३, ८४, ८५, ९५, १७३५, ३८, ४६,
 ५३, ७०, ७६, ८२, ८४, ८९, ९०, ९१, ९२,
 ९५, १८५०, १९०७, १७, १९, २१, २२, २७,
 २८, २९, ३१, ४१, ४२, ४३, ४५, ५४, ६५,
 ६६, ६९, ७९.
 देशत्याग one who has absconded ६८०.
 देशदृष्ट seen (i. e. usual or customary) in
 a country १९४२.
 देशदृष्टि custom peculiar to a country १९४२.
 देशधर्म usages of a country ७०३, ११०३,
 १९१८, २१, २२, ३१, ४३.
 देशनिक्षेप emigration to another country
 १९२४.
 देशस्थिति local custom ७८६.
 देशाचार usages of a country ६२५, ७२७, २८.
 देशाध्यक्ष lord of the whole country १९२१.
 देशिकद providing guides १७५५.
 देशिन् an inhabitant of a country १९४३.
 देण्य a gift ११५९.
 देह the body १०६४, ७०, १११९, १२८३, ९७,
 १३५०, १५१३, १८३३, ९१.

दैत्य a demon १९७०.
 दैवं दायं godly inheritance १२६१, १९८१.
 दैव fate; belonging to the gods; a form of
 marriage; deity ६३६, ६१, ७५५, ५६, ८१,
 १०२३, २९, ३४, ९६, ९८, १११८, १२६१,
 ६२, ८४, १४३९, १६१०, ३४, १९१८, २४, २५.
 दैवत a god; deity ८६३, १०२९, ३१, ७५, ७६,
 ७७, १११९, १८३५, ५०, १९२४, ३०, ४०.
 दैवराज fate and king ६३६, ४२, ४९, ५१, ५५,
 ५८, ७६, ७४८, ५१, ५३, ५६, ८५, ८५०, ९१५,
 ५२.
 दैवाप N. of *Indrota* १६०१.
 दैविक relating to gods १५८२, १९२७, ४६.
 दैविकी क्रिया divine proof; ordeal and oath
 ७६७.
 दैवी क्रिया see दैविकी क्रिया ७१९.
 दैवोत्पात evil omen १७५८.
 दैवोदासि a patronymic of *Pratardana* १६०३.
 दैव्य pertaining to god ६०१, ८५९.
 दोष fault; legal flaw; offence; deficiency:
 blemish; sin ६३६, ५५, ५८, ६०, ७०, ७५१,
 ५३, ६०, ६३, ९४, ९८, ९९, ८०६, ४२, ४३,
 ५०, ७१, ७६, ७८, ७९, ८१, ८२, ८४, ८५,
 ८८, ९४, ९०४, ०५, १२, १४, १७, १८, १९,
 २१, ३२, ४७, १०१२, १९, २१, २३, ३०, ३१,
 ३२, ३३, ४१, ७७, ७९, ८३, ९७, ९८, ११००,
 १०, १३, १४, १६, १८, १२६६, ८०, १३०५,
 ७६, १४०४, १६०५, ०९, १२, १४, १५, २६,
 ५१, ५२, ५५, ६९, ७८, ८०, ८३, ८७, ९५,
 १७२१, ४३, ५६, ५८, ६२, ६४, ७०, ७८, ८६,
 ८७, ९१, ९२, १८१९, २६, २७, ३५, ४७,
 ६६, ७६, ८१, ८३, ८८, १९०४, ०५, ११, २१,
 २९, ३३, ७०, ७५.
 दोषगौरव gravity of fault १०३०.
 दोषदशन discovery of a blemish १०९३.
 दोषन् the fore arm ९९६, १८३५.
 दोषभाज् guilty; liable to censure ६५२, ७६३,
 ८०६, ११००, १६१२, ४७, ५१, १७६६, १८२६,
 ८८.
 दोषवक्तु one who exposes the defect (of the

man killed) १६५०, ५३.
 दोषा night १२५७, १६७०.
 दोह milk १६२१, १८४०.
 दोह the longing of a pregnant woman for particular objects १०८३.
 दोहन giving milk ७९२, १९२४.
 दोह an animal that gives milk ६३४, ८९१, ९२, ९४, ९७, १२२२, ३०, १४५४.
 दौर्बल्य inability १६०४, १९१८, ३१.
 दौर्भाग्य misfortune १००२.
 दौःषन्ति son of दुःषन्त १९८५.
 दौषन्त N. of a mixed caste ११०५.
 दौहित्र a daughter's son १२५५, ६८, ७९, ८१, ८२, ८६, ९५, ९७, १३०२, ५०, ५५, ६५, ७३, ७४, १४५०, ७०, ७१, ७३, ७४, १५१३, २४, २६, १९८५, ८६, ८८.
 दौहित्रक see दौहित्र; relating to a daughter's son १२६२, ८६, १४७१, १५५९.
 दौहित्रज acquired by a daughter's son १२८३, १९७१.
 दानावृथिरो heaven and earth ८५७, ९६८, ६९, ७६, ७७, ९६, १००१, ०३, ११५९.
 दु heaven ६०५, ७९०, ९७५, १०००, ०५, २८, ६२, ७७, ७९, ११०९, १०, ११, १३, ४७, १६००, ०३, १८३६, ४०, १९०१, ०२, ६४, ६५, ७९.
 द्यूत gambling ६३३, ७७, ८६२, ११३०, १६६९, ८२, १७४१, ६५, १९०३, ०४, ०५, ०६, १०, ११, १२, १३.
 द्यूतकृत (debt) incurred or contracted in gambling ६८५, ९५, ७१५.
 द्यूतधर्म rule of gambling १९०५.
 द्यूतमण्डल a circle of gamblers १९११.
 द्यूतसमाह्वय gambling and betting १९०४, १०.
 द्यूताध्यक्ष superintendent of gambling १९०४.
 द्यूतान्धान gambling and betting ६२८.
 द्रविण wealth; property ६७१, ७१०, १००४, १४०३, २३, १८८५.
 द्रव्य property; wealth; articles; money ६३६, ४५, ५२, ५३, ५५, ५८, ६१, ७७,

९५, ७१३, १५, १६, २५, २६, २९, ३०, ३१, ३२, ३७, ४५, ४६, ४७, ४८, ५१, ५३, ५४, ५६, ५७, ६१, ६३, ६४, ६६, ६८, ७२, ७७, ७९, ८४, ८८, ९७, ९९, ८०४, १८, २३, २९, ६१, ६२, ६३, ७९, ८६, ८९, ९०, ९१, ९६, ९७, ९९, १००, ०१, १२, ५५, १०२५, २९, १११८, ३०, ४२, ७५, ७९, ८४, ८६, ९४, १२०५, १३, १५, ३०, ४४, ८१, १३८७, ९०, १४०५, १६, २४, २९, ५७, ६२, ६३, ७१, ७३, १५२२, २६, २७, ६१, ७२, ७४, ८८, १६१०, ११, १३, १४, १७, ३०, ३१, ३३, ४०, ४५, ४९, ५०, ५९, ६७, ६९, ७०, ७१, ७२, ७८, ८०, ८१, ८३, ८४, ८६, ८७, ८८, १७२०, २३, ३५, ४१, ४४, ४५, ५०, ५३, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ८९, ९९, १८००, ०६, २१, २४, १९०४, १४, २२, २८, २९, ३२, ३८, ४०, ४२, ५३, ५४, ५८, ६०, ६२, ६९, ७०, ७८, ७९, ८३.

द्रव्यजात entire property ११७३, १४१३.

द्रव्यदान giving money ८१६.

द्रव्यदायक (surety) for the payment of borrowed sum ६७७.

द्रव्यपरीमाण sufficient money or wealth ७२५.

द्रव्यभेद (undue) alteration of medicine १६५१.

द्रव्यभोग possession of property ७३७.

द्रव्यवत् wealthy ८६१, १४१४.

द्रव्यवन forest containing raw material (such as sandal wood etc.) १६१७, १९.

द्रव्यवृद्धि interest on money ६१०.

द्रव्यसंयुक्त concerned with wealth १४२४.

द्रव्यहारिन् see धनहारिन् ७०८.

द्रव्यहीन destitute of property १६३९.

द्रव्यहृत् see धनहारिन् ७१०.

द्रव्यार्पण delivery of money ६७१.

द्रष्टृ a judge १९०९, ११.

दु a wooden vessel ११४३.

दुपद N. of a king of the Panchālas ८१८.

१०२७.

द्रुम a tree ९४०, ४४, ६२, १६०९, ९२, १७९८,
१८००, २२, २३, १९२९.

द्रुह a foe १५९७.

द्रुह्यु N. of a son of *yayāti* १३९१.

द्रोण a wooden vessel ९२३, १६२१, ७७.

द्रोणमुखपथ road to the end of valley ९३२.

द्रोह enmity ७५१, ८५४, १०४९, १७६१, ७०,
१८९३.

द्रौपदी N. of the wife of *pāṇḍavas* ८१९,
१०२७.

द्वन्द्वयुद्ध a duel १९०३, १३.

द्वादशवर्षिकी twelve years old १०४३.

द्वारपर N. of the third age of the world
११०९, १८९७, ९८, १९३०.

द्वार a gate ७२५, ८२९, ६३, ९२७, ११११,
१६३०, ८१, ८५, १९१४, ३०, ६५.

द्विगति having two ways १९६३.

द्विगुण double; twofold ६०७, ०८, ०९, १०,
११, २१, २६, ३०, ३१, ३२, ३५, ३६, ४३,
४५, ४७, ५४, ५६, ५८, ६१, ६२, ६७, ७०, ७२,
७७, ७१५, २०, २६, २९, ३१, ३२, ५४, ५६,
६५, ६८, ८९, ८०३, ४३, ४६, ४९, ५०,
५१, ५३, ५५, ६१, ७९, ८५, ८७, ८८,
८९, ९३, ९४, ९००, ०५, ०६, १३, १७,
२१, ३०, ५७, १०२४, ३५, ३६, ३७, ३९,
११००, १२, १२४३, १६०३, १२, १४, १७,
२१, २८, ३३, ४३, ५४, ५७, ७०, ७३,
७४, ७५, ७७, ८९, ९०, १७१८, २१, ५७,
५८, ५९, ६०, ६२, ६३, ६५, ६६, ६७,
७०, ७२, ७४, ८०, ८४, ८७, ८९, ९०,
९२, ९७, ९८, ९९, १८००, १४, १६, १८,
२०, २२, २३, ३०, ३१, ३२, ४८, ४९,
५०, ६१, ६८, ७९, १९०४, २१, २७, ३३,
४३, ४४, ६७, ६८, ६९, ७०, ७१, ७५,
७६, ७८.

द्विगुणाधि pledge equal to double the
amount of debt ६३७.

द्विगुणीभूत that which has become double
६४७, ५२, ५८, ७२६, ३२.

द्विगोत्र belonging to two families; having
two family names १२६९, ८८.

द्विज a twice-born (the three main
castes) ७०४, ८९, ८१९, २०, ३९, ९१२,
१०२३, ३३, ५३, ६८, १११०, १२४४, ८४,
१३५५, ६३, ७७, १६२८, ३६, ४८, ५५,
१७०२, २३, ८८, १८३५, ८४, ९०, १९२७,
३२, ४०, ४१, ४२, ४३, ५६, ६०, ६२, ६८,
६९, ७६.

द्विजकर्म duties of a twice-born १०१६.

द्विजन्मज a twice-born; bird ८४०.

द्विजन्मन् vide द्विज ८१९, ३९, ११०९, १२३६, ४९,
१३८४, १९२७.

द्विजलिङ्गिन् wearing the marks of a twice-
born १९०६.

द्विजस्त्री wife of a twice-born १११९.

द्विजाग्र्य first among the twice-born; a
Brāhmaṇa १६५५.

द्विजाति see द्विज ७३१, ८४, ८०३, १८, ३७,
१०२३, ६६, ७५, १२४०, ४३, ५१, ५२,
८५, १५८८, १६२३, १७०१, ६८, ७४, ७५,
८७, ८८, ९४, १८३१, ३५, १९२६, ३१, ७०,
८५,

द्विजातिप्रवर see द्विजाग्र्य १२७०.

द्विजातिशुश्रूषा service of a twice-born man
८१६.

द्विजानि having two wives ९८९.

द्विजोत्तम a *Brāhmaṇa* ८३६, १०२८, १३६४,
१९६२, ६९.

द्विद् an enemy ६००, १८३९, १९३६.

द्विद्सेविन् serving an enemy; a traitor १६३२.

द्विदार having two wives १११५.

द्विदेवत्या relating or belonging to two dei-
ties १५९६.

द्विपटवान् weaving cloth with double fibre
१६७३.

द्विपद् see द्विपद् १९३६, ८४.

द्विपद biped; man ८१३, ७९, ९४, ९८, ९८६,
१००३, ११६६, ८३, १५८७, १७५८, १९८८.

द्विपाद् biped १८३७.

द्विपितृ having two fathers १२६९.

द्विपितृक see द्विपितृ १२८८.

द्विभाग double portion or share ११८१.

द्विभागधन double the goods or property ११६२.

द्विभार्य having two wives १४५६.

द्विरंश see अंश १२४३.

द्विरुत्थान having two sources १९६३.

द्विषन्ती(स्त्री) detesting; hostile १०३५, ३६, ५५, ५६, १३९३.

द्वेष hatred; malice ५९९, ७८५, ८६२, ७३, ९९८, १०३६, ९७, १११२, १६१५, ५४, ८६, १७९१, १८२९, ३२, १९७४.

द्वैगुण्य duplication; doubling ६०७, ७३०, ९१२, ५८.

द्वैजात see द्विजाति १८६२.

द्वैध difference १०७७.

द्वैधीभाव difference of opinion ९२९.

द्वैमातृ having two mothers १९८८.

द्वैवर्षिक biennial ९३०.

द्वंश a couple of shares ७८७, ८८, ९०, ११८४, ९३, १२०५, ३९, ४६.

द्वंशहर taking a couple of shares ११७४

द्वंशिन् having two shares ११८२.

द्वन्तर son begotten by a *Brāhmaṇa* on a *Sūdra* or by a *Sūdra* on a *Brāhmaṇi* ११०४, ०५.

द्व्यामुष्यायण a boy who remains heir to both the fathers (one the begetter and the other who has taken him by adoption, *Niyoga* etc.) १२६४, ६५, ८२, १३५६.

द्व्यामुष्यायणक see द्व्यामुष्यायण १३८४.

द्वार्षेय having two holy ancestors १३५६.

धर a scale; ordeal of scale १९६५, ६६.

धनंजय N. of *Arjuna* १९०१, ६७.

धन property; wealth; loan; riches ६००, ०९, २२, ३२, ३३, ३६, ४३, ४५, ४७, ५१, ५२, ५८, ६०, ६१, ६७, ७१, ७४, ७६, ७८, ८९, ९५, ७००, ०४, ०९, ११, १४, १५, १६, १८, २१, ३०, ३१, ३२, ३५, ४४, ४९, ५९,

६०, ६५, ६६, ६७, ६८, ६९, ८४, ८५, ८८, ९०, ९५, ८०६, ०७, १८, १९, २२, ३२, ३४, ३७, ३९, ४१, ५५, ७६, ९९, १००१, ०४, १४, २६, २९, ३०, ७७, ११११, १४, १९, २९, ३१, ४१, ४२, ४६, ५२, ५६, ६६, ७२, ८२, ८४, ८९, ९५, ९६, १२०१, ०५, १०, ११, १२, १९, २०, २२, २४, २७, २८, २९, ३०, ३१, ४०, ४३, ४४, ५३, ५४, ७३, ८३, ८६, ८८, ९४, ९५, ९८, १३००, १८, २३, २४, ४६, ४७, ४८, ५०, ५६, ७३, ७५, ७६, ९०, ९१, ९३, ९६, ९८, १४०१, ०२, ०७, २१, २२, २८, २९, ३७, ३८, ३९, ४०, ५०, ६०, ६२, ६३, ६४, ७०, ७१, ७३, ७४, ७६, १५१२, १३, १४, १७, १८, २०, २४, २६, २७, २९, ३०, ४०, ४४, ५३, ५९, ६०, ६२, ६३, ६७, ६८, ७१, ७३, ७४, ८१, ८२, ८३, ८४, ८६, ८७, १६००, २७, ३२, ३६, ५१, ६९, ७१, ९७, १७१४, २७, ५६, ५७, ६०, ६५, ६६, १८२८, ३२, ३५, ४५, ८६, ९५, ९८, १९००, ०१, ०२, २०, २८, ३०, ३१, ३३, ३९, ४३, ५०, ५७, ५८, ६१, ६२, ६४, ७६, ७८, ८३, ८५, ८७, ८८.

धनकाम desirous of wealth १४६४, १६००.

धनक्रीता purchased with money ७०३, ११०३.

धनग्राह a creditor ७१०.

धनग्राहिन् a creditor ६७८.

धनजात goods of every kind ११८९.

धनतम(दाय) an exceedingly rich donation ११८१.

धनद N. of the deity *Kuber* १९३६.

धनदण्ड fine १८८३.

धनदानासह one unable to discharge his debt ७२९.

धनपति master of wealth ९९८.

धनप्रयोगधर्म rules regarding lending money at interest ६२३.

धनभागिन् a sharer in the property; an heir १५३०.

धनभाज् see धनभागिन् ३४१, ५२, ५९, १४७९.

धनभाजन see धनभागिन् १३६२, ७१.

धनमूल dependent on wealth ११२९.
 धनलाभ acquisition of property १२५५.
 धनवत् wealthy १०३०, १४५८.
 धनहर taking money; an heir १५१८.
 धनहरी see धनहर १५१५, १६, २१.
 धनहर्तु taking money; money-stealing; a thief १६१२.
 धनहारक see धनहर १४७३.
 धनहारिन् see धनहर ७००, ०८, १५२४.
 धनांश a portion of the property १५२२.
 धनांशभागिन् entitled to a share in the property १५४२.
 धनागम source of wealth ११२९, ३१, १६२३, १९३९, ४०, ४१.
 धनापह a thief १६०८, २६, १९१३.
 धनार्जन acquisition of wealth or property ८१८.
 धनार्हक entitled to the property १५१८.
 धनाशिन् enjoying the property १५८९.
 धनिक a creditor; rich merchant ६११, ३५, ३६, ५३, ५५, ६२, ६७, ७०, ७६, ७०६, १०, १८, १९, २०, ३०, ३१, ३४, ३५, ३८, ८९६, ९८, ९९, ९००, ०१, २८, १४५७, १६७१.
 धनिन् see धनिक ६३०, ३६, ४१, ४९, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४, ५५, ५६, ५८, ५९, ६०, ६१, ६७, ७०, ७२, ७५, ७७, ८९, ९५, ७००, ०५, १४, १५, २२, २६, २८, २९, ३१, ४७, ६०, ६७, ११२१, १२२९, १३७४, १५२९, १९५८.
 धनु a particular measure; a bow ९०६, ०९, ११३, ६२, १६००, १९७६.
 धनेश्वर see धनद १९७०.
 धन्वन् a desert १९२१.
 धरक a scale-holder १६७८.
 धरण a particular measure; support ८५८, १६७४, ७५, १९२९, ६८.
 धरमाण living १४७४.
 धरा the earth १९३०.
 धरिममेव measurable by weight १६०९, ७१,

१७१६, ५००, ११००, ११००, ११००, ११००.
 धरण water १५९१.
 धर्म law; usage; practice; justice; religion; morality; sacred duties; rule; merit; quality; a particular deity ६०८, ०९, ११, २२, २७, ७७, ७०९, १०, १७, २३, २५, २७, ३७, ४३, ४९, ५२, ५६, ८२, ८७, ९०, ९५, ८०२, ०६, १८, १९, ३६, ४६, ५५, ६०, ६४, ६६, ७०, ७५, ७६, ७७, ८२, ८९, ९८, ९३१, ३७, ४७, ४९, ५१, ५५, ९७, १००१, ०४, १२, १७, १८, २०, २१, २२, २३, २५, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१, ३३, ३४, ३८, ४३, ४४, ४६, ४७, ४९, ५४, ५५, ६२, ६४, ६५, ६६, ७२, ७४, ७५, ७६, ७७, ८४, ९६, ९७, ९८, ११०३, ०६, १०, ११, १३, १४, १६, १८, १९, २५, २७, २८, ४२, ४८, ७२, ८५, ९१, ९२, ९७, ९९, १२२५, २८, २९, ३७, ४३, ४४, ४८, ५१, ५२, ५५, ८३, ८४, ८५, ८६, ८८, ९४, ९७, १३१०, १६, १७, १८, ४२, ४७, ५०, ७३, ७६, ८४, ८५, ९१, १४०४, १५, २२, २४, २९, ३०, ५७, ७३, ७४, ७८, १५१२, १३, २४, २६, ५८, ७९, ८०, ८८, १६१२, २३, २७, २९, ४८, ५०, ५५, १६६१, ६६, ६७, ६८, ९८, १७००, २५, ४४, ५७, ६२, ७०, ७३, ९५, १८४४, ९५, १९१६, १७, २०, २१, २२, २३, २६, २७, ३२, ३३, ३५, ३६, ४०, ४१, ४२, ४३, ५४, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ६७, ६९, ७१, ७३, ७४, ७६, ७८, ८४, ८५, ८६, ८८.
 धर्मकरद paying tax in the shape of pious act १६७१.
 धर्मकारानुशासन law laid down by law-givers ६३५.
 धर्मकार्य religious duty; act of piety ७१५, ८५९, ७२, १०२३, २६, २९, ५२, ५४, ६१, ९१, १४३०, ४७, १९२१.
 धर्मकृत् virtuous १०७७.
 धर्मकृत्य any religious observance १४६६.
 धर्मक्रिया righteous contract ८५९.
 धर्मचारिन् dutiful; virtuous १०२०, २८, ७७, १९७०.

धर्मचिन्तक a law-giver १९६९.
 धर्मज (a son) produced by a sense of duty;
 eldest son ११९७, १५२५, १९८७.
 धर्मजल्पित a kind of surety; (a surety) of
 one's own religious merit ६७७.
 धर्मजीवन one who lives on religion १६२९,
 ९८, १९२९.
 धर्मज्ञ knowing the law ७३८, ४७, ८०१, ५५,
 ६८, ७३, १०२८, १२८६, १३२९, १६५५,
 १९३९, ६५, ६८, ६९, ७१, ७८.
 धर्मतत्त्व the real essence of the law ९०७,
 १०२७, १२८४, १९६७.
 धर्मतन्त्रपीडा violation of sacred law;
 disturbance to religious duty and
 marriage १६६१.
 धर्मतन्त्रसङ्ग engagement in religious rite
 १६५९.
 धर्मदर्शन a book of law १२८४.
 धर्मदाशिन् a law-giver १९६३.
 धर्मदान a gift made from duty; religious
 gift ७९४, ८०७.
 धर्मधन legal property ८१८.
 धर्मधृत् observing the law १८९६.
 धर्मधृति observation of law १८९६.
 धर्मनाश disappearance of religion १०१४.
 धर्मपत्नी a lawful wife १११४, १२८४, १३३०,
 ७३.
 धर्मपथ the way of duty or virtue १०२८,
 १११८.
 धर्मपालक a guardian of law १९४२.
 धर्मप्रश्न inquiry into the law १९६३.
 धर्मफल the merit of *Dharma* १९८४.
 धर्मभृत् a law supporter १९८४.
 धर्मभ्रातृ a brother in respect of religion
 १५०९, १९८६.
 धर्मयुक्त relating to duty; righteous; in
 accordance with law १२४४, १३८७,
 १४५८.
 धर्मयुज् vide धर्मयुक्त ८०६.
 धर्मयुद्ध fight in accordance with the rules

१६५५.
 धर्मवध see धर्मनाश १०४०.
 धर्मवाद a rule of the sacred texts; com-
 mandment of religion १०२१.
 धर्मवादिन् discussing law ११०१, १२८३, ८४.
 धर्मविद् knowing the law or duty; virtuous
 ८१८, ९८, ९००, ३९, ५६, १०२७, २८, ७५, ७७,
 १२४६, ८३, ८४, ८५, १३५१, ५६, ७६, १९२१,
 ६६, ७८, ८४.
 धर्मविवाह lawful-marriage १०३६, ४०.
 धर्मवृद्धि increase of spiritual merit ११२४.
 धर्मव्यतिक्रम transgression of the law or
 religion ११००, १२, १२६७, १६०४, ०५,
 ०७.
 धर्मशासन a book of law १२८८.
 धर्मशास्त्र a law-book ७९३, १२८६, ८७, १९४२.
 धर्मसंयुक्त dutiful; just; legal ७९४, ८०८,
 १३६३.
 धर्मसंहिता in accordance with law १२८४.
 धर्मसमय a legal contract १६२९, ९८, १९२९.
 धर्मस्थ a judge ६३८, ७५७, १०४०, १६७९,
 ९०.
 धर्माचार religious custom १९४२.
 धर्मासन the throne of justice; judgement-
 seat १९३६.
 धर्मिष्ठ very virtuous; religious, completely
 lawful ८१९, ६१, ६३, १३७५, १४१६, ३०,
 ७४, १९२१, ६५.
 धर्मोपदेश religious instruction १७७६, ८८, ९०,
 ९२.
 धर्म्य legitimate; virtuous; customary ६०६,
 ०८, ११, ५३, ७३२, ९६, ८७३, ८१, १०२७,
 २८, ३४, ४४, ९१, ९८, ११२६, २८, ३१,
 ४२, ७३, १२४६, ८४, ८५, १३७५, १४१३,
 ३०, ५९, १६१४, १९, २७, १९०७, २८,
 ४२, ६४, ६५, ७२.
 धव a man (husband in general) ९९६,
 १५२०.
 धातु metal १७४७, ६७, १९५७.
 धातृ a creator; founder १००१, ०२, १२८८,

१९७१, ८५.
 धात्री a female supporter; nurse ८१७, ३८, १८८२.
 धान्य grain ६०२, ०८, ०९, १०, १२, २१, २६, २७, ३०, ३५, ५४, ६८, ७३१, ८४, ८६, ९०, ८६०, ९९, ९०६, १०, २०, १०१४, ११८७, १४०१, १५१३, २६, १६०९, ५७, ६९, ७०, ७१, ७८, १७१४, १९, २९, ४४, ४५, ५०, ६०, ६५, ६६, १९२४, २५, ३९, ४३, ७६.
 धान्यमाष a particular measure १९६७.
 धान्यवृद्धि interest in the form of grain ६११.
 धामन् dwelling ९७६, १२५७.
 धारण retaintion; wearing; carrying; conviction १६८७, १७६८, १८८७, १९६४.
 धारण(णि)क a debtor ६११, ३८, ४६, ७३२.
 धारणा a settled rule; decree; established law ६५६, ७४३, ८७१, ९११, १०१५, २८, १११३, १२११, ३६, १३८४, १६८७, १८०४, ३४.
 धार्तराष्ट्र a son of *Dhrtarashtra* ८१८.
 धार्म obtained in religious act १९८३.
 धार्मिक dutiful; just; religious; legal ७३१, ८१८, ६५, ९११, १०३३, ४०, १२६४, ८६, १३२९, ३०, १४०२, १६९६, १७०१, २३, २७, ६९, १९२९, ३१, ५२, ६२, ७०, ७४, ७९, ८६.
 धार्म्य lawful १६६६.
 धावक a runner १६३४.
 धावन् running १०२६, १२४४, १९२२.
 धिष्य a side altar १८९६.
 धुर्य eminently fit; a horse; bullock ७१०, ६४.
 धूप aromatic-smoke १८८९, १९६६.
 धूमशिखा wages ११२६.
 धूमावसानिक (?) a prayer धूमावसानिक (by Dr. Jolly) १५२०.
 धूर्त cunning; shrewd ७१५, १०२४, २५, ८७, १६५३, १८३३, १९०८, ०९, १५.
 धृतदण्ड one who has suffered punishment १६४४, ६८, १७०४, ५१, ८७.
 धृतराष्ट्र N. of a king १९८४.
 धृतव्रत of fixed law or order ९६९, १२५८, १८९६, १९१६, ३९.

धृति contentment (with little); maintenance ११२७, १२६१.
 धेनु a milch-cow ६११, ७६४, ८४२, ७८, ९०६, १५, १०००, ११२०, १३८५, १४०२, १६०६, १८४०, १९७५, ७६.
 धेनुभृत (a man) hired for attendance on milch-cow ९१९.
 धौत washed ८९१, १६७४, ८५, १७४८.
 ध्राजि sweep of wind ९९७.
 ध्रियमाण alive १५२५.
 ध्रुति misleading or seduction १५९१, १८९३.
 ध्वज a banner; the organ of generation १०९५, १६१३, ३०, ८७, १९२९.
 ध्वजाकारा (boundary) furnished with a banner ९६१.
 ध्वजाहत conquered in a battle (property, men etc.) ८१७, २१, १२२७, १९२८.
 ध्वजिनी see ध्वजाकारा ९४४, ६१.
 नकुल ichneumon ८१८, १९, ९९७, १६०६, १७, ७२, १८३४, १९२५.
 नक्त night ६००, १८९५.
 नक्तमाल a kind of tree १६८७.
 नक्षत्र a star; constellation १३७६, १४६३.
 नख a nail ९९२, १५९९, १६८५, १८८७, ९१.
 नखर crooked; nail-scratch १८९७.
 नखिन् a clawed animal १६१२, ५१.
 नग a kind of tree ९५०, १७१९.
 नगर a town; city ९०९, १३, २५, ४४, ५१, ५५, १३२९, १६६४, १९२२, ४२, ७६, ८६.
 नगरस्थ a citizen १०७७.
 नगराभ्याश neighbourhood of a town ७८६.
 नग्न naked (नग्ना— a wanton woman) ८३६, १०३५, १११९, १८४५.
 नमिका a girl before menstruation (allowed to go naked) १०१९, २१, ४२, १९७७.
 नचिकेतस् N. of a man ७९१.
 नट an actor ८६३.
 नटन dancing ८०८.
 नदी a river ८४३, ९०१, ३०, ५०, ५१, ५२, १११०, १२८७, १६०२, १८५०, ५१, ८०, १२२४,

२७, ३६, ४४, ४५.
 नद्योत्सृष्टा (land) abandoned by a river
 ९५१.
 नना an expression for mother or daughter
 ११२१.
 ननाह a husband's sister ९८६, १०००.
 नन्दन a son; descendant ८४०, १२४४, ८३,
 १३७६, १४२९, १९६५, ६७.
 नन्दिन् N. of an attendant of *S'iva* १३७७.
 नपात a grandson; descendant ९७५, १८३६.
 नप्तृ a grandson ८११, ९८५, १२५५, १३९१,
 १९८८.
 नप्त्य a grandson; son; child; grandchild
 १२५५.
 नमुचि N. of a sage; N. of a demon slain
 by *Indra* १०३२, १५९७.
 नयन the eye १९८५.
 नर a man ६३७, ७२, ७२७, ४४, ४९, ५५, ६१, ८५,
 ८६, ८०७, ३१, ३४, ६४, ७३, ७६, ९७, ९१८,
 २०, ४४, ४५, ५१, ११३०, ५८, १२४३, ७२,
 ८४, १३२९, ७७, ९०, १५७३, १६२२, २७,
 ४७, ४९, ५१, १७०५, २०, ३६, ४६, ५३, ६३,
 ६४, ९१, ९२, १८१६, ३१, ५०, ६६, ८६, ८९,
 ९१, ९२, १९०६, १४, २९, ३५, ४१, ४६, ६४,
 ६५, ७०, ७६, ८३, ८५, ८९.
 नरक a hell ६९२, ७१०, ९२, ९४, ८०८, १०१७,
 १८, २३, १११०, ११, १५, ८५, १२६२, ७९,
 ९०, १३२८, ४८, ४९, ५०, ५२, १७०१, ७२,
 १९३९, ८४, ८५.
 नरदेव a king १२८८.
 नरमारिणी a murderess १३८९.
 नरहर्तृ a kidnapper १७६५.
 नराधम low or vile man ८३१, ९७, १६०२.
 नराधिप a king ८१९, १२८७, १३२९, १९३६.
 नरेन्द्र a king १६९२, १९२९, ६४, ७५, ८५.
 नर्तक a dancer ७८७, ९०, ८६३, १९४३.
 नर्तन dance १९४३.
 नर्मदत्त a gift in jest ८०४.
 नर्य a man १८३६.
 नलद nard ९९७.

नवगत् first bearing ९९३.
 नवग्व a race of *Rshis* १००१.
 नवश्राद्ध the first series of *S'rāddhas* collect-
 ively (offered on the 1st, 3rd, 5th,
 7th, 9th, and 11th day after a person's
 death) १५९२.
 न व्यावहारिक (debt) which is not righteous
 or proper (*Aparārka*); incurred for
 drinking (*Smṛtichandrikā*); not use-
 ful for the welfare of family (*Bālabh-
 attā*); what is beyond the ordinary
 conduct of a person (*Vivādashintā-
 māni*); (debt) not lawful, usual or
 customary ७१४.
 नष्ट lost; disappeared ६३६, ४२, ५१, ५४, ५८,
 ६१, ७२, ७४, ८०, ९६, ७२६, ३१, ३५, ३६,
 ३७, ४८, ५३, ५५, ५६, ६२, ८०६, ४६, ५०,
 ५२, ९०८, १२, १६, ४८, १०१३, ११००, ०७,
 १२, १७, १२२४, १५६१, ७४, १६७३, ८३,
 १७३५, ६३, १८५०, १९५४, ५९, ६१, ६४, ८५.
 नष्टचिह्ना (a boundary) of which the mark
 has disappeared ९४५.
 नष्टपुत्र one whose all sons are dead १९८५.
 नष्टप्रत्याहृत possession of lost (property)
 ७५७.
 नष्टापहृत (property, article) lost or taken
 away by another ७५७, ६१.
 नस्य a nose-string १६२१, १८०७, २०, १९३३.
 नाग the race of *Kadru*; relating to a
 mountain or elephant ८१३, ४०, १९२१,
 २५.
 नागरिक a citizen १६८३, ८५, १९२४.
 नाडीका the wind-pipe or throat १६००.
 नाणक a coin १३७३, १७२९.
 नाणकवेदिन् expert in examination of coins
 ७८४.
 नाथ a protector; master; lord १०३२, ७७,
 १११९, १८८१, ९४.
 नानास्त्रीपुत्राः sons of several wives of one
 husband १२३४.

नापित a barber ७०८.

नाभा N. of a *Rshi* १२८०.

नाभनेदिष्ठ N. of the son of *Manu-Vaivasvat* ११६१, ६२.

नाभि the navel १७९८, १८३६, १९७९.

नामन् name ६७७, ११९३, १६८२, ८५, १७४१, ५३, ७०, ७५, ८८, १८४१, ९१, ९६, १९०२, ६६, ८३, ८५, ८६.

नामसंकीर्तन the glorification of name १३१६, ४८, ५२.

नारक inhabitant of hell १५९६.

नारद N. of a sage १०३०, ३१, ३२, १४६४, १६००, १९६५.

नाराशंसी (verse) celebrating men ८११, १०००.

नारी a woman ७५१, ८१८, ३९, ९९, ९६४, ७३, ७८, ८७, ९७, ९८, १००१, ०२, ०४, १६, १७, २०, २५, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३३, ५२, ५७, ५८, ६६, ७०, ७५, ७६, ७७, ९५, ११००, ०१, ०६, ०७, १०, ११, १३, १४, १५, १६, १७, १८, १९, १२५७, ८३, ८५, १३५०, ७४, ९०, ९१, ९६, १४०२, २३, ५२, ६६, ७३, १५१३, २३, २४, २६, २७, १६५३, १७११, ६५, १८५४, ७२, ८६, ८८, ९०, ९१, ९२, १९४१, ५०, ७८, ७९.

नारीवृत्त the behaviour of a woman १०६४.

नारीसंदूषण the blemish of a woman १०४८.

नाविक a sailor ७१४, १६११, १९४४.

नाश destruction; extinction; loss ६३८, ५१, ५८, ७५१, ५३, ५६, ७७, ८१, ८४९, ५४, ६१, ७९, ९१, ९०४, ०५, १६, ४७, १०१४, १११२, १२८३, ८४, १५१२, १६७३, १८५६, १९१४, ७६, ८३, ८४.

नाष्टिक a person who has lost something ७५७, ५९, ६५, ६७, ६८, ६९, १६८४.

नासा the nose १६१७, १९, ३८, ५३, १७८१, ९६, ९९, १८१७, ३१, ४६, ४९, ५०, ८७, ९१.

नासिका see नासा १७६०, १९७०.

नास्तिक a heretic १७०१, १९३६.

नास्तिक्य heresy; disbelief १११९.

नाहुष belonging to the people or *Nahus* people ८१०.

निःश्रेयस् ultimate bliss ८१६.

निःसार्य to be banished १९६२.

निःस्रव residue १७३१.

निःस्व poor; having no property ६९९, ८७५, १६३२, ५४, १८३३.

निकृष्ट low १६७०.

निक्षिप्त deposited ६३७, ७१५, ३५, ३७, ४४, ५३, ५६, ६२, १९७१.

निक्षेप placing; a sealed-deposit ६३२, ३५, ४७, ७३१, ३२, ३५, ३७, ३८, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५४, ५५, ५६, ६४, ९८, ८०७, ६३, १४७३, १५२७, १६१७, ७३, ८४, ८५, ८७, १९७१.

निक्षेपक a depositor १९२२.

निक्षेपधर्तु depositary ७५३.

निक्षेपु a depositor ७३७, ४०, ४१, ४२, ४७, ४८, ५६, १६७३.

निगम the scriptures १०५०, १२७१.

निग्रह imprisonment; confinement ८३२, ६०, ६१, ७४, १६४८, ९५, ९९, १७०१, १८७०, १९२५, २७, २९, ३६, ४६, ७०.

निग्राहक a punisher १६१८.

निचय hoard ८१६, ६१, १६७८.

नित्य inexhaustible; regularly necessary or obligatory (religious duty) ६६१, ८७२, १०७६, १११९, १२४३, ५३, १६४८, ६१, ९२, १७०१, १०, २५, ४९, १९०६, ०७, २९, ३०, ३६, ४२, ६४, ६५, ६६, ७८, ८३, ८५.

नित्यानुवाद statement of facts ११६६.

निदान N. of a *Vedic* book; the end (of the *Vedic* section of *Bhāllavin*) १९२१.

निधन death १७६०.

निधान a receptacle १२५४, १९५५.

निधि a deposit; store; treasure ६०१, ०४, ७३५, ५१, ९२४, ११००, १५७५, १६७५, ७६, ८३, १९४१, ४८, ४९, ५०, ५५, ५६, ५७, ६०, ६१, ६२.

निधिप a guardian of treasure १९७४.
 निव्य blamable १०६४, ११००, ०१, १०, १२, १९१८.
 निपान a receptacle for water १४२, ४६, १६१३.
 निवन्ध evaluated property; debt ६७१, ९३०, ११७५, १२२८.
 निवन्धक a writer १६८४.
 निमज्जन drowning १६१९, १७७२.
 निमन्त्रण invitation ७७८, १६३५, १९२२.
 निमन्त्रित invited ७७३.
 निमित्त reason ६२४, ७३५, १२७३, १३८४, १६१६, ४७, ६५, १९२२, ३६, ७०.
 नियता self-restrained; abstentions १०२०, २८, ६२, ७६, १११३, १२४६.
 नियन्तव्य to be punished or checked ९०६, १३९७.
 नियम an act of voluntary penance; restriction; law; rule ८१७, १०१८, २०, २४, २५, २८, ६०, १२४३, ४४, ८४, १३५१, १५२७, १६०६, ६४, १७४७, ४८, १८४७, १९१८, ३३, ४०, ७८.
 नियान way; access; a cow-station ९०२.
 नियुक्त appointed; authorised; employed; instructed; bound ६९८, ७८६, ८०६, ७६, १०२७, ५५, ६५, ६६, ११०१, १३, १२७२, ७८, ७९, ८४, ८५, ८८, १३०४, १८, ९६, १४०६, १६१२, ३२, ५४.
 नियुञ्जान one who authorises (a woman to beget a child from the nearest kin) १०६६.
 नियोक्तव्या to be authorised १०६६, ११००.
 नियोग order; injunction; appointment of a widow to raise offspring to her deceased lord ६९६, १०२२, ६५, ६६, ६७, ११०९, १०, १६, १८, १९, १२७२, ८४, ८५, १३९१.
 नियोगधर्म the practice of appointing a widow to bear offspring to her deceased lord ११९४.
 नियोगस्था practising *Niyoga* १५२९.

नियोगिन् appointed; authorised १०२३, १२७२.
 नियोगोत्पादित begotten by *Niyoga* १३४२.
 नियोजन appointment १३८४.
 नियोजित appointed; authorised १२२९.
 निरंशक not entitled to a share १३९८.
 निरन्वय unconnected; unrelated; unprotected; in the absence of (the owner) ७५८, १६१३, २२, ९१, १७१९.
 निरपत्य childless १३५०.
 निरय a hell १२६४, ८६, १६५३.
 निरस्त exiled ९३२.
 निरागम् sinless; innocent ८१३.
 निरादिष्टवन one who has received money ६६५.
 निराधान taking no pledge or surety ६३४.
 निरिन्द्रिय impotent; destitute of manly strength; infirm ९९२, ९५, १०३३, ४९, १३८५, ८७, ८८, ९२, १८४१.
 निरुक्तत्र N. of a class of sons; son begotten by *Niyoga* १२८६.
 निरुद्ध detained ६७२, १०२४, १३९०, १६१५.
 निरुपकार(आधि) unproductive (pledge) ६३८.
 निरोद्धव्या to be detained १११०.
 निरोध obstruction, detention ८१९, ९१, १६०६, ६४, १७०१, ४८, ६१, १८६३.
 निर्ऋति calamity; adversity; a particular deity ९७७, ९५, १००२, ०८, १८३६.
 निर्गम going out; export ६७७, १७०७, १९२७.
 निर्णय decision ७४४, ६५, ८९, ८५१, ७२, ९८, ९३५, ३६, ३७, ५१, ५५, ५७, ५८, १०१५, १२२५, १३५५, १६९०, १७६४, ७३, ७९, १८०१, १९०७, २७, ४२, ४६, ८८.
 निर्दिष्ट referred; appointed ६५७, ७६४, ८५, १९१२.
 निर्देष्टु a guide ९९४२.
 निर्दोष without any legal flaw; faultless ७०९, ६९, ८३९, ८७, १०२३, ३८, ११००, १४, ५६, १३९९, १९७२.
 निर्वन a propertyless man; pauper; insolvent ७१०, १४, २६, ३१, १०३०, ७७, १६२९.

निर्धमन banishment १६०६.

निर्धृत ex-communicated ८०४.

निर्धमस्कार not to be saluted; offering no
homage (e. g. to the gods) १०७५,
१६२७.

निर्धन्य having no relative ११००.

निर्धन childless १५५२, ६०.

निर्धनत excluded from participation ११४४.

निर्धन्य to be excluded from participation
१२१२.

निर्धन्य to be stirred by friction (as fire)
१०१९.

निर्धन्यदा unrestrained १४२८.

निर्धन juice or exudation of trees or plants
१५९८.

निर्धन a peg projecting from a wall ९५३.

निर्धन offering १२६५.

निर्धन ex-communication; banishment ८७३,
१६४३, ४४.

निर्धन्य to be banished ८७४, १४००, ०४,
१६९८, १७५९, ६०, ९६, १८०२, २८, १९०९,
१४, २९.

निर्धन्य to be banished from the country
or realm १६२०, २८, ५२, ८७.

निर्धन gained by labour ११२३.

निर्धन impotent; powerless ९९५, १२५८.

निर्धन wages; remuneration ७८७, ९०.

निर्धन penance (prescribed) १८४४, १९१८.

निर्धन setting aside or accumulation of a
private store; selling; extracting from
१४३२, १६६८, ७१.

निर्धन to be restrained ११०६.

निर्धन habitation १६१६, ८५, ८६, १७५३, ६४,
१८४६, १९२२, ४२.

निर्धन married; founded १४३०, १९२९.

निर्धनदेश one who has cultivated (a coun-
try) १६९२.

निर्धनद्विध (debt) free from interest ६११,
३८.

निर्धन cassation; disappearance ७६७, १०१३,

१२०१, १६१५, ४६, १७९५, १८६८, १९७४.

निवेश dwelling place; abode; entrance
९५९, १०१९, ५७, १२७३, १९७९.

निवेशकाल the time of foundation; the occ-
asion of marriage ९४९, ५२, १४३०.

निवेशसमय see निवेशकाल ९५९.

निशा night १७६१, १८३२, १९२४.

निश्चय fixed opinion; a settled rule ६६०, ७६,
७१५, ८०४, ८९, ९४४, १०३३, १११०, ११,
१२८७, १५८१, १६३४, १७७९, १९१५, ४२,
६६, ६९, ७८.

निश्रेणि a ladder ९२७.

निषाद an out-caste (esp. the son of a
Brāhmana by a *S'ūdra* woman)
११०४, ०५, १२५१, ५२, ७०, ७१, ८८.

निषिद्ध prohibited ११०९, १६११, १७२३, १८५४,
१९१३.

निषूदन killing; slaughter १६५३.

निषेध see निषेध ७२४.

निषेध to be hindered or prohibited ९४२.

निषेध prohibition १८७२.

निष्क a particular coin; a golden orname-
nt for the neck or breast ८१४, ६४, ७३,
११२१, १८०३, २९, ४०, १९६७, ६८.

निष्कर exempt from tax १९४४.

निष्कालक tonsured १६६८.

निष्काश egress; gate ९५८.

निष्कासिनी not restrained by her master
१८८३.

निष्किञ्चन poor; having nothing १२०७.

निष्किनी wearing an ornament १००९.

निष्कुट pleasure-grove (near a house)
(*Ganapatiśāstri*); mountainous tract
(*Shāms'āstri*) १६८२.

निष्कुल one whose family is extinct १९५१,
६२.

निष्कृत a fixed place १८९४.

निष्कृति compensation; expiation; escaping
६४०, ७९५, १०१६, २२, ३०, ३१, ५० १११८,
१६५१, १८३१, ८७, १९४१.

निष्कय compensation; redemption; sale ६३८,
५०, ५८, ६०, ७६७, ८१७, २३, ९३२, १०७२,
१११०, १६१७, ८०, १७९९, १८४९, ५०.
निष्क्रिय one who neglects his sacred duties;
a *Ks'atriya* and *Vaishya* १७२६.
निष्ठ्या N. of a lunar mansion १००६.
निष्ठा completion; decision ८८३, १९२२.
निष्ठाव deciding ११६२.
निष्ठुर harsh १७८५, ९१.
निष्पतन loss; damage; vagrancy ७३५, १०३८.
निष्पतित a convict; rust out; lost ८१७, १०३८,
१६८४.
निष्पत्तिवेतन wages for finished articles or
work १६७६.
निष्पातन loss; obstruction; transference ७३५.
निष्फल useless; fruitless ७१५.
निसर्ग transference (of a deposit) ६३८, ५०,
१०४९.
निसर्गज innate; inborn; natural ८२१, १९२८.
निसर्गपण्ड one naturally impotent १०९४, ९५.
निसृष्ट prepared; set free; granted; given;
appointed; authorised; permitted ६३६,
३८, ८२१, ९३०, १०१९, १९२२, २८.
निसृष्टार्थ appointed manager (of affairs)
८७४.
निहित deposited १९५०, ५६, ६१, ७३.
निहव denial; expiation; concealing ६८४,
१०५०, १६३३, ४८, १७४१, ६१.
निहुत refused; denied ७१५.
नीच low १८३१, ३५, ९५, १९६७.
नीति management; political science; guid-
ance १११९, ५८, १९७०.
नीप्र a roof ९२६.
नीरजस्का a woman not menstruating १०२०,
३४, ११०१.
नीराजन ceremony of light १९२४.
नील (वृष) (an ox of) dark colour १३५२, १६७४.
नीली the band of wrapped garment round
waste; capital; principal stock १८७१,
१९२२.

नीत्र a roof; the eaves of a roof १६८५.
नृ a man १८२८, ३४, ३६, ५१, ५५, १९०७,
२१, ४१, ८५.
नृचक्षस् beholding or watching men ११५८.
नृतू a dancer; barber (*Sāyana*) ८४१.
नृत्य dancing ८३४, ११०७, १३६४.
नृप a king ६५६, ७२१, ८०८, ३६, ६९, ७६,
८२, ९२१, ४४, ५९, ६०, १०९७, १२३४,
४४, ८६, १३२९, ६४, ७७, १४७८, १५१२,
१६३२, ४६, ५१, ५३, ५४, ९५, ९६, ९९,
१७००, ०१, ०६, ०७, ०८, ११, ४५, ५५,
६१, ६३, ६५, ६७, ८२, १८०२, २८, २९,
१९१२, १३, १४, २६, २७, २९, ३०, ३३,
३६, ४१, ४३, ५४, ५८, ५९, ६२, ६५, ६८,
७०, ७३, ७५, ८४, ८५.
नृपगृह a palace ९५८.
नृपति a king ७२१, २२, ८७२, ९१०, १३९०,
९१, १४६४, १६००, १७६२, १९०६, ०९,
४१, ४३, ५३, ६२, ६५, ७०, ८४, ८५.
नृपद्वेष enemy of a king ८७४.
नृपाज्ञा royal order; edict ८७५, ९९.
नृपाण giving drink to men ९२३.
नृपाश्रय instituted by the king १९३३, ४०.
नृशंसकारिन् mischievous १२८४.
नेजक a washerman १९२७.
नेजन washing १६७४, १७०९, ३५.
नेत्र the eye १६१८, ३७, १७८१, ९६, ९९,
१८१७, ९१, १९३३.
नेगम followers of *Veda* ८६९, ७०, १६६९,
१७५८, ६४, १९३३.
नैवाशाख N. of *Pramagandha*; belonging to
a low branch or race ६००.
नैत्यक daily; obligatory १०५४.
नैधानी (a boundary) indicated by putting
down various objects ९४४, ६१.
नैमित्तिक occasional or special (rite); a
prophet ८७२, १११९, १४०५, १६७९.
नैरय belonging to hell १२६४.
नैरक्त belonging to *Nirrti*; a demon ८६०,
९९१, ९५, १८९७.

नैवशिक marriage cost or expenditure;
relating to marriage १२००, १४१७, १९५०.
नैवशिक reunited; having common habitation
on or house १५६१.
नैवशिक deduction (in the shape of taxes) ?
१६६८.
नैवशिक belonging to a *Nishāda* ११८५.
नौ a ship; boat ७६४, १६१७, १८३६, १९२४,
२७, ४६.
नौका see नौ ७६४.
नौयायिन् a boat-passanger १९२७, ४६.
नौवत् a boat-man १६६३.
न्यक्ता anointed १००२.
न्यग्रोध the Indian fig-tree ९३३.
न्यङ्ग invective; insinuation; sarcastic lan-
guage ८६२, १७८४, ८५, ९१, १७७०.
न्ययन entry; gathering place; receptacle
९०२.
न्यस्त deposited ७४२.
न्यस्तिका a kind of plant ९९७.
न्याय law; reason; rule; justice ७२७, ३२,
८६३, ९५२, १०९७, १२०१, १३९०, १७०१,
१९१६, ३३, ४३, ६९, ७०.
न्यायतत्त्वज्ञ expert in jurisprudence; lawyer
७३०.
न्यायवादिन् claiming judicial investigation
७२८.
न्यायविद् acquainted with the interpretation
of law ११६६.
न्यायवृत्त well-behaved ११९३, १४७६.
न्यायशास्त्र the science of rules of interpreta-
tion; law-book १९४२.
न्यायस्थान seat of justice १७६४, १९४२.
न्यायपेत unjust १९३५.
न्यायोपगता (a woman) justly taken under
protection; (a woman) who according
to the law goes to her brother-in-law
१४३०.
न्याय्य reasonable; lawful; proper; cus-
tomary १११८, १३९३, १९४२.

न्यास a deposit ६२७, ५१, ७३४, ३९, ४५, ४६,
४९, ५०, ५१, ५४, ५५, ६४, ६८, ८०२,
०७, १०२९, ६९, १५७३, ८१, १९७०, ७१.
न्यासदोष defect of a deposit ७५५.
न्यासद्रव्य deposited sum property or article
७५१, ५२.
न्यासधारिन् the holder of a deposit ७४४.
न्यून less; euphem; vulva ७६५, ८४, ८५, ९०,
९९४, ११६९, ७२, ७३, १६७२, १७५०, ६७,
७९, ८९, ९०.
न्योचनी a kind of ornament ८११, १०००.
पक्व the day of cooking the oblation
११६०.
पक्वान्न dainty; cooked food १६१४, ७०, १७१८,
५०.
पक्ष the half of a lunar month; wing;
side; the shoulder ८६०, ६२, ६३, ९८,
९९८, १०३६, १६१५, १८, १७०७, १९१४,
२७.
पक्षद्वयावसान extinction of the two wings
(families) १५५५.
पक्षपण्ड (an impotent) capable of appro-
aching a woman only once in every
half month (पक्ष) १०९४, ९५.
पक्षिन् a bird ८४०, १६०९, १७, ७०, १७१८, ९७,
१८१०, ३४, १९१४, २५.
पङ्क्ति company (e. g. of persons eating to-
gether thereby denoting their one
caste) ८७६, १५९६, १६०१, ०३.
पङ्क्त्यर्हक eligible for assembly (i. e. fit for
eating together) १०१७.
पङ्गु lame १३९८, १४०१.
पच्छेद cutting of a foot १७६०.
पञ्चकुली a group of five house-holds ८६३.
पञ्चगव्य the five products of the cow (a
purifactory drink) ७९४.
पञ्चग्रामिन् a group of five villages ९२९,
१६२०, १७४३.
पञ्चचूडा N. of an *Apsaras* १०३२.
पञ्चदन्ध five-times (the value of the pledge)

७३५, ५७, ६२.
 पञ्चयज्ञः the five religious acts or oblations of a house-keeper १०७५.
 पञ्चहोतृ N. of a particular formula in which five deities are named १००६.
 पञ्चाल N. of a people or country १९८१.
 पञ्चौदन prepared with fivefold pulp of mashed grain ९९९, १०००.
 पट a cloth; garment १६१७, २१.
 पण a particular coin; bet; wager ६०८, ११, २४, ३४, ३८, ७३५, ६४, ७२, ७७, ८१७, १९, ४०, ४३, ४४, ७८, ७९, ८१, ८२, ९०६, ११, १२, २०, २१, २५, २६, २७, २८, २९, ३१, ३२, १०३४, ३५, ३६, ३७, ३८, १२२५, १४०२, २८, ३१, १५२०, १६१०, ११, १४, १७, २०, २८, ३५, ४८, ६७, ७२, ७४, ७५, ७६, ७७, ७८, ८८, ९०, १७२९, ३४, ३६, ७१, ७९, ८१, ८९, ९०, ९२, ९६, ९८, १८००, १४, १६, २१, २२, ३४, ४६, ४८, ४९, ५०, ९२, १९०३, ०४, १३, २२, २३, २७, ४४, ४५, ४७, ५८, ५९, ६७, ६८, ७०, ७५.
 पणक्रीडा betting; sport with wager १९१०.
 पणयात्रा currency transaction १६७५.
 पणि a miser (one who is sparing of sacrificial oblations); N. of a race or demons ८१२, ९७२, १५९५, १९७१.
 पणिक consisting of a *Pana* ९३२, १०३६, १६३४, ५२, १७९०, १८३३, ७७, ९०.
 पणित staked; betted ८४०.
 पणे जित (a slave) won through a wager ८३०, ३२.
 पण्ड an impotent १०९४, १८२७.
 पण्य a commodity; an article for sale ६३२, ३३, ७३०, ३६, ३७, ६४, ६५, ७१, ८९, ८०७, ४३, ७८, ७९, ८१, ८३, ८४, ८६, ८८, ८९, ९२, ९३, ९४, ९५, ९७, ९९, १११९, १६११, ६१, ६३, ६९, ७१, ७७, ७८, ७९, १७०७, ०८, २९, ३०, ३१, ३२, ५८, ६४, १९२२, २७.
 पण्यदोष defect of a commodity ८७८, ९५.
 पण्यनिष्पत्ति the manufacture of goods १६७९.

पण्यभूमि manufactory of articles १६६८.
 पण्यमूल्य price of a commodity ६२७, ७९९, ८०३.
 पण्ययोषित् a prostitute १६६९, ९४, १७४६, १९२९.
 पण्यविचक्षण expert in the knowledge of the qualities of merchandise ८९५.
 पण्यसंस्था commerce १६१५, ७७.
 पण्यसमवाय collection of commodities ७३७.
 पण्यस्त्री a harlot; prostitute ८५१.
 पण्यागार a store-house १६८९.
 पण्यादान acceptance of a commodity १०३८.
 पण्याध्यक्ष superintendent of merchandise १६७८, ७९.
 पण्योपजीविन् a merchant १६९३, १७६३, १९२९.
 पतग a bird ८४०.
 पतन्निन् see पतग १९७०.
 पतन falling; a bird १६८७, १९१६.
 पतनीय causing the loss of (caste) १३८९, १७७०, ८२, ८५, १९३७, ७२.
 पतयिष्णुक liable to fall ९९७.
 पताका a flag; sign १९२५.
 पति a husband; master; lord ६७९, ८०, ८२, ८३, ९८, ७०३, १५, ८०७, १५, ३९, ९०२, ६३, ६४, ६५, ७०, ७१, ७३, ७६, ७७, ७८, ८०, ८१, ८२, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ९०, ९१, ९४, ९५, ९७, ९८, ९९, १०००, ०१, ०२, ०४, ०५, ०७, ०८, ०९, १०, १६, १७, १९, २१, २२, २३, २५, २६, २७, २९, ३०, ३१, ३२, ३४, ३५, ३८, ४२, ४५, ४७, ४८, ५२, ५३, ५५, ५९, ६०, ६२, ६४, ६९, ७५, ७६, ७७, ८३, ८५, ८८, ९१, ९३, ९५, ९६, ११००, ०१, ०३, ०६, ०७, ०९, १०, ११, १२, १३, १४, १६, १७, १८, १९, ५७, १२०६, ०८, ५३, ५४, ५५, ५७, ५९, ७३, ८३, ८४, ८५, १३०८, ५०, ५५, ८८, ९०, ९३, १४१३, २३, ३०, ३८, ४३, ५३, ५४, ५६, ५८, ६१, ६२, ६३, ७३, १५२०, ५४, १६५४, ६८, ७२, १७०३, १८३६, ३७, ३९, ४९, ९१, १९०२, ३६, ६४, ७८, ७९, ८४.

पत्निकाया wishing for a husband ९९६.

पतिकुल a family of the husband; husbands' house १०३८, १५५५.

पतिकृत (debt) contracted by husband ६८०, ९८, ७०२.

पतिघातिका see पतिघ्नी १६१९.

पतिघ्नी killing a husband १०२१, ११११.

पतिजुष्टा (a woman) liked by her husband ९६४,

पतिज्ञाति husband's kinsmen १०३८.

पतित expelled from caste; an out-caste ७०७, ७१, ९४, १०२५, ३४, ५६, ६४, ६६, ८९, ९५, ९८, ११००, ०७, १२, १६, १७, १८, ६४, १२७०, ७३, ८६, १३५०, ८७, ८८, ८९, ९१, ९२, ९३, ९८, १४०१, ०४, १७, १७७०, ७८, ८६, ९१, १८३१, १९३६, ४३, ५२, ७९, ८८.

पतिताज्जात sprung from an out-caste १३९१.

पतितापत्य a child of an out-caste १४०४.

पतितोत्पादित procreated by an out-caste १३९६.

पतिव्य husbandness; matrimony १११३, १३५०.

पतिव्यन see पतिव्य ९८०.

पतिदाय husband's property १४३०.

पतिदायाव husband's inheritance १४२९.

पतिधर्म duty towards a husband १०२९.

पतिपक्ष husband's family १५५५, ६१.

पतिप्रमापणी see पतिघ्नी १६३८.

पतिवन्धु relation of a husband १८४९.

पतिमती having a husband i. e. married १०२९, ३०.

पतिरिप् deceiving or despising a husband ९७०.

पतिरिक्त the sphere of a husband in future life ९८६, १००१, ०३, ०४, १६, २१, ३०, ६०, ६३, ६४, ८५, १११३, १४२३.

पतिवती having a husband; a married woman ९८२.

पतिविच finding a husband ९९०.

पतिवेदन procuring a husband ९९७, १००८.

पतिव्रत loyalty or fidelity to a husband १०७६.

पतिव्रता a chaste or fidel woman १०११, २२, २६, २७, २९, ३०, ३१, ५०, ६०, ७६, ७७, ११०७, ११, १६, १२८५, १५१३, २६, १९५१, ६२.

पतिशुश्रूषण service of a husband १०२६, ७७.

पतिशुश्रूषा see पतिशुश्रूषण १०२५, ७७, १११०, १२, १५.

पतिसौदर्य uterine brother of a husband १०४०.

पतिहिंसका see पतिघ्नी १०२०.

पतिहीना having no husband; widowed १०७६, १९७८.

पत्तन a city १९४२.

पत्नी a wife; mistress ८३८, ९६३, ६४, ६५, ६७, ६९, ७२, ८५, ८७, ९१, ९२, ९३, ९४, ९५, १००१, ०२, ०३, ०५, ०७, ०८, १०, ११, १४, १९, २३, ३०, ५५, ११०६, १४, १८, १२५१, ८४, ८५, १३५२, ७४, ८५, ९१, १४०१, ०५, ०८, १४, ७१, ७९, १५१३, १५, १८, १९, २१, २३, २४, २६, २७, २९, ४२, ५९, १८४०, ४१, ५३, १९५०, ८५, ८८.

पत्नीमूल wife as the foundation १११४.

पत्न्यभिगामि (property) inheritable by a wife १४७०, १५४२.

पत्न्यभिगामिन् one having indecent connection with another man's wife १६५४, ५५.

पत्न्याचार behaviour of a wife १०१४.

पत्र written document ६५४, ७३१, ८६०, ७३, १०२६, २९, ३१, ३२, १५८१, १६७१, ७३, १९६६, ६७, ८८.

पत्रनिविष्ट reduced in writing; documentary (property) १२२८.

पथ a street ९०३, १०, १४, १७, २५, २६, ३१, ३२, ६२, १७६१, ६७, १८४५, १९३२, ३६.

पथिष्ठ see पान्थमुट् १७४६.

पथिन् a way; road १६१८, ८२, ९८, १७२३, ७७, ९४, ९५, १८००, १९२९, ३५, ३९.

पथिप्रमाण forms of roads and paths ९३१.

पथ्यनुसरण elopement or criminal rendezvous
१०३८.

पथ्यनुसार see पथ्यनुसरण १०३८.

पद a step; foot; title of law ६२८, ८३४,
९२६, ७०, १६००, ८५, १७४०, ४३, ५३, ५४,
५६, ६५, १९१०.

पदवाय a leader; guide ११४३, १६००.

पद्मराग a ruby ८८८.

पद्मती having feet ९८३.

पयस् milk; water १००३, ०४, ०६, १२८१,
१३५०, ५१, १६१५, १८९८, १९३८, ८२.

पयोधर breast १८९१.

पयोधार see पयोधर १९७८.

पर another; stranger; best; highest ७९४,
८६३, ७१, ९२६, २७, ५३, ५९, १०१४, २३, २५,
२९, ३४, ३८, ७७, ८५, १११२, १९, १३७४,
१६०८, २०, २६, ४०, ५०, ६६, ७४, ८१,
८३, १७६१, १८९०, १९३६, ६३, ६४, ७५,
७८.

परकुल another's family १२६६, १३५२, ८४.

परक्षेत्र another's field or wife ९३०, ४७,
६२, १०७३, ७४, ११११, १३४२, १६१२,
१७०३, ६६.

परक्षेत्रोत्पन्न (a son) begotten on another's
wife १२८२.

परगामिनी co-habiting with another (than
husband) १०२२, ३१.

परगोत्र born in another family १३७३.

परचक्र invasion; aggression by an enemy-
country ७३५, १८५०.

परज born of another (than husband)
१३५०.

परजन a person other than kinsman ८१७.

परजात see परज १२८८.

परतन्त्र different system of knowledge १९४१.

परत्याग homicide १६५१.

परत्र in the future world ७९४, ८०८, १०२६,
६४, १११९.

परदार adultery; another's wife १०५८, १६५४,
१८४१, ४३, ४६, ५५, ८३, ९०, ९१, १९७९.

परदारामिर्श see परदारामिर्शन १६०८.

परदारामिर्शक an adulterer १६१२, १९४१.

परदारामिर्शन adultery; coitus with another
man's wife १६४१, ४३, ४५, ५३.

परदासी another person's maid-servant ८३४.

परदेश foreign country १६७१, ७८, १७६२.

परद्रव्य another person's property ७४४, ५४,
५७, ६२, ६५, ६९, १६५३, ८३, ९३, १७४१,
४५, ६१, १८९१, १९२९, ७२.

परपरिग्रह another's wife १०७१, ७२, १२८८,
१३५६, १६६५, ८२, १८८३.

परपूर्वा a woman who has had a former
husband; one who has previously been
enjoyed by another man ७०२, १३,
१०६४, ११०३, १०, १२७९.

परप्रयोग enemy's action ८६३.

परबीज stranger's seed १२६७, ७१.

परभक्तोपयोग use of another's food १२२४.

परभार्या another's wife १८९२.

परभूमि another man's land ८५१, ५२, ९३१,
४२.

परम most distant; most excellent; highest
९७६, १००३, २८, ४९, ७५, ७६, ७७, ११११,
१५, १६, १९, १६९९, १८३६, ३९, १९२८,
३०, ७८, ८६.

परम्पराज्ञान knowledge passing from one
generation to another ९५०.

परयोधित another's wife १०७१.

परराष्ट्र the country of an enemy; a foreign
country ७८८, ९०, १९८४.

पररेतस् the seed of a stranger १२६७, ७१.

परर्ण debt of another person ७१२.

परलोक future world १०५९, १३५५.

परशु an axe (in ordeal) १६५६.

परस्त्री another's wife; a woman other than
one's wife १६८३, १७७२, ८०, ९८, १८१४,
३०, ५०, ५१, ५४, ७०, ८०, ८९, ९१, १९३६.
परस्परभागिन् mutually inheriting the pro-
perty १५५७.

परस्व property of another person ८९८.

परस्वत्व ownership of another person ७९४.
 परस्वादायिन् taking or seizing another's
 property १२८६, १६३१.
 पराक a particular expiatory rite १८८७.
 पराजय bashful; shy (woman) ९९१, १५९९.
 पराजय defeat १८९७, १९०४, ११, १४.
 पराजित defeated ७२४, ८१८, ४०, १९०३, ०४,
 ३३, ६९.
 पराधीनत्व obedience; dependence १०३१.
 पराभव defeat ८६१.
 परायण final end; last resort ८५१, ९०२,
 १०२६, ११११, १५१२, २४.
 परार्थ very valuable १६७४.
 परावत् a distant place ९९०, ११५९.
 परावृत्त rejected; cast off १९७९.
 परावृज् an exile ९६९.
 परावृत्ति returning, restoration of property;
 exchange ८९१.
 परावृद्धि highest rate of interest ६१०.
 परिक्रय purchase ७७०.
 परिक्रीत the son purchased [(रेतो-मूल्य-दानेन
 तस्यामेव (भार्यायां) जनितः) according to
 नीलकण्ठ] १२८४, ८८.
 परिक्लेश hardship; torture १६१८, ५२, ९०.
 परिक्षीण vanished ७२३, १५५५, १९३१, ७६.
 परिखा a trench ९६२, १६३०, १९३०.
 परिगृहिता surrounded; embraced ९६६.
 परिग्रह acceptance; wife; marriage; seizure;
 servant ७०३, ३४, १०६३, ९३, ११२२,
 १२८२, १३७१, ७२, ८३, १४०४, १५८०, १६६७,
 ८१, ८९, १७२४, ५२, १८९१, १९२२, २४, ३६.
 परिग्रहीतृ a husband; an adoptive father
 १०४०, १३८४.
 परिचर a servant ८१४, १९८६.
 परिचरन्ती attending १११९.
 परिचर्या service ८१५, १६, १८, १९.
 परिचारक a servant; attendant ८१७, १९,
 ३८, ४३, १६१५, ८५, १८५०.
 परिचरिन् a servant ८१८.
 परिच्छद furniture, attendants etc.; goods

and chattles; personal property १०५६,
 १३९३, १६१६, २७, ९८, १९२७, २९, ४५.
 परिजन servant; attendant; subordinate
 person १०३२.
 परिज्ञातृ a judge १९२२.
 परिणीता married ८१६, १११७.
 परित्यक्त (क्ता) abandoned १२७९, १३०८.
 परित्यक्तव्या to be allowed to go; to be aban-
 doned १११७.
 परित्यक्तृ one who abandons ११११.
 परित्याग the act of abandoning; deserting;
 ८७४, ९७, १०१६, ७५, १३८४, ८७.
 परित्याज्य to be abandoned १०२१, ५१, ११११,
 १२, १३९३, १९७८, ८५.
 परित्राण protection १६२३.
 परिधान a garment १३८५.
 परिधानीया a particular concluding verse
 १००५.
 परिपन्थिन् an adversary १५१४, २६.
 परिपाण protection; guarding १६०१, १२.
 परिपाल्य to be kept or protected ६५१, ७५०.
 परिपूत husked; winnowed १७१९, ६६.
 परिप्लुत overwhelmed ९१५.
 परिमाण्ड articles of household use ११६५,
 १४१५.
 परिमाण्ड admonition; reprimand ९३९, १६१९,
 ३१, १९२९.
 परिभाषित stipulated (fee); contracted ८३५.
 परिभुक्त used up ८९४.
 परिभोग possession १६८४.
 परिमाणी a particular measure १६७७.
 परिस्मरण embrace १८९१.
 परिवर्तन exchange; barter; return ७३५, ८९१,
 ९७, ९९, ९०१, २५, २६, १६७३, ७४, १७६४.
 परिवाद reproach १०२६, ११८४, १३९०.
 परिवाप see परिमाण्ड १०३५, ११८४, १३९१.
 परिवार्य roof of a house १६२०.
 परिवाह a water course or drain to carry
 off excess of waters ९३०.
 परिवित्त elder brother married after his

younger brother १९५, १९, १५९२, १६०१.
 परिविद्वान् younger brother who marries
 before his elder brother १९५, १५९२.
 परिवृक्ता rejected or abandoned wife १९०,
 १००९.
 परिवृक्ती see परिवृक्ता १९१, १००६.
 परिवृत्त fenced (field) ११०, १६५७, १९७६.
 परिवृत्ति see परिवर्तन ८९०, ११, ९८, १९, १०१,
 १५८२, १९७५.
 परिवृत्ती see परिवृक्ती १००८.
 परिषद् an assembly; meeting; audience
 १३८४.
 परिषद्गामि (property) received or inherited
 by a group or assembly १४७३, १५२७.
 परिष्व to be sought after (Monier Williams);
 to be avoided (*Nirukta*); sufficient,
 adequate, competent (*Sāyana*) १२५३.
 परिष्कन्द a servant (esp. one running by
 the side of a carriage) ८४२.
 परि(री)हार exemption (from tax etc.); avoid-
 ing; prohibition १३०, १७९१, १९२१, ३६,
 ८३.
 परि(री)हास jesting; joking ८००, ०५, १९१२.
 परिहृत shunned; avoided (work) ८४४.
 परीक्षक an arbitrator ७८५.
 परीक्षण examination ८९२, ९४, ९९, १८२९,
 ३२, १९६७.
 परीक्षिन् an examiner १७२९.
 परीक्षा see परीक्षण १०५०, १६०५, १५.
 परीक्षित examined; tested ८९५.
 परीक्ष्य to be examined ८९९.
 परीणाह circumference; encircling land १०९,
 १३, १९७६.
 परीमाण measure; value; amount ७७८, ८४.
 परुष harsh; unkind १०२८, १११९, १८३५.
 परोक्त defeated १२९.
 परोपनिहित deposited by another person ६६१,
 ७५६.
 पर्ण a leaf ११०, ९८, १३८४, १६७०, १८९०.
 पर्युषित (a complaint) of remote date १८००.

पर्युह्यमाना being married १००४.
 पर्वत a mountain ७८६, १९२४, २५.
 पर्वन् the day of the change of moon or sun;
 a festival १९२४, २५, ७७, ७९.
 पर्षद् an assembly १९४३.
 पल a particular weight ६११, १६७५, ७७,
 १७०९, ३४, ३५, ४७, ६७, १९२७, ६७, ६८.
 पलपैतृक a *S'rāddha* with flesh or meat
 १३७४.
 पलाण्डु an onion १०२५.
 पलायित absconded ८९८.
 पलाश N. of a tree (*Butea frondosa*) ७१६,
 ९३५.
 पलिक weighing *Pala* १६७३, १९६६.
 पलिकनी grey-haired; old ८४२.
 पवन wind or the god of wind १०३२, १९२१.
 पवमान see पवन ८४२.
 पवित्र sacred १०७६, १८४५.
 पशव्य full of fauna १९२१.
 पशु an animal; cattle; kine ६१०, २१, २६,
 ३५, ५४, ९२, ७०८, १४, २५, ९२, ८१४, १९,
 ४२, ४७, ५८, ६०, ६२, ८१, ९०२, ०३, ०४,
 ०५, ०७, १०, ११, १२, १७, २०, २१, ५१,
 ५३, ८६, १००२, ०३, ०५, ०९, ११४४, ६१,
 ६२, ६६, ८३, १२६०, ६१, १५८०, ९४,
 १६०९, १०, १७, १९, २१, ३४, ४२, ४६, ५६,
 ६१, ७०, ७१, ७७, १७१३, १८, ४५, ६४, ६५,
 ९७, १८०५, ०६, १०, ११, ३४, ३७, ३८, ४०,
 ४१, ४७, ७६, ८४, ९६, १९२४, २५, २७, ४५,
 ७६.
 पशुधर्म the law of animals (said of *Niyoga*)
 १०६८.
 पशुप a herdsman ८४२, ९०२.
 पशुप्रचार pasture land for cattle ९०६.
 पशुरक्षि a herdsman ९०२.
 पशुरक्षिन् see पशुरक्षि ९१०.
 पशुराजि cow-shed ९२०.
 पशुस्वामिन् owner of the cattle १०९, १६०९.
 पशुपज products of animals ६०७.
 पश्चात्कार passing of the judgement १८००.

पश्चाद्वा a suitor that comes later ११०९,
१४६०.

पश्चाद्वृत्त (a priest) which is accepted after-
words for (officiating purpose) ७७१.

पसस् membrum virile; vulva ९९६.

पांसु dust १६८५, १७९३, ९८, १८३०, १९०१.

पांसुधावक a scavenger १६७५.

पाक cooking १५८०, ८८.

पाक a cook १६७९.

पाङ्क्त consisting of five parts १५९६.

पाञ्चवर्षिक lasting for five years ९३०.

पाञ्चाल N. of a country ८१८, १९, ६२.

पाणि the hand ९५१, ९३, १२८१, ८५, १६०८,
२६, १७९९, १८०१, ८१, ९७, १९२५, ६७, ८१.

पाणिगृहीता married १९७७.

पाणिग्रहण the act of joining the hands of
bride and bridegroom; marriage ७०३,
८७९, १०२६, ९३, ११०३, १३, १७, १४०५.

पाणिग्रहणिक relating to marriage ८८२, ८३.

पाणिग्राह a bridegroom १०२१, २२, ३३, ५०, ५९,
६०, १२७९.

पाणिप्रदानकाल the time of giving the hand
(in confirmation of a promise); the
time of marriage १०७७.

पाणिसंग्रह marriage १०२९.

पाण्डव a son or descendant of *Pandu*
१०२७, २८, १९८५.

पाण्डु N. of a king ७३५, ८१९, १२८३, ८४, ८५,
८६, १३७६, १९६५, ८४.

पातक sin; crime ७९३, १०१९, २६, २७, ३१,
१२८५, १३९०, ९१, १६०३, ५१, १९६४, ६७.

पातकिन् sinful १११८.

पातन felling ८४४, १६१८, ३७, ५१, ५२, ७३,
१७९८, १८००, ११, २४, ३२, १९२२.

पाताल N. of a world beneath १०३२.

पात्र worthy; vessel ८००, ०४, ०७, ६२, ७६,
९९२, १११९, १२०७, १५९९, १८३७, १९६६,
७७, ८१.

पाद the foot; a particular coin ७४५, ९०६,
५८, १०१६, ७६, ८५, १६१७, १८, २१, ४५,

१६६८, ६९, ८५, १७१३, ३७, ४९, ६५, ८१,
९४, ९६, ९७, ९८, ९९, १८०१, ०३, १५, १६,
१७, २४, २९, ३२, ३५, १९६५, ७०, ८१.

पादज born from the feet; a *S'ādra* ८१९.

पाददशिन् surety for appearance ६७७.

पादप a tree ९३३, १७९५.

पादवन्दनिक accompanied by respectful salu-
tation १४५३, ६३.

पादाध्यास kicking १८१६.

पादावनेकृत a servant १६६७.

पादावनेज्य washing another's feet; a form of
service ८१४.

पान a drink; beverage; spirituous liquor
८६०, १०२६, ३१, ४८, ११०६, १२४४, १३९३,
१६४२, ४६, ९०, १७१८, ४१, ५५, ६५,
१८४१, ८१, ८९, १९१३, ५२, ८८.

पानसक्ता adhered to drinking spirituous
liquor १०१४.

पान्थमुट् highwayman १७५८, ६०, ६४.

पान्नेजन a vessel in which the feet are wash-
ed १००९.

पाप sin; evil; crime; sinful ८०८, १३, १९, ४२,
७६, ९८, ९६०, ६२, ७०, ७८, ८४, ९३, १०१६,
२८, ३०, ३२, ३३, ५३, ५६, ६४, ७५, ७६,
१११०, २१, १२८६, १३८५, ९३, १४६४,
१६००, ०३, १६, १९, २२, २७, ३२, ३४,
५०, ५१, ५३, ५५, ६१, ६३, ६८, ९५,
१७०१, ०२, ०४, ४४, ५१, ८९, ९०, ९२,
१८३६, ४०. ५१, ६५, ८४, १९१३, २९, ३०,
३५, ४३, ६४, ६५, ६६ ६७, ६९, ८३, ८४.

पापकर्मिन् sin; sinner १६८७, १९३०.

पापकर्मिन् an offender; sinner ८७४.

पापकारिन् see पापकर्मिन् १६४६, १८३३, १९३०.

पापकृत् a sinner १८६५, ९०, १९६५.

पापकृत्या an evil deed; sin १६०१.

पापिन् sinful १६५३, १९६५.

पापिष्ठ most sinful ११०५, ४४, १७०८, १९३०.

पापीयस् sinful; wicked; miserable; poorer
६०९, ८१८, १०३२, ३३, ३८, १२८३, १३२१,
१६५१, १५९७, १९६९.

पाम्पन् sinful; injurious १५७०, ९६, ९७, ९९,
१६०१, ०२, १९७७.

पायस an oblation of milk, rice and sugar
१२८१, १३५०, ५१, ७३, १९८२.

पारजायिक see पारदारिक ८६०.

पारजायिन् see पारदारिक १८४६.

पारञ्चिक a breaker १७९९.

पारदारिक one who violates another's wife;
an adulterer ८०६, ९३२, १३८७, १६१७,
१८, ४०, ८५, १८९२, १९३२.

पारतत्त्विक see पारदारिक १६८१.

पारदेश्य belonging to a foreign country
१७३१.

पारलौकिक pertaining to other world ७१५.

पारलौक्य see पारलौकिक ८०८.

पारशव N. of a mixed caste; the son of a
Brāhmaṇa by a *S'ūdra* woman ११०४,
०५, १२४५, ७०, ८८, १३०९, ७४.

पारसीक N. of a people (Persian) १९४३.

पाराशरीकौण्डिनीपुत्र N. of a teacher १९८२.

पाराशरीपुत्र N. of a teacher १९८२.

पारिकुट a servant; waiter ८१३.

पारिक्षित a patronymic of *Janamejaya*
१६०१.

पारिणाय्य see पारिणाह्य १४२७.

पारिणाह्य articles of household use १०४७,
१४०५.

पारितोष्य reward ८०८.

पारिभाषिक (आधि) a kind of pledge ६३५, ३७.

पारिभाषिकी relating to a contract; conven-
tional ८५९.

पारियात्र N. of a country (*Patiyāṭṭ*) १९२०,
२१.

पारिव्राज्य life of a mendicant ८३१, ३९.

पारुष्य harshness; violence ९२७, १०३५, १६०८,
१२, ४१, ४५, १७७०, ७८, ८९, ९०, १८२६,
३५, ८४, १९२३.

पार्थ a metronymic of *Arjuna*, *Yudhish-
thira*, and *Bhīmasena* ८१८, १०२७, ३३,
११८४, १९६५.

पार्थिव belonging or peculiar to *Prthu* ८११.

पार्थिव a king ८६१, १२४४, १३२९, १६२३, ९२,
१७०१, ०८, २०, ६३, ७६, ७८, १८६४, १९२७,
२९, ३०, ३१, ३६, ६५, ६९, ७०.

पार्ष्णि oblation offered at new and full
moon १३७७, १५८९.

पार्थक (property) acquired as a bribe ११३०,
१९८३, ८७.

पार्थहानिकरी depriving the cheat of his own
property by artifice १५७३.

पार्ष्णि heel ९९९, १८१४.

पाल a herdsman; protector ८३४, ९०३, ०४,
०५, ०६, ०७, ०८, ०९, १०, ११, १२, १५,
१६, १७, १८, १९, २०, २१, १९७६.

पालक a guardian; protector १३५८.

पालन guarding; protecting ६७७, ७६६, ६८,
८७३, १०२६, ५२, ७६, ११०६, १६९२, १९२०,
२१, २२, ४०, ६२, ७०, ७९.

पालनीय to be preserved, maintained or gua-
rded ७३४, ८७३, ११०६, ७३, ९४, १९४१.

पालगली the fourth and least respected wife
of a prince १००९.

पालाश made of the wood of *Palāsha* tree
१३६३.

पालित protected ८३३, १९०८.

पालिन् see पाल ९०६.

पावक pure (said of *Agni*) ; the god of fire
९२४, १०८६, १९३०, ६६, ७०.

पावन the act of purifying; purification
१०५८, १११०, १२८४, १७८७, १९२१, ३७, ८४.

पावनीय purifying ९५९.

पावीरवी (कन्या) daughter of lightening (the
noise of thunder) ९७२.

पाश bond; tie; fetter ६०२, ०३, ०५, ९८३,
९१, ९९, १००१, ०३, ११११, ८४, १२७८,
१६०१, १७, १८४०, १९३०, ६४.

पाशुपाल्य tending cattle ८१९, ११२४.

पाषण्ड a heretic ८७०, १४०४, १७१०, १९०७,
२३, ३३, ८६.

पाषण्डगणधर्म custom of a heretic corporation

१९३१.

पाषण्डिन् a heretic ८६९.

पाषाण a stone ७८७, १६२१, १७९६, ९९, १८१९, ३०, १९३३, ६६.

पिण्ड a lump; ball of food or rice (e. g. offered to the *pitr's* or deceased ancestors etc.); body ७८१, ८१८, १०१६, २६, ११९९, १२०३, ६५, ६८, ७३, ८१, ८२, ८६, ९५, १३००, ०२, १४, २७, ४७, ५०, ५६, ७४, ८४, ८७, ९०, १४०४, ७३, ७४, १५११, १९, २७, १६०४, ७५, १८८७, १९६६, ७८, ८३.

पिण्डकृत् one who offers the balls of rice १५४१.

पिण्डक्रिया the offering of the balls of rice etc. to the deceased ancestors १५२०.

पिण्डद offering or qualified to offer oblation to deceased ancestors; the nearest male relation १२८२, १३३५, ४७, ४८, ५१, ५५, ५६, ६५, ७३, ८३, ८४, १४०२.

पिण्डदातृ see पिण्डद १३४२, ५५.

पिण्डदान the offering of *pinda* १२५१, ५५, ५९, ६९, १३५०.

पिण्डदायिन् see पिण्डद १२८१.

पिण्डप्रदान see पिण्डदान १३४८.

पिण्डभागिन् partaking of the *S'rāddha* oblation १३८३, ९०.पिण्डभेद separation of the offering of *S'rāddha* oblation १२०३.

पिण्डमात्रोपजीविनी subsisting on a mere morsel of food १०२४, ८६, १३९०, १४००.

पिण्डलेपभुज् partaking of the particles or fragments of the *S'rāddha* oblations which cling to the hands १५३०.पिण्डसंबन्ध relationship qualifying living individual to offer *S'rāddha* oblations to a dead person; blood relation within six degrees १०१३, १४६४.पिण्डसंबन्धिन् qualified to receive the *S'rāddha* oblation from a living person;

having blood relations within six degrees १५३०.

पिण्डोदकक्रिया the offering of *S'rāddha* and water oblations १३१६, ४८, ५२, ६२.

पिण्याक an oil-cake १९३८.

पितापि paternal ११५८.

पितापुत्रविरोध a dispute between father and son १६११, १३, २८, ३५.

पितापुत्रविवाद see पितापुत्रविरोध १९३३.

पितामह a paternal grandfather ७०९, ८६१, १०००, २८, ३३, ७७, १२०१, १९, २३, ३१, ४३, ४४, ६८, ८१, ८२, ८७, १३५०, ५१, १४६७, १५३०, १९८२, ८४, ८५, ८८.

पितामहपितामह grandfather's grandfather १५३०.

पितामहसंतति grandfather's progeny १५३०.

पितामही a paternal grand-mother १४०८, १४, १५२९.

पितामहोपात्त acquired by the grandfather ११७५, ७९.

पितृ a father; forefathers; ancestors; manes

६०१, ०४, ७३, ७४, ७९, ८०, ८२, ८४, ९०, ९२, ९५, ९६, ७०६, ७७, ०८, ०९, १०, ११, १२, १३, १५, २१, ८००, ०५, ०७, १९, ३९, ४०, ९२०, ६८, ६९, ७५, ८०, ८१, ८९, ९४, ९५, ९६, ९७, ९८, ९९, १०००, ०१, ०२, ०३, ०४, ०६, ०८, ०९, १४, १६, १९, २०, २१, २२, २३, २४, २६, २८, ३१, ४२, ४५, ४९, ५०, ५२, ५९, ७५, ७६, ७७, ८३, ८४, ९४, ९५, ९९, ११०३, ०६, १४, १५, १८, १९, ४४, ४६, ४७, ४८, ४९, ५१, ५२, ५५, ५६, ५७, ५८, ५९, ६०, ६१, ६३, ६५, ६६, ६८, ७०, ७१, ७२, ७३, ७४, ७५, ७९, ८०, ८४, ९३, ९४, ९५, ९६, ९७, ९८, ९९, १२००, ०५, १०, १३, १४, १९, २०, २१, २३, २४, २७, ३१, ४३, ४४, ४५, ५१, ५२, ५५, ५६, ५७, ५८, ५९, ६०, ६१, ६२, ६८, ६९, ७०, ७१, ७२, ७३, ७८, ७९, ८०, ८१, ८२, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, ९५, ९७, १३०२, ०४, ०६, ०८, ०९, १४, १७, २८, २९, ३२, ३८, ४६,

४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५६, ७२, ७४, ७५, ७६, ७७, ८३, ८४, ८८, ९०, ९१, ९४, ९६, १४०३, ०४, ०८, ११, १३, १४, २२, २७, २८, २९, ३१, ४०, ४३, ४९, ५२, ५३, ५४, ५८, ५९, ६२, ६३, ६७, ७०, ७१, ७३, ७४, ७५, ७९, १५११, १३, १६, २१, २२, २३, २४, २५, २६, २७, २९, ३०, ४१, ५५, ५६, ५८, ६०, ६७, ६८, ७३, ८४, ८९, १६००, ०२, १०, १२, १३, २७, ३५, १७७७, ९२, १८२९, ३३, ३५, ३६, ३७, ४०, ४१, ४८, ५०, ६६, ७४, ९४, १९१९, २२, २५, २६, ६५, ७१, ७४, ७६, ७७, ७८, ७९, ८०, ८१, ८२, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८८.

पितृकार्य a rite performed in honour of the *Pitrs* १६२१, १९२२.

पितृकुल father's family १४५८.

पितृकृत (debt) contracted by a father; done by a father ७११, ११६९.

पितृगामि belonging to a father १४४५, १०, ७०.

पितृगृह father's house १२७३, ७९, १४५३, ६०.

पितृघातक a patricide १६१९.

पितृदत्त (property) given by a father १४३०.

पितृदाय paternal property १२२१.

पितृदायांश a share in the paternal property १४०४.

पितृदेवद्विजाचर्न the worship of the Manes, Gods and *Brāhmanas* ११४१.

पितृद्रव्य paternal property; patrimony ११४२, ४९, ९९, १२०५, ०७, १२, २०, ३०, १४०३, २२, १५४३, १८४८.

पितृद्रव्यविभाग partition of the paternal property ११५७.

पितृद्रव्याविरोध absence of the use of paternal property १२१५.

पितृद्वारागत received from fathers ११४२.

पितृद्विद hostile to one's father १४०१.

पितृधन paternal property १५१५, १७.

पितृपक्ष the paternal side, party or relationship १५५५, ६१.

पितृपैतामही inherited and derived from father and grandfather; ancestral ८१९.

पितृप्रमाण sanctioned by a father १०३४, १४३०.

पितृप्रसाद propitiousness of the father १२१९, ३३.

पितृबन्धु a kinsman or relationship by the father's side १०११, २१, १२८८.

पितृबान्धव see पितृबन्धु १४५८, १५२९.

पितृभागहर heir of father's share ११९३, १२००, २२, १५६७.

पितृमत् having a father ११४७, ४९.

पितृयाण trodden by or leading to the *Pitrs* (path) or manes' heaven ६०२, १६००.

पितृरिक्थ father's estate or inheritance १३२५, १४६३.

पितृरिक्थहर heir of the father's heritage ११९३.

पितृलोक the world or sphere of *Pitrs* १००३, १२६२, १७९३.

पितृवंशधृक् a head of the paternal family १३५०.

पितृवत् like a father ११४७, ९५.

पितृवध patricide १६०३.

पितृवर्ग a class of *Pitrs* १३५६.

पितृवित्त father's wealth; paternal property ११२०, ५८, १२४३, ४४, १४२९, १५६१.

पितृविभक्त separated from father १५६२.

पितृवेश्मन् father's house १०२३, १२८५, ८६, १३०६.

पितृव्य father's brother ६९१, ९६, ७०८, १०२८, १११८, १२०१, २९, १३६२, ८४, १५१३, २६, ४१, ५६.

पितृव्यस्त्री a paternal-uncle's wife १४५०, १८८२.

पितृवद् living unmarried with a father; father's family ९६५, ८२, १००२.

पितृष्वस्र a father's sister ९९६, १०२०, १४५०, १५२८, २९, १८८२, ९०.

पितृसंतति father's progeny १५३०.

पितृसम in the relation of a father ११९३.

पितृस्थ a guardian (living in the place of a father) ११८०.

पित्रंश father's share ७१२, १४७३.

पित्रर्ण father's debt ७१०, ११, १३७६.

पित्र्य hereditary property; relating to a father; paternal; patrimonial ६०३, ०६, ७१४, ८०३, ०६, ०७, १७, १०१२, १६, २३, ४२, १११८, ३२, ५९, ६०, ९६, १२०१, २९, ३०, ४३, ५३, ८३, ८४, ८५, १३२३, २४, ४७, ४८, ५६, ७४, १५५४, ६२, ६३, ६७, ८४, ८९, १६१०, ३४.

पित्र्यर्णसंबद्ध related to the paternal debt १२२९.

पिपासा thirst ७०३, ११०३, १५९६, ९७, १६८६.

पिप्पल the fig-tree १२८१, १३५०, ५१, १९६७, ८२.

पिशुन a treacherous informer १५९६, १६१२, २६, ५०.

पिष्टप see विष्टप १२६४, ७९.

पीठसर्पिन् lame १७२७, १९२७.

पीडन pain; troubling १६१५, ७६, ८७, १७९८, १८०५, ३१, १९३०.

पीडा trouble; pain; torture १११५, १६१०, १७९७, १८१५, १६, ३३.

पीप्याना becoming exuberant १२५७.

पुंभाग division according to male १२३७.

पुंश्रली running after men; a harlot ८४१, ४२, ४३, १०१६, ३२, १६८२, ८७.

पुंश्रलू see पुंश्रली १९७७.

पुंस a man ६९८, ७५१, ६९, ९२, ८५१, ९२, ९४, ९७१, ७२, ९५, १०००, ०६, ०७, ०८, १०, २७, ३३, ३५, ३६, ३७, ३८, ४८, ५१, ५३, ५४, ५५, ५८, ७०, ७१, ८०, ९२, ९३, ९४, ९९, १११८, १९, २७, १२०१, ५४, ५५, ५८, ५९, ७२, ८४, ८५, ८६, १३०५, ७४, ८५, ९६, १४१५, २३, २४, ७३, १५९५, १६१७, १९, २७, ४०, ४६, १७४५, ६४, ७२, १८३७, ४१, ४३, ४६, ४९, ६५, ७०, ७२, ७७, ७९, ८०, ८२, ८६, ८७, ८८, ९०, १९२७, ४४, ४५, ७२, ७५, ७९,

८४, ८६.

पुंसवन male-production rite ११०२, १२८४.

पुंस्व virility १०९४, १११६, १६१०, ३४, १७९७, १९२२.

पुच्छ the tail १९७३.

पुण्य auspicious; meritorious; sacred; merit; virtue, ७१४, ५०, ९२९, ३०, ३१, ५९, ७३, ९८, १०२२, २६, २७, ३०, ६९, ७५, ७६, ७७, ११००, ११, १३, १२८६, १३९३, १४०५, ६३, १५१३, २४, १६०२, ०३, १७६०, १८००, २३, १९६४, ६५, ७५.

पुत्र a son; offspring ६०१, ०४, ६१, ६२, ६३, ६६, ७२, ७५, ७६, ७७, ७८, ७९, ८०, ८२, ८४, ८५, ८६, ९०, ९१, ९२, ९६, ९७, ९९, ७००, ०७, ०८, १०, ११, १२, १४, १५, २१, २५, ३५, ३७, ५१, ९४, ९८, ८०२, ०४, ०५, ०७, १३, १६, १८, २२, २६, २७, ३९, ४०, ४३, ६१, ६३, ९७१, ७५, ८२, ८५, ८६, ९३, ९७, ९८, ९९, १०००, ०१, ०५, २०, २२, २३, २६, २७, ३०, ३१, ३३, ३४, ४५, ५९, ६५, ६९, ७०, ७५, ७६, ७९, ८०, ८३, ९६, ९९, ११०१, ०३, ०५, ०९, १०, १३, १८, ३२, ४१, ४२, ४४, ४६, ४८, ४९, ५२, ५६, ५८, ५९, ६०, ६१, ६२, ६३, ६४, ६६, ७०, ७३, ७५, ७९, ८०, ८१, ८४, ९१, ९२, ९४, ९५, ९७, ९९, १२००, ०५, १३, २२, २४, ३४, ३५, ३६, ३७, ३९, ४०, ४३, ४४, ४६, ४९, ५१, ५२, ५४, ५५, ५७, ५९, ६०, ६१, ६२, ६४, ६६, ६७, ६८, ७०, ७१, ७२, ७३, ७८, ७९, ८०, ८१, ८२, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, ९३, ९४, ९७, १३०२, ०४, ०५, ०६, १४, १६, १८, १९, २४, २५, २६, ३२, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५५, ५६, ५८, ६२, ६३, ७०, ७१, ७२, ७३, ७४, ७६, ७७, ८३, ८४, ८५, ८७, ८८, ८९, ९०, ९१, ९३, ९६, १४०१, ०३, ०४, ०७, १३, १४, १५, १६, २१, ३०, ३१, ५८, ५९, ६२, ६३, ६६, ६७, ६९, ७०, ७३, ७४, १५११, १२, २१, २२, २३, २८, २९, ५५, ५९, ६८, ७०, ८८, ८९,

१६१०, १२, १३, १९, २७, ३५, ९२, ५५,
१७५५, १८१२, २९, ३५, ३६, ४१, ९५, ९६,
१९०५, २१, २२, २६, २८, ३१, ६६, ६७,
७०, ७३, ७४, ७७, ७८, ७९, ८१, ८२, ८५,
८६, ८७, ८८.
पुत्रकृत debt contracted by a son ६९५.
पुत्रक a little son; boy ११६२, १३६२, ७१, ७७.
पुत्रकल्पा (daughter as) a substitute for
Putra १२६२.
पुत्रकाम desirous of sons and children १२५८,
८७.
पुत्रकारिन् see पुत्रकाम १२८६.
पुत्रकिल्बिष a curse among sons १२८७.
पुत्रकृत (debt) contracted by a son ६७९, ९८,
७०८, १३.
पुत्रगुण filial virtues १२८०, १३०५.
पुत्रगृद्धिन् desirous of a son १२८५.
पुत्रच्छायावह having the resemblance of a son
१३६४.
पुत्रतुल्यांशभागिनी entitled to hold a share
equal to that of the son १४१३.
पुत्रदान giving of a child ७९४, १३५६, ७०.
पुत्रदायाय son's property १२५५.
पुत्रपरित्यागिन् forsaking a child १०३१.
पुत्रप्रतिग्रह adoption of a son or child १३०५,
७४, ८४.
पुत्रप्रतिनिधि a substitute for a son १३१०, ५२,
७३.
पुत्रभाग son's share ८३१, १९८४.
पुत्रभावोपगत the son who offers himself to be
the son of another १२८८.
पुत्ररूपिन् deserving sonship १३९१.
पुत्रलाभ obtaining a son १४०७, ६९.
पुत्रवत् like a son; having a son ७५०, १२६४,
७२, ८२, ९०, १३४७, ५०, ५५, ७४, ७७, ९१,
१४०४, १६, ७३, १५१५, २५, २६.
पुत्रवती having a son or sons १०३४, ११०१,
१०, १२५२, ९३, १४३०.
पुत्रवध killing a son ७५१.
पुत्रविभाग son's share; division of property

among sons १२४५.
पुत्रसंग्रह acceptance of a son १३६३, ६५.
पुत्रसमा equal to a son १४२९.
पुत्रस्थानीय son-like १४७०.
पुत्रस्वीकार adopting a son १३५६.
पुत्रहीन sonless; childless ६८६, ७१३, १५२९.
पुत्रार्थिन् wishing for a son १०३४, १४३१.
पुत्रिका an appointed or adopted daughter
for procuring an heir १२५४, ६२, ७२,
७९, ८२, ९४, ९७, ९८, १३४८, ५५, ५६, ७३,
७४, १४२९, ६३, १५२९, १९८५.
पुत्रिकामि (property) inheritable by a *Putrikā*
१४७१.
पुत्रिकापुत्र the son of a *Putrikā* १२६३, ६५,
६८, ७०, ७९, ८२, ८८, १३४६, ४८, ५०, ५१,
५५, ५६, १९८२.
पुत्रिकामर्तु the husband of a *Putrikā* १२९८.
पुत्रिकाविधि the rite of a *Putrikā* १२७९.
पुत्रिकासुत see पुत्रिकापुत्र १२६८, ८२, ८३, १३०२,
३०, ५१, ७३, ७४, ७५.
पुत्रिणी having a son or offspring ६९९, ७११,
१००१, १२६४, ९३, १३४८, ६५, ८४, ९५.
पुत्रिन् see पुत्रिणी ९७४, ११९३, ९६, १२५८, ६०,
६४, ७१, ७३, ८५, ९०, १३४८, ५०, ८४,
१९८२, ८४, ८७.
पुत्री a daughter १३५५, ७६, १६५३, १९८८.
पुत्रेष्टि a sacrifice performed for begetting
a son १३७४, ७७.
पुनःसंस्कार renewed investiture (here of
marriage *Samskāra*) १०१५, १९, २१,
११०१, ०३.
पुनराधान replacing a consecrated fire १०७५.
पुनरुद्वाह remarriage १३८४.
पुनर्दाक्रिया taking a second wife १०७५.
पुनर्यू wife who remarries; a twice-mar-
ried woman ७०२, ०३, १५, १०००, १७,
२६, ३३, ८८, ११०३, ०४, १२७०, ७३, ७९.
पुनर्भूता remarried १२८८.
पुनर्न्याय revision; appeal; reexamination
१९३५.

पुनर्विभाग second division १५५७, ७५.
 पुनर्विवाह remarriage १११८.
 पुन्नामन् (a hell) called *Put* १२६२, ६४, ७९,
 ८१, ९०, १३२८, ४८, १९८४.
 पुरंदर N. of *Indra* ८०९.
 पुरःसद् presiding ९६४.
 पुरःसर a forerunner ८४२.
 पुर a castle; town ८६५, ७४, ९६२, १६४३,
 ४४, १७१०, ५७, १८००, ६९, ८६, १९०७,
 ३०, ३३, ४२, ८६.
 पुरनिवासिन् a citizen; town-dweller ८७४.
 पुरन्धि a woman; a protegee of *Ashvins*; a
 goddess of abundance ९६६, ८०, ८५.
 पुरन्धिहृद् vide योषिद्ग्रह ७१०.
 पुरमान् (secret of) town planning १९४३.
 पुरश्चरण preparatory or introductory rite
 १६८१.
 पुराकल्प former times १९०६.
 पुरागत coming first (as a suitor) ११०९.
 पुराण ancient; old; a thing or event of the
 past; N. of a class of sacred works; a
 particular coin ८१०, ९४५, १००४, २७,
 १२८३, ८४, १४२३, १६०५, १७६९, १९५६,
 ९४, ५७, ६८, ८४.
 पुराणचोर a habitual thief १६८१, ८२.
 पुराणदृष्ट seen or approved by ancients १२७२,
 ८५.
 पुराणभाण्ड an old commodity १६७७, ८३.
 पुरातन ancient; old ७८७, १०३२, ११०९.
 पुराविद् knowing the events of former times
 १०७१, १२८६, १९६७.
 पुरीष feces ९५४, ५९, १६१४, १७९८, १८३२.
 पुरुमित्र N. of a man ९६५, ८०.
 पुरुष a man; person; pedigree ६०४, ८५,
 ७०३, १४, १५, ३५, ६५, ७१, ९२, ८०५, ५८,
 ९३६, ४९, ५५, ९८, १००७, १०, ११, २०,
 २२, २४, २५, ३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५,
 ३६, ३७, ३८, ४१, ४४, ४८, ४९, ७२, ७५,
 ७६, ९४, ११०३, ०४, १४, १२५९, ७३,
 ८१, १३५८, ७६, १४३०, १५२७, ३०, ९६,

१६०९, १४, १८, १९, ४६, ४९, ५६, ६४, ६९,
 ७१, ८१, ८५, ८८, १७११, ५०, ६५, ९०, ९७,
 १८३२, ३७, ४९, ५०, ५३, ७९, ८०, ८८, ९२,
 ९६, १९२२, ३०, ४४, ६५, ७७, ८५.
 पुरुषकार effort ९०८, १६, १९४३.
 पुरुषघातिन् a homicide १६०९, ७१.
 पुरुषघ्नी (a woman) who kills her husband
 १६१९, ३८.
 पुरुषद्वेषिणी an ill-tempered or fractious
 woman (towards her husband) १०२४,
 ८७.
 पुरुषप्रमाण homicide; slaughter or murder
 of a man १६३७.
 पुरुषवध homicide १६०६, ६४.
 पुरुषसंतान male progeny ६९२, ७१५.
 पुरुषार्थ any one of the four objects of existence
 (viz. discharge of duties, acquirement of wealth, gratification of desire,
 final emancipation) १११८.
 पुरुरवस् N. of an ancient king of the lunar
 race ९८८, ८९, १००९.
 पुरोगव a leader १०००.
 पुरोधाया priestly ministration १९८९.
 पुरोहित a family priest १२५२, १५९७, १६६८,
 १९१८, २१, २९, ७०, ८५, ८९.
 पुलुकाम covetous ९६८.
 पुल्कस्त N. of a despised mixed tribe ११८५.
 पुष्करसादि N. of a teacher १६६५.
 पुष्करस्रज् lotus-wreath; N. of the two
As'vins १३५९, ८१.
 पुष्करिणी a pool or pond ९६२, १८४०.
 पुष्टपति the lord of prosperity or welfare
 ९९८.
 पुष्टि prosperity; growth ९०३, १०७१, ११२०,
 ५९.
 पुष्प a flower; the menstrual flux ६०९, ३०,
 ९१२, ४६, ६०, १०६२, १११७, १२८४, १६०९,
 १४, ३०, ४६, ५७, ६१, ६५, ७०, ७१, ७२,
 ७४, १७१९, ४४, ४९, ५२, ६०, ६५, ८५, ९८,
 १३८०, ०६, १९२२, ३६, ३८, ६६, ८३.

मुष्णिगी (a woman) in menstruation or desirous of sexual intercourse १०३१.

युग a corporation ८७०, १७७०, ८२, १९२२, ४२.

युजन hospitable reception; worship १०२५, २८, ७५, १११२, १९, १२८५, १९२४, ७९.

युजनीय to be worshipped ६९२, ७१५.

युजा honour; worship १०२९, ५१, ५३, १२४४, १६०९, १९२५, ६६.

युजित worshipped १०५३, १९२५.

युज्य to be honoured or worshipped १०५२, ५३, ८३, १११२, १८, १२४४, १७००, १९३३, ३६, ६५.

युत purified ९९९, १५९५, १६५८, ६८, १८४५.

युवेला the time of floods १९२४.

यू N. of an ancient prince (the son of Yayāti) १३९१.

यूय see युय १९४०, ६५, ८४.

युष्काल (a pledge) of which the stipulated time has expired ६५८.

युष्कावधि expiration of the stipulated period ६५३, ७०६, २६.

युष्त pious liberality १२३३, १५१३, २६.

युर्व first; previous; east ७३७, ५९, ६९, ८३, ८०७, १७, २६, ९२६, ४७, १०२४, ३४, ५४, ११०६, ११, १९, ८४, ८५, १२२०, २५, ३४, ९९, ४४, १३८४, १६१४, १८, २०, २१, ४९, ५२, ५९, ७६, ८१, ८३, ८४, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, १७०५, ४०, ४९, ५४, ७२, ७३, ७८, ९२, ९८, ९९, १८००, ११, २३, २६, २७, ३३, ३४, ३९, ४३, ५०, ५३, ८१, ९५, १९०४, २२, २९, ३०, ३३, ३६, ४१, ५६, ६२, ६४, ६५, ६६, ६८, ७१, ७२, ७३, ७८, ८४, ८६, ८८.

युर्वकालिक belonging to former times १०३०.

युर्वक्रेतु former purchaser ८८५.

युर्वचौर्य previous conviction of larceny १७५३.

युर्वज pre-born; a son born before partition ११८२, ९५, १२३५, ६४, १५६७, ६८, ८६, १९८२.

युर्वजपत्नी an elder's wife १४५०.

युर्वतस्कर one who is previously convicted for theft १६९६, १७५४, १९२९.

युर्वदत्ता pre-given १०२३, ११०९.

युर्वदेश eastern country १९६८.

युर्वसुक्ति prior or long-continued possession ९३५.

युर्वसुक्तिक previous owner or possessor ९२९.

युर्वमारिणी (a wife) dying before her husband १०७५.

युर्वलिखित (deposit) written previously ६६०.

युर्वलेखिता (वृद्धि) (interest) previously written (stipulated) ६६०.

युर्ववती a woman who had been married before १२६६.

युर्ववर a former suitor ११०९, १४५०, ६०.

युर्वविद् knowing the things or events of the past १०७२.

युर्ववृत्त (a priest) chosen before ७७०, ७१.

युर्ववृत्ति former or traditional occupation ८६९.

युर्वसंस्कृत one who is previously invested १४१९, १५८४.

युर्वसर्ग the former creation १०३३.

युर्वसामन्त former neighbour ९५६.

युर्वसाहस see युर्वसाहसदण्ड ६११, ५४, ७५६, ७२, ८०५, ३५, ३८, ५४, ७६, ९४५, ५९, १६३०, ४९, ५२, १७६१, ६६, १८३४, ५३, १९२९.

युर्वसाहसदण्ड the first fine or punishment ८१७, ९२६, २७, २९, ३०, ३१, ३२, १०३६, ३८, ९७.

युर्वस्वामिन् a former owner ७६५, ९५२.

युर्वगत first suitor १८००.

युर्वानुवृत्त coming down from generations; standing for a long time ९३१.

युर्वोढा previously married १०३४, १११२.

युर्व्य shrivelled grain १००४.

युर्वन् N. of a *Vedika* deity ९०३, ७२, ८३, ८५, ९९, १६०१, ०२.

युर्व्यक्रिया separate business transaction ११२८, ४२, ६९, १५८१, ८२, ८३.

पृथग्विपण्ड separate offering of *S'rāddha* oblation १३७४, १५८८.

पृथक्श्राद्ध separate performance of *S'rāddha* १५८८.

पृथक्स्थ living separately १५६०.

पृथक्स्थानस्थित living in separate places १५७५.

पृथक्स्थित see पृथक्स्थ १५६०.

पृथग्गोत्र belonging to different families १३७४.

पृथग्ग्राम living in different towns १५८९.

पृथग्धन separate property १५८१.

पृथग्धर्म (performing) separate religious duties १५८१, ८२, ८३.

पृथग्भूत separated ७८८, १९८३.

पृथग्वंशकर founder of a different family १३७४.

पृथा N. of a daughter of the king *S'ūra* १२८४, १३७६, १९८६.

पृथिवी the earth ७९१, ९२, ८६०, ९२४, १००१, ०४, ३१, ७२, ११२२, ४३, ४४, १२५९, १५९८, १६०३, २७, १८३६, ३९, १९३०, ३६, ६५, ७९, ८०, ८४, ८६.

पृथिवीक्षित् a king १९०५.

पृथिवीपति a lord of the earth; king ८६४, ९११, १३७७, ९१, १६५३, १७२७, १९३६, ५२, ६२.

पृथिवीपाल a king १९३६.

पृथिवीश see पृथिवीपति १३७३.

पृथीवैन्य N. of a king ९२४.

पृथु N. of a king १०७२.

पृथुकीर्ति N. of a daughter of the king *S'ūra* १३७६.

पृथुष्टु having a broad tuft of hair ९८७.

पृदाक N. of a snake १६००.

पृष्ठ N. of a particular arrangement of *Sāmāns*; the back side (of a document) ६८९, ११२०, ४४, ५९, १८१२, १९७४.

पेषिशाना shining ९९३.

पेशल decorated १००७.

पेशस्वती decorated ९९५.

पैजवन a patronymic of *Sudas* and several other men ८११.

पैतामह belonging to a grandfather ६७६, ९१, ७०७, ०९, १०, ८०७, ११७३, ७५, १२२१, ३०, १३८९, १५६९, ८९.

पैतृक belonging to a father; paternal ६७२, ७५, ७९, ८५, ९५, ७१०, १५, ८२१, १११६, २६, ४२, ४९, ८०, ९४, ९५, १२०५, १३१९, २०, २१, २९, ३२, ३३, ४०, ८०, १३२२, २४, ९६, १४०२, २२, ५९, ६२, ७३, १५२७, ८२, ८४, ८६, ८७, ८८, १९२८, ५०, ८८.

पैतृकधन paternal property ११२५.

पैतृमेध sacrifice to the *Pitrs* १३५५.

पैतृध्वसेय a son of the father's sister १९८६.

पैत्र्य relating or belonging to a father १२४१.

पैशाच the eighth or lowest form of marriage १०३४, ९६, ९८, १४३०.

पैशुन(न्य) see पिशुन १०२९, १११९, १६५५.

पोगण्ड not full grown or adult; young ६९५, ७४९, ९५०.

पोष nourishment; prosperity १८३७, ३८, १९८५.

पोषण nourishment १०२९.

पोषणीया see पोष्य १६१२.

पोषिता nourished; maintained १३७६.

पोष्य to be nourished or protected; causing prosperity ८५६, १००१.

पौश्चल्य harlotry १०४८.

पौगण्ड adult; young १२००.

पौतवापचार fraud in weights and measures १६७७.

पौतुद्रव relating to the tree *Putudrava* १६०२.

पौत्र a grandson ६६२, ७२, ७५, ७६, ७८, ७९, ८४, ९१, ७०९, १५, ८०७, १०००, ३१, ७९, १११९, १२५५, ६२, ६४, ६५, ७१, ७२, ७९, ८१, ८२, ८९, ९७, १३००, ०२, ४८, ५०, ५५, ५६, १४६७, ६९, ७०, ७१, ७४, १५७०, ८९, १९८६.

पौनर्भव a son begotten on a woman re-married; concerning remarriage १०१९, १११८, १२६३, ६५, ७०, ७३, ७९, ८२, ८४, ८८, १३०८, ०९, २०, ३१, ४६, ४९, ५०, ५१, ७३, ७४, ७५, ७६, ७७, ९०.

पौनर्भवस्तोम a sacrifice performed at the time of remarriage १३७७.

पौर a citizen ८७२, १६८१, ९०.

पौरव a descendant of *Puru* १२८५.

पौराण ancient; old १०२६, २७, १२८४.

पौराणिक described in *Purāṇa* literature ११८५, १९४३.

पौरकुत्स्य a patronymic of *Trasa-dasyu* ८११.

पौरुष manly strength; heroism ८१८, ४०, ६१, ६२, १६०३, १९२७, ४५.

पौरोहित्य priest-hood ९४७.

पौर्णमास full moon sacrifice ११९५.

पौर्णमासी a day or night of full moon ८४२, ९९२.

पौर्वपौरुषिक ancestral १६७६.

पौर्वाहिक relating to the morning १०२९.

पौलोम (pl.) N. of a class of demons १६०३.

पौलकस an offspring of a *Nishāda* or of a *S'ūdra* father and of a *Ks'atriyā* mother १६०३.

पौष्टिक auspicious rite ८७२.

प्रकर one who takes heavy tax (as fine) १६४९.

प्रकर्त्री a female who deflowers १८४९.

प्रकर्ष interest; see प्रकर्षित ६५३.

प्रकर्षण dragging away १७९८.

प्रकर्षित exceed in profit (as the interest of loan); profit on a pledge beyond the interest of the money lent upon it ६५२, ५९.

प्रकाश open; manifest; public; light ७५७, ६३, ६६, ६७, ९२६, ३५, ४४, ४९, ५०, १६१२, ३६, ५५, ९३, ९४, १७४४, ४५, ४६, ५७, ६३, ६३, १८४२, १९०६, ११, १४.

प्रकाशक a purchase made publicly; an overt purchase ७५९.

प्रकाशतस्कर an open thief १७५८.

प्रकाशवञ्चक open-deceiver १६९३, १७४६, ६३, १९२९.

प्रकाशवधक notorious murderer १६४६.

प्रकीर्णक miscellaneous (the title of law) १९२२, ३३, ४०, ४१.

प्रकीर्णकेश dishevelled hair १६५८, ६४.

प्रकुता defiled or deflowered १८४९.

प्रकृति the subjects; people १३९१, १६१२, १४, १८, ३२, १७७१, ७२, १९३०, ३३, ३५, ४१, ४२, ६६, ८६.

प्रकृतिस्थ unimpaired; competent; normal १०७७, ९५.

प्रकृत्यवमत naturally contemptible; undesirable to the subjects ८७१.

प्रकृष्ट well cultivated ७८७.

प्रक्रमाः a series of oblations corresponding to the movements of a sacrificial horse ६०४.

प्रक्रय a purchase ९३०.

प्रक्षेप investment; the sum deposited by each member of a commercial community; the value or price (of a slave) ७८०, ८१७, १६७९.

प्रक्षेपवृद्धि interest or investment ६११, ३८.

प्रक्षेप्यतभाण्ड a commodity the pre-emption of which is claimed by a king १७०६, १९२७.

प्रचलक a chameleon १६०६.

प्रचार grazing; a pasture-ground; a passage ७७२, १२०६, ०७, ०९, २३, १६८६, १९२२.

प्रचिह्निता marked ९६१.

प्रचेतस् N. of a sage १००३, २८, १२८२.

प्रच्छन्दक a wanderer (*Ganapatishāstrī*); a mystic (*Shāmskhāstrī*) १६७९.

प्रच्छन्न hidden; secret ९२६, १६७०, ७४, ७६, ८२, ८३, ८९, १७५१, ६१, १९०६, ८१.

प्रच्छन्नतस्कर a secret thief १७१०, ५८, ६४, १९०७.

प्रच्छन्नवन्नक a secret deceiver १६९३, १९२९.

प्रच्छन्नवृत्तिकर्मन् one whose occupation and action is not known १६८२.

प्रच्छादित concealed १५७३.

प्रजन impregnation; begetting; generative organ १०५१, ५३, ५५, ६५, १३१७, १९७०.

प्रजनन generative organ; the act of procreating or begetting १०१०, १२५५, ८४, ८५, १३९१, १६२१.

प्रजा procreation; children; offspring; race; mankind; people ६३५, ८१३, १७, ६०, ९६८, ७१, ८३, ८५, ९१, ९२, ९४, १०००, ०१, ०२, ०३, ०४, ०५, ०६, १०, १७, २०, २६, ३०, ३३, ४६, ६३, ६५, ७२, ११०२, १३, २०, ५९, ६०, ८१, १२४४, ५३, ५८, ६१, ६२, ७१, ८२, ८३, ८५, ८६, १३८५, १४२३, ३८, १५१९, ९९, १६००, ०१, ०२, १४, ३१, ५४, ७१, ७८, ७९, ९२, ९३, १७१०, ९३, १८३७, ९६, ९८, १९०७, १८, २१, २९, ३०, ३२, ३६, ४१, ६९, ७०, ७६, ७७, ८१.

प्रजाकाम desirous of offsprings १००७.

प्रजासुप्ति protection of subjects १६६४.

प्रजाघातिका (a woman) who murders her offspring १६१९.

प्रजाता (a woman) who has borne a child १०२२, ३९, ४०, १६१९, ८७, १८४८.

प्रजाति progeny; offspring १००५, ०७, ०८, ९०, १९८१.

प्रजाधन property of the subjects (of a prince) ६३५.

प्रजाधर्म law relating to procreation or offspring १०५१, १९३९.

प्रजापति lord of creatures; N. of a supreme god above or among the Vedic deities; orion; N. of a sage ६२६, ७९२, ८१८, ५७, ९८५, ९५, १००२, ०३, ०६, ३०, ३१, ३३, ४९, ५९, ७२, ९५, ९८, ११००, १२, ४४, ८१, १२०७, ६२, ९४, १३४८, ५६, ७३, १४२४, १५५५,

९५, १६०१, ५२, १८४०, ४१, १९७६, ७८, ८५.

प्रजापतिमतं the commandment (opinion) of *Prajāpati* १०३१.

प्रजापाल a protector of (the king's) subjects ९१९, २०.

प्रजाप्रवृत्ति raising of an offspring ११००, १३, १९७८.

प्रजाभाग्नि one who obtains an offspring १०७३.

प्रजारणि (a common wife) producing children; the mother of offsprings १२८५.

प्रजावत् having offsprings १००४.

प्रजावती granting children; pregnant; a mother of (male) issue १००१, ०२, २६, ९९, १११४.

प्रजाविशुद्धि purity of the progeny १०४७.

प्रजीवन livelihood; subsistence १२८३, १३२४.

प्रजोत्पत्ति procreation of offsprings १३८४.

प्रणाली channel; watercourse ९२७, ५३, ५८, ५९.

प्रणालीमोक्ष an outlet through channel ९२७.

प्रणिधि a spy ७४२, १६७९, १९२४.

प्रणिहित carefully directed or employed (for spying) १७५४, ५५.

प्रणीत (the son) delivered or given १२८४, १९३०.

प्रतर्दन N. of a king of *Kāśī* (son of *Divo-dāsa*) १६०३.

प्रतान a tendril १८२३.

प्रतापन heating (a kind of punishment) १६८७.

प्रतारक a deceiver; fraudulent १९०३.

प्रतिकूल contrary; inimical; disagreeable १०२५, ५६, ११००, १५, १३९१, १४००, ०४, १६९८, १७८४, १९२९.

प्रतिकुष्ट a bidder; implored ९२९, १६२१.

प्रतिक्रोश bidding ९२८.

प्रतिक्रोष्ट a bidder ९२८.

प्रतिग्रह receipt; acceptance of a gift ६९५, ७०४, ३२, ३३, ३४, ८४, ८९, ९७, ८०५,

१००६, ११३१, ४२, १६५५, ८४, १९३३, ३९, ४०.

प्रतिग्रहभू land obtained by acceptance of a gift १२५१.

प्रतिग्रहीतृ one who accepts a gift; receiver ७९४, ८०६, ७९, १३५६, १६५९.

प्रतिग्राहक a receiver; custodian (*Shām-shāstri*) १६८४.

प्रतिग्राहिन् a receiver १७५५, ६२.

प्रतिघात repulse; obstruction १६३४, १९२१, ६५.

प्रतिज्ञा vow; promise १११७.

प्रतिज्ञात promised ७९४, ८०८.

प्रतिदान restoration; return ७४७, ८७९, ९८.

प्रतिदानविधान rule of payment (of debt) ७०६.

प्रतिदानव्युदासक rejecting the payment (of debt) ७०६.

प्रतिदेय to be returned ७०६, ३२, ४५, ५३, ८९३, ९५.

प्रतिदेश order; instruction ७३७.

प्रतिधि a part of the chariot १०००.

प्रतिनिधि a substitute १३४८.

प्रतिन्यास a kind of deposit ७४९.

प्रतिपत्ति consciousness; acceptance १०१२, १८४७, ७०.

प्रतिपद course of conduct (as to the recovery of debts) ६५६.

प्रतिपन्न agreed to; accepted ६८३, ७१५, २५, २७, ८६३.

प्रतिपादन restoring १९२१.

प्रतिप्रस्थातृ a particular priest ८१४, १००८, १८४१.

प्रतिबन्ध opposition; hindrance ८९१, ९००.

प्रतिबोध intimation ८८१.

प्रतिभाग daily present (given to a king) १७०१.

प्रतिभावि one who has stood as a surety ६७२, ७५.

प्रतिभू a surety ६६१, ६२, ६४, ६५, ६७, ६९,

७०, ७१, ७३, ७४, ७५, ७६, ७७, ७९, ७१५, ८८, १७८१.

प्रतिमा an image; statue १६१३, ३०, ४९, ५४,

१८५०, १९२९.

प्रतिमातृ according to each mother १२३४.

प्रतिमान weight १६१३.

प्रतिमोक्ष emancipation ८३१.

प्रतियाचित what is demanded back ६३३, ७५४.

प्रतिरूप imitation १६११, ४९, ६९, १७४६, १८३४.

प्रतिरूपक imitative; forgery; fabricated ११३०, १७५८, ६१, १९८३.

प्रतिरोध obstruction १६१८, १८४८.

प्रतिरोधक a calamity ७३५, १४३०, १६८१.

प्रतिरोधन obstruction १०४२.

प्रतिलोम inverse order (of the castes etc.); member of a despised caste lower than

S'ūdra ८२४, ३६, ६२, ९२७, १०२२, ११०४, ०५, ८५, १७९२, १८३३, ४१, ४६, ४७,

८२, ८३, १९२१, ४२.

प्रतिलोमप्रसूता begotten by a woman in the inverse order of the castes १४०३.

प्रतिलोमा a woman of higher caste having sexual connection with a man of lower caste; a woman belonging to a despised caste lower than *S'ūdra* १३८६, ८९.

प्रतिवादिन् contradicting; opposing ८१३, १००५, ११.

प्रतिवेश frontal neighbour १९२२.

प्रतिशीर्षप्रदान offer of a substitute for an individual ८३२.

प्रतिश्रव(य) a written receipt ७०६.

प्रतिश्रुत accepted; agreed; promised ६३४, ७१३, १४, ९४, ९६, ९७, ९८, ८०२, ०५, ०८, ११०९.

प्रतिषिद्ध prohibited ७७१, ७७, ८१, ९२७, १०३६, ३७, ३८, ५८, ११६५, १६७१, १७०६, १८४६,

५४, ९१, ९२, १९२७.

प्रतिषिद्धसेवा doing what is forbidden १६०५.

प्रभु a master; lord ७९१, ९२, ८३७, ५३, ६०,
९६१, १०७५, ११०७, १०, १६, १८, ५५, ७२,
१२१९, १३२४, २९, ९१, १४४९, १५५५, ६१,
८८, १७०१, ६०, १८८८, १९३६, ६०, ७०, ८८.
प्रभेद splitting; division; sub-division ९४२,
११२९.
प्रमग्न N. of a person ६००.
प्रमत्त insane; mad ८०४, १०५६, १३९३, १६०७,
१७४५, ४६, १८८५.
प्रमदा a young woman or any woman
१०२९, ३०, ३१, ३२, ३३, १९८०.
प्रमाण authority; proof; proportion; right;
principal evidence; measure ६२९,
७३४, ३७, ९४५, ५०, ५१, १०३४, १२२९,
८६, ८७, १४३१, ७३, १६१४, ४९, ७३, ८४,
८७, १७६७, ७१, ७२, १८००, १९१५, १८, २०,
२१, ३६, ५४, ६२, ६५, ७६, ८४.
प्रमाणदृष्ट sanctioned by authority १०२७,
१२८४.
प्रमाणरहित want of legitimate title of owner-
ship ९५२.
प्रमाणहीनवाद a dispute in which visible
proof is lacking ७६५.
प्रमाद negligence; insanity ६४९, ७७७, ८१,
८५, ८६, ८५४, ९०४, १११२, १९, ३०,
१७७२, ९१, ९२, ९८, १८१४, १९८६.
प्रमाण killing १६३८, १८३१, ३४, ८२, ८६.
प्रमीत dead १३०४, १५१३, २४, २६.
प्रमीतपत्निका (a wife) whose husband is dead
१०६८.
प्रमूढ infatuated १०३०, १७५४.
प्रमोक्तव्य to be released or set free ७२८.
प्रमोहित bewildered; infatuated ८०५.
प्रयत्न effort १७०१, ५७, ५९, ६३, ९२, १८९१,
१९२८.
प्रयाण parading; going १६४४, १८९०.
प्रयास labour ९२९, ३२.
प्रयासभोग्य (a pledge) enjoyable with
labour ६३८.
प्रयुक्त invested (sum) ६०८, १०, ३२, ३१, ७१६,

१७, २३, २९.
प्रयोग lending money at interest; invest-
ment; appointment ६०७, ३१, ७५०, ८४,
८६, ९०, ११२६, १६१३, ८१, ८२, १९७०.
प्रयोजक a money-lender; creditor; one who
invests ६३८, ४५, ७३१, १११०.
प्रयोजन object; cause; purpose ६५६, ७६६,
८०७, १८.
प्रयोज्य money lent at interest; investment;
exclusively useful (for one person
only as book etc.) १२२८.
प्रयोज् a mingler १५९१, १८९३.
प्ररोह sprout १८००.
प्रलोभन inducement १८८९.
प्रवक्तृ a teacher १६२७, १७६१, ८३, १९३३.
प्रवर a cover; an upper garment; excellent-
८१४, १०६८.
प्रवर्गोद्घासन a ceremony introductory to the
Soma-sacrifice ७७२.
प्रवर्तक instigator १६५०.
प्रवर्तन causing to appear; engaging in
८०६, ९३०, ४७, १५७९.
प्रवसित exiled; excommunicated १११९.
प्रवापिन् a sower १०७३, ७४.
प्रवाल coral ६०९, ३२, ८९४, १२१९, १७५९,
१९८८.
प्रवास sojourn; journey १४०५, ३०.
प्रवासन excommunication; banishment ७७२,
१६२१, २७, ३२, ५४, १७६२.
प्रवासित (property) lost; taken elsewhere
१६२०.
प्रवासिन् one who undertakes journey ६९७,
७११, १२, १०३९, ४०, १६८२.
प्रवास्य to be excommunicated १६८०, १८०६,
२९.
प्रविभक्त divided १२४३, १५२९, ७१.
प्रविष्ट returned ६३६, ४७, ५३, ७९, १६८१, ८२.
प्रवृत्त come forth; brought about; admitted
८७१, ९४७, १६२०, १८५५, १९३५, ४२.
प्रवृत्ति tendency; conduct; activity १२८६,

१६१९, १८८८.
 प्रवेश entrance ६३६, ९३२, १६१७, २०, ८५,
 ८६, १८००, ४७, ४८, १९३६.
 प्रवेशकाल the placing (of a deposit) in a
 person's house or hand ६६०.
 प्रवेशन return; giving back ६६०, १९२२.
 प्रव्रजन see प्रव्रज १०३६.
 प्रव्रजित one who has turned a recluse; a
 religious mendicant or ascetic ६७२,
 ७८, ८३१, १०१३, २५, ४०, ११०७, १२, १७,
 १५६१, १६१०, ३४, ६८, ७९, १८५०, ५५,
 ७९, ८२, १९२२, २७, ४४, ४६, ७८.
 प्रव्रज्या the order of a religious mendicant
 ७३७, १११३, १७, १९, १९२३.
 प्रव्रज्यावसित a religious mendicant who has
 renounced his order; an apostate from
 asceticism ८२४, ३०, ३१, ३७, १४०३.
 प्रव्रज्योपनिवृत्त vide प्रव्रज्यावसित ८३१.
 प्रव्राजन banishment १६८९.
 प्रव्राजित one who is forcibly made an asce-
 tic १०७६.
 प्रश्न judicial inquiry; query १२२५, १९१८,
 ६३, ६४.
 प्रसङ्ग occasion; contingency; possibility
 ७६७, १६४६, १८६८, ९०, १९१३.
 प्रसभ forcibly; violently १६१८, ५५, ९१.
 प्रसभकर्मन् an offence with force १६१३, २२,
 ५५.
 प्रसभहरण violent seizure ८६३, १६३३.
 प्रसर्पण the act of following (to detect)
 १७५५.
 प्रसव procreation; offspring १०६९, ७४, १३१८,
 १४१६, २७, १९८६.
 प्रसह्य violently; forcibly ८६३, १७३६, १८४९,
 ५०, ७८, ८८, ९०, १९१४, २२, २९.
 प्रसह्यतस्कर a robber; brigand १६०९, ७१.
 प्रसह्यहरण violent seizure १६४८, १७६१.
 प्रसह्यादान see प्रसह्यहरण १२९, १०३४.
 प्रसाद favour; grace ८३०, ३७, १२१९, २०,
 २७, ३२, ३३, ८५, ८६, १९७०, ८८.

प्रसाधन decoration; toilet and its requisites
 १०२८, ११०७, १२४४.
 प्रसाधिका a female attendant who dresses
 her master १११९.
 प्रसिति missile १००१.
 प्रसूत procreated; begotten ७०३, ८३७, ९१९,
 १०२४, ३०, ३१, ११०३, १२, १२६९, १३५०,
 ७३, १४२८, ४५, १६८४, १८३३, १९४२, ८५.
 प्रसूति procreation १०४६, ५१, ७०, १९१६.
 प्रसूतज N. of a particular class of sons; a
 son by a paramour; a son rejected by
 his natural begetter and adopted by
 a stranger १२८६.
 प्रसूष्टलीक one whose wife is allowed to tra-
 vel with another man १०३८.
 प्रस्थ a particular measure १५२०.
 प्रस्थापन sending out; dispatch १८८१.
 प्रसूषा grand-daughter-in-law ७०४.
 प्रस्रवण a well or spring ९२६, ३४.
 प्रस्थापनमन्त्र the chant causing sleep १६८१.
 प्रहरण a weapon; beating १६८७, १८३०.
 प्रहवण feast; combined performance of any
 sacrifice ७३७, ८६१, ६२, १६८२.
 प्रहा a good throw at dice; advantage
 १८९८, १९००.
 प्रहार a stroke; blow १०३६, १६१८, ३४, ४७,
 ५२, ७६, १७९६, ९८.
 प्रहीण standing alone (i.e. having no relati-
 ves); cast off; destitute of a relative
 ७७१.
 प्रहीणद्रव्य property for which there is no
 claimant १९४९.
 प्रहीणस्वामिक (property) of which the own-
 ers are perished १९५०.
 प्रहत beaten १८०५, ३४.
 प्रह्लाद N. of an Asura king १९६४.
 प्रह्लादि an attendant of the Asura Pra-
 hlāda १६०३.
 प्राकामिन् one who fulfils his desire १८४८.
 प्राक्ताम्न्य liberty; choice; independence ७७२,

१३२, १४४८, ४९.
 प्राकार a rampart १६२, १६१७, ३०, ४९, १९३०.
 प्राक्षिप्त adjacent १२६.
 प्राग(ग्ग)मिक a servant; fore-runner १९४४.
 प्रायुक्त not divided rightly; grand-father's property; already objected to १५७४.
 प्राग्धूनक N. of a people and country (eastern part of the *Hūna* country) १७७२.
 प्रावृष्टदोष one who is previously convicted १९६५.
 प्राविभाग a previous division १५८१.
 प्राङ्निविष्ट previously constructed ९५३.
 प्राङ्न्यायवाद a law suit where former judgement has been referred to ७३०.
 प्राचीनयोग्य N. of a *Rshi* १२६१.
 प्राजक a charioteer १८०८, ०९.
 प्राजापत्य relating to or sacred to *Prajāpati*; a form of marriage (in which the father gives his daughter to the bridegroom without receiving a present from him); a descendant of *Prajāpati* ८४२, १०२२, ३४, ९६, ९८, ११४३, ४४, ९५, १४३९, १९४३.
 प्राज्ञ a wise or intelligent man ७८४, ८६१, १०२०, ३२, ७१, १९३६.
 प्राङ्निवाक a judge ७४२, १९६६, ६९.
 प्राण life; a particular measure ७९२, ८०५, ३१, १०२०, २६, ३१, १६०४, ४३, ५०, ६५, ७०, १८२१, ३५, ४०, ५६, ५८, १९१८, ६४, ६८, ७८, ८१.
 प्राणच्छेत्तु a murderer १६०८.
 प्राणमूर्त्त a living being १८०९, १०, २१, ३४.
 प्राणावाधिक danger to life १६७६, १७९९, १८००.
 प्राणाभिहन्तु a murderer १०३४.
 प्राणियूत play or contest for life १९१०.
 प्राणिवध killing or slaying of an animal १६२१.
 प्राणिन् a being १६२१, १७६२, १८३५, १९०५, १९२५.
 प्रातस्सवन the morning libation of *Soma*

७७२.
 प्रातिभाष्य the act of becoming bail or surety; surety-ship ६३३, ३४, ३५, ६२, ६३, ६४, ६५, ७२, ७५, ७७, ७८, ७९, ८०, ७०८, १५, २१, ३१, १५७५, ८०, ८९.
 प्रातिभाष्यकृत (debt) from bailment ६९५.
 प्रातिभाष्यागत (debt) arising from surety-ship ६७२, ७५, ७६.
 प्रातिरूपक see प्रतिरूपक १९८७.
 प्रातिलोम्य inverse order (of the castes etc.); transgression ८२९, १०९३, ११०४, ०५, १४३०, १७७०, ८४, १८३२, ३३, ७२, ७५.
 प्रातिवेशिक a neighbour १०३८.
 प्रातिवेश्य a neighbour ७७९, १६०९, २८, ३५, ४७, १९२७.
 प्रात्ययिक a surety for the trustworthiness of a debtor ६६६, ७२८, ३७.
 प्रादानिक a dowry; (property) relating to marriage (given to a girl) १२००, १४१७, १९५०.
 प्राधान्य superiority १८३०.
 प्राध्ययन commencement of recitation or study १२२५.
 प्रासकाल proper time १९४९.
 प्रासफला matured १८४८.
 प्रासव्यवहार one who has attained his majority; come of age १०३५, ११९९, १६२१, १९५०.
 प्रासशुल्का (a maiden for whom) nuptial gift has been already presented (to her parents) १०९७.
 प्राप्तार्थ one who has attained an object or advantage; one who has won the case ७२२.
 प्राभवत्य might; power ८२०, १९२७.
 प्रामाणिकी founded on evidence or authority; authentic ९४८, १९१९, ४३.
 प्राय seeking death by fasting (to enforce compliance with a demand) ७२५.
 प्रायण courting death १९३१.

प्रायश्चित् expiation; atonement १०२२, ३०,
१११८, १२७२, १३९३, १६२७, ५३, ५९, १७६०,
१८४६, ८४, १९२४, ३३, ४१, ७७.

प्रायश्चित्ति see प्रायश्चित् ७९१, ९९५, १५९९, १६०१,
०२.

प्रार्थन soliciting १८९१.

प्रावरण upper garment; cover १८७१.

प्रावादिक a gossip १६८७.

प्राज्ञ an eater; a guest ६००.

प्रासहा N. of the wife of *Indra* १००४, ०५.

प्रासाद a mansion ९५८.

प्रिय agreeable; pleasant; lovely ८६३, ९९७,
९८, १०१५, १६, १७, २६, २९, ७५, ८५, ८८,
११०९, १४००, ६४, १९३१, ७८, ८४.

प्रियाशर्षिन् one who indecently assaults an-
other's mistress १६१२.

प्रीति love; friendship ८०३, ९७५, १११५,
१२२०, १४३१, १७९१, ९२, १८९६, १९१३,
८५.

प्रीतिदत्त property or valuables presented
to a female by her relations and
friends at the time of her marriage;
(a loan) made from friendship ६२६,
२७, ३३, १४५३, ६३.

प्रीतिदाय a gift made through love ११३१,
१२२९, १९८३.

प्रीतिपूर्वक with friendly disposition; bestow-
ed through affection ७४१, ४८, ८३,
१२२०.

प्रीतिप्रदान see प्रीतिदाय १२०२.

प्रीत्यारोपण bestowing (of ornaments etc.)
through affection १४३०.

प्रीत्योपनिहित friendly loan ७४४, ८१९.

प्रेक्षक (a royal servant) who visits any
public show (while on duty) १६४२.

प्रेक्षण attractive sight; theatre १६९५, १७५४,
१९२९.

प्रेक्षा a public show ८६१, १०३६, ५८.

प्रेत a dead-man ६६४, ७४, ७९, ८२, ८४,
९७, ७१५, ३५, ७९, ८१७, ६३, ९४८, ८३,

१००४, ३८, ४०, ५९, ६२, १११६, १४६३,
६५, १५४०, १८५०, १९८४.

प्रेतकार्य an obsequial or funeral rite ७१२,
१४७३, ७४, १६१६, १९५०.

प्रेतकाल senility १४५७.

प्रेतपत्नी wife of a deceased husband १०२०,
२२.

प्रेत्यभाव life after death १०७६.

प्रेषण the act of sending ८१७, १८५५, ८९.

प्रेष्य a servant ८१३, १६४८, १८८५.

प्रोत्साहक instigator (of a crime) १६५३.

प्रोषित gone abroad; absent ६७८, ८०, ८२, ८४,
९६, ७११, १३, १५, १०१६, २३, २६, ४०, ६०,
६१, ११००, ०६, १२, ४६, १२००, ०१, १९५०.

प्रोषितनिक्षिप्त what is deposited with a man
who has gone abroad ७५२.

प्रोषितपत्निका see प्रोषितपत्नी १८४९.

प्रोषितपत्नी wife of one who has gone abroad
१०२२.

प्रोषितभर्तृका see प्रोषितपत्नी १०२६, ८५, १११९,
१३७३, १९७९.

प्रोषितयोषित् see प्रोषितपत्नी ११००, १२.

प्रोषितस्वामिका see प्रोषितपत्नी १८८८.

प्रोष्ठेशया lying on a bench ९७३, ९८.

प्लव a boat १७२६, १९२५, ८५.

प्लवक a rope-dancer ८६३.

प्लीहन् the spleen ९९८.

फल fruit; enjoyment; profit; reward;
issue; produce of a field ६०९, १८, ३०, ३७,
७८७, ८८, ८०७, २४, २७, ४२, ८६, ९६, ९१४,
४६, ४८, ६०, ६२, १०२०, २९, ३०, ३३, ६२,
७३, ७४, ७६, ११०१, ०२, ०७, ११, ३०, १२८४,
१३१६, ४९, ५०, १४०५, २४, १५१३, २३,
१६०९, १४, १९, ३०, ४२, ४६, ५७,
६१, ६५, ७०, ७१, ७२, १७१९, २२, ४४, ४९,
६०, ६५, ६६, ६७, ९५, ९८, १८००, ०६, ३५,
८५, ८९, १९०१, १७, २५, ३८, ६५, ७५, ७८,
८३, ८४.

फलक a board; plank ८२६, १६७४, १७०९,
६७, १९२७.

फलभाज् entitled to profit; receiving fruit
१४७, ११०२.

फलभोग्य that of which one has the usufruct;
(a pledge) that of which fruit is to
be enjoyed ६३८, ४३, ५८.

फलहेतु purpose of profit ७८०.

फलीकरण separating the grain from the husk;
cleansing the grain ११४४.

फल्गुनी a particular constellation १०००.

फाल a garment of cotton; a garment made
of fruit fibre; a plough ६३२, ९४३, १९६५,
६७.

फाल्गुन N. of *Arjuna* ८१९.

वज white mustard plant १८४०.

वदर a berry; jujube १७६१, ६३.

वदिर see वदर १९३८.

वद्ध bound; fettered; N. of a particular
class of sons ७२८, ८६२, ११११, १३५२, ५५,
१६१७, ४०, १७३५, ४७, १८९४, ९७, १९३०,
४१, ४३, ७७, ८३.

वद्धक a captive; prisoner; fettered (by the
chains of debt) ६०५.

वद्धकमोचन setting free a prisoner; redemp-
tion from a mortgage ६०५.

वधिर deaf १६६७, ७९.

वन्दिग्राह one who abducts by making cap-
tive; a robber १७३६.

वन्दिन् a prisoner; bard ७१५, ८०८, १८५३.

बन्ध a chain; binding; security; pledge;
mortgage; dam; arrest ६०५, ११, २८,
३५, ३८, ४७, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४, ५६, ६०,
७५२, ८१९, २७, ९२६, २९, ८३, १०३२, ३३,
३५, ५८, ११४१, १६१४, ४७, १९२२.

बन्धक vide बन्ध ६०८, ५१, ५८, ७४, ७६४, ८०३.

बन्धकी an unchaste woman; harlot १०२०,
१९८६.

बन्धकीपोषक a keeper of harlots ८६३.

बन्धग्रहण acceptance of a security ६२३.

बन्धन binding; restriction; prison ८१७,
१०२८, १६५२, ९०, १७६०, ९६, १८८८, १९२२,

३०, ७०.

बन्धनस्थ under restriction १०३०.

बन्धनागार a prison; jail ७२९, ३७, १६९०.

बन्धहस्त a pledge ६५१.

बन्धाचार rules of pledge or mortgage ८०३.

बन्धु a relative; kinsman ७०४, ११, १५, २७,

४०, ४७, ५५, ८२, ८६, ८०३, ०५, ०८, १७,

९७७, १०२९, ३८, ५७, ८३, ९४, ११००, ०१,

०६, ११, ९८, १२०१, २१, २८, ३१, ४५, ५२,

७३, ८८, १३५५, ६३, ७२, ८४, १४०३, ३०,

५९, ७९, १५१७, २७, ७४, ७५, ८२, १६१५,

१६, ७९, १७०१, ६६, १८३६, १९७०, ७९.

बन्धुकुल family of a kinsman १११८, १४५३,
५७.

बन्धुगामि (property) inheritable by a rela-
tive १४७०.

बन्धुज born of a kinsman १३७३.

बन्धुजन relative ७५०.

बन्धुदत्त given by a relative १४२८, ४४, ५९.

बन्धुदायाद kinsman and relative; entitled to
inheritance by relationship १२६५, ८२,
८४, १३१९, ४६, ५०, ५१.

बन्धुविहीन without a relative १५२९.

बन्धुसंनिवृष्ट a near relative १२७३.

बन्धु (सेतु) (a dam) preventing the access
of water ९४६.

बभ्रु brown; N. of a *Rishi*; a reddish brown
animal; N. of a deity ९९७, १६०६, १८९४,
९५, ९६, १९०१.

बर्हिः a litter of grass; a bed or layer of
Kus'a grass ९७३, १३६३, ८४.

बर्हिण a pea-cock १६०६.

बल force; strength; power ६४०, ५०, ५५,

६०, ७१७, २३, ३१, ५४, ६४, ८०५,

०८, १२, २७, ३३, ४७, ४९, ५३, ५४, ६०,

६१, ९४६, ६८, ११११, १४, १६, १७, १८,

१२२७, ८५, ८६, १४५६, ५८, ६४, १५७३,

७४, १६०४, ०६, २०, ४१, ५३, ७२, ९२,

१७३५, ४४, ६०, ६२, १८५८, ८५, ९१, ९२,

१९१८, २९, ३०, ३१, ३६, ४१, ४२, ६३, ६६

७५, ७६.
 बलात्कार force; compulsion ६३७, ७२५, १८८५,
 ९०, ९१.
 बलाद्गृहीत a particular son (who is forcibly
 taken) १३५५.
 बलादासीकृत forcibly made a slave; captured
 by force ८२३.
 बलि tribute; tax; N. of a *Dāitya* ६०१, ०२,
 ७८३, १०३२, १६७१, ९२, १७०१, १९२४, २९,
 ४०.
 बलिदान offering of tax १६६१.
 बलिभैक्ष tribute and alms १०२९.
 बलीवर्द a bull ८९१, १०२९.
 बल्वज a kind of grass १००२, १६८७.
 बस्ति the lower belly ९०९, १९७६.
 बहिःसद् a dicer; one who sits outside १८९८.
 बहिर्बाधा annoyance to outsiders ९२७.
 बहिर्वर्ण an out-caste; having no caste ११९४.
 बहिर्वेदि the space outside the sacrificial
 altar १००५.
 बहिश्चर an outsider १७५४.
 बहिष्कार्य to be excommunicated १०१६.
 बहिष्कृत excommunicated १६२७.
 बहुपत्नीकृत one who has married several
 wives १९७८.
 बहुपशु rich in cattle १६६०, १७२३.
 बहुभार्य having many wives ११०९.
 बहुमूल्य valuable १७५९.
 बहुरक्ष्य wealthy; opulent १५२४.
 बहुश्रुत well versed in the *Vedas*; very
 learned १६१२, २४, ५५, १९१६.
 बहुसंस्कृता (a wife) who is married many
 times १११८.
 बहुसुत्री bearing many children ९६९, ९३.
 बाण an arrow १६२१, १९६७.
 बाध destruction; obstruction ७३५, ८७८,
 ९०५, २७, १७३०.
 बाधक injurious; a robber ८७१, ९५१, १८९०.
 बाधा annoyance; nuisance ९२७.
 बाध्य punishable १६६५, १८४३, १९३२, ८६.

बान्धव a relative; kinsman; cognate ६८०
 ७०३, ०४, ८२७, ९०१, १०९५, ९६, ११०३
 १९, २९, ७३, ७८, १३२०, ७४, ९१, ९२,
 १४०३, ३०, ४४, ५९, ६३, १५१२, १४,
 १८, २६, २७, ६१, १६४०, ४७, ५१, १७५५,
 १९२९, ५२, ६२, ७६.
 बान्धवगामि (property) inheritable by a cog-
 nate १४७१.
 बाभ्रव belonging to *Babhrū* १२६०, १९८१.
 बाल a minor in law; hair on the body
 ६११, ३१, ८०, ९५, ७१०, ११, ३७, ९३,
 ८००, ०४, १७, ३८, ७३, ७५, ९०५, १६, ३९,
 ५०, ११०६, १४, १८, १५२७, १६०७, १२, २१,
 २४, ३१, ५३, ८६, १७०१, २८, ६१, १९२२,
 २७, २९, ४४, ५०, ६६, ६९, ७१, ७६, ८६.
 बालक a child १०२५, १७५८.
 बालकलह a small strife ८६२.
 बालघातिन् see बालघ्न १६०९, ७१.
 बालघ्न a child-murderer १६३२.
 बालदाय property of a minor १९५१, ६२.
 बालधन see बालदाय १४७३, १५२७, १९४८, ४९, ५०.
 बालपुत्र having sons who are minors १२०१,
 १९६२.
 बालपुत्राविधि rule about a woman having a
 minor son ७११.
 बालप्रातिभाष्य surety of a minor ६६२.
 बालविधवा a child-widow १११८.
 बाला a young woman; girl १०२१, ५८, ९५,
 १२८३, ८५, ८७, १४७३.
 बालापत्या (a woman) having infants ११०६.
 बालिका a maiden १३८४.
 बाल्य infancy; childhood १०२३, ५९, १९८४.
 बाहु the arm ९६९, ८७, १६२१, ९२, १७८१,
 ९६, १८१७, १९, ३६, १९२९, ३३, ४४.
 बाह्य an outsider ९२८, १६८५, ८९.
 बिडाल a cat १६७२.
 बिन्दु a woman who bears only a dead
 child १०३४, १४३१.
 बिम्ब a chameleon १६१७, ८०.
 बिस the fibre of lotus १५९४, १६५६, १८४०.

बीज seed; semen virile; a poker ६३०, ३४,
७८७, ८३७, ३४, ९२, ९४, ९२३, ३०, ६०,
८५, १००२, ०५, ७०, ७१, ७२, ७३, ७४, ७५,
११०२, ०३, ११, १५, १७, १२६४, ८२, ८८,
१३१४, १८, ७३, ७४, १४६४, ७०, १६८५,
१९०५, २४, ७४, ७६.

बीजकाल the time of sowing seed ९३२.

बीजवत् sower of a seed; a begetter १३५८.

बीजहिंसा destruction of the seed ९३०.

बीजिन् a progenitor; owner or giver of seed
९६०, ६१, १०११, ७४, ११०२, ०३, ११, १७,
१२८२, १३४७.

बीजोक्ते one who picks out grain १७०५,
१९३०.

बुद्धि intelligence; reason १०३३, १६५१, ९५,
१९२९, ६९, ७०, ८६.

बुध intelligent; wise १००२, ०४, १७२७, ९१,
१८३०, ८१, १९६५, ६६, ७०, ७८, ८३,
८५.

बृहणीय to be supported or maintained ११९८,
१५८४.

बृहस्पति N. of a law-giver; a sage ७१३, ८३६,
५८, ९६, ९२०, १००१, ०३, ३२, ३३, १११८,
१२२५, २७, २८, १७६१, १८३९.

बृहस्पतिसवन a particular sacrifice ७७२.

बेकनाट a usurer १९७१.

बौधायन N. of a sage १३७४, ८५.

ब्रह्म the sun १२६४, ७२, ७९, ८२, ८९.

ब्रह्मक्रियष offence against a *brāhmaṇa* १८३८.

ब्रह्मगवी a *brāhmaṇa*'s cow १६००.

ब्रह्मघ्न a *brāhmaṇa*-killer ११११, १९४३, ६६.

ब्रह्मचर्य religious studentship; celibacy; the
state of continence and chastity ८१५,
१०००, २४, ३३, ६३, ११०९, १०, १३, १७,
१९, ६१, ६३, १२५८, १९०२, ७४, ७९,
८१.

ब्रह्मचर्यव्रत the vowed practice of *Brahma-
charya* ११११, १५२४.

ब्रह्मचर्याश्रम the period of unmarried religi-
ous studentship १३७३.

ब्रह्मचारिणी a woman who observes the vow
of chastity १०६२, ७६, १११३.

ब्रह्मचारिन् a youth before marriage (in the
first period of his life); observing the
vow of chastity ८२६, ४१, १०१९, २४,
६२, ६३, ७९, १११३, १७, १२८५, ८७,
१३७५, ७६, ८४, १४०४, १५०९, १६१०,
१८३९, १९४३, ४४, ७४, ८२, ८६.

ब्रह्मचारिवासिन् living as a *brahmachārin*
१२५८.

ब्रह्मजाया wife of a *brāhmaṇa* १८३८, ३९,
४०.

ब्रह्मजुष्ट gratified by prayer ९९७.

ब्रह्मज्य molesting or oppressing the *brāh-
maṇa* १६००, ०१.

ब्रह्मणस्पति N. of a deity ५९९, ९९६, १०००,
१८९६.

ब्रह्मदायागता (land) received (by a *brā-
hmaṇa*) by his peculiar prerogative of
receiving gift १२५२.

ब्रह्मदेयिका gifted land; land that can only
be possessed by a *brāhmin* ९३२.

ब्रह्मन् the sacred word; the *Veda*; prayer;
priestly caste ६००, ७७, ९२, ८१३, ४०,
५७, ५८, ९७४, ८१, ८३, ८४, ९६, ९८, ९९,
१०००, ०१, ०२, ०९, ११२०, ८५, १२५१, ५९,
६०, ६२, १३२९, १४६४, १६००, १८३७,
३९, १९२१ ३०, ३१, ४३, ६५, ६६, ७४,
७८.

ब्रह्मभाग the share of a *brāhmaṇa* or
chief priest १००३.

ब्रह्मलोक the world or heaven of *brāhman*
१११०.

ब्रह्मवर्चस् divine glory or splendour ८१४,
१९२०, २१.

ब्रह्मवादिन् an expounder of *Veda*; a philoso-
pher ६०९, ८०३, ११९५, १४०२, १९६६,
७४, ७७.

ब्रह्मवादिनी see ब्रह्मवादिन् १०१०, १४०५, २४.

ब्रह्मशासन a command of *brāhmaṇa* १११५.

ब्रह्मसंभव sprung from *brāhmaṇa* १९३१.

ब्रह्मस्व *brāhmaṇa*'s property ६११, १४६९, ७०, १५२६, १९६२.

ब्रह्मसूत्र the sacred thread १६४८.

ब्रह्महत्या the murder of *brāhmaṇa* ६०९, ९९२, १०३१, १५९८, ९९, १६००, ०१, ०३, ०६, ०९, ६५, १८२९, १९७०, ७७.

ब्रह्महन् the murderer of a *brāhmaṇa* ७७२, ८६३, १११६, १५९२, ९८, १६००, ०१, ०८, २७, ५१, ५३, १७०२.

ब्रह्मानुशासन vide ब्रह्मशासन ८१८.

ब्रह्मारण्य a grove in which the *Veda* is studied ९३०.

ब्रह्मिष्ठ *brāhmaṇa* in the highest degree १९८२.

ब्राह्म N. of a form of marriage (in which the bride is bestowed on the bridegroom without requiring anything from him); relating to *brāhmaṇa* १०३४, ९६, ९८, १४२८, ३९, ४५, ५०, १९३७.

ब्राह्मण man belonging to the first of the three twice-born classes; member of the supreme Hindu caste; the *brāhmaṇa* portion of the *Veda* ३२७, ७५६, २२, २३, २६, २९, ३१, ७८, ९२, ८०३, ०५, ०८, १३, १४, १७, १८, २०, २३, २६, ३९, ४२, ५९, ६२, ६५, ७७, ९९९, १००५, १३, २२, २४, २५, २७, २८, ३३, ३९, ७६, ९३, ११०५, १६, २१, २३, ३१, ४३, ४४, ६१, ८४, १२३८, ३९, ४०, ४१, ४३, ४४, ४५, ४६, ४९, ५८, ६७, ८१, ८४, ८६, ८७, ८८, १३०५, ०९, ६३, ६५, ७४, ७६, ८४, ९१, ९६, १४६४, ६५, ७०, ७३, ७८, १५१२, २४, ९६, ९७, १६००, ०१, ०२, ०३, ०४, ०५, ०६, ०७, ०८, ०९, १०, १२, १८, १९, २०, २४, २७, ३५, ४३, ४५, ५१, ५२, ५३, ५५, ६४, ६८, ७०, ७१, ८७, ९६, ९७, १७०२, २१, २३, २७, ३९, ४०, ४४, ४५, ५२, ६६, ६८,

६९, ७१, ७२, ७३, ७४, ७८, ८७, ८८, ९०, ९३, ९४, ९९, १८२८, ३२, ३५, ३९, ४०, ४१, ४६, ४७, ५१, ५८, ५९, ६०, ९६, १९१४, १६, १८, २०, २२, २७, २८, २९, ३०, ३१, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ४१, ४६, ४८, ४९, ५०, ५६, ६१, ६२, ६४, ६५, ६६, ६९, ७४, ७६, ८१, ८२, ८४, ८९.

ब्राह्मणम् going to a *brāhmin* ७१६.

ब्राह्मणघ्न a *brāhmaṇa*-killer १६३२.

ब्राह्मणचाण्डाल a *Chandāla* among *brāhmaṇas* १०५४, १२४४.

ब्राह्मणदण्ड punishment for a *brāhmaṇa* १६५९.

ब्राह्मणद्रव्य see ब्रह्मस्व १४७८.

ब्राह्मणधन see ब्रह्मस्व १४७०.

ब्राह्मणयोनि *brāhmaṇa*'s race १५९२.

ब्राह्मणवध the murder of a *brāhmaṇa* १६०६, १८५९.

ब्राह्मणसंस्था belonging to a *Brāhmaṇa* १७१३, ४९.

ब्राह्मणस्व see ब्रह्मस्व ६३४, १२४३, १४६८, ६९, १७२६.

ब्राह्मणायनी a mere descendant of a *brāhmaṇa* १०१०.

ब्राह्मणार्थ see ब्रह्मस्व १४७०, १५१२.

ब्राह्मणी a *brāhmaṇa* woman or a *brāhmaṇa*'s wife ८६३, १०२१, २२, २६, ८५, ११००, ०५, १२, १३, १५, १७, १२३९, ४३, ४४, ८७, १३७६, १४२९, ४०, ६३, १६००, ०१, ५१, १८४५, ४६, ५०, ५९, ६४, ८६, ९०.

ब्राह्मणीपुत्र son of a *brāhmaṇi* ११०५, १२३९, ४०, ४१, ४५.

ब्राह्मणीसुत see ब्राह्मणीपुत्र १२५२.

ब्राह्मण्य *brāhmaṇa*-hood १९३६.

भक्त maintenance; food or meal; a devotee ७१३, ८०२, २३, ३२, ८३८, १२४४, १४०४, १६५२, ६३, ६५, १७२५, ४२, १९२४, २५, ६५, ७६.

भक्तद see भक्तदातृ १७५५, ६२, १९२९.

भक्तदातृ giving food; a maintainer १६४९, १७५६.

भक्तदान giving of food १६१९.

भक्तदायक see भक्तदातृ १६१७, १९२९.

भक्तदास food-slave; a slave who serves for his daily food ८२१, ३०, ३२, ३८, १९२८.

भक्तप्रद see भक्तदातृ १६०९, ७१.

भक्ताच्छादभृत a servant to whom food and clothing is given ८५२.

भक्ति service; devotion ८२८, ६०.

भक्ष food १८९३.

भक्षण food ९०६, १९६७.

भक्षित enjoyed; devoured ७५१, ५४, ५६, ८३१, ७६, ९१८.

भक्ष्य eatable ८६१, १०२८, १६५४, ९६, १८४५, ८१, १९२९, ३०.

भग N. of an *Āditya* (bestowing wealth and presiding over love and marriage); the mark of female part ९७९, ८२, ८५, ९५, ९७, ९८, ९९, १०००, ०१, ०२, ०३, ०६, ०८, ९८, १४१५, १६०६, ०९, २७, ८७, १८४७, ९९, १९७०, ७७, ७९.

भगाङ्क the mark of vulva १८८६.

भगिनी a sister ८०६, १७, ६३, १०२०, ११५२, ९२, १२५४, १३८५, ९१, १४१६, १९, २१, २७, ३२, ५९, ६२, १५४४, ५८, १६५३, १७८०, ८९, १८५०, ७४, ८२, १९२२, ८४, ८८.

भगिनीशुल्क sister's fee १४२६, २८.

भग्न broken; destroyed ९३०, ३१, १६१९, १७५४, १८३३.

भग्नयुग of broken yoke १६२१, १८०७, २०, १९३२.

भङ्गत् a breaker १६३०, १९३०.

भङ्ग destruction १६१३, ४२, ४९, १७९४, ९६, ९९, १८०७, १७, ३५, १९६६.

भजमान one who divides १२०६, ०८.

भद्र blessed; fortunate ८११, ५६, ९७८, ८८, ९८, १०००, १६९३, १७१०, ५८, १८३६, १९०७, २९, ८०.

भजन breach १७९९, १८००.

भट्टादित्य N. of a deity १९६५, ६७.

भय danger; intimidation ६३८, ७८५, ९४, ८००, ०४, ०५, ६१, ८९, ९०६, २७, ५७, ५८, १०३२, १४३०, १६२३, ४६, ६४, ६८, ८६, ९२, १७००, ५२, १८१३, १९२०, २४, २५, २९, ३६, ४३, ६४, ६६, ७०, ७३, ७६.

भयदान gift through danger or fright ७९४, १९७३.

भयवर्जिता a kind of boundary ९४४.

भरण maintenance ६९६, ७९९, ८०५, ५६, १०२६, ८८, १३८९, १४००, ३०, ७३, १५५३, ५४, ५५, ६०.

भरणीय to be maintained १६७४, ८९.

भरत N. of a man or tribe ८१२, १८, ६१, १०३२, १२६७, ८७, १९८३, ८४, ८५.

भर्तव्य to be maintained or supported ८१५, १८, १०३१, ८७, ११४३, १३४८, ८६, ८९, ९१, ९४, १४००, ०१, ०४, १६६०, १९८५.

भर्तृ a husband; lord; owner ६९९, ७०३, ११, १३, १४, ५१, ७२, ८१४, १८, ३७, ४४, १०१२, १३, १४, १५, १६, १७, १९, २०, २२, २३, २४, २५, २६, २८, २९, ३०, ३२, ३५, ३६, ४२, ४५, ४६, ४८, ५०, ५१, ५३, ५४, ५७, ५८, ५९, ६३, ६४, ७०, ७२, ७५, ७६, ७७, ८३, ८४, ८५, ९५, ९६, ९९, ११०६, ०७, ०९, १०, ११, १२, १५, १६, १७, १८, १९, १२३९, ४४, ६३, ७३, ८५, ८६, १३०९, २९, ७४, ८४, ८८, १४०५, ०८, २८, २९, ३०, ३२, ३९, ४५, ४७, ४८, ५३, ५५, ५६, ५८, ६२, ६३, ७३, १५११, १३, १५, २०, २१, २३, २४, २६, २७, २९, ५३, ५५, १७४३, १८५०, ६५, ९१, १९२८, ७१, ७७, ७८, ७९.

भर्तृकुल husband's family १४५३, ५७, ५८.

भर्तृक्रिया husband's affair ७०८, १४.

भर्तृगामि (property) inheritable by the husband १४४९, ५९.

भर्तृगृह husband's home १११८, १४६०.

भर्तृगोत्र husband's family १११०.

भर्तृदाय husband's gift; husband's inheritance १४४९, ५६, १५२०.

भर्तृलोक husband's heaven १०५३, ६०, ६४.

भर्तृवध murder of a husband १०२१, ८६, ९९.

भर्तृव्रत an act of austerity concerning a husband १०२९.

भर्तृसात्कृता a girl given under husband's control १४००.

भर्तृहार्यधन one whose property could be taken away by the master by right ८१८, २३, ३९.

भर्तृहिसिका a woman who murders her husband १६५३.

भर्तृहीना a widow १३५२, १५२६.

भर्तृश husband's share १५२३.

भर्तृन reproach १७७१, १९७०.

भर्मण्या wages; maintenance १०३५.

भर्मन् maintenance १०३५, ३८, ४०, १४३० १६८४.

भवन house १३९३, १९४३.

भस्त्रा a leathern bottle or vessel १२८८, १६८०, १९८५.

भस्मन् ashes ९३४, ५०, ५१, १६७०, ८०, ८९, १७१८, ९८, १८१४, २४, ३०, ३४, १९६६.

भक्तिक regularly fed by another; dependant ८१६.

भाग a part; share; inheritance; fate ६११, ३१, ३४, ७१६, १८, ३२, ३४, ७८, ८३, ८८, ८४३, ४७, ४९, ५०, ५२, ५७, ६०, ७९, ८९, ९१, ९२, ९७, ९८, ९२७, ३०, ४८, ६०, ६२, ८२, ९१, १००२, ५१, ७५, ७६, ७७, ११०२, १७, २२, ४३, ४४, ४९, ५१, ५२, ८१, ८२, १२०७, २२, ३७, ३८, ४४, ८३, ८५, १३२९, ६२, ७४, ७५, ९०, ९१, ९५, १४०४, ०७, १३, १५, १६, १७, २१, ६२, ७३, १५४४, ५२, ५४, ५८, ६२, ७०, ८३, ८८, ९७, १६०१, ६१, ७१, ७४, ७५, ७७, ७८, ८९, १७००, १४, ३५, ४८, १८९७, १९०१, ०८, ०९, ११, १८, ४०,

४१, ४३, ५४, ५५, ६१, ६२, ६५, ७६, ७९, ८२, ८३, ८४, ८७, ८८.

भागकल्पना the allotment of shares ११८४, १२००, ८०, १९८८.

भागद्वय a couple of shares; double share १२३१.

भागधेय portion; share ८५८, ११४४, १५९४.

भागनिर्णय settlement of shares १३५५.

भागभागिन् taking a share १२७७.

भागभाज् taking a share १५६८, ६९, १७००.

भागभृत a servant for a share of the gain ८३५.

भागभोग enjoyment of a share ९३०.

भागलेख्य a deed of partition १५७९.

भागविशेष a special share १२३४.

भागहर entitled to a share १३४७, १५६९, १९८८.

भागहारिणी see भागहर १४०७, १६, १५१३, २४.

भागहारिन् see भागहर १३८९, ९९, १७०१.

भागार्ह see भागहर १३७६, ८६.

भागिक relating to a part ९०६.

भागिन् see भागहर १०७४, ११४४, १२३१, ४९, ५१, ८३, ८८, १३२१, २५, ३८, ४८, ५०, ७४, ८७, १५२९, ६०, ७०.

भागिनी see भागहारिणी १३९१, १५२२.

भागिनेय a sister's son १९२२, ८८.

भागिनेयी a sister's daughter १०२०, १३५५, ६५.

भाग्य fortune ७८४, ९५२.

भाजन a pot; sharing ८६३, १३४९, ९०, १९६७.

भाट hire; rent ८५५.

भाटक see भाट ८५४, ५५.

भाण्ड a pot; merchandise; commodity ७५३, ८१, ८२, ८६, ८९, ८४६, ५०, ५२, ५४, ५५, १०२३, २५, १६१४, ३०, ७०, ७१, ७२, ७४, ७७, ८२, ८४, ८६, ८९, ९७, १७१८, ३३, ४९, ५५, ६२, १८००, ०६, १९२७, २९, ४५.

भाण्डवत् a merchant ८५०.

भाण्डवाहक one who carries goods १९७५.

माण्डागार ware-house १६८९.
 भानु the sun deity १९६७.
 भार freight ७८१.
 भारत belonging or relating to *Bharatas*
 ८०७, १८, ६१, १२४३, ८३, ८६, ८७, १९६५,
 ६७, ८३, ८४.
 भारती N. of a deity ९९५, १००६.
 भारद्वाजीपुत्र N. of a teacher १९८२.
 भारवाह a porter ८२८, ३५.
 भार्गव belonging to *Bhrgu-gotra* १३२९.
 भार्या a wife; mistress ७०३, ०४, ८१४, १६,
 २२, ३४, ६३, ९२५, १००४, १०, ११, १६,
 १९, २०, २२, २३, २४, २६, २७, २८, २९,
 ३१, ३६, ३८, ३९, ४०, ४६, ४७, ५३, ५५,
 ६०, ६४, ७२, ७५, ९३, ९९, ११०१, ०७, १४,
 १५, १७, १९, ३१, १२२८, ३४, ४३, ४४, ४९,
 ६७, ७१, ८५, ८६, १३५०, ५५, ७६, ८४, ८७,
 ९१, ९३, ९४, १४०२, ०५, १५, २४, ३०, १५१३,
 १७, २५, २७, ५५, १६०७, १२, ५०, ५५, ६८,
 ७२, ८०, ८१, ९०, १७०३, १८१२, ३५, ५०,
 १९२८, २९, ७४, ७८, ८३, ८४, ८५.
 भार्याकृत (debt) contracted by a wife ६९८,
 ७१३.
 भार्याधन wife's wealth १२२०, २३.
 भार्यान्वित obtained with a wife (as her
 dowry) ११४१.
 भार्यापहारिन् one who abducts another man's
 wife १६२६.
 भालन्दन N. of a *Rshi* १६५६.
 भाहविन् N. of a *Rshi* of the *Sāma Vedika*
 section १९२०, २१.
 भावना the method १६४७, १९८५.
 भावित proved; elated ६७५, ८६०.
 भाव्य to be argued or demonstrated ७६२.
 भाषण speech १३८८, १९४१, ८८.
 भाषिता contracted or spoken ७३७, ८५६,
 १११६.
 भास a particular bird of prey १६०६.
 भास्कर the sun-god १९६६, ७०.
 भिक्षु an ascetic or religious mendicant

१६११, १९४४.
 भिक्षुक a beggar; religious mendicant १०२९,
 ३८, १६२०, ७६, १८५३, ९२.
 भिक्षुकी a female-mendicant ८६३, १०३६, ३८.
 भिन्न broken; transgressed; divided into
 parts ११८४, १३७४, १६६८, ८३, ८५, १७३४,
 ४१, ५७, ८८, १८९६, १९८३.
 भिन्नोदर a brother by a different mother
 १५४२.
 भिषज् a physician ११२०, २१, १६५१, ६९, ७६,
 १७३२, ५९, ६३.
 भीत terrified ७९३, ८९६, १६०७.
 भीदत्त a gift through fear; a particular gift
 (e. g. tax; tole; bribe etc.) ८०८.
 भीमसेन N. of the second son of *Pandū*
 ८१८, १९, १०२७.
 भीष्म N. of the son of *S'antānu* and *Gangā*
 ८६०, ६१, १०२८, ३२, १२४३, ४४, ८६, ८७,
 १४७३, १९८३.
 भुक्त enjoyed; eaten; possessed ६५१, ५४,
 ९४८, ५२, १८४६, ५०, ५३, ८१, ८७, १९४३,
 ६५, ७१, ७६.
 भुक्तकांस्य bronze plate used for taking
 meals ११८४, १३९१.
 भुक्तपूर्वा (a woman) defiled before (marriage)
 १८८९.
 भुक्तवन्ध an enjoyed pledge ६३४.
 भुक्तभोग enjoyed; used ७६४.
 भुक्ताधि a pledge used or enjoyed ६०८, ३६.
 भुक्तानुभुक्त possessed or enjoyed continuous-
 ly ९२५, ११२६.
 भुक्ति possession ६३७.
 भुजिष्या a maid-servant; slave girl १८७७,
 ८३.
 भुवन abode; residence १००४, ०६, ११४३,
 १४२३.
 भू land ६३७, ७३१, ८९८, ९६२, ११७५, १७४६,
 ५२, ६२, १८५९, १९८६.
 भूत the element; any living being; a man
 १०३२, ७१, ११००, १५९२, ९८, १७०७,

१९२०, ३०, ३५, ३६, ६४, ६६, ६९, ७०, ७७, ७८.
 भूति welfare; prosperity ८६०, १००५, ५३, ११४३.
 भूतिकृत्य any auspicious rite or ceremony १६२८, १९२७.
 भूप a king ९५८.
 भूपति a king १९७०.
 भूपाल a king १९३६, ७०,
 भूभागलक्षण marks denoting the division of the land ९५०.
 भूमि the earth; soil; land ६११, ३२, ३४, ७०३, ०४, ३६, ६४, ९२, ९३, ८१२, १९, ६२, ९५, ९९, ९००, १२, ३४, ३९, ४५, ५०, ५२, ९६, ९७, ९८, १०००, ०१, ३०, ७१, १२०७, ५१, ५२, १५६१, १६००, ०१, १९०४, ३६, ४०, ५७, ६४, ६५, ७६, ७८, ८२.
 भूमिप a king १३२९.
 भूमिपरिग्रह acceptance of land ९००, २८.
 भूमिप्रातिभाष्य (a debt) for which land is pledged ६६२.
 भूमिविक्रय sale of land ९००.
 भूमिस्वामिन् owner or possessor of land ८५२.
 भूम्यादान appropriation of land १६०६, ६४.
 भूरिधन rich १६६९, १७६४.
 भूर्ज the Birch tree १९६७.
 भूवाद dispute about land ९५४.
 भूषण decoration; ornament १०३०, ५३, ५६, ८३, १११४, १६, १७, १३७६, ९३, १६४५, ८२, १८५२, ८१, ८५, ८९.
 भृगु N. of a *Rshi* ७०९, १२, २७, ६४, ८०४, ३५, ३७, ७६, १२२३, २५, २९, ३०, १४५३, १५७४, १६००, ५१, १८३२.
 भृत a servant; maintained ८२८, ३४, ४४, ५३, १३५१, १९३७.
 भृतक a servant ७५५, ८२८, ४३, ४४, ५३, ५६, ९५१, १६७५, १९६५.
 भृतकाधिकार rules regarding labourers ८४४.

भृति wages; remuneration ६२७, ७९९, ८०३, ०५, ०७, २८, ४१, ४३, ४६, ४७, ४९, ५०, ५४, ५५, ५६, ९०७, १५, ११२७, १७६७, १९७५, ७६.
 भृतिलोप non-payment of wages ८५६.
 भृतिविलम्बन delay in payment of wages ८५६.
 भृतिहानि loss of wages ८५०, ५३.
 भृत्य a servant ६९२, ७०८, १४, ८१४, ४३, ४८, ५५, ७२, ९०७, १०२४, १११९, १२५२, १५२३, १६३१, ९३, १७१४, १८४४, १९३१, ३६, ४३, ७५.
 भृत्यवृत्ति subsistence of servants or dependants ७९९.
 भृत्या a woman entitled to maintenance ७०३.
 भेतृ a breaker १६१०, ३० १७८३, १९१५, ३०, ३३.
 भेद difference; division; breaking ८६०, ६१, ६२, ६३, ६९, ७३, ९८, ९०६, २६, २९, ५८, १११५, १६१३, ३४, १७४४, ५३, ६८, १८१७, २१, ३०, ३१, ५१, १९३३, ४१, ७६, ८३.
 भेदक a mischief maker; destructor; breaker ९५१, १६०९, १०, ११, २९, ३०, ५२, ५४, ७०, १७०५, १३, १८०३, १९२९, ३०.
 भेदकर see भेदक १६३८.
 भेदकारिन् see भेदक ८७६.
 भेदकृत् see भेदक ८७४.
 भेदन breaking; splitting ८६१, ९५९, १६३१, १७१३, ९९, १८००, १७, ३१, ३२, ३५, १९२९, ४३.
 भेदिन् see भेदक ८६४, १६१८, २०, ३७, १७९६, १९३३, ४१.
 भेषज medicine; cure ९९७, १५९९, १६०१, ०२, १७२९, १९३९.
 भैक्ष्य(क्ष्य) living on alms; begging; mendicancy ८१८, २६, १०२८, ११२७, १६६८, १९१३, ३६.
 भैरव N. of a deity १३७७.
 भैषज्य medicine १६१८, ५२, ७८, ८०.
 भोक्तव्य to be used, possessed or enjoyed ६३६, ४०, ५०, ५३, ५४, ६०, ७६४, ११२५.

१८८८.

भोक्तृ a possessor ६५५, ८०४, ७६, ९६०, १२२३,
१३७५, १४६१.

भोग enjoyment; use; possession ६३१, ३६,
३७, ४०, ४२, ४९, ५०, ५३, ६०, ८४३, ९००,
२६, २७, २८, २९, ३२, ४३, ४९, ५५, १०२९,
३०, ११०७, १०, २२, १२२२, १४४९, ६१,
१५७४, ८१, ८८, १७३५, १८४९, ९४, १९७५.

भोगकाल time of possession ९५०.

भोगदर्शन trace of possession ९४५.

भोगनिग्रह obstruction of the possession ९२७.

भोगभाज् entitled to possess or make use of
९६२.

भोगयोग्य fit for possession ६५५.

भोगलभ the gain or profit made by the
use of anything pledged or deposited
(as interest); advantage from the
use of objects handed over as pledge
or security ६२९, ३०, ७२६, ३०.

भोगवृद्धि vide भोगलभ ६२९.

भोगवेतन compensation for the (illegal)
use of a deposit ७३५.

भोगाधिक्य excess of the use of a deposit
६६०.

भोग्य to be used, enjoyed or possessed
६४८, ५०, ६०, ६१, ७३१.

भोग्याधि a pledge or deposit which may be
used until redeemed ६३५, ३७, ५५, ६०.

भोज N. of a people ८६०.

भोजक nourishing; giving to eat १६१०,
३४.

भोजन meal ८२४, २७, ६०, १०२६, ११०६,
१७, २०, ५९, १३५०, १६०९, १५, ६५,
८२, ८७, ९०, १७९६, ९९, १८१७, १९१९.

भोजा a princess of the *Bhojas* १३७६.

भोज्य a feast; enjoyable ९६६, १६९६, १९१३,
२९.

भोज्यक्रिया preparation of food ८७७.

भौम produce of the earth ११६५.

भौवन a patronymic of *Vis'va-karman*

७९१, ९२.

अम an outlet for water; aqueduct ९२६,
४६, ५८.

भ्रातृ a brother ६००, ७९, ८०, ९१, ७०८, २१, ३७,
८१७, ६१, ६३, ९६३, ७२, ७७, ७८, ९१, ९३,
९६, ९८, ९९, १०१४, २२, २८, ३१, ५२, ५९, ६४,
७५, ७७, ८३, ८४, ९५, ११०१, ०६, १४, १५,
१९, ४२, ४९, ५५, ६२, ७३, ८४, ९४, ९५, ९७,
९८, ९९, १२१२, १४, २१, २७, २९, ३१, ३२,
७९, ९०, १३१४, १८, ३८, ४८, ५०, ५५, ८४,
९७, ९८, १४०३, ०७, १३, १७, २२, ३१, ४३,
५२, ५३, ५४, ५८, ६२, ६३, ६७, ६९, ७३, ७४,
७५, ७९, १५१३, १७, १८, २०, २१, २२, २५,
२७, २९, ४१, ४४, ५३, ५६, ५७, ७३, ७९, ८०,
८१, ८२, ८४, ८६, ८७, ८८, १६३५, १७७७,
१८१२, ३६, ३७, ४०, ९४, १९२२, ७०, ७४,
८३, ८४, ८६, ८८.

भ्रातृगामि (property) inheritable by a brother
१४६३, ७०, ७१, १५२६, २७.

भ्रातृगृह brother's house १४६३.

भ्रातृघातक a fratricide १६१९.

भ्रातृज a brother's son १३६२.

भ्रातृजाया a brother's wife १३८४.

भ्रातृदत्त anything given by a brother to a
sister on her marriage १०४२, ४४९.

भ्रातृपुत्र a brother's son ११९९, १३७३, ७७,
१४६२, ७४, १५१८, २०.

भ्रातृपुत्रगामि (property) inheritable by a
brother's son १४७०.

भ्रातृभाग brother's portion १५६७.

भ्रातृभार्या a brother's wife १३९०, १४७३, १६३४,
१९२२, ४१, ४३, ६४.

भ्रातृव्य a father's brother's son; cousin;
enemy १५७०.

भ्रूण an embryo; child; a very learned
Brāhmin १०२१, १६५१, ५४.

भ्रूणघ्नी a woman-killer of a *Bhrūṇa* १०१९,
५७.

भ्रूणहत्या the killing of a *Bhrūṇa* १०१९, २७,
३०, ७८, ९६, १२८५, १५९२, १६०२, ०३,

१९७७.
 भ्रूणहन् slayer of a *Bhrūṇa* ६०९, ९९५, ९९,
 १०३०, ३१, ९६, १५९२, १६०१, ०२, ०३, ०८,
 ४८, ५१, ५४, ६६, ६८, ७२, १७०३, १९७७.
 अत्र loss; deprivation ७३६, ३७, ४५, १६७३.
 महनेष्टा liberal ११६०.
 महिष्ठ very liberal or generous ८११.
 मघवन् N. of *Indra* ६००, ९७०, १००३, १९००.
 मघा a particular constellation १०००, ८०,
 १२८१, १३५०, ५१, १९८२.
 मङ्गल auspicious ९८४, ९०, १००१, ०२, २३,
 २९, १११९, १८९६, १९४०, ७९.
 मङ्गलदेशवृत्त a fortune-teller १६९३ १७४६, ६४,
 १९२९.
 मञ्जन plunging १९६७.
 मञ्जिष्ठा N. of a plant १६७४.
 मटची hail १०१०.
 मणि a jewel; ornament ६३२, ८८८, ९१, ९९,
 १२१९, १६३१, ७०, ७७, १७३३, १९३०, ६८,
 ८८.
 मण्डन decoration १११९, १९७९.
 मण्डल circle १९०९, ६६.
 मण्डूक a frog १६०६.
 मत्त drunk; intoxicated ७९३, ८००, ०४, ९६,
 १०३६, ५६, ९८, १३९३, १६०७, २०, ८१,
 ८२, ८६, १७४५, ४६, ६१, ७०.
 मत्स्य a fish १६०९, १७, ७०, १७१८, ९७, १९२५,
 ३६, ८६.
 मत्स्यबन्धक a fisherman १०३८.
 मत्स्यसगन्धिनी N. of a woman १९८६.
 मत्स्याद a fish-eater १९४१.
 मत्स्यिनी marked by water (as a boundary)
 ९४४, ६१.
 मद N. of a *Dānava* (excitement personi-
 fied); intoxication; insanity १०३१,
 १६१४, १८, १७७२, ९८, १८१४, ८५, ९०.
 मदन a particular poisonous plant १६१५,
 ८०, ८२, ८५.
 मदयन्ती N. of the wife of *Kalmāsha-Pāda*
 १२८५.

मधु honey plant ९९७.
 मद्य an intoxicating drink ६२६, ३०, ३२,
 ३४, ७७, ७३७, ८६३, १०२०, ५८, ११०७,
 १६८५, ८७, ९५, १७१८, ५०, ५४, १८८५,
 १९२९, ४३.
 मद्यक्रीडा drink-sport or play १०३६.
 मद्यप a drunkard ७९४, १०५६, १५९३, १९४१.
 मद्रक N. of a people ८६२.
 मधु honey ६०२, २३, ३०, ८०२ ११, ९९८,
 १०२०, ७६, १६६१, ७०, ७१, १७१८, १८९४,
 १९३८, ८२.
 मधुच्छन्दस् N. of the 51st of *Vis'vāmitra's*
 101 sons १२६१.
 मधुपर्क a respectful offering rite to a guest
 of honey and milk १३६३, ७३.
 मधुच्छिष्ट bee's wax १९३८.
 मध्य see मध्यम ८३५, ५६, ७६, ९४२, १०३६,
 १६४५, १७३५, ३८, ४४, ४५, ४७, ६५,
 ६७, ९२, १८१७, २४, ३७, ८५, ९६, १९०३,
 २२, ६५, ६८, ८४.
 मध्यदेश central country १९४१.
 मध्यम middlemost; of middle rank ८१७,
 २८, ३५, ९३१, ४२, १०३८, ११८१, ८४,
 ८५, ८६, ८९, ९३, ९९, १२३४, ६०, १३२९,
 ४८, ७३, १६०९, १४, १८, १९, २०, २८,
 ३६, ४२, ४३, ४५, ५२, ६९, ७०, ७४, ७६,
 ८८, ८९, ९०, ९८, ९९, १७०५, ३२, ४९,
 ६६, ७०, ७३, ७८, ८२, ८९, ९०, ९६,
 ९७, ९९, १८००, २१, २२, ३१, ३२, ४६,
 ४८, ५०, ७२, ७६, ८२, ८४, ८५, ८९,
 १९०४, २२, २९, ३२, ३७, ४३, ६८,
 ७०.
 मध्यमपशु cattle of middle size १७४९.
 मध्यमसाहस middlemost punishment, the
 second amercement ९३८, ४१, ४५, १६१०,
 २७, १७८२, १८१५, १७, ४७.
 मध्यमंश special share of the middlemost
 son ११८४.
 मध्यमोपसद N. of a ceremony ७७२.
 मध्यस्थ an arbiter; intermediary; umpire

८०६, ७३, १७५८, ५९, १९२९.
 मध्यस्थस्थापित deposited with an intermedia-
 ry; placed with the surety ६२२, ७३१,
 ८८९.
 मध्यस्थित withheld from partition; common
 १२२२.
 मनस् mind ९७३, ८६, ८९, ९१, ९२, ९८, ९९,
 १०००, ०२, ०३, ०५, १७, ५३, ६४, १११३,
 १५, १२५५, १६५४, १८३६, ५९, १९७४, ८१,
 ८५.
 मनुः स्वायम्भुवः N. of the famous law-giver
 १११३, १२५५, ८४, १३८५, १४१५.
 मनु N. of a law-giver; the father of the
 human race ६२६, ७११, २०, ८०९, ३९,
 ६०, ८१, ९११, ९५, १००७, १९, ४९, ११०९,
 १६, ४६, ६१, ६६, ९५, १२४४, ६६, ९०, ९३,
 १३२८, ४८, ५२, ९४, १५२९, ७०, १६२७,
 ५२, १७२२, ४९, ५०, ५२, १८०१, ०७, ३१,
 ३४, १९१३, २१, ३१.
 मनुज a man १२८३, १८८४.
 मनुजाधिप a king १२८८.
 मनुष a man ९६७, ८१.
 मनुष्य a man ८१४, १९, ६०, ६२, ७९, ८१, ९२४,
 ८५, ९९, १००१, ०५, ०९, १०, २६, ३२, ६८,
 ९५, १२५७, ६२, ८३, ८४, ८६, १५५५, ९५,
 १६०३, १४, १८, २१, ८३, १८०५, २८, ३४,
 ३९, ९६, १९१६, ३८.
 मनुष्यपथ a road for men ९३१.
 मनुष्यमारण murder १६४१, ४५, ५५, १८१०.
 मनुष्यवध homicide; murder १६८७.
 मनुष्यहारिन् a kidnapper १७६०.
 मन्त्र a sacred hymn; magical formula;
 plan; design; ८४२, ५८, ६१, ८२, ८३,
 १००८, ४९, ६७, ९३, १११९, १२८६, १३६४,
 १६५३, ८०, ८१, ८२, १७४२, ५९, ६०, ८३,
 १८९६, ९७, १९२५, ३३, ६५, ६६, ६७, ७०,
 मन्त्रगुप्ति secret council ८६१.
 मन्त्रदान granting information १६१९.
 मन्त्रवत् attended with sacred texts १०२९.
 मन्त्रवाद the substance or contents of *S'ruti*

texts १९८५.
 मन्त्रसंवरण see मन्त्रगुप्ति ८६१.
 मन्त्रसंस्कार a sacrament with sacred text
 १०५९, १२८२.
 मन्त्रसंस्कृता consecrated by sacred texts १०२१.
 मन्त्रिन् a councillor; an accomplice १६८६,
 १९४३, ८५,
 मन्त्रोपनीता see मन्त्रसंस्कृता १०२१.
 मन्थिन् *Soma*-juice with meal mixed in it
 by stirring ११६१, ६२.
 मन्दभक्त fed on meagre food १७६२.
 मन्दिर habitation; building ८५४, १३७७.
 मन्दपाल N. of a *Rshi* १०५१.
 मनु spirit; mind; fury ९९९, १०००, १४६४,
 १५४०, ९१, १६००, ०५, ०८, १२, २६,
 ५५, १८९३, ९५, ९६.
 मय the mythical architect १०३३.
 मरक an epidemic १९२४, ६५.
 मरण death ८१४, १०८३, १११७, १४५६, १५२०,
 २२, २६, १६६८, १८३०.
 मरणधर्मन् subject to the law of death;
 mortal १२५७.
 मरुत् the god of wind ८४१, ५८, ९२४, १००१,
 १९००,
 मरुत्वत् attended by the *Maruts* ७९१.
 मर्कट a monkey १८२९.
 मर्दित one who shows compassion १८९४.
 मर्त्य a mortal; man ५९९, ७९१, ९२, ९६८, ७६,
 ८९, १००४, १२५७, १४२३, १६००, १८३६.
 मर्म a vital part १६४७, ४९, ७६, १७८९.
 मर्य see मर्त्य ९६४, ७५, ७९, ८०, १००३,
 १२५७.
 मर्यादा boundary; limit; rule; law ६५७, ९२८,
 ४२, ४४, ५२, ६२, ९२६, २९, ५९, १०२६,
 २७, ३०, ३२, १२८४, ८५, १३९०, १५९१,
 १६०३, ५४, १७०५, १८२७, १९३०, ७०.
 मर्यादास्थापन establishment or determination
 of a boundary ९२६, २९.
 मल dirt (indicating the order of a house-
 holder) १२६०, १७०१, ६६, ०२, १८२८,

३२, ८७.
 मलवद्रासस् a menstruous woman ९९२, १५९९.
 मलिना squalid १०२४, ८६, ११०७, १३९०,
 १४००, १५८७.
 मल्ल a wrestler or boxer by profession; N.
 of a people ७१५, ८०८, ६२, १९०३.
 मस्तक the head १९७४.
 महर्षि a great sage ११८४, १२४५, ८४, ८५,
 ८८, १९६५, ८३.
 महाकच्छ the god of the sea १९२४.
 महाकुल high-born ११४३, १७२८.
 महाजन populace ८५९, १७९९.
 महादिव्य a severe ordeal १९६५.
 महाद्रव्य articles of higher value (such as
 gold etc.) १७३८.
 महानस kitchenroom १६१९.
 महापक्ष having a great party or numerous
 adherents ७३८, ४७.
 महापथ public road ९२९.
 महापराध a great offence ७७२, १७४०.
 महापशु great cattle ९३१, ३२, १६१४, १७,
 १७१२, ४९, १८००, २२.
 महापातक a great crime or sin १०२१, ८४,
 ८६, १७८९, ९१, ९२.
 महापातकिन् guilty of a great crime or sin
 १६०९, २७, १८४७, १९४३.
 महाभिजन a high or noble descent ८६०.
 महाभियोग a great or serious accusation
 १६१२.
 महामात्र high official; prime minister १६८३,
 ९३, १९२९.
 महार्घ high-priced ६०९.
 महालयविधि a performance at a place of
 pilgrimage १५८९.
 महासाहसिक a violent desperado १९३२.
 महिष a buffalo ९०६, १८३४, १९०३ ५९.
 महिषी a she-buffalo; a chief-wife ७३१, ९०४,
 ०५, १३, १७, २०, २१, ७१, ९१, ९७, १००६,
 ०८, ०९, ७३, ७४, १३७६.
 मही land; earth ८०१, ११, ६०७, ९५१, १०६८,

१५६९, १९२१, ६७, ७१, ७९, ८६.
 महीक्षित् a king १७६५, १९६२.
 महीपति a king ८६७, ९४३, १६९३, १८५५,
 १९०७, २८, २९, ३०, ३९, ६५, ८५.
 महोपाल a king १९८५.
 महीभृत् a king ८५५.
 महीभुज् a king १६४७, १७६०, १८३१.
 महेंद्र the great *Indra* ८६०, ११८१.
 महोक्ष a full-grown bull ९१५, १९, ११०३.
 महो जाया the eldest wife १००४.
 महोदधि the great ocean १९३०.
 मांस flesh; meat १०२०, २५, ११०७, १४, १२८७,
 १३५०, ५१, १६६१, ७०, ७१, ८२, १७१८,
 १९३८, ७७, ८२.
 मांसभृत् piercing the flesh १८०३, २९.
 मांसभेद piercing of the flesh १८३१.
 मांसिक a seller of meat १६७९.
 मागध a professional bard or panegyrist
 of a king; N. of a mixed caste (the
 son of a *Ks'atriya* mother and *Vaishya*
 father) ८०८, ४२, ११०५, १२३४, ८७.
 मागधव a youngster of criminal tendency
 १६८१.
 मागधप्रकाशन detection of a *Mānava* १६८१.
 मागधविद्या supernatural power १६८१.
 माण्डव्य N. of a *Rshi* १६८६.
 माण्डूकेय patronymic of a teacher १७६८.
 मातारेष्वन् wind; N. of a deity ८४२, ९८६,
 १००१, १८३८.
 मातापितृप्रमाण sanctioned by both mother
 and father १०३४, १४३०.
 मातामह a maternal grandfather १०९५,
 १११८, १२७३, ८२, ८६, ९५, १३००, ४७,
 ५०, १४७३, ७४, १५१७, २४.
 मातामहश्राद्ध a *S'rāddha*-rite of a maternal
 grandfather १२८१, १३५१.
 मातामहसुत son of a maternal grandfather
 १३३१.
 मातामही a maternal grand-mother १४३७.
 मातुल a maternal uncle १०२०, २८, ८४, ९५,

१११८, १९, १५१३, २६, १९१९, २२, ४१, ४३.
 मातुलपुत्र a maternal-uncle's son १५२८, २९.
 मातुलानी the wife of a maternal uncle १०२०, १४५०, १८५०, ७४, ८२, ९०,
 मातृ a mother ६०१, ०४, ९१, ७१२, १३, ३२, ८००, ०६, ०७, १७, ४०, ९६५, ७०, ७२, ९४, ९५, ९६, ९८, ९९, १०००, ०२, ०३, ०४, ०५, ०९, १८, २१, २२, २४, २५, २६, २७, २८, ३१, ४५, ५०, ७५, ७६, ८४, ९४, ९५, ११०३, ०६, १५, १८, ४५, ४७, ४९, ५२, ५५, ५७, ५९, ९८, १२०५, २०, २३, २९, ३१, ३६, ३७, ४३, ५४, ५५, ५६, ५७, ६०, ६८, ६९, ७०, ७३, ७८, ७९, ८१, ८२, ८५, ८७, ८८, ९७, १३०२, ०४, ०६, ०८, ०९, २९, ३२, ४७, ५०, ७४, ७६, ८४, ८८, ९०, ९१, ९४, १४०७, ११, १३, १६, २६, २७, २८, २९, ३१, ३७, ४०, ४१, ४३, ४९, ५२, ५४, ५९, ६२, ६३, ७०, ७४, १५१७, २१, २२, २५, २७, २९, १६०२, १२, २७, ५३, १७७०, ७७, ८०, ८९, ९२, १८३५, ४९, ५०, ७४, ८२, ९४, ९५, १९२१, २६, ६५, ७४, ७९, ८०, ८४, ८५, ८६, ८८.
 मातृक coming from or belonging to a mother ७१४, ८१७, १०४२, १११६, १२३२, १४२९, ३२, ६३, १५५५, ६०, १९८८.
 मातृकृष्ण mother-like १४०८.
 मातृकुलज born in mother's family; a relative belonging to mother's side १३७३.
 मातृघातक a matricide १६१९.
 मातृगामि (property) inheritable by a mother १४२७, ७०.
 मातृतुल्या equal to a mother १४१४, ५०.
 मातृद्रव्यविभाग the division of mother's property १११७.
 मातृद्वारागत received from mother ११४२.
 मातृबन्धु a relation on the mother's side १०११, २१, ११९९, १२८८, १९४३, ५०.
 मातृबान्धव see मातृबन्धु १५२९.

मातृवंशज belonging to the mother's family १३८४.
 मातृवध matricide १६०३.
 मातृविवाह match with a mother १९४३.
 मातृवृत्त a mother's sister १४५०, १५२८, २९, १८२२, ९०.
 मातृवृत्तसुत son of the mother's sister १३५५.
 मातृसखी mother's female friend १८९०.
 मात्स्य fish-like १९७०.
 माधव N. of *Vishnu* ८६१.
 माधुपर्किक relating to or presented at the *Madhuparka* ceremony १२११, ३२.
 माध्यम N. of a family ८१३.
 मान measure; honour १११५, ९०, १४०३, ५०, १६३९, ६८, ७३, ७७, ७८, १७०७, २८, २९, ६०, ६१, १९३२, ६७, ६८, ७४.
 मानव belonging to *Manu*; human; a man ६६२, ७३९, ४७, ७६, ८६०, ८२, ९४७, ९९, १०३२, ३३, ५५, ९७, १११५, १६, १७, ६२, ८०, ८५, ९६, १२८३, ८४, १५१५, १६१४, ६८, १७०४, १०, ५१, ६२, १८३३, ३९, ६७, १९०७, १२, ३०, ५५, ६३, ६८, ८०, ८५, ८७.
 मानवी a woman ९८८.
 मानसंग्रह aggregate (of rules) regarding measures and weights १९६८.
 मानुष a human-being; man ८१४, १८, १००८, ३०, १११०, १२८५, १६९९, १७३२, १९२९, ५९, ६७.
 मानुषप्राणिहिंसा loss of human life १६२१.
 मानुषमांसविक्रय sale of human flesh १६१८.
 मानुषहीन an impotent ११८५, १३९१.
 मानुषी क्रिया human proof ७६७.
 मानुषोपेत a potent ११८५, १२९५.
 मानुष्य manhood १९८३.
 मायक a measurer १६७८.
 माया art; wisdom; magic ६०४, १०३२, ३३, १७५७, १८९८.
 मायायोगविद् expert in employing magical arts १९२४, २५.
 मायाविन् a cheat १०२५, १५७३.

मायावृत्ता deceitful ११३२.
 मायावेद skilled in magic ६०४.
 मारण destruction; killing १०४ १९८९.
 मारीच N. of *Kās'yapa* ११८४, १२४५.
 मारुक (अम्बु) perishing (in water) ९९२,
 १५९९.
 मारुत the god of wind ९२२, १३२९, १८४१,
 १९३०.
 मार्कण्डेय N. of a *Rshi* १०३०, ३१, १३७७.
 मार्ग a road; way; street ८०४, २६, ३१, ५५,
 ५९, ९२५, २६, ४५, ४६, १२४३, १६१६, ४५,
 ४९, ८५, ८६, १७४८, ६१, १९०७, ३०, ३५,
 ३६, ३८, ३९.
 मार्गक्षेत्र a field by the side of a road ९०५,
 २६.
 मार्गदूषण spoiling or destroying a passage
 १६१३.
 मार्गपाल an inspector of roads १७५६.
 मार्गशीर्ष N. of the ९th month १९७९.
 मार्गानुदेशक a guide १६४९, ५३.
 मार्जन cleansing ८१९, ३६, १११९, १६२१,
 १९७९.
 मार्जार a cat १६१७, १८३४, १९२५.
 मार्ताण्ड the sun or the god of the sun ९८२.
 माल a forest or wood near a village ९०६.
 मालिनी N. of a river १२८७.
 माल्य a garland; wreath ९४५, ५१, १०२६, २८,
 १२२३, ४४, १३७६, १६२१, ४५, ८२, ८५,
 १७६०, १८८१, ८५, ८७, ८९.
 माष a particular weight (of metal etc.);
 bean (grain) ६०९, ९०४, ०५, १३, १७,
 २१, १०७१, १६७४, ८८, ८९, १७१८, २३,
 १९४४, ६८.
 माषक a particular weight ८५५, ९२१, ५४,
 ५९, १६२८, ७४, ७५, १८३०, १९२७, ६६.
 माषिक consisting of a *Mās'a* १८११, ३०.
 माष्य amounting to one *Mās'a* १९४४.
 मास a month १५१३, २६, ६०, १६१८, १९, ५२,
 ८७, १७०७, ५८, १८४५, १९२७, ३०, ४२,
 ४६, ७७.

मासवृद्धि monthly interest ६११.
 मासिक monthly ८७५, १५१३, २६, ६०, ८९.
 मित्र a friend; N. of *Āditya* ६७२, ८००, ०७,
 ४२, ६२, ९७६, ७९, ९४, ९७, ९८, १००१,
 ०२, ११४३, १२०१, १६१२, २३, ४६, ४७,
 ५२, ७२, १८३६, ३८, ९६, १९२४, २९, ६६,
 ८३.
 मित्रघ्न killing a friend ११११, १६.
 मित्रदास a friend helper १११५.
 मित्रपुत्र friend's son १३५५.
 मित्रहस्तस्थ (a pledge) kept with the friend
 (of a creditor) ६४७.
 मिथुन a pair (male female or a couple);
 sexual union ९६७, ७७, ८१, १००१, ०४,
 ०८, ०९, १०, ३४, ११८१, १२५५, ६०, १३८५,
 १४१५, ३०, १८३६, ३७, १९७६.
 मिथ्या false; illusory ८६०, ११९५, १६९९,
 १७७१, ७२, ७८, ८६, ९२, १८४९, ५१, ७६,
 १९१९, २९, ६४, ६५, ६८.
 मिथ्यादूषिन् a false accuser १७६९.
 मिथ्याभियोगिन् see मिथ्यावादिन् ७३०.
 मिथ्याभोग fraudulent possession; enjoyment
 with a false title ८२७.
 मिथ्यामहाभियोगिन् falsely accusing of a great
 crime १६१७.
 मिथ्यावादिन् speaking falsely; a liar; a false
 accuser १०३६, १७०६, १८४७, १९२७.
 मीह्रुष् liberal (applied to a god) ८१०,
 ११५९.
 मुक्त released; set free ७१३, १०२३, ५९, ११८४,
 १६६६, १७५९, १८५०, १९७९, ८८.
 मुक्तकेश see प्रकीर्णकेश १७०२, ५१.
 मुक्तभाव्या (landed property) whose revenue
 is remitted ८७२.
 मुक्ता a pearl ६३२, ८८८, ९४, १२१९, १७५९,
 १९८८.
 मुख mouth; face ६०४, ७३७, ८६०, ९१०, २८,
 १०८५, १११४, १२५९, ७१, ७९, ८१, १३४८,
 ९१, १६०३, २१, ८३, ८५, १७६०, १८०७,
 १९४१, ६६, ६७.

मुखरोगिन् diseased in the mouth १९६५.

मुखेभग (an impotent) one deprived of the scrotum (Dr. Hass); one who needs sexual enjoyment in his own mouth and not in vulva १०९४.

मुख्य head; leader ८६०, ६२, ६३, ७४, ११११, १५२४, १६८९, १७११.

मुण्ड having the tonsured head १६८९, १८५९.

मुण्डक a stem of a tree १९६५.

मुण्डन shaving the head १६४४, ८९, १७७१, १८४८, ९०, ९१.

मुण्डा (a close shaved) female mendicant १०२८.

मुण्डिम N. of a man १६०१, ०२.

मुद्ग Mudga beans १०७१, १७२३.

मुद्गर a cudgel १६७४.

मुद्रा a seal ७५०, ८६३, १६४९, ८९.

मुनि a sage ७६४, १११३, १८, १२८४, ८७, १३२९, ५१, १५३०, १७६७, १९२७, ४६, ६५, ८३.

मुनिपत्नी wife of a Rshi १३२९.

मुषित plundered; robbed ७३५, १६२०, ८५, १७५७, ६२, ६६.

मुष्टि handful १७२३, ६१, ६३, १८९१.

मुष्टिका a hammer १६८०.

मुसल a wooden pestal used for cleaning rice ७६४, ८१२, १६५८, ६४, ६७, १७०२.

मूक dumb १३९२, १६६७, ७९.

मूढ stupefied; foolish ७९३, ८००, ०४, ६१, ८९, ९६.

मूत्र urine ८३६, ९५९, १४०२, १६७२, १७७२, ९८, १८३२, ३४, ५९, ६०, ६३.

मूर्ख foolish; a fool; blockhead १११७, १८, १४५८.

मूर्धन् the forehead १६२०, १८३२, १९६६, ६७, ८५.

मूल principal; original amount or property; roots; foundation; bottom; a particular constellation ७०९, २९, ३०,

३१, ३५, ३६, ७७, ७१५, २६, ३०, ३१, ३२, ५२, ५३, ५९, ६०, ६५, ६६, ६७, ६८, ६९, ८६१, ९१, ९००, १८, ४९, ५६, ६२, १०३२, ६२, ७६, ८०, १२८२, १३८५, १४५८, १६१४, ३०, ४२, ४६, ६१, ६३, ६५, ७०, ७१, ७२, १७१९, २२, २३, ४४, ४९, ५२, ५३, ६५, ६६, १८०६, ५६, ८४, १९२२, २४, ३६, ३८, ४३.

मूलकर्मन् see मूलक्रिया १६३१, ८०, १७६०, १९३०.

मूलक्रिया employment of roots for magical purposes; practice of incantation with roots १०२३.

मूलखानक a root-digger ९३७, ५१.

मूलनाश loss or lapsing of the principal ६४९, ५८.

मूलप्रणिहित old spies turned thieves(?) १६९६, १९२९.

मूलवर्हण a particular constellation ९९९.

मूलभाज् one who receives the principal ७३०.

मूलहानि see मूलनाश ६५१.

मूल्य price; value ६११, ३२, ३३, ३८, ४०, ५१, ५५, ५८, ६१, ७२५, ३१, ३५, ३६, ३७, ५५, ५७, ६१, ६३, ६४, ६५, ६६, ६८, ८०७, १७, ४३, ५५, ७८, ८३, ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, ९१, ९३, ९५, ९६, ९७, ९८, ९९, ९००, ०१, ०४, ०५, २१, ३०, १०४४, १२२५, १३७७, १४५४, १६०९, ११, १४, ३०, ३३, ४६, ६८, ७०, ७२, ७३, ७४, ७७, ७८, ८४, ८८, ८९, १७०५, १७, १८, ३४, ४८, ५०, ५७, ५८, ५९, ६३, ९७, १८०६, २२, १९३०, ७१, ७२.

मूल्यकल्पना valuation ८९९.

मूल्यनाश see मूलनाश ८१७.

मूल्यवर्धन increase in value or price ९२८.

मूल्यवृद्धि see मूल्यवर्धन ९२८.

मूषक a mouse ७८६

मूषा crucible १६८०.

मूषिक a mouse १९२४, २५.

मृग a deer; beast ९०६, १९, ४७, ४८, १२८४, १६१७, १८१०, ३४, १९२५.

मृगया hunting १०३१.

मृगवन a forest for beasts १६१७.

मृत dead ६५४, ६६, ७००, ०३, १०, १२, २६,
 ३०, ३६, ४७, ६६, ६८, ७७, ८०६, ९०८, ०९,
 १२, १६, ४७, १०१४, २१, २२, २४, २६, ३०,
 ४५, ६०, ६३, ८८, ११००, ०७, १०, ११,
 १२, १५, १६, १७, १८, १९, १२६९, ७३, ७८,
 १४०४, १३, ३०, ४८, ५६, १५१३, १७, २३,
 २४, २६, २७, ४१, ४२, ४४, ५५, ५८, ६०,
 ६१, १६०१, १८, ३७, ४८, ५२, ९३, १७९९,
 १८१७, २२, ४८, ५०, १९३३, ७६, ७९, ८४,
 ८८.
 मृतक impurity contracted through the
 death of a relation १३७४.
 मृतपती a widow १९४४.
 मृतपत्नी a widow १८९२.
 मृतपुत्र one whose son is dead १३६३.
 मृतप्रजा (a woman) whose children are
 dead १०२०, ५७.
 मृतभर्तृका a widow १३७३, १४०२, १५१८.
 मृतवत्सा whose offsprings or new-born die
 ९२०.
 मृतवित्त property of a dead man १५२६.
 मृतापत्या (a woman) whose children are
 dead १०३०.
 मृताहिक the funeral rite to be observed on
 the day of any one's death १५८९.
 मृत्तिका earth १९४२, ६६, ६७.
 मृत्यु the god of death; death ६०४, ७९१,
 १०३२, ३३, ७६, १६०१, ०२, ०८, १७६१,
 १९३६.
 मृद्भाण्ड earthen-ware १६१४, ७१, १७४५.
 मृध्मवाच् of hostile speech १९७१.
 मृन्मय earthen-ware; made of earth ६०९,
 १६७०, ७७, १७१८, ४९.
 मेखला the base or foundation of a wall or
 house ९५८.
 मेढ्र membrum virile; penis १३५०, १६१९,
 १८०२, २९.
 मेदिनी the land; earth; soil ९०१, ११४२,
 १२४४, १५८९.
 मेध्य fit for sacrifice; pure ८२४, १००६, ८६,

१८३७, ४०, १९३९.
 मेनका N. of an *Apsaras* १२८७.
 मेना a woman ९७०.
 मेय measurable ८८६, १६७१, १७१६, ५०.
 मेष ram; sheep १८३७, १९१४.
 मैत्र friendly present १२११, १५, ३२, १९८३.
 मैत्रावरुण(णी) belonging to *mitra* and *varuna*
 ९९५, १६०१.
 मैत्रेयी N. of the wife of *Yājñavalkya* १०१०,
 १४०५, २४.
 मैथिली N. of *Sitā* १०७६, ७७, १३२९.
 मैथुन copulation; sexual union १०३३, ३६,
 ३८, १२६६, १३७७, १६७६, १८४४, ५०, ९२,
 १९७७.
 मोक्ष to be released or set free ६७४,
 ८३७, १६४६.
 मोक्ष release; divorce; giving; spending
 ७१०, ९०, ८१७, ४०, ९२७, १०३६, १४६१,
 १६५८, ६४, ६७, १७०२, ११, ५१, १८००,
 १९७८.
 मोक्षण release; rescue ७८९.
 मोक्षवर्ग the path of emancipation १०३१.
 मोक्षित released ८३०.
 मोष fruitless ७९१, ८४४, ६१, १०७३, ११०३,
 १२६७, ७१, ७२, १८९३, ९६, १९८३.
 मोषबीज (an impotent) one whose semen is
 devoid of strength १०९४, ९५.
 मोचन releasing १६०४.
 मोचयितव्य to be released ८३३.
 मोचिन् one who sets free ११११.
 मोच्य to be released १६१९, ४८, १७६८, ९४,
 १९१३, १५.
 मोष theft; thief १६६५, ९८, १७५६, ५७, ६३,
 ६६, १९२९.
 मोषक a thief १६४९.
 मोह error; folly; infatuation ७३४, ८०१, २०,
 ९४८, १०२९, ५४, ६८, ११०९, १९, १६१४,
 १८, १७७२, ९१, ९२, ९८, १८१४, ४६, ५३,
 ८१, १९१४, २७, ८३.
 मोहित infatuated १०३०, १११७, १६१६, १८९०.

मौजवत belonging to the *mujavat* hill १८९३.
मौजिबन्धन the ceremony of sacred thread १३७३.

मौण्ड्य shaving of the head; tonsure १०९९,
१४०२, १६७२, १८४३, ५८, ६०, ६३, ६९.

मौद्गल्य N. of a *Rshi* १०२०.

मौय(र्व) iron made die (used in dice) १९०५.

मौल indogenous inhabitant; senior mem-
ber of a congregation ९३६, ४६, ५१, ५५,
५६, १५६९.

मौल सामन्त neighbours who are the original
inhabitants ९३६.

मौहूर्तिक one who tells almanac १६७९.

म्लेच्छ a foreigner ८१७, १८३३, १९१५, ८८.

यक्ष्मन् illness; disease in general ९८४, ९२,
९३, १००२, ०४.

यजन sacrificing १३८४.

यजनक्रिया a sacrifice ८७३, ९२९, ३०.

यजमान the institutor of a sacrifice ६०१,
०४, ७७२, ९१, ८१४, ९०२, ०३, २४, १००४,
०६, ०९, १५३०, ९४, ९७.

यज्ञ a sacrifice ७७३, ९१, ८०८, १३, ९९४,
१००६, ०७, ०९, १४, २३, २६, ५९, ६०,
११२६, ४४, ६१, १२५५, ५८, ६२, ८१,
८३, ८४, १३६३, ९७, १४१४, ५७, १५८८,
९६, १६०२, ४८, ६८, १७००, २३, २४, २७,
९३, १८३७, ४१, ९६, १९३०, ३९, ४०, ६६,
७६, ७८, ८०, ८१, ८४, ८८.

यज्ञपात्र a sacrificial vessel १०७५, १११९.

यज्ञमुख introduction to a sacrifice १००९.

यज्ञवास्तु a place for sacrifice ११६१.

यज्ञवैशाल disturbance or profanation of
a sacrifice १५९४.

यज्ञशमल a fault in a sacrifice ६०१.

यज्ञसिद्धि completion of a sacrifice १७२३.

यज्ञादुपगम property obtained from a sacri-
fice ११२६.

यज्ञिय worthy of a sacrifice ८१४, ९२४, ८४,
९९, १००२, ०४, ०५, १९६५.

यज्ञोपवीत the sacred thread १९८९.

यज्वन् a sacrificer ७७२, १२५८, १७२३.

यति an ascetic १११७, १४०४, १५०९, ९५,
१६०३, १९४३, ८६.

यत्न attempt; exertion १६७४, ९२, ९९, १७५२,
६२, १९०६, २९, ६५.

यत्रकचनजात see यत्रकचनोत्पादित १२८२, १३५६.

यत्रकचनोत्पादित the son born by any woman
whomsoever १२७९.

यत्रकचोत्पादित see यत्रकचनोत्पादित १३७३.

यथाकामवध्य to be chastised or punished at
pleasure ८१३.

य(या)थाकामिन् according to will, pleasure
or choice १०८१, १६१७.

यथाकालोपयोग्य to be used according to time
१२२८.

यथाक्रम according to order or succession
७१०, २९, ३१, ८४८, ११०३, ४२, १२३९, ५१,
१३५५, १५२५, १६२८.

यथान्याय according to rule १०३०.

यथाविधि properly; according to the precept
or rule; suitably ७४३, ४८, ५१, ५६,
८८, ९५४, १०२९, ४१, ५१, ६६, ६९, १२८६
१३५६, १४२२, १५७१, ८७.

यथाशास्त्र according to the codes of law ११४२.

यथाश्रुत corresponding to (what has been)
an agreed report ८४८.

यथासंभाषित according to the (previous)
agreement ७३७, ७१, ७२, ८४३.

यदु N. of an ancient hero; N. of the son of
yayāti; N. of a tribe ८१०, ६१, १३९१,
१९८६.

यदृच्छयात wanton murder १६१९.

यन्त्र an instrument; rein १६५३, १८०७.

यम N. of the *As'vins*; N. of the god of
death; twin-born; N. of a law-giver
६०१, ०२, ०३, ०४, ०५, ६१, ७५६, ९६३,
७७, ७८, १०००, ०४, ०७, ११११, २२, ९४,
१२३४, ३६, ६७, ७१, ८६, १७४४, ५१,
१८३६, १९०२, ३०, ३१, ३६, ६४, ६५, ८०,
८५.

यमक्षय *Yama's* abode १२८८.
 यमलोक *Yama's* world १२६७, ७१.
 यमी N. of *Yama's* twin sister ६०१, ०४,
 १८५७, १७७, ७८, १८३६.
 यमुना N. of the river १९२०, २१.
 ययाति N. of a king १३७४, ९१.
 यव barley-corn १०७१, १७२३, ४५, १८३८,
 १९००, ६६, ६७, ६८.
 यवन a legitimate son of a *Kṣatriya* and
 a *Vaiśya*. ११०५.
 यवस a kind of grass १८९२.
 यवागू gruel १६८७.
 यविष्ठ youngest ११४३.
 यवीयस् younger ११६६, ८२, ८६, ९१, ९७,
 १२१०, ३३, १३१६, ९२, ९७, १५८६, १९८३,
 १०८८.
 यशस् beautiful appearance; glory; fame;
 victory ७५१, ८४२, ६०, १००३, ०६, ३०, ६१,
 ७५, ७७, १११९, १६१२, २२, ५०, ९९,
 १७२५, २७, १८७०, १९७०, ८१.
 यष्टि a staff १६३०, १९२९.
 याग a sacrifice १९८७.
 याचन soliciting ७५६.
 याचमान one soliciting or petitioning ७०६.
 याचित anything borrowed; article lent for
 use; demanded; solicited ७३२, ३५, ४६,
 ४९, ५१, ५२, ५४, ५५, ६४, ६८, ८०२, ०७,
 ६३, ८४, १७३६.
 याचितकं *vide* याचित ६३३, ७३६, ५२, ५३, ५४,
 ५६, ९८, १६८४, १२२२.
 याच्यमान being asked for or solicited ६२७,
 ३०, ३२, ३३, ९५, ७०५, ३१, ४२, ४८, ५१,
 ५४, ५६.
 याजक a sacrificer ७७०, ७२, १७६१.
 याजन the act of making a sacrifice १६१६,
 ९७, १९४०.
 याज्ञवल्क्य N. of a *Rshi* १००७, ०८, १०, ७७,
 १४०५, २४, १९८२.
 याज्ञसेनी a patronymic of *Draupadi* ८१८.
 याज्य a sacrificer; one on whose behalf a

sacrifice is performed; sacrificial (prop-
 erty) ७७१, ७२, ७६, ८३, ९०, ११३१,
 १२२५, ३१, ३२, १६१०, ६८, ७२, १७०३,
 १९२६, ८५.
 याज्या sacrificial text or verse १३८५, १५९६.
 याज्यागत acquired by sacrificing ११२९.
 यातनास्थान torture-place ११११.
 यातयामन् not fresh ८१८, १२५८.
 यातु a driver १६२१, १८०७.
 यात्रा expedition; journey ८६०.
 यादव a descendant of *yadu* ८६०, ६१.
 यादुरी embracing voluptuously ९६६.
 यादृच्छिक accidental; selfwilled; (a pledge)
 to be released at any time; an officia-
 ting priest who does as he pleases;
 (a son) who offers himself spontene-
 ously ६५०, ७८३, १३५०.
 यान a vehicle of any kind; carriage ८५०,
 ११८४, १२४६, १६१८, २१, ३७, ७२, १८०७,
 २०, १९१९, २७, ३३, ४४, ४५.
 यानविधि method regarding expedition ८६०.
 यानस्थ seated in a couch १६२१.
 यामन् a sacrifice ११५९.
 यावत्स्थितिप्रमाण being in force for all times or
 in every circumstance ६७८.
 यावदेयोद्यत (आधि:) (a pledge) to be retained
 till the debt has been discharged ६४८.
 याशु sexual union ९६६.
 युक्त appointed; reasonable ७९३, ८०४, ७६,
 १०३०, ३४, ११०९, ८१, १२०४, १४५७,
 १६७९, १९२२, २५, २९, ३०, ३१, ३५, ३६,
 ५४, ६२, ६४, ६६, ६८, ७३, ७५, ७६, ८५,
 ८८.
 युक्ति reasoning ८७६, १८१३.
 युग a yoke; an age of the world; period
 ८३१, ९२३, ७७, ११०९, १३७३, १६५५,
 १८३६, १९३०.
 युग्मा (रात्रि:) even (night) १०७९.
 युग्य a cart; carriage-driver (a bull) १८०८,
 ०९, १९, १९३३.

सुग्यकृत (a merchandise) which one has agreed to carry to its destination ८५०.

युद्ध fight १६०३.

युद्धजित् vide युद्धे प्राप्त ८१९.

युद्धावहारिक booty in war १२४४.

युद्धे प्राप्त (a slave) made captive in war ८३०, ३२.

युद्धोपदेशक instigating for a fight or battle १६५०.

युद्धोपलब्ध obtained by fighting ११३१.

युधिष्ठिर N. of the eldest of the five sons of *Pandū* ८१८, १९, १०२७, २८, ३२, १२४३, ४४, ८६, ८७, १३७६, १४२९, ७३, १९८३, ८४.

युवति a young woman ९६५, ६९, ७०, ७१, ७९, ८०, ८१, १०००, ०२, ०३, ०६, ५८, १८३७.

युवन् a youth ९७०, ७९, ८०, १०००, १८४३.

युवश a youth ९७५.

यूथ a herd; flock १६१९.

यूप a post; pillar १२७८.

योजन any instrument for tying or fastening; a rope ८५९, ९८३, ९८, १००२, १७९१, १८०७.

योग union; contrivance; fraud; right or value; penance ७८४, ८४०, ६१, ६३, १०४४, ७०, ९५, १११८, १२३३, १४२४, ५४, १६१६, ५९, ७४, ८०, १७६७, १८८५, १९२५, ३०, ४३, ६६, ६७, ८२.

योगक्षेम the means of securing protection; property destined for pious uses and sacrifices ६११, ९०७, १२०४, ०६, ०९, २३, १९८२.

योगसुरा intoxicating medical drink १६८१, ८२.

योजन a particular measure of distance; (about 4 miles); arrangement ७६६, ९३२, ६२, १३५६, १६६४, १७८९.

योज्य to be used or employed १२२८.

योनि the womb; female organ of genera-

tion; origin; abode; race; species ६०५, ७९४, ८०८, ९६, ९२३, ६३, ६६, ७०, ७७, ७८, ८०, ८१, ८३, ८९, ९१, ९३, १०१३, २४, ३१, ७०, ७१, ७४, ७५, १५९२, १६८४, १८३६, ३७, ४८, ५०, ८४, ९२, ९५, १९३१, ७९.

योनिस्संबन्ध a blood-relation १०१८, २२.

योषण a young woman ९७५.

योषणा a young woman (according to *Sāya-na stuti-hymn*) ८११, ९८०.

योषा a maiden; a young woman ९६३, ६४, ६५, ६७, ७०, ७१, ७३, ७५, ७६, ७९, ८०, १००१, ०३, ०७, ०८, ०९, ११०९, १२५७, ५९, १८३६, ७९.

योषित् see योषा ६८२, ८३, ९९, ७०८, १०, १४, ९९६, ९९, १०११, २३, ३०, ३१, ३२, ३३, ४७, ५१, ५३, ५५, ५८, ५९, ६४, ८६, ९५, ११०६, ०९, १२, १९, १२५९, १३९३, १४००, ०४, ५७, १५२३, १६४०, ५१, १८८८, १९२७, ४५, ५२, ७७, ७८, ८८.

योषिद्ग्राह one who takes the wife of a deceased man ६८६, ७१०, १५.

यौतक a woman's dowry; property given at marriage; hoarding; separation १३९८, १४२८, २९, ३७, १५७५, १९८४.

यौन matrimonial connection १६१६.

यौवन adolescence; youthfulness १०२०, २३, ३१, ३२, ४५, ५९, ७६, ९९, १११४, १७, १२८५, १३८८, १५५५, १९७७.

यौवनस्था being in youth १४०४, ६६.

रक्त red; blood १६७४, १७६०, १८३५.

रक्तागम menstruation १०२४, ११०९.

रक्षण protection; the act of guarding; preservation ७२९, ८१९, ५९, १०३३, ४९, ११०६, २९, १२६३, १६०८, ६१, ७३, ७७, ७९, ८८, ९२, १७००, १९१६, २७, २९, ३१, ३६, ३९, ५१, ५७, ६२.

रक्षपाल a protector; guard ६७७.

रक्षमाण being guarded ९९८, १०३१, १११८.

रक्षस् a demon १९२४, २५.

रक्षा the act of guarding or protecting

८०५, ६२, ९६१, १०३३, ११०१, १२४४, १६३१,
 ५४, ८९, ९८, १९२९, ३६, ३९, ६२, ७६.
 रक्षित guarded; protected ८६०, १०४६, ४८,
 ७९, १११८, १६६८, १९७६, ७९.
 रक्षितृ a protector ७७७, १०३२, ४५, १७०१.
 रक्षिन् a guard; sentinel ७२८, १६८१.
 रक्षोघ्न a demon-killer १९२५.
 रक्ष्य to be kept ८४६, ४९, १८४४, ४५, ५६,
 १९४७, ४८.
 रक्ष्यमाण being protected or guarded १०४६.
 रक्ष्या to be guarded or protected १०३१,
 ३२, ३३, ४६, ८१, ११०६.
 रङ्गावतार an actor १८४५.
 रङ्गोपजीविन् an actor ७८४.
 रजक a washerman ६७९, ८३, ९९, ७०८, १४,
 १५२०, १६७४.
 रजत silver ६०९, ३२, १६६९, ७२, १७१६, ३४,
 ४७, ५०, ६७.
 रजस्वला a menstruating woman १०१६, १९,
 ११०६, १६१०, १९४१, ७७.
 रज्जु a string; rope ८२६, १०३५, १६१४, १६,
 ५२, ७७, १७१८, ९४, ९९, १८१२, ३५, १९०२,
 ३८, ७४, ७७.
 रति conjugal happiness; the deity presiding
 over conjugal happiness १०३१, ५२, ७५,
 १११४, २७, १९७८, ८१,
 रत्न a jewel ६३४, ८९२, ९०८, १११९, ८४,
 १६१४, १८, ४६, ७०, ७५, ८८, १७११, ४५,
 ५०, १८९७.
 रथ a chariot ७७५, ८११, १४, ९२३, २६,
 ११६५, ८१, १५१३, १६१८, २९, ७२, १७११,
 १३, १८०९, १९००, २९, ७७, ८९.
 रथकार a chariot-maker; a carpenter ११८५,
 १२३४.
 रथिन् possessing or going in a chariot
 ८११.
 रथ्या street; main-road ८२९, ९२६, २७, ४६,
 १२०७, २८, १८३६, १९८०.
 रन्ध्र a hole; defect १६२६, ५०.
 रम्भि wealth ८०९, ९८१, ८५, ९९, १०००, ०१,

०२, ०३, ११५९.
 रवि the sun god १९६५, ६६.
 रश्मि a string; rein; ray of light ८६०, १६१५,
 २१, १८०७, १९३०.
 रस the sap; any liquid; poison ६०९, १०,
 २१, २६, ३४, ६८, ७८४, ८६, ९०, ८६३,
 ९९, ९१९, १००३, १५२६, १६१३, ७१, ८०,
 ८२, १९२५, ३८, ८१.
 रसद a poison-giver १६८०.
 रहःक्रय clandestine purchase ७६३.
 रहस्य bringing forth a child in secret ९६९,
 १२५८.
 रहस्यप्रणिपात secret permission; secretly
 requesting (a judge) to hear ७३७.
 रहोदत्त clandestine gift or deposit ७५०, ५१.
 राका the goddess presiding over the actual
 day of full moon १००५, १५९५.
 राक्षस one of the eight forms of marriage
 (the seizure of a girl); a demon १०३४,
 ९६, ९८, १४३०, १९६९.
 राग colour; desire; affection १०२६, ११०२,
 १६७४, ८०, १७९१, १८४९, ८५.
 राघव a descendant of *Raghu* (here *Rāma*)
 १०७५, ७६.
 राजकर्म royal business ८५१.
 राजकारिता (a boundary) fixed or determined
 by a king ९६१.
 राजकार्यनियुक्त a government servant ६७२.
 राजकिस्त्रिपिन् one who being a king has
 committed a transgression (Monier
 Williams); suffering from a dangerous
 disease (esp. from consumption)
 [*vivādaratnākara*] १०३४, १११२.
 राजकीय of or belonging to a king ८६३.
 राजकृत made or performed by a king ७३१.
 राजकोश a treasury १६८७.
 राजक्रीडा a game or play common to a king
 (only) १६४९, १९४२.
 राजगामि escheating to the king (as property
 etc. to which there is no heir) ६६१,

७७८, १४७०, ७३, १५१२, २३, २७, १६५५,
७६, १९४९, ५०, ६१.
राजगृहीत seized by a king ९१८.
राजग्राह्य to be confiscated or seized by a
king ६७७.
राजत made of silver ८६४, ९२१, १३७३, १७६७,
१९६८.
राजतमाष a silver coin ९२१.
राजदण्ड punishment inflicted by a king
१३७४, १८३१.
राजदत्ता (land) bestowed by a king ९५१.
राजदायिन् a royal servant ७३७.
राजदुष्ट detrimental to a king १६५२.
राजदैव see राजदैविक ८४३, ४४.
राजदैविक (misfortune) proceeding from the
king or fate ६७७, ७३२, ४५, ५३, ८४६,
९५१.
राजद्रव्य king's due or property ७१६, १७६४,
१९४२.
राजद्रोह treason; sedition १९६५.
राजद्विष्ट inimical to the king; despised by
the king; sedition; seditious १०३७,
१३९२, १४३१, १६१८, ३७, १९३३.
राजधन royal property १९४८.
राजधर्म king's duty १२४३, १९२१, ३१, ४१.
राजधर्म्य legal acquisition of the king ७५७.
राजन् a king; noble ५९९, ६१०, ११, ३५,
५६, ६०, ६१, ७२, ७६, ७७, ७१५, १६,
१८, २२, २४, २७, २९, ३०, ३१, ३५, ३६,
६२, ६४, ८१, ८३, ८८, ९०, ९४, ९५,
८०८, १४, १५, १६, १८, १९, २०, २४, ३१,
३३, ३८, ४३, ५३, ५५, ५९, ६०, ६१, ६२,
६३, ६५, ७१, ७४, ७६, ७८, ८०, ९१२,
१६, २६, २९, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४१,
४५, ४६, ४७, ४९, ५१, ५२, ५५, ६१, ७३,
८८, ९२, ९६, ९७, १००१, ०३, ०५, ९५,
९७, ९९, ११०२, ०६, १८, २१, २२, ४३,
८५, १२४३, ४४, ७३, ७८, ८६, ९४, १३२९,
६३, ७४, ७६, ७७, ८४, ९१, ९७, १४०३,
२९, ६४, ६७, ६९, ७०, ७३, ७४, ७८,

१५१२, १४, १८, २४, २६, २७, ३०, ५५,
८५, १६००, ०१, ०६, ०९, ११, १२, १८,
१९, २१, २२, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१,
३२, ३७, ३९, ४५, ४६, ४८, ५०, ५२, ५४,
५५, ५६, ५८, ५९, ६०, ६१, ६३, ६४,
६५, ६६, ६७, ६८, ७१, ७२, ७५,
८१, ८२, ८७, ९०, ९५, ९८, १७००,
०१, ०२, ०३, ०४, ०६, १०, १२, १७, २०,
२३, २७, २८, ३१, ४५, ४८, ५१, ५७,
५९, ६०, ६१, ६२, ६६, ६७, ६९, ७०,
८०, ८३, ८७, ८८, ९२, ९४, ९६, १८०६,
२८, २९, ३५, ३८, ३९, ४२, ४३, ४४,
४९, ५१, ५९, ६५, ६६, ७०, ८४, ८८,
९०, ९१, ९५, ९६, ९७, १९००, ०३, ०४,
०५, ०६, ०७, ०८, ०९, ११, १२, १३,
१४, १५, १६, १८, २०, २१, २२, २३,
२४, २५, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१,
३२, ३३, ३५, ३६, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३,
४४, ४७, ४८, ४९, ५०, ५३, ५४, ५५,
५६, ५७, ६०, ६१, ६४, ६६, ६८, ६९,
७०, ७५, ७६, ७९, ८३, ८४, ८५, ८६,
८९.

राजन्य N. of the *Kṣatriya* caste; a man of
royal family ८३६, ९९४, ९९, १००९, २४,
१२४०, ८७, १४६४, १६००, १७६९, ७४,
१८३९, ४५, ४६, ९६.

राजन्यवधु a man of royal descent १००९.

राजन्या a woman belonging to the *Kṣatriya*
caste १०२२, २३, २६, १८४५.

राजन्यापुत्र son by a *Kṣatriya* woman १२३८,
३९.

राजपण्य a fine article १६८८.

राजपत्नी king's wife; queen ८६३, १६३९.

राजपथ a royal road ७८६.

राजपरिग्रह belonging to a king; king's ha-
rem १६८९.

राजपुंस् a royal servant १९४४.

राजपुत्र a prince ८१९, ६३, १३२९, १६७१,
७२, १९८४.

राजपुत्री a princess ८१८, १२८५.

राजपुरुष a royal servant or minister ६८०,
१०३९, १६४७, १७३२.

राजपुरुष see राजपुरुष ७६६, ६८, ६९, ८६, १७५९,
६०.

राजप्रताप royal edict १८५०.

राजप्रसविनी begetting a royal offspring; bri-
nging forth a son destined to be a
king ८६३.

राजप्रसाद royal favour ८७५, ९४९.

राजभय danger or fear from a king ७५५.

राजभाग king's share ८७५, १७५९, १९१३, १४.

राजभार्यागमन intercourse with a king's wife
१८५०.

राजमन्त्रभेदक one who insults king's council
१६१९.

राजमार्ग a royal or public road ९२६, २७, ३९,
५९, १६१६, ३१, १८४८, १९२९.

राजयक्ष्मन् a dangerous disease (esp. consump-
tion) ९९२, १११८.

राजयोग्य befitting a king; suitable for
royalty ७७८.

राजर्षि a royal sage १०६८, १२८६.

राजवचन royal decree १६८७.

राजवन a royal forest; a good forest १८००.

राजवृत्ति royal avocation १६४९, १९४२.

राजवृद्धि king's interest १९१३.

राजशब्दिन् vide राजशब्दोपजीविन् ८६३.

राजशब्दोपजीविन् living by the title of a *Rājan*
८६२.

राजशासन royal order or decree ८७५, ७६,
९४४, १६१३, १८, ४०, १९३२, ३५, ३६, ४२.

राजसर्षप a particular measure १९६८.

राजसूय N. of a sacrifice १८९७.

राजस्व king's property ९२५.

राजदेश royal order १८८८.

राजाधिदेवी N. of a daughter of *S'ūra* १३७६.

राजार्य royal property १६४९.

राज्जुदाल made of the *Rajju-dala-tree*
१६०२.

राज्ञी a queen १२८६, १८८२.

राज्य kingdom ६८०, ७४५, ८६०, १०६८,
१२४४, १३६४, ७३, ७६, ७७, ९१, १६०९,
१९, ४६, १८९६, १९०५, ३०, ३१, ७०,
८४, ८५.

राज्यभाज् kingdom-possessor १३७७.

राज्यविभ्रम disturbance in the kingdom
६८०.

रात्रि night १७०७, १९२५, २७, ४३, ७७.

रात्रि night ८६३, १६८६, ८७, १७११, ६४, १८३६,
४०, ९७, १९२३, २४, ६४, ६५, ६७, ७६.

रात्रिसंचारिन् moving at night; a night-guard
१७५४.

राधस् wealth ११५८.

राम N. of the king of *Ayodhyā* १०७५, ७६,
७७, १३२९.

रामा a charming woman; courtesan ८१४,
९९४, १०२७, १९८४.

राष्ट्र country; kingdom ७९२, ८६४, ६७, ९२०,
३२, ९९, १००८, १४६४, १६०१, १२, २७, ३९,
४६, ५३, ६३, ८२, ९२, ९३, ९८, ९९, १७१०,
३९, ५६, ५७, ६०, १८३९, ४०, ९०, १९०५,
०७, १३, २१, २९, ३०, ३२, ४३, ६५, ७०,
८६.

राष्ट्रभूत a tributary prince ६०१, ०३, ०५,
१९०२.

राष्ट्रविलोप invasion of a country; destruction
of a country part ७३७.

राष्ट्रसंवाध national calamity; contry-wide
danger ७१५.

राष्ट्रान्तर a foreign country ८९८.

राष्ट्रिक a country-man १७५७.

रासभ an ass १२८३.

रिज्थ inheritance; legacy ६७९, ९८, ७१५,
१०२२, ११२२, ४४, ३७, ४८, ४९, ५१,
९५, १२०१, ०७, ५४, ५५, ६१, ६९, ७२,
७८, ८०, ८२, ८३, ८६, ८८, ९५, १३२१,
२२, २६, २७, ४७, ५६, ८४, ९०, ९६,
१४०३, १६, २९, ३२, ६२, ६३, ६४, ६५,
७३, ७४, ७५, १५२७, १९४९, ५०, ५३,
७८.

रिक्थग्राह one who receives inheritance ६८६.
 रिक्थग्राहिन् see रिक्थग्राह ६७८, ७१५.
 रिक्थजात collected property १२४६.
 रिक्थप्रतिषेध denial of inheritance १२५४.
 रिक्थभागिन् inheriting or sharing property;
 an heir १२०१, १४७८, १५०९, २७.
 रिक्थभाज् vide रिक्थभागिन् ६७७, ७०८, १०, १६,
 १२६३, ७०, १३५५, ७४, ९६, १४०३, १५४०,
 १९८६.
 रिक्थमूल having ancestral property as the
 basis ११४७.
 रिक्थलोभ greed to obtain inheritance १२७२.
 रिक्थविभाग the division of inheritance ११४७,
 ४८, ८३, १५८८.
 रिक्थहर inheriting property ६७९, ८०, १३१४.
 रिक्थहर्तृ see रिक्थहर ७१०.
 रिक्थांशभागिन् entitled to a share in the in-
 heritance १३९०.
 रिक्थापहारिन् one who illegally takes away
 inheritance १६२६.
 रिक्थिन् inheriting property; an heir ६७२,
 ८२, ८६, ७१५, २७, १२२४, २७, २९, १३४२,
 १४५७, ५९, ७१, १५८१, ८२.
 रिपु an enemy ६००, ८६१, १९६६.
 रिचिचान being emptied or resigned ७९१,
 १२५८.
 रिष्ट broken (pillar) ११२०.
 रीति bell-metal ६०९.
 रुक्मप्रस्तरण having a gold-ornamented outer
 garment १००२.
 रुचिक्रय voluntary purchase ८९८.
 रुज् illness; disease ८००.
 रुत a disease ११२०.
 रुद्र N. of a god ८५८, ९०२, ०३, ९१, १००८,
 ११६१, ६२, १४१५, १८४०, ९७.
 रुशती a maiden ९६५, ८४.
 रुक्ष harsh १०७१, १९७०.
 रूप handsome form or appearance; a kind
 of punishment ६५७, ७४२, ८६१, ८८,
 ९०६, १००१, ३०, ३२, ४८, ९६, ११४६, ६६,

१२६०, १३७६, १५९७, १६१४, ६७, ७४, ८३,
 ८४, ८६, ८७, १७५७, ६३, ७१, १८३६, ४०,
 ८५, ९७, १९१५, १७, ३६, ५३, ५४, ६२, ६५,
 ७७, ८६.
 रूपदर्शक a superintendent of coin १६७५.
 रूपाजीवा a harlot १८५०.
 रूपाभिगृहीत one who is seized with stolen
 articles १६८३.
 रूपाभिग्रह seizure of stolen articles १६८२,
 ८३, ८४.
 रूप्य silver ६३४, ८९९, १६७४, ७५, १९६७.
 रूप्यनिष्कक a particular silver coin १९६८.
 रूप्यमान a particular measure १९६८.
 रूप्यमापक a particular silver *Māsa* १७६७.
 रेकणस् property left by bequest; inherited
 possession १२५३.
 रेतज (son) born from (one's own) seed
 १२८७.
 रेतस् semen virile १११३, १८३७, ४०, ४१,
 १९७७.
 रेतोषस् the giver of the seed; a begetter
 १२६७, ७१, ८८, १९८५.
 रेतोधा a woman begetting a child from a
 man other than her husband १०१७.
 रेष्मन् a whirlwind ८४२.
 रै property; possession; wealth ८१०, ११२०,
 ५८, ५९, १२५३, १९००, ०२.
 रैभी a particular verse in *Atharvaveda*
 ८११, १०००.
 रोग illness; disease ९२१, १०९७, ५३, ६४,
 १३८९, ९८, १६६७.
 रोग (षण्ड) one who has been deprived of
 his potency by illness १०९४.
 रोगार्त suffering from disease ७११, ८४, ८५४,
 १०५६, १३९३.
 रोगिन् suffering from a disease ७०७, ०९, ८७,
 ८०४, ७५, १०५६, ५७, ११४७, ४८, १३९३,
 १७५९, ७९.
 रोचना a particular yellow pigment ९०९,
 १०२८, १९७६.

रोचनी cornhill १२६.
 रोचमाना pleasing १६४, १०५३.
 रोद wailing १००३.
 रोदसी heaven and earth १६४, ७०.
 रोष obstruction; a lock-up १६९०.
 रोम hair १६७३, ७७, १७३५, ४७, ४९.
 रोमश hairy; the pudenda १२२, ७४, ८८.
 रोमशा a woman १६६.
 रोष anger; irascibility ८६२, १११९, १६१६.
 रोषदान gift through irascibility; gift for the sake of taking vengeance ७९४.
 रोषित infuriated १६२१.
 रोहिणी a particular constellation १०७७.
 रोहित a female deer १८४०.
 रौद्र concerning Rudra १८९७.
 रौरव a particular hell १६५१, १९६५.
 लक्षण mark; land mark; characteristic ६४८, ८६१, ६३, ९३७, ४४, ४६, ५८, १०३३, ५०, ७०, ११३१, १६४२, ८४, १७८८, १८८४, ८९, १९२७, ४०, ४५,
 लक्ष्य having good signs १२४३.
 लक्षित marked १६१, १०७०, १११९, १७०७, ६१, १८००, १९२७.
 लघु a staff १७०२, १८३०.
 लम्बक a surety; bail ६०८, २८, ६१, ७३, ७७, ७८६.
 लङ्घन transgression; insult १६१८, १९७८.
 लङ्घिन् a transgressor ८७७.
 लता a creeper १६०९, ७०, ८७, १७९८, १८००, २३, ३३.
 लब्ध obtained; (a slave) received (as a gift); acceptance; ancestral property; adopted (son); ८०५, १७, २९, ७५, ९१९, ११२३, २९, ३१, १२१५, २३, २४, २५, २७, २८, ३२, १३५०, १४५३, ५४, ५९, १५७४, १६६८, ८१, ८३, ८४, १८५७, ६३, ६६, १९०७, २८, ६०, ७६, ८५.
 ललाट the forehead १६०६, ०९, २७, ४४, ८७.
 लव wool; hair ६१२, ३०.

लज्जुन leek १०२५, ७१.
 लाक्षा lac १६७४, १९३८.
 लाङ्गल a plough ७६४, १९६७.
 लाभ interest; profit; finding or friendly donation ६२४, ३१, ३४, ३५, ३६, ५१, ७२९, ३४, ७७, ७९, ८४, ८५, ८६, ९०, ८००, ०४, ४७, ४९, ६२, ८८, ९१, ९६, ९७, १५१, ८६, ११२६, १२२३, १४६१, १६८४, १७३१, १९१५, २५, ४२.
 लाभहानि loss of interest ६४८.
 लिखित a document; written; N. of a law-giver ६५७, ६१, ६९, ७८, ७९, ७१३, २९, ३१, ८७३, १४५७, १९००.
 लिङ्ग a mark; generative organ ७३७, ९३५, ४४, ५१, १६८०, ८३, ८४, १८२२, ४२, ५०, ७४, ८६, ९१, १९५८.
 लिङ्गिन् wearing a distinguishing mark (like the Buddha ascetic); an ascetic ७११, १४०४, १६८३, १९२७, ४२, ४६.
 लिङ्गोद्धार removal of the male organ १८४१.
 लिच्छिविक N. of a people ८६२.
 लिबुजा a creeper ८५७, ९७८, ९६, १८३६.
 लुप्टन seizing; pulling १७९६.
 लुब्ध covetous ७९३, ८६८, ७३, १५७३, १९३९, ७५.
 लुब्धक a hunter १०३८, १९२५.
 लेख writing १८८१, ८७.
 लेखित a written bond १२२२.
 लेख्य written statement; document ६०८, ३६, ५४, ५६, ६०, ७६, ७९, ८९, ९०, ७०६, २५, २६, २७, ३०, ८६, ८६३, १५६९, ८०, ८१, १७६३.
 लेख्यकृत done in writing ६८५.
 लेख्यक्रिया writing ८७३.
 लेख्यप्रत्यय documentary evidence ९२५.
 लेख्यारूढ committed to writing; recorded ६२८, ५०, ९५५.
 लेपन anointing १११९, १६८५.
 लेपमान् a paternal ancestor (in the 4th, 5th, 6th degrees) १३८३.

लेपिन् see लेपभाज् १२६५.

लेश inferential evidence १७५३.

लोक the world; people; heaven ६०१,
०२, ०३, ०४, ०५, ७६, ७९४, ८०८,
१९, ३१, ८६, ९०३, २४, २५, ३४, ८३,
९१, १०००, ०१, ०२, ०६, ०९, १०, २०,
२२, २६, २७, २८, ३०, ३३, ५१, ६४, ७५, ७६,
७७, ७९, ११११, १२, १५, १८, १९, २२, ६१,
६२, ९७, १२४४, ६० ६१, ६२, ६४, ७१, ७९,
८२, ८३, ८४, ८६, ८९, ९७, १३०२,
२९, ५०, ७७, ८५, ९०, १४७४, १५२४, ८०,
९२, १६००, ०२, ०३, ४६, ५२, ५५,
९४, १७०१, २७, ८७, ९१, १८४१, ५६, ६९,
८७, ९०, ९१, ९६, १९०२, ०५, १६, १८, २९,
३०, ३१, ३६, ४०, ४३, ६५, ६६, ७०, ७१,
७४, ७८, ७९, ८१, ८३, ८४, ८५, ८८.

लोकयुति protection of the populace १३८४.

लोकपाल a king १९३०.

लोकप्रचार popular tradition १७६७.

लोकमातृ the mother of the world १०३३.

लोक्यात्रा worldly affairs; conduct of men
८६१, १०५१, ५२.

लोकाचार popular usage १५१२.

लोभ्य conducive to the attainment of a
better world १२६२.

लोचन the eye १०३२, १८९१, १९८५.

लोप loss १०३८, ३९, १९३३, ४१.

लोपासुद्रा N. of a woman ९६८.

लोभ्य stolen thing १६८२, १७४०, ५२, ६०, ६२,
६५.

लोभ covetousness ६१०, ५१, ८५५, ६१, ६४,
९५२, ५७, १०२२, १२४३, ८६, १३७६, ९७,
१६२९, ४५, ४६, १७०६, ५९, १८८५, १९१४,
२७, ६५, ७५.

लोमन् hair; wool ६०७, ७६५, ९५, १६०३, २१.

लोमपाद N. of the king of *Angas* १३२९.

लोष्ट a lump of earth ९५१, १६२१, ३०, १७९९,
१८०६, १९, १९३३.

लोह iron ६२६, ७३१, ८९४, १६७०, ७७, ८०,
१७४५, ४६, ६५, ६७, ९९, १९३१, ३६.

लोहित red-coloured; copper; blood ९९६,
१२५९, १७९३, १८०३, २९, ४५, १९७७.

लौकिक secular; customary ८०७, १११८, १९६८.

लौकिकी यात्रा worldly intercourse १३९२.

वंश the line of pedigree; a family; the
bamboo १०३०, ३१, १२०४, १३२९, ८४,
१५६९, १९८५.

वंशपरित्यक्त one who abandons his family
११११.

वंशमात्रकर a mere propagator of family
१३५५, ७४.

वंशवृद्धि growth or continuity of a family
१२८५.

वंश्य member of a family ९४७.

वस्तव्यता aspersion ९०७.

वक्त्र a speaker ८७६, १००४, १६४९, ८०, १७९२,
१९४२.

वक्त्र the mouth १०२५, १७७६, ८८, ९४.

वक्षणा udder १००२.

वङ्ग tin; lead; brass १७६७.

वचन speech; saying ६०९, ३६, ७५३, ८६७,
६८, ७४, १११९, १७७०, ७८, ८६, ९१,
१८५०, १९४०, ६४, ६५, ८५.

वचस् see वचन १०८४, १५९६, ९७.

वज्र *Indra's* thunderbolt ६०९, ८१२, ९४,
९१८, १३८५, १५९७.

वज्रक a deceiver ७८५, ८९६, १६९३, १७५८,
५९, १९१४, २९.

वज्रना fraudulent act ७८५.

वडवा a female slave; a harlot; prostitute
८३२, ५१.

वडवामृत a kind of slave (one enslaved on
account of his being connected with
a female slave) ८३२.

वडवामुख N. of the entrance to the lower
regions at the south pole १०३२.

वडवाहृत vide वडवामृत ८३०.

वणिक्पथ way of merchants; commerce ८८८,
१५८१.

वणिक्वीथी assembly of merchants; market-

place ७६६, ६८, ६९.
वणिग्वात corporation of traders १९४२.
वणिज् a merchant; trader ६७७, ७२७, ७७,
८०, ८२, ८३, ८६, ८८, ८९, ९०, ८४९, ५५,
७५, ८८, ९२, ९५, ९४९, ११२४, १६११, ६३,
७६, ७८, १७३०, ३१, ५८, ६३, ६६, १९६५,
७५.
वण्ड tailless ११८१.
वत्स a calf ७४४, ८६१, ९०५, १७, १८, २०, २१,
१०१४, ७३, ७६, ११०२, १२७२, १६५६,
१९६५, ७६, ७९, ८९.
वत्सतरी a heifer ९१५.
वत्सनाम N. of a particular strong poison
१९६६.
वत्सप्रिय N. of a *Rshi* १६५६.
वत्सर year ६१०, २६, ७८२, ८४२, ५६, ८१, ९६,
९८, ९९, ९०१, ४८, १०६१, १९७५, ८०.
वत्सवत् N. of a son of *S'ūra* १३७६.
वत्सावत् N. of a *Rshi* १३७६.
वध corporal or capital punishment ८१७, १९,
२७, १०३२, ३३, ५८, १११३, १७, १४७३, १६०६,
१२, १७, १८, १९, २१, ४३, ४५, ४६, ४८, ४९,
५१, ५८, ६४, ६७, ७०, ७५, ८८, ८९, ९०, १७०१,
०२, ०५, ११, १३, १४, १६, ३९, ४८, ५०, ५४,
५५, ६०, ६१, ६५, ६६, ७३, ७४, ८८, १८००, ११,
३४, ४२, ४५, ४७, ४८, ४९, ५०, ५९, ६६, ७२,
७४, ७५, ७६, ८३, ८८, ९२, १९१८, २९, ३०,
४२.
वधक a hang-man; executioner १७५४.
वधदण्ड corporal or capital punishment
१८४६, ९१, ९२.
वधप्राप्त deserving capital punishment १६४८.
वधवृत्ति living by execution १८२७.
वधशासन law regarding corporal punishment
१६४५.
वधू a girl; bride; newly married woman
८१०, ११, ९७१, ७९, ८४, ९३, ९६, १०००,
०१, ०२, ०४.
वधूमत् married; having a bride ८११.
वधूयु one who loves his wife or longs for

a wife ९७९, १०००, ०३.
वध्य to be punished ६३७, ९२१, १६०६, ०९,
१०, ४६, ६४, १७००, ५१, ५९, १८३२, ३५,
४४, ४६, ४७, १९३५, ४३, ६९.
वध्यकर्मन् capital crime १६०९.
वध्यघातिन् see वधक १८९०.
वध्र (वण्ड) (impotent) one whose testicles
have been castrated; a leathern strap
१०९४, ९५, १९१०.
वध्रिका a leathern strap १९०५.
वध्रिमती a woman ९८०.
वधून्वय N. of a man ६००, १२५८.
वन a forest ७३७, ९०६, २१, ३२, ११६३, १२८७,
८८, १६३९, ९५, १८५१, ८०, १९२०, २१, २९,
४४.
वनगोचर a hunter; forester ९३६, ३७, ४०, ४४,
६२, ६३.
वनचोर a forest-robber १६८२.
वनस्थ a forest-dweller ७३२, १०७७, १४०४.
वनस्पति plant; tree ८४२, १००३, ३१, १५९८,
१६५७, १८००, ०४, ३४.
वन्तिताश्रुत a servant getting wages in the
form of co-habitation with a female
(slave) ८३४.
वनेचर see वनगोचर ९२१.
वन्ध्यभाव barrenness १३७६.
वन्ध्या a barren woman १०२४, ३०, ३४, ५७,
८७, ११००, ०१, १२, १३६३, ७६, १४३१.
वपन shaving १८४५.
वपुश्च most beautiful ११६०.
वपुस् the body १९८९.
वप्र mound ६६०.
वमन vomition (of accumulated wealth)
१९२४.
वयस् age; a bird ६९५, १२२४, १७३८, ९५,
१९१०, ६९, ८७.
वयोधस् strong; vigorous ९९५, ११५८.
वर one who choseth; a wooer; suitor;
superior; boon ९९७, ९८, १०००, ०२, ०४,
२१, २४, ३०, ३१, ४१, ७७, ८१, ९५, ९७.

९८, ११०९, १६, ८३, १२८५, ८६, १३७४,
८४, ८५, १४६३, १५९८, ९९, १६०३, ६७,
१७९३, १८९१, ९६, १९७५, ७७, ७८, ८४,
८५.

वरण choice १०९३, १८४८.

वरद benefactor १०३१.

वरदान the granting of boon or request
१३९१.

वरदोष fault or defect of a wooer or bride-
groom ८७९, १०२३, १९७५.

वरप्रयोग living by skilful fraud १६८३.

वरयितृ a bridegroom; suitor ८७९.

वरुण N. of a deity ५९९, ७९२, ८५८,
९७६, ८३, ९१, ९७, ९८, १००१, ०५, ११४३,
१४६४, १५४०, ९१, १६०१, ०३, १८३६, ३७,
३८, ४०, ५१, ९३, ९६, १९३०, ३३, ४३, ७०.

वरुणपाश *varuna's* snare १००६.

वरुण्य belonging to *varuna* १००८, १८४१.

वर्ग a class ८३०, ६३, ७६, १११९, १६८०.

वर्चस् energy; vigour; excrement ९८६,
९६, ९९, १००१, ०२, ०३, १२५९.

वर्चस्स्थान dung-hill ९५३.

वर्ण colour; caste ६०९, १०, १२, २४, ७०४,
३७, ५०, ८०९, १६, १८, १९, २४, २९, ३५,
३६, ३७, ४०, ६०, ७८, ७९, ९३०, ६८, ९२,
१०००, २३, २४, २७, २९, ४६, ६८, ९८,
११०५, १५, २०, ३०, ३१, ४२, ८३, ८४,
१२३८, ३९, ४०, ४३, ४४, ४५, ४९, ५१, ६६,
८५, ८६, ८७, १३६५, ११, १४७३, ७८, ७९, १५९८,
९९, १६०७, १५, २३, २७, ५६, ६६, ७१, ७४,
७८, ८३, ८५, १७५३, ८३, ८४, १८२८, ४५,
४६, ५६, ५८, ६२, ८२, १९१६, १७, १८,
२०, २१, ३५, ४०, ४१, ५०, ५४, ५७, ६२,
६४, ८८.

वर्णक्रम the order of the castes ६१९, १०५३,
१२४३.

वर्णसंकर confusion of the castes ११०४, ०६,
१६०८, १२, १८५६, १९३३, ४१.

वर्णसंशय confusion of the castes १९३१.

वर्णानुक्रम see वर्णक्रम ६१०, १२४०.

वर्णोत्तर inferior in caste १२५०.

वर्णिन् a person belonging to one of the
four castes १९६५.

वर्णोत्तम member of the highest caste १६१८.

वर्षकी wife of a carpenter १११८.

वर्धन increase; aggregation ८६०, ९०२, ४६,
१११४, १९, २९, १९१४, २३, २४, ६५, ८२,
८४, ८५.

वर्मन् an armour; bark ६१०, ३०.

वर्ष a year; rain; rainy-season ९२७, ४२,
१०४३, १२८१, १३५०, ५१, १५७०, १७९३,
१८४८, १९२४, ६५, ८२, ८४.

वल N. of an *Asura* १९८०.

वलय a courtyard ९०६.

वल्क see वल्कल १६७७.

वल्कल the bark of a tree १०२८, १७३३, ३५,
४७.

वल्ली a creeper ९३३, १६०९, ७०, १७१९, ९८.

वशा a barren woman १९५१.

वषट्कार the exclamation *Vasat* १००८.

वसति a dwelling place; residence; abode
९६२.

वसन a dress; clothes ८०२, १८, ९४०, १५२०,
१९८१.

वसिष्ठ N. of a law-giver ६०३, ०९, ११, २४,
१०५१, १२८२, ८५, १६५६, १९६५,

वसीयस् being more wealthy or opulent
७९१.

वसु wealth; property; N. of a deity
६३१, ८५८, ९९, ९७४, ८१, ८३, ८८, ९९,
१००१, ०२, ०३, ११५८, ५९, १२५७, ५९,
१३२४, ९२, १४२२, १९००, ८०.

वसुदेव N. of a son of *S'ura* १३७६, १९८६.

वसुधा the earth; country ७६४, १९८२.

वसुधरा the earth १९८६.

वस्यु desiring wealth ११२१.

वस्त a he-goat ११६६.

वस्तु object; article ८०७, १०.

वस्त्र a garment; clothes ६१०, २१, २६, ३०,
३५, ६८, ७३१, ८७७, १०६९, ११०६, १९,

१२०६, ०९, १९, २२, २३, २८, ३३,
 १३६४, ७४, ७६, ८५, ९३, १४०४, १६,
 १६१४, ४६, ६९, ७१, ७४, ८०, ८२,
 ८५, १७९८, १८००, ४९, ८१, ८५, ८७, ८९,
 १९५२, ७१, ८७, ८८.
 वस्त्रमिश्रुन a dress १०९८.
 वस्न price; value ८७८.
 वस्त्य valuable १८९४.
 वहतु wedding; the bridal procession; nu-
 ptial ceremony ९७१, ८४, ८५, १०००, ०१,
 ०२, ०४, १४२३.
 वह्नि fire ९५९, १०३२, १२५४, ५५, १८९६, १९३६,
 ६७.
 वह्निचय a fire-place; hearth ९५३.
 वह्यशीवरी reeling on a couch or palan-
 quin ९९८.
 वद्येशया see वद्यशीवरी ९७३.
 वाकाः chattering ९९९.
 वाक्पारुष्य harshness of speech; defamation
 १०२२, ३५, १६१५, १७६८, ७१, ७३, ८४, ८७,
 ८९, ९१, ९४, १८०१, ३०, ३१, ३३.
 वाक्प्रतिपन्न accepted by word ६७९.
 वाक्य speech १७९९, १८९१, १९२२, ४१, ४२,
 ८५.
 वाक्यकरण executing the commands or words
 of १३५०.
 वाक्यानुयोग trial; cross-examination (to elicit
 confession) १६८५, ८७.
 वाक्शूर harsh in speech ८६०.
 वाग्जीवन a buffoon ८४३, १७७२.
 वाग्दण्ड verbal rebuke or reprimand १०३५,
 १८३३.
 वाग्दुष्ट a rude or insulting speaker १६२२,
 १७८७, ९१, ९२.
 वाग्धिग्दम reprimand and censure ८७४.
 वाग्रोध the abstrusion or suppression of
 speech १७९६, १८१७.
 वाच् speech; language ७२४, १०१२, २२, ५३,
 ६४, ६५, १११३, १७७५, ८८, ९१, ९४, ९५,
 १८४०, ४३, ६९, ९३, ९४, १९०३, ३६, ७०,

७४, ७५, ८१, ८५.
 वाचिक a (deposit etc.) accepted by words;
 consisting of words; slander ८९८, १७८१
 ८९.
 वाच्य to be blamed ७२१.
 वाज valuable possession; wealth food;
 sacrificial food १००४, ११२२, १९००.
 वाजपेय N. of a sacrifice १९७६.
 वाजश्रवस् the patronymic of the father of
Naciketas ७९१, १००५.
 वाजसाति victory; the winning of a prize or
 booty (Monier Williams); distribution
 of food (*Sāyana*) ६००, १००४.
 वाजिन् spirited; warlike; steed ५९९, ७७५,
 ९०५, १९, ७२, ७३, ८१, १००१, १२५३,
 ५४, १७३६, ४५, ६१.
 वाजिमेष N. of a sacrifice १९८५.
 वाट a fence ९०६, १६२०.
 वाटिका a garden; plantation ७९०.
 वाणिज्य commerce; trade ७८४, ८१९, ४७,
 ११३०, ३१, ४२, १९२७, ३६, ८५.
 वात wind or wind-god; N. of the father
 of *Hanuman* ८४२, १३२९, १९८०.
 वातरेतस् (an impotent) one whose semen is
 evanescent as air १०९४.
 वातायन a window ९२६, २७, ५३, १६८५.
 वात्सीमाण्डवीपुत्र N. of a teacher १९८२.
 वाद discussion; dispute; plaint; litigation
 ६७३, ७६, ७६५, ६८, ८३४, ४०, ५३, ९६,
 ९५१, १२२५, ८२, १७७४, ८७, ९३, १९१४.
 वादप्रतिभू surety in litigation ६७६.
 वादिक्त (a suit) preferred by litigant १९१५,
 ४०.
 वादिन् a disputant; plaintiff and defendant;
 accuser ७३०, ६६, ६८, ८६७, ६८, ७४, ९९८,
 १०१५, १७, ७५, ८८, १४००, १६१८, १७७०,
 ८७, १९४१, ४२.
 वाद्य a musical instrument १३६४, १९३५.
 वाधूय bridal garment ९८४, १००३.
 वानप्रस्थ a *Brahmana* in the third stage of

life १३७३, १४७१, १५०९, १६०१, १९४४, ८६.
 बानलदी an outer part of the house ९२६.
 बानवेतन wages of wearing १६७३.
 बानस्पत्य a tree १००२, १७२२.
 बाप sowing ९३०.
 बापगोपनसंग्रहाः sowing; protecting and reaping the harvest ९५४.
 बापन the act of sowing ७९२.
 बापिका a reservoir of water; tank ९६२.
 बापित sown (as seed) ९१८.
 बापी well; a pond; pool ७९०, ९३४, ४८, ५०, १२२२, १६१३.
 बामक a particular mixed tribe १२८७.
 बायव्य N. of a particular Soma vessel shaped like mortars; the north-west १२५८, १५९४.
 वायु the god of the wind १००६, ११४३, १५९४, १९३०.
 वायुगीता sung by the wind god १०७१.
 वायुप्रोक्ता cited by the wind god १११६.
 वार sluice-gate; a day ९३०, १९६६.
 वारण elephant १७६१.
 वारि water ६५४, ८५४, ९५२, १९२१.
 वारिक ward; adviser ९४९.
 वारुक a melon १७६१, ६३, ६७.
 वारुण relating to the god Varuna १९३०, ६४.
 वारुणी any spirituous liquor १०१६.
 वारुण्य relating to the god Varuna १८९६.
 वारिष्ठ chosen १५९८, ९९.
 वार्षी N. of the wife of Pracetas १०२८.
 वार्ता trade; the science of livelihood ८६२, १७५७, १९३६.
 वार्द्धक(क्य) senility ९५०, १०२३, ७६, ८३, ९९, १३४९, १५५५, १९८७.
 वार्द्धुष usury ६२७.
 वार्द्धुषि(विन्) usurer ६०९, २४.
 वार्द्धुषिक vide वार्द्धुषि ६०९, ६११.
 वार्द्धुष्य usury ६३१.

वार्श relating to the Rshi Vrishā १९८९.
 वार्षल relating to a Sūdra १९३७.
 वार्षिक annual ६११, ७९४, १५६०, १९३०.
 वार्षायणि N. of a Rshi १६६५.
 वाल the hair of any animal's tail ९०९, १८६७.
 वालुका sand ९३४.
 वावाता a favourite wife (of a king) १००४, ०५, ०६, ०९.
 वास residence; garment ८४२, ९४९, १०४८, १११४, १३७२, १४५७, १५६१, १६१६, १९, ८२, १७०२, ४०, १८६१, १९४२, ८६.
 वासनस्थ veiled in a garment or a piece of cloth ७४५.
 वासव N. of Indra ९९९.
 वासस् clothing garment ६०४, ७६२, ८११, ६०, ९४, ९३७, ५७, ८४, ९६, ९७, १०००, ०१, ०३, २५, ९९, १११३, १२४४, ५४, ५९, ६०, १३६३, ८४, ८५, ९०, १४०२, ७३, १५२०, १६४२, ४५, ६५, ७४, १७०९, १६, ३३, ४५, ४८, ५०, ६७, १८५२, ८१, ८५, ८९, १९२७, ६६, ८१, ८४.
 वासि an axe १८९७.
 वास्तु a dwelling place; home; habitation; immovable or landed property ९२६, २९, ५५, ५८, १२३३.
 वास्तुविक्रय the sale of the land ९२९.
 वास्तुविभाग division of land १२०७.
 वास्तुविवाद law-suits about land ९२६.
 वास्तोष्पति N. of a deity ९८१, १८३७.
 वाह a carrier ८४२, ९२३, १९४४.
 वाहक a driver; carrier ८४६, ५०, ५३.
 वाहन a vehicle; carriage ७३१, ८५०, ६३, ९६१, १००२, ११९८, १२२३, ३१, १५८४, १६१८, २१, १९२८, ३०, ८७.
 वाहनकोष्ठ stable of horse etc. ९३०.
 वाहिनी a boat १९४४.
 वाह्य cattle; an ox or horse ६०७, १२, ३०, ३४, ७८६, ८९१, ९२, ९४, १२२२, ३०, १४५४, १९३५.

वाह्यजीविन् a cart-man; living on the profession of vehicle १९३५.

विकर one whose hand is cut off १६६९.

विकर्मन् prohibited work १११६, ५२, १३९६, १६४९, १७१०, १९०७, ७६, ८४.

विकर्षण dragging asunder; searching; investigation ७३१.

विकल mutilated; maimed १३८९, १९८५.

विकल्प assignment of share; discrimination of share; alternate १२८२, १९०६, ७८.

विकृत with disfigurement; changed १७०५, ६५, १९३० ३८.

विकृष्ट a tilled piece of ground ९४४.

विकेशी N. of a class of demonical being of loose hair १००३, १८३९.

विक्रय sale ६३२, ३८, ५०, ५४, ५६, ७३२, ३४, ३५, ३६, ३७, ५४, ५९, ६०, ६२, ६९, ८९, ९२, ८०३, ०४, ०५, १७, ३७, ७८, ८९, ९१, ९६, ९९, १००, ०१, २८, ३०, ३१ ३२, ११३०, १२५५, ७३, ८६, १३८४, ८५, १४२४, ४९, ५५, १५२३, ७५, ८५, ८७, ८८, ८९, १६७४, ७७, ७८, ८१, ८३, ९५, १७०७, ३१, ३३, ३६, ४१, ५४, १९०४, १९, २७, २९, ७२, ७५, ८३, ८८.

विक्रयिक a seller १६६९.

विक्रयिन् a seller ७६१, १६०९, ११, १८, १७०५, ३२, ५८, ६६, ९७, १९३०, ३२.

विक्रीणान a seller ८८८, १६१७, ७७.

विक्रीत sold ७६०, ६४, ६७, ७८, ८२३, ३३, ८५, ८९, ९५, ९४७, १३३४, १६७९.

विक्रीतक्रीतानुशय rescission of sale and purchase ८७८.

विक्रीता (girl) sold १२८६.

विक्रीयासंप्रदान non-delivery of a sold chattel ८८६.

विक्रेतु a vendor; seller ७५७, ६१, ६३, ६५, ६६, ६८, ८७९, ८४, ८७, ८८, ९१, ९३, ९४, ९५, ९६, ९७, ९९ १००, ०१, १६३७, ७८, ८०, ८३, १७३२, ६७, १९३३. ७५.

विक्रेत्रनुशय repentance of a seller ९००.

विक्रेय to be sold ६५६, ८८५, १२८६, १३२९,

१७३३, १९३८, ३९.

विक्रोष्टु one who calls out or cries for help १६३४.

विख्यापन declaration १६५९.

विग्रह dispute १९१५.

विचारणा decision; pondering ९५१, ५५, १९७९.

विचारित decided १२२२.

विचृत the act of loosening or untying; N. of two stars ६०३, ०५.

विचेष्टित conduct; behaviour १६३९, १९३२.

विच्छिन्नपिण्ड one whose line or genealogy from the first ancestor is interrupted; one who is subsequent to the fourth generation ११९९.

विजय conquest ८१९, १८९७, १९७०.

विजर्जरा prostitute ८४२.

विजातीय heterogeneous; belonging to different castes ८९०, १३५५.

विजानि strange; foreign; having no wife ८४२.

विजामातृ unsatisfactory son-in-law ९६४.

विजावन् potent १२५८.

विजित acquired by conquest ११२३, १८९८.

विज्ञात known ७६६, ६८, ६९, ८५, ९६, १२७०, १९५०, ६०.

विज्ञान knowledge ८३४, ४२, १०७१, ११९३.

वितथ unreal; futile ६६२, ६५, ७१, ८४०, १०४१, १७७६, ९२, १९६४, ७४.

वितर्दि an altar १९२५.

वित्त wealth; property ६११, २४, ६१, ७७, ७९२, ९९, ८१७, ९७९, १०१०, १२२७, २८, ४३, ८१, १३५५, ६४, ७२, १४१६, २९, ३२, ४०, ५५, ७३, १५२७, १६१२, १७२७, ६६, १८९५, १९१७, ४१, ४३, ४९, ५०, ५५, ६२, ६९.

वित्तागम source of wealth ११२६.

विदथ house (sacrifice as connected with the house) ९८३.

विदथ्या fit for a sacrifice ९६७.

विदारण tearing asunder १७९९, १८२२.

विदुल a kind of plant १९८३.

विदेव hostile to gods ८१४.

विद्य learned १२२७.

विद्या knowledge; learning ८२६, ३४, ५५, ६२, ७२, १०६१, ७६, ११०९, २७, ४१, ९३, १२१५, २१, २४, २५, २७, ३२, ६१, ६२, ८३, १३७६, १५५८, १६८१, १७५२, ९५, १९०४, ६२, ७३, ७४, ८७.

विद्याधन wealth acquired by learning; gains of science or learning १२११, २०, २१, २३, २५, २७.

विद्यानुपालिन् devoted to learning १२१०.

विद्याप्रतिज्ञा staking of knowledge; disputation १२२३, २५.

विद्याप्राप्त acquisition made by learning १२२४, ३१.

विद्याबलकृत (property) acquired by the power of magic or knowledge १२२५.

विद्यार्थ a student १६६६.

विद्यालब्ध acquired or gained by learning १२३०.

विद्यासंबन्ध relation by learning १०१३, २२.

विद्युत् flash; lightening ८४२.

विद्रुम coral ८८८.

विद्वेष hatred १६२३, १९१४.

विधन property-less; poor ६७८.

विधरण checking; restraining ९२४.

विधार्मिन् transgressing the religion १४५८.

विधवा a widow ६९८, ८६३, ९८०, १०६५, ६६, १११६, १७, १२५७, १३०८, ५०, ८४, १४०१, ०४, ६६, १९२२, ५१, ६३.

विधवागामिन् one who has intercourse with a widow १६३४.

विधवाधन widow's property १५२०.

विधवावेदन marrying a widow १०६७.

विधान rule; law; management ७५०, ८६, ८६०, ६१, ८१, ९११, १०२४, ६९, ११०२, ०६, ०९, १२४३, ४५, ५५, ९४, १३६२, ६४, ७१, ९३, १४३०, १८८४.

विधानक a rite १३७२.

विधानविधि performance of prescribed acts or rites १३७३.

विधि rule; law; a creator; activity; manner; rite ६२५, ३८, ५३, ५४, ६४, ७२, ७४, ७५, ७१०, ३२, ४१, ४६, ४९, ५१, ५४, ५९, ६३, ७०, ७९, ८५, ८८, ९०, ८०५, १९, ३४, ४०, ६९, ८८, ९६, ९४०, ४२, ४६, ५१, १०१९, २९, ३०, ६६, ६७, ७५, ८९, ९१, ९२, ९४, ९६, ११००, ०४, १०, १२, १९, २९, १२०३, २०, २३, ४४, ४६, ७८, ९४, १३३७, ४८, ६२, ७१, ७२, ७५, ७६, ८४, ९३, १४७९, १५८४, १६१६, ४८, ५०, ९०, १७२७, ४६, १८२५, ५४, १९०५, ०७, १०, ३१, ४१, ५२, ५३, ६२, ६४, ६६, ६७, ७८, ८५, ८८.

विधिदृष्ट prescribed by religious rule १२४३.

विधिपूर्वक according to rule; duly १२४४.

विधियोग the observance of a rule ७७६.

विधिवत् lawfully; according to rule १०१९, २१, ४१, ९१.

विधिवैषम्य contradiction with law ७३०.

विधृति a dam; barrier ९२५.

विध्वंसिता defiled १८९१.

विनता N. of the mother of *Garuda* ८४०.

विनय punishment; education ७२४, ५१, ६५, ८५१, ५३, ८७, ८८, ८९, ९१६, १८, १०३५, १६४४, १७८९, ९०, १८२६, २८, ३५, ८५, १९१२, १३.

विनष्ट destroyed; lost ६४२, ४९, ५५, ७३१, ३५, ३६, ३७, ९०४, ०५, ०८, १६, १६७३, १७४१.

विनाश utter loss; decay; destruction ६३८, ६०, ७५३, ५५, ५६, ८४३, ६०, ६१, ७६, ९१२, २०, ५९, १६२३, ३४, ४८, ५०, ५१, १७६४, ८१, १८३३, १९४२.

विनिपात ruin ७४०.

विनिमय exchange ८९०, ९१, ९६, ९९.

विनियोग use ११४२, १५५५, ६१.

विनीत educated; modest; well-behaved; obedient ८६१, १०२०, ७१, १११०, १४, १२२७.

विनेय punished or instructed ७२७, ८३, ९०,
८७१, ९४५, ४६, १०९७, ११७३, १७५९,
१८८४.

विन्ध्य N. of the mountain १९२१.

विन्न (the son) acquired १३३४.

विन्ना a married woman १०८३.

विपणि traffic; sale ११२७.

विपत्ति adversity; misfortune ६७१, ८०७,
१६७३, ७६, १७९९.

विपथ a kind of choriote ८४२.

विपरीत acting in a contrary manner; un-
equal unjustly ८६७, ९९, ९२९, ३८,
११४७; ४८, १६३९, ८२, १९१८, ३२, ६८.

विपर्यय transposition; alteration ६४८, ७३,
७२४, ४७, ६३, ९३४, ११३१, ८५, १६८५,
१८४७, ८२, १९३३.

विप्र a Brāhmin; a member of the first
and highest caste ७१५, २७, ८१९, ३५,
३६, ३७, ३९, ७२, १०१६, ६२, ७२, ११११,
१३, १६, १२४६, ४७, ५१, ८८, १३७४, ७६,
७७, १५२४, ३०, १६०७, २३, २८, ३७, ५२,
५४, ५५, १७०२, ६१, ६२, ७१, ७४, ७६, ९०,
९२, १८१५, ९१, १९२२, २७, ३१, ३३, ४३,
६१, ६५, ७४, ८९.

विप्रकार bad behaviour; offence १०३६, ३८,
१६१५.

विप्रतिपत्ति dispute; contrariety १९१९.

विप्रतिपन्न being mistaken १९१८.

विप्रदुष्टा deflowered woman; a bad woman
(procuress of abortion) १०४१, ५८,
१६३८, १९७९.

विप्रधन property of a Vipra १६४६.

विप्रयोग separation १०४४.

विप्रलुम्पक rapacious १७०१.

विप्रवाद varied statements १२८६.

विप्रसुता daughter of a Brāhmin १०२३.

विप्रस्व property of a Brāhmin ९२५, १२५२.

विप्रा a Brāhmaṇa woman १११३, १८५८.

विप्रासुत a son by a Brāhmaṇa wife १२५१.

विप्रव distress; calamity; confusion off-

ence ७७७, ९२०, ११०१, १०, १६२३.

विप्लुत one who has committed offence
१०२५, १८६४.

विभक्त separated; divided; one who has
received his share ६७९, ८०, ९०, ९६,
७१४, ८०३, १०३५, ११४१, ४२, ६९, ७२, ९९,
१२०३, ४०, ४१, १५१८, २२, २६, ४१, ४३,
५६, ५७, ६१, ६५, ६७, ६८, ७२, ७४, ८०,
८१, ८२, ८४, ८५, ८७, ८८, १९८३.

विभक्तज a son born after partition १५६२,
६७, ६८.

विभक्तदायाद sharer of a divided, oblation
१४६८.

विभक्तव्य to be divided ८७५, ११४२, १२२१,
३७.

विभक्तु one who distributes; an apportion-
er ११५८.

विभजनीय to be divided १२२२.

विभजमान a distributor ११४४.

विभजिष्यमाण being divided or distributed
११८३, १२६५.

विभज्यमान being divided ११९४, १४१६, २८.

विभाग partition; division; distribution ८९९,
११२४, २५, ३२, ४२, ५५, ५७, ६८, ७३, ८१,
८४, ८५, ९२, ९४, ९९, १२०१, ०४, ०७, ११,
२४, २५, २७, २९, ३०, ३२, ३४, ३५, ३८,
४०, ४३, ४४, ४५, ४६, ५७, १३१६, ४७, ५५,
८७, १४०४, ०५, १३, १४, १६, २७, ५७, ५९,
१५४१, ४३, ६३, ६५, ६७, ६९, ७१, ७२, ७९,
८१, ८२, ८४, १६८६, १९०५, २१, ५०, ७५,
८३, ८७.

विभागकाल the time of effecting partition
१२२९, ३१.

विभागधर्मसंदेह the fact of a legal partition
called into question १५७९, ८२.

विभागनिद्वय doubt or suspicion regarding
partition; denial or concealment of
partition १५७५.

विभागभाज् a sharer १५६५.

विभागभावना ascertainment of share

१५७५, ८२.
विभागहेतु the reason of partition १५७५.
विभागानन्तरोत्पन्न one who is born after
partition १५६२.
विभागार्ह entitled to a share ११८०.
विभाजन division १२०३.
विभाज्य divisible १२०६, ०९, २५, २७, १९८३,
८७.
विभावक proof ७५१.
विभावसु N. of a *Rshi* १९८३.
विभावित being proved; caused to appear
७०७, १६, १८, १९, २७, ४९ ८९७.
विभाव्य to be devided १७६५.
विभिन्नमातृक of different mothors १२३८.
विभीदक die for gambling १५९१, १८९३.
विभूषा a jewel १६१६.
विमद a protegee of the *As'vins* ९६४, ६५,
८०, ८२.
विमांस unclean meat (e. g. the flesh of
dogs etc.) १६०९, १८, १७३२, ९७, १९३२.
विमिश्रण adulteration; mixture १७६४.
वियुक्त separated १०५५, ७६, ११०६.
वियोग separation; absence or want of ७५३,
१११०, १६, १८, १९१८.
विराजि N. of a Deity १९६६.
विराज् brilliance; excellence; political power
१५९६, १८९६.
विरात्र midnight १६२०, ८३.
विरुद्ध contradictory १०२७, १९१८, ३१, ३५, ४२,
४३.
विरूप manifold; disfigured deformed ६०६,
९८९, १०००, ३०, ३२, ४८, १६७४, ८३.
विरोध contradiction; dispute; a litigation;
law-suit ७५६, ९२५, १११९, १२२९, १६११,
१३, २८, ३५, ८३.
विलेखित written ६५७.
विवदत् a disputant १९०७, २६.
विवदमान a disputant १९०७, ६५.
विवस्वत् sun-god; N. of a sage १००४, ५८,
१११३.

विवाद case; law-suit; dispute ६२८, ७६,
७३०, ३४, ८८९, ९०७, १६, २९, ३०, ४०,
४४, ४६, ५५, १०२९, १६७४, १८९१, १९३३,
७०.
विवादपद a title of law ७९७, ८२४, ४८, ६२,
६९, ८६, ९३, १०९२, १६१५, १९२३.
विवादिन् contending party; a litigant ९३६,
१११९.
विवासन banishment १६५९.
विवास्य to be exciled or banished ८५९, १६११,
२७, १९०३.
विवाह a marriage; vehicle ६६२, ८०८, ७९,
९९४, १००४, ०५, ११, २८, २९, ३१, ३४,
५९, ६७, ९२, ९६, ९८, ११८४, ८५, १२३१,
३४, ६०, १३६२, ७१, ७६, ८४, १४१६, २८,
३०, ४०, ५२, ५३, ६०, ६२, ६३, ७४, १६५९,
१९२१, ६४.
विवीत pasture-ground ९०५, ०६, १३, १४, १६,
२०, २९, ३०, ३२, १६१९, २०, ३९, १७४३
५४, ६३.
विश *Vaishya*; populace ७२९, ८०९, १०,
३६, ३७, १०२२ ९३, ११२२, १२४९, ५१, ८७,
१३९६, १५१८, १६०७, १७७९, ९०, १८४६,
५९, ९९, १९६१, ६७.
विशसन dissecting ९८४.
विशंपति a king १२८७, १३२९.
विशुद्धर्ण paid debt ७०६.
विशोध्य to be cleared or discharged ७८५,
८९६, १६५०.
विशपति lord of people ९९८.
विशपत्नी the mistress of a house ९६९, ९३.
विश्व all; universe ८०९, १०, ५७, १००१, ०६,
६९, १४२३, १५९५, ९७, १८३६, ९९, १९०५,
७१, ७७.
विश्वकर्म्मन् N. of a son of *Bhuvana* ७९१, ९२.
विश्वजित् particular sacrifice ८०७.
विश्वस्तव्यक one who makes breach of trust
१७५९.
विश्वामित्र N. of a *Rshi* १२६०, ६१, ७८, १३७६,
१९८१.

विश्वावसु N. of a deity ९८२, १००२, ०३.
 विश्वास (surety for) assurance; trust; confidence ६७३, ७३७, ८६०, ७३, १५८२, १६७९.
 विश्वासक confidential ६४७.
 विश्वास्य surety for assurance ६७७.
 विष poison; the ordeal of poison ८०२, ९००, १०३२, ३३, ७६, १४६४, ६९, ७०, १६००, ०१, १२, १६, २६, ४३, ४७, ४८, ५०, १९१४, ३८, ६५, ६६, ६७.
 विषदा a woman giving poison १६१९, ३८.
 विषदायक a poisoner १६१९, ५२.
 विषदिव्य the ordeal of poison १९६६.
 विषम unequal; uneven; any serious calamity ७७०, ९०१, ०८, १६, ५८, ११८४, ९३, १२००, २२, १६१७, १७०५, ५४, १९३०, ७५, ८४.
 विषय object of senses १०४४, १११५, १६०६, ६४, १८५०, ७०, १९१४, २४, २५, ३६.
 विषयुक्त poisoned १६१५.
 विषहत dead due to poison १६१५.
 विषरूप different in shape or colour १००४, १८३६.
 विषूची many-sided ८९०.
 विष्कम्भ width; extension ९६२.
 विष्टप a world ९२२, १२७२, ८२, ८९.
 विष्टा excrement १३५०, १७७२.
 विष्णु N. of a deity १००२, ३०, ११४४, ८०, ८१, १५२४, १९७९.
 विश्वक्सेन N. of a deity १३७६.
 विसंवाद dispute ६०८, ५६, ७१, ७३, ७५१, ८६३, ७४.
 विसंज्ञाह one who has lost his armour १६०७.
 विसर्ग abandonment; repudiation; granting; bestowal ९२५, २६, १०७२, ११४६, १२५५, १३८५, १४१५, ५८, १६६७.
 विसम्भ confidence; guarantee ६६९, ७४६.
 विहङ्ग a bird १०७४.
 विह्वननच्छेद diminution in carding १६७३.

विहसन laughter १८४६.
 विहार enjoyment; sports १०२६, २७, ३६, १२८४, १६१७, १९७३.
 विहित prescribed; enjoined ८१६, १०३९, ११४२, १२४३, ६६, १७३०.
 विहीन destitute or deprived of; absent ६०८, ७२४, १२७०, ७९, १३०९, १९६४.
 वीचि deceit; a hell ९७६.
 वीणा a musical instrument ८९९.
 वीर a son; hero; a learned *Brahmin*; a king ८०९, १९, ९०२, ६४, ७२, ७५, ८७, ८८, १००२, ०५, १२५८, ५९, ६१, ८४, १३२९, ७६, १५९५, ९६, १६००, ५५, १८३६, ३९, १९५०.
 वीरण a kind of grass १८४५.
 वीरसू son-bearing ९८६, १००२, ८८, ११०९, १४००.
 वीरहत्या the killing of a man or hero १५९७.
 वीरहन् man or hero-killing; ९९५, १५९२, ९६, ९७.
 वीरुष् a plant; herb १६५७, १८२३, १९३८.
 वीर्य manliness; strength ९०३, १००८, ०९, ३१, १५९६, १८९६, १९७४, ८६.
 वृक a wolf ९०४, ०९, १६, ८९, १९००.
 वृक्ष a tree ८५७, ९६, ९१८, ४६, ५४, ५९, ६०, ६१, १५९८, १६८०, २१, ९५, १७५४, ६०३, १८२३, ३५, ३६, ९९, १९०२, २१, २९, ६५.
 वृजिन sin ६०१.
 वृत् an opposite gambler १९००.
 वृत्ति a fence ९०५, १०, १७, १९७६.
 वृत्त behaviour; practice; happening ६२४, ७३८, ४१, ४७, ४८, ८६, ८०६, ६०, १०२४, २८, २९, ३०, ३३, ५६, ६०, ७५, ७७, ९१, १११६, ८५, ९५, १३८६, ९०, ९१, १४३८, १५१८, १६३५, ४८, ५०, ७५, १७५३, ६०, ९१, १८९१, १९१७, १८, ३०, ३२, ३६, ६४, ६५, ७४.
 वृत्तभाण्ड a brass-vessel १६१४.
 वृत्ति livelihood; conduct; occupation ६२४, ८३, ९९, ८१५, १६, १८, १९, २०, २५, २६.

५१, ६१, ६३, ६५, ७०, ७३, ७८, १०३२, ३४,
६०, ७७, १११३, ८०, ८५, ९८, १३८५, ९१,
१४००, ०४, ३१, ६१, १५६८, ८७, १६४०, ४९,
६२, १७२३, ६६, ७१, ७२, १९२७, ३१, ३३,
३६, ३७, ३८, ४०, ७३, ७६, ८३, ८४.
वृत्र N. of a demon ६००, ८०९, १०, ४१, ७८,
९९९, ११२०, ८१, १९७१.
वृथादान idle promise or gift ६२७, ६३, ७८, ८५,
७०८, १५.
वृथाभोग enjoyment in vain १०२६, १३९०.
वृद्ध aged; old; grown ६८०, ९७, ७१२, ३७,
८१८, ६१, ७५, ९२५, २९, ३९, ४४, ४६, ४९,
५१, ५५, ५७, १०२५, ३०. ५८, १११४, १८,
४७, ४८, १२८५, १३७६, ९४, १४६८, १५१३,
२६, १६०७, १२, २४, ३१, ८६, १७०१, २८,
७०, १९२१, २७, २९, ३१, ३६, ४४, ६२,
६९.
वृद्धाश्रम the stage of renunciation ११६३.
वृद्धि interest; rate of interest; prosperity
augmentation ६०८, ०९, १०, ११, १२, १५,
१९, २४, २५, २६, २८, ३०, ३१, ३२, ३३, ३५,
३६, ३८, ४०, ४२, ४५, ५०, ५१, ५५, ५८,
६०, ६१, ७७, ८०, ८१, ७०९, १५, २९, ३०,
३१, ३२, ३५, ८१, ८९३, ९५, ९४७, ४९, ११११,
९५, १२२८, ९४, १५२४, १६७३, ७५, ७७,
७९, १७०७, २८, ३०, ३४, ३५, ४७, ६३,
६७, १९०८, १४, ४३.
वृद्धिकर (विधि) rule of interest to be paid on
loan ६२५.
वृद्धिविधि see वृद्धिकरविधि ६२७, ३५.
वृश N. of a *Rshi* १९८९.
वृश्चिकबन्ध a form of corporal punishment
१६८७.
वृष a bull ६९५, ९०६, ११, २०, १००९, १२३५,
४३, १६००, ३४, ७२, १९१४, २२.
वृषण the testicle १८०३, २९, ४३, ८६.
वृषभ a bull ९०५, १९, ७७, ८०, ८७, ९८, १०७३,
११६६, ८३, १२३४, ३५, ७२, १३५२, १८११,
३४, ३६.
वृषल low or mean or wicked fellow;

a *S'ūdra*; a dancer १६४८, १८९०, ९५,
१९२२, ३७.
वृषली a degraded woman; a *S'ūdra* woman
७७२, १०२३, १९४३.
वृषाकपि man-ape; a particular deity ९८७.
वृषोत्सर्ग letting loose a bull १३४९, १९८७.
वृष्टि rain ८६०.
वेणि the property of reunited co-parceners
११२६.
वेणिका a boat १९२४.
वेणी a braid of hair १०१६, १८८१.
वेणु a bamboo ८२६, ९३३, १०३५, १६१४, ७०,
१७१८, ४९, ९४, १८१२, ३५, १९२४, ७४.
वेतन payment; salary ७७१, ७२, ८२८, ३४,
४३, ४४, ४५, ४६, ४८, ५३, ५५, ९२१, १६७३,
७४, ७५, ७९, १८७९, १९३६, ४०, ६९, ७५,
७६.
वेतनदान non-payment of wages ८४३, ४६.
वेतस् N. of a man, *Asura*, people or
country ११६०.
वेताल N. of one of *S'iva's* attendant १३७७.
वैतृ a husband; one who gets १०४०,
१२६७, ७१.
वेत्र a kind of large reed १६७२, ८७, १९३८.
वेद the scriptures ६००, ८७२, ७३, १००६,
२७, ३३, ७५, ११५८, ९५, १२६१, ८१, ८२,
१३६३, ७६, ७७, ८४, ८५, १६०१, ०२, ०८,
४८, ५१, ५५, १७६८, ६९, ९०, १९२०, ४३,
६६, ८५.
वेदन wedding; confession १०४०, १११६,
१७५१, १८९४, १९२४.
वेदि an altar ६०१, ०४, १००७, ३४, ९८,
११४४.
वेदिका a balcony; shade (erected in a
courtyard); courtyard ९५३.
वेन N. of a king १०६८.
वेश the keeper of a brothel; a brothel;
dress १६७९, ९५, १७५४, १९२९, ४३.
वेशा a prostitute ८६२.
वेशमन् a habitation; house ९०६, २६, २७, २८,

३०, ४१, ५९, १०५३, ५८, १११२, १९, १२४६,
१६१८, १९, २०, ३९, ८१, ८३, ८५, ८९,
१७२४, १८००, ३२, ४०, १९७९.
वेश्या a prostitute ८५१, ५५, १७६४, १८७९,
८३, ८४, ८९, ९०, १९४३, ७५.
वेश्यागामिन् one who visits prostitutes १८८४.
वेश्यास्त्री a prostitute १९३५.
वेष a dress ९२९, १६१६, ८६, १९८९.
वैकुण्ठक mercury १६७५.
वैजान a descendent of the *Rshi vijāna*
१९८९.
वैण (ण्य) a particular mixed caste ११८५.
वैणव made of bamboo १७१८, ४९.
वैतस peculiar to reed ९८८.
वैतहव्य a patronymic १४६४, १६००.
वैदिक embodied in the *Vedas*; relating to
veda ७४१, १४०४, १५८८, १६५२.
वैदेह belonging to the country of *videhas*
१९८१.
वैदेहक a merchant; a man belonging to the
vaideha caste ७३७, ७१, ८४३, ७८, १०३८,
११०५, ८५, १६२०, ७७, ७८, ७९.
वैदेहिका a woman of the *vaideha* caste
११८५.
वैदेही N. of *Sitā* १०७५, ७७.
वैद्य versed in science; learned; a physician
(accounted as a mixed caste) ७१५,
१२०४, २०, २७, ८७, १७५८, १९८३.
वैधव्य widow-hood १०३०, १११७.
वैनासिकी having no nose (*Smṛtichandrikā*);
causing destruction (वैनाशिकी) १०२४.
वैन्य (वृथी) N. of a king ९२४.
वैमाज्य divisible ८७७.
वैभीतक made of the terminalia *Bellerica*
१९०३.
वैयापृत्य commerce; trade ७३६, ३७, १६१९,
८४, ८६.
वैयावृत्य see वैयापृत्य ६९६.
वैर enmity ८६२, १५९७, १६४७, ८३, ८६,
१७७३, १९०६.

वैरदेय wergild ९७२, १५९५, ९६.
वैरनिर्यातन requital of enmity १६०६.
वैरहृत्य murder १५९६, ९७.
वैरिन् an enemy १६१६.
वैरूप्य deformity १०५८, ८३, १११३.
वैवस्वत coming from or belonging to the
sun १७५१, १९३६, ७०.
वैवाहिक relating to marriage (debt, nuptial
present; property) ७१२, ८०३, १०२६,
११२९, १२२८, १४१६, २२, २८, ६३.
वैशंपायन N. of a *Rshi* १२८४, ८५, ८६, १९८६.
वैशेषिक peculiar ११३१.
वैश्य a *vaishya*; a man of the third caste;
an agriculturist ६२७, ८०३, १७, १८, १९,
२०, २३, ३६, ९९९, १०२४, ३९, ९३, ११०५,
२३, २४, ३१, ४३, ८४, ८५, १२४०, ४३, ४५,
८७, ८८, १३६४, ६५, ७४, १५३०, १६०६,
०८, १०, १२, २०, २८, ३६, ७०, ७२, १७२१,
२३, ५२, ६६, ६९, ७१, ७२, ७३, ७४, ८८,
९०, ९२, १८३९, ४५, ४६, ४८, ५०, ५९, ६०,
६३, ६४, ९०, ९१, ९६, १९२१, २७, २८, ३२,
३६, ५०, ६५, ७६.
वैश्यजात the entire *vaishya* caste १३६५.
वैश्यवृत्ति profession of a trader ७५२, १९३७,
३८.
वैश्ययोनि the *vaishya* caste १५९२.
वैश्यस्व property of a *vaishya* १२४४.
वैश्या a *vaishya* woman १०२२, २३, ११००,
०५, १२, १२३९, ४३, ४४, ८७, ८८, १८५९,
६०.
वैश्यागम co-habitation with a woman of
vaishya caste १८९१.
वैश्याज a son of a *vaishya* १२४६.
वैश्याजात a son by a *vaishya* wife १२५१.
वैश्यापुत्र see वैश्याजात ११०५, १२३८, ४०, ४४, ४५,
४७.
वैश्वदेव a daily sacrifice १११९, ४२, १५८८,
८९, १८९६.
वैश्वानर consisting of all men ६०२, ०३, ०५,
८१४, १५९६.

वैश्यामित्र belonging to *Visvāmitra* १२६१,
१८९१.

वैषम्य inequality ७७०, ८९८, ९९.

वैष्टिक dues of a compulsory servant; one
who does compulsory service १९२२.

वैष्णव worshipping *Vishnu* १३६३, १९६८.

वैष्णवीसुत a particular son; a son of a
S'ūdrā १२६६, १३५२.

वैहारिक pertaining to sport ८६२.

वोदृ a husband; bridegroom ७१५, ८८१,
१२५५, १३०६, ०८, ४७, १४२९, १९७५.

व्यक्तिकारक basis of evidence ६६९.

व्यङ्ग deformed १०३५, ९७, १८२७.

व्यञ्जन condiment; pretext ८६३, ११०६, १६६६,
७९, ८१, १९७१, ७८.

व्यतिक्रम transgression ६३६, ८८१, ९०७, ११,
१६, १०१८, ७६, १२६६, १६५५, १७७१, ७४,
८७, १८५३, १९३३, ३६, ४१, ७८, ८३.

व्यत्यास inversion; change ८००, ०५.

व्यपदिष्ट pointed out (by reliable persons);
proved १६६७.

व्यपदेश excuse; pretext १७८७.

व्यपलापिन् one who denies (the debt) ७२७.

व्यभिचार adultery १०२१, ३१, ५०, ५३, ६४, ८६,
९९, १४०२, ५७, १८८७, १९४१, ६४.

व्यभिचारिणी an adulteress १०१६, २२, २४, ३१,
८६, १३८७, ९०, १४००, ०४.

व्यभिचारिन् an adulterer ८६४, ६५.

व्यय expenditure ६००, ९६, ७३७, ८१, ८५,
९०, ८४४, ६१, ९६०, १०४७, ५९, ८५, ११०६,
१९, १२०१, १४४७, ५८, १५६५, ८०, ८१,
१६१८, ७९, ८२, १७३२, ४१, ४२, ५२, ५३,
६५, ९९, १८००, ०५, १९, २१, ३१, ३३ ४९,
१९२८, ७९.

व्ययन separation ९०२.

व्यवस्था regulation; decision ७२६, ३०, ५६,
१३७३, ८४, १९२१.

व्यवस्थित regulated; decided ६१८, ७४८, ५६,
८१, ८७५, ११९१, १२५१, ५२, १३१०,
१६, १५६८, ८७, १७८८, १९४३.

व्यवस्थिति see व्यवस्था १०४९.

व्यवहर्तृ a transactor १७२९.

व्यवहार transaction; business; legal action

६२८, ३५, ७७, ७१७, ७३, २५, २७, ३७,
७६०, ६२, ६५, ६६, ६८, ६९, ९८, ८६१, ६२,
१०३४, ३७, ११३१, ४७, १६१३, १६, ७१, ८७,
१७६७, १८१३, १९०७, ०९, १२, २२, २७, २८,
३३, ३६, ४०, ४६.

*व्यवहारक business-man ७००.

व्यवहारज्ञ major in law ६९५.

व्यवहारपद a title of law ७४६, ८०, ११३२.

व्यवहारप्रापण attainment of majority १२००,
१९४८, ४९, ५०.

व्यवहारिन् a transactor १२०१, १६१६, ८०, ८३,
१७३२, १९३२, ३६.

व्यवहित concealed ७४७, ५०.

व्यवाय sexual intercourse १०२१.

व्यसन danger; evil practice ६८०, ८४, ७१०,
१५, ३५, ८१, ८२, ८३, ९०, ८१७, ४४, ५०,
७३, ९१६, १०१४, ३८, १४५७, १६८५, १७६४,
१९१४, ३०.

व्याघात mutual malice १५८१, १९४१.

व्याघ्र a tiger ९१६, १८, १९, १२८७, १९६४.

व्याज disguise; fraud ७२७, ७८, ११३०, १९८३,
८७.

व्याजी an excess of 5% taken over the pres-
cribed fine, value etc. upto 100१६१४, ७५.

व्याध a hunter ६७९, ८३, ९९, ७०८, १४,
९३७, ४४, ४७, ५१, १६८२.

व्याधि a disease ६११, ८४४, ७१, ९१८, १०३८,
१११४, १७, १४३०, ४७, १६५१, १७५९,
१९२४, ६५.

व्याधित diseased ६८०, ९७, ७१२, ३७, ७१, ८५१,
७९, १०२२, २५, ३०, ४१, ५६, ८७, १११२,
१७, ५५, १२६९, १३०४, ८७, १४५७, १६८६,
१७२८, १९२७.

व्यापाद killing १६४३, ४९, ८७.

व्याल a snake ८१२, ४३, ११११, १६, १७, १६१७,
१९२४, २५.

व्यालग्राह a snake-catcher ९३७.

व्यालमाहिन् vide व्यालमाह ११११, १६, १७.
 व्याली a snake १११७.
 व्यावर्तन rejection ८९१.
 व्यावहारिक commercial ६११, १६८७.
 व्यासिद्ध prohibited; forbidden (as contra-
 band) ७७८.
 व्याहत (debt) repudiated (by the father)
 ७०९.
 व्याहृति the mystical utterance of the
 names of the seven worlds १२७३, १३८५.
 व्युच्चरन्ती (a woman) being faithless or dis-
 loyal (to her husband) १०२७, १२८५.
 व्युच्चरमाणा see व्युच्चरन्ती १०२७, १२८४.
 व्रज a cow-pen; a herd ७३५, ९०४, ११०२,
 १६८२, १७५४.
 व्रजिक N. of a particular corporation or
 tribe ८६२.
 व्रण a wound १६६७, ८२, ८७, १७९९, १८०५,
 १७, ३३, ३५, ९१, १९६५.
 व्रत a religious vow or practice ८१०, १२,
 ९७६, ७८, ८१, ९२, ९६, ९८, १०००, ०३, ०९,
 ११, १५, १६, २२, २३, २५, ३०, ५८, ६०,
 ६९, ७५, ७६, ७७, ११०९, १५, २०, १४७३,
 १५११, २०, २७, १५९९, १७०२, ६६, १८३६,
 ३७, १९२३, ३०, ४३, ७९.
 व्रतति a creeper ८१०.
 व्राजपति lord of troop or host ९२४.
 व्रात a troop; group ८७०, १८९५.
 व्रात्य a man of the vagrant class; an out-
 caste १२३४, ८७, ८८, १८२७, ६१.
 व्रीडादान gift out of shame ८०७.
 व्रीहि grains of rice १०७१, १७२३, ४५, १९६६.
 वंसु N. of a *Rishi* १७९३.
 शकट a carriage ८५५, १६२०, ७२.
 शकुन a bird ८१२, १९, ११२१, १२८१, ८७, १३५१.
 शकुन्त a bird १२८७, ८८, १३५०, १९८२.
 शकुन्तला N. of the daughter of *Menakā*
 १२८७, ८८, १९८५.
 शक्त able १६०४, १७७३, ८१, १८२०, १९२६,
 ३३, ७४.

शक्ति might; power ७२४, ११०९, ११, ९८,
 १२२१, २४, ३०, १३४९, १६५०, ५३, १९६९,
 ७०.
 शक्र N. of *Indra* १२८७, १३९१, १८६९, ९०,
 १९४३.
 शग्मा powerful; friendly १००२.
 शङ्करात्मज *S'ankar's* son १३७७.
 शङ्का suspicion (of crime) १७४१, १७५२, ५३.
 शङ्कानिष्पन्न arrested under suspicion १६८६.
 शङ्काभिग्रह arrest under suspicion १६८२, ८३.
 शङ्कितक suspected (as a criminal) १६८६.
 शङ्कु a nail; spike १७७०, ५५, ८८.
 शङ्ख a conch-shell ८८८.
 शचीनाथ see शचीपति १९२४.
 शचीपति the husband of *Shachī* ९९९.
 शठ a rogue; ७१५, ८१९, १६३१.
 शतक्रतु an epithet of *Indra* ८६०, ९२४, ६९,
 ९९, १९७९.
 शतयु possessed of a hundred cows १६६०,
 १७२५.
 शतदाय giving or granting a hundred
 १५९५, ९६.
 शतमान a particular coin ८६४.
 शतवाही bringing hundred as a dowry
 १८४०.
 शताध्यक्ष the chief of hundred (villages)
 १९२१.
 शत्य amounting to hundred १०३८, १६१७,
 १७८१, १८४९, १९२२.
 शत्रु an enemy ६७२, ८०९, ६०, १०३३, १६८०,
 १९००, ६५.
 शद produce of a field ६०७, २९, ९१९, ५४,
 ६१.
 शपथ swearing; ordeal of *S'apatha* ६७३,
 ७२८, ४१, ५१, ८५, ८९६, ९५१, १६१०, ३४,
 ४८, ५०, १७५३, ५७, ६६, १८३२, १९२२, ६५.
 शफ an eighth; hoof ६००, ०१.
 शबल (धन) spotted (wealth) ११२९, ३०, १९८३,
 ८५.
 शमल blemish १००४, १५९४.

शमी the *S'amī* tree १३३, १७४५.
 शमीक N. of the son of *S'ūra* १३७६.
 शम्बर N. of a juggler १०३२.
 शम्या a staff of *S'amyā* tree १०९, १६८२.
 शम्योष the grains or seed of a legume or pod १६६६.
 शयन a bed; couch ९९८, १०२६, ९९, १११९, ८४, १२३३, ४३, ५७, १४०२, ३०, ५६, १५२०, २७, १७६५, ९४, १८४३, ६५, ९०.
 शय्या see शयन ८६०, १०१६, २४, ४९, ८६, १२२३, १३८७, ९०, १४००, ७३, १५११, ५३, १६८१, ८७, ९०, १७९५, १८८५, ८७, ८९.
 शर an arrow १३३, ५०, ६१.
 शरण protection; home ७५०, ५२, ८६१, १२६०, १८८२.
 शरद् autumn १८९७, १९४३, ८५.
 शरपत्र a kind of grass १८४५.
 शरवर्हि a lair of reed १८४१.
 शरमुष्टि the point of a reed or arrow १८४१.
 शरमध्या a grand river १९४४.
 शरव्या an arrow-shot १६००.
 शरीर body ६०१, १०५४, ८५, १११६, १२८८, १३७४, १५१३, १६१६, ५२, ८५, १७६८, ७१, १८१२, ५०, १९८४.
 शर्करा pebbles ९३४, ५०, ६१.
 शर्मसद् sitting behind a shelter ९६४.
 शर्मिष्ठा N. of one of the wives of *Yayāti* १३९१.
 शलभ a locust १९२५.
 शलाका any pointed instrument; an ablong piece of ivory or bone (used in gambling) ६०९, १६१७, १९०४, ०५, १०, ८९.
 शलाकिन् a surgeon (?) ९२१.
 शल्प a dart १८४१.
 शल्य an arrow ९४८, ११२७, १९६३, ६४.
 शव a corpse ९५१, १३०९, १९२५.
 शश a kind of meteor १८३९.
 शशीयसी N. of a woman ९७१.
 शस्त्र a weapon ८६१, ६२, ६३, ७१, १६०४, ०७, ०८, १२, १६, १८, २०, २३, २६, ३७, ४३, ४७,

४८, ५१, ५२, ५४, ६७, ६८, ८३, ८६, ८९, १७१२, १७, ६५, ९६, १८१५, १९२५, २९, ३०, ३८, ६५.
 शस्त्रदातृ one who furnishes arms १६४९.
 शस्त्रपत्र weapon and vehicle (probably indicating *Ks'atriya* and *Vaishya*) ८६०.
 शस्य corn ६३३, ८३५, ५२, ९०५, ५२, १२८२, १९४१, ७६, १७५८.
 शाक a vegetable ६३०, ३४, १३५०, १६१४, ५७, ६५, ७०, १७१९, ४४, ४९, ६६, ६७, १९२४, ३८, ८२.
 शाकुनिक a bird-catcher ९३७, ४४.
 शाकुन्तल born of *S'akuntalā* १९८५.
 शाक्य a *Buddhist* १९२२.
 शाखा a branch ९४६, ६०, ६१, ६२, १८००, २०.
 शाखिन् a tree ९६२, १८२२.
 शाण a kind of measure १९६७, ६८.
 शाण्डिली N. of a deity १०२८.
 शातातप N. of a *Rshi* १३५५.
 शान्तलाम (debt) the interest of which has ceased to accrue ६५३, ७०६, २६.
 शान्ता N. of the daughter of *Dasharatha* १३२९.
 शान्ति expiatory rite १९२४, २५.
 शान्तिक expiatory (rite) ८७२.
 शाप a curse ९३७, ५१, १३७४, १६१२, २६, ५०.
 शामुल्य a woolen garment ९८३.
 शारङ्गी N. of a woman १०५१.
 शारद bestowing autumns १००४.
 शारदण्डायिनी N. of *S'āra-Dandāyani* १२८४.
 शारीर corporal १६०९, १३, २७, ५२, ५९, ७१, ७२, १७७६, १८४५, ४७.
 शार्दूल a lion १३२९, १९७६, ८५.
 शाल a kind of tree १९६५.
 शाला a house ९२६.
 शालि rice १०७१, १९६७.
 शालीन(घण्ट) modest; one timorous (impotent) ८७३, १०९४, ९५.
 शालमली a particular tree ९३३, १७०९, १९२७.

शासन order; punishment ८७२, ९४९, १०१९,
१६६७, ८९, ९५, १७०२, २९, ५१, १९२९.

शासनीय punishable १५८५, १८८८.

शासित taught १६५५.

शास्त्र order ११५८.

शास्त्र an instructor १६५५, १७५१, १८५१,
१९१८, २३, ८४.

शास्त्र scripture; law-book; science ६२४, ६०,
७१, ७१५, ८०४, २५, ३०, ३४, ६१, ९१, ९६१,
१०३२, ९४, १११०, ११, १३, १५, १९, ४२,
६६, १२४३, ४४, ६६, १४०२, १५२४, १६१९,
४२, ४३, ९२, १७६०, ८७, ८९, ९०, १८८५,
८९, १९१८, २९, ३१, ३५, ४१, ४२, ४३, ६५,
८८.

शास्य to be punished ७३५, ४३, ४९, ५५, ५६,
९६, ८१५, २६, ७४, ९१७, १६४६, १७६०,
९४.

शिलापा a kind of tree १९६५.

शिक्य the string of balance १९६६.

शिक्षक a teacher ७८८.

शिक्षा art; skill १६७५.

शिक्षित taught ८२७, १८४५.

शिखण्डा see शिखा १००६.

शिखा a tuft or lock of hair on the crown
of the head ६२९, १३७४, १७९४.

शिखात्मिका vide शिखावृद्धि ६२९.

शिखावृद्धि hair-interest (i. e. interest recei-
ved every day) ६२९, ३०, ३१.

शितिवाहु having white fore-feet १८९७.

शितिवाल white tailed १८९७.

शिफा N. of a river; a stroke with a whip
९६४, १०३६, १६१०, ७६, १८६८.

शिरस् the head १५९७, १६१९, ४४, १७९८,
१८४०, ४५, ४८, ९०, १९७३.

शिरस्क (ordeal) with the condition of under-
going the punishment of defeat १९६५.

शिल्प art ७८७, ९०, ८१९, २४, २७, २८, ३४, ३५,
५५, ६२, १०६०, ११२७, ३०, ८१, १४५५,
१६६८, ९४, १९०४, २९, ७२, ८६.

शिल्पज्ञ an architect; artist १७५८.

शिल्पिदोष fault of a craftsman ७५५.

शिल्पिन् a craftsman; artist ७२७, ४९, ५५, ८७
८८, ८९, ९०, ८४३, ९५१, १६१७, ६२, ७६,
७७, ७९, १७३०, ६४, ६७, १९४१, ४२.

शिल्पिन्यास an article delivered to an artist
७५२.

शिशिर cold season १६८७.

शिशु a child ६९५, ९५०, १३६४, ७३, ९४,
१६६८, १९८४.

शिश्व the penis १८३२, ४३, ८२.

शिष्ट educated; prescribed; residue ६६३, ७८,
८५, ७१५, ११०९, १५, १६०५, १९२०.

शिष्य a pupil ६९६, ७०८, १२, ७१, ८२५, २६,
२८, ३५, ६०, ११३१, १२२५, ५१, ५२, १३५५,
१४७१, ७६, ७९, १५०९, १५१८, २०, २३,
२६, २७, ३०, १६३५, ५५, ६८, ७२, ८०,
१७०३, १८१२, ३३, ३५, १९२२, ७४, ८३,
८५, ८६.

शिष्यया (a woman) sexually uniting with
the pupil (of her husband) १०२१,
११११.

शिष्यगामिनी see शिष्यया १०१४.

शिष्यवृत्ति the conduct of a pupil ८२६.

शिष्यशिक्षि punishment of a pupil ८१५, १७९४.

शिष्यस्त्री a wife of a pupil १८८२.

शिष्यागत acquired through (instructing) a
pupil ११२९.

शिष्यादात property received from a pupil
१२२३, २५.

शीघ्रपान drinking of the spirituous liquor
१९१९.

शीर्ष the head १००४, १५९७.

शील virtuous conduct; behaviour ६७३,
७७, ८३६, ९३१, १०२४, २५, ३१, ५७, ६०,
७६, ७७, ९९, १११७, १९, १२८५, १३७४,
७६, १६६०, ६४, ८०, ८७, १९३०.

शुक्तवाक्य stinking or harsh speech १७७१.

शुक्ति oyster shell ६०९.

शुक्तिका a particular disease of the Cornea
१०२२.

शुक्र the planet Venus; semen virile १०००,
१२७३, ८७, १३५०, ९१.

शुक्रज one's own son १२८७.

शुक्ल(धन) white (wealth) १०६९, ११२९,
१३८४, १९८२, ८३.

शुचि pure ७३७, ८४, ८४०, ६८, ७३, ९२४, २९,
१०१७, ६९, ११०२, १५, १२६४, ८४, ८६,
१३६३, १४७८, १६६४, ७६, ८४, १९०३, १५,
३५, ३९, ४०, ६५, ६६, ७४.

शुद्ध pure ६३८, ७५९, ९९९, १००४, ११०९, १९,
९९, १२२८, १६१८, ४८, ७४, ७५, ७७, ८६,
९०, १९०४, ५०, ६१, ६६, ६७, ८५.

शुद्धय capital punishment without torture
१६१८, १९, २९, ५२, ८८, १९२९.

शुद्धि purity; acquittal ७०६, ३७, ६१, ६३, ६५,
६७, ६९, ८३१, ९१६, १११९, १६८४, १७८८,
१८२५, २८, १९४०, ६७.

शुनःपुच्छ N. of a *Rshi* १२६०.

शुनःशेष N. of a *Rshi* १२६०, ७८, १३२९, ७३, १९८१.

शुनक N. of a *Rshi* १३२९.

शुनी a female dog १११३.

शुनोलाङ्गूल N. of a *Rshi* १२६०.

शुभ auspicious ८२९, ११११, १२८४, १३७६,
१५२४, १८१०, १९४३, ६५, ६६, ७४.

शुभस्वति the two lords of splendour
(applied to the *As'vins*) ९८१, ८२,
१००१, ०२.

शुभमनी purifying १००३.

शुल्क price; tax; fee; nuptial fee (given to
the parents of the bride or bridegroom
at the time of marriage) ६३४, ६३, ७७,
७८, ८०, ८५, ७०८, १४, १५, ७८, ८३, ८४,
८९, ९९, ८१७, ३९, ५१, ६०, ७९, ८१, ९२१,
२८, १०२१, २४, ३४, ३५, ३७, ३८, ४०,
४२, ४३, ४४, ९८, ११०२, ०९, १६, ३०,
१२८६, १३४७, ७४, १४२८, २९, ३०, ३१, ४०,
४४, ५४, ६०, ६१, ६३, १६००, ११, ३५, ६१,
६६, ६७, ६८, ७१, ७९, १७०१, ५८, १८४८,
४९, ६६, ६८, ८४, १९२१, २२, ३६, ४१, ४४,
४७, ८३, ८५.

शुल्क the giver of *S'ulka* ८३९, १०२१, ४३.

शुल्कदातृ see शुल्क ८५१.

शुल्कविक्रयिन् one who sells (his daughter)
by taking nuptial fee १९७९.

शुल्कस्थान a toll-house ७७८, ८३, ८४, ८९,
१६६८, १७०६, ०८, १९२७.

शुल्कहर the receiver of the price paid for a
bride १०३४, १४३०.

शुल्कहानि forfeiture of the fee ८५१.

शुल्कादान receiving of a nuptial fee १०३४.

शुश्रूषक an attendant ८२५.

शुश्रूषण attendance; service ८१८, १५१६.

शुश्रूषमाणा attending १०७६.

शुश्रूषा service; attendance ८१६, १९, २४,
३४, १०२९, ५२, ५४, ७५, ११०९, ४२, १५२३,
१९७४.

शुश्रूषित served ११०९.

शुश्रूषु an attendant ८१८, १९, १३८५, १४०३,
१९७४.

शुश्रूष्य to be served १११०.

शुष्क dry १६८३, ८५, १७४१, १९३८.

शुकर a boar; hog ९०५.

शूद्र a member of the lowest fourth caste
७२९, ९३, ८०३, १३, १४, १६, १७, १८, १९,
२१, २३, ३६, ३९, ७९, ९५, १०१६, २२, २३,
२४, २९, ३९, ४३, ९३, ११०५, १०, १६, १९,
२३, ३१, ४३, ८४, ८५, १२४०, ४९, ५१, ७३,
८७, १३१०, ३८, ५५, ६४, ६५, ७४, ७५,
१५१८, ३०, १६०६, १०, १८, २०, २८, ३४,
३६, ३७, ४८, ५४, ५६, ६०, ६७, ७०, ७२,
१७२१, २४, ५२, ६२, ६८, ६९, ७१, ७२, ७३,
७४, ७९, ८८, ९०, ९२, ९४, ९९, १८३१,
४२, ४४, ४५, ४६, ५०, ६२, ६४, ७४,
९०, ९६, १९०६, २१, २७, २८, ३२, ३३, ३६,
४३, ५०, ६१, ६५, ६७, ६९, ७७, ८२, ८९.

शूद्रकर्म duty of a *s'ūdra* ८१९.

शूद्रकल्प resembling a *s'ūdra* ८१३.

शूद्रा (a woman) having sexual inter-
course with a *s'ūdra* १०३१.

शूद्रजाति the *s'ūdra* caste १३६५.

शुद्रदान gift of a *s'ūdra* १९८२.

शुद्रयोनि having its origin in *s'ūdrā*-caste; born of *s'ūdra* woman १०१७, १४०३, १९६८.

शुद्रवध murder of a *s'ūdra* १६०६.

शुद्रसधर्मेन् equal to a *s'ūdra* ११८५.

शुद्रा a *s'ūdra* woman १०२२, २३, २४, ९३, ११००, ०५, १२, १२४३, ४४, ७०, ८८, १३०९, ८५, १८३७, ३८, ४४, ५९, ६०, १९७८.

शुद्रागम co-habitation with a *s'ūdra* woman १८९१.

शुद्रापुत्र son of a *s'ūdra* woman ११०४, १२४०, ४१, ४४, ४५, ४८, ३६, ७८, ८३, ८५, ८६, ९०, ९६.

शुद्रावरोधन son by a *s'ūdra* woman १४०३.

शुद्रासुत see शुद्रापुत्र १२४६.

शुद्री wife of a *s'ūdra* १२५१, ५२.

शूर valiant; N. of a king ७८४, ८८, ८९, ८६१, ९८७, १३७६, १९२१, ८६.

शूर्प winnowing basket or fan ७६४, १८३७.

शूल a stake for impaling criminals १६१८, १७११, ३६, ४८, ६०, ६१, ६५, १९२९, ३६, ६८.

शूल्य to be impaled १८२९.

शृगालयोनि jackal-species १०६४.

शृङ्ग the horn of an animal ६०९, ९०५, १६, ८७, ९८, १९७६, ८२.

शृङ्गिन् a horned or tusked animal १६१२, २१, ५१, १८२०, १९३३, ३६.

शेष the penis ९८६, ९५.

शेष remainder; N. of a child ६८०, ७०५, ०८, ७२, ९२७, १०३८, ११८४, १२५३, १४३०, १५२९, १६१५, १९१७, ४१, ४८, ५६, ६०, ८८.

शेषण leaving surplus; a particular term in gambling १९०२.

शैल्य an actor ६७९, ८३.

शैलोपमोग use of a mountain १९४४.

शैशिर N. of a teacher and founder of a supposed *s'ākhā* of *R̥gveda* १३५६, ८४.

शोक agony; sorrow ८००, ०४, ९९७, १०४६,

१११३, १५, १७, १२६०, १९८४.

शोणित blood ९५१, १२७३, १३८४, १७९६, ९९, १८००, ०५, १६, २२, ३१, ३२, ४९, १९६७.

शोधन clearing ८२९, १११९, १३७६, १६९२, १७५३, ९२, १८८४, १९२९, ६७.

शोधित cleared ६३०, ७६७.

शोध्य to be cleared ७०८, १२२९, १८३३.

शौक N. of a *R̥shi* १३५६, ८४.

शौच purity ७५०, ८७९, १०२९, ४७, ८६, ११०६, १५, १९, १६७९, १८४५, १९१३, ४२, ७६.

शौचेयोक्त a patronymic १२६१.

शौण्डिक a vintner ६७९, ८३, ९९, ७०८, १४, २६, ८६२, ६३, १०३८, १६७९, ८२, १७१०, १९०७.

शौद्र relating to a *s'ūdra*; the son by *s'ūdra* wife १३२०, ४८.

शौनःशेष relating to शुनःशेष ७९२, १२५५, १९७५.

शौनक N. of a *R̥shi* १३६३, ६५, १५२४, १६०१.

शौनकीपुत्र N. of a teacher १९८२.

शौरवीर N. of a *R̥shi* १७६८.

शौरि a patronymic of *Vasudeo* १३७६.

शौर्य valour in arms ११२९, ९३, १२२१, २७, ३१, ३२, १४०२, १५५८, १६९६, १९२९, ८६.

शौर्यधन property acquired by valour १२२०, २३, ३०.

शौर्यप्राप्त see शौर्यधन ८०३, १२२७.

शौर्यहार्य see शौर्यधन १२३१.

शौर्यागत see शौर्यधन ११२९.

शौर्यान्वित see शौर्यधन ११४१.

शौलिक an officer of tolls or customs १६११, १९४४, ५९.

श्मशान cemetery ९२९, ३२, १६१६, ८०, १८००, २३, १९२४, ३०.

श्मश्रु the beard as the sign of the *Vānaprastha* order in a *Brāhmaṇa*'s life १२६०.

श्याम N. of a son of *S'ūra* १३७६.

द्याव dark ८१०, ९६३, ६५.
 द्यावदत् having dark or discoloured teeth
 ९९२, ९५, १५९१, ९२, ९९.
 श्रद्धा belief; N. of the daughter of *Prajā-*
pati ७९१, ९२, ८०३, ०६, ४२, १००६.
 श्रम labour ८५१, ९६२, १२१२, ३२, १६५१,
 १९८४.
 श्रमण a mendicant १६०३.
 श्रवस् glory; fame ११२२.
 श्राद्ध a rite relating to Manes or dead
 ८५४, ९२०, १०२२, १११९, १२२३, ५२, ८१,
 ८४, १३४९, ५०, ५६, ६२, ७४, ७७, १५१३,
 २४, २६, ६०, ८९, १९४३, ८२, ८७.
 श्रान्त tired ८५४, १६८२, १७५२, १८३१, ३४,
 १९३०, ३६.
 श्रावण declaration (legal validity) ६६०,
 ९००.
 श्रिया दत्त gift for artistic performance ८०८.
 श्री wealth ७९२, ८८६, १२४४, १४२४, १८९७,
 १९३०, ३६, ७७, ७९, ८३.
 श्रुत sacred learning १०९७, १६६०, ८७, १७७०,
 ७१, ७२, ७६, ९२, १९१७, ६६, ७३, ७४,
 ८६.
 श्रुतदेवस् N. of a daughter of *S'ūra* १३७६.
 श्रुतश्रवस् N. of a daughter of *S'ūra* १३७६.
 श्रुतागत acquired by sacred knowledge
 ११२९.
 श्रुति *Veda* ७७०, १०३३, ५०, ५५, ७६, १११३,
 ४६, ६३, १२७२, १३८८, १६५२, १७६९,
 १९२१, ३५, ४२, ४३, ७३.
 श्रुतिद्वैध contradiction among passages of
 the *Vedas* १०७०.
 श्रुति obedience; willing service (Monier
 Williams); food (*Sāyana*) ९२३.
 श्रूयमाण being heard १०१३, ४०, ११००, १२.
 श्रेणि(णी) a guild or association of traders
 ८६९, ७०, ७२, ७४, ७६, ९२५, १६७३,
 १९२२, ३२, ३३, ४६.
 श्रेणी(णि)प्रत्यय evidence of a श्रेणि ९२५.
 श्रेयस् superior; excellent ८८८, १०३८, १२८०,

८३, ८४, १३२१, १८०१, ४३, ९६, १९३९,
 ८४.
 श्रेष्ठ chief; most excellent ६६०, ८१३, ५८,
 ६१, १०७७, ११४३, ८१, ८४, १२४५, ६१, ६२,
 ८४, ८६, १३४६, १६०१, १९३०, ६३, ६४,
 ७८, ८१, ८४, ८६.
 श्रेष्ठभाग the largest share ११६८, ७०.
 श्रेष्ठिन् a merchant ८१४.
 श्रोत्र the ear १६००, १७७६, ८८, १९८१.
 श्रोत्रिय a learned *Brāhmin* ७२९, ७१, ८४,
 ८०३, ७२, ११६६, १३७६, १४०२, ६५, १५१८,
 २३, २६, १६२८, ३९, ६६, ६८, १७२७, २८,
 १८४१, १९२७, ३२, ४४, ५७, ७७.
 श्रोत्रियद्रव्य property of a learned *Brāhmaṇa*
 ७१६, १४७३, ७४, १५२३, २७, १९५०.
 श्रोत्रियस्व see श्रोत्रियद्रव्य १७६६.
 श्रौतक्रिया *Vaidika* rite १३२८.
 श्लोक a stanza ७९२, १२७२, ८८, १४१५, १५९२,
 १६६८.
 शस्त्रिन् a hunter ८०९, १९००.
 श्वगणिन् a hunter (having a pack of hounds)
 १६८२, १९२५.
 श्वन् a dog १६०६, १७, ८७, १८११, २९, ३४,
 ४२, ४३, ६५, ९०, ९१, १९२५.
 श्वपद a dog's foot or its mark ८३१, ३९,
 १६०९, २७, १७६०, १९७०.
 श्वपाक a person of an out-caste tribe ११०५,
 ८५, १८२७, ५०, १९१५.
 श्वपाद see श्वपद १६५३.
 श्वप्त्र a pit ९१६, १९, ४३, ५४, ५९, १६२०.
 श्वयोनि dog's species १५९२.
 श्वशुर a father-in-law ९८६, ८८, ८९, ९५, ९९,
 १०००, ०२, ०५, ०६, ०७, २३, २४, २८, ३५,
 ८३, ८४, ८५, ११०६, १९, १२२४, १३२९,
 १४०१, ०८, ३०, ६३, १७७७.
 श्वश्रू a mother-in-law ९८६, १०००, ०२, २३,
 २४, २८, ७६, ७७, ८३, ८४, ११०६, १४५०,
 ५३, १८८२, ९०, ९४.
 श्वहत killed by a dog ९०८, १६.
 श्वित्र white skin disease ७०७.

श्वेतवेलु N. of a *Rshi* १०२७, १२८४, ८५.
 षडदोत relating to six *Hotrs* १००६.
 षण्ड flower-garden ९०६, ३०.
 षण्ड an impotent man १०९४, १४०१, १९२१.
 षाड्गुण्य six measures or acts of royal policy ८६०.
 छीविका spittle १७९८.
 संकर confusion; sweepings ९५४, ५९, १०६८, ११०५, ०६, १५, १८, १३५१, १६०७, ६६, १९१६, ४३.
 संकल्पकुलमल an arrow whose neck is formed by desire ९९८.
 संकेत compact ८७२, १९४१.
 संक्रम a bridge १६१३, ३०, ५४, १९२९.
 संख्या a number; sum; calculation ७४७, ५०, १२३७, ३८, १७०६, १९२७, ५३, ६२.
 संगम union; intercourse ८४३, १०३३, ७६, १२५५.
 संग्र war; strife ६०३, ०५, ७९१, ९२, १६२३.
 संगृहीता taken possession of; enjoyed ९००, १६१७, १८४९.
 संग्रह accumulation; taking; adultery १०४०, ४७, ७६, ११०६, १२८७, १७०१, ५५, १८४४, ८५, ८७, ८९, १९२३, २४.
 संग्रहण adultery ९२७, १०३८, ११०६, १८४५, ४६, ५०, ५१, ५२, ५३, ५६, ७०, ७२, ८०, ८१, ८४, ८५, ८७, ८८, ८९.
 संग्राम war ११२२, १२२७, १३७४, १९२१, ४१.
 संघ corporation ७७१, ८४४, ६०, ६२, ६३, ६४, ११८५, १२२९, १६८१, १७७३.
 संघग्राह a rapacious animal living in group १९२५.
 संघात corporation ८६१, ७१.
 संज्ञान unanimity; agreement ८५८, ५९, ९०२.
 संतति progeny; offspring; succession ६१०, २१, २६, ३५, ६८, १११२, १८, १३५०, ८४, १५२९, १९८४.
 संतान see संतति १०२३, ५५, ६५, ११०१, १४, १८, ९४, १२५४, ५५, ५९, ७३, ८२, १३४८, ८४, १४७१, १५११, १९८२.

संदंश the index finger १६१७, १९, ६९, ८०, १७३७, ६०, ६५, १९०३.
 संदात one who ties up or fetters १७११.
 संदिग्ध doubt ९५१, १२४५, १७५३, १९१४, ४१, ६७.
 संदित bound; detained १७११.
 संदिष्ट promised; assigned ८२६, १६३४, १९२२.
 संदेह doubt १५७५, ८१, १९१८.
 संधात one who holds together १००३.
 संधान union; the act of joining १५८२, १६८४, ८६.
 संधि agreement; boundary line; horizon; joint; explosion ८७४, ९९, ९०१, ३४, १००३, १५८२, १६८५, १७११, १९२९, ७५.
 संधिच्छिद् a house-breaker १७५८.
 संधिच्छेत् see संधिच्छिद् १७६५.
 संधिच्छेदकृत् see संधिच्छिद् १७६०.
 संधिच्छेदिका (a woman) who cuts off any of the bodily joints (*Shānshūstri*); (a woman) who breaks the joints (of a house) for commission of theft (*Ganapatishāstri*) १६१९.
 संधिमेत् see संधिच्छिद् १६७०, १७६४.
 संध्या a particular religious daily duty १६४८, १९६४, ६५.
 संनिष्ठ proximate; near १६२०, १७७२.
 संनिधान nearness ६११, ३८.
 संनिधात one who is near at hand; receiver of stolen goods १६९७, १९२९.
 संनिधि nearness; presence ७४२, ८९६, ९३६, १०७७, १४५२, १६८५, १८८७, ९१, १९६६.
 संनिपात encounter; mixture; sexual intercourse with १६८२, ८६, १८४३, १९३९.
 संनियन्त one who restrains or chastises १९३१.
 संनियोज्या (a widow) to be appointed to bear children for her deceased husband १०२०.
 संनिरोध confinement; imprisonment १८४७.
 संनिरोद्ध्या to be confined १०५७.

संनिविष्ट married १२००, १४१७, १९५०.
 संन्यास profession of asceticism १३७४.
 संपत्नी together with her husband १००२, ०४.
 संप्रतिपत्ति consent; permission ७२४, ९१९.
 संप्रतिपादक a giver (of aid); defender १६५३.
 संप्रतिरोधक confinement; imprisonment १४४७.
 संप्रतिश्रय dwelling १७५३.
 संप्रति delivery १२६२.
 संप्रत्यय evidence; proof ७६८.
 संप्रदातु one who gives or delivers over १३१५.
 संप्रदान giving ७३६, १६१३, १९२१, ८१.
 संप्रयोग the act of joining together; sexual union; the specific procedure of religious rite (without *Mantra*) १०२९.
 संप्राप्तमैथुना (a lady) who has enjoyed sexual intercourse ११०१, १६.
 संप्राप्त्यवहार attained majority १२०१.
 संप्रेषण the act of sending; dispatch १८८१, ८५, ८७, ८९.
 संप्लव accident; chaos ८५२.
 संबन्ध relation १२६६, १३२८, १५३०, १७८९, १८४४, १९८८.
 संबन्धिका obsequies usually performed by relatives १६१६.
 संबन्धिन् a relation ७०४, २५, ८६, ८०८, १५२७, १६२७.
 संबाध a crowd १६२१.
 संभल a match-maker १०००, ०४.
 संभव birth; production १०७०, १२७३, १३८४, १७१८, १९६७.
 संभाषण conversation १३९२, १८५३, ८०, ८५, ८९.
 संभाषा conversation १०३६, १८५३, ५४, ५५, ७१, ८९, १९३६.
 संभाषित agreed; told ८४३, ४४, १८५०.
 संभूयकारित्व the acting in concert or in company १५७५.
 संभूयकारिन् a co-partner; a partner in a

joint concern ७८१, १५४७.
 संभूयकृत्य collected merchandise to sell whole-sale १६७९.
 संभूयवणिजः merchants in a company १६६९.
 संभूयसमुत्थातृ see संभूयकारिन् ७७१.
 संभूयसमुत्थान engagement in a joint concern ७७१, ८०.
 संभूयोत्थाननिष्कृति rules relating to concerns of partnership ८०२.
 संभोग enjoyment; possession ९५७, ११३०.
 समुष्पला desirous ९९७.
 संयोज्या to be employed ११०६.
 संरब्ध joined hand in hand १६४९, ८५.
 संरम्भ a quarrel ११०२, १८२६.
 संरुद्ध imprisoned; restrained १६९०, १८०९.
 संरुद्धक imprisoned १६९०.
 संरुद्धिका see संरुद्धक १६९०.
 संरोध check; confinement ७२५, ८१७, ४४.
 संलोभन allurements १८४६.
 संवत्सर year; year personified ६०९, ३३, ३७, ९६, ७११, ८४२, ९१५, ४८, १०२०, २४, ३९, ४०, ५५, ९५, ११००, १२, १३९३, १४०२, २८, १५८७, ९६, ९८, १६१६, ६५, ७१, १७९३, १८६१, ६३, १९४७, ४९, ५९, ६४, ७८.
 संवनन propitiating; causing mutual fondness ९९६, ९७, ९८, १६८०, ८१, १८५०.
 संवसु a fellow-dweller; an epithet of die (of dice) १९०२.
 संवाद agreement १३७६.
 संवादित agreed to ७१३.
 संविद् compact; mutual understanding ७७७, ९२, ८५७, ५९, ६४, ६७, ९७८, ९४, १८३६.
 संविदान mutually agreed ६०१, ०४, ८५७, ११२२.
 संविदत्त a gift for the acquisition of higher world ८०८.
 संविद्विधान rule of compact ८७२.
 संविभाग partition; division ८१६, ९९, ११२२, १९२४.
 संविभागिन् a partner ८६०.

संव्यवहार mutual dealing; transaction १०९८,
१३८८, १६८०.

संव्यवहार्य to be allowed to mix in society
१६४४.

संशय doubt; danger ८०५, ०६, ३१, ९३५, ४९,
५५, १२६३, ६४, ६६, ८२, ८३, ८६, १३५५,
९०, १५६९, ८१, ८८, १६०४, ६५, १७३५,
५७, ६६, १९११, १४, २१, ६६, ६७, ७५, ७८,
८३, ८५, ८६.

संसत् an assembly ६६०, ७२७, ८०७, १९, १२८७,
१८३५.

संसरण a passage ९५३.

संसर्ग association; reunion ६७३, १०२५, ४८,
१५४१, १६४७, ८३, ८५, १७५३, ६०, १८८७.

संसृष्ट reunited १५२९, ४०, ४४, ५२, ५६, ५७,
५८, ६०, ६१, ६३, ६७, ८८, १७५४.

संसृष्टधन property of the reunited co-
parceners १५४२.

संसृष्टमैथुना (a maiden) co-habitated १०९७.

संसृष्टरूप mixed in form or kind; adulterated
८९१.

संसृष्टिन् a reunited kinsman १५४०, ४१, ४२,
४४, ६२.

संस्कृतव्या to be consecrated with the ne-
cessary ceremony १११८.

संस्कृते one who performs a *Samskāra* ७८७,
९०, ९६०, १२८८, १५२६.

संस्कार a sacrament; repair; refining ७०३, ५५,
८७३, ९६०, १०८५, ९३, ९८, १११३, १२७८,
८७, १३०९, ७७, १४१६, २२, ५३, ७३, १५२४,
५४, ८४, १६४८, १७४७, ६०.

संस्कार्य to be consecrated १११८, ९५, १२८७,
१३८४, १४१९, २२, १५८६, ८७.

संस्कृत consecrated; sanctified ८२०, १०१९,
२१, ८८, ११०९, १२३४, ६८, ७२, ७९, १३०२,
५०, ७७, १९२७, ७९.

संस्कृति see संस्कार ८३४, ७३, १३८४.

संस्तम्भ obstinacy ६११.

संस्थाध्यक्ष superintendent of commerce १६७७,
८३.

संस्थित dead; living together; resting; com-
pleted ६०४, ७९१, ८१४, ९४६, ६०, १०२६.

५९, १३१९, १४३२, ७३, १५२२, २७, ५६, ५७.

संस्नाव a kind of offering or libation ११६१,
६२.

सकाम willing ८४४, १२६९, ८५, १८४८, ४९,
५०, ६६, ६८, ७४, ७६, ८३, ९२.

सकुल्य agnate; a relative ७०४, ९००, १०७७,
९५, १२५१, ५२, १४६८, ७६, १५१२, १८, ३०.

सकुल्यगामि(धन) (property) inheritable by a
sakulya १४७०.

सक्थि(सक्थन्) the thigh ९८६, १७८१, ९६, ९९,
१८१७, ७१, १९७६.

सखिन् a friend; companion ६००, ९२२, २४,
७२, ७३, ७५, ८२, ८७, ९९, १००५, ११५८,
१२६०, १३२९, १८३६, ९३, १९७८, ८५.

सखिवधू friend's wife १०२०.

सखिली friend's wife १८८२.

सखी a female friend or companion ९७५,
७९, १००१, ७५, १८३६, ८२.

सख्यं friendship ९७९, ८९, १००९, १०३६,
१९८०.

सगर N. of a king १३२९.

सगर्भोद्भि married while pregnant or carry-
ing १२८८.

सगोत्र a kinsman of the same family;
cognate ७७१, १०१८, २२, ८९, ९४, १११६,
१२३१, ३२, ८८, १३१९, ३०, ५५, ७२, ७५,
१४०३, ७१, १५२६, २७, १८८२, १९८८.

सगोत्रिन् a member of the same family ८९६.

सजात a kinsman ८३९, ९२४.

सजाति belonging to the same caste १०५४,
९५, १२५१, ५२, १८३२, ७२.

सजातीय of the same kind or caste ८९०,
९९, १०२४, १३३७, ५५.

सजात्य see सजाति १५१२, १८७०.

सत्तूर्या accompanied by music ८१४.

सत्कार honour ८६७, १६३९, १९३२.

सत्पति a mighty lord ८११.

सत्पुत्र a worthy son १२४८.

सत्यप्रियह acceptance of gift from virtuous men ११२६.

सत्य true; faithful; truth ५९९, ७५०, ८१२, १८, ६४, ९७, ९६८, ९७, १००६, ३१, ३२, ६९, ७६, ११४४, १२८३, ८६, ८८, १६०३, ५६, ६४, १७७१, ७२, ७९, १८३७, ३९, ९५, ९६, १९०३, ०८, १३, ५५, ६३, ६४, ६५, ६६, ६७, ७९, ८४, ८५.

सत्यङ्कार promise; earnest-money; advance (money) ६४५, ५६, ८८५, ८९, १९७५.

सत्यवादिन् truthful ७३८, ४७.

सत्यव्रत strictly truthful ९५१, १०२२.

सत्यसंगर true to an agreement or promise १२५५, १९८६.

सत्यसाक्षिन् a truthful witness ९३८.

सत्याभिसंध true speaking १६५६.

सत्र a sacrificial session ७७३, ८१२, १३, ११६१, ६२, १७००, १९२०.

सत्रिन् a spy ८६२, ६३, १६७९, ८०, ८१, ८७.

सत्स्त्री an honest woman १०२८, १११८.

सत्त्व property of a *Brāhmin* १४६८.

सद fruit ६१२, ३०, ९११, १८.

सदन habitation १२७१.

सदस् a house; assembly १४१५, १६४४, १९७९.

सदृश suitable (by caste and quality); equal ६९५, ७५७, ६७, ८६१, ९९, १०११, १९, २०, ४१, ४२, ५८, ११७५, १२३६, ४४, ६९, ८०, ८३, ८४, ८५, १३००, ०४, ०५, ०८, २१, ५०, १५१६, १७६४, १९८६.

सदोष defective; illegal ७०९, ६५, ८८७, ८९, ९४.

सद्वान् habitation ८११.

सधन wealthy ७२४, ३०, १०७७.

सधस्थ abode १००३, १२५७.

सध्रीचीन united. ९९८.

सनातन eternal ८७५, १०२७, २८, २९, ६६, ७५, १२४४, ८४, ८६, १५१३, २६, १९३१, ४०, ६४, ६७, ७८.

सनाप्ति uterine १४३२, १५१३, १८, ४४.

सनि gain; acquisition १२५४.

सनिवृ a husband १२५४.

सन्धा compact; boundary १६०३.

सपत्न rival ९९१, १००६, ०७, ११४४, ८१, १२५४, १९०२.

सपत्नी a co-wife ८४०, ९९०, १८७४.

सपत्नीक accompanied with a wife १३०५, ७४.

सपत्नीज son of a co-wife १३५०.

सपत्नीसुत see सपत्नीज १३७३, १५२९.

सपिण्ड proper blood relation; allied by funeral or *Srāddha* oblation; agnate; kinship through seven and five generations on the father's and mother's side respectively ७०३, ८३९, ९६, ९८, ९९, १०४०, ६५, ८९, ११०३, ४१, १२०३, ४५, ५१, ५२, ७९, १३५५, ५८, ६५, ९२, १४०३, ६६, ६८, ७०, ७६, १५१४, २०, २६, २७, २९, ३०, ४१, ५५, ६०, ८७, १६१३.

सपिण्डिन् a *Sapinda* १५२७.

सपुत्र having a son ६७८, १२४४.

सप्रत्ययभोग्याधि an enjoyable deposit which diminishes the loan with its interest ६५८, ६०.

सप्रधन wealthy ६९९.

सफल fruitful ८००, ०७, १३५५, १५८८.

सबन्ध having a pledge; secured by a pledge ६३४.

सबन्धक vide सबन्ध ६१९, ७३१, ५२, ८६.

सबन्धचारिन् a fellow-student १४७१, ७९, १५२६, २७, ३०.

समर्तुका having a husband १४५९.

सभा an assembly ८१९, ७३, ९९५, ९७, १५२०, १६९५, १७५४, १८९१, ९४, ९६, ९७, १९०३, २९, ६३, ६४.

सभापाल the keeper of a public building, gambling house or assembly १८९७.

समार्य having a wife १०२६.

समावली fit for an assembly ९६७.

समाविन् see सभापाल १८९८.

सभासद् member of an assembly ८७९, ९८, १८९६, १९६३, ६४.

सभास्थानु a post at a gambling-house; persistent gambler १८९७, ९८.

सभिक see सभापाल १९०३, ०८, ०९, ११, १३, १४, १५.

सभ्य a judge; member of an assembly; a particular consecrated fire १६११, ४४, १७५८, ५९, १८९१, ९६, ९७, १९१४, ३३, ६३.

सम equal; even ६३६, ३७, ७२, ७५, ७६, ७७, ७०७, ०९, १२, १६, २८, २९, ३५, ४३, ४५, ४८, ४९, ५१, ५५, ५६, ६५, ६८, ७०, ७१, ७२, ८१, ८४, ८५, ८८, ९०, ९४, ८१०, ४६, ७९, ९८, ९९, १००, ०१, १३, ४०, ४८, ५१, ५४, ६१, १०२८, ३०, ११४६, ४९, ५१, ५२, ६४, ७२, ७३, ७९, ८२, ८४, ८५, ९०, ९२, ९३, ९४, ९९, १२००, ०३, ०४, ०७, ११, २२, २३, ३३, ३७, ३८, ३९, ४३, ४४, ४९, ९७, १३१६, २९, ३०, ४८, ५५, ५६, ७३, ७४, ८७, १४०६, ११, १३, १४, २९, ३२, ४२, ६२, ७१, १५४१, ४३, ४४, ७१, ७३, ८५, ८७, ९५, १६३०, ५९, ७०, ७८, ८६, १७०५, ५४, ५५, ५७, ५८, ६२, ६७, ७१, ८९, ९०, ९४, ९८, १८०६, १४, २६, ३०, ३१, ३५, ४८, ४९, ६६, ७९, ८४, ८६, ८७, १९०७, ३०, ३६, ३९, ५०, ५४, ५८, ६४, ६५, ६६, ७०, ७१, ७४, ७५, ८४, ८७, ८८.

समग्रधन entire property १३७५, १६०९.

समद a strife; battle ११२२.

समन feast ९८७, ९७.

समन्त्र one who has conspired with १६१९.

समन्त्रक accompanied with sacred verses १५२३.

समभाग equal share; having equal share ११८४, १२४४, १३५५, १४६२, १५७४.

समभागिन् having an equal share १२३१, १३७२.

समय agreement; convention ७८१, ८२८, ४१, ५९, ६०, ६२, ६३, ६४, ६५, ६९, ७०, ७२, ७३, ७७, ८८, ९८, १०२७, ७७, १२६३, ८७, १७६४, १९१३, २२, ४२, ८५.

समयाचार the law of agreement; convention ८८९.

समयानपाकरण breach of agreement ८५९.

समयानपाकर्म breach of agreement ८५९.

समर्थ cheap; proper price ६०९.

समर्थ capable ७३१, ८८, ८९, ८५३, ६३, ७३, १०४०, १११२, १३२९, ६३.

समवर्ण of equal caste ८३६, ११८४, १२३४, ३७, ४९, १७७१, ७४, ८७.

समवाय coming together; a guild; congregation ७८५, १०३४, १२३९, १६१५.

समवायिन् a partner; member of a company ७८५.

समविद्य equally educated १२२७.

समविभाग having equal share in the division १२३४.

समवेत united; come together ७७३, ८६, ८८, ८९८, ११९३, १२००, २२, १४२४.

समांश having an equal share; equal share ७९०, ८७६, १२२२, २३, ४९, ५१, १४१३.

समांशभागिन् an equal-sharer ११९३.

समांशभाज् see समांशभागिन् ११९२, १४२१, ६३.

समांशहारिणी entitled to take an equal share १४१३.

समांशिका see समांश १४०८.

समांशिन् see समांशभागिन् ७८७, ८८, ९०, ११६८, ८०, ९३, १२००, २२, १४१३, १५५८.

समा equal; year १२२४, ८६, ९४, १४७४, १५१२, १३, ८२, १९६५, ८६.

समाकृत brought; jointly owned १५४०.

समागम union ८६३, १६९६, १९२९.

समाज a meeting; assembly; society १०५८, ८५, ११०७, १६९५, १७५४, ५५, १९२९.

समान same; common; equal ६०३, ०५, ७८६, ८५८, ५९, ७९, ९९७, ९८, १०००, ०२, २२, २३, ११७३, ८३, ९३, १२३७, ३८, १४१५, २४, १७८९, १८३६, ४९, १९७९.

समानगोत्र being of the same Gotra १०२२, १३५५.

समानतीर्थ having a common preceptor

१९८६.
 समानपिण्ड vide सपिण्ड १०२२.
 समानप्रवर having the same *Pravara* १०११,
 ९४, २२.
 समानभागिन् entitled to equal share १९८८.
 समानर्षि having the same *Rshi* (for an-
 cestor) १०२२.
 समानसलिल vide समानोदक ९०१.
 समानांशा having the same or equal share
 १४०८, १४.
 समानार्थ having the same *Rshi* १०२०, २२.
 समानोदक having (only) libations of water
 (to ancestors) in common १०२२,
 १५२७.
 समानोदर्या descended from the same mother
 १००५.
 समापत्ति yielding; atonement १६०६, ६४.
 समाप्तकरण one whose action is proved by
 evidence completely १६८६.
 समारूढक a bridge ९२६.
 समावृत्त returned home after having com-
 pleted his studies; one who has per-
 formed the completion rite of *Brah-
 macharya* ८२६, १९४८, ५१, ६३.
 समाहर्तु a collector १६७९, ८१, ८२, ८८.
 समाह्वय a sport with betting on animals
 १९०३, ०४, ०५, ०६, १०, १३.
 समिति an assembly ८५८, १६०१.
 समिथ encounter; conflict ५९९, ११२२.
 समिध् fuel १५७०, १६७२, १७५२, १८४१, १९३६.
 समीरण the wind god १९७०.
 समुत्कर्ष increase १७७४.
 समुत्थान repair; recovery; compensation;
 the price of recovery and repair १६१८,
 १७९९, १८००, ०५, १९, ३१, ३३.
 समुत्थापन reinstallation १६१३.
 समुद्र a round box १६९७, १७३३.
 समुद्र sealed; ocean ६१९, ७४०, ४७, ८५४,
 ९२४, ९८, १०३१, १६१०, ३४, १७५४, १९१९,
 २२, २४, २७, ३९, ४५.

समुन्नता (a boundary) raised ९६१.
 समूढा a married (girl) ११०९, १४५०, ६०.
 समूह congregation ८६५, ६७, ६८, ७४, ७५,
 ७७.
 समृद्ध wealthy ७१०, ९१, ८०७, ४२, ९६२,
 १००३, १२२२, १९३१.
 समृद्धि prosperity १००३, ०७.
 सम्यच् combined; united ८५९, ९६७, ७३, ९८,
 १२६१.
 सम्राज्ञी a queen or any woman who is su-
 perior in rank ९८६, १०००.
 सरक a precious thing १६७५.
 सरण्यु N. of a daughter of *Tvastr* १००४.
 सरस् a lake ९६२, १९२४, ८५.
 सरस्वती N. of a river ७९१, ८१२, १३, ९७२,
 १००२, ०६, १२५८.
 सर्ग creation of the world ५९९, १०३३.
 सर्प a snake ८४०, ९१८, १०३२, ३३, १६१५,
 १८३४, १९१४, २४, २५, ६६.
 सर्पण creeping animals (such as serpent)
 १९१६.
 सर्पि(र्ष)राज्ञी N. of the verses १०१६.
 सर्पिस् ghee ६२६, ३२, ८४३, ९७८, १८४१, ४५,
 १९४०.
 सर्वज्ञव्यापन proclamation of the omniscient
 power १६८२.
 सर्वदान gift of one's all ८०३.
 सर्वद्रव्य entire property ९३२, ११८६.
 सर्वधन entire property १०३१.
 सर्वनाश complete ruin १०१४.
 सर्वपण्य merchandise of every sort ८८८,
 १७०८, १९२७.
 सर्वभक्ष्या omnivorous १०१७.
 सर्वभूत all creatures ८६१, १०७०, १६२३, ४६.
 सर्ववाद all kinds of disputes ७८५, १६४८,
 ५०.
 सर्ववास्तु landed property of every kind
 ९५५.
 सर्ववेदस see सर्वस्व ७९१, ९२.
 सर्वस्व entire property ७९४, ९६, ८०२, ०४,

०५, ०७, ४३, ६३, १०९९, १२५२, १६३२,
५४, ९०, १७४८, ५०, ६०, ६१, ६२, ६५,
१८४७, ५०, ६२, ६३, ९२, १९१३, १५, ४३,
६९, ७०.
सर्वस्वहरण confiscation of the entire property
८६९, ७३, १६०६, ४३, १७८८, १८४१, ८३,
९१, १९३५.
सर्वस्वहार see सर्वस्वहरण १६२७.
सर्वस्वपहार see सर्वस्वहरण १६११.
सर्वहर appropriating everything १८८६.
सर्वहार see सर्वस्वहरण १७०६, १९२७.
सर्वोपहार see सर्वस्वहरण १६६८.
सर्वार्थव्यपलापिन् denying all the charges ७४९.
सल्यक (a loan) secured by a surety ६३४.
सलाम (a loan) accompanied with interest
६५८.
सलिल water ७८८, ९१, ९२, ११११, १८३८.
सवन a Soma festival; any oblation or sa-
crificial rite ७७१, ९७५, १०३०, १६६५.
सवर्ण having the same colour or caste ७०३,
१००४, २३, ३० ३६, ३९, ७५, ८८, ९१, ९६,
११०३, ०५, ०९, १३, १८, ८४, १२०३, ३७,
४३, ४४, ४५, ४९, ६६, ६८, ८१, ८३, ८७,
८८, १३४९, ५०, ५१, ७४, १४६७, १५२५,
६५, १६७९, ८१, ८७, १७७१, १८४६, ४८,
७५, ८३, ९०.
सवर्णाज born of a wife of the same caste
१४०२.
सवर्णापुत्र see सवर्णाज १२३९, १३८६.
सवितृ N. of a sun-deity ९७६, ७९, ८३, ८५,
९१, ९८, १०००, ०१, ०२, ०३, ०४, ११५८,
५९, १४२३, १८३६, ९५, ९६, १९६७.
सवृद्धि see सलाम ७१५, १४५८.
सवृद्धिक see सलाम ६५६, ८९८, १४३०, ६१.
सव्य right १९०१, ८१.
ससती sleeping ९६६.
ससाक्षिक having a witness ६४६, ७९, ९०,
७२६, ३२, ५०, ९५५.
सस्य corn ६११, ७७१, ८४७, ४९, ९६, ९०५, ०६,
१३, १४, १७, १८, १९, २१, २४, ३०, ४७,

१०७३, ११०२, १६१८, ६९, ७१, १९२१, २४,
३६, ७६.
सहकारिन् an associate ७८६.
सहग्राहिन् a co-partner (of the debt) ६७९.
सहजीविन् living together १४७३.
सहदेव N. of a Pāṇḍava ८१८, १९.
सहयर्मचरी (चारिणी) a legitimate wife १०७७,
१११८.
सहयर्मचर्या the fulfilment of religious duties
(in common with the husband) १०३४,
१११२.
सहपति a co-husband (?) १०११.
सहप्रस्थायिन् a fellow traveller १९२२.
सहमाना victorious ९९०.
सहवास dwelling together; common abode
११४२, ९५, ९९.
सहवासिन् one who lives with another १५२५.
सहस्र force; power ९९०, १६४१, ४८, १७४४,
१८८६.
सहस्राष्ट्र a kind of son (seen fortuiously)
१२६५.
सहस्थान living together १२४७.
सहस्थित a companion १६१६.
सहस्रयु possessing a thousand cows १६६०,
१७२५.
सहगत (property) received with (the wife)
१२२८.
सहाध्यायिगामि (property) inheritable by a
fellow-student १४७०.
सहाय a companion ७४४, ८५४, १०३३, १६४७,
४९, ५१, ५३, ८१, ८५, ८६, ९६, १७५३,
१९२९.
सहोद a son received with the wife;
possessing the stolen goods १२६३,
६५, ७०, ७३, ८३, ८४, ८८, १३०८, २०, ३४,
४६, ४७, ४९, ५१, ७३, ७४, ७५, ७६, १६६७,
१७५१, ५२, ६२.
सहोदज see सहोद १३९०.
सहोदर a uterine brother १२५१, १३४८, ८४,
१४३२, १५२५, ६७.

सांतानिक person having an issue ८७५.
 सांप्रदायिक traditional १४२७.
 सांवत्सरी yearly १९७६.
 सावननिकी (medicine) capable of captivating ८६३.
 साव्यवहारिक a merchant belonging to a trade-guild ७३७.
 साक्षिकृत production of witness १८३४.
 साक्षिचोदित established by witness ७१५.
 साक्षित्व the office of a witness १५७५, ८०.
 साक्षिन् a witness ६०८, ५४, ५६, ६९, ७५, ७२७, ३१, ३७, ५१, ५५, ६८, ८५, ८६, ८९९, ९३४, ३६, ४४, ४८, ५०, ५५, ६१, १५७१, ७५, ८०, ८१, ८२, ८४, १६११, १३, २८, ३५, ८५, १७५९, १८००, ३२, ९१, १९०९, ११, १४, ६४, ६५.
 साक्षिप्रत्यय evidence of a witness ८४३, ९३५, ४४, १९०७.
 साक्षिभावित proved by a witness ६८४.
 साक्षिम्त having the evidence of a witness ६२८, ५०, ९०, ७४७.
 साक्ष्य evidence of a witness ६७२, ७७, ७१५, २१, ५८, १९६४, ६७.
 सागर ocean १०३१.
 साचिव्य assistance १६१७, ८३, १८४९.
 सात a gift ९९०.
 सादन abode; world १२६७.
 साधक one who realises or exacts debt; accomplisher ६६१, ७७, १२२८.
 साधन means (of proof) ७४१, ९५७, १११९, १७६४.
 साधनीय to be reclaimed १५७३.
 साधारण common to all ७९८, ८७२, ७४, ९७, १०५५, ९८, ११३०, ६०, १२३१, १३५६, १५७३, १६१०, ३४, १९३७, ६५, ८६.
 साधारणी (a woman) common to all ८४१, १६१२.
 साधित recovered ६७५, ७२२, ३०.
 साधु good; virtuous ६७१, ७२, ७६७, ८५९, ९५१, १०४४, ६८, ७६, १११०, १९, १४००, ०४, ७०, १६२८, ३९, १७०१, २६, १८९८,

१९२३, २७, ३२, ६५, ७४.
 साधुदेविनी playing skilfully १८९८.
 साध्य to be claimed, paid or completed ६८०, ८४८.
 साध्यमान to be realised ७१६, २१, १९६७.
 साध्वी chaste or virtuous १०१७, २४, २६, २९, ३०, ३३, ३८, ५३, ५५, ६०, ६३, ६४, ७६, ९९, ११०७, १०, ११, १४, १६, १८, १९, १२६५, १३९४, १४०१, ०२, १५१६, २०, २४, १६५३, १८८२, १९७९.
 सानुक्रोश a compassionate १०३२, ७७.
 सान्त्व gentle manner ७२७, १९२७, ८६.
 सान्निध्य presence ७०७, ९००, ०१.
 सान्न्वय along with family or descedants; in the presence of all ७०४, ५८, ८३७, १६४८, १७१९, ६१.
 सापत्न a step-mother's offspring १२३७, १५६३, ६७.
 सापत्नमातृ a step-mother १४६३.
 सापिण्ड्य the condition of being a *Sapinda* १२८२, १३७२, ८३, ८४.
 साप्तपौरुष extending to or comprising seven generations १३८३, १५३०.
 सामक the principal of a debt ६१०, ५८.
 सामन् peaceful means or method; a chant; *Sāmaveda* ७२५, ३१, ४१, ४८, ८६१, ६२, १०००, १०, ११, ११८१, १६४७, १९४१, ८९.
 सामन्त a neighbour; minister ८९६, ९७, ९८, ९९, ९००, ०१, १८, २९, ३६, ३८, ४०, ४४, ४५, ५१, ५५, ५६, ५७, ५८, ६२, ११४२, १५६९, ८९, १६३२, ९८, १७५६, १९२२, २९, ३०.
 सामन्तप्रत्यय the evidence of a neighbour ९२५, २६, ३०, ३७, ५५.
 सामन्तविरोध difference among neighbours ९२५.
 सामन्तानुमत approved by a neighbour ९१८, ६१.
 सामयिक conventional ८६६.
 सामर्थ्य prowess ७३७, १६४७, १७५७, १८२९,

३२, १९२१.
 सामान्य common ७७१, ८०२, ०७, २५, ९२७,
 ४६, ६०, ११९२, १२२५, १४६२, १५६९, ७१,
 ७२, १६३३, ८४, ८६.
 सामान्यग्राहक a kind of surety ६७७.
 सामुद्र sea-faring; one who acts contrary to
 the rules of *Varnāśhrāma* ६११, २०,
 १६६७.
 साम्पराय the next world १२६७, ७१ १३५५.
 साम्य equality ८९७, १४२१.
 साम्राज्य kingship; empire १०००, १८७०, ९६.
 सार ornament and jewellery; importance;
 essence ७३७, ८१, १०७५, १२८३, १६१४,
 ६७, ७५, ७७, ८५, ८८, ९५, १७३३, ३८,
 १९२७, २९, ४५.
 सारथिन् a charioteer ८४२.
 सारमेय a dog १८८७.
 सार्थ a merchant; a travelling company of
 traders ७३५, १६६८, ८२, १९२२.
 सार्थिक a merchant १६२०.
 सार्वकालिक belonging to all times १९४२.
 सार्वभौम (विधि) universal (rule) ६२५.
 साल the *S'āla*-tree ९३३.
 सालावृक a hyæna ९८९, १६०३.
 सालावृक्षेय see सालावृक १५९४.
 सवित्री N. of *Sūryā* or a daughter of *Savi-*
tr; N. of the wife of *Satyavat* ९९९,
 १००२, ०६, ७७, १९७९.
 साहस violence; robbery; heinous offence;
 punishment for an offence ६५५, ७२९,
 ९२७, १०३८, १११९, ३०, १२६७, १५८१,
 १६०४, ०५, १३, १४, १८, २२, २३, ३३,
 ४१, ४२, ४३, ४४, ५५, ४६, ४८, ४९, ५०,
 ५५, ६९, ९१, १७४४, ५०, ६१, ६२, ७८, ९२,
 १८११, २०, २४, ३४, १८८१, ८४, ८८, १९२३,
 ३३, ६५, ६८, ७०, ७५, ८३, ८७.
 साहसदण्ड punishment for the commission of
 violence or offence १६१४, १८, १९, २०,
 २१, ७६, ८६, ८८, ८९, ९०, १७९८, ९९,
 १८००, ५०, १९०४, २२.

साहसपदवाच्य denoted by the term *Sāhasa*
 १६१२.
 साहससाधक evidence of a heinous offence
 १५८१.
 साहसस्तेय theft coupled with violence १६४५.
 साहसिक one who commits *Sāhasa* ८०६,
 १६२२, २३, ४६, ४७, १७६०, १८६९, ९०.
 साहसिन् see साहसिक ८७४, ७६.
 सिंह a lion १२८७, १९८५.
 सिकता sand; gravel ९५०, ६१, १९०१.
 सिद्ध accomplished; endowed with super-
 natural qualities ८६३, १६७९, ८१, ८२,
 १९०७, ०९, २४, २५, ४३, ७०.
 सिद्धि decision; attainment ६४१, ४९, ५४,
 ५७, ६०, ७७१, ८०३, ५३, ९५२, ५५, १३७७,
 १६५१, ५९, १९२०.
 सिन food ९९०.
 सिनीवाली the day of new moon and its pre-
 siding deity ९६९, ९३, १००२, ०८.
 सिन्धु river; waters ९२४, ६३, ८०, १०००,
 १९२०, २१.
 सिरी a shuttle; a weaver ११२१.
 सिलाची a particular medicinal plant १९८०.
 सीता a furrow (personified and worshipp-
 ed as a kind of goddess); N. of the
 wife of *Rāma* १००६, ७७.
 सीताद्रव्य an implement of husbandary १६७२,
 १७१७, १९३०.
 सीमन् a boundary ९२९, ३६, ४०, ४१, ४७,
 ६१, ६२, १६५४, १७४३.
 सीमनिर्णय decision regarding a boundary
 (dispute) ९४५.
 सीमन्तोन्नयन N. of a *Sasmkāra* observed by
 women in the fourth, sixth or eighth
 month of pregnancy १११४.
 सीमलिङ्ग a boundary-mark; land-mark ९३६.
 सीमविवाद a boundary-dispute ९२९.
 सीमवृक्ष a tree serving as a boundary-mark
 १८००.
 सीमसाक्षिन् witness with respect to the

boundary १३६.
सीमसेतु a bridge or causeway serving as a boundary १२९.
सीमा a boundary १२५, २६, २९, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३९, ४०, ४२, ४४, ४५, ४६, ४७, ५०, ५१, ५४, ५६, ५७, ५८, ६०, ६१, १८२३.
सीमाकृषण ploughing on the boundary १४०, ६२.
सीमान्त extremity of boundary १५०.
सीमान्तवासिन् a resident of the extremity of boundary १३६.
सीमापहारिन् one who takes away boundary-marks १२९.
सीमाप्रवर्तक one that serves the purpose of a boundary-mark १६१.
सीमाबन्धविनिश्चय the determination of boundaries १४९.
सीमाभेत्ता a destroyer of boundary १२५.
सीमाभ्रान्ति doubts regarding boundary १५०.
सीमामध्य a boundary separating two contiguous fields १४६, ६०.
सीमालिङ्ग a boundary-mark; land-mark १३४, ३६, ५९.
सीमावरोध people living on the boundary line १६२०.
सीमावाद a dispute about boundaries १३५, ४९.
सीमाविनिर्णय see सीमनिर्णय १७७३.
सीमावृक्ष see सीमवृक्ष १३३.
सीमासंधि the meeting of two boundaries १३४, ३७.
सीमोलङ्घन the transgression of a boundary ८९१.
सीर a plough ८५२, ९२३.
सीरपति lord of the plough १२४.
सीरवाहक a cultivator of the soil ८३५, ५२.
सीस lead १६७५, १७३४, ४७, ६७, ६९.
सीसक lead ६०९, २६.
सुकन्या N. of a daughter of *S'aryāta* and wife of the *Rshi Cyavana* १००८.

सुकपर्दा wearing fair braids ९९३, १००८.
सुकिंशुक well made of *Kimśuka* wood १००१.
सुकुरीरा wearing a beautiful head-dress ९९३, १००८.
सुकृत a righteous deed ६०३, ९३७, ८१, ८३, ९१, १००१, ०७, १२५४, १६६८, ७१, १७०४, ५१, १८३७, ४१, ९५, १९०४.
सुकेत benevolent ९९१.
सुख happiness; pleasure ८६०, १०२७, २९, ५१, ७६, ११०९, १४, १९, १७२७, १९१७, ७६, ८१, ८४, ८५.
सुखावस्थ rich and prosperous gentleman १०३८, ३९, ४०.
सुगु abounding in cattle १००३.
सुत a son; child; offspring ६६२, ६५, ७४, ७६, ९६, ७०६, ०७, ०८, १०, ११, १२, १६, ९६, ८०५, ०६, ३४, १०४७, ५९, ७७, ८४, ८९, ११०१, ०५, ०६, १८, १९, ५१, ५९, ६८, ८०, १२०१, ०२, ३४, ५१, ६६, ७८, ८४, ८६, ८७, ८८, ९०, १३००, ०४, ०८, ०९, १०, १६, २२, २८, २९, ३१, ३४, ३८, ४२, ४७, ४८, ४९, ५०, ५२, ५५, ५६, ६४, ६५, ७२, ७३, ७४, ७६, ७७, ८४, ९१, ९४, १४००, ०२, २८, ५०, ५८, ६२, ७९, १५१७, २३, २७, २८, २९, ६५, ७३, ८७, ८९, १६४०, १९८२, ८४, ८५, ८८.
सुतगामि(धन) (property) inheritable by a son ११४७.
सुतगामिनी (a woman) having sexual intercourse with (her) son १०१४.
सुता a daughter १०२७, २८, १२८५, ८८, ९४, १३२९, ७४, ७६, १८७४, १९४१, ६६, ७१.
सुतेकर performing (recitation of certain texts) at the preparation of the *Soma* ११२१.
सुत्य N. of a sacrifice ७७२.
सुदास N. of a celebrated king of the *Trstus* ८११.
सुनन्दिका N. of a *Brāhmaṇa* १३७६.
सुनन्दिका N. of a woman १३७६.

सुन्वत् the officer of a Soma-sacrifice ६००, ११२०.
 सुपत्नी a woman having a good husband or lord ९७८, ९१, १००५.
 सुपर्ण eagle ९९६.
 सुपर्णिन् *Garuda* ६०४.
 सुपुत्र a good son १००३.
 सुपुत्रा having good or many sons ९८३, ८६, ९४, १००७.
 सुपेशस् having beautiful appearance ९७९, १००६.
 सुप्त slept; asleep १०३६, ९८, १७४५, ४६, १८८५, १९३०.
 सुप्तादान abduction (of a maiden) while asleep १०३४.
 सुप्रजस् having a good offspring ९९१, १००१, ०७, १९८०.
 सुप्रजा see सुप्रजस् १००२, ०४.
 सुप्रह्वय a particular recitation of certain *Mantras* १२३६, १९८०.
 सुभगा possessing good fortune; lovely; a form of courteous address to women ६०५, ९७७, ७८, ८३, ८६, ८७, ९०, ९७, १००१, १२८४, १५९५, १८३६.
 सुभद्रिका a courtesan ८४१.
 सुभसत्तरा having more beautiful buttocks ९८६.
 सुमति good mind or disposition ९६९, ७०, ७४, ८१, ९७, १००१, ०२, १२५८.
 सुमना N. of a woman १०२८.
 सुमन् wealth; benevolent १८९३.
 सुयाश्रुतरा a (female) who receives excessive sexual embraces ९८६.
 सुरगण a host of gods १०३०.
 सुरण joyous ९७०.
 सुरत coition १८९१.
 सुरस्थान a temple ९४६.
 सुरा a spirituous liquor; wine ६८५, ९५, ७१५, ९९४, ९५, १०१६, २२, २५, ८५, १५९१, ९२, १६१०, ६५, ८२, १८९३.

सुराध्वज the sign of a tavern १६०६, ०९, २७, १९७०.
 सुराप a drunkard ७७२, १६२७, ५३, १९४३.
 सुरापान the drinking of spirituous liquor १५९२, ९७, १६०३, ०६, ०९, २७, ८७, १९७०.
 सुरापी (a woman) drinking spirituous liquor १०१६, २१, ८७, १११३.
 सुरालय a temple ९५०, १८२३.
 सुराष्ट्र N. of a country ८६२.
 सुवर्ग heaven ६०१, ११६१, १३८५.
 सुवर्ण brilliant in hue; gold; a golden coin ६११, ३२, ३७, ७९५, ८०८, ५५, ६४, ७३, १००७, ३७, ११६५, १३७५, १६१०, १४, १८, ६८, ६९, ७२, ७४, ७५, १७१६, ३४, ४७, ५०, ६७, १८२३, ३५, ४९, ५४, ८४, १९२३, ६६, ६८, ७३, ७६.
 सुवर्णकार a goldsmith १६७४, १९६६.
 सुवर्णमाषक a particular weight; a particular golden coin १६०९.
 सुवर्णस्तेय the stealing of gold (one of the five *Mahāpātakas*) १६०६, १७०२, ६६.
 सुवाना prolific; well-productive ९९७.
 सुविचित well-thought or inquired १९१८.
 सुवेश N. of the son of *Urvashī* १३७७.
 सुशेवस् very gracious or kind; very dear १००१, ०२, १२५३, ६०.
 सुषुति easy birth ९८०.
 सुषूमा bringing forth easily ९६९, ९३.
 सुसंकाशा of beautiful appearance ९६५.
 सुसंस्कृत well-tilled; well polished ९५४, ६१, १०२३, ५९.
 सुसमेय skilful in council or company १२५८.
 सुसेक capable of irrigation ७८७.
 सुस्थ well established ७१०, ८४४.
 सुहृद् a friend ७२५, २७, ८६, ८०८, ६१, १२५२, १३२९, १९३०, ७०, ७८, ८६.
 सुहृद्वध murder of a friend ७५१.
 सुकर a pig ९१०, १७, १११३, १६१७, १८११, ३४.
 सुकरयोनि the species of pig १५९२.
 सुक्त a *Vedika* hymn ८१३, ११६२, १६५६.

सूक्ष्म fine; excellent १६१४, १७३५, ४७, ६७, १९३१.
 सूचक an informer ८७४.
 सूची a needle or any sharp-pointed instrument (used for punishing criminals) १६८७.
 सूत a particular mixed caste १००९, ११०५, ८५, १२३४, ८७.
 सूतक impurity caused by child-birth १३७४, १९८५.
 सूतपुत्र the son of a charioteer; N. of *Karna* ८१८.
 सूतिका (a female) recently delivered ९०५, १५, १९, २०, २६, ११०६, १६८७.
 सूत्र a thread; yard ६१०, २६, ३०, ७८७, ८९९, १००९, १६७०, ७३, ७४, ७७, १७१८, ३३, १९३८, ६६, ७०.
 सूत्रसवन a particular sacrifice १०१६.
 सूतरी merry ९६३.
 सुनु a son ७१०, ८३९, ९६८, ७०, ८९, ११५८, ५९, ६०, १२३८, ५८, १९८४.
 सूर्य the sun or its deity ८०९, ९००, ६४, ७२, ७७, ९५, ९७, ९८, ९९, १००३, १८३६, ३९, १९०२, २०, २१, ७७, ८०.
 सूर्यपत्नी sun's wife ९९३.
 सूर्या the daughter of *Sūrya* or sun (also described as daughter of *Prajāpati* or of *savitṛ* and the wife *As'vins* or of *soma*) ८११, ९७२, ८२, ८४, ८५, ९९, १०००, ०१, ०२, १४२३.
 सूर्याभिनिश्रुक्त one upon whom (while sleeping) the sun has set ९९५, १५९१, ९२.
 सूर्याभ्युदित one upon whom (while he is still sleeping) the sun has risen ९९५, १५९१, ९२.
 सुगाल see शृगाल १६०६.
 सुगालयोनि see शृगालयोनि १०५३.
 सुणि an elephant goad ९२३.
 सृष्टि the creation of the world ११००.
 सेतु an embankment; dam; bridge; dike

८६२, ९२४, २५, २६, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३३, ३७, ३८, ४०, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७, ५५, १२२२, ८६, १६०९, १३, १९, ३८, ४६, १९२४, २५.
 सेतुच्छिद् a destroyer of dike ९२९.
 सेतुबन्ध the forming of a causeway or bridge ९२६, २८, ३०.
 सेतुभोग circumference of the bridge ९२८, २९.
 सेना N. of *Indra's* wife १००५.
 सेनानी a leader; general १८९५.
 सेवन enjoyment ७९४, १६२१, १९३६.
 सेवा service; enjoyment ११२७, १६०३, १९७२, ८६.
 सेव्य one capable of being stirred up when approached himself by a male (one of the 14 impotent men); to be guarded; enjoyable १०३२, ७९, ९४.
 सैप्रक made of the wood of *Sidhraka* tree १६६७.
 सोदक vide समानोदक ८९६.
 सोदय with interest ६३१, ५१, ५३, ५५, ७३०, ३२, ४६, ४८, ५१, ५२, ५३, ५४, ५६, ८३२, ५०, ७८, ८३, ८७, १४४७, १६११.
 सोदर a uterine brother or sister ८९६, १४२७, २८, ६२, १५१९, २३, ४१, ४४, ५८, ५९, ६२, १८१२, १९७४, ८४.
 सोदरआतृगामि(यन) (property) inheritable by a uterine brother १४२७.
 सोदर्य see सोदर ८०६, १२८९, १४२६, २९, ६७, ७३, १५२९, ४४.
 सोपकार(आधि) profitable pledge ६३८, ४२, ५०.
 सोपद्रव involved in calamity ७०८.
 सोपान a stair-case ९२७.
 सोम the juice of the *Soma* plant, (also) the plant itself; one of the most important of the *Vedika* gods; the moon; N. of a king; the *Soma*-sacrifice ६००, ७९९, ८१२, ४१, ५८, ५९, ९२४, ६८, ६९, ७०, ७५, ७९, ८५, ९२, ९७, १०००, ०१, ०६, ८६,

११४३, ८१, १२९४, १३६४, ८५, १४६४,
१५९७, १६००, ०१, ०३, १८३८, ३९, ४५, ९३,
१९२०, ३०, ३६, ३८, ७०, ७८.
सोमप drinking or entitled to drink *Soma*-
juice ८०३, १६६०, १७२३.
सोमपान the drinking of *Soma*-juice १५९७.
सोमपीथ a draught of *Soma* १००५.
सोमविक्रय the sale of *Soma*-juice ७७२.
सोमारण्य a forest of *Soma*-plants ९३०.
सोमेश्वर N. of a person १३७६.
सोम्य N. of a *Rshi* १६५६, १९८२.
सौति a patronymic ८४०.
सौत्रामणीयाग a particular sacrifice in honour
of *Indra* १६१३.
सौदायिक that which is given to woman at
her marriage by her father or mother
or any relative and therefore becomes
her property; a marriage gift ८०३,
१२३१, १४२८, ५३, ५५, ६०.
सौदास N. of a king of the solar race १२८५.
सौबल a patronymic of *S'akuni* ८१९.
सौभाग्य auspicious ९८५, ९७, १००२, ०६.
सौभाग्य welfare; happiness (esp. conjugal
felicity) ९८४, ९१, १०००, ०२, ११०९, १०.
सौमिक a juggler ८६३.
सौयवसि a patronymic १२६०, ७८, १९८१.
सौर vide सौरिक ७०८.
सौरिक due for spirituous liquor (as money)
६६३, ७८, ८०.
सौवर्ण golden ९२१, १३७३.
स्कन्ध the shoulder; back ८६३, १६६७, १७०२,
१८००, २२.
स्कन्धवाह्य capable of being carried on one's
own back ७८४, १९२२.
स्तन the female breast १७९४, १८७१, १९८४.
स्तनधितु thunder ८४२.
स्तम्भ a post; pillar १६२०, १९६६.
स्तम्भक stopping; arresting १९६५.
स्तुतिनिन्दा ironical praise १७७२.
स्तेन a thief ६४५, ७५८, ६४, ७२, ८४३, ९०३,

३२, ९२, १०४२, १५९२, ९३, ९४, ९९, १६०२,
०३, १७, १८, १९, ४५, ५१, ५६, ५८, ६४, ६५,
६६, ६७, ६८, ७१, ७२, ८३, ९०, ९३, ९५, ९७,
९९, १७०२, ०३, २०, ४९, ५१, ५४, ५५, ५७,
६०, ९१, १८६९, १९२९, ३०, ४३, ५६, ६१.
स्तेननिग्रह restraining or punishing of
thieves १७२७.
स्तेय theft ६११, ७६३, ७२, ९५, ८०६, ९२७,
१००१, १११९, १४०५, ३०, १६०३, ०६, ०८,
०९, १३, १७, १९, २७, ४१, ४८, ५६, ६४, ६५,
७०, ८७, ९१, १७०२, २१, ४४, ४५, ५०,
५१, ५२, ६१, १८४८, १९२३, ७०.
स्तेयदण्ड punishment for theft ७३७, ५७, ९४,
९२०, २९, १६७४, ८४, १९०४.
स्तेयिन् a thief १६२७, १७६०, ६४.
स्तोम a *vaidika* song of praise ६२९, ३४, ८१४,
५१, ५२, ९०२, ७५, १०००, १८९८, १९००.
स्त्री a woman; female slave; wife ६१०, २१,
२६, ३१, ३५, ५४, ६८, ७७, ७९, ८०, ८३,
९२, ९६, ९८, ९९, ७००, ०२, ०३, ०८, ११,
१२, १३, १४, १५, ६४, ९२, ९९, ८०३,
०७, १७, ५१, ६३, ७५, ९२, ९७१, ७३, ७४,
८६, ९२, ९४, ९५, ९८, १००५, ०६, ०७, ०८,
०९, १०, १२, १८, २०, २३, २४, २५, २७,
२९, ३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७,
३८, ४०, ४४, ४५, ४६, ४७, ४९, ५०, ५३,
५४, ५५, ५८, ५९, ६०, ६३, ६४, ६५, ६८, ७५,
७६, ७७, ७९, ८०, ८१, ८३, ८४, ८८, ९१,
९२, ९३, ९५, ९८, ९९, ११००, ०१, ०२, ०३,
०६, ०७, ०९, १०, ११, १२, १३, १४, १५,
१६, १७, १८, १९, २७, १२०४, ०६, ०८, ०९,
२३, ३१, ३२, ३६, ३९, ४५, ४६, ५५, ५८,
५९, ६७, ७१, ७३, ८२, ८४, ८५, ९७, १३१८,
२३, ७३, ८४, ८५, ८७, ८८, ८९, ९२, १४००,
०२, ०७, १५, २४, २७, २८, २९, ३०, ३१,
३२, ४०, ४७, ४८, ४९, ५२, ५३, ५४,
५५, ५६, ५७, ५८, ५९, ६०, ६१, ६२, ६३,
६४, ६९, ७३, ७६, १५१२, १३, १८, २०, २२,
२४, ५३, ५५, ६१, ९९, १६०७, ०९, १४, १५,
१६, १७, १८, १९, २३, २७, ३८, ४६, ५३,

६६, ७०, ७१, ८१, ८५, ८७, १७४१, ४५, ५०,
 ५९, ६१, ६४, ६५, ७२, १८३७, ३९, ४१, ४२,
 ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५२, ५३, ६५,
 ६९, ७२, ७४, ७६, ८०, ८१, ८३, ८७, ८८,
 ९१, ९२, ९५, ९७, १९२१, २६, ३६, ४१, ४४,
 ५१, ६२, ६४, ६६, ६९, ७५, ७७, ७८, ७९,
 ८४, ८७, ८८.
 स्त्रीकाम desire or desirous of a woman
 ११६६, १६४०.
 स्त्रीकृत (debt etc.) contracted by wife
 ६७९, ८०, ८२.
 स्त्रीग्राहिन् vide योषिद्ग्राह ६७८.
 स्त्रीघातिन् murdering a woman or wife १६०९,
 ७१.
 स्त्रीघ्न see स्त्रीघातिन् १६३२.
 स्त्रीजननी giving birth to female children
 only १०२४, ५७, ११००.
 स्त्रीदोष abuses of a woman; offence regar-
 ding a woman १०३२, १६१५.
 स्त्रीद्रव्य vide स्त्रीधन ७११.
 स्त्रीद्वारज a particular son (a son demanded
 by a woman and so possessed by her)
 १९८२.
 स्त्रीधन woman's property; property of a
 wife ६३५, ७११, ८०३, ०७, ७९, १०२४,
 ३४, ३५, ३७, ३८, ९९, ११०९, ५७, १२२७,
 ३२, १३९२, १४०८, १६, २२, २५, २७, २८,
 २९, ३०, ३१, ४२, ४३, ४७, ४९, ५०, ५२,
 ५४, ५५, ५७, ५८, ५९, ६१, ६२, ६३, ७३,
 १५२७, ५३, १८४८, १९५०.
 स्त्रीधर्म the duty of a woman or wife १०२५,
 १११२, १३, १५, १८.
 स्त्रीनिवन्धन caused by wife १०५२.
 स्त्रीपुंसयोग the mutual duties of husband and
 wife १०९२.
 स्त्रीपुंसवर्तनोपाय the method of behaviours of
 man and wife ११०६.
 स्त्रीप्रजा a woman who brings forth only
 daughters १०२०, १११२.
 स्त्रीप्रज्ञा having womanly understanding

१०१०, १४०५, २४.
 स्त्रीप्रमापण murder of a woman १६३७.
 स्त्रीप्रसाविनी vide स्त्रीप्रजा १११२.
 स्त्रीप्रसू see स्त्रीप्रजा १०८७.
 स्त्रीबुद्धि the female intelligence १०३२.
 स्त्रीयोनि the womb of the female १०७०.
 स्त्रीरत्न an excellent woman १०२६.
 स्त्रीलोछप covetous of woman ८६३.
 स्त्रीवध murder of a woman १०५८, १११३,
 १६०६.
 स्त्रीवृत्ति property or maintenance of a
 woman १४७४, १९५०.
 स्त्रीशुल्क fee paid for a woman ६३३, ८०३.
 स्त्रीषंसाद assembly or society of women
 ९९२, १५९९.
 स्त्रीषख friend of woman ९९५.
 स्त्रीस्वातन्त्र्य independence of a woman १३८८.
 स्त्रीहर्तु an abductor of a woman १७६५.
 स्त्रीहारिन् see योषिद्ग्राह ७००, ०८, ११.
 स्त्रीण concerning woman ९८९, १००९.
 स्थल ground; prepared ground ९३०, ३३,
 ४०, ४५, ४६, ५०.
 स्थलज accruing from land-transport (said
 of certain taxes or duties) ७७८, १६११,
 १९४४, ४७.
 स्थविर old; oldage ७९३, ९४०, ६२, १०४५,
 १७२७, १९२७.
 स्थागर made of the fragrant substance
 sthagara १००६.
 स्थाणु a stump १००२, ०३, ७२, ११२७.
 स्थान a place ६२४, ७५०, ५५, ६८, ८२९, ४६,
 ५०, ५३, ६२, ९२९, ३०, ३१, ३२, १०१८,
 ३६, १११५, १६१६, २२, ४८, ६३, ६५, ८२,
 ८५, ९०, ९५, १७०७, ९५, १८००, २२, २३,
 ६५, ८०, ८७, ९०, १९०९, १४, २४, २७, २९,
 ४२, ४९, ६७, ६९, ८३.
 स्थानपाल guardian of a place or region
 १९५९.
 स्थानलेख्य document written in a particular
 place; writing on marginal space of

the previous document ६५४.
 स्थानिक governor of a place १६८५.
 स्थापित deposited; established ६३५, ७५१,
 ९६२.
 स्थायिन् an inhabitant ८८७.
 स्थाली a dish १२५८, १३८५.
 स्थालीपाक a dish of barley or rice boiled in
 milk १३५६.
 स्थावर immovable; immovable property;
 natural ६३६, ३८, ४९, ५०, ५१, ६०, ७९७,
 ८०३, ८६, ८९, ९१, ९८, ९२९, ५१, ५५,
 ११४१, ७९, १२१९, २४, ३२, ३३, १४४८,
 ५४, ५५, ६३, १५१३, १८, २६, ४१, ६१, ६२,
 ८१, ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, १६९५, १९२९,
 ८८.
 स्थावरक्रय purchase of immovable property
 ८९६, ९८.
 स्थाविर old age १०२०, ३१, १३८८, १९७७.
 स्थिति practice; settled rule; reality ६२५,
 ६५, ७२८, ६०, ६९, ८६९, ९३९, ५१, ५२,
 ६१, १०४८, ६०, ११०७, ९८, १२०३, १३७३,
 १४७८, १५७२, १६३१, १७७४, १९२२, २९,
 ३६, ४२, ७८, ८८.
 स्थूणा the post or pillar of a house १००१.
 स्थूरा(स्फुरा) see छुरिका १७४९.
 स्थूलक rough; coarse १६७४.
 स्थूलकद्रव्य articles of greater value १०३७,
 १६१४, १७, १८००.
 स्थूलसूत्र coarse thread १७४७.
 स्नातक one who has performed the rite of
 completion of the first *As'rāma* ११६६,
 १६०६, ६४.
 स्नाता purified; bathed (after menstruation)
 १०१९, २०, ५७, ११०२, ११, १३, १२८४,
 १५२४, १६८५.
 स्नान bath ८१५, १०२२, २८, १११९, १२४४,
 १५२०, १९६५.
 स्नायिन् one who takes bathe १६४८.
 स्नायु a muscle ९०९, १७४९, १९७६.
 स्नुषा a daughter-in-law ७०३, ०४, ८६३,

९९५, ९९, १००५, ०६, ०७, २०, ६४, ६६,
 ७५, १३९०, १४३०, ७३, १६५३, ८०, १८५०,
 ७४, ८२.
 स्नुषाग one who has illicit connection with
 a daughter-in-law १०६६.
 स्नुहि *Emphorbia Antiquorum* १९२५.
 स्नेह love; lubricant (oil, ghee etc.) ६३०,
 ३४, ७९९, ८०७, ५४, १०४८, १६७८, ८७,
 १७२९, ५९, १९८५.
 स्पर्धा competition ९२४, २८.
 स्पर्श touch ९५८, १७९९, १८१४, १५, ५२, ८१,
 ८५, ८६, ८९, १९८४.
 स्पर्शन touch १७८६, ९५, ९८, १८१४, १९७४.
 स्पश a spy ९७७, १८३६.
 स्पृश्य a touchable; twice-born १६१०, १९४१.
 स्पृष्टमैथुना defiled by sexual intercourse ८८१.
 स्फिच् a buttock १८०२, २८.
 स्फोटन removing १८९१.
 स्मदिम N. of a man ११६०.
 स्मर sexual love ९९७.
 स्मार्तक्रिया an act enjoined in *smṛti* १३२८.
 स्मृत ordained in *smṛti* १०२७.
 स्मृति the law books of *Manu* etc. १९२०,
 ३५, ४२.
 स्मृतितन्त्र *Smṛti*-scriptures १५१२.
 स्यन्दनिका a brook; rivulet ९४६, ५३.
 स्याल wife's brother ९६४.
 स्योन pleasant ९८६, ९१, १००१, ०२, ०३.
 स्रोतस् a stream ९०१, ५०, ५२.
 स्व one's own; property; one's own pro-
 perty ७५८, ६०, ६७, ९६, ८०४, १८, २३,
 ३९, ९८, ११४१, ४२, ४४, ७९, १५२५, १७२६,
 २७, ६०, १८४४, १९११, २३, २८, ८८.
 स्वक see स्व ८०५.
 स्वकरण bond or document of ownership
 ७५७, १६७६, ७७.
 स्वकर्मन् one's own occupation or duty ७७३,
 ७४, ११९०, १२१२, १७५१.
 स्वकुल one's own family १२६६, १३५२, ८४.
 स्वकुल्य one's own kinsman ८०३.

स्वकृता (वृद्धि) (interest) decided by common agreement ६२०.
 स्वक्षेत्र one's own soil ६५५, १२७२, १३०२.
 स्वगाकर्तुं uttering the exclamation *Svagā* १७९३.
 स्वगोत्र one's own family १२७८, १३२८.
 स्वग्राम one's own village ८९८, ९०१, ११४२, १५८९.
 स्वग्रामिन् inhabitant of one's own village ९००.
 स्वङ्गुरि handsome fingered ९६९, ८७, ९३.
 स्वच्छन्दगा a debauch; wanton woman ९६१, १०५८, १११३.
 स्वच्छन्दव्यभिचारिणी see स्वच्छन्दगा १०५८, १११३.
 स्वजन a relative ८१७, ६०, १६१६, १८५०.
 स्वजाति one's own caste १२२८, १३६५, १७७९, ८७, १८८२.
 स्वजात्य belonging to one's own caste १०९३.
 स्वतन्त्र independent ६९५, ८३१, ३५, ३६, १०२७, ३१, ५९, ११५७, १२८४.
 स्वत्व ownership ८९९, ९००, ११२५, ४२, १२२४.
 स्वदान the giving of one's own property ७९२.
 स्वदारनिरत attached to one's own wife १०८१.
 स्वदासी one's own female slave ८३७.
 स्वदित free from sin; one who has become eligible for heaven १५९५.
 स्वदेश one's own place or country १६७१, ७८, १७३१, ४८, ६१, ६२, ६३, ७३, १८४७.
 स्वद्रव्य one's own property ७५५, ८०५.
 स्वधन see स्वद्रव्य ६६२, ६५, ७२७, १२२०, १५५५.
 स्वधर्म one's own duty ८१९, २९, ३१, ३९, ६५, ७४, ११८५, १२४४, १३०४.
 स्वधा libation offered to the Manes ११८४, १२४५, ५१, ५२, ६९, ८१, ८८, ९४, १३२७, १४७१, १९००.
 स्वप्न dream; sleep ९९५, ९८, १०२९, १०४८, ११०६, १५९१, १६८५, १८४०, ९३, ९७.
 स्वप्नप्रतिपन्ना (वृद्धि) vide स्वकृता (वृद्धि) ६१०.
 स्वबन्धु one's own relation or friend ७६७.

स्वभाव nature १०४८, ४९, ७१, ७६.
 स्वमण्डल one's own country १७६१.
 स्वमातृ one's own mother १२३५, ३६.
 स्वयंकृत made or adopted by one's self (debt, priest, son etc.) ७१५, ८३, ८६, १३३४.
 स्वयंकृता made or performed or effected by one's self (interest, boundary) ६३१, ३५, ९५८.
 स्वयंघ्रासितु one who voluntarily eats or partakes १६२०, २८.
 स्वयंचोपगत (the son) who offers one's self १३४६.
 स्वयंजात self-born; self-produced (son) १२८४, ८८.
 स्वयंदत्त self-given (said of a child who has given himself for adoption) १२६३, ६६, ७०, ७१, १३०९, २०, ३४, ७३, ७४, ७६, ७७.
 स्वयंवर self-choosing of a husband १०२२, ४२, ७८.
 स्वयंवादिन् one who willingly enslaves himself ८१७.
 स्वयमर्जित acquired or gained by one's self (property) १२०४, ०५, १३, १५, ३०, १५६८, ८७, १९२२, ८८.
 स्वयमागत one who has spontaneously offered himself (as son) १३७५.
 स्वयमाप्त acquired of one's own accord (property) १२२४.
 स्वयमर्जित acquired or gained by one's self १२०७.
 स्वयमीहितलब्ध acquisition made solely by one's own effort १२०५, १२, १९८४.
 स्वयमुत्पादित son begotten by one's self १२०५, ६५, ६८, ७२, १३५०, ५१.
 स्वयमुद्धत voluntarily hanged १६१५.
 स्वयमुपगत a child who offers himself voluntarily for adoption १२७९, ८४.
 स्वयमुपनत see स्वयमुपगत १२८३.
 स्वयमुपागत see स्वयमुपगत १२६५, ७८.

५३, ८३, १९३०.

हित beneficial; wholesome ८६१, ६३, ६७,
६८, ७४, १०१६, २०, २८, २९, ७५, ११०७,
१४, १७, १९, २७, १३२९, १५९६, १६४६,
१७०१, १८४१, १९२६, ३१, ३५, ७८, ७९, ८३.

हितामङ्ग the breaking of a dike १६९८, १९२९.

हिमवत् snow-clad १२८७, १९२०, २१, ८६.

हिमशैल the *Himālaya* mountain १९६६.

हिरण्य golden ८८८.

हिरण्य gold ६०६, ०९, १०, २१, २६, ३०, ३५,
५२, ५८, ८१, ७२६, ३१, ४२, ४३, ८६, ८७,
८१४, ६१, ६३, ९९, ९०१, २४, ७४, ९३, ९८,
१०००, ०५, ०७, ३०, ११२१, ४२, १२६०,
१५८९, ९२, ९६, १६१४, १८, ६१, ७१, ८२, १७४५,
१८००, ४९, ९६, १९०१, २३, ४०.

हिरण्य golden ९९५, ९९.

हिरण्यवर्ण golden coloured १००१.

हिरा a vein ९९६, १२५९.

हीन low; degraded; base; a slave; destitute;
deprived of ६६०, ६१, ७७, ७२९, ३७,
५४, ६०, ८१, ८१९, ३५, ५६, ६२, ७८, ९८,
९९, ९०८, १६, ३०, १०१५, २५, ४२, १११३,
१३४९, ५१, ७३, १५१७, २९, १६४५, ४८,
५१, ७३, ७५, ७७, १७२९, ३२, ३७, ६५, ७२,
९०, ९६, ९८, १८१४, २४, ४८, ४९, ७६, ८६,
९५, १९२४, ३२, ४२, ४३, ७०, ८८.

हीनकर्मन् neglecting customary rites or
religious acts १६६०, ८३, १७२५.

हीनकृत् one who neglects to sacrifice १७२३.

हीनक्रय purchase (of a commodity) at a lower
price than its real value ८९१, १६७४.

हीनजाति of low caste ७२३, १०२३, १६८३.

हीनमूल्य low price ७५७, ६०, ६३, ६४, ८८९, ९८,
९९, १६७७, १७६४.

हीनयोनि low birth or origin १२८४.

हीनवर्ण of low caste; out-caste १७७०, ७१, ९६,
१८४२, ४६, ८७.

हीना an abandoned (woman) १०८४.

हीनाङ्गी defective in limb १०२२.

हीनेश्वर wanting ownership ८१८, १३९१.

हुङ्कार the sound *Hum* (expressive of con-
tempt) १७९१.

हुत sacrificed १२८३.

हुताश fire १९६६.

हुताशन fire १११५, १९४०, ६५.

हृत appropriated; seized ७४१, ४८, ५३, ५५,
६४, ८८, ९०, ९०८, १६, २०, ५२, १०८६,
१४००, १५७४, १६६८, १७४१, ४९, ५७, ६३, ६५,
१८३१, ३३, ५०, १९५८, ६९, ७६.

हृतस्व one whose property has been appro-
priated १९६४.

हृद् the heart १९७७.

हृदय the heart ८५८, ९९८, १०७६, ७७, १६०३,
१५, १८३६, ९५, १९२१, ६४, ६५, ८३, ८५.

हृदयश्चिप clinging to the heart ९९६.

हेति a missile; weapon ६३०, ९०२, ०३, १४६४,
१६००, १८३२.

हेतु cause ६६९, ८९८, ९९, ९४९, ५४, ११०२,
२७, १६५१, ८५, १८२९, ३२, ३४, ९४,
१९१३, ३६, ३९, ८५, ८८.

हेमकार a goldsmith ७८७, ९०, १७०८, १९३०.

हेमन् gold ६०९, ५८, ७५०, ८४, ९०, ८१३, १५,
९९, १५१३, २६, १६४६, १७५९, १९६७.

हेममाष a golden *Mās'a* १९६७.

हैरण्य golden १६२८, १९२७.

होद stolen goods १५८१, १६४७, ९६, १७५१,
५२, ५३, १९२९.

होतृ an officiating priest ६०४, ७७५, ९२,
८११, ९९५, १००४, ०९, ११६०, १२५८, ७८, १८३८.

होतृक an inferior *Hotr* priest or an
assistant of the *Hotr* ७९२.

होम the act of making an oblation to the
gods १३६४, १९२४.

हृद् a lake; pool ९२४.

हास diminution; decrease ६६०, ११०९,
१७३०, ६३, ६७.

हीतमुखिन् shame-faced ९९२, १५९९.

हीदत्त a gift through bashfulness ८०८.

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
७	२	२६	प्रत्युत्त	पत्युत्त	२४२	२	९	अर्थि	अर्थि
११	१	१८	,,	,,	२५२	१	८	विभ्यन्ति	विभ्यति
१८	२	२,७	,,	,,	२६४	१,२	२	ब्रुही	ब्रूही
२०	१	३१	*संज्ञः	संज्ञः	२६५	२	८	तरं	तरद्
३९	,,	२१	दिर्नियो	दिर्नियो	२७७	,,	३३	शुद्र	शद्
,,	२	१६	पृथक्	पृथक्	२८४	१	२२	धुव्	धूव्
६१	१	२४	तत्कार्ये	तत्कार्ये	२९१	२	१७	दास्यु	दाः स्यु
६२	२	६	दण्ड्यो	दण्ड्यो	३४४	,,	१२	लक्षी	लक्ष्मी
६३	१	१३	ङ्गल प्र	ङ्गलप्र	३४७	१	२२	भदाः	भेदाः
७४	२	७	नस्त	न स्त	३६५	,,	१३	विष्टा	विष्टा
७९	,,	१९	विर्ध	वर्ध	३६९	,,	,,	प्रप्ति	प्राप्ति
८४	१	३१	प्रश्य	प्रश	३७१	२	१९	वादि	वादी
१०८	२	६	बष्ट	वष्ट	३९९	१	३३	भूक्ति	भुक्ति
१११	१	४	धार्मा	धर्मा	४१८	२	२	विद्या	विद्य
११७	,,	१०	निर्णी	निर्णे	४२२	१	१३	स्वामि	स्वामि
१२८	२	४	अह्वा	आह्वा	४२७	२	३	त अन्य	तोऽन्य
१५५	१	२३	दुर	दूर	४३०	,,	१६	श्रियते	श्रीयते
१६०	,,	१	यत्पु	यत्पू	४५६	१	१३	शेत	शते
१६३	२	१०	मर्ष	मर्श	४६२	२	४	शङ्	शङ्
१७९	१	३०	तरं	तरं	४८१	,,	१६	ऊभ	उभ
१८२	२	१३	विश	विश	४९२	,,	२	मन्त्रणं	मन्त्रणं
१९१	१	७	युञ्जित	युञ्जीत	४९३	,,	,,	यथा	यथा
२०३	,,	४	कीं	किं	५३२	,,	१४	लीपि	लिपि
२०९	,,	१३	तां	तां	५३९	१	२०	जनीते	जानीते
,,	२	६	तो	तौ	५५१	,,	१	लुण्ठन	लुण्ठन
२१३	,,	३०,३१	स्वरूप	स्वरूप	५५७	,,	,,	वणिक	वणिक्
२१८	१	११	दिग्ध	दिग्ध	५६९	,,	१९	श्चितेषु	श्चितेषु
,,	,,	१२	दिनि	दिनि	६०१	,,	१२	नापक	नापाक
२२८	२	१२	रूपण	रूपण	,,	,,	२०	णापक	णापाक

* एतच्चिह्नाङ्किता अशुद्धिः केषुचित्पुस्तकेषु ज्ञेया ।

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१०८५	१	२०	णामि	णमि
„	२	३	दीना	दिना
१०८८	१	२०	रिति	रपि
१०८९	„	१३	पूनर्भू	पुनर्भू
„	२	४	दुःखि	दुःखि
१०९१	१	५	ह्मणे नै	ह्मणेनै
१०९६	२	८	वृत्त रज	वृत्ते रज
११०३	„	५	पूनर्भूः	पुनर्भूः
११०५	„	२२	तद्वद्द्वौ	तद्वद्द्वौ
„	१	१६	लोमजा	लोमजौ
१११०	„	११	ग्यमवै	ग्यमवै
१११२	„	१८, ३१, ३४	परवेद्या	परवेश्मा
„	२	३५	विभ. ३०.	+विभ. ३०
„	„	३६	षतोऽप्रसू	षतोऽप्रसू
„	„	३६	(षतः प्रसू)	(षतः प्रसू)
१११४	„	२६	स्त्र्यैव	स्त्र्यैव
१११६	१	७	रणां	राणां
११२३	„	१७, १९	इत्या	इत्य
११३१	२	२०	याज्य	याज्या
११३५	„	२३	पितु	पित
११३६	„	७	अनैवं	अनेवं
११३८	„	१८	तरौ	तरौ ।
११४६	१	२७	श्व	श्व
„	२	२२	साययन्ति	साययन्ति
११४८	„	१९	ऊर्ध्व	ऊर्ध्व
११५१	„	२२	कल्पः न	कल्पः । न
११५२	१	९	तद्भ्रातृ	तद्भ्रातृ
११५६	२	२३	भरणा	भरणा
११५७	„	„	एवा	एव
११५८	„	१८	नन्	नृन्
११६१	„	५	ब्रूहि	ब्रूहि
११६२	१	४	बैहि	बैहिः
„	२	१४	वस्तुभाग	वस्तु भाग
११६४	१	१९	ष्वर्ये	श्वर्ये
११७१	„	२३	पितामहा	पितामह
११७४	२	१९	षष्ठ्य	षष्ठ्य

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
११७८	२	२५	दुभयाभावो	भावो
११८१	१	३६	१६।४।३, ४. + १६।४।३, ४.	
„	२	१०	त्विन्	त्विन
११८२	१	२४	कनीष्ठा	कनिष्ठा
११८३	२	२०	माणऋक्थ	माण ऋक्थ
११८५	„	२१	शान् मा	शान्मा
११८७	„	२४	भजे	भज
११९०	„	२	बोध	बोद्ध
११९१	„	१५	पादा	पदा
११९४	१	१०	ष्ठत	ष्ठित
१२०३	„	३३	यार्थ	+ यार्थस्य
१२०६	२	१४	भित्या	भित्या
१२०७	१	२५	(अन्नद)	+ (अन्नोद)
१२०८	„	३१	तु विषमं (सैक	+कं तु विषमं
„	„	३१	(कं सैक	
१२०९	„	१७	दीना	दिना
१२१०	„	„	चनस्मृति	चन स्मृति
१२१५	२	३०	द्रव्यावि	द्रव्यवि
१२१६	१	१९	इति श्रमे	इति । श्रमे
१२२२	२	३३	अनु	+त्वनु
१२२४	१	६	मदूर्ध्वभिती	मदूर्ध्वमिति
१२२६	२	„	तार्थ	तार्थ
१२२८	१	५	मित्यर्थ	मित्यर्थः
१२३०	„	१४	मतिन्तरे	मतिमन्तरे
१२३३	„	३२	यक्सी	यसी
१२३६	„	२	तोऽशं	तौऽश
१२४१	२	३	त्यादि बृह	त्यादिबृह
१२४५	१	१४	वासन्न-	वासन्नः
१२५०	„	२४	पूर्वाक्त	पूर्वोक्त
१२५७	२	४	पत्नी	पत्नि
१२५८	१	१६	मुखी	मुखी-
१२६१	„	१७	न्वतो	वन्तो
„	„	२८	प्राप्स्यति	प्राप्स्यति
१२६२	२	१५	हानन्तरं	हान्तरं
१२६५	१	१६	स्योद	स्यादे
१२६६	„	३७	कर्म (धर्म)	+कर्मभिः
„	२	२३	वत्त्या	वत्या
१२७६	„	३४	त्वात्	त्वात्

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१२८०	१	८	यते पद	यतेषद
१२८४	२	१	श्रेष्ठां	श्रेष्ठं
१२८६	२	२५	पृथक्	पृथक्
१२९०	१	३६	तेनैव) ;	+तेनैव)] ;
१२९१	२	३०	दुरा	दूरा
१२९३	१	२४	सपिण्डा	सपिण्ड
१२९७	१	५	दोहि	दौहि
	१	१२	दुहितृदौहित्र्या	दुहितृदौहित्र-
				दौहित्र्या
१३००	१	२४	दोहित्रो	दौहित्रो
	२	१	न-	न
	१	२०	दोहि	दौहि
१३०५	१	३०	पुत्रीभव	पुत्री भव
	१	३५	जलक	जल
	२	३३	णक्षम्	+क्षणम्
१३१०	१	१५	*सपायः	संपायः
१३१२	१	६	मिते	मि ते
	१	३५	धिगन्तव्या	धिगन्तव्या
१३१३	१	२८	देवो	देवी
१३१४	२	३	दत्येवं	इत्येवं
	१	२८	झात्रा	झात्रा
१३२१	१	२५	वोढा	होढा
१३२५	२	२२	यादा	यादाः
१३२७	१	२६	ममु.	+ममु.
१३३१	१	१२	या	वा
१३३७	१	२१	स्त्वोर	स्त्वौर
१३३९	१	२३	नाधि	नधि
१३४१	१	२९	कर	प्रकर
१३४४	१	२५	दुरा	दूरा
	२	२	कामं त	कामं तु
१३४६	१	९	आद्या	आद्याः
१३५५	१	१८	स्त्वैक	स्त्वैक
१३५६	२	२२	इत्ते	इत्ते
१३५७	१	१६	पार्वणकरण	करणपार्वण
१३५९	१	३२	चानि	चानि
१३६०	१	६	द्वये न	द्वयेन
१३६४	१	२४	विरुद्ध	विरुद्ध
१३६७	२	१५	जस्तुः	जस्तु
१३७२	१	११	कुलिना	कुलीना

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१३७३	१	२९, ३३	वृत्तौ	वृत्तो
१३७५	२	२	हारि	हारी
१३७७	१	१९	व्यामो	व्यावो
१३८२	१	८	त्वेतद्	त्वेतद्
१३८४	१	३७	(६)	+(७)
	१	३८	(७)	+(६)
१३९२	१	१८	धनस्वा	धनास्वा
१३९३	२	१४	दार्थाह	दात्रार्ह
	१	१९	उन्मन्तं	उन्मन्तं
१३९४	१	२१	तत् पु	तत्पु
१३९५	२	१४	या	याः
१३९७	१	१	द्राय पु	द्रापु
१३९८	२	१३	*दुर्वृत्त	दुर्वृत्त
१४०६	१	२०	विप्र	विप्र
१४०९	२	४	नादै	दनादै
	१	५	वेता सा	वे तासा
१४१३	१	३२	राव्या	+रोव्या
१४१४	१	२६	भाज	भज
	१	३५	राव्या	+रोव्या
१४१५	१	२२	उभयोर्भ्रातृ-	निरुक्तम्
			भगिन्योः	उभयोर्भ्रातृ-
				भगिन्योः
	२	८		[' आपस्तम्बः '
				इत्यारभ्य
				'वसिष्ठः' इत्य-
				वधिर्ग्रन्थः
				१४०७ पत्रे १
				स्तम्भे 'वसिष्ठः'
				इत्यस्य प्राक्
				अपकृष्य
				बोद्धव्यः ।]
१४१७	१	२७	वाच्यतो	वाच्यो
१४१९	२	१२	निवृत्तिः	निवृत्तिः
१४२०	१	१३	क्षत्रिय	क्षत्रिया
	२	२८	शक	श
१४३०	१	२०	कटु	कुटु
१४३१	२	३३	१३३५	+१०३५
१४३६	१	७, ९	विधि	विधी
१४४०	१	६	या कन्या	याकन्या

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१४४१	१	६	त्नाश्च	त्यश्च
१४४४	१	१५	जवा	जना
१४४४	१	१८	कृता	कृदा
१४५२	१	४	त्रस्यादौ	त्रस्य। दौ
१४५३	(१)	३२	उत्तरार्धे	+पूर्वार्धे
१४५६	(२)	३०	चेत्सद्वि	+चेत्स द्वि (यदि
			(यदि चेद्वि)	चेद्वि)
१४६०	१	६	दत्तं	इत्तं
१४६५	१	३४, ३६	*	X
१४६७	१	१०	रस्य	रत्र
१४६७	१	८	सत्य	सत्य
१४७०	१	१३	द्विगुः	+द्विगुः
१४७६	१	२६	भ्रातरौ	भ्रातरो
१४७७	१	१	रघृत्वि	रघृत्वि
१४७७	१	१९	बन्धम्	बद्धम्
१४८७	१	३२	यन्ते न	यन्तेन
१४८७	१	१६	प्रवासा	प्रसवा
१४८९	१	४	सर्गो	सर्गी
१४९०	१	४	त्राशय	त्रा शय
१४९२	१	११	इति नायं,	इति, नायं
१४९२	१	१	त्रार्थ	त्रर्थ
१४९८	१	२५	धर्म	धर्म्य
१५०९	१	१०	रुचिर्द	रुचिर्द
१५१४	१	१४	सह वा	सहवा
१५१६	१	२०	पत्न्य	पत्न्या
१५१७	१	३३	१३५	+१३५ सुत
				(सुता)
१५१९	१	१	१४१	+१४१ सुत
				(सुता) शेषं
१५१९	१	१	मतन्नेण	मन्तरेण
१५२२	१	३२	स्वार्जि	स्वार्जि
१५२२	१	३	कर्मकाम्यं	कर्म काम्यं
१५२३	१	१७	नुज्ञा-	नुज्ञा
१५२८	१	३१	लभेत	लभेत
१५३१	१	१९	द्वात्रा	द्वात्रा
१५३१	१	१७	रयोः	रयोः
१५३८	१	१४	रस्य सं	रसं
१५४०	१	१८	स्तपु	स्तपु
१५४५	१	१९	झाट	झाट

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१५४५	१	१	संहि	सहि
१५४६	१	३८	सृष्टी	+सृष्टेः
१५४८	१	३१	*संस	संसृ
१५५१	१	२८	*धन	धनं
१५५२	१	३	*संसर्गो	संसर्गो
१५५५	१	३८	थदश्च	+थदश्च
१५५६	१	२३	तत् सं	+तत्सं
१५५७	१	४	पिता	पित्रा
१५७७	१	२४	माझा	माझा
१५७७	१	१२	रित्य	रि'त्य
१५८१	१	२६	वसु	वसे
१५८१	१	३१	च	+च ये
१५८४	१	२२	स्तका	स्तका
१५८७	१	१	विभक्ता	विभक्ता
१५८७	१	१२	विभक्तानां	अविभक्तानां
१५८९	१	३३	लेपो	+लोपो
१५८९	१	१०	दिदें	दि दे
१५९२	१	१६	म्रियस्व	म्रियस्वे
१५९७	१	१२	*सख्या	सख्या
१६०६	१	२९	ख्यातौ।	+ (ख्यातौ)
१६०७	१	१४	*दार्श	दार्श
१६०९	१	१०	कर्तृ	कर्तृ
१६१२	१	२५	*समन्तु	+समन्तु
१६१३	१	१	*प्राया	प्राप्नुया
१६१३	१	१३	*ख्यात	ख्यातं
१६१९	१	२८	वा त्वकिश	वात्त्वकिश
१६२१	१	२१	स्तत्र	स्तत्रे
१६२१	१	१३	*चय	चयं
१६२२	१	२	बलमा	बलमात्रमा
१६२७	१	१७	ऐन्द्र	ऐन्द्र
१६२७	१	२०	नोप	नोपे
१६२७	१	११	*पमान	पुमान
१६३१	१	३६	*लादिदे	+लादि वि
१६३४	१	२	चर्तुगु+	चर्तुगु
१६४४	१	१६	*कृत	कृतं
१६५४	१	९	वाग्दड	वाग्दण्ड
१६५४	१	२१	रुष्य	रुष्य
१६६१	१	३५	करणे दोषः	+करणेऽदोषः
१६६१	१	२८	नित्यं	+नित्यं

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१६६१	२	२९	गोमि.	+गौमि.
१६७४	"	१४, ३०	पराध्या	पराध्या
१६७८	"	१	त्यन	त्येन
१६८४	१	१८	पृछेत्	पृच्छेत्
"	२	८	प्रीत	प्रति
१६८५	१	२२	*गात्र	गात्रं
१६८६	"	८	वाक्या	वाक्य
१६८७	२	२४	लालटे	ललाटे
१६९१	१	२७	यनि	+यञि
१६९४	"	३	*इद	इदं
१६९८	२	३६	*राज्ञ	राज्ञः
१७००	१	२२	प्रछ	प्रच्छ
१७०१	२	१२	रुढा	रुढा
१७०२	१	२८	शश्व	+शश्व
१७१०	"	१०	कर्तृन्	कर्तृन्
"	"	३६	*करान्	कूरान्
१७१३	२	२०	रक्ताः	रिक्ताः
१७१४	"	१३	विशतिः	विंशतिः
१७२१	"	३	*गुण	गुणं
१७२२	"	२२	जात	ज्जात
१७३२	"	१४	इमनु	इमनु
१७३३	"	३६	} विश्ववत्	+omit
१७३४	१	२८, २९		
१७३३	२	३६	पमा. ४५८	+पमा. ४५८
				मुद्र (मुद्र)
१७३४	१	२९	विता. ७६९	+विता. ७६९
				मुद्र (मुद्र)
१७४८	"	५	सुकृ	सकृ
१७५७	"	२	सामान्ता	सामन्ता
१७६१	"	२४	परुक्	रूपक
१७७१	"	३३	ष्टातिक्रमे+(च)	+(च०)
१७७३	२	१	*सख्य	संख्य
"	"	१३	वाचिके	वाचिके
१७८२	"	२५	विविक्षितः	विवक्षितः
१७८७	१	११	दितीयं	द्वितीयं
१७९३	२	१५	*वश्य	वैश्य
१७९६	१	२६	निष्ठीव्यो	+निष्ठीव्यो
१७९७	"	१५	बहुनां	+बहूनां
"	"	२२	मुक्ता	+मुक्ता

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१७९८	२	२९	पुष्पो	+पुष्पो
१७९९	"	१२	*गूण	गूर्णे
१८०३	१	४	श्रावः	स्त्रावः
१८०८	"	"	धात्	न्धात्
१८१५	२	२१	*मद्दे	मेद्
१८२०	"	१४	मिमित्तं	निमित्तं
१८३०	"	१७	*सयोज्यः	संयोज्यः
१८३५	१	१	प्रक्ष	प्रक्षे
१८३९	"	१९	*दवाः	देवाः
१८४१	"	१७	जहु	जुहु
"	"	२९	क्षिपि	निषि
१८४६	"	३	वनपं	+वनपं
१८६७	२	३७	छेत्तेव्य	+छेत्तेव्ये
१८६८	१	२४	दुष	+दूष
१८७४	"	१०	*प्रव	ध्रुव
१९००	"	१२	देवनां	देवानां
१९०३	२	३	महिषान्	महिषान्
१९०५	१	१४	क्षत्रे	क्षेत्र
१९०६	"	३१	यस्तु	+यस्तु
१९१२	"	६	ससभि	सभि
"	२	९	मध्य	मध्य-
१९१७	"	२८	ध्यनादि	ध्ययनादि
१९१८	१	३८	स्मृच. १०	+स्मृच. १०
				(आचारः)
१९१९	"	३०, ३१, "		+
		३२, ३४, "		
		३५ "		
"	२	३४ "		+
१९२३	१	२५	कल	कुल
१९२४	"	३०	हार	हार-
१९२६	२	२७	तत्र	तत्त्र
१९२७	"	२२	कुसीद	कुसीदं
"	"	२४	कर्मणां	कर्मणा
१९३२	१	१३	*लख्य	लेख्य
१९३४	२	२९	नरति	तरति
१९३८	१	१९	प्रतिसिद्ध	प्रतिषिद्ध
"	२	२	संततत	संतत
१९३९	"	२६	शतिम्	शतिम्
१९४०	१	३२	कारा (करा)	+प्रकारा(त्र करा)

पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठं	स्तम्भः	पंक्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१९४२	२	४	मयैध	मयैर्ध	१९५०	१	११	*सव	सर्व
"	"	३३	स्मृच. १०.	+स्मृच. १०	१९५४	२	७	*योपक्षो	यापेक्षो
				(आचारः).	१९६७	१	३	*सादिग्धं	सादिग्धं
१९४३	१	३६	स्मृच. १०-११.	+स्मृच. १०-११	१९७३	"	५	*किञ्चिद्	किञ्चिद्
				(आचारः).	१९७७	"	२१	ह्यद्भि	ह्यद्भि
१९४४	२	२५	बाहुभ्य	+बाहुभ्यां	१९८२	"	९	पुत्रात्	पुत्रात्
१९४५	२	८	षादिनि	षादीनि	१९८३	२	११	पुत्रोर	पुत्रयोर
१९४६	१	११	ग्राह्यम्	ग्राह्यम् ।	१९८४	१	२९	मैर्ह्यं	मैर्ह्यं
"	२	१२	*तत्स्थान	तत्स्थानं	१९८७	"	३५	यात्रत	यात्रत
१९५०	१	९	ब्रूवं	ब्रुवं	१९८८	२	२१	हीन	हीनं

